

Giới thiệu Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert

Một cái cùng Trần Lưu Vương Lưu Hiệp trùng tên đôn đốc, Xuyên qua về tam quốc, Làm vô dụng hoàng đế, Cầm hổi đao vòng tay, Từng bước một thành lập giấc mơ vương quốc, Trở nên ngưu x lồ lồ,

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: điếm đại hung

Yên lặng U Nhã Cổ Đạo thượng, 1 nam ôm lấy 1 mỹ nữ eo thon nhỏ, ở nơi này Giang Nam thủy hương thường thức mỹ lệ như thơ như họa phong cảnh

Cổ Đạo Tà Dương, sương mù từ từ, bờ hồ Dương Liễu sinh sôi, cảnh liễu rũ thấp, vẻ xanh biếc yêu kiều, tự dẫn 1 hồ xuân thủy

Thấy kia nam ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám, thân cao tám thước, đáng dấp khôi ngô có lực, mặt mũi đẹp trai, một bộ ngưu bức xx

Nói thật, hán có hán đặc ý lý do, vì vậy gia hỏa kêu Lưu Hiệp, là điển hình quan nhị đại vóc người soái không nói, vóc người cũng vũ dũng, một thân khỏe đẹp tốt bắp thịt nhân thông minh, biết ăn nói, lại dựa vào cái này không tục tướng mạo, hơn nữa trong nhà đứt lốt, thậm chí ngay cả ý tứ một chút thì đều miễn, trực tiếp được cảnh bộ chọn đi, hơn nữa đi qua một năm vỗ ngựa tặng quà, dám nhắc tới cái độc sát vị trí

Độc sát là cái gì? chính là phá nhân cảnh phục, dựa vào người phía dưới cung phụng sinh hoạt một loại giám sát cảnh sát người có quyền lợi sĩ Lưu Hiệp không có bản lãnh lớn, nhưng là lại nhân tế quan hệ xử lý không tệ hơn nữa dựa vào hèn hạ vô sỉ thông minh vặt, từng bước một leo đến này cái vị trí cũng không kì lạ

Mà làm hán đặc ý là, hán ngực ôm nữ, cái này nhưng là truyền thuyết quất Phong Vân v giới vô địch, hô phong hoán vũ Mỗ Thương Tinh tiểu thư

Nhìn nàng Lưu Hiệp tự cảm thấy một trận đặc ý, mặc dù nàng không bằng đang nhìn v khoảng cách hậu xinh đẹp như vậy, nhưng là coi như hiếm thấy giai nhân, nhất là kia thon thả hai vú, nhượng hán nóng ran không dứt, cái này lòng hư vinh nhưng là tràn đầy ban đầu đi qua hán cẩn thận bày ra, chú tâm nghiên cứu, rốt cuộc tại thiết kế xong dưới cơ duyên xảo hợp gặp phải vị này Thương Tinh tiểu thư dựa vào vóc người soái, uy vũ, vẻ ngoài được, dám Bác tốt cảm giác, vì vậy lập tức ở Lưu Hiệp nhất hệ dưới thủ đoạn đưa nàng thu nhập dưới quyền mình

Giống vậy tối ngày hôm qua, dựa vào chính mình Không Vũ có lực cánh tay, cùng giàu có mỹ cảm hai đầu cơ bắp, giờ thương ra trận, dám đem Thương Tinh tiểu thư Sát là kiều thờ hỗn hển không chừa manh giáp

Bây giờ Lưu Hiệp có thể nói lẫn lộn là phong sinh thủy khởi, qua mấy ngày cha quyết định cho hán thêm đứt lốt một chút, hán vừa có thể thăng chức chi cần không đáng sai lầm lớn cuộc đời hán chính là 4 thông Bát Đạt

Đối với Lưu Hiệp mà nói, những thứ kia giống như Lý Cương gia quan nhị đại, chính là ngu xuẩn, tự chịu diệt vong hán có thể không giống nhau, hán biết chuyện gì đem làm chuyện gì không cho rằng tận lực lợi dụng được toàn bộ năng lực dụng tài nguyên, cảm y dạ hành, cẩn trọng mới là Vương Đạo, đương nhiên là có nhiều chút sự vẫn sẽ làm, chỉ bất quá tuyệt sẽ không nhượng nhân bắt được nhược điểm có thể kéo bó tự lòi kéo, đối với những thứ kia thật sự là không năng cho mình sử dụng hoặc là đối với chính mình có đặc biệt thành kiến không thể lòi kéo, tự nhiên sẽ đưa bọn họ một cước đạp ở một bên

Lưu Hiệp tiếng Nhật nói không sai, đơn thuần là đang ở thọ thiếu thời hậu vì xem hiểu Nhật Mạn mà học lúc này hán cùng với Thương Tinh tiểu thư nói chuyện với nhau chính vui mừng tâm lý cái này mỹ a

Đúng lúc này, bờ hồ đại thụ cạnh Dương Liễu bên dưới, 1 tiên phong đạo cốt râu tóc tiêu biểu Bạch lão tiên sinh, tay cầm ba thước mặt quạt, từ 1 Cổ trước bàn chậm rãi trước bước, khẩu nói lẩm bẩm

"Thủy là sóng mắt hoành, Sơn là lông mi Phong tự muốn hỏi người đi đường qua bên kia, mặt mày yêu kiều nơi

Tài Thủy đưa xuân về, lại đưa Quân trở về nhược đến Giang Nam vượt qua xuân, ngàn vạn cùng xuân ở "

Toàn thân áo trắng đạo bào, hát phải là Tống Từ Khúc, bất quá lại là một bộ hoàng mai hí điều, nghe Lưu Hiệp là nghĩ cười cũng không cười nổi bất quá hán cũng không muốn nhượng này lão tiên sinh quấy nhiễu chính mình thật có nhã hứng

Cạnh mình nhưng là thật vất vả thỉnh hai ngày nghỉ, há có thể được này một cái lão tiên sinh quấy nhiễu

Nhưng là lúc này lão tiên sinh lại chính ngăn ở Lưu Hiệp và mỹ nhân trước mặt, hán tự nhiên hướng dẫn mỹ nhân đi vòng

Nhưng không nghĩ tới này Ngưu Tị lão đạo, lại cũng lui về phía sau một bước thẳng đưa hán ngăn lại

Lưu Hiệp tiếng lòng nghi ngờ, không biết thăm hỏi sức khỏe này Ngưu Tị lão Đạo Tổ Tông bao nhiêu lần, Tâm hận không được đưa hán tổ tiên gấp tám

lần nữ tính đều lật lại bất quá lúc này lại là không biểu hiện ra đến rất tự nhiên mang theo Thương Tinh tiểu thư lần nữa đi vòng

Nhưng hẳn không nghĩ tới lão đạo này lại là cố ý một dạng lại che trước mặt mình

Lưu Hiệp không khỏi đứng lại, kia Thương Tinh tiểu thư cũng là một bộ nghi ngờ, bất quá lại mang theo chút hiếu kỳ, đôi mắt đẹp chớp động, nhưng là nhìn hẳn chăm chăm không có cách nào không thể không lý tới cái này Sát phong cảnh lão đầu

Hắn sắp xếp làm ra một bộ tao nhã lễ phép dạng, dù sao mỹ nhân có thể ở bên cạnh đâu rồi, mặc dù chỉ là nhất thời đồ chơi, nhưng là bây giờ chính mình đang ở cao hứng làm sao có thể tùy tiện bỏ qua cho

"Lão tiên sinh chặn đường ta không biết có gì chỉ giáo à?" Lưu Hiệp vẻ mặt ôn hòa, lấy Lễ Tướng hỏi

Lão đạo một bộ cao thâm mặt trầm xú thí tướng mạo nhưng hẳn tương đối khó chịu

Chẳng qua là này lão tiên sinh mở miệng lại nói: "Vị này sắc mặt thần tuấn người tuổi trẻ, có thể hay không cùng lão hủ 1 tục nói chuyện lâu, ta thấy người Long Khí thượng Đẳng, chẳng qua là còn ở Long, chỉ cần hơi thêm chỉ điểm, tất nhiên Nhất Phi Trùng Thiên lão hủ đã lão, mấy năm nay một mực ở tìm giống như các hạ ít như vậy năm anh hào, bây giờ được vừa thấy, lão hủ cảm giác sâu sắc vui vẻ yên tâm a "

Lưu Hiệp này nghe một chút, này chẳng lẽ là truyền thuyết nịnh hót sao

Nếu bàn về nịnh nọt công phu, Lưu Hiệp có thể nói là tốt nhất thừa chuẩn Tu Thần Tướng này võ ngựa cũng phải để ý vừa đúng, muốn chụp nhân thoải mái, mặc dù phù phiếm, lại muốn cho được chụp người cảm thấy đúng là có chuyện như vậy cho đến chụp người là tâm thần sáng khoái, như một xuân phong, mới là vừa đúng

Lão đạo này vừa rồi một phen ngôn ngữ cũng coi là thượng thừa, hẳn nghe Tâm thoải mái, mình quả thật là phong sinh thủy khởi thiếu niên anh hùng không giả, không khỏi đối với lão đạo có chút đổi cái nhìn

"Không biết, lão tiên sinh thỉnh tại hạ chuyện gì?" Lưu Hiệp đương nhiên sẽ không chảy ra cái đuôi hồ ly, tại trước mặt người đẹp Lưu Hiệp cho tới bây giờ đều là anh hùng thần dũng, tao nhã lễ phép kiêu mầu

Nhưng là lúc này lão đầu lại nhìn về phía một bên Thương Tinh tiểu thư, "Vị tiểu thư này tươi cười rạng rỡ, con đường phía trước cũng là một phen thuận gió a không biết lão hủ có thể hay không vì nhị vị toán một quẻ "

Lưu Hiệp này nhìn một cái, nguyên lai là một hồi Đoán Mệnh không khỏi một trận buồn rầu, nhưng khi nhìn ngược mỹ nhân tựa hồ có chút hứng thú, không khỏi cùng với nàng phiến dịch một phen

"Ta đã sớm nghe nói Quốc hóa bác đại tinh thâm, không bằng kêu lão tiên sinh chỉ điểm một phen làm sao, cũng xem ta cùng hiệp Quân Hữu Vô duyên phận" Thương Tinh một phen mỉa mai, dĩ nhiên là mê hẳn điên đảo tâm thần, dĩ nhiên Kỳ "Bác đại tinh thâm" là sâu Lưu Hiệp chỉ tâm, lúc này hẳn là quyết sẽ không bác mỹ nhân hứng thú

"Vậy thì mời lão tiên sinh chỉ điểm một phen "

Vì vậy lão tiên sinh tự hồi trước bàn, thủ nắm một thanh Cổ đầu, hướng bàn ném một cái, kia mấy viên Cổ phơi lập tức tại bay vòng vèo chuyển không dứt trái qua không lâu lắm mấy viên Cổ đầu rồi rớt dừng lại, cùng là song, 1 4, 1 Hồng Tâm, một, hai, lão tiên sinh suy nghĩ một phen, đột nhiên giữa hai lòng mày mừng rỡ không thôi hẳn trước chuyển hướng Thương Tinh tiểu thư, bất quá ánh mắt mừng rỡ chỗ toàn hướng Lý đào tới Lưu Hiệp không khỏi Tâm lắng bầm, này lão đầu sẽ không phải là lừa bịp cơ hàng, nhất thời trên người buồn nôn không dứt

"Tiểu thư bây giờ là sự nghiệp thuận lợi, đem tới cũng sẽ thuận lợi dị thường, này nhị đại biểu song phi, mà Hồng Tâm đại biểu hài lòng tư, này một quẻ cùng thông Loan Phụng minh chi tướng, đại biểu đem tới tiểu thư ít nhất tại trong vòng mười năm vẫn năng giương cánh trùng Phi "

Lưu Hiệp Tâm thầm mừng lão đạo này thái độ, bây giờ này Thương Tinh sự nghiệp chính hỏa, tương lai mười năm cũng sẽ không sắc suy, tự nhiên bình thường, còn cần người nói, chính hẳn đều biết tính

Bất quá Lưu Hiệp cũng không dám thờ ơ, nói là lời khen, tự nhiên vì Bác mỹ nhân vui vẻ, thêm dầu thêm mỡ giải thích một phen,

Nhưng là lúc này, lão đạo lại mừng rỡ hướng Lưu Hiệp lộn lại

"Người tuổi trẻ lão phu thấy người sắc mặt đỏ thắm, khí vũ hiên ngang, tại hợp với này long được Châu quái tượng, thật là trước đây chưa từng thấy a, này vị người tuổi trẻ, lão phu mừng rỡ nói cho người biết, người có điềm đại hung a "

Lão đạo nói thần bí, nhưng là Lưu Hiệp nhưng là sững sờ

"Lão tiên sinh không phải là ngốc, người nói điềm đại hung là chuyện tốt? người là rảnh rồi tại hạ từ không đủ nhanh sao?"

Lão tiên sinh gặp Lưu Hiệp thái độ, cũng là nghi ngờ một chút, bất quá lập tức hội ý, không khỏi phát râu cười ha ha, "Cũng không phải, không phải cũng không phải như thế này "Đại hung" không phải kia đại hung vậy, nói là đại hung cũng có thể nói là 'Rất may' thật là thế gian hiếm thấy gặp được a" dứt lời, lão tiên sinh suy ngẫm râu, một bộ thần bí bộ dáng

Lưu Hiệp nhất thời sững sờ, "Lão tiên sinh có thể hay không nói rõ nhiều chút?"

Lúc này, lão tiên sinh cố làm thần bí nói, "Thiên cơ bất khả tiết lộ bất quá lão đầu nguyên ý cho dự Các thêm một viên tiếp theo Lưu Tinh vòng tay, để giúp các hạ trải qua nguy cơ chúng ta nhất định sẽ còn gặp lại "

Lão đầu cầm lên một cái màu xám vòng tay, cấp cho Lưu Hiệp, Lưu Hiệp nhìn một chút có chút từ chối cho ý kiến, Tâm lại nói, khó nhìn như vậy bàn, sao xứng đáng Lưu Tinh danh tự này, lão già này thật là buồn chán chết, bất quá vật này đáng tiền sao?

Theo lễ phép, hắn vẫn đưa tay vòng tay đeo ở cổ tay, lão tiên sinh gấp Lưu Hiệp đeo lên vòng tay chỉ hậu không khỏi gật đầu một cái tiếp lấy khi hắn lần nữa lúc ngừng đầu, lão đầu lại không thấy

Lưu Hiệp lẳng lẳng, nhìn bốn phía cũng không có lão đầu tung tích, mà lúc này Thương Tinh tiểu thư cũng là kỳ quái dạng

Nhưng là hai người cũng không coi là chuyện to tát, bất quá là một buồn chán lão đầu thôi, ai sẽ quản hắn khi gió chạy đến đâu trong

Hắn lập tức quyết định không thể làm làm thật tốt thời gian, tất nhiên cùng mỹ nhân ở thủy hương chơi đùa, du thuyền Thuyền tốt không khoái hoạt

Lưu Hiệp được thuyền ở ông chủ một trận chột, cho mượn chỉ cái gọi là thượng đẳng du thuyền, tại đồng dạng phiên chỉ hậu, tâm ý động một cái, bỗng nhiên lập tức đem thương khổ ngăn cản liêm buông xuống, nhưng là cùng Thương Tinh tiểu thư ngồi chung một chỗ, Tâm không khỏi sắc khởi, nếu có thể thủy thượng chơi đùa khỏi không khoái hoạt tựa như uyên ương

Tại Lưu Hiệp một phen thể công hạ, Thương Tinh lập tức nộ khí giới nạp cống, đủ chỉ hậu, chính là Ngọc Tiêu yêu kiều, thờ hờn hờn liên tục

Cái gì từng nghe nói,

Nhà ai Ngọc Dịch tấu tiếng tiêu, tản vào xuân Phong Thủy hương thành,

Muốn hỏi dục nhân cái gì thờ dốt, lại coi thường chu làm thuyền âm thanh

Hai người đỡ Tiêu làm Nguyệt, khoái hoạt vô cùng

Có thể đúng lúc này, đột nhiên du thuyền lay động, nhưng là gặp phải đại sự, lại dần dần có thủy thượng tuôn, mới đầu hai người còn không phát hiện nhưng là đội Thủy đã tràn đầy qua gót chân lúc này mới phát hiện, nhưng là lúc này đã trễ

Nguyên lai hồ này đáy đột nhiên xuất hiện một nơi đá ngầm, đem này thuyền gỗ mặc cái đại lỗ thủng trước khi bởi vì Lưu Hiệp vốn là động cơ không thuận, cho nên không muốn chủ thuyền cùng thuyền, bây giờ tốt không, thật là ôm lấy Thạch Đầu tạp chân mình

Nhưng hắn buồn bức nhất nhưng là, hắn không biết bơi tiếp lấy Thủy càng ngày càng rộng, hai người luống cuống tay chân, bất quá cũng còn khá mới vừa rồi là mạng y tu hành, bây giờ Trọng sửa sang một chút, cho dù rơi xuống nước đảo cũng không trở thành xuất hiện thương phong nhả sự

Lúc này, dưới thuyền đi ra kéo kệt thanh âm, nhất thời sững sờ, cuối cùng Long Cốt từ giữa nứt ra không khỏi thảm mắng cái đó đáng ghét thuê thuyền nhân hãm hại chính mình, thiên về nói đây là thuyền

Nhưng là đang lúc lúc này, thuyền trực tiếp từ nứt ra tới

Lưu Hiệp cùng Thương Tinh lập tức rơi vào Thủy, Thương Tinh cũng còn khá biết bơi, không đến nỗi hốt hoảng, nhưng là hắn Lưu Hiệp cũng sẽ không, hắn là danh xứng với thực hạn vật, trời sinh không biết Thủy Tinh Lưu Hiệp luống cuống tay chân bắt được trụ nứt ra tới boong thuyền, tại thủy thượng hạ lơ lửng

Lưu Hiệp nhìn Thương Tinh cười khổ, lần này chính mình thật tốt hình tượng có thể nói là hủy trong chốc lát, hai người trao đổi một phen, quyết định kêu Thương Tinh bơi về bên bờ đi để cho người tới cứu mình, dù sao muốn Thương Tinh mang theo chính hắn một đại nam nhân bơi về trăm mét ra ngoài Tây Hồ bên bờ là không có khả năng

Lòng không khỏi cảm khái, mình tại sao tự xui xẻo như vậy nhưng là đang lúc Thương Tinh rời đi sau một lúc tay mình vốn là ổn định boong thuyền bỗng nhiên thoáng qua động một cái, tiếp lấy lệnh Lưu Hiệp kinh ngạc sự tình phát sinh, cái đó đem thuyền gây làm hai khúc kẻ cầm đầu lại đang lúc này không nhìn được

Đoạn

Hắn lập tức tái phát nước vào

Hạn vật chết chìm, luôn luôn loạn phác đằng, Lưu Hiệp cũng giống vậy, nhưng là làm như thế, ngược lại sử có thể cứu mạng tám ván cùng thuyền viên phiêu hướng một bên

Hắn tâm đảm hần, chẳng lẽ mình liền muốn chết như vậy sao? nhưng là thỉnh thoảng có Thủy rưới vào miệng hắn dần dần ý hắn thương thức cơ hồ bị bao phủ

Tiếp lấy ngay tại hắn ngất đi một sát na, đột nhiên một mực nộ hành tựa như tay nhỏ đưa hắn kéo, cao giọng la lên, "Người tới đây mau, hoàng tử Hiệp

chết chìm nhanh truyền Cát Bình Thái Y "

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: gà bay trứng vỡ

Nhìn trước mắt hết thấy, giống như cổ trang cuồng phong cảnh một dạng kiên cố Hồng Mộc giường, điều lũ bình phong cùng tường rào, cổ hương cổ sắc bàn uống trà nhỏ, một luồng Đèn Hương lượn lơ lên cao, bốn vách vây treo trên tường cổ huấn cùng Thư Họa, tối trọng yếu là phòng chính đối diện liền có một bộ Cao Tổ bức họa

Lưu Hiệp nằm trên giường ba ngày, buồn rầu ba ngày, vì sao?

Đi qua ba ngày, hấn rút cuộc tiếp nhận, chính mình chuyển kiếp sự thật

Lưu Hiệp biết rõ mình chuyển kiếp tại Tam Quốc, đồng thời cũng hướng tại nó tỳ nhiều ít hỏi thăm điểm, hấn là đọc qua Tam Quốc, cũng giải một ít lịch sử

Bất quá Lưu Hiệp lúc này cũng không có bất kỳ như cá gặp nước cảm giác ưu việt, hấn biết lịch sử là không có sai, nhưng là vậy cũng là cái biên qua, lịch sử chân chính biết cũng không nhiều, biết danh tướng là không có sai, nhưng là thân ở hoàng cung a

Tam Quốc thời kỳ, làm gì xui xẻo nhất? không phải là Lê Dân Bách Tính, cũng không phải sa trường tướng sĩ, không phải là những quân phiệt đó, mà là hoàng tộc a nhất là kia Hán Hiến Đế Lưu Hiệp, thật là uất ức cái gì cũng sai, đến chỗ nào đều bị người khi dễ năng hàng, chính là một phế vật Hoàng Đế

Chính mình với hấn trùng tên trùng họ là không có sai, cũng không muốn dính hấn cái này Hoàng Đế ánh sáng

Về phần những hoàng gia đó tàn phi cùng tự môn là xui xẻo, không phải là chết tại chiến loạn, tự là bị người xoay

Hà Tiến xoay xong, Đồng Trác xoay, Đồng Trác xoay xong, Tào Tháo xoay

Phải nói điện ảnh kịch trong "Hận sinh nhà đế vương" loại lời nói, đặt ở này Hán Mạt trong năm là bất quá thích hợp nhất

Chính mình coi như là đảo tám đời mốc, lại sinh ở này Đông Hán năm cuối nhà đế vương, đây không phải là muốn ăn đòn sao?

Lưu Hiệp nhất thời cảm thấy bất công, bất quá đúng lúc này, hấn chợt thấy cổ tay mình thương nhiều ít đồ lại là lão đạo cho mình cái đó rách nát vòng tay nói thật, tay này vòng tay về ngoài thật chưa ra hình dáng gì, bụi bẩn, nhìn sẽ không giống như thứ tốt chẳng lẽ cái này có ý tứ gì? là ngón tay vàng cái gì?

Chẳng lẽ mình chuyển kiếp tiện tay vòng tay có liên quan? Lưu Hiệp suy nghĩ một chút cảm thấy thâm đi vì nhiên, nhưng là bây giờ cũng không phải tra cứu lúc này

Mặc kệ có hay không ngón tay vàng, phụ thân tại Hán Hiến Đế trên người kia cũng gọi bị kịch, Tam Quốc thời kỳ Hán Hiến Đế Lưu Hiệp đứng đầu thôi bị thương địa phương, người khác từ cũng làm giòn, chỉ có hấn, còn sống chịu tội a

Trong thời gian này, Lưu Hiệp mẫu Thân Vương mỹ nhân tới thăm hấn mấy lần, hấn trừ cảm thấy nhân rất xinh đẹp nhiều chút ra không có gì còn lại cảm nhận, mấy ngày qua cũng chỉ là lẳng lẳng xuất thần, Vương Mỹ Nhân Lưu gặp hiệp như thế, cơ hồ mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, ngược lại khổ những hạ nhân kia trong lúc Hán Linh Đế ngược lại cũng đã tới một lần, nhưng chỉ là nhìn một chút lắc đầu một cái, liền đi, thậm chí là tại Lưu Hiệp lúc ngủ hậu, Lưu Hiệp bản thân đều không thấy hấn đi qua ba ngày đầu tranh tư tưởng, Lưu Hiệp tưởng lại nghĩ, rút cuộc tiếp nhận chính mình, chuyển kiếp

Đến thời điểm ngày thứ tư, Lưu Hiệp đã có dưới giường địa, này khả nhạc xấu Vương Mỹ Nhân, thậm chí phân phó nó tài chuẩn bị tốt nhất bồi bồi bỏ đồ bỏ mấy ngày nay Lưu Hiệp Tổ Yến vì cá ngược lại ăn không ít

Hấn nhìn qua lại bồn tắm hoạn quan cùng Tỳ Nữ, ngửa mặt lên trời than thở

Ai Lưu Hiệp tự Lưu Hiệp, cũng hầu như so với từ mất tất cả được, huống chi dù nói thế nào Lưu Hiệp cũng coi là một Hoàng, mặc dù thôi bị thương điểm, nhưng là bây giờ ăn sung mặc sướng là thiếu không, so với tóc húi của lão bách tính không được ăn cơm mạnh hơn

Ba ngày, tâm tình của hấn tốt hơn nhiều, hấn đã quyết định chính mình nếu tới đây Tam Quốc, làm này trùng tên trùng họ Lưu Hiệp, lại không thể nhượng hấn thôi bị thương đi xuống

Đã đến nơi này thì an tâm đi thôi, không có cách nào biện pháp

Lưu Hiệp đã nhận mệnh, hẳn như là đã thành lịch sử này lớn nhất Hoàng Đế một trong, nhất định phải tập hợp lại, sau này khi Nhiên sẽ không thôi bị thương đi xuống, mà là một đường xuống, hơn nữa còn là Đại Thông đặc biệt thông

Này bây giờ khởi hấn chính là đem tới phế vật Hoàng Đế Trần Lưu Vương Hán Hiến Đế Lưu Hiệp hẳn không khỏi đã bắt đầu dự định sau này lộ làm sao tài có thể làm cho mình tại này cái vị trí trở nên huy hoàng rực rỡ, dù sao chuyển kiếp, liền muốn trâu bò một cái, nếu không làm sao xứng với loại này khoáng thế gặp được

Ít nhất cũng phải ở nơi này Tam Quốc trong tiêu sái đi một cái, hoàn toàn thay đổi này "Phế đế" tai ách

Sắc trời dần tối, như lửa tựa như đỏ tươi chiều tà, mang theo quyền rũ Hà Quang dần dần ẩn vào đến hắc ám chi

Vân đạm phong khinh, bầu trời dị thường sáng ngời, một vòng trăng tròn treo cao tại cao lớn lâu vũ Long Giác trên đầy sao sáng chói, giống như này Tam Quốc thời kỳ không cùng tầng xuất anh hào một dạng bọn họ cũng sắp cho thấy bọn họ phải có huy hoàng

Lạc Dương thành buổi chiều là yên lặng, trừ mấy món nổi danh kỹ viện sông bạc ra, dĩ nhiên còn có cung cấp Linh Đế vui đùa lấy Tây Uyển cầm đầu tứ đại du nhạc nơi

Tự cao từng Thành Lâu nhìn xuống dưới, chỉ có linh tinh mấy nhà đèn vẫn còn ở sáng nhưng là chẳng phải biết Lạc Dương ban đêm mặc dù yên lặng, lại cất giấu vô số tranh đấu dòng nước ngầm

Vương Mỹ Nhân đã sớm trở lại chính mình tầm cung, rộng rãi bên trong nhà sau khi hạ Lưu Hiệp một người, dĩ nhiên vốn là còn thị nữ cùng thái giám hầu hạ ở bên, nhưng là đều bị Lưu Hiệp đánh phát ra ngoài, chỉ lưu lại một cái nhìn rất là khả ái tùy thân thị nữ, kêu Nhị nhi

Lưu Hiệp đưa hẳn lưu lại nguyên nhân chủ yếu trừ dung mạo của nàng khả ái ra, thứ yếu nàng tuổi tác cũng không lớn, ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, trải qua mấy ngày nữa quan sát, phát hiện nàng đặc biệt nhu thuận, mình có thể dùng thuận tay một ít

Đồng Hán năm cuối nữ quần áo trang sức là tương đối bảo thủ, nhất là loại này Nữ Tỳ, mặc bạch sắc mang theo màu hồng đường viền hoa nhu quần, căn bản là không có cách hiện ra nữ mỹ lệ, dĩ nhiên đối với với đám nương nương nhưng khác

Dù sao đối với đám nương nương mà nói, một khi Tỳ Nữ ăn mặc quá mức mỹ lệ, nhưng hoàng thượng vừa ý há chẳng phải là lại nhiều cạnh tranh đối thủ, cho nên đối với này chủ quản quần áo trang sức tổng quản môn thì sẽ không phạm loại này kiêng kỵ, huống chi toàn bộ hoàng thượng để ý mỹ nhân trên căn bản đều bị vứt xuống Tây Uyển đi, mình có thể mở được thứ cận kề coi như là may mắn

Nhưng là ngược lại Ngôn Chi, nếu như mặc cái này chừng không cách nào cho thấy mỹ lệ quần áo trang sức cũng có thể nhìn ra cùng người khác bất đồng, vậy đã nói rõ là thật mỹ lệ, trước mắt thị nữ chính là chỗ này chừng

Nhị nhi rất có thể là xuất từ cái nào được Trảm hoặc là phạm tội đại hộ nhân gia con gái, từ nhỏ được bồi dưỡng, thừa dịp bây giờ không bị người phát giác, nhanh lên thu nhập dưới quyền mình

Lúc này Lưu Hiệp đang trầm tư khổ tưởng đến 1 nhiều chút sự tình, vào lúc này tạo chi thành bốn là cao vô cùng, một loại đều là dùng trúc giản viết chữ, giống vậy thư cũng là trúc giản đúc thành, nếu hẳn muốn ở chỗ này có một phen thành tựu, dựa theo hẳn lúc trước tác phong mà nói chuyện, chỉ có biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng, về phần nói đến muốn giải tình huống bây giờ, tự phải từ trong sách xem không có thể

Một loại trên thẻ trúc kiểu chữ đều là Đãi Thư, hẳn coi như xem hiểu sơ dĩ muốn nhìn sách vở, một là giải nhiều chút hóa, cái gọi là làm trận mới mài guom không thích cũng ánh sáng ngoài ra chính là học tập Hán Triều ngữ pháp, đem tới hẳn chính là muốn viết tin báo sự chính mình trước khi đã hỏi những thứ kia tiểu thái giám liên quan tới chuyện mình cùng hiện hướng, coi như là làm nhiều chút giải

Mặc dù nhỏ thái giám nghỉ ngơi, nhưng là nói rõ sự thật

Bây giờ Lưu Hiệp năm tuổi, nếu như mình nhớ không tệ Lưu Hiệp hẳn là, Tự Bá cùng khởi nghĩa Hoàng Cân đã qua sắp tới hai năm, là đại tướng quân Hà Tiến cùng Thập Thường Thị đánh nhau lúc, nhưng cũng chỉ là ở trong tối, chưa vô cùng rõ ràng

Hán Linh Đế còn phải chờ ba năm tài tử, muốn chờ mình đã từng thấy cái này Hoàng Đế cha sau khi chết mới có nguy hiểm ba năm này ít nhất hay lại là an toàn

Bây giờ tiểu Lưu Hiệp liền bắt đầu nghĩ đến đây ai có thể làm cho mình cần dùng đến, ít nhất Lưu Quan Trương thì không được, bọn họ bây giờ đã kết nghĩa Kim Lan hai năm về phần Tào Tháo bây giờ bất quá là một không đắc thế hoạn quan chi hậu, vẫn còn ở Hà Tiến thủ hạ đem phụ tá đây hai cái này đều là mình đại địch, hẳn đã nghĩ xong, nếu như mình muốn lợi dụng khi còn sống biết kiến thức thay đổi vận mệnh lời nói, lại không thể đao to búa lớn làm việc, mà là phải dựa theo quỹ tích đi làm, dù sao chỉ có dựa theo quỹ tích đi làm, mình tài sẽ biết sự tình phát sinh hậu chính mình đối sách vì sao nhưng là khi đối vẫn là phải đối, hẳn nhất định phải ở trong tối kết làm chính mình thế lực

Thứ yếu, nhược phải bảo vệ tánh mạng, còn phải dựa vào mình ban đầu đương gia vốn sự, trừ ba năm này an nhàn ra, khả năng chỉ có đem tới rơi vào tay Tào Tháo mới có tốt Nhật qua chính mình nhất định phải sớm tính toán, nếu không chờ đến Đồng Trắc hậu kỳ hoặc là rơi vào Lý Giác, Quách hiện lên hai người tay, chính mình nhưng là phải liên com đều không ăn được

Đội cầm đuốc soi đèn đọc sau một hồi, Lư Hiệp hai cái mí mắt liền đánh nhau, tại hiện đại lúc thì hẳn không phải là cái Thái Trung với đọc sách nhân, chẳng qua là thỉnh thoảng nhìn một chút, phần lớn nhìn đến cũng đều là tiểu thuyết loại, thật muốn hẳn bây giờ nhìn loại này khô khan tin tức sách vở, còn không bằng chết đi thống khoái

"Nhị nhi mau tới" Lư Hiệp đọc một hồi thư thật sự là cảm thấy không thú vị, tiếng Pháp pháp ngược lại học nhiều chút, về phần còn lại tự có chút hơi thừa

"Điện hạ chuyện gì?" Nhị nhi lập tức từ lầu vài mặt sau đi tới, nếu như Lư Hiệp không ngủ, nàng là không thể đi ngủ

Lúc này, tiểu Lư Hiệp không khỏi cười hắc hắc, gãi đầu một cái, "Đi học buồn chán chết, chơi với ta một hồi làm sao?"

Thấy Lư Hiệp một bộ Cổ Linh Tinh Quái, Nhị nhi không khỏi che miệng cười khê

"Người ngồi bên cạnh ta tới" tiểu Lư Hiệp lập tức nói

Nhị nhi nghe một chút điện có vẻ khó xử, gấp Lư Hiệp giữ vững, không khỏi hướng bốn phía nhìn một chút, lúc này đã là đêm khuya, cũng không có cái gì nhân, nàng cuối cùng vẫn là nghe Lư Hiệp lời nói ngồi ở Lư Hiệp ngồi bên cạnh giường bên

"Hoàng tử Hiệp phải chơi cái gì?"

Lư Hiệp một bộ thần bí nói "Đánh máy bay "

Nhị nhi không khỏi sửng sốt, nghi ngờ nói "Đánh máy bay? máy bay là vì sao vật? điện hạ nhìn hẳn không thuận mắt, muốn giáo huấn hẳn sao?"

Nghe Nhị nhi nghi ngờ, Lư Hiệp không khỏi bật cười, nếu như lời này đặt ở thích hợp hoàn cảnh, nhất định sẽ đại phát hào quang

Chỉ thấy Lư Hiệp xuất ra một khối vải trắng, dĩ nhiên này đánh máy bay, không phải kia chỉ đánh máy bay cũng mà là cái loại này về hai cái 10 thừa 10 tọa độ Cách, phân biệt về 3 phi cơ, dựa vào tọa độ tới đánh cái loại này trò chơi, ai máy bay hoàn toàn rơi xuống người đó liền toán thua, là một loại vô cùng cao đoạn suy luận trình thám trò chơi, dĩ nhiên đối với với hiện đại đứa bé mà nói, mặc dù không giống như 5 Kỳ như vậy phổ cập, nhưng là trò chơi tính nếu so với 5 Kỳ cao cấp nhiều chút

Lư Hiệp giải thích một lúc lâu, cũng còn khá Nhị nhi hiểu năng lực không tệ, cuối cùng đang thí nghiệm một ván chỉ hậu, rốt cuộc lấy mình bạch, hơn nữa thưởng thức đến Kỳ Huyền Bí, bởi vì loại trò chơi này là rất phí não tại Lư Hiệp một phen chỉ điểm cùng nhượng bộ hạ, đem chơi đùa đến ván thứ ba thời điểm Nhị nhi đã tương đối có thành tựu

Đúng lúc này, tiểu Lư Hiệp bỗng nhiên mặt lộ vẻ khó khăn

Nhị nhi thấy vậy, cho là vừa rồi tọa độ đánh, đôi mi thanh tú giờ lên cười nói, "Nhị nhi lần này có thể hay không đánh?"

"Không phải cũng không phải như thế, không đánh tới máy bay, mà là ta muốn đi tiểu, muốn đi nhà xí "

Nhị nhi nghe một chút, không khỏi bật cười, "Điện hạ chờ một chút, ta vì điện hạ cầm dĩa hồ, đi một chút sẽ trở lại "

"Không được, vừa rồi không hay biết, lúc này đã sắp không nhịn được" dứt lời, tiểu Lư Hiệp chính mình liền hướng ngoài nhà chạy đi

Quả nhiên tại viện tìm tới cái Ân Tế Địa điểm, bởi vì chính mình không phải là thái cho nên thì sẽ không có vệ binh trú đóng, tiểu Lư Hiệp cũng tiết kiệm đi phiền toái trực tiếp khai khâm cõi áo, xuống phía dưới vừa móc, liền bắt đầu tiểu giải

Nước ở dưới ánh trăng hoa mỹ lệ độ cong, tại ánh trăng chiếu diệu hạ tản mát ra lấm tấm Ngân Quang nước, vô luận nam nữ, đem nghẹn rất lâu sau đó bỗng nhiên lấy được thả ra sẽ cảm giác phá lệ sáng khoái, Lư Hiệp bây giờ đối với điểm này là thấu hiểu rất rõ

Đang ở Lư Hiệp, vui sướng lay động phần hông, hát Dân Đẳng tiểu khúc lúc

Đột nhiên, chân trời một đạo bạch quang bỗng nhiên xuất hiện, tại đêm tối vạch ra một đạo hoa mỹ đường vòng cung, ngược lại lần nữa biến mất tại bầu trời đêm, tiếp lấy bạch quang liền tiếp xuất hiện, cuối cùng hạ khỏi Lư Tinh Vũ

Nhưng là làm hẳn kinh ngạc là một nhánh đeo trên tay cái đó tự cảm đều không bắt được tới vòng tay lại phát động Lam Quang

Cái này là

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: dị năng sơ hiện

Đột nhiên Luru Hiệp thấy hoa mắt, giống như xuất hiện ở vũ trụ chi, chung quanh vạn Thiên Tinh cầu vòn quanh trước mặt hắn lại hiện ra một cái lam sắc khung đối thoại nhìn ủy Lam Lam sắc hòa diện trước như tương lai khoa học kỹ thuật kiểu cấp liên tiếp, Luru Hiệp có chút không biết làm sao

Một cái cực kỳ giọng nữ dễ nghe vang lên

"May mắn trọng sinh nhân, hoan nghênh sử dụng thiên địa công ty xuất phẩm Luru Tinh vòng tay, phía dưới ta đem đối với Luru Tinh vòng tay làm giới thiệu, nếu như ngài không phải là lần đầu người sử dụng, có thể lựa chọn nhảy qua sử dụng chỉ đạo "

Tiểu Luru Hiệp nghe một chút, nhất thời có chút sững sờ, đã biết là chơi đùa Game Online sao? làm sao còn có chỉ đạo?

"Nếu ngài không có trả lời, chính là ngầm thừa nhận giới thiệu chức năng, ta nhớ ngài nhất định đang vì tại sao lại xuất hiện ở nơi này mà cảm thấy nghi ngờ

Coi như may mắn Người trọng sinh, người đang ở đây vũ trụ gần trăm vạn Người trọng sinh may mắn đạt được thiên địa chiếu cố không cần có bất kỳ lo lắng nào, bởi vì người sử dụng lưu hành vòng tay là hợp pháp, cũng liên ý nghĩa thiên địa đã cho phép người thay đổi một thể giới quyền lợi

Luru Tinh vòng tay là thiên địa công ty xuất bản cuối cùng bản, hiện thực liên thông hồi đoái vòng tay, loại này vòng tay có thể căn cứ người cảm được hồi đoái giá trị mà đối thoại trọng sinh tiền thế giới có vật phẩm

Mà cầm vòng tay giả, hội phát sinh dị biến, hội căn cứ cá nhân ý nguyện tự do biến đổi nam nữ căn cứ ngài vốn là giới tính vì phái nam, cho nên giao phó cho ngài Ngọc Nữ Thần Công, nói cách khác, ngài chỉ có đang chọn biến là nữ tính lúc, mới có thể thông qua tu Luyện Ngọc nữ công pháp được đến hồi đoái giá trị bây giờ đang ở trước mặt ngài khung đối thoại dưới góc trái sẽ xuất hiện một con số khung, chính là biểu hiện ngài có thể hồi đoái số còn lại, bây giờ ngài số còn lại làm một vạn hồi đoái giá trị, xin ngài chạm vì ngài biểu hiện hồi đoái mặt tiếp xúc, lựa chọn giai đoạn thứ nhất thứ hai hệ sách vỡ loại, mở ra Kỳ hàng ngũ như nhất quyền sách đầu tiên Bách Biến Toàn Năng vì thế ngài đem tiêu hao hồi đoái giá trị mười ngàn "

Người nữ kia nói xong, thuộc về kinh ngạc tiểu Luru Hiệp liền dựa theo phân phó mở ra, quả nhiên tại sách vỡ loại hàng ngũ như nhất liền có mấy cuốn sách dòng chữ, có một nơi phá lệ sáng ngời chính là Bách Biến Toàn Năng, trừ lần đó ra còn có chút Vũ Trụ Kiểm Pháp loại đồ vật lúc này Luru Hiệp xuống phía dưới liếc một cái, còn lại ngược lại rất phổ thông sách vỡ, cái gì Tư Trì Thông Giám, cái gì Luận Ngữ Mạnh, thậm chí là một ít đương thời tiểu thuyết

Nhìn hai quyển thư tiểu Luru Hiệp hơi động lòng, không bằng điểm Vũ Trụ Kiểm Pháp nhìn một chút? nhưng khi tay hắn chạm tới Vũ Trụ Kiểm Pháp lúc, lập tức bắn ra một cái khung đối thoại trên đó viết "Thật xin lỗi, ngài trước mặt thao tác sai lầm "

Tiểu Luru Hiệp nhất thời có chút buồn bực, tựa như cùng những trò chơi kia chỉ đạo như thế, cái này nhìn như cho mình quyền tự chủ, nhưng thật ra là lừa bịp hàng vì vậy bắt đắc dĩ tiện tay điểm tại Bách Biến Toàn Năng thượng

"Ngài thật phải tiêu hao mười ngàn điểm hồi đoái giá trị, hồi đoái Bách Biến Toàn Năng sao?" một cái khung đối thoại lần nữa bắn ra tới

Đương nhiên Ca còn có thể chọn cái khác sao? hắn tâm lý khinh thường nói tiện tay điểm chính là

Đột nhiên đầu xuất hiện số không, một quyển sách xuất hiện ở Luru Hiệp thủ, quyển sách như, có dấu tứ phương dựng thẳng bản Khải Thư chữ nhỏ tựa đề Bách Biến Toàn Năng, tiếp lấy cuốn sách tán thu nhỏ lại, biến mất ở hắn trong vòng tay

Lần này Luru Hiệp nhất thời nhạc, không nghĩ tới vòng tay còn có trữ vật chức năng, này có thể so với cái kia thực tế nhiều

Có thể đang lúc tiểu Luru Hiệp cao hứng thời điểm, cái đó nữ lập tức lên tiếng nói "Luru Tinh vòng tay có thể chứa ngài sở hồi đoái đi ra đồ vật, nhưng là không thể ngoại dụng, thỉnh người cảm được cần phải tha thứ "

Dựa vào lại lừa bịp

"Phía dưới ta sẽ vì ngài giảng giải Ngọc Nữ Thần Công cùng hồi đoái giá trị quan hệ hồi đoái chia làm ba cái giai đoạn, phổ thông hiện thực vật phẩm vũ khí công cụ, cấp hiện thực vật phẩm vũ khí công cụ, cùng hiện thực vật phẩm

Mà công pháp chia làm Trọng, mỗi Nhất Trọng lấy được quyền hạn cũng bất đồng, đồng thời vòng tay hội đi theo ngài luyện công mà giải phong thăng cấp:

Luyện thành Đệ Nhất Trọng là được hồi đoái đơn giản một chút công cụ, lớn đến quần áo nôi chén, nhỏ như đá vụn sa lịch, chỉ cần bằng hồi đoái giai đoạn thứ nhất đệ nhất hệ có vật phẩm đều có thể hồi đoái, mỗi một vật phẩm đều cần tiêu hao nhất định hồi đoái giá trị

Luyện thành Thần công Đệ Nhị Trọng, là được hồi đoái giai đoạn thứ nhất thứ hai hệ đồ vật, như sách vỡ, khoa học kỹ thuật bản vẽ đợi một chút

Cứ thế mà suy ra luyện thành Đệ Tam Trọng, là được tại Đệ Tam Tầng giai đoạn thứ ba hồi đoái binh khí chờ vũ trang đồ dùng, cao nhất có thể hồi đoái

khẩu súng

Tiền tam Trọng vì vòng tay Đệ Nhất Trọng hình thái, tên là hiện thực cấp

Tứ Ngũ Trọng công pháp có thể sử dụng vòng tay lên cấp đến hình thái thứ hai thế giới cấp, đối ứng là cấp vật phẩm công cụ, chính là so với phổ thông toàn bộ ngang hàng tầng thứ đều cao cấp hơn đồ vật, đại đạo tàu thủy tên lửa, nhỏ như máy tính điện thoại

7 Trọng công pháp cấp lên cấp tới tay vòng tay hình thái thứ ba vượt cấp, có thể hồi đoái hiện thực vật phẩm, Kỳ toàn bộ vật phẩm đều do thiên địa công ty cung cấp

Cùng lúc đó, nếu như ngài luyện thành đệ Trọng công pháp, như vậy ngài sẽ không còn bị kiểu Hình Thái Biến Hóa khốn nhiều, trực tiếp trở thành toàn năng Thần Nhân hơn nữa luyện thành đệ trọng nhân sắp mở ra chiếc nhân ấn núp chức năng

Ngoài ra liên quan tới hồi đoái giá trị

Luyện thành Đệ Nhất Trọng, mỗi ngày có thể tự động đạt được hồi đoái giá trị mười điểm, Đệ Nhị Trọng mỗi ngày có thể được hồi đoái giá trị 50 điểm, Đệ Tam Trọng 100 điểm, Đệ Tứ Trọng 200 điểm, Đệ Ngũ Trọng năm trăm điểm, đệ Trọng 800 điểm, Đệ Thất Trọng một ngàn điểm, Đệ Bát Trọng 5000 điểm, đệ Trọng mười ngàn điểm

Đồng thời trừ mỗi ngày tích lũy ngoại, ngài còn có thể thông qua một ít ấn núp điều kiện lấy được quá mức hồi đoái đếm số "

"Thủ giới thiệu xong xuôi thành người cảm được tự đi an bài "

Tiểu Lưu Hiệp nghe cẩn thận rất sợ sai qua một cái Tự, mặc dù này Lưu Tinh vòng tay hồi đoái rất nhiều phiền toái, nhưng là mình cũng coi là ngàn vạn Người trọng sinh may mắn, một khi có tốt như vậy đồ vật dĩ nhiên phải thật tốt lợi dụng hấn không khỏi bắt đầu cảm tạ ban đầu cái đó miệng đầy quý nịnh bộ chứng mất lão đạo có này Lưu Tinh vòng tay, hấn còn sợ không thể thay đổi Lưu Hiệp vận mệnh, ngoạn chuyển Tam Quốc sao?

Chẳng qua là nhất định phải biến thành nữ nhân mới có thể luyện công, nhưng hấn cảm giác có chút thương tổn, đại nam nhân lòng tự ái, nhưng là có thể tại chuyển kiếp thời điểm lấy được hồi đoái vòng tay đã rất may mắn, Lưu Hiệp toán là cao hứng vô cùng

Bỗng nhiên, hấn thấy hoa mắt xuất hiện lần nữa tại đình viện chi, nhưng là lúc này hắc ám Lưu Hiệp nhưng là tại hắc hắc cười ngây ngô, chút nào không có cảm giác được mình mở ngăn hồ sơ tề ra quần cười ngây ngô có bao nhiêu chật vật

Đồng thời cũng tạm thời quên đi tiểu một dạng đi tiểu ướt chính mình khổ

Cuối mùa thu thời tiết, đêm ở bên trong vắng lặng, lúc này, đứng ở đình viện tiểu Lưu Hiệp mới vừa phát hiện dưới khó gió mát tập tập, lập tức cảm giác mình lúc này quýnh ý, cũng không để ý trên quần có hay không có thấm nước dãi, trực tiếp mặc vào, chạy về tắm cung

Lúc này Nhị nhi gặp Lưu Hiệp thời gian dài như vậy không có chạy về, lập tức đi ra nghênh đón

"Nhị nhi chó ngu đứng nhanh cho ta cầm bộ quần áo đến, ta muốn y" tiểu Lưu Hiệp mặt đầy cấp sắc vội vã chạy về bên trong nhà

Nhị nhi nghe tiểu Lưu Hiệp thanh âm vội vàng, hơi nghi hoặc một chút

Một hồi nữa, Nhị nhi đem quần áo đưa qua đến, đang muốn phục vụ Lưu Hiệp thay bất quá tiểu Lưu Hiệp nhưng là mặt lộ vẻ khó xử, dù sao đi tiểu ướt khổ có thể không phải là cái gì đẹp mắt lúc, đại ảnh hưởng lớn chính mình hình tượng huy hoàng

"Nhị nhi, ngươi đi ra ngoài một chút, ta sẽ tự y "

Nhị nhi gặp Lưu Hiệp nói như vậy lập tức khom người nói: "Hoàng điện hạ, này có thể không được, Nhị nhi là tới phục vụ hoàng tử Hiệp, sao có thể nương hoàng tử Hiệp một mình y, đây nếu là nương nương nương biết, không phải trách tội xuống không thể "

"Ta nói khiến cho liền khiến cho lại nói này thâm nữa đêm, ta không nói ai biết ngươi có làm hay không ngươi trước đến phòng khách hậu, ta gọi là ngươi đi vào nữa "

Nhị nhi mặt lộ vẻ khó khăn xem Lưu Hiệp liếc mắt, mặc dù bên trong nhà ánh đèn tương đối tối tăm, Nhị nhi cuối cùng vẫn nhìn thấy, tiểu Lưu Hiệp trên người tựa hồ có một chút nước đọng

Thông minh nàng lập tức biết xảy ra chuyện gì, chắc là Hoàng điện hạ tề ra quần, vì vậy che miệng đi ra bên trong phòng

Bây giờ chính mình đến hồi đoái vòng tay, tự mình ở này loạn thế thì có bảo đảm, sau này đại khái có thể đem thế giới này đổi thành mình thích dạng cái này tuyệt đối là không năng để người ta biết bí mật, nếu không phiền toái tự đại

Tiểu Lưu Hiệp vội vàng đem y phục mặc lên

Nghĩ lại kia ban đầu Ngưu Tị lão đạo, tự nhủ đại hung cùng rất may, ngược lại cũng toán hợp lý, nhưng Lưu Hiệp đối với mình có thể đi tới nơi này Tam Quốc thế giới vẫn là bao nhiêu hơi nghi hoặc một chút về phần có phải là thật hay không chuyện may mắn, chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó, đang định lúc này nghe được Nhị nhi thanh âm, "Điện hạ có hay không thay quần áo xong? nô tỳ cũng tốt đem đổi qua quần áo xuất ra đi "

Tiểu Luru Hiệp thay quần áo xong này mới yên tâm một ít nói: "Đi vào "

Nhị nhi lúc này mới đi tới, đem Luru Hiệp thay quần áo thu thập, không khỏi khẽ cười một tiếng, không nghĩ tới hoàng tử Hiệp đã năm tuổi sẽ còn tè ra quần bất quá tiểu Luru Hiệp lúc này cũng không thêm để ý Nhị nhi cười chính mình, nàng có giống như làm việc

"Nhị nhi bây giờ đã sắp hai ngày, cho nên người đưa xong quần áo tụt đi ngủ ta cũng phải ngủ "

"Nô tỳ cái này thì lui ra" Nhị nhi mặc dù cảm thấy đột nhiên, nhưng là vẫn là rất nhu thuận đi ra ngoài

Lúc này, tiểu Luru Hiệp lập tức hưng phấn nhảy đến trên giường tiếp lấy tay trái vừa lật, liền xuất hiện quyền kia Ngọc Nữ Thần Công, mình đã cơ không thể đợi, dù sao chỉ có luyện này Bách Biến Toàn Năng mỗi thiên tài hội sinh ra hồi đoái giá trị có hồi đoái giá trị liền có thể hoàn thành chính mình vĩ đại leuo, hẳn muốn không chỉ là Thống Nhất Thiên Hạ mà thôi, dù sao coi như là thiên hạ thống nhất, một cái Đông Hán năm cuối thời điểm thiên hạ với hẳn mà nói năng bất cần đến mức nào tư, dĩ nhiên là không bằng chính mình lúc trước hiện đại thể giới tới thống khoái, nhớ tới một ngày nào đó, mình có thể mặc Hoàng Đế bào móc cước nha xem TV, bên cạnh còn có một cặp mỹ nữ hầu hạ, cái này mỹ a

Đã như vậy, lúc này không luyện công đợi khi nào, tranh thủ cho kịp thời cơ, tiểu Luru Hiệp mở ra hồi đoái mặt tiếp xúc, phát hiện mình hồi đoái mặt tiếp xúc góc trên bên phải có hai trang lúc đầu mặt tiếp xúc, một cái vì loạn Võ, một cái vì nhanh trí, Luru Hiệp trước mở ra loạn Võ tuyển hạng, phát hiện bên trong có hồi đoái cấp bậc, điểm kinh nghiệm EXP, chờ tuyển hạng, còn có cột skill cùng ba lô lan, ba lô là 100 Cách, thông qua hồi đoái giá trị có thể phát triển ba lô Luru Hiệp nhìn một cái đây không phải là có chút giống chơi game sao?

Lại mở ra nhanh trí tuyển hạng, cơ bản cùng loạn Võ tuyển hạng là như thế, chẳng qua là ba lô nhiều một quyển sách Luru Hiệp mở ra sách vở, nhiều Bách Biến Toàn Năng không đối thoại, có hai cái tuyển hạng, hóa thành vật thật cùng đọc online Luru Hiệp mở ra đọc online, trực tiếp bắn ra một cái đối thoại khung, phía dưới viết trang thứ nhất

"Luyện này công giả Tu giữ mình Tâm, phải tránh, để phòng Tinh Thần Phân Liệt, nặng hơn nhân cách chờ bệnh xấu" tiểu Luru Hiệp một chữ một cái thì thầm, không còn gì để nói, cảm tình liền với công pháp cũng có chút giá tiếp lấy hẳn trực tiếp mở ra tờ thứ hai, bên trong ghi lại Bách Biến Toàn Năng Tổng Cương cùng tầng thứ nhất Tâm Pháp, trang thứ ba chính là đồ kỳ, tiểu Luru Hiệp từ đầu đến cuối lật một lần, đem toàn bộ đại chí xem một lần, để tránh Mỗ cái địa phương xuất hiện cái gì từ đầu đến cuối thờ mệnh lừa bịp tình huống

Dựa vào yếu ớt ánh đèn, tiểu Luru Hiệp hưng phấn dị thường, ngược lại không chút nào buồn ngủ hẳn lập tức dựa theo Tâm Pháp đệ nhất từng từng nói, hai chân khuất tất nằm ở giường, đôn ngón tay chỉ huyết Thái dương, mà tay phải đỡ với bên hông dương quan đại huyết

Tầng thứ nhất này kêu cái túy nằm là mở ra toàn thân tinh khí máu chốt tiểu Luru Hiệp không dám chút nào lơ là, mặc dù Nhiên cái tư thế này do hẳn mà làm nhìn có chút tức cười, dù sao tuổi tác còn nhỏ, nhưng là lại sẽ không ảnh hưởng hiệu quả cái tư thế này cho dù là ngủ cũng có thể tu luyện, người bình thường mười ngày là có thể xuất hiện hiệu quả luyện thần công tiểu Luru Hiệp đầu không khỏi mở ra đào ngũ, toàn thân nhàn nhạt cảm giác tê dại, nhưng hẳn rất nhanh thoải mái ngủ mất

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: đau khổ Thái Phó

Như thế một đêm, đợi đến Thần Quang hừng đông, lộ tích tám đá lúc, hẳn liền trọn khai con mắt, nhất thời lại cảm giác tinh thần phần chấn bất quá, vừa Nhiên đã kinh thiên mình Luru Hiệp tựa như thường ngày làm nhiều chút đúc luyện, dựa theo hai cái mặt tiếp xúc trạng thái mà nói, hai cái trạng thái có sở trường riêng nhưng là không thể thông dụng, có thể Luru Hiệp nếu là mình đúc luyện, kia Cường Thân kiện thể thành quả là hai phương diện đều có lợi

Tiểu Luru Hiệp não nhẹ nhàng khoan khoái dị thường, lúc này trời vừa Lượng, mặc dù rất nhiều hoạn quan Tỳ Nữ đã có giường, nhưng là trừ nương nương cùng Hoàng nhưng là không cần như thế, lúc trước thời điểm, Luru Hiệp cũng là muốn chờ đến thực lúc Vương Mỹ Nhân triệu hoán mới có thể tỉnh, cho nên phục vụ tui nô tỳ đều còn chưa tới, làm sao cũng phải chưa tới nửa giờ mới có thể tới đây hầu hạ dĩ nhiên cũng sẽ có nhân hội thật sớm đi tới, một là được tiểu Luru Hiệp chỉ đích danh muốn Nhị nhi, một người khác là Vương Mỹ Nhân phái Tỳ Nữ Hi nhi

Bị người phục vụ y chi hậu, đầu tiên phải làm là đến Vương Mỹ Nhân nơi đó bái lễ, chi hậu cùng Vương Mỹ Nhân đồng thời dùng đồ ăn sáng như thể rườm rà nhưng hẳn cảm thấy Cung lễ phép phiền toái không dứt bất quá đây cũng là không có làm Pháp Sự

"Hiệp nhi, tối hôm qua cảm giác làm sao, có mạnh khỏe hay không?" Vương Mỹ Nhân yêu thương hỏi

"Hồi bẩm mẫu thân, hài nhi đã hoàn toàn vô sự, làm phiền mẫu thân lo âu "

"Nếu Hiệp nhi đã khăng phục, hôm nay liền đem lão sư mời tới giảng bài làm sao?"

Tiểu Lư Hiệp sững sờ, lão sư? hắn cũng không biết Lư Hiệp còn có lão sư này vừa ra, lập tức hỏi, "Mẫu thân nói lão sư không biết là vị nào?"

Vương Mỹ Nhân trách cứ xem Lư Hiệp liếc mắt, "Người này đũa bé, ngày hôm qua mới vừa gặp lão sư, hôm nay liền quên tên, như vậy không có tiền đồ, đem tới làm gì xã tắc đại sự "

Tiểu Lư Hiệp cười xòa này gãi gãi đầu nhỏ nói "Mẫu thân giáo huấn là, là Nhi Thần ham chơi" hắn trên miệng nói như vậy, tâm lý lại là đang suy nghĩ, mình là chiều hôm qua vừa tới, làm sao biết bá sư sự ngay cả người đều là mới quen

Nghĩ thì nghĩ, dạng vẫn là phải làm

"Lão sư người là Trương Tiểu Trương lão Thái Phó, là năm đó người phụ hoàng lão sư, người có thể phải thật tốt đối đãi Thái Phó, người phụ hoàng phải hắn làm lão sư người nhưng thật ra là thích người một ít, cho nên không muốn bùng binh "

Trương Tiểu? chưa nghe nói qua, người này tại lịch sử có ghi lại sao? tiểu Lư Hiệp không khỏi hơi nghi hoặc một chút, xem ra người này cũng không phải là cái gì lợi hại hạng người, bằng không làm sao có thể dạy ra Linh Đế như thế ngu ngốc Hoàng Đế đến, dĩ nhiên Linh Đế ngay từ đầu cũng không phải Hoàng, là sau đó tài đánh bậy đánh bạ lên làm, Lư Hiệp không đứng người lão sư này kỳ thác bất kỳ kỳ vọng

"Mẫu thân, Nhi Thần có thể hay không đòi một lão sư giáo Nhi Thần? Hiệp nhi không phải là rất thích người lão sư này" tiểu Lư Hiệp nói, tâm lý nhưng là đánh trống nhỏ, phải nói thụ nghiệp lão sư lời nói, hắn Tâm sớm có nhân tuyển, người này vừa không phải đại tài, cũng không phải mưu sĩ, nhưng là lại không phải hắn không thể về phần những người khác, hắn có khác diệu dụng hướng chỉ hắn cần bản cũng không cần cái gì sư phó, bởi vì vì cần bản không nhân có thể dạy hắn cái gì, trận pháp bộ sách võ thuật hắn cũng không cần, bá sư không phải là làm quan hệ mỗi giới thời, phiền toái rất

"Đòi lão sư? Hiệp nhi chớ có nghịch ngợm, này Trương Tiểu Thái Phó là người phụ hoàng an bài cho người há cho người nói như vậy đòi tự đòi "

"Mẫu thân bớt giận, Nhi Thần biết sai" Lư Hiệp không thể làm gì khác hơn là giận dữ buông tha ý nghĩ của mình, ngược lại cũng không nhất thời vội vã tốt nhất đem điều này không biết nơi nào nhảy ra hồng bút lão đầu đuổi đi mới phải

Dùng xong đồ ăn sáng, Vương Mỹ Nhân đem hắn đưa đến Lan Thai Hàn Lâm thư phòng, Lan Thai coi như học thuật nghiên cứu sở hữu rất nhiều Các viện, nơi đó, tự nhiên sẽ có lão sư Giáo sư hắn vỡ lòng kiến thức

Đem Lư Hiệp tại Hàn Lâm thư phòng tĩnh tọa sau một hồi, quả nhiên một cái nhìn rất là tự đắc bảo thủ lão đầu đi tới, áo mũ ngược lại chỉnh tề rất, mặc Hắc Y Tử biên trường bào, đầu đội phát Quan, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, nhìn ngược lại có chút tinh thần

Bất quá coi như Lư Hiệp Lý đào, kiếp trước thích xem mỹ nhân, chơi đùa sơn thủy, ghét nhất chính là hồng bút lão đầu, nhất là chi cái loại này một bộ tự chuẩn nhân Mặc khách hôi chiếc, kì thực vô chân tài thực học bảo thủ người

Tại Lư Hiệp cái tuổi này, lão sư cũng giáo không cái gì, nhiều lắm là chính là giáo biết chữ cùng đơn giản Luận Ngữ Mạnh khai dịch, tại thỉnh thoảng túm tụm thượng đôi câu quân vương chi đạo tiểu Lư Hiệp ngay từ đầu còn tạo nể lễ phép, hết sức không trêu chọc này lão đầu, nhưng là sau đó liền càng nghe càng cảm thấy không thú vị

Lão đầu lắc đầu thoáng qua não một phen tự mình chìm đắm cảnh tượng

Không có qua nửa giờ, tiểu Lư Hiệp đã khốn không mà khi

"Nhắc tới quân vương chi đạo quan tâm cùng nhân đức cùng lễ phép, chính là cái gọi là Quân, đạo làm vua cùng người Vương chi đạo cũng vì cùng vậy nghĩ tới ta Hán Triều đã lập nghiệp hơn bốn trăm năm, nhụ lệ ra hiệu pháp tiền nhân, dù cho không thể thừa kế đại thống, vừa làm hết sức phụ tá" chính nói tới đây thời điểm, chẳng phải biết tiểu Lư Hiệp lại đã ngủ

Đội Trương Tiểu chú ý tới Lư Hiệp thời điểm, thấy Lư Hiệp ngủ say chính nể, lập tức xuất ra Giới Xích, tại tiểu Lư Hiệp trên bàn hung hăng gõ một chút, thẳng đem tiểu Lư Hiệp sợ nhảy cồm lên

"Hoàng tử Hiệp bắt đầu từ lúc này liền buồn ngủ, há là lão phu ta nói đúng không?" hắn giọng mang theo nghiêm nghị, hiển nhiên đối với tiểu Lư Hiệp cách làm rất là bất mãn

"Lão sư nói câu câu có lý, chữ nào cũng là châu ngọc, học sinh sao dám bài xích" Lư Hiệp lập tức thanh tỉnh hạ, này giảng bài bất quá muốn một cái hai giờ, bản đến chính mình chỉ cần vượt đi qua tự không thành vấn đề, nhưng là bây giờ mình là tại là nhần không đi xuống, thật là sánh vai lớp số học còn phải khô khan

"Giới một cái 'Câu câu có lý, chữ nào cũng là châu ngọc' đã như vậy, chắc hẳn Hoàng đế hạ là nghe chân thiết, vậy lão hủ lật tới muốn thỉnh giáo hoàng tử Hiệp này đạo làm vua lúc này lấy như thế nào chuẩn" Trương Tiểu rõ ràng cho thấy muốn cho Lư Hiệp một hạ mã uy, bất quá vừa rồi Lư Hiệp câu này "Câu câu có lý, chữ nào cũng là châu ngọc" nghe vẫn là rất thoải mái, không khỏi tưởng tượng câu rút cuộc là ra từ nơi nào, nhưng là coi như là hắn tưởng võ đầu cũng phỏng chừng cũng nghĩ không ra, những lời này làm sao cũng phải mấy trăm năm mới phải xuất hiện

"Lão sư có từng đọc Chu Dịch?" tiểu Lư Hiệp nhân châu xoay động cười nói

Trương Tiểu sững sờ, không nghĩ tới này tiểu ngược lại hỏi ngược lại thượng chính mình, "Lão hủ thuở nhỏ đọc Bách gia chi thư, tự nhiên đọc qua Chu Dịch, có thể đọc qua thì như thế nào, không có đọc qua thì như thế nào?"

"Lão sư kia có hay không đọc qua Luận Ngữ Mạnh?"

"Hoàng tử Hiệp là vì sao ý, này Luận Ngữ Mạnh, chẳng phải biết người có học người người đều biết điện hạ là nghĩ châm chọc lão hủ sao?"

Tiểu Lưu Hiệp thu hồi nụ cười, không khỏi đổi thành một bộ nghiêm túc dạng, "Lão sư nói như vậy chính là đọc qua nếu lão sư đọc qua Chu Dịch, cũng đọc qua Luận Ngữ cùng Mạnh, tự nhiên trong lòng là biết đạo làm vua, cần gì phải hỏi lại ta 1 nhự học sinh? chẳng lẽ lão sư này Chu Dịch, Luận Ngữ Mạnh đều Bạch đọc hay sao?"

Trương Tiểu nghe một chút nhất thời sững sờ, "Này lão phu là thi điện hạ, há là nhượng điện hạ chỉ điểm?"

"Lão sư cũng không cần nói, học sinh mình Bạch lão sư tuổi tác già nua trí nhớ suy thoái, Cổ Thư nói thật hay, nhóm ba người nhất định có ta Sư Yên lão sư loại này không ngại học hỏi kẻ dưới tinh thần thật là làm cho học sinh vạn phần bội phục" tiểu Lưu Hiệp khom người nghiêm túc nói

"Này này há có thể như thế mà nói"

"Cũng không phải, học sinh cũng không phải là có nhục Vu lão sư, ngược lại học sinh là phát ra từ thật lòng nhận thức là lão sư thật là học sinh chỉ tầm gương có ngại làm học sinh lão sư, thật là nhụ may mắn xã tắc may mắn thương sinh may mắn lão sư dùng loại phương pháp này tới Giáo sư ta làm người đạo lý, học sinh thụ giáo" dứt lời hân hướng Trương Tiểu cúc 1 cung, đang định Trương Tiểu phải nói, hân liền đứng lên nói bốc nói phét nói

"Bất quá nếu lão sư có ý thỉnh giáo, học sinh đại khả báo cho biết, cái gọi là đạo làm vua, nói trắng ra chính là Thánh Nhân Chi Đạo lúc đầu, chính bởi vì "Thiên Hành Kiện, Quân lấy Tự Cường Bất Túc, Địa chi Khôn, Quân lấy hậu đức tái vật ". Quân là một loại tự cường tinh thần, rộng rãi bộ ngực

Học sinh không chỉ có khen ngợi hai câu này nói được a, vừa rồi lão sư lấy tự cường, không ngại học hỏi kẻ dưới lại không thêm đề ý học sinh vô lý chỉ luận, có thể nói là hung hoành rộng lớn, thật là đích thân dạy dỗ chỉ tầm gương

Học sinh nhất định tấu mình phụ hoàng, có Trương Thái Phó làm lão sư, xã tắc không lo vậy học sinh không lo vậy"

Dứt lời, tiểu Lưu Hiệp lại bái 1 cung

"Lão sư đại đạo trong lòng, tuy là tối tăm, nhưng lại đáng giá học sinh suy nghĩ sâu xa, học sinh chợt có chỗ lợi, cảm thấy phải làm lập tức trở về tầm cung tinh tư một phen, lấy Ngộ đại đạo, học sinh Tạ lão sư đại ân học sinh cáo từ"

"Này" đang định Trương Tiểu á khẩu vô Ngôn Chi lúc tiểu Lưu Hiệp đã sớm nín cười chạy ra ngoài

Nếu là nghe này lão đầu lải nhải một giờ, cũng chính là hai giờ, chính mình thế nào cũng phải buồn bực chết không thể

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: có nữ Phục Thò

Bên ngoài thu phong sắt sắt, nhưng là Lạc Dương nam Bắc Cung nhưng là không cảm giác được quá nhiều khí tức lạnh lẽo, lúc này viện bao nhiêu vẫn còn có chút lạc, nhưng là 1 sáng sớm liền có phụ trách làm việc vật thái giám hoạn quan đưa chúng nó dọn dẹp sạch sẽ, sắc sở tại tiếng vang xào xạc, dần dần tụ chung một chỗ, chợt có gió nhẹ thổi qua, cuốn lên một lượng mảnh nhỏ Trọng roi xuống đất

Lưu Hiệp chỗ là một cái cũng không lớn sân nhỏ, nhưng là lại là cùng các đại sân cùng đền liên kết

Đều nói xuân khôn Thu pháp, nhưng là lúc này tiểu Lưu Hiệp nhưng là phá lệ tinh thần

Hắn cố ý mệnh lệnh đám hoạn quan cùng chính mình chuẩn bị hai cái vòng sắt, cũng chính là cái gọi là Tay tập tạ, dùng để Tiểu Tiểu rèn luyện một chút, dù sao thân quá yếu không thể được tuy nói luyện Bách Biến Toàn Năng có thể tu luyện nội lực, có thể là thông qua nội tại cải biến thân thể, bên ngoài hay lại là phải dựa vào chính mình cố gắng ngoài ra mấy ngày nay hắn chính mệnh lệnh hoạn quan cùng Tỷ Nữ môn bắt tay làm một vật vật như vậy sau này nếu quả thật gặp phải cái gì không thể trải qua khám, vậy thì năng cử đi trọng dụng

Mình đã qua bốn năm ngày coi như tiểu Lưu Hiệp sinh hoạt, thân thể cũng dần dần bắt đầu thích ứng, mỗi ngày cũng không ở dò xét mình là hay không là

làm ác mộng

Ngoài ra đối với Hán Triều lễ phép cùng ngữ pháp cũng học cái hơn nửa đứng đầu lệnh tiểu Lưu Hiệp vui vẻ hay lại là, chính mình Bách Biến Toàn Năng lại nhưng đã có hiệu quả, trên sách nói người bình thường muốn chừng mười ngày mới có thể sinh ra hiệu lực, có thể là mình lại chỉ dùng 5 ngày cũng đã cảm thấy trong cơ thể có khí tức tại rong ruổi, liên quan tới chính mình loạn Võ cùng nhanh trí khùng đối thoại kinh nghiệm cái đồng loạt tăng trưởng, không khỏi cảm thấy mừng rỡ dị thường

Xem ra chính mình chính là truyền thuyết kia trăm năm khó gặp tuyệt thế thiên tài cũng nói không chừng bất quá cảm nhận được khí chẳng qua là bước đầu tiên, chỉ hậu chỉ có có thể cảm giác được rõ ràng khí tức đi khắp toàn thân mới tính là tầng thứ nhất có chút thành tựu, trừ có thể biến đổi ngâm thay đổi thể chất ngoại, Tịnh không có ích lợi gì chỉ có đợi thất lung dương quan nơi có thể cảm giác được rõ ràng từ Đan Điền có khí tức hướng lên phun trào thời điểm mới tính là tầng thứ nhất Đại Thành, mình cũng tựu có thể có được mỗi ngày sở phân phối hồi đoái giá trị

Mình đã căn kê kiểm tra liên quan tới tầng thứ nhất giai đoạn thứ nhất có thể Đoài đôi đồ vật phần lớn đều là vật thật, đối với chính mình không có sâu xa chỗ ích lợi, về phần lương thực vàng bạc loại đồ vật, nếu quả thật cảm hồi đoái giá trị để đổi lời nói tựu lộ ra quá mức không đáng giá, lại nói Đồng Hán thời kỳ hiện giờ bất quá chỉ là Đồng Tệ thời, bởi vì lúc ấy màu đồng là rất quý, mặc dù vàng bạc cũng sẽ có, nhưng là rất ít, không thể coi như bình thường tiền lưu thông, chỉ coi làm hiếm hoi xa xỉ phẩm tồn tại, giá tiền là cao vô cùng một lượng Tinh Kim có thể so với hơn ngàn tiền bất quá so ra mà nói, niên đại đó màu đồng cũng so hiện nay đáng tiền nhiều, dù sao một là luận khắc toán, một cái luận cân bán tự nhiên không thể so sánh nổi, mình bây giờ đã có hốt bạc kế hoạch, cho nên không cần phải làm những thứ này

Chính bởi vì thép tốt phải dùng tại trên lưỡi đao, chỉ có hồi đoái một ít hiện đại có, nhưng là cổ đại lại không có đồ vật mới xem như có giá trị mỗi ngày lấy được hồi đoái giá trị thật sự là quá ít, mà Đoài đôi đồ vật phần lớn đều phải cần hàng trăm hàng ngàn hồi đoái giá trị, giai đoạn thứ hai cùng giai đoạn thứ ba Thượng chưa giải phong, nhưng Lưu Hiệp tin tưởng Kỳ hồi đoái giá trị nhu cầu phóng chừng hội mấy trăm ngàn mấy triệu, chính mình nhất định phải tiết kiệm điểm dùng vì tương lai làm chuẩn bị

Chính mình cảm giác giai đoạn trước hữu dụng nhất hay lại là Độ Nhất Trọng giai đoạn thứ hai sách vở bản vẽ loại, vật này đối với chính mình tài có tác dụng lớn, dù sao có thật nhiều công nghệ hiện đại mặc dù mình đều biết, nhưng là phải nói làm sao chế tạo, chính mình nhưng là không có cách nào, nếu như hồi đoái khoa học kỹ thuật bản vẽ như vậy chính mình liền có thể căn cứ nhân lực, bây giờ toàn bộ vật lực đến chính mình chế tạo như vậy mới là đứng đầu tiết kiệm hồi đoái giá trị hữu hiệu nhất có biện pháp hơn nữa hần nhất định phải tự mình ở Ám có một cái thuộc về mình xưởng

Hần muốn chính là thân ở Ám, cho cái thế giới này thật tốt tới một lần sớm mấy trăm năm cấp Cách mạng công nghiệp

Tiểu Lưu Hiệp đã tại chính mình Tâm thời khóa biểu trong ngày trong âm thầm cho xưởng hai cái từ đánh lên nặng nề nhân hiệu

Về phần làm sao lấy được ản núp quá mức hồi đoái giá trị, cũng là tiểu Lưu Hiệp nghiên cứu phương hướng, dù sao một chút xúu góp nhặt lời nói, đến Hậu năm Mã Nguyệt Tự mình mới có thể thật phát hiện mình những thứ kia không thiết hợp thực tế leuo, chỉ là phổ thông bản vẽ hồi đoái giá trị đều phải mấy ngàn thậm chí hơn mười ngàn, bao nhiêu hồi đoái giá trị đều là không đủ dùng

Hần vất hết óc suy tính như thế nào mới có thể làm cho mình tại sau này vô luận là gặp phải chuyện gì cũng sẽ đứng ở thế bất bại hưởng thanh phúc

Nghĩ được như vậy, tiểu Lưu Hiệp không khỏi bắt đầu cảm khái, làm người khó, thật ra thì làm một cái chuyên kiếp trọng sinh nhân khó

Trước cung điện, Vương Mỹ Nhân mày liễu nhíu lại, tựa hồ gặp phải cái gì làm khó sự

"Trương lão Thái Phó vì sao nhất định phải hướng ta Từ thôi chức vụ, chẳng lẽ Hiệp nhi bướng bỉnh, không nghe lời thầy hay sao?"

Vương Mỹ Nhân gặp trước mặt Trương Tiểu đi cầu chính mình Từ đi Thái Phó chức vụ, không khỏi có chút lo âu, đây nếu là muốn hoàng thượng biết, chẳng phải là muốn giận dữ

"Vương Mỹ Nhân thứ tội, cũng không phải là hoàng tử Hiệp bướng bỉnh, thật là ta Trương Tiểu quả thật tài sơ học thiên, giáo không Hoàng điện hạ tiểu điện hạ đại tài, có thể nói khoáng cổ thức kim, tại Cổ chi tài đức sáng suốt chi Quân cũng là thật là hiếm thấy, lão hủ không những giáo không Hoàng, ngược lại làm nhân đệ lão hủ thật sự là không chịu nổi nhiệm vụ lớn, xin mời Vương Mỹ Nhân thả Trương Tiểu đi, lão hủ sẽ tự hướng hoàng thượng bẩm rõ nguyên nhân, tuyệt sẽ không nhượng hoàng thượng làm khó hoàng tử Hiệp chỉ thỉnh lánh mưu cao tựu, lão hủ đã quyết định cáo lão về quê, di dưỡng thiên niên" lão Thái Phó có chút chiến chiến nguy nguy nói

Mấy ngày nay tiểu Lưu Hiệp có thể nói là hoàn toàn đưa hần tự chuẩn đọc đủ thứ chi sĩ tự ái đánh tới đáy cốc, từ khi lần đầu tiên giảng bài, lão Thái Phó cật biết, chỉ hậu liền trở về nghiên cứu thi thư, hy vọng có thể bác bỏ Lưu Hiệp, nhưng là chẳng phải biết hần đang đọc sách thời điểm, Lưu Hiệp cũng đang đọc sách, là vì tưởng ngày thứ hai làm sao có thể khá nhanh điểm chạy thoát kia khô khan vô vị chương trình học, từ đó làm nhiều nhiều chút chuyện mình

Mỗi khi Trương lão Thái Phó muốn thi đảo tiểu Lưu Hiệp nhượng mình có thể nhiều một chút lão sư cảm giác thành tựu thời điểm, tiểu Lưu Hiệp tổng có năng nói có sách, mách có chứng dẫn chứng phong phú, hơn nữa thường thường có thể nói ra chính mình chưa từng nghe văn diệu ngữ câu hay

Dù cho có lúc có vấn đề tiểu Lưu Hiệp cũng không biết, nhưng là lại năng khéo léo tránh vấn đề sắc bén, từ đó chuyển hướng đối với hần có lợi đề tài, lão Thái Phó thường thường được bác đến thể vô hoàn phụ, á khẩu không trả lời được

Nhưng là tiểu Lưu Hiệp nhưng là mở miệng một tiếng nịnh bợ ca ngợi đến, vừa nhượng nhân cảm thấy thật đáng giận, nhưng lại chút nào không phát tác được, rõ ràng là thụ nghiệp Truyền Giáo, không ngờ biến thành hai nhân khẩu khẩu chiến tràng

Bây giờ lão Thái Phó là rốt cuộc không nhìn được, hán Tâm quả thực không đành lòng lại thụ đả kích, không khỏi nói lên từ chức cũng là bị buộc bất đắc dĩ

Nhìn lão Thái Phó rồi đi sa sút bóng người, Vương Mỹ Nhân không khỏi lo lắng, chẳng lẽ là Hiệp nhi thật phạm cái gì sai lầm lớn? nhưng là cũng không trở thành nhượng lão Thái Phó như thế thất lạc tướng cáo lão về quê mức độ Trương Tiểu lão Thái Phó mặc dù là nhân khả năng thụ nhiều nhân toan khí sở xâm nhiễm, có chút kiên cường nhưng là hán học thức vẫn không tệ

Nhưng hôm nay như vậy, thật để cho Vương Mỹ Nhân có chút bó tay toàn tập

"Tiểu thủy, người đi hoàng tử Hiệp nơi đó đem Hi nhi khai ra, ta có lời muốn hỏi" Vương Mỹ Nhân hướng về phía bên cạnh Tỳ Nữ nói

"Dạ " tiểu thủy ứng thôi liền hướng Lưu Hiệp đọc viện đi tới

Mà lúc này, Lưu Hiệp lại chính ở trong viện múa kiếm, mặc dù thân thể nhỏ nhỏ vũ động trường kiếm có vẻ hơi tức cười, nhưng là lại chẳng biết tại sao nhượng nhân chẳng những không cười nổi, lại có một loại đặc thù ý cảnh, rõ ràng là một cái trước thích, nhưng là ở nửa đường hoa cái đường vòng cung thích về phía sau, lúc trước là chém xéo đem xoay người hậu lại biến thành thượng thiêu, quả thực nhượng nhân không thể tưởng tượng nổi, thân kiếm Khinh Vũ bay xoáy, rõ ràng không có gì sát chiêu, cũng là rơi vào cái chi đầy đất, ngược lại khổ quét dọn đình viện Tỳ Nữ hoạn quan

Hơn nữa chẳng biết tại sao Lưu Hiệp kiếm pháp này tựa hồ nhu mì có thừa, nhưng Cương Mãnh nhưng là chưa đủ bất quá cái này cũng không phải là toàn năng Bách Biến thượng kiếm pháp, ban đầu vì thắng quan nhận thức mẹ nuôi thời điểm, cố ý cùng cấp trên mẫu thân học Thái Cực Kiếm, nhưng là độ thượng nhưng là bị đề cao không ít

Tiểu Lưu Hiệp vũ đến nổi dậy chỗ nhưng là ngậm lên thơ đến, thanh âm mặc dù non nớt, thơ cũng bị đối không ít, nhưng là tự có một cỗ khí thế

Có câu nói là "Nam nhi nhiệt huyết Trọng võ công, kiếm quang như điện khí bùng bùng nhân sinh từ xưa ai Vô Từ, trọng sinh sẽ làm là anh hùng "

Bên cạnh nô tỳ đảm hoạn quan mặc dù nghe không Đại Chân cắt, nhưng là cũng gọi được không đã, coi như là nghe không hiểu, nhưng cái chém gió này không giống thói lảm, luôn luôn là có tiếng thảng không tiếng động, tự nhiên muốn chụp vang lớn, đặc biệt vang

Nhị nhi cùng Hi nhi hai người bùng khần lông cùng chậu nước, ở bên cạnh hầu hạ lúc này, một cái Tỳ Nữ tới tại Hi nhi bên tai nói nhỏ mấy câu Hi nhi gặp Lưu Hiệp múa kiếm say sưa, cũng không tiện cắt đứt, nếu là Vương Mỹ Nhân triệu hoán tự mình lập tức tuân theo, vì vậy cùng Nhị nhi nói một tiếng liền đi theo tiểu thủy đi tới

Tiểu Lưu Hiệp cũng không có chú ý tới điểm này, tiếp tục múa kiếm, cho đến vũ hơi mệt chút, hán lúc này mới xóa bỏ, Nhị nhi lập tức tiến lên, Lưu Hiệp xoa một chút mồ hôi, bất quá nhưng là không có chú ý tới Hi nhi rồi đi, dù sao so ra mà nói mặc dù Hi nhi cũng rất ngoan ngoãn cũng rất là tịnh lệ nhưng là mình hay là đối với Nhị nhi thích nhiều chút dựa theo quy củ những thứ này thiếp thân nô tỳ, đem tới cũng là muốn đi theo chính mình, trên căn bản chính là thuộc về mình đồ vật

Đúng lúc này, bên ngoài nhưng là có hoạn quan đi tới, cũng là phụng chính mình, nếu như nhớ không tệ, phải làm gọi là Cao Thuận, Tiểu Thuận, bất quá lúc này là không có có loại này cách gọi

Hán đi tới Lưu Hiệp trước mặt nói, "Bẩm hoàng tử Hiệp, 'Không Kỳ Hầu' Phục Hoàn con gái Phục Thọ tới "

Sở dĩ Cao Thuận sẽ nói như vậy hiển nhiên là cái này Phục Thọ thường xuyên đến nơi này tìm Lưu Hiệp chơi đùa, dù sao vẫn là thời kỳ con nít, sẽ không có quá nhiều câu nệ

Nhưng là tiểu Lưu Hiệp cũng không biết lúc trước còn có chuyện như thế, bất quá hán nhưng là biết, cái này Phục Thọ, đem tới có thể là mình đại lão bà, mặc dù từ thăm điểm, bất quá nếu mình đã chuyển thế, tự sẽ không để cho loại bị kịch này lần nữa phát sinh

Tựa hồ nghe chính mình Tỳ Nữ nói ban đầu chơi đùa thời điểm, chính là cùng này Phục Thọ chung một chỗ hay lại là nàng tại cuối cùng cứu Lưu Hiệp một cái, không khỏi có chút hiếu kỳ, cái tiểu nha đầu này đến cùng hội trưởng thành cái dạng gì

Còn không chờ thấy Phục Thọ, lại có một cái tiểu thái giám chạy tới, "Bẩm hoàng tử Hiệp, biện Thế tới hơn nữa lần này là mang theo cung tên đến, sợ rằng sợ là hơn thứ hoàng tử Hiệp ném thế vào bình rượu thắng chuyện hán" kia tên thái giám nói vội vàng, hiển nhiên là lần trước ra khỏi cái gì xóa, nhượng này biện Thế mất thế diện diện

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 6: lừa gạt hài tử chơi đùa

Hán Triều Chính phi Nhi cũng là muốn xưng Thế, Lưu Biện là Hà Hoàng Hậu Nhi, lại vì lớn tuổi, dĩ nhiên là tài trí hơn người, nếu như không phải là Linh Đế thay đổi chủ ý, hẳn là nhất định phải làm Hoàng Đế, cuối cùng hẳn cũng đúng là làm Hoàng Đế, mặc dù chỉ làm năm tháng

Lưu Hiệp mặc dù cũng là Hoàng, nhưng là cùng Lưu Biện vừa so sánh với, địa vị còn kém rất nhiều, mẫu thân mình Vương Mỹ Nhân dù cho bị Linh Đế cung chiều, cũng thay đổi không mỹ nhân thượng không mặt bàn sự thật

Một hồi nữa, một cái bàn trên tóc cắm cây thoa ngọc tiểu cô nương đi tới, Phục Thộ số tuổi cùng Lưu Hiệp không sai biệt bao nhiêu, đại vượt cũng chính là năm tuổi dạng, gương mặt như lúc ban đầu nộn đưa Nhi, một bộ gao Bạch tiểu nhu quần, màu hồng váy thắt ở bên hông, nhìn rất là khả ái, đem tới trường đại khả năng không cùng Đại Tiểu Kiều loại tuyệt sắc mỹ nhân, nhưng là cũng sẽ không kém quá nhiều

Bất quá lúc này nữ hài nếu so với nam hài nhìn đã thành thực, hơn nữa Phục Thộ là thế gia con gái, tự nhiên từ nhỏ thụ giáo dục cũng không ít, tự nhiên thường thức lễ phép, ngôn ngữ khéo léo

Nàng mặc dù có thể thường thường xuất nhập nơi này cũng là bởi vì Linh Đế có một lần tại Phục Hoàn trong phủ gặp qua nàng, Linh Đế gặp tuổi mặc dù Ấu, lại thông minh lanh lợi, rất có Tú nhan, đã nói cười để cho nàng năng thường thường cùng hai vị Hoàng du ngoạn

Linh Đế thời đại là thuộc về tương đương với đế quốc quan liêu thời đại, chính trị và chế độ tương đối phân tán mua bán quan lại công khai ghi giá, hoàn khổ Thế hoành hành vương đồ có Linh Đế đặc biệt cho phép, Phục Thộ tự nhiên năng tự do xuất nhập, bất quá cũng giới hạn với Bắc Cung cùng Tây Cung phụ cận phạm vi

Chỉ thấy kia Phục Thộ đi tới, cũng không giống người làm như vậy kiểu cách, nàng nháy đại con mắt, có chút kinh ngạc nhìn tiểu Lưu Hiệp, bởi vì lúc này tiểu Lưu Hiệp tuy là nghỉ ngơi, nhưng là kia Tam Xích Kiếm phong vẫn là đeo ở sau lưng, hơi có chút anh khí cảm giác, một bộ bạch sắc áo dài, nhưng tuổi gần năm tuổi Lưu Hiệp nhìn hơi chút già dặn nhiều chút

"Hoàng tử Hiệp đang múa kiếm?" Phục Thộ hiếu kỳ hỏi

Tiểu Lưu Hiệp quan sát mình một chút cái này tương lai đại lão bà, gật đầu một cái, nói thật, tại Lưu Hiệp thành người nhân quang, bây giờ Phục Thộ bất quá là một tiểu thí hài thôi, dù cho cảm thấy khả ái, nhưng là cũng chỉ như thế mà thôi

Hắn mặc dù cũng có chút yêu thích trẻ con trong lòng, nhưng là tối đa cũng chính là giới hạn với giống như Nhi nhi cái tuổi này, nhưng là tại Hán Triều Nhi nhi cái tuổi này kết hôn sinh cũng sẽ không là đại sự, cho nên tại tiểu Lưu Hiệp Tâm tà ác sự, tại Hán Triều đều không thể bình thường hơn được, thí dụ như Hán Linh Đế Tây Uyển, không biết có bao nhiêu mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ được hắn trêu đùa đùa bốn, đứng đầu hoang đường thời điểm thậm chí là đem các cô gái đều đuổi vào hồ tới tra xem rốt cục là kia cô gái da thịt mềm nhất đẹp nhất

Phục Thộ nháy đại con mắt có chút mong đợi nói, "Thật là lợi hại năng vũ cho Thộ nhi nhìn một chút sao?"

Bất quá Lưu Hiệp không có ứng tiếng, ngược lại nghe được một người khác thanh âm tới trước mọi người lỗ tai

"Hoàng Đế hôm nay ta có thể đến có chuẩn bị, người chi bằng lúc trước một dạng giả bộ bệnh tránh ta "

Dứt lời, một người đàn ông đưa bé từ viện chung quanh cổng hình vòm xuyên qua tấm đá lộ đi tới một bộ 10 tuổi khoảng chừng bộ dáng, Y Đái ngọc khâm, tóc đen thanh mục, tuy là hài đồng ngược lại đã có hơn bốn thước cái, cái tỷ lệ này tương đương với hiện đại một thước một, hai trên dưới, so với tiểu Lưu Hiệp cao hơn 1 cái đầu còn nhiều hơn, sắc mặt trắng nõn, tướng mạo tất nhiên không kém, chỉ bất quá nhìn tựa hồ có hơi bất hảo vẻ

Tiểu Lưu Hiệp Tâm chuyển một cái, mặc dù không biết trước khi phát sinh cái gì, nhưng tựa hồ Phục Thộ có chút để ý Lưu Biện tới, dự đoán này sự tình nhất định là cùng Phục Thộ có liên quan, vì vậy liền nhỏ giọng cùng Nhi nhi trao đổi một chút

Đúng như dự đoán, nửa tháng trước, vốn là Phục Thộ cùng Thế Lưu Biện quan hệ rất tốt, so ra mà nói so với cùng Lưu Hiệp phải tốt hơn nhiều, chẳng qua là sau đó, hai người chơi đùa Lưu Biện tới hứng thú, nhất định phải cùng Lưu Hiệp thi đấu ném thẻ vào bình rượu, này thi đấu ném thẻ vào bình rượu tự nhiên phải có tiền đặt cược, Lưu Biện lại cảm này Phục Thộ làm tiền đặt cược, ngược lại đem Phục Thộ khí khóe

Đứng đầu không nghĩ tới phải là Lưu Hiệp lại may mắn thắng Lưu Biện, vì vậy Phục Thộ trong con tức giận tự không bao giờ để ý tới Lưu Biện biện Thế tất nhiên hồi hận không kịp, sau đó còn muốn đem Phục Thộ thắng trở lại, nhưng này Lưu Hiệp nhưng là không lẽ

Bây giờ như vậy nhất định là nghe nói Lưu Hiệp bình yên, trở lại đánh cược

Tiểu Lưu Hiệp nghe một chút, trong bụng không khỏi nhạc, náo nửa ngày mình mới là cái đó hoành đao đoạt ái tiểu tam tiểu Lưu Hiệp chuyển thế trước là người nào? đây chính là độc sát, nhìn mặt mà nói chuyện bản lĩnh tuyệt đối có thể nói đỉnh cấp, lúc này đem Phục Thộ biểu tình cùng Lưu Biện biểu tình đều thấy ở trong mắt tuổi bọn họ tiểu không có có tâm kế, chính mình tự nhiên nhìn một cái không sót gì rất rõ ràng Phục Thộ vẫn chỉ là giận dữ thôi thấy Lưu Biện trước tới vẫn là hơi có chút mừng rỡ hiển nhiên so sánh với chính mình, Lưu Biện có thể để cho cái này tiểu thí nha đầu để ý

Như thế xem ra, chính mình thân thể này vốn là chủ nhân cũng không phải là cái gì hảo điều, nếu không cũng sẽ không một mực tránh

Lưu Biện công ở sau lưng trần đầy tiền Đái, sau lưng tự có hai cái Tỳ Nữ bốn cái họa quan hầu hạ, nhìn có chút khí thế hùng hăng giống như là muốn tạp trắng, phía sau cùng hai tên thái giám thờ hồng học mang một người giống là bình hoa đại bình đồng

Nói ném thẻ vào bình rượu, là đang ở Hán Triều tương đối thường chơi đùa một loại trò chơi, bởi vì Hán Triều năng chơi đùa đồ vật tương đối ít, rất nhiều quý tộc đều rất là yêu thích cái gọi là ném thẻ vào bình rượu, chính là tay cầm cung tên mũi tên, ở phía xa đầu đến miệng chai nhỏ hẹp bình đồng chỉ nếu muốn hai người tỷ thí, đều cầm ngang hàng mảnh nhỏ tiễn, đầu số Đa giả thắng

"Là Hoàng Huynh tới, Hoàng Đệ ta đây cung kính chờ đợi đã lâu" tiểu Lư Hiệp cúi 1 cung nói

Lư Biện thấy vậy ngược lại có chút kinh ngạc, "Ta nói Hoàng Đệ, làm sao mấy ngày không thấy trở nên Trâu Trâu, sẽ không phải là cùng những Toan Nho đó học" giọng ngược lại rất có vẻ cười nhạo

Tiểu Lư Hiệp không khỏi khinh bỉ, Quốc hóa bác đại tinh thâm còn không đều là xuất từ những thứ này Toan Nho tay, này Lư Biện chi mẫu Hà thị ca ca bất quá là một giết heo, bây giờ làm đại tướng quân, xem ra Lư Biện cũng để cho này Hà Tiến làm hư không ít

Tiểu Lư Hiệp cũng không ở ý, bình tĩnh hỏi "Không biết Hoàng Huynh tới không biết có chuyện gì?"

"Hoàng Đệ chẳng lẽ quên? lần trước ngươi thắng Hoàng Huynh một lần, may mắn đem Phục Thọ thắng đi chẳng qua là thắng một lần liền lại cũng nhát gan cùng ta đánh cược, há chẳng phải là hèn nhát nên làm "

"Kia Hoàng Huynh lần này ý muốn như thế nào đây?"

"Dĩ nhiên là cùng ta đánh cược một lần nữa, Phục Thọ vốn là ta, ta nhất định phải đem Phục Thọ thắng trở về "

Nhìn Lư Biện quyết tâm, tiểu Lư Hiệp Tâm cười nĩa, trẻ nít chính là không có kiến thức, vì kiếm một cái tiểu thí nha đầu như thế để ý

Đã như vậy, không bằng tương kế tựu kế, tiểu Lư Hiệp nhãn châu xoay động, đã nói nói, "Hoàng Đệ tất nhiên mình Bạch Hoàng huynh quyết tâm, nhưng là Phục Thọ há có thể làm một đồ chơi tạo điều kiện cho ngươi ta thắng được thắng đi? Hoàng Đệ ta là quyết không nguyện làm này mà đánh cược, Phục Thọ với Hoàng Đệ mà nói là vô giá Trân Bảo" nói tới chỗ này tiểu Lư Hiệp không khỏi bỗng nhiên dừng lại, lúc này tiểu Phục Thọ có chút kinh ngạc nhìn về phía Lư Hiệp, chẳng qua là Lư Biện sắc mặt có chút không tốt lắm

Chẳng qua là tiểu Lư Hiệp tiếp tục nói, "Huống chi coi như cùng ngươi đánh cược với nhau, Hoàng Huynh cũng vô đồ vật có thể sánh bằng Phục Thọ, Hoàng Huynh muốn không bao tay Bạch Lang, không khỏi cũng muốn thật đẹp "

Nói đến đây, Lư Biện có lòng khí, hẩn nhìn chung quanh một chút đem hai cái nô tỳ cùng bốn cái hoạn quan đều nắm chặt tới "Chỉ cần ngươi thắng bọn họ đều là ngươi "

"Hoàng Huynh lời ấy khác biệt, chẳng lẽ Hoàng Huynh cho là mấy cái này nô tài có thể so được với Phục Thọ?" tiểu Lư Hiệp mặt không đổi sắc từ tốn nói

Lư Biện không khỏi cứng họng, nhìn chung quanh, tuy nhiên lại cũng không có phát hiện cái gì có thể thế chân đồ vật, chỉ làm làm gáp

"Đã như vậy, ngươi nói lấy cái gì làm tiền đặt cược tài chịu theo ta so với?" Lư Biện không khỏi nóng lòng nói

Tiểu Lư Hiệp cười nói "Vậy liền không cá cược" dứt lời phải trở về tâm cung

Lư Biện lập tức cuồng cuồng tiến lên giơ lên hai cánh tay mở ra, ngăn ở Lư Hiệp trước người, "Không được, lần này vô luận như thế nào không phải đánh cược không thể, nếu không ta liền đem Phục Thọ mạnh mẽ mang về "

"Hoàng Huynh đây là làm khó ta" tiểu Lư Hiệp không khỏi một bộ than thở dạng, nhìn có chút tức cười, bất quá nhìn Lư Biện nhận thức Chân Nhân thần tiểu Lư Hiệp không khỏi nói: "Nếu Hoàng Huynh cố chấp như thế, đánh cược cũng không phải là không thể, bất quá ta có yêu cầu, đồng thời này đánh cược pháp nên có ta tới định, Hoàng Huynh có dám ứng đánh cược?"

Kia Lư Biện không chút suy nghĩ, trực tiếp kêu: "Đại trưởng phu có gì không dám? Hoàng Đệ chỉ để ý ra điều kiện "

"Này đánh cược pháp ta trước không đề cập tới, về phần tiền đặt cược cũng rất đơn giản, bất quá cần Hoàng Huynh mượn một bước nói chuyện "

Vì vậy tiểu Lư Hiệp liền kéo tuổi Lư Biện tiến vào bên trong nhà, bên ngoài hoạn quan cung nữ cũng không dám ngăn trở, dù sao Hán Linh Đế chỉ có hai cái này Hoàng

Tiểu Lư Hiệp gặp phòng chỉ còn lại Lư Biện cùng mình đã nói nói, "Thật ra thì Hoàng Đệ tiền đặt cược rất đơn giản chỉ cần nếu như lần này thật là ta Lư Hiệp thắng, như vậy Hoàng Huynh từ nay về sau liền muốn làm em trai, tại khi không có ai hậu muốn gọi ta là Hoàng Huynh, làm việc phải bằng vào ta làm chủ nếu như Hoàng Huynh nếu là tưởng đòi lại đánh cược này chú lời nói, như vậy nhất định Tu cảm vận lượng hoàng kim để đổi cái tên này phân "

Lư Biện nghe một chút nhất thời sững sờ, hẩn còn chưa thấy qua như vậy tiền đặt cược, một bộ nghi ngờ dạng, có chút không xác định muốn không nên đáp ứng

Tiểu Lư Hiệp gặp Lư Biện nghi ngờ, cũng không nóng nảy một cái tuổi nhi đồng, không phải là kia bá tướng Cam La, thông minh Tào Xung, tự nhiên Tiểu Lư Hiệp thủ đoạn là được bắt giữ, với là một bộ tức nuôi về mặt liền muốn hướng ngoài nhà đi, "Xem ra Phục Thọ với Hoàng Huynh mà nói còn không có cái danh phận trọng yếu, hướng ngo cho là Hoàng Huynh là người trọng tình trọng nghĩa xem ra cũng không phải a" tiểu Lư Hiệp một bộ tiểu lão tiên

sinh bộ dáng, như là nhìn thấu thể gian ân huệ thể thái một loại

Lưu Biện chỉ bất quá một cái tuổi nhụ, lời này là có thể nghe hiểu, nhưng là vừa làm sao mình bạch Kỳ khích tướng hàm nghĩa, vì vậy đã nói nói, "Đã như vậy, ta cá là bất quá ta lần này là nhất định sẽ đem Phục Thọ thắng trở về "

Tiểu Lưu Hiệp ngược lại đối với lần này từ chối cho ý kiến, "Đã như vậy, Hoàng Huynh có thể nguyện hướng thiên uống máu lập chí?"

Lưu Biện sững sờ, "Như thế nào uống máu lập chí?"

Tiểu Lưu Hiệp không khỏi chụp cúi đầu, này Lưu Biện luôn luôn ham chơi, đối với lễ phép kiến thức so với chính mình người hiện đại này còn không bằng, mình ngược lại là đánh giá cao này đứa bé, vì vậy giải thích: "Uống máu lập chí chính là phát hạ Huyết Thệ, hướng thiên thể bảo đảm sẽ không nuốt lời ý tứ, tựa như cùng tướng sĩ xuất chinh uống máu từ Tể Thiên không sai biệt lắm "

Lưu Biện giờ mới hiểu được, vì vậy đã nói nói "Như thế như vậy Hoàng Đế nói sớm phát Huyết Thệ, vì huynh há có thể không hiểu?"

Vì vậy hai người tìm đến hai cái Bồ Đoàn quỳ ở phía trên, hướng cửa phòng phượng hướng, phân biệt thả hai chén Thanh Thủy làm tửu, Lưu Hiệp cầm lên một cái tiểu đao chuyển tại Lưu Biện trước mặt, tiểu Lưu Biện cầm lên đao có chút chần chờ, nhưng là thấy Lưu Hiệp đang nhìn mình chăm chăm, không thể đi diện, vì vậy hai mắt nhắm chặt dám cắn răng trên đầu ngón tay đồng dạng nói, lập tức mấy giọt kiêu diễm Huyết Châu tự đầu ngón tay chảy xuôi đi xuống

Tiểu Lưu Biện kêu đau một tiếng cơ hồ chảy ra nước mắt, dù sao tay đứt ruột xót, Lưu Hiệp vội vàng giúp đem Huyết Tích vào trong chén Thanh Thủy, Huyết Châu tại chén tan ra, như hoa nở rộ, cũng như hồng sắc bụi mù đem một chén Thanh Thủy đựng đưa màu đỏ nhạt rung động Lưu Hiệp tìm nhanh vải trắng đề lại Lưu Biện ngón tay, không lâu lắm Huyết liên không để lại

Lúc này, Lưu Hiệp cười cười, cũng cầm lên tiểu đao, trên đầu ngón tay châm một chút, đem châm thùng ngón tay tại Thanh Thủy chuyển hai vòng, Thủy đã biến thành phi sắc, chẳng qua là khi hất lấy ra thời điểm ngón tay cũng đã bởi vì nước lạnh duyên có cảm máu dịch, chẳng qua là lưu một đạo nhỏ bé không thể nhận ra hồng ấn

Vì vậy hai người liền giờ lên chén hướng Thiên thể, nếu như vi phạm đồ ước bị Thượng Thiên trừng phạt, không được chết từ tế

Lúc này người hay là rất tin Thiên, muốn không lúc trước Hoàng Cân làm loạn thời điểm cũng sẽ không có nhiều người như vậy đi theo mặc dù thể loại sự tình này đối với giai cấp thống trị mà nói cũng không tính dùng thích hợp, nhưng vẫn là có nhất định sức ràng buộc, hơn nữa Lưu Biện trẻ thơ, tự nhiên nom nớp lo sợ, bất quá đối với tiểu Lưu Hiệp mà nói ngược lại không có vấn đề, bởi vì hắn là nhất định sẽ thắng

"Đã có qua thể, Hoàng Đế liền nói mau đánh cược cái gì đó "

Tiểu Lưu Hiệp cũng không nóng nảy, chậm rãi nói: "Trước khi Hoàng Huynh nói Lưu Hiệp nhất gan, chúng ta tự so tài một chút can đảm làm sao? Hoàng Huynh đại ngã bốn tuổi, chắc hẳn can đảm cũng là ư ta gấp mấy lần, Lưu Hiệp có thể làm được sự, Hoàng Huynh cũng nhất định có thể làm được "

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Hà thị âm mưu

Giờ Tý vừa tới, Lạc Dương nam Bắc Cung sương mù còn chưa hoàn toàn tiêu tan bắc Phương Thiên khí khô ráo, ít có tràn đầy sương mù thời điểm lúc này này hiếm thấy tí ti sương mù đem viên mỹ cảnh bao phủ ở tại, sử dền cùng đình viện lộ ra phá lệ mát mẻ ướt át

Vương Mỹ Nhân tại chính mình bên trong tấm cung nghe Hỉ nhi kể lể, không khỏi cau mày, nàng cảm giác, từ khi mấy ngày trước Lưu Hiệp ra rớt hồ sự chi hậu trở nên phá lệ thành thực, làm việc không giống cái năm tuổi nhụ, ngược lại giống như lão Thành đại nhân hơn nữa Hiệp nhi chính là năm tuổi liền có thể nhượng kia Trương Tiểu Thái Phó tự thẹn đến cáo lão về quê mức độ, có phải hay không có chút quá mức không bình thường

Trước khi Hỉ nhi nói Lưu Hiệp đang múa kiếm thời điểm nhượng Vương Mỹ Nhân kinh ngạc, nàng thật sự là không tưởng tượng nổi một cái năm tuổi đứa bé múa kiếm rốt cuộc có bao nhiêu tức cười

Lúc này, một cái tiểu hoạn quan diện có cấp sắc, vội vàng từ đình Môn một đường chậm chậm đi tới, đợi đến Vương Mỹ Nhân trước cửa tấm cung, liền quỳ xuống có chút run rẩy nói: "Bẩm bẩm Vương Mỹ Nhân ngài mau đi xem một chút, hoàng tử Hiệp hấn hấn "

Vương Mỹ Nhân vừa thấy tiểu hoạn quan áp a áp ứng lại không nói ra cái như thế về sau, không khỏi nóng lòng: "Hiệp nhi làm sao? người ngược lại nói mau a "

Tiểu hoạn quan nhất thời khần trương không nói ra lời, cuối cùng rốt cuộc một tia ý thức phun ra nói: "Hoàng tử Hiệp hân cùng thái tử Biện so với can đảm, bây giờ leo đến trên nóc nhà đi "

"Leo đến trên nóc nhà? người nói cùng Lưu Biện Thế đồng thời "

"Phải phải" tiểu hoạn quan rất sợ Vương Mỹ Nhân trách tội xuống run rẩy nói

Vương Mỹ Nhân chợt nhớ tới cái gì, nhất thời phát tay nói: "Xấu đám này nên từ nô tài, làm sao ngay cả một đứa bé đều xem không tốt "

Nàng phát tay áo lập tức hướng đình Môn đi tới, Hi nhi cũng mau Bộ theo sau

Đình viện nhỏ nhỏ, trong lúc nhất thời gà vịt ngỗng đi, tiếng hô không ngừng, không vì cái gì khác, chính là xuất xứ từ Lưu Hiệp xuất ra đánh cuộc, mà những cái được gọi là gà vịt ngỗng môn liền là một đám lo lắng rơi đầu hoạn quan cung nữ

Chẳng qua là lúc này Lưu Hiệp sớm trên mặt đất nhìn, kia Lưu Biện được cầm thẻ hậu, tại trên nóc nhà khóc, nhưng là tề ra quần

Nguyên trước khi tới phòng hào hạng đình, Lưu Hiệp tự phân phó nhân đem thẻ lấy xuống, hai người so với nhảy phòng, chẳng qua là này mái hiên quá cao, trước khi Lưu Hiệp cầm cái dù lớn, thân lại nhẹ, vững vàng nhảy xuống mà Lưu Biện tài tuổi, quả thật nhát gan, rơi vào bây giờ như vậy ruộng đất

Nhưng không ngờ, Hà Hoàng Hậu cùng Vương Mỹ Nhân tới, lập tức phân phó nhân bệnh bạch đới Hoàng Lưu Biện, Hà Hoàng Hậu hung hăng trừng Vương Mỹ Nhân mắng hai người liếc mắt, phát tay áo rời đi

Lạc Dương Đông Cung chương đức trước điện, 1 quần áo đắt tiền, phượng phi Hà Quan Mỹ Phụ Nhân quý ở nơi đó, mà trước mặt nàng chính là bây giờ Đường Triều Thánh Thượng, Hán Linh Đế Lưu Hoàn, lúc này Hán Linh Đế sắc mặt có chút mệt mỏi, hiển nhiên là một đêm buồn thả còn chưa nghỉ ngơi xong toàn, nhìn trước mắt Mỹ Phụ Nhân cảm thấy nhức đầu cực kỳ

"Hoàng thượng ngài nhất định phải cho Thần Thiếp làm cái này Chủ kia Lưu Hiệp rõ ràng là muốn lấy loại phương thức này hại chết hân huynh trưởng, đem tới tốt thừa kế đại thống một thân tuy nhỏ, Tâm lại như thế ác độc, hoàng thượng phải có quần a "

"Hiệp nhi bất quá 1 năm tuổi nhụ, hai người đùa giỡn búống bình quả thật cử chỉ bình thường, Hoàng Hậu cần gì phải như thế, tội gì dùng cái này lúc tuyên trăm hồi cung hưởng chi, Biện nhi có từng xảy ra chuyện?" Linh Đế hỏi không kiên nhẫn nói, này Hoàng Hậu mặc dù mỹ lệ, nhưng còn không bằng những thứ kia tần Thiếp môn thưởng thức đại thể, bây giờ Kỳ Huynh Hà Tiến mang chương triều chính, chính là được thế lúc, không khỏi cảm thấy phiền toái bất quá gần đây mới vừa bán mấy cái tước vị, này quốc khố lại sung túc không ít, coi như nhượng hân cảm thấy vui vẻ yên tâm

"Hoàng thượng nói đúng, kia Lưu Hiệp đúng là 1 năm tuổi nhụ không giả, nhưng là mẹ cũng không phải, ta biết hoàng thượng yêu thích kia Vương Mỹ Nhân một cái năm tuổi đứa bé sao có thể năng nghĩ ra bức này so với can đảm chủ ý? nhất định là mẹ xúi bẩy, Thần Thiếp cả gan thỉnh cầu hoàng thượng nghiêm trị kia Vương Mỹ Nhân nếu không sau này phi tần khác cũng nhờ vào đó noi theo, đến lúc đó thật hại chết ta Biện nhi, há là hoàng thượng mong muốn? hoàng thượng nhất định phải Vì Thần Thiếp làm chủ, nếu không Thần Thiếp liền muốn quý chết ở chỗ này tránh cho hắc phát tang, ô hô ai tai vậy" kia Mỹ Phụ Nhân quý ở nơi đó cuối cùng nghẹn ngào khóc rống lên

"Chớ có nghịch ngợm này Vô bằng vô cơ sao có thể như thế xử nhân Hình Phạt Biện nhi bình thường thật là búống bình, người vì Hoàng mẫu, không cố gắng dạy dỗ, đem tới làm sao thừa kế ta tông Đế Nghiệp, bây giờ đến đến chỗ của ta khóc rống, còn thể thống gì sau này nếu là không đại sự đừng đến tìm trẫm" Linh Đế nghe chán không khỏi phát tay áo xuất cung, mặt sau nghĩ thức không dám chút nào lạnh nhạt lập tức đuổi theo, chỉ để lại như là thương tâm muốn chết Hà Hoàng Hậu

Gặp Linh Đế rời đi, Hà Hoàng Hậu liền đứng dậy, mặc dù khóc vang dội lại không lưu lại mấy giọt nước mắt, nhìn Linh Đế đi xa bóng lưng, mắt nhiều vài tia oán hận, bất quá đối với này nàng vẫn lấy làm thương, Linh Đế luôn luôn tốt hưởng lạc, mấy ngày không trở về một lần liền coi như là bình thường, tào triều cũng là thường thường làm lúc rất hiển nhiên Linh Đế thái độ như thế, kỳ tâm nhưng thật ra là hướng Vương Mỹ Nhân

Nàng ngọc thủ móc một cái lại đưa tới 1 hoạn quan người này kêu cái Tống Diên, mắt nhỏ mũi tẹt, mặt hơi hẹp nhưng là lại không khiến người chán ghét phiền, người này ước chừng tuổi bốn mươi, là Hà Hoàng Hậu thân tín, ban đầu Hà thị làm Hoàng Hậu bao nhiêu cũng là người này tại Thập Thường Thị Trương Nhượng nơi đó nói tốt duyên cớ Vương Mỹ Nhân tại hân bên tai nói nhỏ mấy câu Tống Diên lập tức sắc mặt tận tụy, hân hướng Hà thị gật đầu một cái chính là minh bạch Hà thị ý tứ

"Hành động này vạn không thể để cho hoàng thượng lập tức biết, đến lúc đó liền lừa gạt hân mấy ngày, người trước đi tìm Thập Thường Thị thương lượng, nói cho bọn hân biết, nếu bọn họ ngày sau còn muốn làm này cung đình quân gia liền vì ngộ cực kỳ làm chuyện này "

Kia Tống Diên hội ý, nhỏ bé Bộ Ân mà thôi lui

Chiều tà liếm trần dư huy dần dần hạ xuống, đảo mắt liền đã là ban đêm, nam Bắc Cung nội hoàn toàn yên tĩnh, chẳng qua là cuối mùa thu thời tiết, không khỏi lộ ra lạnh tanh nhiều chút, thỉnh thoảng từ gác đêm vệ binh miệng phun ra một đoàn một dạng âm áp Bạch Vụ, dần dần tiêu tan ở trên không, bất quá coi như Cẩm Vệ Quân, đám người này trong hoàng cung gặp Hoàng Đế lâu, bao nhiêu dính nhiều chút lười khí, nếu không phải đêm thu giá rét, mấy người đã sớm ý tưởng ngủ say

Vương Mỹ Nhân tắm cung, ánh nến bất an gây dựa, phát ra hoàng hôn ánh sáng sử địa thượng nhân ảnh không ngừng chớp động

Mà tiểu Lư Hiệp lúc này chính quỳ xuống Vương Mỹ Nhân trước mặt, Vương Mỹ Nhân tay cầm Giới Xích, tựa như là có chút tức giận, nhưng là lại lại có vẻ không đành lòng nàng y sọt nhẹ nhàng, trấn trở đi, chẳng qua là dong đưa Lư Hiệp quáng mắt cơ hồ phải ngủ đi, cuối cùng nàng rút cuộc tại tiểu Lư Hiệp mắt dừng đứng lại nói: "Hiệp nhi ngươi sao có thể như thế bướng bỉnh, lại leo đến kia Tây Cung đình đi, ngươi cũng đã biết kia nguy hiểm cỡ nào, huống chi ngươi lại mang theo Lư Biện Thế cùng đi ngươi đây là cất đại họa mặc dù ta ngươi mẫu hai người bị hoàng thượng có khuynh hướng thích, nhưng là lần này ngươi như vậy trêu đùa, là kẻ tội kia Hà Hoàng Hậu, nàng đầu tiên có Thập Thường Thị ủng hộ, ta mẫu hai người ăn nhờ ở đậu, bây giờ phải làm sao mới ổn đây?"

"Mẫu thân yên tâm, ngày mai ta sẽ tự đến Hoàng Hậu nơi đó xin tội, thỉnh nẫu thân không cần phải lo lắng" làm một có sắp tới ba mươi tuổi tâm trí năm tuổi nhi đồng, này Lư Hiệp dĩ nhiên biết này tranh đấu từ trước đến giờ đều là không cách nào tránh khỏi, Linh Đế chỉ có hai cái Hoàng, một là Lư Biện một cái liền là mình, cho dù chính mình không làm như vậy kia Hà Hoàng Hậu cũng sẽ nghĩ biện pháp đối phó chính mình

Bây giờ sắc trời đã tối, tiểu Lư Hiệp trên thân thể đã có biến hóa, chỉ bất quá ánh đèn tối tăm, không để cho Vương Mỹ Nhân phát hiện, tiểu Lư Hiệp cũng coi như có thể không chế xong chính mình thanh âm khiến cho cùng không thay đổi cũng không kém nhiều lắm

"Mẫu thân há là lo lắng những thứ này, ngươi biết hôm nay từ Nhị nhi miệng nói ngươi leo Lâu nhảy phòng, ta có lo lắng nhiều ngươi này đứa bé, sau này nếu là lại như thế bướng bỉnh, ta liền không cho ngươi ra ngoài nữa bước này chết chìm vừa qua khỏi không có mấy ngày, liền tới chuyện như thế, ngươi gọi mẫu thân làm sao có thể yên tâm được" nói tới chỗ này, Vương Mỹ Nhân không khỏi vành mắt ửng đỏ, có nước mắt chảy xuống, nàng đối với Lư Hiệp thích cùng tánh mạng, này bán tuần chưa tới liền cơ hồ hai lần bỏ mạng, điều này có thể làm cho nàng không lo lắng

Nghe lời này, Lư Hiệp vẫn có chút Tiểu Tiểu làm rung động, mặc dù trước mắt thiếu phụ đối với mình này cái linh hồn mà nói cũng không phải là mẹ đẻ, nhưng là mẫu thân đối với Nhi tình nghĩa vẫn sẽ cảm giác được, đây là từ đối với chính mình thích, cũng không phải là hoàn toàn bởi vì chính mình mạng theo Hoàng danh phận Lư Hiệp nghiêm túc nói: "Mẫu thân giáo huấn là, Nhi Thần biết sai, vọng mẫu thân trách phạt "

"Ngươi này đứa bé ngươi là mẫu thân ưa thích trong lòng, mẫu thân sao nịn được phạt ngươi, chỉ là lúc sau đừng làm bực này khiến ta lo lắng sợ, nếu không định không buông tha ngươi" Vương Mỹ Nhân đem uy hiếp buông xuống, đem tiểu Lư Hiệp kéo lên

Vương Mỹ Nhân yêu thương áp áp Lư Hiệp đầu nhỏ nói, "Hiệp nhi tối nay liền không phải đi về cùng mẫu thân ngủ chung "

Bất quá tiểu Lư Hiệp nhưng là làm khó, hắn Tịnh không phải là không muốn cùng Vương Mỹ Nhân ngủ, chẳng qua là một khi cùng Vương Mỹ Nhân đồng thời, chính mình ban đêm biến thành nữ nhân sự nhất định sẽ làm cho nàng phát giác, mà chuyện này tiểu Lư Hiệp còn không muốn để cho bất luận kẻ nào biết liền từ chối nói: "Mẫu thân, xin thứ cho Nhi Thần không cách nào cùng mẫu thân cùng chìm vào giấc ngủ, cũng không phải là Nhi Thần không muốn, mà là Nhi Thần nếu muốn có cao xa chí chí tự trước phải tự lập, rồi sau đó đồ tự cường, bây giờ ta nhược cùng mẫu thân cùng ngủ, há chẳng phải là ý nghĩa Nhi Thần không cách nào tự lập, còn là một ngủ ở mẫu thân trong ngực con nít, Nhi Thần không muốn nhân nói như vậy cho nên xin thứ cho Nhi Thần cả gan tự hồi tâm cung đi ngủ "

Vương Mỹ Nhân nghe xong sững sờ, bất quá đảo mắt tựu hóa thành ôn nhu: "Không nghĩ tới Hiệp nhi lại có như thế chí chí, mẫu thân xem thương ngươi, xem ra kia Trương Tiểu Thái Phó nói cũng không phải là hoàn toàn giả tạo, mẫu thân vui vẻ yên tâm rất, đã như vậy mẫu thân sẽ không ép ở lại ngươi này tiểu gia hòa, cùng Hi nhi hai người trở về" Vương Mỹ Nhân mặc dù nói như vậy, nhưng là Tâm hay lại là tưởng chính mình tâm can cùng mình ngủ ở một nơi, chẳng qua là không muốn bác nhụ chí hướng, làm mẫu thân tự nhiên là hy vọng chính mình đứa bé có tiền đồ

Lư Hiệp lạy chi hậu liền dẫn Hi nhi cùng Nhị nhi hai người trở lại chính mình tâm cung, ban đêm là Lư Hiệp luyện công thời gian tự nhiên không thể làm lắm

Lúc này hắn đã năng cảm giác được một cách rõ ràng chính mình thất lung dương quan nơi có khí tức lưu động, nhưng là cùng tăng thứ nhất luyện thành vận may tức phun trào vẫn còn có chút chênh lệch bất quá cái này cũng kém không được lâu, dựa theo này Bách Biến Toàn Năng thượng ghi lại, nếu như mình có thể luyện thành Đệ Tam Tầng trở lên, là được sự chính mình căn cốt nhẹ nhàng, giống như thiếu nữ, Kinh Công cùng kia "Chương mưa xong tiếng tiêu tuyệt" Triệu Phi Yến cũng kém không nhiều lắm đồng thời chính mình khí lực cũng sẽ ngưng tụ tại chính mình trong cơ thể, gia tăng bắp thịt hoạt tính, mà không gia tăng tự thân trọng lượng cơ thể

Này chính mình nếu là thật có thể luyện đến trình độ như vậy, mang đến truyền thuyết Thủy Thượng Phiêu Thảo Thượng Phi loại Đại Hiệp phong độ cũng không phải việc khó, nghĩ như thế, tiểu Lư Hiệp liền càng thêm chăm chỉ bất quá tiểu Lư Hiệp chính mình một môn tự nghĩ ra trên giường thần công cũng không thể hạ xuống, chẳng qua là bây giờ tuổi còn nhỏ quá, Thượng vô này chức năng, hơn nữa ban đêm lại phải biến đổi thành nữ hài, có chút nhức đầu

Nghĩ đến Hà Hoàng Hậu phương diện, từ khi lúc ấy Lư Biện tề ra quân được vệ binh từ Tây Cung trên lầu ôm đi xuống, Hà Hoàng Hậu lạnh rên một tiếng đưa hân mang đi hậu, Lư Hiệp cũng biết Hà Hoàng Hậu tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, bất quá nữ nhân đều là mềm lòng, mình cũng phải dùng nhiều chút thủ đoạn bây giờ vô luận nhìn từ phương diện nào, mình cũng chỉ là một đứa bé thôi, không có bất kỳ đem ra bảo vệ tánh mạng bản lĩnh, cho nên thì nhất định phải đem chính mình lão bản hành sử dụng đến, xem ra sau này làm việc quyết không thể thái Trương Dương, nếu không sau này chắc chắn tuyển người tính toán

Gần đây Lư Hiệp vẫn còn ở học Đãi Thư kiểu chữ, chủ yếu chính là phân biệt cùng luyện viết hai chữ phương diện, mặc dù lúc trước cũng bởi vì phải thảo lãnh đạo tốt viết qua bút lông Tỳ, nhưng là dù sao vẫn còn chưa thành thực, này đoạn bút thời gian dài mỗi eo đau lưng, mấy ngày nay vì có thể viết xong mấy phần xinh đẹp thư nhưng là hạ không ít công phu tại cái mạng này không bằng chỗ Đồng Hán năm cuối, chính mình Tịnh không phải tuyệt đối an toàn, thậm chí lúc nào cũng có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng, cái này mình là vô cùng rõ ràng, cho nên phải muốn lấy hậu có thể Nhất Phi Trùng Thiên, thì không khỏi không đem từng ly từng tí thành công tích lũy, từng bước từng bước đem chính mình vũ trang đứng lên, về phần những sách này tin, một trong số đó phần chính là bài sư dùng, về phần còn lại, hân cần phải lấy Bá cùng tên cùng thiên hạ hào kiệt giao kết bạn bây giờ hân khô tư năm ngày, rút cuộc nghĩ xong hai người cùng hai mảnh tương đối khá đắt, hai người kia lấy thân phận của mình hoàn cảnh mà nói là nhất định phải lôi kéo

"Điều nói không tích nửa bước, không thể tới ngàn dặm, không tích tiểu lưu, không thể thành Giang Hải sâu lòng ta, sâu lòng ta a" tiểu Luru Hiệp một bên luyện công, một bên buồn chán suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: hiếu Nhân Đồng Hậu

Một đêm luyện công, kèm theo mát mẻ gió nhẹ, dần dần cốt một cái, tiểu Luru Hiệp không có cảm giác đến bất kỳ mệt mỏi, ngược lại nhẹ nhàng khoan khoái hết sức, làm thời điểm, trên người xương cốt rung động đùng đùng, nhưng là tiểu Luru Hiệp biết đây cũng không phải là thiếu Canxi sở trí, mà là tinh khí tại xuyên thấu qua chính mình kinh mạch sửa đổi thân thể

Gặp Luru Hiệp đã tỉnh, Nhị nhi cùng Hi nhi hai người lập tức tới phục vụ y, hai người đều là thượng cấp phong thái, Hi nhi là Vương Mỹ Nhân chọn lựa đến tự nhiên khắp mọi mặt xuất sắc, mà Nhị nhi là là bởi vì Luru Hiệp con mắt tinh đời, có hai cái mỹ nhân phục vụ tự nhiên so với cái kia hoạn quan nhìn thoải mái

Một bên thay quần áo một bên hướng hai cái thị nữ bộ vị trọng yếu Mãnh xao, âm thầm dẫn đo hai người đến cùng hội là dạng gì mặt hàng bất quá tiểu Luru Hiệp cũng bất quá là nhìn một chút thôi, nếu thật là tay chân vụng về làm chút gì lời nói, hẳn còn sợ hù dọa đã biết hai cái Tỷ Nữ, huống chi hẳn luôn luôn chú trọng là lòng người Tịnh lấy được, tự nhiên không thể nóng vội, huống chi chính mình chức năng chưa trở về hoàn toàn, tưởng gặp cũng không gặp được

Thấy sắc trời dù chưa toàn minh, nhưng là xanh thắm không mây, chắc hẳn hôm nay nhất định là một khí trời tốt, hẳn đuổi đuổi gân cốt, làm một phen tương tự với chen chúc theo như Tinh Minh Huyết, theo như huyết Thái dương luân quất hốc mắt loại đại vận động liền đi ra cửa phòng

Lúc này tiểu Luru Hiệp đã làm tốt chuẩn bị, vì để Hà thị không giận lây sang chính mình, hẳn gọi người làm chuẩn bị xong một tiểu bó cành mạn gai, mặc dù những thứ này Tỷ Nữ đảm hoạn quan không biết Luru Hiệp làm gì, nhưng là lại không thể không làm theo dù sao đám này nô tài cũng không phải là Thập Thường Thị, cũng không phải mũi vênh lên trời đại thần, Luru Hiệp còn sai sử động

Đón Triều Dương, tiểu Luru Hiệp giống như đeo bọc sách như thế công lấy sau lưng cành mạn gai hướng Hà Hoàng Hậu chỗ trưởng Thu Cung đi tới, do Hi nhi mang theo, dọc theo đường đi nhanh nhận thông suốt, khế hát Hi nhi cũng không lớn, số tuổi so với Nhị nhi còn nhỏ hơn một tuổi, tự nhiên có chút hiếu kỳ Luru Hiệp tại hừ cái gì, chẳng qua là điều có chút kỳ lạ, cái gì hẳn Cậu Nhị cửu, lại vừa là bản băng ngồi gỗ, giống như là tại niệm chú một dạng nghe Hi nhi là rơi vào trong sương mù, không có nhận thức

Đội đến cách trường Thu Cung không xa thời điểm, tiểu Luru Hiệp lại là một bộ tướng mạo, nhìn một bộ bi thương vô cùng hối hận biểu tình, nhưng Hi nhi có chút không biết làm sao

"Nước hạt tiêu chuẩn bị không có" tiểu Luru Hiệp một bộ ai oán giống như cùng Hi nhi nói, "Ta về mặt này đúng chỗ không?"

Hi nhi mặc dù chưa từng nghe qua này kỳ lời nói, bất quá mấy ngày nay tại Luru Hiệp bên người ở mấy ngày cũng không cảm giác ly kỳ, nhưng nàng người cơ trí, ngược lại năng mình bạch Luru Hiệp ý tứ, ứng tiếng gật đầu một cái, vội vàng đem một bình sứ nhỏ lấy ra, vì vậy tiểu Luru Hiệp liền đem bình sứ lấy tới đặt vào trong ngực

Đội đi tới lân cận trường Thu Cung thời điểm, đột nhiên Đội một nghi giá chạy tới, từ đầu đến cuối tổng cộng có hai mươi mấy nhân hậu, mà xa giá trên mơ hồ ngồi một cái quần áo hoa người quý phụ tọa giá rất cao, sau lưng Hồng thiếp vàng biên đài, khắc phượng loan Long Minh lưng ghế, hình vuông điều lan nhà xe treo Tử Sắc mạn, Biên thượng là kim sắc tuế liên, nhìn đất tiền phi phạm

"Là Đồng Thái Hậu" gấp di chuyển đến gần Hi nhi lập tức nhận ra

Luru Hiệp nghe một chút, lại Đồng Thái Hậu?

Không nghĩ tới đúng phải chính chủ, tiểu Luru Hiệp đối với Đồng Thái Hậu hứng thú nhưng là thật to, bởi vì sau này Hứa nhiều sự tình cũng đều phải dựa vào nàng xa giá thứ nhất, tiểu Luru Hiệp cùng Hi nhi vừa lúc ở đường xe hai bên, hai người lần tránh vội vàng, được phân biệt chen chúc qua một bên, Hi nhi vội vàng quý xuống hành lễ, chẳng qua là khi xa giá đi một hồi nữa, đem Hi nhi trước mắt lần nữa rộng rãi thời điểm, lại phát hiện Luru Hiệp đã không thấy

"Hiệp Hoàng Hiệp Hoàng" Hi nhi kêu mấy tiếng, tuy nhiên lại phát hiện không chút nào Luru Hiệp bóng dáng, Hi nhi không khỏi nóng lòng thẳng gặm chân, gần như sắp khóc lên, đây nếu là đem Luru Hiệp làm mất, Vương Mỹ Nhân không phải trách tội không thể

Lúc này Luru Hiệp Tĩnh không nghĩ tới Hi nhi nóng này, nhưng là đi theo xa giá phía dưới loạn toàn, những nô tài đó nhìn không ra đây là Luru Hiệp, Đồng Thái Hậu ngồi lại cao, chẳng qua là cảm giác đi ra bên ngoài tựa hồ có hơi hỗn loạn

Bởi vì tiểu Luru Hiệp cố ý làm loạn duyên cớ, xa giá rốt cuộc dừng lại, một trong số đó cái hoạn quan đem Luru Hiệp bắt được, Luru Hiệp cũng không mặc Hoàng chính phục, trên lưng lại cồng lấy sau lưng cánh mạn gai, bản trước khi tới kia hoạn quan cũng chưa đem Luru Hiệp coi là chuyện to tát, chẳng qua là cho là hấn là một cái thiện phòng mẹ Tỳ Nữ đưa bé, đều là người làm cho nên cũng không muốn làm khó, nếu không sợ thái hậu xa giá nhưng là phải hỏi tội, nhưng là không nghĩ tới này tiểu không thức thời lại đánh chính mình cái mông

"Này tiểu nơi nào đến cũng không nhìn một chút đây là người nào xa giá, lại loạn làm loạn" kia hoạn quan hấn là từ nhỏ đã được huấn, nói chuyện có chút nương khí

Chẳng qua là Luru Hiệp lại giùng giàng muốn từ tay hấn tránh ra khỏi, nhưng không nghĩ đến này hoạn quan khí lực lại còn thật lớn, Luru Hiệp bắt đắc dĩ, một cước hung hăng giẫm ở trên chân hấn

"Ai u tiểu tạp chủng lại giẫm đạp sái gia chân, ta không phải giáo huấn ngươi một chút không thể" kia hoạn quan tức giận, lập tức muốn xem đánh

Luru Hiệp gặp này hoạn quan lại muốn đánh chính mình, lập tức quát to: "Ngô là Hoàng Luru Hiệp, ngươi dám đánh ta?"

Kia hoạn quan rõ ràng không tin, bởi vì Luru Hiệp còn nhỏ, này hoàng cung quá nhiều, rất ít có người làm thực sự từng gặp Luru Hiệp, coi như là Đồng Thái Hậu cũng bắt quá gặp qua Luru Hiệp mấy lần thôi, huống chi trẻ nít mấy ngày biến hóa, coi như là thực sự từng gặp, đổi hoá trang liền cũng không nhận ra

"Ngươi là hoàng tử Hiệp? ngươi nếu là hoàng tử Hiệp kia ta chính là Hoàng" bất quá hấn lập tức phát hiện lời, chặn lại chửi

Đúng lúc này, Đồng Thái Hậu gặp xa giá đình, bên ngoài lại có người huyền áo hướng bên cạnh thị nữ hỏi "Bên ngoài chuyện gì ồn ào?"

Bên cạnh theo xe Tỳ Nữ lập tức kêu: "Hồi bẩm thái hậu, phía trước có một đứa bé đứng máy giá, Kiến Thạc đại nhân bây giờ đang ở đuổi hấn đi "

Đồng Thái Hậu không khỏi cau mày một cái, "Hoàng thành Nội Viện tại sao có thể có đứa bé chạy loạn, là kia cái hạ nhân mang vào? như thế không hiểu quy củ, định phải nghiêm trị tuyền Kiến Thạc tới "

"Dạ " kia Tỳ Nữ lập tức chạy đến đang muốn xem đánh Kiến Thạc nơi đó

"Kiến Thạc đại nhân thái hậu kêu ngươi qua "

Kiến Thạc nghe một chút, không khỏi thầm nói thái hậu kêu không phải lúc, lập tức kêu hai cái còn lại hoạn quan đỡ Luru Hiệp, một đường chạy chậm đến Đồng Thái Hậu xa giá trước

"Bẩm thái hậu, có 1 kiếm củi tiểu hài nhi, tại xa giá trước làm loạn, thần vốn định đuổi hấn đi, không biết sao kia đứa bé lại đánh nô tài, còn tự xưng là Luru Hiệp Hoàng cho nên thần đề cho người đưa hấn trừ, chắc chắn nghiêm trị "

Đồng Thái Hậu nghe một chút kia đứa bé lại tự xưng Luru Hiệp, không khỏi đem mạn vén lên, về phía trước nhìn một cái, quả nhiên gặp hai cái hoạn quan đang ở đỡ một cái cồng lấy sau lưng cánh mạn gai đứa bé, chỉ thấy kia đứa bé còn đang giãy giụa giữa Đồng Thái Hậu ngay từ đầu cũng không để ý, bất quá đợi đến nhìn kỹ, nhưng là nói với Kiến Thạc; "Mau đem kia đứa bé cực kỳ mang tới "

Kiến Thạc nghe một chút, Tâm kỳ quái, tìm Đồng Hậu nói đem hai cái hoạn quan kêu tới, chẳng qua là kia đứa bé lại tránh thoát bọn họ đi tới xa giá trước hô: "Nhi Thần Luru Hiệp, bái kiến Hoàng tổ mẫu "

Đồng Thái Hậu vén lên mạn cẩn thận nhận, quả nhiên là Luru Hiệp không giả

"Không nghĩ tới thật là ta Hiệp nhi Kiến Thạc đi nhanh đem Hiệp nhi dẫn tới "

Kiến Thạc nghe xong Tâm nhất thời cú sốc, thấy Luru Hiệp có chút đắc ý xem chính mình, hạ chân không khỏi run lên, tức khắc tiến lên quỳ xuống nghênh nói: "Nô tài có mắt không trông, không có nhận ra Hoàng, quả thực đáng chết thỉnh Hoàng trách phạt "

Luru Hiệp thấy vậy, trong bụng cười trộm, không cưỡng nổi đắc ý, không nghĩ tới bây giờ chính hấn một Hoàng thân phận vẫn đủ đáng tiền, bất quá sau này nếu muốn thân phận này như cũ đáng tiền như vậy, kia liền cần chính mình cố gắng

"Cầu nô tài xúc phạm hoàng tộc, vốn đáng chết, bất quá nể tình người không biết không tội, tha cho ngươi một mạng, còn không mau đi lên xe "

Kia Kiến Thạc vẫn này, lập tức nom nớp lo sợ đứng lên, chỉ bất quá xa giá rất cao, cần ôm Luru Hiệp đi lên, không biết sao Luru Hiệp không muốn nhượng hấn ôm hấn tâm lý làm khó, lúc này nhìn về phía bên người tiểu hoạn quan, liền đá hấn một cước, kia tiểu hoạn quan nghi ngờ nhìn về phía Kiến Thạc, không hiểu vì sao phải đá hấn

"Không có nghe Hoàng muốn lên xe, còn không mau làm chân đạp" Kiến Thạc hung hăng nguyền hấn một cái nói

Kia tiểu hoạn quan lúc này mới hội ý, chiến chiến nguy nguy đi lên quỳ xuống xa giá trước, tiểu Luru Hiệp nhìn Kiến Thạc làm như vậy cũng không ở ý,

trực tiếp được hấn đỡ bước trên kia hoàn quan lên xe

Cái gọi là cá lớn ăn Tiều Ngư, Tiều Ngư ăn tôm tép, tại cấp bậc chế độ thâm nghiêm niên đại chính là như vậy tiều Luru Hiệp mặc dù trọng sinh trước coi là một nhân vật, nhưng là cũng thuộc về bình dân cấp bậc, vui vẻ hưởng thụ người khác phục vụ,

"Hiệp nhi vào bên trong xe tới nhượng Hoàng tổ mẫu xem thật kỹ một chút người" Luru Hiệp nghe tiếng lập tức đi vào bên trong xe, chẳng qua là công lấy sau lưng cảnh mạn gai không có phương tiện, liền đem cảnh mạn gai cỡi xuống để qua một bên

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: mỹ nhân chi lệ

Nghi giá từ từ đi trước, hoa mỹ xa giá nội, Luru Hiệp đứng ở Đồng Hậu trước mặt bái nói

"Hiệp nhi cho Hoàng tổ mẫu vãn an "

Đồng Thái Hậu mặc dù tôn làm thái hậu, nhưng là lại đã từng cũng không phải hoàng thượng vợ, mà là Phiến Vương thê, là sau đó mới đến này hoàng cung Đồng Hậu cũng không già bước, mà là nữ ba mươi mấy tuổi tướng mạo, nhìn mặc dù không phúc hậu, nhưng là toán đầy đặn, năng coi như Phiến Vương vợ dạng tất nhiên không kém,

"Thật là tốt đứa bé không nghĩ tới Hiệp nhi đã đáng đáp như thế anh tuần, xa nghĩ lần trước gặp mặt hay lại là ngày tết, bây giờ đây là cao ra không ít" Đồng Thái Hậu gặp Luru Hiệp một trận hoan hỉ

"Hiệp nhi tự cũng tưởng niệm tổ mẫu chỉ là mẫu thân dạy dỗ học nghiệp, tài không có thường thăm viếng tổ mẫu "

"Này đứa bé thật biết nói chuyện, người mẫu thân là Vương Mỹ Nhân cũng coi là giáo có cách xem ra chỉ làm mỹ nhân coi như là ủy khuất nàng" Đồng Thái Hậu đem Luru Hiệp kéo qua tới ngồi tại bên cạnh mình

"Không biết tổ mẫu đây là muốn đi về nơi đâu?"

"Tổ mẫu ta đang muốn đi Trạc Long Viên giải sầu một chút, gần ở chỗ này gặp Hiệp nhi, không bằng Hiệp nhi liền theo tổ mẫu cùng đi chỗ đó Bắc Cung ngoại Trạc Long Viên du ngoạn như vậy được chưa? tổ mẫu từ khi tới đây hoàng cung liền bức bối được ngay, bây giờ như vậy bức bối đến lâu, cũng muốn xuất du một phen, vãn kia các nô tài nói, này Trạc Long Viên có 'Trạc Long vọng như biển, hà cầu độ tựa như lời' danh xưng là, phong cảnh thanh tú đẹp đẽ, nhượng nhân lưu luyến quên về, cũng không biết là cùng không phải là "

Mặc dù, Đồng Thái Hậu nói như vậy, nhưng là tiều Luru Hiệp lại mặt lộ làm khó, Đồng Thái Hậu thấy vậy không khỏi nghi vấn: "Hiệp nhi chẳng lẽ không muốn cùng tổ mẫu cùng nơi đi?"

"Cũng không phải là như thế, chẳng qua là chẳng qua là Hiệp nhi có chuyện gì khác phải làm, cho nên mới tới phụ cận đây Trường Thu Cung, chỉ là bởi vì tổ mẫu xa giá tới, cùng Tỷ Nữ tâu tán, cho nên liền lạc đường đến chỗ này "

"Trường Thu Cung? chẳng lẽ là kia Hà Hoàng Hậu cung điện, Hiệp nhi đến Trường Thu Cung làm chi? nhưng là tìm kia Hà Hoàng Hậu chi Luru Biện chơi đùa?" Đồng Thái Hậu không khỏi cau mày nói, nàng luôn luôn không thích Luru Biện, chỉ là bởi vì ngày tết lúc, Luru Biện tuổi nhỏ không lựa lời nói, lại đem mẹ Hà Hoàng Hậu phía sau nói Đồng Thái Hậu lời nói nói ra, hơn nữa trùng chàng Đồng Hậu, từ đó Đồng Thái Hậu liền không thích đi nữa Luru Biện, ngược lại thích an tĩnh lễ độ Luru Hiệp

"Hiệp nhi nhưng thật ra là kẻ tội Hoàng Hậu, sợ Hoàng mẫu trách cứ, lần này là hướng Hoàng mẫu chịu đòn nhận tội" dứt lời Luru Biện đem đề ở một bên cảnh mạn gai đưa cho Đồng Thái Hậu xem

Đồng Thái Hậu thấy vậy không khỏi lộ ra nụ cười; "Còn nhỏ tuổi, lại biết chịu đòn nhận tội, người nhược kẻ tội kia Hà thị, Hoàng tổ mẫu cho người đi cầu tình như cái gì?"

Luru Hiệp nghe một chút, không nghĩ tới Đồng Hậu lại chủ động giúp mình, vốn còn muốn chính mình cầu tới lần này cũng tiết kiệm, chính mình một phen giả bộ nai tơ chờ chính là chỗ này một khắc, bây giờ Linh Đế vẫn còn, Đồng Thái Hậu mới là thống lĩnh người, có Đồng Thái Hậu chiếu cố mình, Hà Hoàng Hậu cũng không dám tùy tiện động chính mình, lần này nếu như mới được Đồng Thái Hậu vì chính mình chỗ dựa, liền cũng là hướng Hà Hoàng Hậu thị uy một loại biểu thị

Lúc này hần không khỏi nghĩ tới, Lưu Hiệp mầu thân sau khi chết hần chính là được uỷ thác Đồng Hậu, chẳng qua là bây giờ này nhận biết coi như là sớm, chỉ bất quá nghĩ đến nơi này, tiểu Lưu Hiệp Tâm bỗng nhiên chột nhảy một chút

Xấu xa thiên toán vạn toán, bởi vì chính mình đối với lịch sử còn chưa hoàn toàn quen thuộc, chỉ lo chính mình, lại coi thường mầu thân mình Vương Mỹ Nhân

Vương Mỹ Nhân tâm cung Hợp Hoan điện cạnh, mấy cái hoạn quan từ xa xa trường nói đi tới, một cái dẫn đầu hoạn quan đem phụ cận hoạn quan Tỳ Nữ đều kém đi, đợi người làm đều đi tản hậu, liền hướng bên trong tâm cung đi tới

Lúc này Vương Mỹ Nhân đang ở bệ cửa sổ trước do Tỳ Nữ phục vụ chải đầu, lữ lữ Ô tia (to) theo lược, từ từ trở nên bằng phẳng, sợi tóc tuy đẹp, nhưng cũng không giấu được kia Liễu đại mắt phượng, quuyến rừ hai gò má, tuy là sinh tự dung mạo lại vẫn tựa như tuổi trẻ đẹp để thiếu nữ, nếu không cũng sẽ không sâu Linh Đế yêu thích

Vương Mỹ Nhân nắm trong tay đến một cây kim đan dệt túi thơm, trên đó kê hồ đến mấy cái kim sắc tiểu Long, lúc này nàng chuyên vì Lưu Hiệp may, Vương Mỹ Nhân thiện Gấm, này một phen túi thơm Kỳ thêm nhiều một đạo bình an Ngọc Phù, Lưu Hiệp gần đây có nhiều mối họa, cho nên dùng cái này đảm bảo Lưu Hiệp bình an

Chẳng qua là lúc này đột nhiên cửa tâm cung lại khai, mấy cái hoạn quan trực tiếp đi tới

"Vi Thần Trương Nhượng, tới bái kiến Vương Mỹ Nhân" dẫn đầu hoạn quan tới khom người nói

Vương Mỹ Nhân nghe tiếng lập tức sững sờ, Trương Nhượng là ai ? đó là Linh Đế chi A Phụ Thập Thường Thị đứng đầu hần làm sao tới?

Vương Mỹ Nhân xoay người lại, quả nhiên là Trương Nhượng, chỉ thấy Trương Nhượng mặt đầy cung kính, nhưng là hần đi theo phía sau mấy cái hoạn quan lại bụng mấy thứ vật phẩm, nhưng Vương Mỹ Nhân mí mắt nhẹ nhảy

Trương Nhượng xem Vương Mỹ Nhân bên người Tỳ Nữ liếc mắt, kia Tỳ Nữ lập tức kinh hãi nói: "Nô ta cáo lui" dứt lời liền lập tức đi ra ngoài, Vương Mỹ Nhân muốn gọi ở nàng, nhưng là kia Tỳ Nữ lại không quay đầu

"Không biết A Phụ lần này tới là ý gì? nhưng là hoàng thượng phái người tới?" Vương Mỹ Nhân Tâm mặc dù không duyệt, nhưng là lại không dám biểu hiện ra

Trương Nhượng nở nụ cười nhìn về phía Vương Mỹ Nhân, mặc dù mặt mũi không kém, nhưng là tại Vương Mỹ Nhân trong mắt nhưng là dữ tợn hết sức, Trương Nhượng chậm rãi nói: "Vương Mỹ Nhân nói không sai, lần này chính là hoàng thượng phái nô tài tới hoàng thượng ban cho Vương Mỹ Nhân hai món lễ vật, chuyện thứ nhất chính là rượu ngon một ly, mà kiện thứ hai chính là này lụa trắng ba thước hoàng thượng nhưng Vương Mỹ Nhân, mặc cho chọn một mà thôi "

Vương Mỹ Nhân sau khi nghe xong, sắc mặt lập tức biến, "Này cái này không thể nào hoàng thượng tuyệt đối không thể đối với ta như vậy "

"Vương Mỹ Nhân hay lại là nhanh chọn, tránh cho các nô tài làm khó, không tốt hướng hoàng thượng giao phó" Trương Nhượng như cũ nở nụ cười nói

Vương Mỹ Nhân luôn luôn thông minh, hoàng thượng không thể như thế không có dấu hiệu nào tự ban cho cái chết chính mình, định là người khác âm mưu, mà năng làm như vậy chỉ có một người, tới cùng mình không hợp Hà Hoàng Hậu, Hà Hoàng Hậu đã từng nhiều lần muốn đối phó chính mình, nhưng là không biết sao hoàng thượng đề, lần này hoàng thượng xuất du, không có một ngày là sẽ không trở về, không nghĩ tới bọn họ lại biết dùng loại này phương thức cực đoan, hơn nữa Hà Hoàng Hậu lại có thể kéo bó đến Trương Nhượng kia chuyện cho tới bây giờ, chính mình mầu hai người chẳng phải như vào miệng cọp, năng mặc dù không quan tâm chính mình làm sao, nhưng là lo lắng Lưu Hiệp

Nghĩ được như vậy, Vương Mỹ Nhân có tự trấn định, nhìn Trương Nhượng nói: "Chắc hẳn các người cũng không phải là hoàng thượng phái tới, mà là có người khác sai sử Trương Nhượng người tuy là A Phụ, nhưng là lại thực Hoàng Lộc, theo lý trung Quân sự, nhưng hôm nay lại tham dự cung đình tranh đấu muốn giết chết hoàng thượng Ái Phi, há là thần nên làm "

Trương Nhượng gặp Vương Mỹ Nhân nói như vậy, sắc mặt cũng không thay đổi: "Vương Mỹ Nhân sự tình chúng ta với nhau đều biết, chẳng qua là xin ngài nể tình hoàng tử Hiệp an toàn phân thượng, không nên làm khó các vị, hay lại là mau sớm chọn "

Vương Mỹ Nhân nghe hoàng tử Hiệp ba chữ sắc mặt lập tức biến vội vàng nói: "Các người đem Hiệp nhi làm sao? Hiệp nhi nhưng là đại Hân Hoàng, các người làm sao có thể làm như vậy "

Gặp Vương Mỹ Nhân kích động, kia Trương Nhượng lại như là ngữ trọng tâm trường chậm rãi nói: "Thỉnh Vương Mỹ Nhân yên tâm, Hoàng bình yên vô sự, chẳng qua là nếu như Vương Mỹ Nhân tiếp tục mang xuống, vậy thì khó bảo toàn hoàng tử Hiệp có phải là thật hay không có chuyện, cho nên xin Vương Mỹ Nhân mau mau quyết định "

Vương Mỹ Nhân nghe một chút toàn thân lập tức mềm mại đi xuống, nàng ngồi sập xuống đất, Lưu Thủy theo gò má nhỏ đến trên vạt áo chậm rãi tan ra, tiếp lấy nàng mặt vô biểu tình hướng kia tôn tửu chỉ chỉ

Trương Nhượng hội ý, phát tay một cái, kia bụng rượu hoạn quan liền đi tới Vương Mỹ Nhân trước mặt

Vương Mỹ Nhân có chút run rẩy bụng lên ngọc tôn, chậm rãi nói: "Trương Nhượng chớ quên người lời nói, nếu như các người dám đụng đến ta Hiệp nhi một sợi lông, ta chính là hóa thành ác quỷ cũng sẽ không bỏ qua người "

"Vương Mỹ Nhân xin yên tâm, hoàng tử Hiệp tất vô sự "

Vương Mỹ Nhân nghe tiếng vô lực gạt đầu một cái, nằng thắp giọng Ai khóc, nhìn mình nước mắt nhỏ vào ngọc tôn

"Hoàng thượng, Thần Thiếp chỉ có kiếp sau lại hầu hạ ngài" dứt lời giọng lên ngọc tôn uống một hơi cạn sạch

Trương Nhưộng gặp Vương Mỹ Nhân uống vào, liền thở dài mang theo một đám hoạn quan chậm rãi lui ra

Cùng lúc đó, Vương Mỹ Nhân ánh mắt nhưng dần dần tan rã tay nằng nắm chặt kia kim đan dẹt túi thơm, chậm rãi té xuống đất

"Hiệp nhi mẫu thân vô năng, đối với ngươi không dùng được "

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: thỏ khôn có ba hang

Tây Uyển là cung đình đứng đầu mang biệt viện, lúc này mặc dù đã là cuối mùa thu, lại như tựa như mùa xuân ấm áp, các dạng hoa mộc trông mong mà đứng, tranh nhau khoe sắc, viên bồn cây cảnh Phù Điều kham vì bình thường, đình đài lầu các là không đếm xuể, khắp nơi rường cột chạm trổ, nhất phái cầm tú lâm lang, là thiên hạ lâm viên chi thủy tổ, có thể nói vạn viên cha

Tây Uyển chỉ tới mỹ đương kim Tây Uyển bắc vây rồng Cừ, bên trong cấu tạo tinh xảo, bên ngoài Lưu Thủy róc rách, liền có mấy tòa phi kiều xen kẽ tương điệp, nằm yên mặt hồ, phảng phất Trường Long quanh co, đi qua phi kiều, chung quanh tất cả đều là Thủy Lục hoa mộc, dù cho có một chút sắc sở khô héo, cũng lập tức sẽ có xử lý lâm viên người làm sớm tháo xuống

Vây rồng Cừ 1 nhà đình, cổ nhạc sát sát, tiếng tiêu yêu kiều, giọng nữ róc rách, như chim hoàng oanh chi thủy hát, Thanh Điếu chi hót, mỹ nhân mỹ vũ đình mà Linh Đế Lưu Hoành túy nằm ở tịch trên đài, hoàn toàn không có Hoàng Đế dáng vẻ

Hắn kéo mạnh quá thân cạnh một cái Tỳ Nữ, túy ngâm: "Này Khinh Vũ mạn mạn, cảnh sắc sâu kín, thiên hạ còn có cảnh sắc hơn được đến Tây Uyển sao? thiên hạ có thể có người có thể hưởng thụ như vậy mỹ cảnh "

"Chắc là không có" kia Tỳ Nữ vâng dạ đáp

"Nói nói thật hay ha ha ha thiên hạ lớn, lại không phải chúc trăm, chỉ có này Tây Uyển mới là trăm chi thiên dưới có này Tây Uyển, đủ rồi "

Chẳng qua là đang lúc này, 1 hoạn quan cấp sắc vội vã chạy tới

Kia hoạn quan gặp Linh Đế lập tức quỳ xuống run rẩy nói: "Bẩm bẩm hoàng thượng, không tốt "

"Chuyện gì như thế kinh hoàng, có lời đã nói, có trăm tại nơi sợ quá mức" Linh Đế gặp hoạn quan như thế, không khỏi bất mãn nói

"Bẩm hoàng thượng, Trương Nhưộng đại nhân gọi ta tới thông báo hoàng thượng, Vương Mỹ Nhân chợt hoạn thất tâm phong, uống độc tự vận "

Linh Đế nghe một chút ngăn người một chút, từ lập tức tỉnh hơn nửa, giận dữ hét: "Cái gì ta Ái Phi sao có thể hoạn thất tâm phong người nói bậy có tin hay không trăm cắt đầu lưỡi người người tới, đem này cái cầu nô tài kéo xuống băm hất đầu lưỡi nhìn hắn còn dám nói bừa "

"Hoàng thượng tha mạng a nô tài chẳng qua là phụng Trương Nhưộng đại nhân mệnh lệnh tới thông báo, đây là sự thật a, thỉnh hoàng thượng mau sớm hồi cung "

"Chậm người là nói A Phụ?"

"Chính là Trương Nhưộng đại nhân" kia hoạn quan mặt đầy kinh hoàng

Tiếp lấy Linh Đế một cước đem trước mặt tiệc rượu tùm đả ở một bên, lập tức đứng dậy: "Đều cho ta rút lui rút lui bãi giá hồi cung "

Hợp Hoan trong điện, hoàn toàn tĩnh mịch, đến hai bên có một nhóm hoạn quan hầu hạ, Linh Đế chậm rãi đi vào trong điện, 1 Mỹ Phụ Nhân nằm ngửa tại tạm thời trên linh đài, như là ngủ Linh Đế ngờ ngác nhìn trước mắt, lúc này một mực ở cạnh Trương Nhưộng đi tới

"Hoàng thượng nén bi thương, Vương Mỹ Nhân chợt bị điên, tránh thoát người làm dùng để độc thử được tề thường phục hạ, mọi người can cũng không ngăn được là bọn thần vô năng, thỉnh hoàng thượng giáng tội "

Linh Đế khoát khoát tay, ngôn ngữ khàn khàn: "Chuyện này không thể trách tội A Phụ, là trẫm chỉ sai lầm, nếu không phải trẫm không ở hoàng cung, định sẽ không ra chuyện như thế" hấn tâm bi đau thương, bước chân lao đảo đi về phía trước hai bước

"Ái Phi" Linh Đế nhào vào phía trước bệ, bi thương vạn phần

Một hồi nữa, Linh Đế chợt nhớ tới một món trọng yếu chuyện lập tức quay đầu nói: "Con ta Lư Hiệp ở đâu?"

Lúc này, Trương Nhượng cho một thẳng phụ trách hầu hạ tại Lư Hiệp bên người Cao Thuận một cái sắc mặt, Cao Thuận vội vàng tiến lên trở lại: "Bẩm hoàng thượng, hiệp Hoàng Kim Nhi sáng sớm liền cùng tùy thân nha đầu đi ra cửa "

"Đi lập tức đem ta Nhi Lư Hiệp gọi đến" Linh Đế cấp sắc nói

Cao Thuận không khỏi khổ sở nói: "Bẩm hoàng thượng, nô tài đã sớm phái người đi tìm, chẳng qua là bây giờ cũng không tìm được "

Linh Đế nghe tiếng giận dữ: "Vậy còn không mau lại đi tìm các người đều cho ta muốn là không tìm được ta Hiệp nhi, một khi Hiệp nhi xảy ra chuyện, các người đều đi cho ta chôn theo "

Chúng hoạn quan chưa bao giờ gặp Linh Đế giận dữ như vậy, lập tức run rẩy kêu, "Dạ bọn thần lập tức đi tìm "

Đang định chúng hoạn quan phải đi lúc, Linh Đế bỗng nhiên vỗ bàn nói: "Chậm mấy người các người đi cho ta đem cái gì xong cùng thái hậu đều cho ta gọi liền nói trẫm có việc gấp muốn thương nghị "

Dứt lời chúng hoạn quan duy âm thanh dạ hậu liền lập tức chia nhau đi tìm nhân

Gặp Linh Đế lần nữa bi thương nhào tới tại linh đài trước, duy nhất lưu lại Trương Nhượng chờ ba vị Thập Thường Thị không khỏi tiến lên an ủi: "Hoàng thượng chó thái bi thương, muốn chú ý thân thể a "

Linh Đế nghi ngờ vì sao sau lưng còn có người, khi hấn quay đầu lại thấy là Trương Nhượng thoi thần tình tài hòa hoãn, bất quá hấn nhìn Trương Nhượng, nghiêm túc hỏi "A Phụ, ta Lư Hoàn luôn luôn thị người vì thân nhân, nhìn người người nói rõ sự thật, ta Ái Phi thật là tự phục thử độc mà chết?"

Trương Nhượng nghe tiếng thờ dài nói: "Hoàng thượng lo ngại, Vương Mỹ Nhân quả thật tự phục thử độc đi chẳng qua là không nghĩ tới Vương Mỹ Nhân có này thất Tâm nhanh, là Vi Thần sơ sót, thỉnh hoàng thượng trách tội "

Linh Đế lắc đầu một cái, tiếp tục đi tới linh đài trước, tổng cũng không dám vạch trần đang đắp Vương Mỹ Nhân vải trắng

Trường Thu Cung nội, Đàn Hương nhẹ miếu, lúc này Môn từ từ mở ra, nhàn nhạt mùi thơm được môn phong thổi tan ở một bên

"Bẩm Hoàng Hậu, hoàng thượng gấp triệu, thỉnh Hoàng Hậu bãi giá Hợp Hoan điện "

Trong điện nằm trên giường, Hà Hoàng Hậu sau khi nghe xong mí mắt khẽ nhúc nhích: "Hoàng thượng có thể nói là chuyện gì?"

"Hồi bẩm Hoàng Hậu, Vương Mỹ Nhân chầu trời, hoàng thượng bi thương vạn phần, nói có chuyện quan trọng thương lượng "

Hà Hoàng Hậu gật đầu một cái: "Ta biết, đi xuống trước, ta sau đó liền đến", đợi kia truyền lệnh hoạn quan sau khi lui xuống, Hà Hoàng Hậu mới dậy, mắt khẽ nhúc nhích, đối với bên cạnh thị nữ nói: "Nhanh truyền Tống Diễm lập tức tới gặp ta lệnh ngoại chuẩn bị xa giá, theo ta đi Hợp Hoan điện "

Cùng lúc đó, Trường Thu Cung ngoại, kia truyền lệnh tiểu hoạn quan đứng lúc gặp phải Đồng Thái Hậu xa giá, lập tức thuận tiện truyền đạt

Đồng Thái Hậu không khỏi nghi vấn: "Hoàng thượng muốn Ai Gia đi Hợp Hoan điện, không biết chuyện gì như thế chỉ gấp "

Nghe này tin, một bên tiểu Lư Hiệp sắc mặt nhưng là khá kém, "Bẩm Hoàng tổ mẫu, Hợp Hoan điện là mẫu thân của ta tẩm cung "

Đồng Thái Hậu nghe một chút, kinh ngạc nói: "Lại có chuyện này? bãi giá Hợp Hoan điện "

Đem xa giá đi tới Hợp Hoan điện lúc đã đến gần xế trưa, lúc này, Linh Đế đã cùng một đám hoạn quan thị vệ, hoàn toàn yên tĩnh cung kính chờ đợi tại Hợp Hoan điện trước khi

Ngay tại lúc đó Hà Hoàng Hậu xa giá cũng vào thời khắc này chạy tới

Chỉ thấy Hà Hoàng Hậu lập tức từ xa giá đi xuống, thông qua đình Môn đi vào viện, thấy Linh Đế biểu tình, lòng thấp thỏm, tiến lên bái nói "Thiếp tham kiến Bệ Hạ, nguyên Ngộ Hoàng Vạn Tuế "

Linh Đế xem Hà Hoàng Hậu liếc mắt, cười lạnh nói: "Giới một cái vạn tuế, nguyên lai trong mắt người còn có ta cái này hoàng thượng, đã như vậy vậy thì

bình thân "

Hà Hoàng Hậu nghe một chút mặc dù Tâm run rẩy, nhưng là lại hết sức không biểu hiện ra đến, nàng xem hoàng thượng phía sau Trương Nhưorget liếc mắt, Trương Nhưorget khoát khoát tay, Hà Hoàng Hậu liền đối với hoàng thượng nói: "Hoàng thượng vì cái gì nói như vậy, không biết lần này triệu Thiếp tới không biết có chuyện gì?"

"Chuyện gì? chắc hẳn ta ngại Tâm rõ ràng, cũng không cần nói" Linh Đế phát tay áo cả giận nói, bất quá hắn đè nén hòa khí, bây giờ cũng không có chứng cứ nói chuyện này cùng Hoàng Hậu có liên quan, lúc này lại vừa là ngoại thích Hà Tiến đại tướng quân cầm quyền, cho dù là có chứng cứ, muốn thật thôi Hà Hoàng Hậu, hẳn Linh Đế cũng phải cân nhắc một chút

Chẳng qua là lúc này Đồng Thái Hậu xa giá đã đến, Linh Đế kinh ngạc thấy Lưu Hiệp lại cùng Đồng Thái Hậu đồng thời từ xa giá thượng xuống tới, hắn đi lên phía trước thăm bái

"Nhi Thần gặp qua Mẫu Hậu" đợi bái Quốc hậu lập tức đi tới xa giá bâng thân tự đỡ Đồng Thái Hậu

Lưu Hiệp gặp Linh Đế tới liền bái nói: "Nhi Thần Lưu Hiệp, bái kiến phụ hoàng", Linh Đế gật đầu một cái, phụ liền tại Đồng Hậu một tả một hữu, nhìn rất là hài hòa

Hà Hoàng Hậu thấy tình cảnh này không khỏi Tâm không vui, chẳng qua là từ mới vừa mới mở Thủy Hoàng thượng liền đang bức bối thượng, Vương Mỹ Nhân chết tại nàng không thoát liên hệ, nàng cũng tâm thần có chút không tập trung

Linh Đế tại Đồng Thái Hậu bên tai nói nhỏ mấy câu, Đồng Thái Hậu trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nàng xem xem bên người Lưu Hiệp, không khỏi thật nhiều yêu thương

"Kia hoàng thượng sau này làm sao an trí Hiệp nhi, chẳng phải biết phải đến những Tâm đó ngực gây rối nhân viên, ta đây khổ mệnh Tôn nhi còn phải thụ bao nhiêu tội ta xem không cần ngại làm nhiều bố trí, Hiệp nhi sau này tự để ta làm chiếu cố" Đồng Thái Hậu nói với Linh Đế

"Nếu Mẫu Hậu chịu chiếu cố Hiệp nhi tự nhiên tốt nhất, chẳng qua là không biết Hiệp nhi ý tứ làm sao?" Linh Đế có chút hơi khó, bởi vì hắn bản không muốn đem Lưu Hiệp giao phó cho Đồng Thái Hậu, bất quá đảo mắt suy nghĩ một chút, phó thác Đồng Hậu đúng là lựa chọn tốt nhất, ngược lại tình hắn bố trí

Đồng Thái Hậu sờ một cái Lưu Hiệp đầu nhỏ liền nói: "Hiệp nhi sau này liền theo ta hồi Trường Nhạc Cung ở như vậy được chưa?"

"Hiệp nhi vì sao phải đi Trường Nhạc Cung ở? là bởi vì ta Mẫu Hậu châu trời đúng không?" Lưu Hiệp thẳng tiếp tục hỏi, lần này Linh Đế không chút nào nói tang mẩu chuyện, chẳng qua là trước mặt điệu bộ này, hắn tự nhiên là biết phát sinh cái gì, hiển nhiên Linh Đế không muốn nhượng hắn thấy mẹ hắn cái chết nhưng là bây giờ cũng không cần phải giả bộ giống như cái gì cũng không biết đùa bỡ, Vương Mỹ Nhân từ ít nhiều khiến hắn có chút thương cảm, bởi vì đều là bởi vì hắn sơ sót mới để cho loại sự tình này phát sinh, nếu như hắn thật sớm chuẩn bị sẵn sàng, tuyệt đối có thể để tránh cho loại sự tình này

Đồng Thái Hậu cùng Linh Đế nghe xong không khỏi sùng sốt một chút Đồng Hậu gật đầu vâng mắt ứng đỏ ôn nhu nói: "Thật là cái kiên cường thông minh đứa bé "

"Ta nguyện cùng Hoàng tổ mẫu ở cùng nhau, chẳng qua là có thể hay không dung Nhi Thần trước xem một chút mẫu thân của ta?"

Linh Đế cùng Đồng Hậu gặp Lưu Hiệp tiểu, không đành lòng cô phụ hắn, vì vậy liền gật đầu một cái, Lưu Hiệp đi Nhập Linh nội đường, hắn chậm rãi vạch trần vải trắng, lúc này Vương Mỹ Nhân bởi vì Độc Tổ xâm nhiễm đã sắc mặt hơi hiện lên hắc, Lưu Hiệp thân thể run rẩy một chút, phen này không chỉ là rung động, cũng là thật sâu nhắc nhở hắn, này thâm cung so với hắn tưởng tượng còn còn đáng sợ hơn

Chẳng qua là lúc này, Lưu Hiệp lại nghĩ ra một cỗ không giống nhau nhàn nhạt thoang thoang, hắn thấy Vương Mỹ Nhân thủ tựa hồ nắm thứ gì, Lưu Hiệp đem vật kia lấy xuống, là 1 mỹ lệ phi thường hương bao, phía trên thêu kim sắc chữ nhỏ "Hiệp" chẳng qua là kia hương bao bởi vì Vương Mỹ Nhân trong tay được ngay, đã tan vỡ, một khối màu xanh biếc Tiểu Ngọc lộ ra, phía trên khắc hai chữ bình an, Lưu Hiệp đem ngọc lấy ra, nắm hương bao, đem vải trắng đắp lên, lẳng lẳng xuất thần

Mọi người gặp Lưu Hiệp đi ra, tựa hồ là lau lau nước mắt, nhưng là làm mọi người không nghĩ tới, hắn lại hướng bắt mình sở dĩ Hà Hoàng Hậu đi tới Lưu Hiệp mặc dù thanh âm ngầy thơ vị thoát, lại lộ vẻ trầm ổn, hắn thấy Hà Hoàng Hậu cũng không lập tức nói chuyện, hắn trực tiếp nhào tới Hà Hoàng Hậu trong ngực, nhượng Hà Hoàng Hậu có chút ứng phó không kịp

Chỉ nghe tiểu Lưu Hiệp khóc kể lể: "Hoàng mẫu, Hiệp nhi biết mẫu thân của ta đã chết, ngày nay thiên hạ chỉ có phụ hoàng, Hoàng tổ mẫu, Hoàng mẫu cùng ta huynh trưởng Lưu Biện là người chí thân, biện Hoàng huynh luôn luôn là Hiệp nhi chơi tốt nhất bạn, giống vậy Hoàng mẫu cũng là Hiệp nhi tôn kính nhất nhân bây giờ ta mẫu ly thế, hài nhi năng dựa vào chỉ có các người, hài nhi hy vọng có thể nhận thức Hoàng mẫu vì thân mẫu Thân, hy vọng Hoàng mẫu năng ân chuẩn "

Hà Hoàng Hậu nghe xong không khỏi sùng sốt, qua chốc lát mới phục hồi tinh thần lại, gặp Lưu Hiệp khóc kể, đứa bé nói chuyện thành tâm thành ý, Tâm lập tức làm rung động mềm lòng

"Hiệp nhi yên tâm, sau này Hoàng mẫu định giống như mẹ của người Vương Mỹ Nhân một loại đối đãi người như vậy được chưa?" Hà Hoàng Hậu ôm tiểu Lưu Hiệp ôn nhu nói tại Hà Hoàng Hậu ngực, tiểu Lưu Hiệp nhàn quang lóe lên, đem Hà Hoàng Hậu vật áo siết trong tay, bất quá sau một khắc, hắn liền lập tức giống như thật ôm vào mẫu thân ngực một loại an tường, liền ở một bên Đồng Thái Hậu cùng Linh Đế đều xem ngây ngô chỉ có bên người

Trương Nhượng Triệu Trung hai người ánh mắt lấp lánh không yên, không biết đang suy nghĩ gì

Lúc này, Linh Đế đi tới phải đem Lưu Hiệp mang đi, Hà Hoàng Hậu lúc này mới cùng Lưu Hiệp tách ra, chẳng qua là Lưu Hiệp lúc rời đi còn Y Y Bất Xá nhìn về phía Hà Hoàng Hậu, nhưng Hà Hoàng Hậu có lòng chung không khỏi xúc cảm, giống như là hy vọng tự mình tiến tới chiếu cố này đứa bé như thế

Chẳng qua là, lúc này Lưu Hiệp lại âm thầm nắm quyền, bây giờ như vậy chính mình làm bất cứ chuyện gì đều phải chiếu cố đến hơn thiệt, dù sao tại chính mình phe cánh còn chưa đầy đặn trước, làm bất cứ chuyện gì đều có thể sinh ra không biết nguy hiểm, hơn nữa sau này lộ đem so với bây giờ thêm khó đi, vì sau này có thể đã có thành tựu, bây giờ nhất định phải vì chính mình sáng tạo đủ bảo vệ tánh mạng thủ đoạn

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: lời nói làm tứ phía kinh ngạc

::

Trung Bình ba năm, Hán Linh Đế Lưu Hoành tại vị.

Mùa đông khắc nghiệt, tuyết trắng mênh mang, toàn bộ Lạc Dương thành đô khóa tầng Ngân Sương, trên nóc nhà, trên mặt đường, khắp nơi đều là huỳnh Lượng tuyết đọng, sáng sớm Triều Dương soi tại tuyết trắng trên, lộ ra phá lệ sáng ngời chói mắt.

Lạc Dương thành Vĩnh Lạc cung nội cũng giống như vậy, chẳng qua là lúc này đã có người làm thức dậy quét dọn, bạch sắc bông tuyết lẫn lộn bay lượn, cuối cùng rơi vào một bên trong bụi hoa, vì bốn phía viên cảnh đức thành một tòa trắng như tuyết tường rào. tiểu Lưu Hiệp đã sớm mặc xong, cần cố hơi lộ ra ngọc bội một góc, hần tiện tay lần nữa nhét vào trong quần áo, đập còn chưa tảo sạch tại dưới chân kéo kẹt vang dội Ngân Sa, tâm tình khoái trá hết sức bởi vì bắt đầu từ hôm nay, Lưu Hiệp đã có thể cảm giác được rõ ràng bên hông mình có khí tức phun trào tới toàn thân, thân thể nhẹ nhàng đi nhanh như chớp Phi. hơn nữa buổi sáng thức dậy lúc, hần mở ra vòng tay rõ ràng nhìn thấy dưới góc phải hời đỏi giá trị trung nhiều nhưng nhân mừng rỡ con số 10.

Cùng lúc đó, Lưu Hiệp khung đối thoại trung điểm kinh nghiệm EXP đã mẫn lên tới Đệ Nhất Cấp, đứng đầu lệnh Lưu Hiệp kinh ngạc là trong đầu hần bỗng nhiên vang lên một cái thanh âm, "Chúc mừng ngài, thân ái người sử dụng, ngài vòng tay tiến hóa thành hiện thực cấp, thăng lên làm Nhất cấp, khen thưởng ngài một ngàn điểm hời đỏi giá trị, ngài linh hội loạn Vô Nhất cấp kỹ năng, căn cơ vững chắc, nhanh trí Nhất cấp kỹ năng, căn cốt nhẹ nhàng."

Vui mừng ngoài ý muốn! Lưu Hiệp lập tức mở ra xem cái gọi là kỹ năng năng rớt cuộc là thứ gì. Lưu Hiệp nhìn một chút nói rõ, căn cơ vững chắc kỹ năng và căn cốt nhẹ nhàng, đều là skill bị động, căn cơ vững chắc kỹ năng có thể cho người vô luận là đức luyện thân thể hay lại là luyện công, cũng có thể đạt tới làm ít công to hiệu quả, căn cốt nhẹ nhàng chính là biến khinh thân thể, bước chân gian dễ dàng như gió.

Đồng thời Lưu Hiệp ngoài ý muốn phát hiện đạt được một cái, chủ động tuyển hạng, thuật thăm dò, mỗi lần sử dụng cần 5 hời đỏi giá trị, có thể thông qua thuật thăm dò có thể mang nhân vật đặc điểm lấy kỹ năng hình thức hiển hiện ra, lấy Lưu Hiệp tự mình người quen năng lực, kỹ năng này đối với Lưu Hiệp tới nói ít nhiều có chút dư thừa, nhưng cũng không thể bảo hoàn toàn không có chỗ hữu dụng, đối với Tam Quốc trung không nhận nhân vật là được dò xét, thu nạp những thứ kia không có tiếng tăm gì nhân tài, dĩ nhiên hiện giai đoạn kỹ năng này là không thể tùy tiện dùng, dù sao hần hời đỏi giá trị rất quý giá.

Cùng lúc đó, vòng tay cũng phát sinh một ít biến hóa, bên ngoài một tầng giống như tích màu xám một loại giặt rửa cũng rửa không sạch xấu xí vỏ ngoài, lại rụng, từ đó biến thành một cái màu xanh biếc vòng ngọc, ngọc này vòng tay dán chặt xương thịt, đi theo Lưu Hiệp lớn lên cùng lớn lên.

Hần đã trông chờ ngày này hồi lâu, hôm nay rớt cuộc cách hần thực hành kế hoạch gần hơn một bước. từ khi cùng Đồng Thái Hậu ở cùng nhau chi hậu, tiểu Lưu Hiệp sẽ không nhân rồi, cơ hồ mỗi ngày đều phải đến Hà Hoàng Hậu nơi đó trước tham bái, coi như là thân mẫu, sử Hà Hoàng Hậu đối với Lưu Hiệp yêu thích càng thấy thâm hậu. những thời gian khác cũng hoặc là đọc sách viết thơ đức luyện thân thể, hoặc là làm 1 chút chuẩn bị cùng thí nghiệm, nhưng vốn là luôn luôn yên lặng Vĩnh Lạc Cung trong lúc nhất thời trở nên náo nhiệt.

Vĩnh Lạc Cung nguyên danh vì Gia Đức Điện, là hiếu Nhân Hoàng Hậu, cũng chính là đương kim Đồng Thái Hậu đến từ hậu tài đổi tên. Gia Đức Điện trước có gia đức Môn, là chỉ định lễ nghi nơi, tiểu Lưu Hiệp chuyển này mục chính là nơi đây.

Mấy ngày trước đây, hần kéo Đồng Hậu truyền thư tin cùng hai người, hy vọng hai người tới đây làm nhỏ Lưu Hiệp Thái Phó, Lưu Hiệp không nghĩ tới hai người lại không có tìm cố, đều nguyện ý làm Lưu Hiệp lão sư, sự tình thuận lợi như vậy, đây là hần hoàn toàn không nghĩ tới, vốn là đã kế hoạch tốt thủ đoạn cũng vô ích thượng.

Hai người này, một người danh viết Công Tôn Độ, là trước Ký Châu Thứ Sử, nhưng là bởi vì Mỗ nhiều chút sự tình được bãi nhiệm, mà một người khác là hiện đảm nhiệm Hồ Bí Trung Lang Tướng, Không Dung, người này sau đó được Tào Phi khen là Kiến An Thất Từ đứng đầu, đương đại đại nho, đồng thời Không Dung nhường lễ cổ sự cũng là nhà nhà đều biết.

Không Dung làm Lưu Hiệp lão sư, Đồng Thái Hậu ngược lại tán thành, bởi vì Không Dung thường có tiếng tốt, Hà Tiến nhiều lần cử chi, chẳng qua là không biết sao người này nhanh tới cao ngạo, Hà Tiến mặc dù cử chi, nhưng là lại cũng không phải là vì Hà Tiến sử dụng, chẳng qua là kia Công Tôn Độ, Đồng Thái Hậu nhưng là không rõ lắm quen thuộc.

Đúng như Lưu Hiệp ban đầu suy nghĩ, hai người cũng không phải... gì đó chân chính mưu sĩ, càng không phải là võ tướng, tại Tam Quốc trung thậm chí không phải là rất nổi danh, nhưng là tiểu Lưu Hiệp nhưng là nghe qua, hơn nữa có nhất định giải. sau này mình là hay không có thể ở trong loạn thế thành Bá Nghiệp, vững chắc thiên hạ, phải nhờ vào hai người kia, không có lý do gì khác, hai người kia đại biểu hai cái địa phương, mà này hai cái địa phương lúc ấy nhân coi thường, chỉ nhận cái gì Kinh Châu, cái gì Xuyên Thục, có thể là mình lại lớn đại để ý.

Công Tôn Độ tại Đồng Trác chi hậu được phong làm Liêu Đông Thái Thú, một thân năng lực phi phàm, đứng đầu lệnh người để ý là, chỗ Liêu Đông Chi Địa, thẳng đến Ngụy Quốc thành lập hậu, Từ Mã Ý tự mình dẫn quân đánh dẹp mới bị bắt lại. Công Tôn Độ mặc dù có chút dã tâm, có thể làm người coi như trung thành với Hán Thất, đồng thời làm việc kỹ lưỡng nghiêm cẩn, làm người ngay thẳng, là trị cảnh chi đại tài. Lưu Hiệp phỏng chừng Kỳ năng lực cũng không kém hơn Đồng Ngô Trương Chiêu. người này chính mình nếu có thể bắt lại, sau này kham vì mệnh mẽ giúp.

Một người khác Không Dung, Đồng Trác chi hậu được phong làm Bắc Hải bộ dạng, hậu được gần như Sơn Đông, tọa ủng nửa Thanh Châu, người này không có thống trị chi đại tài, trong lòng cũng không thừa dịp Bá Nghiệp, nhưng là Kiến An Thất Từ đứng đầu! cái gọi là trị quốc cũng không ánh sáng cần hội trị cảnh, nuôi dân, đóng quân, cũng cần những thứ này học giả. huống chi, Không Dung người này mặc dù ngu trung Hán Thất, ở phía sau người mà nói không thể thực hiện, nhưng là đối với mình mà nói, đây cũng là đại ưu điểm lớn. huống chi Kỳ chỗ Bắc Hải Sơn Đông Chi Địa, là mình tình thế bất buộc mấu chốt.

Nếu như mình có khả năng đem hai người bỏ vào trong túi, vậy thì ý nghĩa chính mình không chế hoàn Bột Hải hai cái khu vực, dựa vào chính mình kế hoạch, mình có thể sáng tạo ra cái thời đại này mạnh nhất thủy quân, thậm chí có thể trong vòng thời gian ngắn sánh bằng Chiến Tranh Nha Phiến thời kỳ Hải Quân, đương đại nhân không có cái khái niệm này, chính mình nhưng là có này dự kiến trước, có Hải Quân, Liêu Đông cùng Sơn Đông hai giúp đỡ lẫn nhau, có thể Công có thể Thủ, ở nơi này toàn biên khu vực, cơ động tính thậm chí không kém hơn Tây Lương Thiết Kỵ. bờ biển sản vật phong phú, đại đại phát triển Ngư nghiệp tuyệt đối làm nuôi dân chi bảo đảm. lúc này Liêu Đông trên cũng không được mở mang, hần Lưu Hiệp chính có thể làm này mở mang người, Liêu Đông trên Ô Hoàn tam tộc, trước cùng Viên Thiệu Liên Hợp, hậu được Tào Tháo bình định, bây giờ chính mình như là đã biết chuyện này, liền không thể để cho hần tùy tiện phát sinh. như vậy thứ nhất là được tạm hoãn Xích Bích Chi Chiến, bằng không độ tiến triển quá nhanh, tiểu Lưu Hiệp sợ rằng không thể rất tốt khống chế. Liêu Đông Chi Địa địa sản phong phú, tiềm lực không kém hơn Xuyên Thục, huống chi Liêu Đông đa số Hồ Lang đại hán, Thiết Kỵ cũng không phải ăn chay, chỉ cần hữu tâm nhân mở mang, mình có thể tọa ủng hai chỗ này, hơn nữa cho cố thủ, như vậy chính mình liền hoàn toàn đứng ở thế bất bại.

Còn có tối trọng yếu một chút, hai chỗ này có thể vì Lưu Hiệp tranh thủ thời gian.

Đến lúc đó, Lưu Hiệp tại Trung Nguyên, làm đục nước, hai bên chờ cơ hội mà động, đục nước béo cò, tự nhiên không có gì bất lợi!

Đã biết một phen mưu đồ, so với kia Gia Cát Lượng Long Trung chi sách cũng không kém chút nào, chẳng qua là bây giờ người không có có nhãn quang, cũng không có có năng lực mở mang a.

Tiểu Lưu Hiệp một đường đi bộ đến gia đức Môn, Hi nhi cùng Nhị nhi hầu hạ ở sau lưng, đồng thời sau lưng cũng nhiều mấy cái tùy thân phục vụ tiểu hoạn quan. bây giờ sau lưng mình có thái hậu ủng hộ, tự nhiên thân phận không thể so sánh nổi.

Quả nhiên tại gia đức bên trong cửa, xa xa liền gặp hai người hầu hạ, hai người quân mặc triều phục, Đái bái Quan, tiểu Lưu Hiệp xa xa liền bắt đầu tường tận hai người, căn bản không cần cái gọi là thuật thăm dò, tiểu Lưu Hiệp gặp hai nhân khí độ liếc mắt liền phân biệt ra được hai người thân phận. hai người đều tuổi đã hơn ba mươi tuổi, Công Tôn Độ hơi đi, nhìn hần mang lòng thấp thỏm, như là nghi ngờ đối với vì sao tuyên triệu hần vì Lưu Hiệp chi sư. mà Không Dung chính là vóc người thẳng, vẫn là văn nhân vẻ ngạo nghễ. Lưu Hiệp kiếp trước chính là nhìn mặt mà nói chuyện người, xem người dĩ nhiên là chuẩn.

Hai người đều là lưu râu dài, Công Tôn Độ so với với Không Dung mặt hơi hẹp nhiều chút, mày rậm mũi cao; mà Không Dung chính là thanh mục tú dung, rất có tài tử phong độ, chi bất quá đều là đến gần tứ phương mặt mũi. tiếng người dung mạo năng hiện ra nhân phẩm tính, mặc dù không có cái gì quả thật căn cứ, nhưng là không hoàn toàn là vô thời tha.

Chẳng qua hiện nay, theo Lưu Hiệp Không Dung người này tới làm Thái Phó có một chút kỳ hoặc, gặp chi, cảm giác có chút không cam lòng đáng về.

Hơn nữa hai người đều mặc triều phục, là vì sao?

Tiểu Lưu Hiệp nghĩ thì nghĩ, nhưng vẫn là lập tức đi lên phía trước. hai người này sau này mình cũng nhất định phải trọng dụng, cho nên Lưu Hiệp không thể hà tiện hối đoái giá trị, từng cái ném một cái thuật thăm dò đi lên, toán là mình lần đầu tiên sử dụng.

Nhất thời ở trước mặt mình xuất hiện một đạo khung đối thoại, đem nhưng cái này khung đối thoại chỉ có tiểu Lưu Hiệp mình có thể nhìn thấy, trên đó viết, Công Tôn Độ, Tự Tể Thăng, Liêu Đông tể Bình Huyền nhân, kỹ năng: skill bị động đảm bảo trị an dân (cao cấp) có Văn có Võ (Sơ Giai). tiếp lấy lại bắn ra một cái khung đối thoại. Không Dung, Tự Văn Cừ, Lỗ Quốc nhân, skill bị động: tài khắp thiên hạ (cao cấp) ngu trung (trung cấp)

Quả nhiên không hổ là tự nhìn thượng nhân, vẫn có chút kỹ năng, Lưu Hiệp âm thầm nghĩ tới. bởi vì hần thông qua liên quan sử dụng nói biết rõ, này người bình thường chỉ có tại năng lực đạt tới tiêu chuẩn nhất định thời điểm mới có kỹ năng, phần lớn người là không có có kỹ năng, mà hai người kia đều

có cao cấp kỹ năng, đã nói lên hai người này ở tại bọn hán giới lĩnh vực là tương đối nổi bật.

Không Dung cùng Công Tôn Độ gặp Lư Hiệp tới, lễ phép dĩ nhiên là không thể thiếu, tiến lên phía trước nói: "Tham kiến Lư Hiệp hoàng tử!" chỉ bất quá đối với 1 năm tuổi nhi đồng, lễ này Tiết ít nhiều có chút qua loa lấy lệ ý tứ.

Tiểu Lư Hiệp nhưng là vội vàng đi lên, dùng non nót thanh âm hết sức cung kính nói: "Hai vị lão sư sao có thể khiến cho, hẳn là học sinh bái kiến mới được. học sinh nhượng hai vị lão sư chờ lâu, vọng hai vị lão sư chớ trách."

Hai người gặp 1 năm tuổi trẻ con lại nói chuyện như thế để ý tới, trong lòng không khỏi kinh ngạc, nhất là Không Dung, vốn là hẳn là không muốn. mặc dù trước khi nghe nói qua Lư Hiệp tuy nhỏ lại có tài đức, nhưng dù sao hoàng tử bất quá tài năm tuổi, có thể có tài đi nơi nào. đem năm tuổi hoàng tử lão sư, lại giáo đến thứ gì, nhượng hẳn hơi có chút dùng không đúng chỗ cảm giác, mà bây giờ như vậy có chút nhượng hẳn nhìn với cặp mắt khác xưa.

Bất quá đang lúc lúc này, có đoàn người từ gia đức ngoài cửa đi tới, Lư Hiệp vừa thấy không khỏi sửng sốt, hẳn lập tức minh bạch Không Dung cùng Công Tôn Độ vì sao đều đi tới nơi này Nhi, cùng với bọn họ hội mặt triều phục nguyên nhân.

Tiểu Lư Hiệp không dám chút nào lạnh nhạt, tiến lên bái nói: "Nhi Thần Lư Hiệp, bái kiến phụ hoàng!"

Không Dung cùng Công Tôn Độ nghe một chút liền cũng lập tức lộn lại, quỳ lạy nói: "Thần Không Dung, Công Tôn Độ, bái kiến hoàng thượng, nguyên Ngộ Hoàng Vạn Tuế."

"Miễn! hãy bình thân, bây giờ trăm là thỉnh nhị vị làm ngô Hiệp nhi lão sư, trên điện đã gặp, không cần đa lễ như vậy. trăm vẫn Hiệp nhi ngưỡng mộ nhị vị đã lâu, ngày hôm trước thái hậu cùng trăm nói về chuyện này, cho nên hôm nay thỉnh nhị vị tới. nhị vị đều có người đại tài, sau này có thể cùng Thái Phó cùng Tôn!"

Hai người nghe xong nhìn nhau, ngoài miệng tạ ơn, nhưng trong lòng khiếp sợ, Thái Phó là vị Tam Công, bây giờ hoàng thượng như thế nói đến, là vì sao ý? chẳng lẽ là tướng phé Trương lập Ấu, Tôn hoàng tử Lư Hiệp thừa kế Đế Vị?

Lư Hiệp cũng là kinh ngạc, không có nghĩ tới cái này ngu ngốc Linh Đế thật không ngờ để ý chuyện mình, chẳng lẽ là Vương Mỹ Nhân sau khi chết lương tâm phát hiện, cảm thấy hẳn tại trên người mình đền bù chút gì?

Chỉ thấy Linh Đế tay vung lên liền nói: "Hôm nay trăm nguyên ở nơi này gia đức trước cửa thiết yến khoản đãi nhị vị, nguyên hai vị năng thật tốt dạy dỗ ta đây Hiệp nhi, dù sao Hiệp nhi mẹ đẻ đã qua đời, ta đau như đao vạn, duy nhất năng đền bù chính là những thứ này."

Chẳng qua là Không Dung không khỏi cau mày tiến lên phía trước nói: "Bẩm hoàng thượng, ở chỗ này gia đức Môn thiết yến không hợp lễ phép, có thể hay không "

"Có trăm ở chỗ này, thiên hạ này đều là trăm, có gì không thể? ta đã làm cho nhân chuẩn bị, Ái Khanh không cần nhiều lời, hôm nay chỉ để ý cùng trăm cộng ẩm!"

Không Dung gặp Linh Đế nói như vậy, không khỏi than nhỏ một tiếng, cau mày lui ra.

Quả nhiên, bất quá chốc lát, tiệc rượu đã chuẩn bị đầy đủ, bốn người chung nhau nhập tọa, chẳng qua là Lư Hiệp chỉ tọa tại cuối cùng, lần này Thập Thương Thị cũng không nhân đi theo, nhượng Lư Hiệp trong lòng đẹp yên.

"Nay Nhật Hoàng Nhi Lư Hiệp đến hai vị Ái Khanh làm lão sư, trăm trong lòng hoan hỉ, thỉnh hai vị Ái Khanh miễn uống này ly!"

"Bọn thần cung kính hoàng thượng!" Công Tôn Độ thấy vậy hết sức lo sợ, dù sao hoàng thượng tự mình mời rượu, lập tức nâng ly chào đón, mà Không Dung chính là tao nhã lễ phép chậm rãi nâng ly.

Linh Đế ly rượu vào bụng, liền nói: "Trăm tổ văn Không Văn Cử đại tài, Thế xưng 'Không bốn tuổi, năng nhượng Lê '. là Không Thánh chi 27 Thế Tôn, có thể thật có chuyện này?"

"Thế nhân khen lắm, Vi Thần thật không dám nhận, Văn Cử e sợ cho có nhục Tổ Tiên chi tiếng tốt, không dám lấy này nói khoác."

"Trăm văn Không Văn Cử tài đức vẹn toàn, quả nhiên không giả. hôm nay có Văn Cử ở chỗ này, giống vậy Công Tôn Ái Khanh đã từng vì Ký Châu Thứ Sử, làm có tài danh. trăm nghe, văn nhân uống rượu nhanh tới sở thích ngâm thơ vũ văn, hôm nay vô ca múa, không bằng trăm ra 1 đề, hai vị dùng cái này đề tác thơ lấy nâng cốc chúc mừng hưng, nhượng ngâm đến này thơ, trăm liền miễn uống này ly, nếu không thể ngâm, liền phạt một ly rượu, hai vị Ái Khanh có thể nguyên?"

Công Tôn Độ cùng Không Dung hai người nhìn nhau chỉ hậu, Công Tôn Độ nói: "Bọn thần làm sao có thể táo hoàng thượng nhã hứng, thỉnh hoàng thượng ra đề, bọn thần hết sức thử."

"Được ! trăm liền ra này đề mục." chỉ thấy Linh Đế hướng bốn phía nhìn một chút, nhưng không thấy có cái gì tốt đề mục, tiếp lấy hẳn đưa mắt chuyển tới trước mắt, bỗng nhiên tới linh cảm, liền nói: "Hôm nay là trăm thiết yến, vừa là như thế, vậy liền lấy này trong mâm chi thực vì đề! ước là một chén trà lúc, chỉ cần hai vị Ái Khanh cực kì câu liền có thể nói tới."

Công Tôn Độ cùng Không Dung lập tức lâm vào suy nghĩ bên trong, hai người suy nghĩ một phen, chỉ một lúc sau, Không Dung liền có linh cảm đối với Linh Đế nói: "Thần bất tài, may mắn trước phải 1 Tiểu Thi, nguyên hoàng thượng cùng thăng tể huynh phẩm định."

"Ồ? Văn Cử không hổ là đương đại đại tài, này còn chưa tới 1 thời gian uống cạn chun trà, liền có thi văn, mau mau nói tới!"

Không Dung lạy, vì vậy giờ tay lên ngâm: "Kim tôn cô rượu ngon, Ngọc Bàn đến cảm thực, muốn biết Kỳ mùi vị, cùng người cộng thường chi! thời gian cấp bách, gần đến Trọc thơ bốn câu, thỉnh hoàng thượng cùng Tề Thăng huynh bình luận."

Linh Đế nghe xong liền nói: "Ngắn như vậy thời gian, có thể được này câu hay, thật là không dễ! giới một cái cùng người cộng thường chi! trầm liền thỉnh hai vị Ái Khanh thưởng thức này món ngon, trầm tự uống cái ly này!"

Lúc này, Công Tôn Độ cười lắc đầu nói: "Văn Cử huynh quả nhiên không hổ là đại tài, Tề Thăng thật không thiện thi văn, hoàng thượng này đề thật khó, lần này thần không tốt, chỉ có tự phạt một ly!"

"Là Tề Thăng huynh quá khiêm tốn!" Không Dung lập tức khiêm nhượng nói.

Chẳng qua là lúc này, Luru Hiệp lại đứng lên nói: "Bẩm phụ hoàng! Nhi Thần nghe được này đề, trong lòng cũng có 1 thơ, nguyện nói cùng phụ hoàng cùng hai vị lão sư phẩm định!"

Ba người nghe vậy không khỏi vì lắng, bất quá Linh Đế lập tức cười to nói: "Không nghĩ tới ta năm tuổi Hiệp nhi, lại cũng hội tác thơ, không hổ là ta đại hán hậu duệ, Hiệp nhi cứ nói tới, nhược nói thật hay phụ hoàng nặng nề có phần thưởng!"

"Tạ phụ hoàng!" Luru Hiệp thấy vậy, hướng Linh Đế, Công Tôn Độ cùng Không Dung phân biệt lạy chi hậu nói: "Phụ hoàng thừa kế Cao Tổ di chí, là Thánh Minh chi Quân. bây giờ mặc dù Thiên Hạ Thái Bình, dân chúng an cư lạc nghiệp, Nhiên hài nhi đi học lúc cũng vẫn, dân chúng Nông tác cung canh, mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn mà tức, cực kỳ khổ cực. hài nhi thường thường nghe còn lại chư hầu địa tới tiêu hoạn quan kê chuyện xưa, toại văn tại có chút chư hầu Quận Thủ thống trị bên dưới, không tuân theo phụ hoàng tài đức sáng suốt chỉ trị, ngược lại tham ô thối rửa, Kỳ dưới cờ con dân oán thanh tái đạo, dân chúng lầm than, chính bởi vì, kẻ ăn không hết, người lần chẳng ra. nghe kỳ ngôn, Hiệp nhi không khỏi cảm thấy, so sánh với những thứ kia dân chúng, bây giờ hài nhi năng ăn này trong mâm chi thực thật là vạn hạnh chuyện. hài nhi trong lòng bi thương, cho nên ngẫu nhiên được 1 Tiểu Thi, Kỳ đề là Mẫn Nông."

Linh Đế ba người nghe Luru Hiệp chi ngôn, kinh ngạc không nói ra lời, nhất là Không Dung, mặc dù hấn làm lấy Thần Đồng nổi tiếng thiên hạ, nhưng là không nghĩ tới Luru Hiệp hoàng tử năm tuổi lại có thể nói ra lời nói này, nhất là câu kia "Kẻ ăn không hết, người lần chẳng ra" nhượng hấn yên lặng Niệm tụng, bây giờ người nào không biết thiên hạ này bệnh dịch tả, dân chúng lầm than, Không Dung cùng Công Tôn Độ dĩ nhiên là gặp qua những cảnh tượng này. có thể là Đương Kim Thánh Thượng quả thực ngu ngốc vô năng, cho dù là biết, cũng không cách nào khuyên can. hai câu này có thể nói là phê phán đương kim hiện thực khất khao nhất câu. chẳng qua là hai người lại không nhớ nổi tại quyền kia trong cổ thư có hai câu này, cũng chưa từng văn ai trong miệng nhắc qua. nếu thật là Luru Hiệp thuận miệng mà nói, vậy thì làm cho người rất không tưởng tượng nổi. tối trọng yếu là, Luru Hiệp lời nói này rất có chừng mực, hấn không biết là Luru Hiệp cố ý như thế, hay là vô tình lời muốn nói.

Luru Hiệp cũng không lo ba người kinh ngạc, chỉ thấy hấn bùng lên một mâm thức ăn, đi tới tọa tiền, nhìn thức ăn tựa như là có chút Hứa bi thương, chậm rãi ngâm: "Gặt lúa Nhật giữa trưa, giọt mồ hôi Hòa hạ thổ, ai ngờ món ăn trên bàn, viên viên đều khổ cực!"

Đọc bài thơ này thời điểm, Luru Hiệp trong lòng vẫn là rất kính sợ bác nông dân môn, đây vốn là đời Đường thơ, chính mình tự nhiên có thể không có ký chút nào đem ra dùng. chẳng qua là này từng chữ từng câu, lại để cho đang ngồi ba người đều lâm vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: ba năm giấu nghề

Bn G bức

Đời câu khế rên, 1 Thạch thiên lãng.

Gia Đức môn hạ, từ nhỏ Luru Hiệp Kinh ngày đó tiệc rượu tác một câu thơ chi hậu, Không Dung liền cũng không dám. . . nữa coi thường Luru Hiệp, chẳng qua là Công Tôn Độ lại từ chối e sợ cho chính mình không chịu nổi nhiệm vụ lớn. nhưng Luru Hiệp làm sao có thể bỏ qua cho hai người bọn họ, cuối cùng hai người hay là toàn bộ lưu lại.

Ngày đó chi hậu, Hán Linh Đế Luru Hoành vui mừng, Linh Đế vô đại tài, đối với thi văn trung bao gồm quốc gia đại sự hiển nhiên Tịnh không có gì linh hội, coi như là linh hội, hấn cũng cho là này trị quốc không làm chuyện hấn. chẳng qua là nhất thời nổi dậy muốn khâm ban cho Luru Hiệp Hán Trung Hầu, chẳng qua là tiểu Luru Hiệp nói cái gì cũng không chịu, giống vậy Không Dung cùng Công Tôn Độ cũng cho là không thể, vì vậy tại tiểu Luru Hiệp cố ý

dưới sự yêu cầu, đổi thành ban cho Vạn Kim, hơn nữa cho phép Kỳ chọn tùy thân thị vệ mười tên.

Hôm đó chỉ thơ lại lập tức có người ghi xuống, sau mấy tháng liền truyền hướng các nơi, người trong thiên hạ đều biết Linh Đế hoàng tử Lưu Hiệp có ái dân nhân đức chi tâm, là đương đại Thần Đồng. giống vậy bài thơ này cũng sâu sắc các bình dân ủng hộ, được biên vì nhạc thiếu nhi, phổ lớn ngõ nhỏ khắp nơi có hải đồng truyền bá.

Kỳ nhạc thiếu nhi trung tất cả đều là tán dương chi từ, không biết là có người vì giúp Hoàng Uy cố ý tạo nên, hay là thật là dân tâm hướng, tóm lại, Lưu Hiệp danh tiếng vô lượng.

Nhưng là Lưu Hiệp lại vì vậy hối hận không thôi, chính mình chẳng qua chỉ là nhất thời nổi dậy thôi, nhưng này nhất thời nổi dậy mặc dù đối với tự có chỗ tốt, nhưng là lại cũng có thể đưa tới họa sát thân! vì vậy vì bảo vệ tánh mạng liền càng thêm tại Hà Hoàng Hậu trên người bỏ công sức, hơn nữa đối với Trương Nhượng chờ Thập Thường Thị cực kỳ lễ độ, to lớn có ám chỉ cho dù là mình làm Hoàng Đế, cũng sẽ lấy Thập Thường Thị vì tôn ý tứ. Lưu Hiệp tại mặt người lúc trước hầu lúc nào cũng thân cận Lưu Biện, Tôn Lưu Biện, hơn nữa hạ thấp thân phận, đã từng chơi đùa lúc cố ý tại Hà Hoàng Hậu đi qua thời điểm, lấy Vi Thần chi lễ hướng Lưu Biện quỳ lạy, lúc này mới sử chuyện này dần dần bình phục lại. tiểu Lưu Hiệp âm thầm bóp đem mồ hôi lạnh.

Chẳng phải biết tư dễ hạ, Lưu Biện vô chủ kiến, cực kỳ sợ Lưu Hiệp, chơi đùa Thời đã lấy Lưu Hiệp nhiều chủ ý, liền mọi chuyện lấy Lưu Hiệp làm chủ.

Này hoàng cung quả thật miệng hùm nơi, tiểu Lưu Hiệp tuy là Đồng Thái Hậu cùng hoàng thượng sở hộ tít, nhưng là hai người đều không là làm đến chủ nhân, này hoàng cung vẫn phải là xem Thập Thường Thị sắc mặt.

Tiểu Lưu Hiệp không muốn làm cái thôi bị thương Xuyên Việt Giả, cho nên âm thầm gấp rút nhích bước.

Thời gian trôi qua rất nhanh, Trung Bình năm năm (Công Nguyên 188 năm) vừa qua khỏi thời điểm, tiểu Lưu Hiệp cũng đã luyện thành Bách Biến Toàn Năng Đệ Nhị Tầng. này Đệ Nhị Tầng, kêu cái mới tinh, trừ thân thể và gân cốt càng lộ vẻ nhẹ nhàng ngoại, đối với thân thể cũng có tăng cường, kỳ chân khí từ hồng dương quan xông thẳng "Khí trùng" "Trở về" 2 Huyệt, tiến tới trực bức Đan Điền. bây giờ, hắn tuy chỉ có bảy tuổi, nhưng cũng đã năng nhắc lên nặng mấy chục cân vật, như vậy hắn rốt cuộc có thể sống lưng thẳng tắp.

Luyện thành Thần công Đệ Nhị Tầng, là được tu tập Ngoại Công, bay xuống kiếm pháp, bay xuống kiếm pháp là này Bách Biến Toàn Năng kiếm pháp căn bản, tổng cộng có Cửu Trọng, nghe nói luyện đến Đệ Cửu Trọng là được không nhìn thiên hạ cường giả. bất quá luyện kiếm pháp là chậm công, coi như năng rất nhanh quen thuộc, nhưng cũng chỉ là luyện được cái dáng vẻ. trong chốc lát rất khó cần dùng đến, tưởng kia Lưu Bị Thụ Hùng Song Kiếm cũng là vài chục năm tài luyện thành, bất quá cũng chỉ luyện cái cao không tới, thấp không xong dáng vẻ, cho nên tiểu Lưu Hiệp mặc dù luyện vẫn sẽ luyện, nhưng là trong thời gian ngắn không ôm ấp quá lớn kỳ vọng.

Luyện thành Đệ Nhị Tầng hậu, cũng đạt được hai cái kỹ năng, bất quá đều là trước 1 kỹ năng gia cường phiên bản, theo thứ tự là căn cơ vững chắc (trung cấp) cùng căn cốt nhẹ nhàng (trung cấp), ngay tại lúc đó, hệ thống khen thưởng hồi đãi giá trị 5000.

Đứng đầu lệnh Lưu Hiệp đề ý hay lại là này Lưu Tinh vòng tay hồi đãi chức năng, Bách Biến Toàn Năng luyện thành Đệ Nhị Tầng thời điểm, hắn vừa vặn đề dành được 960 Bách hồi đãi giá trị, những thứ này hồi đãi giá trị đều là hắn bảo bối, bất quá thép tốt phải dùng tại trên lưỡi đao, Lưu Hiệp đối với trang thứ nhất giai đoạn thứ hai đối với hắn cực kỳ hữu dụng một ít bản vẽ khoa học kỹ thuật cũng không có cho hồi đãi, dù sao những thứ kia cần hồi đãi giá trị rất cao, nhỏ thì hơn ngàn, lâu thì hơn mười ngàn, tiểu Lưu Hiệp còn không có như vậy Đại Bá Lực, nói thí dụ như tự mình ở ý luyện đồng kỹ thuật, mới nhất luyện thiết kỹ thuật, còn có ruộng lúa sửa đổi, cơ giới chế tạo, còn có tạo chi thuật, dù sao bây giờ giấy trắng chi phí quá cao, những thứ này kỹ thuật đều là tiểu Lưu Hiệp tưởng hồi đãi mấu chốt, chẳng qua là những thứ đó ít nhất đều là hơn mười ngàn hồi đãi giá trị, tự mình nghĩ Đồi cũng Đồi không nổi, một quyển chuyên nghiệp Bách Khoa Toàn Thư cũng phải hai trăm ngàn hồi đãi giá trị, không lệnh cấm tiểu Lưu Hiệp ngưỡng mộ núi cao! huống chi coi như là hồi đãi, hiện tại chính mình còn không có mình bản, cũng không dùng được.

Bất quá có vài thứ là nhất định phải hồi đãi, hắn ước chừng hoa một ngàn bảy trăm hồi đãi Đại Dương, đem những thứ kia tương đối tiện nghi tư liệu lịch sử sách vở đều Đồi đổi lại, nói thí dụ như Hậu Hán Thư Trần Thọ Tam Quốc Chí còn có Chú Thích, còn có một chút có liên quan Ngụy Tấn Nam Bắc Triều lịch sử, tối trọng yếu là mình còn có ý hoa 100 Đại Dương hồi đãi một quyển Tam Quốc Diễn Nghĩa, mặc dù Kỳ cố sự rất có phóng đại, nhưng là có trợ giúp chính mình tưởng tượng. từ đó tránh tại trong thư phòng bù lại. liền Nhị nhi cùng Hi nhi cũng không thấy Lưu Hiệp đối với đi học nghiêm túc như vậy qua.

Lưu Hiệp cảm giác như Quả không ra ngoài dự liệu lời nói, chính mình hắn là xuyên việt về trong lịch sử Tam Quốc trung, nhưng là cũng có thể có ngoài ý muốn, dù sao bây giờ ngày giờ ngắn ngủi, cũng không người nào biết là thực sự xuyên việt về sự kiện lịch sử, hay lại là chuyển kiếp đến cái đó cùng Tam Quốc liên quan thế giới. chẳng qua là vô luận là ở đâu trong, Lưu Hiệp công tác chuẩn bị đều phải làm đủ.

Ngoài ra, Lưu Hiệp luôn muốn làm sao có thể đủ có thể sử dụng này Lưu Tinh vòng tay trang vật phẩm cái vấn đề này. bản thân lưu hành vòng tay loạn Võ nhanh trí hai cái mặt tiếp xúc đạo cụ bọc lan trung thì không cách nào trang trừ lưu hành vòng tay hồi đãi ra trở ra đồ vật.

Làm hắn không nghĩ tới ban đầu được hắn thử một lần bên dưới, còn Chân Giải quyết này cái sự tình, bởi vì lúc trước sử dụng nói rõ thời điểm từng nói qua, không thể trực tiếp sử dụng vòng tay trang đương đại tồn tại vật phẩm. cho nên tiểu Lưu Hiệp mạo hiểm dùng 20 hồi đãi giá trị, hồi đãi một cái bọc, bọc tại đạo cụ lan biểu hiện là, không bọc. đem đem đem mấy thứ bao đi vào, sau đó tại bỏ vào vòng tay, này sự tình lại đi thông! đạo cụ lan lập tức biểu hiện, tràn đầy bọc.

Tiểu Lưu Hiệp không khỏi vui vẻ không thể chi tiêu, lập tức hồi đãi mấy chục Ngũ Nguyên Đại Dương một cái bao bố. ngoài ra còn có hơn mười cái giấy lớn xác cái rương, ước chừng dùng đi một ngàn hồi đãi giá trị. tại đạo cụ lan bên trong lập tức nhiều khung, khung trung biểu hiện "Khô hết bao bố", mỗi hai mươi làm một chồng, tiểu Lưu Hiệp thấy thứ tốt, sẽ gấp nhân lúc người ta không để ý lập tức bỏ vào trong túi, hắn hận không được đem trọn cái hoàng cung đều dọn đi. dù sao lấy hậu nếu như mình tưởng bảo vệ Lạc Dương thành biện pháp không thể thực hiện được lời nói, nơi này rất có thể sẽ trở thành đất khô cằn. Lưu Hiệp mặc dù động tác lén lút, nhưng cảm là đại nghĩa凛然, lấy tên đẹp "Thay mặt bảo quản". dĩ nhiên nếu như bao

bỏ hoặc là cái rương được trang bị đầy đủ, sẽ độc lập chiếm có một cái đạo cụ lan, Lư Hiệp cho những thứ này cái rương số thứ tự, tình không được khá quản lý. Lư Hiệp vì sau này cần nhắc, chia ra cho nam nữ đạo cụ lan thành một cặp, phát triển vì 200 Cách, thăng Đệ Nhất Cấp phân biệt cần hồi đoái giá trị một ngàn, cũng chính là Lư Hiệp dùng hai ngàn hồi đoái giá trị làm những thứ này. vốn là hai cái đạo cụ lan chung vào một chỗ có 200 Cách, bây giờ tăng gấp đôi, cùng lúc đó, cái này cũng khuếch trương Lư Hiệp thuận tay dặt dề đã tâm.

Đã qua một năm, trong cung có nhiều mất trộm sự kiện, hơn nữa lời đồn đãi có Đạo Tặc, tuy nhiên lại chưa từng tìm đến dấu vết nào.

Về phần trong chính trị, tiểu Lư Hiệp là tuyệt sẽ không hàm hồ, tự luyện thành Đệ Nhị Tầng chi hậu, tiểu Lư Hiệp lại không dám buông lỏng, bởi vì bây giờ mỗi từng giây từng phút đều là mấu chốt, phải đánh tốt cơ sở, đối với Không Dung cùng Công Tôn Độ hai người chính mình muốn làm là chính trị cơ sở bồi dưỡng. tiểu Lư Hiệp kiếp trước số tuổi cũng so với bọn hắn thiếu không bao nhiêu, ba người cũng vừa là thầy vừa là bạn, thông qua một năm sống chung, Không Dung cùng Công Tôn Độ lúc không có ai đều đối với tiểu Lư Hiệp tài trí cực kỳ thần phục, tuổi tuy nhỏ, nhưng trí mưu ngôn ngữ thậm chí không thấp hơn hai người.

Hai người đối với Lư Hiệp sợ vì Thiên Nhân, thường thường Ám tự cho là Lư Hiệp chính là Nghiêu Thuấn hóa thân trên đời, bất quá những thứ này đều là ba người bí mật, Lư Hiệp đã sớm đem bây giờ tình cảnh nói cùng hai người nghe, hai người cũng biết rõ Lư Hiệp khó xử, tự nhiên hết thảy đều là trong bóng tối tiến hành, cũng không nhượng ngoại người biết được.

Một năm này là Lư Hiệp lôi kéo Không Dung cùng Công Tôn Độ một năm, nhượng vốn là đối với hoàng thượng có ý phế Trường lập Ấu bất mãn hai người, thật to thay đổi chủ ý, bất quá tiểu Lư Hiệp biết bây giờ còn chưa phải là dùng bọn họ thời điểm, chính mình phải trả muốn cho bọn hắn quán thâu mình là tương lai tài đức sáng suốt chi chủ ấn tượng, hơn nữa đạt tới sau này cho dù bọn họ được phái ra đi, cũng sẽ hoàn toàn nghe lệnh của chính mình trình độ.

Đối với ở hiện tại này đầm rồng hang hổ kiểu hoàng cung, Lư Hiệp thì sẽ không ở lâu, Linh Đế dần dần có suy yếu dấu hiệu, tiểu Lư Hiệp biết Linh Đế cách cái chết không xa, lúc này ngoại thích Hà Tiên cùng Thập Thường Thị tranh đấu càng phát ra tàn bạo, hoàng cung cũng không phải là chỗ ở lâu, hắn bắt đầu kế hoạch xuất ngoại Du Lịch, tất lại còn có rất nhiều chuyện, là cần hắn đi sớm hoàn thành đánh hạ cơ sở. bất quá Linh Đế bằng hà trước khi hắn hội kịp thời chạy về.

Đến năm thứ hai tháng giêng vừa qua khỏi, cũng chính là Trung Bình sáu năm đầu năm thời điểm, tiểu Lư Hiệp rốt cuộc quyết định phải xuất ngoại Du Lịch, bất quá trước đó hắn còn phải làm 1 chút chuẩn bị, bây giờ Không Dung cùng Công Tôn Độ đều có Tôn Lư Hiệp làm chủ ý tứ, hai người đã có thể đảm nhiệm nhiệm vụ lớn, giống vậy Lư Hiệp cũng sắp một ít kế hoạch nói cho bọn hắn biết.

Xuất ngoại Du Lịch trước khi, tiểu Lư Hiệp phải chuẩn bị đến rất nhiều, bất quá tất cả mọi chuyện, đều đã kế hoạch được, chỉ đợi đi thực hành.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: thần công chút thành tựu

Lúc này tiểu Lư Hiệp dựa giường mà nằm, một tay cử vào bụng bộ, một cái tay khác theo như đầu Thượng Thiên linh, nhìn có chút giống tư tưởng giả. chẳng qua là đây cũng là Bách Biến Toàn Năng Đệ Tam Tầng Tâm Pháp kêu cổ cơ, này Đệ Tam Tầng liền không giống trước hai tầng một loại tiến triển thuận lợi, tốc độ dần dần chậm lại. bất quá tiểu Lư Hiệp phỏng chừng y theo chính mình lúc trước độ tiến triển xem, trong vòng năm năm, Đệ Tam Tầng tất thành! đến lúc đó chính mình tự thật có chân chính tự vệ năng lực, bởi vì Đệ Tam Tầng là được hồi đoái vũ khí nóng, mặc dù Kỳ hồi đoái giá trị rất cao, nhưng là mình chỉ cần có vũ khí nóng tự vệ, quân người nhiều ma anh dũng, là Vũ Thánh quan công hay lại là Nhân Trung Lữ Bố, 1 súng bắn bẻ đầu, toàn bộ càn quét.

Đương nhiên luyện Đệ Nhị Tầng Tâm Pháp thời điểm có thể mở ra trang thứ nhất giai đoạn thứ hai hồi đoái chức năng, bây giờ Lư Hiệp Đệ Tam Tầng Tâm Pháp còn không có luyện thành, tự nhiên không thể mở ra Đệ Tam Tầng hồi đoái chức năng, nhưng là bây giờ Lư Hiệp bởi vì luyện Đệ Tam Tầng một năm, cũng coi như có chút thành tựu đạt tới giai đoạn thứ nhất, vì vậy linh ngộ kỹ năng căn cơ vững chắc (cao cấp) cùng căn cốt nhẹ nhàng (cao cấp), hơn nữa bởi vì này hai cái kỹ năng đạt tới cao cấp mà linh ngộ hai cái active skill theo thứ tự là loạn Vô Sơ Giai active skill đại lực cùng nhanh trí Sơ Giai active skill Linh Lung vũ bộ.

Lư Hiệp mở ra khung đối thoại, thượng biểu hiện đại lực (Sơ Giai), mở ra kỹ năng, người sử dụng tại mười phút nội lực đo tăng cường gấp ba. thời gian cold-down một giờ. Linh Lung vũ bộ (Sơ Giai), mở ra kỹ năng, người sử dụng tại trong 10' thân thể biến nhẹ, giống như lông chim, tốc độ tăng lên gấp đôi, thời gian kéo dài, mười phút, thời gian cold-down, hai giờ.

Có hai cái này kỹ năng, Lư Hiệp lập tức sức lực tức không ít, mặc dù thời gian kéo dài tương đối ngắn, bất quá mười phút thời gian, nhưng là này trong 10' đủ giải quyết đối thủ, hơn nữa bây giờ chẳng qua là Sơ Giai, đến tương lai cao cấp thời điểm, chính mình chẳng lẽ có thể giống như danh tướng như thể chiến trường chém giết sao, mặc dù bản thân hắn cũng không thích chém chém giết giết, dùng âm mưu tới tốt hơn, nhưng tăng cường thực lực của

chính mình, đối với bất kỳ người nào mà nói đều là chuyện tốt, nhưng Luru Hiệp trong lòng hoan hỉ dị thường.

Bây giờ Luru Hiệp mặc dù tuổi gần tám tuổi, nhưng bởi vì Bách Biến Toàn Năng công pháp sửa đổi thân thể, hơn nữa bình thường chú ý đúc luyện duyên cớ, nhìn qua lại như là mười hai mười ba tuổi tuổi tác.

Đem mặt trời mọc lúc, Luru Hiệp trên mặt đường cong dần dần lộ ra thoáng cường tráng nhiều chút, chẳng qua là vóc người lại không có quá nhiều biến hóa, hần đánh hà hơi đứng dậy, nhấc lên dựa ở bên tường dài ba xích kiếm, này dài ba xích kiếm thân kiếm toàn thân mực đen, mũi kiếm nơi lại lóe lên lãnh đạm lãnh đạm ánh sáng màu bạc, toàn bộ trường kiếm đạt tới hơn hai mươi cân, danh viết trạm long kiếm! là tiểu Luru Hiệp hoa năm trăm hời đoái giá trị Đoài ra một khối Wolfram hợp kim vân thạch, thông qua mời Đức Kiếm Đại Sư chế tạo, quả thật lúc ấy đệ nhất trường kiếm, thậm chí vượt xa Thanh Cương kiếm.

Bảo kiếm tự nhiên phối anh hùng, Tiểu Tiểu thỏa mãn mình một chút lòng hư vinh lý, bất quá tiểu Luru Hiệp cũng có tự mình nói Từ. liền là một số thời khác là cần người cầm đáng về hù dọa một chút người khác, hưởng chi này trường kiếm là hời đoái vật đúc thành, có thể thu nhập Luru Tinh vòng tay bên trong, phối hợp bay xuống kiếm pháp, đơn giản là như hồ thêm cánh, thiên hạ tuyệt phối.

Tiểu Luru Hiệp thức dậy sớm, cũng không kinh động Nhị nhi cùng Hi nhi, nâng kiếm ra ngoài. tết tóc tóc để chỏm, thanh lông mi mắt đẹp, một bộ gầy yếu Nho Sinh tướng mạo, không giống như là năng múa khởi này Trọng Kiếm người. chẳng qua là, vừa vận là này hời yếu Tiểu Nho sinh lại nâng kiếm từ tâm cung phía trước bệ nhảy xuống, trường kiếm trước chỉ trực tiếp đem Kiếm Kích xạ mà ra, Luru Hiệp bước dài đuổi theo, cầm chuôi kiếm, cổ tay khẽ nhúc nhích, tùy thân mà vũ, có thể nói là hồ hồ sinh phong, cương nghị có lực. toàn bộ bên trong vườn, cũng có thể nghe thấy này trạm long kiếm chi ông mình, còn như Long Ngâm, thẳng bay đến chân trời.

Đúng lúc này, tiểu Luru Hiệp kiếm chuyển hướng, bỗng nhiên nhu động như nước, hời hợt, như vũ Văn Hà, khi thì như Quỷ Ảnh tiên tung, khi thì nhọc phiêu miểu chỉ kinh hồng, kia một thanh trạm Long kiếm, như ẩn như hiện, như là một đoá bay xuống cảnh lá, không biết đi nơi nào mới là nó về đâu.

Thân kiếm nơi tay cùi chỏ giữa lật đi một vòng, vẫn cái kiếm hoa liền thu nhập trong vô kiếm. chẳng qua là khi Luru Hiệp vũ xong kiếm, Nhị nhi cùng Hi nhi đã chuẩn bị xong lau mặt chải tóc dụng cụ, chờ ở một bên phục vụ, bây giờ hai người là mười sáu mười bảy tuổi tác, chính trực Bích Ngọc tuổi tác, trở mã càng xinh đẹp Khả Nhân, mặc dù đã là phá qua chi niên, có thể tiểu Luru Hiệp lại chưa từng chạm qua các nàng. hai người cùng Luru Hiệp tuổi tác không kém thiếu Luru Hiệp thừa nhận mình là một thích mỹ nữ, hơn nữa có chút có mới nói cũ nhân, dù sao chẳng ai hoàn mỹ, cho nên tiểu Luru Hiệp bây giờ không muốn đem các nàng làm sao làm sao, sau này sự không ai nói rõ được, tưởng cũng Bạch nghĩ. lau mặt chải tóc xong, Luru Hiệp đi ra khỏi cửa phòng hô: "Triệu khuông! !"

Lúc này, lập tức có một phòng vệ sinh Bình trang phục người đi tới: "Triệu khuông tại điện hạ chuyện gì phân phó."

"Hôm qua, muốn người chuẩn bị hết thầy, người có thể làm tốt?"

"Hồi bẩm hiệp hoàng tử, đã sớm chuẩn bị xong, chẳng qua là này khinh khí cầu mặc dù nhưng đã Kinh quá nhiều lần thí nghiệm, có thể dù sao vẫn là có chút nguy hiểm. hiệp hoàng tử có hay không tại cân nhắc một chút." kia Triệu khuông tựa hồ có hơi lo âu cau mày nói.

Luru Hiệp phát tay áo cười nói: "Chuẩn bị xong là được, không cần lo lắng! tuyệt không có việc gì!" này khinh khí cầu Luru Hiệp nghiên cứu hai năm, hoàn toàn dùng là mình đã qua du ngoạn lúc trí tuệ, dù sao hắn đã từng là quan nhị đại, đối với cái này nhiều chút kích thích cái gì cũng có chút tiếp xúc, đua xe, nhảy cầu loại cái gì cũng không thành vấn đề, dĩ nhiên tại lấy cái gì vì nhiên liệu về vấn đề nhưng hắn rất nhứt đầu, nhưng là cuối cùng vẫn là nhịn đau hoa 5000 hời đoái giá trị hời đoái mười bình tiện nghi nhất đến khí ga lỏng làm nhiên liệu, bây giờ thời gian một năm, tiểu Luru Hiệp cũng bất quá góp nhặt sắp tới ba vạn hời đoái giá trị mà thôi, thấy số còn lại 1900 Bách điểm hời đoái, nhưng tiểu Luru Hiệp có chút đau lòng, nhưng là đây coi như là tiện nghi, trên căn bản hời đoái quy luật đại chí cùng kinh tế thị trường thể chế hạ nhân văn giá trị quy luật không sai biệt bao nhiêu, là nguyên liệu so với thành phẩm tiện nghi, càng cao cấp hơn càng quý Trọng, tư sản vô hình lãnh dự kiến toán.

Bất quá những thứ này khí ga lỏng cũng có còn lại chỗ dùng, tỷ như làm một bếp núc sinh làm điểm tâm. dĩ nhiên đây là đang quả thực bị bắt đắc dĩ dưới tình huống, quả thực không được còn có thể đem nhiên thiêu đạn sử dụng, uy lực tuyệt đối đương đại không hai, chẳng qua là thật sự chính quả bom kém nhiều chút, Luru Hiệp cũng không biết làm sao đi dùng, bất quá hắn ngược lại lấy này khí ga lỏng bắt chước ra phun hỏa khí, Luru Hiệp mình cũng cảm giác chính mình khá vì thiên tài.

Về phần này Triệu khuông là Luru Hiệp thân vệ, chính là Linh Đế ban đầu Linh Đế ban thưởng tiểu Luru Hiệp ở trong cung chọn mười tên thân vệ một trong.

Nói này này mười tên thân vệ, tuổi tác của nó đều tại mười sáu bảy tuổi trên dưới, đi qua hai năm năm quen thuộc cùng ma hợp điều giáo, này mười vị thân vệ đều mặc dù không phải là cái gì chân chính Đại tướng chỉ tài, nhưng coi như là khá lắm rồi. tối trọng yếu hay lại là này mười tên thân vệ đều là từ không có bất kỳ thể lực lại tư chất rất tốt đẹp tân binh cất nhắc lên, Luru Hiệp tự mình chọn, lấy Luru Hiệp nhãn quang, hơn nữa đi qua một phen khảo nghiệm, tự nhiên từ nhân phẩm hay lại là những phương diện khác đều là thượng cấp người.

Luru Hiệp sở dĩ chọn trúng mười người này, trừ từ tính cách cân nhắc ra, mười người này đi qua Luru Hiệp dò xét, đều có mỗi người kỹ năng, vì thế Luru Hiệp hao phí ba nghìn hời đoái giá trị làm cuối cùng dò xét tuyển chọn. đi qua Luru Hiệp dò xét, trong đó Triệu khuông cùng A Phong hai người, mỗi người đều có hai hạng kỹ năng, trong đó Triệu khuông kỹ năng là trung nghĩa quả cảm (trung cấp) thân thể cường tráng (Sơ Giai), có hai cái này kỹ năng, đã nói mình người này rất nhiều luyện võ làm đem tiềm lực, đồng thời làm người cũng so với cùng lứa muốn chừng chặc. mà A Phong chính là trung nghĩa quả cảm (trung cấp) thông minh hơn người (Sơ Giai). hai người kia đều coi như là trong ngàn người tài năng xuất chúng, dù sao có thể gọi được cho kỹ năng đều nói rõ hai người này tại lãnh vực này là đặc biệt nổi bật, chẳng qua hiện nay được mai một, rất nhiều người mặc dù có tên, nhưng là không thấy được chính là đặc biệt nổi bật, rất nhiều người không có tiếng tăm gì, ngược lại có thể an ngực tuyệt kỹ, Luru Hiệp bây giờ đối với chuyện này là thấu hiểu rất rõ. về phần tám người khác, bọn hắn cũng đều có một dạng hơn người địa phương, đều ít nhất có như thế Sơ Giai kỹ năng.

Đương nhiên, trên thế giới không có không lọt gió tường, bên trong hoàng cung cũng không có Thập Thường Thị không thăm xuyên thấu qua thế lực. Luru Hiệp nếu biết điểm này, tự nhiên không khả năng không chuẩn bị đầy đủ.

Này mười vị mặc dù ngoài mặt làm Trương Nhượng cùng Triệu Trung chờ Thập Thường Thị Gian Tế, nhưng là lại là tuyệt đối trung thành với chính mình, bọn họ đều là hàn môn xuất thân, hận xuyên thấu qua Thập Thường Thị cùng những quan này liêu, cho nên làm Vô Gian Đạo. chính mình đối với này mười vị thân vệ cố gắng hết sức thân cận, âm thầm bá vì (làm) huynh đệ, nhưng là tôn ti vẫn có, nhưng là mười người này đối với Luru Hiệp cất nhắc cùng ân uy đều vô cùng cảm kích, có thể nói so với Không Dung cùng Công Tôn Toàn còn trung thành với chính mình thân tín.

Chính mình thường thường sẽ phái bọn họ xuất ngoại truyền thư tin, chỉ bất quá sách này tin phần nhiều là sẽ bị chặn lại. cho nên Luru Hiệp mỗi lần chuẩn bị thư lúc cũng sẽ chuẩn bị hai phần, thậm chí còn 3 phần, khi có người thí dụ như Trương Nhượng Triệu Trung chặn lại thời điểm, liền xuất ra đánh trước. những sách này tin truyền hướng rất nhiều địa phương, đều là tiểu Luru Hiệp mượn Lập danh mục tưởng mời chào nhân tài, dĩ nhiên còn có chính mình âm thầm lôi kéo thế lực. lần này xuất du liền muốn thăm viếng mấy người.

"Người gọi A Phong bọn họ chờ, xế trưa đi qua, ta hết thầy chuẩn bị thỏa đáng liền đi qua."

"Dạ!" dứt lời, Triệu Khuông liền hướng Luru Hiệp xá một cái, về phía sau đi tới, Triệu Khuông vì người cương trực trung hậu, là mình thích nhất thị vệ một trong, mình cũng dự định trọng điểm bồi dưỡng hắn.

Tiểu Luru Hiệp nhìn Triệu Khuông đi ra ngoài, khoe miệng Vi Vi Thượng Dương, hôm nay Luru Hiệp phải làm một món hản đã sớm muốn làm kiếm tiền Đại Kế.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: đạo cũng Hữu Đạo

Thần Quang tươi đẹp, xuyên thấu qua Lạc Dương Cung tường cao dần dần cho toàn bộ cung điện bên bờ đều lấp mạ vàng óng ánh đường viên Nhi, đình đài lầu các, phòng viên đèn, lồng lầy như tranh vẽ.

Trong vườn tuyết dù chưa hóa sạch, Cửu Khúc Phù Kiêu cũng đã là sáng bóng vô tuyệt, Phù Kiêu thượng cảm giày Nhi lộc cộc vui sướng mà linh động, đập nhịp trống kiêu bước chân một đường bay tới bích trì Liên Ngẫu đình cầu trên, nhìn Thủy tựa như Diệu Liên, béo mập Diệp nhi, sơ lộ tô điểm tại không khai bao trên nụ hoa, nhượng nhân hận không được cắn khẩu. chẳng qua là đầu mùa xuân thời tiết nơi nào có liên hoa, trong hồ đó là Bạch Ngọc Điều Khắc. từng hồi tiểu Hà tài lộ sùng nhon nhon, bây giờ Luru Hiệp là không có thời gian thưởng thức, chẳng qua là nâng nhìn một chút này quý phù thân công điều lữ an ủi tâm thần.

Từ khi lần đầu tiên hoàng thượng ban thưởng bắt đầu, Luru Hiệp liền theo những thứ kia lãnh thưởng các nô tài cùng đi kim khổ, hỏi dò kim khổ địa chỉ, lần này chính mình chính là phải làm một món lớn, chắc hẳn trọng cấp hoàng gia kim khổ chuyện này, còn không có mấy người đã làm, bất quá những thứ này trong kho bảo vật chính mình không lấy, sau này tự nhiên có người khác lấy, đã biết kêu lấy chỉ Hữu Đạo, về tình về lý.

Chỉ thấy 1 Nho y thiếu niên nhanh nhẹn, trong nháy mắt thì trở nên thân tiểu hoạn quan y phục, hơn nữa Luru Hiệp biến thành nữ hài trạng thái, hản phát hiện nay tuổi tác biến thành nữ hài nếu so với nam hài cao hơn cận hai thốn, lấy Luru Hiệp mười hai mười ba tuổi thân hình đủ để giả mạo chi dụng, cùng nội tuổi tác như thế hoạn quan không phải số ít.

Tiểu Luru Hiệp bây giờ đối với khắp cả hoàng cung coi như là đi thuộc như cháo, hản rất nhanh liền tới đến Vân Thai Bạch Hồ Môn, này Bạch Hồ Môn là nam Bắc Cung phía tây, khí thế hùng vĩ, trước cửa hai vị Mãnh Hồ tượng đá ngửa mặt lên trời thét dài, tất cả đều là uy nghi, trông rất sống động. toàn bộ Vân Thai chỗ có khắp nơi gác cao, theo thứ tự là chứa đựng Trần Bảo cùng Tàng Thư chỗ.

Luru Hiệp một đường đi bộ, cũng không sợ nhân nhìn thấy, chẳng qua là đến Vân Thai chi hậu liền ản nặc, hết sức tránh thoát tuần tra vệ binh, một đường hướng trừ kim chỗ bước vào. trừ kim chỗ trước cửa có mấy chục lính gác, tiểu Luru Hiệp không cách nào tránh thoát Kỳ tai mất.

Chẳng qua là hản bây giờ đã tính toán được, mỗi một quý độ lúc này, Linh Đế đều phải phái Trương Nhượng Thập Thường Thị trung một vị kiểm điểm phòng kho.

Quả không lâu lắm, liền có 1 hoạn quan mang theo Đội một ước chừng hai mươi mấy trước người đến, tiểu Luru Hiệp cẩn thận nhìn một cái, dẫn đội hoạn quan là Triệu Trung, Thập Thường Thị trung trừ Trương Nhượng ngoại chính là hản, người này đã có tuổi bốn mươi, chỉ là bởi vì thiếu sớm, trên mặt là sáng bóng không có gì, người này mập mạp, to bự rất to, nhìn giống như một quả cầu thịt. hoạn quan mà nói là không có chòm râu là đứng đầu rõ rệt đặc thù, bởi vì Hán Triều nhân đều thích chuẩn Tu, hơn nữa khá có chú trọng, tựa như cùng đương thời người đẹp phát.

Triệu Trung mặc dù gặp qua Luru Hiệp, chỉ chẳng qua hiện nay Luru Hiệp cải trang, chắc hẳn hẳn cũng không nhìn ra, tại qua viên môn thời điểm, Luru Hiệp liền đi ra tới đi theo cuối cùng, Luru Hiệp vui mừng trước mặt mình hai vị trưởng đều tiểu, chính mình lẫn lộn ở phía sau ngược lại cũng toàn thích hợp, Luru Hiệp dưới chân không tiếng động, hai cái tiểu hoạn quan cũng không phát giác có người sau lưng.

Những thị vệ kia gặp Triệu Trung tới lập tức không dám thờ ơ, mau tránh ra, ở nơi này bên trong hoàng cung, không nhận biết những người khác có thể, nếu không phải nhận biết Thập Thường Thị, đó chính là không có cách nào lẫn vào. Luru Hiệp lập tức đi theo chạy vào trong lầu các, này đầu tiên phải nhẹ một chút chính là này Trần Bảo Các, Trần Bảo Các chính là hoàng gia trọng yếu nhất, một bước vào lầu các, Luru Hiệp liền lập tức núp ở Trụ Từ mặt sau, này Trần Bảo Các chia làm hai tầng, tầng thứ nhất là kho ngân, Đệ Nhị Tầng phân ba gian, phân biệt chứa đựng các dạng Trần Bảo.

Triệu Trung chậm rãi tiến lên, nhìn trái phải một chút nói: "Bây giờ trong hoàng cung có Đạo Tặc, này Vân Thai Bạch Hổ 4 Các chính là hoàng gia trọng yếu nhất, bọn người mau mở rương kiểm nghiệm, không được nuốt riêng kế toán, làm trái giả, Trảm "

"Dạ!"

Chỉ thấy đám hoạn quan lập tức lu bù lên, từng cái mở rương kiểm nghiệm, này Phủ Khố nội ước chừng tồn có mấy ngàn Vạn Kim, chẳng qua là mấy ngàn Vạn Kim cũng không đủ Linh Đế mấy tháng phung phí, bây giờ Tiền Tệ mất giá nghiêm trọng, nhược nhất thời nổi dậy động đại công trình, như vậy trăm vạn thiên Vạn Kim vung chi như đất, điểm này kho ngân còn thiếu rất nhiều, cho nên này Phủ Khố thường xuyên trống không, chỉ là hoàn hảo có bán quan chính sách, nhượng này Phủ Khố không đến nỗi hoàn toàn thiếu hụt. bất quá Trung Bình ba năm thời điểm, lợi hại xuất hiện đại nguy cơ, cho nên Linh Đế đối đức "Tứ xuất văn" Ngũ Thủ Tệ, mới để cho lợi hại có một chút hóa giải, chẳng qua là vì thế dân chúng không ít mất Linh Đế.

Qua mấy giờ, thẳng đến buổi sáng, tất cả mọi thứ tài kiểm điểm hơn nửa, sau giờ ngo cần phải tiếp tục hoàn thành. kiểm điểm là đại công trình, cần bốn ngày mới có thể toàn bộ làm xong, này Trần Bảo kho thanh sau khi gọi xong, toàn bộ hoạn quan liền đều lui ra ngoài, Triệu Trung từ trước mặt Trần Bảo tại trong rương xuất ra 1 xâu tiền ở trước mắt hải lòng nhìn một chút, chỉ hậu lại đem này xâu tiền thả lại trong rương, đợi tất cả mọi người đều rời đi, bên trong các trở nên tối tăm lúc, tiểu Luru Hiệp mới từ che giấu rềm nơi đi ra.

Tiểu Luru Hiệp lập tức bắt đầu công việc, hẳn đối với cái này nhiều chút trên cái rương đơn giản tiểu khóa, lấy Luru Hiệp bây giờ mở khóa kỹ thuật, coi như là không có gì. hẳn lập tức từ trục từ trung xuất ra bao bố đến, bất quá động tác đều là cực kỳ nhẹ, nhược làm ra đại động tĩnh, nhất định sẽ được ngoài cửa lính gác phát hiện, sợ dĩ không ở ban đêm tiến hành cũng là nguyên nhân này, dù sao trời tối người yên, hơi vang động, liền nhượng nhân cảnh giác. tiểu Luru Hiệp lập tức bắt đầu đựng tiền, chắc hẳn cảm này tiện nghi bao bố như thế đựng tiền, ai cũng chưa thử qua, chỉ bất quá Luru Hiệp đối với mấy cái này Đồng Tệ thật sự là nhìn không thuận mắt, nhưng là bây giờ tiền chính là chỗ này nhiều chút đồng nát, hẳn cũng không có cách nào, chỉ có thể nhập gia tùy tục.

Đợi đến toàn bộ gấn xong, tiểu Luru Hiệp lại bỏ vào trước đó chuẩn bị xong Thạch Đầu, Luru Hiệp động tác khá nhanh, có thể cũng đầy đủ dùng một giờ tại trang hơn nửa, đủ để chứa ước ba nghìn Vạn Kim.

Lại lên lầu hai, lầu hai trung đều là hiếm thế Trần Bảo, cái khay gấm ngọc Mã, Sango Phi Thúy, đồ cổ châu báu, cái gì cần có đều có, tiểu Luru Hiệp đem một ít chân chính quý giá Cổ Ngọc Trần Bảo, toàn bộ bỏ vào trong túi, còn có một trăm viên Ngoại Tộc cùng với các nơi chư hầu cung phụng Dạ minh châu, cơ hồ đem Luru Hiệp con mắt diệu hoa, về phần còn lại để ý bảo bối cũng là không thành vấn đề, chỉ cần là giấu ở trong rương tiểu Luru Hiệp tự sẽ không bỏ qua, hết thấy lấy sạch. chẳng qua là Luru Hiệp cảm đều là vừa rồi kiểm điểm qua, về phần không có kiểm điểm, mặc dù cũng muốn chăm chút, bất quá vì không để cho Triệu Trung lập tức phát hiện, hẳn vẫn nhìn xuống không nhúc nhích, miễn được bản thân không tốt thoát thân.

Không có quá nhiều lúc, sau giờ ngo, Triệu Trung đám người lại lần nữa trở về, tiểu Luru Hiệp lập tức trốn, làm hết thấy đều không có bị phát hiện, đợi đến toàn bộ đều kiểm điểm xong hậu, Luru Hiệp lại theo bao vây ra phòng kho, một đường kinh hiểm, Luru Hiệp có tật giật mình, ở nơi này thời khắc mấu chốt nhất không khỏi trên người rướm mồ hôi. bất quá vừa ra này kho Môn toàn bộ hoạn quan đều phải tiếp nhận lục soát người kiểm tra. tìm đúng thời cơ, gấp hướng ra phía ngoài nhanh chóng phóng tới, Kỳ bước chân nhẹ nhàng, tốc độ cực nhanh, đem vệ binh phát hiện lúc, hẳn đã chạy ra mấy chục bước khoảng cách.

"Không được, nhanh ngăn lại hắn! !" vệ binh trưởng kịp phản ứng hô lớn.

Triệu Trung nghe một chút, lập tức bước nhanh về phía trước, thấy kia tiểu hoạn quan chạy thật nhanh, vội vàng nói: "Mau đuổi theo hắn, bắt được hẳn nặng nề có phần thưởng! !"

Triệu Trung lập tức đi, trong bụng suy đoán, chẳng lẽ đây chính là vậy không gặp tung tích Phi Thiên Đạo Tặc? nếu như bắt hắn lại nhưng là một cái công lớn, bây giờ mặc dù không biết này tiểu hoạn quan trộm cái gì, nhưng cũng không để ý hỏi phòng kho kiểm tra, kêu mấy tên vệ binh ngừng tay, lập tức mang theo 1 bọn binh lính hoạn quan, nhanh chóng đuổi theo.

Trong nháy mắt Luru Hiệp sau lưng hầy cùng hạo hạo đằng đằng đội ngũ. mặc dù Luru Hiệp nhanh nhưng là người phía sau cũng không chậm, bọn họ người đông thể mạnh mặc dù đuổi sát không đuổi kịp chính mình, nhưng là nếu như một khi vây lại lời nói, chính mình cũng chưa có quả ngon để ăn, cho nên Luru Hiệp trực tiếp một chút khai nhanh trí mặt tiếp xúc, mở ra active skill Linh Lưng vũ bộ tốc độ lập tức tăng lên gấp đôi, giống như sọi Thanh Yên.

Luru Hiệp dưới chân thật nhanh, từng bước sinh phong, bây giờ đã cùng các binh lính cời vài trăm thước khoảng cách, tốc độ như thế bên dưới, rất nhanh thì đến một cái chữ đình giao lộ, phía trước chia làm hai đường, chẳng qua là Luru Hiệp đã nghe được tiếng bước chân, chắc hẳn đã có Ngự Lâm Quân đem chính mình làm vấn đề. Luru Hiệp trong lòng khẽ nhúc nhích, tung người nhảy một cái, tiếp lấy trùng kính, lại nhảy qua cao hai mét tường, đi thẳng đến một cái khác đền cạnh.

Triệu Trung nhìn Luru Hiệp nhảy qua cao hai mét tường, hai mắt lộ ra không thể tin, trong miệng lầm bầm "Phi. . không phải tặc!" toàn bộ binh lính trở mắt nhìn nhau.

Triệu Trung phản ứng đầu tiên, chói tai giọng lập tức hét lớn: "Ngớ ra làm chi, còn không mau đường vòng đuổi theo! !"

Tiểu Lư Hiệp nhảy qua tường cao hậu, nhanh chóng thay quần áo, cầm quần áo đặt ở trong bọc, ném vào vòng tay, chạy nửa hướng Trường Thu Cung, cầm quần áo nhét vào góc tường, chỉ hựu liền nghênh ngang trở lại Vĩnh Lạc Cung, hành động này mặc dù không nặng thật giá họa Hoàng Hậu, nhưng là nói ít cũng có thể cho nàng mang đến nhiều chút phiền toái.

Đem Lư Hiệp trở lại Vĩnh Lạc Cung lúc đã là móm lúc chi sơ, thừa dịp mặt trời chưa lặn, Lư Hiệp dự định sớm lên đường, hẩn trong phòng để lại thư tin, chủ yếu là để lại cho Đồng Thái Hậu cùng Linh Đế. chi hựu sợ Đồng Thái Hậu trách tội, giận lây sang bên cạnh mình nhân, liền dẫn Hi nhi Nhị nhi cùng lên đường, mình làm khinh khí cầu đủ chở bốn người nặng, ba người cộng lại cũng sẽ không qua hai cái thành người nặng, tự nhiên rất dễ dàng, chính mình bây giờ được phục vụ quán, nếu như xuất ngoại Du Lịch cái gì đều phải tự làm lời nói rất là phiền toái.

Bây giờ chính mình tự vệ năng lực coi như là có một ít, đối phó Sơn Tặc mao tặc là tuyệt đối không bằng lời nói hạ, vấn đề an toàn không cần quá mức lo âu. Lư Hiệp bằng vào khí lực đã không dưới Vu Thành năm hẩn tử, tại bắt thịt trên thậm chí muốn vượt qua không ít, càng không cần nói còn lại thủ đoạn. hướng chi, Lư Hiệp nói thế nào cũng là làm qua đốc sát, một ít cơ bản cách đấu kỹ năng cũng có sở xem qua, dựa vào bây giờ luyện võ công thân thể điều khiển, càng là dễ dàng theo ý muốn.

Tiểu Lư Hiệp lập tức phân phó Hi nhi cùng Nhị nhi thoáng thu thập tể nhuyễn chuẩn bị lên đường, về phần mình đó là mười được chính mình nói đùa xưng là "Cầm Y Vệ" các thân vệ, Lư Hiệp gọi bọn hẩn tại chính mình sau khi rời đi, liền đến tới trước Lư Giang Quận, vì chính mình sớm dứt lốt.

"Cầm Y Vệ" trung, tần vinh cùng từ lâm hai người hai người rất là thông minh Trí Mẫn, trước kia cũng đọc qua chút sách vở, vốn là cũng có nhiều chút hoài bão, bất quá trong nhà được quan liêu hãm hại, cuối cùng bắt đắ dĩ làm binh sĩ, hai năm qua tiểu Lư Hiệp đối với bọn họ tài bồi một phen, bị Lư Hiệp hun đúc, hai người rất có Nho Tướng phong độ. Lư Hiệp định đem bọn họ phân biệt đặt ở Công Tôn Độ cùng Khổng Dung bên người làm phụ trợ, cũng là Lư Hiệp tại Công Tôn Độ cùng Khổng Dung bên người nằm vùng hai song con mắt, chính mình bây giờ vừa mới khởi bước, cho nên không cho phép một chút hãm hồ.

Về phần Lư Hiệp chi "Cầm Y Vệ" gọi, đã bị truyền ra, bây giờ thành bọn họ chân chính danh hiệu, rất nhiều người đều là nói đùa cười một tiếng.

Mười người này Cầm Y Vệ trong hoàng cung cũng coi như nổi danh, nguyên nhân không có nó, tiểu Lư Hiệp đã từng thưởng cho những thứ này Cầm Y Vệ tiền tài, nhưng những thứ này Cầm Y Vệ có ý ở trong hoàng cung phụng phí, mua được rất nhiều trong cung trường quan thị vệ, khiến cho bọn hẩn cùng những thứ này Ngự Lâm Quân trường quan xưng huynh gọi đệ. ngoài ra Thập Thường Thị lại tự cho là mười người này đều là người mình, cũng không có tiến hành ngăn cản. bọn họ mười người xuất cung vào cung đều là lại dễ dàng bất quá sự.

Mười người theo thứ tự là, Triệu khuông, A Phong, Ngự Nhị, tần vinh, từ lâm, vạn phát, Trương Thường Đức, Đông Lai, Tôn phương, Tôn Nguyên hai huynh đệ. mười người này tại Tam Quốc trung đều là không có tiếng tăm gì người đi đường Giáp Ất, trong sử sách cũng chưa từng ghi lại qua. nhưng là tiểu Lư Hiệp tự nhận là thời thế tạo anh hùng, có chính mình đặc thù tài bồi, những người này mặc dù không về phần có thể so với chân chính hảo hán danh tướng Anh Tài, nhưng là cũng nhất định sẽ không hạ xuống sử xanh ra.

Làm xong hết thấy các thứ này an bài hậu, Lư Hiệp rút cuộc mang theo hưng phấn ngồi lên chính mình âm thầm thí nghiệm nhiều lần khinh khí cầu, này khinh khí cầu mặc dù không có chân chính thăng lên trời cao qua, nhưng là đã không có bất kỳ sơ hở nào.

Lư Hiệp nhìn hai bên thấp thỏm Hi nhi cùng Nhị nhi âm thầm bật cười, bây giờ cái này nhưng là trong lịch sử sớm nhất phi hành công cụ, hẩn dắt Hi nhi cùng Nhị nhi có chút run rẩy tay nhỏ, hẩn hờ hờ to một tiếng: "Lên đường! !"

Chẳng phải biết ngay tại tiểu Lư Hiệp lên đường lúc, cung đình đã đại loạn, Trương Nhưộng, Triệu Trung chờ Thập Thường Thị chiến chiến nguy nguy quỳ xuống Linh Đế trước mặt, Báo Khố lại ở ngay dưới mắt bọn họ mất trộm, hơn nữa Trần Bảo mất nửa số! cái này làm cho Linh Đế làm sao không tức giận, cung nội khắp nơi người người tự nguy, hơn nữa nhiều như vậy đồ vật sao có thể là một cái đạo tặc sở trí, tất nhiên là nhiều người thông đồng, liền hợp lại tưởng lừa gạt hẩn! lúc này Trương Nhưộng cùng Triệu Trung hai người không dám chút nào góp lời, e sợ cho Linh Đế nhất thời đầu ngất đi thật dễ cho người bắt bọn họ.

Chẳng qua là đang ở Đức Dương trước điện đại phát lời đình Linh Đế lại kinh ngạc phát hiện trên trời nhiều tên kỳ quái đồ vật.

Lúc này, có vừa nấn mặt khóc bộ dạng hoạn quan vội vội vàng vàng chạy tới, có chút run rẩy quỳ lạy nói: "Bẩm . . . . . hoàng thượng! hiệp hoàng tử, hiệp hoàng tử hẩn! ngồi một cái phun lửa giò Phi Thượng Thiên! ! chuyện này. . . . . nơi này còn có một phần thư, nói là hiệp hoàng tử để lại cho Bệ Hạ!"

Hoàng thượng hậu cả kinh lui về phía sau một bước, bên cạnh hai cái Tỷ Nữ lập tức tiến lên đỡ, Linh Đế đã sưng sốt, hẩn phục hồi tinh thần lại vội vàng nói: "Mau trình lên!"

Lúc này hoạn quan lập tức chiến chiến nguy nguy trình lên thư, Linh Đế vội vàng mở ra thư, đợi đến nhìn xong thư, Linh Đế lẳng lẳng xem hướng thiên không, lẩm bẩm nói: "Phi Thiên chẳng lẽ con trai ta là thần tiên chuyển thế không được "

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: trong rừng gặp nạn

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Chân trời chiều tà nhóm lửa Hồng, ánh nắng chiều phảng phất đem Lư Hiệp phiêu động ở trong gió sợi tóc đốt, hần hăm hờ, mặc dù việc trải qua hai đời, bây giờ lại thật giống có thiếu niên kiểu lửa nóng cảm xúc mạnh mẽ, kia thiếu đốt sợi tóc kèm theo vạt áo ở trên trời theo gió bay lượn sôi trào. vốn đang nội tâm bất an Nhị nhi cùng Hi nhi hai người, nhưng bây giờ đưa ra nộn Mãng Nhi kiểu tay nhỏ, chỉ hướng Viễn Phương đất đai, cười vui đến thường thức Viễn Phương phong cảnh, kích động cơ hồ không thể tự mình.

Kinh khí cầu cách Lạc Dương thành càng ngày càng xa, cho tới bây giờ, chỉ có thể nhìn được một cái thành đường ranh. mà rộng lớn trên vùng đất thỉnh thoảng nhìn thấy nhiều bó xanh um tươi tốt rừng cây. chẳng qua là không biết sau này việc trải qua chiến loạn, đem Lư Hiệp lần sau lúc trở về hậu còn có thể hay không thể thấy bọn họ. xa xa sơn mạch cao thấp chập chùng, ngồi kinh khí cầu không giống với máy bay, bởi vì người chẳng qua là ở một cái giỏ trung, tựa như cùng song chân đạp bắt ngát đất đai. đem người làm vượn tay ra ôm bầu trời thời điểm, liền phảng phất toàn bộ thiên địa đều tại người trong lòng bàn tay, loại này sáng khoái cảm giác, siêu thoát Lư Hiệp ba năm này kiềm chế tâm tình, như Long Nhất bá ra Uyên, nhượng Lư Hiệp không khỏi nghĩ tới hai thù hằn quen đi nữa tất không thể quen thuộc hơn nữa thì từ.

Đặng ngực sinh mây tầng, quyết tí vào về Điều.

Hội đương lăng tuyết đỉnh, nhất lâm chúng sơn tiểu (sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp)! !

Câu thơ này từ nhượng Lư Hiệp có loại chỉ điểm giang sơn bề nhể thiên hạ hào khí.

Lư Hiệp giờ lên hai cánh tay mở ra, ôm với Thiên, tiếp lấy phất tay áo đứng ở dưới trời chiều, còn Nhượng Vân trung Tiên Nhân. Hi nhi cùng Nhị nhi xem không Cẩm kinh ngạc sững sốt, bởi vì ánh sáng duyên cớ, lúc này Lư Hiệp phảng phất được dát lên một lớp viền vàng, cả người tỏa sáng tia sáng kỳ dị. tựa hồ có loại trong truyền thuyết vương bá chi khí, Hồ Khu rung một cái, lập tức đem con gái chỉ phương tâm bỏ vào trong túi cảm giác.

Hi nhi luôn luôn chú ý Nhi ngọt, năng ngôn Thiện Đạo, thêu khẩu mở một cái liền tựa như mứt hoa quả kiểu nói: "Điện hạ lớn như vậy, liền có như vậy khí phách, chắc hẳn những thứ kia tự chuẩn anh hùng hảo hán còn có Cao Tổ các hoàng đế đều chưa từng từng có. ta xem có hiệp hoàng tử tại, đem tới này Đại Hán Vương Triều tất biết trung hưng!"

Tiểu Lư Hiệp cười quay đầu lại nói: "Sau này tại mặt người trước, lời như vậy vừa cất mặc tùy ý mở miệng, hơn nữa người quen, này ra ngoài, sau này vô luận lúc nào, đều phải kêu công tử, sau này lại nói sai Bán Công Tử nhưng là phải phạt!"

Hi nhi gặp Lư Hiệp một bộ tiểu đại nhân giáo huấn người bộ dáng, không khỏi le le béo mập cái lưỡi thom tho, lập tức đổi thành một bộ nghiêm túc dáng vẻ nói: "Hồi bẩm Bá cùng công tử, Hi nhi biết sai!"

Gặp Hi nhi một bộ linh tinh bộ dáng Lư Hiệp mỉm cười lắc đầu một cái, đứng lúc này, Nhị nhi từ trong bọc xuất ra ba cái áo khoác ngoài, ôn nhu nói: "Công tử, sắc trời dần tối, bầu trời này lạnh đến chết, hay là trước đem một bộ đội lên đi!"

Lư Hiệp gật đầu một cái, dần dần từ trong hưng phấn lạnh lại, dù sao vẫn là vừa qua khỏi tháng giêng, khí trời cách trở nên ẩm áp còn đã nhiều ngày, nhất là trong lúc này Lục, ban đêm hội cách ngoại hàn lãnh. ba người lập tức đem da lông áo khoác ngoài hợp với, Hi nhi từ trong bọc xuất ra trước đó chuẩn bị xong bánh ngọt cùng lương khô, ba người đều đơn giản ăn, một người độ một cái Liệt Từ chống lạnh. Lư Hiệp liền nhượng Hi nhi cùng Nhị nhi tựa sát ngủ trước, đến ban đêm hẳn chính là muốn luyện công, nhưng hẳn chỉ nói là mình luyện phải là một môn kỳ công, ban đêm gian Lão Thần Tiên báo mộng truyền thụ, vì vậy mới có như vậy thần kỳ sự.

2 nữ ngay từ đầu còn không tin, bất quá cho các nàng biểu diễn hậu rốt cuộc tin, Lư Hiệp thân ảnh nho nhỏ tại trong lòng các nàng lập tức lần nữa cao lớn. bởi vì các nàng bắt đầu cho là, Lư Hiệp là thần tiên chiếu cố nhân, cho nên mới có như thế nhất hệ như kỳ tích sự.

Lư Hiệp ban đêm luyện công, hơn nữa khổng chế kinh khí cầu phương hướng, đem hai cái non mềm như nước nữ hài thiếp đi chi hậu, Lư Hiệp trên người dần dần có khí tức sôi trào, giống như hơi nước một loại từ chính mình thất lung dương quan nơi, hướng mình xương sống cùng trở về Huyệt phun trào, không ngừng hướng Đan Điền đánh vào, chỉ cần đã thông Đan Điền, chính mình liền nhưng chân chính tiến vào Đệ Tam Tầng, mà Đan Điền là nhân khí chi trung xu, đến Đan Điền, là được vị tiến dần từng bước.

Một đêm chưa chợp mắt, so với ngủ say sưa Nhị nhi Hi nhi hai người càng tỉnh thần phấn chấn, ba năm này, tiểu Lư Hiệp trên căn bản chưa từng cảm thụ ngủ mùi vị, chỉ bất quá này luyện công quá trình so với ngủ sáng khoái không chỉ gấp mấy lần, tự nhiên luyện công cảm đầu vị.

Đem tờ mờ sáng đến thời điểm, tiểu Lư Hiệp rốt cuộc phát hiện mình muốn đến địa phương. xa xa nhìn lại, liền gặp có Tiểu Tiểu điểm đen chậm rãi đến gần, Căn cứ địa đồ biểu hiện tới đây liền đến Trần Lư địa giới, nếu như đoán không sai đây cũng là Duyên Tân, đi về trước nữa Phi, chỉ cần tìm được thôn trang phụ cận đặt chân, là được hỏi thăm Trần Lư Quận cụ thể vị trí.

Cổ Thư hữu vân, Trần Lư là binh gia vùng giao tranh, Kỳ báo trước chính mình vận mệnh bi thảm đồng thời, cũng từ nơi này đi ra rất nhiều người tài,

trong đó bao gồm Tào Tháo thủ hạ năng thần Mao Giới, còn có một cái cực kỳ nhân vật trọng yếu, Điền Vĩ đã biết thứ tới nơi này, thăm viếng chính là hai người kia, chủ yếu vẫn là Điền Vĩ, đối với Mao Giới, lại kéo mấy cái Nguyệt Dạ không muộn.

Điền Vĩ là Trần Lưu Kỷ Ngô nhân, chính mình lần này sở hành mục địa chính là chỗ này Kỷ Ngô hương, bởi vì chính mình năng lực có hạn không thể đào to búa lớn sửa đổi lịch sử, nếu muốn muốn khống chế toàn cục, tại chiêu mộ nhân tài thời điểm tự phải cẩn thận một chút. nếu không mình một chiêu trượt chân, có thể đem một cái kiêu hùng hại chết, nhưng là đi qua một đợt sóng chưa hết đợt sóng khác đã tới, can cũng không ngăn được, một khi không cách nào khống chế cục diện, đến lúc đó thôi bi thương chính là mình.

Này Điền Vĩ trong tay Tào Tháo chỗ dùng thật sự là không lớn, tuy nói trong lịch sử nói hán anh dũng giết địch cứu Tào Tháo, nhưng là phỏng chừng không có hán Tào Tháo cũng chết không, có cũng được không có cũng được, hơn nữa Điền Vĩ trong tay Tào Tháo thật sự là lãng phí, chính mình đại khả thu nạp dưới quyền.

Lại qua một giờ, tiểu Lưu Hiệp bắt đầu tắt máy, khinh khí cầu dần dần đáp xuống một cái tương đối bằng phẳng Sơn trong bọc.

Lưu Hiệp cùng 2 nữ, lập tức thu thập té nhuyển, tiếp lấy lệnh 2 nữ kinh ngạc là, Lưu Hiệp không biết từ nơi nào vô căn cứ biến ra một cái ba bốn thước vuông kiến phương gần hai mét cao cái rương, các nàng biết Lưu Hiệp hội biến Ma Thuật, nhưng là cũng chưa bao giờ thay đổi lớn như vậy đồ vật, quả thực kinh ngạc một phen. bất quá hai người khôi phục rất nhanh, lập tức giúp tiểu Lưu Hiệp thu thập khinh khí cầu, cuối cùng đem khinh khí cầu bỏ vào trong rương, tiếp lấy tiểu Lưu Hiệp tay vung lên, cái rương liền đối khinh khí cầu đồng thời không thấy. làm xong hết thấy các thứ này, ba người đã quên sáng sớm giá rét.

Lưu Hiệp nhìn chung quanh một chút hoàn cảnh, từ nơi này tại đi về phía trước ước chừng một dặm lộ chính là vừa rồi trên bầu trời thấy hương thôn. chẳng qua là nơi này mặc dù bằng phẳng, nhưng là phía trước là một rừng cây, trong rừng có 1 con đường hẹp, hai bên có núi Nhai cách nhau, làm sao cũng không giống an toàn đáng về.

Tiểu Lưu Hiệp, xem lên trước mặt rừng cây nhỏ không khỏi cười cười, vừa rồi từ trên trời hán liền nhìn thấy chút xôn xao, bây giờ dĩ nhiên biết sẽ gặp phải cái gì.

Lưu Hiệp mang theo Hi nhi cùng Nhị nhi, đi tới bên rừng, chẳng qua là lại không vào rừng cây, Hi nhi cùng Nhị nhi có một chút không hiểu, nhưng là hai người tự nhiên lấy Lưu Hiệp làm chủ.

Lúc này, trong rừng cây 1 Độc Nhân lạc quai hàm Hồ Hán tử, từ nhìn chòng chọc đường mòn vị trí, chờ Lưu Hiệp trước đi tìm cái chết.

Đương nhiên người này cũng không phải là Hạ Hầu Đôn. bọn họ đám này Sơn Tặc tại đỉnh núi trại trung nghỉ ngơi thời điểm, nghe được lính tuần phòng thám báo, nói tại Sơn Khâu nơi nhìn thấy ba cái không biết đang thu thập thứ gì nhân.

Hơn nữa trọng yếu là, này trong ba người có hai nữ nhân một đứa bé, còn đều mang bọc quần áo.

Độc Nhân hán tử nghe một chút có hai nữ nhân, nhất thời con mắt tròn, lập tức dẫn người đi xuống dự định đưa các nàng bắt trở về.

Chẳng qua là đến từng mảnh rừng cây thời điểm dùng suy nghĩ suy nghĩ một chút, chỉ có hai nữ nhân một đứa bé bên ngoài đi, sẽ có hay không có gạt? hán luôn luôn là tương đối thông minh Tặc, bây giờ như vậy lẩn lộn đến đạt tới mấy chục huynh đệ mức độ, cũng coi như nhờ có hán bén nhạy khứu giác hòa hảo suy nghĩ. này Trần Lưu đi thông Duyên Tân hơn mười dặm trên đường, nói ít cũng có hai ba chục ba đoạt Phi, các nàng như vậy tới, làm sao có thể đến an toàn đến nay? mặc không phải mình thật tìm vận may, gặp phải tình huống đặc biệt?

Hán tử trước đến giờ khôn khéo, nghe lính tuần phòng thám báo, tựa hồ ba người mặc không tầm thường, bởi vậy cho nên là rất có tiền tài, cuối cùng hán vẫn không chống cự nổi cảm dỗ. chẳng qua là đề phòng dùng có mai phục, hán không thể làm gì khác hơn là chờ đợi người đến sau này lại phục kích, như vậy ít nhất có thể bảo đảm không sơ hở tý nào.

Nhưng là chờ sắp tới một giờ, ba người kia lại nghỉ ngơi thượng, hơn nữa bắt đầu tự mình ăn đồ ăn. gặp ba người còn chưa tới Độc Nhân hán tử rút cuộc không kịp đợi, tại hán đều nửa năm không có hưởng qua cô nương mùi vị, hơn nữa gần đây dân chúng đều nghèo, đánh cướp sinh ý cũng không tiện làm. bây giờ một phiêu này cũng không làm có thể tự không có cơ hội.

Hán khẽ cắn răng, rút cuộc quyết định, quán hán khi gió, coi như là có mai phục còn có thể tiêu diệt bọn họ mấy chục huynh đệ không được.

Chỉ thấy Độc Nhân hán tử tràn đầy vết chai thủ vung về phía trước một cái, mặt sau quần áo lam lữ huynh đệ lập tức đuổi theo kịp.

Thiên căn nghe được trong rừng có động tĩnh càng ngày càng gần, khoe miệng cười cười đối với này 2 nữ nói: "Các ngươi cách lâm Từ Viễn một ít, ta muốn làm nhiều chút sự."

Đang lúc lúc này, đột nhiên kia mấy chục hán tử thoảng cái từ trong rừng chạy đến, nhanh chóng đem Lưu Hiệp Nhị nhi cùng Hi nhi bao vây lại. Hi nhi cùng Nhị nhi nhìn chung quanh đầy bụi đất hán tử ánh mắt tràn đầy dục vọng nhìn mình, trong lòng có chút run rẩy.

Chẳng qua là Lưu Hiệp lại thần nhiên như thường.

Độc Nhân hán tử tách mọi người đi ra, đầu tiên nhìn thấy Nhị nhi cùng Hi nhi thời điểm còn tưởng rằng Thiên Tiên hạ xuống, nhất thời sửng sốt, hán một cái chán nản hương Dã Thôn phu, tuy nói đem không lâu lắm Nhật Hoàng Căn Quân, lại sao gặp qua xinh đẹp như vậy người đáng yêu. lập tức sai xoa tay, trong miệng không sạch sẽ nói: "Mẹ cái 8 tử, bây giờ nếu là thật tiết Trung Phục, Lão Từ cũng mẹ hán nhận thức, chỉ cần nhượng Lão Từ sở lên kia béo mập khuôn mặt nhỏ nhắn, thành quý cũng cam nguyện. "

Bên cạnh các hán tử nghe Độc Nhãn đắc lời nói đã thâm đi vì nhiên.

Lưu Hiệp ghét nhất tự là người khác nhìn mình chằm chằm toàn bộ vật nhìn loạn, thấy vậy gót kia Độc Nhãn hán tử nói: "Này, từ người mù xem đủ chưa! nhìn lại tiểu gia đâm mù người một con khác mất chó!"

Độc Nhãn hán tử nghe một chút một tiểu tử chưa ráo máu đầu như thế này mà ngông cuồng, lập tức giận tím mặt: "Trẻ em không biết trời cao phía sau địch, xem ta không bắt người về đi nấu canh Hây A...!" dứt lời, hắn xách cái kia đem nhìn có chút ánh sáng mảnh nhỏ đao, hướng Lưu Hiệp nhào tới.

Lưu Hiệp không dám hàm hồ, lập tức sử dụng kỹ năng đại lực

Khi hắn nhào tới Lưu Hiệp trước người thời điểm liền muốn chặt xuống, hắn chính là Hoàng Cân Bình xuất thân, tự nhiên không sợ sát nhân, nhưng là đang lúc này, hắn chợt phát hiện trước mắt Thanh Quang chợt lóe, tiếp lấy nghe được lách cách tiếng vang, đợi nhìn kỹ một chút, chính mình bảo đao, lại chỉ còn lại một tiểu Tiết.

Hắn theo bản năng chuyển hướng Lưu Hiệp, bất quá Lưu Hiệp lại hướng hắn thử thử rằng, tiếp lấy hắn bỗng nhiên cảm giác cước bới đau nhức. này Lưu Hiệp lại thừa dịp hắn không bị hung hăng giẫm chân hắn bới, chẳng qua là hắn từ không nghĩ tới một đứa bé lại có như vậy lực mạnh nói, hắn cảm thấy mình chân phẳng phát bề nát một dạng chính là một con Ngưu Đạp ở phía trên khả năng đều không đến nỗi này. hắn đau đến ôm chân oa oa kêu.

Lưu Hiệp lúc này hướng thiên hô to một tiếng: "Mau nhìn, tán tiền á!" tiếp lấy tay vung lên, nhất thời trên bầu trời xuất hiện vô số đồng tiền. các vị hô to rồi rút ngắn đầu.

Đang lúc này, Lưu Hiệp nâng kiếm trước chỉ, trong nháy mắt biến thân, sử dụng Linh Lung vũ bộ, không tới nửa khắc công phu, lại đem ba mươi mấy hán tử hết thấy giải quyết.

Đem Độc Nhãn hán tử từ trong đau đớn khôi phục như cũ thời điểm lại kinh hoàng phát hiện, đứng lại chỉ còn lại một mình hắn, mà trước mắt tiểu quý lại là một bộ ngây thơ nhìn mình, đột nhiên, hắn lại hướng chính mình cười, chẳng qua là cười quỷ dị như vậy, nhưng hắn trực tiếp bị dọa sợ đến lui về phía sau ngồi dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Độc Nhãn Trần Tứ

Nhị nhi cùng Hi nhi kinh ngạc nhìn trước mắt, lại phát hiện chung quanh không người, xuống phía dưới nhìn một cái, nhân tuy nhiên cũng trên đất ôm chân kêu đau, không khỏi cảm thấy ngạc nhiên. các nàng biết Lưu Hiệp múa kiếm pháp, lại không ao ước thật không ngờ lợi hại, phải biết Lưu Hiệp có thể chỉ có tám tuổi.

Luận kiếm pháp, Lưu Hiệp có thể có thể giải quyết không nhiều người như vậy, năng đối với hai cái còn tạm được, như vậy đối với nhân chen nhau lên, còn không đem mình bức chết. nhưng là Lưu Hiệp lại có ưu thế, trạm Long trường kiếm có thể lúc sáng lúc tối. thân thể của hắn nhẹ nhàng nhịp bước vừa nhanh, là được xuất kỳ bất ý. ngoài ra cộng thêm xen vào Ngưu A cùng Ngưu C giữa lờ lờ kỹ năng, tuyệt đối có khả năng đem giúp người giải quyết.

Thừa dịp các hán tử nhìn lên trên thời điểm, Lưu Hiệp lập tức đi mà lên, một cái có thể Trảm Long Sát Quỷ, chém sát như chém bùn bảo kiếm nhưng là chỉ chém người thân nhân chân, nhưng tất cả mọi người không đứng dậy nổi tới.

Đều nói người vì tiền mà chết, có tiền năng mà xui quỷ khiến, quả nhiên không sai, tiểu Lưu Hiệp âm thầm đắc ý, bây giờ hắn bây giờ đừng không nhiều, chính là chỗ này nhiều tiền.

Độc Nhãn hán tử nhìn Lưu Hiệp truyền hình trực tiếp sững sờ, cho đến Lưu Hiệp cây đao gác ở trên cổ hắn hắn tài lập tức kịp phản ứng, vội la lên: "Tiểu anh hùng tha mạng! tại hạ trên có cao đường dưới có mẹ già, chờ tại hạ phụng dưỡng, tiểu nhân có mắt không biết Thái Sơn trùng chàng tiểu anh hùng, thỉnh tiểu anh hùng nương tay cho, tha tiểu nhân!"

"Một mình người bày thước hán tử, sao hướng ta một cái Hoàng Mao hài tử cầu xin tha thứ. mọi người đều nói, hảo hán muốn đầu có thể rơi! máu có thể chảy! chỉ khi lại không thể gần một nửa phân. nhìn một cái người liền không phải là hảo hán!"

Kiểm gác ở trên cổ, Độc Nhãn hán tử nào dám có hành động, này trong kiếm phong hàn quang cơ hồ điệu mù hán tử kia còn lại kia chỉ con mắt, lập tức đồng ý nói: "Tiểu anh hùng nói là, tiểu nhân nào dám tán thương hán! tiểu nhân chính là 1 thí, thỉnh anh hùng đem tiểu nhân thả đi!"

Tiểu Lư Hiệp không khỏi cười nói: "Trong bụng ta cũng không có nguoi thúi như vậy thì!"

"Anh hùng nói là! ! chỉ cần có thể thả tiểu, tiểu nhân là cái gì cũng được!" bây giờ Độc Nhân hán tử vì bảo vệ tánh mạng coi như là tại chính mình dám huynh đệ này trước mặt lẳng nhục, chẳng qua là hán vốn là Hoàng Cân đảo bình, xem tánh mạng mình so cái gì đều quý trọng, tự nhiên cũng không ở ư tôn nghiêm, mệnh không muốn tôn nghiêm cũng không thể làm cạn lương, chỉ bất quá Lư Hiệp nhìn ra được, nếu như người này thả, cho hán cơ hội hán tự sẽ lập tức Sát cái Hồi Mã Thương đối phó chính mình, Lư Hiệp có thể sẽ không tin tưởng hán cái quý gì lời nói.

"Đáng tiếc, ta không nghĩ thả nguoi! Hi nhi Nhị nhi! cảm điều này sợi giây bắt hán cho ta buộc lại! trời gô. nhưng hán có thể đi bộ là được!"

"Dạ! công tử!"

Độc Nhân hán tử nghe một chút, hai cái mỹ nhân cũng chỉ là trước mắt trẻ nít Tỷ Nữ, trong lòng lập tức chắc chắn này trước mắt tiểu tử nhất định là cái đó hào môn gia thiếu gia, chính mình thật là đụng thiết bản, hối hận phát điên.

Tiểu Lư Hiệp trường kiếm gắt gao để tại Độc Nhân hán tử trên cổ, đã cắt ra một đạo huyết tuyến. hán nào dám động phân nửa, 2 nữ đối với hán vừa rồi vô Lễ Ký hận rất, trực tiếp cho hán bao bánh chưng, tự lưu lại mặt cùng chân không có trời.

Hai người dắt sợi dây một đầu, Lư Hiệp mới đưa kiếm buông xuống, "Nguoi tên gì?"

Độc Nhân hán tử gấp kiếm buông xuống, rút cuộc thở phào, không dám hàm hồ lập tức trở về nói: "Tiểu nhân Tien Danh Trần Tứ, tạ anh hùng tha tiểu tánh mạng."

"Ta còn chưa nói muốn tha cho nguoi đâu rồi, nguoi người này da mặt sao như vậy dày! Trần Tứ! nguoi nếu muốn mạng sống liền muốn thành thật trả lời ta vấn đề! nguoi đối với này Trần Lư Quận địa hình có thể quen thuộc?"

"Quen thuộc! tuyệt đối quen thuộc, Trần Tứ vốn là này Trần Lư nhân sĩ, chẳng qua là phạm Cừu gia, đắc tội với người, vì vậy đi đầu Hoàng Cân. chính mình bây giờ ở bên này chiếm Sơn Lập Trại, tự nhiên quen thuộc rất! chỉ cần có thể đặt ở hạ, Trần Tứ biết gì đều nói hết không giấu diếm!"

Lúc này, tại Trần Tứ bên cạnh có ôm một cái chân hán tử gấp Trần Tứ như thế không có tiền đồ, lập tức bạo phần nộ quát: "Trần Tứ, nguoi cũng coi như đường đường 1 hán tử, son trại chỉ chủ, đầu xuống bát quả là cái bát sứt! nguoi sao như vậy không có tiền đồ!"

Trần Tứ nghe cũng không ngôn, bất quá sắc mặt nhưng là không tốt lắm

Tiểu Lư Hiệp xem hán tử kia liếc mắt, bất quá không có để ý hán, xoay đầu lại hướng Trần Tứ tiếp tục hỏi "Nguoi cũng đã biết Trần Lư Ký Ngô nhân Điền Vi?"

Độc Nhân hán tử nghe một chút còn sống có triển vọng, lập tức trở về nói."Anh hùng hỏi đúng dịp, tại hạ chính là Ký Ngô nhân! này Điền Vi cũng coi như hương lý 1 Tiểu Bá Vương, tự nhiên nhận ra!"

Lư Hiệp sau khi nghe xong không khỏi nhạc, không nghĩ tới tùy ý chạy tới một đánh cướp, cũng có thể cho mình đưa tin tức, xem ra là Thượng Thiên muốn hán thu phục Điền Vi, Thiên Mệnh không thể trái.

"Đã như vậy, ta liền trước lưu nguoi một mạng! ta đến địa phương sẽ tự thả nguoi, dù sao đánh cướp kiếm sống cũng không dễ dàng mà! này vừa mới tăn ra đi thiên kim, coi như cho nguoi này mấy chục huynh đệ thuốc thang phí, nguoi tự tạm thời đi theo ta lẫn lộn đi!" hán vô vô Độc Nhân hán tử bả vai, như là trấn an nói.

Độc Nhân hán tử trong lòng nghe một chút, hán biết vừa rồi Lư Hiệp tán tiền, nhưng không nghĩ đến thật không ngờ ném một cái thiên kim. lớn như vậy tài chủ, như vậy khí phách cõi đời này chắc hán không có người nào có, trong lòng Âm tự suy đoán Lư Hiệp thân phận. nếu có thể cùng một người như vậy, chính là làm việc vật hạ thủ, cũng là công đức vô lượng.

Bất quá Lư Hiệp chuyện này đã dẹp yên, tiểu Lư Hiệp tự chuyển hướng vừa rồi rầy Trần Tứ hán tử trước mặt, hán tử kia hai chân được thương, hôm nay là không đứng nổi, chỉ có thể hung hăng trợn mắt nhìn Lư Hiệp, vừa rồi chỉ tự trách mình nhất thời tham niệm, tài ra như vậy sự, không khỏi hối hận không thôi.

Lư Hiệp cẩn thận chu đáo một chút trước mắt hán tử, mặc dù tóc tai bù xù, nhưng là lại là mây rậm mắt to, mặt lộ vẻ cương nghị. người này ước chừng hai mươi tuổi, tuy nhiên lại can đảm không tầm thường, trong bụng liệp kỳ, liền hỏi "Nguoi tên là gì?"

Hán tử kia gấp Lư Hiệp tường tận chính mình, cho là mình vừa rồi tròng chàng Lư Hiệp muốn giết mình, liền sắc mặt ngạnh khí nói: "Lão Tử đi không đòi danh Hoàng Cân Liêu thuận, Liêu Nguyên Kiệm là vậy! muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được, tuyệt không hàm hồ! !" hán tử mang theo chút người tuổi trẻ huyết khí.

Lư Hiệp nghe một chút, nhất thời hỏi "Liêu Nguyên Kiệm? nhưng là kêu Liêu Hóa!"

Hán tử nghe Lư Hiệp ngôn ngữ không khỏi sững sờ, hỏi "Nguoi làm sao biết tên họ ta!"

Lư Hiệp nhất thời đắc ý vong hình cười ha ha, cười Liêu Hóa cùng kia Trần Tứ, liên đới Hi nhi cùng Nhị nhi đồng thời lông. Lư Hiệp tường cũng không ao ước, chính mình lần này đi ra thu phục Điền Vi, không nghĩ tới lại còn năng nhân tiện nhặt cái Liêu Hóa, này Trung Bình sáu năm quang cảnh, Liêu Hóa

lại đang nơi này đánh đám giả bộ (cho có khí thế)!

Lưu Hiệp trước khi thông qua tra tư liệu lịch sử cùng thư ký đối với cái này nhiều chút Tam Quốc danh tướng Tự cùng tên chữ đều là thuộc lòng trôi chảy, tự nhiên một chút nhận ra.

"Đều nói Thục Trung vô Đại tướng, Liêu Hóa đem tiên phong!" thật thì không phải vậy, lịch sử chân chính thượng Liêu Hóa là vì tương đối khá tướng lĩnh, hơn nữa làm người Trọng gan Quả ác, kham vi trọng dụng. bây giờ lần này chính mình thật là tiện tay nhặt cái hương bột bột, đi đại vận.

Cho đến cười mấy người cũng không có Ngôn Chi hậu, Lưu Hiệp tài khôi phục như cũ, hướng về phía Liêu Hóa nói: "Liêu Hóa, ngươi có biết ta là ai không sao?"

Liêu Hóa quan sát tỉ mỉ một chút thiếu niên trước mắt, lắc đầu nói: "Không nhận biết!"

"Kia ngươi cũng đã biết Viên thị gia tộc Tứ Thế Tam Công?" Lưu Hiệp lại hỏi.

Cái này Liêu Hóa dĩ nhiên là nghe qua, hần hơi nghi hoặc một chút quan sát Lưu Hiệp một cái nói: "Ngươi là Viên Bản Sơ người nhà họ Viên?"

Tiểu Lưu Hiệp lắc đầu nói: "Tự nhiên không phải là, bất quá ta lại lịch so với kìa Tứ Thế Tam Công Viên Thiệu cũng không thua kém bao nhiêu!"

Liêu Hóa cả kinh, triều đình này thượng có thể so với danh môn Viên gia ít lại càng ít, hần đọc qua nhiều chút thư, cũng đã làm Hoàng Cân Quân, đối với những Viên Thiệu đó, Tào Tháo Đồng Trắc loại nhân tự nhiên đều nghe qua một ít, Tịnh không phải không có kỹ thuật hàm lượng đạo tặc.

"Biết ta vì sao phải đối với ngươi nói như vậy sao?" Lưu Hiệp nói.

Liêu Hóa mặt lộ vẻ không hiểu, chỉ thấy Lưu Hiệp tiếp tục nói: "Ngươi có thể nguyện làm dưới trướng của ta, đem tới theo ta thành tựu một phen sự nghiệp?"

Liêu Hóa nghe một chút, mặt lộ vẻ do dự, bởi vì Lưu Hiệp dù sao cũng là một đứa bé, bất quá thiếu niên này ngữ xuất kinh nhân, lại không giống như là người thiếu niên, hơn nữa hần nói hần chính là xuất từ cao môn đại tộc. mình làm cái Sơn Tặc có quá mức tiền đồ, hần là như vậy có Báo Quốc chí tâm nhân. Liêu Hóa xem Lưu Hiệp ánh mắt chắc chắn một chút, trong bụng đưa ngang một cái, vì vậy nói: "Ta xong rồi! Liêu Hóa lần này đi bất tiện không cách nào đứng đây, ở chỗ này lạy công tử!"

"Được ! yên tâm, đi theo ta tuyệt đối có ngươi biểu diễn quyền cước cơ hội. bởi vì ngươi chân được ta gây thương tích, không có mười ngày nửa tháng cũng tốt không. nghề này ta cũng không tiện trực tiếp mang theo ngươi. ta cho ngươi như thế tín vật, hơn nữa ban cho ngươi 1 phong thư, ngươi đến kinh đô Lạc Dương, đi tìm một cái kêu Công Tôn Độ nhân. ngươi này là trước Ký Châu Thứ Sử, đến hần vậy không cần nói ngươi xuất thân, liền nói Bá cùng công tử gọi ngươi tới, ngươi đem thư cho hần, hần tự sẽ biết làm sao bổ nhiệm ngươi! về phần trước khi khoảng thời gian này, ngươi sẽ cầm ta vừa rồi tán hạ tiền đường thương, ngươi như vậy huynh đệ nếu như nguyện ý liền có thể với ngươi đồng thời nhờ cậy, không muốn ngươi liền đem tiền tán cho bọn hần nhượng mỗi người bọn họ làm mỗi người đi, ta liền không xen vào!"

Liêu Hóa nghe, gật đầu một cái, hần nằm mơ cũng không nghĩ tới lại có thể tới kinh đô Lạc Dương chuyện gì làm. không khỏi cảm kích, Lưu Hiệp lấy vải trắng ra cùng bút mực, Nhị nhi một bên phục vụ, Hí nhi nắm đoan kiểm nhìn Trần Tứ, khoảnh khắc liền xong. Lưu Hiệp đem thư cùng một cái túi thơm giao cho Liêu Hóa, Liêu Hóa lập tức cẩn thận từng li từng tí thu vào trong ngực, nhìn về phía Lưu Hiệp thời điểm không khỏi lộ ra nhiều chút thật thà nụ cười.

"Ta biết Nguyên Kiệm là nghĩ làm đại sự nhân! cho nên hãy cố gắng lên! đem tới tất cả thành tựu một phen sự nghiệp thời điểm." Lưu Hiệp nói.

Liêu Hóa nhìn tin cùng tân phòng có chút kích động, lập tức lạy, "Yên tâm đi công tử! Nguyên Kiệm tất không phụ kỳ vọng!"

Dứt lời, Lưu Hiệp liền kêu Hí nhi dắt Trần Tứ đi tới. Lưu Hiệp thuận tay cho Liêu Hóa sử dụng cái tham trắc thuật, trước mặt lập tức xuất hiện một cái khung đối thoại, Liêu Hóa, tên thuần, Tự Nguyên Kiệm, Trương Dương Trung Lô nhân, kỹ năng: trung nghĩa quả cảm (trung cấp) chiến tướng (trung cấp).

Quả nhiên, nổi danh chí nhân vẫn sẽ có hai tay, hơn nữa người này còn sẽ trưởng thành.

Lưu Hiệp lúc này, ý tưởng đột phát, cũng cho Trần Tứ ném một cái thuật thăm dò, trong đầu nghĩ, nếu là không có gì coi như này 5 hối đoái giá trị đổ xuống sông xuống biển. nhưng là làm Lưu Hiệp không nghĩ tới là, xuất hiện trước mặt khung đối thoại nhượng Lưu Hiệp sửng sốt, Trần Tứ, không có chữ, Trần Lưu Kỳ Ngộ nhân, kỹ năng nhận định tình hình (cao cấp) thông minh hơn người (Sơ Giai).

Lại có cao cấp kỹ năng, nhất thời nhượng Lưu Hiệp sửng sốt, bởi vì đến nay, hần gặp qua nhân trừ Không Dung cùng Công Tôn Độ, vẫn chưa có người nào có cao cấp kỹ năng, bất quá nhận định tình hình kỹ năng này hần cũng đã gặp, Trương Nhượng người này liền có Sơ Giai này kỹ năng. chính mình không nghĩ tới lại có thể gặp được đến người như vậy.

Mà lúc này, Trần Tứ một mực Độc Nhân quay tit, nghe Lưu Hiệp vừa mới cùng Liêu Hóa lời nói không biết đang suy nghĩ gì.

Lưu Hiệp nhìn một chút Trần Tứ, trong lòng không khỏi có chủ ý, hần ngược lại muốn nhìn một chút, cái này Trần Tứ nhận định tình hình đến cùng có vài phần là thật.

Vì vậy Lưu Hiệp liền dẫn Trần Tứ rời đi, chính mình đối với Liêu Hóa đám người thương cũng không phải là quá nặng, chắc hần mấy giờ liền có thể khôi

phục chút, hấn cũng không nhất định quân, đợi đi tới tiểu cây lâm trung ương thời điểm, dẫn đường Trần Tứ chột không đi.

Chỉ thấy Trần Tứ lập tức quay đầu lại tới mặt đầy hiên mị nói: "Chủ Công, phía trước ta trong trại, còn có hai con ngựa tốt, lần này đến Trần Lưu còn có chút khoảng cách, không bằng lấy Mã lại đi, tiết kiệm sức lực khí."

Tiểu Lưu Hiệp nghe xong không khỏi quan sát Trần Tứ, cười nói: "Ta lúc nào làm người Chủ Công, có thể không nên nói lung tung!"

"Chủ Công mặc dù không nói, nhưng là Trần Tứ gặp Chủ Công thiếu niên nhanh nhẹn, liền có phách lực như thế, cho nên cam nguyện mặt dày bái ngài vì Chủ Công, chính là làm một người phu xe cũng cam nguyện!" Trần Tứ bị trói lợi hại, nhưng là lại cũng tận lực cung kính cúi người gật đầu nói.

"Vấn người lời nói này, đến coi như quả thực, bất quá ta thấy người là xem ta gia sản đại, cho nên mới tưởng như thế hiên mị đầu nhập vào ta đi!" tiểu Lưu Hiệp cũng không tị hiềm, cố ý nói.

Trần Tứ nghe một chút Lưu Hiệp đâm trúng tâm sự, lại cũng không làm cãi lại, đối với Lưu Hiệp nói: "Chủ Công nói không tệ, Trần Tứ vốn là tướng tìm cơ hội chạy trốn, nhưng là mới vừa rồi nghe Chủ Công cùng gia Liêu Hóa chi ngôn, liền đổi chủ ý. Trần Tứ lần lộn qua lúc trước lần lộn qua Hoàng Cân là vì kiếm cơm, bây giờ làm Sơn Tặc cũng bất quá là kiếm miếng cơm ăn, bây giờ coi như là làm Sơn Tặc cũng đánh cướp không tới tiền gì tài sản, nhân đều là hướng xong đi, đi theo Chủ Công có tiền đồ, tự nhiên cam tâm tình nguyện ra sức."

Lưu Hiệp gật đầu một cái, vì vậy liền đối với bên người 2 nữ nói: "Đã như vậy, Hi nhi cùng Nhị nhi liền cho này cam nguyện làm người phu xe mở trời đi!"

Chẳng qua là Hi nhi cùng Nhị nhi nhưng có chút do dự, Trần Tứ lập tức hiên mị nói: "Hai vị tỷ tỷ, ta Trần Tứ tuyệt đối không có phân nửa nói sáo, trước khi có nhiều mạo phạm, thỉnh hai vị tỷ tỷ chuộc tội, chẳng qua là này trời ta nhanh xuyên thấu qua bất quá đứng lên, nếu như hai vị tỷ tỷ cảm thấy không hết hạn trước tiên có thể trách phạt ta Trần Tứ một hồi lại cười ra giấy thừng cũng không muộn."

Hi nhi gặp Trần Tứ nói như vậy liền nói: "Người người này làm sao nói năng bấy bạ, ta cùng Nhị nhi tỷ tuổi tác nhìn thế nào cũng nhỏ hơn người, sao làm tỷ tỷ người?"

Trần Tứ thấy vậy không khỏi cứng họng, không khỏi nhìn về phía Lưu Hiệp, Lưu Hiệp mặt đầy mỉm cười cũng không để ý, lúc này Hi nhi một bộ làm khó đáng vẻ nói: "Thôi thôi, thấy người coi như thành thật, công tử lại có ý đó, tạm thời thả người! chẳng qua là nếu có nhị tâm, lần sau định không nhẹ tha!"

Lưu Hiệp không khỏi cười lắc đầu, Hi nhi nhìn qua cùng Nhị nhi như thế an tĩnh nhu thuận, nhưng là tiếp xúc thời gian dài, liền sẽ phát hiện nàng thích vô cùng trêu cợt nhân, chẳng qua là nhưng là nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng như đậu hũ.

Mở trời chi hậu Trần Tứ quả nhiên không có nói sáo, ba người kéo Mã, Trần Tứ chính mình chủ động cho Lưu Hiệp dắt ngựa, mà Nhị nhi không biết cười ngựa, cùng Lưu Hiệp ngồi một người cười ngựa, Hi nhi biết cười liền tự kỵ một.

Trong nháy mắt liền rẽ đường nhỏ đến Trần Lưu Quận. Lưu Hiệp nhìn Trần Lưu coi như hùng vĩ thành tường, trong lòng đã bắt đầu tính toán sau này sự.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: phúc tới phong ba

Trần Lưu Quận, Chủ Thành, Trần Tứ vì Lưu Hiệp dắt ngựa, bây giờ rốt cuộc đi vào cửa thành.

Đối với hấn loại này Tiểu Thổ Phi trên căn bản là không bị nha môn chiếu cố, Trần Tứ là cái người thông minh, cũng thật sâu biết một chút, hấn chưa bao giờ khước trương đội ngũ, cũng không đoạt quan, cho dù đoạt cũng sẽ làm rất sạch sẽ, dù sao tiểu nhân vật có tiểu nhân vật sinh tồn phương pháp.

Đứng đầu lệnh Lưu Hiệp kinh ngạc là, đến trước cửa thành, Trần Tứ tự đem chính mình mất phải cái chụp mắt lấy xuống, lệnh Lưu Hiệp không nghĩ tới, này Trần Tứ lại không có mù, nguyên lai hết thấy đều là trang.

Trần Tứ gặp Lưu Hiệp nhìn mình chăm chăm, không khỏi cười xòa nói: "Vì kiếm miếng cơm ăn, tạo dựng uy tín, cũng là bất đắc dĩ "

Nơi này là Trần Lưu lớn nhất thành, Trần Lưu chỗ hiểm yếu, 4 thông Bát Đạt, từ nơi này có thể nói thẳng Khai Phong đẳng địa, phi thường thuận lợi. Tào Tháo đang tấn công Đông Trác thời điểm chính là từng ở chỗ này lưu lại. Trần Lưu thành thành tường coi như cao lớn, dù sao cũng là một quận thành, thành lớp mười hai trượng có thừa, cửa thành hùng vĩ, dăng thư hai chữ to, "Trần Lưu".

Tiểu Lư Hiệp đi qua một đêm khinh khí cầu lơ lửng cùng Hi nhi còn có Nhị nhi đều cần nghỉ dưỡng sức lau mặt chải tóc một phen, tự nhiên quyết định trước tiên ở Trần Lư thành lưu lại một đêm, mà Kỳ Ngộ hương lý nơi này cười ngửa bắt quá nửa giờ không tới. Tiểu Lư Hiệp dự định hỏi dò xong tin tức, nhượng Hi nhi cùng Nhị nhi trước ở chỗ này, chính mình trước đi điều tra một phen, thuận tiện hỏi thăm một chút Mao Giới tung tích, Mao Giới từng làm qua Huyện Lại, chỉ bắt quá sau đó đến Lỗ Dương Huyện, nhưng là những thời giờ này đều không có gì xác thực ghi lại, vì vậy, không thể làm gì khác hơn là trước hỏi thăm một chút lại nói.

Mao Giới người này cùng Thôi Diễm đều giỏi về cử nhân, bây giờ chính mình cần nhất chính là trợ thủ cùng nhân tài, hai người đều là tài đức vẹn toàn, sở cử người cũng là tài đức vẹn toàn, này thì tương đương với bộ tài nguyên nhân lực kinh lý kiểu vị trí, chính mình phải đem bọn họ bắt lại.

Trần Lư bên trong thành coi như náo nhiệt, người đến người đi cười ngửa ngắm hoa, chợt có tiếng rao hàng thương nhân thét đôi câu. Tiểu Lư Hiệp nhìn một chút này Trần Lư Quận, thăm nghĩ trong lòng. thành này căn (cái) Lạc Dương vừa so sánh với hay lại là kém xa, hãy cùng Nhất cấp thành phố cùng huyện cấp thị so sánh không sai biệt lắm. bất quá trong thành chủ phủ hướng bốn phía một km vị trí vẫn là rất không tệ, có một ít thành lớn phong độ. chẳng qua là chung quanh đây phần lớn đều là nhân vật nổi tiếng thổ hào gia căn cứ.

Đi tới Trần Lư lớn nhất Tửu Lâu khách sạn phúc đến, nơi này chiếm cứ tứ phương trung tâm, Tửu Lâu thị lấy Hồng Mộc tám bảng lớn, cao hai tầng, cảm song cao môn, có thể nhả có thể tục, rất là khí phái. chung quanh tất cả đều là lái buôn Tửu Lâu, thỉnh thoảng cũng có Hồng Uyển sông bạc không thành vấn đề.

Lư Hiệp kiếp trước là nói phách lối người, bây giờ cũng giống như vậy. nhưng là cũng may hán chưa bao giờ lấy quan nhị đại mở miệng, có chuyện hoặc là tự mình giải quyết, hoặc là sau lưng âm người khác, là tuyệt không chịu phạm kiêng kỵ.

Này một phen vào đến Tửu Lâu bên trong, mang theo hai cái xinh đẹp nha hoàn, Lư Hiệp lại là một bộ ăn mặc nho sinh, người đeo ba thước bảo kiếm, coi như chẳng qua là tóc để chòm chi niên, nhưng là cái soái trẻ nít, hăm hở hơn xa với còn trẻ Tôn Quyền. trước mặt lại mang cái như là thổ phỉ hán tử, bốn người không phải chủ lưu phối hợp, lập tức thành vì mọi người ghé mắt tiêu điểm.

Điểm Tiểu Nhị thấy vậy một phen bài trang, tự nhiên lập tức tiến lên chào hỏi, chẳng qua là xem Trần Tứ Độc Nhãn, liền biết không phải là hảo tương dữ Chủ, chỉ nói: "Chư vị mời vào bên trong! vị gia này, không biết các người là muốn đánh sắc nhọn hay lại là ở trọ! Tiểu Lập gần chào hỏi!"

Tiểu Lư Hiệp nghe một chút thiếu chút nữa thuận miệng nói ăn mì hai chữ.

Bất quá, Trần Tứ gặp Điểm Tiểu Nhị chỉ tự nhủ, lập tức nín lấy hán cổ áo đối với hán hét: "Mù người mắt chó, cũng không cần thận nhìn một chút ai là chủ tử!" dứt lời, Trần Tứ cung kính xem Lư Hiệp liếc mắt, đẩy tới một bên, đem Lư Hiệp nhường lại. Tiểu Lư Hiệp không khỏi cười xem Trần Tứ, thăm nghĩ này Trần Tứ lần này không tiếng động nịnh bợ đến có vài phần mình làm năm phong thái. chẳng qua là Trần Tứ gặp Lư Hiệp chỉ cười nhìn chính mình, nhất thời trong lòng không biết kỳ ý, chỉ đành phải cười xòa.

Tiểu Lư Hiệp rút cuộc quay mặt lại, chẳng qua là đưa tay đưa vào Nhị nhi trong bọc quần áo vừa móc, liền móc ra hai xâu tiền, đưa cho Trần Tứ, Trần Tứ lập tức hội ý, nhận lấy tiền, đối với tiểu nhị nói: "Nhanh, cho ta gia công Tử Hòa hai vị tiểu thư chuẩn bị hai gian người nơi này tốt nhất căn phòng! lại chuẩn bị một gian trung đẳng, rượu ngon thức ăn ngon dự bị đến, nhà ta chủ nhân buổi trưa Nhĩ Các vào tiệc!"

Điểm Tiểu Nhị nghe một chút không khỏi cau mày nói: "Vị gia này, cái này bản tiệm có 4 gian Xuân Hạ Thu Đông nhất đẳng phòng, chẳng qua là bây giờ chỉ còn một gian, hơn nữa bây giờ 4 gian Nhĩ Các bị người bao, chuyện này. . . tiểu không có cách nào ngài xem có thể hay không "

Lúc này, Trần Tứ trực tiếp đem 1 xâu tiền thả trong tay Điểm Tiểu Nhị.

"Gia, ngài đây là? tiểu cũng không phải là tìm có. . "

"Có thể hay không cái rắm! công tử nhà ta nhưng là đại nhân vật, người còn sợ trả tiền không nổi không được, tiền cho người! kêu những người kia mau cho công tử nhà ta nhường lại, nếu không Lão Tử liền đi lên đem bọn họ đá ra!" Trần Tứ mặc dù sợ chết, nhưng là đã từng cũng là thổ phỉ, bất nạt kẻ yếu Chủ, bây giờ có Lư Hiệp lớn như vậy hậu trường tự nhiên sức lực cứng rắn, hán một đường đi theo Lư Hiệp tự nhiên biết rõ mình này Tiểu Chủ Công cũng không tựa như hán tuổi tác một loại non nớt, ngược lại lão luyện nhượng nhân thấy đến đáng sợ, mà Lư Hiệp dọc theo con đường này từ không tị hiềm, làm theo ý mình, hiển nhiên là không muốn đề điều làm việc, mà là xông danh tiếng, cho nên chính mình liền không cần cố kỵ.

Trần Tứ rống lớn tiếng, có ý nhượng trên lầu nghe. quả nhiên, trên lầu truyền tới một cái thanh âm: "Nhà nào không có giáo dục ở chỗ này sủa vậy! này Trần Lư Quận cũng không phải là năng tùy tùy tiện tiện để cho người giương oai địa phương."

Chỉ thấy hán lại nói: "Tiểu nhị Nhị, còn chờ cái gì, chúng ta nơi này tửu cũng không đủ, còn không mau cô tửu tới!"

Tiểu nhị nghe một chút nhất thời lộ nở nụ cười, hán đem kia xâu tiền thả trong tay Trần Tứ, hướng Trần Tứ áy náy cười cười, chỉ hậu lập tức thét: "Trương gia chờ một chút, lập tức tới ngay!"

Trương gia? Lư Hiệp chưa nghe qua người này danh hiệu, chẳng lẽ cùng Trần Lư Thái Thú Trương Mạc có liên quan? hoặc là Trần Lư nơi đây quan hào Thổ thân, chẳng qua là Trần Tứ nghe nhưng là cả kinh, hán chính là biết người này.

Lầu hai bên trong nhĩ các có hai người, một người râu dài Thanh nhâm, tướng mạo hơi lộ ra già dặn, dáng người khỏe mạnh, mặt mũi mặc dù không tính là anh tuấn, lại toán ngay ngắn, mặc cẩm phục, tự có một phen khí vận. mà đối diện một người là râu ngắn, ước là thành gia lập thất chi niên, dung mạo cũng coi như nói qua đi, câu mũi mắt ti hí, gương mặt góc cạnh rõ ràng, hơi có dừng mảnh vè. hai người chính với nhĩ gian nghe ca nhạc Cơ Khinh Vũ khảy đàn thưởng thức rượu, chợt nghe Trần Tứ tiếng quát, nhiều Cẩm Âm, khuấy nhĩ hứng sao sinh không giận.

Trần Tứ liếc mắt nhìn Lưu Hiệp nhỏ giọng nói, "Công tử, này Trương gia phải là kìa Thái Thủ Trương Mạc chi đệ Trương Siêu, trước đó vài ngày chúng ta từng thấy Trương Siêu đại lý xe từ Quảng Lăng tới, ta ngăn lại mọi người, không dám cướp cho hắn, này Trương Mạc với kỳ đệ cảm tình cực tốt. người này lại vừa là Quảng Lăng Thái Thủ, ta xem công tử bao nhiêu cũng phải chiều có kỳ diện tử, dù sao người ở dưới mái hiên a."

Có thể Trần Tứ sau khi nói xong, chỉ thấy được Lưu Hiệp vuốt vuốt giữa ngón tay ngọc giới, nhưng là không có bất kỳ phản ứng, cũng không cho Trần Tứ bất kỳ chỉ thị. Trần Tứ không biết kỳ ý, chẳng qua là âm thầm suy đoán, này Bá cùng thiếu chủ không có bất kỳ phản ứng, chẳng lẽ ý là buông tay gọi mình đi làm, không cần chiều có đến sao?

Nghĩ được như vậy, Trần Tứ bất cứ giá nào, tráng khỏi lá gan, trong bụng đưa ngang một cái, hét: "Trên lầu bọn chuột nhắt người nào? dám rầy gia gia cũng không dám lộ diện sao? tại công tử nhà ta trước mặt há cho người cần rồi!"

Quả nhiên, nghe này một lời, kìa Thanh nhiêm Cẩm Y Trương gia, không khỏi đứng dậy, một người khác muốn ngăn cản, chẳng qua là lão giả kia quát lên: "Nơi nào đến tiểu bối, ở nơi này Trần Lưu cũng dám cùng ta Trương Siêu vô lễ! người thiết mặc cần ta!"

Râu ngắn nhân vội vàng nói: "Đại nhân lầm bận rộn, chẳng qua là 1 xứ khác tiểu bối, ngài thường không ở chỗ này, Kỳ không biết ngài uy danh cũng khó trách, đại lý Lý Vĩnh tiến lên hỏi một chút, trước thám thính tin tức, không cần đại nhân đích thân ra tay, vĩnh tự gọi bọn hắn nhanh chóng rời đi, bây giờ Lý Vĩnh hiềm thấy thính đại nhân như vậy nhả hứng, há có thể nhượng ngài ủy lạo chiến sĩ. đại nhân có thể tự uống rượu, đại lý Vĩnh đi một chút sẽ trở lại."

Vì vậy kìa tự xưng Lý Vĩnh râu ngắn người liền đi ra trong các, đi lên lầu, nhìn xuống, nhìn chăm chăm thấy Lưu Hiệp bốn người, liền nói: "Người chờ người nào, an dám ở này Trần Lưu như thế cần rồi."

Trần Tứ ngẩng đầu quát lên: "Ngô là Trần Tứ, bây giờ đầu nhà ta Bá cùng công tử dưới quyền, người thì là người nào?"

"Ngô là Trần Lưu Lý Vĩnh là vậy, Bá cùng công tử là vì sao nhân? há là núp ở phía sau người con nít sao? cũng không nhìn một chút Trần Lưu là người phương nào làm chủ? ngô khuyên bọn người nhanh chóng rời đi, tránh cho tự rước lấy, ngô để cho người đưa người đánh ra đi!"

Trần Tứ mới vừa muốn nói chuyện, lại không ao ước được Lưu Hiệp ngăn lại, hắn cùng Trần Tứ nói nhỏ mấy câu, nhưng là từ phía sau lưng xuất ra

Một cái rất là lẳng động bọc quần áo, đưa cho kìa Trần Tứ, Trần Tứ thấy vậy hội ý. mặc dù Trần Tứ tâm lý do dự một chút, nhưng thấy Lưu Hiệp Tĩnh không có chút nào hoài nghi hắn, hoặc là giờ cờ bất định đáng vẽ, trong lòng nhất định, nắm bọc quần áo đi ra cửa đi.

Gặp Trần Tứ đi, Lưu Hiệp liền đi lên trước hỏi "Người gọi Lý Vĩnh? nhưng là kìa Trần Lưu Kỳ Ngô hương Lý Vĩnh sao?"

Lý Vĩnh nghe một chút, tựa hồ trước mắt con nít nhận thức được bản thân, liền đắc ý nói: "Con nít đã biết ngô là người phương nào, còn không mau mau thối lui, tránh cho tự rước lấy!"

Lại không ao ước Lưu Hiệp cười ha ha, Lý Vĩnh sững sờ, liền người chung quanh cũng mang theo không hiểu, Lưu Hiệp lại nói: "Ngô văn Trần Lưu Kỳ Ngô hương có 1 Thổ Bá danh viết Lý Vĩnh, mạnh mẽ Bá nhân gia Lưu quả phụ, lại không nghĩ rằng cuối cùng người! hành vi như vậy còn dám tại nơi đồng người sủa bậy, thật là làm cho nhân cười đến rụng răng!"

Chung quanh uống rượu ẩm thực người đều giật mình nhìn về phía Lý Vĩnh, Lý Vĩnh nhất thời diện mục không ánh sáng, mình quả thật hành qua chuyện này, đứa nhỏ này là làm thế nào biết, hắn sắc mặt đỏ bừng, thẹn quá thành giận nói: "Trẻ em, chớ có nói bừa nhục thanh danh của ta!"

Chỉ thấy chung quanh nhất thời có mấy cái quần áo xám hán tử đứng dậy.

Lưu Hiệp thấy vậy cũng không hoảng, chỉ nói: "Ngô đã sớm nghe, Lý Vĩnh ý vào chính mình thế lực, hiếp đáp đồng hương, mạnh mẽ Bá nhân gia không muốn gả quả phụ. bây giờ đang ngồi chư vị đều toàn là có chút mặt mũi người, nếu là các vị đang ngồi ở đây một ngày trăm năm châu trời, mà Lý Vĩnh vừa ý lại là nhà của người lão bà, lão bà người không muốn gả, liền muốn mạnh mẽ Bá nàng, đoạt nhà người nghiệp. như vậy sự nếu là dung túng, người người noi theo này Lý Vĩnh, kìa ở dưới cửa tuyên nhân làm sao có thể an ổn, đang ngồi chư vị, chắc hẳn liền ngồi không thể thực, ngủ không thể an! rất sợ có một ngày đều bị này Lý Vĩnh đem lão bà đoạt đi. đến lúc đó chư vị lão các thiếu gia tự đều có thể cười chửi chửi cửa tuyên!"

Đang ngồi nghe một chút, đều xôn xao nghị luận, lúc này có 1 tráng niên hán tử, trên bàn mang theo một cái trắng khuyết trường đao, đứng lên nói: "Dám hỏi vị tiểu huynh đệ này, người nói này Lý Vĩnh mạnh mẽ Bá nhân gia quả phụ, hiếp đáp đồng hương, có chứng cứ không, không có chứng cứ cũng không thể vô căn cứ vu oan người! nếu là này Lý Vĩnh thật là người như vậy, chúng ta Nghĩa Sĩ định không buông tha hắn!"

Lưu Hiệp nhìn một chút hán tử kia, có chút kinh ngạc, không ao ước lại thật có giúp mình người, bất quá thêm găm thêm hoa cũng không vì không thể, liền nói: "Chuyện này Kỳ Ngô nhân đều biết, đều là dám nợ mà không dám Ngón Chỉ, Kỳ Ngô nhân cũng có thể làm chứng cho ta!"

Lý Vĩnh nghe một chút, mặt ghen đến đỏ bừng: "Trẻ em, ngô vốn không muốn đánh, mà người lại là lặp đi lặp lại nhiều lần nhục ta! người đâu ! đưa hắn bắt lại!"

Chương 18: Văn Cơ Thái Diễm

A Lý mẫu thân

Từ lâu người vô luận uống rượu hoặc là ăn uống đều đều dừng lại nhìn lần này náo nhiệt, dù sao bọn họ cũng đều biết kia Trương Siêu là người phương nào, đây chính là Trần Lưu Thái Thủ chỉ đệ, Trương Siêu mình cũng là mệnh quan triều đình, làm nhất phương Thái Thủ nhân, mà trước mắt chủ này người hầu mấy người lại không đem hắn coi ra gì, không khỏi hiếu kỳ.

"Chậm!" nhưng nhân không nghĩ tới là, Trương Siêu lại đi ra, có chút hoài nghi nhìn Lý Vinh nói: "Này trẻ con nói nhưng là chuyện thật?"

"Đại nhân mình giám, này trẻ con rõ ràng nói năng bậy bạ, tưởng nhục thanh danh của ta, hẳn lúc trước chống đối đại nhân ở trước, bây giờ làm nhục tại hạ chỉ hậu, rõ ràng là lấy lòng mọi người. đại nhân vừa cất chớ tin vào tiểu nhi chi ngôn."

"Ta từng nói, Trương Nghiễm Lăng tìm một Kỳ Ngô nhân hỏi một chút tự nhiên được rõ ràng, chẳng qua nếu như Trương Đại Nhân chiếu cố đến ăn người ta chủ ngân tình cảm, tùy tiện tìm người cho đủ số, kia Bá cùng ta cũng không thể nói gì được." tiểu Lưu Hiệp tại bên dưới bất ôn bất hòa nói.

Trương Siêu xuống phía dưới nhìn một cái, gặp Lưu Hiệp bất quá mười hai mười ba tuổi tướng mạo, nhưng là ngôn ngữ lại cực kỳ không tầm thường, gặp Kỳ tướng mạo cũng tuyệt đối là con em thế gia, mặt sau lại có nha hoàn phục vụ, vừa rồi có nhục chính mình cái đó tuyệt không phải thanh âm người này. chẳng qua là không biết kia người ở đâu?

Hắn nhìn Lưu Hiệp, cũng không phải là vừa rồi Lưu Hiệp nói chuyện tức giận, chỉ nói: "Dám hỏi Bá cùng tiểu hữu ra sao gia con cháu, ngô Trương Siêu cũng không hỏi kỳ danh, nếu là con của cố nhân cũng tốt làm khoản đãi!"

Lưu Hiệp bây giờ còn nhỏ, này địa phương Thái Thủ rất ít có biết Lưu Hiệp tự hào, cho nên này Bá cùng tên đều có thể dùng được, Lưu Hiệp chớp mắt một cái liền nói: "Chắc hẳn đại nhân Tịnh không nhận biết trong nhà trường bối, bất quá Bá cùng từng từ sư Bắc Hải Không Dung Không Văn Cử, chắc hẳn tên này Trương Đại Nhân nhất định là nghe qua."

"Nếu thật sự là như thế, Không Văn Cử đại danh tất nhiên như sấm bên tai, chắc hẳn hiền chất nói đến Tịnh chưa hoàn toàn không có lừa làm sao có khó. người đâu!" Trương Siêu nói.

Lúc này, từ Trương Siêu sau lưng đi ra một người, Trương Mặc nói với Kỳ: "Nhanh đi cùng Kỳ Ngô hỏi dò tình huống, trở lại bẩm báo!"

"Dạ!"

Lý Vinh nghe một chút, lập tức kinh hoàng thất thố, chẳng qua là người kia còn chưa đi ra cửa, liền lập tức có vệ binh từ ngoài cửa xông vào.

"Trần Lưu Thái Thủ Trương Đại Nhân có lệnh, Kinh thẩm tra, Lý Vinh người này tham ô nhận hối lộ, hiếp đáp đồng hương, mạnh mẽ Bá Dân Phụ, lệnh chúng ta mau lùng bắt! những người không có nhiệm vụ mau tránh ra!"

Lý Vinh nghe một chút nhất thời bị dọa sợ đến chân mềm nhũn ngồi dưới đất, bất quá hắn lập tức kịp phản ứng, đứng dậy, trong tay bỗng nhiên lộ ra một cái hàn quang chi nhận, từ phía sau thành linh gác ở Trương Siêu trên cổ, gắt gao ghim chặt hắn cổ.

"Đều cho ta dừng động, trước mắt nhưng là Thái Thủ chỉ đệ Trương Siêu! nếu muốn muốn hắn còn sống liền mau thối lui, chuẩn bị cho ta một con khoái mã! !" Lý Vinh diện có hung ác vẻ.

"Lý Vinh ngươi thật lớn mật!" Trương Siêu gặp Lý Vinh lại lấy chính mình làm vật thể chấp, không cần cả giận nói.

"Xin lỗi Trương Đại Nhân! lần này bản muốn mời người giúp một tay, chẳng qua là luận đến nông nổi này, ta cũng không có cách nào ta Lý Vinh cũng là vì còn sống, Trương Đại Nhân chớ kiến oán!" dứt lời, liền dẫn Trương Siêu một chút xiu xuống lầu.

Hắn chết nhìn chòng chọc Lưu Hiệp, trong mắt tràn đầy hận ý. bất quá lúc này không cho phép hắn có động tác khác. chẳng qua là chính đi ngang qua Lưu Hiệp bên người thời điểm, đột nhiên hắn chẳng qua là cảm thấy thấy hoa mắt, thật giống như có vật gì tiến vào chính mình cổ, chỉ chẳng qua hiện nay hắn đã uy hiếp Trương Siêu, chỉ có thể về phía trước, nhưng là càng đi khắp càng thấy được thân thể vô lực, cuối cùng hắn cảnh tượng trước mắt đã vô cùng mơ hồ, khó có thể dùng lời diễn tả được buồn ngủ từ hắn đại não truyền về thân thể, tiếp tục trong tay hàn đao buông lỏng một chút, ngã xuống đất ngất đi. mọi người bên cạnh lập tức không biết phát sinh chuyện gì, ngay cả bị ép buộc Trương Siêu đều là vì lạng thân.

Lưu Hiệp trong tay vật phẩm chợt lóe, cũng đã biến mất, hắn lập tức tiến lên nói: "Đại nhân chớ kinh hoàng, vừa rồi này Lý Vinh đã bị Bá cùng gieo xuống tự chế Độc Châm, này cái Độc Châm mặc dù sẽ không trí mạng, nhưng là lại đủ để cho hắn ngủ lấy mười mấy biến mất. đại nhân đem hắn mang đi là được!"

Trương Siêu nhìn một chút Lưu Hiệp, chỉ hậu lại nhìn một chút trên đất Lý Vinh, lúc này có 1 quân lính tiến lên điều tra một phen, quả nhiên tại Lý Vinh nơi cổ phát hiện một quả Kỳ Dị cực kỳ tinh tế quân trạng Tiểu Châm.

"Đại nhân, đúng như vị công tử này từng nói, quả nhiên có một con Kỳ Dị Độc Châm!"

Trương Siêu gật gật đầu nói: "Thì ra là như vậy, vừa rồi đa tạ hiền chất cứu giúp, Trương Siêu vô cùng cảm kích."

"Đại nhân không nên khách khí!" Lưu Hiệp cười mà ứng chi, vừa rồi hắn cảm thấy thật ra là Y dùng súng thuốc mê, vật này chỉ có thể coi là tác là phổ thông hoàn toàn vật phẩm, thuộc về sinh hoạt y dược loại. cần một ngàn hồi đoái giá trị, thuốc tê lãnh toán. bây giờ chính mình không có cường chế, có cái này có thể cách không bán cận xa mười mét súng thuốc mê, mình cũng coi như là có nhất định thủ đoạn, chẳng qua là này súng thuốc mê mặc dù không quý, có thể thuốc tê nhưng là 300 hồi đoái giá trị một phần, Lưu Hiệp dùng là siêu độ dày, cho nên là năm trăm hồi đoái giá trị một phần, thương mua nổi, nhưng là người bình thường dùng không nổi. Lưu Hiệp suy nghĩ, phòng chừng sau này hồi đoái khẩu súng thời điểm cũng kém không nhiều lắm.

Không có quá nhiều lúc, Lưu Vinh liền bị bọn binh lính khiêng đi. bây giờ Trần Tứ cũng đã trở lại, Lưu Hiệp cười nhìn hắn trở về, biết người đánh xe này, mình là nhận lấy, về phần Trần Tứ người như thế, tự có người như thế cách dùng, nhân đều có ích kỷ, bất quá người như thế tại như hiện nay thoát nhìn là vô sỉ nhiều chút, nhưng là tại hiện đại, dựa vào vô sỉ phát đạt, có khối người. Lưu Hiệp hai nấp bách xuyên, ai đến cũng không có cự tuyệt.

Trương Siêu bây giờ đối với Lưu Hiệp cảm tạ không dứt, dù sao Lưu Hiệp đó là cứu tính mạng hắn. bất quá lúc này hắn thấy Lưu Hiệp ánh mắt ít nhiều có chút quái dị, hắn kinh hoàng tại, một đứa bé lại có bản lãnh như vậy.

Trương Siêu cảm tạ xong, bản muốn mời Lưu Hiệp trong phủ làm khách. nhưng là Lưu Hiệp đã nói có chuyện quan trọng, cho nên từ chối, nhưng là sau chuyện này Lưu Hiệp sẽ đích thân thăm viếng. này một phen hành động vĩ đại, sử Từ Lâu uống rượu người đối với Lưu Hiệp đều có chút kính nể, tại vô thanh vô tức giữa tự giải quyết vấn đề, ai đây nhân có thể làm được, bọn họ nếu là chọc Lưu Hiệp, kia còn không chờ bọn hắn có phản ứng, chính mình tự vô duyên vô cớ té xuống đất, kia làm sao còn đánh.

Hơn nữa vừa rồi đã phát sinh nhất hệ sự, để cho bọn họ ít nhiều có chút chưa tỉnh hồn ý tứ.

Bất quá trước khi cái đó trì đại đao hán tử, ngược lại đối với Lưu Hiệp lộ ra vẻ khâm phục.

Chẳng phải biết Lưu Hiệp đợi Trương Siêu sau khi đi, trực tiếp hướng kia cầm đao hán tử đi tới.

Gặp hán tử kia, lưng hùm vai gấu, khỏe mạnh chắc. Lưu Hiệp tiến lên, khom người nói: "Vừa rồi gặp vị này tráng sĩ uy vũ, khâm phục chắc. như không chê Bá cùng tuổi tác tiểu, khẩn xin báo cho tráng sĩ cao tính đại danh!" Lưu Hiệp theo bản năng ném một cái thuật thăm dò đi qua, bất quá thật đáng tiếc, trừ tên họ quê quán ngoại, Tĩnh không có bất kỳ kỹ năng.

Hán tử kia cũng sợ với Lưu Hiệp ông cụ non, lập tức đứng dậy nói: "Bá cùng công Tử Nghiêm Trọng, ngô cũng không phải... gì đó tráng sĩ, vốn chỉ là Khai Phong Thái Phủ 1 chính là hộ viện thời, lần này chẳng qua là đi cùng lão gia tới đón tiểu thư đường về, tên ta Thái Trung, hôm nay nhận biết Bá cùng công tử thiếu niên anh hùng, quả thật vạn hạnh!"

Khai Phong Thái Phủ? Lưu Hiệp không khỏi để ý. chẳng qua là lúc này, trên lầu chợt có một người hầu ăn mặc truyền lời nói: "Bá cùng công tử, Ngô gia Khai Phong Thái Ung tiên sinh, nhanh tới cùng người sư Khổng Dung giao hảo, văn Bá cùng công tử đến chỗ này, thỉnh công tử đến Lâu tự."

Lưu Hiệp nghe tiếng, trong lòng cả kinh nói, Thái Ung! quả nhiên là hắn. vì vậy hướng kia Thái Trung xá một cái, chỉ hậu phân phó Trần Tứ cùng Hi nhi Nhị nhi dự bị căn phòng. Lưu Hiệp một thân một mình liền đi lên lầu. chỉ thấy Lưu Hiệp bước chân nhẹ nhàng, nhưng là lại không giống hải đồng chỉ nói năng tùy tiện, ngược lại lộ ra cực kỳ chừng chặc.

2 trên lầu, có Xuân Hạ Thu Đông 4 phòng hảo hạng, cũng tương tự có đối ứng Xuân Hạ Thu Đông tứ phương Nhã Các. Từ Lâu tuy lớn, nhưng là vừa rồi ồn ào, đã sớm kinh động trên lầu khách nhân. này Thái Ung liền ở nơi này Xuân Hạ Thu Đông Đông tự hảo bên trong nhả các.

Lưu Hiệp lân cận Nhã Các, liền nghe nhân nhạ Cầm Âm. Nhã Các ngoài cửa có một người chờ đợi, gặp Lưu Hiệp tới đây, lập tức mở cửa, nhưng Lưu Hiệp tiến vào.

Lưu Hiệp đi vào cửa phòng, quan sát một chút này Nhã Các, trong nhà các đối diện chính là 1 năm thước bình phong, bình phong thượng vẽ lấy trời đông giá rét ngao mai.

Nhã Các rất lớn, chung quanh chừng bày giản lược tao nhã, vượt qua bình phong, gặp 1 rầu dài trung niên văn sĩ với bàn uống trà nhỏ trước khi thường thức trà, Thanh Yên lượn lờ, tự âm áp bình trà hướng lên chậm rãi bay lên, nhiệm nhiệm Đàn Hương, tựa như khói tựa như Vụ, như đối mặt Tiên Cảnh, bên trong nhà Đàn Hương kèm theo nhẹ nhàng khoan khoái mùi trà, sử tâm thần người nhắc tới, Nhã Các bên, có 1 tròn cùng Các Môn, trên cửa thùy này rất thưa thớt rèm, phía sau rèm bay tới mặt mù Cầm Âm, uyển chuyển êm tai, năng hiểu lòng người đầu phiền muộn, chẳng qua là chẳng biết tại sao, Lưu Hiệp lại nghe đến Cầm Khúc trung có nhân nhạ đau thương ý.

Hắn đi lên phía trước bái nói: "Trẻ con Bá hòa, lạy Thái Ung tiên sinh!"

Thái Ung tuy chỉ là tuổi bốn mươi, nhưng là Hán Mạt nam nhân đều già dặn, Thái Ung cũng là hơi lộ ra lão tướng, chỉ thấy Thái Ung cổ tay khê nhúc nhích, liền châm trà với điều lan hoa mỹ trên bàn trà, trong ly chỉ trà vừa vụn 7 phần, một giọt không nhiều một giọt không ít, hiển nhiên Thái Ung chính là trong đó cao thủ. Lưu Hiệp sử dụng thuật thăm dò, lập tức cho thấy Thái Ung liên quan khung đối thoại.

Thái Ung, Tự Bá Đề, Trần Lưu ngữ nhân, kỹ năng: Mỹ Đức (trung cấp) Bác tài đa nghệ (cao cấp)

Thái Ung gặp Lưu Hiệp tới, lại không ao ước Lưu Hiệp nhỏ như vậy, mới vừa nghe được thanh âm, liền gọi người hỏi là chuyện gì, lại không ao ước

đồng phục ác bá tiểu anh hùng nhưng là cái mười mấy tuổi hài tử, đem bình trà chậm rãi buông xuống, mặc dù kinh ngạc, nhưng là thấy Lưu Hiệp nghiêm túc, hẳn trong ánh mắt không khỏi nhiều có một chút quái dị, liền gơ tay lên nói: "Bá cùng hiền chất không cần đa lễ, xin mời!"

Tiểu Lưu Hiệp cũng không tị hiềm, kính ngồi trên trước nói: "Bá cùng theo thầy với Khổng Dung, Tổ Văn Khai Phong Thái Ung tiên sinh, là đương đại nhân vật nổi tiếng, kinh sử, Thiên Văn, Âm Luật, Từ Phú, không gì là không tinh thông. Bá cùng kính nể không thôi, đã sớm tường thăm viếng Thái Ung tiên sinh, chẳng qua là Thái Ung tiên sinh bởi vì Đương Kim Thánh Thượng duyên có ân cư, không nghĩ tới hôm nay có thể cùng Thái Ung tiên sinh đụng phải, quả thật vẫn sinh chi đại hạnh!"

Thái Ung nghe một chút, trong mắt vẻ phức tạp rõ ràng hơn, chẳng qua là trong lòng cảm khái, không khỏi lắc đầu nói: "Ai, tại sao đại tài, thể nhân khen lắm, không đề cập tới cũng được. bất quá không ao ước, Khổng Văn Cử còn có thể nhớ tới ta người lão hữu này, lão phu cảm giác sâu sắc vui vẻ yên tâm." bất quá Thái Ung lại xem Lưu Hiệp liếc mắt, cuối cùng vẫn có chút không nhịn được hỏi "Ngô văn Văn Cử huynh, bây giờ được Linh Đế chiêu mộ làm hoàng tử lão sư, kỳ vị với Thái Phó cùng Tôn, có thể có chuyện này?"

Lưu Hiệp, cười nhắc lên ly trà phẩm trà đạo: "Thật có chuyện này."

Thái Ung ánh mắt hơi rét, liền nói: "Ngô nghe Linh Đế có hai con trai, nhất tử danh viết Lưu Biện, nhất tử danh viết Lưu Hiệp, mà Khổng Dung Khổng Văn Cử liền vì này Thiếu Tử Lưu Hiệp chi sư, không biết hiền chất cùng hai người này có hay không có liên quan đây?" Thái Ung nhìn Lưu Hiệp biểu tình, tựa hồ muốn từ trong ra cái gì. chẳng qua là Lưu Hiệp lại cười uống trong ly chỉ trà, không khỏi cảm thán một tiếng: "Thái Ung tiên sinh trà này thật là Nhân Gian Cực Phẩm, bất quá bất mãn Thái Ung tiên sinh, ngô cùng hai vị hoàng tử quả thật có chút quan hệ, dù sao đều là sư tử lão sư. ngô tại bên ngoài hoàng cung liền nghe Lưu Hiệp hoàng tử đại tài. bởi vì lão sư khen Kỳ mặc dù tóc để chòm chi niên, nhưng là thông minh tài trí cho dù thắng ta, âm thầm lão sư đã từng mang Bá cùng gặp qua Lưu Hiệp hoàng tử, cùng hai người coi như bạn chơi. do là kính nể!"

Thái Ung gặp từ Lưu Hiệp nơi này không nhìn ra manh mối gì liền cũng không ở tựa cái này hỏi tiếp, chẳng qua là trong lòng vẫn có nghi ngờ: "Bá cùng công Tử Sư tử Khổng Văn Cử, chẳng qua là không biết công tử tổ tiên là người nào, nếu là cố nhân, Thái Ung cũng tốt đi thăm viếng!"

"Chính là trẻ con, tại hạ cha mẹ đều là che giấu tại hương dã thô nhân, không đề cập tới cũng được, hôm nay năng thấy Thái Ung Thái tiên sinh, Bá cùng hoan hỉ phi thường, như Nhược Thái Ung tiên sinh bất khí, chính là bất tài nguyện bái Thái Ung tiên sinh là lão sư! không biết Thái Ung tiên sinh nguyện ý hay không?"

Thái Ung gặp Lưu Hiệp như thế, lại thật không có ý này, không khỏi lắc đầu nói: "Ai, hiền chất đã xử lý Khổng Văn Cử, chính là Thái Ung không bằng Khổng Văn Cử đại tài, không chịu nổi nhiệm vụ này, huống chi lão hủ đã sớm quy ẩn hưởng lý, không vẫn thể sự cũng không trường học, bây giờ Bá cùng hiền chất là thiếu niên anh hùng, lão hủ e sợ cho dạy hư học sinh. Bá cùng hiền chất thiết mặc như thế!"

Lưu Hiệp cười không đáp, bởi vì hắn đề ý cũng không phải là này Thái Ung, mà là nội thất khây đàn người, người này nhưng là đại đại hữu danh, nếu như Lưu Hiệp đoán không sai, người này chính là Thái Ung con gái, thường có Văn Cơ Tài Nữ danh xưng là, Thái Diễm Thái Văn Cơ.

"Ngô Văn Tiên Sinh này bên trong nhà các, Cầm Âm mật mù, uyển chuyển êm tai, không biết phòng trong là người phương nào khây đàn?"

"Không dối gạt hiền chất, chính là lão phu tiểu nữ Thái Diễm."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: nghe hát đoán Tâm

Thái Diễm, Tự Chiêu Cơ, Trần Lưu nữ nhân, kỹ năng: tài mạo vô song (cao cấp)

Không hổ là Thái Văn Cơ, bây giờ Thái Diễm mới 16 tuổi, chờ chừng hai năm nữa, phong chừng hội càng khiến người ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

Kỹ năng này có sơ trung cao phân chia, kỹ năng cùng kỹ năng giữa cũng có khác biệt, có thể có chút kỹ năng cũng là chỉ tài mạo, tỷ như Lưu Hiệp từng gặp tài mạo song toàn, kỹ năng này tự so với tài mạo vô song thấp hơn một cái tầng thứ. lại tỷ như thông minh hơn người cùng độc cụ tuệ căn khả năng cũng có khác nhau, một là tiềm lực thượng, một là giống như nay năng lực thượng, đều có sự khác biệt.

Hơn nữa, phạm là cao cấp kỹ năng, đều có bổ sung thêm active skill, chỉ bất quá đám bọn hắn tự mình cũng không biết, sẽ chỉ ở trong lúc vô tình dùng đến, mà Lưu Hiệp minh thì là có thể đem bản đến chính mình trong lúc vô tình sử dụng ra kỹ năng chủ động hóa, này đối với chính mình mà nói cũng là một ưu thế.

Lưu Hiệp hướng rèm hậu nhìn, mặc dù có rèm cách, nhưng còn có thể đại khái thấy Thái Diễm chi tướng mạo, tuyệt đối là vượt qua Hi nhi cùng Nhị nhi

rất nhiều mỹ nhân giai nhân, chẳng qua là này Thái Văn Cơ tài đức quá lớn, xinh đẹp thượng danh tiếng cũng không như Đại Tiểu Kiều, có thể thấy Đại Tiểu Kiều sẽ cỡ nào mỹ, Lưu Hiệp âm thầm suy đoán, phục hồi tinh thần lại lại nói: "Ngô văn tiếng đàn uyển chuyển, chỉ là một trung nhịp điệu như có nhàn nhạt sâu bi, không biết Thái Diễm tiểu thư là có phải có nỗi niềm khó nói?"

Thái Ung nghe Lưu Hiệp lời nói, lần nữa hiện ra đối với hần kinh ngạc, chẳng qua là thờ dài, nhưng lúc này Cầm Âm lại ở, chỉ thấy phòng trong có 1 nhu nhược giọng nữ, rất là dễ nghe: "Bá Hòa công tử cũng biết Âm Luật?"

"Lược thông một, hai." Lưu Hiệp đáp, Lưu Hiệp nói cũng không phải là sai, bởi vì Lưu Hiệp kiếp trước biết chút âm nhạc, Đàn dương cầm Đàn ghi-ta đều có xem qua, dù sao những thứ này đều là tán gái cần thiết kỹ năng, chẳng qua là cổ đại Âm Luật cùng hiện đại có chút bất đồng, Lưu Hiệp cũng không tiện nói khoác.

"Không nghĩ tới Bá Hòa công tử, còn nhỏ tuổi lại có thể đến như thế tài hoa, đem tới phải là rồng phượng trong loài người!" bên trong nhà Thái Diễm tiếp tục nói, chẳng qua là mặc dù là khen ngợi, nhưng là giọng hay lại là mang theo chút vô lực cùng đau thương.

"Bá Hòa bất tài, năng thông qua Cầm Âm đoán được tiểu thư tâm sự, có thể hay không nhượng Bá Hòa thử một lần?" tiểu Lưu Hiệp thương thức trà cười nói.

"Há, Bá Hòa công tử vẫn còn có như vậy bản lĩnh, Thái Diễm ngược lại nguyện ý nghe một chút Bá Hòa công tử còn nhỏ tuổi, làm sao đoán trúng nữ nhi gia tâm sự."

Lưu Hiệp lạy Thái Ung đứng dậy đến, Thái Ung gật đầu một cái, ngược lại có nhiều thú vị nhìn Lưu Hiệp phải làm những gì, mấy ngày qua con gái Thái Diễm thân thương, nhượng trong lòng của hần cũng nhiều có ràng buộc. bây giờ nếu như thiếu niên trước mắt có thể làm cho con gái tiếp xúc trong lòng phiền muộn cũng vẫn có thể xem là một chuyện tốt.

"Không biết tiểu thư có thể hay không khảy đàn, tiếp tục bắn ra một khúc đây?" Lưu Hiệp đối với bình phong khom người nói.

Phía sau rèm lập tức có Cầm Âm truyền tới, tuyệt vời động lòng người, Lưu Hiệp kèm theo Cầm Âm mỗi đi về phía trước một bước liền chậm rãi ngâm một câu: "Cầm Sát tự dung 50 dây, 1 dây 1 Trụ tư hoa năm. Trang Sinh Hiếu Mộng mê Hồ Điệp, vọng Đế xuân tâm ký thác Đỗ Quyên. Thương Hải Nguyệt minh châu có lệ, Lam Điền Nhật Noãn Ngọc bốc khói. tình này đáng đợi thành nhớ lại, chẳng qua là lúc đó đã vông nhiên!"

"Này Khúc thanh âm thanh âm vĩ uyển chuyển, mà cao vút chỗ mặc dù sóng mãnh liệt, nhưng là lại âm thầm ẩn tàng một trận hao tổn tinh thần, cho nên Bá Hòa suy đoán, tiểu thư có thể là bị người thương tâm, hay hoặc là có chí thân nhân ly thể, Lưu Hiệp nói có đúng không?"

Thái Diễm bỗng nhiên dừng lại, Cầm Âm cũng theo đó dừng lại, thật giống như được đâm trúng tâm sự một dạng bởi vì Lưu Hiệp lời muốn nói vừa vặn cùng trong lòng nàng sở tư giống in. nhưng là chẳng phải biết nàng lúc này thật ra thì đã tiến vào lỗi lầm, bởi vì trong lòng nàng có thương cảm chuyện, Lưu Hiệp lần này nói một chút, hai hạng vừa vặn toàn bộ nói trúng, liền cho rằng Lưu Hiệp đoán trúng, nhưng là trên thực tế, Lưu Hiệp nói những lời này ít nhiều có chút lập lờ nước đôi. bởi vì phần lớn người thương tâm không đều là bởi vì thân nhân ly thể, hoặc là bị người thương tâm. mặc dù Lưu Hiệp biết Thái Diễm bởi vì cái gì mà ưu sầu, nhưng là tổng không tốt một chút hãy nói ra, như vậy thái không tương tượng nói, dễ dàng nhượng nhân hoài nghi.

Nhưng là lúc này Thái Diễm nhưng là đối với Lưu Hiệp sở ngâm chi thơ thượng thần.

Chẳng qua là lúc này Thái Ung lại nói: "Tốt một câu tình này đáng đợi thành nhớ lại! Bá Hòa thật là thiên hạ hiếm thấy thiếu niên tài giỏi đẹp trai, Văn Cừ huynh coi là thật thu một cái đệ tử giỏi! không dỗi gạt hiền chất, tiểu nữ gả cho với Hà Đông Vệ gia, nhưng phu quân Vệ trọng bởi vì bệnh mà chết, tiểu nữ bởi vì bị Kỳ phu gia chê, liền một mình trở lại, lão phu không đành lòng, lập tức tự mình tới tiếp tục nàng trở về."

Lưu Hiệp gật đầu một cái, này sự tình hần là biết, đối với Tam Quốc cực kỳ mỹ nữ, Lưu Hiệp đều nhớ cực kỳ rõ ràng, mặc dù không tất đều Bá ở trong tay mình, nhưng là Lưu Hiệp hần tưởng kiến thức một chút những thứ này dự khắp thiên hạ mỹ nhân, đến cùng mỹ đến trình độ nào.

Lúc này vẫn phía sau rèm Thái Diễm sâu xa nói: "Phu quân thân thể nhanh tới không được, từ khi ta mười bốn tuổi gả qua, hai người liền tương kính như tân, cảm tình Nhật được, chẳng qua là phu quân cũng chưa từng động tới Chiêu Cơ phân nửa. có thể một năm đã qua, phu quân bệnh nặng, bỗng nhiên nôn ra máu mà chết. Kỳ gia nhân lại nói là Chiêu Cơ khắc chết phu quân. khỏi có như thế chi lễ! Chiêu Cơ trong lòng bi phẫn, liền trở lại phụ thân nơi này. không biết Bá Hòa công tử có thể hay không đem vừa rồi sở ngâm chi thơ ghi xuống, sở ngâm câu câu đâm trúng Chiêu Cơ tâm sự, Chiêu Cơ cũng xong trở về âm thầm thương thức." dứt lời, tựa như là có chút khóc lệ tiếng.

"Những thứ kia đều là nhiều chút không phân rõ thị phi người a! tiểu thư không cần làm mà khóc." Lưu Hiệp khá không hề Bình Chi ý, lại nói: "Tiểu thư trời sinh quyền rũ, tài đức vẹn toàn, Bá Hòa sớm tại kinh thành liền có nghe thấy, Thái Ung tiên sinh có nữ, tài mạo song toàn, Thiên Hạ Vô Song. kia Vệ gia không có có phúc, không thể đón dâu Chiêu Cơ tiểu thư a. nhược Thái Diễm tiểu thư chịu, đợi Bá Hòa đến tuổi tác, thứ nhất liền đến Thái gia cầu hôn đón dâu tiểu thư. người trong thiên hạ nguyện đón dâu tiểu thư nhiều không kể xiết. có gì bởi vì tiểu nhân mà sầu khổ, nhược là tiểu thư như thế hao tổn tinh thần, chẳng phải thương thiên hạ kính ngưỡng tiểu thư các tài tử chi tâm sao? chắc hẳn Thái Diễm tiểu thư lần này trở lại, không biết có bao nhiêu người trong lòng hoan hỉ, ta Bá Hòa liền muốn thứ nhất vỗ tay xưng khánh! chỉ chẳng qua hiện nay nhỏ tuổi, so với tiểu thư nhỏ hơn hai tuổi. bằng không không phải thứ nhất hướng Thái tiên sinh cầu hôn không thể! về phần tiểu thư thích thơ, Bá Hòa nguyện ngâm Thiên Thủ vạn thủ, chỉ vì tiểu thư năng mở ra nở nụ cười." Lưu Hiệp gặp phải Thái Văn Cơ, sao có thể dừng tay như vậy, với là cố ý đem chính mình số tuổi phóng đại năm tuổi, thật ra thì hần bây giờ tương mạo cũng lớn đến mức là cái tuổi này.

"Bá Hòa công tử chớ nói đùa, Chiêu Cơ nào có lớn như vậy danh tiếng, Chiêu Cơ nhanh tới đối với nhân thành khẩn, Bá Hòa công tử đùa giỡn Chiêu Cơ nhưng là phải coi là thật." Thái Diễm nghe Lưu Hiệp một phen mặc dù chảy nước mắt, nhưng là bị Lưu Hiệp chọc cười.

Nhưng là, Lưu Hiệp lại là một bộ nghiêm túc bộ dáng nói: "Bá Hòa lần này nói tuyệt không phải nói đùa, Bá Hòa luôn luôn nghiêng Mộ tiểu thư tài danh,

từng muốn nếu không phải có thể lấy như vậy nữ tử làm vợ, cả đời này cũng làm bận nam tử. không biết Thái Ung tiên sinh có thể hay không vừa ý chính là bắt tài Tiểu Chất. Tiểu Chất lần này xuất ngoại Du Lịch, nhỏ thì mấy tháng, lâu thì một năm, đợi Tiểu Chất lúc trở về, liền nguyện mang theo sinh lễ lập tức hướng Thái Ung tiên sinh đính hôn. đợi đến Tiểu Chất mãn tuổi tác, liền đón dâu Chiêu Cơ tiểu thư!"

Thái Ung ánh mắt phức tạp: "Hiện chất lần này lời nói nhưng là nghiêm túc? Chiêu Cơ mặc dù trên là thiếu nữ thân, nhưng dù sao cũng là gả qua, lại lớn hai người tuổi. hiện chất Anh Tài, Tịnh không phải vật trong ao, đem tới tất hội Nhất Phi Trùng Thiên, làm một phen đại sự nghiệp. lão phu sợ rằng tiểu nữ không phải hiện chất lương phối!" Thái Ung này một phen ngược lại thành khăn, hẳn không phải là không muốn Thái Diễm tái giá, chỉ sợ Lư Hiệp thiếu niên nghĩa khí nói dối ý.

"Ngô ngôn câu câu là thật, có thể trước hạ Vạn Kim sinh lễ, Dạ minh châu một viên, sau này liền nhượng tùy thân nha hoàn đưa tới, coi như là tiền đặt cọc, đợi đến chân chính đính hôn lúc, hội lại đặt sinh lễ! không biết có được không?"

Thái Ung thoáng cái sững sờ: "Nếu là hiện chất thật có ý đó, đến lúc đó không vội ở đặt sinh lễ, ngô nếu có được hiện chất ít như vậy năm Anh Tài vì con rể, là lão phu vinh hạnh, lão phu nguyện ý phi thường, chẳng qua là không biết tiểu nữ có hay không có ý đó. lần này còn phải nghe tiểu nữ ý kiến." bây giờ Thái Ung đã là vô cùng coi trọng Lư Hiệp, dù sao Lư Hiệp lời nói lễ độ, tài hoa hơn người, có Văn có Võ, lại theo thầy Không Dung, mặc dù hẳn nói trong nhà là là người son dã, nhưng rất có thể gia thế cũng không phải một dạng muốn không ra tay làm sao có thể như thế xa hoa. trừ tuổi tác ít hơn ra, còn lại đều là tốt nhất chọn.

Chẳng qua là Thái Diễm lúc này lại nói: "Chồng trước mới vừa đi không lâu, Thái Diễm hay lại là lúc thương tâm, Thái Diễm nhưng là cũng không nghĩ tới sớm chạm đến chuyện này, không bằng đợi Bá Hòa công tử Du lịch một phen, gặp Thúc Thiên hạ tài giỏi đẹp trai, nếu là trở lại còn có thể vừa ý Chiêu Cơ, tại nói tới lúc này cũng không vì không thể, còn lại liền hay lại là phụ thân định đoạt đi!" Thái Diễm lần này nói vừa không có cự tuyệt, cũng không có đáp ứng. bất quá lời nói cũng coi như quả thật thành khăn.

Bất quá Lư Hiệp nhưng là tâm lý mỹ tư tư, hẳn vẫn nghe được, chuyện này tuyệt đối có triển vọng. sau này hẳn liền lập tức trước sinh ra. cái gọi là bắt người ta gậy tay, chính mình trước tiên ở trên nền đình cái đỉnh tán, dự hờn nóng! đối với Thái Văn Cơ, Lư Hiệp là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho.

Lư Hiệp lại cùng Thái thị phụ nữ hàn huyên một hồi, chỉ hậu liền lay, trở lại chính mình Hạ tự hào thượng đẳng phòng, dù sao Lư Hiệp bây giờ còn không ăn cơm, bây giờ đã là giữa trưa, gặp Hi nhi cùng Nhị nhi đều tại, lập tức trước đem Vạn Kim lấy ra, lại dùng hộp gấm bao 1 viên Dạ minh châu, đưa cho hai người, kêu hai người đưa cho Thái Ung, nếu là có thể cầm hai thứ đồ này tự đổi một Thái Diễm, vậy thì thái giá trị. nghĩ tới đây tiểu Lư Hiệp không khỏi tự mình cười lên.

Chẳng qua là lúc này, Từ Lâu chợt huyền não đứng lên, bỗng nhiên có 1 Hắc Diện hán tử vọt vào Từ Lâu, người này thân dài cận tám thước, trên người bắp thịt cánh lá đan chen Không Vũ có lực, mặt mũi mắt to mày rậm mũi rộng, râu ngắn nồng đậm, nhìn một cái chính là cực kỳ dũng mãnh người.

Người này 1 cận Từ Lâu liền hô: "Vị nào là Trảm gia Kỷ Ngô Lý Vinh Bá Hòa công tử? Kỷ Ngô Diễm Vi chuyên tới để thăm viếng!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Kỷ Ngô Diễm Vi

Thụ sự tư

Trần Tử bị Lư Hiệp phân phó, gặp Diễm Vi tới liền nói với Diễm Vi: "Nhà ta Bá Hòa công tử đã ở lâu hai bữa tiệc rượu, thỉnh Diễm Vi tráng sĩ Lâu tự!"

Diễm Vi nghe tiếng, liền lên lầu đến, hẳn mặc vài thô bào, một bộ hương Dã Thôn phụ bộ đáng, nhìn một chút này phúc tới Từ Lâu lầu hai trang sức, liền lộ ra càng cung kính nhiều chút, Diễm Vi không những cũng không phải là vô lễ người, hơn nữa có đại khí Tiết.

Hắn được Trần Tử mang tới trước khi Trương Siêu cùng Lý Vinh trước khi chỗ xuân tự hào Nhã Các trước khi, liền đối với Trần Tử nhỏ giọng hỏi: "Ngô văn Bá Hòa công tử Sát ngô đồng hương cừu nhân Lý Vinh, cho nên vội vàng chụp lập tức chạy tới bái tạ, chẳng qua là cũng không biết Bá Hòa công tử là người ra sao. không biết vị nhân huynh này có thể hay không cho nhau biết, tránh cho Diễm Vi hương đã thất phu mất lễ phép, đắc tội Bá Hòa công tử!"

Trần Tử gật đầu một cái, hẳn đã sớm bị Lư Hiệp phân phó, phải cực kỳ chào hỏi Diễm Vi, vì vậy liền nói: "Nói thật, đối với công tử ta cũng không phải thái giả, chỉ là công chúa tuổi tác tuy nhỏ, lại không kém hơn đương đại bất kỳ hào kiệt anh hùng, tài khí cũng tài trí hơn người, ngô được công tử chiêu an, bái chi vì Chủ Công, đáp lời cảm giác sâu sắc bội phục, vì Bá Hòa công tử như Thiên Lôi sai đầu đánh đó, tuy chỉ là làm cái yên trước người phu xe, nhưng là cam tâm tình nguyện. Diễm Vi tráng sĩ sau khi tiến vào thiết mạc mất lễ phép, bất quá công tử đại khí, chắc hẳn cũng sẽ không thái câu nệ, người giữ bản tâm là được!"

Điền Vi gạt đầu một cái, liền mở cửa tiến vào: "Còn chưa kịp gặp Lưu Hiệp bộ đáng, Điền Vi liền khom người bái nói, Kỳ Ngộ Điền Vi lần này chuyên tới để bái tạ Bá Hòa công tử!"

Chỉ thấy lúc này Lưu Hiệp tại trước bàn thưởng thức rượu, gặp Điền Vi tới, tự mình uống rượu cũng không khai đọi Điền Vi, nhưng là nghiêm nghị nói: "Kỳ Ngộ Điền Vi! người thật là to gan! người có thể biết người phạm cực lớn quá phạm!"

Điền Vi nghe một chút không khỏi ngẩn ra, hẳn bây giờ nghe nói Bá Hòa công tử Trảm Cừu gia Lý Vĩnh, liền chụp lập tức chạy tới bái tạ, tại sao tội quá?

"Điền Vi lần này là tới bái tạ, không biết Điền Vi làm sao đắc tội Bá Hòa công tử, nhưng Bá Hòa công tử nói như vậy, nhục Điền Vi thật tội Bá Hòa công tử, Điền Vi nguyện trước nhận lỗi, để báo Bá Hòa công tử Sát ngô cừu nhân ân. Điền Vi sẽ tự rời đi!"

Chẳng qua là, lúc này Lưu Hiệp lại đứng dậy, cười nói: "Người quả thật phạm sai lầm lớn! ngô từng nghe nhân nhắc lên Kỳ Ngộ Điền Vi làm sao anh dừng, nhưng Bá Hòa hận không được lập tức từ kinh đô Lạc Dương chạy tới Trần Lưu gặp mặt, là vì tới gặp một chút bằng hữu trong miệng anh hùng! chẳng phải biết bây giờ bây giờ vừa thấy quả thật là cái chân hán tử! hận đến ta không khỏi uống quá ba chén! sắc Tỳ phôi! há chẳng phải là sai lầm lớn!"

Điền Vi nghe một chút, không khỏi ngẩng đầu lên, gặp 1 thiếu niên nhanh nhẹn tự bàn rượu trước khi đi xuống, Điền Vi tưởng cũng không ao ước Bá Hòa công tử lại là một người thiếu niên. không trách nghe vừa rồi kia Độc Nhân hán tử nói, Bá Hòa công tử tuổi còn nhỏ.

Về phần vừa rồi một phen, nhưng hẳn càng là tuyệt đối không ngờ rằng, không khỏi hơi nghi hoặc một chút hỏi "Điền Vi chẳng qua là 1 hương Dã Thôn phu tại sao uy danh, nhưng công tử từ xa địa chạy tới vừa thấy, Điền Vi thật không dám nhận!"

"Điền Vi này liền khách khí, Bá Hòa lần này đặc biệt tới, Điền Vi chẳng lẽ không nguyện thưởng quang cùng Bá Hòa cùng bàn?"

Điền Vi nghe một chút lập tức ý thức được thất lễ: "Điền Vi sao dám?"

Lưu Hiệp thân thủ nói: "Xin mời!"

Điền Vi lập tức thụ sùng nhục kinh, vội vàng ứng lễ nói: "Công tử xin mời!"

Hai người ngồi đối diện nhau, Lưu Hiệp một phen kiểm tra. Điền Vi, Trần Lưu Kỳ Ngộ nhân, kỹ năng: võ nghệ siêu quần (Siêu Giai) ghét ác như cừu (trung cấp) Cổ Chi Ác Lai (đặc biệt)

Cổ Chi Ác Lai đặc thù kỹ, có này kỹ năng già đừng tuyệt không song, đến chết mới nghỉ.

Thấy này một phen kỹ năng, Lưu Hiệp không khỏi kinh ngạc, không nghĩ tới vẫn còn có đặc thù kỹ, hơn nữa võ nghệ lại là Siêu Giai. như thế anh hùng sẽ bị chính mình thu nạp dưới trướng, không khỏi trong lòng đắc ý a.

Chỉ thấy Điền Vi bái tạ một phen, hai người khách nói mấy câu, Lưu Hiệp liền nói: "Ngô lần này Du Lịch chính là thăm viếng kết Thước Thiên hạ anh hùng hảo hán, Bá Hòa này trạm thứ nhất liền đến này Trần Lưu, chính là vì Điền Vi tới, ngô văn Trần Lưu Kỳ Ngộ hương có 1 kỳ nhân, danh viết Điền Vi, anh dũng vô cùng, lực hơn người! là là hiện thời hảo hán. đương kim thân ở loạn thế, ngoại thích cầm giữ chính quyền, hoạn quan bệnh dịch tã cung đình. Bá Hòa tuy nhỏ, chỉ mong lấy thiên hạ đại sự vì kỳ nhân, trừ bạo an dân giúp đỡ Hán Thất, nhưng thiên hạ dân chúng cũng có thể được sống cuộc sống tốt. nay lần này chính là muốn tụ tập thiên hạ Nghĩa Sĩ, 1 cùng là thiên hạ thương sinh cùng tấn sức mọn!"

Điền Vi nghe một chút, hẳn sớm biết thiên hạ được triều đình quan chức gieo họa, chỉ là cái gì giúp đỡ Hán Thất không phải là hẳn suy nghĩ, nhưng là năng nhượng thiên hạ dân chúng được sống cuộc sống tốt lại nói Đạo Điền vi trong tâm khảm, liền nói: "Không nghĩ tới Bá Hòa công tử còn nhỏ tuổi lại có như thế Khí Tiết, Điền Vi bán gặp công tử bất quá mười hai mười ba tuổi tác, trong lòng có chút khinh thị cùng hoài nghi. bất quá nghe vừa rồi chi ngôn, không khỏi đối với công tử khâm phục không dứt! nói thật, Điền Vi sớm đã có làm đại sự ý tưởng, cho nên mỗi ngày tại gia luyện võ, là vì đem tới có thể trừ bạo an dân, sát tiến giống như Lý Vĩnh Gian Tặc, thành một phen sự nghiệp!"

Lưu Hiệp cử tửu, hai người đối ẩm một ly, Lưu Hiệp nói: "Không biết Điền Vi tưởng làm như thế nào?"

Điền Vi sau khi nghe xong, than thở một tiếng: "Ngô trước khi muốn giết kia Lý Vĩnh liền đầu quân! chẳng qua là bây giờ Lý Vĩnh được Bá Hòa công tử giết chết, bây giờ đầu quân lại chưa chín (còn xanh), ngô nghe trong quân có nhiều thói rửa, Điền Vi không nghĩ thụ này điều khí, đang đọi thời cơ!"

"Quả thật như thế, ngô từ kinh thành tới, những thứ kia có bản lãnh nhân tài nhục không có kim tiền, liền không được trọng dụng. tráng sĩ nhục đi không qua chẳng qua là làm một đầu to Binh, bây giờ Hoàng Cân phần lớn đã bị tiêu diệt, đầu quân cũng không có ngày nổi danh!"

Điền Vi gặp Lưu Hiệp phân tích thấu triệt, không khỏi thở dài một tiếng.

Lưu Hiệp nói: "Bây giờ cùng Điền Vi ngồi đối ẩm, thật sự là sung sướng. Điền Vi tráng sĩ thật ra thì không cần than thở. thật ra thì Bá Hòa ngược lại là có thể cùng tráng sĩ chỉ một con đường sáng!"

Điền Vi không khỏi sùng sốt một chút: "Bá Hòa công tử thật có lương sách? nguyện thỉnh công tử chỉ giáo!"

Chỉ thấy Lưu Hiệp nói: "Bá Hòa lần này xuất du chính là bị đương kim hoàng thượng con trai thứ Lưu Hiệp hoàng tử ủy thác, đương kim Lưu Hiệp hoàng tử thông minh hơn người, thưởng thức dân gian nỗi khổ, chắc hẳn Điền Vi cũng từng nghe nói, hoàng tử từng năm tuổi tác thơ Mẫn Nồng . Kỳ trí mưu thông minh, canh vượt qua Bá Hòa. ngô luôn luôn cùng hoàng tử giao hảo, hoàng tử nói đương kim hoạn quan quyền thần cầm giữ triều chính, bây giờ

thần thể hoàng thượng ngày càng suy vì, đám này thối rữa quan chức cùng hoạn quan, một ngày nào đó sẽ đem hấn hại chết, hay hoặc là đưa bọn họ vòng cấm, cho nên hoàng tử hy vọng ngô có thể ở ngoại thu nạp nhân tài, một ngày nào đó đối kháng những đại hán này sâu một, cùng hấn trong ứng ngoài hợp, trọng tố thật tốt Hà Sơn. mà bây giờ chính là hy vọng có Điền Vi như vậy trắng sỡ tương trợ. không biết Điền Vi có nguyện ý hay không mang theo giúp Bá Hòa, bảo vệ Hán Thất, vì thiên hạ dân chúng mưu phúc, đem tới thành tựu một phen sự nghiệp! vẫn tốt hơn ở nơi này hương dã trong không có tiếng tăm gì!"

Điền Vi nghe một chút, nhất thời nói: "Bá Hòa công tử lời này là thật? ngô quả thật nghe tin đồn hoàng tử Lưu Hiệp là Thần Đồng, xét dân gian nổi khổ. này là nếu vì thật, Điền Vi tất không ở nhân hậu "

"Thiên chân vạn xác! tuyệt vô hư ngôn!"

"Điền Vi ở chỗ này trước văn Bá Hòa công tử chém chết ngô cửu nhân lúc, liền có lòng đầu nhập vào Bá Hòa công tử báo ân, chẳng qua là mới vừa rồi gặp Bá Hòa công tử là 1 người thiếu niên, cho nên có chút hoài nghi khinh thị. nhưng bây giờ hiểu được Bá Hòa công tử người mang nặng như vậy mặc cho, Điền Vi hết sức bội phục, Điền Vi quá mức nguyện hiệp trợ công tử, làm một phen đại sự nghiệp! vào nơi đầu sôi lửa bỏng, không chối từ!"

"Được ! ta Bá Hòa nay đến Điền Vi, liền có thể không còn hoàng tử mọi người nhìn!"

Lưu Hiệp lập tức cử tửu nói: "Xin mời!"

Hai người tiêu trừ ngăn cách, cười mở uống thỏa thích.

Đúng lúc này, Lưu Hiệp trong đầu chợt nhiều tiếng đinh đông vang. tiếp lấy một cái quen thuộc giọng nữ tại trong đầu hấn vang lên: "Chúc mừng ngài! lưu hành vòng tay người sử dụng! ngài ngoài ý muốn hoàn thành Ân Tăng Nhiệm Vụ, thu phục siêu cấp võ tướng Điền Vi, đạt được Cửu Tinh cấp võ tướng thẻ, 'Ác Lai tướng quân Điền Vi ". thiên địa công ty lãnh khen thưởng hồi đãi giá trị mười lăm vạn."

Lưu Hiệp nghe xong nhất thời sửng sốt, không khỏi không tin tưởng lỗ tai mình. lập tức lật xem chính mình hồi đãi giá trị tiếp xúc nhìn một cái, quả nhiên hồi đãi giá trị hơn trên trăm con số biến thành 1756 50, Lưu Hiệp thiếu chút nữa không có vui vẻ nhảy cõn lên. mà tại chính mình đạo cụ lan thượng phương nhiều tuyến hạng, võ tướng thẻ, Lưu Hiệp lúc trước Tinh chưa thấy qua như vậy chức năng, không chỉ có mở ra kiểm tra, quả nhiên có thật nhiều mang theo dấu hỏi khoanh tròn, mà trong đó vị thứ năm khung thượng nhiều màu sắc rực rỡ tạp phiền, Ác Lai tướng quân Điền Vi Cửu Tinh võ tướng, phía dưới là liên quan tới Điền Vi tự thuật. Lưu Hiệp xem chi hậu, cũng không biết đây là tác dụng gì, vì vậy điểm võ tướng thẻ, phía trên nhiều hai cái tuyến hạng, "Sử dụng", "Hủy bỏ", Lưu Hiệp thử điểm sử dụng, tuy nhiên lại bắn ra một hàng chữ nhỏ "Thật xin lỗi, tôn quý người sử dụng, ngài chưa đạt được này quyền hạn!" lấy Lưu Hiệp bây giờ quyền hạn, hấn chỉ có thể mở đứng đầu cơ bản nói rõ.

Người sử dụng tựa hồ có thể thông qua võ tướng thẻ tự do khống chế võ tướng nhân vật active skill, Tinh lại còn có một chút còn lại ẩn núp chức năng, nhưng bây giờ mình cũng không cách nào sử dụng, có chút trứng đau.

Lưu Hiệp không khỏi tiếc nuối, bất quá có thể làm Ân Tăng Nhiệm Vụ lấy được hồi đãi giá trị, chính là đại hỷ sự, có hồi đãi giá trị là có thể đại triển quyền cước. không biết có phải hay không là thu phục võ tướng sẽ mở ra Ân Tăng Nhiệm Vụ đây? Lưu Hiệp không khỏi để ý.

Bất quá hấn suy nghĩ lập tức trở về đến cố định hình ảnh thế giới hiện thật, này một phen uống rượu càng là cười mở vô cùng, hai người nâng ly uống thỏa thích, rất nhiều Kiều Phong cùng Đoàn Dự tại Tửu Lâu đầu tửu tạp chén hào khí. mà Lưu Hiệp kêu Hi nhi cùng Nhị nhi trở về phòng, tạm thời không cần các nàng phục vụ, về phần Trần Tứ, có nhiều tiền lăm của Lưu Hiệp, hấn liền tự mình kêu một bàn rượu và thức ăn tự uống tự uống ngược lại cũng khoái hoạt.

Hai người một mực tâm sự đến hoàng hôn, Điền Vi đã đối với Lưu Hiệp thành thật với nhau, đồng thời nguyện ý tạm tác Lưu Hiệp thân vệ, đi theo Lưu Hiệp cùng Du Lịch thiên hạ!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đối Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Lư Giang Tự Khúc

Chạng vạng tối, chiều tà như lửa, Lưu Hiệp tiếp nhận Thái Ung mời, cùng ăn dạ yến, Lưu Hiệp thân câu thần công, có thể tự giải tửu tính, mặc dù cùng Điền Vi uống một buổi chiều, nhưng là đi.

Đương nhiên lần này bị Thái Ung mời bao nhiêu là bởi vì Lưu Hiệp buổi chiều liền đề cho người đem sớ đặt sinh lễ đưa đến Thái Ung nơi đó, Thái Ung vốn là từ chối, nhưng là Lưu Hiệp đã sớm phân phó xong, nếu như Thái Ung từ chối, là được nói đây là hấn ngưỡng mộ Thái Công, lấy tỏ tâm ý. về phần liên quan tới sinh ra chuyện, coi như là hấn Lưu Hiệp vì ngưỡng mộ Chiêu Cơ tiểu thư sở đưa.

Tiểu Lư Hiệp cũng không bắt buộc, hẳn biết dục tốc thì bất đạt, đã biết sao làm hoàn toàn là từ hẳn bản thân mình đối với mỹ nữ muốn chiếm làm của riêng. sau này sẽ phát sinh cái gì còn không biết, trước làm hết sức mình, mới có thể tri thiên mệnh.

Vốn là Lư Hiệp muốn mang thượng Điện Vi đồng thời, bắt quá Lư Hiệp có thần công giải tửu, có thể Điện Vi lại là say thật, vì vậy liền nhượng Điện Vi ngủ vùi trong gian phòng trang nhã, tự đi phó hội.

Trong lúc Lư Hiệp ngâm thơ ca phú, dĩ nhiên những thứ này thi từ cơ bản đều là sách lậu hàng, Lư Hiệp cũng không có cách nào có tài nguyên không lợi dụng là người ngu. Thái Ung cùng Thái Diễm đối với Lư Hiệp lại vừa là một phen nhìn với cặp mắt khác xưa, Lư Hiệp tâm tình thật tốt, rất xa xỉ hồi đoái một cái năm trăm hồi đoái giá trị cây bông gòn Đàn ghi-ta, đàn một bản tương đối đơn giản Thiên Không Chi Thành, cái này giai điệu là phi thường yên lặng êm tai, loại này tân thức nhạc khí nhượng Thái Diễm thật tò mò, bởi vì này nhạc khí như là Tỳ Bà, cũng không phải là, thanh âm trùng điệp, thêm Thượng Thiên không thành lại vừa là chưa từng nghe qua mới mẽ độc đáo giai điệu, nhượng Thái Diễm rất cảm thấy hứng thú, hai người xem Lư Hiệp lúc không bao giờ nữa là hài đồng kiêu ánh mắt. mà là từ trong lòng phát ra kính nể, giống vậy Thái Ung cũng là đại tài, trong lúc cũng nhiều uống vài chén, ngâm thơ tác phú, không thiếu hào từ hào cú.

Đương nhiên Thái Ung cái này gọi là bản lĩnh thật sự, Lư Hiệp cái đó cùng Thái Ung cái này hoàn toàn không phải là một cảnh giới. bắt quá tại Lư Hiệp đặc biệt thế giới quan xem ra, hẳn cảnh giới cao hơn nhiều chút.

Này một ngày đi qua, Bá Hòa tên coi như là tại Trần Lư truyền ra, dù sao tại đem hiện nay thiếu giải trí, trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện chẳng qua chỉ là thấy kỳ nhân chuyện lạ, mà hôm nay sự nhắc tới lại truyền thần, nếu là có cái kể chuyện cô tích người, tất sẽ đem Kỳ biến vì phi thường xuất sắc cổ sự.

Đối với Lư Hiệp mà nói, hiện tại luyện công mới là chuyện khẩn yếu!

Cái gọi là mải đạo không làm đồn cùi tượng, Lư Hiệp biết rõ mình có thể trì sinh này Đông Hán loạn thế dựa vào là cái gì.

Ngày thứ hai sáng sớm vừa rời giường, Lư Hiệp được Nhị nhi cùng Hi nhi phục vụ sau khi tắm rửa, liền chào hỏi Điện Vi cùng Trần Tứ, chuẩn bị mang theo hai người cùng trước lấy Trần Lư Thái Thú Trương Mạc, dù sao Trương Mạc ở nơi này trong loạn thế cũng coi là coi là thượng nhân vật. tại chính phạt Đồng Trắc 18 Lộ Chư Hầu trung cũng có hẳn 1 nhóm.

Trương Mạc người này thích làm vui người khác, được Thế người coi là "8 trù" một trong, tự là phi thường khảng khái nhân. giống vậy Trương Mạc người này cũng tốt tài sản, đối với tốt tài sản, lại không keo kiệt nhân, loại người này phi thường đáng giá mời bội.

Lư Hiệp trước khi phái Trần Tứ đi thăm viếng qua Trương Mạc, dĩ nhiên đầu tiên là hỏi lộ Trương Mạc bên người Chủ Bộ, chỉ hậu liền thông qua Chủ Bộ thăm viếng Trương Mạc, Trần Tứ lấy thiên kim đưa tặng, coi như thăm viếng chỉ lễ, Trương Mạc cũng không nghe qua Bá Hòa tên, nhưng là Lư Hiệp nhưng là lấy Không Dung tên thăm viếng. Trương Mạc tự nhiên tiếp đãi. đem Trần Tứ nói liên quan tới Lý Vinh chuyện thời điểm, cố ý nói Kỳ Chủ không thể tới thăm viếng nguyên nhân, chính là này Lư Vinh ngăn trở, Trương Mạc vẫn này giận dữ, lập tức đem bình lưng bắt.

Sự tình qua, Lư Hiệp tự nhiên muốn đi tự mình đi trước, dĩ nhiên, lần này chủ yếu là muốn bá biệt. Trương Mạc người này Lư Hiệp cũng không ký thác kỳ vọng, cho nên cũng không có ý định ở trên người hẳn lãng phí hồi đoái giá trị, dù sao mình bây giờ hồi đoái giá trị vẫn là rất quý báu, không thể bởi vì đoạt giải phần thưởng tự nhất nhĩ tái phung phí, hơn nữa Lư Hiệp còn có những chuyện khác phải làm không thể tại Trần Lư đợi quá lâu.

Lần này Lư Hiệp đã sớm kế hoạch tốt căn chỉnh mình đi địa phương. đối với Trương Mạc, Lư Hiệp chủ yếu vẫn là lẫn lộn cái quen mặt, lấy lời kéo làm chủ. dù sao mình đem tới Phong vương thời điểm, bao nhiêu cũng dính Trần Lư địa danh.

Khả năng lời nói Lư Hiệp không muốn làm Hoàng Đế, nếu như có thể lấy được đất phong, nhượng hẳn đến Bột Hải, hoặc là Bắc Hải một mình phát triển sẽ tốt hơn, chẳng qua là khả năng này tương đối mong manh.

Trương Mạc đối với Lư Hiệp thiếu niên tài giỏi đẹp trai đã sớm nghe kỳ đệ Trương Siêu nói qua, thấy chân nhân hay lại là kinh ngạc một phen, mặc dù Lư Hiệp là đứa bé, nhưng cũng không có lạnh nhạt ý tứ. Lư Hiệp cũng chuẩn bị nhiều chút lễ vật, nếu như tại thăm viếng thời điểm muốn gặp đến nờ nự cười tương đối, lễ vật này là tuyệt đối không thể thiếu. đây là Lư Hiệp tổng kết ra thiết chi định luật, dĩ nhiên cũng có tình huống đặc biệt.

Trương Mạc vốn định giữ Lư Hiệp ở mấy ngày, nhưng là Lư Hiệp lần này chẳng qua là mới tới thăm viếng, vì vậy khách sáo mấy câu, liền bá biệt Trương thị huynh đệ, thuận tiện hỏi thăm Mao Giới tung tích, chẳng qua là lúc này Mao Giới đã đến Lỗ Dương Huyện, nhượng Lư Hiệp có chút tiếc nuối, dù sao không thể mọi chuyện đều hài lòng đến làm người ta tức lộn ruột mức độ, lần này có thể được như thế thành tích, Lư Hiệp đã rất vui vẻ.

Lư Hiệp sau khi đi, Trương Mạc cuối cùng không khỏi thán một câu: "Người này đem tới tiền đồ bất khả hạn lượng a, chẳng qua là không biết đây đối với ta đại hán Hà Sơn là họa hay phúc."

Trương Siêu gật đầu một cái, chẳng phải biết hai người hoàn toàn không cần lo lắng, bởi vì Lư Hiệp chính là đem tới đại hán quân vương.

Đợi sự tình chuẩn bị hoàn toàn, Lư Hiệp liền dự định lên đường đến trạm kế tiếp, Lư Giang Quận hoàn!

Trong rừng, Lư Hiệp dâng lên khinh khí cầu cùng Nhị nhi Hi nhi hai người cùng đi lên, lần này còn mang Trần Tứ đồng thời.

Chỉ bắt quá Điện Vi còn có chút Hứa sự cần xử lý, hẳn hội sau đó chạy tới.

Làm khinh khí cầu Trần Tứ vẫn còn có chút sợ hãi, dù sao người này mặc dù có hai cái kỹ năng, có thể hai cái này kỹ năng không có một cùng lá gan sát thực tế.

Nhưng nhìn Lư Hiệp trấn định như thường dáng vẻ nhượng trong lòng của hắn thoáng định thần. Hắn tự chuẩn Lư Hiệp thu đệ một tên tiểu đệ, nguyện làm Lư Hiệp an tiền mã hậu làm này bên người phục vụ đệ nhất nhân, dù cho hại sợ cũng không có thể ở nhân hậu.

Trước khi gặp Điền Vi đến, Trần Tứ liền coi chính mình địa vị khó giữ được, dù sao Lư Hiệp đối với Điền Vi được không, cho nên Trần Tứ nhất định phải gắng sức đuổi theo.

Về phần Điền Vi đi qua hội một thân một mình cỡi khoái mã chạy tới Lư Giang Quận hoàn, Lư Giang Quận Hoàn Huyện, tại Lư Giang Quận trung coi như là một trung đẳng thành nhỏ, muốn là dựa theo hiện đại địa lý vị trí toán, Lư Hiệp phỏng chừng một chút ước chừng tại An Huy tỉnh lỵ Sơn Huyện. Lư Hiệp hai cái bản đồ tương đối chiếu, trong lòng tính toán, phen này thừa khinh khí cầu cũng phải ngay ngắn một cái ngày.

Trần Tứ thương khinh khí cầu ngay từ đầu là sợ hãi, sau đó là hưng phấn, về sau nữa đoán chừng là hưng phấn quá mức, cao nguyên phản ứng thổ nhiều lần, lộ ra uể oải không dao động, so với Hi nhi cùng Nhị nhi hai cái cô nương cũng không bằng. bây giờ chẳng qua là ngồi ở khinh khí cầu một góc, sắc mặt trắng nhợt, thật vất vả mới ngủ. bất quá có thể tại Lư Hiệp bên cạnh nghe theo dạy bảo cơ hội, có thể không phải người người đều có. hắn tuyệt đối nhìn ra được, Lư Hiệp đem tới tất sẽ trở thành đại sự, nếu như mình năng một mực ở Lư Hiệp bên người, đó là tiền đồ vô lượng, cho nên hắn coi như thổ chết cũng đến nhắm mắt lại.

Lư Hiệp bây giờ ngược lại không để ý Trần Tứ cùng theo một lúc, mặc dù một đường cần luyện công, lúc luyện công bao nhiêu sẽ có nhiều chút khí tức lộ ra ngoài tình huống, hắn cũng biết bao nhiêu chú ý ẩn nấp. mang theo Trần Tứ, một là Lư Hiệp còn là hy vọng Trần Tứ cho mình sử dụng, dù sao có cao cấp kỹ năng người hay là số ít. một điểm khác chính là, nếu như đem tới Trần Tứ đã có thành tựu, như vậy năng mang theo một cái không có tiếng tăm gì nhân ghi chép sử sách, cái này cảm giác thành tựu vẫn có.

Về phần Điền Vi, cỡi khoái mã nếu như bay nhanh lời nói, muốn một ngày một đêm, nhưng là dù sao Điền Vi không thể như thế bay nhanh, Lư Hiệp phỏng chừng cũng phải hai ngày mới có thể đến. về phần Lư Hiệp ngược lại tương đối không lo lắng, dọc theo đường đi cũng không có ý định vì khinh khí cầu gia tốc.

Lư Hiệp ban đêm luyện công, ban ngày đi học làm kế hoạch, nhân tiện chỉ điểm Trần Tứ đôi câu, xem phong cảnh một chút đến cũng coi như thanh thần. Trần Tứ coi như là hơi chút thích ứng trời cao sinh hoạt, buổi sáng miễn cưỡng ăn một chút vật, chính đang khôi phục' trung.

Mấy người rất nhanh liền đến Lư Giang Quận địa giới, đến buổi trưa thời điểm, tựu đã thấy Lư Giang Quận Chủ Thành, mà Lư Hiệp lần này mục cũng không phải là nơi này.

Đội đến Nhật ngã chưa hết, móm lúc chỉ sơ thời điểm, sắc trời dần dần trở tối, bầu trời dần dần được mây dày sò che kín, dần dần bắt đầu khởi phong, Lư Hiệp phỏng chừng chỉ một lúc sau sẽ gặp tuyết rơi. cho nên, hắn quyết định trước hạ xuống, dù sao khí trời không tốt lúc thừa khinh khí cầu là vô cùng nguy hiểm. hắn hạ xuống địa phương khoảng cách hoàn thành ước chừng ba cây số, bốn người cần nhắc đến Nhị nhi cùng Hi nhi vấn đề, đi bộ ước chừng cần hai giờ mới có thể đến. nhưng may mắn thay, phụ cận có một cái thôn trang nhỏ, bốn người liền tới trước thôn trang xem có hay không nắng mưa được ngựa, dù sao một tòa trong thôn trang, vận khí tốt lời nói ít nhất vẫn có mấy tốp Mã.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, nghe Lư Hiệp muốn mua Mã, ngay từ đầu trong thôn trong trường còn có chút khó xử, nhưng là thấy Lư Hiệp nguyện ý cầm chân kim con rùa tiền đề đổi, hơn nữa nguyện ý lại dùng 5 thiên kim chính thống tứ xuất Ngũ Thủ Tệ đến mua, nơi đó trường rút cuộc nguyện ý bán cho Lư Hiệp 3 thất mã, tại đương kim cái thời đại này, Mã Đại nhiều đều là tại trong quân đội, phổ thông lão bách tính rất ít có thể dùng tới ngựa, cho nên ngựa là phi thường quý. Lư Hiệp năng mua được Mã coi như là may mắn, bất quá bỏ ra Ngũ Mai con rùa tiền cũng để cho Lư Hiệp có chút đau lòng. dù sao những thứ này con rùa tiền đều là Lư Hiệp từ trong hoàng cung trộm ra, là xác xác thật thật chân kim làm bằng, Lư Hiệp cũng bắt quá ngàn viên, dĩ nhiên Lư Hiệp còn rất nhiều còn lại Kim Khí.

Chân kim tại đương đại là ít vô cùng, hơn nữa những thứ này con rùa tiền là Hán Vũ Đế thời kỳ làm bằng dùng cho tới nay, mặc dù rất ít lưu thông nhưng là cũng có người hội nhận thức, giá trị phi phàm, một quả Hoàng Kim Quy tiền nhưng khi thiên kim chỉ dụng, giá trị ý nghĩa cạnh tại đương kim lạm phát tràn lan Ngũ Thủ Tệ trên.

Mua 3 thất mã, ba người liền có thể chốc lát đến hoàn thành. đem bốn người thấy hoàn thành lúc, thái dương đã bắt đầu chậm rãi hạ xuống, chẳng qua là bầu trời vẫn sáng ngời. quan sát từ đằng xa hoàn thành, tựa hồ có rất nhiều người tụ tập tụ cửa thành cạnh thông báo thượng, cơ hồ đem cửa thành đều chặn lại.

Lư Hiệp phái Trần Tứ trước đi tìm hiểu một phen mới biết, nguyên lai này hoàn thành tri huyện cao di dân ra bỏ cáo, muốn tại trong nửa tháng này thu cửa thành qua đường phí, quê hương nhân 1 tiền. người xứ khác gấp đôi, đến bốn huyện làm ăn 5 tiền. lãnh Ngoại Thành hương thu thuế gia tăng 5%. dân chúng không khỏi đang nghị luận chuyện này. này cao huyện lệnh đến nhậm một năm, vừa tới mặc cho lúc hàng thu thuế, dân chúng đều ủng hộ, chẳng qua là ai ngờ, này hậu đến lúc trong, liên tăng hai lần thu thuế, bây giờ thu thuế so với lúc trước cao hơn. dân chúng có đi tri huyện phủ thỉnh nguyện, hai lần đều không chỉ, cuối cùng có một cái so sánh thiên kích dân chúng lại bị đánh ra. bây giờ này phủ thuế lại thêm, dân chúng rồi rít lặc đầu nghị luận không dứt. này cao huyện lệnh bây giờ mấy tháng đổi lại trò gian thâm thuế, đã nhượng dân chúng trong lòng cực kỳ bất mãn.

Nhìn oán thanh không ngừng dân chúng, Lư Hiệp tâm lý tựa hồ có hơi chủ ý.

Chương 22: hoàn thành Phiêu Tuyết

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp đối với tự thuật Trần Tử gật đầu một cái, tiếp tục hướng trong thành được.

Đối với cái này các nơi Huyện thủ tự mình đề cao phú thuế bây giờ đã sớm không phải là cái gì mới mẻ sự. nhưng là, bây giờ triều đình căn bản không có thể cấp cho thống trị, bọn họ chỉ có thể hận số tiền này không có đến túi tiền mình, không có cách nào hoàng thượng mang theo đầu thịt cá dân chúng hốt bạc tăng thuế, người phía dưới không nơi theo đào ra về mình không thể nghiệm và quan sát Thánh Ý.

Lưu Hiệp tạm thời không nghĩ nhiều chuyện, chẳng qua nếu như này huyện lệnh nếu quả thật không có mắt chọc tới chính mình, hắn cũng sẽ không chút do dự tự tay vì dân trừ hại. Lưu Hiệp phỏng chừng hiện tại chính mình thân vệ trung Triệu khuông 5 người đã đến Lư Giang Quận Phủ, hắn đã phân phó nhân âm thầm bắt, Lư Giang Quận có mười Huyện coi như là quận lớn cùng Giang Hạ Quận láng giềng, có thể hắn tưởng âm thầm bắt lại cái này Quận. chẳng qua là, đương kim Thái Thủ Lục Khang làm người chính trực, rất có năng lực. nếu là cái tham quan ô lại cũng còn khá lắm, Lưu Hiệp liền có thể tìm người giết hắn, thanh Kỳ cả nhà, tìm người âm thầm cướp lấy. nhưng là phải Sát này Lục Khang Lưu Hiệp còn có chút không bỏ được, nếu là chính diện thu nạp, Lưu Hiệp sợ rằng lấy mình bây giờ cái bộ dáng này, không thể để cho Lục Khang thần phục. bây giờ Lưu Hiệp hiện ở trong tay không có chân chính vượt qua thử thách đồ vật, những thứ này trong tay nhất phương quyền trọng cao quan môn là không có khả năng thần phục chính mình.

Này Lư Giang Quận hiện giờ coi như là đẹp yên, chỉ bất quá đem tới chờ thao Tôn Lưu đại chiến thời điểm, nơi này sẽ gặp phủ đầy khói lửa chiến tranh, dù sao này Lư Giang chính là đầy đủ sung túc phì nhiêu chi địa, là tam phương ai cũng không chịu nhường bộ trọng địa.

Tưởng lại nghĩ, Lưu Hiệp quyết định hay lại là tạm thời không mạo hiểm, chẳng qua là âm thầm ở sau lưng thao túng một ít thế lực ngược lại là có thể. bất kỳ một cái nào thành trấn cùng Quận đều thiếu không như vậy một đám người, bọn họ được gọi là địa phương thế lực. chính mình chỉ cần có thể khống chế được những thứ này địa phương thế lực, liền có thể giống như Lưu Biểu Kinh Châu một dạng cuối cùng đem Lục Khang giá không, dù cho hắn không khuất phục, cũng không khỏi không phục tùng. này mặc dù cũng không là trong chớp lát có thể hoàn thành. nhưng là lấy Lưu Hiệp năng lực cùng tài lực vẫn là có thể làm được.

Giao qua đường phí, Trần Tử tìm tới này hoàn thành tốt nhất Tửu Lâu khách sạn, một phen dứt lốt chi hậu, Lưu Hiệp liền tạm thời vào ở khách sạn này trung, quả nhiên không có quá nhiều lúc, chân trời cũng đã hạ khỏi tuyết, ngay từ đầu vẫn chỉ là rất thưa thớt Tiểu Tuyết, chẳng qua là không có quá nhiều lúc, liền biến thành như là lông ngỗng nhẹ bay tuyết rơi nhiều hoa, Lưu Hiệp đi ra khỏi cửa phòng, vươn tay ra nhận lấy một mảnh bông tuyết, trắng noãn sáng ngời, tại huyền ảo ô nhiễm nghiêm trọng hiện đại là sẽ không dễ dàng thấy như thế trắng tinh tuyết. bông tuyết trong nháy mắt ngay tại Lưu Hiệp trong tay hòa tan.

Lưu Hiệp lần này tới Lư Giang ít nhiều có chút chính mình tự dục, hắn đối với Triệu khuông năng lực vẫn là rất tín nhiệm, tạm thời có thể để cho hắn buông tay đi làm một ít chuyện, về phần Lưu Hiệp chính mình, liền tạm thời làm chút muốn làm sự.

Lúc này, từ đằng xa bắn tới một mực mũi tên ngắn, tại Lưu Hiệp bên người xẹt qua, đóng vào cửa phòng, Lưu Hiệp đi tới, mắt nhìn mũi tên kia, toàn thân son đỏ, lông chim ngắn ngủi, phía trên trổ một cái bạch sắc vảy, Lưu Hiệp cười cười, đem mũi tên ngắn hái xuống, đem vảy lấy xuống xem một phen, tiếp lấy đem vảy cùng mũi tên ngắn ném vào một cái trong túi vải, tiện tay ném vào Hư Không. tiếp lấy Lưu Hiệp lại lấy giấy bút, tiện tay viết một trận, dùng 1 khối Thạch Đầu, đề ở tượng gỗ trên hàng rào.

Nhị nhi gặp Lưu Hiệp tại trong lầu xem tuyết, lập tức cảm áo khoác ngoài đi tới, ở sau lưng khoác lên Lưu Hiệp trên người nói: "Sắc trời muộn, công tử hay lại là sớm đi trở về nghỉ ngơi, tránh cho Lương!"

Lưu Hiệp gật đầu một cái, đi trở về cửa phòng. một hồi nữa, một cái tiểu nhị đi qua từ nơi này, gặp Lưu Hiệp lưu thư có chút kỳ quái, vừa định đi lên cầm, nhưng là từ phía sau lập tức đi ra một bóng người, đem vật kia cầm ở trong tay, có trong nháy mắt đi, chỉ chừa tiểu nhị ở nơi nào lảng lảng ngẩn người.

Tuyết Tịnh không có hạ quá lâu, ban đêm còn là phi thường quang đăng. viên nguyệt nhô lên cao, ánh sao lóng lánh, chỉ có phiêu miểu không chừng bạc Văn thỉnh thoảng phát qua. đợi đến sáng sớm ngày thứ hai, tuyết đã hóa địa không sai biệt lắm, mặt đường có vẻ hơi bùn lầy.

Hôm nay, Lưu Hiệp liền muốn hội hội này cao huyện lệnh, bởi vì Lưu Hiệp muốn hỏi thăm một người, đối với hỏi thăm người loại sự tình này, hỏi 1 huyện trưởng đương nhiên là lựa chọn tốt nhất, dĩ nhiên hắn còn có chính mình tiểu toán bàn. chờ đến sau giờ Ngọ, Lưu Hiệp chuẩn bị thỏa đáng liền dẫn Trần Tử hướng Huyện Phủ đi tới.

Nếu này cao huyện trưởng thích tiền tài, Lưu Hiệp đại khả đưa tiền hắn tài sản, lập tức dự bị thiên kim, đi thăm viếng giá cao đi.

Chuyện này tự nhiên vẫn là Trần Tử làm dứt lốt, hắn đối với việc này sự bây giờ coi như quen việc dễ làm, Lưu Hiệp chủ yếu thường thức hắn có thể nhìn mặt mà nói chuyện, tùy cơ ứng biến, mặc dù có đợi với lịch luyện, có thể là mình bây giờ có thể sử dụng thượng nhãn không nhiều, coi như là chính mình bồi dưỡng nhân tài, đưa hắn thả tại bên cạnh mình, đo hắn cũng không đảm làm phản.

Cao di người này thị ngắn, gặp Luru Hiệp tới mang theo kim thâm viếng, còn tưởng rằng Luru Hiệp là có chuyện muốn nhờ, mặc dù lĩnh gác cửa khá lịch sự, nhưng Luru Hiệp ở nơi này bên trong phủ ngồi ước chừng nửa giờ, vẫn không thấy đến giá cao đi tới.

Luru Hiệp quan sát một chút này huyện lệnh phủ, tuy nói không tính là khí phái, nhưng cũng là rất là không tầm thường, có thể tưởng tượng tháng này bỗng bắt quá 40 học, trật bốn trăm Thạch thực tế có thể bắt được bắt quá hơn một nửa huyện lệnh lại có thể đem phủ nha trang điểm thành như vậy, có thể thấy Kỳ hiệp đáp đồng hương thủ đoạn cũng rất là không tầm thường, thật ra khiến Luru Hiệp có chút kính nể.

Luru Hiệp cũng không gấp, lại qua ước chừng một khắc đồng hồ thời gian, này cao huyện trưởng tài chậm rãi khoan thai đi ra.

Trần Tử từ khi cùng Luru Hiệp sức lực tụt cũng rắn nhiều chút, liền gặp Quận Thủ đều là lấy Lễ Tướng đợi, bây giờ lại bị huyện lệnh điều khí, tướng chỉ điểm chỉ điểm cái này không biết trời cao đất rộng huyện lệnh. nhưng là Luru Hiệp nhưng nhìn ra ý hân, thủ chẳng qua là hơi vung lên, Trần Tử mặc dù trong lòng bất bình, nhưng là đối với Luru Hiệp sai sử là nhất định sẽ nghe.

"Ngô văn Bá Hòa công tử chính là từ Lạc Dương chạy tới, cao di công vụ bề bộn không thể xa tiếp đón vọng công tử thứ lỗi!" cao huyện lệnh nghe Bá Hòa công tử chính là 1 đồng tử, không khỏi thật nhiều trưởng bối cái giá.

Luru Hiệp số lớn trước mắt huyện lệnh một phen, chỉ thấy giá cao di đáng đáp ngũ quan ngay ngắn, tinh mi kiêu mịch trừ vóc dáng khả năng hơi thấp nhiều chút, không tới bảy thước, nhưng cũng kém không nhiều lắm, tại đại hán này có thể ngồi Thượng Quan trừ muốn có tiền trở ra, này tướng mạo cũng là trọng yếu nhất.

Cao di mặc cẩm phục, trong tay trì 1 Ngọc Khí đồ cổ, thỉnh thoảng vuốt vuốt.

Luru Hiệp thấy hân tới, cũng có thể không thất lễ số, lập tức đứng dậy nói: "Bá Hòa từ Lạc Dương tới đây Du Lịch, đi qua nơi này, nghe cao huyện lệnh trì hạ, dân chúng an cư lạc nghiệp, cao huyện lệnh lại thống trị có cách, Bá Hòa mộ danh tới không khỏi bội phục, cho nên lần này chuyên tới để thăm viếng!"

Cao huyện lệnh nghe một chút, trong lòng không khỏi kinh ngạc, vốn tưởng rằng chính là một tài chủ thân nhân Nhi tới cầu sự, lại không ao ước thiếu niên này lại có điểm con đường, hơn nữa lần này nói, nói cao huyện lệnh cực kỳ thoải mái, bản thân hân tướng mạo đáng đáp liền có thể, mặc dù cầu tài, nhưng là Ái danh tiếng, tự cho là mình sinh tài Hữu Đạo. người như vậy, yêu là học đòi văn vẻ, cầu thị tiền tài danh lợi. nhất là thích nghe người ta nịnh nọt, điểm này ngược lại cùng Viên Thiệu có chút tương tự. Luru Hiệp đối với cao di tính cách sờ được chuẩn, mấy lời nói vừa vặn nói đến cao huyện lệnh tâm hoa nở phóng chỗ, mặc dù đối với một người thiếu niên nhân còn có chút Hứa khinh thị. nhưng là bây giờ thân cận càng nhiều hơn một chút.

"Cao mỗ thật không dám nhận a, chẳng qua là, Bá Hòa công tử lần này tới mang như thế nặng nề lễ vật, chắc hẳn không phải là chỉ một vì viếng thăm Cao mỗ. nếu Bá Hòa công tử khen lắm, ta Cao mỗ cũng không cảm Bá Hòa công tử làm ngoại nhân, công Tử Nhượng có chuyện hướng cầu, Cao mỗ đủ khả năng, tự mình giúp chuyện này!" chỉ thấy kia cao di lệnh đi lên chỗ ngồi thời điểm, được vấp một chút, trong tay dần ra, thiếu chút nữa nhượng thủ Trung Cỏ chơi đùa, rơi trên mặt đất. kia cao huyện lệnh sợ một cái, liền cạnh biên Huyện Thừa cũng đi theo sợ run run một cái.

Trần Tử đứng ở Luru Hiệp phía sau thấy vậy, trong lòng khinh thường lạnh rên một tiếng, chỉ bắt quá Luru Hiệp nhưng là cười híp mắt nhìn một màn này, cái này làm cho một mực ở quan sát Luru Hiệp phản ứng Trần Tử đối với Luru Hiệp càng suy nghĩ không ra, nghi ngờ đồng thời cũng ở đây âm thầm bội phục.

"Cao huyện lệnh quả nhiên là minh nhân, nếu là minh nhân liền không nói tiếng lóng, Bá Hòa lần này tới lại là có chút sự cầu cao huyện lệnh hỗ trợ." Luru Hiệp nhắc lên ly trà mân hớp trà nói.

"Há, ta liền nói Bá Hòa công tử nhất định có chuyện! Bá Hòa công tử mặc dù nói tới chính là, nếu không vì phạm đạo nghĩa liêm sỉ, Cao mỗ lập tức làm người ta đi làm."

Luru Hiệp đem ly trà buông xuống nói: "Ngô lần này tới là vì tìm một người, người này là Bá Hòa trưởng bối bạn cũ, Bá Hòa lần này đặc biệt đến thăm hân. chỉ bắt quá cũng không biết trưởng bối tên họ thật, chỉ biết người này ở với này Lư Giang hoàn thành chung quanh, bị người gọi là Kiều Công. Kỳ gia có 2 nữ, chính là ngô chi biểu muội, thuở nhỏ bạn chơi, bây giờ cũng là tương niệm. không biết cao huyện lệnh có hay không nhận biết này Kiều Công?"

"Kiều Công? Huyện Thừa, ngô Hoàn Huyền có thể có người này?"

Kia Huyện Thừa một bộ mặt dài, mắt to mũi cao, lập tức tiến lên phía trước nói: "Đại nhân, quả thật có vừa bị gọi là Kiều Công nhân, ở nơi này hoàn Thành Đông giao có một tòa Kiều Công nơi ở, tại chung quanh khá có danh vọng."

"Ồ? thật có người này? Bá Hòa công tử ngơoi cũng nghe đến, là muốn ngô phái người đưa Bá Hòa công tử cùng đi trước. hay lại là Bá Hòa công tử tự đi trước đây?"

"Bá Hòa có vừa mời cầu, không biết cao huyện lệnh có nguyện ý hay không đáp ứng?"

"Bá Hòa công tử có gì cứ nói."

Chỉ thấy Luru Hiệp nói: "Bá Hòa lần này hy vọng cao huyện lệnh có khả năng đem Kiều Công mời tới, Bá Hòa tưởng cao huyện lệnh có thể đi cùng Bá Hòa cùng đi trước thành nghênh đón, để bày tỏ ngô đối với trưởng bối kính ý, đồng thời cũng thể hiện ra cao huyện lệnh lễ Hiên hạ sĩ Cao Khiết phong thái. nếu là cao huyện lệnh nguyện ý đáp ứng, Bá Hòa nguyện ý lại dâng lên thiên kim lễ vật để bày tỏ Bá Hòa chí cảm ơn!"

"Ồ?" giá cao đi nghe một chút Lưu Hiệp còn có hậu tạ, suy tính tới đến, không khỏi nhìn về phía Huyện Thù, Huyện Thù con người chuyển hai vòng hẳn cũng thu Trần Tử hồi lộ, lập tức tiến lên nói: "Bá Hòa công tử là hậu ý, lần này xuất hành lấy thể nghiệm và quan sát dân tình lễ Hiền hạ sĩ làm tên, đem tới tất được truyền vì giải thoát."

Cao huyện lệnh nghe một chút lập tức tâm hoa nở phóng: "Như thế tốt lắm! cái này thì mời người đi mời kia Kiều Công tới. ngô cùng Bá Hòa công tử cùng xuất phủ nghênh đón!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: cửa thành kinh biến

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Đội trở ra phủ nha đã là chạng vạng tối, lúc này từ Viễn Phương bỗng nhiên tới một người cưỡi ngựa Mã người, vó ngựa mang theo bùn lầy nước chuyển một đường chạy như điên, đội đến đạt đến Lưu Hiệp đám người bên cạnh, lập tức người dừng sức kéo một cái giây cương, kia tuần Mã Đón lúc một tiếng hí, ngừng ở Lưu Hiệp cùng cao huyện lệnh một nhóm trước khi. thấy kia trên lưng ngựa người nhảy xuống, dáng người khỏe mạnh, tuy là mùa đông, mặc bố y da kiên, lại vẫn có thể nhìn ra Kỳ dũng mãnh bền chắc bắp thịt, cường tráng như Hùng.

Lưu Hiệp thấy người này tất nhiên hoan hi không dứt, chẳng qua là cao huyện lệnh lại sợ giật mình, không khỏi hậu lùi một bước, kia Huyện Thù run rẩy nhẹ tiến lên chỉ Diên Vi nói: "Người là người phương nào, vô lễ như thế, chẳng phải biết sợ bốn huyện huyện lệnh đại nhân?"

Chỉ thấy Diên Vi xuống ngựa cảm tức nhìn kia Huyện Thù, Huyện Thù gặp Diên Vi hai mắt Hồn Nguyên nhìn hẳn chăm chăm, làm người lại Không Vũ cường tráng, lập tức lùi về một bước.

"Ngô tới gặp công tử nhà ta, XXX người chuyện gì!"

Kia cao huyện lệnh nhìn một chút Diên Vi lại nhìn một chút Lưu Hiệp, Lưu Hiệp thấy vậy lập tức khom người nói: "Đại nhân chuộc tội, đây là gia thần Diên Vi, từ xa nói chạy tới, không biết được đại nhân, thỉnh đại nhân thiết mạc kiến quán."

"Chuyện này. . đây là người gia gia thần?" cao huyện lệnh đối với Lưu Hiệp hỏi, Lưu Hiệp lập tức khom người tỏ ý. cao huyện lệnh lại quan sát một chút Diên Vi.

Chỉ thấy Diên Vi tiến tới Lưu Hiệp bên cạnh nói: "Công tử, hiện giờ này hoàn thành thành Nội Thành ông ngoại cáo phụ cận đều là dân chúng, làm cho này tư tăng thuế cử chỉ mà oán thanh không dứt, công tử sao sinh cùng này tham quan lẫn lộn chung một chỗ?"

Kia cao huyện lệnh cùng Huyện Thù đều nghe gặp không khỏi biến sắc, kia Huyện Thù vừa định cốt khí dừng khí rầy Diên Vi.

Lại thấy Lưu Hiệp mỉm cười nói: "Diên Vi không biết không nên nói vậy, cao huyện lệnh là mệnh quan triều đình, bây giờ này tăng thuế lệnh là triều đình phát hạ đến, cao huyện lệnh mặc dù yêu dân như con, nhưng là cũng không khỏi không từ, ngô lần này do cao huyện lệnh dẫn đi cửa thành gặp lão hữu, đến cửa thành, huyện lệnh yêu dân như con, sẽ tự rõ ràng thị phi khúc trực, Diên Vi đi theo là được!"

Diên Vi gặp Lưu Hiệp nói như vậy, không biết Lưu Hiệp ý tứ, nhưng là vẫn cảm tức nhìn cao huyện lệnh liếc mắt, tạm thời lui sau lưng Lưu Hiệp.

"Huyện lệnh đại nhân, Diên Vi là Bá Hòa gia thần, ngô làm Ái chi, đối với Bá Hòa trùng chàng đại nhân, nguyện đại nhân xem ở Bá Hòa mặt mỏng thượng, thiết mạc chê bai, đi qua Bá Hòa tất nhiên cảm giác Tạ đại nhân để bày tỏ áy náy!"

Cao huyện lệnh vẫn lời ấy, thần sắc tài hơi chậm. vì vậy một phen điều chỉnh hậu rút cuộc chuẩn bị xa giá hướng cửa thành đi. bây giờ đã là móm lúc hơn nửa, dựa theo tính toán thời gian, Kiều Công ước chừng phải đến Nhặt nạp tài sẽ tới đạt tới cửa thành, bây giờ mà toán giờ vừa vắn.

Đem đến cửa thành thời điểm cũng đã là móm lúc, lúc này trước cửa thành vẫn tụ tập rất nhiều dân chúng. cao huyện lệnh tùy thân chỉ đem mấy tên vệ binh tùy tùng, dân chúng lúc đầu cũng không nhìn ra đây là cao huyện lệnh, cho nên Lưu Hiệp cùng cao huyện lệnh chờ ở nơi đó hậu cũng chưa từng bị quấy rầy.

Chỉ thấy xa xa tới 1 râu dài lão Ông, mặc dù nhìn như lão tướng, thật ra thì Lưu Hiệp biết hẳn bất quá trung niên tuổi tác, chẳng qua là cổ đại ba mươi tuổi là được xưng lão phu, tuổi thọ đều tuổi tác tỷ lệ so với người hiện đại muốn ngắn một chút. cái này cách gọi cũng không tính là có lỗi.

Bởi vì bên người có huyện nha sai dịch, Lưu Hiệp nhận ra hẳn chính là Kiều Công, chỉ thấy hẳn tới trước thành tại thông báo trước đứng một lúc, không

khỏi thở dài một tiếng, lắc đầu một cái.

Bên cạnh sai dịch nói: "Kiều Công, cao huyện lệnh đại nhân cùng Bá Hòa công tử đã tại trước thành chờ, xin Kiều Công nhanh đi cùng với gấp gờ."

Kiều Công gật đầu một cái, bắt quá đoạn đường này hắt một mực ở hời Bá Hòa công tử là vì sao nhân, có thể kia sai dịch cũng không biết, Kiều Công tưởng lại nghĩ, tuy nhiên lại làm sao cũng nghĩ không ra vị nào bạn cũ gia hài tử kêu Bá Hòa. nhưng lại là huyện lệnh mời không thể không đi.

Kiều Công tiếp tục hướng phía trước đi, đợi đến đến trong cửa thành mười trượng nơi, Lư Hiệp cùng huyện lệnh đã sớm tại cung kính chờ đợi, Kiều Công chưa từng thấy qua huyện lệnh, đợi đến Lư Hiệp cùng cao đi bên cạnh, kia sai dịch lập tức tiến cử.

Kiều Công cao đi khom người nói: "Thảo Dân Kiều mỗ bái kiến huyện lệnh đại nhân."

Cao huyện lệnh vẫn này lập tức tiến lên phía trước nói: "Kiều Công không cần giữ lễ tiết, Kiều Công ở nơi này hoàn thành cũng là danh sĩ, bây giờ ta thụ Bá Hòa công tử nhờ, thuận tiện kiểm tra dân tình a. vị này chính là Bá Hòa công tử, nghe Kiều Công cùng Bá Hòa công tử trưởng bối là cố giao, bây giờ cố nhân gặp mặt chắc hẳn hết sức hoan hỉ, hai vị không để ý Cao mỗ." lần này hắt là vì tiền tới, đối với Kiều Công căn bản không quan tâm, chẳng qua là làm dáng một chút a.

Kiều Công nghe này giới thiệu, liền lộn lại nhìn về phía Lư Hiệp, nhưng là này Kiều Công làm sao cũng không nhận ra được này là người phương nào chi tử.

Lư Hiệp mỉm cười tiến lên hướng Kiều Công bái nói: "Tiểu Chắt Bá Hòa, bái kiến Kiều Công."

Kiều Công không khỏi càng nghi ngờ: "Vị này Bá Hòa công tử. . lão hủ năm lão hồ đồ, không biết Bá Hòa công tử là người nào chi hậu, lão hủ thật sự là không nhớ ra được."

Kiều Công mới vừa nói xong, bỗng nhiên bốn phía dân chúng cao bằng một người kêu: "Đây chẳng phải là Lư Huyện Thừa sao? Huyện Thừa bên cạnh đó là huyện lệnh đại nhân."

"Cái gì huyện lệnh đại nhân, cao huyện lệnh ở đâu?"

"Đi chúng ta tìm hân nói rõ lý lẽ đi, này phú thuế lại thêm còn có để cho người sống hay không!"

Dân chúng nghe một chút rồi rít ừng thượng, hô to kêu gào, rồi rít như rừng cao huyện lệnh cho dân chúng một câu trả lời, cũng không lâu lắm, chung quanh liền tụ nấn dân chúng.

Dân chúng trong nháy mắt tụ tập, đây là bất ngờ sự.

Cao huyện lệnh chưa từng thấy bức này khí thế, trong lòng không đáy khí lập tức kinh hoàng lui về phía sau, rất nhanh hân tựu không thể lui được nữa, dám được dân chúng vây lại.

Đúng vào lúc này, có 1 lão nhân tóc trắng, cổng lấy sau lưng 1 bó củi lớn đến cửa thành, lại bị quân lính cản lại, lão nhân kia không có tiền thông quan, tuy nhiên lại lại gấp vào thành, không khỏi ở ngoài thành làm gấp, không khỏi ôm đầu ngồi xồm ở nơi nào.

Bên trong thành dân chúng chen chúc, những vệ binh kia thấy vậy lập tức muốn tới bảo vệ huyện lệnh đại nhân, lão nhân gặp vệ binh buồng lòng, thẳng hướng trong cửa thành phóng tới, lão nhân kia một con chằm ở trong đám người, lão nhân không biết lấy ở đâu khí lực, xông qua mọi người, trực tiếp ôm lấy cao huyện lệnh chân, khóc lớn tiếng nói: "Huyện lệnh đại nhân! lão hủ dưới gối không con, bây giờ nội nhân bệnh nặng bây giờ cần được y, lão hủ bị bắt đắc dĩ đến củi bán củi, người không có đồng nào, quả thực thông không được quan, đại nhân mắt tình a!"

Lão nhân kia mặc phá áo, nhìn có chút nhũn nhũn bản thủ, cao huyện lệnh kinh hoàng thất thố nói: "Này là người phương nào! nhanh. . nhanh kéo xuống! kéo xuống!"

Lập tức có vệ binh tiến lên đem lão nhân mang xuống, chẳng qua là lão nhân gất gao bắt cao di vật áo, cuối cùng lại kéo xuống một tầng lớn.

Gặp huyện lệnh như cùng ăn con ruồi đáng vẽ, vệ binh chỉ đành phải hội ý, hướng về phía lão nhân chính là một trận đá. một đại hán tức không nhịn nổi, tiến lên phía trước nói: "Các người đám người này, làm sao có thể như thế khi dễ lấy Cô Khô lão nhân!"

"Người này mạo phạm huyện lệnh đại nhân! chính là trọng tội! người nếu không phục liền người đồng thời làm!"

Dân chúng thấy vậy, rồi rít giận dữ, lập tức chen chúc tiến lên, đem vệ binh cùng cao huyện lệnh bao bọc vây quanh.

Nhưng là mặc dù như thế, dù sao cũng là huyện lệnh cùng Thành Vệ, dân chúng tuy nhiều, nhưng là không có răng con cừu.

Đúng vào lúc này, một cái áo da đại hán bỗng nhiên tiến lên, nắm lấy kia đánh lão nhân vệ binh, đi lên chính là một cái tát, lại đem vệ binh kia rút ra gần một trượng xa. còn lại vệ binh nhất thời kinh sợ, có một cái muốn lên trước, lại bị một cước đạp trúng bụng, giống như một tôm tép như thế co rúc ở địa.

Cử động này lập tức vì chung quanh dân chúng gia tăng lòng tin, rồi rít chen chúc tiến lên, rất nhiều tạo phản thế.

Kia Huyện Thừa thanh âm bởi vì kinh hoàng mà trở nên bén nhọn, hân biên đỡ cao huyện lệnh lui về phía sau vừa nói: "Các người đám này người cùng

khô, nhược thương mệnh quan triều đình là trọng tội, còn không mau mau lui ra!"

Nhưng là lúc này dân chúng làm sao nghe hấn, hấn vừa định lui về sau nữa một bước, lại chợt phát hiện mình bị người ngăn trở, hấn quay đầu nhìn lại, liền thấy cái đó mặc áo da, Bạo Hùng như thể thân thể, chính là Điền Vi!

Điền Vi trợn mắt mà lên, cũng không nói chuyện, quơ lên Khổng Vũ có lực cánh tay, cho kia Huyện Thù một cái trọng quyền, nhất thời hai cái răng quăng ra ngoài, Huyện Thù được thẳng tắp đập phải trên đất.

Tiếp lấy Điền Vi trợn mắt nhìn về phía cao huyện lệnh, một bộ Sát đỏ mắt đáng vẻ, từng bước một hướng cao đi đến gần.

"Người. . người muốn làm cái gì? người tới còn không mau ngăn lại hấn!" lúc này, cao đi chợt nhớ tới một người, không khỏi hướng một bên Lư Hiệp nhìn. tuy nhiên lại gặp Lư Hiệp căn bản không xem bên này, như là đang cùng Trần Tử giao phó cái gì, Trần Tử lập tức tiến vào đến trong đám người, cao đi đành hô: "Bá Hòa công tử, còn không mau ngăn lại người nhà này thần!"

Nhưng là, Lư Hiệp căn bản là đem không nghe thấy. những vệ binh kia xông lên, Điền Vi một quyền một cái, toàn bộ quật ngã. nhất thời trên đất nhiều vô số mạng theo Huyết Cầu Nha.

Điền Vi một cái nắm lấy cao đi cổ áo. thẳng đem cao đi nhấc tới, "Ngô Điền Vi bình sinh hận người nhất môn đám này hiếp đáp đồng hương hôn quan! hôm nay, ngô Điền Vi sẽ vì dân trừ người này 1 hại! !" hấn đem cao đi ngã xuống đất.

"Người! !" cao đi vừa định bò dậy, chỉ Điền Vi nói cái gì. nhưng là Điền Vi lại rút ra trên người mạng hai thước trọng đao, hàn quang chợt lóe, nhất thời đầu người rơi xuống đất! máu tươi tung tóe mà ra.

Điền Vi phun một tiếng, đi về phía Huyện Thù, không nói hai lời, lại vừa là một cái đầu người!

Nhất thời chung quanh sợ yên lặng như tờ.

"Sát. . sát nhân! người này Sát mệnh quan triều đình Cao Đại Nhân! !" vệ binh gặp Điền Vi nhưng là vô cùng hoảng sợ, đều giờ súng muốn lên trước lưng bắt. nhưng là Điền Vi tự đứng ở nơi đó, lại không một người dám lên trước.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hiệp Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: hoàn thành điệp huyết

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Chung quanh dân chúng, xem lên trước mặt hai cái đầu người cùng đao đầy đất kêu đau vệ binh, không khỏi trở mắt nhìn nhau. lúc này, một người ở trong đám người bỗng nhiên hô to: "Loại này cầu quan! Sát được! Sát đại khoái nhân tâm!"

Dân chúng nghe một chút, rồi rít nghị luận, có chút đầu, có nhìn về phía còn như Tử Thần Điền Vi, mang theo chút sợ hãi. bất quá một hồi nữa, dân chúng liền rồi rít nói Sát thống khoái.

Điền Vi lui về phía sau, đi ở Lư Hiệp bên cạnh, lại thấy Trần Tử đi ra lớn tiếng nói: "Các vị hương lý chớ kinh hoảng! nghe ta một lời! giá cao đi, tuy là mệnh quan triều đình! nhưng là thịt cá dân chúng, qua loa tăng thuế, bây giờ ngô Lạc Dương Bá Hòa công tử đến chỗ này, chuyên vì thanh trừ này cầu quan, chính là Phong triều đình chi mệnh, từ triều đình mà tới. vừa rồi Sát này cầu quan chính là ngô Bá Hòa công tử gia thần Điền Vi! từ hôm nay trở đi, Bá Hòa công tử đem thay thế giá cao đi, trở thành hoàn thành chi chủ! Bá Hòa công tử tuyên bố, bây giờ hoàn thành, toàn bộ phú thuế đều hủy bỏ hai năm!"

Dân chúng nghe một chút, rồi rít nghị luận, chẳng qua là có một người nói: "Người lời này là thật? vừa cất mặc đồ gạt chúng ta?"

"Tự nhiên coi là thật! bất quá từ hôm nay trở đi, toàn bộ hoàn thành dân chúng đều phải tuân thủ Bá Hòa công tử sở ban bố tân pháp lệnh. nếu như hoàn thành dân chúng nguyện ý nghe theo Tịnh mọi chuyện ủng hộ công tử, như vậy Bá Hòa công tử hướng mọi người bảo đảm, chỉ cần nửa năm, hoàn thành bên trong đem không một người đi xin ăn, gia gia có thể an cư lạc nghiệp!"

Đúng lúc này, chỉ thấy xa xa tới một đám người, cầm đầu cả người đất tiền người trung niên, bên người mấy cái biểu hình đại hán, đồng thời mang theo xa xa thấy tựa hồ có vệ binh vây lại.

"Người nào nghĩ tại hoàn thành giương oai Tu hồi qua ta Lôi Bá!" kia quần áo đất tiền người trắng niên thanh âm vang vọng, cách thật xa liền cao giọng nói.

Dân chúng nghe một chút là Lôi Bá, rồi rít có thói ý, như là này Lôi Bá uy thế cao hơn đó huyện lệnh còn muốn cho nhân sợ hãi. mà Lôi Bá đi theo phía sau tên vệ binh ăn mặc nhân, bắt quá nhìn so với còn lại vệ binh Trang Bị canh uy vũ nhiều chút, hẳn là này hoàn thành hộ Thành Vệ đội trưởng, kêu cái Huyện Ủy, tương tự với Quận Thủ môn hạ Đốc vị trí. chỉ bắt quá hoàn thành Bình thiếu bắt quá mấy trăm thủ quân, này Huyện Ủy năng lượng nói lớn không lớn nói nhỏ cũng không nhỏ, lại nghe này Lôi Bá mệnh lệnh, có thể thấy này Lôi Bá tại hoàn thành đúng là một phương bá chủ. Lư Hiệp nhìn xa xa Lôi Bá đến không biết đang suy nghĩ cái gì, hẳn trước hết để cho Kiều Công đến một bên, để tránh bị liên lụy, Kiều Công mặc dù không rõ cho nên, nhưng là vẫn dựa theo được.

Cũng không lâu lắm Lôi Bá tụt tiến lên, dân chúng rối rít tản ra, thấy thượng đã có hai người phơi thầy ở đây, không khỏi瑟瑟, hẳn tự nhiên nhận được là huyện lệnh cùng Huyện Thù. Lôi Bá đưa mắt thu hồi, cũng không hề e sợ, hẳn chậm rãi nhìn bốn phía nhân, ánh mắt từ dân chúng thân vút qua qua, cuối cùng cố định hình ảnh tại nhìn không quá quen thuộc Lư Hiệp đoàn người trên người.

Lôi Bá nói: "Ai Sát cao huyện lệnh mau đứng ra! tránh cho liên lụy người khác!"

Điền Vi thấy vậy liền muốn tiến lên, chẳng qua là lại bị Lư Hiệp cản lại, Lư Hiệp đi lên phía trước, đối với kia Lôi Bá nói: "Sát giá cao di chính là chính là tại hạ!"

Lôi Bá thấy lại là đứa bé này, hoài nghi nói: "Người?"

Lư Hiệp cũng không để ý Lôi Bá khinh thị trực tiếp nói: "Không sai! người có thể hỏi một chút những thị vệ này này cao huyện lệnh chính là ta Bá Hòa mang tới đây, có thể đem hẳn mang tới này, tự nhiên cũng có biện pháp giết hẳn! nếu như vị này Lôi đại nhân không tin, đại khả thử một chút ta thanh bảo kiếm này có thể hay không chém xuống này cầu quan đầu! không biết Lôi đại nhân có dám thử một lần hay không?" Lư Hiệp rút ra bảo kiếm, nhẹ nhàng mon trón lóe lên sâu kín hàn quang mũi kiếm.

"Lớn mật! chính là trẻ con sao dám tại lôi trước mặt đại nhân vô lễ như thế! bắt lại cho ta!" bên cạnh hẳn Huyện Ủy lập tức muốn cho Binh cầm Lư Hiệp, chẳng qua là này Lôi Bá nhưng là ngăn lại hẳn.

"Tiểu tử ngươi cũng đã biết sát hại huyện lệnh là vì sao ý sao?" Lôi Bá mỉa mai con mắt hỏi.

"Cái này tự nhiên biết. về phần huyện lệnh, là triều đình quan chức, 1 huyện trưởng! vô cớ sát hại mệnh quan triều đình là tử tội!"

"Nói không tê, đã là biết, ngươi còn dám đứng ra, chẳng lẽ ngươi không sợ chết sao? niệm tình ngươi tuổi còn nhỏ quá, chớ có nghịch ngợm!"

Lư Hiệp ngược lại không để ý, hẳn biết này Lôi Bá tâm lý thật ra thì đang tính toán chính mình là người nào, Lôi Bá người như thế bao nhiêu vẫn có chút chính mình đặt chân gốc rễ, nhưng là Lư Hiệp biết rõ mình không cần phải ở trên người hẳn đang lãng phí hỏi đôi giá trị, bởi vì hẳn sớm có dự định.

Lư Hiệp chỉ nói: "Ta thật ra thì đã sớm nghe, này hoàn thành, Hoàng Đế không phải là lớn nhất, Huyện Thù không phải là lớn nhất, huyện lệnh không phải là lớn nhất, này lớn nhất chính là một cái tên là Lôi Bá nhân, hôm nay gặp mặt quả nhiên không thể tầm thường so sánh, Bá Hòa bội phục!" gặp Lư Hiệp nói như vậy, Lôi Bá không khỏi trên mặt đắc ý, 1 trẻ con cũng nhận biết hẳn, bao nhiêu cũng nói hẳn Lôi Bá ở nơi này hoàn thành địa vị.

Chẳng qua là Lư Hiệp tiếp tục nói: "Ngô còn nghe, này Lôi Bá mặc dù có thể trở thành hoàn thành phía sau chủ nhân, không có lý do gì khác, Lôi Bá mặc dù không chức vị, lại mua quan, chức quan này so với huyện lệnh còn lớn hơn hai cấp, thứ yếu, Lôi gia tại hoàn thành thế lực cũng coi là thâm căn cố đế, phạm là cùng Lôi gia đối nghịch, không phải là bị diệt tộc, chính là chèn ép. ngay cả đến huyện thành thu thuế đều phải trước giao cho Lôi gia ba thành. người nào không sợ?"

Lôi Bá nghe xong, sắc mặt nhất thời trở nên có chút âm trầm, Lư Hiệp không để ý hẳn làm sao chỉ để ý nói: "Và lại, này hoàn thành toàn bộ thanh lâu kỹ viện, sòng bạc tửu lầu, hơn nửa sản nghiệp đều là Lôi gia, cho dù có phản kháng, chính là dân chúng hà túc quai xi, Lôi gia lấn áp dân chúng chuyện làm cũng không tính là ít! dân chúng đối với cái này huyện lệnh cũng có thể bị thương oán thán, đối với Lôi gia nhưng là giận mà không dám nói! bá đạo như vậy! như thế lũng đoạn! nếu như vẫn không được vì này Huyện Thành Chủ nhân, còn có ai xứng đáng đây?"

Lôi Bá vẫn này là đột nhiên biến sắc, không bao giờ nữa tương Lư Hiệp nói một chút, dân chúng cũng là nghị luận âm ỉ.

Lôi Bá hướng bên cạnh Huyện Ủy sử thủ thế.

Huyện Ủy lập tức hô lớn nói: "Người này sát hại huyện lệnh mệnh quan triều đình, mau lung bắt! !"

Cận 300 tên vệ binh chen nhau lên, Lư Hiệp thấy vậy nhưng là hậu lùi một bước.

Gặp mặt sau Điền Vi một tay nhắc khỏi một cái bao bố, trực tiếp ném hướng không trung, tiếp lấy bao bố Mãnh trên không trung nổ tung, bên trong lại là bột mì! đầy trời bột mì nhất thời đem tầm mắt mọi người che kín. đúng vào lúc này, co rút ở trong đám người Lư Hiệp Mãnh ném ra hai pháo nổ, Mãnh ném vào binh lính trong đám.

Nhất thời tiếng roi trận trận, như Lôi Công rống giận, chiêm rống tiếng động vang trời, lách cách vang dội. này dây pháo dù sao cũng là mới mẻ vật, vệ binh chưa từng thấy qua này dây pháo trận thế, không biết phát sinh cái gì, chỉ thấy ánh lửa nổi lên bốn phía, bị dọa sợ đến rối rít chạy tứ tán, ngay cả Điền Vi, Trần Tử cùng một đám dân chúng đều là hoảng sợ không thôi. nhưng vào lúc này, chỉ thấy mặt sau trong dân chúng có thật nhiều nhân bỗng nhiên lớn tiếng hô to.

"Sát! !"

"Sát!"

"Sát Lôi Bá!"

Trong lúc nhất thời tiếng pháo, tiếng la giết liên tiếp, nhưng lại là sấm to mưa nhỏ.

Lôi Bá mọi người, cho là có loạn quân công thành, hơn nữa dây pháo nhiễu Tâm, bụi bậm đầy trời, đã không biết người ở chỗ nào, chạy tới đó, mỗi một người đều biến thành con ruồi không đầu.

Đúng lúc này, Luru Hiệp đã sớm nhắm ngay Lôi Bá vị trí, vọt thẳng vào bụi bậm trung! đem Luru Hiệp lần nữa lao ra lúc sau đã nhiều hai cái đầu người.

Diễn Vi Trần Tử gặp Luru Hiệp đi ra, lập tức tiến lên tiếp ứng, chẳng qua là Luru Hiệp lúc này tuy là đằng đằng sát khí, lại toàn thân bột mì, có chút tức cười. Luru Hiệp chỉ nói cho Diễn Vi, mặc dù tiến vào bên trong liều chết xung phong, không cần sợ hãi kia như sấm vang dội tiếng nổ.

Diễn Vi nghe mệnh lệnh, liền lấy dũng khí, găm lên giận dữ, xông vào trong trận chiến, một trận chém giết, chẳng qua là, chẳng biết tại sao, Luru Hiệp phảng phất mới vừa rồi trong nháy mắt thấy Diễn Vi trên người tuôn ra nhân nhật hồng quang.

Bất quá bây giờ suy nghĩ chẳng phải nhiều, Luru Hiệp không thể buông tha bây giờ cơ hội hô lớn: "Ngô đã xem Lôi Bá đầu người bắt lại, từ nay này Huyện lại không tham quan thổ hào lần áp dân chúng! nguyện ý nghe ngô Bá Hòa hiệu lệnh, hãy cùng Bá Hòa đồng thời đem này tham quan thổ hào từ hoàn thành thanh trừ đi ra ngoài! !"

Chẳng qua là dân chúng còn đang kinh hoàng, do dự vạn phần.

Có thể là bởi vì vừa rồi liều chết xung phong âm thanh, đưa đến dân chúng trong lòng đều có một trận hỏa khí. nhớ tới được Lôi gia thổ hào, còn có tham quan khi dễ thời gian, trong lòng liền có không nói ra ác khí.

Lúc này cũng không biết là ai ở trong đám người hô to: "Ngô nguyện ý nghe lệnh với Bá Hòa công tử, bắt lại tham quan, đánh ngã thổ hào!"

Lại có mấy người rồi rít đồng thời kêu lên, "Đánh tới thổ hào! , nghe Bá Hòa công tử hiệu lệnh!" dần dần có còn lại dân chúng cũng đồng thời, tiếp lấy toàn bộ dân chúng đều đồng thời phấn khởi. ngay cả trước khi kia lưng gù lão nhân cũng giờ lên cùi cùn, hô to khẩu hiệu.

Nhất thời, do Luru Hiệp dẫn, này một đám dân chúng rồi rít bắt đầu quét sạch lộ trình, thẳng đến ban đêm mới thôi, Luru Hiệp mang theo hoàn thành dân chúng, san bằng này hoàn thành toàn bộ thân hào nông thôn thổ hào cửa nhà. này hoàn thành bên trong lại vô năng nói chuyện người.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: thâm mưu viễn lộ

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Sáng sớm trời vừa tờ mờ sáng, trong sân cây cối đầu cành nổi lên đến một tầng Bạch Lượng sương lạnh.

Huyện nha trong đình Đại Đường, Luru Hiệp ngồi cao với công đường, Đường hạ tụ tập dân chúng, mà bây giờ Luru Hiệp đã bị hoàn thành dân chúng gọi là Tiểu Lão Gia.

Bây giờ hoàn thành cơ bản đã không có có thể nói lên lời nói nhân, nhiều nhất chính là mấy cái trong trường, bất quá tại Luru Hiệp vận dụng quần chúng lực lượng Sát một cái sau này, huyện thành này liền lại cũng không có phản đối Luru Hiệp thanh âm, bởi vì Luru Hiệp là hết thầy phát động giả, lại Thủ Nhận này hoàn thành một mực tiếp tay cho giặc Lôi Bá, cho nên bây giờ dân chúng vị Luru Hiệp như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Luru Hiệp đối với dân chúng ủng hộ, vẫn là rất hiền lành, bất quá bắt lại hoàn thành là dễ dàng, giải quyết tốt công việc lại hoàn toàn không thể lơ là. hiện tại hân thuộc về hoàng tử tạo nhà mình phản, tự nhiên muốn cân nhắc chu toàn. đợi đến làm một ít đầu vào đầy cùng an bài hậu, Luru Hiệp đem có thể phân một ít kế toán cùng lương thực phân cho đám này dân chúng, dù sao chỉ có nhượng dân chúng cảm thấy thật thật tại tại được ích lợi, bọn họ mới có thể quyết một lòng nghe người.

Làm xong hết thấy các thứ này, đã là buổi trưa, Lư Hiệp miệng lưỡi công kích Hoàn Huyền trong đề ép công văn, không khỏi xoa xoa huyết Thái dương.

Bắt quá hần ở nơi này hoàn thành cũng không thể ngây ngô quá lâu, Điền Vi được phái đi tạm thời chinh đốn quân đội, Trần Tử đã từ bên ngoài đầu vào đẩy dân trấn trở lại hầu hạ tại Lư Hiệp bên người. đồng thời Lư Hiệp đã phân phó qua Trần Tử, trước đem Kiều Công mang sẽ đi, chờ bên này sự tình vừa xong, hần sẽ đích thân đi đến Kiều Công nơi ở thăm viếng, mặc dù Kiều Công vẫn không hiểu, hơn nữa có chút chưa tỉnh hồn, nhưng là vẫn bắt đắc dĩ đáp ứng, đồng thời Lư Hiệp đã báo cho biết Nhị nhi Hi nhi, tối nay có khách quý tương yêu, cho nên liền trước không đi trở về, để cho hai người không cần phải lo lắng, chỉ để ý trước tiên ở khách sạn chờ.

Lư Hiệp đi ra khỏi cửa phòng, hướng phủ nha sân nhỏ đi tới, này Huyện Phủ sân mặc dù cùng hoàng cung so với kém trăm lẻ tám ngàn dặm, nhưng là cũng coi như nhà trí. Trần Tử lập tức đuổi theo, cúi đầu hầu hạ tại Lư Hiệp bên cạnh, Lư Hiệp thấy Trần Tử một bộ lắng nghe Giáo Hội bộ dáng không khỏi cười cười, này Trần Tử quả nhiên không có cô phụ hai cái kỹ năng, cái này không tiếng động nịnh bợ vẫn là rất hưởng thụ.

Lư Hiệp liền nói: "Chắc hẳn ngươi nhất định đang nghi ngờ, ta vì sao như thế lời lệ phong hành muốn bắt này hoàn thành chứ?"

Trần Tử gặp Lư Hiệp câu hỏi, vì vậy đáp: "Trần Tử quả thật không biết, bắt quá công tử làm như vậy tự nhiên có công tử đạo lý, Trần Tử mặc dù không rõ cũng không dám vọng thêm suy đoán!"

"Ngươi còn đoán một chút, không cần cố kỵ!"

Trần Tử sừng sốt một chút liền suy tính một chút nói: "Mặc dù công tử bắt lại hoàn thành thủ đoạn nhanh mà tàn nhẫn, nhưng là ta nghĩ rằng công tử Ứng nên Tịnh không phải là muốn tạo phản. ta đoán công tử mặc dù gia sản đại, nhưng là khả năng không có công tử đặt chân căn bản, công tử chuyên này Du Lịch thiên hạ, chính là muốn kết giao chính mình thế lực. tưởng cảm này hoàn thành làm căn cơ!"

Lư Hiệp kinh ngạc một chút: "Nói mặc dù còn có rất nhỏ xuất nhập, nhưng là rất không tồi!"

Nhưng lúc này Trần Tử cau mày tiếp tục nói: "Nhưng Trần Tử có chút không rõ địa phương, thỉnh công tử chỉ giáo!"

"Ồ? nói nghe một chút"

"Hai ngày này một mực thụ công tử dạy bảo, Trần Tử được ích lợi không nhỏ, nhưng là lần này Trần Tử nghi ngờ có mấy giờ, này huyện lệnh cao đi dù sao cũng là mệnh quan triều đình, thiên hạ này không có không lọt gió tường, công tử Sát mệnh quan triều đình tin tức sợ rằng lừa gạt không bao lâu, mặc dù công tử khả năng gia thế hiển hách, nhưng là Sát mệnh quan triều đình vẫn còn có chút phiền toái. và lại, trước khi công tử đem cao đi dẫn tới cửa thành thời điểm, cũng đã bắt đầu bố trí, nhưng là hệ này bố trí mặc dù nhìn như trùng hợp, nhưng là lại đều một vòng trừ một vòng chặt chẽ, cắt hợp lại cùng nhau, nhưng là Trần Tử lại không thể hoàn toàn xem hiểu, mong rằng công tử có thể chỉ điểm một, hai."

Lư Hiệp cười cười nói: "Ngô dám giết huyện lệnh cao đi, cướp lấy này hoàn thành tự nhiên có ta có thể bắt lại căn cứ. trước khi ngươi nói không tệ, chỉ bắt quá ngươi có thể thấy vẫn còn tương đối thiên cận, dù sao ngươi xuất thân nghèo hèn vẫn không thể tiếp xúc được cái này tầng thứ sự tình. có thể nói như vậy, không ngoài một năm, thiên hạ tất nhiên đại loạn! cho nên bây giờ có thể không có kỳ chút nào bắt lại hoàn thành."

Trần Tử vẫn này không khỏi sững sờ, không hiểu Lư Hiệp lời muốn nói thiên hạ đại loạn là ý gì.

Chẳng qua là Lư Hiệp cũng không làm giải thích tiếp tục nói: "Về phần giá cao đi, ngay từ lúc lúc vào thành hậu ngô liền muốn giết hần, chẳng qua là kế hoạch vẫn chưa hoàn toàn thành thực, bởi vì ta đợi thêm một người, khi ta tại khách sạn thời điểm, rốt cuộc chờ đến ta đã sớm an bài tại hoàn thành bộ hạ cho ta tin tức, cho nên ta liền có thể hoàn toàn yên tâm bắt lại hoàn thành."

Này cao huyện lệnh cũng là muốn người chết á..., cho nên không cần phải với hần tức giận, đại khả nhượng hần sống lâu một chút.

Ta có ý lấy thăm viếng Kiều Công mượn cơ đem cái đó cao đi kia ngu xuẩn dẫn tới cửa thành, cũng là trong kế hoạch, đoán chừng này tham quan nhất định sẽ đi, bắt quá coi như không đi, ta cũng có những biện pháp khác. chỉ hậu liền cho phép Điền Vi Sát giá cao đi, nhưng thật ra là vì dẫn ra này hoàn thành chân chính chủ tử Lôi Bá đám người.

Cao đi bắt quá tiếp tục mặc cho huyện lệnh một năm, Lôi Bộ đám người mới là này hoàn thành chân chính Chương Không Giã.

Về phần Thủ Nhận Lôi Bá công việc vẫn là muốn ta tự mình làm, mục chính là nói cho dân chúng, ta Bá Hòa so với Lôi Bá càng lợi hại hơn. trước đó làm hết thấy tất cả đều là xúi giục quân chúng thu nạp cùng chấn nhiếp dân tâm, để cho bọn họ có thể thật lòng về lại ta thống trị bên dưới, về phần những thứ kia quá trình, đều là đã sớm tính toán được, sở dĩ dân chúng hội trong quá trình này như thế phối hợp, còn phải dựa vào ta trước khi an bài bộ hạ, hần đã sớm thu mua mấy chục người, là vì cho ta tạo thế."

Trần Tử nghe một chút, không khỏi gật đầu một cái, không trách hần vẫn cảm thấy, dân chúng giống như là được Phó Ma, một mực theo Lư Hiệp bước chân tới. chẳng qua là trên đời nào có trùng hợp như vậy sự, nguyên lai là sớm có sắp xếp.

Lư Hiệp đi tới trong sân, hái một gốc cây chi, xem một phen, tiếp tục nói:

"Phải lấy được hoàn thành, thật ra thì căn bản không cần như thế đại phí chu chương, nhưng là ta muốn là chúng chí thành thành dân tâm! là ủng hộ! dân chúng mới là phát triển căn bản! như vậy nháo trò, tại giữa đêm ta hãy thu bó này hoàn thành dân chúng trung thật nhất dân tâm, mặc dù ta chỉ là một đồng tử, nhưng là ta lại mạng của bọn hần quét sạch lúc trước toàn bộ thịt cá lần áp dân chúng ác bá, nhượng toàn bộ dân chúng đều hả giận, đồng thời những người này chưa trừ diệt, ta cũng không cách nào chân chính an tâm nắm giữ hoàn thành."

Bây giờ đem này dân tâm, địa bàn đồng thời bắt lại, coi như ta đặt chân căn bản, từ đó hướng bốn phía khuếch tán thế lực, ta liền có thể một chút xíu trở nên mạnh mẽ! hoàn thành cùng này Lư Giang Quận vốn là phi nhiều đầy đủ sung túc nơi, ở chỗ này vô luận là đồn điền hay lại là kinh doanh, ta đều sẽ có được gấp đôi lợi nhuận. đồng thời ta cũng phải đem nơi này biến thành này đệ nhất thiên hạ kiên thành!

Nhưng là dù sao ta không thể một mực sống ở chỗ này, đây chính là ta nói trước khi vào thành bản khoản.

Nhưng là bây giờ bản khoản đã không có, bởi vì dùng không bao lâu, ta bộ hạ sẽ đem người kia mang đến. chỉ cần đem người kia mang đến, ta tin tưởng hẳn hội giống như một cái sẽ đẻ trứng gà mái, hiệp trợ ta nhượng chung quanh xuất hiện lần nữa lần lượt hoàn thành. chỉ cần hẳn có thể đến, cũng không uổng ta hai năm qua tại trong tín thư tiếp theo phiên làm việc cực nhọc!"

Đúng vào lúc này, cả người Phác Tô Thanh năm nam tử đi tới, nam tử rất là anh tuấn, tinh mi kiếm mục, trên trán hệ 1 xanh sẫm đai lưng, thật dài hắc phát tùy ý buộc ở ghim lên buộc ở sau ót có chút lãng tử cảm giác, thân thể mặc dù không toát khôi ngô, nhưng là cũng là tương đối khỏe mạnh. Lư Hiệp vừa thấy đàn ông kia đến, trên mặt liền lộ ra nụ cười.

Đàn ông kia đi tới Lư Hiệp trước người gặp Trần Tứ cũng ở bên cạnh, vì vậy lập tức một gỏi bái nói: "Thần A Phong, bái kiến Chủ Công!"

Lư Hiệp lập tức đưa hẳn đỡ dậy cười nói: "A Phong tự mình đến bái kiến ta, phải là mang đến chuyện tốt! chỉ đề ý nói, Trần Tứ chính là ta tâm thu yên trước đệ nhất mã phu, không cần cố kỵ!"

A Phong nghe xong, không khỏi ngẩn ra, nghe Lư Hiệp ý này, người phu xe ngược lại thành vinh dự gọi, bất quá Lư Hiệp Cổ Linh Tinh Quái hẳn cũng không phải lần thứ nhất kiến thức, từ khi hẳn hai năm trước thấy Lư Hiệp một khắc kia trở đi, liền một mực thuộc về trong lúc kinh ngạc, đối với Lư Hiệp, đây chỉ có thể dùng Thiên Nhân để hình dung, chứ không có cách nào khác.

Chẳng qua là hẳn biết Lư Hiệp muốn từ hẳn này trong được cái gì tin tức, lập tức có nhiều chút kích động nói: "Diễn Phong tiên sinh đã đến. bây giờ đã đến cửa thành, cho nên A Phong tới trước thông báo, Đông Lai đã đi tiếp ứng Thường Đức, tiếp tục Diễn Phong tới, về phần khuông Ca bên kia cũng cho Chủ Công mang đến tin tức." dứt lời, A Phong liền đem 1 phong thư giao tại Lư Hiệp trong tay.

Lư Hiệp nghe một chút, nhận lấy thư, quả nhiên là tin tức tốt.

Lư Hiệp bây giờ chờ chính là chỗ này Diễn Phong, Diễn Phong cương trực công chính, như thế biết hậu cần, lại có trí mưu thao lược quật lão đầu, chính mình dùng để ở nơi này hoàn thành thực hành "Chủ Nghĩa Cộng Sản" thật thích hợp!

ps: uất ức, liền phát hai chương, hôm nay còn phải nhiều cây số. . bởi xem ở hai chương phân thượng tới điểm đề cử đi. .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: đối chọi gay gắt

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

(liên tục canh ba, cầu đề cử! !)

Chỉ thấy trước cửa phủ, như thế thức phong cách cổ xưa xe ngựa tự xa xa lái tới, người phu xe là một thân Hắc Y hán tử khỏe mạnh, một cái ăn mặc nho sinh người tuổi trẻ ngồi ở bên cạnh hẳn, thần định như thường, rất có một bộ ngạo cốt. tại chỉ thấy kia hán tử áo đen chẳng qua là dễ dàng kéo một cái liền dễ dàng đem ngựa kéo, ngựa hí, người phu xe từ xe nhảy mà xuống, nhẹ nhàng linh động, hẳn liền đối với trong xe ngựa người nói, "Diễn Phong tiên sinh, hoàn thành huyện nha đến!"

1 râu dài mặt chữ quốc trung niên văn sĩ từ trong xe ngựa nhô đầu ra, hẳn nhìn một chút phủ nha đại môn nói: "Đây cũng là hoàn thành Huyện? ngô Bá Hòa tiểu hữu chính là ở chỗ này?"

"Chính là, Diễn Phong tiên sinh!" kia Nho Sinh khiêm nhường nói: "Tiên sinh, Bá Hòa lão sư đã đợi hậu ngài đã lâu, chắc hẳn A Phong bây giờ đã thông báo lão sư, không cần nhiều lúc lão sư liền hội ra nghênh tiếp."

Diễn Phong hướng kia quần áo trắng Nho Sinh gật đầu một cái, này ăn mặc kiểu thư sinh chính là Lư Hiệp thân vệ một trong Đông Lai, được Lư Hiệp gọi đùa là "Tàn nhẫn thư sinh".

Đông Lai vốn là tân binh trung rất là nổi danh Nhất Hào, có kỹ năng Nghĩa Bạc Vân Thiên (trung cấp), làm người ngạo khí, chỉ bắt quá bởi vì Kỳ Tĩnh không thiện chiến, cho nên này phát triển trái ngược nhượng hần tại trong binh lính thụ nhiều nhạo báng. Lưu Hiệp khai hần là như vậy tình cờ, có thể lệnh Lưu Hiệp không nghĩ tới là, cái này Đông Lai từ khi cùng Lưu Hiệp chỉ hậu liền tức giận phẫn dẫu, nhất là thích đọc sách, đồng thời cũng đi theo những người khác luyện tập vũ kỹ, hần đối với Lưu Hiệp rất là sùng bái, nhiều lần muốn bái Lưu Hiệp là lão sư, cuối cùng Lưu Hiệp không cưỡng được, gặp Kỳ quả thật hiếu học, vì vậy liền thu hần làm đệ tử, từ đó đều tới càng hăng hái, không cô phụ Lưu Hiệp kỳ vọng, trong vòng hai năm lại chính mình nhiều lớn lên ra một cái văn võ song toàn (Sơ Giai) năng lực.

Mà kia Hắc Y tráng sĩ hần tử, chính là Lưu Hiệp thân vệ một trong Trương Thường Đức! người này có Nhất Trung giai kỹ năng nhìn rõ mọi việc, này nhìn rõ mọi việc chẳng qua là hai phương diện, một cái chính là ánh mắt sắc bén, nhãn lực cực tốt, so với người bình thường xem sự vật phải rõ ràng cùng tỉ mỉ, mặt khác chính là, người này thiện ở xem người, cùng nhận định tình hình kỹ năng không sai biệt lắm, nhưng là một cái tương đương với phạm vi kỹ năng, một là sở trường đan thể kỹ năng. Lưu Hiệp thích vô cùng người này, bởi vì hần nhìn mặc dù ngũ đại tam thô, nhưng là Tâm lại cực nhỏ, xem người cùng tỉ mỉ chính xác. đồng thời hần đối xạ kỹ năng rất là sở thích, hai năm qua Lưu Hiệp trừ một ít kiến thức chỉ đạo ngoại, trọng điểm bồi dưỡng chính là hần xạ kỹ năng cùng cỡi ngựa bắn cung, cho nên hần lực cánh tay nhất là hơn người, bây giờ hai năm thời gian dám cho hần nhiều bồi dưỡng ra một cái lực hơn người Sơ Giai kỹ năng, có thể kéo ra gần trăm cân sức kéo Thiết Thai Cung, trong vòng trăm thước có thể nói Thần Xạ, khả năng chỉ so với Hoàng Trung kém chút ít, dù sao Hoàng Trung là lão bô ra tên, Trương Thường Đức coi như là Lưu Hiệp thứ nhất cũng là duy nhất một chính mình bồi dưỡng ra kỹ năng nhân vật.

Bởi vì này hai người lớn lên, cho nên Lưu Hiệp rất là thích dùng bọn họ xuất ngoại làm việc. Trương Thường Đức chừng chắc, mà Đông Lai làm việc nóng nảy lại có nghĩa khí, hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh.

Đông Lai lập tức xuống xe, cùng Trương Thường Đức đồng thời đỡ Điền Phong xuống xe ngựa.

Đúng lúc này Lưu Hiệp từ Huyện Phủ trung đi ra, Trần Tứ cùng A Phong theo sau lưng.

Điền Phong, Tự Nguyên Hạo, Cự Lộc nhân, kỹ năng chủ mưu (cao cấp) cương trực công chính (trung cấp) thẳng thắn can gián (cao cấp),

chủ mưu: có này kỹ năng giả, tại nội chính phương diện quân sự đều cực kỳ giỏi.

Lưu Hiệp than thầm, không hổ là Điền Phong, mặc dù không có đặc thù kỹ, nhưng là lại là ba cái kỹ năng, song cao cấp, cái này không thể nghi ngờ nói rõ Điền Phong người này vừa có tươi sáng đặc điểm, lại có năng lực, là thần tử kiểu mẫu, có chút giống Ngụy Chính.

"Muộn Sinh Bá hòa, tới bái Hội Nguyên Hạo tiên sinh, Điền Phong tiên sinh từ xa tới, Bá Hòa không thể ra xa tiếp đón, thỉnh tiên sinh thứ tội!"

Điền Phong số lớn một chút nói chuyện thiếu niên, nhìn bắt quá mười hai mười ba tuổi, hần vốn tưởng rằng một mực cùng hần cùng thư Bá Hòa làm sao cũng phải mười tám mười chín thanh niên tuần kiệt, bởi vì hần từng tại trong tín thư hỏi qua Lưu Hiệp tuổi tác, Lưu Hiệp nói đến chưa cùng Quan, chính là không tới 20 ý tứ. có thể là dựa theo trong tín thư lời nói lời bàn cao kiến, cùng với hần trong lời nói lão luyện cùng trí tuệ, Điền Phong cho là Bá Hòa tuổi tác mặc dù chưa cùng Quan, nhưng là cũng sẽ không sai biệt lắm. bây giờ vừa thấy, nhưng là 1 người thiếu niên.

"Người chính là Bá Hòa tiểu hữu?" Điền Phong hơi nghi hoặc một chút.

Bá Hòa cười nói: "Không phải là Bá Hòa, thì là người nào! tiên sinh có thể nghe đến trước lo nỗi lo của thiên hạ, sau mới vui niềm vui của thiên hạ ư?"

Điền Phong nhất thời lộ vẻ xúc động, đây đúng là Bá Hòa cho hần trong tín thư nói, vì vậy kinh hãi nói: "Quả nhiên là Bá Hòa! không được! không được a! Bá Hòa tuổi tác nhỏ như vậy, lại như thế tài hoa, ta Điền Phong thật là chưa bao giờ nghe! không phải Thần Đồng không thể ngôn!"

"Tiên sinh cái này coi như khen lầm Bá Hòa! chẳng qua là trong tín thư, tiên sinh cũng chưa từng đối với Bá Hòa như vậy lễ độ qua, chẳng lẽ là gặp Bá Hòa tâm tồn ngân cách sao?" Lưu Hiệp cười mà đối với đó.

Điền Phong sững sờ, thần thái quả nhiên biến đổi nói: "Kia Bá Hòa tiểu hữu nói ta Điền Phong nên như thế nào đi đáp đây?"

"Tiên sinh ứng nên như vậy nói!" Lưu Hiệp ánh mắt chuyển một cái, liền học làm vuốt râu bộ dáng: "Nguyên lai đây cũng là Bá Hòa, ta đem Bá Hòa là cái thanh niên tuần kiệt, lại không ao ước là một châm tóc để chòm con nít? hoang đường! hoang đường vậy!"

Điền Phong xem không Cầm cười nói: "Há, ngược lại thú vị, ta đây xem Bá Hòa tiểu hữu gặp ta Điền Phong, cũng nên như vậy nói!"

"Làm sao?"

Điền Phong nói: "Nguyên lai đây cũng là Nguyên Hạo tiên sinh, ngô văn Nguyên Hạo tiên sinh, là cao nhân ẩn sĩ, cho là Kỳ tiên phong ngạo cốt, không ao ước là một râu dài mặt vuông lão già kia, buồn cười, buồn cười tai!"

Hai người nhìn nhau, nhất thời cười lớn, hai năm thư, hai người cảm tình thật ra thì đã rất vững chắc, với nhau giải rất nhiều, đối với với nhau tính khí tính cách đã sớm tại trong tín thư thẳng thắn, gặp phải không hợp vấn đề sẽ gặp đối chọi gay gắt, truyền thư nghiên cứu thảo luận, gặp phải ý hợp tâm đầu chỗ, lại vừa là đại gia ca ngợi, hai nhân đã coi như là thư thượng mạc nghịch chi giao, chẳng qua là Thượng chưa thấy qua, bây giờ vừa mới gặp cảm thấy xa lạ, chẳng qua là Lưu Hiệp một phen đùa giỡn, nhưng là lập tức hòa tan phần này xa lạ, lập tức tìm tới ngày thường cảm giác tới.

Lưu Hiệp lập tức nói: "Nguyên Hạo tiên sinh mời vào Đường!"

Điền Phong cũng cười nói: "Bá Hòa tiểu hữu xin mời!"

Hai người lập tức đến Nội Đường, vốn là Huyện Phủ trong hết thảy nha hoàn nô bộc Lưu Hiệp cũng đều cùng nhau tiếp nhận, đã sớm phân phó bọn họ dọn xong tiệc rượu chuẩn bị chiều đãi Điền Phong.

Lần này cũng đặc biệt cho phép A Phong Trần Tứ mấy người cùng vào tiệc, Lưu Hiệp cùng Điền Phong đám người nói chuyện thật vui. này một phen Lưu Hiệp cùng Điền Phong gặp nhau càng là thân thiết. mấy người cời mở uống thỏa thích chính là một ngày.

Lưu Hiệp liên tiếp ba ngày chiêu đãi Điền Phong, không có bất kỳ lạnh nhạt, một già một trẻ thực là cùng ngôn, ngữ là cùng bàn, chính là đàm luận làm sao thống trị hoàn thành, giúp đỡ thiên hạ chuyện, đồng thời đã nhiều ngày dân chúng đã đầu vào đây như thường, kém chính là hiệu triệu cùng ban bố tân pháp.

Điền Phong sớm biết này Bá Hòa có Thiên Nga chi chí, hẳn cũng nhìn ra được thiên hạ tất nhiên đại loạn, mặc dù trong lòng không cam lòng thừa nhận Hán Thất khí số đã hết, nhưng là không khác nhau lắm. Điền Phong mặc dù cương nghị, nhưng không phải là bảo thủ, dĩ nhiên hẳn vẫn hy vọng có thể có một người đứng ra phục hưng Hán Thất. mà Lưu Hiệp ở chỗ này trước trong tín thư đã sớm lộ ra tự có này chí hướng, hơn nữa hai người tại rất nhiều xây dựng cùng vấn đề chính trị thượng làm qua rất nhiều nghiên cứu thảo luận. hẳn nhìn ra Lưu Hiệp đem tới tất hội phóng lên cao, trong lòng cũng có nhất định phụ tá ý. bây giờ thứ nhất, thấy Lưu Hiệp là 1 thiếu niên, chẳng những không có khinh thị, lại cho là Kỳ tương lai càng bất khả hạn lượng, ngược lại đặt vững chính mình phụ tá và nghĩ. hai người toán là chân chính xác lập Chủ Tòng quan hệ.

Lưu Hiệp dự định sẽ ở trong thành này lưu lại bảy ngày, cũng chính là sau bảy ngày Lưu Hiệp cùng Điền Phong hai người phải chắc chắn ra thống trị hoàn thành kế hoạch, hơn nữa tại sau này dựa theo cái dạng gì cương lĩnh hành động, Lưu Hiệp từ xâm hoa chiến tranh cùng Kháng Nhật Chiến Tranh liên có thể nhìn ra đến, từ xưa tưởng ra hỗn tổ chức, không có một bộ tốt rõ ràng chính trị cương lĩnh thì không được.

Vì thế, Lưu Hiệp cùng Điền Phong thâm Thâm Tác một phen nghiên cứu, hoặc là trò chuyện với nhau thật vui, vỗ tay cười to, hoặc là đối chọi gay gắt, lẫn nhau mắng chửi, nghiên cứu thảo luận kịch liệt vô cùng! hai người thật gặp ngay phải mâu thuẫn thời điểm, thậm chí hội cãi lộn, thiếu chút nữa đem nóc phòng nhắc lên.

Bây giờ Nhị nhi cùng Hi nhi đã bị tiếp tục trở lại, đặc biệt phục vụ Lưu Hiệp, mấy ngày nay cũng là khổ hai người.

Chưa tới buổi trưa, thái dương cuối cùng từ bầu trời ngẩng đầu lên, xuyên qua tầng mây đem ánh sáng bày vẩy trên mặt đất, chiếu sáng ở nơi này hoàn trong thành, bởi vì mùa đông giá rét, bây giờ âm Vân Cương qua, thái dương vừa ra, dân chúng cuối cùng từ trong nhà đầu giường đất thượng đứng lên xuất ngoại hoạt động.

Hoàn thành huyện nha nội, không khỏi thật nhiều om sòm thanh âm, chính là Lưu Hiệp cùng Điền Phong lại trong phòng nghiên cứu thảo luận vấn đề. ngay tại Lưu Hiệp cùng Điền Phong ồn ào thời điểm, Nhị nhi vừa vận bụng trà tới. lại thấy trong nhà tranh cãi kịch liệt không dám bắt đầu vào đi, chỉ có thể trong sân chờ đợi.

Đúng lúc này, Trần Tứ từ bên ngoài làm việc trở lại, đang muốn hướng Lưu Hiệp bẩm báo, lại thấy Nhị nhi ở trong viện trù trừ.

Đội nghe được trong phòng ồn ào, nhất thời bưng tỉnh đại ngộ, tiến tới Nhị nhi kia biên hỏi "Nhị nhi tỷ tỷ, này Chủ Công cùng Điền Phong tiên sinh làm ồn bao lâu?"

Nhị nhi lắc lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, chỉ biết là hôm nay đã là lần thứ ba!"

"Lần thứ ba?" Trần Tứ hơi ngần ra, này vượt làm ồn vượt hung sau này vậy còn, Điền Phong lão già này cũng vậy, Bá Hòa công tử là người nào, dù nói thể nào cũng là hần Trần Tứ Chủ Công, nói lên ý kiến há là này lão đầu có thể hiểu được, Trần Tứ giận dữ suy nghĩ, bất quá hẳn đối với Điền Phong vẫn còn có chút bội phục, như thế chẳng qua là nghĩ nghĩ.

Đúng lúc này, chỉ nghe lạch cạch một tiếng, cửa phòng được đập mạnh khai! Điền Phong sọt tóc lộ ra ngoài, sắc mặt đỏ bừng, giận dưng dưng tông cửa xông ra!

Điền Phong đi ra phía ngoài mấy sải bước, Biên đi khắp xích tiếng nói: "Con thứ! con thứ! ! chưa đủ cùng mưu! !"

Lại nghe trong cửa phòng truyền tới Lưu Hiệp tiếng hô to: "Lão Bất Tử! người có gan cũng đừng trở lại!"

Trần Tứ cùng Nhị nhi thấy vậy không khỏi kinh sợ, mặc dù đây cũng không phải là lần đầu tiên, nhưng vẫn là một loại kinh khủng.

Chỉ thấy Điền Phong nhìn chung quanh một chút, tựa hồ khí không phân biệt rõ phương hướng, giống như là đang tìm ra khẩu, vì vậy thẳng hướng Nhị nhi Trần Tứ đi tới. Trần Tứ cùng Nhị nhi nhìn một cái, Điền Phong đây là muốn đi! cái này còn, này mới vừa đem hần mời tới liền muốn khí đi, cũng không biết Lưu Hiệp đây là vì cái gì! Trần Tứ vừa định đi lên khuyên, lại thấy Điền Phong trực tiếp đi tới Nhị nhi trước mặt, cầm lên đã hơi lạnh bình trà, trực tiếp hướng trong miệng hút hai hớp to trà, chỉ hậu thở thông suốt, rót cuộc lại chính mình đoạt chạy bộ trở về, cửa phòng vừa đóng, hai người lại bắt đầu tự vừa rồi vấn đề làm ồn!

Nhất thời, đem một bên Trần Tứ cùng Nhị nhi lôi gần chết! cảm tình nhân gia chính là tìm thủy nhuận cổ họng!

Lưu Hiệp liên tiếp dọn ra Đảng Cộng Sản mấy đại cương lĩnh, Lưu Hiệp đem Đảng Cộng Sản tuyên ngôn cùng với một ít chính trị cương lĩnh lấy ra, cùng Điền Phong làm sửa đổi, đồng thời kế hoạch chỗ dùng Tăng Bình với dân dân binh chính sách.

Dọn ra Viên gia lai giống ruộng lúa cùng Liên sinh nhận thầu trách nhiệm chế. còn có quan hệ với luyện thiết phương án, hệ này đồ vật ước chừng dùng đi

Lưu Hiệp sáu vạn hồi đoái, bất quá hần mong muốn hoàn thành coi là hần ở nơi này Cửu Châu trung tâm đặt chân căn bản, điểm này hồi đoái đáng giá đầu nhập là phải. huống chỉ những thứ này là kỹ thuật, cũng sẽ không dùng xong sẽ không gấp.

Người không thể đem trứng gà thả ở một cái giỏ trung, cho nên tại bắt lại Liêu Đông Bắc Hải đồng thời, Lưu Hiệp hy vọng ở nơi này Lưu Giang cũng có một chỗ của chính mình. lại nói ở nơi này phi nhiều Lưu Giang các loại Điền cũng không tệ.

Đi qua bảy ngày, Lưu Hiệp cùng Điền Phong rốt cuộc tập hợp hai người trí tuệ, hơn nữa thông qua A Phong mấy người đưa ý kiến đem trọn bộ hoàn thành kiến thiết cùng khuếch trương kế hoạch định ra đi ra, Lưu Hiệp không thể không khen, Điền Phong coi như là một cái tiếp nhận tận sự vật năng lực tương đối cường đạo, mặc dù đã từng hai năm trong tin thư cũng có thảo luận qua vấn đề tương quan, nhưng là lại không có có vào sâu như vậy qua.

Chẳng qua là hai người liên tục nghiên cứu thảo luận, coi như là khổ chiều cổ Lưu Hiệp cùng Điền Phong người làm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: làm ruộng kế hoạch

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì .8ushu.o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Buổi trưa chưa tới, ánh mặt trời chiếu xéo tại Huyện Phủ trong sân nhà, bây giờ mấy ngày trước đây tuyết rơi đã hóa sạch, hiện tại diện một mảnh khô, trong sân nhà trong lương đình, một già một trẻ phân biệt ngồi tại trung ương bàn đá hai bên, trên bàn đá bay lên lượn lờ Thanh Yên, xa xa liền có thể ngửi được một cỗ nồng nặc mùi rượu, trên bàn bày mấy thứ trần thực, đều là Hi nhi sở trường trò hay, bàn trung ương nhưng là tại thanh mai chữ tửu, hai người một bộ hòa thuận nhàn nhả nhàn nhả đáng vẽ, ngược lại có chút tiện sát người bên cạnh.

Hi nhi cùng Nhị nhi hai người ở một bên phục dịch.

Điền Phong cử tửu nói: "Nếu không phải công tử, lão phu có thể không ăn được tốt như vậy tửu thức ăn ngon á! công tử thật là thật là có phúc a!"

"Tiên sinh nhọc là ưa thích, hai ngày này Bá Hòa có thể đặc biệt kêu Hi nhi cho ngài làm đồ ăn ủy lạo tiên sinh, chẳng qua là Hi nhi mấy ngày nay cũng không ít cho ngài sắc mặt, thật đúng là khổ tiên sinh!"

Hi nhi ở bên cạnh nhỏ giọng thăm thài: "Ta còn không đều là công tử "

Điền Phong cười nói: "Công tử phúc khí này, lão phu ta nhưng là không chịu nổi a! nếu là Hi nhi cô nương tính khí một phát, lão phu chẳng phải là muốn bỏ đói hai ba ngày?"

Lưu Hiệp cười nói: "Hi nhi người nghe một chút, tiên sinh ngay cả ta cũng không sợ, nhưng là sợ người, còn không mau cho tiên sinh nói cái khiêm "

Hi nhi sắc mặt trở nên hồng, nhưng vẫn là nói: "Hi nhi cho tiên sinh chịu tội! chẳng qua là Hi nhi hay lại là nhận thức vì tiên sinh cùng công tử cãi vã là tiên sinh không phải là!"

Hai người nghe một chút, lắc đầu nhìn nhau cười to, liền Nhị nhi cũng đi theo che miệng cười khẽ.

Này bây giờ, sở dĩ hội an tĩnh như thế, không có lý do gì khác, hai người đã đem hoàn thành thống trị tình huống xác định được, bây giờ chẳng qua là kém đi thực hành. đừng không dám nói, này Liên sinh nhận thầu trách nhiệm chế đề án, có thể làm cho cả hoàn thành nông dân nhảy cẫng hoan hô. dù sao cũng là đi qua lịch sử nghiệm chứng đồ vật, đây tuyệt đối là thứ tốt! bất quá có tiền đề, chính là mỗi mẫu đất hai năm trước phải xuất ra 85% thu được nộp lên, đề nghị này vốn là Điền Phong là phản đối, dù sao nếu như nộp lên 80%, kia so với cao nhất thu thuế còn nhiều hơn ra rất nhiều, coi là năm thứ hai trồng trọt mầm mống, dân chúng đem không có lương thực có thể ăn! bất quá cuối cùng vẫn là được Lưu Hiệp thuyết phục, đề nhất còn lại thu được toàn về cá nhân, thứ hai, năm thứ hai mầm mống do Huyện Phủ cung cấp, thứ ba, Lưu Hiệp nói cho Điền Phong, hần có thể mang mỗi mẫu ruộng lúa thấp nhất tăng sản gấp ba.

Ngoài ra Lưu Hiệp còn được hai cái nhượng hần tâm tình khoái trá tin tức, một là bây giờ Tôn phương đã tại Giang Hạ tìm tới Lưu Ba, phái người truyền thư trở lại, hơn nữa bây giờ đang cùng Lưu Ba bàn đại sự, Lưu Ba là một loại hại hình nhân tài, Lưu Hiệp nhất định phải tranh thủ, làm xong số lượng định sẵn. đồng thời Tôn Nguyên đã truyền thư trở lại, tại Lỗ Dương Huyện tìm tới Mao Giới, hơn nữa cùng Mao Giới thỏa đàm, Mao Giới bây giờ đã tại đi trước hoàn thành trên đường.

Một cái tin tức khác chính là Từ Thứ đã bị phái đi Toánh Xuyên vạn phát từ trong lao ngục cứu ra, Từ Thứ cảm kích vạn phần, bây giờ đang bị vạn phát hộ tống cả nhà đến Xuyên Thục Long Trung ở. lịch sử này thượng Từ Nguyên Trực là mình đảo hướng Long Trung, bây giờ lại biến thành Lưu Hiệp một

tay bày ra. này tự thuộc về mình tự mình cố ý bồi dưỡng Từ Thứ, Thi Ân cho hấn, đợi Từ Thứ thành tài, nhờ không hưởng về chính mình, vừa có thể hưởng về người nào đây?

Bây giờ xuất cung một chuyến, không uổng lần đi này. Triệu Khuông đã tại Lư Giang phương diện đứt lót được, này hoàn thành có thể không cần lo lắng bắt lại. này mười ngày trừ cùng Điền Phong thảo luận ra, bao nhiêu còn có Giáo sư nông dân khoa học kỹ thuật làm ruộng pháp, dù sao Lư Hiệp cảm thấy lấy bây giờ kỹ thuật thực hiện tự mình bồi dưỡng lại giống ruộng lúa còn có chút khó khăn, hấn cũng không hi vọng nào lão nông cùng học thuật của nhà có thể hiểu giá cao đoạn kỹ thuật, hết thấy đều phải từ từ đi.

Cho nên Lư Hiệp dứt khoát dùng mười ngàn hồi đoái giá trị trực tiếp hồi đoái đứng đầu ưu Tú Thủy lúa giống từ, 5 hồi đoái giá trị 1 cân, cộng hồi đoái hai ngàn cân. những thứ này đều là mầm mống, chỉ cần mùa xuân đến một cái, liền có thể trồng trọt, tức có thể gieo giống sáu bảy trăm mẫu đất. hoàn thành ra sao địa? đó là ban đầu Tào Tháo cùng Tôn Quyền đều phải cạnh tranh địa phương, ban đầu Tào Tháo đến này địa lúc, Đại tướng Lữ Mông đã từng khuyên can, ngôn viết: "Hoàn Điền béo khỏe, nhờ vừa thu lại thực, kia chúng tất tăng, như vậy mấy tuổi, thao thái gấp vậy, nên sớm trừ." bây giờ chính mình đến hoàn thành, nếu như tình huống đầy đủ, một năm hai thực, 1 mẫu ruộng là được sản xuất 800 đến một ngàn cân lương thực, mà chung quanh có thể khai khẩn địa đầu chỉ thiên mẫu! chỉ cần Trữ lương hai năm đến ba năm, Lư Hiệp là được không lo quân dụng!

Đồng thời Lư Hiệp chính mình tự giống như một cục lớn di động kho lương, mang theo cái gần trăm vạn Thạch lương thực cũng không thành vấn đề, hơn nữa còn không cần lo lắng lương thực hư mất vấn đề, sao một cái Ngưu Tự đến! chỉ bất quá hồi đoái Siêu Đại Hình thùng chứa hàng cũng tương đối quý, mỗi một đều phải một ngàn hồi đoái giá trị. Lư Hiệp bây giờ còn không nỡ dùng. Lư Hiệp bây giờ muốn liền đem này hoàn thành coi là chính mình tạo lương căn cứ, cố thủ mấy năm, đợi trận chiến Quan Độ sau này, Lư Hiệp sở chứa đựng lương thực liền có thể cùng thiên hạ gọi nhịp!

Bây giờ hồi đoái xong toàn bộ phải dùng đồ vật, còn dư lại tám mươi bảy ngàn hồi đoái, tổng cộng dùng bảy chục ngàn hồi đoái, trong đó bao gồm mầm mống mười ngàn, luyện thiết kỹ thuật hai chục ngàn, còn có một chút chính sách tính văn kiện tổng cộng dùng 5000 hồi đoái, còn có luyện đồng kỹ thuật hai chục ngàn hồi đoái, còn có 5000 hồi đoái còn lại một ít đồ vật. đồng thời Lư Hiệp lần thứ hai phát triển đạo cụ lan, cần dùng đi 5000 hồi đoái giá trị, hai cái đạo cụ lan chính là mười ngàn, lúc trước trong thành Lư Hiệp chợt phát hiện dây pháo tựa hồ vẫn thật hữu dụng, hơn nữa còn tiện nghi rất, 5 hồi đoái giá trị vương một cái, nếu như có thể sau này tự sinh Hóa Dược, chế tác dây pháo ngược lại cũng đi thông, bất quá chính là không biết có thể hay không đuổi kịp dùng, nếu không liền trực tiếp hồi đoái, chính mình thành lập một cái dây pháo quân, chỉ vì nhượng quân địch hỗn loạn, sau đó sẽ phải Thiết Kỳ liều chết xung phong một trận, không có gì bất lợi.

Về phần chính sách vấn đề bây giờ không làm phức tạp cân nhắc, một cái huyện thành, có mấy cái thì phải, nhiều ngược lại lộ ra gánh nặng, phần lớn dân chúng cũng không thương thức mấy chữ, nhiều bọn họ cũng xem không hiểu không nhớ được.

Chủ yếu chỉ có mấy giờ, thứ nhất, chỉ cần vi phạm pháp lệnh, Trọng tự là từ tội, nhẹ chính là Trọng trách, nhẹ nhất Trọng trách 50.

Thứ hai, thiết trí tổ cáo chính sách, chỉ cần đối với vi phạm pháp lệnh người làm ra tổ cáo, đi qua thẩm tra lại có kỳ sự, liền có thể được tương ứng phong phú thưởng, nếu như tổ cáo có sai lầm như vậy thì đến bị 50 Trọng trách.

Thứ ba, trừ đi qua khảo hạch đặc biệt có tiềm lực đọc sách hoặc là nổi danh học giả hoặc là thương nhân, trong thành lựa chọn dân binh cùng địa phương nông dân đều phải thông qua lãnh đạo, có tổ chức làm ruộng, đối với những người khác, nếu là trợ giúp làm ruộng, hai năm trước mỗi tháng được 30 tiền trợ cấp, nhờ chính mình vô hơn là trợ giúp người khác, như vậy mỗi tháng sẽ thêm cho 70 10 tiền, lấy cung cấp sinh hoạt chi dụng, nếu là lười biếng, bị bắt Kinh thẩm tra chính là 50 Trọng trách, tổ cáo lười biếng cũng có tương thưởng, đồng thời toàn bộ nông dân, buổi sáng cần luyện binh, buổi chiều làm ruộng, ngoài ra nói lên 30% Nhân Luyện thiết cùng kiên Cố Thành tường, kiên Cố Thành tường người Huyện Phủ hội phân phối cho tiền công.

Thứ tư, toàn bộ học giả đều phải đến học đường đi thay phiên Giáo sư trẻ nít đọc sách biết chữ, tiền lương do Huyện Phủ cung cấp, thương nhân có thể tự đi thông thương, tiêu hài từ phẩm là mười bốn tuổi trở xuống, tám tuổi trở lên, đều phải cưỡng chế tính đọc sách biết chữ, không cần hưởng học viện nộp bất kỳ phí nào.

Đệ ngũ, đem tại Nông dân binh trúng tuyển ra một ngàn người cực kỳ có tư chất, làm đặc biệt binh lính huấn luyện, này phương thức huấn luyện Lư Hiệp dự định hoàn toàn dùng hiện đại lính đặc chủng luyện tập phương thức huấn luyện bọn họ, được chọn thượng nhân, hết thấy âm thực đồ xài trong nhà để cho Lư Hiệp chính mình móc tiền túi cung cấp, hơn nữa mỗi tháng còn có Nguyệt cung cấp, nhưng là những người này huấn luyện đều là gian khổ nhất. những người này nếu là huấn luyện được, một mặt bảo vệ trị an, mặt khác Lư Hiệp đem bọn họ coi như trên chiến trường định âm chi chùy. dù sao tại vũ khí lạnh thời đại chuyện gì cũng có thể xảy ra, đối với cá nhân năng lực cũng nhất là chú trọng, Lư Hiệp nếu là tính nhuệ. về phần tạp bệnh, hoàn toàn có thể để cho còn lại dân binh đảm đương.

Thứ sáu, khen thưởng Hữu Đạo đức người, tự giác tuân thủ Kỳ Luật, theo như gia đình tính toán, tích lũy một tháng trong nhà không có vi phạm pháp lệnh, có thể xin khen thưởng 50 tiền.

Đối với lần này Lư Hiệp bởi vì miễn hai năm thu thuế, cho nên một ít vốn đều cần Lư Hiệp chính mình móc tiền túi, bất quá Lư Hiệp cho là này là phi thường đáng giá, này hoàn thành còn có thể bảo vệ vài năm bình an, chỉ có chờ dân chúng mập, mới có thu thuế giá trị, dân chúng cũng có thể không thêm đề ý chút nào xuất ra tiền tới nộp thuế, ngoài ra, chỉ cần phát triển vài năm, Lư Hiệp dám cam đoan sẽ không có bất luận kẻ nào dám tấn công hoàn thành, coi như dám đến, cũng gọi hấn có đi mà không có về.

Tĩnh lại còn có một cái nhượng Lư Hiệp rất là chuyên cao hứng, đang đánh đến thổ hào trong quá trình, Tiểu Tiểu hoàn thành, Lư Hiệp tổng cộng đoạt lại mười triệu tiền, nhất là cái đó Lô Bá gia, lại đang chính mình trong kim khố tự tồn sáu trăm vạn tiền, vẫn không tính là thượng còn lại, quả thực nhượng Lư Hiệp trong tay rộng rãi không ít, Lư Hiệp chính mình lại lấy ra tới mười triệu tiền đập vào nhau hai chục triệu tiền, làm chi tiêu hàng ngày chi dụng.

Lư Hiệp phải đem các loại thể chế dựng lên, đem tới mới có thể phát huy ưu thế. về phần còn lại chi tiết lúc cần, Điền Phong sẽ tự bổ sung, dù sao bây giờ Lư Hiệp cùng Điền Phong đều theo chiếu cơ bản phương châm thực hành, vạn biến không rời trong đó. đi qua này mười ngày thảo luận, Điền

Phong phi thường cảm khái chắc chắn, nếu là có thể như thế phát triển năm năm, như vậy Lưu Hiệp đủ để sử cái này Tiểu Tiểu hoàn thành phủ khả địch quốc!

Nếu là Lưu Ba thứ nhất, phương diện buôn bán kế hoạch đi qua sau khi thương lượng là được làm thực hành, Lưu Hiệp dự định tại hoàn thành thể cục ổn định mấy năm sau lại nâng cao thương nhân địa vị.

Như vậy kế hoạch xong này đầy đủ mọi thứ, Tịnh cấp cho thông báo, Lưu Hiệp cùng Điền Phong mới có thể tại này Tiểu Tiểu trong sân thưởng thưởng Mai, uống chút rượu.

Lưu Hiệp buổi chiều liền phải tạm thời ra khỏi thành mấy ngày, qua mấy ngày liền sẽ trở về kiểm tra luật lệ ban bố thực hành tình huống. Trần Tử cùng A Phong còn có Điền Vi bọn người hội lưu lại hiệp trợ Điền Phong đem hoàn thành kiến thiết hình thức ban đầu chỉnh đốn được, chỉ cần thể chất một thành, như vậy sau này tự nhiên sẽ nước chảy thành sông, tự động vận hành.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: con nít nắm lên

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì .8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lộc cốc tiếng vỗ ngựa tại trong sơn cốc có quy luật vang trở lại, xuyên qua cái này Tiểu Sơn Cốc là được đến Tuyệt Vân 3 tổ sơn, 3 tổ sơn thượng nhiều trúc xanh, có thi văn "Tu mi tinh tế viết Tùng Sơn, sơ trúc lạnh lùng vang bội hoàn. ngang ngược Giang Đông lâu mất đi, không lưu sơ địa ở nhân gian."

Này 3 tổ sơn chân núi có thôn trang, danh viết Tùng Trúc Thôn, Tùng Trúc Thôn hướng lên chính là giong suối vồn quanh, Tùng giấu trúc che Kiều Công nơi ở, hai giúp đỡ lẫn nhau, hồ thành góc, Kiều Công nơi ở bản thân liền là nửa thôn trang, hai cái thôn trang hợp hai thành một cũng có một hơn ngàn người.

Trong sơn cốc có róc rách Lưu Thủy, thỉnh thoảng phát ra một lượng điểm đỉnh đông tiếng vang, tiếng vang cùng tiếng vỗ ngựa cùng tấu vang kèm theo Tước Điều khinh mình chung nhau phổ tả ra thiên nhiên hòa âm, xa xa phảng phất có đồn cũi hán tử ở trong núi hát một nhánh liễu lượng sơn ca, thanh âm theo đường đạo chậm rãi bay tới, theo vỗ ngựa đi trước càng thêm trở nên rõ ràng.

Lưu Hiệp chuyến này chỉ đem Nhị nhi cùng Hi nhi hai người, dù sao cũng là thiếp thân nha hoàn, hai người là nói cái gì cũng không chịu sẽ rời đi Lưu Hiệp nửa bước, dù sao ban đầu Vương Mỹ Nhân là dẫn dò qua hai người phải cực kỳ chiều cố Lưu Hiệp, Lưu Hiệp thân phận tôn quý, là hoàng tử, sao cũng không có phục vụ xuất hành. bây giờ Vương Mỹ Nhân đã chết, đối với Vương Mỹ Nhân di mệnh hai người là nhất định phải tuân theo.

Lưu Hiệp này một phen mang theo du sơn ngoạn thủy hứng thú, đối với lần này cũng không có quá mức phản đối, vì vậy liền dẫn hai người, về phần vấn đề an toàn, tự có Trương Thường Đức trong bóng tối bảo vệ, đây cũng là Điền Phong yêu cầu nhất định đề nghị.

Hi nhi tự thừa một người cưỡi ngựa, Lưu Hiệp cùng nhụy cỡi chung một con ngựa, bây giờ Nhị nhi mười bảy, chính trực tuổi trẻ đẹp đẽ, trở mã cũng không thua kém bao nhiêu, Nhị nhi ở phía sau, Lưu Hiệp ở phía trước, đầu hơi thấp, đầu dựa chỗ chính là giữa hai ngọn đỉnh núi 0.0, mềm mại an ổn, Phiêu Hương tràn ra, lại ngẩng mặt núi này gian mỹ Lệ Phong cảnh, thật có thể nói là xuân phong đắc ý vỗ ngựa hành, sự tươi đẹp không thể bảo là ngoại nhân nói vậy!

Xa xa thôn xá tiến dần, thôn xá ngoài có 1 mặt bài Thạch Bi, trên tám bia đá thư ba chữ Tùng Trúc Thôn, ngược lại viết rồng bay phượng múa, xem ra thôn này trung ngược lại ẩn tàng chút cái ẩn sĩ, bất quá loại này tự cho là thanh cao ẩn sĩ tại này Yamanaka lão Lâm còn rất nhiều, phần lớn đều là tại trong sử sách không có họ tên, trên thực tế cũng có nhiều chút mới học, bất quá nhưng là tự cho mình quá cao.

Xa xa gặp 1 lão Ông, râu tóc bạc trắng, phía sau bồi 1 Thanh Trúc lâu, trước mặt có hai cái tiếng bò rống tiếng bò rống Hoàng Ngưu, lão Ông tay cầm roi da đuổi Ngưu mà tới. Lưu Hiệp thấy vậy tiến lên hỏi đường, này Kiều Công nơi ở liền ở nơi này Tùng Trúc Thôn về phía sau 200m nơi. Lưu Hiệp cảm ơn lão Ông, vỗ ngựa tiến lên, đảo mắt liền vượt qua Tùng Trúc Thôn đi tới Kiều Công nơi ở.

Lưu Hiệp sở dĩ thăm viếng Kiều Công, đương nhiên là có dụng ý khác, dù sao này Kiều Công có thể có hai cái như hoa như ngọc Thủy Linh không thể tưởng tượng nổi cô nương, nếu này hai cô bé được lịch sử truyền thần hồ kỳ kỳ, Lưu Hiệp dĩ nhiên muốn biết một chút về chính mình chuyển kiếp cái thể giới này này hai cô bé hội là hình dáng gì, chẳng qua hiện nay phỏng chừng Đại Tiểu Kiều chẳng qua chỉ là mười tuổi ra mặt, nhưng là, này tán gái muốn từ con nít nắm lên, khi còn bé tạo nghiệt nhưng là cả đời đều không thể quên được, tiểu Lưu Hiệp muốn chính là vào lúc này cho Đại Tiểu Kiều mang đến ấn tượng, hơn nữa còn là sâu sắc không thể lại ấn tượng sâu sắc, trước tới gạo nấu thành cơm! xem đem tới này Tôn Chu Nhị Lang làm sao cùng tự kiểm, Lưu Hiệp đối với Tôn Sách cùng Chu Du là không tính thu nhập chính mình dưới trướng, hai người này ngạo khí quá đủ, đều có đại Chí Nhân, chính mình muốn điều khiển tốt tương đối không dễ dàng, hơn nữa cũng không nhất định có thể lấy được chân chính tốt hiệu quả, còn nhượng chính bọn

hắn giày vò đi.

Kiều Công nơi ở do Tùng Trúc xây, thanh tân Phác nhả, tự có một cổ dung vào tự nhiên khí tức. vòng ngoài có Tùng Trúc vòng rào, nơi ở trước khi có giòng suối róc rách, hai hàng phòng trúc lâm suối mà ở, đang đến gần vách núi nơi vách đá, có 1 độc lập đình viện, nước suối hạ lưu có phụ nhân đang dùng gậy gõ gõ tẩy quần áo, Lưu Hiệp liền từ nơi này xuống ngựa, đến Kiêu Công nơi ở, Lưu Hiệp đám người vòng qua một hàng phòng trúc đến này độc lập đình viện nơi, này một nhóm ngược lại rước lấy không ít nông thôn bác gái chú ý, cũng có thỉnh thoảng ra ngoài tiểu tử nhìn Nhị nhi cùng Hi nhi hai cái Thủy tựa như cô nàng ngân ra.

Lưu Hiệp sửa sang một chút áo mũ, hướng Nhị nhi cùng Hi nhi hỏi thăm một chút mình là hay không thiếu niên anh tuấn, anh vĩ bất phàm, Hi nhi cùng Nhị nhi cười nhận lời một phen, giúp Lưu Hiệp lý tới một chút, hết thấy xong, Lưu Hiệp liền đi hướng Thanh Trúc hàng rào tre chưa thành viện môn.

Chỉ thấy trên cửa viện viết ba chữ to, "Kiêu Công cư", chẳng qua là Lưu Hiệp đi vào này chỗ ở liền nghe đứt quãng Cầm Âm, so với Thái Diễm đó là kém xa, Lưu Hiệp không dám tùy tiện tiến vào, chỉ đành phải ở cửa cao giọng nói: "Không biết Kiêu Công có đó không? Tiểu Chất Bá Hòa tới thăm viếng!"

Nhưng là, còn không chờ nói xong, lại nghe vẫn 1 nữ hài thanh âm truyền tới: "Người sau này đừng trở lại đây nữa, nếu không đối với người không khách khí!"

Chỉ thấy một chậu nước gạo từ đầu tạt vào gót chân, trực tiếp cho Lưu Hiệp bát lạnh thấu tim, hơn nữa nước này mùi vị có thể không hề tốt đẹp gì, đáng thương Lưu Hiệp chủ tâm xử lý kiểu tóc nhất thời dính vào vài món thức ăn Diệp, ngay cả há miệng ra trung đều treo một cái, cũng còn khá Nhị nhi cùng Hi nhi cách đều xa không có chịu ảnh hưởng. Lưu Hiệp ngăn người tại đó, chỉ cảm thấy toàn thân Băng Hàn, cũng không biết phát sinh cái gì.

Lúc này, Lưu Hiệp trước mặt như thể mạo thanh tú một bộ quần áo trắng tiểu cô nương trong tay cầm chậu gỗ, kinh ngạc nhìn trước mắt, tựa hồ cảm giác có chút kỳ quái, tiếp lấy nàng khả ái đại con mắt dùng sức chớp chớp, nhìn chăm chăm xem Lưu Hiệp hai mắt, đột nhiên há hốc miệng ba không nói ra lời, tiếp lấy xách chậu gỗ nhỏ vội vàng chạy về hồ: "Tỷ tỷ! tỷ tỷ! không được, bắt sai!"

"Cái gì?" chỉ thấy lúc này Cầm Âm lập tức dừng lại, từ trong nhà trúc chạy ra một người khác quần áo trắng nữ hài, cùng nắm chậu gỗ nhỏ giống nhau đến bảy phần, thấy Lưu Hiệp cùng phía sau hắn Nhị nhi cùng Hi nhi cũng là một trận ngân ra, nhìn Lưu Hiệp quýnh dạng, muốn cười nhưng lại không cười nổi. chỉ đành phải la lên: "Phụ thân mau tới! xảy ra chuyện!"

Lúc này, Kiêu Công nhất thời từ trong nhà đi ra, thấy là Lưu Hiệp, nhất thời cả kinh thất sắc, lập tức tiến lên tiếp ứng.

Không có quá nhiều lúc, Lưu Hiệp đã bị Kiêu Công nhượng vào nhà trung, chịu tội, Lưu Hiệp bây giờ được Hi nhi cùng Nhị nhi hầu hạ thanh tẩy hậu, ở bên trong phòng canh thay quần áo, đảo mắt liền thay đổi được, chẳng qua là Lưu Hiệp lần này cũng không có mang cái gì quần áo, chỉ đành phải mặc Đại Tiểu Kiêu quần áo trắng. Lưu Hiệp có chút không nói gì nhìn trong kính chính mình, tựa hồ nhìn so với trước kia quần áo canh giống như là một học đường đi học Nho Sinh.

Bên trong phòng khách, Kiêu Công khá vì tức giận ngồi ở đường tiền, trước mặt Đại Tiểu Kiêu cúi đầu quỳ xuống trên bồ đoàn.

"Ngô làm sao giáo dục các người! đường đường nữ nhi gia sao tốt dùng Ô Thủy phá nhân gia! há là nữ nhi gia cái gọi là! so với phụ nữ đánh đá còn không bằng, thua thiệt ta giáo dục các người cầm kỳ thư họa! cho các người đi học Đường đi học, đem tới chính là kỳ nhìn các người có Mẫu Nghi Thiên Hạ phong thái! bây giờ lại là ô!" Kiêu Công không khỏi khí vỗ bàn một cái, sợ 2 nữ giật mình, 2 nữ chưa bao giờ gặp Kiêu Công phát qua lớn như vậy hỏa. nhưng không biết Kiêu Công nổi giận là có nguyên nhân. dù sao Kiêu Công làm sao cũng nhìn ra được Lưu Hiệp là có thân phận nhân, hơn nữa lại đang trước thành kiến thức Lưu Hiệp nóng nảy cử chỉ, Sát tham quan vì dân chúng mưu phúc, mấy ngày nay cũng nhiều có nghe, dù sao Lưu Hiệp trừ cùng Diên Phong cãi nhau ngoại, còn làm không ít gia tăng chính mình hình tượng huy hoàng chuyện tốt, đưa thuốc thi Y, trợ giúp người nghèo, phái người tu sửa căn phòng, có thể nói là lỗi lệ phong hành, nói làm liền làm, đến không ít dân chúng thật lòng ủng hộ. bây giờ nhân gia tới tự mình viếng thăm chính mình, chính mình lại lạnh nhạt nhân, nói ra, mất mặt! !

Chỉ thấy vừa rồi bát Lưu Hiệp cô gái kia nói: "Phụ thân chớ khí, Oánh nhi cũng không phải cố ý như thế, chẳng qua là kia học đường trung Tùng Trúc Điền tử hào xưa nay bất hảo, bây giờ tổng có tới đây đưa tỷ tỷ, cha đã từng thấy kia Điền tử hào ở cửa kêu náo, bây giờ Oánh nhi chẳng qua chỉ là muốn dạy dỗ hắn một chút, ai cũng chưa từng nghĩ bát lầm người. nếu là cha muốn trách phạt, không muốn trách cứ tỷ tỷ, chỉ trách cứ Oánh nhi cho giỏi!"

Nhưng là bên người nữ hài nhưng cũng nói: "Đây thật ra là Thiên nhi chủ ý, phụ thân trách phạt hay lại là trách phạt Thiên nhi đi!"

Kiêu Công thấy vậy không khỏi thở dài một tiếng, nơi này nữ đều là trong lòng hắn thịt, hắn sao bỏ được thật trách phạt.

Lúc này Lưu Hiệp ở một bên nghe lén, đi qua vừa rồi một phen nghe lén trong lòng nói: "Nguyên lai này Nhị Kiêu một cái tên là Kiêu Oánh, một cái tên là kiêu xinh đẹp. đảo coi như tốt nghe, hai cái danh tự này chính mình lúc trước cũng nghe một ít nói chuyện không đâu vẫn hiển trung ghi lại qua, bất quá không nghĩ tới quả thật như thế!" lúc này, Lưu Hiệp làm ra một ít âm thanh, liền nói: "Tiểu Chất đã lau mặt chải tóc xong, chẳng biết có được không vào Đường 1 tự?"

Kiêu Công nghe một chút, liền lập tức đứng lên, hắn có nhiều nghe thấy Bá Hòa thiếu niên Anh Tài, không thể cùng những thiếu niên khác nhân như nhau, bởi vì không biết là vị kia con của cô nhân, cho nên tạm thời vẫn là cần lấy sĩ Lễ Tương đối. Kiêu Công lập tức cho 2 nữ tỏ ý, hai vị quần áo trắng nữ hài lập tức đứng dậy đứng ở một bên.

"Bá Hòa hiền chất mời vào!"

Lưu Hiệp vén qua rèm, cùng Nhị nhi cùng Hi nhi cùng đến phòng khách, Lưu Hiệp một bộ quần áo trắng, nhìn có chút giống nữ hài kiêu thanh tú, hơn

nữ Lư Hiệp luyện chính là kia Ngọc Nữ Thần Công, bao nhiêu mặc dù hấn kiếp trước là cái hoàn mỹ đại nam nhân tướng mạo, nhưng là đời này lại càng giống như là thư sinh.

"Tiểu Chất Bá Hòa bái kiến Kiều Công! mấy ngày trước đây bởi vì cần chinh đồn trong huyện, cho nên không thể tới lúc thăm viếng, Tiểu Chất cảm giác sâu sắc áy náy, bây giờ rảnh rồi lập tức tới. vọng Kiều Công thứ lỗi!"

Kiều Công vẫn này lập tức nói: "Sao dám, sao dám! ngô ngày gần đây nghe được Bá Hòa hiền chất đa số Hoàn Huyền vất vả, bây giờ vừa thấy, có thể tới thăm viếng đã là vạn hạnh. mới vừa rồi tiểu nữ nhiều có đắc tội, mong rằng hiền chất thứ lỗi!" hấn chuyển hướng Đại Tiểu Kiều liền nói: "Oánh nhi, Thiển nhi còn không mau cho Bá Hòa huynh trưởng nói xin lỗi!"

2 nữ thấy Lư Hiệp không khỏi có chút lúng túng, nhất là Tiểu Kiều sắc mặt ửng đỏ, hai người nhỏ giọng khom người nói: "Mới vừa rồi nhiều có đắc tội, hướng Bá Hòa huynh trưởng thứ lỗi!"

Lư Hiệp cười nói: "Chẳng qua chỉ là 1 cuộc hiểu lầm, Kiều Công chớ cần quá mức để ý, ngô gặp hai vị muội muội, tâm lý cao hứng chặt, dù cho thêm Thủy một thân, cũng không có gì đáng ngại!"

Kiều Công nói: "Tiểu nữ bất hảo, Bá Hòa hiền chất khoan dung độ lượng lão hủ thật cảm thấy hổ thẹn, chẳng qua là lão hủ trước khi nghe Bá Hòa hiền chất là con của cố nhân, làm thế nào cũng không nhớ ra được. không biết hiền chất là vị nào cố nhân chi hậu, lão hủ cũng tốt thường thường Tư Niệm!"

Lư Hiệp nghe một chút, áy náy khom người cười nói: "Thật ra thì nói ra thật xấu hổ, trước khi bởi vì phải thuyết phục cao huyện lệnh cho nên bất đắc dĩ dùng cái này coi như giải thích, trên thực tế Bá Hòa trong nhà cũng không cùng Kiều Công quen biết, chẳng qua là Bá Hòa một mực ngưỡng mộ Kiều Công, đã sớm nghĩ đến thăm viếng, chẳng qua là không biết nói như thế nào Từ, sợ Kiều Công cho là Bá Hòa tuổi nhỏ, không chịu muốn gặp, lần này tới vẫn mang lòng thấp thòm. vội vàng tới mong rằng Kiều Công chớ Quái Tài dạ !"

Kiều Công bưng bình đại ngộ, vì vậy liền nói: "Thì ra là như vậy, bất quá nếu thật đến Bá Hòa ít như vậy năm Anh Tài làm cháu lão hủ cũng không uổng cuộc đời này."

Hai người khách sáo mấy câu, Lư Hiệp trong giọng nói tất cả đều là đối với Kiều Công về ngưỡng mộ, Kiều Công lão ngực thông suốt, vì vậy liền nguyện lưu Lư Hiệp sống thêm mấy ngày, Lư Hiệp sớm có ý đó, vì vậy liền theo đáp ứng.

Lư Hiệp mang nhiều chút lễ vật tới, bất quá đều là nhiều chút thổ sản lễ mọn, còn có hai vò trăm năm rượu ngon, rượu ngon là vật phẩm quý trọng, nhưng lại rõ nét, đối với lễ vật đưa pháp là có chú trọng, đối với Kiều Công loại này quy ẩn sơn lâm người tự nhiên có giản dị đưa pháp, Kiều Công đối với này hai vò rượu là phi thường hoan hỉ, vì vậy liền cũng không từ chối, tất nhiên nhận lấy. đúng lúc hôm qua có người vì Kiều Công đưa tới tân sản thịt nai, buổi tối chính có thể này thiết yến làm ăn vào tửu. đồng thời Lư Hiệp liền nhượng Hi nhi cùng Nhị nhi cùng đi hỗ trợ, Kiều Công cùng Lư Hiệp tất nhiên nghe thanh âm đánh cờ, nếu như Lư Hiệp phải có ý nịnh hót một người, tuyệt đối có thể đem người này dụ được phục phục thiếp thiếp, đây cũng là Lư Hiệp bản lĩnh. cho nên đối với này Kiều Công tự nhiên cũng không ngoại lệ, hai người nói chuyện thật vui, như thế một buổi chiều cho đến ban đêm

Chẳng qua là màn đêm vừa mới hạ xuống, Lư Hiệp tổng mơ hồ cảm giác một loại khí tức quen thuộc, cổ hơi thở này tựa hồ đang kêu hấn một dạng nhượng Lư Hiệp bất tri bất giác được hấp dẫn, hơn nữa hấn cảm nhận được, tay mình vòng tay phẳng phát đột nhiên rung rung mấy cái, giống như là có sinh mệnh!

Lư Hiệp mặc dù trong lòng kinh dị, nhưng là cũng không biểu hiện ra, trong đầu nghĩ, không nghĩ tới tới đây kiều cư lại còn có kỳ ngộ, chỉ đành phải chờ ban đêm Lư Hiệp đi tự mình điều tra một phen mới phải

Ps: Đại Tiểu Kiều tên Chính Sử trung không có ghi lại, cho nên dùng cái các học giả suy đoán tên tắt, thuận lợi cách gọi, dù sao nữ nhi gia cùng cha mình vẫn là để cho tên tắt tương đối thuận miệng. Kiều Oánh, kiều xinh đẹp, nghe vẫn không tính là khó nghe, cho nên nơi này liền trích dẫn danh tự này, chớ coi là thật.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: đêm tối tâm bảo

Bồn tràm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Ban đêm sao lốm đốm đầy trời, màn đêm bên dưới, trong rừng phòng trúc lộ ra nhàn nhạt ánh đèn.

Kiều Công cư có coi như rộng rãi, dù sao Kiêu Công ở chỗ này rất là có danh vọng, toàn bộ Kiêu Công cư đạt tới một gian Đại Phòng cùng 4 căn phòng khách, liền phòng khách ở bên trong cũng có số 1 thước vuông, mặc dù là trúc cư, nhưng lại nhả trí mà không mất khí phái.

Lưu Hiệp ban đêm cùng theo Kiêu Công uống rượu, Kỳ ông cụ non nhưng Kiêu Công rất là kinh ngạc, hơn nữa Lưu Hiệp ở mọi phương diện đều có chút ưu thế, ngược lại là có thể chỉ điểm Đại Tiểu Kiêu một phen, điều này cũng làm cho này một đôi tiểu tỷ muội đối với chính hắn một đại không bao nhiêu Bá Hòa huynh trưởng nhìn với cặp mắt khác xưa, Lưu Hiệp lời nói có nhiều hài hước, cũng để cho hôm nay lúng túng hòa tan không ít. một phen uống rượu hậu Kiêu Công đem Lưu Hiệp an bài tại phía tây hai gian buồng, bây giờ mùa đông, Kiêu Công gia mấy cái thuê được Kiêu Công phân phát trở về hết năm, làm sao cũng phải đợi thêm hai ngày mới có thể trở về. nơi này tại hai tuần lễ trước thu thập qua, bây giờ chỉ cần hơi chút xử lý một chút là được người ở. hết thầy thu xếp ổn thỏa chi hậu, đợi hoàng hôn đã hết, nhân định chỉ sơ thời điểm, các nhà đèn cơ bản đều tắt đi, đồng thời Kiêu Công cư còn sót lại vài chiếc ánh đèn cũng tắt.

Đêm đông là an tĩnh, chẳng qua là đợi đến nửa đêm lúc. trong đêm tối lại nhiều một bóng người, chính là Lưu Hiệp!

Trước khi màn đêm vừa đầu hàng, Lưu Hiệp liền nghe được Kỳ Dị thanh âm, nhưng trong lòng của hắn tựa hồ có loại không khỏi cảm giác hưng phấn, thật giống như đang kêu gọi chính mình. Lưu Hiệp mặc dù biết này cũng có thể là nguy hiểm điếm báo trước, nhưng là đang uống rượu nửa đoạn sau thời điểm, cái thanh âm này quấy đến Lưu Hiệp tâm thần có chút không tập trung, nếu không đi kiểm tra một phen Lưu Hiệp nhất định sẽ hối hận.

Thừa dịp nửa đêm, tất cả mọi người đều ngủ, Lưu Hiệp một người bái phòng trúc đi ra ngoài, bây giờ ban đêm an tĩnh, kia tiếng kêu thanh âm càng thêm mãnh liệt, bắt đầu từ kia 3 tổ sơn đi ra. Lưu Hiệp thân thể nhẹ nhàng, bước chân thật nhanh, một đường chạy lên núi, bây giờ cái thời đại này, trong núi chột có Dã Lang Bạo Hùng, bắt quá cũng là số ít, Lưu Hiệp cũng không tin mình có thể gặp được thượng, cũng không nhất định quá mức để ý.

Qua một khắc thời gian, Lưu Hiệp đã đạt đến giữa sườn núi, theo này nhảy núi lộ có thể một mực bàn đến 3 tổ sơn gian chỗ ngồi này độc đỉnh núi, chẳng qua là Lưu Hiệp mục đích cũng không tại này, hắn chỉ cảm thấy thanh âm càng ngày càng gần, nhưng Lưu Hiệp biết thanh âm tựa ở phía trước. Lưu Hiệp một đường leo về đỉnh núi, đỉnh núi cùng một ngọn núi khác giữa có đoạn nhai, trung gian liền lấy liền cầu gãy, nhanh tới là nơi này giao thông Yếu Đạo, chính là trong thôn hái thuốc người làm, gọi là Liên Vân khóa. dưới vách núi đen kịt một màu, tựa như có mây mù phủ tại trong đó.

Lưu Hiệp cả kinh, thanh âm này bắt đầu từ vách núi này hạ truyền ra, 3 tổ sơn mặc dù không tính là Cao Phong, nhưng cũng có số trăm thước bây giờ này trời tối càng là không thấy rõ chút nào, Lưu Hiệp nếu là thật có thể hạ đến vách núi cũng quá mức nguy hiểm.

Bất quá đúng lúc này Lưu Hiệp lại chột nghe có tiếng bước chân, nhất thời, dọa cho giật mình, bất quá hắn lập tức ý thức tới, vì vậy liền tránh lập tức tìm viên đại thụ leo lên đi. dựa vào bóng cây ngăn che chính mình, chỉ một lúc sau, quả nhiên có người xuất hiện ở Liên Vân khóa trước khi, bất quá trời tối lại không thấy rõ bọn họ tướng mạo, Lưu Hiệp chỉ có thể mơ hồ nhìn ra là ba bốn người.

Này Đại Hắc Thiên tới đây 3 tổ sơn làm chi, chẳng lẽ cùng chính mình như thế phát hiện 3 Tổ Yamanaka bí mật? nhưng là Lưu Hiệp thấy bọn họ cảm thấy tựa hồ không giống.

Đúng lúc này, kia ba bốn người trung có một người nói chuyện: "Mấy người các ngươi trước chuẩn bị giấy thừng, một hồi mang theo hỏa đem chúng ta treo xuống núi động đi, ba đứa con ngươi lưu lại trông chừng, đợi ta đi trường lão nơi đó thành đạo trưởng lấy đồ vật hậu chúng ta liền tản nhanh rồi đi!"

Một người trong đó nói: "Không nghĩ tới khuya khoắt còn phải tới vách núi này lấy đồ vật, đạo trưởng vội vàng như vậy chắc hẳn người bề trên là cực kỳ coi trọng chuyện này. chẳng qua là mỗi lần lấy đồ đều phải đối mặt Miêu trưởng lão, phía trên phái ai không được, càng muốn phái hắn đến xem quản này Báo Khô. sợ chỉ sợ chúng ta đem tới cũng muốn biến thành cái kia dạng."

Một người khác nói: "Ai, chỉ trách kia Lôi Bá không có ý chí tiến thủ, lại bị một đứa bé Sát, này hoàn thành dù sao cũng là đến gần chúng ta Thánh Giáo Tàng Bảo nơi, bây giờ đạo trưởng mới không thể không bị phía trên mệnh lệnh chuẩn bị mạo hiểm không chế được thể cục, đạo trưởng đều đã cả đêm lên đường, chúng ta chỉ có thể làm theo, chẳng qua là người bề trên đến bây giờ cũng không tra ra đứa bé kia là lai lịch gì! cho nên mới sợ hãi xảy ra sự cố. nghe nói Lôi Bá người này bị thu lấy mấy triệu tiền, thật là lãng phí, chẳng qua là này Lôi Bá hàng năm nộp lên hội ngân thời điểm lại như vậy khóc than, bây giờ ngược lại tốt, toàn tiện nghi người khác!"

Người đầu lĩnh kia nói: "Các ngươi cũng đừng than phiền! nhanh mang đồ chúng ta cũng tốt đi!"

Vì vậy những người đó cũng không nói thêm gì nữa, chỉ đề ý tại vách đá nơi nhiều giấy thừng, chỉ một lúc sau, liền gặp vách núi gian có ánh lửa sáng lên, lại qua hồi lâu, rốt cuộc người kia đi tới, Lưu Hiệp lúc này bình khí che tức rất sợ những người đó phát hiện, chỉ là vừa tài người kia đến dưới vách núi đi lên thời điểm trong tay đã nhiều hộp gấm, hộp gấm kia trung phát ra khí tức nhất thời đem Lưu Hiệp hấp dẫn lấy, Lưu Hiệp có thể cảm giác được trong hộp gấm hơi ba động đang hấp dẫn hắn, bất quá hắn cảm giác này ba động tựa hồ cũng không có từ vách núi gian tiêu trừ, hẳn là tại vách núi này gian còn có loại tự vật phẩm. đối với mấy người này, Lưu Hiệp Tĩnh không phải là không muốn giết người cướp của, chẳng qua là không biết mấy người này thực lực gì, nếu là thật có chút bản lĩnh, không có giết chết bọn họ ngược lại trộm gà không thành lại mất nắm thóc bại lộ chính mình, hoặc lại bị nhân gia bắt vậy thì cái mất nhiều hơn cái được. nếu là nhân ít một chút còn có thể dùng súng thuốc mê, bây giờ chỉ đành phải xóa bỏ.

Chỉ thấy mấy người kia đến đồ vật, một người trong đó nói: "Ma Tù! đem miếng vải đen lớn lấy ra!"

Người kia lập tức xuất ra một cái đen nhánh cái túi nhỏ, hắn đem túi nhận lấy đem hộp gấm chứa vào trong đó, ba động lập tức liền biến mất, người kia tựa hồ hô một hơi thở nói: "Mỗi lần nắm vật này đều cảm thấy không thoải mái, cảm giác một ngày nào đó mấy ca sẽ tự mình tài ở trên mặt này!" những người khác không khỏi thở dài một tiếng gật đầu một cái.

Tiếp lấy người đầu lĩnh khoát khoát tay, vài người liền nhanh chóng rút lui.

Lưu Hiệp lại nhìn xuống trong lòng triệu hoán cảm giác, trên tàng cây chờ nửa giờ, bởi vì một khắc đồng hồ trước khi, bốn người kia không biết tại sao lại

chiếu cá nhân trở lại điều tra. cũng còn khá Luru Hiệp không có nóng lòng kiểm tra, nếu không phải bị phát hiện không thể, người kia kiểm tra một vòng, ánh mắt từ Luru Hiệp sờ trên tảng cây xẹt qua, vì vậy liền rời đi, Luru Hiệp lại chờ hồi lâu, khi xác định mấy người kia không trở về nữa lúc mới dám hạ cây.

Vừa rồi nghe mấy người kia lấy đồ tựa hồ rất là nguy hiểm, cũng không biết chính mình lần này đi hội sẽ không phát sinh ngoài ý muốn, chẳng qua là này phú quý hiểm trung cầu. nghe mấy người kia cách nói, tựa hồ bọn họ là đến từ một cái Thần Bí Tổ Chức trong, bây giờ Luru Hiệp xuyên việt về Tam Quốc, đã đem này rộng lớn thổ địa trở thành đồ mình, nếu là có một cái như vậy Thần Bí Tổ Chức tác quái, Luru Hiệp làm gì đều cảm giác tâm thần có chút không tập trung, không thể thực tế, cho nên chuyện này vô luận như thế nào cũng phải điều tra.

Luru Hiệp hướng bên vách đá đi tới, dùng 20 hổi đoái giá trị hổi đoái một cái có thể đầu đội tham chiếu mũ bảo hiểm, xuống phía dưới điều tra một phen, bất quá cũng không có phát hiện cái gì son động, quả nhiên nếu là thật dễ dàng như vậy liền phát hiện cái gì son động lời nói tại ban ngày đã sớm bị người phát hiện, đâu còn đến phiên hắn, chẳng qua là tại dưới vách núi mười lăm thước nơi phát hiện một đạo thép câu, nếu như đoán không sai, vừa rồi những người đó chính là dựa vào thép câu treo giây thừng treo đi xuống.

Vì vậy Luru Hiệp liền xuất ra dây dài, này dây dài cũng đáng cái 5 hổi đoái giá trị, Luru Hiệp mở ra Linh Lung vũ bộ kỹ năng, thân thể quả nhiên biến nhẹ không ít, Luru Hiệp nhảy xuống, giống như lông chim, vạt áo theo gió khởi vũ, ngược lại hơi có chút hưởng thụ, đội rơi vào thép câu chỗ, Luru Hiệp đem sợi dây tại thép câu nhiều. tiếp lấy tiếp tục hướng xuống bay xuống, chỉ thấy sợi dây căng thẳng, Luru Hiệp tài tiếp tục, lại hướng xuống mười lăm thước lại có 1 thép câu, Luru Hiệp sợi dây tự không phải cùng người nói nghiệp kia thường ngày mà nói, này thép câu căn bản không dùng được, Luru Hiệp chỉ phải tiếp tục buông tay trung giây thừng là được. đội đến ước chừng trăm mét có thừa, vách núi gian nhiều ngấm đen chỗ, Luru Hiệp liền tiếp tục thả thừng hướng kia ngấm đen chỗ dọc theo, hẳn tại ngấm đen chỗ treo một hổi, phát hiện cũng không có động tĩnh, vì vậy tiếp tục thả sợi dây, quả nhiên xuất hiện một cái huyết động.

Hang động cũng không lớn, ước chừng cũng liền cao bảy, tám thước, hẳn nhảy vào trong huyết động, đem đèn pha vào bên trong chiếu một phen, bất quá hang động quanh co khúc chiết, cũng không thể liếc nhìn đầu. chẳng qua là kia tiếng gọi thanh âm, chính là từ nơi này trong động tới, nhưng Luru Hiệp cũng rần rã là gan từng điểm từng điểm vào trong dọc theo.

Luru Hiệp cẩn thận từng li từng tí tưởng trong huyết động dọc theo ước chừng 50 mét, lại chỉ một lúc sau, cửa vào hang động dần dần trở nên hẹp hòi, bất quá trước mặt dần dần có ánh sáng.

Luru Hiệp không khỏi nghi ngờ, chẳng lẽ này trong huyết động cũng có người? nghe những người đó nói tốt giống như có người nào trú đóng, bất quá Luru Hiệp cũng không nghe rõ, bây giờ xem ra chính mình nhất định phải gấp bội cẩn thận.

Hắn lại về phía trước mấy bước, chẳng qua là không thấy dưới chân, đụng phải 1 cục đá, phát ra chút vang động.

Luru Hiệp nói thầm một tiếng không được, chỉ thấy trong động truyền tới một lười biếng kiều mỹ thanh âm.

"Ma Từ, người sao còn chưa đi, chẳng lẽ là giây thừng đoạn, hoặc là tưởng niệm trường lão!"

Ps: ban ngày có nhiều chút sự tình, Chương 2: Hội chậm chút phát, ước chừng tại khoảng mười một giờ hoàn thành, không nên bỏ qua, ngày mai lại vừa là tân một tuần, hy vọng mọi người cấp cho kiên cố ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: phúc hệ Họa y theo

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Luru Hiệp sợ giật mình, bất quá hẳn không dám lên tiếng, cẩn thận về phía sau chuyển chuyển. hẳn vội vàng quan đèn pha sử thân thể của mình Ẩn núp trong bóng tối, trong tay siêu tề lượng súng thuốc mê đã chuẩn bị xong.

Thanh âm kia lười biếng trường lão gấp nửa ngày không có động tĩnh liền có nhiều chút sinh nghi nói: "Người nếu là lại im lặng, chờ sái gia đi qua nhưng là không còn người quả ngon để ăn "

Luru Hiệp liền lập tức nghe có tiếng bước chân hướng đi tới bên này, chỉ thấy son động khúc quanh trên đất xuất hiện một bóng người, bóng dáng đường ranh ngược lại có lồi có lõm, bất quá Luru Hiệp cũng không có cái đó rãnh rồi nhả trí thường thức, bây giờ trên mặt hắn đã rướm mồ hôi, chỉ đội bóng người kia đến gần.

Lưu Hiệp núp ở khúc quanh, dựa vào khe hở thấy người kia, mặc dù ánh đèn u tối, nhưng là vẫn có thể thấy rõ đại chí, đại khái là cái chừng ba mươi tuổi nữ tử, mặc choker ngắn, tuy là mùa đông nhưng là cổ áo nhưng là mở rộng ra, một thân tuyết Bạch Mao da áo trần thủ khó khăn lắm đem hai vú che khỏi, eo coi như mảnh nhỏ, chân dài chẳng qua là được da lông khó khăn lắm đắp lại, chỉ có thể coi là váy ngắn, hơn nửa phơi bày bên ngoài. chẳng qua là chẳng biết tại sao toàn thể lại để cho Lưu Hiệp cảm giác có chút kỳ quái, hắn nhìn chăm chăm nhìn một chút, nguyên lai nữ nhân này đạt tới bảy thước nhiều, so với phần lớn nam nhân cao hơn, trên cánh tay cùng trên chân có thể thấy không quá khéo đưa đẩy góc cạnh, có chút vô cùng ngạnh khí, nhưng nhân không Đại Năng tiếp nhận.

Lưu Hiệp ngừng thở rất sợ nàng phát hiện, chỉ chờ người kia một chút xiu đến gần, bất quá cô gái kia hiển nhiên không có quá mức cảnh giác, chẳng qua là hơi đi về phía trước điều tra một phen, lại hỏi hai tiếng, gặp không người chỉ hậu liền đi trở lại đi.

Nàng mới vừa vừa quay đầu, tựa hồ muốn oán trách đôi câu, đúng lúc này, Lưu Hiệp nắm lấy cơ hội, nhắm hậu trực tiếp bóp cò, này súng thuốc mê, chỉ cần tại xạ trình trong phạm vi, tốc độ còn là thật nhanh.

Cô gái kia đột nhiên phát giác, nhưng là thuốc mê châm đã bắn vào nàng cổ, không khỏi cảm giác hôn mê dần dần bắt đầu xâm nhập nàng đại não.

Thừa dịp nàng được thuốc mê đang lúc Lưu Hiệp vội vàng nâng kiếm đuổi theo, tại sinh mệnh du quan thời điểm Lưu Hiệp cũng không muốn thương hương tiếc ngọc, chiêu này lần nào cũng đứng, trước thuốc mê, lại Lược đao, bách chiến bách thắng. đàn bà kia gặp Lưu Hiệp xông tới hù dọa một chút, bất quá phản ánh ngược lại vẫn tính nhanh, người bình thường trung này siêu tề lược súng thuốc mê, bây giờ hắn đã ngắt đi, nữ nhân này lại còn thanh tỉnh.

"Tiểu Tiểu mao tặc! cũng dám xông Thánh Giáo Tăng Bảo nơi, lại đánh lên sái gia! thật thì không muốn công việc!" chỉ thấy trên người nàng chẳng biết tại sao bỗng nhiên nổi lên một trận Thanh Quang, lập tức tỉnh thần một phần. Lưu Hiệp không nghĩ tới nữ nhân này thật không ngờ cứng, bây giờ hắn đã đi ra cũng chỉ được nhắm mắt lại, trực tiếp mở ra đại lực kỹ năng, bước nhanh đuổi theo, trạm long kiếm nhắm thẳng vào nữ tử trước ngực.

Đàn bà kia không nghĩ tới người tới như thế quả quyết bén nhọn, đuổi vội rút ra Yêu Đao, ở trước ngực đón đỡ, kia Yêu Đao hiển nhiên cũng không phải là cái gì vật phạm, lại chặn trạm Long trường kiếm một kích không có hư hại, một kích không được Lưu Hiệp lập tức đường vòng nữ tử bên hông, chẳng qua là lúc này nữ tử đã phản ánh tới, có lực chân dài về phía sau đạp một cái, nhất thời đá vào Lưu Hiệp chém ra trên cổ tay, trạm Long trường kiếm ứng tiếng mà bay, thẳng tắp cắm ở trên vách động!

Lưu Hiệp nhất thời sững sốt, bây giờ hắn còn chưa thấy qua cao thủ như thế, trung thuốc tê lại còn có thể đuổi theo tốc độ của hắn. tiếp lấy đàn bà kia một cái liên hoàn chân lần nữa đạp tới, Lưu Hiệp vội vàng trốn một bên, nữ tử một cước lại đem bằng đá vách động đá ra vết rách! đá vụn nhất thời tung tóe mà ra. Lưu Hiệp vội vàng né tránh, nhưng là bị khốn đến bên trong động phương hướng, đàn bà kia cười cười, trực tiếp sắp xuất hiện lộ chặn lại.

Chỉ thấy đàn bà kia kiêu cười quyến rũ nói: "Tiểu Tiểu mao tặc, cũng dám cùng sái gia gọi nhíp, xem ta Yêu Đao tốt tốt rình rập ngươi "

Đàn bà kia một đao hoành chém tới, Lưu Hiệp vội vàng ngồi xổm xuống, chẳng qua là lúc này tựa hồ thuốc tê được liệu bắt đầu chính thức phát tác, đao kia chậm một tia, từ Lưu Hiệp trên đầu xẹt qua, mang theo vài sợi tóc, nhất thời nhưng hắn cháy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, chính mình thật vất vả chuyển kiếp một lần, còn hồn thượng ngón tay vàng, nếu là ở chỗ này mạng nhỏ giao phó, vậy thì thật to không đáng giá!

Đàn bà kia thanh tỉnh hạ đầu não, nhất thời một đao lần nữa đạp tới đến, bất chấp thu hồi trạm long kiếm, Lưu Hiệp liền lăn một vòng né tránh, cửa hang đã bị nữ tử ngăn trở, chỉ có thể thối lui đến trong động. nữ tử bởi vì không tinh táo, cho nên không có thể kịp thời đuổi theo Lưu Hiệp, gặp Lưu Hiệp hướng bên trong động chạy, lạnh rên một tiếng nói: "Người ngược lại hội tránh, son động này nhưng là từ, bây giờ nhìn ngươi làm sao còn chạy!"

Tiến vào bên trong trong động, phía trước là một cái độc lập Thạch Thất, trong nhà chất đống một ít đồ dùng hàng ngày, lạnh có một cái đứng đạo thông vào bên trong, Lưu Hiệp không kịp xem chỉ để ý vào bên trong đứng đạo chạy, cái này đứng đạo so với trước kia yếu lược nhẹ rộng rãi một ít, hơn nữa có ngọn đèn dầu chiếu sáng.

Chỉ thấy đàn bà kia thanh tỉnh hạ đầu não, mấy cái bước dài cũng đã đuổi theo Lưu Hiệp, so với Dã Man Nhân còn phải hung hãn, Lưu Hiệp bấp chân mau hơn nửa Ngũ Bộ cũng so với không thượng nhân gia chân dài to hai bước xa, trong nháy mắt liền bị kéo vào khoảng cách, chỉ là hoàn hảo có thuốc tê tác dụng, nhưng đàn bà kia chậm chút ít. nhưng là đi sâu vào ba mươi mét hậu, vẫn bị nữ tử đuổi kịp, Yêu Đao Mãnh hướng Lưu Hiệp chém tới, Lưu Hiệp xuống phía dưới lăn một vòng, khó khăn lắm tránh thoát, chẳng qua là trên người y phục dạ hành được kéo ra 1 đại đạo lỗ.

Hắn lúc này đã mất đi thăng bằng, mất thấy đàn bà kia thủ hướng mình cổ chộp tới. lúc này hắn bỗng nhiên nhanh trí, về phía sau lăn một vòng, vòng tay ánh sáng hơi sáng, nhất thời một khối to Đại Nham Thạch xuất hiện ở người nữ kia Từ Hòa Lưu Hiệp giữa, nhất thời đem động phong kín!

Đàn bà kia ngăn người một chút, chỉ nghe Long Nhất âm thanh, nữ tử vội vàng rút tay về, lui về phía sau mấy bước, hiển nhiên không hiểu vì sao trước mặt hội bỗng nhiên xuất hiện nham thạch phủ kín đường, thầm nghĩ trong lòng: chẳng lẽ trong son động này còn có chính mình không biết cơ quan hay sao?

Chẳng qua là lúc này, nữ tử trước mặt ánh sáng chợt lóe, đột nhiên nham thạch lại biến mất!

Cái đó Tiểu Tiểu người quần áo đen ảnh rớt cuộc lại xuất hiện ở trước mặt mình, chẳng qua là hắn hai tay bụng, tựa hồ nắm thứ gì chia về phía nàng, còn không chờ nữ tử kịp phản ứng hai cái Ngăn Châm lần nữa không có vào thân thể nàng, nhất thời thuốc mê cảm cường ác gấp mấy lần.

Tiếp lấy nàng muốn nói cái gì, nhưng là mãnh liệt thuốc mê cảm giác nhất thời xâm nhập đại não, dần dần để cho nàng mất đi chỉ cảm thấy, trước mặt nàng dần dần mờ hồ, cuối cùng chỉ có thể nhìn được cái đó Tiểu Tiểu bóng người nhìn hắn tựa hồ cười cực kỳ đắc ý, cuối cùng rốt cuộc mất đi ý thức.

Lưu Hiệp xem đến mất tiền nhân mặc dù cười ý, thật ra thì trong bụng mồ hôi lạnh không ngừng, Lưu Hiệp vội vàng viết thượng thuốc mê châm, lại cho

này dùng mảnh nữ nhân tới một thương, rất sợ nàng bỗng nhiên tỉnh lại.

Làm xong hết thấy các thứ này, chầy mò hôi lạnh ướt sũng cả người Luru Hiệp nhất thời ngồi ở tới trên đất, dùng ống tay áo lau một cái cái trán.

Lần này thiếu chút nữa vứt bỏ mạng nhỏ, xem ra sau này kế hoạch cần vận toàn mới là, cô gái này cũng không biết là ăn cái gì lớn lên, ước chừng dùng mê đảo con voi thuốc tê tê lượng mới đưa nàng mê choáng váng.

Cũng còn khá vừa rồi dùng lập tức hồi đoái ra một khối đá lớn, tài làm cho mình có thể có thời gian viết đạn. chẳng qua là phen này trắc trở nhượng Luru Hiệp thiếu chút nữa không có khóc lên, vừa rồi tình huống khẩn cấp, lấy ở đầu gấp xem hồi đoái chi tiết! chỉ nói là đá lớn, liền hồi đoái. thật không nghĩ đến khối kia đá lớn lại là khối huyền thiết Thạch, đặt tới hai thước vuông, ước chừng dùng đi Luru Hiệp hơn mười ngàn hồi đoái giá trị. hơn nữa nhiều hồi đoái một cái súng thuốc mê, tổng cộng dùng sáu ngàn, vốn là gấp bội tiết kiệm hồi đoái giá trị, bây giờ chỉ còn lại bảy mươi lăm ngàn.

Luru Hiệp đá đàn bà kia hai cái gấp đàn bà kia ngủ như heo chết một dạng trong lòng không khỏi phẫn hận, dù sao nữ nhân này kém Điểm Sát hẳn, lại để cho hắn bình lãng phí không nhiều như vậy hồi đoái giá trị. vừa rồi ba chỗ thuốc mê châm, một nơi cổ, một nơi trước ngực nhô lên trên, ngoài ra một nơi tại bụng. lại thêm súng kia dính ở đầu vai, ngược lại rõ ràng.

Luru Hiệp thừa dịp đại lực kỹ năng còn không có tiêu trừ, vội vàng đem nữ tử cồng lên chạy vào trước khi hơn sáng ngồi trong thạch thất.

Cho đến Thạch Thất mới đưa đàn bà này để xuống, Luru Hiệp tường tận một chút, thấy nàng tướng mạo coi như mỹ, chính là trước ngực sồng thật sự là quá mức mãnh liệt, chính là Luru Hiệp trước khi chết trải qua Thương Tinh cũng không có lớn như vậy, Luru Hiệp tiện tay nhào nặn hai cây, cảm giác rất mềm mại rất Sáng. nhưng là bây giờ hẳn dù sao cũng là hải tử, dục vọng Tinh không cường liệt, đem đàn bà này mang tới, chủ yếu vẫn là xem trên người nàng có hay không chìa khóa loại, dù sao cũng là trông chừng Bảo Khố, loại vật này là nhất định sẽ có. Luru Hiệp liền bắt đầu lục soát người. quả nhiên Luru Hiệp đưa tay thăm dò vào nữ tử túi quần thời điểm phát hiện chuỗi dài chìa khóa, trong đó có hai cái tương đối lớn, ngoài ra những thứ kia màu sắc khác nhau, đều là màu đồng chất.

Chẳng qua là Luru Hiệp tại lục soát chìa khóa lúc càng phát ra cảm giác nữ tử có chút quái dị, tựa hồ có hơi địa phương vô cùng vượt trội. Luru Hiệp chợt phát hiện nữ tử giữa hai chân tựa hồ có hơi gồ lên. nhất thời một cổ buồn nôn khí tức nhượng Luru Hiệp có chút chợt đứng lên đến, cả người không khỏi nổi da gà.

Tiếp lấy một cái Kỳ Dị ý tưởng tại đầu dâng lên.

Nữ nhân này sẽ không phải là nhân yêu đi! Luru Hiệp nhất thời đem vừa rồi sờ tay cô gái tại trên người mình hung hăng đi từ từ. hẳn lúc trước từng đến Thái Lan du lịch gặp qua nhân yêu, nhưng là từ khi đó Kỳ Luru Hiệp liền phát hiện hẳn đối với nhân yêu từng có Mẫn sợ hãi chứng, vừa đụng đến cùng với bộ dạng Quan Đông tây, tựu toàn thân nổi da gà. hẳn cẩn thận từng li từng tí đưa nàng lăn vẩy vẩy lên, Luru Hiệp nhất thời bị dọa sợ đến lui về phía sau hai bước.

Quả nhiên là nhân yêu! chính mình lại trung thái! đây đại khái là trong lịch sử đệ 1 cái nhân yêu đi Luru Hiệp âm thầm nghĩ tới, chẳng qua là người nọ là làm thế nào đến.

Vừa rồi Luru Hiệp vén lên người kia vật áo, thấy hẳn trung gian là có mạng đem đồ vật, chẳng qua là thiếu hai cái bánh xe. Luru Hiệp đột nhiên nhớ tới không trách mới vừa Tài Nữ tử tự xưng sái gia, đường cong lại cứng như vậy khí, hẳn còn có chút buồn bực, bây giờ coi như là mình bạch, đàn bà này lại là làm qua thái giám. nghĩ tới đây, Luru Hiệp trong lòng lẫn nữa buồn nôn đứng lên. trong miệng hắn lời muốn nói Ma Tử nên không phải là cùng người này làm chuyện gay qua, mới có lời nói mới vừa rồi kia.

Luru Hiệp không nghĩ đang nhìn đàn bà này tức mắt, chỉ muốn nhanh lên rửa tay, dù sao vừa rồi chính mình lại khỏi sắc tâm, sờ nam nhân, làm được bản thân nổi da gà bây giờ còn chưa xuống. Luru Hiệp thu hồi trạm Long trường kiếm, vừa rồi Luru Hiệp xen vào nàng là nữ tử vốn không muốn giết nàng, còn có chút Hứa thương hương tiếc ngọc cảm giác, bây giờ vừa thấy, lại là chính mình thống hận nhất nhân yêu, nhất thời khỏi Sát Tâm. dù sao này nhân yêu quá mạnh, không giết khó tránh khỏi hội ngoại ý, Luru Hiệp phỏng chừng nàng có thể so sánh với bây giờ Điện Vi, cũng không biết Tam Quốc trung có kia Nhất Hào là người bậc này.

Chẳng qua là Luru Hiệp không muốn để cho chính mình trạm long kiếm được nàng vết máu nhuộm, dứt khoát hồi đoái mấy bao độc thủ mạnh, một tia ý thức rót vào nhân yêu trong miệng. cầm lấy bên cạnh bình trà cho nàng rót hết, nàng sắc mặt nhất thời hiện lên hắc. Luru Hiệp mở ra trong thạch thất một cái rương lớn, đem bên trong một ít chiếu chăn nệm loại đồ vật lấy ra, đưa nàng bỏ vào mang đến nhắm mắt làm ngo, cuối cùng lại đem cái rương khóa lại, coi như là vận sự đại cát.

Làm xong hết thấy các thứ này, Luru Hiệp mới phải tiếp tục hướng bên trong tìm tòi dọc theo.

Hắn tiếp tục đeo lên chính mình tham chiếu mũ. ở trong hành lang tìm tòi ước chừng trăm mét, đem đi vào trong nữa thời điểm dừng đạo tựa hồ so với mới vừa mới khác nhau, là thiên nhiên tạo thành. Luru Hiệp tiếp tục dọc theo Tinh không có gặp phải cái gì ngăn trở, lại đi ước chừng bảy mươi, tám mươi mét, trước mặt liền xuất hiện lưỡng đạo Thanh Đồng Môn, Luru Hiệp đột cửa sắt bên cạnh cây đuốc, chung quanh nhất thời sáng lên đứng lên. chỉ thấy cửa đồng hai đầu được thiết tác quần quanh, trung gian có một cái cự đại ổ khóa. Luru Hiệp dùng trong tay thanh kia tương đối lớn chìa khóa ước lượng một chút, xem ra vừa vận. vì vậy nói ngồi liền làm, lập tức đem khóa mở ra. Luru Hiệp cảm giác được, kia triệu hoán đồ mình tựu ở trong đó.

Két tiếng cửa mở vang lên, Luru Hiệp mới vừa đi về phía trước một bước, còn chưa chờ dò xem này trong bảo khố kết quả có cái gì, đột nhiên nghe thấy mình vòng tay trung phát ra keng tiếng chuông reo.

Tiếp lấy cái đó lệnh Luru Hiệp mong đợi đã lâu hệ thống giọng nữ vang lên: "Chúc mừng ngài, thân ái lưu hành vòng tay người sử dụng, ngài phát hiện chỉ nhánh Ân Tàng Nhiệm Vụ, thăng cấp chi lộ, xen vào ngài phát hiện Ân Tàng Nhiệm Vụ, khen thưởng hồi đoái giá trị năm chục ngàn!"

Tiếp lấy giọng nữ vang lên lần nữa, "Chúc mừng ngài, thân ái Luru Tinh vòng tay người sử dụng, ngài phát hiện vòng tay chi nhánh Ấn Tầng Nhiệm Vụ thần binh lợi khí, ngay tại lúc đó mở ra Thần Khí mặt tiếp xúc, xen vào ngài phát hiện Ấn Tầng Nhiệm Vụ, khen thưởng hồi đoái giá trị năm chục ngàn!"

Đem Luru Hiệp mừng rỡ như điên lúc, đột nhiên hệ thống giọng nữ vang lên lần nữa; "Chúc mừng ngài, thân ái lưu hành vòng tay người sử dụng, ngài may mắn phát hiện đầu mối chính Ấn Tầng Nhiệm Vụ phủ đầy bụi lịch sử dấu chân, xen vào ngài phát hiện đầu mối chính Ấn Tầng Nhiệm Vụ, đặc biệt ở đây khen thưởng hồi đoái giá trị 300,000!"

Luru Hiệp hoàn toàn ngu dốt xuống, đầu mối chính Ấn Tầng Nhiệm Vụ, 300,000 khái niệm gì?

Ps: nghiêm túc sửa đổi một chút, cho nên chậm lại nửa giờ. tân 1 Chu Chính là cần muốn mọi người ủng hộ thời điểm, thật lòng khẩn cầu, đem tiền giấy tap cho ta đây đi!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: trống trơn chính sách

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì. 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Ba cái nhiệm vụ bốn mươi vạn hồi đoái, Luru Hiệp nhất thời đứng ngẩn ngơ một hồi, nhân đều nói Đại nạn không chết tất có Hậu phúc, quả nhiên cũng không phải là không có lửa làm sao có khói. nhưng là Luru Hiệp cảm giác tựa hồ những thứ này hồi đoái giá trị hẳn cảm không phải là dễ dàng như vậy, nhất là cái đó đầu mối chính nhiệm vụ, nghe danh xưng cũng cảm giác không giống tầm thường, chẳng lẽ Tam Quốc còn có cái gì ẩn núp huyền cơ hay sao?

Bây giờ Luru Hiệp cảm giác chính mình giống như là tiến vào thế giới trò chơi tựa như. nhưng là sự thật nói cho hẳn biết, đây tuyệt không phải là trò chơi, mà là chân thực không thể lại thế giới chân thật, chỉ bất quá chính mình bây giờ mặc dù vạch trần cái này thế giới chân thật cái khăn che mặt một góc, nhưng là lại giống như thân tại Yamanaka, không cách nào nhận biết khỏi chân chính ngọn núi này mặt mũi thực.

Vì lý do an toàn, Luru Hiệp vẫn là quyết định trước xem một chút nội dung nhiệm vụ lại quyết định.

Tiếp lấy hẳn trước tiên lui ra đại môn, mở ra nhiệm vụ mặt tiếp xúc, để một cái nhiệm vụ, thăng cấp chi lộ (thượng):

"Thiên địa công ty lái phát lưu hành vòng tay chính là có thể thăng cấp tiến hóa hồi đoái vòng tay, khi ngài xông Đãng Thế giới lúc, sẽ phát hiện một ít vật phẩm có thể cùng lưu hành vòng tay sinh ra cộng hưởng, hơn nữa trợ giúp Kỳ tiến hóa, những vật phẩm này bình thường cũng là đã sớm lưu hành vòng tay tài liệu một trong. đem người làm phát hiện này thứ vật phẩm chi hậu liền có thể thông qua cột quest dung hợp thăng cấp vòng tay tuyền hạ làm ra tương ứng tăng lên. nhưng là vòng tay tăng lên là có nguy hiểm, dù sao vòng tay thuộc tính là cùng người sử dụng năng lực cùng một nhịp thở, chỉ có người sử dụng thông qua nội tạng tăng lên, từ mà thay đổi vòng tay từ trên căn bản thăng cấp tiến hóa mới là vững chắc nhất phương thức, mà áp dụng vật phẩm dung hợp là cụ có nguy hiểm tương đối, thỉnh thận trọng cân nhắc."

Luru Hiệp mở ra nhiệm vụ phía dưới dung hợp thăng cấp vòng tay tuyền hạ, quả nhiên nhiều quá mức Cửu Cung Cách, Cửu Cung Cách trung ương chỗ đồ án chính là Luru Tinh vòng tay đồ án, gọi ý của hệ thống, đem vật phẩm bỏ vào Cửu Cung trong ô sẽ gặp được tương ứng nhắc nhở.

Tiếp lấy phía dưới cho thấy một nhóm nhắc nhở lan, vòng tay trước mặt cấp bậc, loại bình thường, vòng tay phẩm chất, hoàn hảo, vòng tay lớn lên phần trăm chỉ 12%, cần tăng lên vật phẩm.

Luru Hiệp bây giờ Tinh không có được tăng lên vật phẩm, cho nên bây giờ cũng không cách nào lấy được nhiều tin tức hơn, bây giờ mình có thể lấy được nhiệm vụ đã nói lên, này tăng lên vật phẩm rất có thể ở nơi này trong bảo khố. bất quá ngược lại có một kỳ lạ địa phương, cái này nhiệm vụ tại cột quest trung biểu hiện là thăng cấp chi lộ (thượng), có phải hay không còn ý nghĩa có trung hòa hạ loại, vậy thì có ý tứ, không nghĩ tới vòng tay còn có loại này đề cao phương thức.

Luru Hiệp không làm tiếp tục nghiên cứu, mở ra cái thứ 2 nhiệm vụ nói rõ thần binh lợi khí.

thần binh lợi khí, trên thế giới cất giấu rất nhiều nhân vật anh hùng, những nhân vật này theo lịch sử Trường Hà dần dần xuất hiện Tinh biến mất, bọn họ Anh Linh tại không gian trung rèn luyện, hóa thành một cái lại một đem thần binh, những thứ này thần binh núp ở thế giới mỗi cái trong không gian, phiêu bạt tại trong vũ trụ, có thể vượt thời không, cũng có thể một mực ở lại vốn là không gian, những thứ này thần binh lợi khí đều có thể vượt qua lúc ấy toàn bộ vũ khí có một ít đặc thù chức năng, đồng thời nếu như có người có thể bắt được chính mình sở Chúc Thần khí, như vậy người này sẽ lộ ra thành tựu xuất sắc.

Tiếp theo tại nhân vật lan phía dưới, Luru Hiệp phát hiện nhiều thần binh tuyền hạng, Luru Hiệp mở ra trong đó, phát hiện trong đó cùng võ tướng thể như thể, nhiều rất nhiều dấu hời tạp phiền, chẳng qua là những tạp phiền này cũng không bị mở ra.

Nhìn xong hết thấy các thứ này, Luru Hiệp liền biết rõ mình lúc này sợ là thật gặp phải bảo, nếu là kêu kia cái gì Quý Giáo Giáo Chủ hoặc là Thánh Nữ Ma Vương biết bị trộm bọn họ bảo tàng, bọn họ có thể hay không tức điên. nghĩ lại Thế chính mình nhưng là danh xứng với thực cảnh sát, hay lại là đốc sát! đời này lại sạch làm nhiều chút trộm cắp thủ đoạn. chỉ là mình làm cũng đều là sánh bằng cướp ngân hàng đại án, cùng tiểu mao tặc không thể như nhau.

Tự mình an ủi một phen đi qua, Luru Hiệp mở ra màn diễn quan trọng, đầu mỗi chính Ấn Tăng Nhiệm Vụ phủ đầy bụi lịch sử dấu chân .

Chỉ là làm Luru Hiệp kinh ngạc, cái này nhiệm vụ cũng không có cần kê miêu tả, Luru Hiệp sau khi mở ra, phía trên chỉ có một nhóm tự thuật "Tìm ẩn núp trong lịch sử hắc ám dấu chân, cõi ra âm mưu cái khăn che mặt (đem người làm hoàn thành đến tương ứng trình độ lúc, hệ thống sẽ đánh cho nhắc nhở, hơn nữa cho khen thưởng)" "

Luru Hiệp suy nghĩ một chút, vượt phát giác đây là cái đại bí mật, đệ nhất chính là vừa mới cái kia nhân yêu đến từ đâu, thứ hai chính là chỗ này vòng tay nhiệm vụ nhắc nhở, này rất có thể cùng chính mình như thế nào đến cái thế giới này có liên quan, hơn nữa còn có đưa tay mình vòng tay lão đạo kia rất cuộc là người nào, vì sao lại đưa tay mình vòng tay. hết thấy các thứ này hết thấy đều không có cõi ra.

Luru Hiệp nhìn xong này ba cái nhiệm vụ hậu, phát hiện Tịnh không có gì đặc thù nguy hiểm những việc, vì vậy liền an tâm quan thượng nhiệm vụ mặt tiếp xúc hướng bên trong cửa đi tới.

Luru Hiệp nắm cây đuốc, cùng lúc đó mở ra đèn pha. tiếp lấy liền phát hiện đây là gian ước chừng 2 10m² gấp Phurong Thạch phòng. Thạch Thất ngay phía trước trên tường có một cái như là Tam Thanh chi Nhất Điều tổ, chẳng qua là không biết đạo cụ thể rốt cuộc là ai, Điều Khắc bản trên đùi có một cái hắc sắc cặp da, mà tượng đá chung quanh cùng Thạch Thất còn lại địa phương cao thấp La Tam mươi thanh chừng rương lớn.

Hắn nhìn một chút Thạch Thất vách tường bốn phía cũng không phát hiện cái gì cơ quan loại đồ vật. trong lòng không khỏi nghĩ, như thế Bảo Khố lại không có thiết trí cơ quan, cũng hơi bị quá mức khinh thường. nhưng là nghĩ đến vừa mới cái kia dũng mãnh nhân yêu, Luru Hiệp không khỏi cứng họng. kia Thánh Giáo không cần cơ quan mà là yên tâm có khả năng đem Bảo Khố giao cho nhân yêu trông coi nhất định là bởi vì này nhân yêu bản lĩnh quả thật vượt qua thử thách. chẳng qua là không biết như vậy võ nghệ người đang kia Thánh Giáo có mấy cái.

Luru Hiệp cũng nghĩ không ra dĩ nhiên, chỉ có thể chờ đợi sau này phát hiện đầu mỗi thời điểm ngồi nữa dự định, chẳng qua là cái thế giới này Tịnh không phải mình tưởng tượng đơn giản như vậy, sau này cũng phải khắp nơi cẩn thận mới được.

Hắn đem trong thạch thất chung quanh thiết trí ngọn đèn dầu từng cái đốt, Thạch Thất nhất thời sáng lên.

Luru Hiệp đem những thứ kia rương lớn 1 vừa mở ra, trong đó chứa đến đồ vật đa số bất đồng. có ba chỗ đứng đầu lệnh Luru Hiệp kinh ngạc, một là có 10 miệng rương trung lại trang tất cả đều là kim điều, cái này có thể là Chân Chân chính Chính Hoàng kim, tại chính mình bằng hời đoái trung, cho dù có thể đổi được hoàng kim, cũng là phi thường quý, cùng ban đầu chính mình chế tạo trạm long kiếm lúc dùng Wolfram hợp kim hời đoái giá tiền so sánh, mỗi cân chỉ kém 1 hời đoái giá trị.

Bây giờ này bảo tàng trung lại tồn nhiều như vậy chân kim, nhưng Luru Hiệp xoa tay không dứt, trước khi Luru Hiệp tính toán chính mình tài sản. trừ có mấy thứ bảo vật vô giá, tỷ như Dạ minh châu hoặc là Ngọc Bích loại đồ vật không hảo tính toán trở ra, còn lại hết thấy đại khái có thể tương đương đến hai ba ức tiền giá trị.

Nếu như chỉ tính có thể dùng đến làm tiền hoa ước chừng là bảy chục triệu tiền, coi như là một Đại Phú Ông, dù sao không có mấy người hội có như thế số lượng. Luru Hiệp nhưng là trộm cắp một phần tư cái quốc khố, bây giờ nhiều những thứ này hoàng kim đạt tới gần ngàn cân, trực tiếp tương đương với chính mình có thể vốn lưu động bao gần 100 triệu tiền. cái này gọi là Luru Hiệp làm sao có thể không vui, có số tiền này, Luru Hiệp liền có thể dễ cho bọn họ biến thành quân đội binh mã, để phòng chinh Chiến Thiên hạ chi cần.

Ngoài ra hai miệng rương trung phân biệt chứa hai cây trọng hình hoa cạnh tròn chùy, Luru Hiệp ước lượng một chút, một cái tròn chùy liền có nặng năm mươi cân, cũng không biết là cái gì làm bằng, chẳng qua là toàn thân hiện lên ừ Hắc Quang mang, Luru Hiệp cảm giác tựa hồ này Trọng Chùy hẳn thích hợp Diên Vi dùng, vì vậy liền thu.

Còn có một miệng rương, đem Luru Hiệp mở ra thời điểm liền phát ra một trận lưu thái quang sáng chói, kia trong rương vật phẩm hiện lên ánh sáng nhàn nhạt, nhìn một cái thì không phải là vật phẩm, lại là một đôi có thể thống nhất chung một chỗ bảo kiếm. bảo kiếm toàn thân sáng như tuyết, cho đến chuôi kiếm, giống như hai cây Ngọc Kiếm.

Đem Luru Hiệp đưa chúng nó cầm trong tay lúc, hệ thống thanh âm nhất thời vang lên, Luru Hiệp xuất hiện trước mặt một cái khung đối thoại.

Phát hiện thần binh thật . Thư Hùng Song Kiếm !

Luru Hiệp sửng sò, đây cũng là thần binh! Luru Hiệp cầm trong tay, hai thanh kiếm hoà lẫn, tiếp lấy đột nhiên từ mũi kiếm chi Long Nhất phượng khí vừa nhảy ra, chẳng qua là hai người tựa hồ không cam lòng phân biệt hướng Thiên Minh rống một tiếng, nhưng không cách nào chân chính xông phá chân trời, liền lần nữa phân biệt trở lại hai Tịnh trường kiếm bên trong. Luru Hiệp nắm song kiếm, chẳng biết tại sao trên người chừng cảm giác kỳ dị, thật giống như dễ dàng không ít tựa như.

Luru Hiệp lập tức mở ra vũ khí Trang Bị lan, quả nhiên một người trong đó bằng hiệu sáng lên, phía trên nhiều hai cây đan chéo Ngân Kiếm. phía dưới

Chú Thích nói, đây là Tam Quốc thời kỳ Lưu Bị Anh Linh biến thành kiếm, chém sắt như chém bùn, linh động như gió, sử dụng vật này giả, đem giống như được Linh Long phụ thân, thành thạo, thân thể nhẹ nhàng gấp đôi, kiếm khí nửa thước, kham vi nhân đức khí, cũng có thể tổn thương người ở vô hình!

Vật này phẩm Lưu Bị tự mình đeo, sắp mở ra ẩn núp chức năng.

Thần binh, quả nhiên có đủ biến thái! quả quyết nhận lấy!

Lưu Hiệp dĩ nhiên sẽ không ngờ đến đem song kiếm này cho Lưu Đại Nhĩ hóa dùng, bây giờ hán biến nữ lúc Ngọc Nữ hình thái chính là thiếu tiện tay binh khí, bây giờ song kiếm này vừa vận chờ mình biến thân lúc dùng, dù sao Linh Lung vũ bộ chỉ có đang thay đổi thành nữ tính lúc mới có thể mở ra, mà đại lực thì cần biến thành phái nam, hai người là không thể cộng thông, sử dụng Linh Lung vũ bộ lúc, dùng này trạm long kiếm liền lộ ra không thuận tay, bây giờ có này thật. Thư Hùng Song Kiếm chính là như hổ thêm cánh.

Về phần còn lại cái rương đơn giản chính là một ít, cổ họa hiếm quý loại đồ vật, trong đó có hai rương tất cả đều là nhiều chút bị băng bó gắn xong tốt cất giữ tại trong hộp gấm được liệu trân quý, trong đó Linh Chi Tuyết Liên, đều là 1 năm trở lên, Lưu Hiệp đối với tặng quà có sâu sắc nghiên cứu, tự nhiên đối với những được liệu này có nhất định hiểu, chỉ bất quá hán phạm vi hiểu biết chỉ ở chỗ những được liệu này tuổi tác và bọn họ đại biểu kim tiền giá trị giữa liên lạc cùng với những được liệu này đơn giản công hiệu.

Lưu Hiệp tới không sợ, những thứ này dĩ nhiên là thực hành trông tròn chính sách, hết thấy bỏ túi mang đi.

Cuối cùng chỉ còn lại kia tượng đá xếp chân thượng da đen cái rương, hán biết cái đó kêu chính mình thanh âm chính là cùng cái này da đen cái rương có liên quan.

Lưu Hiệp dám cam đoan, trước khi những người đó cầm trong hộp gấm sở chứa cũng là vật này.

Lúc này, từ trong rương truyền tới trận trận ba động tựa hồ đang gọi Lưu Hiệp nhanh chóng mở ra.

Bất quá Lưu Hiệp biết bây giờ phải cẩn thận hơn làm việc, không thể có chút nào lơ là, càng như vậy trước mắt vượt dễ dàng tài cán đầu. nếu nó bị thả tại này trung ương vị trí vậy thì tuyệt đối có nó chỗ bất đồng, hơn nữa cái này trước khi đều không có tìm được cùng thứ nhất thăng cấp nhiệm vụ có liên quan vật phẩm, bây giờ cái này vật phẩm hán chính là tiện tay vòng tay thăng cấp có liên quan!

Ps: phiếu đề cử nhóm môn! người đang ở đâu Ca muốn các người

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: thăng cấp bảo thạch

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vãn.

Lưu Hiệp đi tới trung ương, trước điều tra một phen chung quanh có cái gì không tương tự cơ Quan Đông tây. khi phát hiện cũng không có uy hiếp lúc, Lưu Hiệp mới yên tâm xuất ra một người khác tương đối lớn chìa khóa, sắp tới màu da rương khóa mở ra.

Cặp da ước chừng có dài ba xích, một thước bán rộng, đem Lưu Hiệp mở ra cặp da thời điểm, trong nháy mắt, mãnh liệt kêu cảm giác thoáng cái xâm nhập Lưu Hiệp đầu. đón lấy, lệnh Lưu Hiệp kinh ngạc sự tình phát sinh, Lưu Hiệp lại phát hiện mình lại được cường chế tính biến thành nhanh trí hình thái. bất quá Lưu Hiệp cũng không phát hiện còn lại khó chịu, chẳng qua là kiểu chuyển đổi mà thôi, nhưng là khi Lưu Hiệp mở ra chính mình chuyển đổi mặt tiếp xúc mới phát hiện một đại sự, thật là cự đại sự, chính mình chuyển đổi loạn Võ mặt tiếp xúc nút ấn lại biến thành màu xám. cũng cũng không cách nào mở ra!

Tiếp lấy gợi ý của hệ thống giọng nữ vang lên: "Lưu hành vòng tay được đồng loại vật chất quá nhiều, không cách nào chuyển đổi biến thân chức năng! vòng tay đem cho tự động tu bổ, người sử dụng đem trong ba ngày không cách nào biến thân.

Lưu Hiệp ngu dốt xuông. .

Làm cái gì máy bay! ba ngày không có biện pháp biến thân, chính mình hội trễ nãi Hứa nhiều sự tình, dù sao đại lực kỹ năng không cách nào sử dụng, Lưu Hiệp luôn luôn dùng đại lực kỹ năng tới đúc luyện bắp thịt, dù sao đại lực kỹ năng đã khai mở, như vậy là hán có thể cầm lên gấp mấy lần đồ vật, khí lực lớn lên nhưng cũng là gấp bội. hơn nữa nhanh trí trạng thái khí lực quá nhỏ, thể lực cũng không đủ túc, căn bản làm không nhiều lắm sự.

Phát một lúc lâu ngẫm nghĩ, tài đưa mắt lần nữa đầu nhập hắc sắc trên rương da, trong lòng nói: trong rương da đồ vật không có thể làm cho mình hài lòng, hẳn sẽ đem cái rương xé thành mảnh nhỏ, thật ra thì hẳn vốn là muốn nói tạp vòng tay, chỉ chẳng qua hiện nay còn nhiều hơn nhiều dựa vào vòng tay, không thể làm gì khác hơn là gặm dần xóa bỏ.

Đem cặp da hoàn toàn mở ra thời điểm, nhất thời tản mát ra một trận Lưu Quang tia sáng kỳ dị, này trong rương da chứa màu sắc khác nhau Tinh Thạch, trong đó một ít trong tinh thạch bộ phận phát đều nhóm lửa điểm, giống như có sinh mệnh. một nửa kia chính là toàn thân hắc sắc Tinh Thể. Lưu Hiệp thử cầm một viên ở trên tay, cũng không xuất hiện nguy hiểm gì, chẳng qua là cái này không qua mấy cm kiến phương miếng nhỏ Tinh Thạch lại dị thường Trọng, đặt tới bảy tám cân trầm, đồng thời hẳn cảm giác tựa hồ viên này Tinh Thạch đang làm dịu chính mình da thịt, nhưng trên người hẳn có loại ê ẩm tê tê cảm giác, hơn nữa trước ngực còn chưa có chút trở mã hai điểm cảm giác có chút ngứa ngáy. Lưu Hiệp kinh ngạc phát hiện mình cầm trên tay Tinh Thạch da thịt, lại trở nên căng trắng nõn nhẵn nhụi.

Hắn vội vàng đem Tinh Thạch buông xuống, này Tinh Thạch cũng thật đáng sợ, thật là so với hiện đại cao siêu nhất thẩm mỹ mỹ da kỹ thuật còn tốt hơn, này nếu có thể cầm lại đến hiện đại đi chỗ đó còn phải? không trách lão kia nhân yêu giống như vậy nữ nhân, chẳng qua là không biết này Tinh Thạch vì sao có loại này công hiệu, cũng không biết có hay không nguyên tố phóng xạ, nhưng là Lưu Hiệp Tịnh chưa nghe nói qua có loại nào phóng xạ tính kim loại hoặc là còn lại Tinh Thể có thể tỏa sáng.

Mặc dù đem Tinh Thạch trả về, Lưu Hiệp trên người tê dại cảm giác lại cũng chưa hoàn toàn tiêu trừ. ại, Lưu Hiệp bình sinh đứng đầu thảo nhân yêu, dĩ nhiên ngọc mới vừa Ca (tỷ) xuất ngoại, Lưu Hiệp có thể không muốn bởi vì cầm cái này Thạch Đầu mà biến thành nữ nhân dạng.

Tay mình bộ da thịt bởi vì Thạch Đầu duyên cớ, trở nên phá lệ trắng nõn, nhưng không có lan tràn khu sử, Lưu Hiệp cũng tự không để ý nữa. bây giờ trọng điểm là đem những thứ này bỏ vào trong túi, hiểu rõ cuộc là cái gì.

Đang ở Lưu Hiệp đưa ra mang theo vòng tay cái tay kia đi lấy lúc, những Tinh Thạch đó lại tự động được hút vào vòng tay bên trong. Lưu Hiệp tuyệt đối không ngờ rằng đây không phải là hồi đoái đi ra đồ vật lại cũng có thể trực tiếp trang Nhập Đạo cụ lan trung, chính mình đạo cụ lan nhanh trí loạn Vô có 300 Cách, loạn Vô dùng tương đối nhiều, còn có một 100 Cách chừng chỗ trống, mà nhanh trí đạo cụ lan chỉ dùng mấy chục Cách.

Những Tinh Thạch đó không một loại ngoại tiến vào nhanh trí đạo cụ lan trung, tiếp lấy gợi ý của hệ thống liên tục vang lên.

Ngài phát hiện Sơ Cấp thăng cấp bảo thạch, Hắc Diệu lưu ly, khen thưởng hồi đoái giá trị 1.

Ngài phát hiện Sơ Cấp thăng cấp bảo thạch, Hắc Diệu lưu ly, khen thưởng hồi đoái giá trị 1.

Ngài phát hiện cao cấp thăng cấp bảo thạch, Lam Mộng lưu ly, khen thưởng hồi đoái giá trị 10.

Ngài phát hiện Trung Cấp thăng cấp bảo thạch, đỏ ửng lưu ly, khen thưởng hồi đoái giá trị 5.

Ngài phát hiện biến dị tiến hóa bảo thạch, Thác Lôi Băng Tinh, khen thưởng hồi đoái giá trị 20.

Ngài phát hiện Đặc Cấp tiến hóa bảo thạch, chiếu sáng lưu ly, khen thưởng hồi đoái giá trị 50.

...

Tiếp lấy liên tiếp thanh âm nhắc nhở vang lên, chừng mấy chục nhắc nhở, tiếp lấy Lưu Hiệp phát hiện mình đạo cụ lan cũng nhiều 46 cái bảo thạch dạng thức vật phẩm, chẳng qua là những thứ này bảo thạch đều tự chiếm độc lập đạo cụ lan, có chút quá mức lãng phí.

Lưu Hiệp cẩn thận tra nhìn một chút, lấy được Sơ Cấp Hắc Diệu lưu ly mười chín cái, Lam Mộng lưu ly chín, đỏ ửng lưu ly tám cái, còn có Thác Lôi Băng Tinh chín, chiếu sáng lưu ly một cái.

Lưu Hiệp điểm kích những thứ này bảo thạch từng cái kiểm tra.

Hắc Diệu lưu ly Thạch vốn là xuất từ Hắc Diệu Tinh Hệ, Hắc Diệu nội bộ tạo thành lỗ đen hậu Kết Tinh tạo thành lưu ly năng lượng Kết Tinh. lưu hành vòng tay thành phần một trong, có 90% cơ suất sử lưu hành vòng tay lớn lên kinh nghiệm gia tăng 5%. (tỉ lệ phần trăm lấy đứng đầu Sơ Cấp làm trụ cột, theo vòng tay cấp bậc đề cao, lấy được kinh nghiệm tỉ lệ phần trăm hội hạ xuống)

đỏ ửng lưu ly là đỏ tươi Hồng Tinh hệ sản xuất, có 80% cơ suất sử lưu hành vòng tay lớn lên giá trị gia tăng 10%. (theo cấp bậc đề cao, lấy được kinh nghiệm tỉ lệ phần trăm hạ xuống)

Lam Mộng lưu ly là do Lam Mộng Tinh Hệ sản xuất, có 70% cơ suất sử lưu hành vòng tay lớn lên giá trị gia tăng 20%. 10% cơ suất sử lớn lên giá trị hạ xuống 5%.

chiếu sáng lưu ly là trong vũ trụ chiếu sáng Tinh sản xuất lưu ly Tinh Thạch, có 60% cơ suất sử lưu hành vòng tay lớn lên giá trị gia tăng 50%. 10% cơ suất sử lớn lên giá trị hạ xuống 20%.

Thác Lôi Băng Tinh là thiên địa công ty dành riêng khoa học gia Thác Lôi trong lúc vô tình phát hiện năng lượng Kết Tinh, có thể thay đổi vòng tay nội tại thăng bằng tính chất, 20% cơ suất, thay đổi vòng tay chức năng, đề cao người sử dụng năng lực, hiệu quả không chừng.

Nhìn xong hết thấy các thứ này, Lưu Hiệp mới cảm giác được bây giờ cái gì mới kêu chân chính bảo bối! vì vậy nhưng là có thể đề cao vòng tay năng lực, chính mình dựa vào cái gì, còn chưa phải là này hồi đoái vòng tay, bất quá Lưu Hiệp cũng có nghĩ ngờ, những thứ này nếu là trong vũ trụ, như thế

nào lại được này Thánh Giáo lấy được? bất quá bất kể như thế nào, này Thánh Giáo rất có thể là trừ chính mình Tam Quốc đối thủ ra địch nhân lớn nhất.

Luru Hiệp xem một ít thời gian, chính mình đồng hồ bỏ túi chỉ ba giờ rưỡi sáng cũng chính là giờ Dần chi sơ. vì tránh cho ngoài ý, Luru Hiệp vẫn là quyết định sớm một chút rời nơi này. hết thảy chờ mình trở lại Kiều Công cư thời điểm lại làm cũng không muộn.

Luru Hiệp theo đường cũ một mực trở lại cửa hang, bất quá không biết tại sao, Luru Hiệp luôn cảm giác cứ như vậy rồi đi còn có gì không ổn, bởi vì cái đó Thánh Giáo thật sự là quá mức bí mật, Luru Hiệp rất sợ lưu lại manh mối gì, để cho bọn họ đồng thời tìm chính mình phiền toái, mặc dù nghe những người đó nói chuyện ý tứ, tựa hồ mình đã chọc phải phiền toái, nhưng là đó dù sao cũng là phiền toái nhỏ, nếu là Đoạt Bảo kho sự bị phát hiện, đó chính là đại phiền toái!

Luru Hiệp trước kia là làm đốc sát, đối với hình sự trinh sát vẫn có nhất định giải, những thứ kia cao cấp phạm tội vụ án dù sao phải có cái gì tiêu hủy chứng cứ phạm tội cái gì, nếu không tiêu hủy, mang lòng bất an. vì vậy dứt khoát trong sơn động đảo rất nhiều đầu trực tiếp một chút một cây đuốc, nhất thời ngọn lửa từ Yamanaka đốt mờ. Luru Hiệp nhanh lên theo đường cũ trở về.

Đợi trở lại Kiều Công cư cửa lúc sau đã là giờ Dần hơn nửa, đi tới Kiều Công cư cửa thời điểm Luru Hiệp tài cảm giác trong lòng thực tế một chút.

Luru Hiệp cẩn thận từng li từng tí, dự định nhảy vào Kiều Công ở giữa. hần mở ra Linh Lung vũ bộ, từ cao năm thước vòng rào nhảy một cái mà qua. nhưng khi Luru Hiệp nhảy vào vòng rào thời điểm, bỗng nhiên cảm giác tựa hồ chỗ rơi có chút kỳ quái, Luru Hiệp xuống phía dưới nhìn một cái lại phát hiện mình ký tại trên người một người, chẳng qua là Luru Hiệp bây giờ thân thể biến nhẹ rất nhiều lần, cũng không có đem người kia áp đảo.

Luru Hiệp định thần nhìn lại, chẳng lẽ là Đại Tiểu Kiều một người trong đó sao?

Nữ hài vốn là nửa đêm không tìm được dạ hồ, chính tại chính mình gia vườn rau cạnh tiểu giải, lại không nghĩ rằng lại gặp phải loại tình huống này, bắt đầu còn ngăn người một chút, bởi vì mới vừa tỉnh ngủ còn có chút mơ hồ. nhưng đảo mắt liền kịp phản ứng, nhất thời cho là gặp phải quý, thoáng cái đứng dậy, đem Luru Hiệp lật. cũng không dám quay đầu nhìn một chút Mãnh về phía trước bỏ mấy bước, chẳng qua là leo lên một nửa, nhưng không cẩn thận quay đầu thấy một thân Hắc Y Luru Hiệp, đang định muốn hét lên một tiếng, Luru Hiệp bước nhanh đuổi theo, ngược lại thật tựa như quý mị. nhất thời đem nữ hài chúi chặn lại.

Nữ hài được Luru Hiệp bắt, cho là được quý bắt, con mắt đảo một vòng, cuối cùng ngắt đi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Sảng méo mó

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Cho đến ngày thứ hai sáng sớm lúc gà gáy hậu, nữ hài mới từ hôn mê chậm rãi tỉnh lại, bất quá vừa tỉnh lại cảm thấy đầu có chút choáng váng đầu, nàng chậm rãi đứng dậy, không quá rõ tại sao lại như vậy. một hồi nữa nàng đột nhiên nhớ tới, tối ngày hôm qua tựa hồ là gặp phải quý, nhưng lại quên là một ác mộng hay là thật thật có chuyện như vậy.

Đúng lúc này, nàng cửa phòng bỗng nhiên mở ra, nữ hài dọa cho giật mình, bất quá thích đi vào là một người khác quần áo trắng thanh lệ nữ hài liền thở phào một hơi thờ, chính là Kiều Oánh.

Đi vào Tiểu Kiều trong tay bụng nhiều chút nhiệt thực, gặp nữ hài tỉnh lại lập tức hi thượng mi sao: "Tỷ tỷ rốt cuộc tỉnh! có thể dọa hòng Oánh nhi!" nàng đem nhiệt thực đặt lên bàn, nhàn nhạt thanh khí chậm rãi lơ lửng lên cao, Kiều Oánh nói: "Tỷ tỷ chờ một chút, ta đi kêu phụ thân, phụ thân nhưng là lo lắng ngươi thì sao! bây giờ đang giúp Ngao thuốc đây!"

Nữ hài nghe một chút, không khỏi có chút buồn bực, không khỏi hỏi "Oánh nhi chờ một chút, phụ thân đang vì ai nấu thuốc?"

Tiểu Kiều sửng sốt, "Vậy còn có người nào, dĩ nhiên là tỷ tỷ ngươi, tối hôm qua ngươi bỗng nhiên thể hư ngắt đi, nếu không phải Bá Hòa huynh trưởng mang tỷ tỷ trở lại, tỷ tỷ liền muốn ở nơi này Hàn Thiên đông dưới mặt đất nằm trước nửa đêm!"

"Bá Hòa huynh trưởng cứu ta?" nữ hài tựa hồ làm sao cũng nhớ không nổi tới.

Tiểu Kiều gật đầu tiếp tục nói: "Hôm nay cha bản phải ra ngoài đến thăm, tỷ tỷ bị bệnh, sở lấy hai người chúng ta hôm nay cũng không cần đi học Đường, cha sẽ tự giúp chúng ta hướng lão sư xin nghỉ "

"Kìa Bá Hòa huynh trưởng đây? phụ thân không dùng tại gia tiếp đãi Bá Hòa huynh trưởng sao?"

Tiểu Kiều cau mày một cái nói: "Tạ hồ Bá Hòa huynh trưởng bỗng nhiên có nhiều chút sự tình, hôm nay chỉ tự giam mình ở bên trong nhà, làm gì nghiên cứu, ta cũng không hiểu, chẳng qua là hần ngày này đều không tính ra khỏi phòng từ."

"Nghiên cứu?" Đại Kiều càng không có nhận thức.

Lúc này Lư Hiệp quả thật chính ở bên trong phòng, một mình hần ngồi ở trên giường tay phải cầm mang hồi đoái vòng tay cổ tay trái tại hắc hắc cười ngây ngô, khoe miệng cơ hồ muốn chảy ra nước miếng tới.

Chẳng phải biết Lư Hiệp lúc này đang ở hồi đoái không gian làm đại sự, hần lại đem một khối Lam Mộng lưu ly Thạch đặt ở thăng cấp tiến hóa lan nội, một bên mang lòng thấp thỏm, một bên từ nhìn chòng chọc, phảng phất mới đầu chơi game làm vũ khí thăng cấp cuối.

"Thành công, thành công! thành công! " Lư Hiệp trong miệng giống như niệm chú một loại nói thầm, tiếp lấy hần nhắm hai mắt lại, nhẩn tâm đem nút ấn điểm hạ, không dám chút nào trọn khai con mắt chỉ chờ gợi ý của hệ thống thanh âm. tiếp lấy truyền tới thanh âm nhắc nhở vang lên "Chúc mừng ngài thân ái người sử dụng ngài sử dụng Lam Mộng lưu ly Thạch vì vòng tay thăng cấp thành công, bởi vì ngài vòng tay cấp bậc đã đạt tới thể giới cấp giai đoạn thứ hai, vì vậy khen thưởng kinh nghiệm 15%."

"yes!" Lư Hiệp không khỏi hô to một tiếng, bởi vì mặc dù dùng Lam Mộng lưu ly tỷ lệ thành công cao đến 70%, nhưng là cũng không biết hệ thống này là thể nào toán, tổng cộng chín khối Lam Mộng lưu ly Thạch, lại chỉ thành công năm khối, có hai khối thất hiệu, ngoài ra hai khối còn tới trong đó thái kiêu hạ xuống kinh nghiệm, kết quả vốn gia tăng kinh nghiệm 75%, nhưng là bây giờ chỉ có thể gia tăng 65%, cộng thêm trước khi 12%, bây giờ kinh nghiệm đã đạt tới giai đoạn thứ hai 77% trình độ. chỉ cần đem Sơ Cấp lưu ly Thạch đập vào, phỏng chừng là có thể thăng cấp.

Lư Hiệp nói làm liền làm, trực tiếp dùng Sơ Cấp Hắc Diệu lưu ly. bởi vì Hắc Diệu lưu ly không có hạ xuống trừng phạt tỷ lệ, cho nên Lư Hiệp chỉ để ý hướng bên trong thả chính là.

Gợi ý của hệ thống thanh âm liên tục vang lên: "Chúc mừng ngài, sử dụng Hắc Diệu lưu ly Thạch thành công, bởi vì ngài vòng tay cấp bậc lấy đạt tới thể giới cấp giai đoạn thứ hai, lưu ly Thạch gia tăng kinh nghiệm 2%."

Tiếp lấy liên tục gợi ý của hệ thống âm vang lên, dùng trước 13 cái Hắc Diệu lưu ly Thạch, có hai cái thất bại, bây giờ điểm kinh nghiệm EXP đã đạt tới 99%. nhưng khi Lư Hiệp sử dụng nữa Hắc Diệu lưu ly Thạch thời điểm, lại toàn bộ đều là thất bại. Lư Hiệp liền tiếp lãng phí ba viên thời điểm, mới ý thức tới không đúng.

Xem ra này lưu ly Thạch thăng cấp phải trả cần muốn xông ra bình cảnh loại, bởi vì vượt cấp là chất biến hóa, ánh sáng dựa vào kinh nghiệm tăng trưởng thì không cách nào chân chính đạt tới hiệu quả dự trù. Lư Hiệp minh bạch trong đó ý nghĩa, nhưng là nhưng không biết làm sao đi đột phá. bây giờ trên tay hần có Đặc Cấp chiếu sáng lưu ly, còn có Thác Lôi Băng Tinh chín viên, nhưng là không biết cái nào là chân chính có thể trợ giúp Lư Hiệp tăng lên vòng tay đẳng cấp.

Nếu không phải tăng lên vòng tay đẳng cấp, mặc dù bây giờ quyền hạn gia tăng, đồng thời có thể hồi đoái ra đồ vật cũng nhiều ra mấy chục ngàn chủng, nhưng là vẫn phải chờ tới chính mình thân công đạt tới Đệ Tam Tầng lúc tài có thể đột phá, kia phải chờ tới không biết năm tháng nào đi.

Lư Hiệp là kiên quyết không hội bỏ qua cơ hội này, vòng tay có thể vượt cấp tự đại biểu Lư Hiệp có tư bản. hơn nữa mỗi lần vòng tay vượt cấp đều sẽ có hiệu quả đặc biệt đây mới là Lư Hiệp mong đợi nhất.

Bởi vì chiếu sáng lưu ly chỉ có một viên, cho nên Lư Hiệp vẫn là quyết định cầm Thác Lôi Băng Tinh thử một chút.

Lư Hiệp mang lòng thấp thỏm đem Thác Lôi Băng Tinh bỏ vào vòng tay tiến hóa trong ô, tiếp lấy nhắm khỏi con mắt, thành tâm thành ý cầu nguyện một phen. tiếp lấy nhẩn tâm điểm tại tiến hóa lan thượng.

Qua hồi lâu, hệ thống truyền tới thanh âm nhắc nhở, "Thật xin lỗi, Thác Lôi Băng Tinh chuyển hóa thất bại."

Lư Hiệp nhất thời như quả banh da một loại nhục chí. bất quá Thác Lôi Băng Tinh tỷ lệ thành công chỉ có 20%, cho nên Lư Hiệp cũng không phải là quá mức để ý, không thành công cũng là bình thường, thành công đó chính là thật to nhân phẩm.

Lư Hiệp tiếp tục bỏ vào một viên Thác Lôi Băng Tinh, sau đó cầu nguyện, nhưng không ngờ hay lại là thất bại, bất quá khi Lư Hiệp bỏ vào viên thứ tư Thác Lôi Băng Tinh thời điểm, hệ thống kia tuyệt vời thanh âm nhắc nhở rốt cuộc vang lên.

"Chúc mừng ngài, ngài sử dụng Thác Lôi Băng Tinh tiến hóa thành công, Thác Lôi Băng Tinh đối với ngài vòng tay thuộc tính tiến hành sửa đổi, ngài phái nam kỹ năng đại lực (Sơ Giai) tiến giai thành đại lực { trung cấp }, ngài nữ tính kỹ năng Linh Lung vũ bộ (Sơ Giai) tiến giai thành Linh Lung vũ bộ { trung cấp }.

đại lực { trung cấp } : mở ra đại lực kỹ năng, mười lăm phút nội lực đo tăng cường bốn lần, thời gian cold-down một giờ.

Linh Lung vũ bộ (trung cấp) : mở ra Linh Lung vũ bộ kỹ năng, trong vòng mười lăm phút, nhẹ như lông chim, tốc độ tăng lên gấp đôi, thời gian cold-down nửa giờ.

Lư Hiệp vốn là cho là này chín viên Thác Lôi Băng Tinh có một viên có thể thành công cũng không tệ, nhưng là bây giờ chỉ dùng bốn viên thì thành công, xem ra hệ thống này vẫn là rất không phụ lòng này 20% có khả năng. hai cái kỹ năng có đề cao không thể nghi ngờ cũng là gia tăng Lư Hiệp thực

lực, đại lực kỹ năng có thể sức mạnh nhiều tăng cường gấp đôi, thời gian cũng phát triển năm phút rất mạnh, đồng thời Linh Lung vũ bộ cũng gia tăng năm phút, nguội xuống hạ xuống nửa giờ.

Vốn lấy này xem ra, Thác Lôi Băng Tinh hẳn không phải là giúp trợ thủ vòng tay tiến hóa, tiếp lấy Luru Hiệp lại đem Thác Lôi Băng Tinh bỏ vào một viên, nhưng là hẳn không ôm ấp kỳ vọng gì. tiếp lấy gợi ý của hệ thống vang lên lần nữa, "Chúc mừng ngài, sử dụng Thác Lôi Băng Tinh tiến hóa thành công. Thác Lôi Băng Tinh đối thủ vòng tay thuộc tính tiến hành sửa đổi. mở ra ẩn nấp chức năng, vòng tay có thể biến hóa thành che giấu trạng thái hư vô, hoặc là còn lại biến vì còn lại đồ trang sức hình dáng."

Nhiều có cũng được không có cũng được kỹ năng, bất quá cũng không tệ, sau này không cần lo lắng chính mình bí mật bị phát hiện vấn đề.

Luru Hiệp thấy tốt thì lấy, cũng không tiếp tục bỏ vào, nhưng là tay này vòng tay lên cấp hay lại là phải, xem ra chỉ có thể đánh cược ở nơi này chiếu sáng chỉ Thạch trên nguời.

Luru Hiệp lúc này giống như là một cái tay cờ bạc một dạng đã tiến vào khăng khăng chính giữa.

Hắn đem duy nhất một khối chiếu sáng chỉ Thạch bỏ vào tiến hóa lan trung, tiếp lấy cũng không biết nhớ tới kia Quốc chú ngữ, cuối cùng vẫn là mở ra Thủy nút ẩn.

Tiếp lấy một cái cơ hồ khiến Luru Hiệp rung động âm thanh âm vang lên: "Chúc mừng ngài, ngài sử dụng Đặc Cấp bảo thạch chiếu sáng chỉ Thạch thăng cấp thành công, vòng tay được chiếu sáng chỉ Thạch sửa đổi, tiến giai thành loại bình thường giai đoạn thứ ba, hệ thống sẽ vì ngài tính toán kinh nghiệm, vòng tay tiến hành tự mình sửa đổi, xin sử dụng giả kiên nhẫn chờ đợi."

Đây chính là sớm năm năm lên cấp, Luru Hiệp nhất thời lâm vào mừng như điên, trong suốt chất lỏng từ bản thân hẳn khỏe miệng chậm rãi chảy xuống, chẳng qua là Luru Hiệp lại không biết được, lúc này ngồi yên ở giường hắn, đã bị bốn người vây xem.

Ps: bởi vì còn phải cân nhắc sau này độ tiến triển hòa hợp lý tính vấn đề, bốn chương chẳng biết tại sao sẽ tương đối khó sinh cho nên phát muộn. .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: vòng tay lên cấp

Bốn trâm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Nhật ngu hơn nữa, Luru Hiệp bên trong nhà nhưng là rất là náo nhiệt, nhưng ngồi ở trên giường khỏe miệng giữ lại trong suốt chất lỏng Luru Hiệp lại không lãnh hội được, nhắm đến con mắt không thoát mái hắn chỉ cảm thấy lỗ mũi nơi nhột vô cùng.

Khi hắn trọn khai con mắt lúc mới phát hiện, trước mặt mình bỗng nhiên nhiều cái mượt mà lông chim, mà lông chim đầu kia buộc lên một cây gậy trúc. Luru Hiệp không khỏi đem lông chim bắt, liền thấy hai cô bé nháy đại con mắt đang nhìn mình, tựa hồ cảm thấy cực kỳ thú vị.

Luru Hiệp nhìn một chút hai cái quần áo trắng nữ hài sau lưng Nhị nhi cùng Hi nhi tựa hồ cũng có chút tựa như cười mà không phải cười, nhất thời ý thức được chính mình trò hề, không khỏi nhìn chung quanh. ai ngờ Nhị nhi đã sớm dự bị tốt khăn lông, Luru Hiệp cười khổ, nhận lấy khăn lông, nàng cảm lên ướt lông mềm khăn rất là lau một cái.

"Huynh trưởng không phải là đang làm nghiên cứu? vốn là tỷ tỷ còn kỳ quái tới kiểm tra, lại không ao ước huynh trưởng nguyên lai là làm ngu sùng sờ nghiên cứu." dứt lời, Tiểu Kiều liền le le cái lưỡi thom tho, nháy mắt con mắt cười xem Luru Hiệp, làm Luru Hiệp rất là thật mất mặt.

Không nghĩ tới lại đang hai cái tiểu cô nương trước mặt bêu xấu, trước khi Luru Hiệp thật vất vả tạo nên huynh trưởng cao lớn uy mãnh, Ngọc Thụ Lăng Phong, học rộng tài cao hình tượng lần nữa được hủy trong chốc lát, từ khi tới đây Kiều Công cư chính là biến đổi bất ngờ, đầu tiên vốn là muốn lấy chính mình thiếu niên Anh Tài trấn áp tình cảnh, ai ngờ được bát nước gạo, bây giờ thật vất vả hòa nhau một vòng, nhưng lại tại ở trên mặt này. tiếng người Giang Đông Nhị Kiều có tri thức hiểu lẽ nghĩa, có thể nói là thực nữ người đẹp, lại không ao ước khi còn bé thật không ngờ bướng bỉnh.

Luru Hiệp lao qua mặt hậu lập tức thu hồi trò hề, đã biến thành một bức tao nhã lịch sự, khiêm tốn công tử bộ dáng, thật giống như mới vừa mới lộ ra trò hề căn bản không phải hắn, Kỳ da mặt dày cũng cũng coi là tiền vô cổ nhân.

Luru Hiệp phát tay áo mà ngồi, dù sao trước khi chiếm được vòng tay lên cấp thành công tin tức, tâm tình thật tốt, cũng để ý này Tiểu Tiểu thất thố. liền ním cười tận lực bắt chúc bản thân mình thanh âm hỏi "Không biết hai vị muội muội trước đến thăm vì huynh vì chuyện gì đây?"

Tiểu Kiều thấy vậy cũng thu hồi một bức tao nhả lễ phép tướng mạo nói: "Đêm qua nhờ có huynh trưởng cứu tỷ tỷ, cho nên tỷ tỷ mời Tiểu Kiều chuyên tới để cảm tạ huynh trưởng đến, thuận tiện nhìn một chút huynh trưởng làm nghiên cứu, đảo là như thế nào cái 'Nghiên cứu' pháp, chỉ nói nguyên lai này nghiên cứu chính là ngủ, đợi Tiểu Kiều buổi chiều cũng phải cùng Bá Hòa huynh trưởng học tập làm một phen nghiên cứu không thể!" dứt lời liền cười nhẹ nhàng, nhưng là không nhìn được lên tiếng.

"Tiểu Kiều lần này là tới tạ huynh trưởng!" Đại Kiều không khỏi nhỏ giọng nhắc nhở, nàng lập tức nhìn về phía Lư Hiệp, gặp Lư Hiệp như cũ như vậy, tài thờ phào.

Tiểu Kiều lúc này mới thu liễm nụ cười, lại thấy Lư Hiệp lại thần định như thường, chẳng biết tại sao xem trong lòng không nói ra được khí, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, rất là khả ái. bất quá lần này là vì tỷ tỷ, liền tạm thời nhìn xuống.

Chỉ thấy Đại Kiều ngược lại lễ độ, mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng là biết lễ trình độ lại tựa như đại nhân. liền nói: "Đêm qua đa tạ huynh trưởng đem Đại Kiều cứu trở về, Đại Kiều ở chỗ này cảm ơn." dứt lời liền khom người hơi thi lễ.

Lư Hiệp cười nói: "Một cái nhắc tay, không cần nói cảm ơn." đối với Tiểu Kiều bất mãn ngược lại cũng không quá để ý, bởi vì, bất mãn tự đại biểu chú ý, nếu là không một chút nào quan tâm lời nói, ai sẽ đối với một cái không liên hệ nhau nhân phát câu.

Lư Hiệp nhìn ra Tiểu Kiều này cô gái nhỏ nhìn còn có cổ tử cay cú tiềm lực, trong lòng cảm thấy buồn cười, bất quá hẳn là tuyệt sẽ không cùng chừng mười tuổi cô nương không chấp nhặt.

Chẳng qua là lúc này, Lư Hiệp đã tưởng tiền khách, dù sao bây giờ biến thân thành nữ, nàng cũng không muốn nói quá nhiều lộ ra chân tướng.

Có thể Đại Kiều tựa hồ còn có còn lại muốn hỏi lời nói, nhưng có chút không được tốt mở miệng, theo bản năng bắt đầu niếp thủ dùm khỏi ống tay áo, nhất thời đem Lư Hiệp đáng yêu gần chết. Tiểu Kiều gặp Đại Kiều như thế, biết đây là nàng nhất quán bệnh cũ, không khỏi triệt hạ Đại Kiều quần áo.

Đại Kiều nhất thời kịp phản ứng, bất quá trừ trừ một chút, cuối cùng lấy dũng khí nói: "huynh trưởng đem qua cứu Đại Kiều, chẳng qua là Đại Kiều có một chuyện muốn hỏi."

Lư Hiệp mỉm cười nói: "Không biết muội muội không biết có chuyện gì, nếu là Bá Hòa biết, nhất định cho nhau biết."

"Không biết huynh trưởng đem qua có nhìn thấy được quý?" dứt lời, Đại Kiều không khỏi đỏ mặt, loại này bộ phong tróc ảnh đồ vật nói ra được tổng có cảm thấy không quá thỏa đáng, Tiểu Kiều cũng hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía Đại Kiều.

Lư Hiệp nghe một chút không khỏi kinh ngạc, náo nức ngày ngày hôm qua Đại Kiều ngắt đi là cho là mình là quý, nhưng Lư Hiệp cũng không thể nói, trong miệng nàng quý thật ra thì chính là Lư Hiệp chính mình, liền nói: "Quý loại vật này chính là đánh phong chỉ vật, Hà Túc Đạo vậy, đều là ngộ truyền thời, đem qua ta chỉ gặp Đại Kiều tựa hồ thần du tới cửa liền ngã xuống đất ngắt đi, cũng không quá mức Quý Hồn, muội muội lo ngại!"

Đại Kiều gật đầu một cái, mặc dù còn hơi nghi hoặc một chút, nhưng liền không hỏi nữa.

Vì vậy liền gặp Lư Hiệp tiền khách hình dáng, chỉ bất quá Tiểu Kiều lại mân mê cái miệng nhỏ nhắn như có nhiều chút mất hứng, 1 là bởi vì hai người lần này là chuyên tới để tạ Lư Hiệp, hẳn nhưng cũng không tiếp đãi một chút, ngược lại ngồi vững vàng. thứ hai, từ hôm qua nàng bắt Lư Hiệp cầm một chút bắt đầu, Lư Hiệp mặc dù ngoài miệng chưa nói không ngại, nhưng là nàng luôn cảm giác Lư Hiệp cùng Đại Kiều nói chuyện nếu so với nói chuyện với nàng nhiều hơn một chút, hơn nữa hôm qua làm chỉ điểm đùa giỡn Thời đã tổng có trước chiếu cố đến Đại Kiều, lệnh Tiểu Kiều ít nhiều gì trong lòng có chút để ý. chỉ bất quá Lư Hiệp lại không có ý đó. hôm nay lại thấy Lư Hiệp tựa hồ không có lý tới chính mình đáng về, càng là trong lòng không được tự nhiên, liền nói một tiếng hẹp hòi, kéo Đại Kiều rồi đi, Lư Hiệp không khỏi lắc đầu phát tay áo, thầm nghĩ trong lòng, tiểu hài tử cùng không tiện đồ a.

Đợi Đại Kiều sau khi đi, Lư Hiệp liền ngồi dậy bắt đầu lau mặt chải tóc.

Đem qua bày một bộ luyện công tư thế liền bắt đầu thẳng cấp vòng tay, một mực làm cho tới bây giờ mặt trời lên cao, bây giờ Lư Hiệp bụng đã bắt đầu khỏi ngứa. lập tức kêu Nhị nhi chuẩn bị thức ăn, đợi sau khi ăn cơm xong, Lư Hiệp muốn chính thức nghênh đón tay mình vòng tay lên cấp giai đoạn thứ ba đến, dù sao giai đoạn thứ ba chính mình liền có thể sáng tạo chính mình vũ trang, mặc dù bây giờ đã có cận năm trăm ngàn hồi đoái giá trị, đã là nhất bút không nhỏ tài sản. nhưng nếu như thật đem ra hồi đoái vũ khí Trang Bị xây quân đội lời nói không khác nào ly nước Xa Tân. nhưng là này năm trăm ngàn hồi đoái giá trị nếu là đem chính mình vũ trang tận răng là tuyệt đối không thành vấn đề, Lư Hiệp đã sớm đem mạng nhỏ mình đặt ở đệ nhất chương trình hội nghị trên, bây giờ có những thứ này hồi đoái tự nhiên muốn thật tốt lợi dụng một phen.

Hi nhi từ ngoài cửa thành thực đi tới, đem mâm đặt ở Lư Hiệp trước mặt nói: "Công tử, đây là vừa rồi Diên Phong đại nhân phái Đông Lai đưa tới tin, bởi vì công tử nói phải làm nghiên cứu, cho nên không có lập tức quấy rầy, bây giờ thỉnh công tử xem qua!" dứt lời, Hi nhi liền đem thu ở trong ngực một cái túi gấm đưa cho Lư Hiệp.

Lư Hiệp vừa ăn liền đem túi gấm mở ra, đem bên trong vải trắng lấy ra, Lư Hiệp xem một phen, không khỏi nhủ mảy.

Đúng như giống như ban đầu cùng Diên Phong thảo luận lúc Diên Phong phản đối như thế, mặc dù có mấy cái chính lệnh hay lại là bị tới dân chúng bán ngược, bất quá chúng dân môn còn đắm chìm trong Lư Hiệp trước khi tưởng thưởng trong không khí cũng không có bán ngược thái kịch liệt, về phần bán ngược kịch liệt nhất mấy cái văn nhân, Lư Hiệp đã sớm nhượng Diên Phong làm chuẩn bị, đối với cái này nhiều chút tự cho là thanh cao lại không chân chính bản lãnh học giả, Lư Hiệp tạm thời còn không tưởng quá mức phản ứng đến hẳn môn, vì vậy liền bỏ sung thanh minh, nhưng phạm là nguyên ý dạy học, Lư Hiệp hội gặp bội tướng thưởng, về phần không muốn, đại khả tự sinh tự diệt, uống Tây Bắc gió cũng là có thể.

Về phần dân binh chính sách còn là phi thường dũng được, dù sao tại Lư Hiệp nơi này làm lính, mặc dù huấn luyện khổ nhiều chút, nhưng là có tiền cảm, hơn nữa mỗi ngày còn có thể thả về nhà trồng ruộng, tất cả mọi người nguyện ý làm. về phần còn có phản đối Lư Hiệp thanh âm, có thể trấn an tự trấn an, nếu quả thật là vô lễ thù nháo, liền phân phó Thường Đức, đem âm thầm xóa bỏ, dù sao Lư Hiệp huấn luyện Trương Thường Đức, là trong bóng tối bản lĩnh. đầu Tiêu, bản tên, ám sát, đều là âm nhân chiêu số.

Bây giờ Điền Phong tại hoàn thành phát triển coi như không tệ, mấy ngày nữa chính là Kinh Trập, cũng chính là tục xưng hai tháng Tiết, chính bởi vì Kinh Trập phân 3 hậu "1 hậu đào Thủy hoa; 2 hậu chim thương canh minh; 3 hậu Ứng hóa thành Cừu" chính là Xuân Canh thời điểm, bây giờ khí hậu đã bắt đầu ấm trở lại, này Lư Giang nhiệt độ cũng có một 10 độ chừng, xuống lần nữa mấy trận vũ liền muốn nghênh đón xuân phân mà tới.

Mùa này là mấu chốt, Điền Phong phải đem loại này Điền đệ làm lần đầu đã thành công, sau này mới có thể tiến hành theo chất lượng, ngoài ra muốn nhượng tất cả mọi người biết một cái đạo lý, phục tùng thượng cấp mệnh lệnh, thì có phần thưởng có thể cầm, có ngày tốt có thể qua, nếu không nghe, như vậy không chỉ không có phần thưởng, còn phải phạt, đây chính là định lý. cái này định lý tin tưởng dùng không bao lâu sẽ xuất hiện rất tốt hiệu quả, dù sao ai cũng không phải người ngu, nếu không phải bị bắt đắc dĩ ai nguyện ý vi phạm pháp lệnh đây.

Lư Hiệp trả lời, đơn giản trình bày chính mình quan điểm, vì vậy đem tin giao cho Hi nhi, nếu là ngày mai chính mình lại luyện công lúc, Đông Lai đảm người đến, liền đem tin giao cho bọn họ.

Ăn sáng xong, Lư Hiệp tinh thần không dứt. Lư Hiệp nhượng Nhị nhi cùng Hi nhi không cần hầu hạ mình, chỉ đi theo Đại Tiểu Kiều cho giỏi, nhân tiện đề cao đề cao mình hình tượng, vì vậy liền chính mình một người lần nữa trở lại trên giường bày ra tu luyện tư thế.

Đúng lúc này, lâu ngày không gặp thanh âm rốt cuộc vang lên.

"Lư hành vòng tay vượt cấp tiến hóa xong!"

Tiếp lấy Lư Hiệp liền gấp vòng tay trên bỗng nhiên phát ra một trận Lư Quang tia sáng kỳ dị, tiếp lấy vòng tay phảng phất được rèn luyện một dạng Lục Tinh ánh trong sáng, tăng kia thâm thúy màu xanh lá cây, phảng phất nhượng nhân lâm vào trong đó, một cổ không khỏi sức sống kéo theo toàn bộ vòng tay, giống như có một tí Sinh Mệnh Khí Tức tựa như. đem phát sinh qua hết thảy các thứ này hậu, vòng tay dần dần thu liễm, nhưng là trong đó lại phảng phất có chất lỏng đang lưu động. Lư Hiệp biết vòng tay biến hóa như thế, tựa hồ thái gai mắt, chính mình bây giờ vừa vận nhiều biến ảo hình thái kỹ năng, vì vậy liền đem vòng tay thiết trí là nhất ngay từ đầu bụi bản trạng thái. Lư Hiệp rốt cuộc phát hiện, này bụi bản vòng tay mới là hợp mắt nhất.

Làm xong hết thảy các thứ này, hệ thống thanh âm vang lên lần nữa: "Thân ái Lư Tinh vòng tay người sử dụng, ngài lưu hành vòng tay đã lên cấp đến loại bình thường giai đoạn thứ ba, sẽ vì ngài mở ra loại bình thường giai đoạn thứ ba hồi đoái mặt tiếp xúc, vòng tay hồi đoái trạng thứ nhất giai đoạn thứ ba mở ra hoàn đôi vật phẩm quyền hạn 30%, theo kinh nghiệm tăng trưởng đem dần dần gia tăng.

Lư Hiệp mong đợi đã lâu giai đoạn thứ ba quyền hạn, rốt cuộc mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: chiều tà hàn ảnh

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì. 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lư Hiệp trong phòng nghiên cứu một ngày hồi đoái sự vật không khỏi có chút cảm xúc, dù sao giai đoạn thứ ba cái gì cũng quá đắt. thật là nhượng Lư Hiệp có chút không thể chịu đựng, tựa nói ví dụ như bây giờ có thể hồi đoái chuyên dụng điện thoại vô tuyến đi.

Bởi vì bây giờ quân đội truyền lệnh hoàn toàn dựa vào kêu, nếu như có này điện thoại vô tuyến, đem tới cho mình dành riêng bộ đội hợp với, kia đa ngu. chuyên nghiệp điện thoại vô tuyến phạm vi có thể đạt tới 5 cây số, nếu như hợp với nổi sắt chờ dụng cụ còn có thể xa hơn. nhưng là này chất lượng tốt điện thoại vô tuyến, một đôi liền cần mười ngàn hồi đoái giá trị, nếu như chỉ tính điện thoại vô tuyến, như vậy Lư Hiệp chính hân này năm trăm ngàn hồi đoái bất quá có thể hồi đoái ra 50 đôi với tới. mặc dù đồ chơi này không cần nhiều như vậy, nhưng là quá đắt điếm. Lư Hiệp không khỏi thầm nói thiên địa công ty lòng đen tối hắc.

Ngoài ra còn có tùy thân Mã Tẩu, mặc dù mình cũng có Thần Khí làm bảo đảm, nhưng là có một tùy thân Mã Tẩu chủ thủ cũng là được, vật này nếu như cho thân vệ hợp với, đối phó những thứ kia bây giờ thời đại vũ khí cũng tuyệt đối có thể nói chém sắt như chém bùn. nhất là tương tự với "Chó điên" một loại kia phẩm chất cao Mã Tẩu, nếu để cho mình làm làm bộ đội đặc chủng huấn luyện đám người kia hợp với, đây tuyệt đối là địch nhân ác mộng. bởi vì này nhiều chút bộ đội đặc chủng trọng điểm huấn luyện cũng không phải là nhiều chút phái binh bày trận loại công việc. mà là tập doanh, ám sát các loại công việc. đầu tiên phải tuyệt đối trung thành, thứ yếu bọn họ đơn đầu cách đầu năng lực nhất định phải vượt qua thử thách, mặc dù cần huấn luyện vài năm mới có thể ra thành tích, nhưng là một khi những người này xuất ra thủ đến, này tương hội giống như xuất sơn Mãnh Hổ, nhắm thẳng vào địch

người trái tim, đem không có ai ngăn được bọn họ sắc bén, làm cho tất cả mọi người cũng vì đó kiêng kỵ.

Mà Mã Tẩu một cái cũng cần 5000 hổi đoái, Lưu Hiệp điểm này hổi đoái giá trị bất quá có thể trang bị 100 người, còn thiếu rất nhiều xem. ngoài ra súng kíp vẫn đề, bây giờ quyền hạn chỉ có thể phối trí nhiều chút Giáp Ngọ Chiến Tranh thời kỳ khẩu súng, còn có súng săn, chờ Lưu Hiệp dùng còn lại thăng cấp Thạch đem kinh nghiệm lên tới 50%, liền có thể hổi đoái kiểu xưa Súng ổ quay.

Súng săn cũng còn khá, giá trị mười ngàn hổi đoái, nhưng là còn lại khẩu súng là ít nhất cần 15,000 hổi đoái, Súng ổ quay đến giá cả đại khái tại ba vạn đến năm chục ngàn, đạn cũng đều lách toán. đều là không thực tế.

Cho nên Lưu Hiệp quyết định, học tập thể hệ trước Đảng Cộng Sản Đội Du Kích truyền thống quang vinh, tự chế! khẩu súng đơn giản chính là như vậy mấy cái cơ phận. Lưu Hiệp dự định qua chút ngày liền đến Liêu Đông đi, mặc dù bây giờ Công Tôn Độ còn không có cầm quyền, nhưng là Lưu Hiệp sớm đã có số lượng định sẵn, phái 2 Nguo đến Đông Bắc đi chiếm Sơn làm chúa đất đi. 1 là bởi vì 2 Nguo Tổ Tịch chính là Liêu Đông, Liêu Đông là cổ thổ, hẳn rất là Tư Niệm, bản thân hẳn còn biết một chút gia truyền Cao Ly bên kia lời nói. ngoài ra 2 Nguo Trung thành là Lưu Hiệp yên tâm nhượng hẳn đến bên kia mở ra quyền cước nguyên nhân.

Nếu nói là trung thành, 2 Nguo đối với Lưu Hiệp tuyệt đối là mười tên thân vệ trung trung thành nhất, đồng thời cũng là một cái phi thường thú vị nhân. bởi vì 2 Nguo người này cực kỳ hiểu thuận, làm người cũng coi như quả thực. ban đầu 2 Nguo lão phụ cùng mẹ già bệnh nặng, 2 Nguo tại trong quân doanh đến vòng vo tất cả đều cho cha cùng mẹ già mua thuốc. mà khi người khác đều tại hoa thiên tử địa thời điểm, 2 Nguo có thể một mực giữ bản tâm, không cùng nhân đồng lưu, điểm này Lưu Hiệp đứng đầu để ý, cùng tên hẳn như thế, giống như lão Hoàng Nguo một loại trung hậu. nhưng là Lưu Hiệp lại nhìn ra được thật ra thì 2 Nguo cũng không phải là xong Toàn Trung đây, mà là có ý tưởng nhân. cùng Trương Thường Đức có chút tương tự.

Lưu Hiệp ban đầu dùng thuốc cứu 2 Nguo cha mẹ, bây giờ còn đem bọn họ thích đáng an bài xong, 2 Nguo từ nay đối với Lưu Hiệp là cảm kích không thôi, hẳn từng muốn bán mình với Lưu Hiệp, bất quá Lưu Hiệp hay lại là cự tuyệt, cuối cùng nhượng hẳn đem chính mình một tên thân vệ. 2 Nguo có Nhất Trung giai kỹ năng kỹ năng này thật ra khiến nhân có chút buồn cười, lại cùng kia Amun có liễu mạng cũng gọi khắc kỷ (trung cấp). hẳn cùng Triệu Khuông là sớm nhất cùng Lưu Hiệp nhân, từ khi cùng Lưu Hiệp liền một mực cố gắng đề cao, gặp phải không hiểu địa phương liền hỏi Lưu Hiệp, mặc dù ba năm qua không có bồi dưỡng ra kỹ năng, nhưng là Lưu Hiệp cảm giác cũng muốn đi không xa, dựa theo 2 Nguo phần này nghị lực, dùng không thời gian bao lâu, Lưu Hiệp tin tưởng hẳn nhất định sẽ làm cho chính mình thất kinh.

Lưu Hiệp đã đem 2 Nguo phái đi sắp tới thời gian nửa năm, nếu như tình huống đầy đủ, 2 Nguo hẳn đã mượn chính mình tham trắc nghị tìm mỏ sắt đã bắt đầu khai sơn. đem đến từ mình đem này nhà máy an trí tại lớn nhỏ hưng an lĩnh Thiên Nam vùng, một mặt có thể cùng Liêu Đông tiếp giáp, mặt khác còn có thể tiếp thu Đông Bắc phong phú tài nguyên khoáng sản, hơn nữa Liêu Đông địa xa hẻo lánh, mặc dù giao thông không phát đạt, nhưng là nhân viên thừa thót, cũng tuyệt đối an toàn. đợi tự mình đi tới kiểm tra tình huống chi hậu, Lưu Hiệp liền chuẩn bị mở nhà máy, luyện thiết!

Nếu như mình sắp hiện ra tại hổi đoái giá trị vùi đầu vào luyện thiết bên trong lời nói, đệ nhất kỳ làm sao cũng phải cần 300,000, nhưng là có luyện thiết, chính mình liền có thể đề cao công nghệ tiến tới tự chế khẩu súng. dù sao khẩu súng cơ phận thì nhiều như vậy, dùng không năm năm, Lưu Hiệp tin tưởng chính mình nhất định sẽ làm ra một ít thành tích, hơn nữa có xưởng sắt thép, chính mình liền có thể sinh sản binh khí, hơn nữa còn là Thiết Khí, bây giờ mặc dù Thiết Khí đã phổ cập, nhưng là bộ dạng đối với mình tân luyện thép kỹ thuật chắc chắn sẽ không có nhân có, chính bởi vì bách luyện thành cương, Tinh Cương là hi khiêu vật, tự mình ở vũ khí thượng có thể có được nhất định ưu thế. loại ưu thế này tại vũ khí lạnh thời đại lộ ra rất là trọng yếu.

Ngoài ra Đông Bắc mỏ than đá tài nguyên cũng rất phong phú, có than đá tự ý nghĩa có điện, có điện ý vị như thế nào? văn minh! mặc dù bây giờ đàm văn minh xã hội còn sớm, nhưng là sớm suy nghĩ một chút cũng không phải là không thể. hưởng chi mình cần dầu mỏ tài nguyên than đá, nếu là kiến như vậy khai thác tràng chính mình lại được đầu nhập hai trăm ngàn hổi đoái. bất quá Lưu Hiệp tuyệt đối tạm thời trước không làm những thứ này, chờ mình hổi đoái tư bản quá cứng đang lộng cũng không muộn.

Lưu Hiệp phỏng chừng chính mình Hoàng Đế cha còn phải một hai tháng mới có thể chết, bây giờ Trương Nhượng Triệu Trung cùng Hà Tiến mấy người cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. chính mình đại khái có thể tại trong thời gian này, hết sức làm nhiều chút tự mình nghĩ làm việc.

Trừ đi 300,000 hổi đoái giá trị đặt trước ra, còn dư lại 27 vạn hổi đoái giá trị có thể dùng. Lưu Hiệp lại vì chính mình khai hai lần ba lô, dùng đi sáu vạn hổi đoái, bây giờ hai cái mặt tiếp xúc chung vào một chỗ liền có một ngàn Cách, ngoài ra đem lương thực dự trữ thùng chứa hàng chuẩn bị xong, lại họa ba vạn hổi đoái giá trị. Lưu Hiệp đem chính mình còn lại tám viên đồ ứng lưu ly Tinh Thạch cùng bốn viên Hắc Diệu lưu ly đập lên, tổng cộng gia tăng 20% Lục Kinh nghiệm, bây giờ tay mình vòng tay thăng cấp điểm kinh nghiệm EXP đã đạt tới 56%.

Lưu Hiệp tra nhìn một chút lại vì chính mình hổi đoái một cái Súng ổ quay bàng thân, dùng đi ba vạn hổi đoái, năm trăm một viên đạn, Lưu Hiệp hổi đoái 20 viên, tổng cộng dùng đi bốn chục ngàn, còn dư lại một trăm bốn chục ngàn hổi đoái. này một trăm bốn chục ngàn hổi đoái giá trị là mình vốn lưu động, mặc dù hổi đoái giá trị mỗi ngày đều có tại trường, nhưng là Lưu Hiệp thần công bất quá luyện đến Đệ Nhị Tầng, không khác nào ly nước Xa Tân, xa xa là cung không đủ cầu.

Lưu Hiệp nghĩ tới nghĩ lui, tạm thời không nghĩ tới còn lại quả thật tốt dùng cái gì.

Bây giờ đã là hoàng hôn, đón chiều tà, Kiều Công từ dương tràng đường mòn trung cùng nhau đi tới, đem bóng dáng kéo rất dài. còn chưa chờ Kiều Công vào nhà liền nghe hẳn cười vang nói: "Oánh nhi Thiên nhi! ! nhanh tới đón tiếp phụ thân!"

Đại Tiểu Kiều nghe tiếng vội vàng từ trong nhà đi ra, thấy Kiều Công trở lại, nhất thời hoan hỉ, như hai cái trắng tuyết tiểu Hồ Điệp, thẳng từ trong nhà bay tới Kiều Công trước mặt.

"Phụ thân!" hai người kéo Kiều Công hai tay ồng tay áo, cuối cùng hoan hỉ, cười nhẹ nhàng, rất là khả ái.

Kiều Công thấy vậy, lão ngực thông suốt, Kiều Công phụ nhân tử sớm, vì thế hẳn đau buồn vạn phần, không có lại nói tiếp, một mực cùng hai cô con gái

sống nương tựa lẫn nhau, hai cô con gái cũng một mực hiểu chuyện nhu thuận. gọi là mạng hần.

Chỉ thấy Kiều Công cười nói: "Ha ha ha! phụ thân thật là thật là có phúc, hôm nay Triệu gia Đại Thảm đưa nhiều như vậy Diên con ếch, bây giờ đầu đông lão Lư lại đưa chỉ gà núi trời lại. đợi về nhà đem những này làm, cháo gà cho ta Thiên nhi bổ thân thể, còn lại, lưu tác cha và người Bá Hòa huynh trưởng tôi nay tiếp tục uống thỏa thích! !"

Chỉ thấy lúc này, Bá Hòa từ trong sương phòng đi ra, đón Kiều Công cười nói: "Thức phụ hôm nay thật hăng hái, ta ngược lại thật ra vì sao, nguyên lai là có đại thu hoạch!"

Kiều Công cười ha ha: "Bá Hòa mau tới, người là bắc phương đến, chắc hẳn không có hương qua này nam phương Diên con ếch tươi non mùi vị, hôm nay hai ta dùng cái này tự tử tâm sự, khỏi bất khoái tai!" Kiều Công một mực sống một mình, bây giờ Lư Hiệp tới nói chuyện cùng hắn, Lư Hiệp lại làm người nhu thuận, lời nói ra không tầm thường, tự nhiên khắp nơi chọc cho Kiều Công lão ngực thông suốt. một nhà vui vẻ hòa thuận, Đại Tiểu Kiều sở dĩ đối với Lư Hiệp có chút hảo cảm cũng là bởi vì từ khi mẫu thân sau khi chết, trong nhà liền từ không có náo nhiệt như vậy qua, phụ thân cũng chưa từng cao hứng như vậy qua. nếu là như vậy vĩnh viễn sống được, Đại Tiểu Kiều cũng nguyện ý, mặc dù Tiểu Kiều đối với Lư Hiệp có chút bất mãn, nhưng trong lòng vẫn là hoan hỉ Lư Hiệp ở nơi này.

Có thể đúng lúc này, tự sau lưng Kiều Công, một cái bóng đen nhưng từ Viễn Phương thoáng qua, tại chiều tà chiếu xuống, về hàn quang Mãnh hướng Kiều Công bắn nhanh mà tới.

Lư Hiệp sững sờ, nhất thời kịp phản ứng, quát to một tiếng: "Kiều Công cẩn thận! !"

Nhưng là lúc này đã trễ, một cái phi đao đã bắn vào Kiều Công phần lưng. Kiều Công nhất thời rên lên một tiếng, hai nhẹ buông tay, trong tay hai lòng nhất thời rơi trên mặt đất, cái lồng Nakata oa bị rơi xuống đất đánh vào không ngừng om sòm nhảy loạn, tán đầy đất. Kiều Công hai chân đã mềm mại, chậm rãi té xuống đất.

ps: bởi vì ngày hôm qua sự tình quá nhiều, cho nên chỉ kịp cây số buổi tối kia chương, buổi sáng cũng không có biện pháp sớm phát, bây giờ rút ra không đến, cây số xong chương này tài phát ra ngoài. cho nên phát muộn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: dở khóc dở cười

Bốn trâm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Đỏ thắm máu tươi dần dần từ Kiều Công phần lưng hướng chung quanh thấm vào, Đại Tiểu Kiều đồng thời vội vàng đỡ Kiều Công, cuống cuống khóc lên.

Lư Hiệp bước nhanh về phía trước, bỗng nhiên lại xuất hiện hai lau hàn quang, nhắm thẳng vào Đại Tiểu Kiều đi, Lư Hiệp trong tay tinh quang lóe lên, tùy thân trâm Long trường kiếm đã ra khỏi vỏ, chỉ nghe keng keng hai tiếng, hai lau hàn quang phản băng hai bên, cắm thẳng vào trên đất.

Lư Hiệp vội vàng đem Đại Tiểu Kiều hộ ở sau lưng, hắn vốn định trước kiểm tra Kiều Công tình huống, chỉ hậu trợ giúp Đại Tiểu Kiều trước đem bị thương Kiều Công sắm trở về nhà nội.

Có thể đúng lúc này, một bóng người tại dưới trời chiều tránh hiện ra.

Lư Hiệp thấy vậy liền quát ngăn nói: "Tiểu nhân hèn hạ! đánh lên há là đại trượng phu nên làm! mau đi ra cùng ta đánh nhau chính diện!"

Lư Hiệp nhìn chằm chằm bốn phía, mặc dù hắn biết người đánh lên không phải người ngu, sẽ không bởi vì chính mình câu nói đầu tiên đi ra. nhưng làm như vậy bao nhiêu là vì bảo vệ Đại Tiểu Kiều. bởi vì này dạng ít nhất có thể đủ đối với địch nhân trong lòng tạo thành nhỏ nhẹ chấn nhiếp, cũng chính là nói cho địch nhân, không nên khinh cử vọng động, ta có cùng người Thượng có lực đánh một trận!

Đúng lúc này, một người cười to mà ra, mặc đạo sĩ áo mũ, phát tay áo nhẹ nhàng, râu dài tông nghiêm, như là tiên phong đạo cốt, tự viện môn thành thực mà ra, kia người tay cầm hai thước Phát Trần, phát râu nói: "Tiểu Tiểu trẻ con, cũng có như thể can đảm bản lĩnh, không trách có thể giết được Lôi Bá người kia!"

Lư Hiệp hí mắt nhìn về phía đạo sĩ, hắn cảm giác cái này ngược lại hẳn cùng đêm đó bốn người có liên quan, nhưng vẫn là uống hỏi "Người là người phương nào? ngộ thức phụ nhưng là người gây thương tích!"

"Là thì như thế nào, không phải là thì như thế nào?" đạo sĩ kia cũng không nóng nảy, lời nói nhẹ nhàng cười hỏi, chỉ hậu vừa tiếp tục nói: "Về phần ngô tên kiêng kị(Hủy), còn không cần thiết nói cho người biết này Tiểu Tiểu đồng tử." .

Lưu Hiệp thấy vậy ngược lại cười lạnh một tiếng: "Rất đơn giản, nếu như là, ngô liền lấy người đầu chó! nếu như không phải là, như vậy người nào xuất thủ, ngô liền giết ai!"

Đạo sĩ nghe một chút, không nghĩ tới Lưu Hiệp lại miệng phun như thế cuồng ngôn.

Lưu Hiệp tiếng nói tắt, đạo sĩ không nộ, một người khác nhưng từ nóc phòng bạo nhảy ra, người này mặc màu nâu áo vải, lạ mặt hung dữ, cũng có vẻ khỏe mạnh, người kia ngón tay Lưu Hiệp khinh miệt nói: "Tiểu oa oa răng sữa đã lui, cũng phải ngông cuồng sát nhân, thật là thật là tức cười! thương người thúc phụ chính là Lão Tử. ngô Dã Lang ngược lại muốn nhìn một chút người làm sao lấy Lão Tử đầu!" dứt lời cười ha ha.

Đạo nhân kia phát tay áo nói: "Dã Lang lui ra, đây là hoàn thành hiện đảm nhiệm chỉ chủ. người khởi có thể vô lễ như thế?" đạo nhân giọng khinh miệt, theo là như thế nói, nhưng là lại là có ý coi thường Lưu Hiệp.

Lưu Hiệp ánh mắt nheo lại, tiếp tục trong tay hất sắc hàn quang chột lóe, chỉ nghe oành một tiếng, một trận ánh lửa thoáng qua, trong chớp mắt.

Chỉ thấy kia tự xưng Dã Lang trên trán nhất thời nhiều vết màu đỏ hổ đạn. kia Dã Lang hai mắt lộn một cái liền chậm rãi xuống phía dưới ngã xuống.

Đạo nhân kia sững sờ, tiếp lấy lại vừa là oành một tiếng, đạn kia bắn thẳng đến đạo nhân, đạo nhân đuối giúp rút trường kiếm ra, thủ đoạn nhanh Giản làm cho người ta không thấy rõ, chỉ nghe keng nhất thanh thủy hường, một vết ánh sao tự trên thân kiếm sáng lên, đạo nhân mặt đầy kinh ngạc lui về phía sau hai bước, cầm kiếm tay hơi tê dại, Tê Kiếm đã cong.

Đội hấn nhìn về phía bên cạnh Dã Lang ngã xuống, nhất thời kinh hãi!

Vừa rồi dù sao khinh thường, Tịnh không để ý Lưu Hiệp trong tay ám khí. bây giờ nhìn một cái lại có công lực như vậy không khỏi lẫm nhẫm: "Người . . người còn nhỏ tuổi, làm sao có thể có công lực như vậy! người sư từ chỗ nào?"

Lưu Hiệp mặc dù Sát kia Dã Lang, trong lòng cũng chưa hết giận. nhưng là đối với trước mắt đạo nhân cũng không so với kinh ngạc, cái này đạo nhân là người phương nào, lại có thể ngăn cản được đạn? mặc dù này Súng ổ quay chính là kiểu xưa, uy lực không phải là lớn nhất, nhưng là sát nhân là tuyệt đối không thành vấn đề. Lưu Hiệp trong lòng nghiêm nghị, vốn là tưởng trực tiếp giải quyết đạo nhân, bây giờ xem ra, còn phải lánh nghị.

Lưu Hiệp đảo mắt suy nghĩ một chút, liền trả lời: "Vô công cần gì phải theo thầy, theo thầy đó là củi mục cử chỉ, ngô là tự học thành tài, chính là trời ban!" Lưu Hiệp lời này cũng không sai, súng này công có thể đúng là Lưu Hiệp mình luyện đi ra, làm một mạng theo thương cảnh sát, Lưu Hiệp thích nhất chính là cùng đồng nghiệp đánh cược bá. tự nhiên cũng luyện ra một thân tốt Thương Kỹ. bây giờ mặc dù ba năm chưa chạm, nhưng là cái này không qua mười mét khoảng cách, muốn đánh trúng một người cái trán hay lại là dễ dàng theo ý muốn kiểu dễ dàng.

Đạo nhân kia hiển nhiên không tin, bất quá vẫn là kiêng kị Lưu Hiệp trong tay ám khí, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ: "Không có sư từ làm sao có thể luyện như thế công phu, người cho ta gốc sao? chẳng qua là nhìn người như vậy từ ngữ mập mờ, chắc hẳn người sư bất quá là một hạng người nhất gan, liền nhượng đệ tử nói lên hấn tục danh cũng không dám!"

Đạo nhân lời ấy là phép khích tướng, dù sao trong chốn giang hồ vẫn là rất kiêng kị sư từ quan hệ, một khi đánh hồ tôn, mang đến Tôn Hành Giả, đánh Tôn Hành Giả, lại người tới hành Tôn, như vậy không ngừng không nghĩ, ai có thể bị, những thứ này đều không phải là bọn họ nguyện ý nhìn thấy.

Lưu Hiệp chỉ nói: "Vậy cho dù người đoán trung được, bất quá các người Thánh Giáo người ech ngồi đây giềng, chưa nghe nói qua ngô Bá Hòa chỉ sư cũng không kỳ quái, dù sao các người Giáo Chủ có thể coi là bối phận còn phải gọi ta Lưu Hiệp một tiếng Sư Thúc! ngô nhìn người bức này tiểu bối, đều dám ra đây âm ỉ, thì biết rõ các người Thánh Giáo người đều không biết tự lượng sức mình, không quá mức bản lĩnh!"

Đạo nhân nghe một chút đột nhiên biến sắc, nhưng là không vì Lưu Hiệp nói sau, chính là kinh ngạc Lưu Hiệp lại biết bọn họ thân phận.

"Người biết Thánh Giáo? ngô Giáo Chủ thượng vô sư từ, người sao có thể là Giáo Chủ Sư Thúc? còn nhỏ tuổi, khẩu xuất cuồng ngôn, ngô nhìn người là sống đến không nhận được!"

Mặc dù hấn đối với Lưu Hiệp lời nói Tịnh không tin, nhưng là hấn có thể biết Thánh Giáo, tự đại biểu hấn cùng Thánh Giáo khá liên quan, bởi vì Thánh Giáo cho tới bây giờ đều là âm thầm hành động.

Chẳng phải biết lần này Lưu Hiệp miệng đầy nói dối, nói ra Thánh Giáo chẳng qua là vì hù dọa hấn, chột 1 chột trong miệng hấn ngôn ngữ, làm cho mình chắc chắn thân phận đối phương, đồng thời cũng đúng Thánh Giáo làm nhất định giải, sau này ứng đối lúc không đến nỗi ứng phó không kịp. Lưu Hiệp cảm giác cái này đạo nhân công lực rất có thể không kém hơn ban đầu cái đó trông chừng Bảo Khố nhân yêu trường lão, hơn nữa vừa rồi đỡ đạn oai, Lưu Hiệp cũng tạm thời không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Ngô vừa rồi cũng khẩu xuất cuồng ngôn, nhưng lại Sát hấn tử kia. bây giờ lại khẩu xuất cuồng ngôn, người làm sao biết ta không phải là Giáo Chủ Sư Thúc. huống chi, người không phải là Giáo Chủ, làm sao biết Giáo Chủ không có sư phó, hấn chẳng qua là vì tạo dựng uy tín a. nếu không hấn một thân bản lĩnh lại vừa là đến từ đâu, chẳng lẽ còn có thể là tới Thiên Tử dự vô căn cứ dụng tới hay sao? kia tiểu gia cũng sẽ nói ta bản lĩnh cũng là tới Thiên Tử! có gì không thể?" Lưu Hiệp không khỏi giả trang ra một bộ thân nhiên đáng về nói.

Đạo nhân kia suy nghĩ một chút, lại bị Lưu Hiệp vòng vào đi, lại cảm thấy có chút đồng ý, vừa định gật đầu. nhưng hấn lập tức kịp phản ứng, hướng bốn

phía liếc về liếc mắt, chấp tay nói: "Ngô Giáo Chủ bản lĩnh, nó chính là từ trên trời ban cho! người một lần trẻ con sao có thể sánh bằng Giáo Chủ! tiểu trẻ con, ta xem người còn có chút bản lĩnh, nhưng còn xa xa không phải là bản đạo đối thủ, ta khuyên người chính là bỏ tay chịu trời, tránh cho thụ đau khổ da thịt. bây giờ chỉ cần bản đạo cho người gieo xuống 'Đạo tâm'. cho người này mê thất chỉ từ trở về đại đạo, thì sẽ không cho người bị phân nửa khổ sở. nếu không đến lúc đó, có người khổ não chỗ!"

Lưu Hiệp nghe một chút, gieo xuống "Đạo tâm" là vật gì, nói ngược lại êm tai, nhưng đoán chừng là không chế tâm thần người một loại công pháp, chính mình bây giờ chuyển kiếp Tam Quốc thế giới kỳ hoặc, không biết từ nơi nào toát ra một cái Thánh Giáo đến, chính mình nhất định phải cẩn thận, tránh cho tài cán đầu!

"Người nói chừng liên chừng? người cho ta là người ngu? ta ngược lại muốn nhìn một chút người lão đạo này làm sao khi dễ cho ta lần này trẻ con" Lưu Hiệp nói đại nghĩa lắm nhien, thật giống như không chút nào sợ đạo nhân kia.

Lại chỉ gặp đạo nhân kia cười mà không nói, chỉ thấy Phát Trần vung lên, tiếp lấy Lưu Hiệp nhất thời thấy ba cái mặc Thanh Y Đạo Đồng kiểu nhân vật xuất hiện ở Lưu Hiệp sau lưng. tiếp lấy lại có hai người từ sương phòng mà ra, chỉ là bọn hắn trong tay các ngủ một người, hai người cùng Thanh Y Đạo Đồng bất đồng, là hai cái dừng mảnh hán tử, một người trong đó mặt đầy Ma Tử, một người khác sắc nhọn quai hàm mặt khi, nhìn liền xấu xa rất.

Trong đó mặt rõ nhân đạo: "Đạo trưởng ta xem cũng không nhất định cho tiểu tử này lãng phí cái gì đạo tâm, trực tiếp Sát là được! hai cô nàng này nhưng là Thủy Linh rất, mang về cùng huynh đệ nhà mình hưởng thụ, Sát tiểu tử này, Lão Tử trước hết ăn đầu này đàm canh!" dứt lời liền sò về phía Hi nhi khuôn mặt nhỏ nhắn, Hi nhi hung hăng nguyền hán một cái, trực tiếp hướng tay hán tấp tới, nhưng là kia Ma Tử nhanh tay, tránh thoát Hi nhi khế cắn, hay là ở trên mặt nàng sò một cái.

"Tiểu cô nương gương mặt ngược lại trắng nõn, còn rất cay cú! bắt quá Lão Tử thích chính là người như vậy!" mặt rõ nhìn Hi nhi càng xem càng là tính trùng lên óc. nếu không phải đạo nhân kia tại chân đến, hận không được bây giờ liền đem trước mắt hai cái Thủy Linh mỹ nhân làm.

Lại thấy bên cạnh sắc nhọn quai hàm mặt khi người cười nói: "Ta nói Ma Tử, ta xem lúc này người chính là đem hai cái cô nương để lại cho các anh em hưởng dụng đi, nếu không nhượng 'Thật dài lâu' biết, người cái mộng này sẽ phải nở hoa!"

Kia Ma Tử nghe một chút nhất thời tức giận! biến sắc mặt mắng: "Người một cái không biết xấu hổ, nếu không phải lần trước vì giữ được mấy người các người chân chó mệnh, Lão Tử có thể thụ như vậy khuất nhục! lại theo Lão Tử nói chuyện này, Lão Tử vạch trần người miệng chó!"

Kia sắc nhọn quai hàm chỉ biết đến mặt rõ tức giận, cũng không nói chuyện.

Chỉ thấy đạo nhân kia cũng không ngăn cản hai người, chỉ nói: "Người cũng thấy, hai người bọn họ cũng không phải là dưới trướng của ta, ta cũng quản không bọn họ. nếu như người ngoan ngoãn chừng đạo tâm. như vậy chẳng có chuyện gì. Bản Đạo ngay lập tức sẽ để cho bọn họ đem người thả, chính là vừa rồi lão hán kia ta cũng có thể cho thuốc cứu chữa. nhưng nếu như người không ngoan ngoãn, kia khó tránh khỏi thấy cái gì không nên thấy sự, còn sẽ phải chịu rất nhiều khổ, nhưng là kết quả cuối cùng cũng giống như vậy. thật ra thì nếu không phải người bề trên gọi ta không nên giết người, ta đại khái có thể Mã thượng tướng người giết, bây giờ nguyên ý cho người cơ hội lần này, Tiểu Tiểu đồng tử, cần phải hiểu rõ, thật tốt nắm chặt!"

Lưu Hiệp cau mày, hán quả thật coi thường Nhị nhi cùng Hi nhi, vừa mới còn kỳ quái, vì sao ra như vậy vang động, Nhị nhi Hi nhi còn không có động tĩnh, nguyên lai là bị trời.

Bây giờ Lưu Hiệp sau lưng còn có Đại Tiểu Kiều cần phải bảo vệ, mà Nhị nhi cùng Hi nhi là lại bị người uy hiếp. xem ra chỉ có tạm thời đầu hàng một đường, Lưu Hiệp cau mày nói: "Người chắc chắn chừng đạo tâm liền có thể nhượng những người này toàn bộ an toàn?"

Đạo nhân kia cười nói: "Ta Thanh Tu đạo nhân nói chuyện từ trước đến giờ có một ... không ... 2. tự nhiên định đoạt!"

Lưu Hiệp hướng địa ngồi xuống, như là buông tha thờ dài nói: "Tiểu gia ta lần này nhận tài, người muốn chúng cái gì đạo tâm, nhanh trung là được!"

Đạo nhân kia cười ha ha: "Bá Hòa công tử quả nhiên thiếu niên tài giỏi đẹp trai, thức thời vụ giả vi tuần kiệt. bây giờ vừa thấy quả thật như vậy. đã như vậy, vậy thì mời công tử đưa tay ra cổ tay, ta tự rước ra đạo tâm cùng công tử gieo xuống, công tử gieo xuống đạo tâm liền cùng chúng ta Thánh Giáo đồng khí liền chi! công tử nếu nói là Giáo Chủ Sư Thúc, đại khả đi cùng Giáo Chủ thật tốt ôn chuyện một chút, ngược lại chớ quên Thanh Tu công tiến cử a!"

Lưu Hiệp đưa tay ra cổ tay liền nói: "Chừng liên chừng, nói nhảm làm chi!"

Tiếp lấy chỉ thấy đạo nhân kia xuất ra 1 Ngũ Sắc hộp gấm, hộp gấm vừa mở ra, Lưu Hiệp nhất thời liền sững sốt, màu đen kia thâm thúy Tinh Thạch nhượng hán như thể khắc sâu ấn tượng, này chẳng lẽ là Hắc Diệu lưu ly Thạch?

Chỉ thấy đạo nhân kia đọc cái gì chú ngữ, tiếp lấy ngón tay hướng Hắc Diệu lưu ly trung rót vào một tia Thanh Khí, kia Hắc Diệu lưu ly lại tự động bay lên. Lưu Hiệp nhất thời sững sốt, không nghĩ tới lại có bức này phương pháp sử dụng ngược lại hán trước giờ chưa từng thấy.

Kia Hắc Diệu lưu ly mang theo Thanh Quang chậm rãi hướng Lưu Hiệp thổi tới, đợi đến Lưu Hiệp chỗ cổ tay hàn quang chợt lóe, lại trực tiếp không có vào trong đó. Lưu Hiệp đứng ở đó, không phản ứng chút nào, phảng phất được gieo xuống đạo tâm không phải là hán như vậy.

Thanh Tu đạo nhân khẽ cau mày, bình thường mới vừa được gieo xuống đạo tâm người cũng sẽ thống khổ không ngừng, bây giờ này Lưu Hiệp tại sao không có phản ứng, nhưng dựa theo vừa rồi thấy, đạo tâm quả thật đã gieo xuống.

Lưu Hiệp tia (to) không cảm giác chút nào, có chút kinh ngạc, lại có chút dở khóc dở cười, bởi vì hắn đã nghe được hệ thống truyền tới thanh âm nhắc

nhỏ.

"Ngài lấy được Sơ Cấp thăng cấp bảo thạch Hắc Diệu lưu ly, hệ thống khen thưởng hồi đãi giá trị 1 "

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: thay đổi trong nháy mắt

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp nhân cơ hội ném một cái tham trắc thuật cho đạo nhân kia, nhưng là làm Lưu Hiệp kinh ngạc là, tham trắc thuật lại không có kết quả, giống như là được che giấu. Lưu Hiệp dám khẳng định, tuyệt đối không phải đạo nhân không có kỹ năng, bởi vì giống như cái này đạo nhân một loại võ nghệ, nói ít cũng có một cái gì võ nghệ siêu quần kỹ năng. nếu không thể biết đạo nhân lai lịch, Lưu Hiệp không thể làm gì khác hơn là làm bộ làm tịch ẩn nhẫn một phen.

Chỉ là nói nhân gặp Lưu Hiệp này "Đạo tâm" chừng kỳ quái, nhưng là lại không nói ra tại sao. đồng thời Lưu Hiệp cúi đầu ngồi ở chỗ đó cũng im lặng, bởi vì hắn cũng không biết chừng "Đạo tâm" đến cùng nên là dạng gì trạng thái, chỉ có thể làm bộ làm tịch chờ đợi thời cơ.

Thời cơ nói đến là đến, tiếp theo từ Viễn Phuong nhất thời bay tới hai cái phi đao màu đen, phi đao tốc độ thật nhanh, bắn thẳng về phía mặt rõ cùng mở nhọn người. kia mặt rõ phản ứng nhanh, vội vàng dùng đao đón đỡ, chẳng qua là sắc nhọn quai hàm người thông thả một tia, phi đao màu đen cắm thẳng vào hán cổ chặt đứt cổ họng, người kia che cổ thống khổ hô hấp, lại là thể nào cũng hô không được, ho ra một vũng lớn máu tươi, tiếp lấy thật giống như được Huyết chặn lại khí quản, từ cổ họng bắt đầu phiam từ, một hơi thở không có lên tới cuối cùng khi đến đi.

Phi đao có độc! kia mặt rõ vừa thấy kinh ngạc thất sắc.

Có thể đang định lúc này, lại có hai mũi tên từ bên cạnh bắn tới, nhắm thẳng vào mặt rõ mặt cùng trước ngực, kia mặt rõ Khoái Đao Cách đỡ được, lại không ao ước, theo sát một thanh phi đao màu đen cắm thẳng vào hán bắp đùi bộ.

Đạo nhân gặp tình huống như vậy, nhanh lên nhìn bốn phía, lại thấy 1 Bạch Y Thư Sinh từ không trung nhảy xuống, trong tay một cái trường kiếm sát, nhất thời ở phía sau Trảm một cái không kịp đề phòng Đạo Đồng, còn lại hai vị vội vàng ứng đối, hai vị Đạo Đồng cũng rất có thân thủ, cùng người kia đánh không phân cao thấp, thoáng vượt trên một đầu.

Lưu Hiệp quay đầu nhìn lại không phải là Đông Lai thì là người nào! chắc hẳn vừa rồi tiền chính là Trương Thường Đức xạ. chính mình bởi vì kêu Trương Thường Đức đi ước Đông Lai làm một chuyện khác, vốn là cho là làm sao cũng phải sáng sớm ngày mai mới có thể trở về, không nghĩ tới hai người trở lại như vậy kịp thời!

Lưu Hiệp bỗng nhiên đứng lên, oanh một tiếng, lại cho kia Ma Tử bỏ một thương, kia Ma Tử không kịp đề phòng, trúng đạn tại ngực, nhất thời ngã xuống, chỉ đợi một hồi lại bầm hán tay bản.

Đạo nhân gặp tình thế Lập chuyển, nhìn về phía Lưu Hiệp không khỏi kinh ngạc: "Ngô đã cho ngươi gieo xuống đạo tâm, này đệ thời khắc này hán thân thể kỳ đau vô cùng về mặt hốt hoảng mới được. ngươi sao còn có chính mình ý thức?"

"đạo tâm' ngươi một cái Đại Đầu Quỷ! không có nói cho ngươi ngô là ngươi Giáo Chủ chỉ Sư Thúc! này Sư Thúc tự nhiên có phương pháp giải quyết nhà mình pháp môn?" dứt lời, căn bản không có cho cái đó dài dòng đạo nhân thời gian thờ dốc trực tiếp cho hán bổ hai phát súng.

Đạo nhân kia nâng kiếm đón đỡ, lại vừa là bịch bịch hai tiếng giòn vang, vừa rồi cong kiếm lại nhiều lưỡng đạo hình cung, đạo nhân lui về phía sau hai bước, cầm Kiếm Thủ đã tê dại. hán vút bỏ cong Cung Kiếm, lạnh rên một tiếng, nhắc lên Phát Trần thẳng hướng Lưu Hiệp chạy tới.

Lưu Hiệp xem sững sờ, người này so với hán nương The Matrix còn khủng bố~, nhân gia dùng tránh, hán trực tiếp đỡ được. đạo sĩ đao mắt đến trước mắt, liền muốn dùng Phát Trần trời hán. Lưu Hiệp cũng không dám với hán ngạnh bính, này nha cùng kia nhân yêu một loại Ngưu, mình chính là võ ngựa cũng không đánh lại. vội vàng khai Linh Lung vũ bộ, tốc độ nhất thời tăng lên một mảng lớn. chỉ thấy lúc này Trương Thường Đức từ phòng nhảy mà xuống, cho vậy cũng hạ còn chưa chết mặt rõ bỏ một đao. Lưu Hiệp thấy vậy vội vàng một tay một cái ôm lấy đã khóc nhanh một là Đại Tiểu Kiều, cũng không để ý Kiều Công, trực tiếp hướng Trương Thường Đức chạy đi đâu. đạo sĩ bước nhanh đuổi theo. Trương Thường Đức ba đòn phi đao lập tức bắn tới ngăn trở, đạo sĩ kia dùng Phát Trần đón đỡ tốc độ cuối cùng bỗng nhiên dừng lại. Lưu Hiệp dùng hết bú sữa mẹ khí lực, đem Đại Tiểu Kiều ném hướng Trương Thường Đức, còn hảo chính mình luyện qua công, này Đại Tiểu Kiều lại nhẹ, bằng không Lưu Hiệp thật bú sữa mẹ cũng không cách nào làm được. đợi Thường Đức nhận lấy Đại Tiểu Kiều, Lưu Hiệp quay đầu lại vừa là một thương.

Đạo sĩ đối với Lư Hiệp ám khí vẫn là tương đối kiêng kỵ, hắn đã sớm nhìn ra được Lư Hiệp tự mình không có bản lĩnh gì, này ám khí mới là hắn bảo đảm lớn nhất, nếu không cũng sẽ không như thế thỏa hiệp. Hắn dùng kia Phát Trần, về phía trước mạnh mẽ vung, nhất thời đạn lệch một tia, tiếp lấy hắn nhanh chuyển một bước, cuối cùng tránh thoát đi.

Lư Hiệp lại muốn bắn, nhưng là lại không có động tĩnh, một vòng 6 phát đạn đã xạ cái không, bây giờ chỉ còn súng rỗng, viết đạn đã sớm không kịp, chỉ đành phải đem thương vẩy hồi ba lô.

Bây giờ chỉ có thể dùng chính mình vốn trạm long kiếm phối hợp Thường Đức ám khí. Có thể đạo sĩ kia căn bản không nhìn Thường Đức ám khí, trực tiếp dùng Phát Trần quyền Lư Hiệp đưa qua trường kiếm hướng bên cạnh hất một cái, trường kiếm kia liền bắn vào Tùng Trúc trên.

"Nhìn người bây giờ còn có cái gì thủ đoạn!" đạo sĩ Kinh Công bắt phàm, tốc độ mặc dù so sánh lại Lư Hiệp chậm hơn. nhưng là lại tìm đúng Lư Hiệp đường chạy trốn, trực tiếp một cái Phát Trần, kia Phát Trần thật giống như kéo dài. trực tiếp đem Lư Hiệp cuốn trở về.

Nói tiếp nhân viên Thành Long trào, trong phút chốc liền muốn bấu vào Lư Hiệp cổ! Lư Hiệp biết này đập một cái, mạng nhỏ mình sẽ phải ô hô ai tai. đột nhiên Lư Hiệp trong đầu thoáng qua một vật.

"Nãi nãi, làm sao đem nó cho quên! !"

Lư Hiệp hai tay nhất thời lộ ra hai lau Ngân Quang, kia Ngân Quang mang theo lưu thái, nửa thước Kiếm Mang phảng phất thế không thể đỡ, Lư Hiệp cầm Ngân Quang một khắc kia, phảng phất linh hồn phụ thể, chẳng qua là loạn vung tức giận. trên người Phát Trần nhất thời biến thành bễ hoa, được rồi rút chặt đứt.

Đồng thời Lư Hiệp tốc độ Mạnh tăng lên, kia Ngân Quang vội vàng đón đỡ đạo sĩ thủ.

Đạo sĩ đối với đột nhiên xuất hiện biến cố, cũng không có chuẩn bị. nhưng là siêu cường sức phản ứng hay là để cho hắn nhanh lên thu tay lại, nhưng là trễ một bước, bởi vì hắn mặc dù tránh thoát thật. Thư Hùng Song Kiếm lùi kiếm, lại không tránh khỏi Kiếm Mang.

Kia Kiếm Mang theo cổ tay hắn đảo qua một cái, nhất thời máu tươi phun ra. Lư Hiệp thừa dịp vội vàng tránh thoát, tiếp lấy dùng Thư Hùng Song Kiếm lại vừa là loạn vung đồng thời, thẳng đem lão đạo Phát Trần biến thành bốn cầu bàn chải.

Lão đạo cổ tay được thương, trong lòng giận dữ, nhưng là lại không biết đến Lư Hiệp trên người vì sao có như thế nhiều thủ đoạn, hắn Tịnh chưa từng thấy qua Thư Hùng Song Kiếm, nhưng là hắn đã dùng chính mình bị thương nghiệm chứng nó lợi hại.

Lư Hiệp bây giờ tốc độ càng hơn từ trước, thân thể nhẹ nhàng phiêu miểu, phiêu hốt bất định. đều nói thiên hạ võ học, Vô Kiềm Bất Phá, Duy Khoái Bất Phá, Lư Hiệp toàn là chân chính thể nghiệm một chút Sáng cảm giác. quán nó cái gì, hướng về phía lão đạo chính là loạn vung tức giận.

Lão đạo tránh qua Lư Hiệp sắc bén, nhưng lại không bắt được Lư Hiệp bộ sách võ thuật, chỉ đành phải lui về phía sau né tránh. lại thấy Lư Hiệp bắt trên lỗ mũi mặt, chặt lên Ân. lão đạo biết Lư Hiệp không có gì vũ kỹ, lại đối với hắn lại không có cách nào. bây giờ chính mình lại bị thương, hảo hán báo thù mười năm không muộn, hôm nay chỉ có thể tạm thời rút đi, lần tới trở lại đối phó này cổ quái tiểu quỷ cũng không muộn.

Chỉ thấy hắn lui về phía sau hai bước, dưới chân 1 chuyển, chính là muốn chạy trốn. Lư Hiệp thấy vậy, dĩ nhiên không thể để cho hắn chạy mất. tuy nhiên lại gặp lão đạo liền còn lại Phát Trần hạt ngô cũng không cần, như ám khí một loại hướng Lư Hiệp bắn tới, Lư Hiệp chém lung tung tức giận, thẳng đem cây gậy kia chém thành gỗ cặn bã.

Đáng đợi chặn Phát Trần, cũng đã gặp lão đạo bóng lưng chui ra xa hai trượng. Lư Hiệp trong bụng nảy sinh ác độc, nếu là thật nhượng lão đạo này đào, sau này hắn có không nói ra phiền toái, chính mình bí mật cùng thủ đoạn còn bị hắn biết, đối với chính mình cực kỳ bất lợi.

Tiếp lấy hắn cắn răng một cái, trong tay xuất hiện lần nữa một cái hắc thương, chỉ nghe ào ào ào ào! ! liên tiếp 3 phương pháp đạn, thẳng hướng lão đạo bay đi.

Đạn kia chỉ tại chớp mắt, lão đạo cũng không phải thần tiên, bây giờ không có ngăn trở thủ đoạn lại vừa là đưa lưng về phía làm sao có thể trốn được. hắn lộ vẻ già nói hiển nhiên không nghĩ tới Lư Hiệp vẫn còn có ám khí. nghe tiếng súng liền Âm kêu không tốt, cũng đã là trúng đạn ba viên trong người, Lư Hiệp cảm thấy không dứt khoát, lại vừa là một thương bổ tại trên đùi hắn.

Vừa nhảy thượng trúc vòng rào liền bị thương kích, đập trúc vòng rào chân bởi vì đạn tác dụng lực về phía trước khế cong, cuối cùng mới ngã xuống đất, Lư Hiệp vội vàng đuổi theo, trường kiếm vung lên, kia Kiếm Mang tại lão đạo cổ thoáng qua, nhất thời đem lão đạo đầu bắt lại.

Lư Hiệp hung hăng phi một tiếng, mắng: "Thế nào cũng phải hại Lão Tử dùng song thương đối phó người!"

Lão đạo này một phen khuấy cùng mình lại lãng phí không ít hồi đoái, Lư Hiệp cơ hồ muốn khóc, nếu không phải hồi đoái thương còn có thể tiếp tục dùng, đó chính là đem lão đạo chém thành muôn mảnh cũng không thể hả giận.

Ngoài ra hai cái Đạo Đồng gặp đến lão đạo lại bị người giết chết, liền lập tức muốn chạy trốn, nhưng là Lư Hiệp làm sao có thể bỏ qua cho bọn họ. thừa dịp Động Lai dây dưa, lại vừa là hai phát súng đánh vào Đạo Đồng trên người, Động Lai thừa dịp thép tát nhãn một cái, tát nơi cuối nhất thời xuất hiện một tiết hàn quang, lập tức đem hai người chém ngã. Trương Thường Đức đã sớm che kín Đại Tiểu Kiều cặp mắt. này hai lần tương đối máu tanh sát nhân cũng không có được bọn họ nhìn thấy.

Lư Hiệp lục soát một chút lão đạo thân, trừ một ít vòng vo ngoại, tựu là một khối kim lệnh bài, còn một người khác trong bình ngọc có mấy viên Dược

Hoàn, Luru Hiệp cũng không biết là thuốc gì.

Chỉ thấy lệnh bài phía sau, điều lấy chữ vàng, "Thiên Giáo Trường lão lệnh", Luru Hiệp đem trường lão này lệnh bỏ vào trong túi, sau này khó bảo toàn không biết dùng thượng, về phần những vật khác, cũng cùng nhau tính vào dưới quyền mình.

Ngoài ra Luru Hiệp biến ra một cái túi vải lớn, lập tức muốn Đông Lai hỗ trợ, đem này mấy Nhân Thi thủ đô bỏ vào trong túi vải, Luru Hiệp đem này túi vải thu nhập chính mình trong bọc. đối với cái này một tay biến Ma Thuật bản lĩnh Đông Lai cùng Thường Đức đều biết cũng không nhất định đối với bọn họ giấu giếm.

Đem thi thể dọn dẹp sạch sẽ hậu, vội vàng đem trọng thương Kiều Công đỡ vào giữa phòng, mà Luru Hiệp đã cho Đại Tiểu Kiều trong nước thêm chút thuốc ngủ làm cho các nàng ngủ trước đi. về phần Nhị nhi cùng Hí nhi tạm thời trợ giúp Luru Hiệp xử lý Kiều Công.

Luru Hiệp cũng không hiểu đến y thuật, chỉ đành phải cho Kiều Công tạm thời dùng thuốc khử độc, ăn nữa nhiều chút thuốc tiêu viêm, đao kia không có vào Kiều Công thân thể đến gần hai thốn, chỉ biết là xương sườn được chặt đứt một cây, cũng không biết là hay không thương tổn đến nội tạng, cho nên Luru Hiệp tùy tiện không dám rút đao. liền lập tức kêu Thường Đức đi vào trong thành tìm y sư, ngoài ra chợt nhớ tới một người, người này bây giờ hẳn đã rất là nổi danh, hơn nữa đại chí là đang ở Bái Quốc Tiểu Huyền. vì vậy kêu Thường Đức tìm xong y sư, nhanh đi tìm người này tới! một là vì Kiều Công chữa bệnh, ngoài ra Luru Hiệp muốn biết một chút về, truyền thuyết thần y là có hay không có như vậy thần!

Ps: gần đây thời gian đổi mới tổng có nắm giữ không được, sau này tận lực điều chỉnh trở về.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: thần y Hoa Đà

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Trương Thường Đức tìm y sư, nhưng nhân Tinh Dạ đưa tới, người y sư kia mặc dù cũng không phải... gì đó danh y, nhưng vẫn là có mấy phần y thuật. Luru Hiệp đem kia Dược Hoàn cho thầy thuốc kia, thầy thuốc kia ngửi qua chi hậu, mặc dù cho là không phải là cái gì độc dược, có thể cũng không dám hoàn toàn chắc chắn, chỉ có thể tạm thời buông xuống. vật này dù sao cũng là từ lão đạo trên người ra, đồng thời lão đạo nói qua tự có thuốc chữa thương, nhưng là Luru Hiệp không dám hứa chắc lão đạo có phải hay không hù dọa chính mình, chỉ có thể tạm thời gác lại.

Nhưng có người y sư này trợ giúp cuối cùng đem Kiều Công trong cơ thể đao rút ra, vết thương cũng tạm thời băng kỹ, người y sư kia xác nhận Kiều Công xương sườn được chặt đứt hai cây, bây giờ có thể hay không tốt hay lại là số trời, Luru Hiệp cũng không hi vọng nào hẳn có thể giống như hiện đại như vậy đem người chữa khỏi, chỉ phải tạm thời bảo vệ tánh mạng là được, hết thấy chờ Thường Đức đem Hoa Đà mời tới, này nổi xương ngoại thương, Hoa Đà hay là ở hành, Luru Hiệp đối với thần y Hoa Đà vẫn rất có lòng tin.

Nghỉ đến Kiều Công lần này lúc trở về coi mở cùng bây giờ nằm ở trên giường sinh tử biết trước, Luru Hiệp liền cảm thấy tâm lý không thoải mái, dù sao những ngừng người kia hướng về phía hắn đến, lại dính lưu đến Kiều Công.

Làm xong hết thấy các thứ này sau này, tạm thời đem y sư đưa đến sương phòng nghỉ ngơi, Đông Lai đã hầu hạ sau lưng Luru Hiệp, trong tay cầm một cái túi Thư Họa túi.

Luru Hiệp xuất ra kia cái túi, trong đó có một bộ thông Văn Hòa bức họa, về phần này trên bức họa vẽ chính là Luru Hiệp chính mình, Hán Linh Đế tìm Luru Hiệp cái này thông văn rất cuộc đến Lư Châu, nhưng Luru Hiệp đã sớm đem Lư Châu này mấy phần toàn bộ đều cướp đi xuống. dù sao mình muốn tại Lư Châu phát triển lại không thể bại lộ thân phận.

Ngoài ra còn có một phong thư, là Khổng Dung gửi đến, có quan hệ với hiện ở trong cung tình huống, bây giờ Linh Đế bởi vì Luru Hiệp rời đi, trong lòng có ngại, một là không biết Luru Hiệp kết quả đến cùng đi nơi nào, có phải là thật hay không được Thượng Thiên mượn đi. thứ hai, dù sao Luru Hiệp là hẳn việc yêu thích hoàng tử, hẳn chỉ có Lư Bệ cùng Luru Hiệp hai đứa con trai, bây giờ còn muốn đem Đế Vị cho Luru Hiệp thừa kế, nhưng là Luru Hiệp nhưng không thấy. bản thân Linh Đế gần người nhất tử cũng dần dần trở nên kém, trong cung Ngự Y đều bị Trương Nhưộng cùng Triệu Trung chờ Thập Thường Thị khống chế, Linh Đế mệnh đã nắm chặt ở trong tay bọn họ. bọn họ đã nhìn ra Linh Đế có suy yếu khuynh hướng, chính đang gia tăng thời gian bố trí đoạt quyền. nhưng là đại tướng quân Hà Tiến bên ngoài, hai phe lẫn nhau hiệp chế không ai nhường ai, ngược lại đưa đến một cái tương đối ôn hòa trạng thái.

Luru Hiệp đối với Linh Đế không có cảm tình gì, cho dù ở hoàng cung đợi ba năm cùng gặp mặt hẳn số lần không vượt quá mười lần, bây giờ mặc dù hy vọng hắn trở về, nhưng lại Tịnh không phải là bởi vì trong tình cảm vấn đề, bao nhiêu là bởi vì chính mình kế hoạch còn không có làm xong.

Xử lý một đêm đợi sáng ngày thứ hai thời điểm Đại Tiểu Kiều tỉnh lại liền vội vàng đến thăm Kiều Công.

Đang định lúc này ngoài cửa một trận om sòm, nguyên lai là Kiều Công cư ba cái giúp thuê qua hết ngày tết trở lại, hai cái là 50 tuổi Đại Thâm, một cái tên là thường mẫu, người kia kêu là Ngô thâm, còn một người khác nam làm việc vặt người làm gọi là Đại Sơn, các nàng mặc giản dị, đều là trung hậu biết điều hương lý nhân, cùng Kiều Công gia cũng rất có cảm tình, Đại Tiểu Kiều vừa thấy thường mẫu các nàng liền nhào vào các nàng trong ngực khóc kể một trận, đồng thời Lưu Hiệp cũng tiến cử chính mình.

Ba người đều là hoàn thành nhân, tự nhiên biết Bá Hòa tên, nghe một chút là Bá Hòa công tử, vội vàng muốn hành lễ. bất quá Lưu Hiệp một phen khiêm nhượng hậu liền quen thuộc. như vậy trong nhà một ít sinh hoạt sự tình liền giao cho thường mẫu, đồng thời cho các nàng một vài chỗ tốt, để cho bọn họ cực kỳ chiếu cố Đại Tiểu Kiều cùng Kiều Công, nhất thời nhượng ba người đối với Lưu Hiệp thái độ so với lúc trước cũng còn khá. Lưu Hiệp làm hết thấy các thứ này sau này trong lòng ít nhiều có chút an ủi, dù sao mặc dù Hi nhi cùng Nhị nhi cũng biết nhiều chút phương diện này sự, cũng không như các nàng như vậy quen thuộc, đồng thời nấu thuốc phục vụ bệnh nhân cũng không thành vấn đề.

Ba ngày sau, nhìn sao phán Nguyệt Lượng một dạng Hoa Đà rốt cuộc tới! Lưu Hiệp vừa thấy đầu này Đái khăn vương, mặc Bạch treo người trung niên thật giống như gặp phải thần thích, lập tức trước đi nghênh đón.

Hoa Đà, Bái Quốc tiểu nhân, kỹ năng: Thánh Thủ thần y (Siêu Giai) Nhân thuật đức Tâm (trung cấp),

Đặc thù kỹ diệu thủ : toàn bộ y dược công cụ, tại kỹ năng bên dưới sử dụng công hiệu gia tăng gấp đôi.

Lưu Hiệp nhìn một cái kỹ năng này, càng phát ra cảm giác cái thế giới này nhân cùng chân thực Tam Quốc nhân có một chút bất đồng, nhưng cũng có thể là tham trắc thuật đem các loại nhân số liệu hóa cũng nói không chừng, Lưu Hiệp còn không dám hứa chắc.

Bất quá này Hoa Đà bản thân y thuật y thuật cao siêu, hơn nữa kỹ năng này, không làm thần y cũng không được, sau này người này nếu là thật thu nhập dưới quyền mình, do chính mình tư Genichi phiên huấn luyện, còn có cái gì hẳn trị không bệnh?

Về phần Hoa Đà tự mình ngược lại cùng truyền lưu trên đời bức họa giống nhau đến mấy phần. Hoa Đà không thẹn vì Tế Thế thần y tên, mặc dù hai ngày xe ngựa đi nhanh vất vả, nhưng là cũng không nghỉ ngơi, đêm đó, Hoa Đà liền vì Kiều Công làm nhất phiên tân băng bó, băng bó lúc, Lưu Hiệp cố ý từ quan sát kỹ, chỉ thấy băng bó lúc Hoa Đà trên người nhân nhật Thanh Quang thoáng hiện, Lưu Hiệp hỏi những người khác lại cũng không có phát giác, vì vậy Tâm Trung Việt phát cảm thấy kỳ hoặc, bởi vì này chủng ánh sáng nhân nhật đã không phải lần thứ nhất thấy, từng tại Diên Vi trên người cũng phát sinh qua một lần.

Lần này Kiều Công hôn mê ba ngày, Đại Tiểu Kiều một mực sầu não uất ức, 3 ngày kế tiếp khuôn mặt nhỏ nhắn đều gầy một vòng, nhưng là thương tiếc xấu Ngô thâm cùng thường mẫu, hai nàng đều là nhìn Đại Tiểu Kiều lớn lên, coi các nàng là cháu gái ruột một loại đối đãi. bất quá ba ngày này nhờ có có Lưu Hiệp tại hết sức phụng bồi Đại Tiểu Kiều trêu chọc các nàng vui vẻ, tài làm cho các nàng chưa từng xuất hiện cái gì chân chính vấn đề sức khỏe.

Đợi băng bó xong, Lưu Hiệp chờ ở bên ngoài hồi lâu, Hoa Đà vừa ra tới liền lập tức hỏi "Kiều Công như thế nào đây?"

Gặp Hoa Đà lắc đầu nói: "Kiều Công lần này cũng không Diêu, mặc dù đao thương kia may mắn không có thương tổn cùng Tỳ phổi, nhưng là này 3 ngày dù sao cũng là trì hoãn, đưa đến Kiều Công thể hư khí nhược. bây giờ xương đã sai vị, nhược không kịp thời chỉnh lý tiếp hảo, sợ rằng hội co rút Đoan Thọ mệnh, sau này có nhiều bất tiện! nhưng bây giờ Kiều Công thân thể là tuyệt đối không thích hợp làm nổi xương! bây giờ bảo vệ tánh mạng là không đáng ngại, có thể phần sau âm thanh sợ rằng không cách nào giống như người bình thường một loại sinh hoạt. đồng thời vết thương này không có một một hai năm cũng tốt không!"

Lưu Hiệp nghe một chút có thể giữ được tánh mạng, liền có hi vọng, về phần thể hư? Lưu Hiệp trước đem kia Dược Hoàn đưa cho Hoa Đà kiểm tra, Hoa Đà xuất ra Dược Hoàn, ngửi ngửi, làm một chút ở trong miệng nếm thử một chút, lập tức diện sắc thái vui mừng, liền nói: "Này Dược Hoàn là người phương nào làm? thuốc này thuộc tính ôn lương, nhưng lại là trấn quý tu bổ dược liệu làm, chính thích hợp Kiều Công!"

"Vậy còn chờ gì? ta đây tự cho Kiều Công "Uy! Hạ!" Lưu Hiệp không khỏi hi thương mi sao, nếu là Kiều Công có thể khỏi hẳn, một là kết Lưu Hiệp trong lòng kia một phần áy náy, đồng thời Kiều Công nếu là ra chuyện bất trắc, nhượng bây giờ trong lòng cho là đã thuộc về hẳn hai cái người đáng yêu lớn lên xuất hiện chứng ngại vậy thì thật to không đáng giá. thật ra thì Lưu Hiệp tại không khi đến hậu từng nghĩ qua chính mình âm thầm giết Kiều Công, thuận thế đem Nhị Kiều tiếp nhận được dưới quyền mình làm nha hoàn tiểu thư đều được, nhưng cảm giác được làm như vậy tựa hồ cũng chưa có cái loại này theo đuổi ý nhị, cho nên tự chủ động buông tha cái ý nghĩ này.

Lưu Hiệp vội vàng đi vào bên trong nhà phải cho Kiều Công "Uy! Hạ được, lúc này Hoa Đà lại gọi ở hẳn.

"Công tử không kịp! thuốc này một lần ăn chỉ có thể ăn nửa viên, sớm muộn hai lần, một ngày một viên, sau bốn ngày là được làm nổi xương giải phẫu, chậm thì sinh biến!"

Lưu Hiệp nghe xong cảm ơn, bất quá Lưu Hiệp vừa mới bước vào cửa phòng liền quay lại đến, trong tay đã nhiều một cái túi, trong đó đều là nhiều chút y học sách vở, Lưu Hiệp nói: "Lần này cứu được Kiều Công không thể nói cảm ơn, những thứ này đều là nhiều chút thô bỉ y thuật, không biết có thể hay không đối với thần y có trợ giúp, nếu là có, thần y liền tặng cho thần y!" thật ra thì Lưu Hiệp cái túi này trong kia là cái gì thô bỉ y thuật, tất cả đều là hiện đại ngoại khoa giải phẫu liên quan y thuật, Lưu Hiệp đem thích hợp Hoa Đà dùng hỏi đôi một ít, dùng hai ngàn hỏi đôi giá trị, đầu nhập tại Hoa Đà trên người, hy vọng những thứ này nghệ thuật có thể ở Hoa Đà trên người phát huy, hơn nữa có Hoa Đà, mình tài có thể an tâm thu phục một người khác, huống chi thu phục Siêu Giai nhân tài còn có hỏi đôi giá trị có thể cầm, những chuyện này đều phải nhắc tới chương trình hội nghị đi lên.

Hoa Đà người này có ngạo cốt, sẽ không tình nguyện hầu hạ một cái hai người, hẳn hy vọng là có thể cứu thiên hạ có bệnh người, về phần làm sao thu phục Hoa Đà, Lưu Hiệp có...khác một phen dự định.

Nói xong liền lập tức cho Kiều Công mớm thuốc đi, dứt hết thuốc tự đem cái tin tức tốt này nói cho Đại Tiểu Kiều. Đại Tiểu Kiều ngay từ đầu còn tưởng rằng Lư Hiệp dỗ các nàng vui vẻ, lại thấy Lư Hiệp lần này nói nghiêm túc, liền lập tức đi hỏi Hoa Đà, rốt cuộc tin tưởng, trong lòng kết cũng giống như mở ra. Lư Hiệp biết lúc này hai cô bé nụ cười đúng là từ trong đáy lòng phát ra, mấy ngày nay Lư Hiệp bận bịu tứ phía, nữ hài đều thấy ở trong mắt, các nàng còn nhỏ, cho tới theo bản năng đem Lư Hiệp coi là trong lòng dựa vào. trên thực tế cổ đại nữ tử nếu so với người hiện đại hiểu chuyện trưởng thành sớm nhiều lắm, mặc dù không về phần làm cho các nàng đối với Lư Hiệp thật nảy sinh cái gì ái tình loại đồ vật, nhưng là hảo cảm tổng có tại ngày càng tăng trưởng, trừ đệ nhất thiên thời hậu Tiểu Kiều cùng Lư Hiệp câu kinh ra, sau đó hai ngày Tiểu Kiều đối với Lư Hiệp thu liễm rất nhiều, đồng thời cũng nói không thương tưởng Lư Hiệp trở thành cái gì, chỉ cảm thấy nếu là không thấy được hẳn liền cảm giác thiếu chút gì, trong lòng là sẽ có tưởng niệm cùng lệ thuộc vào.

Lư Hiệp mấy ngày nay cũng có thể vì bận rộn không thể tách rời ra, một là hẳn rốt cuộc có thể biến trở về nam hành trang thái đến, cũng còn khá hôm nay là trẻ nít, nếu như không thay đổi kiểu tóc để nguyên quần áo Quan cơ bản không nhìn ra, dĩ nhiên vóc dáng vấn đề cái này chỉ có thể tận lực che giấu. trừ muốn chiếu cố đến Kiều Công, kết giao Hoa Đà, hơn nữa phải đi dụ dỗ Đại Tiểu Kiều tỷ muội, còn phải thời thời khắc khắc chú ý hoàn thành tin tức, đồng thời đối với sau này lộ làm hoạch định, luyện công cũng không thể hạ xuống, nếu không phải Nhị nhi cùng Hi nhi đủ thông cảm, chưa cho Lư Hiệp thêm. . nữa phiền toái, Lư Hiệp phỏng chừng chính là thật đem chính mình phân chia hai nửa cũng không đủ dùng.

Ngoài ra, hẳn bây giờ cũng định đi bài kiến một người khác, cũng là mình thông qua thư kết giao một vị đại tài, người này là chân chính mưu sĩ, cũng là Lư Hiệp nhất định phải bắt vào tay, nhưng cùng lúc lại không muốn hoàn toàn tới tay nhân.

Lư Hiệp quyết định chỉ cần Kiều Công giải phẫu vừa hoàn thành, Lư Hiệp liền quyết định lập tức lên đường, hy vọng có thể trước ở Linh Đế xảy ra chuyện trước khi, đem người này bắt lại, nếu như có thời gian hội hết sức đi Đông Bắc một chuyến, nhưng là hết thầy đều phải thị Linh Đế tình huống mà định ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: đưa Quân từ biệt

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Sáng sớm, trời vừa tờ mờ sáng khỏi, nhân nhật xuân Vụ trần ngập ở trong núi nước suối cạnh, đem trọn cái 3 tổ sơn đắm chìm trong Tiên Huyền đại dương, trong rừng trong nhà trúc, Lư Hiệp đuổi người một cái từ trong phòng đi ra, sau lưng Nhị nhi cùng Hi nhi cũng đi theo thu thập xong hành lễ, đợi Lư Hiệp đi xuống thang gỗ, liền gặp một người đã xuất hiện ở trong sân như là đang làm thể dục buổi sáng.

Lư Hiệp nhìn một cái, người này chính là ngày hôm qua cho Kiều Công làm xong giải phẫu Hoa Đà, chỉ thấy Hoa Đà thâm châm Mã Bộ, tả hữu khai cung, hoặc là giống như Hồ, hoặc là giống như Bằng Điều, thỉnh thoảng biến đổi động tác, nhưng là độc nhất một phen ý nhị, Lư Hiệp thấy vậy liền hỏi "Ngô lần đầu tiên gặp thần y đánh quyền pháp này, từng nghe nói Nguyên Hóa công tự nghĩ ra 1 Môn Khí Công quyền pháp, danh viết Ngũ Cảm Hí, nhưng là quyền này?" Hoa Đà gặp Lư Hiệp tới không khỏi kinh ngạc một chút, trả lời: "Bá Hòa công từ nghe nói qua quyền này?"

"Có chút nghe thấy, ngô nghe quyền này có thể Cường Thân kiện thể, Bỏ Khí Ngự nhanh, không nghĩ tới lần này chính mắt nhìn thấy."

Hoa Đà vội vàng khiêm lễ nói: "Buồn chán trò chơi nhĩ, chẳng qua là Bá Hòa công tử sao thức dậy như vậy sớm?"

Lư Hiệp cười nói: "Hôm nay tới cùng Nguyên Hóa công tâm sự, được ích lợi không nhỏ, ngô cũng coi như thường nghe thấy, ngày gần đây Bá Hòa tự xem Hoàng Đế Nội Kinh viết 'Xuân ba tháng, này vị phát Trần. thiên địa câu sinh, vạn vật lấy Vinh. đêm nằm dậy sớm, rộng rãi Bộ với đình, tóc dài chạy chậm chậm, để chí sinh.' cho nên sáng nay cố ý thức dậy, này cũng không phải là vì khỏe mạnh sao."

"Không nghĩ tới này mấy Nhật Công tử tự đối với y thuật có như thế kiến thụ, chân thực chúc hiếm thấy, trước đó vài ngày công tử cho Hoa Đà kia mấy quyền y thuật Hoa Đà cũng là được ích lợi không nhỏ, những thứ này y thuật Hoa Đà cũng là trước giờ chưa từng thấy chưa bao giờ nghe, nhượng Hoa Đà cảm khái học Hải Vô Nhai, hẳn không được cùng Bá Hòa công tử sớm nhìn nhau nhiều chút ngày giờ, cũng tốt thường thường thảo luận. chẳng qua là ta xem sáng nay công tử cũng không phải là như công tử lời muốn nói là vì tráng kiện thân thể. ngay cả Nhị nhi Hi nhi cô nương cũng vậy, này bỏ túi hành lễ, chẳng lẽ là phải rời khỏi hay sao?"

Lư Hiệp cười bái nói: "Cuối cùng không gạt được Nguyên Hóa công, Bá Hòa ở nơi này phòng trúc cũng đã nhiều ngày, cá nhân cũng có chút bận rộn chuyện, tổng không tốt tổng sống ở chỗ này. huống chi bây giờ Kiều Công đã tỉnh lại có chuyển biến tốt, Bá Hòa trong lòng đã an. lần này có thần y tới chiếu cố Kiều Công, Bá Hòa là được yên tâm rời đi, chẳng qua là không bỏ được hai người muội muội, sợ có thương tích tâm phân cách đau, cho nên lúc này mới sớm lên đường."

Hoa Đà gật đầu một cái, những này qua đều là Lưu Hiệp đang chiếu cố Kiều Công hai cô con gái, hần nhìn ra được Lưu Hiệp ngồi huynh trưởng còn là hết sức chăm chú tần trách, đơn giản là vô vi bất chí.

Chỉ thấy lúc này, một cái quần áo trắng nữ hài nhưng là từ trong phòng đi ra, nàng nhìn Lưu Hiệp cùng sau lưng 2 nữ, trong mắt tựa hồ có hơi ba động, chính là Đại Kiều. Lưu Hiệp thấy Đại Kiều quay ngược lại là sững sờ, hần hiển nhiên không có nghĩ đến tiểu cô nương này lại hội lúc này xuất hiện, bởi vì ngày hôm qua ban ngày thời điểm, Kiều Công giải phẫu rất thành công, cho nên Lưu Hiệp cố ý thiết yến chơi đùa một phen, chơi đùa đến rất khuya, Đại Tiểu Kiều cũng là rất khuya mới ngủ. vốn tưởng rằng sớm sớm đi không sẽ kinh động bọn họ, lại không nghĩ rằng hay lại là xảy ra ngoài ý muốn.

Đại Kiều từ gối trên bậc đi tới Lưu Hiệp trước người, tựa hồ có hơi lời nói muốn nói, nhưng lại phạm bệnh cũ, hai cái trắng nõn tay nhỏ bắt đầu dấm từ bản thân vạt áo đến, mỗi lần cái này về mặt cũng có thể đem Lưu Hiệp đáng yêu lật xuống, hần không được ôm vào trong ngực thật tốt thương yêu, chỉ thấy Đại Kiều dấm một hồi cuối cùng kịp phản ứng, không khỏi "A" một tiếng, lại phun ra nuốt vào nói: "Bá Hòa huynh trưởng đây là phải rồi đi nơi này sao?"

Lưu Hiệp gật gật đầu nói: "Yên tâm, Bá Hòa sẽ không cứ thế biến mất, chờ có thời gian ta còn sẽ trở lại thăm vọng Đại Tiểu Kiều cùng Kiều Công, hy vọng đến lúc đó, các ngươi có thể dài thành đình đình ngọc lập đại cô nương, cũng tốt nhưng huynh trưởng gặp kinh ngạc hoan hỉ!"

Đại Kiều gật đầu một cái, nhưng thật giống như còn có lời gì muốn nói, nhưng lại lại dấm khỏi ống tay áo, Lưu Hiệp không khỏi vì nha đầu này tiền đồ vận mệnh cảm thấy cực kỳ lo âu. chẳng qua là thời điểm không còn sớm, Lưu Hiệp còn muốn sớm một chút rời.

Thật ra thì, đối với Đại Tiểu Kiều, Lưu Hiệp vốn là lần này mục không quá thuần khiết, chẳng qua là thời gian một lúc lâu liền thật cảm 2 nữ đem Thành mười mười nhìn, hưởng chi Lưu Hiệp bản thân số tuổi quả thật không nhỏ, trong lòng tuổi tác thượng tầng thứ dù sao cũng là sữa không được, có lẽ đem tới chờ Đại Tiểu Kiều lớn lên, Lưu Hiệp hội giống như Quái Thúc Thúc đối với học sinh nữ một loại động tâm, nhưng cũng không phải bây giờ, bây giờ chỉ có thể coi là phòng ngừa chu đáo, không cần quá mức cường cầu.

Lưu Hiệp không đợi Đại Kiều còn nữa sở đối đáp liền chào hỏi Nhị nhi cùng Hi nhi rồi đi. đang định ba người đi ra cửa viện, một người khác quần áo trắng nữ hài nhưng là từ ngoài cửa viện cúi đầu đi ra. tưởng mà nhu thuận hắc phát cũng không buộc lên, che nàng gương mặt, không nhìn ra nàng là biểu tình gì. nhưng Lưu Hiệp biết đây là Tiểu Kiều.

Chỉ thấy Tiểu Kiều cúi đầu đi tới Lưu Hiệp trước mặt, nhẹ giọng nói: "Bá Hòa ca ca có thể không đi sao?"

Lưu Hiệp không khỏi mỉm cười, Tiểu Kiều tùy hứng tính khí Lưu Hiệp mấy ngày nay hay lại là sờ được rất rõ, liền nhiệt độ nhẹ nhàng nói: "Ca ca còn rất nhiều sự tình muốn làm, hưởng chi đem tới luôn sẽ có cơ hội gặp mặt, ta nhất định sẽ trở lại gặp các ngươi!"

Nhưng là, Tiểu Kiều lúc này lại bả vai khẽ run, tựa như là có chút nghẹn ngào nói: "Từ khi mẫu thân sau khi đi, Oánh nhi chưa từng gặp phụ thân như vậy vui vẻ qua! ta từ không có thấy phụ thân như vậy cười mở nụ cười, vô luận là ngày tết hay lại là ăn mừng, trong nhà cũng chưa bao giờ như vậy náo nhiệt qua! nhưng từ khi Bá Hòa huynh trưởng tới sau này, hết thấy các thứ này đều biến thành sự thật. mặc dù phát sinh rất nhiều chuyện, nhưng là hết thấy các thứ này đều đi qua, sau này cũng phải tốt! tại sao phải vào lúc này rồi đi chúng ta, tại sao! !" nước mắt không tự chủ từ Tiểu Kiều khuôn mặt nhỏ nhắn chảy xuống, nàng dù sao cũng là một hài tử, không hy vọng mình thích đồ vật cứ như vậy rồi đi chính mình, tiếp lấy nàng đem đầu tựa vào Lưu Hiệp trước ngực, tiếp lấy dùng trắng nõn phần quyền gõ Lưu Hiệp kia cũng không rộng lớn trên ngực.

Đối với hài tử tùy hứng, Lưu Hiệp không lời chống đỡ, dù sao hần là nhất định phải rồi đi, bởi vì hần có hần kế hoạch, hần là tuyệt đối sẽ không an tĩnh ngày ngộ tại 1 cái địa phương, là một cái bất an với bình tĩnh nhân.

Tiểu Kiều khóc thút thít nghe Lưu Hiệp trong lòng rung động, hần là thật cảm giác được Tiểu Kiều không nỡ bỏ chính mình đi, cổ nhân loại này ly biệt tình so với người hiện đại lộ ra rất là sâu sắc. nàng nghẹn ngào đứt quãng nói: "Bá Hòa ca ca không cần đi, Oánh nhi. . Oánh nhi sau này khẳng định không cùng ca ca tùy hứng, cũng không. . tùy tiện nói giận ca ca là không phải là không thích Oánh nhi, cho nên mới đi. . Oánh nhi sau này tuyệt đối không. "

Tiểu Kiều tiếng khóc nghe Lưu Hiệp mềm lòng, cũng đau lòng, hần đem Tiểu Kiều khuôn mặt nhỏ nhắn nâng lên, dùng ống tay áo lau khô nàng chảy nước mắt nước mũi nước mắt và màu hồng khuôn mặt nhỏ nhắn, Lưu Hiệp ôn nhu nói: "Oánh nhi ngoan ngoan, ca ca là nhất định sẽ trở lại! bộ dạng Tín Ca Ca được chứ, lần sau lúc tới, chúng ta tựu vĩnh viễn chung một chỗ!"

Lại thấy Tiểu Kiều lắc đầu nức nở nói: "Ngươi gạt người. . ta chính là không muốn ngươi đi! chính là không được!"

Lưu Hiệp cũng không có cách nào thờ dài một tiếng, không thể làm gì khác hơn là hướng Nhị nhi cùng Hi nhi dùng mắt ra hiệu, chuẩn bị rồi đi.

"Ngươi nếu là rồi đi! Tiểu Kiều liền hận ngươi, cả đời đều hận ngươi!" Tiểu Kiều vừa thấy Lưu Hiệp phải đi, gấp giậm chân khóc lóc nói.

Lưu Hiệp nghe xong lời này, chẳng biết tại sao tâm lý này sinh nhiều chút sợ hãi, này sợ hãi bỗng nhiên tới, không có chút nào triệu chứng.

Này sợ hãi nhưng hần nhớ tới tới hần kiếp trước một cô gái, vậy hay là tại thời cấp ba, cô gái kia, hần cả đời đều cảm thấy thật xin lỗi nữ hài, lúc ấy chính là nói với hần tương tự lời nói.

Lưu Hiệp hít hơi, Mãnh xoay người, tiếp lấy nâng lên cái đó khả ái làm cho lòng người đau khuôn mặt nhỏ nhắn, tiếp lấy hôn lên nàng bột trên môi, đưa nàng thật chặt ôm vào trong ngực. rõ ràng là hai cái không bằng bé lớn, lại để cho người bên cạnh xem so với đại nhân còn phải trong lòng quý động không ngừng. không lâu lắm môi đã phân, Lưu Hiệp nhìn Tiểu Kiều khóc sưng đỏ lại lộ ra kinh ngạc đại con mắt, nghiêm túc nói: "Đợi Oánh nhi lớn lên, Bá Hòa tất sẽ trở về đón dâu Oánh nhi, đem tới vĩnh viễn chung một chỗ, quyết không nuốt lời, làm trái thề này, cam nguyện bị thiên lôi đánh!"

Tiếp lấy Lưu Hiệp cũng không quay đầu lại, liền lập tức cười ngửa rồi đi, hần cũng không biết được tại sao, chính mình hội này sinh loại này sợ hãi, cho

tới vẫn bắt quá mười tuổi nữ hài. nhưng là Lư Hiệp một khắc kia thật đắm chìm vào trong đó, tựa hồ là đem ban đầu chính mình luôn muốn đối với cái đó chính mình cô phụ nữ hài nói chuyện nói ra.

Hắn không biết sau này thì như thế nào, nhưng hắn quả thật nhất định sẽ trở lại.

Chẳng qua là lúc này, được Lư Hiệp ôm hôn Tiểu Kiều đã đứng ngắn ở nơi đó thoát lực, nàng hai chân đan chéo, mềm nhũn ngồi dưới đất, sững sờ. chỉ thấy Lư Hiệp dần dần đi xa bóng người ngắn người, khóe mắt một vệt nước mắt không tự chủ trượt xuống.

Mà nàng mặt sau, vô luận là Đại Kiều hay lại là Hoa Đà, đều là kinh ngạc nhìn vừa rồi một màn kia, dù sao loại này hành vi ở niên đại này hay lại là thái rung động! rung động Hoa Đà cơ hồ không nói ra lời.

Đại Kiều nhưng là cũng thẳng tắp đứng ở đằng kia, chỉ bắt quả nàng ánh mắt dường như có nhỏ nhẹ sa sút.

Nàng chậm rãi ngồi chồm hổm dưới đất, nhặt lên một khối khéo đưa đẩy cục đá, nàng thả ở trên tay phủ một cái sờ, lại đem cục đá thả ở trước mắt nhìn một chút. tiếp lấy chậm rãi đem cục đá thiếp tại chính mình bột trên môi, cũng là lẳng lẳng ngắn người .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: tình la kỳ bố

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Toánh Xuyên Dương Dịch, thành Trung Thư trước viện môn, một thân tùy ý sắc mặt trắng nõn tuần mỹ người tuổi trẻ từ ngoài cửa phi đầu mà vào, thật dài hắc phát chẳng qua là đơn giản buộc lên. lại thấy trong tay người kia cầm 1 túi túi, dưới chân như vũ Thanh Phong. hai tay áo lại, tả điều hữu hoảng, nhưng là chưa từng ngã xuống. hắn thưởng thức rượu giữa mặt đi trước, tựa hồ đang ngâm xướng cái gì, cực kỳ coi mờ, chẳng qua là lúc này, chân hạ lão đảo một cái, phải hướng bên cạnh say ngã.

Bên cạnh trong thư viện đánh tạp thư đồng thấy vậy, lập tức đi nâng đỡ: "Tiên sinh sao uống như vậy túy! học sinh cái này thì đỡ ngài đi vào."

"Không cần, không cần!" người kia phát ổng tay áo đem thư đồng đẩy ra, thư đồng thấy vậy cũng không dám lại nâng đỡ, lại thấy hắn lung la lung lay đi về phía đình cạnh Mộc Lan cái thượng, đặt mông ngồi xuống, dựa ở sơn đồ hình trụ thượng, vẫn tự như: ". . không cần. . ta tự. . ở chỗ này ngồi! rất tốt. . rất tốt!" vừa nói vừa nói liền giữa đầu thiếp đi, kia thư đồng thấy hắn như thế không khỏi lắc đầu một cái.

Nhưng là lúc này, đang ở hắn mơ hồ gian, thật giống như có người nói chuyện, lời kia thanh âm hư vô phiêu miêu, nhưng lại lại nghe chân thiết.

"Người này là khoáng thế chi tài, có Vương Tá khả năng, đem tới chắc chắn rồng nhảy lên trời, không biết sao, Dương Thọ thiên cận, ngộ này một quẻ coi là người này có thể sống thêm 30 năm tuổi thọ liền coi như lâu rồi. ai, chi tiếc, Thiên Đồ Anh Tài a ."

Hắn tựa hồ có hơi gãy giữa, tiếp lấy chậm rãi trợn khai con mắt, nhưng là hai tròng mắt đã kinh biến đến mức vô cùng thanh minh, hắn nhìn Viễn Phương, khẽ thở dài một cái.

Bởi vì này Mộng đã không chỉ làm qua một lần, từ nhỏ bắt đầu từ khi lần đó đạo nhân cho hắn coi số mạng chi hậu, đoạn này lời nói liền tồn lưu với đầu. khi đó hắn bắt quá hơn mười tuổi, từ đó về sau, hắn thiên tư Siêu Tuyệt dần dần hiện ra, nhưng là cùng lúc đó, hắn cũng biến thành phóng đảng không kềm chế được. hắn chỉ muốn thoát khỏi xuống những lời này, cho là nhân có thể Thắng Thiên. chẳng qua là cái này ác mộng nhưng thủy chung còn quấn hắn, chưa bao giờ từng rời đi.

Hắn bỗng nhiên giữa mặt lên trời cười to, đem một bên quét dọn thư đồng tiếp theo nhảy, chỉ thấy hắn đứng dậy tiếp tục hướng trong thư viện đi, liền cười liền nói: "Cũng tốt! cũng được! cũng được! cũng tốt! !"

Đợi đến buổi trưa, Lư Hiệp đã trở lại hoàn thành, bây giờ đã là Xuân Canh thời tiết, trong thành nhân đã sớm bắt đầu xuống đất làm việc, hoàn thành xung quanh vùng hoang vu có mảnh lớn chưa khai khẩn đất hoang, Lư Hiệp đem trong thành Nguru đều tổ chức, sử các nông dân cho nhà mình Nguru ngọn tốt ký hiệu, tiếp lấy liền gặp tất cả lão nguru trên người vẽ Mãn Văn Tự phù hiệu, tiếp lấy liền làm có tổ chức thống nhất khai khẩn, đồng thời đất canh tác gieo giống cũng làm ra thống nhất hoạch định, như vậy hiệu suất có thể so với trước kia tăng lên gấp đôi.

Trải qua mấy ngày nữa hơi điều chỉnh, chính lệnh thực hành coi như không tệ, bây giờ chỉ đợi từ từ phát triển. về phần phản kháng thanh âm đã dần dần biến mất, bây giờ lão bách tính chỉ cần có thể an tâm sống, mỗi ngày cũng có thể ăn khẩu cơm nóng, không cần vì áo cơm buồn rầu cũng đã thỏa mãn.

Ngoài ra bây giờ trừ triệu tụ lại tư chất tốt một ngàn người, do A Phong phối hợp Điện Vi làm đặc huân ngoại, còn triệu tụ tám ngàn dân binh, những thứ này dân binh ngày thường chỉ xúng đơng giáp áo giáp binh khí, nhưng là cường độ huấn luyện cũng không kém hơn những thứ kia chứ hầu binh sĩ. chẳng qua là mỗi ngày buổi chiều phải giúp nghề nông. như vậy đồn điền chế độ Tào Tháo cũng đã từng làm, Lưu Hiệp bao nhiêu cũng coi như tham khảo một ít.

Về phần kia một ngàn người, Lưu Hiệp dùng nhiều chút hối đoái giá trị hối đoái nhiều chút sắt thép, đồng thời đem kia ban đầu không cần thận hối đoái huyền thiết mở lấy ra, những thứ này đem cấp cho trong thành thợ rèn, nhưng những người này chế tạo bọn họ đặc thù binh khí cùng áo giáp, rất nhiều công cụ đều theo chiếu Lưu Hiệp cấp cho bộ đội đặc chủng binh khí kiểu chế tạo, chờ Lưu Hiệp hối đoái giá trị đầy đủ hoặc là Đông Bắc bên kia xây dựng hoàn thành, như vậy hết thấy các thứ này tự đều đưa hiện ra bọn họ ứng có ý nghĩa.

Cùng Điện Phong lại thương lượng một phen chi hậu, Lưu Hiệp cũng đã chuẩn bị dự định rồi đi nơi này, chuyến này có hai đứng, một là Dự Châu Nhữ Nam, một người khác chính là Toánh Xuyên Dương Dịch. hai người cùng Lưu Giang không khác nhau lắm.

Lưu Hiệp lần đi vẫn mang theo Nhị nhi cùng Hi nhi, trừ lần đó ra còn mang Trần Tử cùng Đông Lai hai người.

Chiều tà dần dần được mây đen sở che đầy, tiếp lấy sương mù dần dần nồng đậm, khiến cho toàn bộ hoàn thành có loại ẩm ướt cảm giác.

Điện Phong đi ra cửa phủ, đưa mắt nhìn Lưu Hiệp đám người đi xa, xe ngựa một đường lác lác tuyệt trần, dần dần lái về phía Viễn Phương, đội xe ngựa đã đi, Điện Phong hơi nhìn về phía Viễn Phương bầu trời nói: "Xuân phân xem ra sắp trở trời."

Lưu Hiệp an tĩnh ngồi ở trong xe, đầu dựa ở Nhị nhi trên người. lần đi chi hậu, đội Lưu Hiệp chân chính làm xong dưới mắt chuyện này, này Tam Quốc chân chính dòng lũ liền muốn bắt đầu, đến lúc đó hết thấy đều đem lại nổi sóng gió, đồng thời thời cuộc cũng là thay đổi trong nháy mắt, Lưu Hiệp quay kiếng xe xuống, nhìn Viễn Phương son mạch cùng dần dần âm trầm bầu trời, không thể nói là hưng phấn hay là sợ.

Một giờ trước, hoàn thành Huyền Phủ.

Sắc trời dần dần âm, Lưu Hiệp tại trong đình cùng Điện Phong thưởng thức trà, trong tay trì tử, hạ xuống trên bàn cờ: "Nguyên Hạo tiên sinh, Bá Hòa mấy ngày trước đây giao cho người thư không biết tiên sinh xem không có?"

Lại thấy Điện Phong hơi rõ thần sắc có chút mất tự nhiên, tay cầm chi tử vừa mới cầm trong tay liền không cần thận run rẩy rơi vào trên bàn cờ, phát ra tiếng leng keng vang.

"Làm sao? trên thế giới này còn có lệnh Nguyên Hạo tiên sinh sợ hãi sự?" Lưu Hiệp cười hỏi.

Điện Phong tưởng nhất lên kia nhất tử, lại bị Lưu Hiệp ngăn lại, bởi vì viên kia tử đã rơi vào trên bàn cờ, hơn nữa kia cái vị trí sử toàn bộ kỳ cục phát sinh vô cùng biến hóa lớn, Điện Phong thu tay lại nói: "Làm ta Điện Phong sợ hãi sự, tự nhiên là có. về phần Bá Hòa công tử cho lão hủ đọc sách, lão hủ đã xem qua. nhưng lại vẫn có chỗ không hiểu, dù sao này làm nhân khó tin! chẳng lẽ này thật chính là muốn phát sinh sao?"

Lưu Hiệp lạnh nhạt nói: "Tiên sinh cho là Bá Hòa hội vô duyên vô cớ biến ra cố sự lừa gạt tiên sinh sao? thật ra thì nói thật, quyển sách này cũng chỉ là Bá Hòa tình cờ được, nhưng là này tình cờ cũng không phải thật tình cờ, về phần trong sách tha cho ta có thể không tin! nhưng là Nguyên Hạo tiên sinh lại nhất định phải tin!"

"Nhưng là, công tử sách này chỉ có một nơi là ta Điện Phong nhất chỗ không hiểu." Điện Phong cau mày nói.

"Ồ? đây cũng là thú vị, chuyện gì năng nhượng Nguyên Hạo tiên sinh như thế khổ não?"

"Bá Hòa công tử, quyển sách này nâng lên qua rất nhiều hình hình sắc sắc nhân, rất nhiều danh nhân Truyện Ký, thậm chí có ta Điện Phong! về phần những người đó, có chút là ta ở nơi này Cửu Châu nghe qua, có chút là ta Điện Phong không có nghe nói, chỉ có thể nói lão hủ kiến thức nông cạn. nhưng là! chỉ có một người! quyển sách này không có nói tới nửa chữ, cũng không có cuốn sách ghi lại."

"Đây cũng là kỳ quái? không biết là người nào?"

Điện Phong đem quân cờ vững vàng hạ xuống trung đường quanh co: "Người! Bá Hòa công tử!" chi hậu hần nhìn về phía Lưu Hiệp, quan sát thần sắc hần.

Lưu Hiệp như cũ mặt không đổi sắc, trì tử tay hơi bỗng nhiên dừng lại, nhưng vẫn là tiếp tục lạc tử. hần cũng không trả lời Điện Phong vấn đề, lại hỏi "Không biết tiên sinh tin tưởng vận mệnh hay không?"

"Vận mệnh?" Điện Phong cũng sở hạ nói: "Nhân đều nói này thế gian vạn vật, sâu xa thăm thẳm chỗ tự do thiên định. vận mệnh chuyện nói có cũng có, nói vô cũng không. lão hủ tư chất ngu độn, chắc là không cách nào nhìn thấu, chỉ nếu là Chu Vũ trên đời nhất định có thể biết được số mạng này áo nghĩa."

Lưu Hiệp nói: "Chu Vũ? có lẽ đi! nói thật, ta Bá Hòa trước kia là không tin số mệnh vận, nhưng là bây giờ ở nơi này Đông Hán năm cuối gian đã phát sinh hết thấy, để cho ta tin tưởng vận mệnh đồng thời cũng tin tưởng luân hồi! vạn sự đều có định số, như cùng người, Nguyên Hạo tiên sinh, thậm chí là đương đại bất kỳ hào kiệt danh sĩ, kể cả bầu trời này quân tình, đều chạy thoát không vận mệnh trời buộc! giống như sách này quyển, phảng phất đại biểu vận mệnh, mặt trên của nó sở ghi lại, nó đem này suốt một trăm năm lịch sử vận mệnh đều ghi lại ở trong đó, hơn nữa đưa chúng nó vững vàng khóa lại. từng chữ từng câu đều như vậy chân thiết! phảng phất là thật! có thể về phần những chuyện này sẽ hay không phát sinh? người Nguyên Hạo tiên sinh không biết, ta Bá Hòa vốn là biết, nhưng là bây giờ ta lại cũng không biết ta có phải là thật hay không biết."

Lưu Hiệp đứng dậy tiếp tục nói: "Đúng như Nguyên Hạo tiên sinh từng nói, sách này trung ghi chép rất nhiều người hoặc sự, lại cứ thiên về thiếu ta Bá Hòa một người, tại sao? là ta đưa nó lấy xuống sao? nhưng khi ta được đến quyển sách này thời điểm, nó đầu đuôi chính là như vậy, ta cũng sắp nó đầu đuôi tặng cho Nguyên Hạo tiên sinh. như vậy đem biểu thị cái gì?"

Điền Phong nghe một chút hơi biến sắc, không khỏi cười khổ nói: "Nếu là sách này thật đại biểu vận mệnh lời nói. . công tử kia sợ là duy nhất cái đó siêu thoát trời buộc nhân "

Lưu Hiệp cầm chỉ trái cây, ở trên tay cầm một cái. chân trời theo sát một tiếng nhàn nhạt sấm vang, Lưu Hiệp phảng phất được tiếng sấm sờ kinh, nhẹ buông tay không cần thận đem trái cây xuống trên bàn cờ, xao đến bàn cờ keng keng vang lên, vốn là tính la kỳ bố lạc tử cũng tán lạc bốn phía, vừa rồi kỳ cục nhất thời được xao đến 7 lể tám tán.

"Bất luận kẻ nào đều thay đổi không vận mệnh! bao gồm sách này trung tất cả mọi người, bọn họ đều không thể thay đổi cái thế giới này bọn họ vốn tồn tại vết tích! cái gì đại tướng quân không thể, Thập Thường Thị cũng không thể! liên đới lúc ấy anh hào đều không thể! nhưng là người Nguyên Hạo tiên sinh nhưng từ sách này trung nhanh nhẹn đi ra! những thứ kia quyền khuynh triều đình người đều không thể thoát khỏi vận mệnh trời buộc! tại sao người Nguyên Hạo tiên sinh bây giờ lại có thể? có thể cùng ta Bá Hòa đánh cờ tâm sự mà không phải tại Viên Thiệu cửa phòng bên dưới than thở không được kỳ dụng! chỉ có một nguyên nhân! bởi vì thế giới này, có thể được cho phép thay đổi thế giới vận mệnh chỉ có ta Bá Hòa một người! !"

Điền Phong nghe một chút không khỏi cả kinh đứng lên, tựa hồ có hơi hơi giận nói: "Hoang đường! ! công tử há có thể nói cuồng vọng như vậy lời nói! chắc hẳn công tử là giờ ngộ uống say, bây giờ từ còn chưa tỉnh!"

Lưu Hiệp đảo mắt mỉm cười nhìn nổi giận Điền Phong, như cũ cười nói: "Tiên sinh chớ khí, Nguyên Hạo tiên sinh luôn luôn thông minh, dĩ nhiên là giải Bá Hòa. bất quá, ta có phải là thật hay không tùy, đợi thời điểm đến, tiên sinh sẽ tự rõ ràng!"

Lưu Hiệp trấn an Điền Phong ngồi xuống, đổi một bộ nghiêm túc mặt mũi, phảng phất vừa rồi sự tình từ chưa có phát sinh qua, hần ngồi xuống nói: "Không biết trước đó vài ngày nhượng tiên sinh chuẩn bị tin có hay không chuẩn bị xong?"

Điền Phong thấy vậy ngăn người một chút, không nghĩ tới Lưu Hiệp trở nên nhanh như vậy, lại cũng không tra cứu thêm nữa, nhưng là nhưng trong lòng vẫn đối với Lưu Hiệp lời nói thuộc về trong khiếp sợ, Tịnh không phải là bởi vì Lưu Hiệp cuồng vọng, mà là trước kia những thứ kia nhượng hần nghe không hiểu lời nói. hần hồi hồi thần, từ tay ông tay áo xuất ra một cái cảm sắc túi vải nói: "Phong thơ đã sớm viết xong, chỉ đợi công tử đưa đi! hần tất sẽ cho ta Điền Phong tam phần mặt mỏng, chẳng qua là hết thầy chuyện có thể thành hay không còn phải xem công tử làm như thế nào!"

Lưu Hiệp nhận lấy túi vải, cắt vào trong ngực nói: "Đã như vậy này Kỳ sợ rằng chỉ có thể theo tiên sinh hạ tới đây, Bá Hòa lần đi sợ rằng một năm nửa năm không thể trở lại, này hoàn thành tạm thời sẽ không có ngại, tự giao cho tiên sinh! tiên sinh chỉ cần đem chúng ta trước khi kế hoạch thông suốt đến cùng, liền tất biết trung hưng đại hán, còn vạn dân An Khang!"

Điền Phong thấy vậy đứng dậy lay, hần suy nghĩ một chút cuối cùng vẫn là cẩn thận nói "Điền Phong tất sẽ không cô phụ công Tử Kỳ vọng, chỉ là Công Tử cũng phải một đường cẩn thận mới là! ngoài ra mới vừa rồi cùng Điền Phong lời muốn nói lời nói, định không muốn sẽ cùng người thứ hai nói đến!" .

Lưu Hiệp gật đầu một cái, trong lòng không khỏi an tâm, tiếp lấy liền cầm kiếm chào hỏi chuẩn bị xong bốn người rồi đi hoàn thành!

(một quyển tất)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Kim Câu câu cá

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Kèm theo lát phát mưa phùn, xe ngựa một đường chạy, đợi đến đạt đến Tiểu Huyền liền đã là sáng sớm, một đêm xe ngựa ít nhiều có chút mệt nhọc, đến Tiểu Huyền sau này Lưu Hiệp đoàn người lập tức tìm gian khách sạn nghỉ ngơi. bất quá trong mọi người cực kỳ có tinh thần đương kim Lưu Hiệp, dù sao Lưu Hiệp chỉ cần luyện công liền có thể coi là ngủ chỉ dụng.

Bây giờ Dự Châu bao nhiêu vẫn còn có chút hỗn loạn, dù sao mặc dù Hoàng Cân đại bộ đội đã bị tiêu diệt, nhưng là dư đảng lại cũng chưa hoàn toàn diệt trừ. thí dụ như Nhữ Nam Cát Pha Đệ nhất, thậm chí còn Lương Quốc Sơn Dương đăng địa hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ còn có Hoàng Cân dư bộ, bất quá những thứ này Hoàng Cân dư đảng ngược lại ít một chút tạo phản, lại thật nhiều Sơn Tặc tính chất. bốn phía này thành trì cũng không dám xuất binh vây quét, nếu như báo lên triều đình, sẽ còn nhượng triều đình hoài nghi người trị lý năng lực. chính là mười ngàn tán loạn Tặc Bình, nếu là liên Nhất

Châu Chi Chủ cũng không có Pháp Trị lý, muốn người này Thứ Sử Thái Thú có tác dụng gì.

Cho nên liền đưa đến Sơn Tặc diệt vô tận, lại giấu giếm triều đình tình huống, hướng chỉ bây giờ coi như là báo lên, phòng chừng triều đình cũng không rảnh xử lý. những thứ này đạo tặc bây giờ liền thông minh rất nhiều, chưa bao giờ tấn công chân chính huyện thành, dù sao đánh huyện thành đó chính là tọa thực tạo phản, một khi truyền đi, triều đình kia tất hội đồng trị, cường đạo thủ lĩnh cũng không phải người ngu, cho nên sẽ không phạm như vậy sai lầm

Triều đình này mặc kệ, Châu phủ quân không, cho nên dân chúng thì không khỏi không đồ tự vệ.

Tiểu Huyền Tây Bộ có một nơi tiểu Trại, danh viết Hứa gia Bảo, bây giờ dân số khá nhiều gia tộc và thôn thuộc về tự vệ bao nhiêu cũng sẽ tương tự như thế nhà mình pháo đài, dù sao phổ thông thôn thì không cách nào chống đỡ Sơn Tặc cướp đoạt cùng xâm phạm, mà những thứ kia không cách nào chống đỡ Sơn Tặc xâm phạm thôn muốn tránh qua đốt Sát cướp đoạt vậy liền chỉ có một đường, chính là giao Nguyệt cung cấp, mỗi tháng đều phải xuất ra một bộ phận thu nhập lương thực nạp cho những thứ này sơn trại, đồng thời mỗi một nộp Nguyệt cung cấp Thôn Trại mỗi nửa năm còn phải giao ra hai vị nữ tử đến sơn trại đi phục dịch một tháng, phục dịch mãn một tháng sẽ gặp được thả lại, bất quá nói là như thế, nhưng là đến sơn trại nữ tử cơ bản liền chưa có trở về khả năng, không phải là bị tươi sống ngược đãi tử, chính là được làm một cái sơn trại tướng quân phu nhân.

Bất quá có thể tự vệ thôn đa số là sẽ không cho Sơn Tặc giao cung cấp, cho dù là nộp Công Phẩm, bao nhiêu cũng chỉ là tượng trưng lương thực kim tiền, này Hứa gia Bảo bắt đầu từ tới không nộp Công Phẩm nhà một trong, Hứa gia tại Tiểu Huyền Đệ nhất là đại tộc, cùng huyện thành có nhiều liên lạc cùng mua bán, trại trung bình cư dân số hơn mười ngàn nhân, có thể làm Binh cũng có ba, bốn ngàn người. như vậy, trừ huyện thành trở ra, Hứa gia trại là an toàn nhất, cho nên thương nhân dân chúng đều thích đến chỗ này giao dịch ở.

Hứa gia Bảo gia chủ tên là Hứa Khang, Hứa gia tổ tiên cũng có làm quan, Hứa Khang làm qua Huyện Úy, nhưng do Vu gia đầy sung túc, không muốn làm tiếp như thế tiểu lại, liền tách ra, vì chống đỡ Tặc Bình kiên này Hứa gia Bảo, Hứa Khang có hai tử, trưởng tử Hứa Định, Tự gia an, làm người trầm ổn, hơi có trí mưu, vũ dũng quả cảm, con trai thứ hai Hứa Trữ, Tự Trọng Khang, dung mạo hùng kiện quyết, dũng lực tuyệt nhân. hai người này người ta gọi là "Hứa gia Nhị Hổ". mà Lưu Hiệp chuyển này sở dĩ muốn đi ngang qua này Tiểu Huyền, là vì người này.

Đội nghị dưỡng sức hai ngày, một mặt hỏi dò tin tức, mặt khác Lưu Hiệp cần đem chính mình kế hoạch ở trong lòng lắng đọng một hồi, hai ngày đi qua, Lưu Hiệp liền lên đường đi Hứa gia Bảo một hồi. Hi nhi Nhị nhi cùng Trần Tứ tùy thân đi theo, về phần Đông Lai thì cần phải làm một chuyện khác.

Tiểu Huyền sông bạc, 1 mình trần đại hán mang theo hai cái người làm đi vào, cái này mình trần đại hán vừa tiến vào này sông bạc, lập tức có gã sai vặt tiến lên chào hỏi: "Lại! Tam gia ngài tới! tiểu khả là mong đợi Tam gia tới thật lâu, Tam gia mời vào bên trong! ngày hôm nay Tam gia tới nhưng là giao hảo vận! nói khó nghe, đã qua ngài đều là thua bạc, bây giờ vị kia tán tài khách hàng lớn nhưng là chờ Tam gia đây!"

Kia mình trần đại hán nghe một chút, lập tức cười nói: "Còn không mau mang ta đi. Lão Từ tốt như vậy tiếng tăm, muốn chính là cùng bực này đại thủ bút nhân đánh cược mới có hăng hái!" mình trần đại hán vốn là tốt đánh cược, ngày gần đây nghe này Tiểu Huyền sông bạc tới một người, liền tục hai ngày chỉ thua không thắng, đã nhiều ngày tới thua mấy chục ngàn tiền, hán bây giờ dĩ nhiên muốn tới hội hội.

"Đó là! Tam gia tiếng tăm đó là quá rõ ràng! với hán đánh cược thì là người kia vinh hạnh!" gã sai vặt kia cời xuống giế lau vì mình trần đại hán tảo tảo hạ sắp xếp cùng hai tử, khom người nói: "Tam gia xin mời!"

Hán tử kia liền nghênh ngang đi vào, bên cạnh có lạ mặt nhân nhìn hán tử kia đi vào, ngư khí hồng hồng, liền hỏi người bên cạnh nói: "Đây là người phương nào, liền sông bạc nhân đều cung phụng, cực kỳ ngư khí!"

"Người ngay cả hán đều không biết được? bất quá cũng không trách, hán có thể mấy hôm không có tới, hán chính là Cát Pha Tam Đường Gia, người ta gọi là tiểu Tam gia."

"Cát Pha? đây chẳng phải là Sơn Tặc sao?" kia nhân lập tức biến sắc kinh ngạc.

Lại thấy bên cạnh người kia lập tức cấp cho chó có lên tiếng thủ thế: "Người không muốn sống, này tiểu địa phía tây đến Nhữ Nam cái nào không biết này Cát Pha cường đạo. chẳng qua là nhân gia phía trên thông đến quan phủ, coi như là nghênh ngang tiến vào huyện thành này, ai dám quản? lời như vậy hay lại là nói ít, người này giết người không chớp mắt!"

Đúng lúc này bàn đánh cược gào thét mua bán, hai người cũng không để ý tiểu Tam gia, lần nữa gia nhập đến bàn đánh cược trung, kia tiểu Tam gia được gã sai vặt mang theo, xuyên qua vòng ngoài đại chúng Đồ Quán thẳng hướng Nội Viện đi tới. này Nội Viện cùng ngoại viện bất đồng, này ngoại viện kêu "Đánh cược chúng", Nội Viện kêu "Đánh cược nhả", nếu so sánh lại, này thích tự kiểm chế thân phận lại thích đánh cược nhân cũng sẽ đến này Nội Viện tới đánh cược. tiểu Tam gia mặc dù không phải là cái gì phong nhã người, bình dân xuất thân, chẳng qua là làm Sơn Tặc phát gia, lại có vài phần nhà giàu mới nổi khí chất, mỗi Nguyệt Nguyệt cung cấp 1 thượng trong sơn trại phần lương hưởng, rất thích tới nơi này đánh cược hai cây.

Đi vào phòng trong liền có...khác một phen trang sức, hơi có chút sĩ tộc bầu không khí. trong bàn chia làm 8 gian, phân biệt đối ứng bát quái, gã sai vặt đem tiểu Tam gia mang tới phòng chữ Địa trong phòng.

Chỉ thấy mới vừa vào cửa liền có nhân kêu la: "Thật mẹ hán xui, Lão Từ cũng không tin lúc này còn có thể thua! Lão Từ lúc này muốn đánh cược lớn nhỏ!"

Lại thấy một cái khác rất có phong vận thiếu phụ nói: "Ta nói Hứa gia, này ngài có thể thảo luận thua năm chục ngàn tiền, không phải là con số nhỏ. ngài một vị này đánh cược, nếu là không cầm ra tiền đến, chúng ta lại theo Hứa gia chơi đùa kia có thể tự không có ý gì."

"Ta Hứa thiếu còn có thể khinh các người đòi nợ hay sao?" chỉ thấy 1 ăn mặc kiêu thư sinh người vỗ bàn nói, tiếp lấy liền từ ngực mình móc ra hai khối

chân kim đỉnh, cách một tiếng nện ở trên chiếu bạc, kia thoi vàng phát ra lập lòe ánh sáng cơ hồ diệu hoa ngời cùng bàn mấy người cặp mắt. "Thấy không này là chân kim! có thể để mấy chục ngàn tiền! Lão Từ còn có thể chống chế?"

Vừa rồi kia thiếu phụ thấy chân kim, thì biết rõ này Hứa thiếu không phải là hảo tương dữ Chủ, nhất thời cười xòa nói: "U, Hứa gia nói đùa, đã có chân kim tự nhiên có thể đánh cược, chẳng qua là còn phải nhắc nhở Hứa gia, dù sao chúng ta đánh cuộc phùng cũng không hy vọng chủ cổ tổng có thua bạc, Hứa gia hôm nay vận khí này không được, chính bởi vì này tốt đánh cược tốt tán. "

"Chớ có nói nhảm! Lão Từ còn có thể cho người môn tổng thắng không được." kia tự xưng Hứa thiếu người, một cái thép tát cắm ở sau eo, không có một chút thư sinh khí, ngược lại bị khí mườì phần.

Lúc này, cô nương kia khí người gặp tiêu Tam gia đi tới, không khỏi mặt mày hớn hờ, tiêu Tam gia là người nào? tự nhiên cũng là thường cho này sông bạc đưa tiền chủ cổ, thua lớn gia, mặc dù có bà tử tính khí, nhưng là lại tổng có tự nhận là tiếng tăm uy tín được, bằng không người như vậy đùa bốn du côn, sông bạc còn thật không dám làm gì hần.

"Tiêu Tam gia, này tới sớm không Như Lai đến đúng dịp, đồng thời đánh cược hai cây làm sao?" kia thiếu phụ vừa thấy tiêu Tam gia đến tự nhiên kiều mỵ nói.

Tiêu 3 cùng này thiếu phụ rất quen thuộc, nàng là này sông bạc thiếu đồng bà vú, người ta gọi là Từ nương, bắt quá cái này Từ nương ngược lại cùng "Từ nương chưa già" cái đó Từ nương có chỗ bất đồng. Từ nương tùy thời tuổi đã hơn 30, nhưng cũng là phong vận vẫn còn, nhất là bộ kia im lìm bộ dáng, hành hạ không ít tâm tư ngựa lão nam nhân. đồng thời nữ nhân này bản lĩnh cũng phải, đối với những thứ kia nhìn vật đánh cuộc không tốt đánh cược gia, tổng có có thể chiếu cổ phục phục thiếp thiếp nhượng nhân móc bạc tâm lý còn hồn nhiên không cảm giác, không có oán khí, có thể nói là công lực lão đạo. tiêu Tam gia là Từ nương khách quen, nhưng là cùng những thứ kia vì sắc tới khách đánh bạc có chỗ bất đồng, hần là bởi vì Từ nương biết đồ nhân, làm cho người ta mặt mũi cho nên mới cùng Từ nương đánh cược, chính bởi vì bỏ tiền mua mặt mũi.

Tiêu Tam gia nói: "Ngô nghe hôm nay có một người ở nơi này trên chiếu bạc hào khí so với ta tiêu 3 còn thịnh, chuyên tới để chiêm ngưỡng một phen, mấy vị tiếp tục, ngô tiêu 3 ở bên xem mấy cục lại nói!"

Thiếu phụ cười cười, hần tự nhiên biết tiêu Tam gia ý tứ, hay lại là sợ hãi sử trá, bắt quá này tiêu Tam gia nếu là gặp phải này Hứa thiếu nói không chừng thật đúng là có thể thắng hai cây, dù sao đến bây giờ trừ ngày thứ nhất thanh thứ nhất Từ nương cố ý nhường nhịn ra, này Hứa thiếu còn một cái không có thắng nổi.

Qua hai cục, Hứa thiếu đã thua một thoi vàng, hần lộ ra cực kỳ ảo não, nhưng là lại mặt đầy đồ bùng, rất nhiều không thua sạch không đi tư thế. tiêu Tam gia thấy vậy nhất thời con mắt lóe sáng một cái, không nghĩ tới thế giới này còn có so với hần tiêu 3 đồ vận còn công người, có chút hối hận vừa rồi hai cục không có phân một ly canh.

Chẳng qua là lúc này Hứa thiếu lại từ trong ngực xuất ra một thoi vàng, mấy quả Kim Đao tiền, tiếp tục muốn đánh cược, này tiêu Tam gia gặp hướng liền nói: "Ngô gặp này Hứa Tiểu Ca rất có vật đánh cuộc, đối với ta tiêu 3 khẩu vị! lần này ngô cũng tới đánh cuộc hai cây! "

Thiếu phụ vừa thấy tự nhiên không ngăn trở, có tiêu Tam gia gia nhập tự nhiên càng không sợ Hứa thiếu giựt nộ. chẳng qua là Hứa thiếu gặp tiêu Tam gia 1 căn câu khoe miệng treo lên không dễ dàng phát giác mỉm cười, chờ hai ngày, con cá này có thể rút cuộc phải mắc câu.

Ps: chương này khó sinh, chi tiết thiết lập không tốt cả, lật đồ nhiều lần. . năm giờ chương một không đã thương nôi a . không có đúng giờ, áy náy mườì phần

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hồn Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: đầu hạ chi mưu

Bỏn trảm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Lão Từ cũng không tin này Tà, hôm nay còn không thắng một lần! Lão Từ lúc này toàn đặt lên, ai dám cùng Lão Từ Móa! nếu là thắng Lão Từ, những thứ này vàng tự tất cả đều là hần!" chỉ thấy kia Hứa thiếu về phía trước đẩy một cái, đem vàng toàn ép đến trên chiếu bạc.

Này đánh cược bàn chi thượng nhân nghe một chút nhất thời lắc đầu một cái, này Hứa thiếu bây giờ nhưng là thua liền ba ngày, ba ngày này lợi nhuận cũng sắp vượt qua sông bạc một tháng, bây giờ này dốc toàn lực 1 đầu, tất cả mọi người vẫn có chút lương tâm nhân, nhất là Từ nương, luôn luôn lấy điểm này lừa gạt khách đánh bạc tự nhiên không thể ném khỏi đây đền thờ, vì vậy đảo mắt đã nói: "Này Hứa gia đánh cược ba ngày, nếu thật là nguyện ý đánh cược ngày mai gỡ chuyển vận cũng không muộn, cần gì phải như thế đây! ta xem hôm nay hãy thu, Hứa gia ngày mai đại khả trở lại!"

Thấy kia Hứa thiếu nghe một chút đồ mất nói: "Tiền Lão Tử có là, ngày mai tự có ngày mai! hôm nay gia ta liền muốn đánh cược thanh này, ta tự khẳng khẳng không tin, hôm nay Lão Tử còn không thắng một lần!" kia Hứa thiếu trực tiếp ép một thỏi kim Tử Hòa còn lại mấy quả Kim Đào tiền tại trên chiếu bạc.

Đúng lúc này, một mực không lên tiếng tiêu Tam gia ngược lại ở một bên cười, hẳn chính là thường thua Chủ, nhưng này Hứa thiếu thứ nhất, hôm nay xem như một lần toàn thắng trở lại, này một mâm ép lớn như vậy, mọi người còn có thói lui ra ý tứ, vậy nếu như hắn đánh cược, há chẳng phải là có thể toàn bộ nuốt một mình, về phần này Hứa thiếu đồ vận hắn ngược lại gặp qua, đây tuyệt đối là tay cầm thua Chủ, bây giờ như vậy dẽ béo không làm thịt há chẳng phải là đáng tiếc, nhất thời nói: "Hứa huynh đệ này hào khí, ta xem chính là chỗ này Hán Triều đếm rõ hào hán đều không chống đỡ được. Tam gia ta liền thích loại người như ngươi, bất quá Hứa huynh đệ cái thanh này ép lớn như vậy, Tam gia trên người của ta không mang nhiều như vậy, tạm thời đem mang theo toàn đặt lên! tự đánh cược với người một cái!"

Kia Hứa thiếu gặp không người với hắn đánh cược nhất thời nín thở, bất quá này tiêu Tam gia lời nói vừa nói ra khỏi miệng, này Hứa thiếu nhất thời rên một tiếng nói: "Mẹ hắn, nguyên lai này người cả bản, chỉ có tiêu Tam gia có gan khí! Lão Tử coi như là này bản thua tiêu Tam gia cũng không oan!" thấy kia Hứa thiếu xoay người lại, đối tiêu Tam gia nói: "Tiêu Tam gia quả nhiên là tên hán tử! tiêu Tam gia người bạn này Hứa thiếu ta là giao! bây giờ đánh cược ván này, nếu là ta Hứa thiếu thua, coi như là cho tiêu Tam gia tặng quà! kính trọng người tiêu Tam gia đảm thức!"

"Ai! huynh đệ không cần phải như thế! lại nói, huynh đệ thua một ngày, tự là thế nào cũng nên thắng một lần, nếu là huynh đệ thắng, ca ca tài cao hưng đây! ca ca thích chính là huynh đệ hào khí!" kia tiêu Tam gia cười nói, chẳng qua là bên cạnh mấy người lại là có chút không đành lòng đáng vẻ, không khỏi lắc đầu một cái.

Tiêu Tam gia đối với những người này biểu tình dĩ nhiên là nhìn ở trong mắt, đám người này thắng ba ngày, bây giờ ngược lại có lòng không đành, chính mình nhưng là còn không có thắng đủ đây! nhìn một cái này Hứa thiếu rõ ràng căn bản không quan tâm số tiền này, khẳng định còn có phải là, giống như loại này có thể xuất ra vàng, tất nhiên là từ trong đại gia tộc đi ra.

Trước khi nghe bọn hắn nói này Hứa thiếu là Hứa gia Bảo bà con xa, trong lòng liền muốn nguyên lai Hứa gia Bảo còn có cứng như thế hậu trường, này giúp Sơn Tặc không ít tại Hứa gia Bảo nơi đó cật biết, bây giờ dĩ nhiên phải thật tốt thắng hồi khẩu khí này, tại dưới chiếu bạc tử thắng hơn mười ngàn tiền, đây chính là chưa từng có. bù đắp được son trại nửa Nguyệt Nguyệt cung cấp, cơ hội tốt như vậy làm sao có thể cứ như thế mà buông tha!

Gặp hai người đã định ra, kia Tử nương cười nói: "Đã như vậy, như vậy ta tự cho tiêu Tam gia cùng Hứa gia làm một lần đông làm sao?"

"Có Tử nương làm người trung gian này, dĩ nhiên là được! ta xem tự ý theo trước khi ngoạn pháp, lắc xí ngẫu so lớn nhỏ làm sao?" tiêu Tam gia cười nói.

"Vậy thì nghe lão ca ý tứ, Hứa thiếu ta liền thích này dứt khoát ngoạn pháp!"

Kia Tử nương thấy vậy, liền cười thỉnh hai người tiên nghiệm xúc xúc, đem hai người đều xác nhận không có vấn đề chi hậu, liền quơ tới lên, tiếp lấy kia xúc xúc nhất thời tại Tử nương trong tay phát ra có quy luật âm thanh, chỉ thấy kia Tử nương lắc xúc xúc lại như là đang khiêu vũ một dạng vậy có quy luật vang động phảng phất tại Tử nương quyền rũ đáng người gian qua lại lưu chuyển, mà phần lớn người thích xem chính là Tử nương ngón này đầu vũ. chỉ thấy hắn tinh tế eo lắc một cái, kia vang động nhất thời xuất hiện ở trên trời, tiếp lấy theo nàng cánh tay trái một mực lưu chuyển tới ngón tay sắc nhọn, tay trái quơ tới, keng một tiếng rơi vào trên chiếu bài!

"Hai vị thỉnh đoán điểm, hoặc lớn hoặc nhỏ!" Tử nương mỉm thanh nói.

"Vậy thì mời tiêu Tam gia trước đoán!" Hứa thiếu khiêm nhượng nói.

Tiêu Tam gia chấp tay một cái: "Đã như vậy huynh đệ ta tự không thua bao nhiêu, không bằng huynh đệ tự đoán thật tốt!" tiêu Tam gia mặc dù quen đánh cược thua, nhưng là Đồ Kỹ vẫn có chút, đối với nghe xúc xúc đoán điểm, chính xác không được, có thể đại khái vẫn có thể đoán ra cái năm phần, đối với đánh cược lớn nhỏ loại này đánh cược pháp, vẫn có 7-8 thành nắm chặt, hẳn tự nhận tuyệt đối so với Hứa thiếu còn mạnh hơn nhiều.

Kia Hứa thiếu thật giống như không có suy nghĩ một loại nói: "Nếu tiêu Tam gia đánh cược đại, như vậy huynh đệ ta tự đánh cược tiểu!"

Tiêu Tam gia thấy vậy, không khỏi trong lòng cười trộm, đối với cái này chờ căn bản không phải dựa vào bản lĩnh đánh cược nhân, trừ thua ra căn bản không có dùng pháp môn, cũng không biết chính hắn cũng là chó chê mèo lắm lông.

Tử nương nhìn về phía hai người nói: "Hai người đều chắc chắn sao? này xúc xúc mở một cái có thể tự không có đường quay về, này giả biểu coi như quy về người thắng!"

Chỉ thấy kia Hứa thiếu nói: "Muốn khai liền khai, Lão Tử còn có thể chống chế không được!"

Tử nương vừa nhìn về phía tiêu Tam gia, tiêu Tam gia trong lòng có dự tính nói: "Tam gia ta tiếng tăm Tử nương người còn không biết sao!"

Gặp Tử nương gật đầu một cái, nhất thời thủ hạ mở ra, người bên cạnh lập tức có người kêu lên: "Nhị nhị 3 điểm, tiểu!"

"Hứa thiếu lại thắng!" người bên cạnh đều kinh ngạc không thôi, nhất là tiêu Tam gia, cơ hồ ngây ngô xuống, có chút không tin mình con mắt, hắn Thánh Lực mặc dù không là tuyệt đỉnh, nhưng là cũng sẽ không sai vừa rồi nghe âm thanh như thế nào đi nữa cũng sẽ không là như thế điểm nhỏ số! chỉ thấy, trên bàn chất đồng mấy chục ngàn tiền nhất thời được thôi tại Hứa thiếu một bên.

Hứa thiếu nhất thời mừng như điên: "Nương, Lão Tử thắng!" tiếp lấy cũng không lo tiêu Tam gia nhất thời đem tiền nắm vào cạnh mình cười to.

Thấy kia Hứa thiếu thắng chi hậu ngược lại nhìn về phía tiêu Tam gia nói: "Toán vừa rồi kia cục, Hứa thiếu ta đầu một cây chân kim đem ngàn vạn, sáu miếng dao tệ đem sáu ngàn tiền, tổng cộng mười sáu ngàn tiền, vừa rồi tiêu Tam gia đặt tiền cuộc tám ngàn tiền, bây giờ còn kém ta tám ngàn tiền, tiêu Tam gia là người hào khí, không biết tiền này khi nào có thể còn đây?"

Tiêu Tam gia nhìn đắc ý Hứa thiếu không khỏi sững sờ, từ chưa từng nghĩ Hứa thiếu lại có thể có như thế tiểu nhân đắc chí mặt mũi, vừa rồi đem chính mình toàn bộ đều đặt lên, còn nơi nào có tiền, chẳng qua là bây giờ thua quá đột ngột thái kỳ hoặc.

Đúng lúc này, hần chợt thấy Hứa thiếu trong tay một đạo Tiểu Tiểu thép mảnh nhỏ thoáng qua, cái này thép mảnh nhỏ chỉ có hần này góc độ hần thấy được, nhưng là những người khác lại cũng không nhìn thấy. thấy thép mảnh nhỏ một sát na tiêu Tam gia đầu tiên là ngăn người một chút.

Tiếp lấy hần bỗng nhiên kịp phản ứng, lập tức vỗ bàn nói: "Chờ đã! người sử trả ra Lão Thiên! !"

Hứa thiếu quay mặt lại hơi giận: "Tiêu Tam gia nói lời này được bằng lương tâm, chẳng lẽ là Lão Tử thắng người nghĩ chống chế không được!"

"Vậy người liền đem vật trong tay cho mọi người xem xem!" tiêu Tam gia nói.

Lại thấy Hứa thiếu nhất thời đưa tay bày ra cho mọi người xem, nhưng cái gì không có! tiêu Tam gia sững sờ, tiếp lấy liền nói: "Người này nhất định là giấu ở trong tay áo!"

Hứa thiếu nhất thời cả giận nói: "Tiêu Tam gia cũng không nên khinh người quá đáng!"

"Mẹ hần, Lão Tử bắt người làm huynh đệ, người lại hăm hại Lão Tử! ta tiêu Tam gia khi dễ chính là người loại này Lão Thiên!" tiêu Tam gia nhất thời cả giận nói. tiếp lấy liền muốn cầm Hứa thiếu cổ tay.

Hứa thiếu song co tay một cái, hần tiêu Tam gia không có lấy đến, hần lập tức dùng mắt ra hiệu, bên cạnh hai cái người hầu nhưng cũng lập tức đuổi theo.

Hứa thiếu qua lại né tránh, lại cuối cùng vẫn được ba người lực tổng hợp bắt được, tiêu Tam gia cầm Hứa thiếu cổ tay hét lớn: "Xem Tam gia ta làm sao vạch trần người!"

Chính đạo muốn vén lên cổ tay, lại thấy Hứa thiếu quỷ dị cười một tiếng, tiêu Tam gia vạch trần cổ tay, lại thấy đến lúc đó ba miếng hàn quang lóe lên thẳng tắp nhắm ngay hần Âm Tiên. tiếp lấy Hứa thiếu nhẹ nhàng đập một cái, nhất thời ba cái hàn quang bắn ra, hướng về phía tiêu Tam gia mặc Đầu lâu mà vào! tiêu Tam gia ứng tiếng ngã xuống!

Tiêu Tam gia nhất tử, bên cạnh hai người nhất thời sững sờ, tiếp lấy Hứa thiếu không biết lấy ở đâu khí lực, dưới chân động một cái, một cước trật chân té một cái, tiếp lấy đem hai người tất cả đều trừ tại chính mình dưới nách, hất về phía trước một cái, hướng về phía hai người cái mông, một người một cước đem hai người đá ra ngoài cửa, cười to nói: "Mẹ hần, còn tưởng rằng là nhảy hảo hán, nào nửa ngày là thua không nhận trọng. mặc kệ này thứ hèn nhất có cái gì hậu trường, có thể nhớ rõ ràng! muốn báo thù cứ tới Hứa gia Bảo tìm ta Hứa thiếu Hứa gia! Hừ!"

Kia Hứa thiếu gặp hai người tè ra quần chạy trốn, liền về phía sau nhìn cùng mình ngồi cùng bàn mấy vị cười cười, nhất là đối với kia Từ nương, hần tiện tay lấy đi kia mấy viên dao tệ cùng một quả thời vàng, lưu lại hai quả, tiếp lấy đập kia tiêu Tam gia thi thể nghênh ngang đi ra khỏi cửa phòng .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cáp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: sơ lâm Hứa Trại

Bỏn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

(cảm tạ phòng đại cho mặt mũi khen thưởng 100, vô cùng cảm kích!)

Tiểu Huyền hướng tây ba mươi dặm, chính là Hứa gia Bảo, Lưu Hiệp một đường mang theo Trần Tử cùng hai tên nha hoàn ngồi xe ngựa đến đây, cùng lúc đó mặt sau còn mướn hai chiếc xe lớn, nghề này đi là quan đạo, tự nhiên ít có đạo tặc.

Xe ngựa một đường không lo lắng đi chậm, đến Hứa gia Bảo giao qua đường tiền, nói rõ lai lịch là được vào ở.

Đội vào trại, kia Hứa gia làng có tường xây quanh từ trước quân sự gấp Lư Hiệp xe ngựa rất là không tầm thường, sau lưng lại cùng hai số lượng nhiều xe, thích mới ra tay lại xa hoa, tự nhiên đối với Lư Hiệp một nhóm rất là coi trọng. Lư Hiệp phái Trần Tứ hỏi thăm, người kia dĩ nhiên là tri vô bất ngôn (không biết không nói) ngôn vô bất tần (biết gì nói nấy), gặp Trần Tứ lại có tiền thưởng, nhất thời có chút lăm lăm ý tứ.

Vì vậy Trần Tứ liền thuận thủy gọi hần thông báo chủ nhà họ Hứa, liền nói Lư Giang Bá Hòa công tử mang theo lễ mọn tới thăm viếng chủ nhà họ Hứa.

Chỉ một lúc sau, Lư Hiệp liền tới đến Hứa gia Đại Đường trước, Hứa gia nhà coi như không tệ, mặc dù cùng huyện thành so với kém hơn một chút, nhưng cứ như vậy nhà mình pháo đài thức trại mà nói, có như vậy kiến trúc đã đã nói rõ này trại rất không tồi.

Lúc này phủ trách trong nội viện, chính phát ra tiếng loong coong vang, lại thấy này Nội Viện cùng còn lại tòa nhà lớn có chỗ bất đồng, kia sĩ tộc trong chỗ ở tất cả đều là hoa Nguyệt Phong Thủy, mà Hứa trạch Nội Viện nhưng là thao luyện Giáo Trường, chung quanh treo tất cả đều là binh khí!

Lúc này trước cửa thị vệ tự đứng ngoài đình đi vào, Giáo Trường lúc này bị một đám Hứa gia Binh vây quanh, chính xem trong giáo trường tỷ võ. thị vệ kia gặp Giáo Trường trước có 1 hùng tráng người, liền lập tức hướng hần đi tới.

"Bẩm báo! bên ngoài có một người tự xưng Bá Hòa công tử mang lễ vật, tới bái kiến gia chủ!"

Người kia nghe một chút nói: "Bá Hòa? ta sao chưa từng nghe qua danh tự này, người kia có thư không có, có cái gì đặc thù?"

"Cũng không thư, kia Bá Hòa công tử đại khái mười hai mười ba tuổi, bất quá bên người mang theo ba cái người hầu, ba người kia người hầu tướng mạo đoan trang rất là không tầm thường, ta thấy này Bá Hòa công tử cũng không nên là cái gì bình thường gia đình, cho nên chuyên tới đề bẩm báo!"

Người kia gật đầu một cái: "1 đồng tử tìm Cha ta chuyện gì?" tiếp lấy hần đối với thị vệ kia nói: "Người cũng thấy, ngô chính cử hành gia tộc tỷ thí! phụ thân lúc này đang cùng đại ca tỷ võ! ta với người trước cùng đi chào hỏi!" .

Người kia nhìn một chút Giáo Trường trung ương trả lời: "Dạ!"

Lúc này, kia Giáo Trường chi Trung Chính có hai người tỷ thí. hai người đều thân mang Kinh Giáp, một người ước chừng hơn năm mươi tuổi, là vì lão già, chẳng qua là sống lưng thẳng tắp, võ nghệ không tầm thường, chính là chủ nhà họ Hứa Hứa Khang, mà một người khác dáng người khỏe mạnh, cùng lão già kia có 5 phần tương tự, râu ngắn mắt ung, thân thể mặc dù không phải là tuyệt đỉnh khỏe mạnh, nhưng là lại có thể ở hần trên cánh tay thấy lên xuống gân xanh bắp thịt, cũng coi như cường tráng, người này chính là Hứa Định.

Chỉ thấy lão già kia về phía trước vượt một bước, nhắc nhở một tiếng: "Con ta cũng phải cẩn thận!" trong tay hần song Tiên, giống như giao long, thẳng hướng đàn ông kia thiên linh vung đi, chỉ thấy lão già kia dưới chân bước chân thật nhanh, đối diện Hứa Định bản lĩnh nắm trường thương, tuy nhiên lại được lão già ép tới gần thân thể, chỉ thấy lão già ở bên cạnh hần không ngừng rong ruổi, song Tiên hướng Hứa Định mỗi cái thời gian rảnh rỗi chỗ chào hỏi, kia Hứa Định biết rõ mình thuộc về bất lợi, một mặt muốn cùng lão già kéo dài khoảng cách, mặt khác ngăn cản lão già Tiên đánh, ngược lại giọt nước không lọt, trầm ổn có thừa.

Hứa Định trường thương theo vung đến từ Tiên thượng thiêu, trực tiếp đem lão già song Tiên chắn, lão già thuận thế nhảy lên, trên không trung sôi trào một quyền, tại dưới nách lộ một sơ hở. Hứa Định thấy vậy biết đây là cơ hội duy nhất, nhất thời một thương trước chi! lại thấy lão già cười một tiếng, song Tiên thuận thế đỡ trường thương, tiếp theo tại không trung bay một vòng trực tiếp đoạt Hứa Định chi thương, một trận liên hoàn chân, đem kia Hứa Định đạp lui về phía sau chừng mấy bộ. tiếp tục trong tay vẫn cái Thương Hoa, chùm tua (thương) đỏ nhắm thẳng vào Hứa Định trước khi!

Thắng bại đã định! nhất thời người chung quanh đều hoan hô không dứt! hô to Bảo Chủ uy vũ, gặp lão già kia cười to nói: "Con ta võ nghệ tiến rất xa, nếu không phải lúc bắt đầu được ta phải nước trước, thắng bại vì cũng chưa biết!"

"Phụ thân lão đương ích tráng, có thể so với Liêm Pha chi dũng. Nhi Thần như thế nào phụ thân đối thủ!" kia Hứa Định gặp phụ thân cười mở không khỏi cười nói.

Lão già vẫn này nhất thời sung sướng, bất quá hần đối với hần đứa con trai này tính cách ngược lại giải cực kì, Hứa Định luôn luôn chứng chặc khiêm tốn, vừa rồi hần cảm giác được Hứa Định mở đầu cố ý nhường nhịn, nhưng là lão già cũng không dùng cái này mà nộ, dù sao Hứa Định vô luận là đối ngoại nhân hay là đối với gia nhân luôn luôn như thế.

Cùng lúc đó, Hứa gia đường tiền, Lư Hiệp chính khâm mà ngồi, chính phẩm trà quan sát này Đại Đường chung bày, đồng thời hần vẫn luôn chú ý nghe được Đường hậu tiếng huyền nào, hần suy nghĩ một phen, không biết đang đánh cái gì chú ý.

Kia người hầu từ Đường hậu đi ra, Lư Hiệp liền buông xuống chén trà, tiếp lấy gặp một thân cao tám thước, tướng mạo vĩ ngạn nam tử mặc dù tại thị từ phía sau mà ra, người này vòng eo đầy đặn, hùng tráng như gan bàn tay Lư Hiệp quan sát một chút, lập tức đoán ra người này là ai, bất quá vẫn là ném cái thuật thăm dò đi lên.

Hứa Trữ, Tự Trọng Khang, Dự Châu tiểu nhân, kỹ năng: vũ dũng vô song (cao cấp) lực trùng đầu ngư (cao cấp) cẩn thận dè dặt (Sơ Giai)

Này một trận kỹ năng ngược lại lệnh Lư Hiệp có một chút kinh ngạc, Hứa Trữ lại không có Siêu Giai kỹ năng? ngược lại lãnh Lư Hiệp có chút ngoài ý muốn.

Lại thấy lúc này Hứa Trữ chẳng qua là dưới mũi có râu ngắn, quai hàm gian khê nhìn râu, Lư Hiệp liền lập tức minh bạch, này Hứa Trữ lúc này bất quá

hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, nhưng là hai mươi ba hai mươi bốn liền đã đến nước này, kia cũng đã không bình thường, đem tới chắc chắn có một phen lớn lên!

Lưu Hiệp gặp Hứa Trữ tới, lập tức từ tọa thượng xuống tới, chủ động tiến lên phía trước nói: "Như Nhược Bá Hòa không có đoán sai, vị này nhất định là Hứa Trữ, Hứa Trọng Khang! Bá Hòa vừa thấy kính ngưỡng vô cùng "

Hứa Trữ gặp thiếu niên trước mắt lại thường thức được bản thân rõ ràng sững sờ, vì vậy hỏi "Người làm sao biết ngô là Hứa Trữ?"

"Tiếng người Hứa gia có Nhị Hồ, hai từ Hứa Trữ, thân cao tám thước, vòng eo rất rộng, dung mạo vĩ ngạn, nhược không còn là Trọng Khang huynh thì là người nào?"

Hứa Trữ nhất thời đối với thiếu niên trước mắt kinh ngạc không thôi, nhất thời cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, không khỏi lấy một cái đại nhân đối với trẻ nít tư thái cười nói: "Không biết vị này tiểu công tử lời nói này là ai dạy? nói ngược lại không giả!"

Lưu Hiệp cười đối với: "Ngô lần này tới bái kiến là người phụ Hứa Bảo Chủ, nếu thật là đã dạy, lại làm sao có thể nhận biết Trọng Khang huynh cùng Hứa Bảo Chủ phân chia đây?"

Hứa Trữ lúc này ngược lại có chút không lời chống đỡ, có chút xin lỗi nói: "Xem ra ta là xem thường Bá Hòa công tử, ngô phụ bây giờ đang cùng đại ca tỷ võ, cho nên không thể kịp thời tới, đợi tỷ thí qua chi hậu, tự nhiên sẽ trước tới chào."

"Tỷ võ? kia đã như vậy, Bá Hòa liền tạm thời không quấy rầy, chính là ít lời lải tậm thời lưu lại, ngô tự sẽ ở đây Hứa gia trại trung nghỉ ngơi, ngày khác trở lại quấy!"

Hứa Trữ ngược lại lễ độ nói: "Kia đã như vậy, kia Hứa Trữ liền không ở lâu công tử, lần sau phụ thân định sẽ đích thân chào đón!" Hứa Trữ nhìn một chút Lưu Hiệp, một mặt kinh ngạc Kỳ thiếu niên làm việc già dặn, nhưng mặt khác cũng không có đem Lưu Hiệp thăm viếng coi là chuyện to tát. Lưu Hiệp tất nhiên nhìn ra điểm này mới đi.

Lưu Hiệp lần nữa lạy hậu, lập tức mang theo Trần Tứ cùng rời đi. đợi đi ra trạch môn, Trần Tứ lược không có lời giải, không khỏi đuổi theo Lưu Hiệp nói: "Công tử làm sao lại đi như vậy? chẳng lẽ là có những chuyện khác phân phó? nếu có sự Trần Tứ lập tức đi làm!"

Lưu Hiệp cười nhìn một chút Trần Tứ, bây giờ Trần Tứ càng ngày càng sẽ đến sự, mình ban đầu thu hấn ở bên người quả nhiên không sai, Lưu Hiệp nói: "Chớ vội, ngô chắc chắn chờ này Hứa gia Bảo Hứa Khang biết chuyện này, định sẽ đích thân trước tới đón tiếp! đến lúc đó người sẽ biết!"

Trần Tứ sững sờ, có chút không rõ, bất quá nếu Lưu Hiệp nói như vậy, hấn tự nhiên thức thời, lập tức cùng Nhị nhi Hi nhi đuổi theo.

Cát Pha sơn trại, hai cái Sơn Tặc một đường lao đảo đi tới sơn trại trước, chỉ thấy sơn trại Thành Lâu người gặp hai người lập tức cười nói: "Đây không phải là ta sơn trại 2 cầu sao? các người vậy làm sao chống mộng lên đi, chẳng lẽ là biến thành gà mái? Tam Đương Gia sao không có với các người đồng thời!"

"Đừng mẹ hấn nói! nhanh lên khai cửa trại thả hai anh em đi vào, mẹ hấn Tam Đương Gia đều bị kia làm thịt! người còn có tâm tư nói nhảm!",

Người kia nghe một chút, nhất thời ngăn người một chút, lập tức mau kêu nói: "Nhanh khai cửa trại! !"

Chỉ thấy sơn trại trước, 1 dũng mãnh nhân thủ nói cửu hoàn đại đao, một quyền nện ở mộc chế bàn ghế thượng, nhất thời đem chân bàn tạp một khối kè: "Cái gì! lão Tam bị người giết! ! mẹ hấn không thể! này Tiểu Huyền còn có người nào dám đụng đến ta Cát Pha Tam Đương Gia, đụng ta tiêu lão đại huynh đệ! !" kia dũng mãnh chỉ nhân con mắt trợn tròn, khí truyền hình trực tiếp run, dù sao này tiêu Tam gia nhưng là hấn tiêu đại anh em ruột.

"Tiêu gia đánh cược bài, một cái thua hơn mười ngàn tiền, vì vậy liền cho rằng người kia xuất thiên, ai biết lại bị trong tay người kia Âm Tiễn đem đầu bắn thủng! lại đem tiêu môn đá ra."

"Người nọ là ai? Lão Tử không phải rút hấn da! !" tiêu đại nhất thời nín lấy kia 2 cầu cổ áo trắng đem hai người nắm chặt.

"Người kia nói, hấn gọi Hứa thiếu, nói là Hứa gia Bảo bà con xa, nói muốn báo thù cứ tới tìm hấn Hứa gia Bảo!"

Tiêu cùng lăm từ một sững sờ: "Người xác định là Hứa gia Bảo Hứa gia nhân?"

"Thiên chân vạn xác! kia Tiểu Huyền không ít người đều biết, chỉ cần sau khi nghe ngóng là được!"

Tiêu lão đại đem hai người thôi ngã xuống đất: "Mẹ hấn, lại vừa là Hứa gia Bảo, luôn luôn tự kiếm chế có thể cùng ta Cát Pha chống lại, bây giờ lại đang Thái Tuế gia xúc phạm người có quyền thế, Sát huynh đệ của ta! ngô lần này nếu không san bằng này Hứa gia Bảo, Lão Tử tự không xứng làm này Cát Pha chi chủ! ! ta tiêu đại phát thề, nhất định phải chém xuống người kia đầu chó, vì huynh đệ của ta báo thù! !"

ps: không có lên truyền đi lên. . cái này làm cho lão phu làm sao chịu nổi tự mình chủ động phát! ! !

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: trò hay bắt đầu diễn

Bỗng trộm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

"Phụ thân! vừa rồi có một cái tự xưng Bá Hòa công tử mang lễ vật chuyên tới để thăm viếng phụ thân, bất quá khi đó phụ thân đang ở tỷ vũ, cho nên cũng không quấy, kia Bá Hòa công tử liền trước dẫn người đi, nói ngày khác trở lại thăm viếng!" gặp Hứa Khang so với xong Võ, từ sau Đường đi vào, Hứa Trữ tiến lên nói.

"Ồ? Bá Hòa công tử, ta sao không biết được người này? người này có thể nói hán lai lịch?" Hứa Khang vừa hướng đi về trước, 1 vừa sửa sang lại mới vừa thay xong quần áo.

"Hán cũng không nói đến lịch, chẳng qua là này Bá Hòa công tử là một cái mười hai mười ba tuổi con nít, lời nói ngược lại rất là già dặn! chắc là mộ ta Hứa gia Bảo tên tới con em sĩ tộc."

Hứa Khang gật gật đầu nói: "Ừ. đã như vậy chúng ta trước đón hán lễ, chờ ngày khác hán trở lại lúc, ta tự mình đi nghênh đón."

"Hài nhi, đã làm như vậy, vừa rồi ngô đem sự tình báo cho biết đại ca, đại ca đang ở sai người thanh chút lễ vật, cũng đẹp mắt xem này Bá Hòa công tử ý đồ." Hứa Trữ nói.

Hứa Khang không khỏi vuốt râu mà cười: "Xem ra con ta trừ vũ dũng ra, tại đối đãi người xử sự phương diện rất nhiều tiến bộ! bất quá điểm này còn cần với người huynh trưởng nhiều học tập nhiều!"

Hứa Trữ lập tức gật đầu nói: "Phụ thân giáo huấn dạ !"!

Chẳng qua là lúc này, bỗng nhiên có gia nô thờ hồng học chạy tới, vừa thấy Hứa Khang Hứa Trữ liền lập tức bẩm báo: "Gia chủ đại nhân, đại công tử có việc gấp! kêu gia chủ đại nhân sắp đến hậu viện nhìn một chút!"

Hứa Khang nhất thời sững sờ, chuyện gì năng nhượng Hứa Định gấp gấp như vậy? nhất định là hơi lớn sự! Hứa Khang không dám thờ ơ, vì vậy lập tức chào hỏi Hứa Trữ đến hậu viện.

.

Lúc này, Lưu Hiệp trước khi mang tới Hứa gia tặng quà hai chiếc xe lớn trước mặt, Hứa gia cha con ba người đều có một chút ngẩn ra.

Bởi vì này lễ phẩm tựa hồ có chút vô cùng phong phú, chỉ thấy ghi chép quần gia báo ra từng loại vật phẩm, nhượng ba người có chút kinh hãi.

"Tơ lụa 20 thất!"

"Lụa mỏng 20 thất!"

"Trần cát rượu ngon hai vò!"

"Ngọc Mã một đôi!"

"Phi Thúy Sango một chiếc!"

"Hai rượu tứ xuất Ngũ Thủ Tề, ước mười ngàn!"

"Thanh Hoa Từ bình một đôi!"

"Kim tôn ly rượu một bộ!"

"Bảo kiếm hai thanh tặng cho chủ nhà họ Hứa cùng trưởng tử Hứa Định! lánh phụ hắc thiết song chùy một đôi đáng thư chuyên tặng cho Hứa gia con trai thứ hai Hứa Trữ!"

Đem quần gia báo xong những thứ này sau này, ba người đều đứng ngẩn ở nơi đó, Hứa Trữ nhìn này một đôi hoa cạnh hiện lên trần trần u quang hắc thiết chùy, hai mắt sáng lên, hán thích nhất cũng đứng đầu tiện tay binh khí chính là song chùy.

Lúc này chủ nhà họ Hứa Hứa Khang tiến lên, chậm rãi quét qua những thứ này sắp xếp trên đất vật phẩm, thật là có chút không quá tin tưởng chính mình con mắt, những thứ này có thể giá trị gần trăm vạn tiền! này thật nếu không phải nhận biết người, làm sao có thể đưa nặng như vậy lễ?

Bất quá này chủ nhà họ Hứa hay lại là nhìn lầm, bởi vì ánh sáng là kia đôi Nhi hắc thiết chùy là có thể giá trị mấy trăm ngàn, Luru Hiệp mặc dù không nhìn ra bọn họ mạnh mẽ, bất quá có thể cất giữ đến trong bảo khố phần độc nhất trần gấu đồ, kia tuyệt đối không sai. vật này vốn định đưa cho Điền Vi, chẳng qua là Điền Vi tác dụng song Giản, này búa không quá thuận tay, hơi chút Trọng nhiều chút.

Hứa Khang quay mặt lại nhìn về phía Hứa Trữ, tựa hồ có hơi không quá tin tưởng: "Người chắc chắn, đây chính là người nói thể nào tiểu oa oa đưa cho chúng ta gia?"

Hứa Trữ lúc này nhìn chăm chăm cặp kia chùy ngắn ra, bỗng nhiên tỉnh lại, theo bản năng trả lời: "Là phụ thân!"

Chỉ thấy Hứa Khang suy nghĩ một trận liền nói: "Như thế hậu lễ! chúng ta sao có thể lạnh nhạt, mau hỏi dò Bá Hòa công tử tin tức, sau này ta Hứa Khang tự mình đi thăm viếng!"

Một lúc lâu sau Hứa khách sạn, Luru Hiệp ở bên trong phòng dựa giường mà ngồi, chính là đang luyện Bách Biến Toàn Năng Đệ Tam Tầng, bây giờ Luru Hiệp thân thể bởi vì luyện nội công duyên cớ, thân thể phá lệ nhẹ nhàng, da thịt cũng biến thành nhẵn nhụi, đem tới lớn lên phải là cái mặt trắng nhỏ đáng yêu. đồng thời hán mặt mũi cũng bởi vì luyện Bách Biến Toàn Năng duyên cớ, phảng phất đập lên một tầng nhàn nhạt Bảo Quang.

Chỉ là như vậy thứ nhất ngược lại lệnh Luru Hiệp có chút buồn bực, nói thể nào từ trước hán là như vậy vị anh vĩ Kỳ Nam Tử, bây giờ có thể ngàn vạn lần chớ bị cái nút nương nương khang chụp mũ, cho nên Luru Hiệp tại luyện công sau khi gấp rút đúc luyện thân thể, sử chính mình phái nam thân thể càng khôi ngô một ít, khả đồng là đúc luyện thân thể, nhân gia một tháng có thể rèn luyện ra được bắp thịt, Luru Hiệp liền cần dùng thời gian một năm! nhưng là bất đồng là bắp thịt hoạt tính lại là bình thường nhân mười mấy lần. đây cũng chính là tại sao Luru Hiệp nhỏ như vậy thân thể, lại có thể cùng bình thường thành người không sai biệt lắm khí lực nguyên nhân.

Có lẽ mặt khác nói đây cũng là chỗ tốt, dù sao Luru Hiệp tạm thời còn không nghĩ nhượng nhân biết thực lực mình, tránh cho sinh nhiều rắc rối. nhún nhún là đang ở này trong loạn thế rất tốt bảo vệ tánh mạng phương pháp.

Chỉ thấy lúc này, Trần Tử hào hứng từ ngoài cửa gỗ cửa nói: "Công tử! kia Hứa Khang quả nhiên tự mình đến!"

Luru Hiệp nghe một chút Trần Tử thanh âm, không khỏi cười nói: "Tới đến lúc đó khá nhanh!" vì vậy liền lập tức biến thân tư, cả y lấy nghênh đón Hứa Khang.

Luru Hiệp dù sao cũng là tiểu bối, tự nhiên không tốt Hứa Khang tự mình đi lên tương bái, lập tức chủ động xuống phía dưới nghênh đón, vừa thấy được Hứa Khang nhất thời bái nói: "Hứa Bảo Chủ lần này lại tự mình tới, Bá Hòa chưa từng viễn nghênh thật là thất kính thất kính!"

Hứa Khang gặp Luru Hiệp quả thật là một vị mười hai mười ba tuổi thiếu niên, kinh ngạc sau khi ngược lại có chút nghi ngờ nói: "Bá Hòa công tử còn trẻ thường thức lễ, thật dễ cho lão phu kinh ngạc, lần này Bá Hòa mang nặng như vậy lễ tới, lão phu lại như thế lạnh nhạt Bá Hòa công tử, công tử thật là xấu hổ mà nghèo lão phu! chẳng qua là không biết Bá Hòa công tử tới vì chuyện gì? nếu có năng nhượng lão phu hỗ trợ địa phương, lão phu nhất định hiệp lực!"

Luru Hiệp lắc đầu cười nói: "Lần này Bá Hòa chẳng qua là nghe được Hứa gia Bảo tên, nghe Hứa gia đều là ngành hán nhất thời mừng rỡ, liền trước đến thăm, chỉ vì làm quen Hứa công cùng Hứa gia Nhị Hô, cũng không nó ý."

"Chính bởi vì vô công bất thụ lộc, nhược công tử thật có sự muốn nhờ, đại khả ngôn chi!" Hứa Khang suy nghĩ một chút nói.

Chỉ thấy Hứa Khang sau lưng Hứa Trữ, lưng đeo song chùy, tiến lên phía trước nói: "Lần trước là Hứa Trữ lạnh nhạt Bá Hòa công tử, công tử đưa này đôi chùy thật là bảo vật, uy lực lúc ấy vô song, ngộ tự mình dùng nó đập bể vài thanh thép Kích, lại không hoa hoa phân nửa! Hứa Trữ chưa từng thấy như thế tiện tay chi binh khí, lần này chuyên tới để bái tạ Bá Hòa công tử!"

"Hứa Trữ huynh trưởng có thể như thế thích hoa này cạnh song chùy, ta Bá Hòa cũng là hoan hỉ không dứt! hai vị mời vào bên trong, Bá Hòa đã để cho người dự bị đơn giản rượu chiêu đãi."

"Lão phu không nghĩ tới, Bá Hòa công tử tới ta Hứa gia Bảo lại còn muốn Bá Hòa công tử chiêu đãi, thật là xấu hổ rất!"

"Hứa Bảo Chủ không cần giữ lễ tiết, ta Bá Hòa chính là kính ngưỡng chư vị, cần gì phải câu nệ với nhỏ như vậy Tiết! đại khả vào bên trong 1 tự! ngoài ra biết Hứa Trữ huynh trưởng thích rượu ngon, liền đã chuẩn bị rượu ngon nhất chiêu đãi huynh trưởng!"

Hứa Trữ nghe một chút có rượu ngon lại vừa là hai mắt tỏa sáng, ba người khách sáo một phen liền không nữa câu nệ, lập tức vào bên trong tâm sự.

Chẳng qua là còn không chờ mấy người lời nói nữa giờ, ngoài cửa lập tức tới mấy cái Hứa gia vệ binh hô lớn: "Gia chủ ở đâu! Hứa gia chủ và Hứa Trữ đại nhân nhưng là ở chỗ này! !"

Bên trong cửa Hứa Khang nghe một chút, cùng Hứa Trữ nháy mắt, Hứa Trữ liền lập tức khai Môn Đối ngoại đạo: "Chuyện gì quấy! ! không biết gia chủ lúc này chính tiếp khách sao?"

Vệ binh kia thấy là Hứa Trữ, lập tức cấp sắc nói: "Hứa Trữ đại nhân! này bên ngoài Cát Pha đạo tặc tụ hơn mười ngàn nhân, đã giết tới ngoài năm dặm!"

chuyến này chính là hướng về phía chúng ta Hứa gia Bảo tới! đảo mắt là được đánh tới dưới thành, xin gia chủ lập tức chủ trì đại cuộc! !"

Hứa Trử không khỏi vì lắng, Hứa Khang ở bên trong phòng nghe thanh âm cũng là sợ giật mình, lại thấy Luru Hiệp sắc mặt bình tĩnh, cử ly rượu tay nhưng là hơi run một chút, không cẩn thận vẩy ra chút rượu!

Hứa Khang liền đối với Luru Hiệp nói: "Vốn định cùng công tử tâm sự, lại không ao ước có đạo tặc xâm phạm, Hứa Khang lần này liền không thể theo công tử!"

Luru Hiệp cười nói: "Không sao cả! quan hệ đến đến nguy cơ tồn vong đại sự, Bảo Chủ ứng nhanh chóng chạy tới! chẳng qua là Bá Hòa Tịnh chưa trải qua qua như vậy tình cảnh, bây giờ cũng tưởng đi gặp một phen, không biết Bảo Chủ có thể cho phép Bá Hòa cùng đi?"

Hứa Khang chần chờ một chút, liền nói: "Chuyến này nguy hiểm, ngô không biết này Cát Pha trộm cướp ý đồ, e sợ cho không thể bảo vệ công tử chu toàn!"

"Yên tâm! ngô chỉ tại Trại trước cửa thành xem, hướng chi ta người hầu Trần Tứ, mặc dù không có danh tiếng gì, nhưng là lại võ nghệ phi phàm! có thể đảm bảo ta không sợ hờ tỵ nào!" Luru Hiệp không khỏi chỉ chỉ Trần Tứ cười nói.

Trần Tứ rõ ràng sững sờ, lúc nào hắn cũng võ nghệ phi phàm? nhưng là hắn chỉ có phối hợp phần sao có thể có chút phần bác, nhất thời nhận lời nói: "Trần Tứ coi như bỏ mình cũng tất bảo vệ công tử vạn toàn!"

Hứa Khang mặt lộ vẻ hoài nghi nhìn một chút Trần Tứ, Trần Tứ không thể không đánh sung mặt sung mãn mập mạp, dám trang một cái hổ tướng. Hứa Khang gặp Luru Hiệp kiên trì như vậy, hắn cũng sẽ không phản đối. hướng chi này Cát Pha cùng Hứa gia Bảo cho tới bây giờ nước giếng không phạm nước sông, lần này chưa chắc là có thể thật có cái gì chiến sự, đi vậy không đáng ngại. vì vậy liền lập tức cùng Hứa Trử cùng chủ trì đại cuộc, tập hợp gia tộc binh lính, Luru Hiệp chính là được người hầu hướng dẫn tới trước Trại trước Thành Lâu bộ mặt.

Luru Hiệp đứng trên công thành, gặp Viễn Phương bụi mù tiệm khởi, Luru Hiệp từ bên hông rút ra sáng lấp lóa trảm long kiếm, dùng ống tay áo xoa một chút, không khỏi nhẹ giọng tự nói: "Tiếng người, chưa trải qua chiến sự Thống soái, không phải là tốt Thống soái, bây giờ chính mình rút cuộc cũng muốn gặp thấy Đại điểm cảnh đời!"

Này xuất diễn vốn là từ Luru Hiệp bắt đầu, bắt quá hắn làm chi là một dẫn từ, về phần này xuất diễn sau này làm sao diễn, liền muốn xem này diễn viên tạo hóa.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Tặc Binh đánh tới

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Bn G bức

Một vạn nhân mã với Hứa gia son trại trước khi, đằng đằng sát khí, hàng trước vó ngựa không an phận xao động, thỉnh thoảng phát ra một trận mũi vang, chỉ thấy trận tiền khiêng vài mặt chữ màu đen Hồng đẫy đại kỳ, dâng thư một chữ "Tiêu".

Đối diện son trại khóa chặt, Hứa gia Bảo trên công thành, Hứa gia cha con cùng Luru Hiệp chung nhau nhìn trước mắt đằng đằng sát khí Sơn Tặc, trong lòng vẫn còn có chút rung động. Hứa gia trong son trại tuy có ba nghìn có thể dùng chỉ Binh, nhưng là này dù sao cũng là son trại, Thành Lâu chính là Thạch gỗ hỗn hợp xây dựng, giữ vững không bao lâu. đồng thời tiền chi cũng không đủ dùng, chỉ có thể dùng Cồn Thạch(Rolling Stone) làm là chủ yếu công cụ đối địch.

Hứa Khang thấy đối diện Hồng Hắc Kỳ xí, tự nhiên biết đó là Cát Pha đương gia cò xí, với là hướng về phía Sơn Tặc trận doanh hô lớn: "Đối diện dẫn đội nhưng là Cát Pha tiêu Đại Đương Gia? ta Hứa gia Bảo luôn luôn cùng Cát Pha nước giếng không phạm nước sông! vì sao hôm nay muốn tới phạm nơi này!"

Lại thấy đối diện trong đội ngũ nói Mã xuất trận một người, thử nhân thân thể người này khỏe mạnh, người mặc áo da, đầu đội 1 Thanh khâm, cửu hoàn đại đao dùng với bên hông, chính là Cát Pha Đại Đương Gia, tiêu đại! kia tiêu đại lúc này sắc mặt ứng đỏ, rõ ràng dẫn đội một đường đi nhanh đến đây, tiêu đại rút đao chỉ đối diện trên công thành Hứa Khang nói: "Hứa lão thất phu! giới hạn ngươi trong vòng một khắc đồng hồ, đem kia Hứa thiếu tiêu tặc

giao ra! đội Lão Từ Trảm người khác đầu ngô đang cùng người kế hoạch!"

Hứa Khang nghe một chút không khỏi sững sờ, lập tức hỏi bên cạnh Hứa Định nói: "Này tiêu đại khả nói là Hứa thiếu? Ngô gia có thể có người này? chẳng lẽ là đắc tội này Sơn Tặc!"

Hứa Định cau mày nói: "Cha, gia trong đệ tử ta đều hiểu được, nhưng là Tịnh chưa nghe nói qua Hứa thiếu danh tự này?"

"Phụ thân Điều hấn làm chi, này Tặc tư đã sớm nhớ ngô Hứa gia Bảo, đội Hứa Trữ đi lên sát sát hấn nhuệ khí, bắt hấn hạng thượng nhân đầu thù một chút ta đây tận chùy!" Hứa Trữ thấy kia Sơn Tặc nhục mạ Hứa Khang, tự nhiên khí không đánh một nơi, liền kỹ dương tường cùng đánh một trận.

"Con ta không thể lỗ mắng! đội phụ thân hỏi hấn hỏi một chút!" dứt lời, liền hướng Trại hạ hô: "Chắc là tiêu Đại Đương Gia lắm! ngô Hứa gia cũng không kêu Hứa thiếu người! nếu như người này thật tội Đại Đương Gia, xin Đại Đương Gia tự đi tìm hấn để gây sự, đừng tới ta Hứa gia Bảo cố tình gây sự! phải biết ta Hứa gia Bảo chiến sĩ cũng không phải dễ trêu!"

"Lão thất phu đừng bao che! như gia Hứa thiếu giết ta ngô đệ Cát Pha Tam Đương Gia! lúc này Tiểu Huyền người đều biết! há cho người chống chế! ngô giới hạn người mau đem giao ra với huynh đệ của ta đền mạng! nếu không, ngô gọi các người Hứa gia tất cả mọi người đều ném thù một chút gia gia cừu hoàn đại đao lợi hại!"

"Ngô son trại quả thật cũng không người này! Đại Đương Gia không muốn khinh người quá đáng! "

Kia tiêu năm thứ nhất đại học nghe, tức giận nhất thời thượng Đẳng, hấn vẫn muốn đánh Hứa gia Bảo, chỉ lúc trước ít nhiều có chút băn khoăn, nhưng chuyện cho tới bây giờ, vô luận có gì băn khoăn đều phải đáp bằng này trại, nếu không khó tiêu hấn mỗi hận trong lòng!

"Phụ thân, xem ra em trai nói không tệ, này tiêu lớn như nay chính là đến tìm sự. người xem hấn hậu quân dụng tất cả đều là cây đuốc, rõ ràng cho thấy chuẩn bị xong phải dùng lửa đốt Trại."

Hứa Khang gật đầu một cái: "Đã như vậy, các người nói một chút nên ứng đối ra sao?"

Chỉ thấy lúc này Hứa Trữ nói: "Không bằng trước gọi ngô tiến lên thách thức, sát sát hấn nhuệ khí, để cho bọn họ trước sợ hãi một trận, trong lòng có cổ kị, nếu là bọn họ có chút tán loạn, đại ca kia là được thừa dịp mang binh liều chết xung phong, nếu không, cũng nhưng để cho bọn họ trong lòng có cổ kị tạm hoãn công Trại!"

Hứa Khang suy nghĩ một chút nói: "Kế này rất hay, vậy thì phái con ta ra trận, cho hấn biết thế nào là lễ độ nhìn một chút, chẳng qua là muốn vạn sự cẩn thận!"

Hứa Trữ thấy vậy lay, lập tức hạ thành cười ngựa trùng với trận tiền, Lưu Hiệp nhìn Hứa Trữ ra trận, ngược lại có chút cảm thấy hứng thú, không khỏi đối với Trần Tứ nói: "Này Hứa Trữ chi anh dũng không kém hơn ngô Diên Vĩ, sớm muộn cũng có một ngày, người này tất quy về trong tay ta!"

Trần Tứ gật đầu một cái, tiếp tục hướng xuống xem, thấy kia Hứa Trữ tay cầm song chùy ra khỏi thành, chỉ kia tiêu đại đao: "Nhất gan cường đạo! người nhiều phiên vô lễ thù nháo, vừa xấu hổ nhục ngô phụ thân! bây giờ có dám xuất trận cùng ta Hứa Trữ đánh một trận!"

Tiêu đại gặp Hứa Trữ rất là anh vũ, vì vậy đối với bên cạnh tay cầm trường đao nhân hỏi "Này là người phương nào?"

Lúc này bên người một vị đạo sĩ ăn mặc người tiếp lời tra phát râu nói: "Nếu như không có đoán sai đây là Hứa Khang con trai thứ hai, Hứa Trữ, nghe người này lực đại như trâu, cũng không biết là hay không chân thực? không bằng đội ngô tiến lên dò thăm dò hư thực!"

Chỉ thấy kia trì trường đao người gọi được: "Nhị Đương Gia không cần tiến lên, giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, đội ngô nói Nhị Đương Gia đi là được! "

Dứt lời, người kia liền giục ngựa về phía trước nói: "Nơi nào đến anh nông dân! cũng dám cùng Cát Pha Đại Đương Gia thách thức, xem Lão Từ đao làm sao Trảm người đầu lái một chút huân!"

Hứa Trữ thấy người tới, nổi giận gầm lên một tiếng giục ngựa vượt qua, song chùy trong tay một tay hướng về hai bên phải trái mở ra, Hứa Trữ cảm tức nhìn người tới, hai người lần lượt thay nhau mà qua, kia trì trường đao người một đao vung đến, lại thấy Hứa Trữ, đơn chùy đem kia trường đao đập về phía một bên, tiếp lấy có một búa thẳng hướng người kia trước ngực, lại thấy người kia còn có mấy phần bản lĩnh, ngựa về sau một cái, nhất thời tránh thoát một búa, nhưng là lúc này Hứa Trữ ngoài ra một búa đã vung đến, trực tiếp vỗ vào người kia lưng trên, thẳng đem người kia từ trên ngựa tạt bay ra ngoài, kia chiến mã một trận hí, lập tức sợ quá chạy mất. Hứa Trữ bắt lại kia dây cương, mang đến đội ngũ Tịnh lấy được! tiếp lấy vỗ ngựa cái mông, con ngựa kia tự nhiên hướng son trại đi tới, Libero tiến lên dắt ngựa tiếp ứng.

"Nguyên lai Cát Pha cường đạo đều là như thế vô năng bọn chuột nhắt! còn có cho Lão Từ đưa lập tức tới không có!"

Kia tiêu đại thấy vậy, nhất thời giận dữ, chỉ thấy hấn cừu hoàn đại đao trước chỉ, hét lớn một tiếng: "Trẻ em khinh người quá đáng, ngô hôm nay nhất định phải Trảm người đầu người!" chỉ thấy kia tiêu bàn tay nói Đại Hoàn Đao vọt thẳng thượng, đạo sĩ kia không có ngăn lại, chỉ có thể nhìn tiêu đại cùng Hứa Trữ đánh nhau.

Chỉ thấy tiêu đại, cừu hoàn đại đao từ Thiên nhi hàng, một đao bổ về phía Hứa Trữ thiên linh, Hứa Trữ dùng song chùy đón đỡ, hai đan xen lẫn nhau, nhất thời phát ra vang vang tiếng, tia lửa nổi lên bốn phía.

"Cát Pha tiêu đại không gì hơn cái này! !"

"Thúi lắm! xem ngô Trầm nhĩ đầu chó!" chỉ thấy kia tiêu đại đao pháp cũng coi như ác liệt, nếu không cũng không thể làm lớn như vậy Trại chỉ chủ, vang vang tiếng nổi lên bốn phía, chẳng qua là Hứa Trữ mặc dù thuộc về kia tiêu đại thế công hạ lại lâm nguy không loạn, song chúi một mực ngăn cản, chưa từng nhượng kia Thôi Đại Dương Gia gần người phân nửa.

Hai người binh sát hơn mười hiệp, hai Mã lần lượt thay nhau, đang định tiêu đại yếu lần nữa giục ngựa về phía trước nổi giận chém Hứa Trữ lúc, lại chợt thấy, trên tay mình cầm hoàn đại đao, lại rồi rít quyền nhận, giống như nở hoa. Hứa Trữ ở nơi nào cười to không dứt, cười tiêu đại Diện Hồng Nhĩ Xích, đem đao vút trên đất, nhất thời phải đi về đôi vũ khí sẽ cùng Hứa Trữ chiến đấu qua.

Nhưng này lúc lại bị bên cạnh hán đạo sĩ ăn mặc cản lại nói: "Đương gia không thể lại đi, ngô lần này là tới trả thù, không cần nghĩa khí dụng sự, Tam Dương Gia tử, chúng ta phải dùng Hứa gia Bảo tất cả mọi người mệnh để đổi! kia Hứa Trữ võ nghệ muốn vượt qua đương gia, không thể cùng chi tương tranh. ngô chỉ để ý công thành đốt Trại là được! đội thành trại 1 hủy, người chúng ta bao giờ tất công hạ Hứa gia Bảo! !"

Tiêu năm thứ nhất đại học nghe, cường tướng lửa giận trong lòng dề xuống: "Ngô sớm muộn cũng có một ngày nhất định phải chém xuống Hứa gia tất cả mọi người đâu! người đâu! ! đánh trống liều chết xung phong! đầu hỏa đem hỏa du, đốt Trại! !"

Nhất thời vạn nhân khí thế sôi trào, rồi rít rống to: "Sát! !", Hứa Khang gặp Sơn Tặc mang binh đánh tới, vội vàng kêu Hứa Trữ trở về thành. công sát đao mất bắt đầu. những Tặc Binh đó cũng không lên thành, rồi rít chạy đến dưới thành phóng hỏa đốt Môn đốt thành, hướng trên tường thành bắt đầu lửa. thỉnh thoảng có Côn Thạch(Rolling Stone) Cự Mộc từ trên thành bay xuống, đem những thứ kia phóng hỏa tới không kịp né tránh Tặc Binh tạp lạt, trong nháy mắt, dưới thành tụ lưu mấy trăm cỗ thi thể. chẳng qua là lúc này trên cổng thành cũng là bụi mù cuộn cuộn, kia hỏa vượt đốt càng mạnh mẽ, mắt thấy tầng thứ nhất cửa khẩu liền không thể dùng, đồng thời cửa thành cũng bị đốt bỏ. Hứa Khang thấy vậy lập tức dụ cho người từ Trại trên lầu rút lui, thủ Trại có lưỡng đạo cửa khẩu, từ đầu đến cuối cách nhau hơn mười trượng.

Những Tặc Binh đó gặp đao thứ nhất cửa thành đã bỏ, nhất thời nhấc lên Cự Mộc cùng nhau chen vào! kia tiêu đại dẫn người liều chết xung phong vào bên trong, nhất thời cũng còn không có rút lui Hứa gia Binh Sát chung một chỗ.

Hứa gia Hứa Định căn ở phía sau, tại ném xuống mười mấy bộ thi thể hậu đạo thứ hai cửa trại rồi cuộc quan thượng. lại vừa là một phen Côn Thạch(Rolling Stone) Cự Mộc. lúc này đao tặc rồi rít chen nhau lên, mặc dù cây đuốc cùng dầu lửa tiếp tục chưa đủ, nhưng dù sao cửa trại cũng không vững chắc, nếu như dám liều chết xung phong, như vậy Hứa gia sơn trại cũng kiên trì không một giờ.

Chiều tiếp tục như thế, Tặc Binh thế lớn, Hứa gia sớm muộn không cách nào chống đỡ. Hứa Khang cũng không nghĩ tới lần này Tặc Binh thế đầu mạnh mẽ như vậy, quyết tâm bây giờ chỉ thịnh.

"Phụ thân, chiều tiếp tục như thế, Hứa gia Bảo sớm muộn tất được công phá! không biết phụ thân có gì đối sách!" Hứa Định từ một bên chạy tới nói.

Chỉ thấy Hứa Trữ đỏ con mắt cả giận nói: "Phụ thân phải ta một ngàn binh mã, nhượng Nhi Thần ra khỏi thành xông thẳng trong quân địch lộ, Trầm kia Tiêu đại nhân đầu, bọn họ như rắn không đầu nhất định tự loạn!"

"Không thể hành động theo cảm tình, ! lại nói bây giờ đại môn sắp bị người công phá, làm sao cho người trở ra cửa thành, há chẳng phải là dẫn sói vào nhà! tuyệt đối không được! !"

"Này Tà cũng không được Hữu cũng không được, chẳng lẽ chúng ta ngồi chờ chết không được!"

Chỉ thấy lúc này, Lưu Hiệp từ cạnh đi tới, gặp vô cùng sốt ruột trung 3 cha con từ bàn thuyết nói: "Bá Hòa ngược lại có nhất kế, có thể lui đến lĩnh địch, chính là không biết Hứa Bảo Chủ dám không thể tin được Bá Hòa!"

Ps ": muốn biết kế sách tốt mang ra, xin nghe hạ hồi phân giải

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: giả thần giả quỷ

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Móm lúc hơn nửa, hai Trại giữa tràn ngập không giờ Tinh Hóa hoa cùng cuộn cuộn khói đen, Lưu Hiệp cùng Hứa gia 3 cha con đứng ở trên cổng thành, Hứa Khang tựa hồ có hơi không quá tin tưởng nhỏ như vậy hài tử hội có cái gì diệu kế, có thể tại thời gian ngắn như vậy nội đem Sơn Tặc đánh lui.

Chẳng qua là Hứa Khang lúc này cũng vô thái biện pháp tốt, nếu như mang theo gia tộc binh sĩ liều chết xung phong, như vậy tự có ba thành có thể sẽ thắng, nhưng là một khi thua, kia Hứa gia Bảo tử trên xuống dưới không thể nghĩ ngờ sẽ gặp phải này giúp bọn son tặc mãnh liệt trả thù!

Hứa Khang suy nghĩ một chút vẫn là nói: "Không biết Bá Hòa công tử có gì diệu kế giúp đỡ ta Hứa gia lui binh! nhược kế này sẽ thành, lão hủ nhất định hậu tạ Bá Hòa công tử!"

"Hậu tạ ngược lại không cần! nhưng là ngô nếu có thể giúp Hứa gia lui đến lĩnh địch, ta ngược lại thật ra có một cái điều kiện." Lư Hiệp ngược lại không nhanh không chậm nói.

"Nếu có thể lui đến lĩnh địch, đừng bảo là một cái điều kiện, chính là mười trăm cái, Hứa gia cũng đáp ứng!"

"Kia cũng không cần, ta điều kiện rất đơn giản, ta nếu có thể giúp Hứa gia lui binh, kia từ hôm nay trở đi, Hứa Trữ nhất định phải theo ta đi, theo ta Du Lịch thiên hạ, làm ta tùy thân thị vệ!"

Hứa gia ba người không khỏi sững sờ, nhất là Hứa Trữ.

Hứa Khang không khỏi nhìn về phía Hứa Trữ nói: "Này "

Hứa Trữ suy nghĩ một chút nói: "Phụ thân, nhược hôm nay Bá Hòa công tử thật có thể giúp ta gia lui đến lĩnh địch, muốn ta Hứa Trữ thị vệ tại Bá Hòa công tử bảo vệ chu toàn cũng không vì không thể! "

Hứa Khang gặp Hứa Trữ có này quyết tâm, liền nói: "Đã như vậy, ta trước đáp ứng, chẳng qua là Bá Hòa công tử dự định làm sao lui địch?"

Lư Hiệp nghe một chút, liền mỉm cười nói: "Hứa Bảo Chủ chó vội, chỉ cần Hứa Bảo Chủ tin tưởng Bá Hòa, kia này Sơn Tặc tất lui! chẳng qua là Hứa Bảo Chủ cần ở chỗ này trấn thủ nửa giờ, sau nửa giờ, ngô Bá Hòa sẽ ở đây tiến vào Hứa gia Trại sơn đạo 50 trượng ra bày đạo thứ ba doanh trại, lấy nửa giờ làm chuẩn, nửa giờ đến một cái, Hứa Bảo Chủ lập tức dẫn người rút lui, đến lúc đó chờ Bảo Chủ dẫn người tiến vào đạo thứ ba doanh trại chi hậu, nhất định phải nghe Bá Hòa hiệu lệnh. đến lúc đó chỉ phải dựa vào ta bày đạo thứ ba doanh trại, nhất định có thể đánh lui Sơn Tặc! "

Hứa Khang nghe xong, lại vẫn chau mày, lại thấy Hứa Định tiến lên phía trước nói: "Không phải là ta không tin Bá Hòa công tử, chẳng qua là không biết công tử như thế nào trong vòng nửa canh giờ xây lên doanh trại, chuyện này. . có chút khả năng không nhiều đi! hơn nữa sơn đạo 5 ngoài mười trượng, mặc dù hai bên có núi Nhai hỗ trợ, nhưng là hơn mười trượng rộng rãi đại đạo. này "

"Bá Hòa tự do Bá Hòa biện pháp, huynh trưởng đừng lo, sau nửa canh giờ nhất định sẽ có sơn trại từ trên trời hạ xuống! vì Hứa gia nhân làm Bích Lũy!"

Hứa Khang nghe qua Lư Hiệp lời nói, trong lòng thật ra thì cũng không phải là thái tin tưởng, nhưng thấy Lư Hiệp tự tin như vậy, liền có nhiều chút nửa tin nửa ngờ.

Bây giờ cũng không có đường biện pháp, cho dù Bá Hòa doanh trại không thể xây lên, đến lúc đó bọn họ cũng sắp thối lui đến sơn đạo thuộc về Sơn Tặc quyết tử chiến một trận, bây giờ chỉ có thể tin tưởng Lư Hiệp có bản lĩnh này.

"Đã như vậy, Hứa gia an nguy tự giao phó cho Bá Hòa công tử trên tay, nhược là Công Tử không thể xây lên doanh trại, xin công tử từ Hứa gia Bảo sau núi thung lũng nơi rồi đi, dù sao đây là Hứa gia trại sự, Bá Hòa công tử tới thăm viếng, ta không nghĩ dính líu người vô tội!"

Lư Hiệp mỉm cười gật đầu một cái, phần này ung dung cùng trấn định thật ra khiến Hứa Khang cha con nhìn với cặp mắt khác xưa: "Hứa Bảo Chủ yên tâm, đến lúc đó chỉ đề ý bị thượng hạng Mã, nhượng Trọng Khang cùng ta cùng Du Lịch là được!"

Dứt lời, Lư Hiệp kêu Trần Tứ tạm thời lưu lại, liền bản thân một người Hạ Trại đi.

Hứa Định gặp Lư Hiệp rồi đi không khỏi nghi ngờ: "Phụ thân người nói này Bá Hòa công tử thật có thể làm được sao?"

"Mặc dù ta cũng hoài nghi, bất quá ta gặp thông dong như vậy hẳn không giống như là nói đùa, hơn nữa trước khi này Bá Hòa tại khách sạn cùng ta đối với đàm luận, kỳ phong độ không thua gì đương đại bất kỳ danh sĩ. phần khí độ này làm người ta kinh ngạc a!"

Khói lửa chiến tranh vẫn đang tiếp tục, vào giờ phút này, Lư Hiệp lại đã tới trăm mét ra ngoài trong núi đại đạo nơi, nơi này sớm bị dọn dẹp, đi vào trong nữa, chính là Hứa gia Bảo tường rào cửa trại. bây giờ cửa trại khóa chặt, Bảo người trong nhân tự nguy, có thể đánh giặc đàn ông đều lưu lại đến, đội phía trước thành trại bị phá, liền cùng Hứa gia chi Binh cùng tại một nơi, cùng Sơn Tặc liều mạng. mà phụ nữ già yếu và trẻ nít, toàn đều lui đến Bảo trung hậu khe núi cốc.

Lúc này Lư Hiệp chung quanh cái này phương viên trăm trượng bên trong không có nửa người, chỉ có thể nghe được nhân nhạ tiếng la giết, phía trước lại bụi mù cuộn cuộn, căn bản không thấy rõ mặt sau Lư Hiệp bên này tình huống.

Lư Hiệp buông lỏng tinh thần, lúc này giống như là đang tản bộ. hần số lượng số lượng chung quanh khoảng cách, đón lấy, một khối lại một khối biên dài hai mét hình vuông đá hoa cương tự Lư Hiệp trong tay tránh hiện ra.

Nếu là khai sơn làm đá hoa cương Thạch, tuyệt đối không thể làm ra như thế chính tề khối nhám thạch lớn, nhưng là hồi đoái vòng tay lại có thể làm được, thậm chí có thể đối được trăm mét kiến phương chính tề nhám thạch. chẳng qua là Lư Hiệp muốn lớn như vậy chỗ vô dụng, hướng chỉ như vậy quá đắt. bây giờ này hai thước vuông đá hoa cương Thạch giá trị thuộc về nguyên liệu, 1 thước vuông 100 hồi đoái, hai thước vuông là bốn trăm hồi đoái,

tại trong bọc mười khối chiếm một cái đạo cụ Cách, Lư Hiệp tổng cộng hồi đoái 100 khối, dùng bốn chục ngàn hồi đoái, những thứ này đá hoa cương Thạch vừa tiện nghi lại thực dụng, từ lần trước Lư Hiệp trong sơn động đối phó nhân yêu bị dẫn dắt chỉ hậu, trong đầu liền dần dần tạo thành một ý kiến. bỗng nhiên quyết định tùy thân mang theo những thứ này kịch cộm lại cực kỳ hữu dụng nham thạch, vì vậy liền nhin đau hồi đoái.

Lư Hiệp mỗi đi một bước, trước mặt liền dần hiện ra một khối nham thạch, bước chân gian trại đá đảo mắt thành hình. Lư Hiệp không khỏi cảm khái, dùng những thứ này đáng vóc to đá hoa cương làm tích mộ thật là Sáng ngậy ngậy, ở nơi này Hứa gia Bảo toán là mình lần đầu tiên thí nghiệm

Lư Hiệp hai khối nham thạch 1 chồng, trước tiên ở vách núi gian xây lên một đạo cao bốn mét vững chắc Bích Lũy, tại trung ương chày ra một cái 2m cửa vào, tiếp lấy theo này cửa vào về phía trước chừa lại năm mét đất trống trải. tiếp lấy về phía trước xây lên dài bốn mét dừng đạo, lại từ trung gian đem dừng đạo phân chia hai cô, tiếp lấy lại đem tách ra hai cô dừng đạo lại dùng đá lớn chắn, phân chia rộng rãi bốn cô. này bốn cô rộng rãi cửa vào xông về quân địch một mặt, mà cuối cùng cái đó 2m cửa vào thông hướng Cát gia Bảo, toàn bộ một cái ngược lại cái phễu hình, cái phễu hẹp một mặt đối diện kia một nhóm nham Thạch Bích lũy.

Lư Hiệp tại Bích Lũy mặt sau thiết trí hai hàng thang đá, để nhân leo lên, làm xong hết thấy các thứ này liền theo thang đá leo về Bích Lũy trên, tại Bích Lũy hàng thứ hai, lại nhiều hơn một khối nham thạch, khiến cho toàn bộ Thạch Trận chính trung ương, có một khối phá lệ cao địa phương, có thể thấy toàn bộ Thạch Trận tình huống. Lư Hiệp nhìn xuống một chút Thạch Trận hình dáng, hơi có chút khó coi, có chút giống là Ma Thú rợ G chơi đùa thủ bản vẽ tử, nhưng là lại Tịnh không ảnh hưởng hiệu quả. làm xong hết thấy các thứ này, Lư Hiệp phi thường hài lòng. tiếp lấy Lư Hiệp tại cao nhất trên hòn đá, lấy ra một cái đồ cổ bản, tiếp theo tại phía trên để lên Đồng Đình lưu hương những vật này. Lư Hiệp trong tay xuất ra một chiếc hoàng sắc đại kỳ.

Nhìn một chút đồng hồ, bất quá dùng nửa giờ, chính mình hứa hẹn nửa giờ, cũng chính là bình thường thời khắc một giờ. thời gian còn rất sung túc. Lư Hiệp trong tay chợt lóe, liền xuất hiện một cái hắc sắc đồ chơi nhỏ, chính là điện thoại vô tuyến, tiếp lấy hướng về phía điện thoại vô tuyến nói: "Đồng Lai, đến Trại trước trên vách đá tới!"

Tiếp lấy liền tại điện thoại vô tuyến một mặt khác nghe được Đồng Lai thanh âm "Đồng Lai đã nhận được!"

Có điện thoại vô tuyến chính là Sáng! chuyên nghiệp công cụ truyền tin! mặc dù đắt một chút, nhưng là chỗ dùng thật to, Lư Hiệp chính là một mực dùng này điện thoại vô tuyến cùng Đồng Lai truyền tin. nói Lư Hiệp vừa đem điện thoại vô tuyến lấy ra lúc, Đồng Lai ngay từ đầu còn không dám dùng, thiếu chút nữa đem trứng gà đem điện thoại vô tuyến té. Lư Hiệp nghiêm nghị phê đầu hấn một hồi, hơn nữa không thể không rất không nói gì nói cho hấn biết, đây là Lão Thần Tiên lưu lại tiên gia pháp bảo. tiếp lấy học điện thoại vô tuyến cách dùng Thời đã phí một phen khổ tâm. bây giờ có thể sử dụng như thế trôi lợt, thật là không dễ.

Qua mười phút, liền gặp một người tự Hứa gia Bảo đại môn chỗ tiếp theo trong cửa nhỏ đi ra. Đồng Lai thấy sơn trại trước lại xuất hiện một đạo tường đá cũng là kinh ngạc không thôi, thích đến Lư Hiệp hậu, Đồng Lai lập tức leo lên thang đá, lên tới Lư Hiệp bên cạnh.

Còn không chờ nói chuyện, Lư Hiệp chỉ Đồng Lai nói: "Coi! !"

"À?" Đồng Lai cảm giác tựa hồ chính mình nghe lầm, nhất thời sửng sốt.

"Điện hạ đây là "

"Nói cho ngươi biết coi tự coi, nói nhảm làm chi! nha đúng đưa cái này thay!" Lư Hiệp chụp cúi đầu từ trong túi xuất ra một bộ đạo sĩ đồng phục.

Đồng Lai lúc này mới chợt hiểu, lập tức nắm y ấn vào thay. Quả không lâu lắm liền gặp Đồng Lai đã mặc chỉnh tề đi tới Lư Hiệp trước mặt, ngược lại tinh thần rất. có thể Lư Hiệp không nói hai lời lại đem Đồng Lai buộc tóc coi xuống, sau đó đem Đồng Lai tóc làm loạn, biến thành tóc tai bù xù hình dáng, lại đem Lệnh Kỳ đưa cho hấn, Lư Hiệp đốt lưu hương, cuối cùng ý vị thâm trường vỗ vỗ Đồng Lai bả vai nói: "Một hồi hồ phong hoán vũ phải nhờ vào ngươi!" dứt lời liền quay đầu xuống phía dưới đi, làm Đồng Lai rất là mê mang.

Lúc này, Lư Hiệp bỗng nhiên quay đầu lại giống như là nhớ tới chuyện gì, bất thành linh hỏi một câu: "Nhảy đại thần gặp qua chưa?"

"Khi còn bé gặp qua!"

"Kia một lát nữa đợi người đến, thấy kia nhảy đại thần nhảy thế nào, ngươi tự nhảy thế nào!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: bắt rùa trong hồ

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Nửa giờ đã qua, mắt thấy đạo thứ hai Thành Lâu sẽ bị công phá, Hứa Khang lập tức phái người chuẩn bị rút lui, Quả không lâu lắm, đại bộ đội cũng đã triệt hạ Thành Lâu, về phía sau thay đổi, đoàn người đội thối lui đến Lưu Hiệp làm bằng Thạch Trận trước khi nhất thời sững sốt. thật xa liền gặp Thạch Trận trên có một người, một thân Yêu Đạo ăn mặc, tóc tai bù xù, lại vừa là hát lại vừa là nhảy, lại vừa là rung Lục Lạc Chuông, trong tay Lệnh Kỳ qua lại quơ múa, thỉnh thoảng còn làm ra điểm sao Hỏa tử.

Đang định mọi người ngăn ra đang lúc, Lưu Hiệp từ Thạch Trận trên ló đầu ra hướng về phía dẫn rút lui Hứa Định la lớn: "Huynh trưởng còn lo lắng cái gì! mau dẫn nhân theo cửa vào tiến vào! "

Hứa Định này mới phản ứng được, nhất thời dẫn người tiến vào bên trong, đội mọi người theo dừng đạo tiến vào Bích Lũy phía sau lúc, trước Phương Sơn Trại đã bị đánh ra, Hứa Khang chỉ huy còn thừa lại đội ngũ một bên cản ở phía sau, một bên nhanh chóng rút lui. trong nháy mắt cũng thối lui đến Thạch Bào trước khi, bất quá tại thời khắc tối hậu, rút lui hốt hoảng, Hứa Khang lại vì vậy thất thủ được đạo sĩ kia phái người vây quanh. Hứa Trữ thấy vậy liền muốn giết về, tuy nhiên lại được Hứa Định liều mạng níu lấy, nhanh chóng lui vào trong thạch trận.

Lưu Hiệp nhanh chóng tổ chức Cung Tiền Thủ cùng đầu Thạch Nhân chỉ mang theo tốt Thạch Đầu túi leo lên Thạch Trận, kia Sơn Tặc cắn chặt Hứa Trữ đội ngũ, Lưu Hiệp nhanh chóng hô to, nhượng Hứa Trữ tiến vào Thạch Trận bên trong, cùng lúc đó, cũng sắp đuổi theo Sơn Tặc cùng dẫn nhập, khắp nơi cửa vào đều có năm sáu thước chi rộng, Sơn Tặc không nhìn ra manh mối, chỉ coi là vào Trại miêng, đội ngũ theo khắp nơi cửa vào cùng nhau chen vào, trong nháy mắt liền vào 1 phần 5. đội Hứa Trữ từ Bích Lũy nơi thối lui đến phía sau, Lưu Hiệp vội vàng quơ lên trong tay một cái Lệnh Kỳ. Đồng Lai thấy vậy lập tức hét lớn một tiếng thật giống như điên một loại đem bên người mọi người hù dọa lão đảo một cái, lại thấy lúc này chúng Tặc vừa muốn trở ra Bích Lũy, liền từ Thiên vô căn cứ hàng hạ một khối đá lớn, vừa vịn đem Thạch Trận phong kín! nhất thời tất cả mọi người đều sững sốt.

Kia đạo tặc rồi rít tràn vào Lưu Hiệp chạy ra rộng năm mét đất trống chỗ, chẳng qua là mặt sau bộ đội mới vừa muốn đi vào, Sơn Tặc trong đạo sĩ trang trí Nhị Đương Gia nhất thời hét lớn một tiếng, nhượng mọi người mau lui, chính muốn ngăn cản tiêu đại.

"Đại Đương Gia! nơi đây quý dị di thường, ngô chưa từng nghe văn này Hứa gia Bào còn có đá này Trại, chúng ta phải làm lập tức triệu tập bộ đội rút lui, tránh cho vào địch nhân bầy rập!"

Chỉ là không có ngăn lại tiêu đại, tiêu đại dẫn người một tia ý thức liền xông vào trong thạch trận, bây giờ đã có hai phần năm Tặc Binh thông qua Lưu Hiệp cái pheo tiến vào trong hũ, lúc này Lưu Hiệp ra lệnh một tiếng, Thạch Trận trên nhất thời Phi Tiền đi Thạch, trong nháy mắt liền có hơn trăm Tặc Binh ngã xuống. Tặc Binh thấy vậy lập tức rút lui, nhưng lúc này cửa vào chỗ bất quá rộng hai mét, sao có thể cho phép hạ quân địch rút lui.

Lưu Hiệp lại nhất cử Kỳ, Đồng Lai thấy vậy, lại vừa là điên điên khùng khùng la to, trong miệng không biết kêu ngôn ngữ gì, nhất thời tại cửa vào chỗ lại xuất hiện một tảng đá lớn, nhất thời đem cửa vào phong bế.

Tiếng kêu giết không ngừng vang lên, nhưng là chôn giết, trong nháy mắt trong vòng vây rậm rạp chẳng chịt nhân liền đã bị tạp lật gần nửa, tiếp lấy Lưu Hiệp lại phái người đem ra dầu lửa cùng chông cò, tức giận đầu nhập trong hố, trong hố nhất thời khói đặc cuộn cuộn Diễm Hỏa tràn ngập, Tặc Binh lại đốt chết một nửa, chỉ còn hơn ngàn người, núp ở duy nhất không có từng bị lửa thiêu một bên.

Chúng Tặc Binh nhất thời được trước mắt diễm diễm Liệt Diễm làm văn thần, nhất thời tay chân luống cuống! Lưu Hiệp dùng giấy quyền làm thành kèn, hô to một tiếng: "Ngừng! !"

Chỉ thấy Thạch Trận trên Hứa gia Binh rồi rít dừng lại trong tay thế công, tiến vào trong hũ tiêu đại gấp trước mắt hình thức bỗng nhiên nghịch chuyển, trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp. lại thấy Lưu Hiệp ở phía trên hô: "Bên trong Cát Pha cường đạo nghe cho ta! ! các ngươi đã bị bao vây á! ! ngô khuyên các ngươi buông vũ khí xuống, mau đầu hàng! nếu không hết thấy loạn thạch đập chết! thăng thần sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị! !"

Tiêu đại thân Biên Binh trong lúc nhất thời đều mộng, không biết nên làm thế nào cho phải, chỉ là thấy bên người vô số đập bể đốt troi thi thể, đều theo bản năng đem thủ Trung Vô khí bỏ lại, chỉ thấy tiêu đại lúc này Hồng con mắt, hân nhin nhảy đại thần Đông Lai, cùng trống rỗng xuất hiện đá lớn, phát sinh trước mắt đã vượt quá hân tưởng tượng, chỉ có thể lâm lâm nói: "Thiên vong ta vậy. . Thiên vong ta vậy! !"

Lại thấy tiêu đại bên người Tặc Binh nói: "Đại Đương Gia không cần như thế! ta thấy này Hứa gia Bào nhất định là sử dụng cái gì Yêu Pháp, không thuộc mình đủ khả năng! vừa rồi ta thấy Nhị Đương Gia muốn ngăn người lại không ngăn lại, bây giờ Nhị Đương Gia đội ngũ còn ở bên ngoài, chúng ta đại khả trước trả hàng! lưu được núi xanh, đội Nhị Đương Gia tới cứu viện chúng ta cũng không muộn a!"

". . đúng. . đúng! lưu được núi xanh tại! !" tiêu đại theo bản năng gật đầu, nhưng là sắc mặt lại cực kỳ âm trầm. chỉ thấy Lưu Hiệp lúc này tiếp tục tại Thạch Trận trên hô: "Ngô giới hạn các ngươi lập tức buông xuống thủ Trung Vô khí! đem bọn người vũ khí nghiêng về ta tay trái bên tường! ! chỉ hậu còn lại nhân đều ôm đầu ngồi xuống! ! mặt ngo bên tường! !"

Lại chờ Lưu Hiệp hô to ba lần, những thứ kia Tặc không rút cuộc hiểu rõ, rồi rít nộp thủ Trung Vô khí ném về phía một bên. tiếp lấy từng cái lập tức ngồi xuống ôm đầu mặt ngó vách tường, có mấy người đã không phân rõ chừng ngay từ đầu còn chạy sai phương hướng.

Tiếp lấy Lưu Hiệp lại cử Lệnh Kỳ, cho Hứa gia nhân hạ mệnh lệnh để cho bọn họ chuẩn bị bắt tù binh. ngay tại lúc đó, Đồng Lai thấy Lệnh Kỳ lại một phen kêu la om sòm bên dưới, Lưu Hiệp thủ Biên Thành Lâu khỏi kia đá hoa cương liền lần nữa không thấy. tiếp lấy Hứa gia Binh nhanh chóng tràn vào.

"Nghe, các ngươi mặt ngó vách tường, xếp thành một hàng, theo cửa ra ngồi đi! ! đừng đùa bọn hoa chiêu gì! ngô lần này là tiếp lấy Tiên Đạo tới thỉnh hạ Thiên Trận hàng phục các ngươi, nếu là có người dám ra về, lập tức hạ xuống Thiên Hỏa đem bọn người đốt chết! !"

Trong nháy mắt liền gặp một nhóm lại một hành Tặc Bình tù binh tự trong trận đi ra, Lưu Hiệp từ trần trên nhảy xuống, Hứa Định nhất thời tự mình đến nghênh đón.

"Bá Hòa công tử thật là Thần Nhân a! đá này Trại cứ như vậy ảo thuật kiểu biến ra, thật là thái không thể tưởng tượng nổi! !" Hứa Định thật không dám tin tưởng chính mình con mắt.

Lưu Hiệp lắc đầu một cái: "Không phải vậy! đó cũng không phải ta biến ra, thấy phía trên vị đạo sĩ kia không có! cái đó nhưng là Thái Thượng Lão Quân ngồi xuống đại đệ tử! Phong tiên Bồ Đề đạo nhân! ngộ khi còn bé từng tại Linh Sơn trong lúc vô tình đã cứu hấn một lần, hấn ưng thuận ta ba cái nhung mao, nếu là ta gặp phải phiền toái, là được dùng một cái này nhung mao để đổi hấn hỗ trợ, bây giờ ba cây nhung mao đã dùng hai, này Bồ Đề đạo nhân từng tại Chu Vũ phạt Trụ thời điểm đã từng hỗ trợ. về phần này Thạch Trận, chính là Tiên Pháp làm bằng, cụ thể mạnh mẽ ta cũng không biết. chỉ biết là này trận pháp có thể kiên trì một cái nửa canh giờ, chờ Thạch Trận biến mất, kia đạo tặc bắt quá năm, sáu ngàn nhân mã, kêu nữa Hứa Trữ dẫn Hứa gia toàn bộ đội ngũ cùng địch nhân quyết tử chiến một trận, hấn chúng ta đối với này trông rỗng xuất hiện cùng biến mất Thạch Trận có chỗ cổ kị, tất hội sợ hãi, đến lúc đó Hứa Trữ nhất định có thể đại thắng! như Nhược không liều chết xung phong, dùng kéo Tự quyết, đưa bọn họ Đại Đương Gia giữ lại, trộm cướp tổn thương nguyên khí nặng nề, bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, đến lúc đó chờ thành trại lần nữa xây lên, muốn những thứ kia đạo tặc cầm vũ khí lương thực đổi hấn trở về môn Đại Đương Gia, chúng ta cũng có thể bắt chặt 1 đem những thứ này Sơn Tặc!"

"Không nghĩ tới Bá Hòa công tử thật có Tiên Nhân tương trợ, này Thạch Trận quả nhiên là từ trên trời hạ xuống! ngộ Hứa gia lần này có thể gặp được đến Bá Hòa công tử, quả thật rất may! ! ta Hứa gia hơn mười ngàn nhân tiếp tục Bá Hòa công tử cứu, Bá Hòa công tử vì thế lại tổn thất một cây trân quý nhung mao, ta Hứa Định không cần báo đáp! xin nhận ta Hứa Định xá một cái! ! chẳng qua là bây giờ phụ thân điểm hậu, vẫn còn ở trộm cướp trong tay, không biết công tử có hay không có diệu kế có thể cứu giúp?"

Lưu Hiệp cười nói: "Huynh trưởng không cần phải lo lắng, ta vừa rồi xa xa gặp Hứa Bảo Chủ mặc dù bị bắt lại cũng không bị thương, không phải mới vừa nói qua sao, chúng ta lần này bắt cường đạo đầu lĩnh, chỉ cần dùng hấn đổi về Hứa Bảo Chủ là được, về phần cảm ơn ngược lại không cần, chúng ta trước khi nhưng là có nói qua điều kiện, chỉ cần sau này ta có thể đến Hứa Trữ đi theo là được! !"

Hứa Khang nhất thời vỗ đầu một cái nói: "Ngược lại Hứa Định hồ đồ, Hứa Trữ sau này có thể đi theo Bá Hòa công tử như vậy thụ Thượng Thiên chiếu cố người Du Lịch tứ phương, là em trai Hứa Trữ có phúc! sau này Hứa Trữ là hơn nhiều nhờ cậy Bá Hòa công tử!"

Dứt lời, lúc này Hứa Trữ Hứa Định phái người đem một đám hơn ngàn đạo tặc đều cầm giây cò buộc lại, những thứ này đạo tặc đều nộp khí giới, giống như được nhả rãnh rãnh, lại đi qua phen này Cồn Thạch(Rolling Stone) ngọn lửa phục vụ, bây giờ kia còn dám phản kháng.

Tiếp lấy Lưu Hiệp leo lên Thạch Trận, cùng Đông Lai nói nhỏ mấy câu. Đông Lai liền từ Thạch Trận nhảy mà xuống, biến mất trong tầm mắt mọi người, cùng lúc đó trong thạch trận Thạch Đầu liền từng cái biến mất trong tầm mắt mọi người.

Đem Thạch Trận hoàn toàn biến mất, liền thấy đối diện om sòm bất an đạo tặc một bộ kinh hoàng xem hướng bên này đã chinh tề tốt đội Hứa gia Bình.

Chỉ thấy, Hứa Trữ giục ngựa tiến lên hô: "Đối diện trộm cướp ai là chủ sự! mau tới cùng ta câu hỏi! các người Đại Đương Gia đã bị chúng ta bắt, khuyên người chờ không muốn ra về! ngộ phụ bây giờ tại trên tay các người, ngộ nguyện dùng các người Đại Đương Gia tánh mạng đổi về ngộ phụ! !"

Đối diện vị đạo sĩ kia bộ dáng người vốn là thuộc về trong khiếp sợ, gặp Hứa Trữ thách thức, lúc này mới ổn định ổn định tâm thần giục ngựa tiến lên: "Người phụ đứng là trên tay chúng ta!" dứt lời liền vung tay lên phái người sẽ bị bó Hứa Khang dẫn tới, Hứa Khang sắc mặt ngược lại trấn định, Hứa Trữ gặp đúng là Hứa Khang, này tài yên tâm được, mới vừa rồi bởi vì cha bị trói, Hứa Trữ giận lấy sang Tặc Bình, dùng đá lớn Sát không ít người, thẳng đến Sát hậu mắt, Lưu Hiệp hô ngừng thời điểm hấn vẫn không có dùng tay, hay lại là Hứa Định hỗ trợ tài kéo hấn lại.

"Ngô đương gia ở đâu?" đạo sĩ kia cố tự trấn định nói.

Hứa Trữ vung tay lên, lập tức có người đem trời tiêu đại dẫn tới, đạo sĩ kia gật đầu một cái, chỉ thấy kia tiêu đại cúi đầu, sắc mặt tro đen đầy mắt vẫn vện tia máu.

"Đã như vậy, vậy thì cho Hứa Bảo Chủ mở trói đi!" gặp người kia nói hết lời, Hứa Khang trên người sợi dây nhất thời cời ra, ngay tại lúc đó Hứa Trữ cũng xuống lệnh cời dây, hai người bị áp đảo trung ương, tiếp lấy đồng thời buông tay, Hứa Khang cùng tiêu Đại tướng nhìn nhau một cái, sát vai lần lượt thay nhau mà qua.

Hứa Trữ vừa định tiến lên nghênh đón, đúng vào lúc này, mới vừa đi tới tiêu đại, bỗng nhiên quay đầu, tiếp theo từ phía sau rút ra một cái một thước Đoàn Nhận, trực tiếp đâm về Hứa Khang áo lót. Hứa Khang Tịnh không có phản ứng kịp, được kia tiêu Đại Liên thích hai đao, nhất thời miệng phun máu tươi té xuống đất. kia tiêu mất to sắc đỏ bùng, giết hết Hứa Khang chỉ hậu, một đường lao đảo nhanh chóng chạy về đạo tặc trong trận.

Vừa muốn đi nghênh đón Hứa Trữ nhất thời sững sờ!

"Phụ thân! ! !" Hứa Trữ hét lớn một tiếng, nhất thời xuống ngựa, chạy tới đem Hứa Khang đỡ dậy! tuy nhiên lại thấy vậy lúc Hứa Khang khí tức đã đoạn tuyệt, máu tươi thấm xuyên thấu qua vạt áo, tại chiều tà chiếu xuống lộ ra phá lệ đỏ thẫm. Hứa Trữ tựa hồ có hơi không thể tin được, nhất thời sắc mặt biến Hồng, gất gao ôm lấy Hứa Khang, run rẩy nói: "Phụ thân phụ thân! ! đừng làm ta sợ, phụ thân! !"

Nhưng là như cũ không chiếm được hồi đáp gì, Hứa Trữ nhìn không có nửa điểm phản ứng Hứa Khang, đột nhiên trong mắt đỏ bùng một mảnh, chỉ thấy trên người bỗng nhiên phảng phất bộc phát ra một trận vì không thể tra hồng quang, trận này hồng quang những người khác không nhìn thấy, có thể Lưu Hiệp chỉ thấy được rõ ràng!

Ps: chương này nửa đoạn sau đem tới ngày hôm qua viết rắc rắc. lại lần nữa đổi một lần, lại trễ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Ác Hồ xuất sơn

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Dưới trời chiều, một thanh hắc sắc Cự Chùy giờ cao với chân trời, Cự Chùy trên nhưng là niềm trù răn chắc, không thấy được một tia sáng, hoa cạnh chùy sắc nhọn trên, còn treo móc một tia thịt vụn cùng bạch sắc mờ trắng bọt máu.

Trong không khí tràn ngập nồng đậm huyết tinh khí, cử chùy người tóc tai bù xù, cả người vết máu, Cung ngồi ở 1 chồng trên thi thể, một cái khác chùy bên dưới sờ ép người mặt mày be bét máu, đã không thấy rõ tướng mạo, ngực bị đập ra một cái đại quất, duy nhất có thể nhìn ra chẳng qua là hắc y phục, chính là kia Cát Pha Đại Đương Gia tiêu đại!

Lúc này có thể từ kia tóc tai bù xù chỉ trên mặt người thấy một tia trong suốt nước mắt theo hắc râu nơi chậm rãi chảy xuống.

Bởi vì cho dù là bị giết tất cả mọi người, cái đó từ nhỏ dạy hắc võ nghệ, hắc như thể kính yêu phụ thân cũng sẽ không lại sống lại.

Xa xa liền gặp Lư Hiệp mặc quần áo trắng chậm rãi đi tới, Trần Tứ cùng sau lưng Lư Hiệp, nhìn chung quanh một cổ lại một cổ tàn khuyết không đầy đủ thì thể không khỏi rung mình một cái, nhớ tới vừa mới cái kia cảnh tượng tựa làm Trần Tứ run sợ!

Từ khi Hứa Trữ gặp Hứa Khang bị giết sau này, vào thời khắc ấy, lửa nóng bầu không khí nhất thời lạnh xuống, tiếp lấy Hứa Trữ như là phát như điên, hướng thiên điện cuồng hét lên ba tiếng giống như tiếng sấm, chẳng biết tại sao, Trần Tứ chỉ cảm thấy thanh âm kia phảng phất giống như đại trùng gầm thét son lâm, tiếp lấy Hứa Trữ liền trong tay Chiến Chùy hướng đối diện phóng tới, thật giống một con xuất sơn Ác Hồ. Hứa Định thấy vậy lập tức theo cùng Hứa Trữ dẫn quân liều chết xung phong như Sơn Tặc trong trận doanh.

Chỉ thấy Hứa Trữ tiến vào Sơn Tặc trong đội ngũ, như Lang vào Dương Quân, không ai có thể ngăn cản. một cái song chùy giống như đòi mạng đánh trống, cự lực bên dưới, lần lượt nhân được đâm bay ra ngoài, kia chùy cạnh trong lúc nhất thời so đao còn phải sắc bén, thậm chí trực tiếp đem người từ bột nơi cô cắt ra, thi thể tách ra, cực nhanh bay ra ngoài đầu thậm chí cũng có thể giết địch. đến mức mọi người tránh lui, nghe tin đã sợ mất mật. thẳng đến Hứa Trữ Sát hơn trăm người, cuối cùng một bữa tạp lật kia tiêu đại, đồng thời đập bể kia Sơn Tặc Nhị Đương Gia đầu, bọn đạo tặc mới ý thức tới sự tình không đúng, nhất thời bị bại chạy trốn. Hứa Định dẫn quân đuổi giết, đánh một trận Trảm đạo tặc ba ngàn người, cơ hồ mỗi một Hứa gia Binh trên mũi đao đều nhuộm máu tươi, Cát Pha đạo tặc lại cũng không có thành tựu, mà Hứa Trữ nhất chiến thành danh, ngay cả chung quanh Hứa gia sĩ tốt cũng không 1 dám cận Hứa Trữ trong vòng ba trượng.

Ngay mới vừa rồi một khắc kia, Lư Hiệp cũng thấy được cái gì mới kêu chân chính võ tướng kỹ năng.

Hứa Trữ, Tự Trọng Khang, kỹ năng; vũ dũng vô song (Siêu Giai) lực trùng đầu ngư (cao cấp) cẩn thận dè dặt (Sơ Giai) Hồ Si (đặc biệt)

Hồ Si đặc thù kỹ; có này kỹ năng già, mở ra kỹ năng cả người nhiệt huyết sôi trào khí lực tăng lên gấp bội, giống như Ác Hồ xuống núi.

Gặp Lư Hiệp muốn đi lên phía trước, bên cạnh binh lính cùng Trần Tứ cũng muốn ngăn lại, dù sao trước khi giết chóc trong quá trình, Hứa Trữ đã giết lầm bốn cái cái đồng tộc binh lính. có thể Lư Hiệp lại không sợ chút nào, hắc đạp vũng máu đi tới Hứa Trữ bên cạnh.

Lư Hiệp lời nói không nhiều, chẳng qua là nhu hòa nhân nhật nói; "Nhân cuối cùng cũng có nhất tử, Hứa lão Bảo Chủ, một đời anh minh, tin tưởng hắc trên trời có linh thiêng nhất định sẽ che chở từ trên xuống dưới nhà họ Hứa."

Hứa Trữ nghe tiếng, biết Lư Hiệp đã đến bên người, thanh âm hắc khàn khàn mà trầm thấp mang theo chút nghẹn ngào đối với Lư Hiệp hỏi "Công tử, Hứa Trữ biết ngươi là kỳ nhân, có thể thông đến Tiên Nhân. chẳng qua là Hứa Trữ muốn hỏi, phụ thân về phía sau có thể hay không bình an?"

Lư Hiệp tựa hồ suy nghĩ một chút nói: "Chắc hẳn Hứa lão chắc chắn ở một thế giới khác an tường nhìn hắc đặc ý nhất hai đứa con trai vì Hứa gia nhân ánh sáng tông môn mà."

Nghe được lời này, Hứa Trữ an Tĩnh Nhất một hồi, tiếp lấy chậm rãi nói.

" . định không cô phụ phụ thân kỳ vọng rất lớn" hắc chậm rãi tựa vào Lư Hiệp bên hông, lên tiếng mà khóc, vết máu theo nước mắt cùng chậm rãi chảy xuống, một bên Hứa Định nhìn một màn này cũng là quý dưới đất, lỗ chĩa rơi lệ, phần này thành tâm thành ý chỉ hiểu, là Lư Hiệp tại hiện đại vĩnh viễn không lãnh hội được.

Lúc này Lưu Hiệp được Hứa Trữ lay, liền cũng không doái hoài tới trong đầu hệ thống vang lên thanh âm một khắc kia, phảng phất trong thiên địa chỉ còn dư lại này Hồ Sĩ chi Nhi, vì phụ thân rời đi mà đau buồn, ngay cả tại bên cạnh hần Lưu Hiệp cũng dần dần làm hình ảnh đến trong bối cảnh

Đi qua nhất hệ thu thập cùng chinh đốn, thẳng đến ban đêm đầy đủ mọi thứ mới khôi phục bình thường, bây giờ Cát Pha đạo tặc đã phá, Lưu Hiệp liền dự định không nữa ở lâu, mà trước khi Hứa Trữ cũng đã đáp ứng muốn đi theo Lưu Hiệp đồng thời, hơn nữa, bây giờ trong tộc người nhiều có sợ hãi Hứa Trữ, Hứa Trữ bản thân cũng có xuất ngoại xông xáo lịch luyện chi tâm, vì vậy hết thảy tất cả đều thuận lợi.

Đi qua Lưu Hiệp nhìn một chút chính mình hồi doái số còn lại, quả nhiên nhiều mười lăm vạn, cùng lúc đó, tại chính mình võ tướng giới trên mặt lại nhiều mở ra một người, siêu cấp võ tướng, Hồ Sĩ tướng quân Hứa Trữ, bất quá này võ tướng thể công dụng vẫn không thể mở ra.

Lưu Hiệp hồi doái xong kia điện thoại vô tuyến cùng súng đạn đá lớn, vốn là có thể dùng số còn lại chỉ còn lại năm chục ngàn, bây giờ nhiều hơn mười lăm vạn, có thể dùng số còn lại là được hai trăm ngàn, còn có hơn ba mươi vạn ngạch dự bị tổng cộng năm trăm ngàn.

Lưu Hiệp lúc này hoán đổi vật phẩm trừ những thứ ngón ngang kia đồ lật vật ra, vật phẩm trọng yếu có Súng ổ quay một đôi, đạn 28 viên, điện thoại vô tuyến một đôi, đồng thời còn dùng những đá lớn đó, đánh trần đỉnh được tề thương một đôi, cường hiệu thuốc tề còn có 5 phát, về phần còn lại một ít đều là sách vở bản vẽ loại đồ vật. bây giờ nếu muốn đảm bảo đến mạng nhỏ mình hần là không có vấn đề gì.

Về phần kia hồi doái vòng tay vòng tay, dựa vào Lưu Hiệp bản thân luyện công thăng cấp, kinh nghiệm cái trên căn bản tự không động tới chút nào, Lưu Hiệp cũng không hi vọng nào mình có thể dựa vào chính mình luyện công đưa tay vòng tay đẳng cấp lên tới thể giới cấp, đem tới có thể, Lưu Hiệp dự định thật tốt điều tra một phen cái đó Thánh Giáo, sử mình có thể có tiếp tục đi lên đột phá khả năng, mà bây giờ chỉ có thể là hy vọng chính mình đem nội công luyện đến Đệ Tam Tầng chi hậu có thể mở ra cái gì kỹ năng mới, huống chi 1 luyện công liền cần trước biến thành nữ, nhưng Lưu Hiệp cảm giác rất không được tự nhiên, nhục một ngày nào đó nếu có thể luyện Đệ Cửu Tầng liền không có cái này nỗi lo về sau. bất quá Lưu Hiệp ngược lại có chút chú ý trang thứ nhất giai đoạn thứ hai kia một quyển Mãnh Nam bảo giám, không biết có hay không cái đó nữ tính Xuyên Việt Giả với hần một loại đâm nhăm cứt chó, dựa theo thể vai luyện công mà nói, nữ nhân biến thành tráng hán hắc hắc, làm chuyện gay rất tà ác.

Từ khi Hứa gia Bảo sự đi qua sau này, thay đổi giữa chừng Trần Tứ đối với Lưu Hiệp cũng là càng phát ra kính ngưỡng, hần tựa hồ có thể nghĩ được cùng Lưu Hiệp đồng thời bước trên quyền lợi đỉnh phong mùi vị, chẳng qua là khi Lưu Hiệp ngồi lên Long Tọa lúc, Trần Tứ hy vọng mình là Long Tọa chi vị kế tiếp, mà không phải thế lực tại Lưu Hiệp bên người vị kia, dù sao hầu hạ ở bên cạnh vị kia nhưng là phải thiên. coi như Lưu Hiệp lùi lại mà cầu việc khác không làm được Long Ý, vậy hần Trần Tứ cũng hy vọng có thể cùng này Lưu Hiệp dính dính thân Tiên Khí, đem tới Trường Thọ cũng tốt.

Hứa Trữ dự định trước vì phụ thân thủ hiếu ba tháng, ba tháng sau đó mới đeo Bạch khâm đi Lưu Hiệp báo cho biết địa phương tìm Lưu Hiệp.

Vì vậy Lưu Hiệp liền tại Hứa gia Bảo ngoại hội hợp Đông Lai một đường hướng Bắc Triều đến Toánh Xuyên Dương Dịch chạy, vốn là Lưu Hiệp còn muốn thuận đường đến Hứa Xương nhìn một chút, chẳng qua là lần trước từ Đông Lai nơi đó nhận được tân vinh tại Lạc Dương gửi tin tới, tựa hồ Linh Đế ngày càng bệnh nặng, sợ rằng giữ vững không bao lâu, tìm tiếp tục như vậy, nhiều nhất hai cái Nguyệt Linh Đế sẽ gặp bệnh qua đời.

Cho nên lúc này Lưu Hiệp phải ra roi thúc ngựa, không thể nhiều hơn nữa trễ nãi giờ.

Xe gấp hành một ngày liền đến Toánh Xuyên Biên Giới. này Toánh Xuyên địa giới nếu so với Lư Giang hơi rộng nhiều chút, chẳng qua hiện nay đã qua Kinh Trập, tự nhiên cũng mau muốn trở nên ấm áp, khí trời lúc Thường Âm vũ. đêm qua mới vừa vừa mới mưa, trải qua này một ngày, Thiên lại trở nên trời u ám.

Xe ngựa một đường thêm đi nhanh chạy hai giờ, theo quan đạo một đường đến Dương Dịch. Dương Dịch coi như là huyện lớn, nơi đây từng là Nghiêu Thuần thời kỳ "Hạ đều", là Toánh Xuyên trọng trấn, mắt thấy cao mấy trượng cao vút thành tường cùng mọc như rừng Thành Lâu, Lưu Hiệp tự Lạc Dương sau khi rời đi, còn chưa thấy qua lớn như vậy huyện thành, Lưu Hiệp phóng chừng, lấy tình huống bây giờ nhìn lên, đang xây xây thượng đại khái không có địa phương có thể so với Đông Đô Lạc Dương.

Vì tránh vũ, mấy người đến Toánh Xuyên nhanh chóng tìm địa phương ở tạm. Lưu Hiệp luôn luôn là đến 1 cái địa phương liền hỏi dò 1 cái địa phương tình huống, lần này cũng không ngoại lệ, Trần Tứ cùng Đông Lai đều bị phái đi ra ngoài, hai người đã bị Lưu Hiệp ủy phái nhiệm vụ.

Tại Toánh Xuyên ngày hôm nay, Lưu Hiệp coi như là đem hết thảy đều chuẩn bị thỏa đáng, lúc này Lưu Hiệp đã dời đến ngoài ra một nơi khách sạn, bởi vì nơi đây chỉ có một đặc điểm, chính là đến gần Dương Dịch Thư Viện.

Lưu Hiệp mở ra, khách sạn cửa sổ, nhìn lui tới người đi đường. Quả không lâu lắm, liền tại đường phố đi tới một người, người này đơn giản buộc tóc, từ túi không rời tay, sắc mặt trắng nõn, một đường lưng la lưng lay, ngược lại dương dương tự đắc. Lưu Hiệp nhìn hần một đường đi vào Dương Dịch Thư Viện, hướng về phía người kia bóng lưng, Lưu Hiệp thủ bày ra thương đến hình dáng, nhắm sau lưng hần, hừ đánh một thương.

Lại thấy người kia phảng phất cảm giác được cái gì, ngừng hạ thân tử hướng chung quanh nhìn một chút, nhưng cũng không có phát hiện cái gì, tựa hồ tự giễu lắc đầu một cái, tiếp lấy liền nghênh ngang đi vào Thư Viện.

Chương 49: một lưới bắt hết

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Thiên dần dần trong, sáng sớm sơ lộ, mang theo lâm tắm huy hoàng theo cảnh lá mạch lạc xuôi giồng, kia giọt nước trong suốt treo ở Thuyết Lục trên ngọn vòng vo Nhi, cuối cùng cuối cùng thừa bắt quả sức nặng nhỏ xuống tại tấm đá xanh trên, đập ra một đoàn lãnh đạm Đạm Thủy hoa.

Mơ hồ từ trong thư viện có thể nghe sáng sủa tiếng đọc sách, thư núi có lộ, học Hải Vô Nhai, những thứ này thư đồng môn đi theo tiên sinh là rung đùi đắc ý, dương dương tự đắc, ở chỗ này dạy học sẽ không giáo cái gì đạo lý lớn, chẳng qua là thường thức viết Tự a. mà trên giảng đài tiên sinh tay cầm một gậy trúc côn, tại Sa Bàn trên, tiện tay viết mấy chữ, tuy là tiện tay, nhưng mấy chữ này cũng coi như cương nghị về chính, một bang tiểu thư đồng môn rồi rít tại trên thẻ trúc dựa theo viết phỏng theo.

Đội rồi cuộc học xong, kia tiên sinh từ bên hông xuất ra một cái tửu túi, đang định muốn uống, lại thấy tửu trong túi lại không có rượu, hắn không khỏi lắc lư tửu túi, không có nửa giọt nhỏ xuống, không khỏi nâng cốc tửu quăng về phía một bên. hắn ở trong ngực móc ra mấy cái đồng tiền nhìn một chút, 1 nắm chặt, tự hướng Thư Viện đi ra ngoài. lại thấy lúc này một cái thư đồng tự trong nhà chạy đến trong tay cầm tửu túi về phía trước đuổi theo hô: "Phụng Hiếu tiên sinh! Phụng Hiếu tiên sinh!"

Người kia nghe một chút không khỏi quay đầu: "Chuyện gì hô ta?" chỉ thấy thư đồng đem rượu tửu đưa cho hắn nói: "Phụng Hiếu tiên sinh quên mang cái này!"

Người kia sờ một cái bên hông, không khỏi hồi tưởng một chút, vừa rồi lấy tiền thời điểm quả nhiên quên tửu túi, hắn nhận lấy tửu túi, sờ một cái thư đồng đầu, nói cảm ơn: "Trẻ con là dễ dạy!" tiếp lấy liền tiếp tục đi ra ngoài, đang ở hắn đi ra cửa phủ lúc đang có 1 thiếu niên áo trắng tự bên cạnh hắn gấp thoáng qua.

Quách Gia, Tự Phụng Hiếu, Toánh Xuyên Dương Dịch nhân, kỹ năng: chủ mưu (Siêu Giai) phỏng đăng không kèm chế được (trung cấp) quỹ tài (đặc biệt)

quỹ tài đặc thù kỹ, có này kỹ năng giả, mở ra kỹ năng có thể trực tiếp biết rõ mục tiêu người 80% ý đồ động cơ.

Đánh Tửu chi nơi nhất định phải quẹo qua phía trước đầu hẻm. này trong hẻm nhỏ tửu, luôn luôn đều là này Dương Dịch trong thành đứng đầu thuận đứng đầu hương, chính bởi vì mùi rượu không sợ ngõ nhỏ lại sâu, thích uống tán tửu dân chúng đều nguyện ý đến này đầu hẻm tiệm nhỏ tới cô tửu. đem kia Quách Gia xách tửu túi đến bên ngõ nhỏ thượng lúc, chợt thấy một nhóm người, một người trì côn, hai người nắm miếng vải đen lớn, thừa dịp Quách Gia không tra, trước túi vải bao lại, lại mượn côn giải quyết.

Khi hắn lần nữa trọn khai con mắt lúc, chợt phát hiện nơi này lại là trong huyện đại nha, mà ngồi ở đường tiền chính là Dương Dịch huyện lệnh.

Chỉ bắt quả lúc này hắn đã bị trói, chút nào không tránh thoát, có chút không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy mình còn có nhiều chút mơ hồ, cái ốt hơi có sưng lên đau đớn.

Đúng lúc này, chỉ thấy Phụng Hiếu bên người, đột nhiên nghe 1 nữ tử khóc lớn tiếng kêu: "Quan huyện Đại lão gia a, ngài đến vì nô tỳ làm chủ a, nô tỳ vừa ra Môn, liền bị này vô lễ cường đồ đem cô em ta nhào tới, lúc ấy ngô muội tử đã quần áo xóc xệch xuân quang tiết ra ngoài. đã bị người này ai, đại nhân, lúc này chung quanh hàng xóm đều có thấy, đại nhân có thể nhất định phải vì tiểu nhân làm chủ a!"

Quách Gia không khỏi hướng bên cạnh nữ tử nhìn, nhất thời thiếu chút nữa đem Quách Gia hù dọa ngắt đi, còn tưởng rằng là gặp phải quỷ, không khỏi bình tĩnh ánh mắt, vội vàng hướng bên cạnh bình di hết mấy bước. lại thấy đàn bà kia đáng người yếu điệu động lòng người, chẳng qua là đến trên mặt lại tô son điểm phấn, thật là mắt to mày rậm, răng hô môi đỏ mọng, thậm chí có thể thấy lộ ra hai luồng nồng đậm lông mũi, dung mạo so với quỷ còn dọa nhân!

Chỉ thấy kia bên cạnh cô gái một tên đại hán nói: "Đại nhân minh giám, đây là ngô chi muội tử thi đấu Điều Thuyền, ngô bản đi nông thôn làm ruộng, nhưng là đội trở lại nghỉ ngơi lúc, chỉ thấy này vô lễ cường đồ đem cô em ta nhào tới, lúc ấy ngô muội tử đã quần áo xóc xệch xuân quang tiết ra ngoài. đã bị người này ai, đại nhân, lúc này chung quanh hàng xóm đều có thấy, đại nhân có thể nhất định phải vì tiểu nhân làm chủ a!"

Quách Gia lui về phía sau nhìn một cái, quả nhiên gặp có năm sáu vị trong thành cư dân đứng ở nơi đó, một bộ cảm giận đáng vẽ.

Kia huyện lệnh thấy vậy liền nhìn về phía vẫn thuộc về mơ hồ cùng trong khiếp sợ Quách Gia nói: "Quách Phụng Hiếu! ngươi đầu gì cũng là chúng ta Dương Dịch Huyện có chút danh tiếng người có học, ngô biết ngươi tốt tửu, có thể ngươi sao sinh làm vô lễ như thế chuyện! ai! thật là mất hết người có học mặt!"

Quách Gia nhìn một chút đàn bà kia, không khỏi lại hướng bên cạnh bình di mấy bước, hướng huyện lệnh khom người nói: "Đại nhân, ngô thật không biết chuyện này, ngô bản đi ngõ hẻm trong cô tửu, cũng không biết làm sao bị người tập kích, hai mắt tối sầm lại, lại lấy mờ ra tụt cái bộ dáng này. mong rằng đại nhân minh xét!"

Hắn tử kia trừng hai mắt một cái nói: "Ngươi này vô lễ cường đồ còn muốn chống chế! chứng cứ này xác thật, ta cũng không có dùng điều kiện, hoặc là

ngươi tự cưới cô em ta, làm ta cô gia, bình an vô sự! hoặc là, ngươi tự phải tiếp nhận Hình Phạt đi ngồi xổm đại lao."

Nữ tử gặp hán tử nói một chút, lại vừa là vừa khóc 2 nào, huyện lệnh nghe nháo tâm, hơn nữa quả thật đã kiểm chứng qua, không thể chối cãi, liền đối với Quách Gia nói: "Quách Phụng Hiếu! bây giờ chứng có xác thật, ta xem ngươi liền từ vừa rồi hán tử kia lời muốn nói điều kiện trúng tuyển như thế đi!"

Chỉ thấy Quách Gia không chút suy nghĩ trực tiếp nói: "VẬY ta còn ngồi xổm đại lao đi! !"

Hán tử kia nghe một chút nhất thời giận dữ, bất quá huyện lệnh lập tức làm người ta ngăn lại hán, liền nói: "Vừa là như thế, người đâu, sẽ đem Quách Phụng Hiếu kéo vào đại lao, quan thượng mấy ngày tái thẩm!"

Dứt lời liền lập tức có quan binh tướng Quách Gia mở trời kéo xuống, Quách Gia cũng không giãy giụa trước khi đi cũng không quên xuất ra từ túi uống một hớp rượu.

Đội Quách Gia một chút đi, hay lại là này một nhóm người, lại có một người khác ước chừng hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi nhân cả người trời bị người mang tới, người này sắc mặt đỏ thẫm, mũi cao mắt to, một bộ văn nhân trang trí.

Người này thứ nhất, mặt sau người ở trong tay làm ra điểm mờ trạng đồ vật tại hán dưới mũi nhân trung một vết, người kia liền chậm rãi tỉnh lại.

Chỉ thấy người kia vừa tỉnh lại cũng là lơ ngơ, không biết thân ở chỗ nào. lại thấy bên người nữ tử lần nữa phàn nàn, phảng phất đang diễn giờ ngọc phát lại kịch: "Quan huyện Đại lão gia a, ngài đến vì nô tỳ làm chủ a, nô tỳ vừa ra Môn, liền bị này vô lễ cuồng đồ thối lui đến trên đất, dám đem ta" dứt lời gào khóc, nói tiếp: "Đại lão gia nhất định phải làm nô gia làm chủ a!"

Kia bị trời người cùng Quách Gia như thế chậm chậm quay đầu lại, thích đàn bà kia nhất thời bị dọa sợ đến nhảy cồm lên, bởi vì bị trời không khỏi mới ngã xuống đất, dĩ nhiên hướng bên cạnh lăn tằm vài vòng.

Bên cạnh cô gái cái đó tên đại hán lời muốn nói lời nói giống như cùng vừa rồi cùng một cái khuôn đúc đi ra chỉ nói: "Đại nhân minh giám, đây là ngô chi muội tử thi đầu Điều Thuyền, ngô bản đi nông thôn làm ruộng, nhưng là đội trở lại nghỉ ngơi lúc, chỉ thấy này vô lễ cuồng đồ đem cô em ta nhào tới, lúc ấy ngô muội tử đã quần áo xốc xếch xuân quang tiết ra ngoài. đã bị người này ai, đại nhân, lúc này chung quanh hàng xóm đều có thấy, đại nhân có thể nhất định phải vì tiểu nhân làm chủ a!"

Người kia lui về phía sau nhìn một cái, quả nhiên gặp có năm sáu vị trong thành cư dân đứng ở nơi đó, một bộ cảm giận đáng vẽ.

Kia công đường huyện lệnh đối với người kia nói: "Ngươi là người phương nào a! bây giờ an dám đến ta Dương Dịch giương oai! bây giờ chứng có xác thật ngươi có lời gì không dám! !"

"Trên đài chẳng lẽ là Dương Dịch Huyện Trương Đại Nhân! ta là Hứa Xương Trần Quân! ngô phụ là Bình Nguyên Tướng Trần Kỳ, bây giờ tới đây Dương Dịch thụ phụ thân mệnh lệnh, đại nhân ta trước lật chỉ tại Từ Lâu cùng bạn uống rượu nghị sự, ai không nghĩ tới đường về lúc nhưng thật giống như bị người đánh trúng hai mắt tới sầm lại, bây giờ mở mắt liền tới đây, ta Trần Quân luôn luôn chính nhân quân tử, có thể tuyệt đối sẽ không làm ra này chờ sự tình!"

Công đường huyện lệnh căn bản không ăn bộ kia, nói thẳng: "Tự mình là Trương mỗ không sai, bất quá ngươi nói ngươi là Trần Quân chính là Trần Quân? ai có thể làm chứng, huống chi có nhiều người như vậy làm chứng, ngươi an dám chống chế! coi như ngươi là Trần Quân, ta Trương mỗ luôn luôn công bình chấp pháp, ngươi nếu phạm tội, cho dù cha ngươi Trần Kỳ lần nữa cũng không thể cứu ngươi!"

Trần Quân lúc ấy tự mòng.

Chỉ thấy hán tử kia lần nữa trừng hai mắt một cái nói với Trần Quân: "Ngươi này vô lễ cuồng đồ còn muốn chống chế! chứng có này xác thật, ta cũng không có dùng điều kiện, hoặc là ngươi hãy mau về nhà mua sắm cưới cô em ta! làm ta cô gia, bình an vô sự! hoặc là, ngươi tự phải tiếp nhận Hình Phạt đi ngồi xổm đại lao! !"

Đây đều là kia cùng kia sự tình, Trần Quân trong lòng nhất thời hoàn toàn mơ hồ, nhưng là đáng sợ kia nữ tử lại xông thẳng Trần Quân tới, khóc lớn đại náo nói: "Ngươi này vô sỉ lão gia Nhi, bởi ta thuần khiết! ! ngươi bởi!" Trần Quân nhất thời hù dọa lại đi bên cạnh lăn hai vòng.

Kia huyện lệnh một bộ phiền lòng đáng vẽ nói: "Đã như vậy, bây giờ chứng có xác thật, ngươi liền từ hán tử kia điều kiện trúng tuyển như thế đi!"

Mất thấy nữ tử muốn xông lên, Trần Quân lập tức toàn thân da gà nhất thời, bị dọa sợ đến vội vàng nói: "Trần Quân nguyện ngồi xổm đại lao! !"

Huyện lệnh thấy vậy nói: "Được, đã như vậy để trước đến trong lao giam giữ mấy ngày, đợi bản huyện tra rõ sự thật, sẽ đi Thẩm Phán! !"

Ps: bản chương lại khó sinh, bất quá ở chỗ này nói cho mọi người một cái siêu cấp kỹ năng, đề nghị tất cả mọi người có thể ở sách này thượng dùng một chút: bỏ phiếu đề cử đặc thù kỹ: sách vở trùng bằng cần thiết kỹ năng, tặng 1 phiếu tinh lực dồi dào, đầu hai nhóm sống lâu trăm tuổi, đầu 3 nhóm tư âm Tráng Dương, đầu 4 nhóm trở lên giả được hồi đãi vòng tay một quả! !

Chương 50: trời sinh Phụng Hiếu

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vãn.

Xa xa liền gặp 1 nam tử được hai cái nha dịch từ đại lao cửa vào mang tới, đối diện liền nhào tới một cỗ nồng đậm khí ẩm ướt cùng nhân nhật lên mốc mùi vị, kia hai cái quan binh tướng Quách Gia một cái đẩy vào đại lao, Quách Gia mặc dù không hài lòng lắm quân lính thô lỗ, nhưng cũng là không có làm Pháp Sự.

Chỉ thấy Quách Gia mắt nhìn chỗ phòng giam, căn này phòng giam coi như rộng rãi, chẳng qua là trừ hần ra còn có một người khác ôm trường kiếm thiếu niên áo trắng hơi nhắm mắt, dựa ở tường mà ngồi, Quách Gia đầu tiên là kinh ngạc một chút, tiếp lấy hần xem Lưu Hiệp lúc hai mắt trong nháy mắt dần hiện ra nhỏ bé không thể nhận ra Lam Quang, đi qua hần sắc mặt lập tức trở nên hòa hoãn, hần tìm nơi hơi chút không chút tạp chất chông cò ngồi xuống, tiếp tục xuất ra tửu túi tự mình uống rượu.

Không có quá nhiều lúc, lại thấy Trần Quân được quân lính vượt trên đến, so sánh với Quách Gia, Trần Quân còn có chút phản kháng ý tứ, nhưng là kết quả là như thế, giống vậy được những thứ kia binh sĩ không chút khách khí một cái đẩy vào trong phòng giam.

Trần Quân được thôi cái lão đảo, không khỏi lớn tiếng mắng bất mãn nói: "Ngô là Bình Nguyên Tướng chi tử! ngươi chớ đối đãi với ta như thế, sau này chớ ngô đi ra ngoài định các ngươi phải đẹp mắt!"

Chẳng qua là những quan binh kia không chút nào phản ứng đến hần ý tứ, Trần Quân vỗ vỗ trên người tro bụi, không khỏi phát hiện trong phòng giam còn có hai người, Trần Quân gặp thiếu niên áo trắng đang ở ngủ say, liền cùng Quách Gia chấp tay một cái, Quách Gia thấy vậy cũng gật đầu đáp lễ, Trần Quân cũng tìm sạch sẽ chỗ ngồi xuống đối với Quách Gia nói: "Tại hạ Hứa Huyền Trần Quân, ngô gặp Huỳnh Đài áo mũ công chính, không biết Huỳnh Đài tôn tính đại danh."

Quách Gia nghe danh tự này ngược lại có chút kỳ quái cười cười nói: "Hứa Huyền Trần Quân? chẳng lẽ là Bình Nguyên Tướng Trần lão tiên sinh chi tử?"

Trần Bình nói: "Huỳnh Đài nhận biết tại hạ?"

Quách Gia trì tửu cười đối với: "Ngô từng Du Lịch thiên hạ, tại Hứa Huyền gặp qua Trần lão tiên sinh một mặt, nghe Trần lão tiên sinh dạy bảo, được ích lợi không nhỏ. tại hạ Dương Dịch Quách Gia, hạnh ngộ!"

Trần Quân nghe một chút ngược lại sùng sốt một chút: "Chẳng lẽ là, tại Dương Dịch thư hội ngữ xuất kinh nhân Quách Gia Quách Phụng Hiếu! vừa rồi thật là thất kính thất kính!"

"Chúng ta thân ở trong lao ngục không cần lễ độ! Huỳnh Đài uống rượu hay không? chính bởi vì có rượu không sợ thiên nhai lộ! chỉ cần có rượu này túi, vô luận người ở chỗ nào, đều là Nhạc Thỏ!" dứt lời, đem rượu túi ném cho Trần Quân.

Trần Quân lúc này mới nhớ tới, bây giờ còn thân ở lao ngục, vừa rồi lại nhất thời quên, không muốn lắc đầu tự giễu kiêu cười cười, hần cầm rượu lên túi uống hai khẩu nói: "Rượu ngon!" uống thôi liền đem tửu túi vấy hôi cho Quách Gia.

Bất quá Trần Quân còn chưa do thờ dài nói: "Không biết Quách Phụng Hiếu, sao vào tới này trong lao ngục?"

"Chính là chuyện nhỏ, say rượu hồng việc, bị người ta vu cáo đối với dân nữ thì bạo, bởi vì bị người chop tới đến đây!" Quách Gia cũng không kiêng dè, nói thẳng nói.

Trần Quân nghe xong ngược lại cười nói: "Ồ? lại có chuyện như vậy, ngược lại đúng dịp, tại hạ cũng là say rượu, bị người ta vu cáo đối với dân nữ thì bạo, có vẻ phần này!"

Quách Gia tựa hồ không cảm giác chút nào lại hộp một cái tửu, trong giọng nói nhiều mấy phần mùi rượu, không khỏi cười nói: "Thế gian thật là có như vậy đúng dịp sự! Ngô huynh đệ hai người thật là có duyên, không dỗi gạt Huỳnh Đài, ngô mới vừa rồi bị bắt trên công đường, gặp đàn bà kia, tướng mạo xấu vô cùng, thật là khó coi! như vậy nữ tử, đừng bảo là say rượu, chính là mù con mắt, ngô Quách Gia cũng sẽ không động năng phân nửa!"

Trần Quân nghe một chút, nhất thời tràn đầy đồng cảm gật đầu nói: "Ngô mới vừa rồi thấy con gái tử cũng là tướng mạo xấu xí, lúc đầu ngô còn tưởng rằng ta vào kia Địa Ngục Phán Quan Diêm Vương điện thấy nữ quý! sau đó hần kia huynh trưởng lại còn muốn muốn hiệp ta Trần Quân cưới đàn bà này nếu không liền muốn thụ hình ngồi tù, thật là hoang đường!"

Quách Gia không khỏi túy ngôn, cười to nói: "Đúng dịp! đúng dịp! ! ngô cũng là được hần huynh trưởng lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác, muốn ta ngồi tù cùng cưới nữ tử lựa chọn như thế! ngô chính là làm cả đời tù, cũng tuyệt không cưới này đám con gái! không biết Trần huynh như thế nào lựa chọn! !"

Trần Quân chấp tay nói: "Anh hùng thấy hơi giống a!"

Đem Trần Quân cười đồng ý xong, bỗng nhiên tỉnh táo lại, "Không đúng, Quách Huynh, này chúng ta hai lần này ngộ tựa hồ. . tựa hồ tương tự vô cùng kỳ hoặc đi!"

Quách Gia uống rượu cười không đáp, Trần Quân bỗng nhiên cũng kịp phản ứng, vừa muốn nói gì, nhưng cuối cùng dừng lại, không khỏi tự giễu cười cười. đây vốn chính là vu hãm, cần gì phải quan tâm dùng phương pháp gì đây! chẳng qua là không biết mình cùng Quách Gia đến cùng đắc tội ai tài sử chính mình đến đây.

Lúc này, hần nhớ tới tới trong gian phòng đó tựa hồ còn có một người, không khỏi hướng kia quần áo trắng người lần nữa nhìn.

Vừa rồi mới tới lúc bởi vì nhất thời tức giận, gặp lại Quách Gia, cho nên cũng không thái chú ý người này. nhưng là bây giờ nhìn một cái, người này lại là bộ dáng thiếu niên. chỉ thấy hần toàn thân áo trắng ôm kiếm dựa ở bên tường, cùng này trong phòng giam bất kỳ một nơi đều lộ ra hoàn toàn xa lạ, có thể là như thế nhìn một cái nhưng lại cảm thấy vô cùng hài hòa. có chút thoát tục kiểu không chân thiết. Trần Quân thấy vậy không khỏi cau mày đối với Quách Gia nháy mắt ra dấu nói: "Không biết Phụng Hiếu huynh có thể biết vị này là?"

Quách Gia quay đầu liếc về liếc mắt: "Chắc hẳn, ta ngại hai người nếu muốn trở ra này phòng giam, thì phải chờ này tiểu công tử tỉnh ngủ đi!"

Trần Quân lẳng lẳng nói: "Trần huynh lời này ý gì?"

"Sau này sẽ tự rõ ràng!"

Qua một giờ, bên ngoài thái dương đã bắt đầu chậm rãi hướng tây mà đi, mà Quách Gia chính là uống đủ tửu dựa cửa tù ngục, nhưng là Trần Quân cũng không có Quách Gia như thế yên tâm, hần có chút gấp nóng ngồi ở chỗ đó, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn thiếu niên kia phương hướng.

Lại qua nửa giờ, Trần Quân rốt cuộc gặp thiếu niên kia rốt cuộc nhúc nhích, chỉ thấy thiếu niên kia, nhào nặn nhào nặn con mắt, tự mình đuổi người một cái, tựa hồ căn bản không có phát hiện trong phòng giam có người, Trần Quân chỉ cảm thấy một khác kia phảng phất thiếu niên có sở biến hóa, nhưng lại một cái chớp mắt liền đi qua, lại không có phát hiện chỗ đặc thù gì.

Trần Quân thấy vậy vội vàng lay động Quách Gia gọi hần dậy.

Quách Gia buồn ngủ dăng trảo, tự nhiên không phải là tốt như vậy đánh thức, nhưng Trần Quân thoáng qua quá câu chấp, không thể không từ say rượu trung tỉnh lại, nhìn thiếu niên dần dần tỉnh lại, Quách Gia mình cũng không khỏi đuổi người một cái.

Thiếu niên kia chính là Lư Hiệp, Lư Hiệp mình Lượm con mắt không khỏi nhìn về phía Quách Gia nói: "Tiên sinh thân ở trong lao ngục lại còn có thể như thế vẫn tự đắc, Bá Hòa thật là bội phục được ngay!"

Quách Gia gặp Lư Hiệp nói chuyện, liền chuyển hướng Lư Hiệp nói: "Như nhau. không biết Bá Hòa tiểu huynh đệ như Hà Tiến vào đến này trong lao ngục cùng chúng ta cùng ở một phòng đây?"

"Tiên sinh ngược lại nói thẳng thẳng ngữ, ngô sở dĩ sẽ đến này, ngược lại có chút cơ duyên. nghe người ta nói, hôm nay Nhật ngã lúc, sắp có minh tinh từ nơi này dâng lên, dĩ nhiên là đặc biệt lại Thứ Đẳng hậu, chắc hẳn tiên sinh sẽ không không đoán ra ta dụng ý." Lư Hiệp cười nói, nhưng là trong lòng hay lại là vì Quách Gia đặc thù kỹ mà kinh ngạc, dù sao đây chính là có thể nhìn thấu lòng người kỹ năng, nếu như Quách Gia có thể tự bản thân không chế kẻ này, như vậy không một người có thể tại kẻ sách thượng đối phó được hần! người này nếu là làm đối thủ tự thật đáng sợ, thật không hổ là trời sinh Phụng Hiếu.

Lư Hiệp từ trong ngực xuất ra 1 phong thư, đem sách này đưa cho Quách Gia nói: "Đây là Cự Lộc Điền Phong tiên sinh thơ đích thân viết, Điền Phong tiên sinh kéo ngô tự mình sao cho tiên sinh." gặp Quách Gia nhận lấy tin, Lư Hiệp lại từ trong ngực xuất ra 1 phong thư đối với Trần Quân nói: "Này vị Huynh Đãi, nơi này cũng có 1 phong thư là chép cho người!"

Trần Quân sững sờ, không nghĩ tới còn có tin sao cho mình, tiếp lấy hần đem phong thư cầm ở trong tay, thấy phong thư ký tên nhất thời sững sốt một chút: "Là Tư Mã Huy tiên sinh!" Trần Quân đã từng đã từng thăm viếng qua Tư Mã Huy, đáp lời rất là sùng bái, dù sao này Tư Mã Huy là là hiện thời nhân vật nổi tiếng.

Quách Gia xem qua tin, không khỏi nhìn về phía Lư Hiệp nói: "Bá Hòa công tử thiếu niên thân, lại có thể có như thế thành tích, ngô Quách Gia bội phục không thôi. Điền Phong tiên sinh cùng Quách Gia cũng vừa là thầy vừa là bạn, lời nói tự mình tuân theo. chẳng qua là ngô có một lời, không biết Bá Hòa công tử có thể hay không vì Quách Gia giải đáp?"

"Tiên sinh mời nói!"

"Ngô biết Bá Hòa công tử đề ý ta Quách Gia, là ta Quách Gia có phúc, chỉ là Công Tử làm thế nào biết ta Quách Gia thân câu ẩn tật? phải biết này ẩn tật không thuốc có thể trị."

"Đừng ngại không thể trị, nhưng ta Bá Hòa có thể. chỉ cần tiên sinh chịu tiếp nhận ta chữa trị, chắc chắn khỏi hẳn!"

Quách Gia nghe tiếng, ngược lại không có đề ý như vậy, dù sao nhiều năm như vậy cố tật, hần thói quen những thứ kia danh y nói trị không loại lời nói, đối với Bá Hòa lời nói chỉ có thể là nửa tin nửa ngờ, chỉ thấy hần nhân nhật nói: "Không phải là ta không tin công tử, chẳng qua là ngô thuở nhỏ liền đến này nhanh, đồng thời cũng coi số mạng. này Đoán Mệnh đạo sĩ chính là thiên hạ danh sĩ, sở toán chi treo không một không cho phép. kỳ ngôn Quách Gia

cuộc đời này tất bởi vì bệnh mệt mỏi, năm tháng sống thêm không mấy phần. ngộ tuy có kiến công chi tâm, lại nhận mệnh, chỉ hy vọng có thể ở hữu sinh chi niên triển hết mình tài hoa."

Lưu Hiệp nghe một chút Đoán Mệnh đạo sĩ, không khỏi để ý, lập tức hỏi "Không biết tiên sinh nói chi đạo sĩ, có phải hay không tay cầm dài một, hai thước tấc, mặc Thanh Y. Đoán Mệnh phương pháp cũng cùng còn lại bói quẻ người bất đồng, chính là dùng xúc xúc bói quẻ?"

Quách Gia nghe một chút, hỏi tường một chút nói: "Chẳng lẽ Bá Hòa công tử cũng đã gặp người này? đạo sĩ kia quần áo Quách Gia là không nhớ rõ, trong ấn tượng như là có một thanh trường tấc đi theo, về phần bói quẻ dùng đúng là xúc xúc!"

Lưu Hiệp trái tim lập bộp vang một tiếng, nhất thời vội vàng hỏi "Tiên sinh có thể biết người này tên họ, bây giờ người ở chỗ nào?"

Quách Gia gặp Lưu Hiệp thật không ngờ cuồng cuồng, không khỏi nghi ngờ nói: "Nghe người này là Lư Giang Phương Sĩ, danh viết Tả Từ, Tự Nguyên Phóng, công tử từ Lư Giang tới hẳn nghe nói qua người này đi!"

"Tả Từ, Nguyên Phóng! ! lại thật có người này!" Lưu Hiệp không khỏi kinh hô.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: trong ngục Tiên Cảnh

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Tả Từ Nguyên Phóng, trong lịch sử Hữu Vô người này đều truyền không quá chân thiết, chỉ biết là người này được truyền thần hồ kỳ kỳ, đã đến Phong Yêu cận tiên mức độ. dựa theo vừa rồi Quách Gia tự thuật mà nói, này Tả Từ Nguyên Phóng chắc là cho mình ngọc thủ vòng tay người, nếu quả thật có thể tìm được người này, như vậy thì có thể tìm tới chính mình sở dĩ sẽ đến đến Tam Quốc thế giới mê đoàn.

Chẳng qua là Quách Gia nói này Tả Từ luôn luôn là Vân du thiên nai, hành tung phiêu miểu, nếu như muốn tìm lời nói, sợ rằng phi thường khó. Lưu Hiệp không có biện pháp chỉ đành phải tạm thời đem chuyện này gác lại, bất quá một khi nếu là có Tả Từ tin tức, hẳn là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho.

Lưu Hiệp bình phục lại tâm thần, không khỏi thay quần áo mặt mũi, gặp Trần Quân đã xem xong thư, đối với Trần Quân nói: "Không biết tiên sinh xem thơ này, tác cảm tưởng gì?"

Trần Quân, Tự trường văn, Toánh Xuyên khen người, kỹ năng: học rộng tài cao (trung cấp), nhận định tình hình (trung cấp), thiện ngôn (trung cấp)

Lưu Hiệp cho Trần Quân thư này thật ra thì có hai phần, trong đó nhất phần là Tư Mã Huy thơ đề cử, một phần khác chính là Lưu Hiệp chỉ sự Không Văn Cừ thư mời.

Trần Quân đem tin buông xuống, đối với Lưu Hiệp nói: "Trần Quân không nghĩ tới, Tư Mã Huy tiên sinh cũng như thế để mắt tại hạ, thật không dám giấu giếm, tại hạ một mực ở phụ thân thù hạ giúp phụ thân làm việc, cũng luôn muốn mở ra tài hoa, công tử có này chí hướng thật sự là Trần Quân vạn vạn không nghĩ tới. đứng đầu lệnh Trần Quân đề ý là, không nghĩ tới công tử lại theo thầy Không Văn Cừ, ngộ nhanh tới kính ngưỡng Không Văn Cừ, từng nhiều lần thăm viếng, thẳng như Ngô Huynh. lần này công tử tới yêu ước, Trần Quân cảm kích khôn cùng!" Trần Quân không khỏi chấp tay bái nói.

Lưu Hiệp khoát tay nói: "Trường văn không cần như thế. chỉ cần trường văn không ngại Bá Hòa là 1 chính là đồng tử cho giỏi! ! bây giờ ngộ tại hoàn thành Lư Giang phát triển, chắc hẳn chỉ một lúc sau sẽ nhận được triều đình ủy nhiệm, đến lúc đó còn nhiều hơn dựa vào Huynh Đài hỗ trợ. bây giờ Hán Thất khí vận suy vi, Gian Nịnh hoạn quan hoành hành, chính cần chúng ta nhiều lần một phần sức mọn. không phải là Bá Hòa nhiều lời, ngộ lấy được Không sư tin tức, bây giờ hoàng thượng bệnh nguy, chắc hẳn đã không còn sống lâu nữa, hai cái hoàng tử lại nhỏ yếu, ngoài có Hà Tiên chuyên quyền, bên trong có Thập Thường Thị tham gia vào chính sự, sợ rằng tương lai triều đình sẽ có biến số. đến lúc đó liền cần hai vị nhiều hơn trợ giúp, đem tới cũng tốt có thể giúp đỡ Hán Thất, còn lấy phục hưng!"

Trần Quân nghe lời nói này không khỏi nặng nề gật đầu một cái, Quách Gia đảo là một bộ chưa tính ngũ bộ đáng, tựa hồ cũng không thêm để ý. Trần Quân nói "Công tử lần này nói nhưng là nói đến Trần Quân trong tâm khảm, Trần Quân thường xuyên được phụ thân dạy bảo, cũng là vì này mấy trăm năm đại hán cơ nghiệp lo âu a! ! Trần Quân tự nguyện giúp Bá Hòa công tử lấy tấn sức mọn." lúc này hắn bỗng nhiên dừng lại, tựa hồ có nghĩ vấn gì tiếp tục nói: "Chỉ bất quá Trần Quân còn có một sự không biết, công tử có thể hay không báo cho biết?"

"Trường văn mời nói!"

Trần Quân nhìn chung quanh lao ngục hoàn cảnh tựa hồ có hơi bất đắc dĩ nói: "Không biết chúng ta ở chỗ này gặp gỡ có thể là công tử An xếp hàng?" .

Lưu Hiệp nghe xong nhất thời lộ ra nụ cười: "Chính bởi vì không phải người thường đối với không phải người thường hành phi thường sự, hai vị đều là hiện thời tài giỏi đẹp trai, ngô Bá Hòa dọc theo con đường này liền tại muốn như thế nào chiều dài nhị vị mới có thể rõ nét. vì vậy liền bày hệ này chiều dài. không biết nhị vị cảm giác làm sao?"

Trần Quân gật đầu cười khổ: "Trong thơ nói Bá Hòa công tử chính là kỳ nhân, thiếu niên Anh Tài càng hơn với ban đầu Văn Cử huynh trưởng đại tài. lần này vừa thấy quả thật không giống bình thường. "

"Nhược kia muốn còn đánh hơi nhẹ một chút, hay hoặc là đôi một hơi chút thuận mắt nữ tử làm đồng lõa vậy thì càng tốt!" Quách Gia ở một bên cười nói.

Trần Quân nghe một chút, không khỏi nhớ tới cái đó xấu xí nữ tử, dù nói thế nào hẳn Trần Quân cũng là hậu nhân của danh môn, này cô gái xinh đẹp gặp không ít, mà nếu này tương phản cự đại, tướng mạo xấu xí nữ tử thật đúng là là lần đầu tiên cách nhìn, theo bản năng rung mình một cái, như là làm bầm lầy bầu than thỏ.

"Như thế xấu xí nữ tử tại thế gian này cũng là khó tìm a!"

Quách Gia cùng Lưu Hiệp nghe lời ấy không khỏi cười to.

"Lần này nếu chào hỏi nhị vị tới, lại vừa là tương yêu đại sự, chiều dài này tự nhiên không chỉ như vậy. còn có càn mỵ diệu chờ nhị vị! "

Lưu Hiệp vỗ vỗ tay, đội âm thanh âm vang lên, kia lao ngục Môn lập tức bị mở ra, tiếp lấy tới mấy cái nô tỳ cùng người hầu trong tay bưng các dạng mỹ thực cùng hoa thơm, Lưu Hiệp tay khẽ vẫy, mặt sau ngục tốt lập tức đem cửa tù đánh tới, những thứ này nô tỳ cùng người hầu lập tức đem mỹ thực cùng hoa thơm chung bày ở nơi này trong lao ngục. một người trong đó nô tỳ nắm hai cái bình ngọc rượu kia hương thơm xông vào mũi, nhất thời đem bốn phía toàn bộ khí ẩm ướt quét một cái sạch.

Lưu Hiệp cười nói: "Lần này tình thú làm sao?"

Quách Gia nghe được mùi rượu, một cái nhận lấy kia bình ngọc, thẳng hướng trong miệng đảo chút, tiếp lấy nhắm lại con mắt phẩm sự tươi đẹp mùi vị, đội kia Ngọc Lộ hoàn toàn chảy vào trong bụng, mới chậm rãi giương đôi mắt, một bộ chìm đắm bộ dáng nói: "Nếu không phải Thiệu Hưng nước, cất không được như vậy rượu ngon! có này đủ để, có này đủ để! ! !"

Trần Quân lắc đầu cười nói: "Ngô cho là ngô Trần Quân coi như là Ái Tử chi nhân, lần này cùng Quách Phụng Hiếu vừa so sánh với, kém xa vậy!"

Lưu Hiệp nói: "Có rượu có thực, không có ca múa trợ hứng sao hành!" tiếp lấy lại vỗ tay một cái. nhất thời từ phòng giam ngoại đi tới mấy vị vũ cơ.

Trần Quân không cẩn thận liếc thấy Vũ Nữ người đầu lĩnh tướng mạo, mảnh tướng vừa rồi uống vào trong miệng chỉ từ phun ra ngoài!

Quách Gia nhìn một cái, không khỏi lắc đầu nói: "Trường văn huynh hành động này quả thật lãng phí thẳng đến, gặp kẻ múa Cơ không cần nơi này!" đối với vừa rồi phun ra từ rất có tiếc cho ý.

Chẳng qua là đội Kỳ quay đầu gặp Lưu Hiệp mời vào vũ cơ, lập tức cũng một cái đem uống vào chỉ từ phun ra ngoài, không khỏi sắc cổ họng, thiếu chút nữa tắt hơi. Trần Quân vội vàng chụp Quách Gia sau lưng, giúp đỡ thuận khí. Lưu Hiệp thấy vậy cười ha ha, Trần Quân tuy là hỗ trợ cũng có chút cười trên nỗi đau của người khác ý.

Chỉ thấy đầu lĩnh kia vũ cơ chính là trước kia một vị kia vụ hãm hai người say rượu mất lý trí hành hung xấu xí con gái.

Lưu Hiệp nói: "Nhị vị chớ như thế, thỉnh nghiệm tức xem cô gái này, đội Bá Hòa vì nhị vị biến một cái Tiểu Tiểu ảo thuật!"

Dứt lời lập tức đối với kia xấu xí nữ tử búng ngón tay vang, nhất thời mặt sau có người đem chậu gỗ cùng trang điểm đồ dùng đem ra. kia xấu xí nữ tử liền tại Quách Gia cùng Trần Quân trước mặt bắt đầu tháo trang sức, mỗi động một cái, Quách Gia cùng Trần Quân cũng hơi ngạc nhiên. đội toàn bộ tháo xong trang, nhất thời xuất hiện một cái yểu điệu tuyệt luân, cực kỳ mạo mỹ dung nhan nữ tử. Trần Quân trừng đại con mắt tựa hồ không thể tin được, chỉ đàn bà kia sững sờ nói: "Chuyện này. . cái này há chẳng phải là phẩm hương Lâu đầu bài Vũ Nữ, uyển hương tiểu thư sao! chuyện này. ."

Đàn bà kia yểu điệu khuất tất thì lễ nói: "Uyển hương cho chư vị công tử làm lễ ra mắt!"

Tiếp đó, Lưu Hiệp lại vỗ vỗ tay, liền thấy kia còn lại Vũ Nữ đồng thời phục vụ uyển hương trang điểm. gặp Kỳ hướng về phía gương đồng, mỗi mây may đều hiện ra ở Quách Gia cùng Trần Quân trước mặt.

Đội trang điểm xong, kia lông mày kẻ đen cong tiệp, má phấn đôi môi, Lợm mắt răng trắng, nhất thời 1 cười tươi rồi đầu bài như hoa Mỹ Cơ liền xuất hiện ở hai người trước khi.

Lưu Hiệp nói: "Ngô mỗi xem nữ tử trang trí, đều cảm thấy kinh dị không dứt, này cô gái nhỏ trang điểm cũng là một môn Đại Học Vấn. tựa như cùng này ngay từ đầu xấu xí trang phục, đem người làm mới nhìn lúc, không một người nhìn ra Kỳ chính là phẩm hương Lâu đầu bài danh kỹ, chẳng qua là tháo trang sức dung nhan lần nữa hiện ra lúc, chúng ta tài bưng tỉnh đại ngộ. càng cảm thấy tướng mạo mỹ không dứt, rồi đến này Mặc đại Chu bộ như vậy 1 vẽ, lại vừa là một cái khác phiến tuyệt vời cảnh tượng. có thể thấy được mặt mũi còn như vậy, huống chi Tâm u! ! nhượng nhân thâm tư tưởng không thôi a, nhị vị ý như thế nào?"

Trần Quân nghe lời ấy hơi suy tư, mà Quách Gia nhưng là gật đầu cười nói: "Công tử lời ấy ngược lại khá có thâm ý, phen biểu diễn này tuy là bình thường chúng ta đều biết, không phải là nữ tử trang điểm thôi, nhưng chưa từng như này tỉ mỉ tra xét. công tử lần này đem như vậy rất nhỏ chuyện lấy như thể hình thức phơi bày cho chúng ta nhĩ vị, thật có thể nói là là trước đó chưa từng có, xuất sắc! xuất sắc! !"

Lưu Hiệp cười cười, này mới mẽ độc đáo qua, tự nhiên này thời thượng duy mỹ liền thiếu không, này Hán Triều, cái gọi là thời thượng duy mỹ đơn giản chính là ca múa. vì vậy ở nơi này tối tắm trong phòng tù nhất thời đem đưa lượn lơ tiếng hát, kia mạn mạn vũ tư, nhất thời nhượng bản thân này ô trọc cảnh tượng trở nên như đôi mắt Tiên Cảnh, ba người tiêu trừ ngăn cách cõi mở uống thỏa thích.

Lưu Hiệp hai ngày này có thể cố ý điều tra qua hai người sở thích, Quách Gia được rồi, nghiện rượu vậy, mà Trần Quân mặc dù có tài khí, nhưng sở thích đơn giản cùng đương đại con em thế gia không sai biệt lắm, đều là Ái mỹ nhân này rượu ngon, đồ mới mẽ đồ chơi. Lưu Hiệp lần này chiêu đãi cũng coi là thật sâu bắt hai người Tâm, về phần sau này làm sao, chậm hơn chậm mà hợp.

Lưu Hiệp đối với Trần Quân ngược lại không thái dám cam đoan, nhưng là Quách Gia bực nào người quen năng lực, tự nhiên nhìn ra được Lưu Hiệp chỗ bất phạm, bây giờ này Tam Quốc danh tiếng lớn nhất năm cái mưu sĩ một người trong đó đã coi như là nhét vào túi tiền mình, bởi vì lúc này Lưu Hiệp đã nghe được vòng tay trung vang lên một trận dễ nghe thanh thúy thanh thanh âm.

"Chúc mừng ngài, thân ái người sử dụng, ngài thu phục siêu cấp mưu sĩ Quách Gia, đặc biệt ở đây mở ra điểm tướng thẻ trời sinh Phụng Hiếu, khen thưởng hồi đãi giá trị hai trăm ngàn!"

Ps: siêu cấp mệt nhọc mệt mỏi, bất quá vì thực hiện lời hứa, tại hạ bất cứ giá nào, tiếp tục cầm đầu gõ chữ, ngày mai còn phải năm giờ thức dậy xuất ngoại làm việc. . ta siết cái mẹ ruột đi, đây rồi cuộc là cái tình huống gì bất quá mọi người yên tâm, ngày mai đối mới tuyệt sẽ không thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: phòng ngựa chu đáo

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vấn.

Quách Gia không hổ là siêu cấp mưu sĩ, có thể trở thành cùng Gia Cát Lượng, Bàng Thống, Cổ Hù, Tư Mã Ý, cùng nổi danh mưu sĩ tuyệt sẽ không là phiếm phiếm hạng người, từ phần thưởng này hồi đãi thượng là có thể nhìn ra được. bây giờ Lưu Hiệp là biết dùng người, lại được bạc, bộ ngực thông suốt.

Lưu Hiệp cùng Quách Gia Trần Quân hai người dám ở nơi này trong phòng giam đợi một đêm, đợi ngày thứ hai ba người lại một cùng đi ngoại ô thăm viếng Tư Mã Huy tiên sinh. bây giờ Tư Mã Huy đảo coi như tốt khách, xa còn lâu mới có được đặt tới thật tốt tiên sinh mức độ.

Ba người xa xa liền gặp 1 bốn năm mươi tuổi lão giả, tại nhà mình trong sân chũng nhiều chút mảnh nhỏ thức ăn. bây giờ cái này trong năm, nhà mình chũng mảnh nhỏ thức ăn cũng đáng giá không ít tiền, bây giờ có thể ăn phẩm loại mặc dù cũng không giống như tương lai nhiều như vậy, đơn giản cũng chính là rau hẹ loại đồ vật, nhưng là rất được hoan nghênh, mảnh nhỏ thức ăn giá trị có thể vượt qua đồng loại bột mì cùng lương thực.

Bây giờ trong sân xuân thức ăn đã phát ra non mềm Hoàng Nha Nhi, nhìn rất là Khả Nhân. ba người đã vào sân, Tư Mã Huy nhưng là một mực đưa lưng về phía ba người tự bận rộn tự đất canh tác, tựa hồ căn bản không phát hiện Lưu Hiệp đám người đến.

Cái nhà này Lưu Hiệp tự nhiên không phải là lần đầu tiên tới, lúc này hán ngồi xổm người xuống đang chuẩn bị phủ một cái sò trên đất chồi non. Tư Mã Huy dư quang liếc về cử động này nhất thời xách cái cuốc chạy tới: "Thiết mặc động thủ! ! người này phá của tiểu tử! khắp nơi xài tiền bấy bạ, cũng không thấy cho lão sư sử diêm! bây giờ còn phải động lão sư mảnh nhỏ thức ăn! đây nếu là sò xấu, ngô không để yên cho người! !" Tư Mã Huy sống lưng cũng không thẳng, có một chút lưng gù, Hi uống rượu có hồngбет mũi, 1 song con mắt mặc dù không lớn, nhưng là Minh Kính sáng, tựa hồ có thể đem người nhìn thấu.

Lưu Hiệp cười hắc hắc, không khỏi nói: "Đều gặp lão sư tặng học sinh lễ vật, cái gọi là đích thân dạy dỗ, hiến thân với đệ tử, học sinh tự mình noi theo cổ nhân. lần này tới ăn chùa uống chùa, cũng không phải là cổ thánh tiên hiền đạo lý được, lão sư dạy bảo khắc trong tâm khảm duyên cớ, học sinh này ăn là chuyện đương nhiên, sò được là đường đường chính chính a!"

Tư Mã Huy gặp Lưu Hiệp một bộ tranh cãi dáng vẻ, lại lại có lý chẳng sợ, không khỏi bị tức nói: "Người tiểu tử này ngược lại không sinh phân! tới liền bắt đầu hồ sơ sửa đổi cổ thánh đại đạo, ai! thôi a! ai kêu lão phu người quen mất vụng về, thu người như vậy cái liếc mắt Tiểu Lang. xem ra người lần này tới tìm lão sư lại không có chuyện tốt lành gì!"

"Lão sư lời ấy khác biệt, học sinh theo thầy hai năm, sách này tin nhưng là một mực không từng đứt đoạn, hôm nay nhưng là còn dẫn người đến thăm lão

sư phải không ? hơn nữa hai ngày trước không phải là mỗi ngày đi cùng, cho lão sư mang lễ vật sao!" Lư Hiệp không khỏi nói.

"Hai bình tử cũng muốn đuổi lão sư ta, bắt quá phía sau người hai vị này ngược lại có chút nhìn quen mắt, nhưng lão phu đoán một chút!" gặp này hồng bát mũi lão tiên sinh đi tới Quách Gia bên người, Quách Gia khẽ vuốt cằm hành lễ, Tư Mã Huy gật đầu một cái nhìn một chút Quách Gia nói: "Ừ, đây là ngô Dương Dịch Quách Gia Quách Phụng Hiếu! lão hủ cùng Phụng Hiếu cũng có hai năm không thấy, bây giờ ngược lại lớn lên giống người đàn ông! nam nhân này cùng Quan sau này sẽ là không giống nhau! đây chính là cái chân chính có chủ ý chủ. tiểu tử nhãn quang không tệ!"

Quách Gia nói: "Chịu được tiên sinh dạy bảo, Quách Gia không dám quên!"

Tiếp lấy hân lại đi tới Trần Quân trước mặt, Trần Quân lập tức khom người nói: "Thầy Kính Tiên Sinh được!"

Tư Mã Huy nhìn Trần Quân cười nói: "Chắc hẳn đây chính là Bình Nguyên Tướng Trần tiên sinh chỉ tử Trần Quân, ừ, Hồ Phụ vô khuyển tử, là một Diệu Tài Nhi! ngô đã sớm nói lão hủ tuyệt sẽ không nhìn lầm người. mấy năm này không thấy, lại lớn lên không ít! không tệ không tệ!"

"Lão sư đề cử người, học sinh nhất định là tin tưởng, chuyện này thành, học sinh nhưng là hoan hỉ dị thường, đặc biệt tới thỉnh lão sư cùng ăn mừng. lão sư như thế đem học sinh chặn ngoài cửa, trước lật lại lạnh nhạt, há là đạo đãi khách?"

"Lại muốn ăn chùa uống chùa! người không phải là có lúc đó nấu cơm Hi nhi cô nương phục dịch, nếu muốn ăn no, gọi nàng làm cho người. lão sư nơi này nhưng là tiết kiệm rất, không có lương tâm cho người này phá cửa tiểu tử lãng phí!" Tư Mã Huy cười mắng Lư Hiệp nói.

Lư Hiệp từ khi định ra kế hoạch hậu liên tại hai năm trước lấy truyền thư hình thức thăm viếng thế gian này hào kiệt, Tư Mã Huy liền là một cái trong số đó. bởi vì Lư Hiệp trong thơ ngữ xuất kinh nhân, tự nhiên một chút liên hấp dẫn lấy Tư Mã Huy ánh mắt, truyền thư hai tháng, Lư Hiệp mỗi ngày viết thơ, mỗi nửa tháng liền đưa một lần. Tư Mã Huy thấy Lư Hiệp thành ý, lại cảm nhận được lời nói mặc dù chất phác, Kỳ suy nghĩ, suy luận, kiến thức, không một chút không để cho Tư Mã Huy kinh ngạc, Tư Mã Huy gặp Lư Hiệp tài khí bức người, vì vậy liền nguyên làm sách này tín ký danh lão sư. hai năm trung Lư Hiệp kiếm tẩu thiên phong, trong thơ rất có quái chiêu, đến cũng lệnh Tư Mã Huy cảm thấy có thú.

Chẳng qua là ngày hôm trước Lư Hiệp tự mình đến bái kiến, lúc đầu Lư Hiệp ngược lại lễ độ, sau đó liền nương Tư Mã Huy vừa yêu vừa hận.

Lư Hiệp hai ngày này một mực ở Tư Mã Huy chỗ ở ở, ăn Tư Mã gia khẩu phần lương thực, ngày hôm trước còn nói phải giúp Tư Mã Huy trồng rau. có thể Lư Hiệp nơi nào làm qua chuyện như thế, kết quả dùng cái cuốc không có đào hai cái, cò đại ngược lại không có đào hạ mấy cây, ngược lại đem Tư Mã Huy sở chủng chi mảnh nhỏ thức ăn đào đi 2m. Tư Mã Huy đối với mấy cái này mảnh nhỏ thức ăn nhưng là chiếu cố yêu quý cực kì, Lư Hiệp như thế rất tốt, làm nhục một lần, Tư Mã Huy tại chỗ tự cho Lư Hiệp cái nút phá cửa danh hiệu.

Tiếp theo tại thảo luận Lư Hiệp làm sao thu phục Quách Gia về vấn đề, Tư Mã Huy đề cử Trần Quân, nghe bây giờ Trần Quân thụ phụ thân nò, tới đây Toánh Xuyên Dương Dịch cùng Băng Đức Công có chuyện quan trọng thương lượng. Tư Mã Huy cùng Băng Đức Công tình đồng thù tặc, tự nhiên biết chuyện này. cho nên Lư Hiệp liền cũng đánh lên Trần Quân chủ ý.

Kết quả là Lư Hiệp đã nói ra lần này thu phục Quách Gia cùng Trần Quân kế hoạch, đem Lư Hiệp nói xong, Lư Hiệp này phá cửa danh hiệu coi như là tại Tư Mã Huy trong lòng cố định hình ảnh. bởi vì hồi lộ huyện lệnh, chiếm dùng phòng giam, thêm thỉnh đầu bài vũ cơ xuất ngoại diễn vũ, thêm các loại phục dịch hiếm quý nễ thực, nói ít cũng phải một trăm ngàn tiền. Lư Hiệp nhưng là nháy mắt cũng không nháy mắt con mắt, thuận miệng liền cầm. có thể hai ngày này Tư Mã Huy gia gạo lúc cơm Lư Hiệp nhưng cũng ăn phún hương, cũng không ăn ít, hai ngày Lư Hiệp mang bốn người, ước chừng ăn Tư Mã Huy nửa tháng khẩu phần lương thực, chút nào không nhìn ra tiểu tử này có tiền đáng về. vì vậy Tư Mã Huy lập tức lại cho Lư Hiệp cái nút Bạch Nhân Lang chụp mũ.

Bây giờ lại muốn dẫn người đến cạ, chính là Tư Mã Huy như thế nào đi nữa hiếu khách, Tư Mã Huy bị, trong nhà lương thực cũng thụ không, coi như là trong nhà lương thực bị, vậy cũng thụ không trong nhà bạn già ban đêm không ngừng không nghỉ khua môi múa mép. Tư Mã Huy tuy là danh sĩ, nhưng cũng là cung cạnh người, lấy ở đâu đến nhiều như vậy dư lương chống lại Lư Hiệp như vậy không có lương tâm tiêu hao, dĩ nhiên lão nhân gia cũng không chịu nổi ban đêm không ngừng không nghỉ lái nhái thế công.

Hai ngày này Tư Mã Huy coi như là đa số Lư Hiệp chịu khổ, tiểu tử này cũng không nói biểu biểu, lão tiên sinh nhìn mình được Lư Hiệp làm nhục kia hai khối địa cùng còn dư lại không nhiều lương thực thở dài thở ngắn.

Lư Hiệp nhưng là rất nhiều ở lâu dài ý, nhiều nhân náo nhiệt Tư Mã Huy ngược lại không để ý, bắt quá chúng ta Thầy Kính Tiên Sinh đã quyết định chủ ý, Lư Hiệp nếu muốn ở cò này Lư tiếp tục ở đi vậy thì phải chính mình tìm ăn đi!

Lư Hiệp biết hai ngày này nương Tư Mã Huy cao hứng đồng thời, cũng để cho hân khí quá sức, bây giờ trong lòng rốt cuộc cảm thấy áy náy. đồng thời này Tư Mã Đại Thâm, cũng là Lư Hiệp sư mẫu, đối với Lư Hiệp nhưng là không ít mặt tròn trắng. bắt quá Lư Hiệp cho tới bây giờ đều làm như không nhìn thấy. bây giờ lão sư giúp mình lớn như vậy bận rộn, thực cũng đã kia nông thôn nông dân cá thể ý thức giải có chồng thật tốt mở mắt một chút.

Vì vậy liền vỗ vỗ tay, nhất thời, có hai chiếc xe lớn từ bên ngoài viện bị người kéo vào được. phía trên trừ thành túi đại Mễ Hòa bạch diện. còn có mấy bó thịt muối, trên một chiếc xe khác là chở hai vò rượu ngon cùng một cái lồng lớn, trong lồng có một con gà trống, cùng năm con gà mái. đều là nhiều chút có thể đánh động người Nông gia thật thành đồ vật.

Tư Mã Huy cũng không phải là hoàn toàn người Nông gia, nhưng là toán hơn nữa, đối với mấy cái này ngược lại rất là thích.

"Học sinh hai ngày đến cho lão sư thêm phiền toái, quấy rầy hồi lâu, lần này cho lão sư mang đến nhiều chút lễ vật, đặc biệt đáp Tạ lão sư yêu thích, lão sư có thỏa mãn hay không?"

Tư Mã Huy xem trước mặt trên xe sờ kéo vật, không khỏi gật đầu một cái cười nói: "Coi như người tiểu tử này có hiếu tâm."

Lưu Hiệp theo bản năng cười cười, Tư Mã Huy thấy Lưu Hiệp chỉ cười nhất thời để ý, nhìn Lưu Hiệp nói: "Ta cũng biết người này Tiểu Bại Gia có hiếu tâm nhưng là không ăn lòng tốt, nhất định là lại có việc, còn không mau nói nghe một chút!"

"Lão sư anh minh! chuyện gì đều không gạt được lão sư con mắt!" Lưu Hiệp cười nói.

Tư Mã Huy biết Lưu Hiệp cái gì đánh tính, tự nhiên dứt khoát nói: "Nói đúng đắn!"

Lưu Hiệp tiến lên trước nói: "Người xem học sinh như thế có thành ý. ngô văn Bảng Đức Công có một lần tử, danh viết Bảng Thông, bây giờ tuổi chừng mười tuổi, còn trẻ có tài, đem tới tất thành đại khí. đợi kỳ thành năm xuất thế, hắc hắc, lão sư có thể hay không đề cử Kỳ đến ta Bá Hòa dưới quyền?"

Ps: sáng sớm ngày mai có thể có thể hay không đổi mới, cũng phải buổi chiều hoặc buổi tối. bất quá chất lượng hết sức hoàn thiện, hai chương có bảo đảm

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: ngọn lửa dầu ấn

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp lại đang Tư Mã Huy nhà ở mấy ngày, đã nhiều ngày Lưu Hiệp rượu ngon thức ăn ngon cung ứng đến, thật ra khiến vẫn đối với Lưu Hiệp mắt tròn trắng Tư Mã Đại Thâm mặt mày hớn hớn. Tư Mã Huy trên khuôn mặt già nua rất cuộc có chút vinh quang, không đến nỗi sẽ ở ban đêm được bà nương khua môi múa mép.

Đợi lại ở sau năm ngày, Lưu Hiệp trước sau thăm viếng chung quanh đây danh sĩ, tỷ như Bảng Đức Công, còn có một chút thân hào nông thôn vân vân.

Cùng lúc đó, Lưu Hiệp lại được đến mấy cái chính mình cần người tin tức. nhưng là mấy người này đều không phải mình bây giờ có thể thu nhập dưới quyền, dù sao bây giờ trong thời cơ chưa chín (còn xanh).

Lưu Hiệp làm xong hết thấy các thứ này, rất cuộc có thể an tâm chuẩn bị trở về Lạc Dương đi làm hẩn thớt thịt béo, nhưng các chư hầu giành được cướp đi.

Bất quá, Lưu Hiệp có Lưu Hiệp dự định, ngày đó lần nữa sáng lên thời điểm Lưu Hiệp cũng đã lên đường.

Về phần Quách Gia Lưu Hiệp đã nhượng hẩn đi Lư Giang tìm Hoa Đà, Lưu Hiệp đã âm thầm phân phó nhân đem Hoa Đà gia quyến cùng nhất hệ Y dùng vật phẩm dời đến Lư Giang, dĩ nhiên Lưu Hiệp cũng không có trên đầu môi nói muốn Hoa Đà giúp hẩn làm sao, chỉ là hy vọng này lão gia hỏa có thể ở tại chính mình Căn cứ địa, cũng thuận lợi tìm hẩn. tới ở hiện tại muốn lưu lại Hoa Đà cơ bản biện pháp chính là cho hẩn tự chuốc lấy phiền phức nhân, nhượng hẩn có thể đủ không ngừng chữa trị, nhượng hẩn không đến nỗi thả tay xuống đầu bệnh nhân đi dùng địa phương. về phần Hoa Đà có thể chữa khỏi hay không Quách Gia, Lưu Hiệp không thể bảo đảm, nhưng là cho dù là lại trách bệnh, hẩn là như vậy có ngược dòng, chính mình lại có hiện đại Y Thư, Quách Gia loại bệnh này có thể tại cổ đại coi như là không trị hết hẩn phải chết bệnh, nhưng ở hiện đại tự có phương pháp sớm chữa trị. chỉ cần Hoa Đà có thể sờ chuẩn Quách Gia gốc bệnh, Lưu Hiệp ắt có niềm tin hốt thuốc đúng bệnh, dù sao Lưu Hiệp cũng có thể hỏi đoán được vật.

Bây giờ đem Quách Gia thu nhập dưới quyền, chính mình hỏi đoán giá trị lại nhiều hai trăm ngàn, có thể dùng số còn lại đạt tới bốn mươi vạn, nhượng Lưu Hiệp hơi có điểm địa chủ lão tài cảm giác, bất quá Lưu Hiệp biết điểm này hỏi đoán giá trị là xa xa không chịu nổi tiêu hao, này cách mạng chưa thành công đồng chí phải tiếp tục cố gắng, ăn mà không làm thủ đoạn Lưu Hiệp là tuyệt đối sẽ không làm.

Trần Quân tạm thời về nhà hỏi bẩm gia phụ, người này Lưu Hiệp không cần cho hẩn ủy phái cái gì, bởi vì đem đến từ có Triều Đình ủy phái. Lưu Hiệp còn dự định nhượng hẩn tại Lưu Đại Nhĩ đoá đoạt Từ Châu thời điểm thật tốt chen chân.

Bất quá này năm ngày coi như là khổ Đông Lai qua lại bồn tẩu, bởi vì Đông Lai lại bị phái đi Côn Châu thỉnh Trần Cung đi, bây giờ đã ước định cẩn thận tại Côn Châu Tề Dương Quận gặp nhau, Tề Dương khản ai Trần Lưu Quận lấy đông, lại đi gần đến hai ngày rồi cuộc đến Tề Dương Quận Thành.

Tề Dương Quận tại Tam Quốc trung Tịnh không nổi danh, cũng không có gì danh sĩ, mà dù sao là đất đai một quận, Tề Dương Quận Quận Thành vẫn có chút hùng tráng. đợi đến bên trong thành, lui tới khách qua đường cũng là nối liền không dứt. ngày nay thiên hạ cũng không đại loạn, này lái buôn Nông tác đều là giống như quá khứ, dù sao lão bách tính là muốn ăn cơm và nộp thuế, cơm có thể không ăn, nhưng thuế là nhất định phải giao, đây chính là này Đông Hán năm cuối tuyệt đối tin điều.

Vừa vào đến bên trong thành, Lưu Hiệp liền do Trần Tứ dẫn dắt xe ngựa, một đường đến Tề Dương Quận nổi danh nhất vạn thọ Lâu, nơi này là Tề Dương đứng đầu tốt địa phương, vô luận là dẫn người hoa thiên tử địa hay lại là vũ thơ làm phú, hay hoặc là tiếp khách tiếp đãi, nơi này hết thấy đều là nhất đẳng sang trọng, đơn giản mà nói, vạn thọ Lâu đó là chỉ có người có tiền mới có thể nhập đắc khỏi địa phương. Lưu Hiệp cá nhân tính cách ở nơi nào bày, có thể ở tốt đây tuyệt đối là không dùng được kém, hẳn là một cái thích làm cho người ta mặt mũi, đồng thời mình cũng thích thể diện nhân, thà người tiêu tiền như rác tốn nhiều tiền, cũng tuyệt không tại mặt mũi đầu phân, này từ hẳn kiếp trước nguyên nhân cái chết thượng cũng có thể thấy được.

Trần Tứ đem ngựa xe mang tới một bên, Đông Lai lấy tiền đứt lốt căn phòng, này Trần Cung bởi vì có chuyện, làm sao cũng phải ngày mai mới có thể đến. y theo Lưu Hiệp cá tính, đến 1 cái địa phương đều phải nói một ngày trước hoặc là hai ngày, cho nên lần này cũng không ngoại lệ. cái thói quen này trên căn bản Trần Tứ cùng Đông Lai đều vô cùng rõ ràng.

Trần Tứ đem ngựa xe dắt cho kia tửu lâu tiếp đãi phục dịch, liền dẫn Lưu Hiệp Nhị nhi cùng Hi nhi nhập môn. một đường đi theo Lưu Hiệp phong trần phó phó, hai cô bé cũng đã lâu không có đánh lý qua, tới đây vạn thọ Lâu làm sao cũng phải thật tốt nghỉ dưỡng sức, Lưu Hiệp biết khổ hai cái cô nàng, dù sao hai người là mình sai sử quán thiếp thân thị nữ, Lưu Hiệp cũng yêu thương nàng môn, vì vậy liền chuẩn bị làm cho các nàng ở nơi này vạn thọ Lâu thật tốt nghỉ dưỡng sức mấy ngày lại lên đường hồi Đông Đô Lạc Dương.

Hết thấy đứt lốt xong, Lưu Hiệp mang theo mọi người nghỉ ngơi một ngày cho khỏe tức, Lưu Hiệp cũng không nhàn rồi, luyện công là tuyệt đối không thể thả hạ. một đêm yên lặng, đợi đến sáng sớm ngày thứ hai, Lưu Hiệp thật sớm liền đứng lên, lúc này tự có vạn thọ Lâu nô tỳ hầu hạ Lưu Hiệp thay quần áo lau mặt chải tóc, Lưu Hiệp cho Nhị nhi Hi nhi hạ từ mệnh lệnh, để cho hai người nhất định phải thật tốt nghỉ dưỡng sức, bằng không lại tiếp tục như thế, kia mạo mỵ trắng noãn khuôn mặt nhỏ nhắn, sẽ bị này dãi gió dầm mưa giày vò cảm giác cho tàn phá rồi, đây là Lưu Hiệp vạn vạn không muốn thấy.

Đợi đến lau mặt chải tóc xong, Trần Tứ đã tại bên ngoài gõ cửa, đối với Lưu Hiệp dậy sớm thói quen Trần Tứ cũng là mò thấy.

"Công tử! bữa ăn sáng Trần Tứ đã vì ngài dự bị được, ngoài ra Đông Lai đã lên đường chuẩn bị đi nghênh đón Công Thai tiên sinh."

"Biết!" Lưu Hiệp nói, dứt lời liền ra ngoài do Trần Tứ dẫn đến nhĩ gian dùng cơm.

Chỉ là vừa chờ Lưu Hiệp dùng cơm dùng đến một nửa, liền nghe bên ngoài tựa hồ có hơi tiếng ồn ào thanh âm, không khỏi phân phó Trần Tứ mở cửa sổ ra, Lưu Hiệp ngâm bánh ngọt từ trên lầu hướng ồn ào ngon nguồn nhìn.

Từ Lưu Hiệp góc độ đứng lúc có thể thấy cửa chính phương hướng, chỉ thấy vạn thọ Lâu cao môn trước khi đã có mấy người vây xem, bởi vì lúc này trước cửa mấy cái hộ viện đang bị chương quỹ bức bối giáo huấn!

Chỉ thấy kia chương quỹ tay cầm Giới Xích, từng bước từng bước xao hộ viện đầu, mấy cái thủ môn hộ viện không dám chi nửa tiếng!

Kia chương quỹ chỉ vạn thọ Lâu đại môn Trụ Từ mắng: "Muốn mấy người các ngươi ăn không ngồi rồi có ích lợi gì! các ngươi nhìn một chút! nhìn một chút! cửa này Trụ Từ! đây chính là Hồng Mộc Đại Lương, là một cái cửa tiệm điện! ! kêu mấy tên phế vật các ngươi gác đêm, các ngươi lại la ó! có thể dưới mí mắt nhượng nhân đêm cửa Trụ Từ hoa hoa rồi! đem mấy người các ngươi bán đều không thương nổi phần này trang hoàng! nói! mấy người các ngươi tối hôm qua mẹ hắn đi làm gì! nếu không khai nói thật, Lão Từ phá các ngươi da!"

Một người trong đó thủ môn hộ viện không khỏi phàn nàn nói: "Chương quỹ nhưng là oan uổng chúng ta mấy vị! chúng ta vì vạn thọ Lâu làm việc nào dám lười biếng! chẳng qua là đêm qua chúng ta thay ca thời điểm, ta theo lão Vương nội cấp cời cái thủ, kết quả trở lại một cái, liền nhiều hoa đầu! ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra! rốt cuộc là cái nào Tang Môn Tinh khắc, hại huynh đệ mấy cái công lấy sau lưng oan ức, muốn Lão Từ biết không phải làm thịt hắn không thể!"

"Ngươi đang ở đây Lão Từ trước mặt, cũng dám kêu Lão Từ! !" dứt lời tự cho người kia nhiều mấy cái nữa Giới Xích cả giận nói: "Cuồn cuộn cút! nói cho các ngươi biết mấy cái, xem ở các ngươi bình thường làm coi như nghiêm túc, ta lần này tha các ngươi một lần! bất quá tháng này tiền công giảm phân nửa đến bỏ tức này bỏ tu phí! nếu là nếu có lần sau nữa, mấy người các ngươi tự cho Lão Từ hết thấy lăn về nhà trồng ruộng đi!"

Dứt lời, kia chương quỹ một người một cước, liền đem mấy cái hộ viện đạp phải một bên.

Lưu Hiệp đối với loại chuyện nhỏ này luôn luôn tương đối để ý, suy nghĩ một chút, vì vậy liền đối với Trần Tứ nói: "Ngươi đi xuống xem một chút, rốt cuộc là cái gì đầu!"

Trần Tứ nghe vậy lập tức xuống lầu kiểm tra, chỉ một lúc sau, liền theo một đường nhỏ chạy tới, đối với Lưu Hiệp hồi bẩm nói: "Công tử, kia đầu ngược lại cũng kỳ quái, xem ra giống như là một dạng hóa, bất quá lại không giống, tựa hồ Tịnh không phải là cái gì khắc lên, mà là trực tiếp một cái dẫn từ đó lên đi tựa như.

Lưu Hiệp nghe một chút, nhất thời nổi lên nghi ngờ, chẳng lẽ là cái gì ám hiệu?

Dứt lời Lưu Hiệp liền vừa nhảy lên thân dự định tự mình hạ đi điều tra một phen. đem Lưu Hiệp đi tới trước cửa lúc, quả nhiên thấy Môn trên cây cột nhiều khoảng ba tắc, một tắc thâm ngon lửa ký hiệu.

Lưu Hiệp không khỏi để ý, lập tức đối với Trần Tứ nói: "Ngươi đi vào trong thành tra một chút xem, tại trong thành này có còn hay không như vậy ký hiệu. nếu như có đem vị trí đều nhớ kỹ "

"Dạ!"

Lúc này Tề Dương Quận một tòa bên trong đại viện, cùng vừa rồi chương quỹ giáo huấn hộ viện bài tràng có chút tương tự, cũng là bất quá phía trước là một cái xã thân trang trí nhân, còn lại đều là đồng loạt người quần áo đen, chỉ thấy kia thân hào nông thôn trang trí người cảm tức nhìn những thứ này người quần áo đen, trầm giọng nói: "Kia vạn thọ Lâu thẳng thâu ký là ai ần! ai ần! !"

Chỉ thấy trong hắc y nhân có một người về phía trước nói: "Tề Dương vạn thọ Lâu khu phố là 2 Cầu Từ phụ trách!"

"2 Cầu Từ?" kia thân hào nông thôn hỏi tương một chút, tựa hồ nhớ tới, bất quá trong mấy người này cũng không người này, không khỏi hỏi "Kỳ hiện ở nơi nào?"

Lại chỉ gặp cửa sau có một người ôm bụng đi tới, thấy mọi người đều đội tốt vôi vàng chạy tới đứng ở một bên, lại thấy kia thân hào nông thôn ý vị theo dõi hẳn, những người khác cũng liếc nhìn hẳn một cái, không khỏi cảm thấy kỳ quái, chỉ thấy kia thân hào nông thôn đi tới bên cạnh hẳn đến: "Kia dấu ần là người ần?"

"Cái gì dấu ần?" 2 cầu sờ một cái đầu tựa hồ không quá rõ.

"Chính là vạn thọ Lâu dấu ần! !" thân hào nông thôn không khỏi nhiệt độ nộ.

2 cầu nghe một chút, không khỏi có chút đắc ý nói: "Không sai là ta đây ần! ta đây thấy kia vạn thọ Lâu là phồn hoa nhất địa phân, ta đây tưởng a, này dấu ần dĩ nhiên là phải nhường nhân nhìn thấy! cho nên, ta đây tự ần, ta đây thông minh không!"

Thân hào nông thôn nghe một chút, nhất thời sắc mặt phiếm hồng, giận dữ phản cười nói: "Thông minh! quá thông minh, thông minh hơn người a! thông minh về đến nhà! !" dứt lời sẽ cầm cây quạt trong tay, dựa theo 2 Cầu Từ tự một hồi đánh, thoáng cái cây quạt đều gãy cầu! còn không hết hận, không khỏi đổi thành cầm chân đạp.

2 Cầu Từ nhất thời bị đánh ôm đầu chạy trốn: "Làm gì đánh ta đây! ! dám làm cái gì!"

Kia thân hào nông thôn cả giận nói: "Chúng ta Bạch Hồ Đường làm sao trở ra như thế bỗng chùy người! lần này hộ tổng nhiệm vụ cực kỳ trọng yếu, nói là âm thầm tập hợp liên lạc, âm thầm! ! người đều đem Thánh Ân ần đến kia vạn thọ trên lầu đi, là sống sợ còn lại đường chủ không biết ta Bạch Hồ Đường muốn ở chỗ này hội nghị không phải là!" dứt lời, liền muốn một chương hướng kia 2 Cầu Từ đầu vỗ tới.

Đúng lúc này bên cạnh người vội vàng ngăn cản nói: "Đường chủ không thể! 2 cầu mặc dù lần này có lỗi, bất quá hẳn nhưng là tân tiến Giáo Chúng trung duy nhất một trong vòng ba tháng đem chúng ta Bạch Hồ Đường Phục Hồ công luyện đến tam trọng lấy Thượng Thiên tài! chúng ta Bạch Hồ Đường bây giờ muốn bị nhân đề xuống một đầu, bây giờ hộ tổng Thánh Nữ nhiệm vụ rơi vào chúng ta Bạch Hồ Đường trong tay, cũng không thể được những người khác cướp đi. bây giờ chính là lúc dùng người, 2 cầu mở mang trí tuệ muộn, ngài xem ở hẳn trung tâm với Thánh Giáo phân thượng tha cho hẳn lấy đi! !"

Kia đường chủ nghe một chút, không khỏi thở dài nói: "Ai! thôi a! ta Bạch Hồ Đường nếu là tiếp tục như vậy cuối cùng cũng bị người vượt trên một con!" tiếp lấy hẳn trừng 2 cầu liếc mắt, lại đưa mắt thu hồi đối với mấy người nghiêm túc nói: "Lần này là chúng ta lập công xoay mình cơ hội, các người lần này nhất định phải lên tinh thần đi, nếu là Thánh Nữ ra phân nửa bất trắc! ngộ rồi không tội chết, các người cũng giống vậy! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: dạ thám phủ trạch

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Vào lúc giữa trưa, khí trời trong, từ khi trận mưa đi qua khí trời càng phát ra ẩm áp, Trần Tứ từ bên ngoài trở lại, đã điều tra xong tình huống, đúng như dự đoán, ngọn lửa này ký hiệu ở trong thành rất nhiều nơi đều có, bất quá duy nhất một địa phương bất đồng là, tại Thành Đông đầu một nơi cửa đại viện thượng hai giác phân biệt có một nơi ngọn lửa dấu ần, nếu như không có sai này cái địa phương rất có thể chính là những dấu hiệu này ngọn nguồn.

Lại qua nửa giờ, Đông Lai lại trở lại, nguyên lai là Trần Cung đưa tin tới, tựa hồ hẳn giúp Lưu Đại làm việc xảy ra sự cố, còn cần ba ngày mới có thể làm xong.

Lời như vậy cũng không dừng biện pháp, Lưu Hiệp không thể làm gì khác hơn là tạm thời chờ đợi, chẳng qua là khoảng thời gian này không thể nhàn rỗi, vì vậy Lưu Hiệp liền đánh lên ngọn lửa kia ký hiệu chủ ý.

Đợi đến màn đêm buông xuống, buổi chiều Tinh Thần mang theo nhàn nhạt ánh trăng, Lưu Hiệp mặc xong thừa dịp ánh trăng ra ngoài, dựa theo Trần Tứ chỉ dẫn phương hướng, Lưu Hiệp một đường đi tới kia Đông Thành đại trạch trước, kia nhà trên tấm bảng viết Tiền phủ. đại môn hai giác chỗ quả nhiên

có hai cái ngọn lửa ký hiệu.

Lưu Hiệp tự nhiên không giống với còn lại mao tặc, giấy thùng loại vô dụng, hẳn trực tiếp đường vòng mặt bên tại nhà ngoại nhà tù biên nghênh ngang biến ra mấy khối tấm đá, chỉ hậu trực tiếp giống như đi thang lầu một loại đập thốc khối đá liền đi lên tường một bên, gấp bên trong không có ai chỉ hậu, lập tức leo lên tường, đem những Thạch đó bản thu tay về vòng tay, nhảy vào bên trong viện.

Bên trong viện Đại Đường phòng cửa đóng kín, bất quá bên trong đang nhưng là mở ra, giấy cửa sổ thượng mơ hồ lóe lên mấy người bóng người, ngoài cửa trông coi hai cái người quần áo đen, Lưu Hiệp mới vừa rồi bị bóng cây sở che đây, cho nên Tịnh không làm kinh động bọn họ.

Theo bên tường bóng cây, Lưu Hiệp một đường theo đỉnh Môn chạy tới hậu viện, cũng không lâu lắm liền có hai người xách đèn lồng tuần đêm, Lưu Hiệp gặp Kỳ bước chân vững vàng, phỏng chừng hai người này là người có luyện võ, nếu là bình thường gia đình khóe căn đêm khuya nghiêm phòng tử thủ.

Lưu Hiệp đoán chừng Trần Tứ nói không sai, số tiền này phù chính là kia ký hiệu xuất xứ. lần này hẳn sở dĩ tới nơi này bao nhiêu nhưng thật ra là vì chính mình đối với nguy hiểm khừu giác cùng tò mò Tâm quá phá, nếu là không có gì hay chơi đùa phòng chừng Lưu Hiệp liền quyết định rời đi.

Đội kia hai cái tuần đêm sau khi đi, Lưu Hiệp liền từ hậu viện không người trông chừng chỗ, mở ra Linh Lung vũ bộ nhảy lên Đại Đường nóc phòng, dù sao bây giờ mở ra Linh Lung vũ bộ, nếu thật phát hiện có gì không đúng liền có thể lập tức chạy ra.

Lưu Hiệp nhảy lên nóc phòng, bởi vì thân thể nhẹ nhàng, không có phát ra cái gì vang động, hẳn một đường nằm ở trên nóc nhà, một mực treo đến Đại Đường nơi, tiếp lấy cẩn thận từng li từng tí từ đến gần phòng lương nơi kín đáo bóc một khối kẻ mảnh ngói. lần này hơi có chút rình coi làm Tặc khoái cảm, nhưng Lưu Hiệp cảm thấy có chút hưng phấn, tim đập hơi nhanh lên.

Lưu Hiệp nhìn xuống dưới, quả nhiên thấy có sắp tới hai mươi người tụ tập tại trong sảnh, người cầm đầu chính là một cái xã thân bộ dáng nhân.

Trong sảnh bày hai hàng băng ghế, này hai mươi người chính là ngồi ở trong đó, chỉ thấy cái đó thân hào nông thôn bộ dáng nhân đứng lên nói: "Lời vừa mới nói Triệu Đà Chủ đã nói qua, chúng ta lần này tới trọng yếu sự, chính là muốn đem Thánh Nữ người được đề cử bình an đưa đến Thánh Giáo tông đàn. mọi người phải rõ ràng một chút, Thánh Nữ tuyển chọn nhưng là hai mươi năm một lần, mỗi lần chỉ có ba gã người được đề cử. bây giờ chúng ta nam phái Bạch Hồ Đường có cơ hội này, Tịnh không phải là bởi vì chúng ta mạnh hơn người khác, mà là bởi vì này Thánh Nữ vừa vận là xuất từ Vũ Di Sơn Ngọc Nữ Phong nhất phái, từ phía nam một mực tới đường tắt chúng ta nơi này, chúng ta nếu không phải thật tốt nắm chặt, cho chúng ta nam phái làm ra dáng vẻ, chúng ta đây Bạch Hồ Đường tự vĩnh còn lâu mới có được ngày nổi danh! vì vậy, các vị đang ngồi ở đây, chúng ta một là sẽ đối tín tức này bảo mật, thứ hai, nhất định phải bảo đảm Thánh Nữ an toàn. Thánh Giáo phát triển đến nay, mặc dù một mực ở âm thầm, nhưng là lại cũng không thiếu phản đối thế lực. đồng thời, ngoài ra hai nơi Thánh Nữ sở ủng hộ hệ phái cũng sẽ đối với chúng ta lần hành động này làm ra quấy nhiễu, mọi người phải gọi lên một trăm hai chục ngàn phần tinh thần. lần hành động này nhược thành! ngộ là được thỉnh cầu tông đàn tưởng thưởng, như vậy mọi người đều có thể được Thánh Giáo bí truyền Cửu Tiêu Thánh lộ một chai, đây chính là có trợ giúp chúng ta nam phái luyện công hấp thu đạo tâm tinh hoa chỉ bảo! vì vậy cho chúng ta phát triển, lần này thì nhất định phải dựa vào các vị!"

Lúc này Hữu xếp hàng bên trong có 1 người nói: "Đường chủ, dung Lý mỗ nói khó nghe, chúng ta Bạch Hồ Đường, muốn không để cho đường Đường biết chuyện này, sợ rằng sự không thể, huống chi nếu quả thật có những phái hệ khác tới tập kích chúng ta, sợ rằng bằng vào chúng ta chính là Bạch Hồ Đường không thể ngăn cản a! theo ta thấy chúng ta lần này hay là đem Thánh Nữ đã đến giải quyết nói cho Sư chương môn thật tốt, như vậy chúng ta ít nhất có thể từ sư chương môn nơi đó mò được điểm chỗ tốt, không đến nỗi một khi xảy ra chuyện gì uống đưa các anh em tánh mạng a!"

Một người khác cũng phụ nghị đạo: "Ta cho là Lý Đà Chủ nói để ý tới a! đường chủ người có thể phải thi cho thật giỏi lo, chuyện này không phải chuyện đùa!"

Kia thân hào nông thôn hoá trang nhân nghe sau này cũng không khỏi thở dài nói: "Các vị huynh đệ, ta cũng là vì chúng ta Bạch Hồ đường huynh đệ lo nghĩ. mọi người cũng biết, chúng ta bây giờ nam phái chương môn là người nào! Sư Thiên tới tên kia lúc nào để ý qua chúng ta nam phái các anh em qua! hẳn bây giờ không chết ở nữ tử trên bụng cũng đã là chúng ta nam phái vạn hạnh! ở chỗ này đều là ta cát lương thân tín huynh đệ, tình huống mọi người tâm lý Minh Kính đều biết, bây giờ chúng ta nam phái ngồi xuống 4 Đường, trừ Sư Thiên tới trực thuộc Ngự Kiếm Đường trở ra, còn lại 3 Đường đều đối với cái này chương môn trong lòng có oán, chúng ta là vừa hy vọng hẳn chết, lại không hy vọng hẳn chết. hẳn nếu bắt tử, ta nam phái liền một mực được còn lại môn phái vượt trên một đầu, được xem thường. nhưng hẳn nếu là nhất tử, chúng ta nam phái lại không đem Cửu Tiêu tâm long kiếm quyết luyện đến Tu La cảnh giới người, đến lúc đó ai đến cho chúng ta nam phái làm chủ! hơn nữa đoạn thời gian trước, này Thanh Tu đạo trưởng lại vô có mất tích. nam phái trưởng lão bản cũng chỉ có ba cái, thật dài lâu muốn trấn thủ Bảo Khố, còn dư lại người kế tiếp hành tung bất định Hạnh Lâm trưởng lão, còn có mấy cái mấy cái hộ pháp, luận thực lực là, nhưng là không ai phục ai, mỗi một người đều là làm một mình Du Hiệp! đều là chính mình lo nghĩ, ai cho chúng ta nam phái lo nghĩ!" dứt lời, không khỏi lần nữa lắc đầu một cái.

Chỉ thấy kia Lý Đà Chủ cũng thở dài nói: "Ai, nếu là Sư thông thiên lão chương môn vẫn còn ở liền có thể!" những người khác cũng không khỏi gật đầu một cái.

Kia đường chủ tiếp tục nói: "Nói những thứ này đều vô ích, Sư lão chương môn cũng không khả năng trở lại, bây giờ chúng ta có thể làm, chính là trọn lực tráng đại chính mình, nhưng đám huynh đệ này môn không đến nỗi tươi sống được người khác đề chết! bây giờ triều đình rối loạn, đem tới thiên hạ một khi có biến số, chính là chúng ta Thánh Giáo ra mặt thời điểm, đến lúc đó nếu như chúng ta Bạch Hồ Đường nhân có thể đứng ra tới vì nam phái làm chủ lực, tự nhiên sẽ bị người coi trọng nhất đẳng, hơn nữa nếu như Thánh Nữ một khi bị chọn. này công lao và thiện ý tự nhiên tất cả thuộc về chúng ta nam phái tay, lo gì không thể phục hưng!"

"Đường chủ nói cũng phải! đã như vậy chúng ta bất cứ giá nào! mặc dù bây giờ coi như là gặp nạn dễ thấy ảo giác, nhưng đem tới một ngày nào đó, chúng ta Bạch Hồ Đường Huỳnh Đệ Hội tại Thánh Giáo trong xông ra nổi tiếng danh hiệu, cũng không uống ban đầu Sư thông thiên lão chương môn đối với chúng ta một phen tài bồi!"

Mọi người vẫn này đều gật đầu tán thành.

Luru Hiệp nghe xong lời này, trong lòng ngược lại hơi khiếp sợ, hẳn cho là mình đã đem này Thánh Giáo coi trọng nhất đẳng, lại không nghĩ rằng nguyên lai này Thánh Giáo thế lực to lớn như vậy, chính mình bây giờ đi tới Tam Quốc, vốn tưởng rằng chỉ là đối phó Tam Quốc chư hầu, như thế xem ra chính mình còn có... khác còn lại phải đối phó thế lực. này Tam Quốc trong chư hầu cũng đã đủ Luru Hiệp uống một bình, bây giờ nếu là này Thánh Giáo lại nhảy ra, Luru Hiệp còn thật không biết làm sao thu thập này cục diện rối rắm. chỉ hy vọng mình có thể ra sức một chút, chỉ cần mình trên thực lực đi chỗ đó liền không sợ những thứ này cường địch.

Như là đã thám thính tin tức, Luru Hiệp liền không tính ở lâu, dù sao mình bây giờ thực lực bản thân, đối phó những thứ này vũ phu, còn kém rất xa, lúc trước chính mình đối với võ tướng hiểu, đơn giản chính là khí lực lớn nhiều chút, biết sử dụng điểm đao thương loại. về phần những thứ kia võ hiệp trong tiểu thuyết cái gì nội công, công pháp gì, vậy cũng là khoa tay múa chân, Bạch kéo! bây giờ vừa thấy, lại tuyệt không phải như thế. tựa thí dụ như Điền Vi cùng Hứa Trữ, hai nhân vũ nghệ đều trực bức ban đầu chính mình gặp phải tên biến thái kia trường lão, tuyệt không đơn giản võ tướng hai chữ là có thể hình dung.

Nghĩ tới đây, Luru Hiệp liền đứng dậy rồi đi, chẳng qua là khi Luru Hiệp đứng dậy thời điểm lại không ao ước, quần áo lại mang theo một mảnh viên ngói, bất quá cũng còn khá Luru Hiệp tay mát lạnh ẹ bắt một mảnh kia ngói, nhưng là kia ngói nhưng là không bền chắc, trực tiếp từ trung gian nứt ra đến, hay lại là xuống nửa dưới Nhi, nhất thời có thanh âm tự óc phòng vang lên.

Tiếp lấy trong hành lang nhân nghe được cái này thanh âm, đều cả kinh ngồi dậy. kia đường chủ lập tức cả kinh nói: "Người nào, mau rút ra đây! !" Luru Hiệp vẫn này vội vàng chạy trốn.

Nhưng này lúc, chỉ thấy kia đường chủ trực tiếp nhảy lên một cái, 1 Chưởng Kích bẻ óc phòng mảnh ngói, thuận tay kéo một cái phòng lương liền nhảy lên trên đỉnh.

Nhưng chờ hẳn đến óc phòng lúc, lại phát hiện, óc phòng bốn phía lại nhưng đã không người, chỉ là vừa tòi Luru Hiệp sờ tại địa phương kia một khối cảm lên mảnh ngói nhượng kia đường chủ biết, vừa rồi nhất định có người nghe lén. nghĩ tới đây, sắc mặt hẳn có chút biến trắng, vì vậy lập tức phân phó mọi người, tại viện Nội Viện ngoại lục soát.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Thánh Nữ đạo tâm

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Kia đường chủ đứng ở óc phòng gạch ngói trên, kiểm tra trái phải, đứng lúc này, đột nhiên phòng lương một đầu khác cũng nhiều nhiều chút động tĩnh, kia đường chủ vội vàng đi qua, chỉ thấy 1 cái người quần áo đen ánh tốc độ cực nhanh, đảo mắt tụt chạy đến hậu viện, tan biến tại trong đêm tối. kia đường chủ nhìn một cái, lập tức hô nhân đuổi theo.

Lúc này hậu viện dưới bóng cây, Luru Hiệp nhìn vừa rồi lúi chạy ra ngoài bóng đen, thở một hơi dài nhẹ nhõm, không nghĩ tới trừ chính mình ngoài ý muốn vẫn còn có những người khác cũng tới dạ thám. không thể không nói chính mình dẫm nhảm cút chó. bởi vì vừa rồi Luru Hiệp bị người phát hiện chính muốn chạy trốn, không có chạy mấy bước liền phát hiện Linh Lung vũ bộ có tác dụng trong thời gian hạn định đã qua. không có biện pháp bằng vào chính hấn về điểm kia vũ vẽ mèo quào, muốn chạy ra này đại viện không bị những thứ kia mạnh mẽ không giống nhân vũ công cao thủ đuổi kịp là không có khả năng, không thể làm gì khác hơn là dựa vào chính mình thân hình tiểu, lẩn vào trong bụi cây ẩn núp.

Đội nơi này hơi chút an tĩnh nhiều chút, vội vàng từ trong bụi cây đi ra chuẩn bị dời được đối diện núi giả phương vị, ở nơi nào né tránh càng khiến người ta yên tâm một ít, dù sao cây này chùm tương đối thưa thớt, nếu như cẩn thận kiểm tra, vẫn sẽ bị nhân phát hiện.

Chẳng qua là Luru Hiệp bất động cũng còn khá, đang định hấn lợi dụng đúng cơ hội xông về giả Yamanaka ương khe đá thời điểm, đứng lúc một cái tuần đêm người từ tiền viện chạy tới. đội thấy bóng đen thoáng qua, người kia lập tức hô: "Mọi người mau tới! nơi này vừa rồi có người!"

Luru Hiệp không khỏi vì vừa rồi nóng lòng hối hận, bất quá hấn nào dám trì hoãn, nhanh chóng chạy về phía sau, Luru Hiệp không dám quay đầu, một đường xuyên qua đình Môn, tựa hướng về sau Uyển đình Môn chạy, tiền này phù, đến cũng coi như đại, chia làm trước Uyển cùng hậu Uyển, từ đầu đến cuối hai giữa viện cách 1 Thạch hành lang. Luru Hiệp theo Thạch hành lang một đường chạy như điên. chẳng qua là đội đến hậu Uyển trước cửa, lại chợt thấy hậu Uyển đình Môn lại có hai cái cảm kiếm nữ tử chờ đợi. Luru Hiệp không có cách nào lập tức biến ra khỏi tầm đá, một cước trên cái băng tám đá, coi như là đem chính mình chỉ có về điểm kia công phu đều dùng đến, lúc này mới vượt qua hậu Uyển tường rào.

Đội tiến vào hậu Uyển bên trong chính là xem một chút cảnh viên. Luru Hiệp mau xuyên qua ngắm cảnh viên, hậu Uyển đối diện một đại phòng, Luru Hiệp gấp mặt sau cây đuốc lóe lên, biết người đã đuổi theo. lại thấy nhà lớn trước kia cũng có hai cái Nữ hầu. chẳng qua là nhà lớn cạnh lại có một nơi mở cửa sổ ra.

Luru Hiệp trong tay biến ra 1 khối Thạch Đầu, thẳng hướng một hướng khác ném tới. đội kia hai cái Nữ hầu nghe được thanh âm, quay đầu nhìn nhau trước đi kiểm tra lúc, Luru Hiệp nhanh chóng chui vào đến trong cửa sổ.

1 lọt vào cửa sổ, Luru Hiệp tự vội vàng nằm úp sấp ở trước cửa sổ dưới mặt bàn, liền cũng không dám thở mạnh.

Lập tức có người từ bên cạnh đi qua, có tiếng người nói: "Mấy người các ngươi mau điều tra bốn phía, chớ kinh động Thánh Nữ, cẩn thận điều tra, ngàn vạn lần chớ nhượng hấn chạy nữa!

Tiếp lấy có mấy người theo mấy cái phương hướng tìm Luru Hiệp tung tích, trong đó mấy người từ nhà lớn trước cửa sổ đi qua, không khỏi vào bên trong cẩn thận thăm dò một chút, thấy không có người liền đi khai, nhưng cũng không có xông vào phòng tới.

Luru Hiệp lại an tĩnh đợi một hồi, đợi qua nửa giờ, hết thấy có chút an tĩnh chi hậu, Luru Hiệp mới dám từ dưới đáy bàn móc ra. Luru Hiệp nhìn kỹ một chút căn phòng này. ngược lại rộng rãi khí phái. nhà lớn phân ba tầng, hướng về phía nhà lớn Môn là phòng khách, phòng khách sắp đặt trường mình đăng, nhân nhật ánh đèn nhượng Luru Hiệp có thể thấy rõ tình huống chung quanh. này phòng khách đi phía trái đi liền có nội các, nội các bên trong có phòng ngủ. loại này nhà lớn, tại Hán Triều coi như là sang trọng.

Luru Hiệp bóp tay niết chân đi vào nội các bên trong, đúng lúc này, cửa phòng bỗng nhiên bị mở ra, Luru Hiệp đuổi giúp tránh tại nội các bình phong chi hậu.

Từ cửa phòng ngoại đi vào hai người, đều là Nữ hầu. các nàng bái trong nhà điều tra một phen, Tịnh không thấy thanh âm gì, vì vậy liền đóng cửa lại.

Đúng lúc này, bởi vì tiếng cửa mở tựa hồ kinh động trong căn phòng nhân, trong phòng ngủ bỗng nhiên có xoay mình thanh âm. Luru Hiệp trong lòng nói, đây thật là một đợt sóng chưa hết đợt sóng khác đã tới. không khỏi lần nữa núp ở phòng ngủ giường lớn bên.

Chỉ thấy, một cái không lớn bóng người tựa hồ bị thanh âm đánh thức đứng dậy muốn hô lời nói, Luru Hiệp cố không được còn lại, vội vàng từ phía sau đưa nàng ôm vào trong ngực, che miệng nàng lại.

Luru Hiệp trong ngực bóng người, tựa hồ so với Luru Hiệp muốn nhẹ cao điểm, cũng là một nửa thẳng bé lớn. bất quá gặp kỳ trường phát, cùng với cảm nhận được trước ngực hơi có chút nhô lên chỗ, Luru Hiệp biết đây cũng là một thiếu nữ.

Chẳng lẽ đây chính là những này nhân khẩu trung lời muốn nói Thánh Nữ? một cái mười ba bốn tuổi nữ hài?

Chỉ thấy cô bé kia hết sức gãy giữa, tựa hồ khí lực phá lệ đại, cũng sắp vượt qua thành người, Luru Hiệp trong lòng than phiền, này cô nhân chẳng lẽ đều là quái thai không được. không khỏi mở ra đại lực kỹ năng, như vậy nặng nhượng nữ hài đằng hoàng một chút.

Không có cách nào Luru Hiệp đành không ra tay tới dùng thuốc mê châm, chỉ có thể đối với nữ hài nói nhỏ: "Ngươi chớ lộn xộn, ta Tịnh không phải là cái gì người xấu, chẳng qua là ban đêm đi nhầm phương hướng, bị người coi là Tặc bắt, ta có thể lập tức thả ngươi ra, ngươi cũng không thể lên tiếng! "

Cô bé kia không nói lời nào, chỉ lo gãy giữa, Luru Hiệp không khỏi lại nói: "Ta thật không phải là người xấu! ! cũng sẽ không đối với ngươi như vậy, bằng không vừa rồi ta sớm liền có thể giết chết ngươi!"

Nữ hài lúc này tựa hồ nghe biết Luru Hiệp nói chuyện, hơn nữa nàng phát hiện che mình cũng là một cái không thẳng bé lớn, vì vậy liền không gãy dựa nữa, Luru Hiệp nói: " ta Mã thượng tướng ngươi buông ra, ngươi nhưng không cho kêu!"

Nữ hài gật đầu một cái. vì vậy Luru Hiệp liền chậm rãi buông nàng ra chúi. thấy nàng quả thật không có hô gọi nữa ý tứ, lúc này mới hoàn toàn buông ra.

Chẳng qua là lúc này Luru Hiệp lại phát hiện nữ hài chột quay đầu, một đôi L lượng mắt hung hăng nhìn mình lom lom xem. Luru Hiệp không khỏi hơi không hiểu.

Bất quá lập tức liền phát hiện không đúng, vừa rồi Luru Hiệp ôm nữ hài thủ vừa vặn chộp vào nữ hài chính trực trở mã hơi nhô lên trên ngực.

Luru Hiệp nhất thời đem thủ hạ dời phân nửa, tựa hồ ôm vào ngang hông cũng không phải chuyện. không thể làm gì khác hơn là ngưng ngừng buông tay ra. nhưng Luru Hiệp sủng thuốc mê đã để dành được, nếu là nữ hài có chút dị động, lập tức cho nàng tới một thương.

Luru Hiệp cùng cô bé này mặt đối mặt, này mới có thể thấy rõ nàng dung mạo, nữ hài sắc mặt trắng nõn, thanh lệ thoát tục, dài một phó tuyệt thế mỹ nhân bại hoại. trên người phảng phất mang theo một cổ phiêu miểu Tiên Khí, Luru Hiệp vừa rồi ôm nữ hài thời điểm, cũng cảm giác trên người nàng có loại thanh tân đậm nhã mùi vị. làm cho tâm thần người nhẹ Sảng.

Không nghĩ tới này Thánh Giáo còn rất sẽ chọn Thánh Nữ, lại có thể tìm được tốt như vậy mầm non. xem ra này cổ đại Trung Hoa đất đai, cũng không riêng gì những Sư đó trong sách làm cho thượng tên nữ hài mỹ. cũng có còn lại cô gái xinh đẹp cũng không bị người phát hiện.

Cô bé kia nói nhỏ hỏi "Ngươi là người phương nào, an dám xông vào ta tẩm cung?" một đôi mắt đẹp tựa hồ mang theo tia (to) về tức giận.

"Mới vừa nói qua, ta là này Bạch Hồ Đường một tên Ký Danh Đệ Tử tạp dịch, ta là đi nhầm vào! chờ những thứ kia hiểu lầm truy binh vừa đi, ta lập tức

liền rời đi!"

"Người tuy là đi nhầm vào, nhưng lại mới vừa rời khỏi bậc cho ta, tại Ngọc Nữ Phong cùng Thánh Giáo, cũng đều là trọng tội! coi như người thật là Thánh Giáo con em, cũng xử phạt khó thoát!" nữ hài tựa hồ khí chưa tiêu trừ.

"Thánh Nữ đại nhân chớ nộ, vừa rồi đó bất quá là cái ngoài ý muốn! người nghĩ a, người bây giờ cái đó còn không có trở mã, nhỏ như vậy, người bình thường sẽ không dẫn lên hứng thú, huống chi ta cũng vậy đứa bé ngài coi như phát sinh qua." lúc này Lư Hiệp không có khẩu đức nói.

"Người! vô si!" nữ hài nghe một chút, không khỏi thẹn thùng mắng.

Bất quá lúc này, Lư Hiệp chợt nghe hệ thống vô cùng quen thuộc nhắc nhở: "Vòng tay bị đồng loại vật chất quấy nhiễu, nhanh trí biến thân chức năng tạm thời không thể sử dụng!"

Lư Hiệp trước tiên cũng không phải là uất ức, bởi vì trên loại tình huống này thứ nhưng là xuất hiện qua một lần, xuất hiện nguyên nhân là bởi vì có thắng cấp bảo thạch duyên cớ, chẳng lẽ lần này cũng là bởi vì như thế?

Đúng lúc này, Lư Hiệp bỗng nhiên chú ý tới, nữ hài cổ vật áo cổ, tựa hồ có phản xạ ánh sáng. Lư Hiệp muốn lên trước điều tra, nữ hài cho là Lư Hiệp lại muốn làm ra cái gì vô si cử động vội vàng lui về phía sau, lại muốn hô nhân, Lư Hiệp không có biện pháp lần nữa vọt tiến lên. lần nữa che miệng nàng lại. tiếp lấy liền thăm dò vào nữ hài vật áo, đem kia phản xạ màu vàng óng tỏa sáng Ngọc Thạch lấy ra. nữ hài thấy kia ánh sáng, nhất thời càng vội vàng, Lư Hiệp vòng tay chợt lóe, liền đem kia Ngọc Thạch thu nhập vòng tay bên trong. nhất thời hẳn nghe vòng tay phát ra một trận dễ nghe tiếng. "Phát hiện Đặc Cấp thắng cấp bảo thạch, Xích Kim ngọc luyện Thạch, đặc biệt ở đây khen thưởng hồi đãi giá trị 100."

Lư Hiệp trong lòng hơi động quả là như thế. bất quá gấp thiếu nữ vội vàng như vậy, cần một cái Lư Hiệp ngón tay, tay đứt ruột xót, Lư Hiệp theo bản năng đem buông tay ra, lại thấy cô bé kia vội vàng nói: "Người trả cho ta Thánh Nữ đạo tâm! đây là Thánh Giáo Thánh Nữ Truyền Thừa Chi Vật, người sao có thể vô lễ như thế!"

Lư Hiệp nghe một chút, xem ra đây cũng là các nàng sở nói đạo tâm, chặn lại nói: "Người nhượng nghe lời ta, này Thánh Nữ đạo tâm liền trả lại cho người! bằng không, ta tự lập tức đưa nó dung nhập vào trong cơ thể ta, đưa nó hoàn toàn tiêu hóa ánh sáng!"

Nữ hài tựa hồ bị Lư Hiệp lời nói hù dọa, không khỏi có chút sợ hãi rụt rè.

Đúng lúc này, bên ngoài nhân nghe được bên trong nhà động tĩnh. lập tức có tiếng cửa mở vang lên. chỉ thấy hai cái hầu hạ nữ tử đi tới, gặp Thánh Nữ lại ngồi ở trên giường, không khỏi hỏi "Thánh Nữ có chuyện gì phân phó?"

Cô bé kia hướng bên cạnh nhìn một chút, bất quá lại lộn lại nói: "Ngô vừa rồi làm một ác mộng, cũng không những chuyện khác, các người lui xuống trước đi đi! đợi có chuyện ngô sẽ tự kêu các người!"

Kia hai cái thị nữ mặc dù kỳ quái, nhưng thấy Thánh Nữ nói như vậy, liền dạ một tiếng, quan môn rời đi.

Lư Hiệp thấy vậy, biết rõ mình rốt cuộc đặt đối với bảo, tạm thời thở phào một cái.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: thiếu nữ vấn đáp

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Tiểu tặc! người đã đáp ứng ta, còn không mau đưa ta Thánh Nữ đạo tâm!" nữ hài nộ sắc giọng. .

Lư Hiệp thấy kia hai cái thị nữ đã đi, liền từ trong kẻ hở đi ra, gặp nữ hài câu giận dỗi, không khỏi cảm thấy khả ái hết sức, vì vậy giả bộ vô lại bộ dáng nói: "Ta cũng không nói người làm như vậy ta sẽ đem đạo tâm giao ra, ta trước khi nói là nếu như người nghe lời ta, ta liền đem đạo tâm trả lại cho người. hơn nữa ta cũng không phải Tặc, tiểu muội muội lời này nghiêm trọng!"

Nữ hài gặp Lư Hiệp như thế, nóng lòng dậm chân nói: "Đã như vậy người liền nói mau làm sao có thể còn Ngã Đạo Tâm!"

Lư Hiệp thấy vậy, ngược lại không gấp, tự mình ngồi ở trên giường lớn nói: "Vậy người đầu tiên phải nói cho ta biết người tên là gì!"

Nữ hài nghe một chút, mày liễu hơi nhiều nói: "Đây cũng là nghe lời một loại? kia ta nói xong, ngươi chịu đem Thánh Nữ đạo tâm trả cho ta?"

Lưu Hiệp gật gật đầu nói: "Ngươi nói trước đi, nếu là tên em tai, ta tự cho ngươi!"

"Mộng trúc, Liễu Mộng trúc" nữ hài có chút không quá tình nguyện nói.

"Lưu. . Mãnh trư? danh tự này tựa hồ không dễ nghe a!" Lưu Hiệp cố ý cau mày nói.

"Không phải là lưu Mãnh trư, là Liễu Mộng trúc! đây là phụ thân đặt tên, mớ Mộng, Thanh Trúc trúc, ngươi người này làm sao sửa bảy nhân gia tên! nhân gia đã nói, nhanh còn Ngã Đạo Tâm!" nữ hài cả giận nói.

Lưu Hiệp trong lòng Ichikaru, tiểu cô nương này còn rất đơn thuần, xem ra không chừng là từ đâu cái vùng núi hẻo lánh trong ổ không vấn thể sự, bỗng nhiên đụng tới. không khỏi nghĩ tiếp tục trêu chọc một chút nàng: "Danh tự này. . thích hợp! nếu thích hợp, kia đạo tâm tự tạm thời không thể cho ngươi. bất quá ngươi còn có lần nữa cơ hội, như vậy, ngươi nói cho ta biết trước ngươi từ đâu đến, ta tại cân nhắc một chút, có cho hay không ngươi lần kế lấy được đạo tâm cơ hội."

"Ta không nói, ngươi người này vô lại! nói chuyện không tính là!" nữ hài không khỏi ngồi ở trên giường cả giận nói, từ khi nhập môn phái, nàng chính là chương môn đệ từ thân truyền, tại trong môn phái giống như chương thượng minh châu, chưa từng thụ quá loại này gây khó khăn.

Lưu Hiệp cười nói: "Ngươi không nói cũng được, ta đây coi như đi a!" sau khi nói xong, liền muốn giống như người không có sao như thế, lại từ trên cửa sổ nhảy ra ngoài.

Nữ hài thấy vậy vội vàng vội la lên: "Vũ Di Sơn Ngọc Nữ Phong! ta là Ngọc Nữ Phong đệ tử!"

Lưu Hiệp hắc hắc Ichikaru, lộn lại nói: "Nói sớm không là tốt rồi sao, thật là, ngươi là Vũ Di Sơn Ngọc Nữ Phong đệ tử, nói như vậy, hai ta còn rất có duyên phận!"

"Voi ngươi cái này tiểu tặc có cái gì duyên phận, ngươi, ngươi đừng nói bậy!" nữ hài tức giận nói.

"Còn nhỏ tuổi, tư tưởng phức tạp, ta không phải nói duyên phận này, mà là ta đi qua Vũ Di Sơn du lịch qua! là theo Vũ Di Sơn duyên phận!"

Nữ hài nghe một chút, đỏ mặt tức giận nói: "Ngươi này tiểu tặc hồ ngôn loạn ngữ, ai biết ngươi nói là cái gì!"

"Vâng, ta là tiểu tặc, ngài là 'Thặng nữ'. ngươi đã không ai thêm lấy, này bất chính hảo đem đến cho ta cái này tiểu tặc làm vợ không phải sao!" Lưu Hiệp không khỏi nhỏ giọng thăm thì. hần quay mặt lại tiếp tục nói: "Cái vấn đề này, coi như ngươi đáp đến rất tốt, ta tự cho ngươi lần kế lấy được đạo tâm cơ hội! ước chừng phải nghe rõ a, này cơ hội khó được, ngươi có thể phải thật tốt bắt!"

Nữ hài đơn thuần, vì vậy liền thật đổi thành một bộ nghiêm túc đáng vẻ, nhưng Lưu Hiệp cảm thấy buồn cười, nhưng là trên mặt lại tiếp tục nghiêm túc nói "Như vậy, ta sẽ liên tục đặt câu hỏi mấy vấn đề! ngươi phải nhanh chóng trả lời! nếu có thể toàn bộ đáp đúng! ta tự lập tức đem đạo tâm cho ngươi!"

Cô bé nói: "Ngươi lần này nhưng không cho vô lại!"

"Tuyệt đối bảo đảm!" Lưu Hiệp giơ lên hai ngón tay làm ra thề đáng vẻ tiếp tục nói: "Chuẩn bị xong, thiếu nữ xinh đẹp từ điển đoạt đáp bản muốn bắt đầu!"

Nữ hài nghi ngờ tựa hồ không biết thiếu nữ xinh đẹp từ điển là vật gì, nhưng vẫn là nghiêm túc nhìn Lưu Hiệp gật đầu một cái.

"Xin nghe đề! !"

Tiếp lấy Lưu Hiệp làm ra gấp vô cùng bách nghiêm túc đáng vẻ, nhanh chóng hỏi "Ngươi bao lớn?"

Nữ hài không chút suy nghĩ liền lập tức nói: "Mười ba tuổi!"

"Sư phó là ai?"

"Không cần Tán Nhân."

"Tập võ vài năm?"

"Năm năm!"

"Học võ công gì?"

Nữ hài do dự một chút vẫn là nói "Thanh Loan Ngự Kiếm Chân Quyết, Táng Hoa chương, còn có Tiêu Dao công."

Lưu Hiệp gặp nữ hài trả lời thành thực, không khỏi nhiều mấy phần tán thưởng ánh mắt, nhưng trong lòng cô bé cũng có chút hơi đắc ý. tiếp lấy Lưu Hiệp tăng thêm tốc độ lập tức hỏi.

"Chúng ta bây giờ ở đâu?"

"Ừ. . Tề Dương Huyện! "

"Quê hương ở đâu?"

"Xích vĩ Đảo!"

"Thánh Giáo tổng đàn ở đâu?"

"Linh Sơn đảo!"

"Người tên gì?"

"Liễu Mộng trúc!"

"Thánh Giáo Giáo Chủ tên gì "

"nữ hài vừa định đáp, bỗng nhiên ý thức được không đúng, không khỏi mang theo quái dị ánh mắt nhìn Lưu Hiệp nói: "Đây là, Thánh Giáo bí mật, ta không thể nói cho người biết!"

"Vậy người còn muốn Yêu Đạo Tâm không?" Lưu Hiệp hỏi.

"Ngược lại. . ngược lại cái này, cái này thì là không thể nói!" nữ hài có chút lo lắng nói.

Lưu Hiệp gặp nữ hài không chịu nói, sắp xếp làm ra một bộ rất khó khăn dáng vẻ nói: "Vậy thì phải coi như người đạo đề này không có đáp đúng, này đạo tâm a, lại không thể cho người!"

"Người gây khó cho người ta! cố ý! người chính là không muốn đem đạo tâm còn cùng ta!"

"Người đã nói như vậy, vậy ta còn thật không phải là người như thế, vậy dạng này, ta sẽ thấy ra 3 cái vấn đề điều kiện, người nếu là cũng có thể đáp đúng. làm được! ta coi như người vừa mới cái kia vấn đề đáp đúng, ta tự lập tức đem đạo tâm trả lại cho người thế nào!"

Nữ hài nỗ lực khỏi cái miệng nhỏ nhắn, suy nghĩ một chút, bị bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là không tình nguyện gật đầu một cái.

"Này vấn đề thứ nhất là: người cảm thấy này Liễu Mộng trúc đem tới muốn gả cho cái dạng gì nhân à?"

Nữ hài kỳ quái xem Lưu Hiệp một cái nói: "Thánh Giáo Thánh Nữ là không cho phép lập gia đình."

Lưu Hiệp nghe một chút, không khỏi lẩm bẩm: "Cái gì chó má quy củ, thật đúng là cầm Thánh Nữ đem 'Thặng nữ'!"

Bất quá nữ hài lúc này trong lời nói bỗng nhiên dừng lại, sắc mặt trở nên hồng nói: "Coi như lập gia đình, cũng muốn gả cho Đại Anh Hùng, chắc chắn sẽ không gả cho người như vậy tiểu tặc phải đó "

"Dạ dạ dạ! tuyệt không gả cho ta như vậy tiểu tặc, chính là từ cũng không thể gả." nhìn Lưu Hiệp nghiêm túc dáng vẻ, nữ hài theo bản năng cười một chút, bất quá nàng ý thức được không thể để cho này tiểu tặc như thế đắc ý, vì vậy liền lại bày ra nghiêm túc mặt mũi tới.

Lưu Hiệp lại nói: "Này điều kiện thứ hai ấy u, muốn cho ta đem đạo tâm cho người, người được để cho ta hôn một cái gương mặt!"

Nữ hài nghe xong nhất thời tức giận: "Người! vô si! ta không thể đáp ứng!"

Lưu Hiệp không khỏi tiếu nuối lắc đầu một cái: "Tốt lắm, vậy thì lùi lại mà cầu việc khác, ta chịu thiệt một chút, người hôn ta gương mặt một chút cũng sắp tự!"

Nữ hài hồi này biết không nói lại Lưu Hiệp, bị tức nói: "Người người này được voi đòi tiên! Mộng trúc không để ý tới người!"

Lưu Hiệp nói: "Ai, vậy quá tiếu nuối, nếu như vậy, này đạo tâm ta tự cố mà làm lấy đi!"

Nữ hài vừa thấy Lưu Hiệp phải đi, không khỏi tình thế khó xử, gấp nước mắt tại hốc mắt nơi trực đã chuyển. Lưu Hiệp mặc dù có chút thương tiếc, nhưng hẳn là không đạt đến mục không bỏ qua nhân, Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn.

Không đợi Lưu Hiệp bước ra đi, nữ hài quả nhiên vội la lên: "Vậy hãy để cho người hôn một cái! nhưng không cho phép người lại được voi đòi tiên!"

Dứt lời, Lưu Hiệp liền lại vòng trở về, nữ hài đóng chặt lại con mắt, tựa hồ đang ở nhẫn nại, Lưu Hiệp đi tới trước gót chân nàng, hướng về phía nàng thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn từ từ đến gần, hơi thở theo gò má thổi ra như làn, nữ hài cảm giác nhẹ ngứa, có chút không được tự nhiên, Lưu Hiệp không khỏi hướng nàng lộ tai hơi lộ thoải khí, coi như là dùng tới tán tỉnh thủ đoạn. nữ hài cảm thấy không được tự nhiên, sắc mặt hơi nóng lên, lập tức trốn khai con mắt, tưởng quay đầu xem Lưu Hiệp phương hướng, lại thấy Lưu Hiệp vừa vịn hôn lên đến, trùng hợp Thân đến nữ hài mép. nữ hài vội vàng cả kinh

về phía sau chuyển chút, không khỏi sắc mặt đỏ lên "Người! vô sỉ!" .

Lưu Hiệp không khỏi buông tay một cái, biểu thị đó cũng không phải hấn sai lầm, chỉ thấy Lưu Hiệp tiếp tục nói: "Điều này, không xong sai ! xem ra nên nói cái điều kiện thứ ba!"

Nữ hài tức giận nhìn một chút Lưu Hiệp, tựa hồ không tính lại theo hấn nói nửa câu.

Lưu Hiệp nói: "Phải hoàn thành cái điều kiện thứ ba, người được trước vờn tay ra!"

Nữ hài nhất thời theo bản năng đưa tay co rút vào trong ngực, 1 song đại mắt nhìn Lưu Hiệp, thật giống như lại cho là Lưu Hiệp muốn khinh bạc cho nàng.

"Làm sao? đạo tâm không muốn?"

Nữ hài nghe một chút, tâm bất cam tình bất nguyện đem vờn tay ra đến, chỉ thấy Lưu Hiệp thủ biến, liền nhiều một khối phát ra Xích Kim ánh sáng Ngọc Bài chính là Xích Kim Luyện Ngục Thạch , Lưu Hiệp đem Thạch Đầu thả ở trên tay nàng. nữ hài đem mặt chuyển đi tới nhìn một chút, lại là Thánh Nữ đạo tâm. không khỏi sửng sốt một chút. nàng còn tưởng rằng Lưu Hiệp còn có ý định quý quai gì. không nghĩ tới lại đem đạo tâm thống khoái trả lại cho nàng, trong lúc nhất thời có chút từ Địa Ngục trở lại thiên đường cảm giác.

Lưu Hiệp mỉm cười sờ một cái nàng đầu, thờ dài nói: "Mộng trúc là một tên rất hay, sẽ không phải là mẹ của người tên trung có một gậy trúc Tự chứ ?"

Nữ hài trong con người xinh đẹp lộ ra kinh ngạc, tựa hồ Lưu Hiệp đoán đúng.

Lưu Hiệp mỉm cười nói: "Như thế Khả Nhân con gái, thật là thể gian hiểm thấy, nếu là ta này tiểu tặc đem tới có cơ hội cưới được giống như vậy nữ hài. tự cả đời không tiếc!"

Dứt lời Lưu Hiệp liền một bộ đại nghĩa lăng nhiên, hướng chỗ cửa sổ đi tới. trước khi hấn đem đem đạo tâm trả lại cho nữ hài thời điểm, hệ thống liền nhắc nhở khôi phục bình thường, bởi vì lần trước duyên cớ, khả năng lần này điều chỉnh phải nhanh một chút. cùng lúc đó Linh Lung vũ bộ thời gian cold-down cũng kết thúc, sở dĩ Lưu Hiệp sẽ đợi lâu như vậy, cũng là đang chờ này Linh Lung vũ bộ thời gian cold-down.

Lưu Hiệp nhảy một cái nhảy ra bệ cửa sổ, tiếp lấy còn không chờ những thứ kia Nữ hài kịp phản ứng, lập tức mở ra Linh Lung vũ bộ, giống như quỷ mỵ, đảo mắt liền nhảy ra đại trạch. chẳng qua là Lưu Hiệp không biết, đang lúc hấn nhảy ra đại trạch lúc, tường ngoài lại xuất hiện một bóng người, theo sát Lưu Hiệp theo đuôi đi.

Nữ hài nhìn Lưu Hiệp cách Khai Phương hướng, tựa hồ cho là vừa rồi thật đang nằm mơ, không khỏi có điểm giống là một là, nhìn đảo mắt liền biến mất Lưu Hiệp ngó ra xuất thần.

Ps: có thể đọc đến nơi đây, cũng là để mất quyền sách. hy vọng mọi người cho điểm ủng hộ. này Chu thượng sách mới đề cử, trước cảm tạ cảm tạ biên đại, ngoài ra cũng hướng mọi người cầu cầu phiếu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: thoát khỏi miệng cọp

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp một đường chạy như điên, không dám chậm trễ chút nào, vừa rồi Lưu Hiệp đem kia Xích Kim ngục luyện Thạch giao ra thời điểm thật là có chút thịt đau, bất quá nếu muốn sau này có nhiều, vậy thì phải thả thả dây dài câu cá lớn. Lưu Hiệp từ kia cái gì đường chủ trong miệng được đến, hấn còn có hai cái Thánh Nữ người được đề cử mới đứng, như vậy nói cách khác này Thánh Nữ đạo tâm nhất định là có ba khối, hơn nữa Lưu Hiệp cảm thấy đồ chơi này tuyệt đối không chỉ ba cái. này Thánh Giáo tổng đàn tại cái gì Linh Sơn đảo, chờ trở về, Lưu Hiệp rất tốt kiểm tra một phen đợi.

Chờ đến kia vạn thọ trước lầu. Lưu Hiệp bỗng nhiên cảm giác, tựa hồ có người một mực đi theo chính mình. Lưu Hiệp nói thầm một tiếng xấu.

Tiếp lấy liền tra nhìn một chút Linh Lung vũ bộ thời gian, còn dư lại năm phút. vì vậy lập tức bắt đầu ở trong thành Phi Diễm Tảo Bích vòng vo. sau lưng cái đó đi theo nhân tựa hồ cũng ở đây đuôi sát Bất Xá.

Mất thấy kia Linh Lung vũ bộ có tác dụng trong thời gian hạn định đã sắp qua đi, Lưu Hiệp không dám trì hoãn, lập tức tìm một xóa khẩu nhiều đường

hém liền chui vào. đợi đến chui vào đường hém, liền bắt đầu qua lại chạy thực mạng, rốt cuộc tại cuối cùng thời khắc máu chốt, vút bỏ người kia, lại cũng không cảm giác được người kia theo dõi.

Lưu Hiệp lại trong bóng tối miêu nửa giờ, lúc này mới lập tức đổi áo liền quần, bắt đầu mặc đường mòn hướng vạn thọ Lâu chạy tới. Lưu Hiệp sau khi thông qua viện leo tường mà vào. mới vừa không có sờ hai bước, liền nghe hậu viện Lang Cầu sủa điên cuồng không ngừng, nhất thời đem Lưu Hiệp dọa cho giật mình. chỉ bất quá con chó kia buộc ở trên cây cột, chỉ có thể trợn mắt nhìn một đôi xanh thăm thăm con mắt dòm Lưu Hiệp.

"Mẹ hán, chó chết thiếu chút nữa phá hỏng đại sự của ta! !" dứt lời, nhất lên một cái gậy gỗ bái kia sủa điên cuồng cầu tự một trận tốt đánh. cho tới khi con chó kia đánh vọt hồi ổ chó, a mấy tiếng, Lưu Hiệp lúc này mới hài lòng.

Mỗi lần dạ hành đều thiếu chút nữa ném mạng nhỏ mình, sau này không có sách lược vẹn toàn tuyệt không đi ra.

Chó sủa ngược lại giật mình vạn thọ Lâu hộ viện, kia hai cái hộ viện nhìn một cái là Lưu Hiệp, này mới đưa tay trung côn gỗ tử buông xuống, có chút kỳ quái nói: "Bá Hòa công tử! ngài này hơn nửa đêm, chạy thể nào này tới đi bộ! chó này khai ngài chộc ngài? muốn không ngày mai hai ta cùng chương quỹ nói một chút, cho nó làm thịt cho ngài đồ nhắm!" Lưu Hiệp ở chỗ này ở hai ngày, hai người đều biết Lưu Hiệp là một tiêu tiền như nước chủ, tự nhiên không thể lạnh nhạt.

Lưu Hiệp nhìn một cái, không khỏi đem gậy gỗ trong tay vút xuống một bên: "Kia cũng không cần, mới vừa rồi gặp viên nguyệt sáng ngời, nhất thời không ngủ được vì vậy liền xuất viện thưởng thức. được chó này dọa ta một hồi, xem các ngươi thật trách nhiệm, đây là phần thưởng các ngươi, các ngươi bận rộn các ngươi, ta lần này trở về." dứt lời Lưu Hiệp cho hai người phiết vươngong một cái tiền, liền hướng trong phòng đi.

Hai người nhìn Lưu Hiệp vừa đi, một người trong đó nắm đồng tiền không khỏi nghi hoặc "Này mới vừa âm thiên, lấy ở đâu Nguyệt Lưỡng?"

"Ngươi quân đây! nhân gia chính là có tình này thú!" dứt lời, liền đem kia vươngong một cái mấy chục tiền đoạt ở trong tay nói: "Người có tiền này xuất thủ chính là không giống nhau, ngày mai sẽ nhượng chương quỹ, đem chó này làm thịt, làm một thức ăn ngon, cho Bá Hòa công tử đồ nhắm!"

Hai người đang định phải đi về, chợt cảm thấy sau lưng gió mát tập tập, hai người quay đầu, liền gặp có tối sầm ảnh thoáng qua. nhất thời cho là trúng tà, vội vàng bái bên trong nhà chạy đi.

Lưu Hiệp một đường đi vào trong nhà, đã biết một nhóm không có nhượng Nhị nhi cùng Hi nhi biết, biết chỉ có Trần Tứ, Lưu Hiệp đã dọn xong đường lui nhượng Trần Tứ trong phòng chờ, nếu là Lưu Hiệp đến tờ mờ sáng còn chưa có trở lại, sẽ để cho hán báo quan tìm người.

Bên trong nhà vô đẳng, Lưu Hiệp liền mở cửa vào bên trong, chẳng qua là hán mới vừa vào phòng, thấy cũng không phải Trần Tứ, nhưng là một cái huynh Lưỡng Ngán kiểm, Lưu Hiệp chỉ cảm thấy trên cổ lạnh lẽo một mảnh

Trong bóng tối Lưu Hiệp không thấy được người kia tướng mạo, chỉ thấy người kia thấp giọng nói: "Đừng động! chỉ cần ngươi dám động phân nửa ta liền giết ngươi!"

Lưu Hiệp nghe một chút lại là 1 thanh âm cô gái, bất quá Lưu Hiệp dám khẳng định này tuyệt đối không phải chính mình trên ra cái gì phong lưu trái duyên có, nhất định là vừa rồi theo dõi chính mình người quần áo đen, không nghĩ tới chính mình mới ra ổ sói, bây giờ lại vào miệng hùm.

Chỉ thấy cô gái kia nói: "Ngươi vừa rồi vào tiền kia phủ đi làm gì!"

"Ta tự nửa đêm mù đi bộ, đó là đi nhầm vào!"

"Ngươi tiểu hài nhi này, sạch hồ ngôn loạn ngữ! nhượng lại không nói thật, ta Trảm đầu lưỡi ngươi!"

Lưu Hiệp nghe một chút nhất thời im bất, hán chợt nhớ tới trước khi có một người cùng mình như thế đều là vào Tiền phủ thám thính. nếu như người này là Tiền phủ nhân, hoàn toàn có thể tại chính mình xuất phủ lúc, tự đem chính mình bắt lại. y theo vừa rồi đuổi theo chính mình tốc độ cùng thân hình đến xem, cùng trước khi cái đó vào Tiền phủ thám thính nhân rất giống.

Lưu Hiệp suy nghĩ một chút, quyết định đánh cuộc một lần, lập tức nhỏ giọng trả lời: "Nữ Hiệp thiết mạo động thủ, chúng ta đều là một đường. thật ra thì ta cũng vậy được phải tới thám thính tin tức! là phía trên đặc biệt phái ta tới hiệp trợ ngươi! !"

Nghe Lưu Hiệp lời nói, đàn bà kia tựa hồ nhẹ giọng cười cười, nói nhỏ: "Há, ta đây muốn hỏi ngươi tiểu quý này, là nơi nào phái tới?"

"Ngươi là nơi nào ta dĩ nhiên chính là nơi nào, ta ngươi một nhà không nói hai nhà lời nói, ngươi kiểm này nhẹ một chút! ngươi xem ta cổ đều phải bị cắt vỡ!" Lưu Hiệp không có biện pháp chỉ có thể tiếp tục lác lư.

"Ồ? ngươi còn theo ta là người một nhà. chẳng lẽ ngươi cũng là trong viện này Bạch Hồ Đường nhân?"

Lưu Hiệp nghe một chút nhất thời muốn khóc, xem ra lần này vận khí không có tại cạnh mình, đừng không có đánh cuộc, đem mạng nhỏ mình nhập vào vậy thì không tốt.

Đàn bà kia tựa hồ nhìn ra Lưu Hiệp quần bách, tiếp tục thấp giọng nói: "Ngươi tiểu quý này, lại hội nói bậy, nói cho ngươi biết, ngươi nếu là lại hồ ngôn loạn ngữ, phải biết tại ta Thanh Mai Kiểm hạ, còn không có Sát không nhân!"

"Đừng, đừng tiếp tục a! ta đây còn không có nói chỉ! Nữ Hiệp kiểm quá bén, ta đây nói lời cũng không dám thõ mạnh, có thể hay không hơi chút thả

lông, người nhìn, ta cũng không cái gì võ công, sẽ cái chạy trốn công phu. nhưng tại hạ điểm này chạy trốn công phu sao có thể chạy ra khỏi Nữ Hiệp lông bàn tay!"

Đàn bà kia nghe một chút, nhưng lại thật chặt nói: "Ta khuyên người chính là nói mau được! đừng đùa bỡn bất kỳ hoa chiêu!" dứt lời, liền đem kiếm hơi chút chuyển chuyển, nhưng cũng là dán chặt bả vai, chỉ cần Lưu Hiệp dám hành động thiếu suy nghĩ tự sẽ lập tức cần cổ phiêu hồng.

Lưu Hiệp bắt đầu nghĩ hết tất cả có thể nghĩ biện pháp, đúng lúc này, Lưu Hiệp chợt nhớ tới một chuyện, kia Thanh Tu lão đạo kim lệnh còn tại trên người mình, chính mình không bằng đem bảo đề ở trên người nó, dứt lời, Lưu Hiệp liền trong tay chợt lóe, nhất thời nhiều hơn một khối lệnh bài màu vàng óng rơi trên mặt đất phát ra tiếng leng keng vang.

"Đừng hành động thiếu suy nghĩ! nếu không lập tức làm thịt người!" nữ tử vừa thấy lập tức đem kiếm trực bức Lưu Hiệp cổ.

"Xuống đồ vật! là xuống đồ vật! Nữ Hiệp ngàn vạn lần chớ!" Lưu Hiệp mạng nhỏ nắm chặt ở trong tay người khác, hấn chậm rãi ngồi xổm xuống, đem kia kim lệnh nhặt lên. nữ tử từ từ nhìn chòng chọc hấn, nhưng Lưu Hiệp không thể có còn lại cử động.

Chỉ thấy Lưu Hiệp đem kim lệnh cho đàn bà kia nhìn một chút: "Người xem! không có nguy hiểm gì, chính là xuống cái lệnh bài!"

Đàn bà kia nhìn một cái lệnh bài, nhất thời sững sờ, đem Lưu Hiệp trong tay kim lệnh đoạt tới, nàng nhìn kỹ một phen, sắc mặt quái dị, hướng về phía Lưu Hiệp nói: "Đây là Thanh Tu đạo nhân lệnh bài! người là từ đâu phải đến!"

Lưu Hiệp nghe một chút, nhất thời cảm thấy có triển vọng, tiếp tục nói: "Đều nói, chúng ta là người một nhà! lệnh bài kia là sư phó hấn lão nhân gia cho ta!"

"Sư phó?"

"A! vậy người cho rằng là cái gì, đây chính là sư phó thiếp thân lệnh bài! sư phó hấn lão nhân gia người nào a, võ công cao thủ! như không phải là hấn cho ta, ta làm sao có thể lấy được vàng này lệnh đây?"

Đàn bà kia gật gật đầu nói: "Lấy Thanh Tu công lực, quả thật không đến nỗi vứt trong tay lệnh bài. bất quá Thanh Tu bây giờ mất tích, người ngược lại nói một chút Thanh Tu hấn bây giờ đang ở kia, vì sao bỏ lại giáo trung sự vật!"

Lưu Hiệp không có cách nào chỉ phải tiếp tục lác lác: "Người sư phụ này hấn lão nhân gia, một mực vì Thánh Giáo lao tâm lao lực! hấn luôn muốn Vân Du Tử Hải, lưu lạc thiên nhai, không muốn làm những thứ này rườm rà công việc, mà thì nguyện ý vì Thánh Giáo làm người giặt giũ. hơn nữa Sư chương môn bây giờ lại không biết tiên thủ. đúng không! sư phó hấn chán nản những thứ này, cho nên gấp ta xương cốt thanh kỳ, là vạn chúng không một võ thuật kỳ tài, lúc này mới thu ta tên đệ tử này, hy vọng ta có thể thừa kế hấn vẫn chưa xong di chí, thật tốt vì Thánh Giáo phát huy a! này nhưng đều là sư phó hấn lão nhân gia nói cho ta biết, nếu không có nửa câu nói sáo, bị thiên lôi đánh a!"

Lưu Hiệp nửa đoạn sau nói mơ hồ, nữ tử Tịnh không có nghe được Lưu Hiệp tại thề thượng đôi chữ. bất quá nữ tử biết Thanh Tu quả thật không thích giáo trung sự vật rườm rà, chẳng qua là một mực không phân thân ra được. tiểu tử này nói cũng đúng, nhưng hấn vẫn không thể hoàn toàn tin tưởng Lưu Hiệp.

"Đã như vậy, người thành đệ tử của hấn, tự nhiên biết hấn võ công. vậy người đã nói nói này Thanh Tu cũng sẽ nhiều chút công phu gì!"

Lưu Hiệp nghe một chút, không khỏi cau mày, đây đúng là hấn không biết, nhưng là hồ sơ bản lĩnh hấn vẫn có, lập tức nói: "Bởi vì là Sư Phụ hấn lão nhân gia trong lòng đối với Du Lịch thiên hạ sinh hoạt vô cùng hướng tới, này Giáo sư ta vô công chuyện, không có trong chốc lát, hấn cũng giáo không vì vậy hấn cũng chỉ dạy ta cái Kinh Công, ta mặc dù luyện nhanh, nhưng là lại không có luyện đạo gia, cho nên không nhạy lúc bắt lĩnh. hấn lão nhân gia nói, gọi ta đi tìm một cái kều Hạnh Lâm đạo nhân. hấn nói, người này cho hấn quan hệ cực tốt. gọi ta mang theo hấn lệnh bài, đến Hạnh Lâm đạo nhân nơi đó, kia Hạnh Lâm đạo nhân sẽ tự dạy ta võ công, hơn nữa sư phó trả lại cho ta một viên Thánh Giáo đạo tâm! không tin người có thể xem!" dứt lời, Lưu Hiệp liền đem kia Hắc Diệu lưu ly lấy ra.

Người kia nhìn một cái, quả thật như thế, lại nói: "Này Thanh Tu còn thật sự nhẹ nhàng, lại đem giáo đệ tử sự tình đều phiết cho người khác. nhưng này Thanh Tu vừa làm thật nhỏ mọn, lại cho đệ tử mình cấp thấp nhất đạo tâm!"

Lưu Hiệp nghe một chút không khỏi nói: "Sư phó hấn nói, này cấp thấp nhất đạo tâm, chỉ là một biểu thị, hấn cũng không có mang theo người cao cấp hơn, hấn nói chờ ta đến Hạnh Lâm đạo nhân nơi đó, sẽ tự có cao cấp hơn đạo tâm ban cho ta!"

Lưu Hiệp trước khi nghe qua Hạnh Lâm đạo nhân một lời nửa câu, kia đường chủ nói, này Hạnh Lâm đạo nhân luôn luôn hành tung phiêu miêu. dứt khoát đều trôi ở trên người hấn.

Đàn bà kia nghe xong, rốt cuộc đem kiếm lấy xuống, Lưu Hiệp thấy vậy, trong lòng nhất thời thờ phào. Lưu Hiệp học qua tâm lý học, biết đàn bà này lúc này không giết hấn, phỏng chừng cũng sẽ không lại dễ dàng giết hấn. cho nên cũng tạm thời không vội đối phó đàn bà này.

Đàn bà kia tiếp tục hỏi "Nhìn người coi như cơ trí, tiểu quỷ! người tên gì?"

Lưu Hiệp xuất ra hộp quẹt, một bên đem đăng đốt, vừa nói: "Văn Cường, Hứa Văn Cường! lúc này cha ta cho khởi, nói danh tự này vang dội! đem tới có thể nói danh cũng khó nói." Lưu Hiệp một chút đăng liền thấy té xuống đất Trần Tử, bất quá Lưu Hiệp cảm giác hấn còn có chút khí tức, tựa hồ không có chết, bây giờ cũng không thời gian có hấn.

Lưu Hiệp điềm xong đặng, xoay đầu lại mới thấy được đàn bà kia tướng mạo, chỉ thấy đàn bà kia một thân Thanh Y đạo nhân trang trí, dài ba xích kiếm đeo ở sau lưng, sắc mặt An có Tiên Khí, da thịt nhẵn nhụi, không tới hơn hai mươi tuổi tướng mạo, lộ ra anh khí bất phàm, có điểm giống là quân đội trung quân hoa, ngược lại có một phen đặc biệt mỹ lệ.

Lưu Hiệp vừa thấy nàng, trong lòng không khỏi có loại dự cảm không tốt, không khỏi hỏi "Không biết Nữ Hiệp danh hiệu vì sao? ta Văn Cường cũng tốt quỳ lạy! thường xuyên Tư Niệm!"

Đàn bà kia ngược lại cười cười nói: "Tiểu quỷ như thế thông minh, ngay cả ta cũng không nhìn ra được? nói cho ngươi biết, ta chính là người vừa rồi khẩu khẩu thanh thanh lời muốn nói Hạnh Lâm đạo nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: tiếp tục lác lư

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vẫn.

Lưu Hiệp nghe một chút, hận không được tát mình hai vãi miệng, người này chính là Hạnh Lâm đạo nhân lời nói, kia sớm muộn đến xuyên bang, bất quá việc đã đến nước này, chỉ có thể tiếp tục lừa gạt, có thể lừa gạt được tự lừa gạt.

"Ngài chính là Hạnh Lâm đạo nhân? vậy quá được! Văn Cường cho là mình còn muốn tìm thời gian rất lâu, hôm nay cố ý đi trước sư phó nói cái gì Bạch Hồ Đường điều tra một phen. không nghĩ tới nhanh như vậy tự gặp phải thân nhân!" Lưu Hiệp biểu hiện hết sức phấn khởi, coi như là đem hai năm qua kiểm chế hài đồng tính cách hoàn toàn tìm trở về.

Hắn một bộ tăng bốc dáng vẻ, lập tức thỉnh Hạnh Lâm đạo nhân ngồi lên mình bình thường ăn cơm cỗ hương cổ sắc nằm trên giường.

"Sư phụ ngươi không có nói liên quan tới ta cái gì?" Hạnh Lâm đạo nhân đối với Lưu Hiệp phen này cử động coi như hài lòng, liền theo khẩu hỏi.

Lưu Hiệp nghe một chút, đặng lúc hưng phấn nói: "Sư phụ nói, Hạnh Lâm nói nhân vũ tài cao mạnh mẽ không thấp hơn hẳn lão nhân gia, hắn còn nói ngài, yêu thích Vân Du Tứ Hải, phải tìm được ngài cũng không dễ dàng. bất quá hắn nói chỉ cần ta nhìn thấy một cái cân quắc mạo mỹ, Đạo khí lẫn nhiên, phiêu miểu như tiên người, tự nhất định là Hạnh Lâm đạo nhân. thích tài đốt đèn, Thiên quá đen, ta lại có thể từ trên người ngài cảm thấy một cỗ nhẹ nhàng khoan khoái khí, nhượng nhân thần thanh khí sáng, ta thật ra thì liền bắt đầu hoài nghi. cho đến mờ đèn, ta đây tài trong lòng khẳng định tám phần mười, cho nên mới chắc chắn hỏi ngài Đạo Hào, không muốn quả là ngài."

Hạnh Lâm đạo nhân nghe một chút mặc dù không nói gì, nhưng là tự có một phen kín đáo đắc ý, hết thấy các thứ này đều bị Lưu Hiệp nhìn ở trong mắt, chỉ thấy Hạnh Lâm đạo nhân đối với Lưu Hiệp nói: "Sư phụ ngươi hẳn chân tướng người vừa rồi nói như vậy?"

Lưu Hiệp dùng một cái nói: "Cái này, sư phó quả thật không có nói như vậy, đây chỉ là ta hiểu ý tứ." Lưu Hiệp vừa nói như thế, Hạnh Lâm đạo nhân thì có hơi không vui, bất quá Lưu Hiệp lập tức bổ sung nói: "Sư phó hẳn lão nhân gia dù sao cũng là tiên phong đạo cốt, nói ta không học nổi! bất quá ta tự mơ hồ nhớ như vậy mấy câu, hắn nói ngài cái gì, 'Phảng phất này nhược thanh minh chi tế Nguyệt, phiêu phiêu này nhược Lưu Phong chi hồi tuyết, ' cái gì 'Thể tấn Phi phù, phiêu hốt như thần! Lăng Ba Vi Bộ, vớ lưới sinh Trần!' còn lại còn nói rất nhiều, bất quá trẻ con trời sinh tính ngu độn, còn lại ký không Thái Thanh!" Lưu Hiệp phảng phất vừa suy nghĩ vừa nói.

Hạnh Lâm đạo nhân nghe xong giả từ, thấp giọng mặc niệm: "Phảng phất này nhược thanh minh chi tế Nguyệt, phiêu phiêu này nhược Lưu Phong chi hồi tuyết này Từ Phú không nghĩ tới sư huynh như thế nhớ nhung Hạnh Lâm, ban đầu sư huynh cũng là tài tử phong lưu, chỉ tiếc. . ai!"

Lưu Hiệp cẩn thận nghe Hạnh Lâm đạo nhân nói, rất sợ bỏ sót nửa chữ. hắn không nghĩ tới này Hạnh Lâm lại là kia Thanh Tu đạo nhân sư muội. nếu để cho này Hạnh Lâm nói biết đến, mình chính là giết hắn sư huynh hung thủ, còn không tươi sống phá chính mình da!

Hạnh Lâm đạo nhân từ trong suy nghĩ quay lại tới nói: "Ngươi như là đã bái Thanh Tu đạo nhân là Sư Phụ, kia từ nay về sau ta chính là người Sư Thúc! Ngã Đạo Tiên Tông vốn là Lão Tử Lý Nhĩ tại đắc đạo trước khi đứng chỉ môn phái. từ khi Hán Vũ Đế Độc Tôn Nho Thuật chi hậu, Ngã Đạo gia liền một chút xú sa sút, sau đó bị Cừu gia đuổi giết, Đạo Tiên Tông cũng chỉ còn lại ta cùng với sư huynh hai người. bây giờ ngươi gần Nhập Đạo Tiên Tông môn hạ. tự phải biết Ngã Đạo Tiên Tông quy củ!"

Lưu Hiệp gặp này Hạnh Lâm đạo nhân lại không nghi ngờ, dứt khoát đã nói nói: "Nếu Nhập Đạo Tiên Tông môn hạ, vẫn bồi tự nhiên tuân theo môn quy. trước khi sư phó cũng theo ta đại chỉ nói một chút, hắn nói đối đãi với ta tìm tới Hạnh Lâm Sư Thúc, ngài tự nhiên sẽ cặn kẽ nói cho ta biết."

Hạnh Lâm đạo nhân gật đầu một cái: "Ngã Đạo Tiên Tông mọi việc đều theo Tầm Đạo pháp tự nhiên, cho nên Đạo Tiên Tông người đều là hướng tới

Vân Du Tứ Hải, cho nên môn quy tương đối ít, tối trọng yếu một chút chính là không thể phản bội sư môn, về phần còn lại, không muốn làm người người oán trách, thương thiên hại lý chuyện. còn lại lấy bản tâm là được. sư phụ của người nếu gọi người hướng ta thảo Yếu Đạo Tâm, ta cũng không thể keo kiệt. này đạo tâm, một mặt là vào Thánh Giáo ký hiệu, Thánh Giáo đối với nhân không có quá lớn ràng buộc, nhưng là một khi vi phạm Thánh Giáo ý chí, liền sẽ phải chịu đạo tâm ràng buộc. đồng thời đạo tâm có thể tại biến đổi ngầm trung làm cho người ta tăng lên công lực. sư huynh năm đó gia nhập Thánh Giáo tự là hy vọng mượn dùng Thánh Giáo lực lượng vì sơn môn báo thù, vốn là ta đối với sơn môn thù đã coi nhẹ, thấy sư huynh vào Thánh Giáo, ta liền cũng theo đó vào, nhưng vẫn Vân Du Tứ Hải. chắc hẳn sư huynh cũng là một mối! ! bây giờ, sư phụ người nếu đem đạo tâm cho người, tự là hy vọng người có thể thật tốt thừa kế hẳn chí hướng." dứt lời liền từ đạo bào nội túi áo trung xuất ra một cái tiểu Cẩm túi, đợi kia Túi gấm vừa mở ra, Lư Hiệp liền cảm nhận đến một cơn chấn động.

Tiếp đó, một hai khối lam sắc Tinh Thạch từ Hạnh Lâm đạo nhân trong túi đồ ra, "Đưa tay ra cổ tay, ta cho người gieo xuống!" dứt lời, liền cùng đạo nhân kia như thế, trong miệng nói lầm bầm, tiếp lấy kia lam sắc Tinh Thạch liền một trận tỏa sáng nổi lên. Lư Hiệp đưa tay ra cổ tay, kia Tinh Thạch liền tự không trung bay đến Lư Hiệp chỗ cổ tay, thoảng cái dung nhập vào trong đó, Lư Hiệp liền nghe được gọi ý của hệ thống thanh âm: "Ngài phát hiện cao cấp thăng cấp bảo thạch Lam Mộng lưu ly, khen thưởng hồi đãi giá trị 20."

Bất quá Lư Hiệp vẫn một bộ không cảm giác chút nào đáng vẻ. Hạnh Lâm đạo nhân thấy vậy không khỏi kinh ngạc dị thường: "Người có thể cảm giác có gì không thoải mái?"

Lư Hiệp nghe một chút, vội vàng nhủ mảy nói: "Toàn thân cảm giác có chút không thoải mái. thật giống như có chút không tỉnh táo tựa như."

Hạnh Lâm đạo nhân lúc này mới thư thái, chỉ là nói: "Người quả nhiên không hồ là sư huynh tìm đệ tử, này đạo tâm là Thiên Địa Tinh Khí Kết Tinh, nếu là thiên phú tốt, kinh mạch thông suốt, như vậy hấp thu lúc sở thụ đến thống khổ liền thiếu. người bình thường hấp thu này đẳng cấp cao đạo tâm, không đau chết đi sống lại là không có khả năng hấp thu xong toàn. không nghĩ tới người chẳng qua là cảm thấy khó chịu. quả thật là kỳ tài! chẳng qua là không biết sư huynh hẳn bây giờ ở nơi nào, nếu là sư huynh hẳn biết chuyện này nhất định sẽ cao hứng ta sơn môn lại vào 1 kỳ tài!" dứt lời, liền giống như tưởng niệm ai.

Lư Hiệp nghe xong vội vàng gật đầu, tâm lý lại nói: "Lão Tử kỳ tài nhiều chỗ, thân câu lác lư thần công, nếu không cũng không thể đùa bỡn người xoay quanh."

Để tránh được hậu xuyên bang xuất hiện nguy hiểm, Lư Hiệp cũng không muốn cùng Hạnh Lâm đạo hữu càng nhiều giao thiệp, nếu là nàng có cái gì thủ đoạn, sờ một cái chính mình kinh mạch, phát hiện mình không có hấp thu đạo tâm, đến lúc đó ra lại chuyện rắc rối gì, vậy coi như hồng bét. huống chi Lư Hiệp đối với này Đạo Tiên Tông cũng không có hứng thú gì. hẳn võ công muốn thật lợi hại như vậy, cũng không trở thành bị người ta diệt môn. huống chi Lư Hiệp đối với tu Luyện Vũ công thật sự là không hứng thú lắm. mình luyện Ngọc Nữ Thần Công đây là vì tăng lên vòng tay thực lực. Lư Hiệp tưởng là cái gì, đó là nhượng hẳn có thể đủ qua hiện đại hóa sinh hoạt, mà không phải ở nơi này không có gì cả cô đại, làm gì Độc Cô Cầu Bại cao thủ tuyệt thế.

Lư Hiệp nói: "Sư Thúc, ta vì ngài đi tìm vạn thọ Lâu trực đêm người, làm chút nước trà đến, cũng tốt nhượng Văn Cường thật tốt nghe Sư Thúc dạy bảo."

Kia Hạnh Lâm thấy vậy gật đầu một cái, Lư Hiệp liền lui ra ngoài, đợi đến dưới lầu, liền nhìn thấy trực đêm quân sự chính ngáp, kia quân sự vừa thấy Lư Hiệp đi xuống lập tức nói: "Ồ! Bá Hòa công tử! này hơn nửa đêm, ngài đây là?"

Lư Hiệp cũng không dài dòng nói thẳng: "Ngô tối nay có chuyện, người nhanh đi chuẩn bị nước nóng cùng thượng hạng trà sâm tới!" dứt lời liền Đoài cho kia quân sự một tiểu treo tiền.

Kia quân sự thấy vậy, lập tức mặt mày hớn hở, không dám trễ nãi: "Bá Hòa công tử chờ một chút, nước nóng đã sớm chuẩn bị tốt, ta đây phải đi cho ngài lấy tốt nhất nhân sâm mảnh nhỏ tới!"

Chẳng được bao lâu, liền thấy kia quân sự trở lại, trong tay xách một tiểu hộp trà sâm mảnh nhỏ cùng một bình nước nóng, đối với Lư Hiệp nói: "Không biết Bá Hòa công tử có muốn hay không ta cho ngài ngâm!"

Lư Hiệp khoát tay một cái nói: "Không cần! người trở về đi thôi, ta sẽ tự xử lý!"

Dứt lời, Lư Hiệp liền hơi chút đem trong bình trà nhiều thả mấy miếng nhân sâm, chỉ một lúc sau liền có chút thơm khí. tiếp theo từ vòng tay trung hồi đãi ra một tiểu bao cực kỳ cao cường độ, năm trăm hồi đãi một cái, vô sắc vô vị thuốc mê.

Này thuốc mê thứ thiệt, giới thiệu trên viết một tiểu bao đủ để mê đảo con voi, cho nên làm cho người ta thời gian sử dụng tề lượng mỗi lần chỉ có thể dùng 1 phần 5. nhưng là Lư Hiệp biết kia cái gì đó trường lão, đều là nhiều chút không thuộc mình chủ, tự nhiên phải dùng tề.

Bây giờ thời Tam quốc còn không có thuốc mê khái niệm, chỉ có Hoa Đà hội làm đồ chơi này. cho nên Lư Hiệp cũng không lo lắng hội bị người phát giác.

Này thuốc mê cùng trà sâm không mâu thuẫn, chờ làm xong sau này, như cũ mùi trà nhẹ Diệu. vì vậy Lư Hiệp lập tức bung bình trà đến lầu hai.

Đợi tiến vào bên trong nhà, liền thấy kia Hạnh Lâm đạo nhân dựa cửa sổ mà trông, một đôi mắt đẹp tựa hồ mang theo chút Tư Niệm, ngược lại có một phen đặc biệt ý nhị. nghe được Lư Hiệp đi vào thanh âm, Hạnh Lâm lúc này mới xoay đầu lại.

Lư Hiệp vội vàng tiến lên nói: "Ông chủ nói, đây là nơi này tốt nhất nhân sâm mảnh nhỏ, thoang thoang dễ chịu, nâng cao tinh thần tinh não, thẩm mỹ Đường Nhan. Văn Cường đặc biệt cho ngài lấy được phẩm phẩm tươi mới,"

Dứt lời, liền đem kia một tiểu hộp trà sâm mảnh nhỏ thả vào bình trà bên cạnh, xuất ra trà cụ cho Hạnh Lâm đạo nhân rót một ly.

Hạnh Lâm gấp Luru Hiệp như thế liền nói: "Người ngược lại có hiếu tâm, ngồi đi, Ngã Đạo Tiên Tông, không cần đa lễ như vậy."

Luru Hiệp thấy vậy trước là đặng do dự một chút, nhưng vẫn là ngồi vào Hạnh Lâm đạo nhân đối diện.

Tiếp lấy Hạnh Lâm đạo nhân cười cười, rót cuộc lại xuất ra một cái ly trà, tiếp lấy nàng cầm bình trà lên đem ly rót đầy, đẩy tới Luru Hiệp trước mặt nói: "Uống đi!"

Luru Hiệp sững sờ, bất quá lập tức trở nên thụ sủng nhược kinh một dạng hân hân có dự bị sớm ăn Giải Độc, chính là sợ ngộ đến giờ phút này, đồ thường ra cảm kích nói: "Văn Cường không nghĩ tới, Sư Thúc lại cho Văn Cường như vinh hạnh này." dứt lời, liền nhắc lên ly trà uống một hơi cạn sạch.

Kia Hạnh Lâm đạo nhân thấy vậy, lúc này mới nhắc lên ly trà, đầu tiên là ngửi ngửi mùi trà, liền khen: "Quả nhiên là mùi thơm dễ chịu!" dứt lời, liền uống vào đi.

Luru Hiệp thấy vậy, trong lòng nhất định, tiếp lấy lập tức lại cho Hạnh Lâm đạo nhân rót đầy, tiếp lấy Luru Hiệp rồi hướng Hạnh Lâm đạo nhân một phen tăng bốc, hơn nữa hỏi nhiều chút liên quan tới sơn môn sự, bất quá Hạnh Lâm đạo nhân tựa hồ đối với sơn môn không nghĩ nói quá nhiều, chẳng qua là đơn giản miêu tả. bất quá không có quá nhiều lúc Độc Lực liền bắt đầu phát tác.

Hạnh Lâm đạo nhân lắc lắc đầu thanh tĩnh xuống, nhưng lập tức cảm thấy mê muội hết sức, nàng hết sức nhìn về phía Luru Hiệp, cảm giác có gì không đúng, có thể thấy Luru Hiệp tựa hồ cũng cùng chính mình trạng thái không sai biệt lắm.

Luru Hiệp thấy kia Hạnh Lâm đạo nhân như thế, liền lập tức cũng giả bộ một phen buồn ngủ đáng vẻ nói: "Sư Thúc, ta sao cảm thấy có chút mệt mỏi! ta không được ." dứt lời, liền muốn ngã xuống.

"Này trà" Hạnh Lâm đạo nhân hư chỉ Luru Hiệp một chút, nhưng cuối cùng vẫn ngắt đi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: đập Môn mà vào

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Sư Thúc Sư Thúc?" Luru Hiệp nhỏ giọng la lên.

Một hồi nữa, thấy kia Hạnh Lâm nói người hay là không có phản ứng, Luru Hiệp lúc này mới dám ngồi dậy, trong lòng nói, này hồi đoái thuốc mê chất lượng chính là có bảo đảm, bất quá Luru Hiệp lại vẫn cảm thấy không đủ, vì vậy lại đem còn thừa lại trà sâm, lại cho Hạnh Lâm đạo nhân "Uy! Chút. tiếp lấy lại lấy ra thuốc mê châm, cho Hạnh Lâm đạo nhân tới một chút, lúc này mới hoàn toàn yên tâm.

Luru Hiệp thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhìn Hạnh Lâm đạo nhân rất là mỹ lệ gương mặt, không khỏi chụp hai cái nói: "Xin lỗi rồi Sư Thúc! ta thật ra thì cũng không muốn như vậy, chẳng qua là vì giữ được mạng nhỏ mình thôi, ban đầu nếu không phải kia Thanh Tu đạo nhân không phải muốn sống mái với ta, ta cũng sẽ không cùng các người Thánh Giáo kết oán!" dứt lời, liền mở ra đại lực kỹ năng, đem Hạnh Lâm đạo nhân cổng lên, tiếp lấy đưa nàng thả nằm dài trên giường.

Luru Hiệp liền bắt đầu lục soát người, này Bạch Hồ Đường coi như là hồng bét, ba cái trưởng lão bây giờ đều tãi ở trong tay mình, nhưng Luru Hiệp không khỏi có chút đắc ý, chỉ là đối phó thứ nhất thật biến thái thời điểm, bởi vì lúc ấy nóng lòng tìm chìa khóa, lại chán ghét ác nhân yêu, cho nên sẽ không lục soát trên người hắn có cái gì đáng tiền đồ chơi. bây giờ cái này Hạnh Lâm đạo trưởng, thấy thế nào đều giống như so với kia Thanh Tu rộng rãi điểm tựa như.

Luru Hiệp từ đầu lục soát chân, trên tay nhất thời nhiều mấy thứ đồ, trong đó có một trưởng lão kim lệnh, còn có một cái ngọc chất môn phái lệnh bài, trên đó viết Đạo Tiên Tông chương môn Ngọc Lệnh. trừ lần đó ra, còn có chút Hứa vòng vo cùng cái đó trang đạo tâm Túi gấm, Luru Hiệp mở ra Túi gấm phát hiện trong đó còn có một khối Xích Sắc Tinh Thạch, nếu như đoán không sai hẳn là đồ ứng lưu ly, đem Luru Hiệp đem thu nhập vòng tay bên trong thời điểm, quả nhiên thanh âm nhắc nhở vang lên.

Bởi vì xen vào trước khi thật biến thái duyên cớ, Luru Hiệp có ý hướng Hạnh Lâm đạo nhân giữa hai chân sờ một cái, khi xác định thật không có lúc lúc này mới trong lòng dẹp yên, không khỏi thâm mắng đây nên từ biến thái, làm cho mình cơ hồ đến nhạy cảm chứng.

Lưu Hiệp đi tới nơi này Tam Quốc thế giới ba năm, ba năm vẫn là trẻ nít đáng yêu, y theo nam nhân bình thường nhu cầu mà nói, Lưu Hiệp đã sớm không nhận được. nhưng là không biết sao tự có tật tâm, không có tên tật này lực. như thế mỹ nhân để không cần quả thực cảm thấy tiếc nuối, bất quá sờ hai cây là thiếu không. Lưu Hiệp đem Hạnh Lâm đạo nhân quần áo gỡ ra, thật tốt cảm thụ một chút cosplay bản đặc đạo sĩ mỹ nhân ôn tồn. chỉ hậu quyền luyện không bỏ được lại đưa nàng quần áo khép lại.

Lưu Hiệp cảm thấy đem như thế mỹ nhân cao thủ Sát thật sự là khá là đáng tiếc, nếu là có thể thật lưu cho mình dùng, đó chính là thật to tuyệt vời. nhưng là hẳn nếu không Sát này Hạnh Lâm đạo nhân, đem tới người này rất có thể uy hiếp tánh mạng mình. nhất thời lâm vào tiến thoái lưỡng nan tình cảnh.

Chứng đều không là, Lưu Hiệp nhất thời khó mà lựa chọn, dựa theo này thuốc mê được liệu mở ra, người bình thường có thể hôn mê ba ngày, kia đặt ở những thứ này mạnh mẽ không giống người biến thái trên người ước chừng có thể kiên trì cái chứng một ngày. nếu là có biện pháp gì có thể phong bế võ công nàng liền có thể.

Lưu Hiệp nhất thời không nghĩ ra dứt khoát không nghĩ, tạm thời để trước đến, ngược lại nàng trong chốc lát cũng tỉnh không.

Tiếp lấy Lưu Hiệp trước điều tra một chút Trần Tứ tình huống, chẳng qua là được đánh xui. theo như cái này thì cái này Hạnh Lâm đạo nhân còn không phải là cái gì lạm sát kẻ vô tội nhân.

Lưu Hiệp cầm lên tròng trà nước nóng ấm, bây giờ đã biến vì nước ấm, hương thẳng đến Trần Tứ mặt rút đi. cũng không lâu lắm, liền gặp Trần Tứ tại trong hoảng hốt tỉnh lại. đem trọn khai mắt nhìn đến Lưu Hiệp lúc, đầu tiên là dọa cho giật mình. đi qua thấy là Lưu Hiệp lúc này mới an định lại nói: "Công tử, tại sao là ngươi?" vừa rồi ta" Trần Tứ nói một nửa, tựa hồ quên chính mình làm sao ngã xuống đất ngất đi.

Lưu Hiệp nói: "Được, vừa rồi ngươi được hành thích ta thích khách tập kích, chẳng qua hiện nay ta đã đem thích khách đồng phục. ngươi không cần kinh hoảng!"

Trần Tứ nghe một chút chặn lại nói: "Trần Tứ lần này bảo vệ công tử bất lực! thỉnh công tử giảng tội!"

"Toán, ngươi cái gì cân lượng ta còn là rõ ràng, vốn là không hi vọng nào ngươi có thể bảo vệ ta, ngươi nhớ thân phận của mình, ngươi là bên cạnh ta đệ nhất mã phu! vinh viễn là!" Lưu Hiệp ngồi dưới đất nói.

Trần Tứ đầu tiên là ngăn người một chút, liền lập tức gạt đầu nói: "Công tử giáo huấn sự, Trần Tứ tuyệt đối sẽ không quên thân phận của mình. Trần Tứ cam nguyện một tiếng vì công tử dắt ngựa!" dứt lời, tựa lập tức bò dậy, cho Lưu Hiệp tìm một cách Lương cái đệm, bất quá tìm cái đệm thời điểm không cẩn thận nhìn thấy nằm trên giường nhân, Trần Tứ cả kinh, nhưng lập tức khôi phục bình thường, tiếp lấy nằm cái đệm nhường Lưu Hiệp ngồi xuống.

Lưu Hiệp gạt gạt đầu nói: "Ngươi đi về nghỉ ngơi trước đi, yên tâm, chỗ này của ta không có việc gì. ngươi đi đi!"

Trần Tứ muốn nói cái gì, bất quá vẫn là ngừng, vì vậy liền gạt đầu xưng dạ, chậm rãi thoái lui.

Bây giờ đã là tờ mờ sáng chỉ sơ, trải qua không lâu lắm Thiên liền muốn sáng lên. Lưu Hiệp dự định tại chính mình còn chưa nghĩ ra làm sao đối đãi này Hạnh Lâm đạo nhân trước khi, tạm thời trước không giết nàng, cho nên mấy ngày nay phải dùng thuốc tê khống chế xong nàng, không thể xuất hiện phân nửa chuyện rắc rối. chắc hẳn thuốc mê nàng mấy ngày nàng cũng chết không.

Bất quá, kia hai cái lệnh bài thật ra khiến Lưu Hiệp cảm thấy hẩn bí quá hóa liều, thật tốt lợi dụng một phen. trước khi hẳn đã tại Thánh Nữ nơi đó chôn phục bút, bây giờ phải nhường khoản này vẽ một chút nặng hơn, canh có phân lượng mới đúng.

Lưu Hiệp mặc dù không dự định vén lên cái gì sóng lớn, nhưng dù sao phải cho mình ăn Định Tâm Hoàn mới được.

Đào mắt Thiên liền sáng lên, Lưu Hiệp đã sớm mặc chỉnh tề, tiếp lấy lại khai Đông Lai hầu hạ ở bên, Lưu Hiệp đối với Đông Lai nói: "Ta ngươi hai người hôm nay chỗ đi nơi có chút nguy hiểm, chúng ta phải tăng gấp bội cẩn thận, một hồi nếu như có nhân hỏi ngươi lời nói, ngươi không cần trả lời, hết thấy để ta làm giải quyết!"

Ngoài ra Lưu Hiệp đối với Trần Tứ nói: "Trong phòng ta có một đạo nhân, đã bị ta mê đi buộc lại. ta cho ngươi một hộp thuốc. ngươi cách mỗi sáu canh giờ cho nàng ăn hai mảnh, cách mỗi mười hai canh giờ ăn bốn mảnh. ngoài ra ta nhược là tới hôm nay chưa có trở về, ngươi ngay hôm nay nửa đêm thời điểm, dùng này châm cho nàng châm hai đòn!" dứt lời đem thuốc ngủ cùng hai được tê thuốc mê châm cho hắn.

Lưu Hiệp giáo Trần Tứ cách dùng, Trần Tứ hội chỉ hậu, Lưu Hiệp liền dẫn Đông Lai rời đi.

Sáng sớm thái dương vừa mới lên, bất quá đã có có chút ánh nắng dần hướng ngoài thành đi tới, những thứ này ánh nắng dần đều là đi làm xuân bận rộn. xuyên qua thật to Tiểu Tiểu đường phố, chỉ một lúc sau liền gặp Lưu Hiệp cùng Đông Lai đã tới Tiền phủ cửa đại viện trước.

Trời vừa sáng Lưu Hiệp lúc này mới thấy rõ tiền này phủ đại viện ngược lại cũng rất là khí phái. ở nơi này Tể Dương bên trong thành bất quá có như vậy hai ba gia sân có thể cùng tiền này phủ so với. Thánh Giáo ngược lại hội tìm địa phương, chính bởi vì Hư Tắc Thực Chi Thực Tắc Hư Chi, người bình thường đều hẳn tưởng này đồng loại Ma Giáo Căn cứ địa hẳn tại hơn nơi bí ẩn sở, không phải như vậy nổi bật mới đúng, chẳng qua là này Bạch Hồ Đường lại đi ngược lại con đường cũ, ngược lại không dễ dàng bị phát hiện. chẳng phải biết Lưu Hiệp thật sự là coi trọng Bạch Hồ Đường người liếc mắt, trên thực tế bọn họ chỉ là muốn cho Thánh Nữ tìm một cái cang chỗ tốt sở mà thôi, hơn nữa nơi này cũng không phải là cái gì Bạch Hồ Đường Căn cứ địa.

Lưu Hiệp đi tới trước cửa liền kêu Đông Lai gõ cửa một cái, này phương pháp nhập môn Lưu Hiệp đã sớm đã dạy Đông Lai.

Đem gỗ cửa xong sau này, một hồi nữa, liền gặp một gã sai vặt mở cửa, tên sai vặt này mặc Thanh Y, không hề giống có vài phần công phu đáng vẻ.

Gã sai vặt kia nói: "Xin lỗi vị này, mấy ngày nay tiền lão gia có bệnh trong người, khái không tiếp đãi khách nhân. hai vị xin trở về đi!"

Lại thấy Đông Lai không nói hai lời trực tiếp cho gã sai vặt kia hai và miệng, lớn tiếng trách mắng: "Người từ kia chỉ mắt nhìn ta giống như, thăm cái đó heo mập tiền lão gia! nói cho các người biết nói chuyện, Thanh Tu đạo nhân tới! ! gọi hán mau nghênh đón." dứt lời, một cước đưa hán đập đi vào, tiếp lấy liền đập Môn mà vào, Luru Hiệp liền đi theo Đông Lai tiến vào bên trong nhà. chính bởi vì mềm mại sợ cứng rắn, cứng rắn sợ không muốn sống, đối đãi như vậy người tập võ chính là muốn trước đánh bọn họ hai và miệng, bọn họ mới sẽ đem người đem mâm thức ăn. Luru Hiệp đánh không đúng cứng rắn, nhưng là đánh trước đánh mềm mại, Sát giết bọn hán uy phong cũng có thể tạo được tương tự hiệu quả!

Ps: rất cuộc đúng lúc một lần, ta siết cái vui về. .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: cái đuôi hồ ly

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Luru Hiệp cùng Đông Lai nghênh ngang tiến vào tiền viện Nhi nội, chỉ thấy gã sai vặt kia nhìn Đông Lai hèn dạng tự run run một cái, tè ra quần liền hướng Đại Đường chạy đi.

Lúc này, trong hành lang đang có một mặt sắc tàn bạo đại hán đầu trục đi ra. gã sai vặt kia một đường trước chạy, không thấy nhân đi tới, nhất thời tại trên người đại hán đựng cái lão đảo, ai u một tiếng ngã quỵ về phía sau.

Đại hán kia được gã sai vặt sờ đụng, kéo lại gã sai vặt kia vạt áo trước hét: "Nãi nãi, con mắt trường trên mộng!" tiếp lấy lại vừa là đầy miệng ba từ nhỏ từ đầu óc choáng váng, nhất thời nhào tới trên đất. gã sai vặt từ dưới đất bò dậy sờ sung đồ mặt, nhất thời không nói ra lời.

Chỉ thấy lại từ Đường hậu đi tới một người, chính là đêm qua kia đường chủ, kia đường chủ trong tay trì một đôi bĩ, hơi mập ra, nhưng bước chân gian ngược lại không lộ vẻ nặng nề, ngược lại có vài phần nhẹ nhàng.

Vừa thấy trên đất gã sai vặt liền hỏi "Vì cái gì hốt hoảng như vậy?"

Gã sai vặt bị đánh miệng méo, áp ứng bán thiên tài dần dần đem lại nói rõ Bạch, chỉ nói bên ngoài có một người tự xưng là Thanh Tu đạo nhân, thứ nhất là bắt hán cho đánh.

Kia đường chủ nghe một chút là Thanh Tu đạo nhân, lập tức cùng đại Hán Tướng thị, không khỏi mặt lộ vẻ vui mừng, gặp đại hán kia nín gã sai vặt, gã sai vặt cho là hán lại phải đánh, ai ngờ đại hán lại vui vẻ nói: "Nãi nãi, đạo trưởng tới sớm thông báo không là tốt rồi!"

Dứt lời, đại hán kia tự mình sờ một cái đầu trục, vì vậy lập tức cùng đường chủ đi trước chào đón.

Mà lúc này Luru Hiệp đã cùng Đông Lai đi vào nội đường, kia đường chủ cùng đại hán gặp Luru Hiệp cùng Đông Lai đi tới lại hơi rét một cái, hướng Luru Hiệp sau lưng nhìn một chút, có thể lại không thấy đến nửa người, mặt mũi không khỏi lạnh lùng đứng lên.

Luru Hiệp vừa vào nhà quan sát quan sát này cổ hương cổ sắc phòng khách, không khỏi gật đầu một cái. tiếp lấy hán ngừng đầu nhìn một chút thiên bằng, liền mỗi ngày lều trên có một khối dấu vết tu bổ.

Xem ra đây cũng là đêm qua này mập ra đường chủ kiệt tác, kia đường chủ thần sắc nghi ngờ, nhìn Luru Hiệp muốn nói lại thôi, bất quá cuối cùng vẫn là hỏi "Các người là người nào, vì sao chưa trải qua cho phép đến tiền này phủ tới?"

Lại thấy, Luru Hiệp không nói hai lời, chỉ đem kim lệnh lấy ra ném cho kia đường chủ nói: "Xem một chút đi!"

Kia đường chủ xuất thủ vừa tiếp xúc, tốc độ tay thật nhanh, chờ nờ đến mắt thấy sau khi nhìn không khỏi lộ ra suy tư biểu tình, tiếp lấy hán đem kim lệnh đưa cho tên đầu trục kia đại hán, đại hán kia nhìn một cái, liền nhận ra, vội vàng nói: "Đây là đạo trưởng kim lệnh!"

Kia đường chủ gật đầu nói: "Các người cho Thanh Tu đạo trưởng là quan hệ như thế nào? tại sao lại cầm này lệnh?"

Lưu Hiệp nói: "Ngô là Đạo Tiên Tông Thanh Tu môn hạ quan môn đệ tử, lần này sư phó đặc biệt để cho ta tới hiệp trợ Bạch Hổ Đường làm hộ tống Thánh Nữ nhiệm vụ. thầy của ta phó nói lần này, hắc lão nhân gia có trọng yếu chuyện muốn làm, không có cách nào phân thân đến chỗ này. thầy của ta Thanh Tu đạo nhân chính là bị chương môn ủy thác, lần này cho ta khác biệt nhiệm vụ, một là phải bảo vệ tốt Thánh Nữ, làm Thánh Nữ cận vệ. thứ hai, chính là muốn thay Thánh Giáo trị người môn giấu giếm thượng cấp tội! !"

Kia đường chủ nghe xong, nhất thời trong tay run lên, kia một đôi Thanh Ngọc Cồn Thạch(Rolling Stone) thiếu chút nữa rơi xuống đất.

Kia đầu trục cũng là sững sờ, nhất thời hỏi "Sư chương môn cũng biết chuyện này?"

Lưu Hiệp không nhịn được nói: "Nếu thầy của ta Thanh Tu đạo nhân nói như vậy, kia Sư chương môn dĩ nhiên là đã biết chuyện này."

"Kia Sư chương môn có nói có gì không?" kia cái đường chủ gấp bặt rộn hỏi.

Lưu Hiệp gặp kia đường chủ khản trương, biết hắc có tật giật mình, trong lòng dần dần có phẫn, Lưu Hiệp tìm cái ghế ngồi xuống, không chút hoang mang nói: "Sư chương môn nói, các người lần này giấu giếm Thánh Nữ tới là trọng tội, hắc vốn là muốn hôn tự tới giáng tội cho các người, bất quá nề tình hắc công việc bề bộn, đồng thời cũng hiểu các người muốn kiến công tráng Đại Nam phái trong lòng. cho nên, tạm thời không tính truy cứu. bất quá lần này hắc phái sư phó để cho ta tới, chính là muốn ta thay thế hắc làm thứ công việc. hắc nói, nếu như các người Bạch Hổ Đường nhân muốn sống, lấy, vậy nhất định phải mọi chuyện nghe theo ta điều khiển. dĩ nhiên, ta chủ yếu nhiệm vụ là làm âm thầm tiếp thân bảo tiêu. giống như là sẽ không can thiệp các người, chỉ khi nào nếu là có vấn đề xuất hiện. mấy người các người tự khó thoát khỏi cái chết! !"

Nghe Lưu Hiệp nói, kia đường chủ không khỏi nhìn một chút Lưu Hiệp, tựa hồ có hơi không giảng hoà ý khinh miệt, kia đầu trục không khỏi nhỏ giọng thì thầm: "Sư Thiên tới thật con bà nó chẳng ra gì, sao sinh cho chúng ta phái cái con nít đến, đây không phải là làm nhục ta Bạch Hổ Đường sao?"

Kia đường chủ ngược lại có chút khí cười, chỉ nói: "Coi như Sư chương môn biết chuyện này, hộ tống Thánh Nữ bức nào trọng yếu chỉ nhiệm vụ. cũng không phải là ta xem thường các hạ, lần này nhiệm vụ, coi như 3 Đại Trưởng Lão đồng thời hộ tống cũng không chê nhiều, vì sao chỉ phái người tới? trong này chẳng lẽ là có gì kỳ hoặc đi!"

Lưu Hiệp đã sớm suy nghĩ xong đối sách, lắc đầu giễu cợt nói: "Sư chương môn cùng sư phó động cơ há là bọn người có thể hiểu được!" dứt lời, Lưu Hiệp thân hình chợt lóe, trực tiếp mở ra Linh Lung vũ bộ, trong lúc nhất thời tốc độ Độ Hóa thành một trận Thanh Phong, chốc lát bên trong liền trong phòng nhiều mấy vòng còn nhân tiện mở xuống kia ánh sáng đầu não tối. Lưu Hiệp mở ra Linh Lung vũ bộ tốc độ chính là Hạnh Lâm đạo nhân cũng không đuổi kịp, dĩ nhiên là hù dọa người trước mắt giật mình.

Đường Nội Kính phong đi qua, Đông Lai đưa tay ra trung thép tất, Lưu Hiệp trực tiếp nhảy đến tất trên mặt đứng lại, tiếp lấy nghiêng người, liền từ trên rơi xuống đất.

"Này Khinh Công, một cái chính là mười mấy tuổi trẻ con làm sao có thể .?" kia Sư chương môn thấy vậy, tựa hồ thật không dám tin tưởng chính mình con mắt, hơi sững sờ.

Lại thấy Lưu Hiệp cười nói: "Chẳng lẽ đường chủ còn chưa tin con mắt thấy sao? ta đến cùng có hay không này bảo vệ Thánh Nữ bản lĩnh, chắc hẳn đường chủ đã rất rõ đi!"

"Thình đường chủ suy nghĩ thật kỹ, nếu là lần này nam phái thật phái nhiều vị trưởng lão hộ tống, như vậy điệu bộ này hiển nhiên rất nhanh sẽ bị còn lại môn phái phát hiện! so sánh với chúng ta nam phái, còn lại môn phái thực lực nhất định là hiểu thắng đầu, bọn họ không nhất định biết dùng nơi cái gì thủ đoạn, thậm chí có thể mượn dùng triều đình lực lượng tới Phong Sát Thánh nữ. cái này không thể nghĩ ngờ quá mức nguy hiểm! cho nên liền chỉ phái ta tới, thu nhỏ lại mục tiêu, còn lại môn phái căn bản không nghĩ tới ta nam phái lại căn bản không phải mặc cho cái gì trưởng Lão Hộ Pháp cấp nhân hộ tống Thánh Nữ, cho dù có lẽ tể nhân phát hiện, cũng sẽ cho khinh thị, đến lúc đó ta trong bóng tối bảo vệ, tự nhiên có thể bảo vệ Thánh Nữ vạn toàn. mà Sư chương môn và sư phụ ta bọn họ còn có thể đánh trúng hữu sinh lực lượng tới đối với còn lại môn phái tiến hành quấy nhiễu! vì vậy Sư chương môn cùng sư phụ ta mới có thể chỉ để cho ta tới làm hộ tống nhiệm vụ!" Lưu Hiệp một phen có lý có chứng cứ, đại nghĩa凛 nhiên nói.

Lưu Hiệp nói xong, lại thấy kia đường chủ không có phản ứng, trong lòng không khỏi lẩm bẩm, lúc này lại lấy ra một khối kim lệnh nói: "Nếu người không tin ta, trong tay của ta còn có ta Sư Thúc Hạnh Lâm đạo nhân ban tặng chỉ kim lệnh, người có thể tự nhìn một chút!"

Lưu Hiệp lời còn không có kể xong, liền nghe kia đường chủ bỗng nhiên phảng phất kịp phản ứng một dạng nhất thời gật đầu thờ dài nói: "Điều kếp! điệu kếp a! không nghĩ tới Sư chương môn và đạo trưởng lại nghĩ ra như thế điệu kếp, thật chẳng lẽ phái phái Lão Bang Chủ trên trời có linh phù hộ sao?" hắc nhất thời kích động, hướng thiên cảm khái.

Chẳng qua là bên cạnh hắc đại hắc đầu trục ngược lại có chút không hiểu nói: "Đường chủ người nói cái gì? cái gì điệu kếp?"

Kia đường chủ nặng nề vỗ vỗ đầu trục bả vai cảm khái cười nói: "Xem ra, ta nam phái thật là có hy vọng phục hưng! có hy vọng! ha ha ha!"

Lưu Hiệp nghe được cái này tiếng cười hậu, tâm lý mới dám chân chính đồ mồ hôi hột, hàng này phản ứng cũng quá chậm! hù dọa chính mình giật mình.

Bây giờ Lưu Hiệp biết, này Đệ Nhất Quan coi như là lần lộn đi qua, này có thể hay không phải điểm chỗ tốt thì phải xem còn sót lại.

Chỉ thấy kia đường chủ cuối cùng từ trong kích động kịp phản ứng, hớn hờ ra mặt nói: "Đã như vậy, tiểu huynh đệ kia có thể hay không đem Sư chương môn Thánh Lệnh dự ta nhìn một cái?"

Lưu Hiệp thầm nói không được, không nghĩ tới còn muốn cái gì Thánh Lệnh, chỉ có thể mù mịt nói: "Lần này khản cấp, chương môn cũng không giao cho

Thánh Lệnh, bất quá thầy của ta Thanh Tu nói, chỉ cần ta có thể xuất ra này Hạnh Lâm Sư Thúc lệnh bài, các người liền có thể tin tưởng cho ta!"

Kia đường chủ thấy vậy ngược lại gật gật đầu nói: "Hạnh Lâm đạo nhân dạo chơi tứ phương, năng lệnh bài quả thật không phải là người nào cũng có thể có."

"Ngoài ra tiểu huynh đệ là Thanh Tu đạo trưởng cao đồ, không biết nên xưng hô như thế nào?"

"Bá Hòa! ngài có thể gọi ta Bá Hòa công tử!" Luru Hiệp nói, lần này hắn cũng không sợ lộ vốn tên là.

Kia đường chủ nghe này mệnh, như là cảm thấy có chút quen thuộc, Luru Hiệp liền cũng không giấu giếm, nói thẳng: "Chém chết Lôi Bá chính là ta, sư phó chính là vào lúc này thu ta làm đồ đệ! hơn nữa truyền cho ta công lực!"

Kia đường chủ nghe một chút, nhất thời nhớ tới không khỏi gật gật đầu nói: "Bằng chừng ấy tuổi có thể Trảm Lôi Bá, quả thật bất phàm, không trách trước khi Thanh Tu đạo trưởng nói hắn muốn đích thân đi Lư Giang làm việc, nguyên lai chính là vì Bá Hòa công tử. nếu Bá Hòa công tử là tới bảo vệ Thánh Nữ, không biết Bá Hòa công tử lần này có yêu cầu gì?"

Luru Hiệp nghe một chút, biết rốt cuộc có thể lộ ra cái đuôi hồ ly, không khỏi giả bộ nghiêm túc đáng vẻ nói: "Ta không có dừng yêu cầu, chỉ có khác biệt, một là dẫn ta đi gặp Thánh Nữ, ta phải cùng Thánh Nữ cùng phòng ngủ mà ở, để bảo vệ vạn toàn! thứ hai, Bá Hòa hy vọng đường chủ đem này Bạch Hồ Đường dư thừa đạo tâm lấy ra. ta có tác dụng lớn!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Luru Hiệp tính sai

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịch sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Đem Luru Hiệp đi vào hậu Uyển thời điểm, kia đường chủ rút cuộc để cho người chuẩn bị xong đạo tâm, này hậu Uyển không phải là người nào cũng có thể vào, đầu trục cùng Đông Lai đều bị cản ở bên ngoài, chỉ có Luru Hiệp cùng đường chủ tiến vào, lúc này Luru Hiệp nhưng ở Uyển nội ngắm cảnh.

Luru Hiệp bây giờ dĩ nhiên không có loại này rảnh rỗi nhả trí, chân chính nhượng hắn có rảnh rỗi nhả trí là đang ở hậu Uyển ngắm cảnh Lâu cạnh múa kiếm đáng yêu muội tử.

Thông qua núi giả gian khe hở chính dễ dàng nhìn thấy cách vách đỉnh cầu trên, kia một thân màu hồng biên quần áo trắng thanh lệ người đáng yêu, thủ nắm một thanh sáng như tuyết trường kiếm, trường kiếm kia kéo các dạng kiếm hoa, mang theo nhàn nhạt phong minh, phảng phất Thanh Loan ca hát, kia dịu dàng đáng người, như tại Vân Trung bay lượn một dạng ngược lại ý cảnh cho phép.

Kể từ ngày đó tách rời tiền này phù, này Thánh Nữ muội tử tự thật sâu bắt Luru Hiệp Tâm, thỉnh thoảng liền nhớ tới đến, dù sao như vậy nữ hài thật sự là thái phù hợp Luru Hiệp khẩu vị, Luru Hiệp đã nhận định, nữ hài đem tới nhất định phải là thu nhập dưới quyền mình, ngay cả Đại Tiểu Kiêu đều không nhất định có thể so với.

Nhận định là đồ mình sẽ nghĩ đủ phương cách lấy được, kia không phải mình, nhưng lại có thể trở thành đồ mình, tự nhiên thông thông không thể bỏ qua. đây là Luru Hiệp đứng đầu cơ bản tín điều. đều nói lòng tham không đáy, Luru Hiệp là tuyệt đối không thể đồng ý, này chỉ có thể sử xây dựng ở những thứ kia không có có năng lực lấy được phé vật người trên căn bản, Luru Hiệp vĩnh viễn tin tưởng là, này lòng lớn bao nhiêu, thế giới sẽ lớn bấy nhiêu!

Một hồi nữa, kia đường chủ liền đem một cái hộp gấm bắt được Luru Hiệp trước mặt, này đường chủ thật ra thì đối với Luru Hiệp đứa bé này vẫn có hơi khinh thị, dù sao mặc dù trước khi xem qua Luru Hiệp võ công, mà dù sao hài tử chính là hài tử, làm sao có thể gánh nên như vậy trách nhiệm nặng nề, cũng không phải là trên đời tất cả đứa bé đều là Cam La. nhưng là trong lòng lại chiếu cố đến nam phái Sư Thiên tới chương môn uy thế, không dám đối với Luru Hiệp lạnh nhạt. hắn gọi Luru Hiệp hai tiếng, lại thấy Luru Hiệp căn bản không phản ứng, chỉ thấy núi giả phương hướng hắc hắc nhạc, tựa hồ đang suy nghĩ gì chuyện đẹp.

Luru Hiệp là hướng về phía núi giả giữa khe hở xem, từ đường chủ góc độ tự nhiên không thấy được Luru Hiệp đang nhìn cái gì, kia đường chủ lần nữa nặng nề tăng hắng một cái nói: "Bá Hòa công tử, này đạo tâm đã đem ra, Bạch Hồ Đường hàng tích trữ cũng không nhiều, chỉ có bốn viên đường chủ đạo tâm cùng một viên trường lão đạo tâm. không biết Bá Hòa công tử Yêu Đạo Tâm để làm gì? phải biết này đạo tâm tuy tốt, nhưng là một người chỉ có thể hấp thu một khối! thích hợp đường chủ và trường lão đạo tâm nhân vốn là thiếu cho nên này năm viên dự bị đạo tâm vẫn tồn đến bây giờ, cũng không làm đến gấp thả lại trong bao khó."

Luru Hiệp nghe đường chủ nói chuyện lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng che giấu nói: "Liên quan tới này đạo tâm, sư phụ ta đã chỉ thị cho ta.

muốn ta lấy trước trên người, tự có diệu dụng, hết thấy các thứ này đều cùng bảo vệ Thánh Nữ có liên quan, đường chủ cũng không cần quản. nha, đúng mới vừa rồi liền quên hỏi đường chủ, không biết đường chủ tồn tại?"

"Tự mình tính Ngải, giang hồ khen làm cho một tước hiệu kêu "Thiên Dao Thánh thủ" " kia đường chủ trả lời.

Lưu Hiệp nghe một chút nhất thời nhạc, nói: "Ngải, thiên dao? tên rất hay a! đem tới danh tự này ý nghĩa sâu sắc, là xá sinh Thủ Nghĩa kiểu mẫu, định hội danh lưu sách sử, trở thành Thánh Giáo định lực trụ a!"

Ngải đường chủ cũng không biết có nghe hay không ra Lưu Hiệp ý tứ, chỉ coi là Lưu Hiệp khen ngợi, liền mỉm cười nói: "Bá Hòa công tử khen làm! đây chính là đạo tâm, không biết Bá Hòa công tử làm sao mang trên người? phải biết này đạo tâm là nguy hiểm vật, chỉ có thể nữ tử thiếp thân a!"

"Thình Ngải đường chủ đừng lo, mở ra này hộp gấm, ta Bá Hòa tuổi nhỏ cũng không năng lực, nhưng tự có Sử chương môn truyền thụ biện pháp!"

Kia Ngải đường chủ chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là mở hộp gấm ra, Hồng Lam thay nhau ánh sáng nhất thời từ trong hộp gấm lóe ra, Lưu Hiệp lấy tay khẽ vỗ, tại Ngải thiên dao kinh ngạc dưới ánh mắt, Lưu Hiệp sờ phủ chỗ kia đạo tâm tần đều biến mất. Lưu Hiệp chỉ nghe liên tiếp Ngũ Thanh gọi ý của hệ thống, liền lập tức có một viên cao cấp thăng cấp bảo thạch, cùng năm viên Trung Cấp thăng cấp bảo thạch vào tay!"

Lưu Hiệp giả trang ra một bộ thần bí dáng vẻ nói: "Đây là Sử chương môn truyền thụ thuật, sử nam tử không cần này cô lập hộp gấm, cũng có thể mang theo đạo tâm nếu đạo tâm đã đem ra, còn làm phiền phiền Ngải chương môn mang Bá Hòa đi gặp một chút Thánh Nữ!"

"Lúc này Thánh Nữ chính với ngắm cảnh Lâu đình cầu luyện kiếm, chúng ta không thích hợp quấy rầy, thình Bá Hòa công tử chờ một chút. chắc hẳn không cần nhiều lúc là được tiền cừ!"

Quả không lâu lắm, liền gặp bên trong vườn thiếu nữ Kiếm Vũ thu vô, tiếp lấy lập tức có thị nữ đưa lên khăn lông nói: "Thánh Nữ, nam phái Sử chương môn đã được đến ngài giả Lâm Tề dương tin tức, lúc này phái người tới thiếp thân bảo vệ ngài an toàn. người kia bây giờ đang cùng Ngải đường chủ chờ ở bên ngoài, thình Thánh Nữ đi trước vừa thấy."

Thiếu nữ gật đầu một cái, liền ôn ước nói: "Ngươi đi đi, ta sau này liền đến!"

Kia thị nữ dạ một tiếng, tiếp lấy liền lập tức có ngoài ra hai cái thị nữ tới hướng dẫn thiếu nữ đến hậu Uyển phòng khách đi.

Lúc này, Lưu Hiệp cùng kia Ngải đường chủ có chủ ý, ở phía sau Đường thượng thức trà, thích Liễu Mộng trúc vừa vào đến nội đường, hai người lập tức đứng dậy, Ngải thiên dao đối với Lưu Hiệp nói nhỏ: "Đây cũng là Thánh Giáo Liễu tuyền Thánh Nữ!"

Lưu Hiệp gật đầu một cái, hai người đều cung kính bái lễ nói: "Bái kiến Thánh Nữ!"

Nữ hài ngay từ đầu còn làm theo phép một dạng vừa định nói không cần đa lễ, đáng đợi liếc mắt liếc thấy Lưu Hiệp, nhất thời con mắt lộ ra thần tình kinh ngạc chỉ Lưu Hiệp nói: "Vô sỉ tiểu tặc! tại sao là ngươi?"

Lưu Hiệp không nghĩ tới này Liễu Mộng trúc thật không ngờ thẳng thắn, không chút nào biết cái gì gọi là bí mật, thật là đơn thuần phải chết, không khỏi cảm thấy lại vừa là nhức đầu, lại vừa là mâu thuẫn, lại là ưa thích.

Ngải thiên dao nghi ngờ nhìn về phía Lưu Hiệp, Lưu Hiệp thấy vậy trong lòng lại bắt đầu phạm đột, nhưng là dù sao giờ phút quan trọng này, mình nếu là không thể lừa dối, nhượng này cô gái nhỏ đem đem qua chính mình dò doanh sự nói ra chính mình tự xưng!

Lưu Hiệp chận lại nói: "Đêm đó gặp phải Thánh Nữ có nhiều mạo phạm, thình Thánh Nữ trách tội! dù sao tiểu tử ban đầu có nhiệm vụ trên người, không biết ngài chính là Thánh Nữ đại nhân, nếu là biết tiểu tử chính là 10 cái lá gan cũng không dám tròng chàng ngài! !" Lưu Hiệp không thể làm gì khác hơn là cố ý xuyên tạc ý tứ, tới Thiếu Tướng đem qua sự vụ tới.

Nữ hài nghe xong, nhớ tới đem qua sở thụ ủy khuất, nhất thời cả giận: "Đã như vậy! ta đây liền mệnh lệnh Ngải đường chủ đem này vô lễ người bắt lại!"

Kia Ngải thiên dao nghe một chút, mặc dù trong lòng không biết rốt cuộc là chuyện gì, nhưng nhìn ra, Thánh Nữ tựa hồ đối với cái này Tiểu Tiểu Thượng Sử rất là bất mãn.

Mà dù sao Lưu Hiệp là cấp trên phái tới bảo vệ Thánh Nữ, không chừng lấy được Sử chương môn cái gì đặc thù thủ đoạn, đến lúc đó nếu như không có hắn, thật bảo vệ Thánh Nữ bất lực, trách nhiệm kia coi như đều tại trên người mình. mà có hắn, thành công, công lao chính là mình, nếu có cái gì những chuyện khác, cũng có thể đem trách nhiệm thôi với tiểu tử này trên người. kết quả là mới vừa giúp đỡ đến Lưu Hiệp giải thích: "Thánh Nữ đại nhân, này Bá Hòa công tử là ta phái Sử chương môn đặc biệt phái tới làm ngài cận vệ! coi như ban đầu có chút tròng chàng, nhưng cũng dù sao cũng là tự gia nhân, cái gọi là tự gia nhân, nghi giải không thích hợp kết. mong rằng ngài có thể xem ở ta phái chương môn mặt mũi, nhượng hắn trước bảo vệ ngài chu toàn, chờ ngài đến Linh Sơn sau này, tại phạt hắn cũng không muộn!"

Ngải thiên dao vừa nói xong, Lưu Hiệp liền nghe ra Ngải thiên dao lời trong lời ngoài ý tứ, bốn chữ tổng kết "Tá ma giết lừa" ! đến lúc đó công lao xa hơn chính hắn đầu lắm.

Này ai thiên dao quả nhiên có một tay, bắt quả Lưu Hiệp có thể nghe được, Liễu Mộng trúc có thể nghe không hiểu, chẳng qua là nghi ngờ nói: "Hắn? một cái tiểu tặc bảo vệ ta? Ngải đường chủ không phải nói đùa chứ!"

Kia Ngải thiên dao như nói thật nói: "Ngải Mỗ nói câu câu là thật, Bá Hòa công tử chính là Sử chương môn khâm định nhân tuyển, là đặc biệt vì Liễu

tuyền Thánh Nữ làm cận vệ. Bá Hòa công tử là ta phái trưởng lão Thanh Tu đạo nhân cao đồ, lấy được Thanh Tu trưởng lão Truyền Công, tuổi tác tuy nhỏ lại làm việc lão luyện, võ công bất phàm có thể nhận trách nhiệm nặng nề này! hết thảy chờ Thánh Nữ đến Linh Sơn tại định đoạt không muộn!"

Liễu Mộng trúc lúc này mới gạt đầu một cái, bất quá xem Lư Hiệp hay lại là trong lòng tức giận, vừa nghĩ tới chính mình đêm qua lại bị này tiểu tặc hôn một cái, trong lòng cũng có chút không thể nói cảm giác, tựa như là có chút không thoải mái, có thể vừa nghĩ tới sau đó hắn đại nghĩa lâm nhiên đáng về nhưng cũng nghĩ ngơi, cuối cùng chỉ có thể có chút phát cáu bộ đáng nói: "Toán, ta biết! bất quá, ta không cần hắn làm cái gì thiếp thân thị vệ! gọi hắn không muốn gần sát ta trong phương viên mười trượng!"

Nghe lời này, Ngải thiên đao không khỏi lăn quả banh da một loại do dự nhìn về phía Lư Hiệp.

Lư Hiệp lúc này lại lập tức đứng dậy một bộ đại nghĩa lâm nhiên, lý trực khí tráng nói: "Ngô lần này là thụ Thánh Giáo nam phái chương môn tên, đặc biệt tới bảo vệ Thánh Nữ! Sử chương môn nói, vô luận ngải nguyện ý hay không! ta đều hầu hạ tại Thánh Nữ bên người, thực giả ngồi cùng bàn, ngủ là cùng phòng! không thể rời đi Thánh Nữ chung quanh nửa bước! cần phải bảo vệ Thánh Nữ chu toàn, nếu ta Bá Hòa không thể làm được! vậy hắn sẽ phải trị ta chết tội, ta biết Thánh Nữ đối với ta bất mãn, nhưng ta không thể cô phụ sự phó cùng chương môn đối với ta kỳ vọng, Thánh Giáo đối với ta tài bồi! cho nên, Bá Hòa vô luận như thế nào đều phải cùng Thánh Nữ chung một chỗ, thế không thay đổi!" Lư Hiệp coi như là đem năm đó vào Đảng nói khách sáo sửa đổi một chút, nói ra. dứt lời, Lư Hiệp liền rút ra bảo kiếm trong tay, một cái nhét vào Liễu Mộng trúc trong tay, nữ hài ngó ra không biết Lư Hiệp phải làm gì. chỉ thấy Lư Hiệp tiếp tục nói: "Nếu là Thánh Nữ thật không nguyện ta Bá Hòa thiếp thân bảo vệ, vậy chỉ dùng kiếm này Trảm ta Bá Hòa đầu! để cho ta Bá Hòa không đến nỗi được chương môn và sự phó trách tội! !" nói xong, liền ở nơi nào nhắm mắt chờ chết.

Nữ hài nghe xong Lư Hiệp nói nhất thời do dự, cuối cùng rốt cuộc nhục chí, cau mày nói: "Ai nói muốn giết ngươi! ngược lại . . ngược lại không cho ngươi đến gần ta!" nằng một cái bỏ lại Lư Hiệp kiếm. xoay người bị tức rồi đi.

Nữ hài vừa đi, Lư Hiệp liền đem chính mình trạm long kiếm nhật lên, đối với kia Ngải thiên đao cung kính nói: "Sau này làm phiền Ngải đường chủ chiếu cố nhiều hơn!"

Ngải thiên đao đối với vừa rồi Lư Hiệp một phen khí thế sở kinh, hắn còn chưa thấy qua đám như vậy ngạnh khí đối đãi Thánh Giáo Thánh Nữ nhân, trong lòng nói: quả nhiên là con ghé mới sinh không sợ cọp, bất quá như vậy vừa vặn, đem tới có chuyện vừa vặn có thể làm cho tiểu quý này gánh vác.

Tiếp lấy lập tức đổi thành một bộ cung kính đáng vẻ nói: "Bá Hòa công tử khách khí!"

Đang ở Lư Hiệp bước đầu giải quyết bên này tình huống thời điểm, lúc này vạn thọ trước lầu, có 1 ăn mặc kiểu văn sĩ người, áo mũ Sở Sở, chính từ lập tức đi xuống, hắn xem trước mặt vạn thọ Lâu vén vén chính mình râu ngắn. trước cửa gã sai vặt thấy vậy vội vàng tiến lên chào hỏi: "Này vị tiên sinh mời vào bên trong, không biết tiên sinh là tiếp khách ẩm thực, hay lại là ở trọ, Tiểu Lập khắc an bài cho ngài! : "

Lại thấy người kia hỏi "Không biết ngài nơi này có không có một vị kêu Bá Hòa công tử vào ở?"

Gã sai vặt kia nghe một chút, nhất thời cười nói: "Bá Hòa công tử? kia quá quen thuộc! không biết tiên sinh họ gì, tiểu cái này thì thay ngài truyền đạt!"

Người kia nghe xong gạt đầu nói: "Nếu như vậy, vậy ngài mà nếu này truyền đạt, nói Vũ Dương Trần Cung, lần trước có chuyện thất ước, nay chuyên tới để sớm bài kiến!"

Ps: đêm qua cái bụng cảm lạnh, hôm nay cái mông nghèo nàn, cho nên kéo dài, vọng chư vị xem ở hằm cầu không đá thương nỗi phân thượng, bót đi điểm phun, nhiều tới điểm tiền giấy, hết thảy dán vào ta đây trên bụng, lấy an ủi tâm thần .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: lòng dạ đàn bà

Bỏ trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Tề Dương Huyện, Tiền phủ hậu Uyên

"Ngươi chớ theo ta! lại theo ta, tự một kiếm giết ngươi!" nữ hài vì né tránh Lư Hiệp trong phòng đi tới đi lui, mà lúc này Lư Hiệp hãy cùng tại nữ hài sau lưng, cũng không nói chuyện, cứ nhìn nữ hài tức giận đáng vẻ, càng xem càng là vui Ái.

Cuối cùng con gái thật sự là thụ không, lập tức rút kiếm mà ra chỉ Lư Hiệp nói: "Nếu như đi về trước nửa nửa bước, ta tự thật giết ngươi, đừng cho là ta không dám giết ngươi!" dứt lời liền đem kiếm đề tại Lư Hiệp trên cổ.

Lưu Hiệp lúc này mới phục hồi tinh thần lại, không khỏi phía bên trái bình di nửa bước, cùng mũi kiếm rời khỏi nhiều chút khoảng cách nói: "Thánh Nữ làm khí, ngô Bá Hòa đây chính là tại chấp hành bảo vệ ngươi nhiệm vụ! ta muốn thời thời khắc khắc nhìn ngươi nhìn chăm chăm ngươi mới được!"

"Ngươi! !" nữ hài không khỏi khí đem kiếm hướng địa phiệt, rên một tiếng, chính mình chạy về trên giường lớn vùng chính mình tinh bột chùy gõ chân.

Bây giờ đã là giữa trưa, lập tức có thị nữ gõ cửa. Lưu Hiệp mở ra xem, những thứ này thị nữ tay cầm mâm chính là đưa bữa ăn đến, này Bạch Hổ Đường chiếu cố Thánh Nữ ngược lại chu đáo, đặt tới sáu bảy dạng thức ăn cơm, thị nữ mới vừa muốn tiến vào, Lưu Hiệp liền ngoác tay nói: "Chậm đã! ngô coi như Thánh Nữ chỉ thiếp thân bảo tiêu, đầu tiên muốn nghiệm nghiệm này thức ăn có hay không độc! các ngươi cứ như vậy bắt đầu vào đến, nếu là có độc, các ngươi đem đường nôi sao?"

Dứt lời, liền làm bộ làm tịch xuất ra 1 chỉ Ngân Châm, từng cái thăm qua, tiếp lấy liền ngoác tay nói: "Cái này, cái này, cái này! rất là khả nghi, đều phải đoạn đi!" cuối cùng chỉ chừa hai chén viên viên Bạch gạo cơm cùng một mâm có thể nhặt ra trứng dái thức ăn.

"Hai thứ này, bắt đầu vào đi! còn lại đều không cho vào nhà, vì Thánh Nữ an toàn, những thứ này đều không thể ăn!" những thứ kia thị nữ nghe một chút, không khỏi tình thế khó xử, nhất thời không biết nên không nên nghe, Lưu Hiệp thấy vậy lập tức ra lệnh: "Còn không mau đi! ! thật xảy ra chuyện các ngươi ai dám đương nôi!" những thứ kia thị nữ nghe một chút nhất thời đem White Angels cùng thức ăn lưu lại, lui ra khỏi cửa phòng.

Bởi vì mỗi một Thánh Nữ đều là Thánh Giáo mỗi cái bang phái ủng hộ, đại biểu ba cái hệ phái quyền phát ngôn. cho nên chỉ cần Thánh Nữ xuất sơn, liền cần do thuộc quyền hệ phái hộ tống, lần này Liễu Mộng trúc đi theo chẳng qua chỉ là sơn môn bốn vị đệ tử bình thường, mặc dù có hai vị cũng là bình thường phụ trách chiếu cố Liễu Mộng trúc, đối với Lưu Hiệp nói có bất mãn, nhưng là các nàng ở chỗ này nói chuyện căn bản không có cường độ, trực tiếp được Lưu Hiệp chụp mũ đập một cái, ngăn trở về.

Dứt lời, Lưu Hiệp liền đóng cửa lại đi vào phòng nói: "Thánh Nữ đại nhân, ăn cơm đi!"

Nữ hài bởi vì tới hôm qua sự vẫn giận dỗi, sáng sớm hôm nay cũng không ăn cơm, bây giờ buổi sáng bữa kiếm, buổi trưa chính là đói thời điểm, nhưng này nhạ cái bàn lớn, chỉ có hai chén White Angels cùng một phần thức ăn, chính là sơn môn thời điểm, cũng là mỗi ngày ba món ăn một món canh. nàng đâu chịu nổi như thế ủy khuất, đôi mắt đẹp oán độc xem Lưu Hiệp một cái nói: "Thức ăn này muốn ăn ngươi ăn đi! ta tài không ăn đây!"

Lưu Hiệp cũng không khuyên nhủ: "Ngươi đã không ăn, đó chính là không đói bụng, ta đây cũng đều ăn, ngươi cũng không thể dỗi ý!" dứt lời, liền bung lên White Angels, hướng về phía kia cái xanh tự một hồi Mãnh tạo, thỉnh thoảng chép miệng một cái, ăn vậy kêu là một cái hương. nữ hài vừa thấy Lưu Hiệp như thế lười ăn, không khỏi được Lưu Hiệp câu hỏi đói cảm giác. mần mần hương thần : môi tự nhủ: "Thật ăn có ngon như vậy sao. . "

Nữ hài nhất thời lại chiếu cố được chính mình tình cảm, có chút ngượng ngùng lên bàn. có thể mắt thấy Lưu Hiệp ăn xong một chén cơm liền muốn ăn một chén. nữ hài rốt cuộc không nhịn được, nghĩ lại, nơi này rõ ràng là phòng mình, có cái gì ngượng ngùng, nhất thời khí hồng hồng ngồi vào bàn từ nhìn chòng chọc đang muốn ăn chén thứ hai cơm Lưu Hiệp.

Lưu Hiệp thấy vậy hắc hắc Ichikaru, để đùa xuống nói: "Làm sao? ngươi không phải nói không ăn sao? này nhưng đều là ta, ngươi cũng không phải là muốn cướp ta cơm chứ ?"

Nữ hài cũng không nói chuyện, cứ nhìn Lưu Hiệp, kia một đôi ai oán như nước đại con mắt, tràn đầy tức giận cùng không cam lòng, Lưu Hiệp vừa định ăn cơm, không khỏi lại bị nàng trừng không thấy ngon miệng, vì vậy thờ dài một tiếng buồn chán đùa xuống nói: "Chén cơm này đâu rồi, bây giờ chính là ta, ngươi nếu là muốn ăn đâu rồi, ta có thể trả lại cho ngươi, nhưng là có một điều kiện!"

"Ngươi đừng mơ tưởng tại dựa dẫm vào ta biết bất cứ chuyện gì!" nữ hài cả giận.

Lưu Hiệp nói: "Kia đã như vậy, ta còn là ăn ta cơm đi!" Lưu Hiệp ăn hai cái, lại thấy nữ hài bắt đầu nhìn mình chăm chăm. vì vậy lần nữa buông chén đùa xuống, xem nữ hài một cái nói: "Muốn ăn tự trả lại cho ngươi, làm gì nhìn ta chăm chăm, nếu như không phải là loại này không đầy mắt thần, ta ngược lại thật ra hội cao hứng, bất quá bây giờ như vậy, làm ta khi dễ ngươi tựa như!" dứt lời, bắt đầu đem chén giao cho nữ hài.

Nữ hài thấy vậy rốt cuộc thu hồi Lưu Hiệp trên người ánh mắt, vội vàng đem chén nhận được bên cạnh mình, nàng cầm đùa lên, nhìn trong mâm lè tẻ mấy viên thức ăn, có chút do dự.

Nàng xúc lên trong đó một viên thả vào trong chén, nhìn chung quanh cũng không giống đồ ăn ngon (ăn ngon) đáng vẽ. nhưng này lúc bụng lại là có chút không có ý chí tiến thủ, nữ hài cũng cố không được còn lại, đem thức ăn liền White Angels ăn hết. có thể không ao ước ăn hết một khắc kia, lại so với tưởng tượng tốt hơn ăn nhiều. bởi vì chính trực đói bụng đang lúc, tự nhiên ăn cái gì đều cảm thấy đồ ăn ngon (ăn ngon).

Lưu Hiệp thờ dài nói: "Ngươi biết không? bên ngoài lão bách tính, rất nhiều người chính là ăn như vậy thức ăn đều là hy vọng xa vời. thật ra thì khi còn bé ta đã từng hưởng qua chân chính đói mùi vị, đem đói thời điểm, vô luận ăn cái gì, cũng có thể chép miệng!"

Nữ hài nhìn một chút Lưu Hiệp, tựa hồ không quá rõ hấn tại nói cái gì, nhưng vẫn là đem cuối cùng cơm nước ăn hết, nàng cũng coi như là lần đầu tiên đem trọn cả một chén cơm ăn xong.

"Thích nghe cổ sự sao?" Lưu Hiệp bỗng nhiên hỏi.

Nữ hài mặc dù không biết này một mực khi dễ chính mình bại hoại vì sao nghiêm túc, nhưng là còn chưa do gặt đầu một cái, bởi vì nàng khi còn bé tự là ưa thích nghe sự phò đem một ít cổ sự, vô luận là trên giang hồ, hay lại là hết thấy cô nhân điển cổ đều thích.

"Ta đây kể cho ngươi câu chuyện thế nào, nếu không nài nhạ phòng lớn, chỉ có hai người chúng ta, buồn chán chết!"

Nữ hài nghe một chút, ánh mắt mang theo chút cảnh giác nhìn về phía Luru Hiệp nói: "Được, ngược lại tốt. . bắt quá ngươi nếu là tưởng nhắc tới điều kiện gì, ta sẽ không nghe!"

Luru Hiệp ngược lại được chọc cười, biến thành một bức hào sảng đáng vẻ nói: "Lúc này không có bất kỳ điều kiện, uổng công nói cho ngươi nghe!"

Bắt quá đang định Luru Hiệp phải nói thời điểm, Môn lại bị gõ. Luru Hiệp lập tức trước đi mở cửa, gõ cửa là một cái thị nữ, kia thị nữ nói: "Bên ngoài có một người gọi là Đông Lai tiên sinh truyền đạt, có chuyện quan trọng muốn thông báo Bá Hòa công tử, thỉnh Bá Hòa công tử đi trước!"

"Là Đông Lai? lúc này hắn không có sự mới đúng?" Luru Hiệp nghi ngờ một chút vẫn là nói: "Ngươi chờ một chút, ta lập tức đi trước!" dứt lời, Luru Hiệp liền quay người lại đối với nữ hài nói: "Ta có chút sự, đối đãi với ta trở lại đang cùng ngươi kể chuyện xưa!"

Nữ hài gật đầu một cái, không biết Luru Hiệp vì cái gì vội vàng như vậy, nghe nói Luru Hiệp phải đi nhất thời trong lòng thật giống như thở phào, đáng đợi Luru Hiệp vừa ra khỏi cửa, một khắc kia nhìn trống không nhà, lại lạ thường có chút hy vọng về sớm một chút.

Vào giờ phút này, Tiền phủ hậu Uyển trước cửa, Đông Lai ở cửa chờ, không có quá nhiều sự Luru Hiệp liền từ đình trong môn đi ra. Đông Lai vừa thấy Luru Hiệp đi xuống, lập tức tưởng bái lễ, bắt quá Luru Hiệp ngoắc tay liền nói: "Miễn! Đông Lai, chuyện gì vội vàng như vậy?"

Đông Lai nói: "Công tử, lần trước Trần Tử phái người tới báo cho biết nói, Công Thai tiên sinh đến, ta liền muốn báo cho biết công tử, nhưng là kia sứ giả chân trước báo xong tin tức, chân sau Trần Tử tự tự mình đến, nói ra đại sự, ta muốn hỏi hắn, hắn nói trong chốc lát không nói được, trực tiếp kêu công tử tới sẽ đi báo cho biết, bây giờ hắn đang ở tiền viện chờ đây!"

"Trần Tử? ta không phải là gọi hắn nhìn cô gái kia, chẳng lẽ là cô gái kia chạy?" Luru Hiệp nhỏ giọng thăm thì, Luru Hiệp bỗng nhiên kêu một tiếng "Xấu!" Trần Tử nhọc đến, tám phần mười là Hạnh Lâm đạo nhân xảy ra vấn đề, Hạnh Lâm đạo nhân nếu là chạy chính mình coi như có phiền toái.

Luru Hiệp vội vàng hướng tiền viện chạy tới, chỉ một lúc sau, liền tại tiền viện nhìn thấy đi qua đi lại nóng nảy Trần Tử, Trần Tử thấy Luru Hiệp mới vừa muốn nói chuyện, bắt quá Luru Hiệp lập tức chế trụ hắn, nói với hắn: "Xuất phủ lại nói!" tiếp lấy lại chuyển hướng đều tới nói: "Đông Lai ngươi lưu lại, nếu là có người hỏi, tự nói cho hắn biết, ta xuất phủ có việc gấp!" dứt lời Luru Hiệp liền dẫn Trần Tử đi ra ngoài.

Đến trên đường, Trần Tử liền lập tức vội la lên: "Công tử việc lớn không tốt! lúc trước Trần Cung tiên sinh đến, ta liền để cho tạm thời tại công tử trong nhà phòng khách chờ, Trần Tử vốn định trước chào hỏi nhân chiêu đãi Trần Cung tiên sinh, nhưng là không nghĩ tới, đối đãi với ta lúc trở lại, cái đó choáng váng nữ nhân lại đem Trần Cung tiên sinh bắt giữ ở! nàng thứ nhất kêu chính là nhượng một cái tên là Văn Cường đi gặp nàng! nói nếu là một giờ không thấy được Văn Cường, hắn liền giết Trần Công Thai, tiểu tử không nhận biết Văn Cường rốt cuộc là ai, vì vậy liền không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, liền vội vàng chạy tới tìm ngài!"

Luru Hiệp không khỏi cau mày nói: "Ta trước khi cho ngươi thuốc, ngươi cho nàng ăn sao?"

"Ăn, đều là dựa theo công tử phân phó! điểm này Trần Tử là tuyệt đối sẽ không quên!"

Luru Hiệp nghe xong, trong lòng cảm khái, đám này người tập võ quả nhiên không thể lấy người thường độ lượng, lại như vậy còn có thể khôi phục, Luru Hiệp hoài nghi nếu là đối thành chính mình, loại này tề lượng thuốc mê vẫn không thể ngủ thêm mấy ngày. bây giờ tưởng cũng Bạch nghĩ, chỉ có thể trước đi xem một chút, xem ra chính mình lòng dạ đàn bà, bây giờ muốn xấu đại sự!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: mỹ nhân Sư Thúc

Bồn tràm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Tuy là xuân tháng ba phân, gió ấm tập tập, có thể Luru Hiệp này tâm lý nhưng là lạnh lẽo.

Luru Hiệp cùng Trần Tử 2 dè dặt trở lại vạn thọ Lâu đến trước cửa, Môn đóng thật chặt, Luru Hiệp cùng Trần Tử dán vào hai bên cửa, tiếp lấy cùng Trần Tử đối với cái ánh mắt. vì vậy Trần Tử diện chậm rãi đẩy cửa ra. cửa mở ra hậu, Tịnh không có gì ám khí loại đồ vật bắn ra.

Vừa vào cửa liền gặp trong nhà 1 nữ nhân nhắm mắt dưỡng thần, đầu Đình Thiên linh nơi hơi có Thanh Yên, bắt quá trong tay ngọc trì vừa vỡ mảnh ngói, gắt gao ghim chặt Trần Cung.

Lưu Hiệp thấy vậy, nhãn châu xoay động vội vàng tiến lên hô to: "Sur Thúc chớ động thủ! !"

Đàn bà kia nghe là Lưu Hiệp thanh âm, nhất thời trợn khai con mắt nhiệt độ cả giận nói: "Ai là... của người Sur Thúc? ta cũng không có như người vậy đại nghịch bất đạo tốt sư diệt! ngô khuyên người mau mau đưa đầu tới gặp, để cho ta nói sư phụ của người dọn dẹp môn hộ!"

"Sur Thúc này từ đâu nói đến, không biết sư diệt làm làm sao đại nghịch bất đạo chuyện, chọc Sur Thúc tức giận!"

"Người còn nói không có! kia ta ngược lại thật ra hỏi một chút người, ta tối hôm qua té xỉu, bây giờ hoa mắt choáng váng đầu rối cuộc là người nào nên làm! nếu là có may chỗ không đúng, ta trước hết Sát người này, lại chém người quét sạch sơn môn!"

Lưu Hiệp không khỏi nhìn một chút Trần Cung, lúc này Trần Cung ngược lại tỉnh táo, trước khi hắn bị bắt tẩu vẫn không có nói chuyện, chẳng qua là nhìn trước mắt tựa hồ suy nghĩ ra cái gì. Lưu Hiệp một cái tham trực thuật ném lên đi, mặc dù Trần Cung cùng Hạnh Lâm đạo nhân chung một chỗ, nhưng là cũng không có quấy nhiễu, lập tức có thanh âm nhắc nhở vang lên.

Trần Cung, Tự Công Thai, Đồng Quận đông Vũ Dương nhân, kỹ năng: cương nghị bất khuất (trung cấp), đa mưu túc trí (siêu), chậm Trí (đặc biệt)

chậm Trí, đặc thù kỹ: mở ra kỹ năng, có thể kéo dài một ngày, trong vòng một ngày suy nghĩ tốc độ gia tăng gấp mấy lần không thể nói, sau một ngày, là được nói thoải mái.

Trần Cung có Siêu Giai kỹ năng, lệnh Lưu Hiệp rất là mừng rỡ, nếu là có thể đem Trần Cung thu làm thủ hạ, vừa có thể được 1 Siêu Giai mưu sĩ, còn có thể được tương ứng hồi đãi giá trị.

Lưu Hiệp vội vàng nói: "Sur Thúc chớ như thế! trước hết nghe ta tùy tùng một lời!" dứt lời cho Trần Tứ dùng mắt ra hiệu.

Trần Tứ vội vàng tiến lên, mặc dù trong lòng run rẩy, nhưng là cũng không dám biểu hiện ra, vội la lên: "Đạo trưởng nhất thiết không nên hiểu lầm công tử nhà ta! hôm đó ta bị trộm trường đánh xỉu, sau đó sáng ngày thứ hai liền gặp công tử Hòa đạo trưởng tẩu đều té xỉu ở nơi đó, Trần Tứ vội vàng nhất thời không biết phát sinh cái gì, lại thấy công tử Phòng trung té nhuỷ, để vòng vo cũng không trông thấy. lúc này mới biết nguyên lai có một cái hộ viện đã sớm để mắt tới công tử, đêm qua tại trà sâm trong nước nóng thả Mê Hồn thuốc bột, bây giờ đã trộm công tử vòng vo lên trốn!"

Trần Tứ một bộ nức nở thật đúng là trang giống như, Lưu Hiệp trong lòng tán thưởng một phen, này thời Tam quốc bình thường đều là lấy phẩm cách trước, vô luận là cử quan lại hay lại là những chuyện khác vật, đầu tiên người có một cái bài tốt phùng, mới có thể đặt chân. cho nên phần lớn người vô luận trong lòng như thế nào đều có một cái nghiêm trang đạo mạo quân tử dáng vẻ, bọn họ là phi thường khó mà khống chế một đám người, bởi vì người không biết hắn là thế nào nghĩ, cũng không biết bọn họ có phải hay không thật trung thành, thí dụ như Tào Tháo là tương tự người như thế, cho nên hắn cũng sợ người như thế, cho nên đa nghi.

Mà như Trần Tứ loại này dám hèn hạ vô sỉ nhân tài thật sự là quá ít, giống như vậy biết gốc biết rễ chân tiểu nhân, ngược lại khả ái, dùng là phi thường thuận tay.

Lưu Hiệp nói: "Sur Thúc cũng nghe đến, ngô bởi vì uống kia trà sâm so với Sur Thúc thiếu duyên có, cho nên sớm tỉnh lại, nửa trước Nhật là vì đuổi bắt người kia, bốn ba qua lại! Sur Thúc phải hiểu sư diệt khổ tâm a!"

Hạnh Lâm đạo nhân suy nghĩ chút, có thể vẫn còn có chút do dự. Lưu Hiệp lúc này liếc mắt nhìn Trần Cung nói: "Sur Thúc có thể phải suy nghĩ một chút, ta muốn là thực sự tương trợ bất lợi cho người, há chẳng phải là sớm đem Sur Thúc Sát, lấy không lo lắng về sau, có gì còn nhượng ngài ở trên giường nghỉ ngơi! nếu không Sur Thúc có thể như thế, này Công Thai tiên sinh là ta Lưu Hiệp mời tới khách nhân, ta bây giờ tay không tác sát, cũng định không phải là Sur Thúc đối thủ, ngài để cho ta đi qua, đem Công Thai tiên sinh đổi lại." Lưu Hiệp cũng không muốn nhượng Trần Cung bởi vì này dạng sự chết, đây chính là đại biểu bỏ lớn bỏ lớn hồi đãi giá trị.

Hạnh Lâm đạo nhân Tĩnh không nói chuyện, bất quá Lưu Hiệp biết nàng hẳn không có phản đối lý do. vì vậy liền một chút xúi hướng Hạnh Lâm đạo nhân đến gần, Hạnh Lâm đạo nhân gặp Lưu Hiệp một bộ đại nghĩa凛 nhiên, đối với Lưu Hiệp cử động cũng coi là ngầm cho phép, đợi Lưu Hiệp đi tới trước gót chân nàng cũng không dị động. kia Hạnh Lâm đạo nhân đẩy ra Trần Cung, tiếp lấy liền đem Lưu Hiệp ôm vào trong ngực, kia mảnh ngói từ Trần Cung cổ, chuyển hướng Lưu Hiệp.

Lưu Hiệp đến Hạnh Lâm đạo nhân trong ngực, ngược lại không khẩn trương, mà là một bộ an tường dựa vào trước ngực nàng, một bộ hưởng thụ dáng vẻ. thật giống như được uy hiếp căn bản không phải hẳn như vậy.

Lưu Hiệp hết sức buông lỏng toàn thân, thuật lừa gạt tinh hoa là cái gì, đầu tiên người được trước lừa gạt được bản thân, làm cho mình ở trong ý thức tin tưởng chính mình lời muốn nói làm là chân thực, mới có thể lấy tín nhiệm với người khác.

Hạnh Lâm đạo nhân gặp Lưu Hiệp như thế, ngược lại cười mắng một tiếng nói: "Người tiểu tử này nằm vật xuống là thoải mái!"

Lưu Hiệp một bộ hạnh phúc dáng vẻ nói: "Ta từ khi sinh đến cái thế giới này, mẫu thân thì khứ thế, bây giờ có thể nằm ở Sur Thúc trong ngực, có loại ấm áp khí tức, ngược lại cảm giác an tâm không dứt!" dứt lời, liền say mê kiểu người người Hạnh Lâm nói trên người mùi vị.

Lưu Hiệp như thế nằm một cái, thật ra khiến Hạnh Lâm đạo nhân không biết làm sao; "Người tiểu quý này thẹn thùng muốn nói càn!" nói xong, trong lòng tức giận cùng nghi ngờ nhất thời lại tiêu tam phần.

Nàng suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi Lưu Hiệp nói: "Mẹ của người qua đời?"

Lưu Hiệp gật gật đầu nói: "Mẫu thân vì bảo vệ ta ra lệnh, được cừu nhân hại chết, cho nên ta mới ra ngoài làm hết thầy các thứ này, vì đó là có thể báo thù cùng giữ được tánh mạng mình!"

Hạnh Lâm đạo nhân chậm rãi đem mảnh ngói lòng ra, tốt như sa vào trong suy nghĩ Lưu Hiệp nhất thời đang do dự lúc này có muốn hay không nổi lên đem Hạnh Lâm đạo nhân lúc đó giải quyết. nếu không phải Lưu Hiệp khoảnh khắc Thanh Tu đạo nhân, Lưu Hiệp cũng không trở thành như thế do dự có muốn hay không Sát Hạnh Lâm đạo nhân.

Từ mọi phương diện đến xem, Hạnh Lâm đạo nhân thật ra thì cùng Thánh Giáo cũng không quá lớn cảm tình, nếu như có thể âm thầm biến thành của mình, đó chính là rất may sự. có thể là trước kia lòng dạ đàn bà đã làm ra một lần tình huống, lần này, không còn có thể như thế. nghĩ tới đây, Lưu Hiệp trong lòng nhẹ định.

Đang định Lưu Hiệp muốn có hành động lúc, Hạnh Lâm đạo nhân thở dài một tiếng, nói nhỏ: "Thật ra thì người nhà ta cũng là được cừu nhân giết chết, bất quá, ta cũng không hận bọn hắn, hoặc có lẽ là khó mà hận bọn hắn, bởi vì chúng ta Đạo Tiên Tông, vốn là có hai loại pháp môn, một loại là Thanh Tâm Huyền Đạo quyết, một loại là Tiêu Dao Ngự Kiếm quyết. hai người đều là Thanh Tâm Quả Dục pháp môn, ta từ nhỏ đã là sơn môn trăm năm khó gặp tu tập nội công kỳ tài, cho nên ngay từ lúc mười tám tuổi thời điểm, cũng đã đem Thanh Tâm Huyền Đạo quyết luyện đến 'Huyền Thanh' tầng thứ, mà bây giờ ta đã 26 tuổi, tu vi cao ba tầng, đạt tới Đệ Thất Trọng 'Ngộ đạo' cảnh giới, siêu Việt sư huynh Tam Thanh cảnh giới. cho nên sư huynh trong lòng có hận ta nhưng là không có! người nhược thật nếu muốn báo thù, lại không thể tu tập Ngã Đạo Tiên Tông căn bản Tâm Pháp." dứt lời, trong lòng nàng như là có khổ, nhưng là không biết khổ từ nơi nào đi ra, loại này vô cùng sốt ruột chính là cái loại này Nhập Đạo nhưng lại chưa vào trước khi triệu chứng.

Lưu Hiệp nghe lời này, nhất thời đem vừa rồi chuẩn bị sẵn sàng thu hồi đi, bây giờ Trần Cung cũng ở đây, xem sau này tình huống, như quả không ngoài cái gì đặc thù ngoài ý muốn, chính mình sẽ không có nguy hiểm, ban đầu cùng Thanh Tu đồng thời nhóm người kia mình quả thật Sát, Thường Đức cùng Đồng Lai chỉ cần mình bảo đảm biết môn, bọn họ là tuyệt đối sẽ không nói từ trung, ngoài ra chính là Đại Tiểu Kiều cùng Kiều Công, Hạnh Lâm đạo nhân cũng không tìm được các nàng vậy, cho nên Lưu Hiệp quyết định, còn chưa động Hạnh Lâm đạo nhân, bởi vì hắn còn muốn đem tới tiếp lấy Hạnh Lâm đạo nhân, đối với Thánh Giáo có càng nhiều giải, về phần đạo tâm, bây giờ đã đến nước này, liền có thể tưởng những biện pháp khác lừa dối.

"Sư Thúc, thật ra thì sư đệ có một chuyện giấu giếm Hạnh Lâm Sư Thúc, hy vọng Sư Thúc trách phạt!" Lưu Hiệp nói.

Hạnh Lâm nhìn một chút Lưu Hiệp nói: "Người hãy nói, nếu không phải vi phạm ta phái môn quy chuyện, tuyệt không trách phạt người!"

"Thật ra thì ta không gọi Hứa Văn Cường!" Lưu Hiệp ngại nói: "Bởi vì lúc trước đối với Sư Thúc cũng không quen thuộc tất, ta một tên tiểu tử, mang theo nấy cái gia thân bên ngoài, muốn lúc nào cũng đề phòng, cho nên liền nói cho Sư Thúc một cái tên giả Tự. thật ra thì ta gọi là Bá Hòa!"

"Bá Hòa?" Hạnh Lâm đạo nhân hơi ngần ra, bất quá suy tính một chút liền nói: "Hành tẩu giang hồ quả thật phải xử nơi đề phòng, hướng chi bây giờ thể đạo không yên ổn, Đại Hán Vương Triều khí vận buông xuống, sợ rằng mắt xem thiên hạ tự sẽ đại loạn. người điểm này cũng không phải là chuyện sai lầm! không cần hướng Sư Thúc xin tội!"

Lưu Hiệp nghe một chút, nhất thời mặt mày hơn hớn, hướng Hạnh Lâm nói trên người đi từ từ nói: "Sư Thúc quả nhiên tốt nhất!"

Hạnh Lâm gặp Lưu Hiệp như thế, trong lòng dần dần dâng lên nhiều chút ấm áp, từ khi sơn môn băng hậu, nàng đã rất lâu không có có như thế ấm áp thời khắc, loại này giống như thân nhân cảm giác, trừ trừ một chút, cuối cùng vẫn là đem Lưu Hiệp ôm vào trong ngực áp áp, ôn nhu tóc dài chậm rãi rơi vào Lưu Hiệp trên người.

Lưu Hiệp lúc này coi như là có thể nở hoa, không khỏi nghĩ đến, có một mỹ nhân Sư Thúc, cũng không tệ!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: có dự định

Bỏ tạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Sắc trời dần tối, lúc này Lưu Hiệp đã trở lại Tiền phủ, trước khi đầu vào đây Hạnh Lâm đạo nhân, bắt đắc dĩ đem Hạnh Lâm kim bài cùng sơn môn lệnh bài đều trả lại cho nàng, bởi vì lúc trước mê được tề số lượng lớn, Hạnh Lâm Tịnh chưa hoàn toàn khôi phục, nàng nếu đối với Lưu Hiệp yên tâm, chỉ hậu tự lại ngủ mê mang.

Về phần đối với Trần Cung, tướng mạo ngược lại đường đường, ngũ quan ngay ngắn, khí vũ đồ sộ, thiên linh đầy đặn, chính là đầu có chút lớn, chắc

hẩn trí tuệ cũng nhiều.

Lưu Hiệp vốn định cùng với tâm sự một phen, dù sao Trần Cung vốn là tường thu làm thủ hạ nhân. có thể cuối cùng nhưng buồn bực Lưu Hiệp, không thể không bỏ ý niệm này đi.

Lưu Hiệp đoán chừng hẳn là mở ra chậm Trí kỹ năng, nói chết cũng không nói câu, đem Lưu Hiệp gấp quá sức, nhưng Trần Cung chính mình cũng không gấp. Lưu Hiệp cũng không biết này Trần đầu lớn không nói lời nào, mặt băng bó rớt cuộc là ý gì. cuối cùng rớt cuộc cho Lưu Hiệp viết bốn chữ, Lưu Hiệp coi như là minh bạch ý hẳn đồ.

"Ngày mai bàn lại!"

Chắc hẳn kỹ năng này, cũng lệnh Công Thai tiên sinh, ăn không ít khổ, không biết hẳn từ nhỏ là như thế nào tới. đều nói đầu là ghen đại, Lưu Hiệp không tin. bây giờ nhìn một cái, Lưu Hiệp không thể không thâm đi vì nhiên. không trách Trần Đăng cha con có thể gắt gao ép này Công Thai tiên sinh một đầu. nếu là kỹ năng này muốn bắt đầu tự mở ra, tường tất tự tất, kia Trần Cung liền trở thành u G như thế tồn tại.

Đội đến vào Tiền phủ, lúc này Đại Đường lại đóng cửa lại, bên trong ngược lại sáng sủa, như là có mấy người đang trong đó nói chuyện, Lưu Hiệp đi tới cửa trước, trước cửa hai cái trông chừng đều từng thấy Lưu Hiệp, tự nhiên nhận ra, lập tức tiến lên muốn vì Lưu Hiệp truyền đạt, mới vừa nói đôi câu, liền bị Lưu Hiệp khoát khoát tay thôi trở về, để cho bọn họ không nên động, mình làm ra sung sướng lững thững đáng vẻ, tự mình đi tới cửa trước thám thính thám thính.

Có thể đúng lúc này, người bên trong tựa hồ nghe được bên ngoài vang động. lập tức có người đi tới, Lưu Hiệp nghe được tiếng bước chân, vội vàng lui về phía sau, có người mở cửa nói: "Mới vừa rồi, người nào bên ngoài ồn ào!"

Mở cửa vừa thấy, này nói chuyện chính là đường chủ Ngải thiên đạo, hẳn thấy là Lưu Hiệp, đầu tiên là sững sờ hạ, bất quá lập tức phục hồi tinh thần lại, tiếp lấy liền đổi thành mỉm cười tương mạo nói: "Bá Hòa công tử, ngài tại sao trở về?" dứt lời, liền chuyển hướng kia hai người lính gác nói: "Hai người các ngươi, thấy Bá Hòa công tử đến chỗ này vì sao không thông truyền!"

Kia hai người lính gác mới vừa muốn nói chuyện, Lưu Hiệp liền nói: "Không nên làm khó bọn họ, ta thấy bên trong hợp đang bề bọn, cho nên liền không muốn quấy rầy. vốn định rồi đi luôn trông nom Thánh Nữ, không nghĩ tới lại kinh động Ngải đường chủ, thật sự là Bá Hòa không phải là!"

"Sao có thể như thế, công tử chính là Sư chương môn phái tới người, này khai sẽ tự nhiên muốn Bá Hòa công tử cùng dự thánh mới là, Bá Hòa công tử mời vào!"

Lưu Hiệp từ chối hai cây, bất quá kia Ngải thiên đạo đoán chừng là sợ Lưu Hiệp hoài nghi cố ý muốn Lưu Hiệp nhất định dự thánh, Lưu Hiệp thấy vậy cũng không từ chối, trực tiếp tiến vào nội đường, nội đường ngồi mười mấy nhân, đều là Bạch Hổ Đường nồng cốt.

Lưu Hiệp gặp qua trong đó mấy cái, tỷ như ngày đó tại nóc phòng lúc chuyển lời Triệu Đà Chủ cùng Lý Đà Chủ, còn có kia đầu trục, tên là Ngô Báo Tử, người ta gọi là "Đông Đầu Thiết Ti". đối với những người khác, Lưu Hiệp không biết gốc biết rễ, cũng không quen tất. dù sao những người này đều là trông qua đạo tâm, tham trắc thuật đối với bọn họ cũng không tốt sứ.

Có mấy người đối với Lưu Hiệp hiển nhiên là còn hơi nghi ngờ, chẳng qua hiện nay Ngải đường chủ đều đã tin tưởng, bọn họ vẫn không thể nói cái gì. có thể y theo vừa rồi tình huống đến xem, hiển nhiên, bọn họ lúc này là lái một hồi, đã đạt thành một ít ý kiến.

Ngải thiên đạo vội vàng tiến lên nói: "Bá Hòa công tử! này chuyện quá khẩn cấp, cho nên cũng không có vượt qua nhượng công tử cũng tham gia cái này hội nghị. bất quá sau này ta sẽ đem lần này hội nghị nửa đoạn trước nội dung nói cho công tử."

Lưu Hiệp nghe một chút, xem ra vốn là không có ý định mang theo chính mình, ngay tại lúc đó cũng không có thấy Đông Lai, hiển nhiên cũng là đem Đông Lai loại bỏ bên ngoài. Lưu Hiệp đối với lần này ngược lại không để ý, dù sao hẳn vốn chính là cái giả bảo tiêu, chính là nhượng hẳn tham gia hẳn cũng sẽ không nói gì nhiều. chính bởi vì nói nhiều tất nói hớ, tại ít người thời điểm, đại khái có thể nhằm vào người khác đặc điểm và suy nghĩ đại gia lược lư. chỉ khi nào nhân nhiều lên, vậy thì khó, dù sao làm đầu trăm họ, tận lực không nói hoặc ít nói, ngược lại là Trí Tuệ Hành vi!

Lưu Hiệp chỉ nói: "Các ngươi tiếp tục lái hội! ta chỉ là phụ trách bảo vệ Thánh Nữ chu toàn, về phần đường đi tiếp, còn cần tự các ngươi tới định! dù sao cũng không thể vạn sự chỉ dựa vào ta một đứa bé. các ngươi đều là chúng ta Thánh Giáo tinh anh, tự nhiên có thể tránh qua còn lại môn phái, an toàn hộ tống Thánh Nữ đến Linh Sơn đảo!"

Dứt lời, Lưu Hiệp cũng không nghe, không nhìn thẳng mọi người thẳng tắp vượt qua Đại Đường đến hậu Uyên đi.

Đội Lưu Hiệp vừa đi, lập tức có người bắt mẫn nói: "Tiểu quý này là thái độ gì, tẩn nhiên vô lễ như thế, dù sao chúng ta cũng là Bạch Hổ Đường nồng cốt, ở trên giang hồ cũng là có uy tín danh dự nhân vật, hẳn thật không ngờ vênh vang đắc ý!"

Lập tức cũng có người rồi rít tán thành, Ngải thiên đạo thấy vậy Tịnh không nói lời nào, cũng không ngăn trở, tùy ý mọi người phát ra bắt mẫn.

Đội các vị nghị luận xong, kia Ngải thiên đạo tài đứng ra nói: "Các vị chó như thế! Bá Hòa công tử, là Sư chương môn phái tới, đặc biệt bảo vệ Thánh Nữ, tự nhiên có thể không tham gia cùng chúng ta giữa hội nghị, mọi người cứ tự vừa rồi vấn đề chuyện trò, không cần để ý chuyện này!"

Bất quá bọn hắn không nghĩ tới, bọn họ phen này cầm kỳ Lưu Hiệp sở đánh tiêu cừ cừ hết thảy vô dụng, bởi vì Lưu Hiệp căn bản không phải cái gì chó má Đặc Sứ. Lưu Hiệp tới đây thật ra thì chỉ có ba cái mục, thứ nhất chính là xem có thể hay không chiếm được tiện nghi, có nhiều đến giờ thăng cấp bảo thạch, cái thứ 2 mục chính là thám thính Thánh Giáo nhiều tin tức hơn, đối với Thánh Giáo có sâu hơn giải, để ngày sau bắt tay đối phó. thứ ba mà, dĩ

nhien chính là tán gái, cùng Thánh Nữ muội từ giữ gìn mối quan hệ, ngày sau cũng tốt lưu cái đường lui. về phần bọn hán cái gì lộ tuyến, cái gì hộ tống công lao vấn đề, đều không phải là Luru Hiệp cần nhắc, đem tới tốt nhất Luru Hiệp có thể cùng này Thánh Giáo một chút không giao thiệp với, trực tiếp phải người mạnh mẽ bảo thạch, diệt môn tốt nhất.

Luru Hiệp hừ Khúc nhi đi tới hậu Uyển, mà Đông Lai bởi vì lúc trước lấy được Luru Hiệp thông qua điện thoại vô tuyến mệnh lệnh, cho nên một mực ở hậu Uyển chờ đợi.

Luru Hiệp cùng Đông Lai mật đàm một phen, lần này ở nơi này Tề Dương ngoài ý muốn gặp phải Thánh Giáo liên quan người, đây là Luru Hiệp không nghĩ tới. hiện tại chính mình ở bên này nhân viên hiển nhiên không đủ dùng, Luru Hiệp muốn cho Trương Thường Đức tới, dù sao Thường Đức đang ẩn núp cùng ám sát phương diện rất giỏi, đều là Luru Hiệp dùng hiện đại phương pháp dạy hán bản lĩnh, coi như là Luru Hiệp tự mình nghĩ phát hiện Thường Đức cũng rất khó.

Bây giờ thời gian cấp bách, Luru Hiệp vẫn là phải hồi Đông Đô Lạc Dương, này Thánh Nữ cũng không khả năng vĩnh viễn đợi tại Tề Dương, nghe trước khi ý tứ tường tất mấy ngày nữa tránh qua danh tiếng, Bạch Hồ Đường nhân tự sẽ bắt đầu hộ tống Thánh Nữ đến Linh Sơn đảo. Luru Hiệp chỉ có thể thừa dịp khoảng thời gian này nhiều lúc giữ gìn mối quan hệ, chờ mình sau khi rời khỏi, đang gọi Thường Đức âm thầm bảo vệ Liễu Mộng trúc an toàn.

Giao phó xong hết thứ này hậu, Đông Lai liền lên đường, Luru Hiệp một đường trở lại hậu Uyển trong phòng lớn. gặp trong nhà đèn vẫn còn sáng, Luru Hiệp hướng về phía hai bên thị nữ hỏi "Thánh Nữ có thể ở trong đó?"

Hai cái thị nữ gật đầu nói: "Thánh Nữ buổi chiều vẫn luôn không có ra ngoài, đều trong phòng!"

Luru Hiệp gật đầu một cái, tiếp lấy liền mở cửa mà vào. bắt quả đầu tiên nhìn Luru Hiệp Tĩnh không thấy Liễu Mộng trúc.

Luru Hiệp đi tới phòng khách tròn bàn trung ương, gặp trên cái bàn tròn còn có hai món ăn cùng một chén White Angels, Luru Hiệp lấy tay thử một chút nhiệt độ, cũng đã Lương.

Luru Hiệp ngăn người một chút, sẽ không phải là nha đầu kia để lại cho mình chứ? chính mình rõ ràng đối với người ta hư như vậy, bây giờ nàng lại có thể suy nghĩ chính mình, nhất thời nhượng Luru Hiệp trong lòng đọng đưa hơi ấm áp. tiếp lấy Luru Hiệp hướng nội các nhìn một cái, liền gặp một quần áo trắng nữ hài để nguyên quần áo nằm ở mép giường như là đã ngủ.

Luru Hiệp nhẹ nhàng đi tới, gặp quả là như thế. Luru Hiệp đi tới mép giường ngồi xuống, gặp nữ hài ngủ an tường, trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn phảng phất có thể nắm chặt ra nước, giữa chân mày khẽ nhúc nhích, phảng phất đang làm cái gì mộng đẹp. tiếp lấy nữ hài đột nhiên nhú mày, trong miệng nhỏ giọng đọc một câu: "Tiểu tặc khi dễ. nhân gia, không để ý tới người." dứt lời, lại ngủ thật say.

Luru Hiệp thấy vậy không khỏi lắc đầu một cái, xem ra chính mình tiếng xấu, đều truyền tới nữ hài trong mộng đi, trong lòng không khỏi bắt đầu do dự, sau này là nên gia tăng kinh lực Nhi, hay lại là thật tốt thương yêu nàng, chẳng qua là suy nghĩ muốn về nhà thi, nhưng trong lòng tăng kia lâu ngày không gặp ấm áp lại thật lâu không thể tan ra

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: loạn biên cố sự

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tĩnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Hôn ngọn đèn vàng từ cửa sổ gỗ trong khe hở thắm vào đi ra ngoài, trên mặt đất lưu lại một đạo màu cam Ảnh nhĩ, cũng không biết là ai hái một mảnh lá non lạc ở phía trên, muộn gió thổi phát phơ, chung quy lại cũng không thể đem mảnh này Tiểu Tiểu lá non thổi ra ánh sáng lưu lại phạm vi, chỉ có thể không cam lòng đồng thời dung nhập vào này trong phòng ngoài phòng hoàn toàn yên tĩnh bên trong.

Nữ hài an tường nằm sắp ở trên giường, vừa mới ở trong mơ sên mắng xong Luru Hiệp, nhú chặt trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại chuyển thành ôn hòa. chỉ một lúc sau, kia ôn hòa khuôn mặt nhỏ nhắn không biết làm sao lại chảy ra một tia nước mắt đến, Luru Hiệp hơi sùng sờ, lại thấy nữ hài ni non lời nói nhỏ nhẹ nói: ". . sự phó. . Tuyên nhi thật sự muốn ngài. . không nghĩ. . làm Thánh Nữ. ."

Chẳng biết tại sao, kia một tia nước mắt, phảng phất khắc vào Luru Hiệp tâm lý một dạng Luru Hiệp đưa tay ra, vì nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn lau lệ Thủy. tiếp lấy chậm rãi vuốt ve nàng cái trán, vì nàng vuốt lên nhú mày.

Chỉ bắt quả Luru Hiệp mặc dù động tác rất nhẹ, nhưng vẫn là kinh động nữ hài, nàng lông mi khẽ nhúc nhích, dần dần tỉnh lại, vừa thấy là Luru Hiệp, không khỏi kinh ngạc một chút, lập tức về phía sau co rút co rút, một mực co đầu rút cổ bức tường giác, có chút cả lăm nói: "Người. . người. . tại sao là

ngươi?"

Luru Hiệp vừa thấy, vừa rồi phần kia ôn tình nhất thời hóa thành nụ cười nói: "Làm sao lại không thể là ta, sợ ta như vậy, ta mà là ngươi bảo tiêu, còn có thể ăn ngươi không được!"

"Ai sợ ngươi! ta chỉ là . . . chẳng qua là . ." nữ hài một tiếng cứng họng, liền quay mặt nói: "Hừ, không với ngươi cái này tiểu tặc nói chuyện!" nữ hài sắc mặt ửng đỏ, một trận tức giận.

Luru Hiệp không khỏi mỉm cười, tiếp lấy hân cười hắc hắc chỉ xa xa trên bàn thức ăn nói: "Luru cho ta?"

Nữ hài nhìn một cái, nhất thời lại có một chút ngượng ngùng: ". . . mới không phải, nhân gia mới sẽ không làm loại sự tình này!"

"Há, người kia hội làm chuyện gì à?" Luru Hiệp theo bản năng trêu đùa nói.

Nữ hài nhất thời được Luru Hiệp kim nén đến khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, có thể lại không biết trả lời như thế nào, cuối cùng không thể làm gì khác hơn nói: ". . . ngươi lại khi dễ người ta, Mong trúc không để ý tới ngươi!"

Luru Hiệp liền đứng dậy, nữ hài không biết Luru Hiệp muốn làm gì, không khỏi cảnh giác nhìn về phía hắn, kết quả gặp Luru Hiệp đi thẳng hướng bàn bên cạnh, hướng về phía lư thức ăn lang thôn hồ yết ăn. nữ hài lẳng lẳng nhìn một màn này, trong lòng chẳng biết tại sao có loại bị lập đầy cảm giác. nhất thời không nói được, tổng cảm giác mình không nữa tịch tịch tựa như.

Cũng không lâu lắm Luru Hiệp liền com nước xong, điểm này lượng com với hắn mà nói thật là chút thức ăn, đừng xem Luru Hiệp tuổi còn nhỏ, dĩ nhiên so với bạn cùng lứa tuổi nhìn nhiều lớn lên năm sáu tuổi. Luru Hiệp phồng chừng mình đã cùng bây giờ Luru Biện như thế cao.

Sau khi com nước xong, Luru Hiệp liền lại đi về tới, mới vừa Tài Nữ đưa bé nhất thời ngẩn ra nhìn chằm chằm Luru Hiệp xem, gặp Luru Hiệp trở lại vội vàng che giấu đứng lên, tự mình xóa sạch nước mắt.

Gặp Luru Hiệp thứ nhất là núp ở giữa giường, phảng phất Luru Hiệp sẽ đem nàng ăn. Luru Hiệp ngồi ở mép giường nói: "Kể chuyện xưa rồi! muốn nghe an vị ngay ngắn rồi, ta nói kia cổ sự, đây chính là Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần, khiếp sợ Ngũ Hồ Tứ Hải. có thể nghe như vậy cái cổ sự, ai có thể nghe được cái này cổ sự, đó thật đúng là nàng vạn hạnh a!"

Nữ hài gặp Luru Hiệp lại bắt đầu Hồ liệt liệt, liền nhỏ giọng nói lầm bầm: "Có lợi hại như vậy sao! sạch hội gạt người!"

"Muốn nghe liền muốn vĩnh tai!" Luru Hiệp tiếp tục nói

Nữ hài không khỏi đi phía trước ngồi một chút, Luru Hiệp thấy vậy, liền móc ra mấy quyển ngược đãi hài tử cảm tình Anderson cổ tích cùng với hết thảy còn lại sách nhỏ đi ra, cực kỳ giàu có thanh sắc bắt đầu đọc tới.

Ngoài ra còn tăng thêm một ít chính mình thán từ cùng ý kiến, thỉnh thoảng đem nữ hài chọc cười. tình tiết cao triều lúc, Luru Hiệp lại làm ra khản trương hình thức, nhưng nữ hài Tâm cũng đi theo nắm chặt, đợi đến hạnh phúc thời điểm, cũng có nhượng nữ hài lưu lại nước mắt địa phương.

Cái gì bán diêm quẹt tiểu cô nương , loại cổ tích, lại bị Luru Hiệp đổi thành bán củi lửa tiểu cô nương , biến thành khôi hài bán. cái gì Alibaba cổ sự, dĩ nhiên được Luru Hiệp đổi thành bi tình kịch vui, nói một đoạn A Phàm nói cùng nữ đạo tặc đầu lĩnh xúc động lòng người câu chuyện tình yêu, nhượng nữ hài dờ khóc dờ cười. thậm chí kia Roméo cùng Juliet, đổi thành La lệ Diệp cùng Chu mật Oh yes tự thôi, còn lại mang theo cụt tay tình tiết, hai người cuối cùng cũng dĩ nhiên không có chết thành.

Bất quá Lương Chúc loại bối cảnh cổ sự ngược lại lệnh Luru Hiệp diễn dịch là sinh động, chính bởi vì hàng trong nước mới là vĩ đại nhất, bằng không tại khi còn sống cũng không thể tới chỗ nào đều có thể thấy "aenhua" . Lương Chúc vừa nói xong đó là khóc nữ hài hi lý hoa lập.

Luru Hiệp một bên kể chuyện xưa, một bên thưởng thức thượng hạng trà sâm, hoi có chút tự sướng cảm giác, có thể là như thế như vậy nhưng cũng kéo theo bên người vị kia tiểu mỹ nhân đồng thời khóc cười tức giận mắng. kể chuyện xưa thời điểm, cũng để cho nữ hài cũng dần dần đối với Luru Hiệp buông xuống lòng cảnh giác. thẳng đến nửa đêm thời điểm, nữ hài rốt cuộc ôm chần tựa vào Luru Hiệp trong ngực ngủ.

Luru Hiệp hơi duỗi người một cái, vì vậy chậm rãi bày ra luyện công tư thế, cũng không kinh động ngủ nữ hài, tiếp lấy liền luyện khởi thần công Đệ Tam Tầng, sửa sang lại suy nghĩ tới.

Bây giờ lại được đến hai khối cao cấp thăng cấp bảo thạch Lam Mộng lưu ly , còn có sáu khối Trung Cấp thăng cấp bảo thạch đỏ ửng lưu ly , ngoài ra mang theo một khối Sơ Cấp thăng cấp bảo thạch Hắc Diệu lưu ly , mấy dạng này Luru Hiệp đồng thời đập phải vòng tay trên, lao thẳng đến vòng tay thăng cấp độ tiến triển tăng lên tới hiện thực cấp giai đoạn thứ ba 8% Thập Cửu Tầng thứ.

Luru Hiệp bây giờ giai đoạn thứ ba tốt nhiều đồ cũng có thể hồi đoái, như cái gì lư đạn, địa lôi, kiểu xưa súng lục súng máy, còn có một chút những vật khác đợi một chút, chính là đáng tiếc những đồ chơi này hồi đoái đi ra lại không thể về lại thu, nếu không Luru Hiệp tự lập tức cầm trong tay hai cây ba mươi, bốn mươi mét ra ngoài đánh liên gáo phá súng lục đổi thành bây giờ có thể hồi đoái mới nhất 54 súng lục. về phần Lục Bạc loại thương, Luru Hiệp hồi đoái giá trị cùng này thăng cấp độ tiến triển thiếu chút nữa.

Hồi đoái 54 súng lục chất lượng có bảo đảm, sẽ cho lực một ít, ít nhất 1 trong vòng trăm thước lệch sẽ không vượt qua một tấc, toán là không tệ, chính là uy lực nhỏ điểm, nhưng là thế nào cũng so với trong tay lão sư súng lục uy lực lớn. hơn nữa 54 trang đạn cũng tương đối nhiều, tương đối dùng bền.

Chẳng qua là 1 cây súng năm mươi tư cũng phải năm chục ngàn hồi đoái giá trị, đạn là sáu trăm hồi đoái giá trị một phát. Luru Hiệp thật sự là không chơi nổi, chỉ có thể chờ đợi đến thời cơ chín muồi, đem nhà máy cùng công binh xưởng đều tạo dựng lên, lại âm thầm chế tạo vũ khí nóng. mới đầu ý tưởng, súng này mặc dù không dùng có thể so với hiện đại, nhưng ít ra muốn cùng kháng chiến lúc dùng "Tam Bát đại nấp" không sai biệt lắm mới được

Phương diện luyện công, Luru Hiệp đoán chừng, nếu không có đặc thù gặp được làm sao cũng phải ba năm tài có thể đột phá Đệ Tam Tầng, gần đây một mực tương đối bận rộn, luyện công thời gian cũng so với trước kia thiếu tam phân, nhưng là quyết không thể bỏ lại. về phần cái gì bay xuống kiếm pháp loại, Luru Hiệp bây giờ chỉ biết cái trò gian tử, căn bản tựa không có uy lực gì, nếu là đúng Phó cái phổ thông mao tặc, còn có thể, đối phó võ công cao thủ, còn phải hi vọng nào chính hấn vũ khí tân tiến.

Còn lại Luru Hiệp lại sửa sang một chút nhiệm vụ vấn đề, tiền mặt phát hiện nhiệm vụ cũng không nhiều, cái đó đầu mỗi chính nhiệm vụ đến bây giờ cũng không phát hiện cái gì mặt mũi, về phần những vũ khí khác Luru Hiệp cũng không thấy, nếu như thấy, hồi đoái vòng tay tựa nhất định sẽ có cảm ứng. chuỗi này thật. Thư Hùng Song Kiếm là mình bảo vệ tánh mạng căn cứ một trong, không thể tùy tiện hiển lộ với nhân, tránh cho thất phu vô tội, hoài bích trách nhiệm.

Sửa sang lại suy nghĩ cộng thêm luyện công lại vừa là một đêm.

Sáng sớm ngày thứ hai, đem Liễu Mộng trúc khi tỉnh dậy đã là mặt trời lên cao, dù sao đêm qua ngủ quá muộn.

Nàng ngồi dậy sau này, không khỏi nhìn chung quanh, tựa hồ có hơi cuồng cuồng đang tìm đến ai, nhưng là vẫn không nhìn thấy, tự mình nghĩ thấy cái thân ảnh kia. nàng vội vàng ngồi dậy, vội vàng chạy đến ngoài cửa, còn chưa chờ hai cái thị nữ thăm hỏi sức khỏe, liền đối với hai cái thị nữ hỏi "Thấy tiểu tặc không có?"

Hai cái thị nữ sững sờ, không khỏi nghi ngờ nói: "Tiểu tặc?"

Nữ hài lúc này mới ý thức được chính mình lỡ lời, không khỏi sửa lời nói: "Chính là Bá Hòa công tử!"

Hai cái thị nữ giờ mới hiểu được nói: "Bá Hòa công tử thật sớm liền ra ngoài, hấn nói Thánh Nữ đêm qua luyện công mệt nhọc, kêu chúng ta không nên quấy rầy, ta đây phải đi kêu xuân hương đến cho Thánh Nữ trang điểm. ngoài ra Bá Hòa công tử phân phó nô tỳ báo cho biết Thánh Nữ, công tử ban ngày có chuyện, ban đêm tài sẽ trở về, hấn đã phân phó qua, bữa ăn sáng bây giờ còn nói đầu bếp nóng, có phải hay không cho ngài đoạn tới?"

Nữ hài nhìn tròn tròn Uyển Vũ, theo bản năng gật đầu một cái, nói một tiếng "Ban đêm.", tiếp lấy liền chậm rãi lui về bên trong cửa.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Trần Công Công Thai

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Kia Ngải thiên đạo ngược lại tích cực, sáng sớm liền ở phía sau Uyển đình trước cửa chờ đợi Luru Hiệp, chính là muốn báo cho biết đêm qua họp công việc, nói là nhượng Luru Hiệp đưa ý kiến, nhưng Luru Hiệp biết, nếu như mình đưa ý kiến lời nói Ngải thiên đạo khẳng định đều chuẩn bị xong trả lời nên thế nào mình nói, dứt khoát liền làm cái không nói câu nào dự thỉnh, chẳng qua là 1 Trận Đạo "Tốt", "Rất tốt" loại từ.

Nghe Ngải thiên Đạo Ý tư là, hai ngày hậu sẽ lên đường, nhượng Luru Hiệp chuẩn bị thật tốt, về phần chi tiết chi ngôn căn bản không nghe.

Nhưng những lời nói, Luru Hiệp đã dùng bỏ túi máy nghe lén làm bản sao, đồ chơi này cũng là Luru Hiệp mới chiếm được quyền hạn bên trong, cũng không tính quá đắt, mười ngàn hồi đoái giá trị một bộ, một bộ ba cái bỏ túi máy nghe lén, một phần tiểu hình phát hình khí, có thể lục có thể thả, hữu hiệu khoảng cách năm mét, ngoài ra, nếu như thông qua một cái năm chục ngàn hồi đoái tiếp thu máy móc là được làm chu vi năm dặm khoảng cách làm đồng bộ truyền âm. cái này ở ngày sau khả năng phát động trong chiến tranh phi thường hữu dụng, sử dụng tốt thậm chí có thể bù đắp được đứng đầu Cao Minh phục vụ bộ đội.

Vì Ngải thiên đạo thu âm chủ yếu có hai cái tác dụng, một cái chính là thí nghiệm này máy nghe lén, thứ hai chính là đem tin tức này cho Thường Đức nghe.

Làm xong hết thấy các thứ này, Luru Hiệp liền cùng Ngải thiên đạo nói một tiếng, tựa đi ra cửa, từ khi đi tới nơi này Bạch Hồ Đường bắt đầu, này Ngải thiên đạo liền phái người theo dõi chính mình, Luru Hiệp đã sớm rõ ràng rất. những thứ này người theo dõi một loại không dám cùng đến thật chặt, dù sao Ngải thiên đạo đối với Luru Hiệp còn có chút cổ kị, cho nên Luru Hiệp tự nhiên nghênh ngang, tựa làm như không nhìn thấy, bởi vì ít nhất như vậy, có thể làm cho Ngải thiên đạo đối với chính mình yên tâm, nhượng hấn cho là mình tại hấn dưới sự theo dõi, sẽ không làm cái gì còn lại vượt Cách sự tình, tránh

cho hấn nghĩ vớ vẩn.

Một thân một mình một đường đến vạn thọ Lâu, còn không chờ đến lầu thượng, Lư Hiệp liền lập tức phân phó tiểu nhị cùng chương quỹ chuẩn bị một ít dưa và trái cây mứt hoa quả tu bổ đồ vật, ngoài ra còn có rượu ngon món ngon, này tu bổ vật dĩ nhiên là cho Hạnh Lâm đạo nhân, mà kia rượu ngon món ngon tự được bưng đến tiếp khách trong gian phòng trang nhã, chuẩn bị chiêu đãi Công Thai tiên sinh.

Đội tu bổ vật chuẩn bị xong, Lư Hiệp lập tức trước cùng đoạn bàn ghế sai vật tiến vào phòng mình trung, dù sao Hạnh Lâm đạo nhân vẫn là tại gian phòng của mình.

Còn không chờ vào cửa, tưng đưng phải Trần Tứ, Trần Tứ vừa thấy là Lư Hiệp vội vàng tiến lên.

"Ta kia Hạnh Lâm Sư Thúc cùng Trần Cung tiên sinh như thế nào đây?" Lư Hiệp hỏi.

Trần Tứ chận lại nói: "Hạnh Lâm đạo trưởng đứng dậy không lâu, ta vừa đem đồ ăn sáng đưa đi, Công Thai tiên sinh cũng đứng lên, sáng sớm hôm nay rất cuộc nói chuyện! cũng còn khá tại hạ còn nhận biết mấy chữ, bằng không tối hôm qua thật đúng là phục vụ không Công Thai tiên sinh!"

Lư Hiệp gật đầu nói: "Ngươi lúc này làm không tệ! ta đã kêu chương quỹ chuẩn bị tiệc rượu, một hồi hoàn toàn dự bị thời điểm tốt, ngươi trước hết đi mời Công Thai tiên sinh, ta sau đó liền đến!"

Dứt lời, Lư Hiệp ngoắc tay liền giống như gian phòng của mình đi tới, chẳng qua là đội tất cả mọi người đều sau khi tiến vào, Lư Hiệp kinh ngạc phát hiện Hạnh Lâm đạo nhân lại căn bản không trong phòng, không khỏi sửng sò, lập tức tưởng quay đầu đem Trần Tứ kêu đến. có thể đúng lúc này, Lư Hiệp nhưng ở trên bàn gỗ thấy mấy hàng Hạnh Lâm đạo nhân khắc chỉ Tự. Tự ngược lại cường tráng mạnh mẽ, nhìn một cái chính là mũi kiếm sở trí.

"Ngô bởi vì Thánh Giáo có chuyện, phải thật sớm rời đi, Bá Hòa nếu muốn tập võ, có thể đi Nga Mi Sơn yên hà Phong hang đá. vì tránh cho Đạo Tiên Tông võ học thất truyền, trong đó tất cả đều là ta lưu lại Tông môn tuyệt học, tha thứ Sư Thúc tâm thần xóc xếch, Vô Tâm dạy học trò, nếu có duyên, chắc chắn gặp lại!"

Lư Hiệp nhìn lưu Tự, có chút dở khóc dở cười, xem ra chính mình cái này Sư Thúc là đi thiên nhai quán, khắc ở cái gì thượng không được, lại khắc ở kia Trương Hồng Mộc Cỗ trên bàn, vậy cũng là chân chân chính chính đáng tiền đồ chơi, làm cho này mấy dòng chữ, Lư Hiệp lại được tốn kém mấy ngàn tiền tới bồi thường chủ quán.

Hạnh Lâm vừa đi Lư Hiệp ngược lại lại phân tâm tư, về phần kia võ công gì, Lư Hiệp không có hứng thú gì. nếu là Hạnh Lâm nói cho hấn biết ở đó yên hà Phong giấu một nhóm thặng cấp bảo thạch hoặc là cái gì tuyệt thế thần binh, Lư Hiệp tuyệt đối thí diên thí diên đi, không có có một tí hàm hồ.

Lư Hiệp bình tĩnh tâm thần, liền hướng kia chuẩn bị tiếp khách căn phòng đi tới, Trần Tứ gấp Lư Hiệp lại đến như vậy nhanh, không khỏi nghi vấn, Lư Hiệp liền đơn giản giải thích một chút.

Tiếp lấy hấn gọi Trần Tứ đi mời Trần Cung, chính mình trước đến phòng trung phẩm khởi tửu tới. không thể không nói luyện nội công cũng mới có lợi, tự là không cần lo lắng uống rượu cấp trên vấn đề, có thể không cố kỵ gì hưởng thụ say.

Cũng không lâu lắm, Trần Cung liền đã bị Trần Tứ mời tới, Trần Cung vừa vào cửa, Lư Hiệp đáp lời vẫy tay cười nói: "Bá Hòa đã cung kính bồi tiếp Công Thai tiên sinh đã lâu! Công Thai tiên sinh mời ngồi." dứt lời, Lư Hiệp đứng dậy đem Trần Cung mời tới ngồi trên tiệc, cùng lúc đó Trần Tứ từ gác đi ra khỏi cửa phòng.

Trần Cung gặp Trần Tứ vừa đi, liền quay mặt lại cau mày, có chút do dự nói: "Công tử, Trần mỗ có đôi lời không biết có nên nói hay không."

Lư Hiệp nghe xong, ngược lại có chút kinh ngạc nói: "Công Thai tiên sinh cần gì phải khách khí như vậy, ngô đã là mời Công Thai tiên sinh là hơn Tân, Công Thai tiên sinh cứ nói thoải mái, không cần câu nệ!"

Trần Cung nói: "Thứ cho ta nói thẳng, không biết hiệp hoàng tử, vì sao không ở Lạc Dương hoàng cung, lại đi ở nơi này trong loạn thế, chẳng phải biết ngày nay thiên hạ đại loạn, hoàng tử một khi có sơ xuất, đó là đại hấn thiên hạ chi bất hạnh a!"

Lư Hiệp nhất thời sửng sò, Trần Cung nói ra lời này, ngược lại làm hấn rất là kinh ngạc, bất quá Lư Hiệp cũng không hiện ra ở ngoài mặt, tẩn Lượng Biến thành ôn hòa biểu tình nói: "Công Thai tiên sinh đang nói gì, thứ cho Bá Hòa khó mà nghe hiểu a!"

"Đương Kim Thánh Thượng đã đem ngài bức họa, phát cho mỗi cái Quận Thành Quận Thủ bí mật tìm, ta Trần Cung may mắn xem hiệp hoàng tử tôn vinh, hơn nữa từ trước khi đoạn trang, lời nói cử chỉ, đem qua quan sát công tử hai vị thị nữ Nhị nhi Hi nhi lời nói cử chỉ cùng tin đồn so sánh, ta đều chắc chắn ngài liền là Đương Kim Thánh Thượng con trai thứ hai, Lư Hiệp hoàng tử!" Trần Cung nhìn Lư Hiệp con mắt nói, dứt lời, liền đứng dậy cung kính xá một cái.

Lư Hiệp không khỏi cười một tiếng, không nghĩ tới chính mình đi đoạn đường này, Điền Phong, Thủy Kính Tiên Sinh, Quách Gia đều không có nhận ra mình, bây giờ lại bị nhìn như ngu độn, kì thực Đại Trí Trần Cung nhận ra.

Thật ra thì tự bức họa mà nói, không nhất định có thể nhìn ra hấn chính là Lư Hiệp, dù sao ngươi không thể hi vọng nào Hán Triều họa sĩ vẽ cùng phác họa như thế giống như, hơn nữa Lư Hiệp cũng chưa từng bị người bức họa qua, những thứ kia Họa Sư cũng chỉ có thể bằng vào chính mình trí nhớ hoặc là người khác miêu tả đến vẽ. chưa chắc có biết bao giống nhau.

Bức họa chẳng qua là nhận ra mình căn cứ một trong, thứ yếu có thể thông qua chính mình lời nói, thậm chí là Nhị nhi cùng Hi nhi hoặc là Đông Lai lời nói

cử chỉ để phán đoán thân phận của mình. cộng thêm Trần Cung cả ngày hôm qua suy nghĩ, liền có thể chắc chắn mình chính là Luru Hiệp, chỉ một điểm này mà nói, Trần Cung vẫn là rất lợi hại.

Đã như vậy, không giấu giếm cũng tốt, ngược lại Luru Hiệp cũng cần một số người tới giúp đỡ chính mình vốn là thân phận. hiện tại chính mình có một cái thân phận, là Luru Hiệp, chính là Đại Hán Vương Triều hoàng tử, rất có thể là tương lai hoàng thượng, cái thân phận này là hấn dùng để củng cố hoàng gia nội bộ chính quyền, sử tự mình ở trong chính trị đứng ở thế bất bại đặt chân gốc rễ. mà một thân phận khác chính là Bá Hòa, cái thân phận này, giống như là Luru Hiệp một cái có lực trọng quyền, đem tới tất nhiên sẽ lấy cái danh hiệu này, chinh chiến Bát Phương cần quét Lục Hợp, bình Định Thiên dưới có ra sức bảo vệ chương.

Luru Hiệp trước khi Âm lịch tin liền có chừng mười nhân, này hơn mười người trung trong đó mấy vị, như Điền Phong, như Tư Mã Huy, đều là ủng hộ Bá Hòa cái thân phận này, về phần những người khác, tại trong triều đình Luru Hiệp cũng nắm vùng mấy vị đại quan, mấy vị này, đều là lấy hoàng tử Luru Hiệp thân phận tiếp xúc, ngoài ra thứ ba hệ phái, chính là mình thân tín, như Công Tôn Độ, Không Dung, còn có mười tên thân vệ, mấy vị này đều là biết rõ mình thân phận đôi nhân.

Bây giờ lại nhiều vị Trần Cung, cũng có thể, vừa vặn Luru Hiệp bên người thiếu vị có thể thường xuyên đánh đám gia bộ (cho có khí thế), lại có thể thỉnh thoảng ra nhiều chút ý kiến hay mưu sĩ. Trần Cung chậm Trí có lẽ chính thích hợp.

Luru Hiệp nhìn một chút Trần Cung nói: "Đã như vậy, liền không giấu giếm Công Thai tiên sinh. ta quả thật chính là Luru Hiệp!" hấn dùng dụng tự uống tự uống một ly, trong lòng đã tính toán định chút ngôn ngữ.

Trần Cung nghe xong, gật đầu một cái, một bộ quả là như thế biểu tình, nhưng là giữa hai lông mày vẫn mơ hồ có một chút lo lắng nói: "Hiệp hoàng tử, thứ cho Trần mỗ nói thẳng, ngày nay thiên hạ đại loạn, nghe Đương Kim Thánh Thượng tựa hồ thân thể khiêm an, hiệp hoàng tử lần này xuất du, như thế động tĩnh, sợ rằng có chút không ổn đâu!" Trần Cung trước khi đã từ Đông Lai kia bên trong biết được Bá Hòa công tử tin tức, bây giờ nếu biết Luru Hiệp chính là Bá Hòa công tử, tự nhiên đoán được chút Luru Hiệp ý tứ.

Luru Hiệp dù sao cũng là con trai thứ, mặc dù tố văn Luru Hiệp là tài đức sáng suốt người, từ nhỏ có tài danh, nhưng hấn làm như vậy đem tới tự có phân liệt Đại Hán Vương Triều khả năng, điểm này nhượng Trần Cung rất là lo âu.

Luru Hiệp mặc dù không biết Trần Cung trong lòng lo lắng là cái gì, bất quá hấn tự có một phe phái, có thể để cho Trần Cung coi thường thân phận của mình vấn đề cũng liên quan tới Bá Hòa hết thấy động tác. chỉ thấy Luru Hiệp chậm rãi nâng ly, uống vào rượu ngon, có thể khoe mắt nhưng là không ngừng rơi lệ. hấn sắc mặt ửng đỏ, như là có cực lớn thống khổ.

Trần Cung thấy vậy, nhất thời sững sốt, tiếp lấy liền hỏi "Hiệp hoàng tử, có hay không Trần Cung lỡ lời, có gì lệnh hoàng tử như thế, Trần Cung nguyện ở chỗ này nhận tội!"

Chỉ thấy Luru Hiệp nức nở nói: "Công Thai tiên sinh không cần như thế, cũng không phải là Công Thai tiên sinh sai ! Luru Hiệp này khóc, là vì ta thiên hạ dân chúng, vì ta phụ hoàng huynh trưởng, cho ta đại hán tổ tông ba trăm năm cơ nghiệp mà khóc!"

Trần Cung gặp Luru Hiệp thương tâm đến đây, nhất thời không nói, gặp Luru Hiệp tiếp tục nói: "Công Thai tiên sinh tại phía xa Duyệt Châu, cũng không giao thiệp với hoàng thành, có chỗ không biết! phải biết này Đại Hán Vương Triều, nơi nào hay lại là đại hán thiên hạ! ! ta sinh ở hoàng cung, lớn lên ở hoàng cung, biết rõ nói, bây giờ Thập Thường Thị loạn Chính, Hà Tiến chuyên quyền, đại hán thiên hạ, thật ra thì sớm bị những thứ này vô lễ Tặc Từ cướp đi! ! phụ hoàng bản vô thống trị người tài trong thiên hạ, hấn mặc dù lưng đeo hôn quân tiếng xấu, có thể đó cũng là bị bắt buộc dĩ, hấn cũng biết, hấn là không thể ra sức a! không chỉ là thiên hạ này, ngay cả kia Lạc Dương hoàng thành, thậm chí ngay cả trong hoàng thành người nào, hoa một cái 1 thảo, 1 Thạch một cây! cũng sẽ không tiếp tục là ta Luru gia! không còn là đại hán này! ! đều bị những thứ kia Tặc Từ coi là chính mình đồng đưa hấu phân đi! ! !" dứt lời, Luru Hiệp thống khổ vạn phần, hung hăng đem chén rượu vứt trên đất! !

Trần Cung mặc dù biết Thập Thường Thị cùng Hà Tiến chuyên quyền, nhưng hôm nay nghe Luru Hiệp chi ngôn, hay lại là đột nhiên biến sắc, đón lấy, Luru Hiệp tiếp tục rơi lệ nói: "Bây giờ phụ hoàng bệnh nguy! nhưng là bên ngoài có người nào biết tin tức này tất cả đều là được Thập Thường Thị phong tỏa ngăn cản! ! bọn họ thậm chí đem phụ hoàng cũng làm làm chính mình búp bê như thế đối đãi! bây giờ nếu là phụ hoàng nhất tử, ta cùng với Hoàng Huynh Luru Biện còn còn tám bé, làm sao có thể địch nổi những thứ này lang tâm cầu phế Tặc Từ! chỉ sợ đem tới có một ngày, Công Thai tiên sinh chỉ có thể ở Hoàng Lăng mộ bia trước khi thấy ta Luru Hiệp! !" Luru Hiệp nghẹn ngào khóc rống trên đất, Trần Cung vẫn này, cũng không khỏi hung hăng uống một ly rượu, sắc mặt ửng đỏ, khoe mắt gian mờ hồ có nước mắt trượt xuống!

Trần Cung cũng ác ác đem chén rượu ngã xuống đất, xích âm thanh nổi giận mắng: "Đám này Loạn Thần Tặc Từ! nên tru Cừ Tộc! !"

Luru Hiệp ngược lại đứng dậy lắc đầu cười khổ nói: "Bọn họ là nên tru Cừ Tộc, nhưng là, ai tới tru? ai có thể tru? bọn họ từng cái mặt ngoài nghiêm trang đạo mạo, thật ra thì từng cái tâm lý so với Hạt Từ còn ác hơn độc! nếu không phải ta Bá Hòa đi ra, bây giờ ta sớm bị Thập Thường Thị mề muội Hà Hoàng Hậu hại chết!"

"Công Thai tiên sinh, bây giờ hấn biết ta Luru Hiệp vì sao phải từ hoàng cung đi ra, vì sao làm những việc này, vì sao tìm người Công Thai tiên sinh đi! bởi vì, nếu không như vậy, Đại Hán Vương Triều tự sụp đổ, cách bại vong không xa vậy ." Luru Hiệp không ngừng rơi lệ, chán chường ngồi dưới đất.

Trần Cung trong lúc nhất thời như là quyết định, hung hăng vỗ bàn nói: "Hiệp hoàng tử sau này xin cứ việc phân phó! Trần Cung nguyện đi theo Luru Hiệp hoàng tử, diệt trừ Gian Nịnh! không chối từ! !"

Luru Hiệp thấy vậy như cũ bị thương, khom người nói: "Nghe được Công Thai tiên sinh lời ấy, Luru Hiệp cảm giác sâu sắc vui vẻ yên tâm, Hiệp nhi rốt cuộc biết! này Đại Hán Vương Triều, còn có trung thần tồn tại a! sau này có thể Mông Công đài tiên sinh tương trợ, thật là đại hán chuyện may mắn! ở chỗ này, xin nhận ta Luru Hiệp xá một cái! !"

Trần Cung thấy vậy, không khỏi hốt hoảng đỡ dậy Lư Hiệp vội la lên: "Hiệp hoàng tử chó như thế! điều này có thể khiến cho! ta Trần Cung vốn là một lần thất phu, trong nhà tổ tiên thế đại thực mồ hôi Lỗ, vì hán thân, vì đại hán tấn một phần lực vốn thuộc phải làm! Trần Cung còn phải cảm tạ hiệp hoàng tử ơn tri ngộ mới là!"

"Ta Lư Hiệp đến Trần Cung tiên sinh tương trợ, thật là chuyện may mắn! hôm nay cho ta cùng Trần Cung tiên sinh gặp nhau tương tri, cho ta Hán Triều phục hưng, không say không nghỉ! !" dứt lời, liền cầm lên hai ly rượu, thịnh mãn rượu ngon, cùng Trần Cung hai người một người một ly, Trần Cung thấy vậy, ngần người một chút. nhưng vẫn là nhận lấy ly rượu nói: "Ngô vạn vạn không nghĩ tới, hiệp hoàng tử bất quá 8 tuổi, nhưng là này lời nói ngay cả ta Trần Cung đều mặc cảm! đại hán có hiệp hoàng tử, đem tới nhất định có thể phục hưng, còn dân chúng lấy Quốc Thái Dân An! !"

"Tới! Móa! !" dứt lời hai người liền ngồi đối ẩm, chẳng qua là Lư Hiệp nước mắt lại vẫn là không có lưu sạch, ngược lại lệnh Trần Cung làm rung động phi thường

Chẳng phải biết, lúc này nếu như không phải là đã nghe được hệ thống lấy được hồi đoái giá trị nhắc nhở, Lư Hiệp không phải tan vỡ không thể. trước khi vốn là vì gặp Hà Hoàng Hậu lại không dùng nước hạt tiêu, Lư Hiệp một mực giữ lại, bây giờ rốt cuộc dùng tới, có thể đây cũng quá lừa bịp, ai làm sơ tưởng cái này chủ ý cùi bắp.

Lư Hiệp thế, sau này rốt cuộc không cần Lư Bị tên kia phương thức tới lấy được đồng tình, hành hạ nhân không đền mạng a!

Ps: ra sức đại chương Tiết, tân một tuần, cần muốn mọi người ra sức ủng hộ, tiền giấy điểm kích, trang đầu Bảng truyện mới là ta mục tiêu a! ở chỗ này hô hào ủng hộ! !

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: đệ nhất thiên hạ

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Chúc mừng ngài thu phục siêu cấp mưu sĩ Trần Cung, mở ra điểm tướng thẻ minh Sách mưu sĩ Trần Cung , đạt được hồi đoái giá trị mười lăm vạn!"

Ban ngày cùng Trần Cung trò chuyện với nhau uống rượu, đợi đến ban đêm lúc lại trở lại Bạch Hồ Đường, Lư Hiệp vốn tưởng rằng sẽ ở Bạch Hồ Đường thấy Hạnh Lâm đạo nhân, kết quả Tịnh không nhìn thấy, chắc là trực tiếp đi Linh Sơn đảo. đối với Hạnh Lâm đạo nhân, nếu nàng sẽ không uy hiếp tánh mạng mình, liền không cần phải để ý đến nàng, làm người lưu lại một đường sau chuyện này tốt gặp nhau, đem tới không chừng này Hạnh Lâm đạo nhân hội có tác dụng gì.

Ban đêm Lư Hiệp liền trở lại đến Liễu Mộng trúc nhà lớn, đợi ăn cơm cơm tối, Lư Hiệp liền bị nữ hài cuốn lấy kể chuyện xưa, ban ngày thời điểm, Lư Hiệp đem tới ngày hôm qua sở kể chuyện xưa thư toàn bộ đều lưu lại, vì tránh cho nữ hài tịch mịch, nhượng nữ hài tự nhìn. ai ngờ này nhất lưu còn lưu xảy ra vấn đề. dù sao Lư Hiệp sở kể chuyện xưa là cải biên qua, cùng trong sách hoàn toàn khác nhau. Lư Hiệp không được không vì mình sửa đổi cố sự coi như trả giá thật lớn, vì Liễu Mộng trúc kiên nhẫn giải đáp.

Một đêm lại vừa là cổ sự cười vui.

Trong nháy mắt, lại hai ngày nữa, hai ngày này chính là đang cùng Trần Cung cùng Thánh Nữ Liễu Mộng trúc giữa sống chung trải qua, ban ngày tâm sự, ban đêm kể chuyện xưa, mỗi lần đều không tái diễn, cùng Trần Cung là sống chung thật vui, mà nữ hài cũng bởi vì này hai ngày Lư Hiệp lạ thường tốt mà đối với hắn có điều dựa vào, hết thấy tiến hành thuận lợi.

Trần Cung bởi vì phải đi theo Lư Hiệp, không thể không báo cho biết Lư Hiệp, hắn trước phải hướng Duyệt Châu Lư Đại từ giả, có thể Lư Hiệp sau đó tưởng chỉ lại nghĩ, quyết định không mang theo Trần Cung, tự ngăn lại hắn. nhượng hắn trước tiên ở Duyệt Châu hầu hạ Lư Đại, như vậy đem tới mới có thể có cơ hội hoàn toàn thu phục Duyệt Châu, không bị gian nhân Tặc Tử cướp cơ hội, dù sao đem tới Trần Cung nếu là ở Duyệt Châu có thể có tác dụng lớn, nếu là lưu tại bên cạnh mình chỗ dùng tự co rút nhỏ rất nhiều. nếu như có thể sử dụng tốt tại Duyệt Châu Trần Cung, là có thể át chế ở Tào Tháo cùng Viên Thiệu, thậm chí có thể cùng mình Lư Châu liền thành một mạch, tiến tới đồng thời suy nhượng Viên Thiệu cùng Tào Tháo thực lực.

Lư Hiệp phỏng chừng bây giờ đang ở hoàng thành Hoàng Đế cha chắc hẳn giữ vững không bao lâu, chính mình phải nhanh đi về, bằng không sẽ xuất hiện cái gì những chuyện khác vậy thì đảm bảo không cho phép.

Đã nhiều ngày, Lư Hiệp cũng không có nhượng Nhị nhi cùng Hi nhi phục vụ, hai người một mực ở vạn thọ trong lầu bồi bồi, không khỏi sắc mặt đỏ

thắm, thần thái sáng láng, hoàn toàn trừ Phong Trần, hai người vốn là nhu thuận mỹ nhân, vốn là không có bị khổ, bây giờ lại khôi phục xuất cung trước khi béo mập bộ dáng, Lưu Hiệp nhìn cũng thoải mái.

Ngoài ra, Thường Đức cùng Đông Lai hôm qua liền trở lại, Lưu Hiệp đem âm thầm bảo vệ Liễu Mộng trúc sự Nghi Đô giao cho Thường Đức, hơn nữa Lưu Hiệp tưởng lại nghĩ, vẫn là quyết định cho Thường Đức phối trí nhiều chút ngành khí ít đồ, một mặt Liễu Mộng trúc thật gấp gờ cái gì bất trắc, Thường Đức một người ứng phó không được. vì vậy Lưu Hiệp liền vì Thường Đức phối trí 3 pháo nổ, này dây pháo nhưng là có thể hỗn loạn bộ đội thứ tốt, một khi có rất nhiều người chặn lại Liễu Mộng trúc, liền có thể dùng này gây ra hỗn loạn, từ đó đem cứu ra. ngoài ra cho Thường Đức phối trí một cái, tân thức tiểu hình có thể năm phát liên tục Thủ Nổ, một cái Thủ Nổ thêm 50 phát tiểu hình Nổ Tiến, tổng cộng mười ngàn hồi đoái giá trị. ngoài ra phối trí một phần phải giết từ độc được cùng một phần cường lực thuốc tê, phối hợp Thủ Nổ sử dụng. thứ yếu trả lại cho Thường Đức một viên mười ngàn hồi đoái giá trị lưu đạn, hơn nữa cận kề giao cho hắn dùng pháp, nói cho hắn biết không phải vạn bất đắc dĩ, muôn ngàn lần không thể dùng. có những thứ này hơn hai chục ngàn ngàn hồi đoái đáng giá đồ vật, Lưu Hiệp mới hoàn toàn yên tâm. giữ được Liễu Mộng trúc, đem tới liền có thể đạt được lớn hơn lợi nhuận! hai chục ngàn hồi đoái giá trị, bỏ ra giá trị.

Làm xong hết thấy các thứ này, Lưu Hiệp liền lập tức cùng Đông Lai cùng Trần Tứ chạy tới Đông Đô Lạc Dương.

Xe ngựa một đường tuyết trần lái về phía Viễn Phương

Cùng lúc đó, Tể Dương Tiền phủ trung, Thánh Nữ đại lý xe đã bắt đầu chuẩn bị, Ngải thiên đao chuyển này đem chính mình đoạn đường này nhân trang trí thành thương nhân bộ dáng, dự định nghiêng ngàng đi quan đạo mà đi, như vậy ngược lại không dễ dàng phát hiện, hơn nữa cũng ít có đạo tặc quấy rầy.

Đêm qua, liền thông báo Thánh Nữ cùng Lưu Hiệp thu thập tế nhuyễn, ngày thứ hai lên đường.

Sáng sớm, Ngải thiên đao liền gặp theo trong người đi đường lại không nhìn thấy Lưu Hiệp cùng Đông Lai, không khỏi đến Liễu Mộng trúc xa giá cạnh hỏi "Thánh Nữ đại nhân, hôm nay sao không thấy Bá Hòa công tử đi theo? Bá Hòa công tử há là có những ý nghĩ khác?"

Con gái tại xa giá trung mơ hồ có không vui nói: "Bá Hòa công tử nói hắn tại hội trong bóng tối một mực đi theo, chuyển này, hắn sẽ không tại chúng ta trước mất lộ diện!"

Ngải thiên đao nghe ra nữ hài không vui, nhưng cũng bất minh sở dĩ, chỉ coi là Lưu Hiệp cùng Thánh Nữ không hòa thuận.

Thánh Nữ đem tới nhưng là hắn đến công lao bảo đảm, hắn Ngải thiên đao cũng không dám đắc tội. đã như vậy, Ngải thiên đao cũng không hỏi nhiều, bình thường gọi thủ hạ nhiều chủ ý chính là.

Đông Đô Lạc Dương thành tường càng ngày càng gần, liền tiếp chạy ba ngày, bây giờ Lưu Hiệp rút cuộc lại về tới đây, xuất ngoại cận 3 tháng, cảm giác so với ở nơi này Lạc Dương đợi đến ba năm còn dài hơn, dù sao ba tháng này sự tình quá nhiều. bây giờ trở về lại này Lạc Dương, này tình phong huyết vũ sẽ phải bắt đầu. Lưu Hiệp bây giờ chính tính toán như Hà Tiến đến Lạc Dương thành mới phải.

Trần Tứ vừa thấy tự gia công tử lại chạy đến Đông Đô Lạc Dương thành đến, không khỏi nghi ngờ công tử có ý gì. dù sao hắn biết rõ Lưu Hiệp trước khi sở có động tác đó là đang làm gì. Sát mệnh quan triều đình, đồn điền, giấu giếm Binh! thu nạp nhân tài, những thứ này còn không rõ lộ về sao? đó là có tạo phản khuynh hướng. bây giờ công tử lại chạy đến Đại Hán Vương Triều Đô Thành tới. nghe nói công tử là danh môn vọng tộc chi hậu, cũng không biết là tên gì Môn. đoạn đường này Trần Tứ đều trong bóng tối hỏi Đông Lai, Lưu Hiệp chuyển này mục, nhưng là Đông Lai lại cố làm không biết, nhưng Trần Tứ đáp lời không có cách nào.

Người bình thường khả năng cuối cùng cả đời, cũng không thể rời bỏ tổ tông lưu lại kia mảnh đất nhỏ, Trần Tứ nếu không phải được Lưu Hiệp dẫn dắt hẳn còn chỉ có thể làm cái Sơn Tặc, cuối cùng cả đời cũng không nhất định có thể tới này Lạc Dương Đô Thành.

Đông Đô Lạc Dương chính là Đông Hán thủ đô, khí vũ bất phàm, phồn hoa dâm đương Thiên Hạ, các dạng kiến trúc lầu các, đình đài Uyển Vũ, qua lại xe ngựa, đều không phải là còn lại thành trấn có thể sánh bằng, hưởng chi Lạc Dương nơi, phồn hoa tựa như cảm, đạt quan quý nhân biến hành đầy đất, lại đi qua Linh Đế Đại Hưng Thổ Mộc sửa đổi, quả thật thiên hạ nhất tuyệt. Trần Tứ phen này đến Lạc Dương cũng coi như mở mang hiểu biết.

Trần Tứ một đường nhìn chung quanh, cười ngựa ngắm hoa, chính mình vui ở trong đó, không khỏi nghĩ tượng, nếu là đem tới Bá Hòa công tử thật có thể thành đại nghiệp, mình có thể ở nơi này dạng địa phương làm một 1 quan bán chức, thật là là thật đẹp sự! không việc gì có thể đến này phồn hoa lầu phủ phẩm phẩm ít rượu, đến kia Ca Uyển nghe một chút tiểu khúc, tại trái ôm phải ấp hai cái cô nàng, không cần thật xinh đẹp, có thể có thể so với Nhị nhi cùng Hi nhi 7-8 thành là được. cuộc sống kia, kêu một cái mỹ a!

Trần Tứ suy nghĩ một chút, mép không khỏi chảy ra trong suốt, Đông Lai nhìn một chút này nông dân cá thể ý thức Trần Tứ, không khỏi lắc đầu cười cười.

Vỗ vỗ Trần Tứ bả vai nói: "Thật tốt đi theo công tử làm, người sau này thấy ngày tốt còn nhiều nữa! !" dứt lời Đông Lai liền nhảy xuống ngựa xe, đại lý xe cũng dừng lại.

Trần Tứ không khỏi ngăn ra, vì sao dừng xe chiếc, vừa thấy trước mắt, mới phát hiện, trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một đạo hùng vĩ Nội Thành, cửa thành sơn đỏ kim đỉnh, khí vũ bất phàm, trên thành tường tất cả đều là Long Hoàng Bá Kỳ, sở thế lực binh lính tất cả đều là giáp trụ lóe sáng, anh vĩ đường đường.

Chỉ thấy trên thành tường, có ba cái điều lũ chữ to "Nam Bắc Cung "

Trần Tứ vừa thấy, không khỏi mặc niệm một câu, "Nam Bắc Cung? làm sao quen thuộc như vậy?"

"Hoàng thành! !" Trần Tứ chợt nhớ tới, Lạc Dương Hoàng Thành Nam Bắc Cung!

Trần Tứ hoàn toàn mộng, hắn càng không rõ ràng Bạch công tử muốn làm gì, cũng không khỏi âm thầm phát run, chẳng lẽ công tử là muốn ám sát Hoàng Đế? cái này không thể nào a, Sát Hoàng Đế lời nói, mấy người như vậy còn chưa đủ nhét kẽ răng! Trần Tứ nghĩ tới nghĩ lui cũng nghĩ không ra tại sao lại đến hoàng thành trước. lúc này Trần Tứ bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng, chẳng lẽ công tử là hoàng thân quốc thích? nhưng là hoàng thân quốc thích chính là họ Lư, có thể công tử gọi là Bá Hòa.

"Bá Hòa. . Bá Hòa?" Trần Tứ mặc niệm đôi câu, vượt phát giác này tựa hồ không giống như là chính thống tên, hắn cũng chưa từng nghe nói Lư Hiệp chính thống tên họ, lúc này tài bỗng nhiên thật giống như mở mang trí tuệ.

Lúc này Nhị nhi Hi nhi đã xuống xe ngựa, bình thường lúc này Trần Tứ đều là đuổi người thứ nhất lên đi hầu hạ, lần này Trần Tứ nhưng ở ngay góc suy nghĩ vấn đề.

Lư Hiệp gấp phát hiện Trần Tứ lại không có tới đất ngựa, không khỏi nhìn về phía ngồi yên Trần Tứ, Trần Tứ thấy vậy đuổi bận rộn quay mặt lại, dùng một loại khó có thể dùng lời diễn tả được kinh ngạc ánh mắt nhìn Lư Hiệp.

Lư Hiệp quan sát một chút hắn, vừa nhìn về phía hoàng thành, lập tức minh bạch Trần Tứ đang suy nghĩ gì, không khỏi hướng về phía hắn cười hắc hắc, nụ cười này ngược lại đem Trần Tứ cười lông. Lư

Hiệp đứng ở xa giả làm bộ như lão giả đáng vẻ lần nữa vỗ vỗ Trần Tứ bả vai nói: "Ngươi xem, ta sớm hãy nói đi! đem tới ngươi có trở thành thiên hạ đệ nhất mã phu tiềm chất, thế nào, lần này tin đi!" dứt lời, liền tự mình nhảy xuống xe ngựa, chỉ để lại một cái gãy ngó ngồi ở chỗ đó, không hiểu Lư Hiệp trong giọng nói ý tứ Trần Tứ.

"Đệ nhất thiên hạ người phu xe" Trần Tứ mặc niệm nói, lúc trước chỉ coi Lư Hiệp lời muốn nói "Đệ nhất thiên hạ người phu xe" cái gì là nói đùa, bây giờ, suy nghĩ một chút hắn bỗng nhiên minh bạch, có thể phối đệ nhất thiên hạ người phu xe là người phương nào? hắn không khỏi cả kinh nói: "Là vì Hoàng Đế đất ngựa! ! kia Bá Hòa công tử là hoàng tử! !"

Ps: cầu đề cử a a a a a a a (thêm N thứ phương)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: hoàng thành mây đen

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Ngươi chờ cái gì nhân! đây là hoàng cung cấm địa, có thể có truyền đạt?"

Lư Hiệp đám người vừa muốn vào hoàng cung liền bị cản lại, Đông Lai thấy hô đầu hàng người, nhất thời mỉm cười nói: "Triệu lão ca, tựa vài ngày như vậy tựa không nhận biết huynh đệ ta!" người kia nghe một chút, ở trên lầu nhìn kỹ một chút, vừa thấy là Đông Lai nhất thời ngăn người một chút, tiếp lấy liền lập tức đi xuống Thành Lâu, từ trong cửa thành đi ra cười nói: "Quả thật là Đông Lai! ta đem là người phương nào! nói thật, gần đây Thập Thường Thị mấy vị đại nhân tra được chặt, nếu không lão ca ta cũng không thể tự mình làm việc!" tiếp lấy kia Vệ Đội Trưởng nhìn một chút Đông Lai sau lưng, đợi thấy Lư Hiệp đám người lúc, nhất thời sùng sốt một chút.

"Huynh đệ sau lưng đây là "

Đông Lai lập tức gần sát nói: "Lư Hiệp hoàng tử tìm trở về! xin Triệu lão ca lập tức truyền đạt, đây là Trương Nhượng đại nhân cho Cấm Vệ lệnh."

"Lư Hiệp hoàng tử!" kia người nhất thời cả kinh, lập tức hướng Lư Hiệp bái lễ. tiếp lấy liền phái người nhường đường, đem Đông Lai cùng Lư Hiệp đám người bỏ vào.

Hoàng thành hùng vĩ Đức Dương trước điện, Lư Hiệp hầu hạ cùng Đông Lai hầu hạ bên ngoài, chỉ một lúc sau, gặp Thập Thường Thị Triệu Trung từ bên trong cửa đi ra. đối với Lư Hiệp nói: "Hiệp hoàng tử lần này trở về, hoàng thượng mừng rỡ , lệnh chúng ta truyền đạt Lư Hiệp hoàng tử, một mình gặp mặt!"

Lư Hiệp liền lập tức đi theo Trương Nhượng sau lưng, đi vào theo Đức Dương Nội Điện. đến Nội Điện bên trong tâm cung, Lư Hiệp liền thấy Linh Đế

nằm nằm ở giường, đầu Đái Bạch khảm, sắc mặt trắng nhợt, môi Tịnh không có bao nhiêu huyết sắc.

Chỉ thấy hắt ho khan hai tiếng, chính do Trương Nhượng đỡ ngồi dậy.

Linh Đế nhìn một cái Lưu Hiệp đi vào, đầu tiên là quan sát tỉ mỉ một phen, Lưu Hiệp rồi đi hoàng cung nửa tháng, lại dài hai cm. Linh Đế không khỏi dùng sức thật chặt Trương Nhượng ống tay áo nói: "A Phụ, nhanh nói trăm nghìn một chút, thật là ta hoàng nhi trở lại?"

Trương Nhượng đối với Linh Đế nói: "Đúng là Lưu Hiệp hoàng tử! hoàng thượng xem không sai!"

Lưu Hiệp liền tiến lên bái nói: "hoàng nhi Lưu Hiệp, tôi bái kiến phụ hoàng, nguyện ta Hoàng vạn tuế!"

Linh Đế mừng đến chảy nước mắt, nhất thời roi lệ nói: "Hào hảo hảo! thật là ta hoàng nhi trở lại, nhanh tiến lên nhượng là cha nhìn một chút!"

Lưu Hiệp vốn tưởng rằng lần này ít nhất có thể được trách cứ cái gì, hắt đã chuẩn bị xong giải thích, lại không ao ước, Linh Đế lại đối với tình cảm mình sâu như vậy, trên thực tế Lưu Hiệp đối với Linh Đế không có chút nào cảm tình, mặc dù hắt tại hoàng cung ở ba năm, có thể cùng Linh Đế gặp mặt không vượt quá mười lần, mỗi lần nói chuyện bất quá mấy câu, trong lòng của hắt là một chút cũng không có đem Linh Đế trở thành phụ thân. có thể Lưu Hiệp cũng không dám thờ ơ, hắt lập tức lên tới Linh Đế bên cạnh, Linh Đế tay vịn Lưu Hiệp bả vai nói: "Thật là ta hoàng nhi, hoàng nhi mất tích ba tháng, không biết ba tháng này là đi về nơi đâu, ban đầu gặp hoàng nhi Phi ở trên trời, trầm liên lo âu phi thường! không biết con trai ta là đi về nơi đâu này? chẳng lẽ được thần tiên tiếp tục đi?"

"Phụ hoàng, ban đầu Lưu Hiệp là bị một cái thần Tiên Đạo trưởng mang đi, giáo Nhi Thần 1 chút bản lĩnh, bất quá sau đó kia thần Tiên Đạo trưởng trở về lại bầu trời. Nhi Thần bởi vì cố niệm phụ hoàng, không muốn cùng hắt cùng Thượng Thiên, cho nên liền lưu lại. trước khi lưu lạc đến Lư Giang nơi, nhờ có có 1 vị công tử cứu giúp, hắt nhi lúc này mới bị cứu được, sau đó được ta mười thân vệ tìm tới, bây giờ được thấy phụ hoàng, hắt nhi tâm lý hoan hỉ không dứt!"

Trương Nhượng lúc này thật giống như có chút khẩn trương, đối với Lưu Hiệp hỏi "Thần Tiên Đạo trưởng? không biết hiệp hoàng tử có thể biết này thần Tiên Đạo trưởng tên họ?"

Linh Đế nghi ngờ liếc hắt một cái, Trương Nhượng thấy vậy vội vàng giải thích: "Nếu là hiệp hoàng tử biết này thần Tiên Đạo trưởng tên họ, ta cũng tốt lập tức phái người tìm, tới chữa khỏi hoàng thượng bệnh a!" Linh Đế vẫn này, lúc này mới giải trừ nghi ngờ.

Lưu Hiệp cũng cảm giác Trương Nhượng dị thường, nhưng hắt tự có tính toán nói: "Nghe người đạo trưởng kia tên là Tả Từ, Tự Nguyên Phóng, hắt vốn định thu ta làm đồ đệ, có thể bởi vì ta không muốn theo hắt Thượng Thiên, chuyện này liền không thành. bất quá hoàng nhi cũng với hắt học nhiều chút Cường Thân kiện thể bản lĩnh. chẳng qua là có thể hay không chữa bệnh, hắt nhi ngược lại không biết!"

Linh Đế không khỏi khoát tay một cái nói: "Ta bệnh, ta tâm lý rõ ràng, là không trị hết, ta không còn sống lâu nữa! bây giờ nhìn thấy ta hoàng nhi trở lại, trong nội tâm của ta an ủi! ta hậu sự cũng có lạc!"

"Hoàng thượng đừng bảo là loại này ử rù lời nói, hoàng thượng Thọ cao ngắn, bệnh này định có thể trị hết!" Triệu Trung lúc này tiến lên phía trước nói.

Lưu Hiệp cũng nói: "Phụ hoàng bệnh này chắc chắn sớm ngày khỏi hắt!"

Linh Đế lần nữa khoát khoát tay, hắt lại ập ập Lưu Hiệp bả vai, cười khan hai tiếng, tiếp lấy hắt thật giống như bỗng nhiên có chút khó chịu, Triệu Trung vội vàng tìm đến đàm vu thả vào Linh Đế trước mặt, Linh Đế sắc mặt trắng hơn, hướng về phía đàm vu học máu không thôi. Trương Nhượng mau kêu Triệu Trung truyền Thái Y phục vụ. Linh Đế nhưng là học máu càng phát ra nghiêm trọng, nhất thời ngất đi.

Bất đắc dĩ, Lưu Hiệp chỉ có thể lui về phía sau chờ đợi. tiếp lấy đợi Thái Y chẩn đoán qua hậu, Trương Nhượng liền nói: "Hoàng thượng bệnh tình như thế nào đây?"

"Hoàng thượng bây giờ tình huống không ổn a, lần này nôn ra máu đầu trắng có thừa, chắc hẳn" Thái Y biết rõ mình không thể nói đi xuống, liền bắt đầu thu thập cái hòm thuốc. Trương Nhượng cau mày, Linh Đế là Trương Nhượng trên tay 1 Trương vương bài, cũng là bởi vì Linh Đế, người khác mới không dám động đến bọn hắt Thập Thường Thị, nếu là Linh Đế nhất tử, hắt tâm lý rất rõ, tự mình ở triều đình là địa vị gì, Hà Tiến tất sẽ thủ đối phó bọn họ. nhưng là Linh Đế loại tình huống này không phải là một lượng Thiên Văn đề, mắt thấy Linh Đế liền muốn không được, Thập Thường Thị liền muốn tìm chỗ dựa khác, ngoài ra núi dựa không phải là từ hai cái hoàng tử hạ thủ.

Bởi vì, nếu muốn giữ được bọn hắt địa vị và tên họ, là muốn xem tương lai Hoàng Đế làm sao vấn đề!

Trương Nhượng nhìn một chút Lưu Hiệp, gặp Lưu Hiệp cũng không nói chuyện, chẳng qua là mặt vô biểu tình đứng ở nơi đó. cho đến Trương Nhượng cho Thái Y ánh mắt, nhượng Thái Y phân phó nói hoàng thượng Tu nghỉ ngơi tĩnh dưỡng, Lưu Hiệp lúc này mới thối lui ra Đức Dương điện, Lưu Hiệp vừa ra Đức Dương điện, Trương Nhượng tựa lập tức từ phía sau theo kịp.

"Hiệp hoàng tử xin dừng bước, Trương Nhượng có một số việc, muốn thỉnh giáo Bá Hòa hoàng tử, không biết hoàng tử có thể hay không lấy thành cho nhau biết?"

Lưu Hiệp xoay đầu lại cung kính nói: "Há, là Trương Nhượng đại nhân, không biết đại nhân có chuyện gì? phụ hoàng chuyện nhượng Trương Nhượng đại nhân nhiều lao tâm lao lực, quả thật đại hắt chỉ Trung Lương, nếu có sự, ta vừa thân là họ Lưu con cháu, chắc chắn đã thành cho nhau biết."

"Hoàng tử chớ như thế, Trương Nhượng không dám nhận, chẳng qua là Trương Nhượng muốn hỏi, hiệp hoàng tử trước khi lời muốn nói cái đó đạo nhân

thật kêu, Tà Từ?"

Lưu Hiệp gật đầu nói: "Quả thật như thế!" trong lòng không khỏi đối với điểm này để ý, tựa hồ Trương Nhượng rất quan tâm cái đó đạo nhân vấn đề. chẳng lẽ này Trương Nhượng nhận biết Tà Từ hay sao? còn là nói có... khác ý hử? Lưu Hiệp nhất thời cũng nghĩ không thông.

Liên cách nhìn, Trương Nhượng gật đầu một cái, thật giống như tâm thần nhẹ định, tiếp lấy liền đối với Lưu Hiệp chấp tay nói: "Kia tự đa tạ hiệp hoàng tử. hiệp hoàng tử lần này An Nhiên trở lại, thật là Cao Tổ có linh, phù hộ hoàng tử! Trương Nhượng vui vẻ yên tâm không dứt!"

"Đa tạ Trương Đại Nhân quan tâm, nha! đúng Hiệp nhi thật ra thì còn có một sự muốn cầu Trương Đại Nhân!" Lưu Hiệp lúc này bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, chuyện này vốn định chậm chút nói, bất quá nếu nói với Trương Nhượng thượng lời nói, tự không thể bỏ qua cơ hội này. Lưu Hiệp tin tưởng Trương Nhượng cũng sẽ không cự tuyệt mình.

Bây giờ mắt thấy Hán Linh Đế muốn băng hà, Lưu Hiệp sợ dĩ sẽ chọn lúc này trở lại, chính là nhắm ngay lúc này Thập Thường Thị sẽ không động chính mình, ngược lại sẽ mọi chuyện gần bó, cùng chính mình giữ gìn mối quan hệ.

Quả nhiên không ra Lưu Hiệp đoán, Trương Nhượng lập tức nói: "Hiệp hoàng tử cứ việc nói, Trương Nhượng nhất định đem hết toàn lực!"

"Thật ra thì chuyện này nói lớn cũng không lớn, bởi vì ta trước khi bị người cứu, người kia chính là Lư Giang nhân, nhờ có hửn, ta mới có thể sống sót cho tới bây giờ. người này tên là Bá Hòa, người ta gọi là Bá Hòa công tử, ngay tại chỗ khá có danh tiếng, chính là Hiếu Liêm người. Hiệp nhi với hửn có tiếp xúc, thấy hửn tài đức vẹn toàn. Kỳ trong nhà cũng rất là đầy đủ sung túc, văn Kỳ rất có tướng đáp đền triều đình ý, luôn muốn mua làm quan kia Lư Giang Quận Thù, nhưng lại phi tiêu phương pháp. Hiệp nhi thấy vậy, cảm thấy Kỳ thành, cho nên liền muốn cầu Trương Nhượng đại nhân làm cái cửa này lộ, đợi phụ hoàng có chuyển biến tốt, liền cùng phụ hoàng nói về chuyện này. nếu có thể thành tựu, người này chắc chắn dâng lên toàn bộ vàng bạc, một phần không thiếu!" bây giờ Lưu Hiệp năm Tiểu Thường không có chữ, cũng không cần lo lắng Trương Nhượng đối với "Bá Hòa" danh tự này sinh nghi.

Trương Nhượng nghe một chút chuyện này, có một chút kinh ngạc, bất quá vẫn là nói: "Lư Giang, đây chính là một quận Thái Thú! quan Phong hai ngàn Thạch, này muốn mua quan cũng phải hai chục triệu mới được a! đây cũng không phải là cái số lượng nhỏ! hơn nữa hai chục triệu tiền, hoàn toàn có thể vị Cừ Khanh vị, tội gì chỉ làm 1 địa phương Thái Thú?"

Lưu Hiệp nói: "Chuyện này Trương Nhượng đại nhân có chỗ không biết. Bá Hòa công tử gia thế đại là Lư Giang nhân, có tổ nghiệp ở chỗ này, các đời tổ tông phần mộ cũng chôn ở Lư Giang nơi. cho nên liền tưởng trông coi tổ tông nơi, vì dân chúng địa phương mưu phúc. về phần tiền tài vấn đề, hoàn toàn không cần lo lắng, ngộ gặp Kỳ của cái sung túc, này hai chục triệu tiền, hay lại là cầm ra!"

Trương Nhượng do dự một chút hỏi "Không biết này hiện đảm nhiệm Lư Giang Thái Thú làm sao?"

"Hiện đảm nhiệm Lư Giang Thái Thú mắc bệnh mà chết, Hiệp nhi tới nơi đó liền thấy có người cử tang, sau khi nghe ngóng liền biết là hiện đảm nhiệm Lư Giang Thái Thú bệnh qua đời. Bá Hòa công tử cùng với tình bạn cố tri, cho nên liền uỷ thác với Bá Hòa công tử. Kỳ bản có thể âm thầm cướp lấy. nhưng nhân rốt cuộc Đại Hán Vương Triều, còn là hy vọng lấy được một cái chính thức thụ phong! hơn nữa Lư Giang Quận bây giờ có còn lại Bất Trung người tưởng mượn cơ hội này đục nước béo cò. nếu là hửn Bá Hòa công tử không thể mau sớm bị triều đình bổ nhiệm, chắc hửn chậm sẽ có biến số. một thân tức là Hiệp nhi ân nhân cứu mạng, cho nên không thể không đa số Kỳ lo nghĩ." Lưu Hiệp nghiêm túc nói.

Lúc này, Trương Nhượng không khỏi liếc mắt một cái Đông Lai phương hướng. Đông Lai thấy vậy khẽ gật đầu, cho Trương Nhượng một cái khẳng định ánh mắt.

Trương Nhượng gật đầu nói: "Thì ra là như vậy, vừa là như thế, ngộ đợi hoàng thượng có chuyển biến tốt, chắc chắn báo cho biết hoàng thượng, đối với cái này Bá Hòa công tử có chút phong thưởng!"

Lưu Hiệp trong lòng biết nói, bây giờ Thập Thường Thị ban bố mệnh lệnh căn bản không cần đi qua Linh Đế biết, chuyện này chỉ cần Trương Nhượng gật đầu, như vậy thì hoàn toàn có thể làm thành, lần nữa lại Trương Nhượng nói: "Kia tự đa tạ Đại nhân."

"Hiệp hoàng tử không cần như thế, đây đều là Trương Nhượng hửn làm!" Trương Nhượng khiêm tốn nói.

"Kia đã như vậy, Bá Hòa liền không quấy rầy Trương Nhượng đại nhân, phụ hoàng còn phải làm phiền đại nhân chiếu cố!"

"Đây là Trương Nhượng việc nằm trong phận sự, bây giờ Đông Thái Hậu nhưng là cực kỳ tưởng niệm Bá Hòa công tử, ngộ đã phái người truyền đạt. hiệp hoàng tử hay lại là mau mau đi thôi, tránh cho thái hậu cuồng cuồng!" Trương Nhượng một bộ ngữ trọng tâm trường nói.

Dứt lời, Lưu Hiệp liền lại Trương Nhượng, chính mình mang Đông Lai rời đi.

Đội hai người vừa đi, Triệu Trung liền từ phía sau theo kịp nói: "Chúng ta vị này hiệp Nhị Hoàng Tử, thật không đơn giản a! chúng ta là không phải là nên" dứt lời, liền làm một cái cắt thủ thế.

Trương Nhượng giơ tay lên, lắc đầu chặn lại nói: "Tuyệt đối không thể, này hiệp Nhị Hoàng Tử quả thật không đơn giản, nhưng là, hửn là như vậy cái thông minh hải tử, ta tin tưởng hửn biết phải làm gì, không nên làm cái gì. huống chi chúng ta tại bên cạnh hửn cái nằm vùng. không phải vạn bất đắc dĩ, không thể động đến hửn chút nào!"

Triệu Trung vẫn này gật đầu một cái, dứt lời Trương Nhượng nhìn một chút chuyển âm thiên không, liền cùng Triệu Trung lui về Đức Dương điện.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: uống người tửu

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp cùng Đồng Lai một đường trở lại Vĩnh Lạc Cung, Vĩnh Lạc Cung chính là Gia Đức Điện sở thay tên cung điện, Lưu Hiệp tại Hoàng Cung Tam năm, trên căn bản đều là ở tại Vĩnh Lạc Cung cùng với Đồng Thái Hậu. Đồng Thái Hậu đối với Lưu Hiệp phi thường cung chiều, vô luận mọi chuyện đều theo Lưu Hiệp, nếu không Lưu Hiệp cũng sẽ không tại hoàng cung làm ra nhiều chuyện như vậy cũng không nhân quần.

Lưu Hiệp đối với Đồng Thái Hậu cảm tình cũng rất tốt, bình thường cũng không làm thiếu nhu thuận biểu sự, trong ba năm này, Lưu Hiệp từng cho Đồng Thái Hậu làm qua rất nhiều thứ, thí dụ như đâm bóp ghế loại, mặc dù không biết Đồng Thái Hậu dùng có được hay không, nhưng là ít nhất phần này hiểu tâm, nhượng Đồng Thái Hậu đối với Lưu Hiệp càng thêm yêu thích.

Trước khi Lưu Hiệp chỉ chưa cái tờ giấy liền rời đi ba tháng, ba tháng này Đồng Hậu cũng là không lúc nào không ngoẻo Niệm, vừa về tới Vĩnh Lạc Cung, Lưu Hiệp liền đi trước gặp mặt Đồng Hậu, cũng còn khá, Đồng Thái Hậu thân thể coi như An Khang, thái hậu ngay từ đầu còn muốn trách mắng Lưu Hiệp mấy câu. nhưng là vừa nhìn thấy Lưu Hiệp trở lại, sẽ thấy cũng không mắng được, trực tiếp đem Lưu Hiệp ôm vào trong ngực.

Chiều nay, Lưu Hiệp liền nói với Đồng Hậu đoạn đường này kiến thức, trong đó cũng thêm dầu thêm mỡ không ít, chọc cho Đồng Hậu mặt mày hớn hở, hết sức hi nhạc. cạnh Bên cung nữ gặp cũng là mừng rỡ phi thường. bởi vì Lưu Hiệp ở nơi này Vĩnh Lạc Cung, cho tới bây giờ đều là Vĩnh Lạc Cung vui vẻ Quả, có Lưu Hiệp tại Vĩnh Lạc Cung mới là thật Vĩnh Lạc Cung.

Lưu Hiệp cũng chưa bao giờ kiêu hoành, cũng không trách mắng qua mặc cho Hà cung nữ thái giám, đối với người nào đều tao nhã lễ phép. cái này làm cho trong hoàng cung rất nhiều người làm cùng thị vệ đều đối với cái này không lớn Tiểu Hoàng Tử phi thường tôn kính. mà cùng này ngược lại chính là, Lưu Hiệp, Lưu Hiệp bởi vì mẹ Hà thị kiêu căng duyên cớ, càng phát ra bướng bỉnh, hai người tạo thành so sánh rõ ràng. bất quá người ở bên ngoài xem ra, Lưu Hiệp tổng có đối với chính hân một huynh trưởng tốt dị thường, không khỏi nhượng Hà Hoàng Hậu đám người, bỏ đi rất nhiều bản khoản.

Tại Vĩnh Lạc Cung đợi sau một đêm, Lưu Hiệp liền từ biệt Đồng Thái Hậu, bởi vì Lưu Hiệp dự định đến Vương Mỹ Nhân Linh Cữu trước tức trực bên linh sàng mấy ngày. Đồng Thái Hậu do dự một chút, có thể dù sao cũng không thể ngăn cản đưa bé Từ Hiếu Tâm, cuối cùng vẫn là chuẩn.

Trường Thu Cung nội, mãi mãi cũng là tràn ngập nhân nhật Đan Hương khí, từ bên trong tấm cung chậm rãi đi ra một cái Mỹ Phụ Nhân, người này mặc cây sam vàng, đầu mùa xuân thời tiết nhưng là cũng không đến quá nhiều y phục, tay nâng tri nhẹ một chút tát, đối với bên người quần áo trang sức hoạn quan nói: "Tổng Điện! ta nghe nói Lưu Hiệp hoàng tử trở lại?"

Bên cạnh mũi tẹt hoạn quan vội vàng đuổi theo đỡ Mỹ Phụ Nhân thủ, giúp nâng đi xuống bậc thang, cung kính nói: "Hồi bẩm Hoàng Hậu, quả thật như thế."

Mỹ Phụ Nhân nói: "Ồ? hần nếu trở lại, vì sao không thấy Kỳ tới thăm Ai Gia?"

"Nghe nói, hiệp hoàng tử trước được hoàng thượng gặp mặt, lại đi Đồng Thái Hậu Na nhi, bây giờ thật giống như nên vì mẹ Vương Mỹ Nhân tức trực bên linh sàng mấy ngày. chắc hẳn tức trực bên linh sàng đi qua, sẽ tới bái kiến Hoàng Hậu!"

Hà Hoàng Hậu sắc mặt có có hơi không vui nói: "Ba năm qua, Ai Gia đáng đợi hần giống như ruột thịt, chẳng lẽ còn so với không cái từ mỹ nhân!"

Tổng Điện nghe một chút nhất thời nói: "Hoàng Hậu chó tức, Vương Mỹ Nhân dù sao cũng là Lưu Hiệp hoàng tử mẹ đẻ, dựa theo thứ tự mà nói, quả thật hẳn trước gặp mặt Vương Mỹ Nhân."

Hà Hoàng Hậu tức giận hơi giải đạo: "Vậy người ngược lại nói một chút, Lưu Hiệp hoàng tử hai tháng này đi nơi nào! chẳng lẽ, thật là được thần tiên tiếp tục đi?"

"Cái này Tổng Điện sẽ không biết, bất quá nghe nói Lưu Hiệp hoàng tử, là Kỳ thân vệ Đồng Lai tiếp tục trở lại."

"Vậy người phải đi tuyên Đồng Lai tới gặp ta! ta ngược lại phải nhốt Tâm quan tâm ta hoàng nhi này hai tháng đến cùng đi nơi nào!"

"Dạ!" dứt lời, Tổng Điện liền lập tức lui xuống đi.

Ba ngày sau, hoàng cung Nội Viện, Cẩm Vệ Quân xức sớ.

Trong nhà hơi có chút mùi rượu, bàn lớn trước khi trừ Đông Lai còn Trần Tứ ra còn có tàn vinh cùng từ lâm hai người, hai người vẫn là đi theo ở Công Tôn Độ cùng Khổng Dung bên người, một mặt trợ giúp Công Tôn Độ cùng Khổng Dung, phối hợp Lưu Hiệp lôi kéo người tài, mặt khác chính là cùng Khổng Dung cùng Công Tôn Độ hai người học tập.

Bây giờ Khổng Dung cùng Công Tôn Độ hai người ở trong triều mặc dù cũng vô quá nhiều thực quyền, nhưng là âm thầm cũng kết làm một ít vây cánh, đã âm thầm trở thành triều đình Hà Tiến, Thập Thường Thị cùng Tư Đồ Vương Dẫn ra thứ tư hệ phái. trong đó trên mặt nổi Khổng Dung chỗ hệ phái vì Hoài Nhu nhất phái, lấy Tư Không Trương Ôn cầm đầu. một mặt khác là Công Tôn Độ chỗ, hiệp đồng Lô Thực cùng Hoàng Phủ Tung hai người Tịnh cùng còn lại Lang Tướng vì phái cấp tiến. hai phương diện mặc dù đều là ủng hộ Lưu Hiệp, lại các thành 1 Tiểu Phái lẫn nhau câu đấu.

Ngay tại lúc đó Khổng Dung cùng Công Tôn Độ hai người cũng lộ ra cực kỳ không hòa thuận, mọi người đều biết hai người đều là Nhị Hoàng Tử Lưu Hiệp lão sư, đã từng được Linh Đế khen là cùng Thái Phó cùng Tôn người, vốn là hai người Liên Hợp, nhược kết hợp Trương Ôn, Lô Thực, Hoàng Phủ Tung đám người, tất vì triều đình lãnh 1 đại thế lực.

Nếu là như vậy, Hà Tiến cùng Thập Thường Thị tất sẽ thủ đôi phó, nhưng hôm nay hai phương diện khắp lợi hại. cơ hồ tại triều Đình đã trở thành đàm tiếu, mọi người đem hai phái trở thành khiêu lương tiểu sừ, gặp chính bọn hắn đều cố bắt cặp, rất nhiều xem kịch vui ý tứ.

Các vị đại thần trong triều tâm lý cũng như cùng Minh Kính, bây giờ Linh Đế đại hạn buông xuống, mà đêm tới Hoàng Đế thì nhất định phải là từ Lưu Biện cùng Lưu Hiệp trong hai người ra một người. mà hoàng thượng nhanh tới có khuynh hướng thích Lưu Hiệp hoàng tử, Lưu Hiệp hoàng tử lại ít có tài đức sáng suốt, tự nhiên cũng là Lập Trữ có lực nhân tuyển. nhưng là từ xưa có Lập trường không Lập Hiến quy củ, Lưu Biện là trưởng tử, cũng là Lập Trữ trọng yếu nhân tuyển. Công Tôn Độ cùng Khổng Dung hai người hiển nhiên đều có chính bọn hắn dự định. đại thần trong triều mặc dù cảm giác tựa hồ bây giờ Công Tôn Độ cùng Khổng Dung lẫn nhau khắp không phải lúc, cảm thấy có chút không được tự nhiên. có thể phải thì phải này không được tự nhiên lại trở thành triều đình Trọng thể lực đối với đó chẳng thêm ngo tới nguyên nhân.

Tàn vinh cùng từ lâm hai người nói điểm liên quan tới liên quan tới Công Tôn Độ cùng Khổng Dung sự, vì vậy liền cùng Đông Lai cùng Trần Tứ uống rượu đứng lên. Trần Tứ cùng tàn vinh cùng từ lâm hai người ngày hôm trước cũng đã nhận biết, hai ngày này cũng coi như thực lạc nhiều chút.

Đã nhiều ngày Lưu Hiệp một mực ở túc trực bên linh sàng, chút nào không có bất cứ động tĩnh gì, cũng chưa ra ý tứ, nhượng mấy người ít nhiều có chút không có chuyện làm.

Vốn là Đông Lai còn muốn đi hỏi Lưu Hiệp có dặn dò gì, kết quả Lưu Hiệp chỉ phái nhân truyền đạt một câu nói. Đông Lai đến bây giờ còn nhớ kia truyền lệnh hoạn quan nguyên thoại "Lưu Hiệp hoàng tử nói, mọi việc chờ quản, ngươi chờ uống người tửu đi thôi!"

Chính là chỗ này câu, tạo thành Đông Lai cùng Trần Tứ đám người mỗi ngày uống bọn họ tửu, nhưng thủy chung không biết Lưu Hiệp ra sao thâm ý.

Mấy người ngược lại thanh nhàn vui sướng, mọi người đều biết, đi theo Lưu Hiệp, đều không phải là thiếu bạc chủ, ăn nhậu chơi bởi mọi thứ không thiếu, ngược lại có chút tiện sát người bên cạnh. trừ trong lúc có mấy vị, giống như Hà Hoàng Hậu, Trương Nhượng chi lưu, tới truyền Lệnh Đông Lai đi hỏi nói chuyện ra, lại không những chuyện khác có thể làm.

Trần Tứ uống khẩu tửu, không khỏi nói: "Mấy người các ngươi đều cùng hoàng tử thời gian dài như vậy, ngươi nói hoàng tử hẳn này ba ngày đều ngây ngô tại như vậy 1 cái địa phương, đến cùng đang làm gì, hẳn không bức bối?"

"Ngươi đây cũng đừng quản! hoàng tử cho tới bây giờ đều có chính hắn ý tứ, chúng ta người bậc này thì không cách nào tính toán, ta xem ngươi chính là uống người tửu. đến lúc đó chờ hoàng tử đi ra, tự có phải dùng tới ngươi địa phương! thật đúng là đừng nói, vốn tưởng rằng ngươi Trần Tứ sẽ thích này thanh nhàn thời gian, lại không ao ước hai ngày này ngươi ngược lại thật tích cực, phần này vì hoàng tử lo âu Tâm, thật ra khiến chúng ta nhìn với cặp mắt khác xưa a!"

Trần Tứ, nghe một chút nhất thời đắc ý nói: "Đó là! , nghĩ tới ta Trần Tứ cũng là hoàng tử dưới quyền, đường đường chính chính đệ nhất thiên hạ người phu xe, mặc dù chỉ là người phu xe, tốt lắm ngạt toán đệ nhất thiên hạ không phải là! hơn nữa ta nghe nói cái gì danh môn vọng tộc gia hoàng tử thế tử lão gia, vậy cũng là trong nhà cung phụng chủ, sao có thể thấy tướng hoàng tử như vậy, nhỏ như vậy tự Du Lịch đi thiên hạ."

Chỉ thấy tàn vinh nói: "Hoàng tử lợi hại còn nhiều nữa! hoàng tử nếu cho ngươi hầu hạ ở bên người, đó chính là để mất ngươi Trần Tứ có chút năng lực. ngươi cũng không thể cô phụ hoàng tử đối với ngươi kỳ vọng!"

Trần Tứ uống một hớp rượu, suy tính một chút nói: "Đó là "

Cấm Vệ Quân chỗ Uyển Vũ trước, ngược lại hơi có chút hống nháo, dù sao đều là nhiều chút hán tử, có chút ở trong viện luyện võ, cũng có bài cổ tay tỷ thí, cũng có đánh cờ. không có quá nhiều lúc, liền gặp 1 cười tươi rồi nữ tử từ bên ngoài đi tới, chính là Hi nhi, Hi nhi thứ nhất, nhất thời đưa tới chung quanh Cấm Vệ một trận hư thanh. Hi nhi cũng không để ý, trực tiếp tiến vào Đông Lai bọn họ sở ở trong phòng.

Hi nhi vừa vào nhà, Đông Lai đám người đều là sửng sờ, nhất thời nói: "Lại, đây không phải là Hi nhi đại tỷ, ngọn gió nào đem ngươi cho thổi tới!" Đông Lai cười trên nói.

Hi nhi kiều rên một tiếng nói: "Đi! ngươi làm sao cũng bắt chước con ngựa kia phu tới!"

Trần Tứ lúc này không khỏi chen lời nói: "Ta nói Hi nhi đại tỷ! ngươi ngày ngày đều theo hoàng tử bên người sẽ không gặp hoàng tử có ích lợi gì phải mấy người chúng ta?"

Mọi người nghe Trần Tứ câu này nguyên bản "Hi nhi đại tỷ", lại vừa là lặc đầu một cái, Hi nhi ngược lại đặc ý nói: "Có thể có dặn dò gì, hoàng tử hiểu tâm mình Giám Thiên hạ, này tức trực bên linh sàng chính là tức trực bên linh sàng!"

Hi nhi lại trở lại chuyện chính, hơi lớn âm thanh nhiều chút nói: "Ta lần này nhưng là đặc biệt Phong hiệp hoàng tử mệnh lệnh, trước tới cho các người đưa rượu ngon thức ăn ngon! một ngày chỉ thấy hiệp hoàng tử cung phụng các người ăn nhậu chơi bời, cũng không thấy các người vì hoàng tử làm chuyện gì tốt!" dứt lời liền nộ rên một tiếng, nhưng ở lấy rượu giò thức ăn bên dưới móc ra 1 phong thư kín đáo đưa cho từ lâm, từ lâm âm thầm đem phong thư nhét vào đai lưng trong khe hẹp, liền làm cái gì cũng không nhìn thấy.

Dứt lời, Hi nhi liền khí hồng hồng đi ra khỏi phòng, ngay tại lúc đó, đem Hi nhi đi ra khỏi phòng lúc chính có một cái hoạn quan đi qua, kia hoạn quan xem Hi nhi liếc mắt, có nhìn một chút bên trong uống rượu uống say khướt Đông Lai mấy người, không khỏi cười nhạo kiêu lặc đầu một cái vì vậy liền một đường đưa mắt nhìn Hi nhi rời đi.

ps; cầu đề cử! không có đề cử Ca, tới điểm hội viên điểm kích tỷ tỷ cũng được, đăng lục hậu coi quần áo hội viên điểm kích tỷ tỷ có hai cái điểm, rất trọng yếu, rất trọng yếu rất trọng yếu . .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: phân miêu tất tranh

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Liên tiếp mười lăm ngày, Lư Hiệp không có động tĩnh chút nào, một mực ở Vương Mỹ Nhân Linh Cửu tức trực bên linh sàng, chẳng qua là bây giờ bên ngoài đã náo loạn tung trời. các cái thế lực đều có động tác, lấy đại tướng quân Hà Tiến cầm đầu, Tào Tháo Viên Thiệu đám người là phụ, mãnh liệt yêu cầu gấp mặt Linh Đế. có thể Thập Thường Thị lại lấy Linh Đế bệnh nặng tình dường làm lý do đem trọn cái hoàng cung Cẩm Vệ phong tỏa. đưa đến Hà Tiến căn bản là không có cách thấy Linh Đế.

Mà cùng lúc đó, Tư Đồ Vương Duẫn cùng Tư Không Trương Ôn, cùng với Công Tôn Độ vị trí cấp tiến nhất phái, đều biểu thị yên lặng.

Bây giờ Lư Hiệp hành vì không chỉ là Trương Nhượng cùng Hà Hoàng Hậu đám người kỳ quái, ngay cả một mực ở ngoại trông chừng mấy cái hoạn quan cùng vệ binh cũng kỳ quái cực kì. nhưng là bây giờ thời cuộc khẩn trương, không có ai sẽ quá qua ải Tâm một cái tức trực bên linh sàng nhu thuận hiểu từ.

Trương Nhượng từng tới thăm qua một lần, bắt quả từ khe cửa gấp một quần áo trắng bóng người quỳ ở nơi đó, là Lư Hiệp không sai, liền kêu bên cạnh thái giám cực kỳ trông chừng, dù sao đây là các đời Hoàng Phi tế bái nơi, này chờ địa phương Ngoại Thần không thể tùy tiện đi vào, cho nên hẳn cũng không đi vào quấy rầy.

Lại qua một ngày, trong hoàng thành ngoại bỗng nhiên khẩn trương phi thường, nam Bắc Cung Đức Dương điện, thỉnh thoảng có cung nữ thái giám tới tới lui lui ra vào.

Đức Dương ngoài điện đứng mấy cái đại thần, đều là bốn triều nguyên lão, trừ Hà Tiến cùng hẳn đi theo nhất đảng Viên Thiệu Tào Tháo ngoại, còn có Tư Đồ Vương Duẫn, cùng với vị Tam Công Cửu Khanh mấy vị đại thần.

Ngoài ra Đức Dương trong điện phòng Hà Hoàng Hậu cùng Đồng Thái Hậu cùng với hoàng tử Lư Biện cũng hầu hạ ở bên chờ sai khiến.

Đồng Thái Hậu lúc này ở nơi đó rất là cuồng cuồng, một hồi nữa hoạn quan Kiến Thạc một đường chạy chậm đi tới, thần sắc rất là vội vàng, Đồng Thái Hậu thấy vậy, vội vàng nói: "Thế nào, Hiệp nhi tới sao?"

"Thái, thái hậu! không được, ta đi Vương Mỹ Nhân Linh Cửu, vốn là mấy cái tiểu hoạn quan, nói là hiệp hoàng tử mệnh lệnh, làm sao cũng không nhượng nò tài đi vào. nhưng là sau đó, ta liền phái người cưỡng ép đem bọn họ bắt đi, ai biết chúng ta vừa vào Nhập Linh cửu, lại phát hiện Lư Hiệp hoàng tử căn bản cũng không ở trong đó, ở trong đó chỉ có hiệp hoàng tử hai cái thị nữ Nhị nhi cùng Hi nhi, ta hỏi các nàng hiệp hoàng tử ở đâu, có thể các nàng làm sao cũng không chịu nói!" Kiến Thạc thần sắc khẩn cấp, hốt hoảng nói.

Đồng Thái Hậu nghe một chút không khỏi thất sắc, bây giờ Linh Đế mất thấy không được, lần này tuyên mọi người tới là vì Lập Trữ chuyện, bây giờ nhưng không thấy Lư Hiệp, điều này. vừa định mắng Kiến Thạc, lại thấy Triệu Trung từ trong phòng đi tới, nhìn chung quanh một chút đại thần, hơn nữa lay Đồng Thái Hậu Vương Mỹ Nhân sau này, chợt phát hiện Nhị Hoàng Tử Lư Hiệp lại không ở, không khỏi hỏi "Hoàng tử Lư Hiệp ở chỗ nào?"

Nhưng không thấy có thanh âm trả lời, vì vậy Triệu Trung không khỏi hỏi lần nữa: "Hoàng tử Lư Hiệp ở chỗ nào?"

Vừa không có nhân trả lời, Triệu Trung vừa định cùng Đồng Thái Hậu nói chuyện, liền gặp Đức Dương ngoài cửa có một quần áo trắng bóng người, nhanh chóng chạy về phía nơi này trong miệng hô: "Lư Hiệp ở chỗ này! Lư Hiệp ở chỗ này!" dứt lời, liền xuyên qua một đường đại thần, trong đó bao nhiêu thiếu chút nữa đụng đầu mấy cái. cuối cùng vòng qua bụng phệ Hà Tiến, một đường hướng Đồng Hậu bên cạnh chạy đi.

Đồng Hậu vừa thấy, liền có nhiều chút nghiêm nghị nhìn về phía Lư Hiệp nói: "Người đứa nhỏ này, đến cùng chạy đi đâu, túc trực bên linh sàng thủ nửa tháng cũng liền a. trọng yếu như vậy thời điểm, lại không tìm được bóng người, nhất định phải đem Hoàng tổ mẫu gấp từ mới cam tâm!"

Lư Hiệp không thể không trang cười lão lĩnh nói: "Nhi Thần nhượng Hoàng tổ mẫu lo lắng!" dứt lời liền lại hướng chuyển hướng Hà Hoàng Hậu nơi đó, đem Hà Hoàng Hậu có hơi không vui biểu tình nhìn ở trong mắt.

Lư Hiệp gặp Triệu Trung xem chính mình ánh mắt dường như cũng có chút quái dị, nhưng hắn bây giờ căn bản cũng không quan tâm, bởi vì Lư Hiệp biết Thập Thường Thị nhảy không bao lâu, mình đã không cần sợ hắn nữa môn. huống chi hắn bây giờ rốt cuộc lại lại một món tâm sự, cao hứng trong lòng cực kì.

Phải nói mấy ngày nay Lư Hiệp làm gì, cái này ngược lại còn phải từ mười lăm ngày trước khi nói đến.

Ngay tại Trần Tứ cùng Đồng Lai đám người uống rượu kia ba ngày, Lư Hiệp trừ ngày đầu tiên quả thật tế bái Vương Mỹ Nhân ra, còn lại kia hai ngày liền bắt đầu cả đêm chế tác khinh khí cầu đẩy tới trang bị, vật này nói khó cũng khó nói đơn giản nó cũng đơn giản, chính là đem khí ga lỏng ống lại thêm một cái, lại tại mặt bên tăng thêm một cái có thể xoay tròn ngọn lửa đẩy tới trang bị, hai ngày vừa vặn làm thành, Lư Hiệp lúc này mới có nắm chắc làm sau đó sự.

Trước hắn xem qua Linh Đế tình huống, từ trước chính mình vì cùng Hoa Đà có tiếng nói chung, mà không thể không xem Y Thư, bây giờ ngược lại phải thượng dụng tràng, gặp trong sách thuốc nói. này Linh Đế mặc dù học mấu không ngừng, nhưng là ẩn đường Tịnh Vô Minh lộ về tái đi dấu hiệu, hốc mắt mặc dù lõm xuống, cũng không có quá nặng Thanh Từ Sắc, cái này thì ý nghĩa Linh Đế trong vòng một tháng đều cũng sẽ không ra tánh mạng du quan vấn đề. cho nên Lư Hiệp liền không tính lãng phí thời gian này, đem chính mình xuất ngoại thời gian định là nửa tháng, Lư Hiệp xem Hoàng Lịch, sau mười lăm ngày đúng lúc là một cát nhật, Lư Hiệp lại từ sách sử thượng thời toán Linh Đế bệnh chết thời gian, cảm thấy Linh Đế Lập Trữ sẽ không sớm.

Trước khi cho từ lâm thư, là vì nhượng từ lâm lập tức triệu tập kiến trúc đại sư cùng tương ứng công trình bằng gỗ nhân tài, những người tài giỏi này trên thực tế là Lư Hiệp đã sớm đặt trước được, bởi vì Linh Đế nguyên nhân, Lạc Dương bên trong thành loại nhân tài này vẫn là rất nhiều. ngoài ra Lư Hiệp nhượng Đồng Lai mua được cửa khẩu thị vệ, làm đầu từ Ngưu ra hoàng thành, trên thực tế Lư Hiệp chính mình trốn ở móc sạch Ngưu trong bụng. coi như là Vi Tiểu Bảo Phục Linh hoa trư cho linh cảm dẫn dắt

Vừa ra thành, đến bên ngoài thành không người rừng cây, Lư Hiệp liền lập tức đi ra, mang theo từ lâm tìm sắt thép đã luyện cùng Thổ Mộc, kiến trúc công trình nhân tài cùng với Công Tôn Độ mấy vị gia thần, một nhóm tổng cộng hai mươi mấy nhân, cả đêm lên đường.

Lư Hiệp mang theo hai gã chủ yếu kiến trúc nhân viên xây cất cùng một tên luyện Thiết Nhân tài ngồi khinh khí cầu, cho bọn hắn phân phát luyện thiết xưởng cùng đào mỏ tràng kiến trúc bản đồ, hơn nữa một đường chỉ đạo, những người khác cùng Từ Vinh đồng thời ngồi xe ngựa trước chạy tới Liêu Đông Huyện Thổ Quận Cao Hiến Huyện làm sơ chờ đợi.

Khinh khí cầu liền tiếp phun ra dây tới hai ngày, lúc này mới đến Lư Hiệp đặt trước cùng Ngưu Nhị sẽ cùng Cao Hiến nơi phụ cận, cũng chính là hiện đại bản đồ thiết lĩnh thành phố phụ cận.

Ngưu Nhị từng một tháng trước tự phát tin tức, hắn tại một nơi xa xôi địa phương địa phương Tiên Ti Tộc ngôn ngữ phiên dịch tới tên gì Thanh Lâm Thôn như vậy cái thôn trên núi phụ cận, hơn nữa hội chế đại khái bản đồ, hắn vị trí địa giới thật ra thì đã vượt qua Liêu Đông Biên Giới, thậm chí là vượt qua Tiên Ti Tộc xa xôi sơn thôn nơi, đại khái tại hiện đại bản đồ Tề Tề Cấp Nhĩ lấy bắc.

Bởi vì Lư Hiệp đã sớm cân nhắc qua không dễ dàng tìm tới Ngưu Nhị vấn đề, cho nên tại Ngưu Nhị trước khi rời đi liền cho hắn tin tức, nhượng hắn tại Cao Hiến huyện trưởng kỳ trú đóng nhân viên, đợi đến Cao Hiến Huyện, tìm được người chỉ hậu lại cỡi khoái mã đi tiếp hai ngày, rốt cuộc đến Ngưu Nhị chỗ Thanh Lâm Thôn phụ cận chỗ sơn trại.

Ngưu Nhị không còn mọi người nhìn, đã hơn một năm thời gian, mình đã lên làm Sơn Đại Vương, tụ tập gần một trăm hào huynh đệ, trong đó có nhiều hơn một nửa đều là do sơ Ngưu Nhị mang vào người Hán, còn lại cũng ba mươi bốn mươi cái địa phương Tiên Ti tộc nhân, hiếm thấy là Ngưu Nhị đã theo chân bọn họ hoà mình, rất có uy vọng, bọn họ bình thường đều là cướp đoạt phụ cận tên gọi Phu Dư xa xôi dị tộc đồ vật. bất quá Lư Hiệp thứ nhất, gặp Ngưu Nhị chờ người Hán đối với một cái con nít cung kính phi thường, thật ra khiến những Tiên Ti đó tộc nhân vô cùng kỳ quái. vì vậy Lư Hiệp không thể không mở ra đại lực kỹ năng, cho đám này không mở mắt Đám bóng tử (Korean) thể hiện tài năng, này mới khiến bọn họ đối với Lư Hiệp cung kính tin phục.

Làm xong những thứ này cộng thêm đi đường đã qua 6 ngày, còn sót lại thời gian, Lư Hiệp lập tức đem một ít mang theo vật liệu, tỷ như Thảo Dược cùng một ít lương thực chăn nệm loại đồ dùng hàng ngày, trước cho từ lâm bọn họ chuẩn bị xong. sau đó thừa dịp đầu mùa xuân, lập tức đem sở hối đoái dùng để xây luyện thiết xưởng cùng mỏ than đá tràng đồ vật rồi rít dẫn nhập Ngưu Nhị trừ đây so với sau núi trong kho hàng, chỉ là những vật liệu này cốt sắt, còn có điều có lẽ bề xây dựng vật phẩm chung vào một chỗ Lư Hiệp làm đủ đủ chuẩn bị, tổng cộng hối đoái năm trăm ngàn vật liệu phân văn dùng loại.

Làm xong hết thảy các thứ này, Ngưu Nhị đem nơi này Quảng Mạch đại chí bản đồ cho Lư Hiệp, những thứ này Ngưu Nhị đều đã dùng Lư Hiệp đưa cho tham trắc nghị dò xét qua, hơn nữa cấp cho ký hiệu.

Lại qua ba ngày, Từ Vinh rốt cuộc cũng dẫn người đến Ngưu Nhị nơi ở.

Lưu Hiệp đoạn đường này nhanh đi, cách mình sở định nửa tháng thời hạn còn có 6 ngày, Lưu Hiệp dùng 3 ngày tới cùng toàn bộ đã luyện cùng kiến trúc nhân viên cả đêm thảo luận công trình vấn đề. hơn nữa đem toàn bộ căn kế bản vẽ đều phải cho nhất định giải thích cùng nghiên cứu. ba ngày này, tất cả mọi người đều đang khẩn trương bận rộn tiến hành, bởi vì Lưu Hiệp còn dư lại thời gian không nhiều. Lưu Hiệp đem hết thầy đều rót đưa cho hân môn sau này, trong lúc cũng tuyển người làm tương ứng ghi chép. hân tự hoàn toàn buông tay đem việc này giao cho từ lâm cùng Nguru Nhị, từ lâm cùng Nguru Nhị sớm nhận biết, quan hệ vốn là không tệ, đây cũng là vì sao Lưu Hiệp muốn Từ Vinh phụ tá Công Tôn Độ, đến Liêu Đông tới nguyên nhân.

3 ngày hoàn thành những thứ này, Lưu Hiệp tự rời lập tức đánh khinh khí cầu trở lại, lúc này chỉ có Lưu Hiệp một người, sử dụng thời gian ngược lại không nhiều lắm, hơn nữa phản hồi lúc, hướng gió là thuận phong, dùng hai ngày nhiều một chút thời gian, từ Tề Tề Cấp Nhĩ vị trí, lại nhanh chóng bao hồi Lạc Dương, vào hoàng thành cũng gặp gỡ chút phiền toái, bất quá thời gian coi như sung túc, mỗi nôi một ngày buổi tối liền đến, hân còn tắm, đem mấy ngày nay bận rộn Phong Trần tẩy đi, tại Trần Tứ cùng Đông Lai nơi đó, tìm một thoải mái địa phương, không phải là luyện công, mà là chân chính mỹ mỹ ngủ một giấc, Lưu Hiệp dạo qua, Trần Tứ cùng Đông Lai cũng không dám quấy nhiễu, kết quả hôm nay 1 thức tỉnh lại ngủ quên, xử lý xong sau, sẽ tới chậm chút.

Kia Triệu Trung gặp tất cả mọi người đều đến đông đủ, liền lập tức tuyên nói: "Hoàng thượng có chỉ, toàn bộ Vương Công Đại Thần, Phi Tàn hoàng tử, đến nội thất gặp mặt!"

Dứt lời, Lưu Hiệp liền đi theo Đồng Thái Hậu sau lưng một đường đến hoàng cung Nội Viện đi.

Ps: hội viên điểm kích tỷ tỷ ở nơi nào? mau tới nhượng ta đây nhìn một chút người tuyệt vời đáng người, còn có đề cử Ca, có thể không nên bỏ qua trên đùa hội viên điểm kích tỷ tỷ cơ hội nha. đối với thiếu chút nữa quên thu Tăng tiểu muội muội, mau dẫn người bột Yếm Hồng tới đoàn tụ á! ta đây sẽ không bôi vì người La Ly vốc người mà chê người!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Linh Đế uỷ thác

Bốn trăm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Hơn nửa tháng, Lưu Hiệp tập đoàn không chút nào động tác, trừ kỳ dịch lấy yếu ra, cái thứ 2 chính là muốn tổ chức tốt Đông Bắc khai thác phương diện cơ sở công việc, chỉ cần hai thứ này có thể xây, Lưu Hiệp là có thể tại nguyên liệu phương diện tự cung tự cấp, không cần chính mình lại dùng hối đoái phương thức làm những cơ sở này công việc. chính bọn hân là có thể thông qua Sở Luyện ra nguyên liệu xây còn lại công nghiệp căn cứ, Lưu Hiệp đã đem đã luyện xưởng, còn có khí giới thêm công tác phương, ngoài ra thậm chí là nhà máy phát điện hoạch định đồ đều cho bọn hân.

Lưu Hiệp trước khi đã hối đoái hai bộ máy phát điện, hai bộ dùng chung là được làm cao ngói số phát điện công việc. vật này bản vẽ, từ rất sớm lúc trước từ lâm liền bắt đầu nghiên cứu. đem phát điện phương diện công việc giao cho từ lâm, mặc dù không có thể bảo đảm sẽ không xuất hiện 1 một chút lảm lỗi, nhưng là phóng khoáng diện phương châm, vẫn là không có vấn đề.

Chính mình chịu hối đoái năm trăm ngàn tài liệu dụng cụ, tự là hy vọng những người này có thể đem các loại luyện thiết xưởng cùng đã luyện xưởng có thể biến đổi 2, 2 biến 4, từ đó tự bản thân một chút xíu thật phát hiện mình công nghiệp để quốc bước đầu tương tượng. chỉ cần đợi qua mấy tháng, nhượng Công Tôn Độ tiếp quản Liêu Đông, Lưu Hiệp liền định lời lệ phong hành, dùng tất cả biện pháp trước hết để cho Công Tôn Độ sắp xếp Bình Đông bắc. như vậy thì hội liên tục không ngừng phái người sửa đổi xây dựng.

Nghĩ tới đây, Lưu Hiệp đã cùng theo Đồng Thái Hậu đi vào Đức Dương trong điện ngủ.

Bây giờ sở có Triều Đình nguyên lão cùng thị thiếp Phi Tàn đều quỳ xuống hai bên, chờ Linh Đế uỷ thác.

Lưu Hiệp quan sát một chút người chung quanh, Hà Tiến hân đã không phải lần thứ nhất cách nhìn, từng tại Nội Viện thời điểm gặp một lần, người này bụng phê, mặt mũi ngược lại anh vũ, coi như có tướng quân khí vận, chẳng qua là này năng lực cùng chân chính nhân tài so sánh thật sự là thiếu chút nữa, chỉ có hai cái Sơ Giai kỹ năng, một người khác cao cấp kỹ năng Bá Quyền cũng không phải tài đức phương diện kỹ năng.

Về phần, Tào Tháo cùng Viên Thiệu chờ một đám quan chức thấp một chút, bởi vì là Ngoại Thần, không thể tiến vào Nội Điện, có thể đi vào Nội Điện chỉ có Hà Tiến chờ vị Tam Công Cửu Khanh mấy vị nguyên lão.

Tất cả mọi người đều đến đông đủ chỉ huy, Lưu Hiệp liền chuyển hướng Linh Đế, gặp Linh Đế nằm nằm ở giường, sắc mặt trắng bệch cùng hân tiêu biểu chòm râu bạc phơ một loại Thuơng Nhiên, như là người chết như thế.

Lạy lễ chi hậu, lúc này, Linh Đế môi khê nhúc nhích mấy cái, Trương Nhưộng vội vàng tiến lên lắng nghe, tiếp lấy liền truyền lời nói: "Hoàng thượng nói: "Trẫm tại vị 30 lại một năm nữa, " " nói xong lại vội vàng tiến lên nghe, tiếp tục nói: "Triều chính chuyện, nhờ có các vị đại thần và Thập Thường Thị giúp ta xử lý, trẫm trong lòng vô cùng cảm kích!"

. "Nhien, nay trẫm phải đi này, ngày sau, trẫm không ở thời gian. mong rằng các vị đại thần tiếp tục cho ta đại hán tận trung!"

. "Trẫm, biết rõ trẫm, không phải là một tốt Hoàng Đế. . bây giờ trẫm đem chết, ở chỗ này, uỷ thác với các vị đại thần."

. "Ngô tướng, truyền ngôi cho trẫm thứ hai từ, Vương Mỹ Nhân chỉ từ Lư Hiệp, dẹp an thiên hạ, vọng các vị đại thần, hết sức phụ tá!"

Nghe lời này, một bên Hà Hoàng Hậu liền muốn khóc cũng không kịp, nhất thời sững sốt, Lư Biện đối với mẫu thân kinh ngạc biểu tình cũng có chút bất minh sở dĩ. các đại thần cũng có khe khẽ bàn luận chuyện.

Lúc này, Trương Nhưộng nói: "Lư Hiệp hoàng tử, Bệ Hạ xin người tiến lên nghe chỉ!"

Lư Hiệp vẫn này, mặt vô biểu tình, dọc theo đường đi đến Linh Đế bên cạnh. chỉ thấy Linh Đế tay, một trận run rẩy, Lư Hiệp rõ ý nghĩa, vội vàng đưa tay thả trong tay Linh Đế, lại thấy Linh Đế thật chặt nắm Lư Hiệp tay, Lư Hiệp thậm chí không cách nào tưởng tượng, một cái sẽ chết bệnh nhân, thế nào sẽ có như thế khí lực.

Trương Nhưộng biết Linh Đế ý tứ, vội vàng nhượng Lư Hiệp phụ cận nghe chỉ.

Linh Đế thủ lại thật chặt Lư Hiệp tay nhỏ nói: "Người là trẫm con trai!"

"Là trẫm con trai!" Linh Đế lặp lại hai lần, có một chút kích động nói: "Trẫm, biết rõ mình không phải là cái, tốt Hoàng Đế trẫm, bản cũng Vô Tâm làm Đế Vương. . có thể đại hán bốn trăm năm cơ nghiệp. . không thể tại trẫm trong tay mất đi" Linh Đế khóe mắt gian dần dần ướt át nói: "Trẫm, vô thống trị người tài trong thiên hạ, trẫm rõ ràng nhưng là, người là trẫm con trai! ! trẫm, từ trên người người thấy ta đại hán hy vọng!"

"Trẫm, sở dĩ cách xa người, thậm chí ba năm chỉ đã gặp mặt mấy lần, chính là, không muốn để cho người, dính vào cùng trẫm, như thế thói quen! người và Biện nhi, đều là trẫm ruột thịt xương thịt, ta không muốn để cho hai người các người hiệu pháp ta. cho nên trẫm, hết sức cho các người tìm, đứng đầu hảo lão sư, cố gắng bồi dưỡng. ." Linh Đế vừa nói lần nữa thật chặt Lư Hiệp thủ, khóe mắt không khô có nước mắt chảy xuống tới.

"Biện nhi tuy là trưởng tử, nhưng tánh tình giống ta, định không thích Đế Vương chuyện. có thể trẫm, từ người nơi này thấy hy vọng! ngày đó trẫm thấy người tác thơ, trong lòng liền hoan hỉ phi thường, ta Lư Hoành lại đến Thượng Thiên ưu ái như thế, ta đại hán bốn trăm năm có người nối nghiệp!"

"Cảm tạ tổ tông, cảm tạ trời xanh, cho người trở thành trẫm con trai!"

". . bây giờ trẫm, phải đi gặp mẹ của người, người phải thật tốt thừa kế tổ tông cơ nghiệp, trẫm, liền đem nó. . giao cho người. . ." dứt lời liền giống như phun ra một miếng cuối cùng khí, đón lấy, Lư Hiệp liền cảm giác nắm chặt tay mình buông lỏng một chút.

Nhất thời, Ai khóc tiếng vang dội trong điện, Trương Nhưộng mấy người cũng nhất thời té nhào vào Linh Đế giường trước.

Lư Hiệp đứng gần ở nơi đó, nhất thời không nói, trên tay còn lưu lại được Linh Đế nắm chặt nhàn nhạt tê dại cảm giác.

Vốn cho là mình đi tới nơi này Tam Quốc thế giới, liền không cha không mẹ, hẳn đối với cái này Tam Quốc cảm tình cũng không sâu, cảm giác giống như là hoàn thành một trò chơi, đem chính mình đem này tất cả mọi chuyện vật sửa đổi cùng hiện đại như thế thời điểm, chính mình liền có thể qua bình thường sinh hoạt, cái trò chơi này cũng liền kết thúc.

Nhưng khi chính mình đối với Vương Mỹ Nhân vừa mới sinh ra một chút cảm tình thời điểm, nằng đi liền, tự mình tiến tới không kịp làm gì, đồng thời cũng không có phát giác cái thế giới này chân thực. sau đó lại gặp phải Đại Tiểu Kiều, thậm chí gặp phải Mộng trúc, nhượng Lư Hiệp trong lòng cảm tình phảng phất tìm trở về tựa như.

Hắn đã từng một mực theo bản năng coi thường Linh Đế, chẳng qua là coi hắn là làm một cái xa lạ nhân vật lịch sử nhìn, thậm chí là công cụ nhìn. trong lòng giễu cợt hắn ngu ngốc vô đạo, trong ba năm, thậm chí ngay cả chính mình chỉ có hai cái con trai ruột đều chỉ gặp mấy lần.

Nhưng là, có cha mẹ nào không yêu con mình, hồ dữ không ăn thịt con, Linh Đế sở dĩ xa lánh mình và Lư Biện, là vì, đem tới có thể xuất hiện một cái không giống như hắn ngu ngốc Đế Vương!

" trẫm con trai. ." Lư Hiệp chậm rãi mặc niệm, Linh Đế lúc nói những lời này bộ kia kích động vẻ mặt, tại Lư Hiệp trong lòng vậy không đi. nhớ tới trước khi, mỗi lần thấy Linh Đế thời điểm, Linh Đế tựa hồ cũng tương cang thân cận hai đứa con trai mình, tuy nhiên lại cuối cùng lại ắt chế ở, hẳn liền mạng bản trí chính mình buông thả cá tính, tại hai đứa con trai trước mặt thu liễm chính mình. loại này loại khác Ái, nhượng Lư Hiệp chân chính không nói.

Lư Hiệp lại nhìn một chút Linh Đế, lấy tay đưa hắn trọn đến con mắt khép lại, nhẹ nhàng nói: "Mặc dù, người không phải là một tốt Hoàng Đế, nhưng ta thừa nhận, người là người cha tốt. ." dứt lời, hắn hít một hơi thật sâu, bình phục lại tâm tình mình, chậm rãi lui sang một bên.

Hắn biết cho dù là nghe được Đế Vương di chiếu, hắn cũng làm không này Hoàng Đế. Hà Tiến chính là Linh Đế Đại Cữu Tử, là Lư Biện cậu, tự nhiên không thể tùy tiện làm cho mình làm Hoàng Đế, huống chi Hà Hoàng Hậu cũng là tuyệt sẽ không cho phép như vậy xảy ra chuyện. về phần Thập Thường Thị, bởi vì phải lấy lòng Hà Tiến, không để cho Hà Tiến làm ra cái gì thiên kích sự, tự nhiên sẽ phản bội hướng Hà Tiến, chỉ là bọn hắn đều là có đầu

tường, thời gian một lúc lâu thì sẽ cùng Hà Tiến đấu.

Những việc này, đều là tự nhiên làm theo sẽ phát sinh sự, Lư Hiệp căn bản cũng không dự định nhúng tay, về phần này Hoàng Vị cũng có thể lấy trước hết để cho đi ra ngoài.

Lư Hiệp còn muốn nhượng Tiểu Đồng tới sớm một chút Lạc Dương, cũng tốt nhượng này xuất diễn trở nên càng náo nhiệt hơn. Lư Hiệp tự nhiên có biện pháp tốt để đối phó Đồng Trắc, hai trăm ngàn Tây Lương quân, có thể tuyệt đối không thể lãng phí, nghĩ tới đây, Lư Hiệp sờ một cái hời đơai vòng tay, nhìn tiếp xem Linh Đế phương hướng, cố định hình ảnh ở đó một chết đi lão nhân nước mắt trên.

"Yên tâm, ta là con của ngươi, định sẽ không cô phụ ngươi kỳ vọng!"

Công Nguyên, 189 năm, Sơ Bình sáu năm, Hán Linh Đế Lư Hoàn chết, bản truyện ngôi cho con trai thứ hai Lư Hiệp, bởi vì cung đình Chính Biến, mà đổi truyện ngôi cho trưởng tử Lư Biện, là vì Hán Thiếu Đế.

Mấy ngày kế tiếp, tại Hà Hoàng Hậu Âm mưu bên dưới, Hà Tiến cùng Thập Thường Thị bỗng nhiên chung một chiến tuyến. bởi vì Đồng Hậu tham gia, không thể không khiến Lư Hiệp Phong vương, là vì Trần Lư Vương Lư Hiệp. vốn là Đồng Hậu còn muốn tham gia đến tranh quyền bên trong, vì chính mình thích nhất Tôn Tử tranh cùng Victoria ích, tuy nhiên lại được Lư Hiệp cưỡng ép ngăn lại, trực tiếp phái tân vinh mấy cái Cẩm Vệ Quân thân tín, đem Đồng Hậu giam lỏng tại Vĩnh Lạc Cung, đồng thời, Lư Hiệp mình cũng là mỗi Nhật phụng bồi Đồng Hậu loại hoa chủng thảo.

Lúc không có ai Lư Hiệp tập đoàn cũng là rục rịch, vốn là Lư Hiệp hai vị lão sư đã đối với Thập Thường Thị cùng Hà Tiến hành vi tức giận không thôi, cũng định âm thầm đem Lư Hiệp đứng kế hoạch sớm tiến hành, có thể là bởi vì tân vinh nguyên nhân, nhượng Lư Hiệp sớm sớm biết chuyện này, lập tức đối với hai người cùng chỗ tập đoàn tiến hành cấm chỉ. hơn nữa nói cho bọn hắn biết không phải lúc!

Cùng lúc đó, Lư Hiệp lại trong lúc ở chỗ này tiếp đãi vốn là trên triều đình rất là tầm thường mấy người, bắt quá những nhân vật này vốn là đều là muốn tránh qua đoạn này rồi loạn kỳ hạn, nhưng lại bị Lư Hiệp cưỡng ép thỉnh đi, bây giờ tiếp lấy Đồng Thái Hậu uy danh, mặc dù không có thể làm những gì thực quyền chuyện, tường tiếp kiến nhiều chút nhân vẫn là có thể, trừ trong đó, Tuân Úc, Tuân Du, Tụ Thụ, bởi vì gia thế hiển hách hoặc thiếu có tài danh nguyên nhân, được những người khác chú ý ngoại, về phần còn lại những người đó rất là tầm thường, cũng không phải là trong triều quyền trọng, những người này đều không ngoại lệ, đều là nhiều chút không quá đặc thể người, cho nên Thập Thường Thị cũng không rảnh chiếu cổ đến, bây giờ Thập Thường Thị môn đang ở vì làm sao đối phó Hà Tiến mà tận lực mưu tính.

Lạc Dương bên trong thành, không có khói súng cùng tiếng kêu giết chiến tranh, chính tại âm thầm nổi lên, Lư Hiệp tại trong hoa viên nắm cái cuộc thù hưng phấn khẽ run, quần hùng tịnh khởi thời khắc, tới!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoai Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: cuối hè chi thủy

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vẫn.

(cảm tạ sáng tạo chat vật thật to khen thưởng cùng phiếu đánh giá, ngoài ra cảm giác Tạ Giang Hoài đi lão nhượng quyền sách fan trên bảng có nhiều Fans giá trị vượt qua vị trí fan. vô cùng cảm kích)

Viễn Phương bầu trời mang theo lãnh đạm màu xám tro nhạt, mới vừa vừa mới mưa, chính là muốn trong thời điểm, U Châu trong trại lính, khắp nơi có thể thấy tuần mã màu trắng, chính là nóng bức Hạ Thiên, con ngựa môn vốn nên xao động, nhưng hôm nay những con ngựa này Nhi mới vừa trải qua Vũ thủy rửa sạch, mát mẻ phi thường, từng cái đánh vui sướng mũi vang.

Đúng lúc này, có 5 cỡi khoái mã đạp bùn lầy từ bên ngoài trại lính chạy nhanh đến, trong đó có 3 thất là màu trắng tinh, ngoài ra hai con là tảo hồng sắc tuần mã. gấp năm người một đường cười vui chạy như điên đến quân doanh trước lúc này mới xuống ngựa, tiện tay đem con mồi phiết cho đuổi tới tiếp ứng thị vệ.

Một người trong đó mặc vàng nhạt nhẹ Hoàng Y khâm, đơn giản bó buộc Giáp, mặt mũi ngay ngắn, lỗ tai khá lớn, so với người bình thường rái tai lớn hơn một nửa, người này xuống ngựa hậu vỗ vỗ kia tuần mã màu trắng ôn hòa cười nói: "Bá Khuê này doanh trung Bạch Mã, quả nhiên khỏe mạnh phi phàm, lần này săn thú thu hoạch, nhưng là nhờ có nó!"

Kia bên cạnh mặc Ngự Lân Giáp tướng quân cười to nói: "Những thứ này Bạch Mã cũng đều là ta tâm can bảo bối, có bọn họ mới có ta Bạch Mã Nghĩa Tông uy danh! những thứ này Bạch Mã cũng là đã trải qua sa trường chiến sĩ, cười ngựa làm săn thú chuyện tự nhiên bắt vào tay!"

Chỉ thấy bên cạnh một thân cao tám thước, râu dài Mỹ Nhiễm, sắc mặt đỏ thắm người phát râu đi lên trước nói: "Tướng quân Mã là được, có thể cũng phải có ta đại ca cùng tướng quân thân phận như vậy anh hùng người nhân xứng đôi mới được!"

Kia lỗ tai to người khoát tay cười nói: "Vân Trường chó cuồng ngôn! ngô Lư Bị sao có thể so được với tướng quân! bây giờ Thập Thường Thị loạn Chính, Hà Tiến chuyên quyền, Đế Đô thuộc về đầu sỏ lừa bóng, ta Lư Bị thân là Hán Thất chi hậu, lại không giúp được gì, không có thể ra sức vì nước, nơi nào gọi là anh hùng gì. tướng quân mới là thật Chính Anh hùng người. bị, không đáng nhắc tới!"

Công Tôn Toàn nói: "Huyền Đức quá khiêm tốn! Vân Trường chi ngôn để ý tới, Huyền Đức là là hiện thời hào kiệt, lại vừa là Hán Thất Đế Vương chi hậu không cần tự coi nhẹ mình!"

Bên cạnh một mặt dung dung mãnh, mặt đầy râu đen nhân đạo: "Công Tôn tướng quân lời này, Trương Phi thích nghe, đại ca cái gì cũng tốt, chính là quá mức khiêm tốn!"

Công Tôn Toàn vẫn này cười to nói: "Dực Đức người không biết, đại ca người điểm này, vừa vặn là hấn một trong ưu điểm a!"

Bên cạnh một bạch bào Thiệu Tướng cười nói: "Tướng quân, phỏng chừng bên trong tiệc rượu đều chuẩn bị thỏa đáng, chúng ta hãy nhanh lên một chút hội quân doanh nhập tọa, cũng phải đưa tay Nakano vị nẫu hay, hay tốt chiêu đãi Huyền Đức công mới là!"

Nghe được áo dài trắng Thiệu Tướng lời nói, mọi người đã nói cười cùng đi vào trong trại lính, chỉ thấy Lư Bị quay đầu, nhìn một chút phía tây trời u ám bầu trời, không biết đang suy nghĩ gì.

Lư Giang hoàn thành, mưa to như trút xuống, một thân mặc thoa lập người, mạo hiểm mưa lớn tông phủ ngoài cửa bước nhanh chạy vào cửa phủ bên trong, gặp Đại Đường trước dưới mái hiên 1 râu dài người trung niên đứng đứng ở nơi đó, hấn liền vội vàng chạy tới. kia người trung niên đưa hấn tiếp tục vào phòng chi hậu, giúp hấn đem thoa lập cởi xuống.

"Đa tạ Nguyên Hạo tiên sinh!" người kia cởi xuống thoa lập chi hậu, bảy thước vĩ ngạn thân thể nhất thời hiện ra, người này chính là Điền Vi, lúc này Điền Vi so với 3 tháng trước càng lộ vẻ khỏe mạnh một vòng, cái này không thể nghi ngờ muốn quy công cho Lư Hiệp khoa học đúc luyện phương pháp.

Kia râu dài người trung niên vội vàng hỏi "Chống lũ các biện pháp làm làm sao?"

Chỉ thấy Điền Vi cười nói: "Nguyên Hạo tiên sinh yên tâm, ta mang theo kia một ngàn cái thùng nhóc con liên tiếp thương tu một tuần, bây giờ kia chống lũ các biện pháp Cổ Nhược Kim Thang! ngoài ra A Phong bên kia đập nước cũng đúc không sai biệt lắm. đợt trận mưa này Thủy ngừng nghỉ, Nguyên Hạo tiên sinh là được đi thị sát một phen!"

Nghe được lời này, kia người trung niên lúc này mới yên lòng nói: "Vậy thì tốt, phải biết công tử thủ đoạn ác liệt, chỉ hỏi Lạc Dương mấy ngày, triều đình liền buông xuống tỳ nhiệm trạng. vốn tưởng rằng công tử chỉ lấy hạ hoàn thành nơi, lại không ao ước lại đem trọn cái Lư Giang đều lấy xuống. bây giờ này Lư Giang Quận Thủ đã chuyển tới hoàn thành đến, công tử tại Đế Đô như thế hết lòng, chúng ta tự nhiên không thể hạ xuống công tử chi hậu."

Điền Vi vẫn này cười nói: "Cái này tiên sinh yên tâm, hết thấy đều dựa theo công tử hoạch định đi, chúng ta làm từng bước, tuyệt sẽ không bị lỗi! ngoài ra ta mới vừa rồi đi một chuyến Phụng Hiếu tiên sinh nơi đó, gần đây bởi vì mưa lớn liên miên cho nên có mấy người hoạn phong hàn, Phụng Hiếu tiên sinh nói, này bây giờ chính là mùa mưa, đối với ôn dịch loại tật bệnh phải sớm một chút phòng ngừa mới là!"

Nghe người đàn ông trung niên phát râu gật đầu một cái hỏi "Phụng Hiếu tiên sinh bây giờ bệnh tình làm sao?"

"Hoa Đà lão nhi nói đã tìm được chữa trị Phụng Hiếu tiên sinh phương pháp, chẳng qua là còn thiếu thiếu mấy vị hiếm hoi được liệu."

Người đàn ông trung niên phát râu nói: "Quách Phụng Hiếu là người đại tài, công tử lần này cho hấn trợ giúp, một khi vào loạn thế, vậy liền như hổ thêm cánh. vô luận Hoa Đà có yêu cầu gì, đều phải hết sức thỏa mãn, nếu là quả thực không lấy được, cũng chỉ có thể chờ công tử trở lại, xem có cái gì không những biện pháp khác."

Nghe lời ấy Điền Vi lại nói: "Chẳng qua là không biết công tử chuyện gì trở lại, Điền Vi nhưng là đối với hấn tưởng niệm rất!"

Người đàn ông trung niên vẫn này không khỏi lắc đầu cười nói: "Người a, ta xem người không phải là tướng công tử, mà là tướng công tử mang rượu ngon!"

Điền Vi được đâm Xuyên Tâm sự, nhất thời cười theo nói: "Chuyện gì đều không gat được tiên sinh!"

Lúc này, trung niên người lúc này cũng thỉnh linh nói một câu: "Thật ra thì ta cũng có chút tưởng niệm công tử!", Điền Vi nghe xong nhất thời sững sờ, hai người nhìn nhau, không khỏi cười to.

Vừa nói vừa nói, bọn họ bóng người dần dần cũng dung nhập vào này mưa như thác lũ bên trong

Sơ Bình sáu năm, chính trực cuối hè, Lạc Dương bên trong thành, hoàn toàn yên tĩnh tường hòa khí, nhưng lúc này Hà Tiến trong phủ, Tào Tháo đang cùng Hà Tiến Viên Thiệu hai người đối chọi gay gắt, bởi vì Viên Thiệu thượng biểu thỉnh Đồng Trác vào kinh trừ tận gốc Yêm Đảng một chuyện, Tào Tháo mặc dù hết sức phát đứng nhưng là bởi vì Trương Ôn đám người ở Lư Hiệp có lợi hạ tham gia, nhượng Viên Thiệu dần dần thuộc về thượng phong, cuối cùng Hà Tiến hay lại là lựa chọn Viên Thiệu ý kiến thỉnh Đồng Trác vào kinh.

Tào Tháo mặc dù nộ, nhưng người ở dưới mái hiên, cuối cùng chỉ có thể hối hận xóa bỏ.

Cùng lúc đó, bây giờ Lư Hiệp nhưng ở trong vườn cần cù trồng rau, chỉ thấy Lư Hiệp liên đả nhiều cái nhảy mũi, trong miệng không khỏi lẩm bẩm.

Trận mưa này Thủy vừa qua khỏi, Lư Hiệp thật vất vả mới ra thời gian đi ra xử lý mấy cái này đưa hấu cây mây. lúc trước Vĩnh Lạc Cung tiền viện vườn hoa, bất ngờ được Lư Hiệp cải tạo thành vườn rau.

Lúc này, Đồng Thái Hậu cũng do thị nữ đỡ từ trong tẩm cung đi ra, gặp Lư Hiệp bận rộn, lập tức từ nhan cười nói: "Hiệp nhi, Hoàng tổ mẫu nơi này, đã đem bánh ngọt trà sâm chuẩn bị cho ngươi được, cũng đừng nhất thời bận rộn quên!"

Lư Hiệp quay đầu cười nói: "Hoàng tổ mẫu không cần phải lo lắng, ta lo liệu xong liền đi qua. chắc hẳn dùng không mấy ngày, Hoàng tổ mẫu liền có thể ăn Hiệp nhi tự tay chúng đưa hấu!"

Đúng lúc này, Vĩnh Lạc Cung Gia Đức ngoài cửa không khỏi nhiều một trận hỗn loạn.

Người tới chính là Hà Hoàng Hậu cùng Tổng Diên một nhóm, từ khi Lư Biện đem hoàng thượng chi hậu, Hà Hoàng Hậu tại hoàng cung càng phát ra ngang ngược. vô luận là Thập Thường Thị hay lại là Hà Tiến, đều sợ hãi nàng tam phân. ba tháng này, đã có rất nhiều lần Hà Hoàng Hậu nghĩ đến này bới móc, tuy nhiên lại từ đầu đến cuối không có lấy được cơ hội. bây giờ lại tới, nhìn dáng dấp còn mang không ít nhân. Lư Hiệp biết ý này đại khái là lịch sử muốn tái diễn, Hà Hoàng Hậu là muốn đi đối phó Đồng Thái Hậu.

Nhưng là, hồng nháo tốt hồi lâu Nhi, từ đầu đến cuối không thấy Hà Hoàng Hậu dám người đi vào, Lư Hiệp nơi này đang chờ bọn họ đâu!

Lúc này, Lư Hiệp bỗng nhiên vang lên một chuyện, không khỏi vỗ xuống ột nói: " Mẹ kiếp, làm sao bắt hấn cho quên!"

Dứt lời, Lư Hiệp vội vàng chạy đến Gia Đức trước cửa, gặp một thân cao tám thước vĩ ngạn thân thể toàn thân giáp trụ lờ lờ, uy nghi phi phàm, hầu hạ ở trước cửa, chính là thủ hiệu trở về Hứa Trử.

Lư Hiệp trước khi cho Hứa Trử mệnh lệnh, vô luận ai tới, không có thông báo hết thảy không thấy được. cho nên bây giờ lại đem Hà Hoàng Hậu cũng đỡ được!

Chỉ thấy mũi Tổng Diên tiến lên xoa bóp Hứa Trử mấy cái, nhưng là Hứa Trử coi rẻ liếc hấn một cái, chỉ coi là Tổng Diên dám bóp cho hấn, căn bản vẫn không nhúc nhích.

Hà Hoàng Hậu một thân trang phục lộng lẫy, lớn tiếng nổi giận nói: "Ai Gia là Thiếu Đế mẫu thân, đương kim thái hậu, ngươi dám can ta! các ngươi cho Ai Gia đem người này bắt lại!"

Hà Hoàng Hậu bên người mấy người thị vệ kia nhất thời hướng lên trước, nhưng bọn họ là hoàng cung Cẩm Vệ, đều là nhiều chút không có đánh giặc, bắt nạt kẻ yếu chủ nhân. bây giờ xem Hứa Trử vĩ ngạn thân thể cùng trợn lên giận dữ nhìn hai mắt liền không dám lên trước.

Nhưng là không biết sao Hà Hoàng Hậu mệnh lệnh, mấy người hay là nhắm mắt lại, kết quả được Hứa Trử một tay một cái lại ném trở về, vũ khí đều bị nộp khí giới.

Lư Hiệp thấy vậy sợ Hứa Trử thật trực tiếp nộ sát Hà Hoàng Hậu, liền lập tức tiến lên phía trước nói: "Trọng Khang, đưa các nàng dẫn dụ đến đi!" dứt lời, liền tự mình đi vào bên trong cửa.

Hứa Trử nghe một chút, này mới khiến đến một bên, nhượng Hà Hoàng Hậu dám người tiến vào. Hà Hoàng Hậu kiêu mắt trợn lên giận dữ nhìn Hứa Trử liếc mắt, tiếp lấy lập tức mang nhân khí hồng hồng tiến vào Vĩnh Lạc Cung.

Lư Hiệp đã làm được Vĩnh Lạc trước cung trên ghế nằm, gặp Hà Hoàng Hậu tới cũng không dưới bái, chẳng qua là có nhiều thú vị xem của bọn hấn một nhóm, thấy Hà Hoàng Hậu tức giận đáng vẽ không khỏi cảm thấy buồn cười.

Thật ra thì Lư Hiệp tại ban đầu hồi Lạc Dương thời điểm, tự hoàn toàn có thể giải quyết những người này, bất quá Lư Hiệp còn cần bọn họ tiếp tục diễn thôi, bọn họ nếu không diễn, Tiểu Đồng lại không thể tới.

Đến lúc này, sự tình đã định, bọn họ giá trị cũng hiện ra xong. bây giờ, Lư Hiệp ngược lại muốn nhìn một chút, đám này ở trong mắt chính mình khiêu lương tiểu sũ, còn có cái gì hoa chiểu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: ăn trộm gà thực gạo

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

(cảm tạ hợp kim kim loại nhân đại đại đã phần thưởng! người ủng hộ là ta động lực!)

Nhân nhật tiếng ve kêu ở trong hoàng cung om sòm khó an, kèm theo sau cơn mưa mát mẻ, dần dần rót vào đến trong đất bùn, tràn ngập tại nam Bắc Cung bầu trời.

Lưu Hiệp ngồi ở Đồng Hựu vì hắn chuẩn bị trên ghế nằm, đỉnh đầu che nắng dù lớn, hơi có chút dương dương tự đắc, bên kia cầm lên Hi nhi đặc biệt vì hắn làm bánh ngọt hương trong miệng nhét hai khối, gần đây Nhị nhi chế tạo nước trái cây cũng rất tốt, Lưu Hiệp uống hai khẩu, nhất thời tìm về ban đầu ở gia xem TV cảm giác.

Mà dưới bậc thang, Hà Hoàng Hậu một đám đã nộ không thể kiệt, Tổng Diên gặp Lưu Hiệp thật không ngờ nhân nhả, lập tức tiến lên nộ trách nói: "Trần Lưu Vương gia! người là hoàng gia con cháu, gặp thái hậu tới, vì sao không bái!"

Lưu Hiệp vẫn này, lúc này mới đứng dậy, làm bộ như vừa mới biết đáng về, một trận hoàng Trương Đạo: "U! là Hoàng mẫu đến, Hiệp nhi thật sự là không biết, nhất thời thần thờ vọng Hoàng mẫu thứ lỗi."

Nhưng là, rõ ràng vừa rồi chính là Lưu Hiệp chính mình nhượng Hà Hoàng Hậu đi vào, tất cả mọi người biết, bây giờ lại bày ra đáng về như thế, nhất thời nhượng Hà Hoàng Hậu mấy người sắc mặt biến đến xanh một miếng Bạch một khối.

Hà Hoàng Hậu đối với Lưu Hiệp loại này vô lễ cử động đã tức giận không thôi, mới vừa rồi bị tướng quân kia cản lại, tự đã coi như là bồi nọ nàng Hoàng Thái Hậu uy nghi, bây giờ thân là hoàng gia con cháu, đã từng đối với chính mình một mực một mực cung kính Lưu Hiệp lại cũng như thế, nàng khởi có thể chịu được? lập tức trách mắng: "Còn nhỏ tuổi vô lễ như thế! người tới, cho ta bắt nàng lại! ta tự thay người chết đi mẫu thân và người phụ hoàng thật tốt giáo huấn người một chút này con thứ!" dứt lời, tự nâng lên cánh tay ngọc chỉ Lưu Hiệp, nhượng mọi người đem Lưu Hiệp bắt lại.

Nhưng là bây giờ mấy cái vệ binh đều bị nộ khí giới, trước khi hay lại là Lưu Hiệp để cho bọn họ đi vào, là cái Cẩm Vệ Quân đều biết, này trong hoàng thành, bây giờ thứ nhất không chọc nổi là Thập Thường Thị, cái thứ 2 không chọc nổi chính là Trần Lưu Vương gia cùng hân thân vệ.

Dựa vào Đồng Lai đám người quan hệ, hoàng thành 5000 Cẩm Vệ Quân, có nửa số trên căn bản đều cùng Lưu Hiệp mười tên thân vệ giao tình đều quá mức thiết, hơn nữa tự Trương Nhượng này cái Cẩm Vệ Quân thống lĩnh dưới đây toàn bộ tướng quân, toàn thu qua bọn họ hối lộ. mấy người xuất thủ lại xa hoa, những thứ này các thân vệ thiếu đòi nợ, đều là các thân vệ giúp bọn hắn Phó, quan hệ vậy kêu là một cái thiết, ước chừng dùng căn thời gian ba năm thành lập được cảm tình, há có thể! Cẩm Vệ Quân cũng là nhân, biết ai đối tốt với bọn họ, ai đối với bọn họ không tốt. bây giờ nếu là thật động Trần Lưu Vương gia, đầu tiên chính là bọn hân thân phận có đủ hay không vấn đề, này Hà Hoàng Hậu đương nhiên là không việc gì, nhưng bọn họ thì phải cân nhắc một chút. làm không tốt sau này trở về còn phải bị người dùng nước bọt phun chết.

Mẫu chốt nhất hay lại là, cửa còn có vị Sát Thần gia, này cả tháng nhưng là tại Cẩm Vệ Quân trung truyền ra. ai dám chọc? mới vừa rồi bị nộ khí giới đã đủ mất mặt, bây giờ trở lên không phải là tự rước lấy?

Hà Hoàng Hậu vừa thấy đám này vệ binh lại không một tiến lên, tựa hồ cũng nhút nhát, nhượng ngừng lui về phía sau mấy bước.

Nàng nhất thời lảng lảng, vừa định cho mắng, lại thấy Lưu Hiệp hướng phía sau nàng vệ binh khoát khoát tay, những thứ kia vốn là đi theo Hà Hoàng Hậu vệ binh nhất thời Tả Hữu Tướng thị liếc mắt, thối lui đến Gia Đức trước cửa. mà Lưu Hiệp chính là khuếch Nhiên lững thững từ từ đi về phía nàng, chẳng biết tại sao, Hà Hoàng Hậu bỗng nhiên cảm giác cái này bán thẳng bé lớn thật sự là có chút đặc thù, như trước kia thấy có chỗ bất đồng, có chút nhượng nhân sợ cảm giác. chính mình vừa rồi lúc tới khí thế lảng người nhất thời quét một cái sạch, không để cho nàng do lui về phía sau một bước.

Nhưng là, Lưu Hiệp lại chậm rãi đi tới trước người của nàng, chỉ hậu nhẹ nhàng đem đầu vịn ở Hà Hoàng Hậu trên ngực. Hà Hoàng Hậu ngờ ngác đứng đứng ở nơi đó, chẳng biết tại sao, nàng muốn đem Lưu Hiệp đẩy ra, tuy nhiên lại chút nào ra không thủ. vốn là lần này nàng đã quyết định trước đem Lưu Hiệp nui dựa Thái Hoàng Thái Hậu Đồng Hựu trước diệt trừ, sau đó ở thủ đối phó Lưu Hiệp, hoàn toàn vì con mình diệt trừ hậu hoạn. nhưng là, bây giờ lại biến thành như vậy, là nàng không kịp chuẩn bị.

Lưu Hiệp đưa tay vịn ở nàng nửa bên đầu đặn thượng, gặp Lưu Hiệp nhẹ giọng nói: "Những lời này là nói một cái khác Lưu Hiệp nói cho người!" "Người, là duy nhất một không có tư cách nói với ta mẫu thân của ta nhân!" " Hà Hoàng Hậu vẫn này đồng tử Mãnh thu co rúm người lại. tiếp lấy gặp Lưu Hiệp trong ánh mắt dần hiện ra một tia tàn khốc, hân hung hăng chộp vào Hà Hoàng Hậu trên ngực, cảm giác đau đớn nhượng Hà Hoàng Hậu chau mày, có thể nàng mở miệng một cái lại phát hiện mình không cách nào phát ra âm thanh.

Bên cạnh Tổng Diên nhất thời vội la lên: "Trần Lưu Vương gia, người sao dám vô lễ như thế, mau thả thái hậu!"

Lưu Hiệp lúc này tài hậu lùi một bước, phảng phất cái gì cũng không phát sinh cười cười nói: "Há, xin lỗi, vừa mới nhìn thấy Hoàng mẫu, nhất thời quá mức kích động, không cẩn thận thân thiết quá mức điểm, Hiệp nhi ở chỗ này cho Hà Thái Hậu theo không phải là!" dứt lời, hân vội vàng khom người chào.

Đúng lúc này, Đồng Hựu thanh âm từ Vĩnh Lạc cung nội truyền tới nói: "Hiệp nhi, bên ngoài là không phải là người tới, làm sao nghe có tiếng huyền nào?"

Lưu Hiệp vẫn này, lập tức trở về nói: "Không có chuyện gì, chính là có khách nhân đến, Hiệp nhi chính chiêu đãi bọn họ. Hoàng tổ mẫu hôm qua trông tọt mệt nhọc, hôm nay hay lại là thật tốt nghỉ ngơi!"

Bởi vì này Vĩnh Lạc Cung thường thường có người đến, thí dụ như Tuân Úc Tuân Du đám người, Đồng Hậu kiến quán cũng không muốn quản, theo Lư Hiệp giầy vò, nằng ngược lại cái gì cũng không bận tâm.

Hà Hoàng Hậu nghe lần này đối thoại, nhất thời phục hồi tinh thần lại, nằng xem xa xa ả núp vệ binh, lại nhìn một chút một bộ không có vấn đề biểu tình Lư Hiệp, lạnh rên một tiếng, tiếp lấy phát tay áo xoay người chuẩn bị rời đi.

Bất quá nằng tựa hồ còn muốn nói gì, quay mặt lại dùng một loại kỳ Quái Nhân thần xem Lư Hiệp liếc mắt, hết sức bình phục trong lòng tức giận nhẹ giọng nói: "Ta thật hối hận, ban đầu không có đưa ngươi đồng thời giải quyết hết."

Lư Hiệp mỉm cười đối với đó: "Kia thật là quá đáng tiếc! Hiệp nhi vì Hoàng mẫu cảm thấy tiếc cho!"

Hà Hoàng Hậu quay đầu liền đi, lại thấy Lư Hiệp ở sau lưng nằng tiếp tục nói: "Cho nên ta cho tới bây giờ còn đối với ngươi lấy Lễ Tướng đối, là xem ở ngươi là phụ hoàng thê tử phân thượng. cuối cùng cho ngươi một câu thành thật khuyên, 'Đừng để cho quyền thế che đậy ngươi con mắt, cho tới cho ngươi không thấy rõ chính mình tình cảnh.' ngươi ở trong mắt bọn hắn, bất quá là một công cụ a."

Hà Hoàng Hậu vẫn này bỗng nhiên dừng lại, cuối cùng vẫn là dẫn người bước nhanh rời đi.

Hà Hoàng Hậu đám người vừa muốn đi vào Gia Đức Môn, Lư Hiệp lúc này cho Hứa Trữ một cái ánh mắt, Hứa Trữ hội ý trực tiếp tiến lên đem Tổng Diên cản lại.

Hà Hoàng Hậu nhất thời sửng sốt, không khỏi xoay đầu lại cảm tức nhìn Hứa Trữ, tiếp lấy nằng lập tức công khai, nhất thời nhìn về phía Lư Hiệp.

Lại thấy Lư Hiệp nói: "Hoàng mẫu có thể đi, nhưng là người này phải lưu lại, về phần nguyên nhân, ngươi tâm lý rõ ràng!"

Hà Hoàng Hậu không nghĩ tới lần này vì đối phó Đồng Hậu tới, lại ngược lại bị người lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác, bây giờ còn phải lưu lại Tổng Diên, phải biết Tổng Diên nhưng là tiên hoàng đứng Thập Thường Thị một trong, Lư Hiệp lại dám như vậy.

Tổng Diên nhìn Hứa Trữ đề ngang trước người hắn thềm quang Đại Chùy, nhất thời mộng, hắn quay mặt lại liền dùng chính mình hơi nhỏ giọng thanh âm chọc giận nói: "Sái gia là tiên hoàng đứng, Đương Triều trọng thần Thập Thường Thị một trong, ngươi nên can ta?"

Hứa Trữ nhẹ buông tay, chỉ thấy kia vào 5 10 cân Trọng Chùy nhất thời rơi xuống đất, chỉ nghe keng âm thanh, mặt đất tám đá nhất thời vỡ vụn ra. Tổng Diên sợ giật mình, trong lòng nhất thời sợ hãi.

Hứa Trữ một con khác chùy hoành cùng Tổng Diên trước mặt nói: "Ngô bất luận ngươi là ai, ngô chỉ nghe Vương gia một người mệnh lệnh! Vương gia gọi ngươi lưu lại, ngươi thì nhất định phải lưu lại!"

Tổng Diên thấy vậy không khỏi nhìn về phía Hà Hoàng Hậu, Hà Hoàng Hậu nhìn một chút Tổng Diên, nhưng là vừa rồi cũng bị Hứa Trữ Trọng Chùy tiếng chấn nhiếp, đối với bên cạnh hoạn quan thị vệ nói: "Đi mau!"

Tổng Diên nghe một chút, hai chân nhất thời như nhũn ra thoáng cái quỳ dưới đất.

Lư Hiệp nhìn một chút Tổng Diên cùng rời đi Hà Hoàng Hậu, không khỏi lắc đầu một cái, tiếp lấy lại tự mình cầm lên cái cuốc, nhìn chỉ còn lại mười mấy cây cỏ dại, nhắm ngay một cái dùng cái cuốc hung hăng vung xuống đi, nhất thời cái cuốc đến mức cỏ dại liên căn đào khởi, Lư Hiệp nhặt lên đào đi xuống cỏ dại, nhìn một chút tiện tay vứt xuống một bên giỏ trung.

Tiếp lấy lại chuyển hướng tiếp theo căn (cái), tự mình nói: "Mưa một chút tự sinh cỏ dại, xử lý cái dưa hấu viên cũng phiền toái như vậy, đào một cây, các ngươi này còn lại mấy cây, thật tốt chờ tiểu gia cái cuốc phục vụ, hết thầy chạy không thoát! !"

Dứt lời, liền lại bắt đầu ra sức quơ lên cái cuốc làm

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: cảnh còn người mất

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Chạng vạng tối, sắc trời mang theo chút u tối, Lư Hiệp đứng ở đình trước cửa đi, cũng không lâu lắm, liền gặp Đông Lai từ ngoài chạy tới, một bộ vội vàng về mặt.

Chỉ thấy Đông Lai một đường chạy đến Lư Hiệp bên người, Lư Hiệp đuổi kịp vội hỏi "Thế nào Thập Thường Thị có động tác sao?"

Đông Lai dập đầu trả lời: "Đúng như vua ta đoán, bây giờ Thập Thường Thị đã thỉnh Hà Tiến vào cung!"

Lư Hiệp gật đầu một cái, tiếp lấy tiếp tục hỏi "Trần Tử cùng Hứa Trữ bên kia làm sao?"

"Trần Tử đã đem Thái Hoàng Thái Hậu nhận được Lạc Dương ngoài nghề Cung, ngoài ra Hứa Trữ đã dẫn người đến Bạch Hồ Môn đi, phỏng chừng bây giờ đã đem Vân Thai nội Cẩm Vệ Quân đều quét sạch."

"Làm tốt lắm! người đi thông báo tần vinh, kêu lão sư ta bọn họ đều đang hoàng một chút, nhất là Khổng Văn Cừ, người biết hẩn tính khí, coi chừng bọn họ, ngàn vạn không muốn hành động, ngoài ra người đi Tuần Úc tiên sinh nơi đó, đem phong thư này đưa cho Tuần Úc tiên sinh." dứt lời Lư Hiệp từ trong ngực xuất ra 1 phong thư đưa cho Đông Lai.

Đông Lai nhận lấy tin, đem phong thư đặt ở đai lưng trong kẻ hở, hướng này là các thân vệ thói quen, toàn bộ đai lưng đều mang hai lớp.

Bất quá Đông Lai nhận lấy tin chỉ hậu cũng không trực tiếp đi, mà là Xử ở nơi nào bất động. Lư Hiệp nhất thời sững sốt nói: "Đều lừa thiêu mông, còn không mau đi!"

Nhưng là Đông Lai cũng không đi, lại vào trong ngực móc ra một cái hộp màu đen nói: "Vật này là ta trước khi đi Thập Thường Thị nơi đó, tiện tay Thuận đến, không biết có hữu dụng hay không?"

Lư Hiệp không khỏi nhận lấy Đông Lai trên tay cái đó hộp màu đen, mở ra xem, nhất thời kinh ngạc nói: "Cẩm Vệ Hồ Phù?"

Lư Hiệp nhất thời nhạc, đứng ở trên đài cao vỗ vỗ Đông Lai bả vai nói: "Bây giờ được a! cũng sẽ suy một ra ba! cầm vật này thời điểm, có người nhìn thấy sao?"

Đông Lai theo thói quen rút ra thép tát, tùy ý đi từ từ cái ót nói: "Không có, lúc ấy Thập Thường Thị vừa ra cửa chạy tới Hà Hoàng Hậu nơi đó, thị vệ cùng hoạn quan đều bị Thập Thường Thị điều đi!"

Lư Hiệp gật đầu nói: "Trẻ con là dễ dạy, không hồ là ta học sinh thân truyền! cho người ghi công! người cho Tuần Úc tiên sinh đưa xong tin chỉ hậu, mau nắm cái này Hồ Phù giao cho Tuần Du tiên sinh, nói cho Tuần Du hết sức điều tra hai ngàn Cẩm Vệ Quân ra khỏi thành trú đóng ở Lạc Dương hành cung, nhượng Trần Tử tạm thời nghe Tuần Du tiên sinh mệnh lệnh, để tránh sinh biến!"

Lư Hiệp sau khi thông báo xong, Đông Lai liền gật đầu xưng dạ, nhanh chóng rời đi.

Mà lúc này, Lư Hiệp chính nhớ được Hứa Trữ bao vây Bạch Hồ Môn Vân Thai đây! ban đầu chính hẩn vì Lư Giang sự, không thể không tự móc tiền túi cống hiến hai chục triệu tiền đến quốc khố, hôm nay là nên trả lại gấp bội thời điểm, này quốc khố chính mình nếu không lấy, tự có những người khác đục nước béo cò, phi thủy làm sao có thể lưu ruộng người ngoài, huống chi những thứ này kể toán chính mình mang theo người, càng có thể vật tẫn kỳ dụng.

Lư Hiệp đối với hốt bạc rất có thích, bây giờ chính mình Hữu Đạo cụ lan, tự nhiên liền có thể bỏ qua này hoàng cung Bảo Khố, tiền tài vật còn là mình siết là đứng đầu thoải mái, ăn được ngủ được sướng như tiên, đếm tiền đến bong gân, chưa chắc đã không phải là một loại thỏa mãn chính mình lòng hư vinh phương thức.

Lư Hiệp cũng không trễ nãi, trực tiếp lên đường đi trước.

Sau nửa giờ, Vân Thai lầu các ra, Hứa Trữ và mấy trăm tên thành tâm ra sức Lư Hiệp Cẩm Vệ Quân đồng thời trấn thủ tại Vân Thai trước.

Mà lúc này Lư Hiệp, chính hát nha nha ca khúc, tại Vân Thai lầu các trong bảo khố vọt đông vọt tây, vui vẻ dị thường. bởi vì Linh Đế sống một năm nguyên nhân gây bệnh bởi vì, năm nay quốc khố hiển nhiên so với năm trước muốn sung túc rất nhiều, Lư Hiệp không nghĩ tới, này Thập Thường Thị còn rất hội hốt bạc. hẩn đơn giản lật hạ sổ sách, gấp quốc khố trên trương mục, lại có 113 triệu tiền, quả thực lệnh Lư Hiệp kinh ngạc.

Mặc dù bây giờ lạm phát lợi hại, nhưng là số tiền này duy trì triều đình hai năm vận chuyển là không thành vấn đề, về phần tiêu tiền như lưu thủy Lư Hiệp, cũng đủ để sử dụng thời gian một năm Lư Hiệp vốn là còn mấy triệu tiền hơn trước, bây giờ chập vào nhau vượt có một trăm hai chục triệu tiền. mà Lư Hiệp sở vơ vét toàn bộ vàng bạc đại tiền, bao gồm trước khi trong quốc khố đánh cắp cùng 3 tổ sơn Bảo Khố kim tiền chung vào một chỗ ước chừng giá trị hơn hai ức tiền, bây giờ lại thu trong quốc khố còn lại vàng bạc, Lư Hiệp đại tiền giá trị tự vượt qua 400 triệu tiền. cũng đủ Lư Hiệp làm rất nhiều chuyện.

Ngoài ra Lư Hiệp đem bên trong toàn bộ đồ cổ Thư Họa trên Kỳ Dị bảo hết thấy bỏ vào trong túi, từ người hiện đại quan điểm, Lư Hiệp đối với vàng bạc, Ngọc Khí cùng Bảo Châu rất là yêu thích, chẳng qua hiện nay Lư Hiệp cũng không thiếu, Tam Quang chính sách, chính là định đem này Vân Thai Bảo Khố bàn cái không.

Màn đêm dần dần hạ xuống, trong hoàng thành nhưng là tiếng giết nổi lên bốn phía, ánh lửa oánh oánh, khắp nơi có thể thấy nhân nắm cây đuốc, tay cầm mạng Huyết Dao, bốn tấu khắp nơi. mà bọn họ trải qua địa phương, mấy cô hoạn quan thi thế thất oai bát nữ nằm ở nơi đó không nhúc nhích, có vài người trong ngực thậm chí còn bung quần áo cùng thức ăn, dựa vào nét mặt của bọn họ có thể thấy được, ở tại bọn hẩn còn không có bất kỳ ý thức

dưới tình huống cũng đã được phán định tử hình.

Lúc này, lóe lên ánh lửa cùng trong hoảng loạn, mấy cái hoạn quan thật vất vả từ trong vòng vây trốn ra được, bọn họ đường tắt Bạch Hồ Môn, mặt sau lại thích nhiều binh lính đang đuổi giết bọn họ. bọn họ trong đó có vài người thậm chí không kịp biết tại sao phải được đuổi theo. đúng lúc này, một tên trong đó lạc hậu hoạn quan, thấy Vân Thai chỉ môn, trong lòng hơi động, liền thoát khỏi những người khác, tưởng trốn vào tị nạn, đúng lúc có thể né tránh truy binh tầm mắt. nhưng là đang ở hần đi vào Vân Thai môn đình một khắc kia, một cái Chiến Đao bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hần. gờ tay chém xuống, còn không có đợi hần có động tác khác, hần liền chậm rãi ngã xuống, mà cầm đao người thuận thế kéo hần vạt áo, tiện tay hất một cái, liền đem hần vứt xuống bên cạnh một nhóm trong thi thể.

Cùng lúc đó, 1 rất là anh khí tướng quân mang theo truy binh chạy tới, chính là Tào Tháo!

Hần mang theo truy binh nhanh chóng Sát tướng còn lại mấy cái chạy trốn hoạn quan, đồng thời đã trải qua Vân Thai. hần hồi đầu dưới, liền thấy Vân Thai môn đình cạnh sở lạc 1 chông hoạn quan thi thể.

Tào Tháo nhất thời sửng sốt, tiếp lấy liền theo bản năng chuyển hướng Vân Thai Môn, đúng lúc gặp 1 toàn thân giáp trụ vậy cá Ngân Giáp, tay cầm nhuộm huyết chiến đao đứng mảnh người đứng ở nơi đó, nhất là người này bên hông sở treo hai cây Trọng Chiến Chùy sở hiện ra nhân nhạ Thanh Quang nhượng Tào Tháo mí mắt không khỏi nhảy lên mấy cái. hần là đã trải qua chiến sự nhân, tự nhiên có thể nhìn ra được như vậy hai Tịnh Chiến Chùy, tại dưới tay người này hội phát huy cái dạng gì tác dụng. bất quá lúc này, chính là đuổi giết Thập Thường Thị thời khắc mấu chốt, vừa rồi kia kêu một cái hoạn quan trung, trong đó có một hai vị trang trí thành tiểu thái giám Thập Thường Thị lẫn vào trong đó! ánh mắt của hần cũng không có tại tướng quân giáp bạc trên người dừng lại quá lâu, liền vội vã dẫn người đuổi giết trước mặt chạy trốn hoạn quan.

Kia người khoác vậy cá Ngân Giáp chiến tướng một đường lạnh lùng đưa mắt nhìn Tào Tháo đi qua Vân Thai Môn, hai người hí kịch kiêu lại lần gặp gỡ, bất quá lần này cũng đã cảnh còn người mất không bao giờ nữa là dựa theo lịch sử nguyên hữu quý tích. hần không phải là Tào Tháo tướng quân, Tào Tháo cũng không phải hần Chủ Công.

Đúng lúc này, Lưu Hiệp trùng hợp liếm xong tài sản từ Vân Thai bên trong cửa đi ra, đúng lúc thấy Tào Tháo quay đầu rồi đi bóng lưng.

Kia Ngân Giáp chiến tướng gặp Lưu Hiệp tới vội vàng bái lễ, Lưu Hiệp khoát tay nhượng hần không cần đa lễ, tiếp lấy đi lên trước bắt vậy cá Ngân Giáp chiến tướng tráng kiện cánh tay, kia chiến tướng tựa hồ đã sớm biết ý hần, cánh tay dễ dàng vừa nhấc, Lưu Hiệp liền thoảng cái được mang lên hần vĩ ngân trên bả vai, y theo Lưu Hiệp dáng mới vừa tốt ngồi ở trên vai hần, lộ về đến mức dị thường hài hòa. Lưu Hiệp chỉ chỉ Tào Tháo dần dần cách xa bóng lưng hỏi "Trọng Khang, ngươi cảm thấy vừa mới cái kia tay cầm Thanh kiếm tướng quân làm sao?"

Hứa Trữ lại xem hần đi xa bóng lưng nói: "Còn lại không biết, nhưng là hần chiến lực cùng đại ca so với cũng kém thượng không ít! nếu là Chủ Công nghĩ, Hứa Trữ một bữa là được đem định vào dưới chân!"

Lưu Hiệp nghe một chút không khỏi cười nói: "Trọng Khang lời ấy khác biệt, hần chiến lực quả thật không được, nhưng là một cái nhân thực lực hay không cũng không phải là xem người này biết bao vũ dũng. nếu như Trọng Khang sau này tướng kiến công lập nghiệp, chỉ là có vũ dũng còn chưa đủ, ít nhất cũng phải thiếu uống nhiều chút tửu, đọc nhiều điểm binh thư, mới có thể có thể đảm nhiệm 3 Quân Thống soái, tổng cầm bữa nói chuyện sao được!"

Hứa Trữ nghe xong tựa hồ suy nghĩ một chút, buồn bực gật gật đầu nói: "Đọc nhiều thư ngược lại không có vấn đề gì, chính là uống rượu Hứa Trữ cũng muốn thiếu uống, có thể không biết sao Chủ Công dưới trường không khỏi uống người, sợ là Hứa Trữ tướng bản cũng bản không dùng được đi "

Lưu Hiệp nghe xong nhất thời cứng họng, này thật đúng là một vấn đề. bất quá tật xấu này bao nhiêu cũng là Lưu Hiệp chính mình quán đi ra, xem ra sau này có phải hay không cũng điểm hướng phương diện này cân nhắc, nếu là say rượu hồng việc sẽ không tốt.

Lưu Hiệp gật đầu một cái, tiếp lấy liền đối với Hứa Trữ nói: "Bây giờ chỗ này đã đối với chúng ta sự, nhanh chóng rút lui, nơi này tự tùy bọn hần giày vò đi!"

Nghe Lưu Hiệp lời nói, Hứa Trữ liền hướng còn lại Cẩm Vệ Quân vẫy tay, trăm tên Cẩm Vệ liền cùng từ Vân Thai nhanh chóng rút lui, ngay tại lúc đó, chính hần cũng chờ Lưu Hiệp bước từ từ hướng Hoàng Thành Nam Môn phương hướng đi tới, hai người thân ảnh dần dần biến mất ở trong đêm tối.

Ps: ta nghĩ rằng nói, đề cử Ca, ta đây nhớ người

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 75: Đồng Trác đánh tới

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Ban đêm, Lạc Dương trong thành tiếng la giết dần dần bình tĩnh, khi thì lóe lên ánh lửa cũng dần dần tắt, kèm theo mà tới là tờ mờ sáng đến, chẳng qua là chân trời thái dương cũng không xuất hiện cũng đã được thật mỏng mây mù che kín.

Lạc Dương sớm muộn là mát lạnh, Lư Hiệp ngồi nằm ở giường, nhàn nhạt Thanh Khí ở trên người hần trần ngập, những khí tức kia phảng phất có quy luật cùng đầu chân một dạng từ Nội Đan Điền đến thất lưng dương quan, lại từ khí trùng nhắm thẳng vào vùng đan điền, những khí tức kia tại vùng đan điền liều chết xung phong một trận chi hậu lại quanh co đến trở về Huyệt đi trở về thất lưng dương quan trở về Nội Đan Điền, cứ như vậy Đan Điền Chi Khí không ngừng đi qua Thanh Khí cọ rửa, dần dần đem bế tắc kinh mạch khai thông.

Từ khi Thiếu Đế Lư Biện kế vị sau này, Lư Hiệp mỗi ngày trừ trồng rau tiếp khách ra, làm nhiều nhất chính là luyện công, bây giờ Bách Biến Toàn Năng công pháp Đệ Tam Tầng đã có sở Đại Thành, chắc hẳn thêm một năm nữa nhiều thời gian là có thể có đột phá, đến lúc đó là có thể từ từ vượt qua vòng tay độ tiến triển, cùng lúc đó mỗi một tầng công pháp luyện thành, cùng với liên kết là, vòng tay sẽ mở ra tân quyền hạn, đối với tân quyền hạn Lư Hiệp vẫn là rất mong đợi.

Nếu là có cơ hội, có thể tái được một ít thăng cấp bảo thạch, đưa tay vòng tay đánh vào đến vượt qua cấp , đến lúc đó, Lư Hiệp tự thật có thể làm rất nhiều cang ra sức sự. so với như nhân gia đều tại cưỡi ngựa tri sinh sa trường, mà trong đó lại có trắng nhọt diện anh dũng chiến tướng, tay cầm Phương Thiên Họa Kích, cưỡi lạc phong việt dã mô tơ xe gắn máy, nhanh như điện chớp, một đường tuyết trần, đến mức sở hướng phi mỵ kia là bức nào tiêu sái, loại này tuyệt vời cùng cảm giác thành tựu, không thể bảo là ngoại nhân nói cũng .

Chỉ một lúc sau, khách khí diện thật nhiều động tĩnh, Lư Hiệp dần dần tỉnh lại, hần hai mắt chậm rãi mở ra lại phát hiện mình trên người lại nhiều một món khoác chăn mỏng. Lư Hiệp biết sẽ làm như vậy chỉ có Hi nhi cùng Nhị nhi, bởi vì tại trong mắt người khác, Lư Hiệp đều là vượt quá một loại tồn tại, tốt như cái gì đều tại hần nằm trong bàn tay, có thể chỉ có Hi nhi cùng Nhị nhi, như cũ như hần vừa mới đến này Tam Quốc thế giới thời điểm như thế, đưa hần trở thành hải tử một loại chiếu cố.

Đúng lúc này, có tiếng đập cửa vang lên, Lư Hiệp mở cửa nhìn một cái, người tới chính là Đông Lai. Lư Hiệp nhượng Đông Lai làm xong Tín Sứ công việc chi hậu, liền lập tức kém hần đi tìm hiểu bên trong hoàng cung tình huống, mặc dù Lư Hiệp biết Đông Lai đã bận rộn cả đêm, có thể bởi vì bây giờ tân vinh cần muốn ước thúc Không Dung Công Tôn Độ đảm người, mà những người khác cũng không phải là Cẩm Vệ, xuất nhập hoàng cung đều sẽ xuất hiện một chút phiền toái. cũng chỉ có thể Đông Lai làm công việc này.

Đông Lai thứ nhất, liền cau mày đối với Lư Hiệp nói: "Hồi bẩm Trần Vương, Tào Tháo cùng Viên Thiệu bây giờ đã đem hoàng cung chiếm lĩnh, bây giờ hoàng thượng cũng tại trong tay bọn họ, bất quá lại có một dạng nhất là kỳ hoặc."

"Ồ? người cát nói nghe một chút!" Lư Hiệp gật đầu nói.

"Trước khi Tào Tháo cùng Viên Thiệu đám người ở vây công Thập Thường Thị thời điểm, Trương Nhượng cùng Triệu Trung bỗng nhiên dẫn mấy chục Cẩm Vệ giết ra, dĩ thường anh dũng, trong đó Triệu Trung không địch lại Viên Thiệu thủ hạ tướng lĩnh được chém chết, nhưng là Trương Nhượng cũng không biết khiến cho cái gì Yêu Pháp. ở nơi này hoàng cung vài chục năm cho tới bây giờ chưa từng nghe qua Trương Nhượng có vũ kỹ gì. bây giờ lại dẫn người chém xuống trăm người, giết ra khỏi trùng vây, đột nhiên chạy ra hoàng thành, cũng không biết đi nơi nào, mọi người đều không cách nào tìm tới hần bóng người. nhưng là đứng đầu làm người ta kỳ quái là, rõ ràng chạy đi Trương Nhượng, nhưng lại tại thừa ánh sáng điện bị người phát hiện, được một cái bình thường không có gì lạ tiểu binh chém chết. ngô văn Tào Tháo tra hỏi kia tiểu binh, nghe nói này Trương Nhượng lúc ấy, từ từ thừa ánh sáng điện đi ra lúc rất là hốt hoảng, kia tiểu binh vừa thấy tựu một đao đưa hần chém chết, không chút nào thấy hần có võ công gì đáng vẽ. Tào Tháo nhìn Nhân Thi thủ, lập tức xác nhận hần là Trương Nhượng. nhưng trước khi giết ra khỏi trùng vây người ta cũng đã gặp, cũng đúng là Trương Nhượng. nhượng nhân không thể tưởng tượng nổi a!"

Lư Hiệp nghe một chút, trong lòng tư tưởng một phen nói: "Quả thật kỳ hoặc!"

Lư Hiệp trong lòng nói: thật giả Trương Nhượng? không biết có cái gì không âm mưu, này Trương Nhượng rốt cuộc là người nào? trước khi Lư Hiệp hỏi hoàng cung gặp mặt Linh Đế thời điểm, Trương Nhượng tựu lộ ra một tia đặc thù, Lư Hiệp một mực ký tại tâm lý. cho nên hần một mực không tính trực tiếp động thủ đối phó Trương Nhượng, nhượng lịch sử tự nhiên tiến hành, mượn tay người khác trừ hần. bây giờ một cái Trương Nhượng chạy trốn, một cái Trương Nhượng bỏ mình. Lư Hiệp theo bản năng lưu một chút Tâm.

Tiếp lấy liền tiếp tục hỏi "Đồng Trác bên kia vào thành không có?"

Đông Lai nói: "Hần còn không có, bất quá rạng sáng trước khi, vạn phát từng phái qua tin tức tới, Đồng Trác đã tại ngoài năm mươi dặm hạ trại, bây giờ chính dẫn đội chạy tới, chắc hẳn cũng mau đến!"

Lư Hiệp nói: "Vạn phát tiểu tử kia làm Đồng Trác con rể, có thể cho hần tiêu sái một trận, hôm nay là nên dùng thượng hần thời điểm!"

Bất quá Đông Lai lại về mặt đau khổ lắc đầu cười nói: "Hần là tiêu sái, nhưng là nghe lúc nào tới tin nói Đồng Trác con gái cũng không xinh đẹp, vạn phát lần này Vô Gian Đạo cũng còn được không dễ dàng!" Đông Lai cùng Lư Hiệp lâu cũng học nhiều chút mới mẻ từ ngữ, mặc dù không biết vì sao gọi như vậy, nhưng là, đại thể ý tứ cũng biết.

Lư Hiệp tà ác cười khan hai tiếng, tại Lư Hiệp trong ấn tượng, Đồng Trác xấu xí hình tượng đã sớm định hình, con gái hần Nhi lớn lên bộ dáng gì còn thật không dám bảo đảm. Lư Hiệp tại đầu năm chính mình rời đi hoàng cung thời điểm liền kêu vạn phát đi làm một chuyện, chính là đánh vào Đồng Trác nội bộ tập đoàn. hần cũng thay hình đổi dạng, đổi một thân phận, tên đổi thành Lý Nho.

Đối với Lý Nho người này, Diễn Nghĩa trên đối với hần, đại gia phủ lên, hần là người thứ nhất xuất hiện trí năng, hần mưu đồ đem Đồng Trác tập đoàn

mang lên cực kỳ cao điểm vị. nhưng là Chính Sử trên, Lý Nho nhưng là Hán Thiếu Đế Lang Trung Lệnh, mặc dù chi hậu đã từng độc sát qua Thiếu Đế, nhưng hán hiền nhiên không có Diễn Nghĩa trung lời muốn nói như vậy kinh điển.

Lưu Hiệp chỗ Tam Quốc thế giới, đối với Lý Nho điểm này là theo Chính Sử giống nhau, nhưng là lúc này, Lý Nho liên Lang Trung Lệnh đều còn không có làm, liền bị Lưu Hiệp âm thầm giết. cướp lấy là nhượng thân vệ một trong vạn phát đánh thay Lý Nho tên đi cùng Đồng Trác thân cận.

Vừa Nhiên cái thế giới này cũng không có Đồng Trác con rể Lý Nho, như vậy chính mình tự sáng tạo một cái Đồng Trác con rể, nhượng cái này Vô Gian Đạo Lý Nho, tại Đồng Trác trong tập đoàn rực rỡ hào quang.

Vạn phát là Lưu Hiệp mười tên thân vệ một trong, người này có trung cấp kỹ năng thông minh thiện ngôn, là một hiếm thấy cơ trí chủ. ban đầu Lưu Hiệp đối với hán cùng Đồng Lai hai người ai đi làm Đồng Trác con rể mà khó mà lựa chọn. có thể cuối cùng vẫn là lựa chọn vạn phát, dù sao vạn phát ngay sau đó ứng biến bản lĩnh tại mười tên thân vệ trung cũng là quá rõ ràng, nhượng hán đi, so với nhượng Đồng Lai đi càng lệnh Lưu Hiệp bớt lo. kết quả không phụ kỳ vọng. cũng không lâu lắm tự truyền tới hán cưới Đồng Trác Nhị tiểu thư, trở thành Đồng Trác gia con rể sự. nghe này Đồng Nhị tiểu thư rất là dũng mãnh, nhưng là đang làm vạn phát lão bà chi hậu, lại lại cũng không nghe được liên quan tới vạn phát gia viêm khí quản thanh âm, nhượng nhân xem thế là đủ rồi.

Có thể là vì sao sẽ như thế, người khác không biết, Lưu Hiệp lại biết. hoàn toàn quy công cho hán mấy hộp Vĩ ca cùng cao cấp tượng khẩu khí giới. ngoài ra truyền thụ cho hán một quyển Ngự Nữ đại pháp, đây chính là Lưu Hiệp kinh nghiệm kiếp trước Kết Tinh tổng kết, không dám nói nhất định bảo đảm bắt lại ai, có thể 80-90% vẫn là không có vấn đề.

Như nay Đồng Lai cũng đứng chỉ bội phục đầu rạp xuống đất, nếu là cái này nhiệm vụ giao cho hán, hán có thể không dám hứa chắc hoàn thành cùng vạn phát ngon giống vậy.

Gặp Đồng Lai than thở một hồi, bỗng nhiên vang lên một chuyện tiếp tục nói: "Bây giờ Tào Tháo cùng Viên Thiệu đã mang theo Thiếu Đế hướng nghề này Cung đến, dù sao hoàng cung bây giờ khắp nơi nhuộm máu. chắc hẳn bọn họ là muốn cho Thiếu Đế trước tiên ở nghề này Cung đợi một trận, đợi hoàng cung được quét sạch chi hậu, lại đem Thiếu Đế mời về đi. theo như lễ phép, chúng ta là không phải là hán trước đi nghênh đón xuống."

Lưu Hiệp gật đầu nói: "Từ khi ta người anh này đem Hoàng Đế chi hậu, ta nhưng là rất lâu không thấy hán, tưởng niệm rất! là nên xem hán "

Đồng Lai gật đầu nói phải, tiếp lấy liền lập tức theo sát Lưu Hiệp chi hậu, cùng dẫn mấy tên thị vệ đi nghênh đón Thiếu Đế.

Lạc Dương bên ngoài thành, quan đạo.

Đại đội nhân Mã Cử đến đại kỳ từ từ hướng Lạc Dương thành đẩy tới, xa xa liền nhìn thấy Lạc Dương thành đường ranh, gọi vào trong mắt mọi người. trong đó dẫn đầu 1 Kỳ Tướng quân tự trong đội ngũ võ ngựa ra, gặp Viễn Phương thật giống như có Hoàng Kỳ đến gần, hán vội vàng giục ngựa đến sau lưng dường như là Thông soái tướng quân trước mặt, chỉ thấy này tướng quân tông Tu nông đậm, mắt to mày rậm, mặt mũi ngược lại anh vũ. chẳng qua là giữa hai lông mày tự có một cỗ dũng mãnh khí. thân cao bảy thước có thừa, vòng eo rộng rãi, có chút giống là lùn nhiều chút, tiểu Nhất Hào Hứa Trữ.

Kia Sách Mã tướng quân chạy tới nói: "Chủ Công, phía trước có một xe đội lái tới, đều cử Long Hoàng Kỳ, chắc là Hoàng Đế nghi giá!"

Người kia nghe xong, cũng có một chút ngạc nhiên, liền lập tức nhắc tay nói: "Truyền lệnh chúng tướng đình quân!"

Kia Sách Mã tướng quân, gật đầu xưng dạ, vì vậy lập tức hô to kỳ quái khẩu hiệu, giống như Mã Minh, những tướng sĩ đó nghe một chút, lập tức đình quân chỉnh đốn."

Thấy kia dũng mãnh người tiến lên phía trước nói: "Lý Giác Quách Tỷ hai người nghe lệnh, theo ta tiến lên tìm hiểu ngọn ngành!" dứt lời, liền cưỡi ngựa phải đi.

Chẳng qua là lúc này mặt sau có một người cưỡi ngựa vội vàng theo kịp, người này mặc Sĩ Nhân nho phục, mi vũ thanh tú, mau mau trước, cao giọng nói:

"Tướng quân không thể!"

Ps: hôm nay dậy sớm giường, thẳng đến mười giờ rưỡi, giống như ngủ không ngon, trong đầu đều trống rỗng

Hoàn thành, hô to đề cử Ca và hội viên điểm kích tỷ tỷ giường tự .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: kiến giá tới chậm

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Đồng Trác kéo ngựa thừng, quay đầu hướng sau đó người hỏi "Vì sao không thể?"

Người này đuổi theo, đối với Đồng Trác nói nhỏ: "Không biết nhạc phụ lần này vào kinh là nghĩ tọa ủng Lạc Dương chấn nhiếp thiên hạ, hay lại là tưởng chỉ làm một người bình thường quyền quý."

Đồng Trác nghe xong không khỏi sững sờ, tiếp lấy hần phát râu suy tính một chút, cũng không trả lời ngược lại hỏi "Không biết Văn Hoài lời ấy ý gì?"

Kia thanh tú mặt mũi nhân thủ đỡ râu ngắn, nhẹ giọng nói: "Thỉnh nhạc phụ mượn một bước nói chuyện!"

Đồng Trác đầu tiên là bỗng nhiên dừng lại, nhìn như có chút do dự, nhưng là hần đối với Lý Nho này người hay là rất tín nhiệm. dù sao này Lý Nho là con rể hần, bình thường thời điểm luôn luôn số Lý Nho chủ ý nhiều nhất, có rất nhiều sự đều phải dựa vào Lý Nho tham mưu, lần này cũng không ngoại lệ. Đồng Trác thấy hần như thế tận tụy, nhất định là có đại sự, vì vậy xuống ngựa cùng Lý Nho đến gần.

Tiếp lấy Lý Nho liền nói: "Nhạc phụ lại có thể tưởng tượng đến, nếu như ngài cứ như vậy 3 kỵ người đi trước, đến lúc đó cho dù là gặp Tiểu Hoàng Đế, thủ hạ bọn hần kia đám đại thần cũng sẽ không coi trọng ngài, huống chi nhạc phụ lần này chỉ đem 5000 Quân Tiên Phong chạy tới, ngài ở trong mắt bọn hần Tịnh không có được uy nghiêm. nhưng là nếu như nhạc phụ đi ngược lại con đường cũ, ở tại bọn hần đường phải đi qua đình quân trú đóng, đợi bọn hần thủ nhất, nhạc phụ lại đi lên bãi lễ, đến lúc đó vung cánh tay hô lên, đằng sau ta 5000 Tây Lương quân kêu gào, tất hội trấn áp Hoàng Đế một nhóm, đến lúc đó nhạc phụ cũng không cần bảo hần biết môn số người là bao nhiêu, bọn họ sẽ cho là nhạc phụ dẫn người đông đảo, sẽ tự coi trọng nhất đẳng, chỉ có một đơn này nhất trọng gấp mặt, là được kêu Kỳ nhút nhát khó an, chờ nhạc phụ vừa vào thành, có 5 Thiên Kỵ Binh vào ở, những thứ kia Cẩm Vệ Quân đều không chịu nổi một kích, lo gì Lạc Dương không chừng! đến lúc đó, nhạc phụ tảo thanh triều đình, giết một người răn trăm người, hiệp thiên tử, lệnh thiên hạ, dưới một người trên vạn người, há có thể không Uy Chấn Thiên Hạ!"

Đồng Trác nghe một chút, hần ánh mắt ác liệt đối với Lý Nho nhìn chăm chú một lúc lâu, Lý Nho gặp Đồng Trác như thế nhìn chăm chú, không khỏi hơi ngần ra, lại thấy Đồng Trác rút cuộc chậm rãi gật đầu nói: "Văn Hoài kế này rất hay!" tiếp lấy hần nặng nề chụp hai cái Lý Nho bả vai, đưa hần chụp cái lão đảo, liền cười to nói: "Không hổ là ta Đồng Trác con rể, quả nhiên bất phàm, ha ha ha ha!"

Lý Nho phát tay áo xoa một chút mồ hôi, cười xoa một phen. Đồng Trác cái gì tính khí hần vẫn biết, nói Sát liên Sát, đã từng có một món lệnh Lý Nho ăn tượng sáu nhất một chuyện.

Cũng bởi vì Nguyên Phối phu nhân không muốn Đồng Trác cưới tiểu, Đồng Trác kêu Kỳ bồi tửu nàng không chịu, kết quả Đồng Trác say rượu nổi trận lôi đình, tui sống đem Nguyên Phối phu nhân dùng roi da đánh chết. tình rượu chi hậu gặp trầy da sứt thịt đã tắt thở Nguyên Phối phu nhân, cũng chỉ là thần thương một chút, liền thần nhiên như thường.

Theo Lý Nho hơn nửa năm quan sát, ở trong mắt Đồng Trác trọng yếu chỉ có 4 dạng: binh quyền, chiến mã, mỹ nhân cùng hần Đồng Trác chính mình tài sản tánh mạng. về phần còn lại, đều có thể bỏ qua.

Lúc trước, hần từ Lưu Hiệp thủ hạ nhận được cái này nhiệm vụ thời điểm, ngược lại chưa từng nghĩ tại Đồng Trác thủ hạ có nguy hiểm tánh mạng, có thể chỉ có đến bên cạnh hần mới có thể phát hiện hần đáng sợ. người này mặc dù nhìn như đại khí, phàm là đều không để ở trong lòng, nhưng lại tâm tư cực kỳ kín đáo, đồng thời thủ đoạn ác liệt tàn nhẫn, có thể thoáng cái liền nhìn ra người khác sợ cái gì, nhưng bắt luận kẻ nào thấy hần chi hậu cũng có thể từ sâu trong nội tâm cảm thấy đứng ngồi không yên.

Hơn nữa cái đó Đồng Nhị tiểu thư cũng không phải ăn chay, mặc dù tướng mạo một dạng nhưng lại tự có một phen sắc sỡ quyền rũ, dáng vẻ kia giống như Thủy Xà, tui sống đem người hút khô. Lý Nho thậm chí không dám hứa chắc nữ nhân này với hần thành thân trước khi cùng bao nhiêu cá nhân Hợp Hoan qua. háo dâm dễ gần cũng như cha, nếu không phải Lý Nho tìm tới đối phó tha phương pháp, thật đúng là không cách nào làm khá người con rể này. mấy tháng này cuối cùng, Lý Nho đều dựa vào Lưu Hiệp cho mấy hộp Xuân Dược cùng chấn động món đồ chơi giải quyết nàng, cũng không có cùng nàng Hợp Hoan phân nửa. bởi vì Xuân Dược thuốc mê sảm tạp say mê nguyên nhân, Đồng Nhị tiểu thư cũng chưa từng phát giác được Lý Nho cũng không có làm qua nàng.

Thứ yếu, nhờ có Lý Nho trợ giúp Đồng Trác nghĩ kế, tiêu diệt mấy đợt Hoàng Cân dư đảng, hơn nữa thu nạp số lớn lương thực tiền tài, mới hoàn toàn nhượng Đồng Trác đối với hần tin cậy cực kì. bằng không người con rể này có thể hay không làm tiếp hay lại là không thể biết được.

Bây giờ, rốt cuộc chờ tới hôm nay, có thể trở về kinh thành thời gian, chính mình một mực nhắc lên mười tám phần tinh thần cũng có thể thả lỏng một ít.

Dứt lời, Đồng Trác liền lập tức như Lý Nho lời muốn nói từ từ hành quân, đến phía trước ngoài trăm thước Hoàng Kỳ trải qua đường phải đi qua thượng.

Không có quá nhiều lúc chỉ thấy Tào Tháo Viên Thiệu một nhóm quân binh che chở tại xa giả trung còn có chút kinh hoàng Thiếu Đế Lưu Biện, bây giờ Lưu Biện nhìn chỉ so với Lưu Hiệp hơi lớn một chút, mi thanh mục tú cùng Lưu Hiệp có 6 phần tương tự.

Tào Tháo 1 thấy phía trước quân mã, nhất thời biến sắc, lập tức giục ngựa đến gần Viên Thiệu nói: "Bản Sơ huynh, phía trước có quân mã đến gần, dựa theo giờ này, này quân mã phải là Đồng Trác bộ đội. chúng ta phải làm tận tụy đi chậm, chờ kia Đồng Trác tự mình đến nghênh giá mới được!"

Viên Thiệu luôn luôn tự chuẩn hậu nhân của danh môn, từ nhỏ đối với Tào Tháo chính là không lớn thấy hợp mắt, nếu không phải thuở nhỏ luôn luôn số Tào Tháo nhiều chủ ý, bọn họ những người này cũng sẽ không mang theo Tào Tháo. không khỏi khinh thường nói: "Này Đồng Trác dù nói thế nào cũng

là đại hán thần tử, bây giờ hoàng thượng ở chỗ này, ngô không cần sợ hãi chi! Đồng Trác là chúng ta nghênh đón trừ loạn, bây giờ họa loạn đã bình, một lát nữa đợi bọn họ tới, liền thỉnh hoàng thượng hạ mệnh lệnh, tự gọi hân rồi đi là được!"

Tào Tháo gặp Viên Thiệu một bộ như thường tình, lại trả lời như vậy, trong lòng bí chi tiện không muốn đang cùng chi lại chuyện trò, tự nói: "Phải biết mời tới dễ dàng, muốn đưa đi, sợ rằng khó "

Chỉ một lúc sau, Đồng Trác liền dẫn đội cùng Hoàng giá gặp nhau, Đồng Trác thấy vậy cũng không xuống ngựa, quan sát một chút Hoàng Đế nghi giá chi hậu bộ đội, tay vịn nòng đâm râu đen mị khỏi con mắt, cũng không kiến giá ý tứ. đúng vào lúc này, Đồng Trác giờ tay lên tỏ ý đình quân.

Đồng Trác giục ngựa tiến lên cố ý mắng: "Phía trước người nào bộ đội! gặp ta Đồng Trác chi Tây Lương Thiết Kỵ còn không mau mau nhường đường! !"

Viên Thiệu cùng Tào Tháo gặp Đồng Trác thật không ngờ nói, nhất thời nhìn nhau, tiếp lấy Viên Thiệu giục ngựa tiến lên phía trước nói: "Đây là Hoàng Đế nghi giá, khởi hữu cho thần tử nhường đường đạo lý! người Đồng Trác thân là mệnh quan triều đình, gặp Hoàng Đế nghi giá chẳng phải ứng mau xuống ngựa tiếp giá, sao dám vô lễ như thế!"

Đồng Trác gặp Viên Thiệu giục ngựa tiến lên, quan sát một chút hân cười to nói: "Trẻ em, người thì là người nào? nếu là Hoàng Đế nghi giá, ta sao không thấy hoàng thượng một thân! người chờ lại cũng dám rầy ta Đồng Trác. phải biết ta Tây Lương Thiết Kỵ không cho người làm nhục!" dứt lời, Đồng Trác vung cánh tay hô lên, vừa rồi trận tốt mấy ngàn Tây Lương quân nhất thời cùng kêu lên hô to.

Sát! sát sát sát! chinh tề thanh âm vang dội Vân Tiêu ngàn người kêu lên, lại thắng được vạn người, Tây Lương Chiến Kỵ danh bất hư truyền! !

Tiếp lấy nhất thời một trận phân tranh Ramma minh, liền tiếp, nhượng nhân căn bản là không cách nào nghe ra bọn họ tăng thứ, cũng không cách nào biết được bọn họ số người, chỉ cảm thấy thanh âm chạy dài không dứt, phảng phất có mấy chục ngàn chiến mã cùng hí.

Viên Thiệu nghe một chút nhất thời hốt hoảng, vì vậy liền giục ngựa lui về phía sau. lại thấy nghi giá trung Thiếu Đế Lưu Biện xe cộ do Tào Tháo dẫn chậm rãi về phía trước.

Tào Tháo hét lớn một tiếng: "Hoàng thượng ở chỗ này, người chờ trọn đại mắt nhìn rõ ràng!"

Đồng Trác nghe Tào Tháo rống to, lúc này mới lần nữa nhấc tay, mặt sau Mã Minh kêu lên cũng lập tức dừng lại, chẳng qua là không trung còn mang theo nhàn nhạt hồi âm

Đồng Trác giục ngựa tiến lên, cũng vô muốn bái ý tứ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Viễn Phương vén lên một đường tro bụi, chỉ thấy mấy chục Kỵ Chiến Mã, từ Viễn Phương chạy nhanh đến, dẫn đầu hai người bất ngờ quần mặc quần áo trắng, một trong số đó nhân nhìn giống như thư sinh, mà một người khác là hơi lộ ra nhỏ thấp, còn lại phía sau Thiết Kỵ đều là Cẩm Vệ trang trí.

Này một đội nhân mã tới hiển nhiên là đưa tới Viên Thiệu Tào Tháo cùng Đồng Trác chú ý.

Mấy người xa xa đưa mắt nhìn này một đội nhân mã tới, chỉ thấy đầu một người hô to, thanh âm còn mang theo chút non nớt nói: "Ngô Trần Lưu Vương, Lưu Hiệp. chuyên tới để tiếp giá!"

Dứt lời, trên người phảng phất hàm chứa nhàn nhạt hồng quang, dùng sức kéo một cái cương ngựa, chiến mã được kia Tiểu Tiểu cánh tay kéo một cái, lại nâng lên chân trước, trên không trung bay vọt đứng lên, kia chiến mã một trận hí, Mãnh lực ở mặt đất. lập tức bóng người áo trắng từ trên chiến mã dễ dàng nhảy một cái, trực tiếp xuống ngựa quỳ một gối xuống với Hoàng Đế xa giá trước khi, tiếp lấy phía sau hân Cẩm Vệ cùng lãnh 1 thư sinh cũng giống vậy xuống ngựa, đội cùng thiếu niên áo trắng sau lưng tiếp tục quỳ một chân trên đất.

"Lưu Hiệp kiến giá tới chậm, nguyên hoàng thượng chuộc tội!" tất cả mọi người, đều nhíp, giống như Cổ xiết Thanh Lưu, gạt ra ô trục, riêng một góc trời.

Viên Thiệu cùng Tào Tháo nhất thời sững sờ, bọn họ nhìn một chút Lưu Hiệp nhất thời hơi nghi hoặc một chút, mặc dù nghe nói qua liên quan tới Lưu Hiệp tin đồn, nhưng là cũng là một chút xui thôi, Lưu Hiệp tại trong mắt mọi người thật ra thì cũng không phải là quá mức vượt trội, cũng không thể nhượng nhân tuyệt đối để ý. nhưng là không có nghĩ tới cái này bất hiển sơn bất lộ thủy Tiểu Hoàng Tử, hôm nay lại làm ra cử động như vậy, nghe nói Lưu Hiệp hoàng tử Trần Lưu Vương chỉ có tám tuổi, đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi. hơn nữa nhìn phía sau hân đều là Cẩm Vệ Quân, hân Tào Tháo cùng Viên Thiệu đều là dẫn qua Cẩm Vệ Quân, dĩ nhiên biết những thứ này Cẩm Vệ mặc dù bề ngoài thì ngăn nắp, nhưng là trong tối nhưng đều là giá áo túi com mặt hàng, có thể sánh bằng Nhị Lưu bộ đội chiến lực đã không tề, chưa từng gặp qua Cẩm Vệ Quân có như thế cười ngựa, khí thế như vậy.

Lưu Hiệp đoàn người mặc dù ít, nhưng lại giống như là cho Thiếu Đế một đội này nhân trước khí thế thượng, gia tăng 1 được tề thuốc trợ tim

Thiếu Đế nghe là Lưu Hiệp thanh âm, nhất thời mở xe ra giá màn cửa đi trước nhìn một cái.

Đồng Trác đem hết thấy các thứ này đều thấy ở trong mắt, đột nhập đứng lên biến hóa nhượng hân cũng do dự ứng đối ra sao không khỏi nhìn về phía Lý Nho.

Có thể đúng lúc này, Lưu Hiệp lại đứng dậy quan sát một phen Đồng Trác nói: "Người chờ là người phương nào, gặp Vương giá, không mau xuống ngựa bái lễ còn đợi khi nào! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: thỉnh quân nhập ứng

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp quan sát một chút người trước mắt, cũng không quên ký ném lên đi một cái tham trác thuật.

Đồng Trác, Tự Trọng Đình, Lũng Tây Lâm Thao nhân, kỹ năng: vũ dũng siêu quần (trung cấp), nhìn rõ mọi việc (Sơ Giai), Bạo Quân (Siêu Giai) Hùng Bá thiên hạ (đặc biệt)

Hùng Bá thiên hạ: kỹ năng đặc thù, có này kỹ năng giả, mở ra kỹ năng có thể chấn nhiếp chu vi trăm trượng bên trong tất cả mọi người, thụ này kỹ năng người trong vòng một khắc đồng hồ, trong lòng khuyết dạ, mắt dừng khí.

Lưu Hiệp nhìn một chút Đồng Trác, người này quả nhiên có chút phân lượng, lại có đặc thù kỹ, vốn là Lưu Hiệp cho là Đồng Trác là cùng Hà Tiến không sai biệt lắm giả áo túi com, nhưng bây giờ nhìn một cái, điều này có thể Hùng Bá nhất phương nhân vật vẫn có chút thủ đoạn. nhưng là Lưu Hiệp bây giờ cũng không từ trên người Đồng Trác phát hiện hân sử dụng kỹ năng dấu hiệu, Tào Tháo cùng Viên Thiệu bên này lòng đầy căm phẫn, mặc dù có chút Hứa sợ hãi, nhưng cũng không có một cái nhút nhát trình độ. nhưng là ngược lại Đồng Trác chính mình bên kia Thiết Kỳ cùng tướng quân bao gồm chính mình nằm vùng tại Đồng Trác bên người Lý Nho, đang nhìn Đồng Trác thời điểm trong ánh mắt đều lộ ra kính sợ. Lưu Hiệp suy đoán chắc hẳn người này kỹ năng là tại quân đội mình trước mặt dùng trước xong, bây giờ đang ở người xuống bên trong đầu rồi, chính mình vận khí không tệ. bằng không nếu như hân vào lúc này, vô tình giữa dùng một chút kỹ năng, không chừng sẽ xuất hiện cái gì biến số.

Tiếp đó, Lưu Hiệp dùng tiện tay cho Tào Tháo cùng Viên Thiệu đều ném một cái tham trác thuật đi lên.

Viên Thiệu: Tự Bản Sơ, Nhữ Nam Nhữ Dương nhân, kỹ năng: văn võ song toàn (Sơ Giai), cân nhắc (trung cấp), khí vũ bất phạm (cao cấp)

Tào Tháo: Tự Mạnh Đức, Bái Quốc tiểu nhân, kỹ năng: Văn Thành Võ Đức (trung cấp), thông minh hơn người (cao cấp), loạn thế anh hào (cao cấp)

Thấy vậy Lưu Hiệp trong lòng suy nghĩ một phen, này Tào Mạnh Đức cùng Viên Bản Sơ xem ra bây giờ còn không có chân chính lớn lên đến một cái siêu cấp bá chủ tầng thứ, hai người nhân đều là không chừng nhân tố, hai cái đều là Lạc Dương Vũ Lâm Quân thống lĩnh, một cái vì trung Quân Giáo Ủy, một cái vì Điện Quân Giáo Ủy. trước khi bởi vì Lưu Hiệp âm thầm diệt trừ một mực mai phục ở Đồng Thái Hậu bên người Kiển Thạc, lúc này mới sử dụng đại tướng quân Hà Tiến bắt được binh quyền, dám đối cứng Thập Thường Thị, bây giờ cũng để cho bọn họ có chút quả thật binh quyền.

Hai người kia, nói thật, Lưu Hiệp thật không dám đem bọn họ thả ở bên người, bởi vì nếu là hai người một khi trưởng thành lên thành Siêu Giai kỹ năng, vậy bọn họ thuộc quyền hai cái cao cấp kỹ năng tất nhiên sẽ sinh biến, một khi sinh biến, diễn sinh ra tới Siêu Giai kỹ năng chính là bá chủ loại sử dụng kỹ năng! nhất son không cho phép Nhị Hồ, cộng thêm Lưu Hiệp chính mình, nhiều hơn nữa đi ra cái Đồng Trác, bốn người này chung vào một chỗ, sẽ sinh ra biến hóa gì? ai cũng nghĩ không ra!

Lưu Hiệp bây giờ còn có đối phó Đồng Trác biện pháp, nhưng là tướng nắm giữ tốt Viên Thiệu cùng Tào Tháo hay lại là thiếu chút nữa. Viên Thiệu cùng Tào Tháo cũng đều là biết tên sĩ tộc, nhược trực tiếp xuất thủ đối phó bọn họ, chắc hẳn sẽ phải gánh chịu Kỳ sĩ tộc cùng thủ hạ bản ngược, đến lúc đó gia tộc của bọn họ vẫn hội phản, cũng không biết sẽ sinh ra bao nhiêu không chừng nhân tố đến, cái mất nhiều hơn cái được.

Vì vậy Lưu Hiệp vẫn ưa thích đem khả năng phát sinh giả nắm ở mình có thể tiếp nhận trình độ cho thỏa đáng. nếu không thể sử dụng, như vậy trước đưa bọn họ thả ra ngoài, cũng chưa chắc đã không phải là một loại lựa chọn tốt.

Bất quá, đúng vào lúc này, Lưu Hiệp bỗng nhiên cảm giác có một chút quái dị, cảm giác thật giống như có cái gì cảm giác quen thuộc, loại cảm giác này đã từng cũng đã gặp tương tự, bởi vì cảm giác dẫn dắt, nhượng Lưu Hiệp không khỏi nhìn về phía Đồng Trác phương hướng, hẳn theo bản năng nhìn một chút Đồng Trác bên hông sở treo kiếm, cùng với trên người hân khôi giáp, mí mắt không khỏi nhảy hai cái.

Loại cảm giác này không giống như là lấy được thăng cấp bảo thạch thời điểm kêu, ngược lại có điểm cùng thật. Thư Hùng Song Kiếm khí tức tương tự.

Đây có phải hay không ý nghĩa Đồng Trác trên tay có Trọng Bảo? nhìn lại Đồng Trác dưới khó chi Mã, thần tuấn phi phàm, toàn thân máu đỏ, đầu như thỏ khôn, khỏe mạnh dị thường. Kỳ hơi thở thỏa thích, tự có một phen thần tuấn, nhất định là trong truyền thuyết thần hồ kỳ kỹ Hân Huyết loại tốt, Xích Thố Thần Câu. Lưu Hiệp cảm giác này Đồng Trác cả người là bảo, Thượng Thiên thật là ban cho một cái tốt lễ vật tới. bất quá có tốt lễ vật, nguy hiểm cũng là tương đối, Đồng Trác có nhiều như vậy Trọng Bảo, nhược Lưu Hiệp chưa có hoàn toàn phương án, chắc hẳn cũng không có cách nào đối phó được.

Bởi vì vừa rồi Lưu Hiệp rầy, nhưng Đồng Trác cũng khí thế hơi yếu, dù sao, mới vừa rồi đã chứng minh qua trước mặt chính là Hoàng Đế nghi giá. Nếu là Đồng Trác tiếp tục kháng mệnh, như vậy lấy được chính là làm nhục hoàng thất, không phù hợp quy tắc tội danh. Viên Thiệu cùng Tào Tháo hai cái tiểu nhi con nghề mới sinh không sợ cộp, đem bọn họ bức bách, bọn họ khó bảo toàn sẽ không cùng mình liều mạng. Dựa vào dưới người dẫn quân 1 Thiên Vũ lâm quân cùng một ngàn Cẩm Vệ Quân, hoàn toàn có thể ngăn trở hần này 5000 Tây Lương Thiết Kỵ, đảo thời điểm nếu thật là nhượng Hoàng Đế hồi Lạc Dương, đến lúc đó tại phái binh tăng viện. Hần Đồng Trác chắc hẳn không chỉ cả đời đều vào không Lạc Dương, sẽ còn lạc người kẻ tiếp Loạn Thần Tặc Tử dơ tên, ngay lập tức sẽ trở thành chứng chủ mục, người trong thiên hạ chửi rủa đối tượng, còn muốn có kiến thụ coi như khó.

Hần nhìn về phía Lý Nho, bây giờ Lý Nho cũng hướng hần gật đầu một cái. Đồng Trác rồi mới từ Xích Thổ thượng xuống tới cùng Lý Quách hai người cùng tiến lên trước bái lễ.

"Vi Thần Đồng Trác, mang theo Tây Lương Thiết Kỵ chuyên tới để Lạc Dương cứu giá, mới vừa rồi không biết Hoàng Đế uy nghi, thỉnh hoàng thượng giảng tội!"

Thiếu Đế từ xa giá trung đi ra, bây giờ bất quá mười ba tuổi, cũng chưa từng thấy qua như thế Nhưng Mã Trùng diện, vừa rồi lại bị Đồng Trác khí thế sở kinh, sợ mất mật, nghe Lưu Hiệp thanh âm Tâm Thần Tài hơi định nhiều chút. Hần muốn nói chuyện, nhưng là muốn nói lại thôi, lúc này không khỏi nhìn về phía luôn luôn là hần chủ định Lưu Hiệp, theo bản năng nói: "Hoàng Đế cho là, này Đồng Trác phải làm xử trí như thế nào à?"

Lưu Hiệp không khỏi xấu hổ, đã biết Hoàng Huynh thật sự là không có tiền đồ, bất quá lớn nhất trách nhiệm hần còn ở chỗ Hà Hoàng Hậu giáo dục vấn đề. Dĩ nhiên chính mình từ nhỏ đã tại Hoàng Huynh trong lòng lưu lại giống như là "Hải tử Vương", "Lão đại" loại ấn tượng sâu sắc, đưa đến Thiếu Đế đối với chính mình Tính ý lại, tại lớn như vậy tình cảnh nói ra như vậy điều giới, bị hư hỏng Hoàng Đế uy nghi lời nói, thật đúng là đại hán Đại Bất Hạnh.

Lưu Hiệp tiến lên phía trước nói: "Đồng Trác lần này lặn lội ngàn dặm, chuyên tới để diệt trừ Yêm Đương, cứu hoàng thượng với trong nước lửa, thần cho là, mới vừa rồi Đồng Trác tuy vô lễ, cũng là thật không biết hoàng thượng uy nghi, đợi Kỳ sau khi biết có thể kịp thời kiến giá, dù để chứng minh Kỳ đối với hoàng thượng tôn trọng. Cho nên công quá tương để, hết thảy chờ hoàng thượng đầu vào đẩy lại định đoạt cũng không muộn."

"Kia đã như vậy, ngô, không phải là. Trẫm, xá Đồng Trác bình thân." Thiếu Đế có chút khuyết dạ nói.

Dứt lời, Đồng Trác lúc này mới đứng dậy đến, không khỏi khinh thường xem Hoàng Đế liếc mắt, đồng thời cũng nhìn về phía Lưu Hiệp. Viên Thiệu cùng Tào Tháo nhìn nhau, bây giờ cũng không biết nên như thế nào đối đãi Đồng Trác, dù sao bây giờ muốn Đồng Trác đi là không có khả năng, vừa rồi bọn họ đều bị Đồng Trác Tây Lương quân chấn nhiếp, trong lòng có kiêng kị, nếu là thật không nhượng Đồng Trác vào thành, thật đánh, cạnh mình nhất định là không cách nào chống đỡ. y theo Đồng Trác vừa rồi vô lễ cùng dũng mãnh mà nói, không chừng tự ngược lại lấy thanh quân trác tên, trước đem hai người bọn họ vây quét. Huống chi, nếu là Đồng Trác bắt giữ Hoàng Đế, sợ Thánh Giá, vậy bọn họ càng khó xử. Bây giờ tiến thoái lưỡng nan, thật đang khó chịu. Nhất là Tào Tháo, không khỏi than thở, ban đầu nếu là sớm nghe hần ý kiến, hà chí vụ thử.

Chẳng qua là lúc này, Lưu Hiệp chợt quý xuống hướng Lưu Biện gấp mặt nói: "Thần cho là, Đồng Trác trước khi hành vi quả thật đối với hoàng thượng vô lễ, vốn là từ tội, nhưng là, hần lại vừa là chuyên tới để cứu giá, mặc dù công quá tương để, nhưng là lại phải có phạt. Từ tội là có thể miễn đi, có thể tội sống khó tha. Thần Đề đề nghị, nhượng Đồng Trác mang Kỳ bộ đội nhân mã trước vào Lạc Dương thành, vì đem qua Lạc Dương thành rồi loạn làm tu sửa công việc. Bệ Hạ có thể tự cùng Tào Tháo Viên Thiệu nhị vị tướng quân cùng đến Lạc Dương hành cung tị nạn. đợi Đồng Trác tu sửa xong, hoàng thượng lại vào hoàng cung xử lý triều chính không muộn!"

Nghe Lưu Hiệp lời nói, Tào Tháo không khỏi sắc mặt đại biến, nhất thời ngăn cản nói: "Hoàng thượng, Trần Lưu Vương nói tuyệt đối không thể! Đồng Trác là Ngoại Thần, sao có thể vào Đô Thành làm như thế chuyện! một khi" Tào Tháo vừa định nói đi xuống, tuy nhiên lại lập tức ngừng, dù sao bây giờ Đồng Trác tự ở bên cạnh.

Viên Thiệu cũng tiến lên phía trước nói: "Hoàng thượng, lời ấy quả thật không thể! Đồng Trác chính là Ngoại Thần, này sửa chữa một chuyện thần đã sớm an bài. nhượng Đồng Trác vào kinh tu sửa thành trì, là trẻ con góc nhìn, quả thực nói đùa."

Thiếu Đế nghe xong do dự bất quyết, một mặt là trong triều trọng thần, một mặt là luôn luôn nghe theo, nhanh tới lấy nhựa làm chủ đệ đệ mình, này như thế nào lựa chọn, là một vấn đề khó khăn.

Bất quá lúc này, Lưu Hiệp lại nói: "Vì sao không thể, Đồng Trác chính là đại hán thần tử, Hoàng Huynh nhưng là Hoàng Đế, còn sợ một cái thần tử có cái gì còn lại cử động không được, phạt chính là phạt, hoàng thượng chắc có hoàng thượng uy nghiêm, chẳng lẽ còn nghĩ lúc đó như thế sợ đi tiểu. ."

Thiếu Đế nghe một chút Lưu Hiệp lại muốn nói hần tề ra quân sự, bọn nhỏ tự có con nít môn ngoạn pháp cùng sợ địa phương, lập tức hô: "Chờ đã, Hoàng Đế nói thật là! người chờ vì hần thần, ngô vì hoàng thượng, thần tự nhiên ứng nghe hoàng thượng, chuyện này giống như Hoàng Đế nói. ngô. . không phải là, trẫm, tự phạt Đồng Trác tu sửa hoàng thành thành tường! người chờ chờ nói nữa chuyện này!"

Tào Tháo cùng Viên Thiệu đều là sững sờ, không nghĩ tới hai người bọn họ mệnh quan triều đình chi ngôn, lại còn không bằng Hoàng cái tám tuổi Hoàng Thân lời muốn nói trọng yếu. từng cái sắc mặt đều cực kém.

Cuối cùng bất đắc dĩ, hay lại là giục ngựa bởi vì bãi giá, chuẩn bị hiệp đồng Thiếu Đế nghi giá lâm Lạc Dương hành cung, dù sao bây giờ ở trước mặt mọi người, triều đình Phụ Chính đều không tại, bọn họ nếu là có sở không phù hợp quy tắc cử chỉ, cái kia Đồng Trác còn khác nhau ở chỗ nào.

Lưu Hiệp đối với Đồng Trác chấp tay một cái, có thâm ý liếc hần một cái, vì vậy cũng giục ngựa rồi đi.

Đồng Trác lúc này mặt mũi không chừng, như là có cử động, hần nhìn một chút Lý Nho, lúc này, Lý Nho lập tức đối với Đồng Trác lắc đầu một cái. Đồng Trác suy tính một chút, cuối cùng vẫn là phát tay áo đối với Thiếu Đế phương hướng bái nói: "Ngô Đồng Trác khấu tạ Hoàng Ân!" tiếp lấy liền cùng tiền Thiếu Đế nghi giá rời đi.

Đội Thiếu Đế nghỉ giả vừa đi, Đồng Trác liền xoay người lại có chút nhiệt độ nộ hỏi "Mới vừa rồi Thiếu Đế lại để cho ta đường đường Tây Lương quân chỉ Chu Tu thiện Lạc Dương thành tường, thật là lẽ nào lại như vậy, lại muốn được 1 chính là đồng tử sai sử. Văn Hoài vì sao ngăn trở ta!"

Lý Nho lập tức cười nói: "Nhạc phụ tội gì khí chi, mới vừa rồi Trần Lưu Vương nói là đại thiện. Lạc Dương là Vương Thành, ngô không uống 1 Bình nhất tặc, là được vào ở trong đó, còn có cái gì so với cái này tốt hơn, hoàng thượng chung quy là muốn trở về, đến lúc đó này Lạc Dương trong thành hết sức quan trọng không phải là nhạc phụ. nhạc phụ có thể suy nghĩ một chút, nếu là có thể thành Tề Hoàn Bá Nghiệp, làm một chút này Việt Vương Câu Tiễn, tu sửa tu sửa thành tường, có cái gì không được? huống chi, vào Lạc Dương thành, tu không tu thành tường, còn không đều là nhạc phụ nói toán!"

Đồng Trác nghe xong, khí tài hơi giải, liền gật đầu nói: "Văn Hoài nói đúng, là vì phụ tướng không đủ chu đáo, như thế xem ra này Trần Lưu Vương tiểu nhi nói còn giúp ta Đồng Trác một cái!"

"Đúng vậy!" Lý Nho cười nói.

Đồng Trác gật gật đầu nói: "Mặc dù như thế, vậy thì như Văn Hoài nói. bắt quá, khẩu khí này cuối cùng nuốt không trôi, đội vào Lạc Dương thành, Bỏ tướng quân không phải phải thật tốt tả tả hỏa không thể! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: ngược lại bị bắt giữ

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

(ps; Trung Thu Tiết đến rồi! ở chỗ này chúc các vị bạn đọc Trung Thu Tiết hợp gia hạnh phúc đoàn viên, ngoài ra cũng muốn cảm giác Tạ Giang Hoài đi lão thật to khen thưởng cùng phiếu đánh giá!)

Bầu trời dần dần chuyển Tinh, lúc này, Đồng Trác bộ đội đã tới Lạc Dương trước cửa thành, mặt trời nhô lên cao, Lạc Dương đại môn ngược lại đóng chặt. Đồng Trác thấy vậy, lấy tay che che đỉnh đầu ánh mặt trời, hướng trên cửa thành nhìn một chút, phát hiện trên thành tường tự có một người thủ vịn râu dài, mỉm cười nhìn Đồng Trác cùng phía sau hần quân đội.

Đồng Trác cho bên cạnh Lý Quách nhân đánh thủ thế, hai người nhìn nhau, Quách Tỷ liền ra đối với người ở trên lầu hô: "Người ở trên lầu nghe, đây là ta chủ Đồng Trác Tây Lương quân, lần này đặc phụng hoàng thượng chỉ mệnh tới Lạc Dương vì hoàng thượng tu sửa thành tường, người chờ còn không mau mau phái người mở cửa thành!"

Người ở trên lầu, văn này tay vịn trước thành đối với phía dưới Đồng Trác Quân Đạo: "Ngô là Hoàng Môn Thị Lang Tuân Du, lần này nhận uỷ thác, chuyên tới để cung nghênh Đồng Trác tướng quân! người bối người nào là Đồng Trác, thỉnh ra gặp một lần!"

"Chính là Hoàng Môn Thị Lang, cũng dám kêu Ngô gia tướng quân muốn gặp, giới hạn người tốc độ mau mở cửa thành, nếu không người chính là kháng chi!"

Đồng Trác thấy vậy, giục ngựa tiến lên ngăn lại Quách Tỷ, Quách Tỷ gặp Đồng Trác ngăn lại liền tự hỏi trong quân đội, Đồng Trác đối với trên lầu Tuân Du nói: "Ngô chính là Đồng Trác, người nếu đặc biệt nghênh ta tới, còn không mau mở cửa thành!"

Lại thấy Tuân Du nói: "Há, người chính là Đồng Trác Đại tướng, nghe Đồng Trác anh vũ, ngô từng không tin, bây giờ vừa thấy, quả nhiên bất phàm! !"

Đồng Trác nghe một chút, trong lòng không khỏi đắc ý lại cười nói: "Tiên sinh khen lắm!"

Có thể Tuân Du lại rất là tự đắc đạo: "Ngô văn Đồng Trác là Thập Thường Thị hoạn quan cất nhắc, như sau đó Sinh chi tử, ngô vốn tưởng rằng người cũng cùng những thứ kia bây giờ đã tắt thở Thập Thường Thị như thế, là một nịnh hót nịnh nọt chi đồ, Gian Nịnh xảo trá hạng người. bây giờ xem ra, người so với lời đồn đãi phải mạnh hơn không ít. đã như vậy, ngô liền cho người vào thành."

Tuân Du phen này tựa như bùng tựa như Sát, nhất thời nhượng Đồng Trác sắc mặt có chút không tốt. hơn nữa Tuân Du một bộ lông gà đương lệnh tiến đáng vẻ, nhượng Đồng Trác rất là khó chịu. nếu là hần vào thành, nhất định phải bắt trước cái này không che đầy miệng chi đồ, để tiết trong lòng con giận dồn nén.

Trong lòng của hần suy nghĩ một phen, Đồng Trác ngược lại cười ha ha một phen nói: "Tiên sinh nếu khen ta Đồng Trác, Đồng Trác liền thụ giáo, đã như vậy tiên sinh còn không mau mở cửa thành, dù sao đây chính là hoàng thượng chỉ ý, tiên sinh thiết mặc không thể hổng việc!"

Tuân Du lại nói: "Chẳng qua chỉ là tu sửa thành tường nhĩ, ngại thân là triều đình Đại tướng, thống lĩnh hai trăm ngàn Tây Lương quân, cần gì phải đối với chuyện như thế gấp gáp như vậy hết lòng! bất quá nếu Đồng Trác tướng quân nghĩ như vậy vì triều đình tu sửa thành tường, cũng coi là tận trung! thật là khiến chúng ta bội phục, bội phục!" dứt lời, Tuân Du lại phát râu cười to, cười Đồng Trác sắc mặt u ám, bực bội không lên tiếng.

Tuân Du cười đủ, liền đối với cạnh Biên thị vệ nói: "Ngươi chờ nghe được, Đồng Trác tướng quân muốn gấp vì triều đình xuất lực, đặc biệt dẫn mấy chục ngàn Tây Lương Thiết Kỵ tu sửa thành tường, như thế nghĩa cử, có thể nói đại hán tằm gương! ngại chờ còn không mau vì Đồng Trác tướng quân mở cửa thành!" Tuân Du lại nâng cao thanh âm, cố ý nhượng Đồng Trác nghe. Đồng Trác sắc mặt đỏ bừng là động chân nộ, nếu không phải Tuân Du nói muốn mở cửa thành, hẳn liền muốn lập tức hạ lệnh tấn công Lạc Dương thành, trước bản cung chiếu xuống cái này không che đậy miệng hạng người.

Bây giờ nếu là vào thành, Đồng Trác bảo đảm, thứ nhất trước muốn bắt này vô lễ chi tư.

Tiếp lấy liền gặp Lạc Dương thành đại môn bị nhân mở ra. phạm là như Lạc Dương một loại thành lớn, một loại đều phân Ngoại Thành Môn cùng Nội Thành Môn, tại Ngoại Môn cùng Nội Môn chỉ thấy có một nơi trăm trượng tứ phương đất trống xung là Ứng thành. Ứng thành là thành tường một bộ phận, đem cửa thành không cách nào cố thủ thời điểm, Ứng thành là được thủ quân phòng ngự hòa hoãn nơi.

Mà bây giờ Lạc Dương Thành Quách gian Ứng thành hiển nhiên cùng lúc trước có chỗ bất đồng. Đồng Trác cũng không có từ nơi cửa thành trực tiếp thấy Nội Môn, ngược lại nhìn thấy mặt trước là một đạo Thạch Bích vây quanh dừng đạo.

Đồng Trác trong lòng hơi sinh nghi, có thể đúng lúc này, trên lầu Tuân Du lại tiếp tục cười nói: "Nếu Đồng Trác tướng quân gấp gáp như vậy đi tu xây công sự tường, vậy thì mời đi, tại hạ đã vì ngài mở lớn cửa thành, tướng quân bây giờ không vào còn đợi khi nào?"

Đồng Trác nổi nóng hết sức, vì vậy liền lập tức nhượng Lý Quách hai người làm tiên phong, trước dẫn một lớp nhân tiến vào, mà một hồi nữa gặp Lý Quách hai người dẫn đội sau khi tiến vào, Tịnh không có nghe thấy cái gì tiếng la giết. lúc này mới dẫn những bộ đội khác tiến vào, nhưng là vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hay là để cho một vị khác thân tín tướng quân dẫn hai ngàn nhân mã ngừng tay.

Dừng đạo cũng không rộng rộng rãi, nhưng là không tính là chật chội, Đồng Trác theo dừng đạo tiến vào bên trong, hai bên đều là cao 6m tường đá, đá này tường đã đem chung quanh Thành Quách che phủ lên, hẳn cùng với Lý Nho hai người Tịnh kỵ, chậm rãi đi về phía trước.

Đồng Trác trong lòng sinh nghi, vì vậy liền đối với Lý Nho nói: "Văn Hoài có thể hay không nhìn ra này Lạc Dương thành rốt cuộc là manh mối gì, khi nào xuất hiện những thứ này tường đá dừng đạo, ngộ sao gặp cũng chưa từng thấy qua."

Lý Nho lắc đầu một cái, nhưng vẫn là nói: "Chắc là Linh Đế bệnh qua đời trước mới mẽ thành tựu, nhạc phụ cũng biết, Linh Đế luôn luôn thích đối với Lạc Dương thành làm lớn Từ sửa đổi, này đối với bất kỳ người nào đều không phải là bí mật. chắc hẳn đây cũng là hẳn kiệt tác một trong! ngộ mặc dù không biết đây rốt cuộc là manh mối gì, nhưng là phạm là vẫn cẩn thận thì tốt hơn. không bằng Lý Nho trước dẫn người tiến lên, tìm một chút lộ, tìm Lý Quách nhị vị Thượng Tướng Quân, lại tới tiếp ứng nhạc phụ cho thỏa đáng!"

Đồng Trác trầm nghĩ một phen, vì vậy gật đầu một cái, Lý Nho thấy vậy liền lập tức mang mấy người tiến lên dò đường, trong nháy mắt liền biến mất ở bạch sắc tường rào sờ che đầy điểm mù trung.

Chẳng biết tại sao, Đồng Trác chỉ cảm giác mình đi tiếp, thật giống như lại vây quanh cái tường thành này xoay quanh như thế, nhượng hẳn có chút không biết cảm giác hôn mê.

Quá nhiều lúc cũng không thấy Lý Nho trở lại, lúc này Đồng Trác tài đột nhiên cảm giác được không đúng. Đồng Trác nhất thời hét lớn một tiếng: "Không được, chúng ta trúng mai phục, mau lui về phía sau ra khỏi thành! !"

Nhưng là, lúc này Đồng Trác dẫn quân đội, đều đã vào hủ trong thành, đã căn bản không tìm được ra khỏi thành chi môn.

Một hồi nữa, bỗng nhiên nghe tại chính mình Hữu Phương Thạch vách tường có người hô to: "Tướng quân! ngại nhưng là tại đối diện, ngộ là Quách Tỷ!"

Đồng Trác nghe một chút, nhất thời trả lời: "Quách Tỷ tướng quân, ngộ Đồng Trác ở chỗ này! !" nghe được Quách Tỷ thanh âm, hẳn càng nghi ngờ, hẳn không hiểu tại sao Quách Tỷ sẽ xuất hiện tại thành tường bên phải, chẳng lẽ bọn họ đã đi ra Ứng thành tiến vào Lạc Dương thành?

Chẳng phải biết, nếu là từ bên trên xem, Đồng Trác cùng hẳn 5000 nhân mã đã lâm vào một cái xoay tròn Turbine bên trong. đây cũng là Lưu Hiệp bộ đội sở thuộc hạ chi Thạch Trận, là đi qua lần trước Hứa gia son trại sau khi thành công, lần thứ hai tiến hành bày trận. trước khi Lưu Hiệp bái biệt Đồng Trác chi hậu, tựu mau nhanh lập tức chạy tới, lúc này đầu tiên thời điểm, hẳn đã làm tốt bày trận ký hiệu, chỉ cần dựa theo trận hình thả Thạch Đầu là được. bởi vì Ứng thành có gần trăm trượng nơi, cho nên khi ngại vào bên trong chi hậu, liền không nhìn ra quá lớn độ cong, chỉ có thể lâm vào cái này xa xa không ngừng viên hồ bên trong, cuối cùng thẳng tới phong kín chân vệt chi tâm.

Đúng lúc này, Đồng Trác thuộc quyền, chợt nghe vòng ngoài vang lên trận trận tiếng la giết, bộ đội nhất thời hốt hoảng không dứt. này tiếng la giết tức có hơn mấy ngàn người, nhất thời lệnh Đồng Trác có chút tim đập rộn lên, trên người theo bản năng sáng lên một đạo vì không thể tra đặc thù ánh sáng màu vàng. nhất thời chung quanh quân binh đều thất thần chốc lát, chi hậu đối với Đồng Trác gấp đôi kính sợ, Đồng Trác hét lớn một tiếng: "Mọi người chớ hoảng! thành này tường rất là quái dị, chúng ta có thể kết thành nhân thể, đưa trên một người thành tường xem rõ ngọn ngành!"

Đồng Trác cũng không biết, đang khi bọn họ vụng về kết thành nhân thể lúc, bọn họ sở nghe được tiếng la giết, trên thực tế là Đồng Trác sở còn sót lại bộ đội gặp Tuân Du đem cửa thành đóng, cầu treo kéo sở kêu, là vì chấn nhiếp Tuân Du, để cho thả ra Đồng Trác. nhưng là Tuân Du đóng chặt cửa thành, chẳng qua là phái người bắn tên, nhất thời đem kia hai Thiên Kỵ Binh bức với ngoài trăm thước. kia hai Thiên Kỵ Binh nhân số ít, lại thấy Thành

Lâu cung thủ mộc như rừng, sao đám có quá nhiều cử động, chỉ có thể kêu kêu a.

Đang ở Đồng Trác phái người kết thành nhân thể muốn leo lên tường đá lúc, đột nhiên phát hiện trong không khí bắt đầu tràn ngập nhiều chút khói mù, những thứ này bụi bặm nhất thời che đầy Đồng Trác bộ đội tầm mắt. đúng lúc này Đồng Trác nơi ở, từ đầu đến cuối hai bên bỗng nhiên ra nhiều mây tiếng nổ, đem Đồng Trác cùng bên người mấy người mây mờ lúc, phát hiện hắn đã sớm được bốn bề tường đá vây khốn đứng lên. lúc này chỉ có không tới 10 tên lính cùng Đồng Trác bị vây ở một cái 4 thước vuông chùng trong thạch thất.

Đột nhiên, mấy đạo mũi tên nhọn bắn nhanh đi xuống, Đồng Trác bên người nhiều mây tiếng bức bối hô, Đồng Trác nghe thanh âm lại không thấy được bốn phía, trong bụng càng là sợ hãi. tiếp lấy mấy tiếng bức bối hô đi qua, đem Đồng Trác lẫn nữa mây mờ lúc, phát hiện bên người lại không người, hắn nghĩ sai đi động một bước nhỏ, tuy nhiên lại được bên người không biết vật vấp ngã xuống đất. hắn tự tay mây mờ một chút tự vấp té vật thể, nhất thời phát hiện, lại là một cỗ thi thể.

Đồng Trác dù sao cũng là tàn nhẫn dũng mãnh người, mặc dù bây giờ đã lâm vào chỗ cùng rút giậu trung, nhưng hắn còn không tưởng bó tay chịu trôi. hắn nhớ tới vừa rồi Quách Tỷ gào thét, chắc chắn đá này tường phía sau nhất định có chính mình quân bạn, nếu không thể đi ra đừng đạo, như vậy liền phá hư tường đá, để cầu đường ra.

Tiếp lấy Đồng Trác rút ra kiếm trong tay, chỉ thấy kiếm kia Thanh Quang chọi lóe, nhất thời có một cỗ Thanh Khí như hồ gầm một dạng bắn ra, thân kiếm biên khói mù nhất thời bị đuổi tản ra, quét một cái sạch! tay hắn cầm này nhận, một kiếm bái tường đá chém tới, kiếm này cắt kia tường đá lại như cắt đậu hủ một dạng không có chút nào ngăn trở. Đồng Trác thấy vậy, trên mặt mũi tự lộ ra một cỗ đắc ý cùng dũng mãnh. tiếp lấy hướng về phía tường đá lại vừa là một trận loạn vung, vô số cục đá vụn tung bay mà ra, chiếu tiếp tục như thế, dùng không bao nhiêu thời gian, này rộng hai mét tường đá sẽ bị Trảm khai một cái lỗ thủng to nối thẳng đối diện.

Nhưng là đúng lúc này, hắn hậu Phương Thạch trên tường, tại Tĩnh chưa hoàn toàn tản đi trong bụi mù, bỗng nhiên loáng thoáng xuất hiện một cái không cao thân ảnh màu trắng. trong tay hắn cầm một vật, nhắm ngay Đồng Trác cổ ngón tay đập một cái, một đạo rất nhỏ hàn quang bắn ra nhắm thẳng vào Đồng Trác cổ, nhưng là đang lúc muốn bắn vào Đồng Trác cổ lúc, đột nhiên Đồng Trác thân nói Thanh Quang thoáng qua, thật giống như nhiều một tầng bột màng bảo hộ một loại đem kia rất nhỏ hàn Quang Đạn đến một bên lệch chút. kia bóng người áo trắng hơi sững sờ, bất quá kinh ngạc chỉ là một cái thoáng qua, liền lại lộ ra nụ cười, trong tay lại vừa là chọi lóe, một cái bạch sắc bao bố ra hiện trong tay hắn.

Hắn tiện tay ném một cái, kia bao bố sau đó tung tích được Đồng Trác loạn vung tức giận lợi kiếm phong mang sờ chém ra, một cỗ bột màu trắng lập tức được đánh tan mờ. Đồng Trác trong lúc vô tình đem các loại bột màu trắng hút vào chút, lập tức cảm thấy trong đầu Hồn Động không dứt, động tác trong tay cũng một chút xíu trở nên chậm, cuối cùng Đồng Trác hút vào bột màu trắng càng ngày càng nhiều, cuối cùng rốt cuộc đã hôn mê.

Đội nơi này sương mù tản đi chút, kia trên tường đá thân ảnh màu trắng lúc này mới hiện hình. hắn nhìn hôn mê Đồng Trác cười cười nói: "Tiểu Đồng a Tiểu Đồng, ngươi mang như vậy Đa Bảo bồi đến, ta làm sao có thể bỏ qua ngươi thì sao?"

Như thế kêu hùng, lại rút ở Thiên Kiều chụp hoa sử dụng bột bên trong, không thể không nói, có chút châm chọc. tiếp lấy hắn như là tiếc nuối lắc đầu một cái, liền lững thững theo tường đá đi trở về, nhìn còn lại mấy cái bên kia như con ruồi không đầu một loại Tây Lương quân cảm giác có chút buồn cười, tự mình nói: "Trong lịch sử, đều là ta Lư Hiệp được bắt giữ, không phải là cái gì "Hiệp thiên từ lấy lệnh chư hầu", hoặc là chính là "Chấp thiên từ lấy lệnh không phù hợp quy tắc" mỗi một người đều đem ta Lư Hiệp coi là thịt béo đáng vè. bây giờ, ta Lư Hiệp thiên về phải sửa đổi một chút!"

"Tri Đồng Trác lấy Loạn Thiên hạ! cái chủ ý này không tệ, ừ, sâu lòng ta! sâu lòng ta a!"

Lư Hiệp một bộ e sợ cho thiên hạ không loạn bộ dáng, hừ thường hát nha nha tiểu Ca, một đường hoạt bát lại biến mất tại trong bụi mù

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: mượn đao giết người

Bỏ trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tĩnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lạc Dương Thành Tây Uyển trong một gian phòng, thỉnh thoảng nghe được một người kêu to tiếng rống, "Ngô là Tây Lương Quân Thống dẫn, mệnh quan triều đình! mau thả ta đi ra ngoài!"

Chẳng qua là, lúc này không người dám thả hắn, bởi vì mới vừa rồi có một gã sai vặt cho hắn đưa cơm thời điểm, lại bị hắn nhân cơ hội từ giam giữ lồng sắt trung bắt cổ, thiếu chút nữa được hắn bóp gãy cổ họng, từ nay về sau không còn có người dám cách cận hắn trong vòng ba trượng.

Lúc này, Lư Hiệp đứng tại gian phòng của mình trung, có chút thỏa mãn nhìn trên bàn đặt ở trước mặt hình thái sáng bóng khác nhau ba món đồ. đệ

nhất dạng chính là Lư Hiệp chính mình xiên kiếm, thật . Thử Hùng Song Kiếm . mà đổi thành ngoại khác biệt, một cái là Đồng Trác trước khi sử dụng qua dạng thức phong cách cổ xưa Thanh Mang trường kiếm, thứ hai dạng, là một kiện màu bạc Nhuyễn Giáp.

Lư Hiệp lấy trước khỏi như vậy phong cách cổ xưa trường kiếm, quan sát một phen, kiếm này toàn thân màu xanh, chuôi kiếm hộ thủ nơi có 1 Hồ Đầu đường vân, mặt mũi dữ tợn, Hồ Đầu hai mắt chỗ có lóe lên nhàn nhạt Thanh Quang, thật giống như thật đang nhìn chăm chú cầm kiếm người một dạng chuôi kiếm được hồng sắc cổ đồng sợi tơ bạc, toàn bộ Kiếm Thể hiện lên một cổ cổ xưa lâu đời khí tức.

Lư Hiệp thủ dùng sức nắm chặt, hướng về phía góc bàn vung lên, lưỡi kiếm ông mình không dứt, cũng như hồ gươm, mũi kiếm còn chưa tới, góc bàn đã có một khối được cắt đứt xuống tới.

Lư Hiệp nói tiếng được kiếm, tiếp lấy thử đem trường kiếm hút vào vòng tay, quả nhiên không ra Lư Hiệp đoán, thanh trường kiếm này một chút liền bị hút vào vòng tay, nhất thời biến mất không thấy gì nữa, mà lúc này lại nghe được vòng tay hệ thống trí năng tiếng nhắc nhở thanh âm "Ngài đạt được thần binh chi thật . Bách Ích Hồ nhận , đặc biệt ở đây khen thưởng mười ngàn hồi đoái giá trị . mở ra Trang Bị thể thật . Bách Ích Hồ nhận "

thật . Bách Ích Hồ nhận : Tam Quốc lịch sử Tào Tháo làm bằng Thần Kiếm, Trảm hết tất cả ngăn trở vật, có thể Ích Tà Thanh Tâm.

" Không sai, mười ngàn hồi đoái giá trị!" Lư Hiệp tự nhủ, tiếp lấy đưa mắt đặt ở đạo kia Ngân Giáp trên, chỉ thấy kia Ngân Giáp toàn thân cũng không phản chiếu, nhẵn nhụi khóa bạc một vòng tiếp một vòng, trung gian có một khối đầu sư tử Hộ Tâm Kính. Lư Hiệp trong tay trạm long kiếm tránh hiện ra, một kiếm chém về phía kia Ngân Giáp, thân kiếm nâng lên, Ngân Giáp không hư hao chút nào. tiếp lấy Lư Hiệp dùng được khí lực lớn nhất hơn nữa mở ra loạn Võ mặt tiếp xúc đại lực kỹ năng chém về phía Ngân Giáp, Lư Hiệp nhất thời cảm giác giống như chém vào mỡ bò bên trong, một đạo như bọt tựa như Lam Quang sáng lên, đem kiếm roi vào sư tử Giáp thời điểm, kiếm Trùng lực đã giảm bớt một nửa, vang vang tiếng vẫn vang lên, Lư Hiệp nâng lên trạm long kiếm, phát hiện lại chỉ tại Ngân Giáp mặt ngoài lưu lại một cái Tiểu Tiểu vết trầy, tiếp lấy những thứ kia vết trầy lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khép lại.

Lư Hiệp không nói hai lời, trực tiếp đem này Ngân Giáp khoác lên người, bọc này tốt bảo vật không làm dùng để phòng thân còn đợi khi nào, Lư Hiệp mặc lên khôi giáp thử một chút, đem Ngân Giáp xuyên thủng trên người thời điểm lập tức sáng lên một đạo Ngân Quang, màu bạc Nhuyễn Giáp lại tự động thu nhỏ lại đến Lư Hiệp mặc đến kích thước.

Lư Hiệp lại coi ra thử Đồ Tiên đem Ngân Giáp thu nhập vòng tay, vẫn nghe được gọi ý của hệ thống thanh âm "Ngài đạt được Thần Giáp Ngự . bạch ngân sư tử , đặc biệt ở đây khen thưởng hai chục ngàn hồi đoái giá trị , mở ra Trang Bị thể Ngự . bạch ngân sư tử ."

Ngự . bạch ngân sư tử : phòng Ngự Thần khí, bản thân vững chắc vô cùng, có thể tại nửa thước nội giảm bớt bay tới vật phẩm một nửa lực trùng kích, hơn nữa cho lẹch.

Lư Hiệp cười cười, lấy được hồi đoái giá trị hậu, lại đem Ngân Giáp lấy ra xuyên thủng trên người.

Này Ngân Giáp Lư Hiệp nếu mặc vào, tựa không tính coi ra. dù sao luân đao thật thương thật đến võ công bản lĩnh, Lư Hiệp võ nghệ so với Đồng Lai còn không bằng, có cái này Ngân Giáp vừa vận dùng phòng thân.

Dứt lời, lại đem mình song kiếm bỏ vào trong túi, bây giờ lại được đến hai loại bảo vật, Lư Hiệp trong lòng sung sướng không dứt, như loại này đến hồi đoái giá trị, lại được đến thứ tốt sự tình, nhiều hơn nữa tới điểm mới phải.

Lúc này, Lư Hiệp đột nhiên nghe phía bên ngoài vó ngựa tiếng hí, Lư Hiệp liền lập tức đi ra khỏi phòng. lại thấy tàn vịnh một đường từ đình ngoài cửa đất ngựa mà tới.

Tàn vịnh thấy Lư Hiệp đi ra lập tức tiến lên bái lễ nói: "Chúc mừng Trần Vương mừng đến như thể lương câu. này Mã Thiên hạ vô song, Mã Trung Xích Thố, danh bất hư truyền!" Hán Triều nhân trên căn bản đều thích ngựa tốt, nếu là bọc này lương câu, chính là trăm vạn ngàn tiền, cũng khó mà từ trong tay người khác mua được. tàn vịnh vừa rồi cười này Xích Thố Mã chạy một vòng, cũng đã thật sâu yêu ngựa này.

Lư Hiệp đi lên phía trước, vỗ vỗ đầu ngựa cổ vì nó Thuận vuốt lông bật cười nói: "Ngựa này tuy tốt, có thể đến nơi này của ta, tựa lộ ra mình châu đầu Âm nhiều chút, nếu là đem tới đụng phải người hữu duyên, này Xích Thố Mã đem có tác dụng lớn!"

Tàn vịnh mặc dù yêu thích này Xích Thố, nhưng cũng hẳn biết bọc này Thần Câu, chính là thật là mình, cũng không phát huy ra nó chân chính công hiệu, chỉ có đem tới gặp phải chân chính mãnh tướng, mới có thể tại sát trường thượng rực rỡ hào quang.

Lúc này, Lư Hiệp tiếp tục hỏi "Đồng Trác bây giờ làm sao?".

Tàn vịnh trả lời: "Kia Đồng Trác hiện giờ nhậm nhàn bị giam đến, từ lần trước người tập kích chi hậu, đã nhiều ngày, ngay cả đưa cơm người đều không nguyện kè hấn, gần đây đã an tĩnh rất nhiều. bất quá nghe nói này Đồng Trác là Loạn Thiên hạ người, Trần Vương vì sao không phải này diệt trừ hấn chấm dứt hậu họa đây?"

Lư Hiệp lắc đầu nói: "Loạn Thiên Hạ giả, phải là Đồng Trác, người này ta nắm trong tay, mới có thể đem những thứ kia có dã tâm nhất định, nhưng là lại không có cơ hội bùng nổ nhân dân ra. bây giờ Hán Triều bệnh lâu sinh bệnh, đã sớm hữu danh vô thực sụp đổ, toàn bộ châu huyện địa phương, đều bắt bọn họ một mảnh kia địa coi là là tự Kỷ Thổ địa, mà không phải đại hán thổ địa! nếu không phải từ trên căn bản thống trị, chẳng qua là Trảm một hai người là không có dùng. mà những thứ kia dã tâm dục vọng bành trướng nhân, tựa như cùng mai phục ở ta đại hán từng viên nhọt độc! bọn họ nếu không bùng nổ, người tựa không cách nào tìm tới bọn họ ở đâu, cũng vô tòng hạ thủ chữa trị, thì sẽ một thẳng tại trong thân thể người nổi lên, cho đến bùng nổ mới thôi, một phát mà không thể thu thập! mà nếu muốn chữa khỏi những độc chất này loét, thì nhất định phải thừa dịp bọn họ Độc Tổ còn cũng không đủ, trước đưa bọn họ dẫn phát ra, cạo gió, trừ độc! lại từ bên trong dùng thuốc, quét sạch toàn bộ thể nội Độc Tổ, mang đến chân chân chính chính thay

máu, làm cho tất cả mọi người đều biết, độc này là thực sự chữa khỏi, hơn nữa sau này sẽ không tái phạm, tài nhưng chân chính khỏi hẳn "

Tần vinh bưng bình đại ngộ nói: "Này Đồng Trác chính là đưa tôi ung thư dẫn từ! Trần Vương là nghĩ dùng hẳn tôi làm một công địch, làm cho tất cả mọi người đều phân khởi, đến lúc đó vô luận là đối với đại hán trung thành người, hay lại là những độc chất kia lữ cũng sẽ cùng đi ra ngoài. Trần Vương lại lợi dụng Đồng Trác tên lấy Độc Công độc!"

Lưu Hiệp cười cười nói; "Có thể nghĩ tới đây, đúng là hiếm thấy, trẻ con là dễ dạy! bắt quá so với chân chính câu trả lời hay lại là thiếu chút nữa." Lưu Hiệp phú có thâm ý nói.

Tần vinh lại suy tư một phen, lắc đầu một cái, "Này tần vinh cũng không biết!"

"Điểm này tựu lưu tác huyền niệm được, tựu xem như một cái khóa đề, nhìn người tại Không Phu Tử trước khi rời đi có thể hay không đem cái vấn đề này đáp đi lên, nếu là đáp thật tốt, ta ngay tại người trước khi rời đi cho một mình người đặc thù thưởng!"

Dứt lời, Lưu Hiệp tựu hướng Tây Uyển chính Uyển Đại Đường đi tới, lưu lại nghỉ ngơi tần vinh. bây giờ đã có thật là nhiều người chờ ở nơi đó đợi Lưu Hiệp, Lưu Hiệp ân núp lâu như vậy, ân nấp lâu như vậy, là vì một ngày nào đó có thể chân chính từ trên mặt bàn khổng lồ cả tên đại hán tập đoàn vận hành.

Lưu Hiệp bây giờ cũng không phải là quá nhớ làm Hoàng Đế, bắt quá có một dạng nhưng là không làm không được, nếu mình đã bắt Đồng Trác, vậy cũng phải có thiên tử mới được.

Ngay tại Lưu Hiệp đi về phía Tây Uyển chính đường thời điểm, Tào Tháo, Viên Thiệu cùng Thiệu Đế lại chính xử tại trong đầu sỏ lửa bóng. từ khi Lưu Hiệp đem Đồng Trác cùng hẳn bộ đội Tây Lương thuộc quyền mấy viên Đại tướng dùng trận pháp bắt chỉ huy, liền đem vạn phát vai trò Lý Nho thả ra ngoài. hơn nữa đem Đồng Trác mang Bình Phù cho hẳn. nhượng hẳn tập trung Tây Lương quân tấn công Lạc Dương hành cung. Đồng Thái Hậu ngay từ lúc Lưu Hiệp lúc rời đi hậu, cũng đã được hẳn dùng xe ngựa đường phố đi. mà bây giờ Lưu Hiệp muốn chính là mượn dùng Tây Lương quân tay, tốt nhất đem Tào Tháo cùng Viên Thiệu diệt, có thể diệt là diệt, nếu như diệt không hết, để cho bọn họ đào cũng không liên quan. ngoài ra chính là đem Thiệu Đế uy hiếp cận Cung, chỉ cần Tây Lương quân đánh Tào Tháo cùng Viên Thiệu, để cho bọn họ biết là Tây Lương quân uy hiếp Thiệu Đế, như vậy bọn họ nhân tựu lập tức hội đem tin tức này truyền khắp thiên hạ, đến lúc đó, Đồng Trác hiệp thiên tử lệnh chư hầu tội danh vẫn sẽ trở thành Lập.

Mà bây giờ vạn sự sẵn sàng, chỉ thiếu Đông Phong! cái gọi là Đông Phong chính là Đồng Trác, làm sao nhượng Đồng Trác nghe lời mới là vấn đề khó khăn.

Bắt quá Lưu Hiệp cũng có chút chú ý, nói thí dụ như có thể để người ta mất đi trí nhớ được vật, "Dạ cát bình" có lẽ là cái lựa chọn tốt. .

Ps: hôm nay qua Trung Thu cộng thêm bà bà sinh nhật, cho nên buổi tối kia chương có thể sẽ trễ một chút mới có thể phát, bắt quá một ngày hai chương thì sẽ không thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: hiệu ứng hồ điệp

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp một đường xuyên qua oanh oanh yến yến Tây Uyển cửa hiên, thường thức chim hót hoa nở đồng thời, cũng ở đây âm thầm suy nghĩ xử trí như thế nào Tây Lương quân vấn đề.

Từ Lý Nho kia trong nhận được tin tức, này Đồng Trác được xưng hai trăm ngàn Tây Lương quân, lần này mang chín chục ngàn Tây Lương tới đây, trong đó có năm chục ngàn là Tây Lương Thiết Kỳ, năm chục ngàn Quân Tiên Phong đã trú đóng ở ba mươi dặm ra ngoài, trong đó ba vạn Thiết Kỳ hai chục ngàn quân nhu quân dụng bộ đội.

Ngoài ra còn lại Tây Lương quân sau đó liền đến, chín chục ngàn Tây Lương quân, năm chục ngàn Chiến Kỳ, đại biểu cái gì? đại biểu năm chục ngàn nghiêm chỉnh huấn luyện kỵ binh cùng chiến mã. ước chừng năm chục ngàn chiến mã! chắc hẳn đến mấy cái chư hầu chung vào một chỗ tài có như thế nhiều kỵ binh chiến mã.

Đồng Trác lần này không chỉ đưa thần binh lợi khí đại lễ, hơn nữa còn đưa nhiều như vậy quân đội tới. chiếu những lễ vật này đến xem, cho dù Đồng Trác không phải là hẳn một cái trong chính trị trọng yếu công cụ, phỏng chừng hẳn Lưu Hiệp cũng sẽ không lập tức Sát Đồng Trác.

Mặc dù những thứ này Tây Lương quân tạm thời đều không phải mình. có thể là mình có thể mượn dùng triều đình lực lượng đem các loại quân đội tiếp thu, trên danh nghĩa vẫn là Đồng Trác Tây Lương quân, nhưng là lại cần phải tiến hành nhất hệ chỉnh biên cùng lần nữa ủy nhiệm mới có thể yên tâm sử dụng, dù sao Tây Lương quân chính là Đồng Trác tiếp cận từ Lương Châu mang đến, Lương Châu là dừng mảnh nơi, xuất ra người, muốn sử dụng tốt cũng phải gấp đôi tận tụy mới được.

Như thế nào chỉnh biên Tây Lương quân là đại sự, Lưu Hiệp biết không khả năng thoát cái bày bình, bộ dạng đối với mình ban đầu tương đối giải cảnh đội cùng quân đội thể chế đối với bây giờ bộ đội cũng không thái dụng thích hợp, chỉ có thể tác cải biên.

Nguyên lai Tây Lương quân tên là không thể thay đổi. cho nên Lưu Hiệp dự định lấy chính hần Trần Lưu Vương danh nghĩa, từ bên trong tỷ vô thi phương thức chọn lựa giao phó cho quân chức, như vậy tân tuyển ra sĩ quan tài sẽ được cảm tạ Lưu Hiệp, từ đó càng nghe lệnh của Lưu Hiệp, về phần nguyên lai những thứ kia Ngũ Trưởng cùng Thập Trưởng đội một chút như thế muốn tham gia tuyển chọn, nếu như thành tích tốt, có thể tăng lên quan chức, nếu như thành tích không được, liền cần tổng hợp khảo sát, giáng chức hoặc là tạm thời lưu nhiệm, mà đợi xem sau này kiến công lãnh nghề phán đoán.

Đương nhiên, những thứ này chế độ cũng cần có kỷ nguyên vốn là lệ thuộc Tây Lương Đại tướng tới ủng hộ, bây giờ Đồng Trác thủ hạ Lý Quách nhị tướng cùng với Đồng Trác em trai Đồng Mân, đã bị Lưu Hiệp nhốt lại, còn lại còn có Hoa Hùng, Phan Trì, Trương Tế, Ngưu Phụ đám người. về phần những người khác ngược lại không tốt nói, vạn phát biến thành thân Lý Nho cùng Ngưu Phụ quan hệ vẫn không tệ, dù sao Ngưu Phụ cũng là Đồng Trác con rể.

Ngưu Phụ cưới là Đồng Trác Đại Nữ Nhi, Đồng Trác Đại Nữ Nhi so với kia Đồng Nhị tiểu thư mà nói hay lại là hiền lương rất nhiều, nhưng là Ngưu Phụ cùng Lý Nho như thế, mặc dù có mấy phần bản lãnh, thế nhưng nấy phần bản lãnh cũng không đủ đưa lên Đại tướng tăng thứ, chủ yếu vẫn là dựa vào cùng Đồng Trác tăng này quan hệ thân thích, cho nên Ngưu Phụ phải làm xong cùng Đồng Trác con gái quan hệ. đều là con rể Lý Nho, lại có thể giải quyết kia dừng mảnh nỗi danh Đồng Nhị tiểu thư, hần Ngưu Phụ làm sao có thể không lấy học hỏi kinh nghiệm, độ độ kim. cho nên thường xuyên qua lại, hai người quan hệ tốt nhất.

Dựa vào Lý Nho quan hệ, bắt lại Ngưu Phụ, chắc hẳn không thành vấn đề, mà những người khác Lưu Hiệp Tịnh chưa từng thấy qua, vạn phát bình thường cũng cùng bọn chúng lui tới rất ít, đối với bọn họ tính khí tính tình cũng không quen thuộc tất, cho nên chỉ có thể chờ đợi Lưu Hiệp thấy một thân sau đó mới làm định đoạt.

Suy nghĩ một chút Lưu Hiệp liền một đường chuyển kiếp Tây Uyển hành lang dài đi tới nơi này điều lương khắc tòa Tây Uyển Đại Đường, Tây Uyển chủ Đường Uyển song dùng là cây hương bách gỗ khắc gỗ song cửa sổ, tản ra nhàn nhạt mùi thơm. bây giờ trong đại đường đã tụ tập không ít Lưu Hiệp hệ phái quan liêu đại thần.

Mọi người có chút khoác giáp ăn mặc, có chút là Sĩ Nhân trang trí, dẫn đầu nếu trừ Công Tôn Độ Khổng Dung, còn có Trương Ôn, Dương Bưu, Lô Thực, Hoàng Phủ Tung, Đồng Thừa, Bảo Tín, Lưu Phạm, ngoài ra thêm Tuân Úc, Tuân Du, Tự Thụ, Thôi Diễm đám người.

Những người này gặp Lưu Hiệp chi hậu đều có chỗ bái lễ, mặc dù Lưu Hiệp thân phận tôn quý, chính là đại Hán Vương tử, nhưng vẫn là từ Sĩ Đại Phu lễ phép, cho đáp lễ. tất cũng không kể hần ở trong mắt người khác tại làm sao cường đại, cũng là hài tử đáng vẽ. nam nhân chưa kịp Quan, lại không thể coi như là thành người, cũng khó mà bị người sở công nhận, Lưu Hiệp có thể làm được bây giờ trình độ, là Lưu Hiệp không lúc nào phải có vất hết óc cố gắng kết quả, đã coi như là vô cùng gian khổ.

Lưu Hiệp này một cái chính trị đoàn thể coi như là lần đầu gặp hình thức ban đầu, nhưng là, Lưu Hiệp biết những người này muốn chân chính cầm trung ương tập đoàn quyền lợi còn là còn thiếu rất nhiều.

Bây giờ mặc dù Hà Tiến một nhánh bị người diệt trừ, nhưng là Tư Đồ Vương Duẫn vẫn là một lớp thế lực.

Bởi vì lúc trước, Lưu Hiệp lôi kéo rất nhiều người duyên cớ, đưa đến nhất hệ hiệu ứng hồ điệp. trong đó nhất có lợi chính là Vương Doãn, hần vốn phải là tại Lưu Hiệp chính mình sau khi lên ngôi tài quan tới Thái Phó, lại bái Tư Đồ. nhưng hôm nay nhưng là đại biến dạng, sớm không ít.

Vốn là Thái Úy Dương Bưu được Lưu Hiệp âm thầm mời, hơn nữa tiến hành quyền thuật lôi kéo. Dương Bưu vốn là triều đình trọng thần Tam Công Thái Úy, là ủng hộ Lập trường, cũng chính là ủng hộ Thiếu Đế Lưu Biện kế vị, lúc ấy Linh Đế ủy thác thời điểm cũng ở đây, đối với Lưu Hiệp cái này thua có dị dạng lời đồn đãi cùng tài danh Nhị Hoàng Tử vốn là tâm tồn cảnh giác. nhưng là đi qua Lưu Hiệp cùng với mấy ngày chuyện trò cùng phân tích thời cuộc chính trị chi hậu, niệm vỡ mồm từ, lấy tình động Hiểu chi lấy lý, rốt cuộc nhượng Dương Bưu đối với vị này Nhị Hoàng Tử bội phục không thôi, cho là Lưu Hiệp mới là Đế Vương chi tài, lúc này mới đổi thành ủng hộ Lưu Hiệp.

Linh Đế sau khi chết, Thập Thường Thị thế lực lấy được cực lớn suy yếu, cướp lấy chính là Hà Tiến nắm giữ thực quyền.

Mà Lưu Hiệp sở thực hành là nhún nhường giấu nghề chính sách, Dương Bưu mặc dù là Thái Úy, lại cũng không có quá nhiều thực quyền, lại cùng Hà Tiến bất đồng chính kiến, Dương Bưu dứt khoát tự nguyện trước hết để cho ra Thái Úy chức vụ, phối hợp Lưu Hiệp chính trị sách lược.

Hà Tiến liền nói Vương Doãn lên chức, Vương Doãn người này thiếu có tài danh, lại có vị quan năng lực, vốn là có tiếng tốt, lại sẽ cân nhắc, thiện ở làm xong đồng liêu quan hệ, cho nên âm thầm kết làm chính mình thế lực. ngoài mặt cùng Hà Tiến hữu hảo, nhưng là sự thật nhưng là độc lập một nhánh. điểm này cho đến Hà Tiến bị giết trước một tháng tài biểu hiện ra.

Lưu Hiệp đã từng tưởng thấy người này, bắt quá người này lại dứt khoát từ chối, Lưu Hiệp chỉ có thể âm thầm tự mình thấy hần một lần. Vương Doãn bản thân có chính mình chính trị ý tưởng cùng hoài bão, trước khi lại làm Thiếu Đế Thái Phó, cho nên Lưu Hiệp chắc chắn, nếu là hần Lưu Hiệp không làm một cái chân chính thực quyền Hoàng Đế, như vậy người này cũng tất không cho mình sử dụng.

Nhưng là Lưu Hiệp lúc này tình huống Tịnh không cho phép hắn phải bị trói tại Hoàng Vị trên, cho dù làm Hoàng Đế, trung ương tập quyền cũng không chiếm được vững chắc. Hắn cũng không cách nào rút người ra đi làm những chuyện khác, cho nên chỉ có thể buông tha Tư Đồ Vương Duẩn. nếu không thể lôi kéo, cũng chỉ có thể bắt tay đối phó.

Hà Tiến nhất tử, Vương Doãn tự nhiên thuận thế tiếp quản Hà Tiến nhất phái, dù sao Vương Doãn cùng Hà Tiến bên ngoài là giao hảo.

Bây giờ Vương Doãn 1 phương thế lực cùng Lưu Hiệp so sánh, nhập ngũ quyền thượng, Vương Doãn tiếp quản Hà Tiến một bãi, cũng chính là từ Hà Tiến cầm trên tay đến Lạc Dương Vũ Lâm Quân quân quyền, Vũ Lâm Quân là cái gì, "Vì nước phe cánh, như rừng chi thịnh" chính là Lạc Dương thành hộ vệ, biên chế có một vạn người. mà Lưu Hiệp sở được đến là hoàng thành Cẩm Vệ Quân cũng chính là 'Kỳ Môn quân' quân quyền, Kỳ Môn quân suất lĩnh chính là cái gọi là Hồ Bí Giáp Sĩ, biên chế 5000 người, mặc dù coi như Trang Bị so với Vũ Lâm Quân hoàn hảo, bất quá cũng xê xích không nhiều.

Mà trong chính trị, Vương Doãn vì Tư Đồ, lại tiếp quản đại tướng quân tập quyền, vì Thiếu Đế Thái Phó, dưới cờ cũng có năm phần chi Tam Quan liêu ủng hộ. mà Lưu Hiệp chỗ tập đoàn, Trương Ôn vì Tư Không, còn lại đều là Lang Tướng, Giáo Úy, không được thực quyền chi chủ.

Cho nên, vô luận là phương diện quân sự trong chính trị cân nhắc, đều là Vương Doãn ép Lưu Hiệp tập đoàn một đầu.

Nhưng là, trên thực tế chính trị tính chất phức tạp vẫn không thể dùng này đơn giản so sánh tới trình bày, bởi vì Lưu Hiệp trong tay còn nắm Đồng Trác cái này biến số, hơn nữa Thiếu Đế nếu là trở lại, tất nhiên là nghe chính hắn một Hoàng Đế nhiều hơn một chút, chỉ cần đem Hà Hoàng Hậu giam lỏng, Lưu Hiệp sẽ không buồn xuất hiện cái gì khác ngoài ý muốn.

Ngoài ra nếu là Đồng Trác bộ đội có thể thu nạp chính biến hoàn thành, như vậy chính mình quân sự toàn lực tất nhiên sẽ tăng lên rất nhiều, đến lúc đó, có thể tự mượn dùng Đồng Trác tên, ngăn chặn Tư Đồ Vương Duẩn. đến lúc đó biến số hội càng nhiều, chính mình sẽ giống như một cái xuân Tầm, chân chính đem trọn cái tập đoàn bất hiển sơn bất lậu thủy tâm thực xuống! đem trọn cái tập đoàn trong bóng tối tập hợp thành một luồng tinh thần sức lực, làm một cái phía sau màn người điều khiển, mà không phải một cái bày ở ngoài sáng làm Hoàng Đế, lại chỉ có thể nhìn đám này mặt ngoài hài hòa, có thể nội bộ lại chia ra câu đấu chính trị tập đoàn vô dụng chi chủ.

Có lẽ chân chính hoàn mỹ chính trị hệ thống, cần phải có hai phe đối lập ngăn được tồn tại, nhưng là bây giờ đại hán cần nếu không phải chia ra, mà là chân chính trên dưới một lòng thống nhất, có lẽ mọi người sẽ có nhiều chút khác nhau, có thể khác nhau cũng không phải là sai lầm, là không thể tránh khỏi. nhưng có một dạng! chỉ cần cuối cùng chính trị tổng mục tiêu cùng chính trị lý tưởng là giống nhau, sẽ tề đầu tịnh tiến! không có gì bất lợi!

Lưu Hiệp trắng đêm suy nghĩ xong những thứ này vốn là loạn thành nhất đoàn hệ thống, lúc này mới dám chân chính đem mọi người giao ra họp, đối với sau này phương châm cùng mục tiêu tiến hành hoạch định, quyền lợi vật này vốn chính là cái phí suy nghĩ công phu, có thể sử dụng suy nghĩ giải quyết vấn đề, tự tận lực không dùng võ lực, dù sao Lưu Hiệp nhìn Đông Hán năm cuối cùng Tam Quốc thời kỳ cuối dân số số Cự Bì so với đã cảm thấy trứng đau, bởi vì ước chừng giảm bớt 80% nhiều người. giảm nhanh những số liệu kia, cũng đều là cùng dân tộc người một nhà, là từng cái sinh động mà vô tội sinh mệnh, Lưu Hiệp không phải là một máy, tự nhiên vẫn là cảm thấy tiếc cho.

Cho nên có thể sử dụng chính trị giải quyết vấn đề, tự tận lực thả vào chủ đề, giảm bớt giết chóc, Lưu Hiệp chỉ hy vọng nhiều cho mình một ít thời gian, nếu là có thể làm cho mình hồi đoái vòng tay càng ra sức một ít, hoặc là Đông Bắc bên kia có thể chân chính hoàn thành Công Nghiệp Hóa cơ sở bước, như vậy là hắn có thể lấy quân đội uy thế, không đánh mà thắng hiện ra đại hán tân phong mạo, từ đó nhượng những người đó chân chính từ tâm lý thần phục.

Nhưng là những thứ này đều cần thời gian, cần hắn đi mưu đồ, hắn ở kiếp trước lăn lộn như cá gặp nước, có thể Tịnh không có nghĩa là tại đời này cũng có thể dùng giống vậy được hoan nghênh. chỉ có thể nom nớp lo sợ, như lý bạc băng. xem lên trước mặt chính mình bây giờ một chút xú thu nạp người giúp, Lưu Hiệp cảm giác mình tiền đồ hay lại là quang minh, về phần sau này sự, ai cũng không nói chắc được, ái trách trách đi, quả thực không được, hắn tự giữ được đã biết cái mạng nhỏ, núp ở khe núi trong rừng làm ruộng luyện công đi.

Nhưng là vì mình có thể thuận lợi sửa đổi thế giới lý tưởng, hắn bây giờ phải phấn đấu

Ps; bốn chương vì mọi người đơn giản phân tích 1 hạ triều Đình thời cuộc, tránh cho mọi người xem mơ hồ, chính ta viết chương này thật ra thì cũng rất tốn sức, khả năng nhìn như không có nội dung cốt truyện nội dung, nhưng là đối với toàn thể rất trọng yếu. trước khi chương này quên đổi tựa phát, này mới kịp đổi, đọc vẫn không hề thông chữ sai địa phương mặc chê bai.

Ngoài ra, cầu cái hội viên điểm kích cùng phiếu đề cử, còn là hy vọng bạn đọc đăng lục sau đó mới xem, dù sao bây giờ Mỗi điểm hình thức chính là như vậy, hội viên điểm kích thật rất trọng yếu. trước cảm ơn mọi người ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: một lòng đoàn kết

Bốn trâm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Tây Uyên trong đại đường, Lưu Hiệp xem lên trước mặt những thứ này thần thái khác nhau đại thần, hết sức bày ra có chút uy nghi đáng vẻ. nói thể nào hán bây giờ cũng là Đại vương, hay lại là hoàng thất vương tộc, mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng cũng phải có điểm đáng vẻ tài trấn được những thứ này triều đình nguyên lão.

Trong đó có vài người, là chân chính tín phục hán Lưu Hiệp, nói thí dụ như Lưu Hiệp hay vị lão sư, còn có Trương Ôn, Dương Bưu, Đồng Thừa, Bảo Tín, Tuân Úc, Tuân Du, Tự Thụ.

Về phần Hoàng Phủ Tung, Lô Thực, Thôi Diễm đám người, trên thực tế Lưu Hiệp chỉ kịp cùng bọn chúng gặp mấy lần. bọn họ sở dĩ hội gia nhập, có chính mình một bộ phận nguyên nhân, có thể càng nhiều là bởi vì Dương Bưu những người này. Lưu Hiệp nếu muốn thành lập hoàn toàn uy tín, thì phải để cho bọn họ chân chính tín nhiệm chính hán một bán thẳng bé lớn có năng lực dẫn bọn họ.

Làm sao tín nhiệm? đơn giản tựu là năng lực cùng lời nói cử chỉ, cái gọi là ba người thành hổ, miệng nhiều người xói chảy vàng, chỉ cần có thể để cho bọn họ chân chính tiềm thức đối với chính mình cùng chung quanh nói tới tín nhiệm, là có thể sử dụng những người này coi thường chính mình chỉ là một trẻ con vãn đề.

Vì vậy Lưu Hiệp cho hầu hạ ở bên Trần Tứ cùng Đồng Lai đánh hai cái ánh mắt, hai người lập tức hội ý, nhượng các vị đại thần dựa theo uy vọng thứ tự, phân ngồi hai bên, lúc này Lưu Hiệp mới đứng dậy nói: "Chúng vị tiên sinh tướng quân còn có ta hai vị lão sư, từ khi chư vị trưởng bối nguyện ý ủng hộ ta Lưu Hiệp tới nay, chư vị cũng không như thể tề tụ qua, mà sở dĩ hôm nay nhượng chư vị đồng loạt đến chỗ này, mục rất rõ ràng, là vì có thể làm cho chư vị thấy, đại hán còn có như thế nhiều người trung nghĩa, nguyện ý vì ta đại hán chân chính phục hưng mà cống hiến chính mình sức mọn."

Lúc này, Dương Bưu tiến lên nói: "Trần Vương không cần như thế, nếu chúng ta có thể nguyện ý tề tụ đến chỗ này, dĩ nhiên là từ đối với Trần Vương tín nhiệm. mọi người cũng biết, Trần Vương bây giờ bất quá tám tuổi nhĩ. tám tuổi có thể làm gì? chúng ta không cách nào tưởng tượng, nhưng chính là chính là tám tuổi Trần Vương, tại mỗi cái phương diện đều có chỗ kiến thụ, thậm chí là để cho ta Dương Bưu bội phục. kia làm sao có thể dùng kỳ tích con trai thứ hai để hình dung! lúc này tới Thiên Tứ cho đại hán có phúc, Trần Vương khiến ta Dương Bưu xem đến đại hán hy vọng. có lúc ta thậm chí hoài nghi, Trần Vương học thức cùng tư tưởng là cái phúc lý mang ra ngoài."

Mọi người vẫn này, có người mỉm cười gật đầu, có người mặt vô biểu tình từ chối cho ý kiến, Lưu Hiệp đem hết thấy nhìn ở trong mắt, tiếp tục nói: "Văn Tiên tiên sinh khen lắm, Lưu Hiệp không dám nhận, mọi người cũng biết, Văn Tiên tiên sinh vốn là Đường Triều Thái Úy, lại vì ta một cái chính là trẻ con, tự nguyện xuống làm thứ dân, bậc này khí phách, ta Bá Hòa quả thực cảm động không thôi. hiệp có tài đức gì, nhượng tiên sinh ưu ái như thế. thấy tiên sinh, thật để cho ngô cảm thấy, đại hán có như thế trung thần, do có thể hưng vậy. hiệp còn tám bé, thường xuyên nom nớp lo sợ, mỗi đi một bước, đều như lý bạc băng, rất sợ xảy ra bất trắc gì, ném Đại Hán Vương Triều mặt mũi, nhượng các vị trưởng bối theo ta Lưu Hiệp đồng thời hổ thẹn!"

Gặp Lưu Hiệp như thế thành khẩn, chúng nhân vẫn gật đầu, bất quá Tuân Úc Công Tôn Độ đám người biểu tình cũng rất là ngưng trọng, chỉ chờ nghe Lưu Hiệp nói sau.

"Hôm nay tụ tập mọi người tới đây, ta Lưu Hiệp chính là tướng nói cho mọi người, ta đại hán, bây giờ đã đến sống còn thời kỳ mấu chốt, nếu không thể trải qua cái này khâu, lớn như vậy hán liền muốn cách diệt vong không xa vậy! !"

Lưu Hiệp nói lời này thời điểm vang vang có lực, biểu tình cực độ nghiêm túc nghiêm túc, đang ngồi chư vị nghe xong đều xôn xao. nhất là Lô Thực cùng Hoàng Phủ Tung hai người, có chút không quá hiểu Lưu Hiệp đang nói gì.

Lô Thực lập tức đứng dậy hỏi "Trần Vương thế nào nói ra lời này? bây giờ Hoàng Cân dư đảng đã diệt trừ hơn nửa, dư đảng đã không có thành tựu, bây giờ Yêm Đàng Hà Tiến tất cả đều trừ diệt. Trần Vương nói như vậy, hơi bị quá mức nói chuyện giật gân đi." nghe Lô Thực lời nói cũng có mấy người gật đầu.

Lại thấy Lưu Hiệp tiếp tục nói: "Ngoại hoạn mặc dù diệt, cướp nhà khó phòng! !"

Ngẩn ngui tám chữ, Lô Thực đám người biến sắc, lập tức hỏi "Không biết Trần Vương nói là ai, báo cho biết mọi người, chúng ta chính thừa dịp đến bây giờ chưa bình định, đem trừ diệt!"

Nhất thời có người phụ họa, có thể đúng lúc này, ngồi ở hạng chót một mực không từng nói Tuân Úc, lại chen lời nói: "Trần Vương nói người, không ở nơi này Lạc Dương hoàng thành, cũng chưa từng xuất hiện ở chúng ta trước mắt mọi người. tuy nhiên lại lại trải rộng Đại Hán Vương Triều giữa, không chỗ nào không có mặt!"

Lô Thực quay đầu nhìn lại Tuân Úc, gặp Tuân Úc chính khâm ngồi vững, chấp tay không thêm chú ý đến với trên sàn nhà, một cỗ kiên định trầm ổn quân tử chính khí, tự nhiên mà sinh, nhượng nhân có loại không thể không tín phục cảm giác.

Có thể Lô Thực dù sao không biết Tuân Úc nói ý, vì vậy hỏi "Vậy theo Tuân Văn Nhược nói, khởi không phải người người đều muốn tạo phản?"

Tuân Úc ngược lại nhìn về phía Lô Thực, đứng dậy chấp tay hơi bái lễ nói: "Úc nói người, cùng Trần Vương nói nhà Tặc, trên thực tế đều không là chỉ Mỗ một người! mà là chỉ đại hán này thiên hạ dân chúng hoảng loạn, không chỗ nào định hướng lòng người!"

Lô Thực nghe xong lúc này mới sắc mặt hơi chậm, bất quá suy nghĩ một phen, về mặt lại ngưng trọng.

Lưu Hiệp nhìn mọi người, biết có nhân minh bạch có người không hiểu, liền tiếp tục nói: "Có lẽ mọi người thường thân ở với Lạc Dương, cũng không biết khả năng chư vị tướng bối cũng từng nghe qua, ta Lưu Hiệp đã từng mất tích qua một đoạn thời gian. khoảng thời gian này, ta được mang đi rất nhiều địa phương, cũng kiến thức rất nhiều sự tình. có thể khẳng định nói, ngày nay thiên hạ dân chúng, trong lòng trừ chứa ăn no mặc ấm niệm tưởng ra, cái gì Đại Hán Vương Triều, ai làm Hoàng Đế, đối với bọn hán đều không trọng yếu nữa. thậm chí phần lớn người chỉ thường thức bọn họ Quan Chức, mà không biết triều đình. chúng ta mặc dù có thể thành lập đại hán cơ nghiệp, này nhà Đại Vương Triều, nguyên nhân vì sao? căn cơ vì sao? chẳng lẽ chẳng qua là dựa vào một cái Hoàng Đế, mấy chục ngàn tinh binh cùng vào triều quan lại sao? tự nhiên không phải là! chân chính có thể thành lập Kỳ vương triều, chính là dân tâm! là dân chúng! dân chúng là mới là vương triều thành lập cơ sở! ! bởi vì là tất cả quân binh, lương thực, tài nhân, bao gồm ta người mọi người, bản đều là từ dân chúng mà ra. có thể đứng ở chỗ này, cũng là bởi vì Thượng Thiên giao phó cho mới có thể cùng dân chúng ủng hộ!"

Lưu Hiệp chậm rãi đi tới đại thần trung gian tiếp tục nói: "Tuân Tử từng nói, nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền. Mạnh Tử ngôn: Dân Vi Quý, Xã Tắc Thứ Chi, Quân Vi Khinh, đến dân Tâm Giả được thiên hạ! những thứ này đều là ta Đại Hán Vương Triều Lập Quốc Chi Bản, là ta tổ tiên Cao Tổ Hán Vũ sở tôn sùng đại đạo. bởi vì này đại đạo, mới có ta Đại Hán Vương Triều Huy Hoàng! nhưng hôm nay Đại Hán Vương Triều lại kiệt sức đến đây, nguy cấp tồn vong! vì sao? không phải là mất đi Lập Quốc Chi Bản dân tâm sao? nếu không phải sử dân tâm, tại sao Hoàng Cân phản loạn, nhược chúng dân chúng đều an cư lạc nghiệp, thấy cho chúng ta Đại Hán Vương Triều được, dân tâm hướng, bọn họ làm sao khổ tạo chúng ta phản? mặc dù trấn áp phản loạn! nhưng là kia rồi đi Tâm, chúng ta lại không trấn áp được! ! cho nên Lưu Hiệp tài nguy ngôn nói cho chư vị, ta đại hán thật cách bại vong không xa vậy!"

Mọi người nghe này, lúc này mới gật đầu nói phải, tất cả đều lẫn nhau thảo luận, đồng thời cũng thật nhượng rất nhiều người lần nữa đối với Lưu Hiệp nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Dân tâm lơ lửng, mới cho những thứ kia có dã tâm giống như Đồng Trác cùng Trương Giác người bình thường lấy thừa cơ lợi dụng cùng mượn có. nhưng là bây giờ, đã nhiều năm tạo thành bệnh tật, còn muốn văn hồi, đã khó. sở bằng vào chúng ta cần đã không phải là may mắn cái cách, mà là đao to búa lớn cho chúng ta đại hán chân chính trọng tổ một lần!"

"Cho nên ta cùng chư vị tướng quân cùng tiên sinh nói những thứ này, tự là hy vọng có thể cho người môn chân chính tin phục ta Lưu Hiệp, đem bọn người Tâm giao cho ta! ! chân chân chính chính ủng hộ ta Lưu Hiệp, ta mới có thể yên tâm an bài, cùng chư vị giao tâm, sẽ thật sự trách nhiệm nặng nề giao cho chư vị! !"

Dứt lời, Lưu Hiệp liền phát tay áo trở lại đường tiền, đứng ở trước mọi người nói: "Đang ngồi chư vị, cùng ta Lưu Hiệp chính kiến tư tưởng không đồng nhất, không muốn giúp ta, có thể tự rời đi, ta sẽ không ngăn hấn chút nào, bởi vì ta nếu là một đoàn kết nhất trí, trên dưới một lòng tập thể! ! nếu là nguyện ý tin tưởng ta Lưu Hiệp, tin tưởng ta cái khu vực này khu tám tuổi trẻ con có thể dẫn ta Đại Hán Vương Triều lần nữa đi về phía hưng thịnh, chính là ta Lưu Hiệp thân nhân! ! là ta đại hán thân nhân, ngộ Lưu Hiệp nguyện ý cùng với thành thật với nhau, đến chết cũng không đổi! !"

Nghe Lưu Hiệp lời nói, mọi người nhất thời đều kìm nén một cổ huyết tính cùng hào khí, chỉ thấy Lô Thực thứ nhất đứng dậy bái thủ lấy kiên nghị tiếng nói: "Ngô Lô Thực nguyện đi! ! máu chảy đầu rơi, không chối từ! !"

"Dương Bru nguyện đi! thề thành tâm ra sức!"

"Hoàng Phủ Tung nguyện đi! !"

"Công Tôn Độ nguyện đi! !"

"Không Dung nguyện vọng! !"

Trương Ôn, Tự Thụ, Thôi Diễm, Bảo Tín thẳng đến cuối cùng Tuân Du, Tuân Úc. đều cùng cúi đầu mà đứng. chúng không một người nhân rời đi! Lưu Hiệp thấy vậy, rút kiếm mà ra, kiếm chỉ với trước, trong mắt ửng đỏ, nhìn chăm chú phía trước nói: "Ta Lưu Hiệp ở chỗ này thề, nhược cô phụ các vị kỳ vọng. giống như này bản!"

Dứt lời, Lưu Hiệp giờ cao trạm long kiếm, vung lên mà xuống, Lưu Hiệp sau lưng Cổ Mộc bàn ứng tiếng một phần hai nửa!

Ps; Lưu Hiệp rốt cuộc có chính mình tập đoàn, hoan hô một cái trước! tiền giấy có không có? hội viên điểm kích ở nơi nào?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: bàn tay Thái Sư

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp đoạn này hùng hồn kể về chi hậu, thành quả là rõ rệt, dù sao loại này phát ra từ phế phù có cảm giác mà ra lời bàn là có khả năng nhất khiến người tin phục.

Trực tiếp lấy được kết quả chính là, Lưu Hiệp đạt được sáu trăm ngàn hồi đoái giá trị, sáu trăm ngàn a!

Liên tiếp ba tiếng nhắc nhở vang lên: "Chúc mừng ngài thu phục siêu cấp mưu thần Tuân Úc, mở ra điểm tướng thẻ Vương Tá Tuân Úc , đạt được hồi đoái giá trị mười lăm vạn."

"Chúc mừng ngài thu phục siêu cấp mưu sĩ Tuân Du, mở ra điểm tướng thẻ chủ mưu Tuân Du , đạt được hồi đoái giá trị 300,000."

"Chúc mừng ngài thu phục siêu cấp mưu thần Thôi Diễm, mở ra điểm tướng thẻ quân tử Thôi Diễm , đạt được hồi đoái giá trị mười lăm vạn."

Tự Thụ không có cho Lưu Hiệp mang đến hồi đoái giá trị, hồi đoái giá trị ngược lại là Thôi Diễm cho, nhưng Lưu Hiệp cảm khái chuyện thế gian thật là khó mà dự liệu. bởi vì Tự Thụ cũng không Siêu Giai kỹ năng, điểm này Lưu Hiệp là biết. trừ lần đó ra, trước khi mặc dù Tuân Du cùng Tuân Úc đều cho mình sử dụng, nhưng là lại không có từ trên căn bản thu phục bọn họ, 1 cho tới hôm nay, Tuân Du cùng Tuân Úc mới thật sự đối với chính mình tin phục.

Thôi Diễm: Tự Quý Khuê, Thanh Hà đông Vũ Thành nhân, kỹ năng: nhìn rõ mọi việc (cao cấp), tài đức vẹn toàn (Siêu Giai) hạo nhiên chính khí (đặc biệt)

hạo nhiên chính khí đặc thù kỹ, skill bị động, thân câu lãng nhiên chính khí, có này kỹ năng giả 3 trong vòng mười trượng toàn bộ bá chủ loại kỹ năng không cách nào sử dụng, hơn nữa đối với trăm trượng bên trong có tài đức vẹn toàn kỹ năng người có đặc thù cảm ứng.

Tuân Úc, Tự Văn Nhược, Toánh Xuyên Toánh Âm nhân, kỹ năng: nhận định tình hình (cao cấp) cân nhắc (trung cấp) chủ mưu (Siêu Giai) quyết sách ngàn dặm (đặc biệt)

quyết sách ngàn dặm đặc thù kỹ: sử dụng này kỹ năng, có thể thông qua sở được đến văn bản và thanh âm tin tức, tại trong đầu hiện ra 90% nguyên thủy hình ảnh.

Tuân Du: Tự Công Đạt, Toánh Xuyên Toánh Âm nhân, kỹ năng: Đại Trí Giả Ngụ (cao cấp) Kinh đạt đến quyền biến (Siêu Giai) nhanh trí (đặc biệt) chủ mưu (Siêu Giai) tính toán không bỏ sót (đặc biệt)

nhanh trí đặc thù kỹ: mở ra kỹ năng, đối với đơn độc mục tiêu sự vật, có thể tại một hơi thở giữa lấy được đối ứng biện pháp.

tính toán không bỏ sót đặc thù kỹ: skill bị động, sử tự mình toàn bộ quân chính mưu tính, độ hoàn thành đều có thể đạt tới tám phần mười trở lên.

Đối với cái này nhiều chút, ban đầu Lưu Hiệp cũng chỉ có thể cảm khái nói một câu: "Trâu bò a . ." bây giờ những thứ này trâu bò lờ lờ nhân rốt cuộc đến dưới quyền mình. Lưu Hiệp kiêu ngạo a! không trách ban đầu Tào Tháo có thể trở thành xưng bá bá chủ một phương, có giống như Tuân Úc Tuân Du như thế nhân trợ giúp, nhất là Tuân Du, lo gì thiên hạ không chừng, nhất định chính là u G một loại tồn tại, chính là không biết Đạo Kỹ có thể thời gian cold-down là bao nhiêu. Lưu Hiệp thật to cảm khái một phen.

Bây giờ lại được đến Thôi Diễm thành thật với nhau, Lưu Hiệp rốt cuộc có thể đến gần Đồng Trác, dù sao Lưu Hiệp cũng không biết Đồng Trác Hùng Bả thiên hạ kỹ năng lúc nào nguội xuống, lúc nào thả ra, cho nên một mực cũng không dám đến gần Đồng Trác, ban đầu cũng là mạo hiểm đem bắt giữ hẳn.

Nếu là một khi chính mình trúng chiêu, Lưu Hiệp cũng không xác định chính mình sẽ làm ra cái dạng gì sự, dù sao hắn là như vậy nhân, cũng sẽ trung kỹ năng. mà bây giờ có Thôi Diễm, Lưu Hiệp hẳn liền có thể chân chính không có kỵ gì đến gần Đồng Trác, áp dụng chính mình thủ đoạn.

Còn sót lại thời gian, Lưu Hiệp liền an bài sau này an bài, chỉ cần Đồng Trác sự một thành, Khổng Dung cùng Công Tôn Độ liền có thể lấy Đồng Trác danh nghĩa để cho bọn họ đến Liêu Đông cùng Bắc Hải đi, đến lúc đó Lưu Hiệp sẽ để cho Công Tôn Độ mang đi hai chục ngàn Thiết Kỳ, làm Đông Bắc chiến sự cùng cùng cố chi dụng, dù sao mình vốn ở nơi nào, phải có người bảo vệ. mà Khổng Dung chỉ cần mang một ngàn tinh binh sớm vững chắc thời cuộc là được, dù sao Thanh Châu nơi cũng không phải là lâu dài có thể thủ ở địa phương, Thanh Châu khẩn ai Ký Châu Từ Châu Duyên Châu, muốn giữ được quá khó khăn, nhưng là Lưu Hiệp không yêu cầu Khổng Dung có thể giữ được toàn bộ Thanh Châu, chỉ cần có thể bảo vệ Bắc Hải Quận cùng Duyên Hải khu vực bây giờ Thanh Đảo thành phố nơi ở là được, trọng yếu là đem Thanh Đảo nơi thành lập thành trì, trấn thủ trụ, bởi vì đại hải mới là Lưu Hiệp chân chính hướng tới.

Ngoài ra, Lưu Hiệp định đem Lô Thực cùng Hoàng Phủ Tung nằm vùng chuẩn bị thu nhập chính mình túi Trung Tây Lương Quân trong, trước khi sở từ binh ba nghìn Tây Lương quân nhu phải bị chinh biên, Lưu Hiệp dự định đưa bọn họ mở rộng đến Cẩm Vệ Quân trung. Tuân Du làm Lưu Hiệp Thủ Tịch quân sự một đường đi theo, Tuân Úc tay cầm Cẩm Vệ Hồ Phủ, dẫn 5000 Cẩm Vệ Quân, Lưu Hiệp tự có biện pháp đem Tuân Úc tăng lên quan chức, nhưng Tuân Úc làm cái Thượng Quân Giáo Úy cũng không khó. mà Dương Bưu có thể phục xuất cùng Trương Ôn hai người tại triều Đình kèm chế Vương Doãn, còn lại Bảo Tín cùng Tự Thụ hai người chinh đồn tân từ binh ba nghìn Tây Lương quân, mà đợi lúc biến. Lưu Phạm với mấy vị khác đồng thời tại triều Đình phối hợp Trương Ôn Dương Bưu. Thôi Diễm chính là vì Lưu Hiệp làm thu nạp nhân tài công việc.

Sơ Bình sáu năm, 189 năm Đông.

Tuyết trắng mệnh mang, Lạc Dương thành một mảnh Tuyết, hoàng thành cạnh Thừa Tướng Phủ, đại môn môn bài trên có khắc hai cái chữ to màu vàng "Đông Phủ", bên ngoài lồng cổng mà xuống, phủ trạch nội nhưng là sáo sáo nháo nháo, 1 đồng tử mười mấy tuổi bộ dáng, khoác trên người bạch sắc

nhưng mao áo khoác ngoài, tại trong hành lang thượng thoan hạ khiêu.

Bên trong nhà bỗng nhiên vang lên một tiếng trảng pháo tay, lại thấy hần chi đến người trước mặt nhảy tại trên bàn nói: "u T! Cu T! dừng lại! vừa rồi một màn kia diễn bất sinh động! tại làm lại một lần!"

Mà hần đứng trước mặt mấy người không khỏi cười khò, nhất là Tụ Thụ, Bảo Tín cùng Trần Tứ cùng Đông Lai đám người hoàn toàn trở thành Lư Hiệp đóng vai quần chúng, ngoài ra tại trong hành lang còn có một nhân, người này rất là mập mạp, cũng là người mặc áo da, râu ria tua tủa một bộ hung thần ác sát, lại là Đồng Trắc.

Chẳng qua là này Đồng Trắc không phải kia chi Đồng Trắc, bởi vì Lư Hiệp trước khi cho Đồng Trắc dùng dạ cát bình, Lư Hiệp nắm giữ không tốt lượng thuốc, trực tiếp đem Đồng Trắc trí nhớ hơn nửa đều giặt rửa trừ, trừ một ít bản năng nhận thức ra, những ký ức khác đều bị giặt rửa trừ. ngay cả rất nhiều Tụ cũng không biết được, giống như là một không tới mười tuổi hài tử. Đồng Trắc trước khi những kỹ năng kia, cũng theo hần trí nhớ đồng thời tiêu trừ.

Chi thấy Đồng Trắc đặt mông ngồi dưới đất vô lại nói: "Ta đây không diễn. không diễn! đói bụng không còn khí lực diễn!" dứt lời như hài tử một dạng trên đất vẽ vòng nín thở.

Lư Hiệp thấy vậy cũng không giận, nhưng là cho Hi nhi nháy mắt ra dấu, Hi nhi lập tức đoạn một mâm đồ ngọt cùng bánh ngọt tới.

"Nếu như Tiểu Đồng diễn tốt đoạn này đầu rồi, này bàn bánh ngọt chính là ngươi "

Chi thấy Đồng Trắc quay mặt lại, một bộ ngây thơ bộ dáng nói: "Thật?"

Đồng Trắc 1 dùng mãnh mặt to lại làm ra như vậy biểu tình, nhất thời đem Tụ Thụ Bảo Tín lôi gần chết, Lư Hiệp lợi dụng Đồng Trắc lợi dụng thật sự là ác cáo điểm, bọn họ mỗi ngày vào triều đều có thể nhìn đến Đồng Trắc xuất sắc biểu diễn, chưa nói xong thật là diễn kỹ phái.

Nhưng là này Đồng Trắc biểu diễn cũng đều là Lư Hiệp một tay Đạo Diễn, toàn bộ không có xa cách tự là một bộ thô bạo biểu tình, có đại thần bởi vì bất mãn mà lên tiếng, như vậy Đồng Trắc liền không cần phải nói cái gì, đi lên chính là một cái tát, đánh trước cho hần quay cuồng trời đất, ngay cả Tụ Đồ Vương Duẩn cũng chịu qua hần bàn tay, không biết sao Ngưu Phụ đám người Tây Lương quân bên ngoài, Vương Doãn Vũ Lâm Quân bởi vì Tuân Úc dâng thư gấp mặt duyên cớ được gọt quyền bảy ngàn, chỉ còn lại ba nghìn binh quyền. còn lại đều do Lư Hiệp tập đoàn tiếp quản, mà Lư Hiệp tập đoàn bên này nhân thành công chuyển hình thành thân Đồng phái, dựa vào Đồng Trắc diễn kỹ Dâm Uy, Vương Doãn bên kia đã có tứ thành đại thần không thể không khuất phục tại Lư Hiệp tập đoàn che chở bên dưới, bởi vì Lư Hiệp tập đoàn không cần ngay trước mọi người được Đồng Trắc làm nhục bị đánh. một người đàn ông, tại Triều Đình trên cách cách bị người đánh to mồm, cảm chân đạp cái mông nha tử, bất cứ người nào cũng thụ không bức này làm nhục.

Vương Doãn tập đoàn im hơi lặng tiếng, mỗi ngày bị Đồng Trắc làm nhục, nhưng là nhưng trong lòng vì Thiếu Đế mà không thể không tiếp tục tại triều đình trên, chỉ có thể ở trong lòng than thở. cũng không biết bọn họ bị kịch đều là Lư Hiệp một tay âm thầm Đạo Diễn.

Giống vậy Đồng Trắc ở bên ngoài cũng là một bộ lẩn già lẩn nhược bộ dáng, bất quá mỗi lần khi dễ con người toàn vẹn chi hậu, kia bị khi dễ nhân, Lư Hiệp đều sẽ phái người trấn an, Đồng Trắc tiếng xấu coi như là truyền đi. hơn nữa lời đồn đãi vật này chỉ cần có Tâm thì có thể làm cho hần tệ hại hơn, cái gì Đồng Trắc khi dễ hoàng thượng, tân phi kia đều đơn thuần chuyện nhỏ, bây giờ lời đồn đãi càng không chịu nổi, cái gì lẩn nhục Thiếu Nam loại tội danh cũng bị từng cái đề vào Đồng Trắc trên người, tin tức này không sợ kim nén, chỉ sợ xào, chỉ cần 1 đồn thổi lên, đây chẳng phải là thật tin tức cũng thay đổi trở thành sự thật. Lư Hiệp là người hiện đại, dĩ nhiên phải thật tốt lợi dụng.

Mà Lư Hiệp một phái này, tại Vương Doãn 1 Boss Đại Phu trong mắt được xem vì a dua hạng người, nhưng là tại dân chúng trong miệng, nhưng là nhân nhượng phụ trọng kiểu mẫu. không phải vẫn là đồn thổi lên công hiệu.

Tụ Thụ, Bảo Tín vốn là hai người là tới cùng Lư Hiệp bẩm báo Tây Lương quân chinh biên tình huống. bất quá đang nói xong chính sự chi hậu, dám được Lư Hiệp kéo tới làm đóng vai quần chúng đại thần chi dụng. tất cả mọi người biết Đồng Trắc tâm quan trọng, bây giờ Đồng Trắc nhưng là Lư Hiệp tập đoàn trong chính trị trọng yếu người giúp, tại Lư Hiệp nội bộ tập đoàn mất người trung, Đồng Trắc thành khả ái hương bột bột. có cái gì sắp xếp chuyện bất bình, chỉ cần Đồng Trắc một cái tát có thể giải quyết, Quân Quốc đại sự, đều là Đồng Trắc cảm chân đá ra tới. bây giờ Đồng Trắc đã bị gọi đùa là "Bàn tay Thái Sư" .

Lư Hiệp mặt đầy nụ cười nhìn bày ra ngây thơ biểu tình đại hán vạm vỡ nói: "Nếu như Trọng Đình diễn không lời hay, vậy không ánh sáng không có bánh ngọt, ngay cả cơm trưa cũng không được ăn" dứt lời không khỏi mặt đầy tiếu nuối biểu tình, trong tay cầm nhanh bánh ngọt đặt ở trong miệng, một bộ hưởng thụ ăn một khối nói: "Ai, mỹ vị như vậy bánh ngọt, chỉ có thể một người nuốt một mình, không thể cùng Trọng Đình đồng thời chia sẻ, thật sự là thái đáng tiếc! !"

Lại thấy Đồng Trắc một bộ thèm ăn, lấy tay moi moi tro mắt nhìn Lư Hiệp lại ăn một khối, vì vậy vội vàng vội la lên: "Đồng Trắc lập tức diễn, tiểu Lư Hiệp phải trông coi cẩn thận, lúc này diễn tốt ngươi cũng không thể chống chế!"

Lư Hiệp đưa ra ngón út nói: "Quân tử nhưt ngôn, Tứ Mã Nan Truy, ngón tay!" tiếp lấy Đồng Trắc đưa ra to ngón ngón út cùng Lư Hiệp ngoắc ngoắc.

Tiếp lấy bên trong nhà Lư Hiệp thỉnh một cái trên mặt bọc thật dày miên bồ thể thân gã sai vật nhất thời được Đồng Trắc một cái tát đánh trên đất, mặt phó dửng dưng, trong miệng nặc: "Cái Lão Tử, lão tử là đại hán trọng thân, trung thành như vậy trung thành chi ngôn, ngươi cũng dám không nghe?"

Trần Tứ cùng Đông Lai ở một bên nhìn này một cái nhìn thấy giặt mình bàn tay không khỏi lắc đầu một cái, trong lòng lẩn nữa vì Vương Doãn tập đoàn vận mệnh bị thảm bị thương một phen

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: trên đèo Tư Đồ

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Sáng sớm, Triệu Dương dần dần hạ xuống trong triều đình, gặp trong triều đình bốn cái quân binh lực tổng hợp đề một người, chính là Vương Doãn hệ phái Cháp Kim Ngô Đình Nguyên, dẫn Vương Doãn Bắc Vũ lâm quân một ngàn người.

Lại thấy Đồng Trác nổi giận đứng đứng đi tới Đình Nguyên bên cạnh, một cái tát quất lên đi, mắng to: "Cái Lão Tử, lão tử là đại hán trọng thần, trung thành như vậy trung thành chỉ ngôn, ngươi cũng dám không nghe?" dứt lời, lại tát hai bàn tay, Đình Nguyên cảm tức nhìn Đồng Trác, mặt đầy đỏ bừng nhin xuống không lên tiếng, muốn giãy giụa mấy cái, nhưng vẫn là được bốn cái quân binh vững vàng bấu vào.

Lưu Hiệp rất sớm đã mong muốn Đình Nguyên thu nhập dưới quyền mình, nhưng là không biết sao Đình Nguyên người này mặc dù trung thành với đại hán, tuy nhiên lại là Vương Doãn nhất phái, thành tâm ra sức Thiếu Đế, cứng nhắc ủng hộ Lập trường phái nào hệ, làm người cũng tương đối bảo thủ, không chịu quy về Lưu Hiệp dưới quyền.

Đã như vậy, Đình Nguyên chính là không thể không rút ra một cây đinh, một sự vật nếu là từ chính trị đấu tranh cân nhắc, liên đạo đức đều phải sắp xếp ở một bên, Đình Nguyên có phải hay không trung thành với đại hán thì càng không trọng yếu, cho nên điểm này tất cả mọi người ngầm hiểu lẫn nhau.

Huống chi, Lưu Hiệp vừa ý không phải là Đình Nguyên, hồng bút lão đầu tử có cái gì có thể nhìn, chân chính vừa ý là Đình Nguyên thủ hạ Chủ Bộ kiêm nghĩa tử, thiên hạ không thể địch nổi Phụng Tiên Lữ Bố!

Tào triều, Trương Ôn dâng thư, muốn tại Lạc Dương nội thành lập một cái sân nhà, đây là lấy Đồng Trác danh nghĩa hoạch định. nhưng là sân nhà hoạch định đúng lúc là thiết lập tại Đình Nguyên trên tòa phủ đệ, này Đình Nguyên làm sao có thể đồng ý.

Bình thường tự im hơi lặng tiếng, xem ở còn không có khi dễ đến trên đầu của hán mức độ, hán vì trong tay Vương Doãn còn sót lại một chút binh quyền lo nghĩ, không thể không nhượng. nhưng lần này thật nhẫn không, Đình Nguyên tức giận dâng trào, mới vừa bài xích mấy câu, tự lập tức được Đồng Trác phái người lung bắt, bây giờ huyền não như vậy ruộng đất, Đình Nguyên trong lòng đã giận dữ. bất quá hán biết, chính là mình nợ cũng thay đổi không cái gì, nếu là thật chọc Đồng Trác, nhượng bị giết chính mình, chính mình tự lại cũng không có xoay mình đường sống.

Đồng Trác gặp mấy bàn tay đánh Đình Nguyên không tỳ khí, cười ha ha một phen. trong triều đình, Thiếu Đế thấy vậy, mặc dù sắc mặt không được, bất quá còn có thể nhịn. Thiếu Đế luôn luôn ham chơi, triều chính chuyện, hán đều là dựa vào Lưu Hiệp. Lưu Hiệp cũng rất phối hợp nhượng hán chơi đùa, tận lực đem chơi tốt nhất cho hán, thậm chí nhượng Thiếu Đế không muốn vào triều, dù sao 1 vào triều, liền muốn thụ Đồng Trác khí, hán là như vậy nhân, là Hoàng Đế, đối với Đồng Trác hành vi vẫn còn có chút bất mãn, nhưng là chỉ cần hạ triều, hán tự tự do, không có Hà Hoàng Hậu quản thúc, không cần lại học tập, chỉ cần chơi đùa liền có thể.

Cuối cùng, hay lại là Dương Bưu cầu tha thứ, Đồng Trác lúc này mới làm một dáng vẻ, thả Đình Nguyên.

Tào triều đi qua, Đình Nguyên sắc mặt xanh mét, một đường đi nhanh ra triều đình, Vương Doãn thấy vậy vội vàng đuổi theo, hán kêu lên Đình Nguyên nói: "Đình tướng quân, Đình tướng quân!"

Đình Nguyên cũng là số tuổi năm mươi người, quay đầu nhìn một chút Vương Doãn, cuối cùng suy nghĩ một phen, hay lại là dừng bước lại, chờ Vương Doãn chạy tới.

Wương Doãn có chút thờ hồn hèn nói: "Đình tướng quân lần đi ý muốn như thế nào?"

Đình Nguyên hết sức bình phục lại biểu tình liền nói: "Dĩ nhiên là hồi phủ đệ thu dọn đồ đạc! còn có thể làm chi, không có nghe triều đình muốn ta Đình Nguyên nhường ra phủ đệ sao?"

Wương Doãn trong tay mang binh người không nhiều, Đình Nguyên là Vương Doãn một mực tranh thủ, liền hòa khí nói: "Có thể Đình tướng quân lần đi như thế bước gấp, ta xem cũng không phải là đơn thuần thu dọn đồ đạc đi, Đình tướng quân có thể nhất định phải vì đại cục lo nghĩ, vì đại hán, phải đem cá nhân vinh nhục bỏ qua một bên a!"

Đình Nguyên nghe này cũng không lên tiếng, cuối cùng vẫn là thở dài một tiếng không thể không nói đến: "Wương Tư Đồ, ta liền nói với ngươi, này Đồng Trác, ta là không thể nhịn nữa chút nào, hôm nay ta phải muốn xả cơn giận này. xin lỗi! !" dứt lời, Đình Nguyên khoát tay chặn lại thoát khỏi Vương Doãn, giận đứng đứng rời đi.

Vương Doãn thấy vậy, nhất thời ngẩn người tại đó, hẳn biết, chính mình bình quyền lại sẽ bị suy yếu, vậy liền ý nghĩa, Đồng Trác thế lực gia tăng, trong lòng của hắn bị thương, nhất thời không nói. đúng lúc này, lại thấy Lư Hiệp một đường hướng Vương Doãn bên này chạy tới.

Vương Doãn vừa thấy Lư Hiệp đến, thu hồi trên mặt bị thương vẻ, nhất thời khom người bái lễ nói: "Lão hủ gặp qua Trần Lư Vương!" hẳn Vương Doãn luôn luôn là ủng hộ Thiếu Đế, hẳn biết Lư Hiệp Tịnh không an phận, từ khi những thứ kia vốn là ủng hộ Lư Hiệp hệ phái đổi thành ủng hộ Đồng Trác chi hậu, vốn là Lư Hiệp hệ phái nhân lại càng phát cường thịnh, bất quá Lư Hiệp tự mình là tới nay không được triều, chẳng qua là tại triều đình hậu nghe triều. Vương Doãn không biết hệ này sự có phải hay không cùng cái này tuổi nhỏ, hành vi cử chỉ lại kỳ quái Trần Lư Vương có liên quan. bây giờ thấy Lư Hiệp cũng có nhiều chút không được tự nhiên.

Lại thấy Lư Hiệp cười nói: "Vương Tư Đồ chính là triều đình nguyên lão, cần gì phải giữ lễ tiết, Lư Hiệp chẳng qua chỉ là 1 chính là tám tuổi chi vương, Vương Tư Đồ bái lễ, Lư Hiệp không chịu nổi!"

Vương Doãn vẫn này, sắc mặt cũng không dễ nhìn, ngại vì Lư Hiệp thân phận, chỉ có thể cười xòa nói: "Không biết Trần Lư Vương kêu lão hủ có chuyện gì?"

Lư Hiệp lộ ra kinh ngạc biểu tình nói: "Ồ? ta có kêu Vương Tư Đồ sao? Lư Hiệp cũng chỉ là tình cờ đi qua nơi đây, tình cờ. "

Vương Doãn nghe xong gật đầu nói: "Vậy lão hủ tựu trước một bước cáo từ." dứt lời, liền muốn rời đi. nhưng là Vương Doãn đi một hồi, phát hiện Lư Hiệp còn cùng sau lưng hắn, nhất thời dừng lại, hắn cân nhắc một phen hay lại là hỏi "Trần Lư Vương nhưng nếu có việc, cứ nói thẳng, cần gì phải đi theo lão hủ?"

Lư Hiệp ngược lại làm ra một bộ kinh ngạc biểu tình nói: "Ta có sao? ra Triều Dương Môn, không đều là đi đường này sao?"

Vương Doãn lần nữa sững sờ, cuối cùng vẫn là vuốt cằm nói: "Thì ra là như vậy, là lão hủ nhiều lời, Trần Lư Vương xin mời!"

Dứt lời Vương Doãn tiếp tục đi về phía trước, có thể Lư Hiệp nhưng vẫn cùng sau lưng Vương Doãn, cuối cùng thẳng đến ra hoàng cung, Vương Doãn dừng bước lại không thể không lần nữa hỏi "Nếu là Trần Lư Vương có chuyện, đại khả lời nói, cần gì phải như thế?"

Lư Hiệp lại nói: "Ra hoàng cung không phải là đều đi đường này sao, Vương Tư Đồ thế nào nói ra lời này?"

Vương Doãn nhất thời không nói gì, chỉ có thể bái lễ có chút mất tự nhiên tức giận trả lời: "Kia đã như vậy, lão hủ liền trở về phủ, chỉ là hy vọng Trần Lư Vương không muốn đang cùng lão hủ một đạo!"

Vương Doãn phủ đệ khoảng cách hoàng thành cũng không xa, bản không cần xe ngựa, Vương Doãn cùng tiếp ứng tùy tùng cũng là một đường đi trở về, gặp Vương Doãn thở dài một tiếng, nhìn này Lạc Dương thành tuyết trắng tiếp tục hướng phía trước đi.

Nhưng là, Lư Hiệp cũng sau lưng Vương Doãn đi, đập Vương Doãn đầu chân, cảm giác thú vị chặt, Vương Doãn hồi này biết Lư Hiệp đi theo chính mình, bất quá, lần này hẳn thật sự là không muốn quản, này quái dị Trần Lư Vương đi theo liền theo đi.

Nhưng thẳng đến Vương Doãn Tư Đồ phủ, Lư Hiệp cũng không bỏ qua cho Vương Doãn, vẫn là theo sau lưng, Vương Doãn muốn vào phủ, Lư Hiệp cũng phải cận, Vương Doãn rốt cuộc vẫn là không nhận được, không khỏi xoay người nói: "Trần Lư Vương còn cùng đâu rồi, Vương Doãn nhưng là về đến nhà. chẳng lẽ như vậy, Trần Lư Vương cũng cùng lão hủ chung đường hay sao?"

Lư Hiệp tiếp tục giả vờ ngốc đáng vẻ nói: "Vương Tư Đồ thế nào nói ra lời này? viếng thăm Tư Đồ Vương Duẫn không cùng là muốn đi qua con đường này sao?"

Vương Doãn nghe một chút, ngửa mặt lên trời tựa hồ đang tự giễu một phen, cười khổ hướng về phía Lư Hiệp nói: "Trần Lư Vương chẳng lẽ đang đùa bọn lão hủ không được, ngộ không phải là Tư Đồ Vương Duẫn?"

Lư Hiệp bừng tỉnh đại ngộ, một bộ lại được người phát hiện biểu tình, nhất thời nhượng Vương Doãn không nói gì.

"Lúc này Trần Lư Vương có chuyện cũng có thể nói đi!"

Lư Hiệp bữu môi một cái nói: "Nếu là viếng thăm, chủ nhân nào có đem khách nhân lượng ở cửa đạo lý, không nên nhượng vào nhà rượu ngon thức ăn ngon phục vụ sao?"

Vương Doãn lần nữa lắc đầu cười khổ nói: "Chiếu Trần Lư Vương nói, là lão hủ thất lễ. kia Trần Lư Vương xin mời đi!"

Dứt lời, liền đối với quần gia chào hỏi: "Vương đình, vì chúng bày hai người tiệc rượu, ta muốn tiệc mời ngộ đại hán Trần Lư Vương!"

Rồi hướng Lư Hiệp nói: "Trần Lư Vương xin mời!"

Lư Hiệp đáp lễ: "Vương Tư Đồ xin mời!"

Vương Doãn Tư Đồ Uyển Vũ, mặc dù không có thể nói điều lương khắc tòng, bất quá vẫn là rất có một phen thú tao nhã. cũng không lâu lắm, một già một trẻ rốt cuộc ngồi ở trên yến tiệc, trước khi Lư Hiệp từ khi vào nhà cũng không nói chuyện, cho tới hôm nay rượu thức ăn đến, tựu nhìn chăm chăm từ từ xem. Vương Doãn thấy vậy liền cử tửu nói: "Trần Lư Vương, lão hủ nếu tiệc mời Trần Lư Vương, bây giờ lại cử rượu mời người, lúc này nhưng

nếu có việc, nên nói cho lão hủ đi!"

Vương Doãn này một phen coi như là được Lưu Hiệp câu khởi lòng hiếu kỳ, cũng cùng Lưu Hiệp giang thượng, thiên về muốn nghe một chút Lưu Hiệp muốn nói cái gì.

Có thể Lưu Hiệp cũng không cảm ly rượu lên, tiếp tục nói: "Ngô văn, nhân gia tiệc mời tân khách, có rượu có ăn ngoại, còn phải có ca múa mới được."

Vương Doãn đối với Lưu Hiệp trướng gà trong thiêu xương thật sự là thụ không, tại trên triều đình bị tức, chẳng lẽ về đến nhà cũng không thả qua chính mình? vì vậy gấp ngôn, từng thanh tử đặt tại trên bàn cả giận: "Lão hủ luôn luôn liêm khiết tự thân, bây giờ những lúc như vậy đi đâu đi cho Trần Lưu Vương tìm ca múa? Trần Lưu Vương nếu là thật tưởng trêu đùa lão hủ, lão hủ liền không làm theo! !"

Lưu Hiệp vẫn này, không chút hoang mang cười nói: "Nghe Vương Tư Đồ gia thu có 1 Nghĩa Nữ, tên gọi Điều Thuyền, người này vũ tư tuyệt luân, cảm sắc song toàn, vì tại sao không gọi người này tới bạn múa trợ hứng? nhược người này chịu đến, ta liền đem một món trọng yếu tin tức nói cho Vương Tư Đồ."

Vương Doãn hoàn toàn thua ở Lưu Hiệp trấn định, cũng không biết Lưu Hiệp từ nơi nào biết đã biết Nghĩa Nữ Điều Thuyền hội ca múa chuyện, cuối cùng chỉ có thể thở dài một tiếng: "Thôi a! Vương đình! đi truyền Điều Thuyền tiểu thư tới." hần nhìn Lưu Hiệp một bộ vốn nên như thế biểu tình, không khỏi lần nữa không nói gì ngưng nghen.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: một hộp mì gói

Bỏ trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Vương Doãn phủ đệ, một đoàn tuyết động không chịu nổi trọng áp, cuối cùng từ trên mái hiên rơi xuống đất, trên mặt đất đập ra một cái Tiểu Tiểu đồng tuyết, từ đồng tuyết nơi hướng đình viện nhìn, chính dễ dàng thấy bên trong nhà bộ đang có một người điệu mạn khởi vũ.

Lựa mỏng phủ tuyết, một đoạn du dương mà dịu dàng vũ bộ tại trong đại đường nhẹ nhàng đứng đưa. bên cạnh 1 nữ khảm đàn đánh đàn, thanh âm ngược lại vẫn toán lưu bát. mặc dù còn không hoàn mỹ, nhưng là coi như phối vũ âm nhạc đã đã đủ.

Nhưng là, lúc này nhìn ca múa Lưu Hiệp biểu tình tựa hồ Tịnh không tốt lắm.

Lưu Hiệp xem lên trước mặt mạn mạn khởi vũ nhân, mí mắt không ngừng nhảy, thật giống như gặp phải cái gì khó coi sự.

Mà Lưu Hiệp tâm lý suy nghĩ, chỉ có năm chữ.

Đây chính là Điều Thuyền

Lưu Hiệp không thể không thật tốt phê bình một chút, đầu tiên từ trên mặt xem, cô gái này tướng mạo mặc dù còn không có trở ngại, cũng liền có thể cùng Nhị nhi so sánh. đáng về ngược lại coi như là kinh người, đầy đặn , sử trước ngực nhu y được căng kín mẫn, miễn cưỡng hợp cách, thân hình như rắn nước chi cũng coi là kinh tâm động phách. bởi vì mặc nhu quần, ngược lại không nhìn ra vòng cong không kiều, chân hình có được hay không vấn đề. mặc dù chỉ có mười sáu tuổi phá qua chi 齡, nhưng là cũng lấy nói là bắt đầu lớn Ngự Tỷ phong độ.

Có thể là chính là cái này nữ hài nhượng Đồng Trác thậm chí còn Lữ Bố đoạt chết đi sống lại? có chút khả năng không nhiều đi. dù sao loại này nữ hài tại hoàng cung Nội Viện cùng Tây Uyển cung nữ trung muốn tìm lời nói cũng có thể lựa ra mười này, dĩ nhiên, trước không tính cả nàng đòi trước còn có trưởng thành đường sống tăng thứ.

Chẳng lẽ Đồng Trác cùng Lữ Bố đều là bò sữa khổng? mặc dù Lưu Hiệp mình cũng có một bộ phận cái này có khuynh hướng thích, nhưng hần vẫn cảm giác thể đạo bất công a, nghe nói Tào Tháo là người vợ khổng, xem ra quái dị ham mê tại cái gì thời đại đều là tồn tại. nhưng là bây giờ Điều Thuyền tướng mạo chỉ có thể coi là nói được, không thể qua một năm nửa năm tự nhiên dài thành tuyệt thế mỹ nữ.

Chính Sử là không có có ghi lại Điều Thuyền, ban đầu Lưu Hiệp hỏi thăm được Tư Đồ Vương Doãn gia thật thu dưỡng một vị kêu Điều Thuyền Nghĩa Nữ, trong lòng thật đúng là gà động một trận. bây giờ không thể không nói có chút thất vọng.

Ngoài ra, đứng đầu lệnh Lưu Hiệp mí mắt nhảy lên sự nhưng là ngoài ra hạng nhất, mà cái vừa vặn cũng là Lưu Hiệp đề ý trọng điểm.

Chính là Lư Hiệp tham trắc thuật đối với nàng không có hiệu quả!

Điều này có ý vị gì? hai loại khả năng, trên người nàng có quá nhiều hồi đoái vòng tay tham trắc thuật vật chất, hoặc là nàng chính là được Thánh Giáo trúng qua đạo tâm, là kia cái gì Thánh Giáo người trong.

Thánh Giáo người trong, cái này cái mũi đập một cái thương vậy thì có nhai đầu. chẳng lẽ Thánh Giáo thể lực đều đã thấm vào đến Vương Tư Đồ gia hay sao? còn là nói, bản thân Vương Doãn thì không phải là người tốt? những thứ này cũng không có định luận.

Lư Hiệp nhìn về phía Vương Doãn, gặp Vương Doãn một bộ vẻ lo lắng, tự mình uống rượu, ngay cả thương thức Điều Thuyền khiêu vũ tâm tình cũng không có. chắc hẳn lại vừa là vì Đông Trắc mỗi ngày khi dễ chuyện hẳn khó chịu. bất quá Vương Doãn không tâm tình, Lư Hiệp vẫn cố. không thể không nói Điều Thuyền vũ tư vẫn là tương đối không tệ.

Tóc dài đen nhánh bóng loáng như nước rũ xuống, tướng mạo một dạng có thể một đôi mắt đẹp mắt đen nhưng lại như là một vùng Thanh Thủy, nhưng nhìn chăm chú người khác không tự chủ hãm sâu trong đó, không thể không coi thường nàng tướng mạo vấn đề. kia tóc dài theo nàng vũ tư, tự cổ một mực chảy xuôi đến trước ngực, khuấy động này kia cảnh liễu kiều eo thon, miễn cưỡng đem trong lòng người thanh trừng bình tĩnh nước hồ sôi trào. càng múa vượt làm say lòng người, càng xem càng thấy quyến rũ động lòng người. vô ý thức giữa, Lư Hiệp đột nhiên cảm giác được trong đầu phẳng phát thật nhiều Hồn Động đồ vật, hẳn lần nữa theo bản năng nhìn về phía Điều Thuyền hai mắt, vẫn như cũ như vậy trong suốt, không mang theo một tia vấn đục. mãnh liệt tương phản, nhưng Lư Hiệp suy nghĩ trở nên chậm chạp một ít.

Đột nhiên trong đầu ông mình một trận, tiếp lấy thật giống như uống say tựa như. từ khi luyện nội công chi hậu, Lư Hiệp có thể là tới nay cũng chưa từng uống say, lần này trong đầu cái loại này lâu ngày không gặp Hồn Động cảm giác, nhưng Lư Hiệp trong lòng nhắc lên cảnh giác. nhưng là lúc này đã trễ, hẳn lại không tự chủ nhìn về phía Điều Thuyền hai mắt. vẫn là như vậy trong suốt hai mắt, không mang theo bất kỳ tạp chất gì. nhưng là Lư Hiệp cũng rất cuộc không thấy rõ nàng mặt mũi, nàng vốn là kia bình thường gương mặt trở nên hoàn toàn mơ hồ, cuối cùng trong đầu chỉ để lại kia một đôi trong suốt con mắt, cùng nàng như thuần Liễu kiều chấp chôn thân hình, tiếp tục lên trước mắt một vùng tâm tối, bất tỉnh nhân sự.

Đem Lư Hiệp hôn mê lúc, Vương Doãn lại tự rót tự uống lúc đầu nói: "Này vô lễ tiểu tử, ngay cả ta Vương Doãn cũng không dám nhìn thẳng ta Nghĩa Nữ Điều Thuyền ca múa, ngươi cũng nhìn đến như thế nhập thần. ."

Mà kia mạn mạn vũ tư cùng Cẩm Âm cũng đã dừng lại, kia khảy đàn nữ hài tiến lên đối với Điều Thuyền nói: "Bẩm báo tiểu thư, thư cảm cáo lui!" Điều Thuyền thật giống như đã biết nàng muốn làm như thế, cũng không quay đầu, khoát khoát tay để cho lui ra. đợi thư cảm sau khi đi, Điều Thuyền tự nhủ một câu: "Thật là cái thông minh nhu thuận hài tử. ." nàng thanh âm ôn uyen lại mang theo rất nhỏ khàn khàn, đặc biệt dễ nghe.

Tiếp đó, nàng trong suốt hai trong mắt nhìn về phía như cũ tự uống tự uống Vương Doãn, nhẹ nhàng lúc đầu một cái, lại chậm rãi đi tới ngủ say Lư Hiệp bên cạnh, phủ một cái sờ Lư Hiệp sáng bóng mà trắng nõn gương mặt nói: "Đứa nhỏ này làm sao bây giờ?"

Vương Doãn mang theo chút men say nói: "Có thể không nên xem thường đứa nhỏ này, mặc dù chính là tám tuổi, lại có mười mấy tuổi tướng mạo, tâm trí cũng thành thực vô cùng. bất quá hẳn nhưng là ta đại Hán Vương Tộc đầu rồi, ta Vương Doãn còn không dám đem hẳn thế nào. nhưng nhân trước tiên đem hẳn nhắc vào phòng ngủ một lát Nhi tốt."

Lại thấy Điều Thuyền thật giống như không Fish sao khí lực liền đem Lư Hiệp ôm, tay nàng đỡ Lư Hiệp cổ tay, tiếp lấy dùng một loại kỳ Quái Nhãn thần nhìn một chút Lư Hiệp nói: "Thật là cái đặc thù hài tử" dứt lời, liền có nhiều chút hồ hững ôm Lư Hiệp đi vào hậu đường.

Thích Điều Thuyền đi, Vương Doãn cũng không có đem chén rượu buông xuống, chẳng qua là kỳ quái liếc mắt nhìn Điều Thuyền bóng lưng, đình dừng một cái tiếp lấy lại vừa là thở dài một tiếng.

Rõ ràng là mùa đông, Lạc Dương bên ngoài thành nhưng là om sòm khó an, tuyết trắng đã không che giấu được vó ngựa giẫm đạp lên mà trở nên ô trọc, 1 Thiên Vũ làm quân bên ngoài không ngừng đánh trống kêu gào. đánh trận đầu rõ ràng là hai người, một người vì râu tóc bạc trắng Đinh Nguyên, một người khác người khoác tinh Hồng áo khoác ngoài, đầu đội Bạch anh, mặt mũi Bạch tuấn, tinh mi kiếm mục vóc người uy vũ cao lớn, trong tay cầm một cái Phụng Thiên Họa Kích, chính là Lữ Bố.

Tuân Du với trên đầu thành, nhìn xa xa Lữ Bố, đối với bên người nhân phát râu nói: "Trần Vương nhất định phải gặp người này, chẳng qua hiện nay lại cũng không thấy bóng dáng, thật không biết đi nơi nào."

"Nghe nói Trần Vương đi đến Vương Tư Đồ phủ đệ làm khách đi, chắc là có chuyện tri hoãn, bất quá Trần Vương sẽ không ra nguy hiểm gì. chẳng qua là Công Đạt cho là, Lữ Bố người này làm sao, nếu Trần Vương có chấp như thế nơi này nhân, chắc hẳn Kỳ định có chỗ hơn người!"

Tuân Du nhìn một chút Viễn Phương Lữ Bố, cười cười, quay đầu lại đi tới thành tường trên bàn trà, nói bốn chữ: "Cái dừng của thất phu."

Tuân Úc cũng lộn lại, ngồi ở Tuân Du đối diện cử trà mà uống, từ từ nói: "Lời ấy sai rồi, hoặc có lẽ là Tịnh không hoàn toàn, ngô chi đánh giá vì 'Thiên Hạ Vô Song cái dừng của thất phu' "

Tuân Du nghe xong sững sờ, không khỏi lúc đầu cười nói: "Ngươi cái miệng này, hay lại là như vậy không tha người!"

"Như nhau!"

Lại thấy Lữ Bố cùng cha Đinh Nguyên một mực ở dưới thành mắng trận.

"Quốc Tặc Đông Trắc! đi ra cùng ta Đinh Nguyên đánh một trận! ngươi chờ bọn chuột nhắt, hôm nay định để cho ngươi biết ta Đinh Nguyên lợi hại!" chỉ

thấy dưới thành 1 năm mười tuổi lão già, người khoác khôi giáp, tay cầm chột lóe Lượng cán dài Chiến Dao, mặt đầy tức giận.

Lúc này, dưới thành đại môn rốt cuộc chậm rãi mở ra, chỉ thấy người đầu lĩnh thật đúng là Đồng Trác, Đồng Trác toàn thân giáp trụ, lóe sáng rất, bên cạnh có Đông Lai, Hoa Hùng, Ngưu Phụ đám người hộ vệ. mà Hứa Trữ núp ở đội ngũ Đại tướng cuối cùng, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Chỉ thấy Đồng Trác mặc dù cười ở đại nhìn ngay lập tức đứng lên uy vũ, nhưng là bấp chần đánh thẳng run rẩy đây. Đồng Trác giục ngựa đến gần Đông Lai nói: "Tiểu Đông Lai, ta đây có thể hay không không không ra khỏi thành. tên kia có thể hung ác chặt."

Đông Lai nhìn một chút bên cạnh, cho Đồng Trác một cái chớ có lên tiếng thủ thế nhỏ giọng đến gần Đồng Trác nói: "Ngươi cái gì cũng không cần nói cũng không cần làm, chỉ để ý đóng vai người đáng về là được, còn lại sẽ tự có những người khác giải quyết. nhược nghe lời làm xong, chờ Trần Vương trở lại, chắc chắn tưởng thưởng cho ngươi."

Đồng Trác ánh mắt sáng lên, hưng phấn nói: "Lúc này khen thưởng là cái gì? một hộp mì gói sao?"

Lời như vậy được Lưu Hiệp nghe được nhất định lại phải lớn hơn cười, bị người ta biết Đồng Trác cảm giác thỏa mãn chỉ vì là thịt kho tàu thịt trâu, hầm gà con nấm, cải muối ớt, hải sản, BBQ đợi một chút mùi vị mì gói, hội làm cảm tưởng gì.

"Vậy cũng không biết, nhưng nhất định sẽ vượt qua người tưởng tượng là được!" Đông Lai cố làm thần bí nói.

Đồng Trác lần này mới đến tinh thần, vì vậy lập tức bày ra hung thần ác sát biểu tình đối mặt với Lữ Bố Đình Nguyên cùng phía sau bọn họ quân đội

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: oán niệm bay lên

Bồn trảm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Bn G bức

Trong mộng lung, hắc ám, Lưu Hiệp cảm thấy trong bóng tối bỗng nhiên sáng lên một đạo Xích Sắc hồng quang, hồng quang tại trước mắt hấn lóe lên, bỗng nhiên gặp trong bóng tối một cái huỳnh Lượng bóng người thay thế hồng quang, Lưu Hiệp nhìn ra được, cái thân ảnh kia là ai, bởi vì cái thân ảnh kia dịu dàng vũ tư hấn vĩnh viễn cũng không thể quên được, từ nàng đáng người, rồi đến nàng gương mặt, nhưng là vẫn không thấy rõ, cuối cùng chỉ để lại kia một đôi trong suốt như nước cặp mắt.

Lưu Hiệp Mãnh từ trên giường ngồi dậy, trong đầu còn mơ hồ có chút mơ hồ, bất quá Lưu Hiệp đứng dậy thời điểm chẳng hề làm gì cả, chẳng qua là cảm giác trong lòng thật nhiều kháng kháng, thỉnh linh nói một câu.

"Ta coi như hóa thành tro cốt, ta cũng ngươi nhất định phải họ Lưu! ta thề!"

Lưu Hiệp chút nào không có cảm giác đến, chính mình lúc nói những lời này hậu, hơi có chút Vi Tiểu Bảo nói với A Kha: "Coi như ngươi già mười tám lần, một lần cuối cùng cũng phải là vợ của ta" tương tự oán niệm. Lưu Hiệp cũng không biết tại sao sẽ như vậy nghĩ, nàng tướng mạo rõ ràng cũng không phải là như vậy tuyệt sắc động lòng người, mình tại sao sẽ nói ra lời như vậy? nhược mới vừa nói xong câu đó Lưu Hiệp mình cũng cảm thấy rất kinh ngạc.

Chẳng qua là, lúc này Lưu Hiệp lại không phát hiện, bên cạnh hấn đang ngồi một người, nghe được trong miệng hấn làm bầm lời như vậy, đầu tiên là sững sờ hạ, bất quá ngay sau đó liền không tự chủ khoe miệng vênh lên, kia một mực hồ hững hờ, thật giống như cái gì cũng không quan tâm biểu tình, chỉ một thoáng phảng phất tách ra.

Lúc này, Lạc Dương bên ngoài thành vẫn chiêng trống tiếng động vang trời, rất nhiều tướng lĩnh đang đối chiến Lữ Bố thời điểm đều là không tới 10 hiệp liền bị chiến bại, nhất là Đông Lai nhất thời nghĩa khí ra sân, thiếu chút nữa được Lữ Bố cho Trảm, hay lại là nhờ có Hứa Trữ kịp thời tiến lên, tài đỡ Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích. Hứa Trữ cùng Lữ Bố đấu mấy hiệp, lược nơi hạ phong, bất quá Lưu Hiệp cho hấn mệnh lệnh, không cho hấn cùng với Lữ Bố đại chiến.

Lữ Bố đại bại Đồng Trác các bộ chúng tướng, nhất thời danh tiếng vô lượng, ngay cả Đình Nguyên cũng là mặt đầy đắc ý.

Tuân Úc lập tức sai người đánh chuông thu binh. đối với cái này điểm, Luru Hiệp đã sớm nói cho Tuân Du cùng Tuân Úc đối sách, trong lịch sử là Lý Túc dùng Xích Thổ Mã đi câu dẫn Lữ Bố, mình cũng không cần thái phi suy nghĩ, trước khi tiếp xúc qua Lý Túc người này, cùng Lý Nho quan hệ cũng rất là không tệ. đã như vậy, tự biết thời biết thế, trực tiếp đem Lữ Bố dẫn nhập dưới quyền mình là được rồi.

Chúng tướng bại trận, trở lại trong quân đội đều là mặt đầy oán khí, Tuân Úc nói vài lời khích lệ tinh thần lời nói, cũng không có bất kỳ còn lại giải thích, chẳng qua là gặp mặt Lý Túc. hơn nữa đem phản gian Đinh Nguyên cùng Lữ Bố giữ quan hệ.

Nhưng là lúc này, những thứ này lại không còn là Luru Hiệp quan tâm. bởi vì Luru Hiệp bây giờ đã đem Lữ Bố từ một thành viên phải mời chào Đại tướng, xem thành ân bên trong tình địch. mời chào hay lại là nhất định sẽ mời chào, bất quá tuyệt đối không thể để cho Điều Thuyền dính vào cái vấn đề này. Luru Hiệp lúc này trong lòng chính là nghĩ như vậy.

Đem Luru Hiệp quay mặt lại, lại phát hiện lúc này ở bên cạnh mình có một người, trước khi chính mình lại hoàn toàn không có cảm ứng.

Người trước mặt chính là trước kia bạn Vũ Nữ tử, Điều Thuyền. truyền thần hồ kỳ kỹ tử đại tuyệt sắc mỹ nhân một trong. có thể trên thực tế, nữ tử này mặt mũi lại không gọi được tuyệt sắc, chẳng qua là và xinh đẹp sát thực tế thôi, cùng Thái Diễm đều phải kém hơn chút.

Hồ hững biểu tình, trong suốt vô cùng hai tròng mắt, bằng lựa một loại hắc phát, chẳng qua là dùng lam sắc lã lã đơn giản buộc lên, dịu dàng đáng vẻ, làm cho người ta một loại không dính khói bụi trần gian cảm giác. phảng phất người muốn ôm chặt nàng vào trong ngực, tuy nhiên lại lại không cách nào biết được nàng cần rốt cuộc là cái gì. bỗng nhiên cách nhìn, Luru Hiệp trong đầu nhiều một tia nhẹ vang lên, một tia kêu, này một tia kêu, trước hần vẫn không có phát hiện qua, nhưng là bây giờ lại cảm giác rõ ràng như vậy, tự tại bên cạnh mình. hần lần nữa đưa mắt đặt ở Điều Thuyền trên người, Luru Hiệp rốt cuộc cảm giác được như cái gì, nhất định là thẳng cấp bảo thạch kêu!

Nữ tử chẳng qua là tại dựa đầu giường một chầm một đường thêu thùa, phảng phất trong phòng này cũng không Luru Hiệp, chỉ có nàng bản thân một người, nhưng cũng không có dấu hiệu nào bỗng nhiên nói: "Người tỉnh?"

Luru Hiệp gật đầu một cái, hần biết trước hần chuyển lời Điều Thuyền cũng nhất định nghe được, chính là không biết nàng là hay không nghe hiểu, nhưng là vẫn có chút lúng túng, nhưng Luru Hiệp là người của hai thế giới, da mặt quả thực đủ dày, trực tiếp nhảy qua vừa rồi nội dung cốt truyện, hần xem nhìn căn phòng chung bày, lộ ra cực kỳ giản lược, không có bất kỳ dư thừa đồ vật, Luru Hiệp hỏi "Nơi này là chỗ nào?"

Điều Thuyền tích tặc như kim, chỉ lời nói nhẹ nhàng bốn chữ "Phòng ta."

"Ta tại sao lại ở đây? chẳng lẽ ta uống say?" Luru Hiệp dò xét hỏi, nhìn một chút có hay không có thể từ trong miệng nàng moi ra lời.

"Có lẽ là." ba chữ ôn uyển trung mang theo tí ti khàn khàn, vô cùng dễ nghe, nhưng là nghe vào Luru Hiệp trong lỗ tai tự lộ ra chẳng phải là mùi vị.

"Vậy người tại sao ở chỗ này?"

"Đây là ta căn phòng." Điều Thuyền nói xong câu đó, Luru Hiệp lại hận không được tát mình hai vả miệng, cảm giác chính mình hỏi rất ngu xuẩn.

"Ta đây vì sao lại tại phòng người?" Luru Hiệp không thể làm gì khác hơn là đổi cái phương thức bổ sung hỏi.

Điều Thuyền xoay đầu lại, tựa hồ mang theo có kinh ngạc biểu tình nói: "Bởi vì, người uống túy."

Luru Hiệp nghe xong, nhất thời tưởng tượng nam tử, không thể không thổ tao đôi câu, tại sao mình sẽ đối với này ngu si mặt tê liệt nữ nói nhiều lời như vậy, trước khi còn đối với nàng sinh ra không khỏi hứng thú, làm được bản thân cũng rất ngu si, cổ đại cũng đã có lần sóng điện thoại từ sao? Luru Hiệp trừng đầu.

Luru Hiệp liền lập tức đứng dậy nói: "Kia đã như vậy, Luru Hiệp sẽ không quá rầy!" dứt lời dự định rời đi, bất quá hần mới từ trên người bắt lại chân, đi hai bước, tự lập tức cảm giác gió mát tập tập, toàn thân lạnh buốt. Luru Hiệp xuống phía dưới nhìn một cái, lại phát hiện mình hoàn toàn bị lấy hết, chỉ để lại một lớp mỏng manh bạch sam, bên trong 'Chân không'.

Luru Hiệp nhất thời tự sững sờ, cái tình huống này là đã siêu thoát Luru Hiệp có thể suy nghĩ phạm vi, chẳng lẽ là mộng cảnh? Luru Hiệp đánh chính mình một cái tát, bất quá phát hiện mình rất thanh tỉnh. tiếp lấy bởi vì Đông Thiên Duyên cố, Luru Hiệp bị đông cứng rùng mình một cái, không có cách nào Luru Hiệp rồi lập tức chạy về, dùng ẩm áp chặn che chính mình.

Chỉ thấy Điều Thuyền lần nữa xoay đầu lại nói: "Người, không phải là muốn cáo từ sao?"

Luru Hiệp nhìn chằm chằm nàng biểu tình, không có cách nào nhìn ra chút nào dừng cái gì về mặt, kia trong suốt mắt Từ Hòa lạnh lùng mặt phảng phất một cái mặt nạ. Luru Hiệp bất đắc dĩ chút nói: "Ta bây giờ chỉ muốn hỏi một cái vấn đề, hy vọng Điều Thuyền tiểu thư có thể thành thật trả lời."

Điều Thuyền cũng không còn lại ngôn ngữ, nói thẳng: "Mời nói!"

"Người có phải hay không có tính yêu thích trẻ con?" Luru Hiệp sau khi nói xong, Điều Thuyền một bộ không hiểu biểu tình, tựa hồ không hiểu Luru Hiệp ý tứ. Luru Hiệp không thể không trừng đầu vỗ đầu một cái, mới vừa rồi bị lời cái kinh ngạc, trong lúc nhất thời đổi thành người hiện đại cách tự hỏi. chỉ phải tiếp tục hỏi "Ta ý là, người có phải hay không đem ta chính là, theo ta. . cái đó?"

Lại thấy Điều Thuyền ánh mắt ba động một cái, tựa hồ trên dưới quan sát hạ Luru Hiệp, kia một vùng trong thanh tuyến rõ ràng mang theo chút quái dị, mà điểm quái dị, Luru Hiệp quả quyết bắt bọn nó thuộc về vì khinh bỉ phạm vi.

"Không có!" nàng rất cứng rắn nói.

"Kia làm sao y phục của ta sẽ bị toàn bộ cời hết ném ở trên giường!" Luru Hiệp không thể không tiếp tục tả oán nói, hần phát hiện từ khi đi tới thời Tam quốc tới nay, hôm nay là hần nói "Tại sao" nhiều nhất một ngày.

"Người có mặc đồ trắng áo lót." Điều Thuyền phản bác như vậy, cũng là đơn giản như vậy cùng cường tráng, Luru Hiệp hoàn toàn bái phục. giống như nhục chí quả banh da ủ rữ ở trên giường. lúc này Điều Thuyền tựa hồ khoe miệng có chút hơi nhếch lên, bất quá cũng rất nhanh thu liễm, tiếp tục nói: "Người rất đặc biệt, ta từ trên người người cảm nhận được bất đồng. đặc thù khí tức, cho nên, ngộ trừ đi quần áo người, muốn tìm cái đó đặc biệt ngon nguồn. bất quá cũng không có phát hiện."

Luru Hiệp nghe một chút Điều Thuyền lại không nói Tam Tự Kinh 4 Tự Kinh loại lời nói, hơi kích động một phen, nhưng lại bỗng nhiên vang lên vừa rồi Điều Thuyền lời muốn nói chỗ đặc biệt. trên người mình là đặc biệt nhất chỉ có hai hạng, luôn luôn là ngay cả tiểu Thành Đô không tính là nội công, ngoài ra chính là mình hồi đoái vòng tay.

Nếu như nàng là phát hiện mình nội công lời nói, cũng sẽ không kinh ngạc. bởi vì chính mình từ trước khi hỏi dò Thánh Giáo tin tức biết, thiên hạ toàn bộ bang phái cùng người tập võ khởi nguyên đều là Chư Tử Bách Gia. bọn họ hội kiến Lập Thánh Giáo, hơn nữa ẩn bên trong lấy phản đối Hán Triều vì mục, cũng là bởi vì ban đầu Hán Vũ Đế Phế Truất Bách Gia Độc Tôn Nho Thuật chính trị cách làm. vì vậy khẩu hiệu, đưa đến Chư Tử Bách Gia vô số người bị đù loại kiểu dáng đã kích tàn phá, cuối cùng không thể không kết hợp với nhau, bện thành một sợi dây thừng, mà Thánh Giáo đời trước, cũng là Chư Tử Bách Gia liên minh. nội công đều là xuất từ Chư Tử Bách Gia, mà người tập võ bao nhiêu đều sẽ có một ít. giống như Hứa Trữ Diễm Vi loại này võ tướng tự lực khí phát ra công pháp kêu Nganh Khí Công, còn chân chính võ học người toàn bộ gọi là nội lực. nhưng là khác biệt cơ sở sự thật đều là giống nhau, chỉ bất quá cách gọi có chút khác biệt a.

Nếu không phải là nội công sai, như vậy nàng để ý tất lại chính là hồi đoái vòng tay. bây giờ hồi đoái vòng tay bởi vì có biến hoá hình thái chức năng, cho nên được Luru Hiệp ẩn núp, không người nhìn ra được. có thể là có người có thể cảm ứng được hồi đoái vòng tay tồn tại không là một loại uy hiếp sao?

Luru Hiệp nhất thời đối với cái này mặt tê liệt làn sóng điện mũi từ có chút cảnh giác, Điều Thuyền có chú ý Luru Hiệp, mà Luru Hiệp cũng ở đây ý Điều Thuyền, một mặt là nội tâm khẳng khẳng cùng không cam lòng, mặt khác tự đơn giản hơn, thẳng cấp bảo thạch! Luru Hiệp cần nhất đồ vật. mà đúng lúc này, Luru Hiệp trong lúc vô tình bỗng nhiên liếc thấy Điều Thuyền bột khâm nhu y trên cổ áo nhiều một tia Xích Sắc thoáng qua vết tích. Luru Hiệp về mặt không khỏi tại nàng cổ áo dừng lại thêm một hồi. nhưng là cái này ánh mắt lại bị Điều Thuyền phát hiện, nhất thời nàng trong suốt trong tròn mắt chợt kích thích 1 về tàn khốc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: bộc lộ bộ mặt hung ác

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Bn G bức

Luru Hiệp phát hiện Điều Thuyền khác thường, lập tức nhắc lên một trăm hai chục ngàn phần tinh thần, Luru Hiệp bây giờ có chút chắc chắn cái này Điều Thuyền nhất định là cùng Thánh Giáo có liên hệ cực lớn, mà cũng không có hấp thu đạo tâm nhưng là đem đạo tâm treo ở trên cổ làm như vậy, Luru Hiệp chỉ tại trên người một người gặp qua.

Liễu Mộng trúc, Thánh Giáo nam phái Thánh Nữ! bây giờ đã bị Thường Đức trông chừng, được Bạch Hổ Đường nhân an toàn đưa về Linh Sơn đảo.

Luru Hiệp tưởng chỉ lại nghĩ, vẫn là quyết định dùng Thánh Giáo thân phận hù dọa 1 hù dọa được, đảo mắt thầm nói: "Chẳng lẽ người là ta giáo Thánh Nữ?"

Lại thấy Điều Thuyền bỗng nhiên lộ vẻ xúc động, trong mắt tàn khốc càng rõ ràng, đột nhiên trong tay thêu thùa Cương Châm thoáng cái tự chuyển tới Luru Hiệp dưới cổ. lại thấy Điều Thuyền đầu châm ép tới gần Luru Hiệp, cơ hồ quần tới trong thịt, cảnh giác hỏi "Người làm sao biết Thánh Giáo? người là Thánh Giáo người?"

Luru Hiệp nghe một chút, lần nữa hồi hận, tại sao mỗi lần mình cũng phải bị uy hiếp, hơn nữa tưởng dọa người thời điểm đều phải trước vỗ vào chân ngựa

thượng, không thể không nói chính mình lui bước, hoặc có lẽ là gặp phải Đại Bất Hạnh. nhưng là, Luru Hiệp hay là từ nàng trong giọng nói cho ra một cái hữu dụng tin tức, nàng quả nhiên là Thánh Giáo có liên quan nhân vật!

Luru Hiệp không thể làm gì khác hơn nói: "Yên tâm, ta Tịnh không có ác ý gì, ta chỉ là một Tiểu Vương, tại mấy tháng trước còn là một không có ích gì hoàng tử, chỉ là bởi vì xuất ngoại Du Lịch thời điểm gặp phải một người, nàng trên cổ cũng mang theo một vật, hơi tỏa sáng, với người có điểm giống, nàng nói nàng là Thánh Nữ, cho nên ta cứ như vậy suy đoán!"

Gặp Điều Thuyền hơi cúi đầu, bất quá vẫn là quay mặt lại, đầu châm đã quần tới Luru Hiệp trong thịt, rỉ ra một vệt máu, Điều Thuyền nói: "Người nói lão, Xích Viêm đạo tâm là độc nhất vô nhị vật, người từ nơi nào nhìn thấy?"

Luru Hiệp vội vàng giải thích: "Đó là một cái kim sắc Ngọc Bài, mặc dù cùng người không giống nhau, nhưng đều là tỏa sáng Thạch Đầu. ta tình cờ xông vào đến Thánh Giáo một cái Đường Môn nội bộ, trong lúc vô tình tiếp xúc được cô gái kia, mới phát hiện. vừa rồi cũng chỉ là Hồ đoán, vốn là tưởng lấy được tiểu thư hảo cảm, sao có thể tưởng lại có thể gặp phải họa sát thân."

Điều Thuyền nhìn Luru Hiệp con mắt, đột nhiên nàng trong suốt hai tròng mắt thật nhiều nước gợn, Luru Hiệp xem tăng này nước gợn, ánh mắt không khỏi dờ dẩn chốc lát, bất quá lập tức liền khôi phục. lại thấy Điều Thuyền đem theo thừa chi châm thu hồi tựa hồ biết Luru Hiệp cũng không hề nói dối, tiếp lấy tay nàng bộ nắm được Luru Hiệp Mạch Môn, lần nữa chắc chắn Luru Hiệp trên người cũng không có trung đạo tâm vết tích, chẳng qua là thanh âm trầm giọng nói: "Có lẽ ngó lúc trước cùng Thánh Giáo có liên quan, chẳng qua hiện nay không còn tưởng có bất kỳ quan hệ gì, về phần Thánh Nữ chuyện, cũng không phải người hẳn biết! ngó không muốn lại gây chuyện, hôm nay tha người một mạng, bất quá ngày sau tin tức này nếu là tiết lộ phần nửa, ta nhất định muốn giết người!" giọng nói của nàng hờ hững mà kiên định, Luru Hiệp biết nàng không phải nói đến chơi đùa.

Dứt lời, Điều Thuyền đem bên cạnh 1 chồng quần áo đưa cho Luru Hiệp, Luru Hiệp biết đây là muốn tiễn khách ý tứ. vì vậy cũng không lo cùng cái khác, chính mình ngược lại đều đã được xem hết tron, trề nít thân thể mặc dù phía dưới sờ trường có chút trở mã, nhưng cũng không có gì nhìn mặt, thậm chí còn không thể rất tốt. Luru Hiệp mặc quần áo tử tế, liền chuẩn bị rời đi. Điều Thuyền ánh mắt nhưng thủy chung đặt ở thừa thừa phía trên, cũng không có xem Luru Hiệp phân nửa. không biết tại sao, Luru Hiệp lần nữa nhìn nàng ánh mắt lúc, nhưng từ Điều Thuyền trong ánh mắt thấy một tia tiêu điều cùng mất hết ý chí. từ nàng trước khi lời nói có thể đoán ra, nàng tựa hồ là trốn ra được, không thích Thánh Giáo thân phận. phần kia lạnh tanh cùng cô đơn, đem dưới người nàng tà ảnh kéo rất dài.

Luru Hiệp bỗng nhiên chú ý tới một món đặc biệt sự, mặt này than làn sóng điện nữ, lại là dung nhan! cái này quả thực hiếm thấy rất, trừ tiểu cô nương cùng bình dân lão bách tính nhà bên kia nữ ra, Luru Hiệp còn chưa thấy qua cái nào tiểu thư là dung nhan, hơn nữa nghĩ đến nàng trên cổ thẳng cấp bảo thạch, nếu như mình có thể được, nói không chừng năng nhượng hồi đoái vòng tay đột phá. bởi vì hồi đoái vòng tay không có thẳng cấp, đưa đến Luru Hiệp bây giờ rất nhiều tưởng tượng không cách nào tiến hành. đột nhiên, cái loại này khẳng khẳng một lần nữa xông lên Luru Hiệp trong lòng.

Luru Hiệp trước khi đi, bỗng nhiên xoay đầu lại, đối với Điều Thuyền nói: "Không biết người có muốn hay không làm Vương phi, gả cho ta, làm nữ nhân ta?"

Điều Thuyền thủ dừng lại, tuy nhiên lại tựa hồ mỉm cười nói: "Người nhỏ như vậy, đã muốn nữ nhân sao? Vương Hầu cũng như thế gia nam tử quả nhiên rất phi phàm."

Luru Hiệp lần nữa vì vừa rồi mình nói chuyện hối hận, mình tại sao liền không nhận được cùng này ngu si nói chuyện, lập tức oán niệm thẳng cấp! Luru Hiệp nghĩ linh tinh nói: "Chờ coi đi!" dứt lời Luru Hiệp liền sải bước đi hướng ngoài cửa, một bộ tức giận đáng ghét.

Điều Thuyền thấy vậy tựa hồ khóe miệng lại hơi nhếch lên một chút, nhưng là thẳng đến Luru Hiệp bóng lưng biến mất, nàng liền khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt trở nên có chút âm đạm.

"Ngó không có lập gia đình có phúc, có thể ở chỗ này, qua như vậy sinh hoạt, đã thỏa mãn" dứt lời, trong mắt mắt đen lần nữa trong suốt như nước, trên tay tiếp tục đâm thêu đứng lên.

Luru Hiệp một đường giận dưng dưng chạy về phía Vương Doãn gia tiếp khách hậu đường, loại này đại trạch hán thiết kế căn bản là giống nhau, Luru Hiệp một đường đi tới, lại thấy Vương Doãn vẫn còn ở cầm ly rượu, nhìn không giờ Tịnh Tuyết cảnh uống rượu.

Luru Hiệp tiến lên đặt mộng ngồi ở Vương Doãn trước mặt, sắc mặt cũng không phải là quá tốt. bên cạnh hầu hạ Nữ hầu muốn lên trước hầu hạ, bất quá Vương Doãn lại nói: "Các người tất cả mọi người đều đi xuống đi, không có ta mệnh lệnh, không nên tới!" vì vậy bên cạnh Nữ hầu quân dạ âm thanh lui ra.

Vương Doãn tự hừ tiểu khúc, nhìn thấy Luru Hiệp đến, tự dừng lại, tựa hồ mang theo điểm đùa cợt nụ cười nói: "Trần Luru Vương lần này ngủ ngon giấc không?"

"Không được!" Luru Hiệp gắng gượng nói, dứt lời trong tay đoạt lấy Vương Doãn ly rượu, uống một hơi cạn sạch.

Vương Doãn được Luru Hiệp đoạt lấy ly rượu chẳng qua là ngăn người một chút, nhưng cũng không giận, gặp Luru Hiệp như thế nụ cười càng hơn: "Điều Thuyền vũ tư, lão hủ đã rất lâu chưa có xem qua, không nghĩ tới Trần Luru Vương lại để cho lão hủ lần nữa thấy, lão hủ nhưng là nhờ có Trần Luru Vương phúc đây!"

Luru Hiệp lại ánh mắt từ nhìn chòng chọc Vương Doãn nói: "Điều Thuyền rốt cuộc là người nào?"

Vương Doãn thần sắc hơi khác thường, bất quá lập tức khôi phục thần thái, lại lấy ra một ly rượu, đem rượu rót đầy, nâng ly lên chậm rãi nói: "Trần Luru Vương nói đùa, nàng không phải là lão hủ Nghĩa Nữ sao?"

Vương Doãn vừa định uống, lại bị Lưu Hiệp đoạt lấy, lần nữa uống một hơi cạn sạch nói: "Lão già kia, đừng cùng ta giả vờ ngốc! tốt nhất nói thật, không sau đó Quả là người khó có thể tưởng tượng!" Lưu Hiệp sắc mặt ngoan lệ, từng thanh ly rượu ném ở sau lưng.

Lần này thật ra khiến Vương Doãn rất là thất sắc, dù sao hắn một cái Đương Triều Tư Đồ, lại bị đại hán Phong vương mắng lão già kia. năng nhượng cái này một mực ôn uyển hòa khí Tiểu Vương bộc lộ bộ mặt hung ác, chẳng lẽ Điều Thuyền đối với hắn làm gì?

Vương Doãn hơi nghiêm mặt nói: "Trần Lưu Vương lời này, khó tránh khỏi có chút quá cuồng vọng đi, ngộ niệm tình người còn tám bé, lại vừa là vương tộc, lấy Lễ Tướng đối, người thật không ngờ! có phải hay không thái không đem ta Vương Doãn coi ra gì!"

Bất quá, Lưu Hiệp lần này tình thế bất buộc, là nhất định muốn biết rõ ràng, Lưu Hiệp đem trên bàn rượu và thức ăn đều hất tung ở mặt đất sợ Vương Doãn giật mình, gặp Lưu Hiệp tàn khốc nói "Vương Tư Đồ đại nhân, ta quả thật không đem người coi ra gì, người cần phải hiểu, bởi vì người một câu nói, đắc tội ta Lưu Hiệp, người đem chịu đựng chính là Đồng Trác toàn bộ tức giận! đến lúc đó, nhà các người nữ quyến cũng sẽ được sung quân, bị vô số binh lính dày xéo, mà người Vương Doãn, cũng sẽ sống không bằng chết! nhà các người tất cả mọi người đều sẽ phải chịu ngũ mã phân thân chi hình. chỉ vì người Vương Doãn giả bộ ngu! chỉ cần người Vương Doãn ngã một cái, các người Vương Doãn dưới cờ, toàn bộ ủng hộ Thiếu Đế, ủng hộ Đại Hán Vương Triều thể lực, sẽ sụp đổ, hoàn toàn ngã về phía Đồng Trác. đến lúc đó, người Vương Doãn chính là đại hán tan vỡ trực tiếp tội nhân, bội thù tiếng xấu thiên cô! !"

Vương Doãn nghe Lưu Hiệp một phen lời độc ác nhất thời sững sờ, hắn cho tới bây giờ chưa từng nghĩ tại sao Lưu Hiệp sẽ nói ra lời như vậy, hơn nữa cái bộ dáng này, rõ ràng chính là lưu manh vô lại.

Mặc dù biết Lưu Hiệp tập đoàn là Thân Đồng phái, nhưng là cũng không thấy Lưu Hiệp có bất kỳ thân cận Đồng Trác hành vi, hắn dù sao cũng là đại hán con cháu, hắn nhượng cũng thân cận Đồng Trác, không thể nghi ngờ hội trên lưng chuyện linh tinh giết thời gian, nhưng là bây giờ rất rõ ràng, Đồng Trác xưng bá, Lưu Hiệp tất nhiên những tay.

Hơn nữa Vương Doãn bởi vì uống rượu nguyên nhân, nhượng trong đầu hắn có chút mơ hồ, càng có chút không rõ làm sao vốn nên là thụ hại nhất phương, lại bị Lưu Hiệp nhiều thành đại hán tội nhân, mà nguyên do cũng bởi vì hắn không nói cho Lưu Hiệp Điều Thuyền lai lịch.

Vương Doãn cũng không phải là một cái xung động nhân, từ hắn ấn nhẫn Đồng Trác cũng có thể thấy được. hắn ngăn chặn Tâm Hỏa, chẳng qua là ánh mắt ác liệt nhìn Lưu Hiệp nghiêm túc biểu tình, trầm thấp nói: "Vốn là ngộ tự kỳ quái, Đồng Trác làm sao hội mời chào nhiều như vậy người trung nghĩa, mà người Nhị Hoàng Tử dưới cờ bởi vì sao sẽ ở trong một ngày cùng Đồng Trác tập đoàn thân mật vô lượng. bây giờ rốt cuộc minh bạch! chẳng qua là không nghĩ tới ta đại hán họ Lưu con cháu, lại nhiều người bức này ấn nhẫn tàn nhẫn chi đồ!"

Lưu Hiệp nói khẽ với Vương Doãn nói: "Bây giờ, ta cũng không sợ Vương Doãn đại nhân phát hiện! không sai! người trong thiên hạ đều nhìn lầm ta Lưu Hiệp, bao gồm người Vương Tư Đồ! hôm nay người nhìn lầm ta, khả năng ngày mai vẫn phát hiện hôm nay đoán là sai! người nếu nhìn lầm ta, tự không thể xem hiểu ta! ta chỉ tưởng nói cho Vương Tư Đồ, Đại Hán Vương Triều khả năng bởi vì ta Lưu Hiệp mà hưng thịnh, cũng có thể bởi vì ta Lưu Hiệp mà suy bại. mà bây giờ, ta muốn biết chỉ có một việc! Điều Thuyền, là người nào, năng vì sao tới?"

Vương Doãn gặp Lưu Hiệp cố chấp như thế, lời muốn nói lời nói, không hề giống là nói chuyện giật gân, mà là có loại không khỏi quyền binh cùng lực tin tưởng và nghe theo ở bên trong, hắn cũng không biết vì sao lại được một cái tám tuổi Phong vương hù dọa, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, hắn nói là nói thật.

Vương Doãn thờ dài một tiếng đáp: "Trần Lưu Vương, tự nghĩ như vậy biết Điều Thuyền lai lịch, thậm chí không tiếc lộ ra bản tính, uy hiếp ta Vương Doãn?"

Lưu Hiệp gằn từng chữ một: "Tình thế bất buộc!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: khẩn la mật cổ

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Vương Doãn ngược lại dễ dàng cười cười, thoáng cái đem không khí khẩn trương tách ra, tiếp lấy hắn nghiêm túc dễ dàng nói: "Rất đơn giản, hai năm trước, bằng hữu nhờ. về phần còn lại ta Vương Doãn hoàn toàn không biết!" Vương Doãn nhìn thẳng Lưu Hiệp nói.

Lưu Hiệp sùng sốt một chút: "Chỉ đơn giản như vậy? Vương Doãn lão nhi, đừng đùa bọn bịp bợm, chẳng lẽ người nghĩ dùng đồ con phương thức lừa bịp

ta Lư Hiệp?"

Vương Doãn lại tiếng thờ khi thò nói: "Trần Lư Vương như thế cường thế, tâm trí so với ta Vương Doãn cũng chỉ có hơn chứ không có kém. Ngó kia đám lửa gát Trần Lư Vương!"

"Kìa Thánh Giáo đây? đừng nói cho ta, người Vương Doãn cùng Thánh Giáo một chút quan hệ cũng không có?" Lư Hiệp gắt gao nhìn chăm chú vào Vương Doãn con mắt, muốn từ trong mắt của hắn nhìn ra có một tí lời nói dối vết tích.

Nhưng là, Vương Doãn lại nghi ngờ nói: "Thánh Giáo là cái gì? nếu là Trần Lư Vương nhất định phải đem bực này giả dối không có thật đồ vật dám kín đáo đưa cho ta Vương Doãn, ta cũng không có cách nào! huống chi đối với Điều Thuyền, cũng chỉ là ta nhớ tên Nghĩa Nữ thôi, bắt đắc dĩ thụ bằng hữu nhờ, cũng không quyền lợi đi biết năng sự, ta chỉ biết là Điều Thuyền vũ tư tuyệt luân, là một nhu thuận hài tử, về phần còn lại, hoàn toàn không biết, Trần Lư Vương nếu là muốn biết, trực tiếp hỏi bản thân năng không phải! cần gì phải làm khó ta lão già này!" Vương Doãn trong giọng nói mang theo chút tức giận, tựa hồ Tịnh không có chút nào lời nói dối.

Lư Hiệp suy nghĩ một phen, tiếp tục hỏi "Nào dám hỏi Vương Tư Đồ, người vị bằng hữu kia ở đâu, tên gọi cái gì?"

Vương Doãn đổi một tư thế ngồi, không nhin được nói: "Này vốn là bí mật, chẳng qua hiện nay người kia đã chết, cũng không sợ nói cho người biết, người này tên Trương Liêm, Tự Văn rộng rãi, đã từng là Trương Nhượng dưỡng tử, bất quá cùng với quyết liệt, sau đó được Trương Nhượng đuổi giết. bây giờ ngô cũng không biết hắn đến cùng ở nơi nào! nhưng Trương Liêm người này có rất nhiều triêu thần đều biết, Trần Lư Vương nếu không tin, có thể tự lấy hỏi thăm một chút ta Vương Doãn có không có nói ảo!"

Lư Hiệp vẫn này, gắt đầu một cái, xem ra cần hướng phương hướng này tìm hiểu nguồn gốc, sớm biết Trương Nhượng không phải là cái gì hảo hảo, bây giờ Lư Hiệp càng chắc chắn.

Nghe xong Vương Tư Đồ lên tiếng, Lư Hiệp biểu tình mang đến 180° biến chuyển biến, chỉ thấy hắn làm một hít thở sâu, toàn bộ nhân khí chất hoàn toàn đổi một người, lại biến thành lúc tới tao nhã lễ phép.

Lư Hiệp đứng dậy chính chính tự mình vạt áo, lại đi tới Vương Doãn trước mặt, vì hắn chính chính vạt áo, trang nghiêm một bộ người hiền lành thiếu niên ngây thơ bộ dáng, Vương Doãn thấy vậy hơi sững sờ, hắn biết bây giờ Lư Hiệp, chính mình cũng không còn cách nào chỉ trích hắn cái gì.

Lư Hiệp vỗ vỗ Vương Doãn bả vai, mỉm cười đối với Vương Doãn nói: "Vương Tư Đồ đại nhân, lần này Lư Hiệp viếng thăm thật là quấy rầy! đa tạ Vương Tư Đồ lần này nhiệt tình khoản đãi, Lư Hiệp là tuyệt đối sẽ không quên!"

Vương Doãn chẳng qua là nhìn Lư Hiệp làm, mí mắt hơi nhảy lên, Lư Hiệp vốn là đang muốn quay đầu rồi đi, bất quá lại thật giống như chợt nhớ tới cái gì nói: "Đúng, trước khi nói qua có chuyện phải nói cho Vương Tư Đồ, ta nghĩ rằng bây giờ hắn chính là thời điểm, chẳng biết tại sao gần đây ta Lư Hiệp vận khí tổng có chưa ra hình dáng gì, ta nghĩ ta Trần Lư Vương là nên Tuyên Phi trùng trùng Hi, cái này dân gian hắn gọi, đồng đường tức, không sai đi! về phần cái này nhân tuyển. ta nghĩ, Điều Thuyền có lẽ là cái lựa chọn tốt, người nói sao? ta tôn kính. . nhạc phụ đại nhân!" dứt lời, Lư Hiệp thăm đi vì nhiên gắt đầu một cái. tự mình cười đi ra Tư Đồ phủ, một bộ vui vẻ dáng vẻ.

Mà lúc này Vương Doãn nhưng là sắc mặt âm trầm, chỉ thấy Điều Thuyền từ Vương Doãn sau lưng chậm rãi đi ra được Vương Doãn khoe mắt liếc qua thấy, hắn có chút không hiểu hỏi "Điều Thuyền, người có phải hay không đối với này Trần Lư Vương làm gì? hắn như thế nào đối với người có chấp như thế."

Điều Thuyền vẫn lạnh lùng như cũ như vậy, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Không có."

Vương Doãn thấy vậy thờ dài nói: "Xin lỗi Điều Thuyền, văn rộng rãi đưa người giao phó cho ta, lại không nghĩ rằng gặp phải hôm nay chuyện như thế. bất quá người yên tâm, mặc dù này Trần Lư Vương ngang ngược, bất quá ta chính là liều cái mạng già cũng chắc chắn hoàn thành lão hữu dặn dò, chăm sóc kỹ người! chẳng qua là ta cũng vụn vụn không nghĩ tới, nguyên lai này Trần Lư Vương mới thật sự là khó đối phó nhân vật, bất quá cũng còn khá hắn là Lư thị chính thống, ban đầu cũng vốn làm Hoàng Đế, chẳng qua là ai! không nói cũng được!"

Điều Thuyền như cũ mặt mũi như lúc ban đầu, lại nhìn về phía Lư Hiệp bóng lưng, hai tròng mắt như là Thanh Tuyên kiều ba động một cái.

"Hắn rất đặc biệt." Điều Thuyền từ tốn nói.

Vương Doãn vẫn này không khỏi nhiều hơn một chút nghi ngờ, bất quá hắn cũng không hỏi Điều Thuyền nguyên nhân, hắn cùng với Điều Thuyền sinh hoạt hai năm, biết cho dù chính mình hỏi, Điều Thuyền cũng sẽ không nói cho hắn.

Lại thấy, nàng quay đầu đi dự định trở lại gian phòng của mình, cuối cùng chỉ để lại một câu nhượng Vương Doãn nghe xong đều cảm thấy kinh ngạc.

"Có lẽ, gả cho hắn, là một thú vị lựa chọn!"

Lư Hiệp một đường trở lại hoàng thành, tương tự với "Lữ Bố vô địch thiên hạ, đại bại Đồng Trác" loại tin tức, bây giờ bên ngoài đã truyền phỉ phỉ Dương Dương, nhượng Vương Doãn nhất phái những người khác nhất thời mừng rỡ không thôi. bất quá chuyện này tạm thời cũng không có truyền tới Vương Tư Đồ lỗ tai, nếu không hắn nhất định sẽ vì thế nhiều uống một ly.

Nhưng Lư Hiệp cũng không thêm đề ý, dù sao Lữ Bố càng lợi hại, đã nói lên chính mình đưa hắn bị dưới quyền thời điểm, chính mình thế lực lại càng mạnh mẽ. hơn nữa Đinh Nguyên bây giờ bị mang theo tạo phản chụp mũ, cái tội danh này, đủ để cho Lữ Bố cân nhắc một chút, hắn hẳn đứng ở bên nào.

Thu lăm Lữ Bồ chỉ là một mặt, càng trọng yếu là như thế nào dùng, Lưu Hiệp biết rõ mình không nhất định có thể sử dụng tốt Lữ Bồ. Lữ Bồ người này tức là rồng phượng trong loài người, tự nhiên ngạo khí, có ngạo khí người đều là khó mà quản phục. hần là một cái cực kỳ không chừng nhân tố.

Chính mình cũng không cần bị giết Đồng Trác, chỉ có thể trước quyền đường một trận, muốn là mình không để ý được, phản đem chính mình cần một cái, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được.

Phóng khoáng diện cân nhắc, bây giờ Đồng Trác mặc dù tiếng xấu lan xa, nhưng là còn không có làm ra cái gì nhân thân cộng phần sự tới. Lưu Hiệp muốn đưa tới thiên hạ ung thư, nhưng thiên hạ đại loạn, thì nhất định phải đem như thế không thể xúc phạm tội danh để ở Đồng Trác tên thượng.

Mà dạng không thể xúc phạm tội danh, ban đầu đã sớm thành lập, Đồng Trác dẫn Tây Lương quân tấn công Thiếu Đế hành cung! đây chính là tạo phản cách làm! ban đầu Tào Tháo cùng Viên Thiệu tự thừa dịp chạy loạn xuống, Lưu Hiệp tự lấy Đồng Trác dưới danh nghĩa chiêu truy nã hai người, nhưng là hai người tuy nhiên cũng không có bị bắt được.

Từ ít ngày trước tới tin tức xem, hai người bọn họ bây giờ chiếm cứ tại mỗi người thế lực phát triển sinh tức, chờ đợi lúc biến, Tào Tháo tại Trần Lưu, mà Viên Thiệu tại Ký Châu Bột Hải Quận phát triển. đại khái Lưu Bị vẫn còn ở Công Tôn Toàn nơi đó đánh đám già bộ (cho có khí thế), nhưng là cũng không có Lưu Bị tin tức, đối với Lưu Bị, Lưu Hiệp trì lấy thả rộng sách lược, cho nên hiện giờ Lưu Hiệp cũng không thể nào định luận, về phần Tôn Kiên, là Trường Sa Thái Thú, Tịnh chưa từng nghe qua hần quá nhiều tin tức.

Dựa theo lịch sử mà nói, Tào Tháo tại 190 năm một tháng phát biểu thảo tặc hịch văn. lấy Tào Tháo cá tính làm sao cũng hần vượt qua xuân bận rộn thời kỳ, làm tiếp chính phạt công việc, bây giờ có lẽ, nên gọi một người thật tốt chỉ điểm chỉ điểm Tào Tháo.

Chính mình khắp mọi mặt thế lực cũng phát tới tin tức, Lưu Giang bên kia làm ruộng cũng không tệ lắm, kia địa phương ruộng lúa một năm hai thực, đệ nhất thực thời điểm, đào đi dân chúng lưu lại thuộc về mình 20% lương thực, Lưu Hiệp tại hoàn thành thu hoạch ba vạn Thạch, cũng chính là 360 vạn cân lương thực. chính mình coi như là có loại từ cơ sở, hơn nữa từ trong rút ra mười ngàn Thạch lương thực, dùng cho phân phát cho dân chúng cùng tương thưởng quá mức công việc. hoàn thành coi như là một huyện lớn, dân số tổng kết 130,000 nhân, vượt ba vạn nhà, dân chúng trên căn bản đều được ngon ngọt, so với trước khi nặng nhọc phú thuế mà nói, coi như là rất nhiều, âm no đã cơ bản lấy được giải quyết, sẽ không có người bị đói.

Mà Quý thứ hai thời điểm, Lưu Hiệp đã có Lưu Giang toàn bộ Quận quyền sở hữu, chính là Lưu Giang Thái Thú, do Điền Phong cùng Triệu Khuông đảm người chủ trì, mở rộng 30 lần khai khẩn diện tích, Quý thứ hai cắt lấy ước một trăm vạn Thạch lương thực, bởi vì chính quyền cũng không tập trung duyên có, trừ hoàn thành ra chỉ có Hoàng Mai Huyện cùng Long Thư Huyện hai cái địa phương được quét sạch, tiếp nhận Lưu Hiệp thiết lập đưa mấy hạng điều lệ, mà còn lại các huyện cũng có trung gian kiểm soát túi tiền riêng tình huống. Lưu Hiệp toàn bộ thu hoạch lấy được một nửa, năm trăm ngàn Thạch lương thực.

Những thứ kia địa phương thổ hào quan liêu thế lực không có bị tức Thanh Huyện thành chỗ dân chúng sinh hoạt thậm chí không chút nào biến hóa, bọn họ chỉ có thể nhìn vàng óng ánh lương thực được những sĩ tộc kia các giai cấp lấy đi, mà nhà mình còn dư lại không nhiều còn phải 10 thu 9 thuế, lưu dân dân chúng đem huyện khác thành tin tức nói cho dân chúng địa phương, dân chúng nghe một chút, nhất thời phát sinh nhất hệ bạo động, mà mượn cơ hội này, Triệu Khuông cùng Điền Phong, hai đòn trọng quyền đánh ra, lại thông qua chuyện này bắt lại còn lại mỗi cái huyện thành quyền không chế tuyệt đối, hơn nữa đoạt lại gần ngàn vạn tiền cùng bốn mươi vạn Thạch lương thực, hơn nữa đem những lương thực này một nửa đều phát cho dân chúng.

Tôn phương cùng Tôn Nguyên hai cái huynh đệ đã trở lại, hơn nữa đã đem Mao Giới người này thuyết phục mang đi Lưu Giang, trong đó từ Sĩ Đại Phu cùng cơ tầng trung, phát hiện không ít những người khác tài, tỷ như trình Yên Bình, với Phong đội một chút, những người này được Điền Phong phái làm các cái địa phương hiệp quản hòa hợp giúp chính mình Chủ Bộ công việc, trong lúc để cho Lưu Hiệp buồn cười sự là, Chu Du xuất ngoại Du Lịch, lại từng cố ý viếng thăm chính mình, bất quá bởi vì chính mình không ở, mà do Điền Phong tiên sinh tiếp đãi.

Ngược lại ở trong thơ, Điền Phong đối với Chu Du đánh giá rất cao, bây giờ Chu Du 15 tuổi, chính là hăm hở, thiếu niên tráng chí thời điểm. hần nghe Hoàn Huyện cũng có một vị thiếu niên Anh Tài luôn muốn thăm viếng, hơn nữa Lưu Hiệp nhất hệ chính sách cùng tổ hợp thành khẩn, nhưng Lưu Giang quyền lợi lại thường tập quyền thống nhất, Điền Phong cũng một mực lấy Bá Hòa danh hiệu làm chính sửa công việc, Bá Hòa công tử tiếng tăm luôn luôn không tệ. từ đầu là thiếu niên Anh Tài, liên tiếp kỳ mừng rỡ, nhìn một chút cái này Bá Hòa công tử có phải là thật hay không như theo như đồn đãi như vậy chân thực. chẳng qua là đáng tiếc lại không có thể được lấy vừa thấy, hần nhân cơ hội này bái Điền Phong là lão sư, nhưng đối với Chu Du mà nói, có mười mấy lão sư trên căn bản đều thuộc về bình thường. bây giờ Chu Du còn còn tám bé, hơn nữa đang đứng ở Du Lịch trong lúc, cuối cùng Điền Phong cũng chỉ có thể đưa hần đưa đi.

Về phần phương diện quân sự, Lưu Hiệp trừ huấn luyện đặc thù một ngàn bộ đội ra, còn tiếp lấy Lưu Giang vốn là toàn bộ 5000 quân sĩ, Lưu Hiệp cho xây dựng thêm, đem biên chế phát triển làm một vạn, này mười ngàn bộ đội, quét sạch Lưu Giang chung quanh toàn bộ trung tiểu cổ Sơn Tặc đạo tặc, những thứ kia đại cổ Sơn Tặc cũng bởi vì Lưu Hiệp một ngàn huấn luyện đặc thù bộ đội lâu dài quấy rầy cùng tấn công duyên có, không thể không thay đổi định núi.

Đối với quân đội số lượng, Lưu Hiệp không cần càng nhiều, quý Tinh bất quý Đa, trọng yếu là có Lực ngưng tụ tinh anh, bởi vì Lưu Hiệp có Tầng Bình với dân dân binh kế hoạch, thật đến thủ thành thời điểm, hần chúng ta đối với bảo vệ phi nhiều thổ địa tư tưởng hội để cho bọn họ phát huy cực lớn tác dụng, bởi vì Lưu Hiệp yêu cầu Điền Phong, mỗi ngày đều phải đem các nơi tin tức lấy radio chờ các dạng hình thức tuyên cáo cho mỗi cái dân trong thành, hơn nữa đối với có văn hóa cấp bậc phân phát báo chí, để cho bọn họ biết, bọn họ cùng còn lại địa phương sinh hoạt chính là không giống nhau, bọn họ chỗ sinh hoạt chính là được! còn lại, tối trọng yếu là như thế nào bức bối giáo huấn cùng thêm Cổ Thành phòng, không cần tiếp tục thời gian một năm, Điền Phong sẽ lợi dụng Lưu Hiệp để lại phong phú kiến thức cùng kim tiền tài nguyên, đem Lưu Giang kiến thành thùng sắt.

Mặt khác Công Tôn Độ mang theo hai chục ngàn Tây Lương Thiết Kỵ cùng Lô Thực đến Liêu Đông, tiến hành xây dựng cùng chinh phạt công việc. nhà mấy vẫn chưa có hoàn toàn Lạc Thành, nhưng là khai thác nguyên liệu công việc đã bắt đầu tiến hành. bây giờ đang ở vững bước phát triển trung.

Lưu Hiệp hồi đoái mấy thứ đồ, tỷ như tiểu hình liên phát Thủ Nỗ, tương đối tân thức leo mồm đá dụng cụ, Cương Giáp, cùng với kiểu xưa Tam Bát đại

nấp súng trường và bọn họ sở hữu đối ứng thiết kế đồ, nhất thức hai phần, hơn nữa cấp cho bọn họ Hóa Dược cách điều chế, nhưng là chẳng qua là để cho bọn họ tìm phối trí Hóa Dược tài liệu thực tế, phân biệt cất giữ, phối trí tỷ lệ cũng không có báo cho biết, ngoài ra còn có cao su lưu hoá, thủy tinh, đợi một chút cơ sở dụng cụ phương pháp luyện chế hòa thành đơn, tổng cộng dùng đi hai trăm ngàn hối đoái giá trị, nhưng bên kia nếu như có điều kiện lời nói, gom dọc đường toàn bộ công tượng thợ rèn, có thể sử dụng đang lúc phương thức chinh tị chinh, không thể bình thường chinh, cưỡng ép mang đi cũng được, bất quá Lưu Hiệp yêu cầu là toàn bộ phải dẫn theo gia quyến, đãi ngộ tốt hơn, đồng loạt mang đi Liêu Đông, Lưu Hiệp cho Công Tôn Độ cùng Lô Thực ba chục triệu tiền làm cơ sở chi phí, lệnh vẫn còn ở Liêu Đông từ lâu coi như Chủ Bộ tính chung, đến tiếp sau này kim tiền hội chờ Lưu Hiệp đến lúc cho tiếp tục.

Về phần Bắc Hải phương diện, Lưu Hiệp đã cho dự Không Dung cận kề Hải Đồ cùng chế tác đại hình chở người tàu chuyển vận thiết kế đồ, chẳng qua là công việc này không phải là trong chốc lát có thể làm thành, cần bí mật tiến hành, bây giờ đang ở khẩn la mật cô gấp rút kiến Tạo Thuyền Ổ cùng xưởng, bây giờ đại thời gian nửa năm đi qua, phỏng chừng cũng có chút hình thức ban đầu.

Hết thấy làm từng bước, chờ cạnh mình sự xong, Lưu Hiệp liền muốn đích thân nhúng tay những thứ này xây dựng công việc. mải mê không làm đồn cũi tượng, chỉ cần mình kéo cùng cầm giữ tốt bên này thế cục, mà tại những phương diện khác làm xong xây dựng, Lưu Hiệp là có thể tại sau này nhất mình kinh nhân, chân chính chấn nhiếp rịch rịch các chư hầu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: cuối năm tuổi vĩ

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Lưu Hiệp mấy ngày nay cảm đầu lý tới công vụ cùng các dạng kế hoạch, bây giờ có Dương Bưu cùng Trương Ôn Tuần Úc đám người vì chính mình xử lý các nơi phát tới tấu chương, mà chính mình chỉ cần nghiên cứu chính mình phát triển cần thiết công phu liền có thể.

Buổi chiều biết luyện Nhi công đem nghỉ ngơi, sáng sớm vừa rời giường ra ngoài liền có thể thấy trong sân nhĩ trí cảnh tuyệt.

Không hổ là Lạc Dương Tây Uyển, quả nhiên thiên hạ nhất tuyệt. đều nói này tốt nhất vĩnh viễn là thực vật, những lời này nói không sai, cho dù là trời đông giá rét, Thúy Lục cảnh tượng cũng hầu như có thể làm cho tâm thần người nhẹ nhàng khoan khoái.

Đã nhiều ngày, Lưu Hiệp sự tình nhiều hơn nữa, ép tới gần cuối năm, các loại tin tức đều có truyền tới. sắp hết năm Tiết, cũng hầu như muốn làm ra nhiều chút đồ chơi mới mẻ cho Công Tôn Độ cùng Điền Phong bọn họ, để cho bọn họ vị trí dân chúng đối với tại chỗ cơ quan cùng phủ nha càng có cảm giác thân thiết mới đúng.

Về phần trước đó vài ngày Đình Nguyên vấn đề, không ra ngoài dự liệu, Đình Nguyên được Lữ Bố Trảm, Lữ Bố quy thuận. tin tức này, nhưng Vương Tư Đồ đại nhân thương tâm một lúc lâu.

Có thể Lưu Hiệp đến bây giờ cũng không có đổ ra không tới đi gặp một chút Lữ Bố, này ít nhiều khiến Lữ Bố tâm lý có chút thấp thỏm. bởi vì Lưu Hiệp duyên cớ, Đồng Trắc tự cang không thể nhưng Lữ Bố cách nhìn, Lữ Bố đại khái thật đáng tiếc thiếu một thứ nhận thức cha cơ hội.

Có Bảo Tín cùng Tuần Du đám người khuyên bảo, Lữ Bố cũng không trở thành xuất hiện cái gì bất mãn. mấy ngày nay mặc dù Lưu Hiệp không có gặp Lữ Bố, tuy nhiên lại cấp cho Lữ Bố rất nhiều chỗ tốt, cái gì ban cho mỹ trạch, vũ cơ mỹ nhân, còn có vàng bạc châu báu đợi một chút hoàn toàn diệt sạch hấn tiếp xúc Tư Đồ Vương Dẫn cơ hội. chỉ cần Điều Thuyền không khiêu vũ, Lữ Bố tự tuyệt đối không thể đối với nàng vừa thấy đã yêu, trừ phi hấn chính là Vương Bát đậu xanh vừa ý.

Về phần Điều Thuyền thân phận đến cùng phải hay không Thánh Nữ, Lưu Hiệp không biết, nhưng là hấn cũng không ở ư, hấn chỉ biết là nữ nhân này nhất định phải là mình. loại này khẳng khái thậm chí có thể thuộc về vì đối với ái tình thăng hoa, ít nhất Lưu Hiệp chính mình thì cho là như vậy.

Lưu Hiệp tổng cộng cho Vương Tư Đồ đưa qua ba lần sinh lễ, mà ba lần sinh lễ đều là sang trọng vô cùng, nhưng là Vương Tư Đồ không cách nào đại biểu Điều Thuyền ý kiến, Điều Thuyền lần đầu tiên cùng lần thứ hai đều cái gì không muốn, trực tiếp lại phái người đem sinh lễ trả lại, làm Lưu Hiệp thật mất mặt, được Tuần Du trò cười nhiều lần, bất quá Lưu Hiệp trong tập đoàn, có thể dám chê cười Lưu Hiệp cũng chính là Tuần Du, nguyên nhân rất đơn giản, luận suy nghĩ năng lực, Lưu Hiệp quả thật kém hơn hấn

Tất cả mọi người đối với Lưu Hiệp vì sao phải đối với Tư Đồ gia con gái như vậy có chấp cảm thấy nghi ngờ, tuổi tác nhỏ như vậy liền muốn Tuyên Phi tựa hồ không quá phù hợp lễ thường, nhưng là rất nhiều nhân suy đoán, Lưu Hiệp là nghĩ dùng cùng Điều Thuyền kết hôn, lôi kéo cùng Vương Tư Đồ

giữa quan hệ.

Có thể không thể không nói, bọn họ hiểu sai, Luru Hiệp lý do chẳng qua là hấn muốn nạp Điều Thuyền làm phi thiêu, về phần còn lại trừ có thể được thăng cấp bảo thạch ra, không có càng nhiều lý do, Tư Đồ lão nhị rất không có có tồn tại cảm giác được Luru Hiệp loại bỏ đang suy nghĩ ra.

Nhưng lần thứ ba đưa sinh lễ thời điểm, Luru Hiệp đạt được Trọng Đại Đột Phá, sinh lễ mặc dù như cũ bị đuổi về đến, tuy nhiên lại thiếu một hộp Phiên Bang tiến cống phần. hơn nữa Luru Hiệp rất vui vẻ là, nghe tặng quà già sai vật nói, phần này đúng là Điều Thuyền cảm, Điều Thuyền còn nói hấn nói chính mình hướng Luru Hiệp nói cảm ơn.

Luru Hiệp rốt cuộc biết tự có hy vọng.

Đến lần thứ tư thời điểm, Luru Hiệp liền không còn là đơn thuần tặng quà, thậm chí còn mang theo một ít biểu diễn tài nghệ nhân. bất quá đều không ngoại lệ, đang nhìn những thứ này tài nghệ biểu diễn thời điểm, cái này mặt tề liệt nữ về mặt vẫn như vậy im lặng. Điều Thuyền ổn định nhượng Luru Hiệp cảm thấy rất là vô lực cùng trống đầu.

Sau đó Luru Hiệp tự hoàn toàn đổi thành đích thân ra tay. trừ nửa tháng một lần sinh lễ ra, mặc kệ Vương Tư Đồ có nguyên ý hay không, Luru Hiệp cách mỗi hai Thiên Cơ bản trên đều hội mặt dày mày dạn đi Vương Tư Đồ gia ngây ngô một hồi, thành Tư Đồ gia khách quen, thỉnh thoảng cũng cùng Vương Tư Đồ uống hai non tửu, lúc không có ai tình nghĩa ngược lại sở trường, nhưng hai người đều là ngầm hiểu lẫn nhau, biết với nhau ở vào cái gì vị trí, dùng lời hiện đại mà nói chính là, một cái tốt chính khách thì sẽ không đem cảm tình cùng chính trị làm xáo trộn. Vương Doãn không thể bởi vì Luru Hiệp có lòng tốt mà xem nhẹ Đồng Trác, mà Luru Hiệp cũng bởi vì Vương Doãn cùng mình chính kiến không đồng nhất mà không thể không tiếp tục làm áp lực.

Nhưng là có một chút là khẳng định, bởi vì Luru Hiệp thường thường đi xem Điều Thuyền duyên có, Điều Thuyền cười số lần ngược lại trở nên nhiều.

Đứng đầu lệnh Luru Hiệp để ý là, thời gian càng dài, liền vượt sẽ phát hiện Điều Thuyền mỹ, mặt nàng quả thật nhìn bình thân không có gì lạ, lại vừa là tiêu chuẩn dung nhan mọi người. nhưng là nàng ngũ quan, nếu như từng cái đến xem lời nói đều lộ ra phá lệ hấp dẫn người, như mặt nước trong suốt hai tròng mắt đại mà sáng ngời, vầng cao mũi, môi, gương mặt, khuôn mặt thậm chí còn kia nhu thuận đen bóng thẳng tắp tóc dài, cũng có thể đơn độc lựa ra tân tân nhạc đạo một phen, nhưng là đặt chung một chỗ, tự lộ ra không bằng tưởng tượng đẹp như vậy.

Nhưng là chẳng biết tại sao, hấp dẫn nhất Luru Hiệp hay lại là nàng tính cách, phần kia lạnh lùng khí chất. có thể trêu chọc bộ mặt hấn biểu tình phát sinh biến hóa, đã trở thành Luru Hiệp đặc biệt ham mê cùng ác thú. Luru Hiệp trang nghiêm phát hiện mình trừ Ngự Tỷ cùng La Ly ra, còn nhiều hơn chút điện ba không ham mê. mà Điều Thuyền rất tốt đem người trước cùng người sau bốp chung một chỗ.

Đánh chiếm Điều Thuyền con đường mặc dù là khúc chiết, nhưng là Luru Hiệp tin tưởng, tiền đồ sáng lạng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt liền đến tuổi vĩ.

Đối với Lữ Bố, đang đến gần cuối năm thời điểm, rốt cuộc đến gặp mặt cơ hội, không thể không nói, Lữ Bố được chính mình cấp dưỡng không tệ, hôm nay là sắc mặt đỏ thắm, khí vận bất phạm, trọng lượng cơ thể sở trường không ít, Lữ Bố mặc dù là bạch diện anh tuấn, nhưng là lại là tám thước vóc người, cực kỳ cường tráng. tuyệt không phải loại trắng đỏ bào tiểu tướng tướng mạo, so ra kém thì ngồi Tinh Qua, cũng ít nhất đáng cùng Stallone tương tự, bất quá từ phương diện võ công nói, nếu là Lữ Bố chống lại Stallone, phỏng chừng đánh 180 cái đều là dễ dàng.

Lữ Bố thành tâm ra sức cho Luru Hiệp mang đến phong phú hồi đãi giá trị, 300,000, song Siêu Giai đặc kỹ có thể Thiên Hạ Vô Song tinh thông rất đơn giản hai cái đặc điểm, không người có thể địch, Thập Bát Loại Bình Khí, mọi thứ sở trường! hơn nữa cũng mở ra điểm tướng thê Nhân Trung Lữ Bố. nhưng là dưới mắt cũng không phải dùng tới Lữ Bố địa phương, Luru Hiệp cũng chỉ có thể lạnh nhạt thờ ơ hấn, trước đem hấn lượng Lương, lại dùng cùng không muộn, nhượng Tuần Úc đám người thỉnh tiên sinh thật tốt cho Lữ Bố bồi bổ văn hóa, nhất là đạo đức giờ học, đỡ cho hấn quá mức kiêu ngạo, lập đi lập lại Vô Thường.

Hơn nữa Luru Hiệp muốn Tuần Du định kỳ cho Lữ Bố chờ Đại tướng nói chiến lược chiến pháp giờ học. để cho bọn họ ít nhất cũng minh bạch minh bạch. nhất là trong đó Bảo Tín thủ hạ Đại tướng Vu Cẩm, tùy tùng Lữ Bố đồng thời tính vào Luru Hiệp dưới trướng Trương Liêu, thậm chí còn Hứa Trừ, bảo vệ Liễu Mộng trúc trở về Trương Thường Đức, còn có Đồng Trác ban đầu trong quân Đại tướng, Ngưu Phụ, Hoa Hùng, Phàn Trì, Trương Tề, đều được bồi dưỡng trọng điểm. trong đó Vu Cẩm cùng Trương Liêu còn có Phàn Trì đều là tương đối khá học.

Đối với Đồng Trác còn để lại đại quân, Luru Hiệp tiến hành thanh tẩy, trừ Công Tôn Độ cùng Khổng Dung mang đi đội ngũ ra, còn thừa lại bảy vạn người. thông qua cải biên cùng tỷ thí tuyển chọn. vốn là ba vạn kỵ binh không thay đổi, Luru Hiệp quá mức từ ba vạn kỵ binh trung nói lên mười ngàn tinh anh làm trung quân, cũng thống nhất phối trí hoàn hảo trường thương. ngoài ra hai chục ngàn phối trí Nỗ Tiến làm hai cánh du kỵ binh. chiêu mộ một vạn người quân nhu quân dụng bộ đội hậu cần, nhiều cũng không cần, Luru Hiệp bản thân tự bù đắp được trăm vạn quân nhu quân dụng đội.

Bạt trừ bộ binh kiến chế, đổi tên là năm chục ngàn công binh, bắt đầu ở tiến vào Lạc Dương mỗi cái cửa khẩu cùng phải đến trú đóng yếu tắc, bất quá những thứ này yếu tắc cũng không vững chắc, nhiều lắm là cùng ban đầu Hứa gia Bảo gỗ doanh trại không sai biệt lắm, nhưng Luru Hiệp là mỗi cách hơn mười dặm tự trú đóng liên tục cửa khẩu, đất hơn mà không mất tiền.

Đảo mắt lại vừa là năm mới đến, Luru Hiệp trực tiếp từ tám tuổi nhảy chín tuổi, bước đầu tính vào mười tuổi phạm vi, bởi vì Luru Hiệp vừa vặn là mỗi năm cuối cùng ngày đó sinh nhật.

Năm đầu có tân biến hóa và phát triển vọng. nhà nhà treo đèn đỏ, bên ngoài diễn tập kỹ cũng có, nhất là Lạc Dương thành thủ đô, do Đồng Trác mang đến kiểm chế bầu không khí, cũng nhận được chút hòa hoãn.

Ngày tết thời điểm, Lư Hiệp tìm cách khai triển các hạng hoạt động, địa điểm cũng chủ yếu tại Lư Giang cùng Liêu Đông lương địa, dù sao Lư Hiệp đem này hai cái địa phương coi là chính mình đặt chân gốc rễ, định phải thật tốt phát triển, ít nhất phải cùng còn lại địa phương có chỗ bất đồng, có so sánh mới có cao thấp sang hèn.

Lư Hiệp chính là muốn nhượng người khác biết Bá Hòa công tử sở tại địa phương chính là được, đi theo Bá Hòa công tử chính là có thịt ăn.

Cái gì văn nhân Thi Hội, Vũ Long Vũ Sư kia đơn thuần bình thường, toàn động sẽ cùng có thưởng mạnh mẽ đoán, ngoài ra đối câu đối, Ngư Long vũ, các dạng hoạt động không cùng tăng xuất, sử Lư Giang, Liêu Đông lương địa dân chúng, trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện nhất thời nhiều không ít.

Nhà ai nào đó một cái Mỗ, dấm nhấm cút chó đến thi chạy số một, đạt được 1 tiền khen thưởng, cái gì có thưởng mạnh mẽ đoán nhà nào con trai nhỏ qua vòng thứ mấy bị quan gia giải đặc biệt phần thưởng loại đề tài thành dân chúng tiêu điểm.

Hơn nữa, dân chúng lần đầu tiên hưởng thụ được Huyện Phủ theo như nhà phân phối cho ngày tết bao tiền lì xì, coi như là tuân theo pháp luật khen thưởng, bất quá toàn bộ không hề lương ghi chép hộ tịch, cũng chưa có bức này khen thưởng.

Về phần Lư Giang, mặc dù vang dội Bá Hòa công tử tên, nhưng là Lư Hiệp nhưng thủy chung chưa kịp trở về một chuyến, mọi người đối với Lư Hiệp cũng rất là tưởng niệm.

Tuế Mạt đêm trước, Lư Giang hoàn thành, chính là phủ nha môn hàng trước đến đội ngũ thật dài, những người này chính là Hoan Hoan Hi Hi Lai dẫn ngày tết khen thưởng, chỉ phải dựa theo phát ra thả hộ tịch chứng minh, liền có thể lãnh được 10 kim tương lệ, 1 kim chính là tục xưng 1 Ngũ Thủ Tệ. này hộ tịch chỉ có hoàn thành bốn thành nhân tài có, người ngoại lai viên nếu muốn vào ở Lư Giang chỗ Quận Thành, thì nhất định phải nộp 1 thiên kim mới có thể mua được hộ tịch, nếu là không có hộ tịch, cũng có thể tại Lư Giang ở, nhưng là lại không có có mặc cho Hà Phúc lợi nhuận. người có thể lựa chọn hai trường hợp, loại thứ nhất chính là gia nhập vụ Công Bộ đội, mỗi tháng có cố định lương tháng, loại thứ hai là nghề nông bộ đội, lương tháng đều là giống nhau, ở ở ngoài thành sở tạm thời kiến thành ngoại lai Thôn, ở tròn ba năm, tự có thể miễn phí đạt được hộ tịch. nhưng là có một chút, nếu là có không hợp pháp cử động, bị bắt phải cân nhắc mức hình phạt 50 Trượng, lấy kính bắt chước làm theo, hơn nữa muốn tại khắp thành điều phố thị chúng.

Vào giờ phút này, chỉ thấy gặp phân phát nhân bút lớn vung lên một cái nói: "Lão Lý gia, chủ nhà, Lý phát, trong nhà không khoi lương ghi chép! khen thưởng bao tiền lì xì 10 kim! ." tiếp lấy hấn có nhất hệ báo mỗi một cái tên, căn cứ danh sách phân phát.

Mà ở phía sau hấn chính có 1 cái mập mạp nhân vãng nước miếng hô: "Cũng chính là tại Lư Giang! Bá Hòa công tử trị hạ, mọi người mới có loại đãi ngộ này! người nếu là đến dừng Quận Thành, không chỉ phú thuế nặng nhọc, thậm chí ngay cả bụng ăn cũng không đủ no, muốn từ những thứ kia làm quan trong miện khu ra một hạt gạo đều là ý nghĩ ngu ngốc! chó đừng nói chỉ là khen thưởng, mọi người chắc đúng tự có chúng ta Lư Giang thân thể con người phần mà cảm thấy vui mừng! tự hào! ! đến tới! chúng ta mỗi hộ đều có, không nên chen lẫn, không muốn đoạt! mỗi hộ đều có!"

Đúng lúc này, đột nhiên một cái khắp người bần lầy mặc rách nát mười mấy tuổi hài tử, từ phía sau chạy tới, hấn nhìn chuẩn tại trên bàn bày ra vàng bạc, bắt lại một chuỗi, cầm đầu chạy.

Vừa rồi mặt sau vãng nước miếng mập mạp thấy vậy, lập tức kịp phản ứng đối với bên cạnh vệ binh nói: "Nhanh! đem tiểu tử kia đoạt về, đây chính là 10 nhà phần 100 kim!"

Hai tên vệ binh thấy vậy vội vàng đi lên đuổi theo, nhưng là bây giờ đứa bé kia, đã chạy ra xa năm trượng. vệ binh bước nhanh đuổi theo. đứa bé kia nghe được mập mạp hô đầu hàng, biết phía sau có người đuổi theo, trong lòng quỳnh lên lại tăng thêm tốc độ.

Đúng lúc này, nàng chân bỗng nhiên được tấm đá gian khe hở đập đầu một chút, thoáng cái mất đi thăng bằng về phía trước ngã quỵ. trong tay tiền cũng vì vậy ném bay ra ngoài, trung gian giấy đỏ thoáng cái cất ra, đồng tiền đình đình đương đương tán lạc đầy đất. đứa bé kia thấy vậy, sắc mặt thoáng cái vội vàng đứng lên, thậm chí không để ý tới cánh tay mình cùng đầu gối đã bị đập đầu phá, chỉ đi thu nạp những Đồng Tệ đó. mà lúc này hai tên vệ binh cũng mau muốn đuổi kịp.

Có thể đứa bé kia tại thu nạp đồng tiền lúc, chợt phát hiện nàng vị trí phương trước mặt, ánh mặt trời tựa hồ bị che kín, nàng cảnh giác nhìn về phía trước hạ, đúng lúc thấy một đôi nhung mao màu vàng nhạt chất da giày ống cao, mà hai bên lại nhiều mấy con chân người.

Nàng ánh mắt chậm rãi từ cặp kia màu vàng nhạt bì ngoa hướng lên dò, lại thấy cả người phi Bạch Sắc Hồ da nón lá rộng vành người thiếu niên ta tại trước gót chân nàng, mà bên cạnh hấn phân biệt đứng bốn người. mặt sau đuổi theo vệ binh chạy tới, bất quá thấy bọn họ một nhóm, đều dừng lại, tựa hồ có hơi trù trừ rất cuộc muốn không nên lên trước đem đứa bé này bắt được. một người trong đó nhân muốn lên trước cùng đám người kia nói chuyện, tuy nhiên lại được người bên cạnh trước ngăn lại.

Người thiếu niên kia tựa hồ cũng không để bụng vệ binh, hấn đầu tiên là nghi ngờ liếc nhìn nàng một cái, từ nàng nhún nhún bản thủ trên khuôn mặt nhỏ nhắn, hấn thấy song không chút tạp chất màu nâu con người, hơn nữa nhìn ra nàng là một nữ hài, tiếp lấy lại nhìn một chút trên đất đồng tiền, tựa hồ mình bạch cái gì.

Thiếu niên đối với nàng khẽ mỉm cười, trong phút chốc mỉm cười phảng phất đưa nàng hòa tan một dạng lại thấy thiếu niên kia vươn tay ra, mong muốn nàng kéo lên.

Nữ hài thấy vậy, cũng đưa tay ra đến, nàng xem xem thiếu niên sáng bóng thủ, lại so sánh một chút chính mình tràn đầy đất sét tay nhỏ, theo bản năng co rút co rút, có thể cuối cùng thiếu niên mỉm cười hay là để cho nữ hài cốt khí dừng khí hướng hấn vươn tay ra. nhưng lúc này, nữ hài thật giống như bỗng nhiên sợ hãi, nghĩ đến cái gì, nàng vội vàng đưa tay lùi về, nhanh chóng qua loa nhặt lên hai cây đồng tiền, giung giàng đứng dậy, vượt qua thiếu niên nhanh chóng chạy mất.

Thiếu niên kia sững sờ, tựa hồ không nghĩ tới lại sẽ phát sinh loại tình huống này, lại thấy lúc này phía sau hắn một cái người trắng niên không khỏi phát râu tự mình cười lên, càng cười thanh âm càng lớn, làm người thiếu niên sắc mặt cũng không phải là quá tốt.

Kia đã sớm muốn lên đi bắt được nữ hài tên vệ binh kia, gặp nữ hài chạy mất, không khỏi tàn khốc đối mặt người thiếu niên một nhóm. có thể tựa hồ thiếu niên cũng không có nhường đường ý tứ.

Hắn đang muốn tiến lên chất vấn, lại thấy hắn vạt áo lần nữa bị người kéo, hắn không khỏi quay đầu cả giận nói: "Người kéo ta làm gì, không biết tự do bởi vì bọn họ mà nhường cô gái kia chạy mất sao. một hồi trở về, Lư Ba đại nhân ước chừng phải truy cứu trách nhiệm!"

Nhưng là bên cạnh tên vệ binh kia lại nói: "Lư Ba đại nhân tính là gì, trước mặt người nhưng là Lư Giang Thái Thú, Bá Hòa công tử! !"

Vệ binh kia nhất thời sững sờ, quay đầu nhìn về phía Lư Hiệp biểu tình không khỏi ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Lư Giang chuyện

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Bá. . Bá Hòa công tử?" vệ binh kia che lại, bên cạnh hắn vệ binh lập tức ôm quyền nói: "Công tử, hắn là tân vào tân binh, Tịnh không biết được Bá Hòa công tử, mới vừa rồi có mạo phạm hướng công tử không nên trách tội!" người kia lấy tay kéo kéo kia ngăn người vệ binh, hắn vội vàng kịp phản ứng, cũng không biết nói cái gì, cuối cùng nhìn một chút bên cạnh lính già, chỉ có thể học hắn cúi đầu dập đầu.

Lư Hiệp nhìn một chút những lời ấy lời nói lính già, lại chuyển hướng tân binh hỏi "Người tên gì?"

Vệ binh chần chẫn một chút là hỏi mình, vì vậy trả lời: "Tiểu nhân rượu Thiệu Hưng lâu năm. mới vừa rồi nhiều có đắc tội, vọng công tử chuộc tội."

"Rượu Thiệu Hưng lâu năm?" Lư Hiệp suy nghĩ một chút, quay đầu đối với Trần Tứ cười nói: "Ha, người phu xe, hắn có thể với người là một nhà!"

Mặt sau Trần Tứ cười khổ nói: "Trần Tứ cho tới bây giờ đều là một người ăn no cả nhà không đói bụng, tại sao một nhà nói đến, công tử lại tới lấy cười!"

Lư Hiệp lại xoay đầu lại, dùng một loại nhìn kỹ nhãn quang xem rượu Thiệu Hưng lâu năm, rượu Thiệu Hưng lâu năm thấp thỏm trong lòng, cũng không dám động, Lư Hiệp nhìn hắn một hồi nói: "Người rất không tồi! vừa rồi mặc dù nhìn ra chúng ta mặc đất tiền, nhưng là vẫn có dám đi lên chất vấn, dũng khí khá gia! dưới đất còn lại tiền, đều là người! ngoài ra, làm rất tốt, ngộ Bá Hòa tuyệt sẽ không bạc đãi bất kỳ một cái nào nghiêm thủ luật lệ binh lính!"

Chi hậu Lư Hiệp lại chuyển hướng lão gia Binh Đạo: "Biết chỉ điểm tân binh, làm không tệ, đây là thưởng cho người!" dứt lời, cũng ném cho lão gia Binh một tiểu treo tiền, mặc dù chỉ có 10 tiền, không có đất nửa trên nhiều, bất quá đây cũng tính là quá mức thưởng, lính già lập tức mặt lộ vẻ vui mừng.

Dứt lời, Lư Hiệp lại nhìn một chút phủ cửa nha môn bận rộn, chào hỏi trước mọi người đi. chẳng qua là còn chưa đi hai bước, lại thấy mặt sau cái đó kêu rượu Thiệu Hưng lâu năm vệ binh chợt nói: "Công tử chậm đã! không đối gat công tử, Ngộ gia vốn là trong nhà cực kỳ nghèo khó, người nhà cơ hồ đều phải chết đói, đồng thời Ngộ đệ đệ bệnh nặng, không có tiền chữa trị, nhờ có Bá Hòa công tử tới, giết sạch đám ác bá kia, lúc này mới thừa cơ hội này lấy được nhiều chút lương thực, phân chút tiền tài sản, được hòa hoãn. sau đó thời gian càng ngày càng tốt, trong nhà phong túc, đều là nhờ có Bá Hòa công tử, tiểu cho Bá Hòa công tử làm rất tốt là hắn, chúng ta nhập ngũ tân binh đi qua tầng tầng sàng lọc, có thể gia nhập công tử quân đội là vinh dự, người nhà đều cao hứng. bây giờ làm sao có thể thu công tử tiền thưởng, nếu là bị phụ thân biết không phải mất chết rượu Thiệu Hưng lâu năm không thể!"

Trần Tứ quay đầu lại nói: "Công tử phần thưởng người, là người có thể phần thưởng chỗ, mặc dù an tâm thu hồi!"

Lư Hiệp quay đầu nhìn một chút Trần Tứ, không khỏi cười cười, Trần Tứ không biết Lư Hiệp vì sao mà cười, nhất thời trong lòng chíp bông, không biết có phải hay không bởi vì chính mình lăm mồm chen vào nói, lại thấy Lư Hiệp nói: "Trẻ con là dễ dạy." Trần Tứ nghe xong, lúc này mới tiêu trừ mờ hồ lạnh yên tâm.

Lúc này, vừa rồi trò cười Lư Hiệp ăn con ruồi Tuân Du lại nói: "Không nghĩ tới, này Lư Giang nhân dân đối với công tử ngược lại trung thành đáng khen a!"

Lư Hiệp nghe một chút, tự có chút nhỏ đắc ý nói: "Đó là, cũng không nhìn một chút Bản Công Tử là ai!"

"Bất quá, chính là nữ nhân duyên thiếu chút nữa!" Tuân Du từ tốn nói.

Này một cái phùng sát, nhất thời nhượng Lư Hiệp không nói gì, nghĩ lại kiếp trước, ai có thể nói mình không có nữ nhân duyên. nhưng là bây giờ đến đời này, cũng không biết làm sao, đối với nữ tính thân hòa lực vẫn còn, chính là thời vận thiếu chút nữa. Lư Hiệp chỉ có thể tự mình an ủi, đem nguyên nhân này đổ cho chính mình tuổi còn nhỏ, dù sao Lư Hiệp bất quá vừa mới coi như là mười tuổi, thoát nhìn cũng chỉ cùng mười bốn tuổi thiếu niên tương đối.

Lư Hiệp mấy người trò chuyện một chút liền đến phủ nha trước khi, Lư Hiệp thứ nhất, lập tức đưa tới bên cạnh chờ dân chúng chú ý, cùng lúc đó, trước khi hô đầu hàng kia cái mập mạp cũng lập tức quan sát Lư Hiệp một nhóm, cuối cùng đưa mắt đặt ở Lư Hiệp trên người, ánh mắt của hắn trước tiên đặt ở Lư Hiệp Bạch Hồ áo khoác ngoài thượng. Lư Hiệp Bạch Hồ áo khoác ngoài chính là Phiên Bang cung cấp vật, tổng cộng hai bộ, một bộ cho Lư Biện, một bộ khác cho Lư Hiệp, chính là đỉnh cấp chống lạnh vật, kia mập mạp hiển nhiên biết hàng rất.

Hắn lại lần nữa nhìn về phía Lư Hiệp tự mình, tiếp lấy cũng không lập tức tham kiến, mà là lên tới Lư Hiệp bên cạnh, thấp giọng nói: "Nơi đây công tử không thích hợp xuất hiện, hay là trước vào phủ đệ bàn lại, Nguyên Hạo tiên sinh không bao lâu nữa liền sẽ trở lại, bên này sự tình đi qua, Lư Ba tự mình bái kiến!"

Lư Hiệp nhìn một chút mập mạp Lư Ba, chỉ hậu nhìn về phía một bên nghi ngờ nhìn mình một nhóm dân chúng, cũng đã minh bạch, vì vậy cũng không nói chuyện, trực tiếp dẫn Tuân Du đám người vào phủ nha. Lư Hiệp đám người đi vội vàng, đội dân chúng còn chưa phản ứng kịp thiếu niên này chính là Bá Hòa, cũng đã biến mất.

Lâu ngày không gặp hoàn thành, thời gian qua đi hơn nửa năm, rốt cuộc lại về tới đây, Lư Hiệp hơi có chút cảm khái.

Con đường đi tới này, đã cảm thấy hoàn toàn bên trong thành phát sinh biến hóa lớn, đệ nhất chính là dân chúng sắc mặt. ký được bản thân lần đầu tiên tới thời điểm, toàn bộ dân chúng trên căn bản đều là sắc mặt vàng khè, phần lớn đều là gầy gò không dớt, nhưng hôm nay vừa thấy đầy phở phở tám phần mười dân chúng đều là sắc mặt đỏ thắm. Lư Giang các nơi, nhất là hoàn thành thành tường, cũng thêm rộng thêm cao không ít, đồng thời xây Ngoại Thành cùng thành lớn đặc hữu cùng ngoài hoàng thành "Ngự Lâu" tương tự tiền tháp Thành Lâu, hoàn thành cũng đang không ngừng sửa đổi cùng xây dựng thêm trung.

Bên trong thành kiến trúc đều được lật Tân Hòa tu sửa, phồn vinh rất nhiều, Ngoại Thành đã có một nơi quá mức thị tập, rất là phồn hoa, mua bán chủng loại coi như nhiều. nghe đoạn thời gian trước báo cáo, Lư Ba thông qua thu mua dân chúng bán nguyên liệu, tiếp lấy Lư Hiệp cấp cho một ít dệt công nghệ cùng kỹ thuật, Giáo sư người là thuê chế biến thành một ít quần áo cùng các loại vật liệu, lại bán hồi cho dân chúng, như vậy dân chúng trong tay tiền tài liền được trót lọt lưu thông, cũng có thể hóa giải phủ nha tài chính áp lực, cho dù Lư Hiệp chính là có tiền, bất quá chỉ có vào chứ không có ra luôn có hao hết sạch thời điểm, bây giờ thông qua loại hình thức này, có thể hữu hiệu tiến hành vốn tuần hoàn, mặc dù có chút giống như tư bản gia, nhưng là đúng là một phương pháp tốt, được cái mình muốn. mà đối với Lư Ba tự mình, Lư Hiệp cho là Kỳ hơi có điểm quan thương ý tứ cùng tiềm chất.

Quá lớn ước một giờ, Điền Phong rốt cuộc trở lại, cùng lúc đó trở lại còn có A Phong cùng Điền Vi, bọn họ thấy Lư Hiệp đều có điểm kích động, về phần Quách Gia bây giờ vẫn còn ở Hoa Đà nơi đó dưỡng bệnh, Triệu khuông chờ mấy cái thân vệ còn phải làm việc mấy cái khác trong thành tó ý, Tịnh không thấy một thân.

Mà Điền Phong thấy Tuân Du lúc, ít nhiều có chút kinh ngạc, hắn và Tuân Du từng từng thấy diện, dù sao sĩ tộc lúc còn trẻ cũng sẽ lui tới đi thiên hạ bái sư học tập, Điền Phong cùng Tuân Du cũng không ngoại lệ. Lư Hiệp lại có thể âm thầm lại lấy được Tuân Du người như vậy, lệnh Điền Phong lần nữa đối với Lư Hiệp lòng tin tăng nhiều.

Mấy người gặp lại, này quy củ dĩ nhiên là biết, Lư Hiệp cùng Điền Phong ngầm hiểu lẫn nhau, cũng chỉ là hàn huyên mấy câu, liền lập tức trước hợp thảo luận vào nửa năm qua phát triển. đều là người mình, Điền Phong cũng không giấu giếm, đem toàn bộ cận nửa năm qua phát triển tài liệu đều cho Lư Hiệp làm báo cáo, vô luận là binh lính huấn luyện, hay lại là Lư Giang mỗi cái huyện thành cận kề phát triển tài liệu, cùng với Lư Giang phạm vi lớn chu Biên Phòng Phạm cùng trú đóng đều có chỗ xem qua.

Đối với trú phòng, Điền Phong tăng thêm mấy chục biên cương trạm gác, mỗi gian phòng cách mười dặm liền thiết lập vọng gác, nếu có xâm phạm liền khởi Hỏa Lang khói làm hiệu. cùng lúc đó xây dựng thêm quan đạo, còn có tăng thêm còn lại nhiều đường đi kính, đem trọn cái Lư Giang mỗi cái huyện thành giống như vòng lộ như thế ngay cả đứng lên.

Đội nghe xong báo cáo, Lư Hiệp cho Lư Giang nơi lưu lại ba chục triệu tiền làm tiêu hao chi dụng, hơn nữa Lư Hiệp lệnh Điền Phong bắt đầu thu mua lương thực, hơn nữa đặc biệt lưu lại một nhiều chút hoàng kim cùng bảo vật, để phòng bất cứ tình huống nào. về phần số tiền này bạc, Điền Phong loại người này tuyệt đối sẽ không trung gian kiếm lời túi tiền riêng, những tiền tài này giao cho Điền Phong là không thành vấn đề. Ngoài ra, Lư Hiệp dự định từ kho thóc trung trước nói đi 300,000 Thạch lương chứa đựng tại chính mình hồi đãi vòng tay trung, dù sao đặt ở hồi đãi vòng tay trung lương thực thì sẽ không hư mất. Lư Hiệp bây giờ đạo cụ lan hai cái mặt tiếp xúc tổng cộng là một ngàn lan, nếu như dùng thùng chứa hàng, cũng đủ chứa đựng ngàn vạn Thạch lương thực. căn bản không cần lại tiếp tục phát triển.

Coi là các dạng tiêu hao, Lư Hiệp hồi đãi giá trị đến một trăm vạn tăng thứ. vòng tay một khi vượt qua loại bình thường, kia Lư Hiệp tự sẽ nhanh chóng đem các loại hồi đãi giá trị dùng hết. Lư Hiệp đã đem rất nhiều đơn giản hiện đại công cụ bán về hồi đãi đi ra giao cho Điền Phong, nói thí dụ như chân đạp xe ba bánh, còn có tương đối tân tiến nông canh dụng cụ, ngoài ra đối với phòng thủ thành, đem Hỏa Dược cách điều chế giao cho Điền Phong, hơn nữa mệnh lệnh Điền Phong nhanh chóng chế tạo Hắc Hỏa Dược, dù sao Hỏa Dược nhưng là cần dùng gấp.

Lư Hiệp cho Điền Phong kích động thức địa lôi đơn giản phương pháp chế tạo, chính là tục xưng thổ địa lôi, mặc dù uy lực Tịnh không quá lớn, nhưng là nếu là nhiều lên, đối với phục kích chiến cùng phòng thủ thành là phi thường hữu dụng. ngoài ra hoa vốn ban đầu năm trăm ngàn hồi đãi giá trị, vì Lư Giang hồi đãi Ngũ Môn Giáp Ngộ Chiến Tranh Thổ đại pháo cùng 50 phát đạn đại bác, hơn nữa đã sớm làm phương pháp chế tạo cho Công Tôn Độ, nhượng Công Tôn Độ xem xem có thể hay không chế tạo đạn đại bác, vật này chỉ có thể làm áp trực phòng thủ thành chi dụng, nếu là thật có người công

thành, liền lấy đạn đại bác oanh nó xuống, trấn áp người tới. bởi vì hoàn thành là Lư Giang Đô Thành, là tuyệt đối không thể ra vấn đề.

Trừ những thứ này ra, Lư Hiệp còn đối với thủy lợi tin tức tiến hành hữu hiệu hiện đại hóa sửa đổi chi điểm, hơn nữa dự định tại Lư Giang nhiều chỗ nhánh sông thiết trí guồng nước ma tràng, hơn nữa bắt đầu thử xây phát điện bằng sức nước cơ sở thiết thi.

Thật ra thì tại tới Lư Giang trước khi, Lư Hiệp đã đi qua một lần U Châu Liêu Đông, cho Công Tôn Độ Lô Thực bổ sung 50 triệu tiền, bởi vì Liêu Đông địa khu, Lư Hiệp đem thuộc về làm trọng điểm công nghiệp mở mang nơi. toàn bộ tài nguyên đều phải đầy đủ lợi dụng, hơn nữa đối với Liêu Đông địa khu, Lư Hiệp yêu cầu Lô Thực chương trình, thu lăm Trần Tử lúc thu lăm Liêu Hóa cho từ cạnh học tập cùng phối hợp. mà từ lăm cùng Công Tôn Độ hai người phát triển mạnh nhân tài tài nguyên, từ nhỏ năm liền bắt đầu Giáo sư học chữ, hơn nữa tiếp nhận Công Tôn Độ cùng từ lăm biết toàn bộ kiến thức mới, dù sao người thiếu niên dễ tiếp nhận hơn tân sự vật.

Lư Hiệp hỏi đôi lúc âm cơ cùng đối ứng bằng từ, cho bọn hắn giảng thuật cơ bản tiết học Vật Lý trình cùng thế giới quan. lúc bắt đầu Giáo sư từ lăm phương pháp sử dụng, hơn nữa nói cho từ lăm nguyên lý cũng là rất là phiền toái, ước chừng thời gian một tuần từ lăm rốt cuộc hoàn toàn hiểu rõ lực âm cơ đồ chơi này, biết hắn là có thể đem người thanh âm ghi xuống công cụ. mặc dù dùng vật này khuếch đại âm thanh cho hải tử giảng bài có chút không phải chủ lưu, nhưng là bây giờ Lư Hiệp phân thân hết cách, cũng không có cách làm dễ pháp. vui mừng là bọn nhỏ tiếp nhận vẫn không tính là khó khăn, hơn nữa đem này lực âm cơ gọi đùa là "Hộp tiên sinh".

Trừ lần đó ra, đối với trước khi Lư Hiệp đưa cho cùng những vũ khí kia mô hình, bây giờ chỉ có tiểu hình bắn liên tục Thủ Nổ cùng leo mòm đá dụng cụ có thành quả, Công Tôn Độ thủ hạ công tượng đã làm ra 700 con Thủ Nổ, còn có ba vạn Thủ Tiến. bởi vì tiểu hình Liên Nổ công nghệ tương đối cao, đối với tài liệu yêu cầu hạ khác. 300 tên thợ rèn, hơn nữa năm thành quả cũng chỉ có thể nhiều như vậy. Lư Hiệp đem 1,000 con Thủ Nổ lấy đi, hơn nữa lấy đi toàn bộ Thủ Tiến.

Ngoài ra leo mòm đá cùng các dạng dụng cụ làm 800 bộ, trong đó bao gồm leo mòm đá bắt, còn có đào thùng, Đạn Xạ Thiết Trảo vân vân. Lư Hiệp cũng cùng nhau mang đi. bởi vì những thứ này mình cũng là cho mình kia ngăn tên bộ đội đặc thù chuẩn bị. về phần những vật khác, bởi vì công nghệ quá cao, bọn họ chế tạo độ tiến triển trên căn bản bằng không.

Những thứ này từ Công Tôn Độ nơi đó phải đến thành phẩm đồ vật, Lư Hiệp chuẩn bị âm thầm đảo lấy ra, chỉ làm cho Điền Phong tự mình biết, dù sao mình có biến ra cùng chứa đựng đồ vật năng lực trừ Điền Phong ra, chỉ có chính mình hay vị lão sư, Khổng Dung Công Tôn Độ, còn có chính mình các thân vệ biết, Lư Hiệp còn không nghĩ nhượng những người khác biết điều bí mật này.

Liêu Đông bên kia, nửa năm này Công Tôn Độ đã dẫn hai chục ngàn Tây Lương Thiết Kỵ đối với Liêu Đông các nơi tiến hành đột kích cùng thống nhất, dù sao Liêu Đông mặc dù thuộc về đại hán thổ địa, lại tương đương với việc không ai quản lý địa khu. Công Tôn Độ một mặt khuếch trương lãnh thổ, mặt khác lôi lệ phong hành sửa trị nội bộ.

Lư Hiệp cho Công Tôn Độ bộ đội phối trí dây pháo loại này hàng cao cấp, 5 hồi đoái giá trị vương một cái, cho bọn hắn hồi đoái bốn ngàn pháo nổ, những thứ này dây pháo phải khô ráo chứa đựng, hơn nữa báo cho biết dây pháo phương pháp luyện chế, nhượng Công Tôn Độ tốt nhất có thể đem làm khuếch trương cùng đối phó chung quanh Tiên Ti Cao Ly cùng Phu Dư kỵ binh, chủ yếu là bảo vệ tốt Tề Tề Cấp Nhĩ vị trí chung quanh an toàn. bây giờ bên kia đã bắt đầu thành lập thành tường cùng phòng thủ thành, để bảo vệ Lư Hiệp mở mang công nghiệp toàn bộ cơ sở thiết thi.

Liên quan tới công nghiệp độ tiến triển, khai thác tràng ngược lại không khó kiến thành, xưởng luyện thép cũng còn có thể tiếp nhận. chính là mỏ than đá nhà máy phát điện gặp phải khó khăn, nhưng là bản thân kiến trúc hình thức ban đầu đã dựa theo kiến trúc sườn xây không sai biệt lắm, dù sao ban đầu Lư Hiệp đã đem tài liệu cần thiết cho bọn hắn. mặc dù xây Tĩnh không như trong tưởng tượng tốt như vậy, nhưng là kiến thành sau này, dùng kia hai Đài Đại hình máy phát điện làm bước đầu phát điện vận hành vẫn là không có vấn đề.

Có thể phát điện, nhưng không thể dùng cũng uống công, biến áp là cái vấn đề lớn. cần phải thật tốt nghiên cứu, Lư Hiệp có hồi đoái kiến thức chuyên nghiệp, còn có thể hồi đoái có sẵn mấy biến thể cùng điện lăm, chỉ huy mọi người làm vẫn là không có vấn đề, nhưng nếu là nhượng chính bọn hắn làm, cho bọn hắn mấy thập niên bọn họ cũng làm không cần thận. bởi vì bọn họ dù sao không có điện khái niệm, muốn bọn họ học tập cường chế tiếp nhận, chắc hẳn làm sao cũng phải ba năm rưỡi.

Đồng thời Lư Hiệp vì Ngưu Nhị bọn họ hồi đoái hai trăm ngàn hồi đoái giá trị tân thâm dò dụng cụ, hơn nữa Giáo sư bọn họ phương pháp sử dụng, đồ chơi này, Lư Hiệp cũng là nghiên cứu thật lâu tài biết rõ làm sao dùng, chủ yếu là tương đối chính xác dò xét dầu mỏ chờ nhiên liệu, bất quá muốn khai thác dầu mỏ, bây giờ Lư Hiệp còn hồi đoái chẳng nhiều chừng mấy, dù sao cái đó là thế giới cấp mới có thể có đồ vật.

Lần này cần khai thác mục tiêu nhiều hết mức, Lư Hiệp để cho bọn họ đối với Đông Bắc tài nguyên khoáng sản, thông qua chính xác bản đồ tiến hành khai thác, nhưng là Lư Hiệp cũng không biết từ Đông Hán đến hiện đại khoảng thời gian này Đông Bắc Địa Mạch có không có thay đổi, nhưng là đại chí những thứ này khoáng sản rải rác vẫn sẽ không có lỗi.

Lư Hiệp giải quyết xong Liêu Đông, lúc này mới dám đến Lư Giang đến, nhắc tới cũng là vội vàng, tại Liêu Đông cũng bắt quá đội nửa tháng, bây giờ tới Lư Giang có thể đợi thời gian bao lâu còn chưa định số, dù sao Lư Hiệp sở có động tác còn phải cân nhắc đến Tào Tháo vấn đề, Lư Hiệp mình là sẽ không dính vào cái gì ngu xuẩn thảo tặc vấn đề, bởi vì kia tại chính mình lịch sử quan xem ra nhất định là không công, còn không bằng vững chắc phát triển chính mình thế lực tới thống khoái.

Chư hầu bên này, Lư Hiệp trước khi lên đường, nhượng Tuân Úc đi đầu quân Tào Tháo làm Nội Ứng, bây giờ cũng không biết thế nào. Tuân thị gia tộc tại Sĩ Đại Phu trong giai cấp là danh môn vọng tộc, hẳn nếu là đi đầu nhập vào Tào Tháo, Tào Tháo nhất định là hội vui mừng, dù sao Tào Tháo cũng không hiểu Lạc Dương tình huống, chẳng qua là bây giờ Tào Tháo bên kia cũng không có một động tĩnh, không biết này thảo tặc hịch văn mấy phần có thể phát ra tới.

Thảo luận xong hết thấy các thứ này, hơn nữa đem cơ bản chuyện công đều báo cáo tổng kết xong chi hậu, mọi người lúc này mới thanh tĩnh lại nói nói

cười cười. Tuân Du đối với Lư Giang này địa đối đãi chuyện công thái độ rất là tán thưởng, không khỏi gật đầu một cái, bởi vì hắn có thể thấy được, Lư Hiệp tại Lư Giang Lực ngưng tụ nếu so với tại hoàng thành cũng lắm biết gấp bao nhiêu lần.

Hoàng thành, ngoài mặt 2 phần 3 trở lên đại thần đều tại Lư Hiệp tập đoàn bao che hạ, nhưng là đó là xen vào Đồng Trác Dâm Uy, chân chính thành tâm ra sức Lư Hiệp ít lại càng ít, Đồng Hán thực hành là Tam Công Cửu Khanh chế, hai trăm năm đi xuống, cái này chế độ đã là thâm căn cố đế. quốc gia thực quyền cũng không trong tay hoàng thượng, công văn đều là đi qua Tam Công Cửu Khanh tay, trước phê duyệt xong làm xong phương án lại trình cho hoàng thượng định đoạt, hoàng thượng bản thân cùng một con dấu không có gì khác nhau. lại vừa là gần trăm năm ngoại thích hoạn quan cầm quyền, bây giờ "Hoàng thượng" hai chữ này, tại đại thần trong mắt nhưng thật ra là không có gì uy tín, hoàng thượng đều không uy tín, huống chi Phong vương. cho nên Lư Hiệp tại hoàng thành chu toàn, nhìn như thành thạo, thật ra thì phi thường khổ cực.

Bây giờ thấy Lư Giang như thế phát triển tư thế, Tuân Du cảm thấy gấp đôi thân thiết, ở trong môi trường này, cho dù ở một cái trong huyện thành nhỏ làm việc, cũng so với tại tệ nạn kéo dài lâu ngày đã lâu nước lớn trên triều đình làm việc thoải mái. hơn nữa từ trước khi kia cái tân binh cách làm đến xem, hắn không úy kỵ cường quyền, mà tuân thủ Pháp Độ, nếu như trong quân đội đều là như vậy binh lính, như vậy Kỳ vị trí quân đội trị quân tự nhiên nghiêm khắc, một cái trị quân nghiêm khắc bộ đội, nếu như là binh lính từ nội tâm lý phát ra Tôn mòi bọn họ luật lệ, mà không phải bị động phát ra, đã nói lên bọn họ nhất định là lấy bọn họ bộ đội làm vinh. lấy bọn họ binh lính thân phận làm vinh, như vậy binh lính đến trên chiến trường, thì sẽ một hạ từ tóe ra bọn họ năng lượng cùng nhiệt tình, xá sinh hướng tử, chưa từng có từ trước đến nay, Vô Kiên Bất Tội. hơn nữa Lư Hiệp hiển nhiên là có ý khích lệ loại hình thức này, loại này lương tính tuân hoàn hạ, xây Lập bộ đội, đem sẽ trở thành một nhánh dòng lũ bằng sắt thép, mà điểm Lư Hiệp không thể nào không rõ ràng. xem ra chính mình vị này Trần Vương, mặc dù nhỏ, nhưng lại không phải bình thường có lòng dạ, tràn đầy nhiều chút làm người ta kinh ngạc.

Chính sự nói xong, tự nhiên vẫn là thật tốt ôn chuyện một chút tình, một phen đối ẩm tiệc mồi là thiếu không. kèm theo năm này Tiết tiếng cười nói, hoàn lòng dạ nha nội bầu không khí cũng náo nhiệt lên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: dưới ánh trăng nghi vấn

Bồn tràm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Cởi mở uống thỏa thích luôn luôn là Lư Hiệp tập đoàn như một ham mê, mỗi người đều đối với rượu ngon có độc đáo nhận xét, Lư Hiệp mỗi lần đều đưa hoàng cung ngự dụng Quỳnh Tương đem ra cho mọi người chia sẻ, tự nhiên cùng bình dân lão bách tính gia chung cất rượu có chỗ bất đồng, kỳ vị nhẹ nhàng khoan khoái đậm nhả, vô phi tiêu chất, mùi thơm dễ chịu, rượu này nếu là hợp với Hi nhi tự tay đốt đồ nhắm chút thức ăn, đó là có thể nói nhất tuyệt.

Không thể không nói, Hi nhi tại hạ trù phương diện này quả thật có thiên phú, Lư Hiệp hai cái thị nữ, Nhị nhi Chủ Nội, Hi nhi Chủ Ngoại, hai người đối với phục dịch Lư Hiệp càng phát ra có tâm đắc, nhu thuận đến Lư Hiệp chính mình đều không thể không đưa bọn họ thả ở bên người.

Lần này 1 tự, lại vừa là cởi mở, cùng Lư Hiệp đến Lư Giang cũng liền Trần Tứ cùng Tuân Du, còn có Nhị nhi Hi nhi. về phần Lư Hiệp rời đi mấy ngày nay, Dương Bưu ở lại Lạc Dương chủ trì đại cuộc, Đồng Lai chiếu cố Đồng Trác, hắn vốn là cũng là muốn đi theo Lư Hiệp hỏi Lư Giang, nhưng là từ Lư Hiệp ra, Đồng Trác cùng Đồng Lai quan hệ tốt nhất, không thể không khiến Đồng Lai lưu lại làm vú em công việc. bởi vì Đồng Trác đối với Lư Hiệp giống như là học sinh đối với lão sư, là ít nhiều có chút lấy lòng cùng tôn kính sợ ý tứ, đối với Đồng Lai đây mới thực sự là quan hệ tốt. bây giờ lần nữa cho Đồng Trác quán thâu nhân sinh quan, thì tương đương với tân sinh một dạng Đồng Lai cũng có thể rất tốt dẫn, nhưng Đồng Trác tiếp tục chán nhiep Trường An, đồng thời nhượng Hứa Trữ cũng lưu lại, phụ trách bảo vệ Đồng Lai cùng Đồng Trác an toàn. chính mình một hai tháng không đi trở về cũng không hội xảy ra vấn đề gì.

Cởi mở giữa, Điền Vi men rượu đi lên, rất là tự đắc cho mọi người nói đến hắn trị quân đứng lên, mặc dù Điền Vi sở thực hành đều là Lư Hiệp thiết lập sẵn nói cho Điền Phong kế hoạch, bất quá đều bị này không có tâm nhân đại hán nắm vào trên người mình.

Bây giờ quân đội tuyển chọn điểm tích lũy chăm điểm khảo hạch chế độ, đều làm từng bước tiến hành, những binh lính kia đều từng cái nổi lên tinh thần sức lực, giống như là cạp con tử, đối với bộ đội đặc chủng nghiêm khắc huấn luyện, quét hạ rất nhiều người, nhưng là có thể lưu lại một ngàn người, đều là thân thể tố chất cực kỳ có tiềm lực tinh anh. Lư Hiệp từ đó ăn huấn luyện kỷ luật vinh dự, mỗi cái phương diện tới tay, trọng điểm bồi dưỡng những người tài giỏi này, muốn chính là để cho bọn họ ở trên chiến trường công dụng có thể bù đắp được hơn mười ngàn bộ đội, thậm chí dùng dễ dàng có thể so với trăm vạn đại quân.

Những lính kia dần từ môn được men rượu cấp trên Điền Vi khen là thiên hoa loạn trụ, thiếu chút nữa biến thành Thiên Bình Thiên Tướng. trích dẫn Điền Vi lời nói hình dung: "Thêm một năm nữa, mỗi cái lấy ra đều là đỉnh thiên lập địa hán tử!" hơn nữa cũng không biết có phải hay không thích hợp, đưa hắn biết bốn chữ hình dung từ, một tia ý thức đều thêm vào đi, làm Lư Hiệp cùng mọi người dờ khóc dờ cười, Điền Phong văn này tựa hồ sắc mặt

không tốt lắm.

Lưu Hiệp ngược lại phát hiện Diên Vi người này Man Hán say rượu tài ăn nói ngược lại có sở trường vào, mà lại giọng nói càng ngày càng giống Diên Phong kia lão gia hỏa. xem ra Diên Phong đáp lời lúc không có ai giáo dục, quả thực tiếp theo phiên làm việc cực nhọc. nói không chừng những thứ này hình dung từ đầu là Diên Phong giáo, chỉ bất quá Diên Vi say rượu lơ lửng, đã sớm đem những thứ kia từ ngữ vốn là ý tứ quên không còn một mống, quả thực nhượng Diên Phong cái này làm lão sư diện mục không ánh sáng, chỉ có thể gượng giữ hừ một câu: "Này Man Ngưu, thật là đem lão phu mặt mặt hết!"

Lưu Hiệp cũng không biết một ngàn này bộ đội đặc chủng môn đến cùng thế nào, đợi rảnh đi ra nhất định phải thật tốt kiểm tra một phen, có phải hay không giống như Diên Vi nói như vậy ra sức.

Uống rượu hồi lâu, bên ngoài làm việc xong sự mập mạp rốt cuộc trở lại, kia mập mạp chính là Lưu Ba, Lưu Ba thấy mọi người còi mỡ uống thỏa thích, hướng mọi người tụ 1 cung, rất có chừng mực làm được mặt trên tiệc, cũng không nói chuyện, tự cùng mọi người chào hỏi, yên lặng uống rượu.

Loại này khiêm tốn tác phong, nhưng Lưu Hiệp đối với vừa rồi Lưu Ba ấn tượng đầu tiên có cực lớn tương phản. không khỏi lần nữa nhưng Lưu Hiệp nhìn lâu Lưu Ba hai mắt, tham trầm thuật cũng là thiếu không, bất quá cũng không có cố ý chú ý. chẳng qua là cho mọi người uống rượu, đợi sau chuyện này đón thêm xúc không muộn.

Uống rượu giữa, Diên Phong còn đặc biệt nói một chuyện, Lưu Hiệp đi hai tháng sau, có một kêu Kiều Công lão hán mang theo hai cái như nước trong veo tiểu cô nương đặc biệt tới đây đi tìm Lưu Hiệp, bất quá Lưu Hiệp không ở, nghe tin tức này, Tuân Du ngược lại kinh ngạc một phen, đồng thời đối với Lưu Hiệp nữ nhân duyên kém quan điểm có chút lật đổ, Lưu Hiệp gặp Tuân Du kinh ngạc, mặt mũi rất cực thì hòa nhau một thành.

Đại Tiểu Kiều, một đôi Thủy Linh muội tử, Đại Kiều ôn uẩn, Tiểu Kiều cay cú, hơn phân nửa năm cũng không biết có biến hóa không có. nhưng là Lưu Hiệp bây giờ cũng không gặp thấy các nàng, dù sao Lưu Hiệp còn có việc cần hoàn thành, làm xong lại đi cũng không muộn, huống chi Quách Gia cũng ở đây Kiều Công bên kia. bây giờ Hoa Đà lão được chính mình bao vây Kiều Công chỗ ở, phân thân hết cách, nhưng hấn chỉ để ý làm một cái y tế khí giới công dụng cho giới , ngoài ra, Lưu Hiệp dự định, nhưng Hoa Đà bồi dưỡng càng nhiều học sinh, mặc dù Hoa Đà đã có mấy cái ưu tú học nghệ, nhưng là những thứ này còn là còn thiếu rất nhiều, bây giờ hấn thừa tái chính mình đưa cho dự hấn cực kỳ phong phú hiện đại y thuật kiến thức, Lưu Hiệp thì nhất định phải để cho bọn họ phát huy. Hoa Đà bản thân là một cái dám sáng tạo, đối với y thuật cực kỳ điều nghiên người, Lưu Hiệp chỉ cần đem những thứ kia y thuật giao cho hấn, chính hấn liền sẽ từ từ hiểu rõ, loại tinh thần này là đáng giá nhất nhân kính nể.

Một ngày nói chuyện cũ uống rượu, tất cả mọi người quen nhau một phen, cảm tình có gia tăng, Lưu Hiệp biết, mặc dù uống rượu đối với thân thể không tốt. trên bàn rượu bằng hữu không thể trở thành chân chính bằng hữu, nhưng là, từ lại có thể lấy tốc độ nhanh nhất xúc tiến nhóm người gian cảm tình, nhưng mọi người mau sớm quen thuộc, điểm này là có thể đáng giá khẳng định. bởi vì rượu còn kích thích đại não, có thể khiến người ta tình cảm ở một mức độ nào đó lấy được phóng đại. cứ như vậy, mới vừa gặp mặt sinh phân, ngay lập tức sẽ được quét một cái sạch, Diên Phong cũng lần nữa tiến cử Lưu Ba cho mọi người nhận biết, Lưu Ba yên lặng, nhưng Lưu Hiệp đối với đó nhìn với con mắt khác.

Đến chạng vạng tối, sáng ngời trăng khuyết treo cao bầu trời đêm, mọi người cũng mỗi người chỉnh đốn nghỉ ngơi, dù sao Lưu Hiệp bốn ba đến đây, đã vất vả phi phạm, làm sao cũng muốn nghỉ ngơi một ngày cho khỏe đêm làm tiếp còn lại. đợi tất cả mọi người nghỉ ngơi, thừa dịp bóng đêm hạ xuống, Lưu Hiệp đem từ Liêu Đông đem ra đồ vật giao cho Diên Phong, trong đó có Thủ Nỗ, leo mồm đá dụng cụ, còn có mấy tấn Hòa Dược liên quan các loại tài liệu, cùng với sở hối đoạt tài liệu và dùng chung thiết thi, đồng thời để trước vào thương khổ , ngoài ra, đem chờ đến ngày mai, tại phân phối cho quân binh.

Mà Lưu Ba lúc này nhưng vẫn không đi, ở phía trước Sảnh chờ Lưu Hiệp. Lưu Hiệp từ Diên Phong nơi đó sau khi rời đi, liền về tới đây, Lưu Hiệp xuyên thấu qua hậu liêm, gặp Lưu Ba một mực chờ đợi, tựa hồ Tịnh không có gì về nôn nóng, không khỏi gật đầu một cái. tiếp lấy Lưu Hiệp vén lên màn cửa vào bên trong.

Lưu Ba thấy Lưu Hiệp đến, liền lập tức tiến lên phía trước nói: "Lưu Ba bái kiến Thái Thú, Bá Hòa đại nhân!"

"Lưu Ba, ngươi bây giờ tại ta hoàn thành là cái gì quan chức?" Lưu Hiệp cũng không hàn huyên, thẳng tiếp tục hỏi.

Lưu Ba nghe xong sững sờ hạ, nhưng vẫn là đứng sự thật đáp: "Bẩm đại nhân, là hoàn Thành Chủ bộ!"

"Không cần như thế câu nệ, huống chi, ta cũng không phải là cái gì đại nhân, đại nhân đại nhân kêu, nghe không có thói quen, ngươi chính là kêu công tử hoặc Bá Hòa công tử đi." Lưu Hiệp khoát tay nói.

Lưu Ba cân nhắc một chút, hay lại là cung kính nói: "Công tử!"

Lưu Hiệp gật đầu một cái, Lưu Hiệp thiếu thiếu mi mao nhìn Lưu Ba nói: "Cho nên ta cho ngươi tới nơi này, là có Tâm cho ngươi làm một món công việc." dứt lời, Lưu Hiệp đi tới Lưu Ba bên cạnh, theo dõi hấn nói: "Loại công việc này rất trọng yếu, quan hệ đến đến ta Lưu Giang sau này phát triển, nếu như ngươi làm tốt lắm, ta đem ban cho ngươi trọng thưởng, vô luận ngươi muốn cái gì, chỉ cần ngươi nói ra, ta Bá Hòa có thể làm được cũng sẽ hết sức thỏa mãn." Lưu Hiệp cười cười, tựa hồ mang theo chút trêu chọc giọng tiếp tục nói; "Nhưng là ta không biết, ta có hay không có thể chân chính tín nhiệm ngươi! không biết ngươi có biện pháp gì hay không, có thể để cho ta vừa có thể mang cái này nhiệm vụ giao cho ngươi, thêm để cho ta hoàn toàn tín nhiệm ngươi!"

Lưu Ba nghe xong, không biết nghĩ thế nào, Lưu Ba suy nghĩ chốc lát, thấp giọng đáp: "Cũng không biện pháp, Lưu Ba cũng chỉ là tới đây hơn một tháng, nghe Văn công tử không phải người thường có thể đạt được, liền Tâm kỳ tới Lưu Giang nhìn một chút, lại không ao ước thật được Nguyên Hạo tiên sinh lưu lại, làm Chủ Bộ chức vụ. ta chỉ biết là, tại Lưu Giang làm việc, ta Lưu Ba mới có thể dùng tận tài năng, tâm can tình nguyện. về phần còn lại địa phương, ngô còn chưa từng thấy qua, năng nhưng ta kế hoạch sơ bộ cùng mưu đồ thực hành như thế bình thường địa phương."

Lưu Hiệp nghe xong ngược lại cười vui sướng nói: "Người mấy câu nói này, ngược lại nghe giống như là nói thật! bắt quá ta đảo hay là muốn hỏi người cái vấn đề."

Lưu Ba nghe xong tựa hồ hết sức bình tĩnh đáp: "Công tử mời nói, Lưu Ba tất lấy thành cho nhau biết!"

Lưu Hiệp nhìn hẩn cười nói: "Ta muốn biết, là cái gì, nhưng vốn là thân là Giang Hạ Thái Thú chi Tôn, tại Kinh hương thuận phong đến vũ người, bỗng nhiên nghĩ đến muốn tới ta đây cái Lưu Giang tiểu địa phương làm một cái chính là Chủ Bộ?" đem Lưu Hiệp nói xong câu đó, bầu không khí tựa hồ một chút ngưng kết ở.

Lưu Hiệp gặp Lưu Ba chớ có lên tiếng, liền đổi một tư thế ngồi tiếp tục nói: "Người đã không chịu trả lời, không bằng, ta đổi một người khác phương thức tới hỏi tốt."

"Không biết, bị người đọc 'Thanh Tâm Chú' mùi vị như vậy được chưa?"

Lưu Ba nghe được Thanh Tâm Chú 1 từ, cơ thể hơi run một chút, điểm nhỏ này động tác được Lưu Hiệp rõ ràng nhìn ở trong mắt, bắt quá Lưu Ba lập tức khôi phục bình thường, tựa hồ giống như là nghi ngờ nhìn về phía Lưu Hiệp, bắt quá thiếu niên trước mắt ác liệt ánh mắt, thật giống như đã nhìn thấu hẩn dùng Tâm. lập tức nhưng hẩn đoán ra Lưu Hiệp dụng ý.

Lưu Ba nhất thời tựa che lại, hai tấn nơi mờ hồ ý sáng bóng càng rõ ràng, nhưng Lưu Hiệp không khôi phục hẩn xuất mờ hồ công phu. chỉ thấy hẩn cân nhắc một lúc lâu, cuối cùng rốt cuộc quyết định, thoáng cái quỳ dưới đất hỏi "Công tử không hổ là cả kia Quách Phụng Hiếu cũng bội phục nhân, không biết công tử sao sinh biết 'Thanh Tâm Chú' chuyện?"

ps: cần đủ loại ủng hộ, điểm kích cất giữ đề cử, dùng thủy tinh ngâm (cưa) bể mắt mờ khao khát trung .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: bạch thổ là tuyết

Bồn tràm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp nghe Lưu Ba câu hỏi, càng cảm thấy buồn cười, không nghĩ tới Lưu Ba thật đúng là một cái tận tụy nhân, tâm tư đủ nhẫn nại.

Chỉ thấy Lưu Hiệp về phía sau đi mấy bước, một bộ công tử điều bộ dựa tại Đại Đường trên ghế nói: "Ta nghĩ, đối với Thánh Giáo, ta so với người càng rõ ràng hơn!"

Trước khi tại Lưu Hiệp bọn họ uống rượu lúc, Lưu Hiệp tựa đối với Lưu Ba nhìn với con mắt khác, một nguyên nhân trong đó cũng là bởi vì hẩn tham trác thuật tại Lưu Ba trên người không thấy được phản ứng. Lưu Hiệp liền đã bắt đầu suy đoán Lưu Ba thân phận.

Thanh Tâm Chú là Thánh Giáo dùng để dạy dỗ phản nghịch đệ tử sử dụng Chú Thuật, nghe nói có thể thôi Hóa Đạo Tâm, Thanh Tâm Chú có tam trọng công pháp, Đệ Nhất Trọng là 1 trùng Phệ thể, chịu đựng Chú Thuật đạo tâm gấp mấy lần thôi hóa, cách mỗi mười ngày sẽ tái phát một lần, kéo dài thời gian nửa năm giống như 1 trùng cắn xé kinh mạch, đau khổ không chịu nổi, Đệ Nhị Trọng vì thiên Cổ toàn tâm, cách mỗi năm ngày tái phát một lần, kéo dài ba tháng, càng làm cho nhân thống khổ thập bội, mà Đệ Tam Trọng vì vạn kiếp bất phục, chịu đựng Chú Pháp người, ngày ngày đều phải chịu đựng giày vò cảm giác, thậm chí có thể hận không được lập tức đem đầu mình bắt khai, đứng đầu nghiêm Trọng Tướng hội Bạo Thể mà chết, đến nay vẫn không biết sẽ kéo dài bao lâu, chỉ là tất cả trung thuật này đến, nhục không có có Giải Dược, nhiều nhất mười ngày sẽ thống khổ Bạo Thể mà quên, nếu không phải phạm vô cùng lỗi lầm lớn, cũng sẽ không chịu đựng loại đau khổ này. Lưu Hiệp đã từng thấy kia Ngải thiên đao đối thủ hạ dùng qua một lần Đệ Nhất Trọng, đối với bọn hẩn đường chủ loại người này, cũng chỉ có thể sử dụng Thanh Tâm Chú thuật loại này Tâm Pháp, hơn nữa phải dựa vào sử dụng chú phù đặc thù công cụ, thủ hạ kia trên đất liền lần một vòng, cầu xin tha thứ không dứt, tươi sống giống như là hút thuốc phiện phạm nhân nghiện thuốc là một dạng cơ bản trừng qua đạo tâm nhân, nếu không phải đặc biệt trung tâm với Thánh Giáo, cơ bản đều đã thử này Thanh Tâm Chú mùi vị, những thử này đều là ban đầu Lưu Hiệp thám thính tới kết quả.

Lưu Ba là là nam nhân, không thể đem bảo thạch đeo ở trên người, nếu là hẩn có cô lập vật, Lưu Hiệp tham trác thuật là có thể có hiệu quả. cho nên Lưu Hiệp suy đoán, hẩn tất nhiên trong chốn đạo tâm. chẳng qua là không nghĩ tới nọ vậy đáng chết Thánh Giáo rốt cuộc lại tìm tới đã biết trong tới.

Sẽ không phải là ai thiên đao nơi đó đùa bọn quý chủ ý đi, bắt quá Lưu Hiệp suy đoán, có thể là bởi vì Ngải thiên đao cùng kia cái gì nam phái thông đồng lời khai, vạch trần chính mình lời nói dối, có thể là chuyện này biến số rất nhiều, Lưu Hiệp cũng không xác định nguyên nhân rốt cuộc là cái gì.

Lưu Hiệp từ nhìn chòng chọc Lưu Ba nói: "Người nào phái người tới giám thị ta?"

Luru Ba cân nhắc một chút, vẫn là có ý định nói thật, bởi vì hắn cũng không biết Luru Hiệp tại sao lại giải Thánh Giáo, liền nói: "Bá Hòa đại nhân, nói thật, mặc kệ người có tin hay không, ta cũng không biết ngài mới vừa nói Thánh Giáo là cái gì, chẳng qua là ta mới tới mấy ngày đó, bỗng nhiên có một người lên vào phòng ta, ta vốn là trong lòng ngạc nhiên Tôn Nguyên huynh lời muốn nói Bá Hòa công tử rốt cuộc là một người như thế nào, cho nên đến Lư Giang tới xem một chút, nhưng ta cũng không nghĩ tới lại bị kia cái người quần áo đen lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác, nhất định phải nghe kia cái gì Quý Thánh giáo, ta không theo, nhưng là bọn họ thật giống như lấy cái gì tà thuật, cưỡng chế đem một vật dung nhập vào trong thân thể ta, sau đó tự Niệm công tử lời muốn nói cái đó 'Thanh Tâm Chú thuật' có thể ở đâu là cái gì Thanh Tâm Chú, đơn giản là Tang Hồn Khúc! Luru Ba quả thực không cách nào nhìn được, không thể không nghe bọn hắn lời nói, bọn họ muốn ta mai phục ở Bá Hòa công tử nơi này, một khi Bá Hòa công tử xuất hiện, liền muốn báo cáo cho bọn họ, nhưng là sau đó ta viếng thăm Quách Phụng Hiểu thời điểm, Phụng Hiểu phát hiện ta khác thường, Phụng Hiểu đề nghị ta tạm thời nhẫn nại, đợi công tử trở lại định có biện pháp giải quyết, thành công tử tin tưởng Luru Ba, ngộ tuyệt không có tổn hại công tử ý đồ!"

Luru Hiệp trong ánh mắt mang theo nhân nhật hoài nghi, bất quá cũng không thể trách Luru Hiệp, toàn bộ cùng Thánh Giáo sát thực tế tin tức, Luru Hiệp đều chán ghét muốn chết, bởi vì những người này đều là bất xác định tính nhân tố. đúng lúc này, Điền Phong nhưng từ hậu đường đi ra nói: "Chuyện này, lão hủ là biết."

Luru Hiệp chuyển hướng Điền Phong, nghe Điền Phong nói lúc này mới thiếu thiếu mi mao, tiếp lấy đi tới lại đi tới Luru Ba trước mắt, tay vịn Luru Ba nói: "Xem ra ngược lại ta Bá Hòa oan uổng Từ Sơ huynh."

"Sao dám! chẳng qua là Luru Ba, hận ác mình ban đầu hèn yếu, đường đường nam nhi làm sao có thể bị người uy hiếp như vậy! thái đáng ghét!" Luru Ba một bộ hồi hận không thôi, cực kỳ không cam lòng, không khỏi hung hăng nắm quyền chùy trên đất. Luru Ba mặc dù có lợi hại đầu não, nhưng là cũng là thư sinh nghĩa khí mười phần, không chịu hướng ai cúi đầu chịu phục người, chẳng qua là kia Thanh Tâm Chú thuật thật sự là quá mức kinh khủng, cho nên mới không thể không khuất phục. bây giờ hắn sợ dĩ sẽ ở Luru Hiệp trước mặt mất sức lực, cũng ít nhiều là hồi hận chính mình hèn yếu.

Luru Hiệp đưa tay đặt ở Luru Ba trên bả vai, vốn định vỗ vỗ bả vai hắn, nhưng là tiếp xúc Luru Ba một sát na, hắn bỗng nhiên cảm giác rõ ràng đạo tâm vết tích, theo lý thuyết đã trúng đạo tâm nhân, chính mình không thể có cảm ứng mới đúng, chẳng lẽ là bởi vì đạo tâm dung nhập vào thời gian ngắn ngủi, cũng không có cùng thân thể hoàn toàn dung hợp duyên cớ?

Luru Hiệp bỗng nhiên gấp hỏi "Ban đầu người kia cho người đồ vật, là tại cái gì địa phương dung nhập vào?"

Luru Ba ngăn người một chút, bất quá vẫn là thành thực trả lời: "Là tay phải cùi chỏ, không biết công tử đây là. ." còn không chờ hắn nói xong, lại thấy Luru Hiệp dùng ngón tay, vạch qua tay hắn cùi chỏ, thẳng đến bả vai, rồi đến trong trái tim phương nơi, bỗng nhiên cảm giác mãnh liệt hấp xả kêu cảm giác.

"Chính là chỗ này!" Luru Hiệp trong lòng nhất định, Luru Ba lại chẳng biết tại sao, chỉ thấy Luru Hiệp đem trên tay hồi đoái vòng tay Mãnh thiếp hương Luru Ba trên ngực trái phương, một đạo Huyết Kiếm bắn ra, kèm theo một cái hắc sắc Ánh nhĩ, nhanh chóng biến mất ở Luru Hiệp trên cổ tay.

Mà lúc này, Luru Ba kêu đau một tiếng, hắn mặt béo bởi vì đau đón theo bản năng co quắp hạ. Luru Ba nơi ngực trái đã xuất hiện một cái ngón cái rộng lỗ máu, bất quá huyết dịch chẳng qua là chậm rãi lưu, cũng không phải là phun ra ngoài, tựa hồ cũng không có đã thương được động mạch cùng trái tim.

Luru Hiệp đã nghe được vòng tay hệ thống lấy được Hắc Diệu lưu ly tiếng nhắc nhở thanh âm, không khỏi vui mừng, này Luru Ba thật là may mắn, tại đạo tâm còn không có dung nhập vào thời điểm gặp phải chính mình.

"Từ Sơ trên người cái gì đã được ta lấy ra, cho nên cũng không cần lo lắng nữa người kia uy hiếp! người bây giờ phải làm nhanh đi Hoa Đà nơi đó cứu chữa, còn lại trở lại hăng nói." Luru Hiệp đối với Luru Ba thành khẩn nói.

Luru Ba nhìn xuống đau nhức gắt đầu một cái, bất quá hắn mới vừa cố nén xoay người rồi đi, lúc này nhưng thật giống như nhớ tới cái gì quay đầu nói với Luru Hiệp: "Quên nói cho công tử, người kia nói, nếu như Luru Ba thấy công tử, liền muốn tại hoàn Thành Đông Môn khắc một cái ngọn lửa ký hiệu, ta nghĩ rằng tin tức này chắc đúng công tử hữu dụng."

Luru Hiệp nghe xong bỗng nhiên dừng lại, bất quá lập tức minh bạch Luru Ba ý tứ, cười lầm bầm lầu bầu.

"Cùng người thông minh đồng thời làm việc, chính là tình công phu. đáng chết Thánh Giáo, lại tính kế Lão Từ, Lão Từ tuyệt sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi!" Luru Hiệp nói xong suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là giận dữ thêm một câu: "Một ngày nào đó!"

Bất quá, bây giờ Luru Hiệp không có thời gian phản ứng đến hắn môn, Luru Ba trên người đạo tâm được lấy ra, cũng sẽ không dùng lo lắng nữa bọn họ uy hiếp vấn đề, dù sao nghe nói này đạo tâm cũng không phải tùy tiện tiện là có thể gieo xuống, hơn nữa tại Thánh Giáo Tịnh không nên có tấn cớ, cũng coi là vật hi hân, Luru Hiệp không cần phải có ý tra tìm có hay không còn lại Thánh Giáo tại mất.

Cứ như vậy, sáng sớm ngày thứ hai, Luru Hiệp dựa theo chính mình vốn là hành trình, dự định đi quân doanh nhìn một chút, dù sao các binh lính là cần thượng thể dục buổi sáng, Luru Hiệp muốn thị sát một chút có phải hay không có thể làm cho mình hài lòng.

Đội mặt trời mọc chi hậu, kèm theo Thần Quang cùng nhân nhật khí lạnh, Luru Hiệp cùng Tuân Du Trần Tứ đám người liền do Điền Vi dẫn đi ra cửa phủ, nhìn Điền Vi một bộ hưng phấn dáng vẻ Luru Hiệp tự biết rõ mình cũng sẽ không thất vọng.

Phủ nha môn trước, một cái so với bóng người nhỏ bé tránh ở một bên, nàng ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, trong tay nàng bung một đoàn Bạch Tuyết, bất quá nhìn kỹ một chút liền sẽ phát hiện, đoàn kia Bạch Tuyết là có hình bầu dục, phía trên dán hai mảnh nhỏ Diệp tử, mà bầu dục dán Diệp tử một đầu, phía trên điểm chuôi hai khóa Anko, sử cả đoàn Bạch Tuyết, xem ra giống như là một cái sinh cơ bừng bừng con thỏ nhỏ.

Nàng dùng nàng hơi rách nát ống tay áo bụng con thỏ nhỏ, hướng đông đến đống cỏ trên tay nhỏ bé a đến hơi nóng, lại thỉnh thoảng nhìn về phía phủ nha phương hướng, đúng lúc này, chợt thấy phủ nha trung có người đi ra.

Gặp ba người kia trung, chính có một cái khoác Bạch Hồ áo khoác ngoài thiếu niên từ trong đi ra, nàng trù trù một chút, bất quá cuối cùng vẫn là lấy dừng khí, giống như chỉ đi loạn nai con kiêu bước nhanh chạy về phía thiếu niên kia chạy đi. mà thiếu niên kia chính là ra ngoài Luru Hiệp.

Luru Hiệp vốn là đang cùng Tuân Du nói đùa lên xe, đúng lúc này, dư quang lại thấy chạy tới nữ hài. Luru Hiệp có ý hơi chút đợi lát nữa.

Lại thấy nữ hài chạy tới, có chút thờ dốt, tựa hồ muốn nói cái gì, bất quá nàng hay là trước đem cái kia tuyết làm tiêu bạch thả đặt ở Luru Hiệp trước mặt.

Luru Hiệp nhìn một chút cái kia tuyết làm con thỏ nhỏ, tiếp lấy đưa mắt thả vào trên tay nàng, phát hiện nàng tay nhỏ trắng nõn mà mịn màng, chỉ là bởi vì trời lạnh, mà có chút phồng hồng, tiếp lấy lại đưa mắt thả vào trên người nàng, gặp là nhất cá diện sắc trắng nõn mang theo màu hồng khả ái nữ hài, đầu nàng phát tựa hồ có nghiêm túc xử lý qua, sau ót buộc một cái méo mó gió xoáy, có... khác hai Liễu tóc dài bện thành hai cái tinh tế ma hoa tiểu bện bàn tại trán mình cùng thiên linh thượng sử tóc có thể rất tốt buộc lên, tóc mấy nơi vài tia thật dài tinh tế càng là đưa nàng khả ái rất tốt bày ra.

Gặp nữ hài ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, Luru Hiệp nhất thời hơi nghi hoặc một chút. chính mình khi nào nhận biết như vậy một cái người đáng yêu? mình tại sao không biết? lúc này, Luru Hiệp liền thấy nàng ứng đồ trên khuôn mặt nhỏ nhắn cặp kia màu hồng phách không chút tạp chất con ngươi, Luru Hiệp cảm thấy có chút quen thuộc.

Đúng lúc này, gặp nữ hài tựa như là có chút trù trù, xấu hổ nhìn về phía một bên nói: "Ngày hôm qua sự cảm ơn ngươi! đây là tặng quà cho ngươi, hy vọng ngươi có thể không ngại nhận lấy." dứt lời, liền đem cái kia thỏ tuyết hướng Luru Hiệp cử cử.

Luru Hiệp chợt nhớ tới, này đôi màu hồng phách không chút tạp chất con ngươi chủ nhân, là ngày hôm qua chính mình thả chạy cái tiểu cô nương kia. bất quá nay Thiên Kinh qua xử lý, nhìn đảo là hoàn toàn khác nhau.

Luru Hiệp hướng nàng mỉm cười, tiếp lấy đưa ra hai cái tay đến, đi đón nữ hài bụng cái kia thỏ tuyết. tuy nhiên lại theo bản năng nâng ở nữ hài trắng nõn lạnh như băng trên tay nhỏ bé. nữ hài ngay từ đầu còn không có phản ứng, đợi Luru Hiệp che sau một hồi, lập tức ý thức được Luru Hiệp thất lễ, tiếp lấy như bị sợ tay mơ, mãnh tướng thủ lùi về, nhất thời nhìn chung quanh, không biết làm sao, cuối cùng xấu hổ chạy mất.

Luru Hiệp mỉm cười đưa mắt nhìn nàng bóng người bóng người rồi đi, tiếp lấy lại chuyển hướng rơi vào trong tay mình thỏ tuyết từ lăng lăng thần.

Lúc này, có chút thấp thỏm không nhìn được quay đầu nữ hài, dừng lại thân qua lại đầu thấy Luru Hiệp nhìn chăm chăm thỏ một màn này, gặp Luru Hiệp bụng này con thỏ, lần nữa cùng Tuân Du đám người cười đi lên xe, biết Luru Hiệp nhận lấy thỏ tuyết từ, lập tức hi thượng mi sao, tiếp lấy một đường hoạt bát biến mất ở đường phố

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Sống yên ổn nghĩ đến Ngày gian nguy

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Xe ngựa một đường lộc cộc vang dội, Luru Hiệp nhìn trên tay bụng trắng như tuyết thỏ, kia một đôi hồng sắc con mắt phảng phất cũng đang nhìn hắn.

Hắn suy tính một chút, bỗng nhiên nói: "Trần Tử, ngươi nhanh đi tra cho ta tra vừa rồi cô bé kia lai lịch, nhất định phải cận kề!"

Trần Tử nghe xong, mặc dù nghi ngờ Luru Hiệp tại sao đối với một cô gái như thế cảnh giác, nhưng là hắn vẫn dạ một tiếng, tiếp lấy Diên Vi kéo giây cương cho ngựa xe chậm lại, Trần Tử vừa muốn xuống xe, lại thấy Luru Hiệp gọi lại hắn đạo: "Chờ đã, ngươi thám thính lúc, phải tránh không đáng kinh ngạc động nàng!"

"Minh bạch! Trần Tử làm việc công tử yên tâm!" dứt lời, liền tung người dễ dàng nhảy xuống xe ngựa hạ đi thám thính.

Tuân Du trong xe ngựa nhắm mắt dưỡng thần nói: "Công tử chuyện này vô cùng tận tụy."

Luru Hiệp cũng không phản bác, hắn nhìn một chút thỏ tuyết từ, tiếp lấy đem nó thả vào cửa sổ thượng, lộn lại giống vậy nhắm mắt nói: "Mọi việc cần thận chút tổng có tốt. hướng chi ngộ gặp sắc mặt thân thể và bàn tay, không hề giống một thường dân gia mười lăm mười sáu tuổi nữ hài khi có đáng về." Luru Hiệp lại giương đôi mắt nhìn một chút kia thỏ tuyết, bởi vì xe ngựa đi, thổi qua phong mang theo thỏ tuyết một cái phiến lá làm lỗ tai, theo gió đi.

Tuân Du nghe Lư Hiệp lời nói, như là hồi tưởng Kỳ mới vừa Tái Nữ đưa bé tay nâng thỏ tuyết thời điểm, Lư Hiệp thủ che nữ hài thủ một sát na kia. cuối cùng cố định hình ảnh ở đó song trắng noãn mịn màng trên tay nhỏ bé, cuối cùng không khỏi mỉm cười lắc đầu một cái nói: "Không hổ là công tử!"

Lư Hiệp cũng cười cười, từ chối cho ý kiến. liền tiếp tục theo xe ngựa một đường lắc lư đến quân doanh đi.

Lư Giang quân doanh, lúc này đã là thể dục buổi sáng thời gian, toàn bộ binh lính đều trận đại phát, trong đó chia làm hai phe cánh, cái thứ nhất là ngàn người bộ đội đặc chủng. những người này, bọn họ cái gọi là thể dục buổi sáng, mặc dù cũng là mở rộng gân cốt. nhưng là bọn họ mở rộng gân cốt trình độ đối với người bình thường, không khác nào vượt qua thể năng cực hạn.

Từ vong bỏ, việt dã huấn luyện, tự do Bức Kích, chen ép huấn luyện. những thứ này đối với người bình thường mà nói đều là ác mộng. nhưng hôm nay đặt ở đã thích ứng trên người bọn họ, đến lộ ra thành thạo. lãnh Lư Hiệp rất là nhìn với cặp mắt khác xưa. bây giờ dần thao chính là Điền Phong từ cơ tăng cất nhắc tham Quân Chủ bộ trình Yến Bình, Tự Văn vĩnh, chính là bản xứ hoàn thành nhân. bởi vì Lư Hiệp trước khi yêu cầu qua Điền Phong, tại đối với những thứ này lĩnh đặc chủng lúc huấn luyện, nhất định phải có một cái tham quân chính ủy như thể nhân vật, người này không yêu cầu hẳn đọc thuộc binh pháp, cũng không cần cầu Kỳ vũ kỹ siêu quần. nhưng là nhất định phải có hạng nhất tiềm chất. là vì nhân cực kỳ chính phái khiêm tốn, phải có ngôn ngữ mị lực. muốn giỏi về điều chỉnh giữa người và người quan hệ, vô luận là tướng quân, hay lại là binh lính, những người này một khi gặp phải trong lòng tình trạng hoặc là bất mãn, người này thì nhất định phải làm được một bộ Tâm Dược tác dụng. có thể tại mọi người đề mê thời điểm nhắc lên tinh thần, tại cao vút thời điểm tăng cường cảnh giác.

Lư Hiệp ngay sau đó điều tra những binh lính này tình huống, dùng tham trắc thuật kết quả lệnh Lư Hiệp rất là kinh ngạc. những người này, đều ít nhất huấn luyện ra một cái thân thể cường tráng trung cấp kỹ năng. theo Lư Hiệp tổng kết thân thể cường tráng là có quan thân thể tổ chất phương diện đứng đầu kỹ năng căn bản. bất quá những người này ít nhất đều đạt tới trung cấp, đây không thể nghi ngờ là một món phi thường ngạc nhiên sự. cái này thì đại biểu, mỗi người bọn họ thân thể tổ chất cơ bản cũng có thể đạt tới Tây Lương quân Bách Phu Trường tăng thứ, thậm chí càng cao hơn một chút. có một cái rất là khỏe mạnh ngành hán thậm chí có 1 Sơ Giai Thiên Sinh Thân Lực kỹ năng, có thể cùng một nhiều chút tướng lĩnh sánh bằng.

Bất quá mọi người phần này Lực ngưng tụ, mới là Lư Hiệp đứng đầu nguyên ý thấy. Lư Hiệp đối với những binh lính này rất hài lòng, không khỏi đối với Điền Vi gật gật đầu nói: "Không nghĩ tới, thật đúng là như Điền Vi nói, đáng giá tán thưởng. nhưng cũng không thể kiêu ngạo, sau này cũng phải càng có đề cao mới được. nhất định phải nhượng mọi người biết một chút. bọn họ là tinh anh, tinh anh liền muốn làm ra tinh anh dáng vẻ. đi ngược dòng nước, không tiến tất thối, tiến bộ là hăn! bất quá xen vào trở lên biểu hiện, nói cho đám này cọt con tử, sau này chỉ cần bọn họ có thể tiếp tục tiến bộ. mặc dù đang ta Lư Hiệp nơi này chẳng qua là làm binh lính, nhưng bọn hăn đãi ngộ đem không kém hơn mặc cho cái gì địa phương tướng quân!"

Đối với đặc chủng doanh huấn luyện mỗi ngày đều có chỗ bất đồng, có lẽ bọn họ hội phân biệt huấn luyện, hội thay phiên tại phủ nha trước làm việc, giống như hôm qua rượu Thiệu Hưng lâu năm, có lẽ bọn họ sẽ tới dã ngoại làm dã chiến đối kháng; có lẽ 1 ngày chẳng qua là học tập làm sao nguy trang nhưng là, những người này đã sớm là vui ở trong đó. bởi vì bọn họ tại đặc chủng doanh, là một loại phá lệ vĩnh dự, trong nhà bởi vì bọn họ quan hệ, rất cuộc không cần ăn đói mặc rách. đồng thời những người khác cũng đánh vỡ đầu giống như tiến vào đặc chủng doanh, tuy nhiên lại không biết sao không cách nào được trúng tuyển.

Lư Hiệp nhìn xong này đặc chủng doanh, liền ngược lại đến bên ngoài thành một vạn người kỵ binh doanh kiểm tra. bây giờ kỵ binh doanh cũng là ở trên cao thể dục buổi sáng, do A Phong dẫn, đối với kỵ binh doanh. Lư Hiệp không tính lấy chúng ta Trung Quốc cổ đại kỵ binh đối kháng làm tiêu chuẩn, dù sao Trung Quốc cổ đại kỵ binh không cách nào chân chính phát huy ra kỵ binh phải có hiệu ứng. dĩ nhiên tại du kỵ binh điểm này trên thế giới không có còn lại quốc gia so với chúng ta Du Kỵ làm tốt hơn.

Nhưng là kỵ binh, đặc điểm lớn nhất chính là bọn hăn Trùng lực, bọn họ nhanh chóng! chỉ có đều nhịp, chỉ có vững chắc cái loại này Vô Kiên Bất Tồi ý chí, mới có thể tại còn không giết tới lúc, tựu lấy khí thế chấn nhiếp địch nhân, lấy chưa từng có từ trước đến nay đánh vào, chấn suy sụp địch nhân!

Cho nên Lư Hiệp đầu tiên phải luyện chỉ có Tam loại, quân kỵ, đội cùng tiếng kêu giết. cơ hồ mỗi sáng sớm, cũng có thể từ bên trong thành nghe được cái này mười ngàn kỵ binh Tề Thiên Liệt Địa kiểu tiếng la giết. này tiếng la giết cơ hồ giống như gã gậy tác dụng như thế, nhượng hoàn thành trong thành dân biết là nên đến thức dậy thời điểm.

Tiếng kêu giết, thanh âm muốn vang vọng, truyền bá muốn xa, ngoài ra nhất định phải chính tề. một vạn người thanh âm nếu là thật đem hết toàn lực, hoàn toàn bóp hợp lại cùng nhau, cái loại này liệu lượng là không cách nào tưởng tượng. hướng chỉ giọng vật này, là vượt luyện giọng thanh âm càng sáng, chỉ cần không kéo rách cổ họng, cũng không có vấn đề gì. này hạng huấn luyện bắt đầu, rất nhiều người đầu mấy ngày cơ hồ đều khàn khàn không nói ra lời. bất quá hai tháng sau, thanh âm kia vang vọng, giống như hai mặt chiêng trống. cùng kêu lên tiếng động vang trời, trăm miệng một lời, đủ để chấn nhiếp tứ phương, nếu là như vậy, hơn nữa không thể địch nổi Trùng lực. vậy thì thật là một nhánh bền chắc không thể gãy kỵ binh.

Chính là chỗ này một vạn người, trên căn bản chỉ là dựa vào tiếng kêu giết, liền đem chung quanh đại cô Hoàng Càn Tàn Quân dọa lui. phần này quyết đoán chắc hẳn ngay cả một trăm ngàn quân cũng so ra kém. bất quá chỉ là hội gào thét cũng còn thiếu rất nhiều, binh lính công kích mới là trọng yếu nhất, này một vạn người bộ đội thuật cưỡi ngựa nhất định phải vượt qua kiểm tra.

Bây giờ Lư Hiệp Binh thiếu toàn bộ Lư Giang có hộ tịch lên ngôi 96 vạn người, 300,000 nhà. bất quá nếu là coi là ngoại lai Thôn lời nói có thể đạt tới 130 vạn người. cũng liền chỉ chiêu mộ ba vạn dân binh đội dự bị, bọn họ coi như là dân binh trung tương đối xuất sắc, coi như mỗi cái trấn Huyện thông thường hộ vệ đội, còn lại có thể có cận 300,000 dân binh. phòng thủ thành kiến thức phổ cập đến 60%. về phần còn lại đều là nhiều chút lão nhân cùng phụ nữ và trẻ con.

Dựa theo này phát triển tiếp, Lư Giang chắc chắn cường thịnh đứng lên, theo Lư Giang đầy đủ sung túc tin tức truyền ra, người ngoại lai cũng sẽ càng ngày càng nhiều. Lư Giang đem hội tự nhiên làm theo liền lớn mạnh, hơn nữa loại này hiệu ứng đem sẽ không ngừng kéo dài.

Có thể cùng lúc đó, mọi việc đều có giá, phú cường cũng có giá. càng đầy đủ sung túc, chung quanh uy hiếp cũng sẽ càng ngày càng đại. bởi vì Lư Giang đầy đủ sung túc, Binh thiếu mà đất đai phi nhiều, nhân dân sung túc. chung quanh chư hầu tuyệt đối sẽ thị Lư Giang làm một mảnh nhỏ cực kỳ béo khỏe

đến miệng thịt béo. chắc hẳn dùng không bao lâu, Lư Giang sản xuất có hiệu lực ứng, sẽ khuếch tán đến các chur hầu trong lỗ tai, tham lam các chur hầu sẽ không bởi vì hần Bá Hòa danh tiếng cùng Lư Giang nhân dân cuộc sống hạnh phúc mà bỏ qua cho khối này Bảo Địa, ngược lại sẽ bởi vì vì nhân dân sung túc mà thị Lư Giang làm một khối nhất định phải tới tay nhất định phải vật, khi đó chính là Lư Giang chân chính nguy cơ.

Chắc hẳn chinh phạt Đồng Trác chi hậu, cái này nguy cơ sẽ gặp gần đến giờ chính mình.

Viên Thuật, Tôn Kiên, Tào Tháo. những người này cũng sẽ từng cái tìm tới cửa, như bầy sói một loại tham lam nhìn Lư Giang, mong muốn Kỳ nạp vào trong bụng, tựa như cùng ban đầu Lư Bị chiếm đoạt dân Từ Châu như thế. Lư Hiệp cũng là thời khắc vì Lư Giang nguy cơ mà chuẩn bị, đây chính là hần vì sao vội vàng tới Lư Giang thị sát nguyên nhân.

Mặc dù Lư Giang có phát triển, nhưng là, còn còn thiếu rất nhiều, Thánh Giáo cái gì đối với chính mình uy hiếp chỉ là phụ, bởi vì đây chẳng qua là ghim hần Lư Hiệp chính mình, Lư Hiệp còn có sức tự vệ.

Lư Hiệp trong lòng căng thẳng huyền biết, có thể hay không lâu dài ở nơi này Trung Hoa thủ phủ đứng vững gót chân, tài là mình nên chú ý tới trọng yếu sự, hẳn chỉ có sắp đến con thứ nhất Đầu Lang, đánh đau, đánh sợ, thậm chí đánh chết. mới có thể làm cho còn lại Lang biết, bọn họ chọc, cũng không phải là một cái phi thực con cừu. mà là một con nằm nằm tại trên thảo nguyên ngủ say cuồng tráng Hùng Sư!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: ngọc chất lệnh bài

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Đội đến trưa, Điền Phong đem Lư Hiệp đem qua mang đến tiểu hình Liên Nỗ cùng còn lại khí giới phái người bàn chờ tới đây. bọn quân sĩ trên căn bản đều có trang bị. có này mang theo cò súng có thể liên phát Nỗ Tiễn còn có leo mòm đá khí giới, một ít độ khó cao hơn huấn luyện liên có thể bắt đầu. nói thí dụ như đánh lên ban đêm cùng tập kích bất ngờ. chỉ chẳng qua hiện nay chung quanh Sơn Tặc đáng đánh đều bị đánh sạch, Lư Hiệp cũng nên cân nhắc một chút có phải hay không cho đám này Binh đám nhóc con lại tìm điểm còn lại huấn luyện mục tiêu, không khỏi đưa mắt phát triển đến còn lại địa phương.

Lư Hiệp thừa dịp nghỉ trưa đối với toàn bộ quân nhân đều tiến hành ủy lạo, đều là to lớn hán tử, Lư Hiệp thứ nhất liền bị một ít nghị luận. mặc dù nghe nói Lư Giang chi chủ là người thiếu niên. bất quá bị lời đồn đãi ảnh hưởng, tại trong lòng bọn họ, Lư Hiệp đây chính là cái cao lớn tồn tại, liền lập tức có binh lính thâm lên nghị luận.

"Nghe nói, chúng ta Thái Thú Bá Hòa công tử mặc dù là thiếu niên, nhưng là lại là to lớn vô cùng người không lồ. làm sao thật đúng là một hài tử, bất quá nhìn còn rất tuấn."

"Đừng nói vậy, ta nhưng là nghe nói, Bá Hòa công tử là ăn rồi thần tiên Kim Đan. là cái gì thần tiên chuyển thể Linh Đồng. kia Tiên Khí Nhi nhưng là mười phần, ta cũng là thịt mất tặc nhân, tự nhiên không nhìn ra Công Tử Cao minh!"

Người bên cạnh nghe xong có từng điểm từng điểm đầu, tin là thật, có ngược lại xem thường.

Lại thấy một người khác nói: "Theo ta thấy các người nói đều sai ! đừng xem Bá Hòa công tử còn tám bé, trên thực tế là Phản Lão Hoàn Đồng Lão Thần Tiên. người không nghe nói sao. nhân đều lời đồn đãi Bá Hòa công tử làm việc lão đạo, ngay cả Điền Phu Tử cũng không bằng tam phần! không phải là Phản Lão Hoàn Đồng thần tiên là cái gì!"

Mọi người thấy hần tất cả đều là khinh thường ánh mắt. bất quá lúc này Lư Hiệp mặc dù bội thụ ánh mắt khác thường, nhưng là lại nói nói cười cười. thỉnh thoảng ủy lạo binh lính ăn ở huấn luyện tình huống. được hỏi binh lính đều thụ sủng nhược kinh, phảng phất đến Tiên Khí có thể Duyên Thọ mười năm tựa như. không có bị hỏi mặc dù tâm lý tức nước, nhưng là cũng tận lực đi phía trước tiếp cận tiếp cận, hy vọng Lư Hiệp trên người mang theo cái gì Tiên Khí, cũng có thể cho bọn họ mang đến một ít may mắn.

Lư Hiệp tại trong quân doanh đợi một ngày, cơ bản thượng tướng mỗi cái doanh đều thăm hỏi sức khỏe một bên, hơn nữa đối với một ít huấn luyện làm tương ứng chỉ đạo. trong đó cũng thấy ngày hôm qua tại chính mình phủ nha trước đang làm nhiệm vụ rượu Thiệu Hưng lâu năm, rượu Thiệu Hưng lâu năm tự mình làm người xấu hổ, bất quá ngược lại cẩn thận tỉ mỉ, ban đầu thời điểm, rượu Thiệu Hưng lâu năm vốn là từ bị nhận, nhưng là từ khi tới đây đặc chủng doanh chi hậu phá lệ cố gắng, bây giờ đã có không ít lính già cũng không bằng hần. coi như là tân binh trung người xuất sắc.

Cuối cùng Lư Hiệp dự định tới nay tại đặc chủng doanh ngũ, để bày tỏ hần đối với bộ đội thiết thực quan tâm. bởi vì có Lư Hiệp tại, quân doanh cơm nước ngược lại thêm hai dạng bữa ăn, nưong bọn quân sĩ cũng nhận được chút ít lợi ích thiết thực.

Một ngày đảo mắt liền đi qua, Nguyệt treo nhô lên cao. Luru Hiệp tại doanh trại giường thượng nằm yên, Thanh Khí nhẹ Diệu, không ngừng rong ruổi, ngược lại so với lúc trước càng rõ ràng, đúng lúc này, bên ngoài lại nhiều một chút vật vãnh thanh âm. Luru Hiệp tuy là luyện công, nhưng là trong lòng cũng là cảnh giác. lập tức, lên tinh thần nhìn về phía Môn phương hướng.

Đúng lúc này, lại nghe thấy tiếng gõ cửa, bởi vì Luru Hiệp đặc chủng doanh đều là độc Tatsuki chế nhà nổi thành một hàng, mỗi một nhà vượt có 10m², nhiều nhất hai người ở, có điểm giống nhà trọ hình thức.

"Công tử! là Trần Tử!"

Luru Hiệp, nghe được Trần Tử thanh âm liền buông lỏng cảnh giác, vận khí thu công nói: "Vào đi!"

Dứt lời, Trần Tử liền đi vào trong nhà, hẩn đối với Luru Hiệp khom người bái nói: "Bẩm công tử, ngài để cho ta tra cô gái kia, ta đã cận kề nghe qua."

"Ồ? vậy thì nói một chút đi."

Trần Tử nói: "Cô bé kia tên là Dương cũng san, bây giờ bên ngoài tới Thôn ở, tới đây không quá nửa tháng, trước khi sở dĩ hội trộm năm kim, là vì cứu nàng có bệnh mầu thân, bất quá không có biết đến nàng đến cùng là thân phận gì. Trần Tử cũng chỉ là hỏi thăm được nàng tựa hồ là từ bắc phương né tránh Hoàng Cân dư đảng, theo lưu dân đồng thời luân lạc tới nơi này. được ngoại lai Thôn trưởng thôn thu nhận, bây giờ ở ở một cái kều Trương già hơn Ông gia trung, hai mẹ con cái cho tới bây giờ cũng không có với ai nói qua các nàng lai lịch, bất quá ta thừa dịp hai mẹ con ra ngoài một sát na lên vào bọn họ nhà. phát hiện có mấy thứ đồ nhưng thật ra vô cùng đặc biệt, tựa hồ không giống như là phổ thông lưu dân phải làm có. trừ có hai bộ tương đối sạch sẽ y phục ra, ta tại các nàng trong bọc quần áo phát hiện một cái Tiểu Ngọc bài, khối ngọc này phẩm chất thượng cấp, ta nghĩ rằng hẳn không là người bình thường gia có thể có. vì không quấy rầy các nàng, ta đã dùng giấy trắng đem Ngọc Bài dấu ấn thắc đi xuống, ngoài ra vẫn còn ở mép giường phát hiện một cái khắc có một cái Dương Tự đoán kiếm."

Luru Hiệp hơi suy tư một chút, gật đầu nói: "Đưa người thác hạ Ngọc Bài chỉ cho ta nhìn xem một chút."

Trần Tử vội vàng từ trong ngực, đem nhất trương hơi có điểm hiện lên Hoàng Bạch chỉ lấy ra, này chỉ chính là Lư Giang tân tạo tờ giấy. Luru Hiệp tại lần trước tới lúc sau đã bắt tay tại Lư Giang đã mở lại phát tạo chỉ thuật, đến bây giờ cũng có một đoạn thời gian, có cách điều chế, bây giờ trừ đánh hồ kỹ thuật có chút thiếu sót ra, còn lại coi như thuận lợi. cho nên đưa đến trên trang giấy có lúc hoặc nhiều hoặc ít sẽ xuất hiện một chút thô ráp mộc chế sợi, hơn nữa tờ giấy hơi dày. bất quá đã có thể đại quy mô sinh sản. nếu như sau này Luru Hiệp đem trong nước phát điện công việc làm xong, liền có thể trực tiếp hồi đoái chuyên nghiệp đánh hồ máy, như vậy thì có thể làm ra tương đối nhẵn nhụi tờ giấy.

Luru Hiệp cầm lên kia chương hơi vàng óng, xem xem phía trên tro than dấu ấn, đồ án tương đối đơn giản, cũng không đặc thù, chính diện một dạng thượng trung gian có 1 'Lệnh' Tự, phía sau trên đồ án có 1 'Dương' Tự.

Luru Hiệp suy tư một chút, cũng không có nghĩ ra cái gì, dù sao Dương là họ lớn, họ Dương nhiều. nói không chừng cô bé này chẳng qua là bị Loạn Đảng xâm nhập một cái phú nhà thân nhân tỷ, bởi vì bệnh dịch tả mà chán nản đến đây.

Xem ra là chính mình quá dị ứng cảm giác. bất quá có ngọc chất lệnh bài điểm này cũng hơi có nhiều chút khả nghi, chắc hẳn điều này cũng không có thể coi như là bình thường phú nhà, bởi vì người bình thường trong nhà, cũng sẽ không rành rồi đến làm một cái lệnh bài tới mệnh lệnh ai mức độ. chỉ có hai loại khả năng, một loại là rất có thể lực thô hào sĩ tộc. ngoài ra liền là cái gì môn phái sơn môn lệnh hoặc là phủ nha quan lại gia lệnh bài.

Không thể không nói, nữ hài rất khả ái, nhưng là Luru Hiệp cũng không phải thấy nữ nhân liền muốn bỏ vào trong túi nhân. bởi vì hẩn Tâm, còn không có bao dung đến loại trình độ đó. hơn nữa Luru Hiệp kiếp trước chơi qua có danh tiếng nữ nhân không có 100 cũng có 80, nếu như không phải là tình huống đặc biệt, hẳn làm sao biết đặc biệt để ý một cái chẳng qua là đối với mình có chút hảo cảm tiểu cô nương.

Bất quá Luru Hiệp tận tụy, hay là để cho hẩn quyết định phái người đáp lời tiến hành giám thị.

Trần Tử sau khi hỏi báo xong, Luru Hiệp liền khiến cho lui ra, mà Luru Hiệp mình thì tiếp tục luyện công, bây giờ Luru Hiệp Bách Biến Toàn Năng Đệ Tam Trọng công pháp đã có đột phá dấu hiệu, Luru Hiệp mặc dù không biết lúc nào đột phá, chỉ cần đột phá chính mình mỗi ngày được hồi đoái giá trị cũng có tăng lên, đồng thời sẽ xuất hiện cái gì tân quyền hạn, Luru Hiệp cũng không biết, nhưng là tuyệt đối hội gia tăng thực lực của chính mình, đây cũng là không thể nghi ngờ.

Sáng sớm ngày thứ hai, còn không chờ trời sáng, Luru Hiệp cũng đã đứng dậy, hôm nay đã cùng Điền Phong hẹn xong muốn dò xét phòng thủ thành cùng các nơi trạm gác, đồng thời cũng phải đi thăm viếng ngoại lai Thôn. dù sao nếu muốn vững chắc ngoại lai thôn nhân Tâm, thì nhất định phải dần dần để cho bọn họ đem Lư Giang cho rằng quê hương mình. trên thực tế muốn cho cổ nhân đem một cái xa lạ địa phương coi là quê hương mình như thể thân cận kia là không có khả năng, Luru Hiệp cũng chỉ có thể tận lực làm như thế. cho nên, đối với ngoại lai Thôn lưu dân, cho tới bây giờ đều là nhượng Điền Phong hạ đánh khí lực đối với hoàn cảnh chung quanh tình tiết cùng nhà chất lượng tiến hành sửa đổi. hết thấy lấy chính tề là đẹp, để cho bọn họ kịp thời bên ngoài tới Thôn, cũng không có cái loại này bị người kỳ thị cảm giác, tận lực để cho xem như ở nhà, mà ngoại lai Thôn thôn dân, phần lớn là trong thành xưởng cùng vụ Công Vụ nông dân viên chủ lực, nhưng là coi như là nửa giai cấp công nhân, chính là văn hóa thiếu chút nữa. bọn họ nếu là chịu có gắng, duy trì chính mình âm no là tuyệt đối không có vấn đề.

Chẳng qua là, Luru Hiệp ngồi xe ngựa cùng Tuấn Du cùng trở về phủ nha thời điểm, lại ở cửa thấy cô gái kia. nữ hài y phục mặc cũng không rắn chắc, cùng này giá rét mùa đông chắc hẳn có vẻ hơi mỗi cái không vào.

Vẫn là một cái kẻ cận hai khóa Anko thô tuyết từ, Luru Hiệp cũng không có còn lại biểu thị, chẳng qua là nhận lấy thô tuyết. Luru Hiệp vốn là tưởng sai người cho nữ hài đưa cái sưởi ấm quần áo, bất quá, đem Luru Hiệp muốn nói lúc, nữ hài đã hốt hoảng chạy mất.

Ngày hôm qua chỉ thỏ tuyết từ, xe ngựa ở trên đường lác lác lúc sau đã không biết xuống tới chỗ nào. Lư Hiệp chỉ có thể nhìn một chút cái này thỏ tuyết, đưa hán bùng vào phủ nha, tiếp lấy thả vào phủ nha nội dừng đạo cạnh một chiếc Thạch cột đèn trên. Tuân Du thấy vậy cũng chỉ là khẽ thở dài một tiếng, liền theo Lư Hiệp tiến vào Đại Đường, mà bây giờ Điền Phong đã sớm chờ ở nơi đó đợi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Thành Đông hỗn loạn

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lư Hiệp đã đến hoàn thành sáu ngày, này sáu ngày không có có một ngày là nhàn rỗi, dù sao có rất nhiều thứ đều cần hán trông nom.

Đồng thời, làm đập nước, kiến thủy lợi phát điện, đều cần Lư Hiệp thân lực thân vi, Lư Hiệp đã vì Lư Giang chuẩn bị một máy công suất tương đối Đại Phát Điện cơ, bởi vì không có điện thật sự là có chút thái không có phương tiện, có rất nhiều thứ hời đoái đi ra, nếu như không có điện thoại tự căn bản dùng không. nếu có thể Lư Hiệp thật muốn trực tiếp hời đoái nhà máy phát điện đi ra, này cũng không phải là không thể, phỏng chừng chỉ có chính mình công pháp luyện đến Đệ Ngũ Tầng, Đệ Nhị Trọng quyền hạn đạt tới thể giới cấp 70% trở lên thời điểm, mới có thể hời đoái có sẵn phát điện trạm. bất quá loại này có sẵn phát điện trạm, không có một chừng trăm vạn hời đoái giá trị đó là đừng nghĩ, so sánh với tự mình tiến tới xây, hời đoái thành bản năng cao hơn gấp bảy tám lần, cũng không biết chính mình lúc nào mới có thể tùy tâm sở dục lấy được hời đoái giá trị.

Bây giờ Lư Hiệp hời đoái giá trị bởi vì Liêu Đông vấn đề, tiêu hao thất thất bát bát, chỉ còn lại cận 300,000, lại vì Lư Giang phối trí một máy máy phát điện, cộng thêm mấy biến thể điện lăm, tổng cộng dùng đi 130,000. đến nay còn dư lại số còn lại 168,000 nhiều. chờ cơ sở thiết thi xây xong, Lư Hiệp sẽ đem công hiến ra đến, bắt đầu Lư Giang điện lực phổ cập lữ trình.

Mặc dù tiêu hao rất nhiều hời đoái giá trị, nhưng là coi là đáng giá, Liêu Đông đã có nhiều chút thành quả, luyện thiết xưởng, mỏ than đá xưởng, xưởng luyện thép đều đã quật khởi, chắc hẳn dùng không bao lâu, Lư Hiệp là có thể thông qua Liêu Đông bản thân tự cung tự cấp mà xưng vương xưng bá. thật phát hiện mình công nghiệp để quốc mơ mộng sẽ không xa. mà Liêu Đông phát triển sở cần thời gian, liền cần cạnh mình tới sáng tạo, chính mình kéo dài càng lâu, chơi đùa vượt rất, Liêu Đông phát triển lại càng tốt, vượt thuận lợi.

Đồng thời, mấy ngày nay, ngược lại lệnh Lư Hiệp kỳ quái, mỗi một ngày cái đó kêu Dương cũng san nữ hài, cũng sẽ chờ tại chính mình cửa cho mình đưa một con thỏ tuyết từ. Lư Hiệp bản muốn mời nàng vào nhà, nhưng là mỗi lần cũng sẽ bởi vì xấu hổ nguyên nhân chạy đi.

Lư Hiệp ngược lại không để ý, bất quá đã nhiều ngày đều chưa có tuyết rơi, trong thành tuyết cũng dần dần không chút tạp chất, không biết không có tuyết, nữ hài sẽ còn đưa chính mình cái gì, ngược lại thoáng lệnh Lư Hiệp có chút hiếu kỳ.

Lại qua hai ngày, Lư Hiệp chính tại trong đại đường cùng Điền Phong đám người bàn làm sao tăng cường thành trấn giữa liên lạc lưới thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên có người chạy ào đi vào.

Chính là tuần thành dự bị Dịch Dân Binh, thấy kia dân binh thét dài hô: "Báo!"

Một tiếng này vừa vắn cắt đứt Lư Hiệp cùng Điền Phong đám người giữa thảo luận, Lư Hiệp thấy kia dân binh tựa hồ rất là vội vàng, trên đầu đã rướm mồ hôi, liền đối với kỳ đạo: "Chuyện gì hốt hoảng như vậy!"

Thấy kia dân binh đầu tiên là mắt nhìn Lư Hiệp, lộ ra chút kính sợ biểu tình, bất quá lại chuyển hướng Điền Phong, Điền Phong gặp dân binh nhìn mình đã nói nói: "Không có quan hệ, có lời cứ nói, nơi này đều không phải là người ngoài!"

Dân binh lúc này mới cúi đầu nói: "Bẩm Thái Thú đại nhân, mới vừa rồi hoàn trong thành bỗng nhiên xuất hiện hỗn loạn, chúng ta tại tuần thành thời điểm, có một cửa tiệm ông chủ tựa hồ bắt một cái tiểu tặc, chúng ta vốn định đi lên hỏi cho ra nhẽ, đem lòng bắt thẩm vấn. nhưng này lúc, bên ngoài thành tới hai người thiếu niên, không giống như là bản xứ cư dân, bọn họ mang theo ba bốn cái tùy tùng, không biết làm sao sinh ra hiểu lầm, không phải nói chúng ta khi dễ nhỏ yếu. vì vậy cùng chúng ta dây dưa đầu. chúng ta Đội một binh lính có mười người đều bị Kỳ đã thương, cho nên tiểu tự tới ngay bẩm báo, hy vọng Điền Phong đại nhân phái người xử lý chuyện này!"

Lư Hiệp đám người nghe xong, Điền Phong liền nói: "Ngô xem chuyện này sẽ để cho Điền Vi phái vài người đi lòng bắt nói rõ chính là, cũng không phải là đại sự, về phần mấy cái Ngoại Thành nhân, đánh làm chúng ta bị tổn thất bốn thành tuần Vệ, quả thật có sở lỗ mất, bắt được hậu một người 10 Trọng, coi như cảnh cáo. không biết công từ ý như thế nào?"

Lư Hiệp nghe xong gật gật đầu nói: "Ta xem tự y theo Nguyên Hạo tiên sinh nói. chuyện này Điền Vi đi liền có thể, chúng ta tiếp tục nghiên cứu thảo

luyện, không cần để ý tới."

Vì vậy Diên Vi liền đứng dậy khoát tay, chuẩn bị đi ra ngoài giải quyết công việc. đúng vào lúc này, Lưu Hiệp tựa hồ chợt nhớ tới chút gì, lập tức nói: "Diên Vi chậm đã!" tiếp lấy hần bỗng nhiên đối với dân binh hỏi "Người nói hai người thiếu niên, có thể hay không cho ta hình dung một chút, bọn họ tướng mạo "

Dân binh lập tức thành thật trả lời: "Kia hai người thiếu niên vượt mười sáu bảy tuổi, một cái ăn mặc nho sinh, nhìn có chút anh khí, lãnh cả người áo da trang phục, ngược lại to con, bất quá lộ ra thô bạo nhiều chút, chính là hần thứ nhất vô lễ tròng chàng tuần Vệ."

Mười sáu bảy tuổi thiếu niên, Lưu Hiệp chiếu theo số vào chỗ ngồi một phen, lập tức nghĩ đến có thể nhân tuyền. vì vậy liền đối với Diên Vi đám người nói: "Xem ra lần này là có chuyện lý thú đến, vừa rồi thảo luận sự tạm thời gác lại, còn sót lại hai cái phương án chúng ta buổi chiều lại thảo luận. Công Đạt tiên sinh cùng Nguyên Hạo tiên sinh hai người tốt nhất có thể ở buổi chiều trước khi cho ta một cái tốt hơn phương án. về phần vừa rồi chuyện, ta cùng với Diên Vi cùng đi!"

Diên Phong cùng Tuần Du nhìn nhau, chẳng biết tại sao Lưu Hiệp như thế, nhưng là Lưu Hiệp nếu muốn đi tự nhiên có hần đạo lý, vì vậy Trần Tứ cũng cùng Diên Phong cùng Tuần Du bái lễ, lập tức đuổi theo Lưu Hiệp bước chân, dù sao cũng là đi theo người phụ xe, vô luận là vùng roi ngựa hay lại là nịnh hót đều là thiếu không hần, làm sao có thể không đuổi theo.

Hoàn thành bên trong thành quy định, là không cho phép trực tiếp giá Mã đuổi theo, Lưu Hiệp đám người nhanh chóng lên xe ngựa, lập tức chạy tới địa điểm xảy ra chuyện cửa đồng thành.

Xe ngựa rất nhanh liền chạy tới xảy ra chuyện nơi, cuối cùng ngừng ở đông đường lớn đường phố rộng rãi thượng, Lưu Hiệp vén lên cửa xe ngựa liêm nhìn một cái trước mặt đều bị nhân ngăn trở, Lưu Hiệp ở trên xe qua loa đánh giá coi một cái. bây giờ đã có ba mươi phòng thủ thành Vệ binh tướng mấy người kia bao bọc vây quanh.

Đám người trung ương, cả người áo da thiếu niên nhìn thềm thường chung quanh, dung mạo anh tuấn trắng nõn, anh khí bất phàm, ở những người bạn cùng lứa tuổi cũng coi là thân hình cao lớn, kiếm trong tay cũng không ra khỏi vỏ, bất quá thiếu niên biết người nhiều cầm chuôi kiếm lại không dùng được dẫn đao, tựa như là có chút không nhìn được sát ý.

Lại thấy kia bên người mặc Nho y, giống vậy anh tuấn người thiếu niên, tay cầm Tam Xích Kiếm phong thiếu niên đáp lời nói: "Bá Phù chớ không thể lỗ mãng sát nhân! mới vừa rồi liền hành sự lỗ mãng, bây giờ lại giết nhân sợ rằng làm Tôn Kiên bá phụ đại sự!"

Kia áo da thiếu niên liếm liếm môi cười nói: "Công Cẩn yên tâm, ta sẽ tận lực nắm chặt lấy tay mình, không Trảm đám này bất nạt kẻ yếu chi đồ!"

Phía sau bọn họ vài tên thân vệ cũng là dựa lưng vào hai người thiếu niên, cảnh giác nhìn về phía chung quanh dân binh. hoàn thành những thứ này Binh đến tư chất hiển nhiên muốn tất còn lại địa phương Binh tư chất muốn khá hơn một chút. mà giữa các nàng, chính che chở một cái nhìn có chút hốt hoảng nữ hài.

Nàng nhìn chung quanh, tựa hồ không thể hiểu được vì sao lại phát sinh như vậy sự.

Lại thấy kia áo da thiếu niên nói: "Người không cần sợ hãi, ta Tôn Bá Phù luôn luôn ghét ác như cừu, tuyệt đối sẽ đưa người bình an cứu ra ngoài!" áo da thiếu niên mặc dù được bao bọc vây quanh, nhưng là đám thức ngược lại làm người ta nhìn với cặp mắt khác xưa, không loạn chút nào.

Bên cạnh Nho y thiếu niên nghe mấy câu nói này, không khỏi lắc đầu cười cười: "Bá Phù a Bá Phù, để cho ta nói người cái gì hay, hay sự chuyện xấu cũng để cho một mình người gánh đi!" dứt lời ánh mắt của hần cũng biến thành vững chắc đứng lên, vì vậy đối với dân binh hô: "Các người có thể nhận biết này hoàn thành Diên Phong, Nguyên Hạo tiên sinh, ngô là Lư Giang nhân Thư Huyền nhân Chu Du, chính là Nguyên Hạo tiên sinh học sinh! thỉnh kêu Nguyên Hạo tiên sinh tới gặp!"

Chỉ thấy dân binh trung truyền ra một người thanh âm nói: "Người nói người là Diên Phu Tử học sinh chính là? vậy người đã thương ta tuần Thành Vệ Binh sổ sách làm sao tính toán rõ ràng, nói cho người biết, coi như là Diên Phu Tử thật sự ở nơi này, hần cũng tuyệt đối sẽ dựa theo hoàn thành luật lệ làm việc! người chờ không phân tốt xấu, quấy nhiễu hoàn thành tuần Vệ chấp pháp, vô luận là có hay không chính xác, đều muốn bị xử phạt!"

Chu Du đám người nghe được thanh âm sừng sờ, thấy vậy thanh âm ung dung thông thả, không hề giống là tuần Vệ nói. nhưng là bây giờ được bao bọc vây quanh lại không thấy đến người ảnh. Tôn Sách cũng là một bộ cảnh giác đáng vẻ nhìn thanh âm tới phương hướng.

"Người nào lén lút lút, vì sao không dám ra mà nói chuyện!"

Đúng lúc này, Chu Du đám người phía trước dân binh bỗng nhiên từ phía sau tản ra, nhường ra một con đường, mà từ tránh ra con đường kia trung, một cái bạch sắc áo khoác ngoài thiếu niên từ trong đi ra, mặt sau là đi theo hai người, một cái cường tráng như Man Ngưu buru hình đại hán, một người khác đảo hiển bình thường. lại thấy thiếu niên chậm rãi đi tới trước mặt bọn họ, dọc theo đường đi, những thứ kia dân binh có nhiều kính sợ biểu tình.

Đúng lúc này, được bảo hộ tại Tôn Sách cùng Chu Du phía sau nữ hài, bỗng nhiên mặt lộ vẻ vui mừng, đang muốn hướng Lưu Hiệp chạy đi, tuy nhiên lại được Tôn Sách ngăn nhận là sợ hãi hành vi, không khỏi đưa ra cánh tay đem nữ hài hộ ở sau lưng nói: "Yên tâm, vô luận gặp phải ai, chúng ta tuyệt sẽ không bỏ người lại!"

Tôn Sách nhìn một chút thiếu niên kia, nhiều mấy phần cảnh giác, liền hỏi "Người là người phương nào?"

Bất quá Chu Du ngược lại một trận suy tư biểu tình, lại thấy Lưu Hiệp xem bọn họ sau lưng nữ hài, không phải là Dương cũng san lại là ai, Lưu Hiệp có

chút hoài nghi, là cái gì lại để cho cô gái này cuốn vào phong ba, nhưng là Lư Hiệp mặt ngoài cũng không có quá qua ải chú nàng ý tứ, chẳng qua là mỉm cười nhìn Tôn Sách phun ra mấy chữ: "Lư Giang Thái Thú, Bá Hòa!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đồi Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Tặc Binh xâm phạm

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bầu không khí chỉ một thoáng phảng phất ngưng kết, Tôn Sách không khỏi lảng lảng, hần không khỏi nhìn về phía bên cạnh Chu Du, lại thấy Chu Du một bộ quả là như thế biểu tình.

Chu Du nhìn một chút Điển Vi cùng chung quanh dân binh, đảo mắt suy nghĩ một chút, trực tiếp cầm trong tay Tam Xích Kiếm vút trên đất, mũi kiếm rơi xuống đất phát ra tiếng leng keng vang. Tôn Sách thấy vậy rất là không hiểu, chỉ thấy Chu Du làm lễ ra mắt nói: "Ngô Chu Du từng văn Lư Giang Thái Thú Bá Hòa công tử, chính là thiếu niên nhập sĩ anh hào, có thể nói Thần Đồng, không nghĩ tới nhưng là so với ta cùng Bá Phù còn tuổi trẻ tài giỏi đẹp trai. mới vừa rồi chỉ là một cuộc hiểu lầm, Chu Du ở chỗ này làm lễ ra mắt."

Chu Du xoay đầu lại xem Tôn Sách liếc mắt, Tôn Sách không khỏi cũng nhìn chung quanh một chút tăng nhiều binh sĩ cùng Lư Hiệp sau lưng Điển Vi, vốn cũng muốn đem Shuriken vút trên đất, nhưng là nghĩ đến sau lưng nữ hài, lại là thế nào cũng không bỏ được chính mình cái giá.

Lư Hiệp đem hết thấy các thứ này nhìn ở trong mắt, tiếp lấy lại nhìn một chút Chu Du sau lưng có chút thấp thòem nữ hài, hần lại lần nữa chuyển hướng Chu Du cười nói: "Chu Công Cẩn! ngô sớm có nghe thấy ta Lư Giang lại ra một cái khoáng thể rất ít năm tài giỏi đẹp trai, thật là dẫn ngô rất là vui vẻ yên tâm. bây giờ vừa thấy, Quả thật không tệ!" tiếp lấy Lư Hiệp lại chuyển hướng Tôn Sách, một bộ trêu chọc giọng, tựa hồ suy tư một chút nói: "Người nọ là, để cho ta suy nghĩ một chút. . người này thiếu niên anh vĩ, ngô Bá Hòa vừa thấy, này một thân Vương Bát Chi Khí đập vào mặt. sẽ không phải là Trường Sa Thái Thú chi tử, Giang Đông Tiểu Bá Vương, Tôn Sách Tôn Bá Phù đi! thật là thất kính thất kính!"

"Người!" Tôn Sách gặp Lư Hiệp giọng nhạo báng, trong giọng nói chính là có nhục chính mình, thực là cảm tức nhìn Lư Hiệp liếc mắt.

Chu Du cau mày một cái, bất quá vừa rồi Lư Hiệp lời muốn nói Giang Đông Tiểu Bá Vương danh xưng là, ngược lại rất là thích hợp.

Lư Hiệp lúc này sừng sộ lên sắc, một bộ thật Chính Thái thủ đại nhân cái giá nói: "Niệm người chờ hai người đều là có danh tiếng, Công Cẩn lại vừa là ngô Huyện Thừa Nguyên Hạo tiên sinh học sinh, ngô lại muốn hỏi một chút nhị vị, người hai người đã thương ta trong thành tuần Vệ, ra sao nguyên do. nếu không có đang lúc chi lễ, chính là bất kỳ Vương Công Đại Thần ở chỗ này, như thường cũng phải ai ta Bá Hòa bản tử!"

Tôn Sách nghe Lư Hiệp lời nói lạnh rên một tiếng nói: "Ngô chỉ nghe văn Bá Hòa công tử Lư Giang tri hạ, pháp chế nghiêm minh, người người làm theo việc công, quan dân hài hòa, lại không ao ước hoàn toàn là tin via hề, đường đường lại giữa ban ngày phát sinh bức này khi dễ thiếu nữ, vẫn còn có mặt mũi như thế có lý chăng sự!"

"Bá Phù!" Chu Du ở bên liền vội vàng kéo lại tức giận Tôn Sách.

Bất quá Lư Hiệp ngược lại không để ý Tôn Sách trùng chàng, liền nói: "Há, nếu Tôn Bá Phù nói như vậy, ta đây Bá Hòa ngược lại là phải nghe một chút, ta tuần Vệ làm sao lần áp dân nữ! người đâu! ai tham dự chuyện này, tới cho ngô nói một chút đầu đuôi!"

Chỉ thấy tuần Vệ chừng nhìn nhau liếc mắt, cuối cùng vẫn là có một mình đi ra mà nói nói: "Đại nhân, tiểu biết đến chuyện này đi qua!"

"Vậy người tự cho Công Cẩn cùng Tôn Bá Phù nói một chút đi!" Lư Hiệp chấp tay nói.

Tuần biện hộ một tiếng dạ nói: "Chúng ta vốn là ở trong thành tuần thành, gặp Dược Phô trước bỗng nhiên tụ tập rất nhiều người, tựa hồ có hỗn loạn, vì vậy liền đi trước xem, nguyên lai là Dược Phô chương quỹ cùng cô bé kia tựa hồ có hơi tranh chấp. gặp nữ hài khóc không ngừng, Dược Phô ông chủ không biết làm sao. chúng ta liền muốn tiến lên hỏi nguyên do chuyện, chỉ nói là đôi câu, này áo da thiếu niên thấy liền xông lên chẳng phân biệt được xanh hồng, đi lên tự một quyền đánh ngã một cái tuần Vệ. chúng ta vốn định đem lòng bắt nói rõ tình huống, nhưng không có lên tiếng đường sống, còn bị thiếu niên này mắng nói chúng ta khi dễ thiếu nữ. mấy cái nhân khí bất quá, tưởng bắt được hần, cuối cùng diễn biến thành loại tình huống này, thật không phải chúng ta sai lầm, vọng Thái Thú đại nhân minh giám!"

Lư Hiệp xem hần, vừa nhìn về phía Tôn Sách cùng Chu Du, Chu Du sắc mặt khá khó xử kham, bất quá Tôn Sách ngược lại lạnh rên một tiếng nói: "Lời của một bên, há có thể nhẹ tin. người có dám kêu thuốc tiệm chương quỹ tới cùng với giằng co!"

Lưu Hiệp cười cười liền nói: "Kia đã như vậy, tự vì Tôn Bá Phù đem thuốc tiệm chường quý mời tới đi!"

Chờ đợi thời gian, Lưu Hiệp rất là thú vị nhìn trước mắt mấy người, một hồi nữa, gặp thuốc chủ tiệm đến, thuốc kia chủ tiệm, đầu tiên gặp Lưu Hiệp trước là một bộ cung kính kinh ngạc đáng vẻ, tiếp lấy lập tức bái lễ nói: "Thảo Dân gặp qua Thái Thú Bá Hòa đại nhân!"

"Ồ? người biết ta?" Lưu Hiệp hỏi.

Thấy kia thuốc tiệm chường quý nói: "Thảo Dân từng tại Bá Hòa đại nhân Sát Lôi Bá kia Gian Tặc thời điểm may mắn mắt thấy Bá Hòa đại nhân tôn vinh, đến nay khó quên. không biết đại nhân có gì phân phó?"

Lưu Hiệp gật đầu nói: "Vừa rồi tranh chấp, người cũng biết, người hãy nói một chút, người từ gặp cô bé này đầu đuôi đi qua đi!"

Kia thuốc tiệm chường quý nhìn một chút đối diện có chút bất an nữ hài, một bộ khó xử đáng vẻ nói: "Là như vậy Bá Hòa đại nhân, ngộ vốn là hôm nay bình thường bán thuốc. cô bé này đi vào mua thuốc, nhưng là trên tay không có tiền, muốn xa thuốc, ngộ gặp Kỳ đáng thương, lần trước cũng đã xa qua nàng một lần! bây giờ lần này, tiền không trả thanh liền trở lại xa, ta này Dược Phô dù sao cũng là vốn nhỏ sinh ý, có thể không chịu nổi loại này giày vò, liền tràn đầy ngoan tâm, làm sao cũng không chịu xa nàng. tiểu cô nương nhưng ở ta trong tiệm khóc lên, lão hủ cũng không có cách nào! không nghĩ tới lại vì vậy đưa tới tuân vệ môn chủ ý, đúng là bất đắc dĩ nhĩ."

Tôn Sách nghe một chút nhất thời biến sắc, không khỏi quay đầu nhìn về phía nữ hài, nữ hài gặp ánh mắt của hắn nghiêm nghị, nhất thời không nói ra được lời nói, tiếp lấy lại thấp thòm nhìn một chút Lưu Hiệp. lại thấy Lưu Hiệp mỉm cười nhìn nàng, tiếp lấy lộ ra bản thân sáng bóng đưa tay hướng nữ hài, cũng như ngày đó Lưu Hiệp hướng nàng đưa tay ra như thế. nữ hài thấy vậy, sắc mặt không khỏi chuyển buồn làm vui, Tôn Sách thấy biến hóa này, sắc mặt khá khó xử kham. nữ hài nhất thời hướng Lưu Hiệp đi hai bước, đang muốn vượt qua, tuy nhiên lại gặp bên người Tôn Sách ánh mắt 1 kiên, lộn lại đối mặt Lưu Hiệp, đưa tay đem nữ hài cản lại.

Chu Du cau mày nói: "Bá Phù, người đây là muốn làm gì?"

"Ta chỉ biết là, ta nhìn thấy chính là mấy cái tuân Vệ đồng thời khi dễ một cô gái, còn lại, ta Tôn Sách hết thấy mặc kệ! ngộ là Trường Sa Tôn Sách, khỏi để người khác bắt được làm nhục!" Tôn Sách dù sao bây giờ còn trẻ khí thịnh, chính là hăm hở ai cũng không phục tuổi tác, thấy hắn mặt đầy kiên nghị, mặt mũi lạnh lùng ngược lại có vài phần bá chủ hình thức ban đầu.

Chu Du không khỏi cười khò lắc đầu một cái, bất quá tiếp lấy cũng thay đổi vì kiên nghị nói: "Thật bất người không có cách nào bắt quá ta người chính là huynh đệ kết nghĩa, ngộ khởi có thể cho người một người đảm đương!" dứt lời, dưới chân khều một cái, kia vút trên đất Tam Xích Kiếm phong lập tức lại lần nữa hồi đến tay.

Lưu Hiệp nhìn khí thế kia biến hóa, súc thế đãi phát thật giống như đại chiến mở màn, tự mình rút thành Boss hình ác nhân, Lưu Hiệp một bên vỗ tay vỗ tay, một bên lắc đầu tiếc nuối nói: "Nguyên lai đây cũng là người ta gọi là thiếu niên anh hùng Tôn Bá Phù cùng Chu Công Cẩn thành tự, hôm nay ta Bá Hòa thật là mở mang hiểu biết! cực kỳ thất vọng. nếu hai vị phải đi, ta cũng không ngăn nhị vị, tự động rời đi là được!"

"Người!" Tôn Sách nhìn thềm thường Lưu Hiệp, mặt đầy tức giận, Chu Du mặc dù sắc mặt không được, nhưng là còn biết phân tặc, vì vậy liền kéo Tôn Sách nói: "Chuyện này là chúng ta bất lễ ở phía trước. Bá Phù thẹn thùng muốn quấy rối nữa, chẳng phải làm bá phụ đại sự!"

Tôn Sách lạnh rên một tiếng, liền muốn kéo nữ hài cổ tay rời đi, Chu Du cau mày một cái, cuối cùng hướng Lưu Hiệp liếc mắt nhìn, đi theo hắn cùng rời đi.

Đang định hai người muốn rời đi, trước mặt tuân Vệ bởi vì Tôn Sách đã thương bọn họ đồng bạn sự, không chịu cứ như vậy thả bọn họ đi. liền ngăn cản tại trước mặt bọn họ. Tôn Sách nhìn thềm thường kia tuân Vệ liếc mắt, hét: "Tránh ra!"

Lưu Hiệp khoát tay một cái nói: "Cho Tôn Bá Phù nhường đường!"

Hai bên tuân Vệ rất là không hiểu, không khỏi nói: "Đại nhân, người này đã thương nhiều như vậy tuân Vệ, làm sao có thể cứ như vậy bỏ qua cho hắn!"

Lưu Hiệp nói: "Đã thương tuân Vệ, tự có ta Bá Hòa phụ trách, các người nhường đường là được!"

Tuân Vệ có chút không cam lòng, bất quá cuối cùng vẫn là tránh ra tới. Tôn Sách lạnh rên một tiếng, liền kéo nữ hài cổ tay liền muốn đi, bất quá đúng lúc này, nữ hài bỗng nhiên quay đầu khát vọng liếc mắt nhìn Lưu Hiệp, không biết lấy ở đâu khí lực, giùng giàng cõi ra Tôn Sách cổ tay. trực tiếp hướng Lưu Hiệp chạy đi. chạy tới nữ hài tại Tùng cõi trong nháy mắt phảng phất giải phóng một dạng tiếp lấy nàng tròn Lưu Hiệp sau lưng, kéo Lưu Hiệp ông tay áo, có chút cảnh giác nhìn về phía Tôn Sách cùng Chu Du.

Tôn Sách thấy vậy, kinh ngạc tột đỉnh, hắn nhìn một chút nữ hài khuyết Norah đến Lưu Hiệp ông tay áo, nhất thời trong đó ngũ vị đều đủ.

Hắn muốn nói cái gì, bất quá lúc này, Chu Du lại liếc hắn một cái, hướng hắn lắc đầu một cái. Tôn Sách chỉ thật không cam lòng quay đầu chuẩn bị tạm thời rời đi.

Đúng lúc này, bỗng nhiên bên ngoài chạy tới một đội nhân mã, một đường hấp tấp, mang theo một đạo bụi mù. Lưu Hiệp không khỏi cau mày, Tâm Trung Chính nghi vẫn đây là từ nơi nào người tới.

Này đội nhân có bốn năm kỵ, đều là hướng cạnh mình chạy tới. hoàn thành là nghiêm cấm bằng sắc lệnh trong thành cưỡi ngựa, có thể cưỡi Mã chỉ có hai loại khả năng, một loại là thật có việc gấp, một loại khác tình huống chỉ có không phải là bốn thành nhân tài sẽ làm như vậy.

Lưu Hiệp từ xa nhìn lại, sắc mặt lạnh lùng, vì vậy cho Diên Vi một cái ánh mắt. con ngựa kia đội cực nhanh hướng bên này chạy tới, Diên Vi bước dài xông lên, trực tiếp vượt qua Tôn Sách cùng Chu Du, hai người có chút kinh ngạc nhìn nhịp bước khỏe mạnh Diên Vi, bởi vì đem Diên Vi ở bên cạnh họ đi qua lúc, bọn họ tài có thể chân chính phát hiện hán tử này là biết bao khỏe mạnh, bọn họ còn chưa thấy qua như thế hổ tướng.

Lại thấy Diên Vi trực tiếp nghênh đón đội ngựa xông lên, tiếp lấy nhắm ngay vọt tới ngựa cổ, Mãnh động vào, Diên Vi nổi giận gầm lên một tiếng, kia thất tảo hồng tuần mã tại tiếp xúc Diên Vi một sát na kia, lại bị Diên Vi Trung lực trực tiếp đánh về phía bên cạnh ngã quỵ. Diên Vi ổn định thân hình, hung hăng kéo ngựa gãy cương, dùng sức kéo một cái, thẳng đem ngựa lôi trở lại. mà lập tức người lại ngã nhào một cái mới ngã xuống đất. còn lại kỵ binh cũng bởi vì Diên Vi uy thế mà dừng lại. mọi người thấy vậy đều xôn xao, người nào gặp qua lấy sức một mình đối với kháng chiến Mã Trung lực!

Chỉ thấy người kia thân thủ cũng coi như khỏe mạnh, trên đất lộn một vòng chỉ hậu, liền bò dậy quay đầu hướng Diên Vi quát lên: "Ngô là Lưu Giang Thái Thú Bá Hòa tri hạ tiểu kỵ truyền lệnh, ngươi là người phương nào, trể nãi Thái Thú đại sự, ngươi dám đương nổi sao!"

Nhưng là, đội hán thấy Diên Vi lúc, nhất thời sững sờ, tiếp lấy lập tức kịp phản ứng nói: "Là Diên Vi đại nhân!" người kia kinh ngạc, lập tức dập đầu nói: "Tại hạ không biết Diên Vi đại nhân ở đây, mong rằng đại nhân chuộc tội!"

Diên Vi cũng không trách thẳng tiếp tục hỏi "Ngươi chờ vì sao sự vội vàng như vậy? chẳng phải gặp công tử xe ngựa ở phía trước!"

Người kia nghe một chút không khỏi vì lảng, tiếp lấy liền thấy bên kia tuần Vệ chen chúc phương hướng, bất quá bởi vì ngăn che Tịnh không nhìn thấy Lưu Hiệp, chỉ có thể cúi đầu báo cáo: "Chuyện này cấp bách vọng đại nhân chuộc tội, ngô trạm gác phải đến An Phong Huyện truyền báo. có đại đội Hoàng Cân dự đảng nhập cảnh hoạt động, cướp đoạt An Phong Huyện mấy cái thôn, bây giờ hướng Đại Biệt Sơn chạy thật nhanh. mong rằng Diên Vi đại nhân, mau báo biết Thái Thú."

Diên Vi thấy vậy nghe xong ngược lại ngược lại có một chút hưng phấn nói: "Hoàng Cân Đảng! tôi vừa vặn, ha ha ha ha, bây giờ tay thuận ngựa, cả ngày được Diên Phu Tử giáo huấn chiến pháp, bức bối ra cái chym rồi, bây giờ rốt cuộc có Trương đánh!"

Diên Vi đi lập tức trở về, đem nguyên thoại nói cho Lưu Hiệp, người ở chung quanh nghe đều có một chút lộ vẻ xúc động, bất quá Lưu Hiệp ngược lại không có thay đổi gì, nhưng Lưu Hiệp phát hiện tại Diên Vi nói Hoàng Cân Quân thời điểm, nữ hài tựa hồ có hơi khác thường, như là phá lệ sợ hãi.

Chu Du cùng Tôn Sách còn chưa đi, cũng nghe được tin tức này, Lưu Hiệp nhìn mặt mũi không chừng hai người bỗng nhiên nghĩ đến một cái không tệ chủ ý, tiếp lấy đối với không đi hai người nói: "Hai vị đều là do Thế như một thiếu niên anh hào, đã là anh hùng, coi như vì đại hán hiệu lực tận trung, kiến công lập nghiệp! ta nói có đúng không?"

Tôn Sách hừ lạnh không đáp, Chu Du nhìn một chút Tôn Sách, chỉ có thể thay đáp: "Tự nên như vậy!"

"Bây giờ nghe có Hoàng Cân Quân rối loạn tin tức, không biết nhị vị tác cảm tưởng gì? Bá Hòa có suy nghĩ một chút pháp, nguyện may mắn mời hai vị thiếu niên anh hùng cùng ta Bá Hòa cùng thảo Hoàng Cân phản tặc làm sao?"

Tôn Sách vốn định quả quyết cự tuyệt, có thể đúng lúc này, Chu Du lại kéo hán đạo: "Nếu Bá Hòa Thái Thú cố ý mời, trừ diệt phản tặc chính là ta đại hán con dân phải làm việc, ngô hai người tự mình hiệu lực. ta nghĩ rằng Bá Phủ định cũng định cùng ta cũng như thế tác tưởng!"

Tôn Sách thấy vậy sững sờ nói: "Công Cẩn đây là làm chi?"

Lại thấy Chu Du thấp giọng nói: "Bá Phủ nghe ta một lời, có người tốt nơi!" Tôn Sách từ khi gặp Chu Du, hai người liền nhất phách tức hợp, Chu Du thường thức Tôn Sách hào sảng anh dũng, Tôn Sách thường thức Chu Du đa trí. mà Tôn Sách rất nhiều chuyện thượng thua thiệt, đều là Chu Du hỗ trợ giải quyết, lần này, hán đề nên bất mãn trong lòng, ngược lại muốn nhìn một chút Chu Du muốn làm cái gì. vì vậy liền cũng không đáp mang đến ngầm thừa nhận.

Lưu Hiệp cũng không ở ý Tôn Sách bất mãn, đại độ cười nói: "Đã như vậy, ngô đánh dẹp phản Tặc Quân trung, lại nhiều hai vị thiếu niên anh hào gia nhập, chắc hẳn không dùng ra Bình, phản tặc sẽ tự nhượng bộ lui binh!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hiệp Tam Quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: chờ xuất phát

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Nghe có Hoàng Cân Tặc xâm phạm biên giới tin tức, Lưu Hiệp tâm lý ngược lại hưng phấn, lần này hắn dự định tự mình mang theo chính mình thành lập đội ngũ thảo tặc, đồng thời lần này chinh phạt nhập cảnh Hoàng Cân Quân cũng sắp tặc vì chính mình bộ đội đặc chủng thực chiến diễn luyện. bây giờ Tào Tháo cũng không biết lúc nào có động tĩnh, chính mình tạm thời không cần lo lắng, dứt khoát chính mình liền dẫn đội thực chiến một lần.

Trước khi đang rầu không có địa phương luyện binh, Thượng Thiên thật không ngờ hậu đãi chính mình, vẫn thật là an bài cho mình cái tốt đối thủ. tự luyện binh mà nói, huấn luyện lợi hại hơn nữa, không có đi qua chiến sự, chưa từng thấy qua Huyết Binh, đều không phải là hảo binh. mà Hoàng Cân Đảng đúng lúc là một không tệ đối tượng huấn luyện, bởi vì Hoàng Cân Đảng nhân nhiều hơn nữa cũng là nông dân vũ trang, cùng bộ đội chính quy kém không chỉ một điểm, cũng chính là một Sơn Tặc thô phi cấp bậc. chính bởi vì, trái hồng chọn trước mềm mại bóp, từ từ cho bộ đội đánh ra tinh thần, tinh thần đến một cái vị, sau này coi như thật gặp phải kẻ địch mạnh mẽ, cũng có thể bình tĩnh, chưa từng có từ trước đến nay.

Lưu Hiệp biết thời biết thế, mời Tôn Sách cùng Chu Du đến chính mình phủ đệ ở tạm, mặc dù Tôn Sách rất là không tình nguyện, nhưng vẫn là được Chu Du đám kéo đi qua. bởi vì không biết Chu Du là tính toán gì, Tôn Sách không thể làm gì khác hơn là nghịch tính tình phối hợp.

Hai người bây giờ đều là còn trẻ khí thịnh, Chu Du nhìn nếu so với Tôn Sách già dặn chút. mặc dù Tôn Sách đối với Lưu Hiệp chính mình tựa hồ phá lệ bất mãn. nhưng Lưu Hiệp dù sao là người của hai thế giới, như thế nào lại đem chút chuyện nhỏ này để ở trong lòng. huống chi hắn cũng có thể nhìn ra, vì sao Tôn Sách đối với chính mình bất mãn.

Mà lúc này được Lưu Hiệp cùng mang tới phủ nha Dương cũng san, tự có vẻ hơi đứng ngồi không yên, một chút chuyện nhỏ tổng có thể đưa nàng từ chỗ ngồi sợ đứng lên. đối với cái này cái một mực có vẻ hơi xấu hổ nữ hài, Lưu Hiệp tạm thời đưa nàng an trí tại phòng mình nội, hơn nữa phái người đi bắt nàng cần được liệu. cho dù là hỏi được liệu, Lưu Hiệp cũng là hỏi nhiều lần, nàng mới chịu tự nói với mình, nữ hài vừa rồi hướng hắn chạy tới như vậy đúng khí phách phát quét một cái sạch. đội bắt được thuốc, nữ hài nói cái gì cũng không chịu ở lâu, Lưu Hiệp cũng không cách nào phân thân trông nom nàng, liền tùy theo nàng đi.

Lưu Hiệp lập tức nhượng Điền Vi thông báo chính mình đặc chủng doanh chuẩn bị xuất chiến, hơn nữa từ kỳ binh doanh lựa ra ba ngàn người đến, cùng xuất chiến, dù sao cũng là phải luyện Binh, mặc dù Lưu Hiệp có lòng tin chỉ dùng đặc chủng doanh liền đem Hoàng Cân Tặc làm ước lượng, nhưng là, đặc chủng doanh ăn thịt, canh cũng hầu như phải có nhân uống mới đúng, nhưng nếu như toàn bộ mang vạn người lời nói, Lưu Hiệp lại được vì tiết kiệm Quân Phí cân nhắc, hơn nữa Điền Phong lão gia cứng ngắc là sẽ không đồng ý, Lưu Giang đang đứng ở phát triển lên cao kỳ, không nên quá nhiều liên quan đến chiến sự, nếu như khả năng, hắn thậm chí hy vọng Lưu Hiệp chỉ đem đến đặc chủng doanh bỏ tới đủ. dù sao một ngàn đặc chủng doanh, ám sát, sức chiến đấu, tổng hợp tư chất chung vào một chỗ có thể có thể so với mấy chục ngàn bộ đội. coi là Lưu Hiệp lời nói, kia một ngàn đặc chủng doanh cộng thêm Điền Vi cùng Lưu Hiệp cùng Tuân Du, mặc dù ít người uy thế không cao, nhưng cùng một trăm ngàn bộ đội tác dụng trên căn bản là ngang hàng.

Hoàn thành hậu Uyển phủ nha, Lưu Hiệp đem Tôn Sách cùng Chu Du hai người tạm thời an trí ở chỗ này. bên trong viện, Tôn Sách không cam lòng đem một cái tuyết bao đá về phía một bên, tiếp tục trong tay cầm kiếm, hàn quang chợt lóe liền một chút đem chân trước 1 khối Thạch Đầu đơn xin từ chức hai nửa, nhưng là vẫn không hết hận, lại vừa là một trận đâm loạn, thẳng đem Thạch Đầu chém thành khối vụn. Tôn Sách vừa nghĩ tới trước khi sự, phần kia lúng túng liền nhượng hắn cái này Giang Đông Tiểu Bá Vương diện mục không ánh sáng.

Nhưng là, một bên ngồi ở trong đình Chu Du ngược lại có nhiều thú vị nhìn hắn, nhìn một chút không khỏi bật cười.

Tôn Sách nghe một chút, nhất thời quay đầu có chút bất mãn nhìn về phía Chu Du nói: "Công Cẩn lại còn cười được, chẳng lẽ là xem vì huynh mặt ném còn chưa đủ sao? huống chi Công Cẩn mới vừa rồi nói, làm như vậy đối với chúng ta mới có lợi. người ngược lại nói ra cái như thế về sau, nếu không có thích hợp lý do, ta ước chừng phải chính mình rồi đi!"

Chu Du lắc đầu một cái, nụ cười không giảm đi lên phía trước, vỗ xuống Tôn Sách bả vai nói: "Tôn Bá Phủ sự rộng lượng, ta Công Cẩn hay lại là hiểu được. ta xem Bá Phủ ngược lại là không có đi, cũng không muốn đi! mà Bá Phủ khí, không ở mất thể diện hay không."

"Ồ? vậy cũng được kỳ quái, Công Cẩn nói là vì sao?" Tôn Sách cau mày nói.

Chu Du cười nói: "Bởi vì Bá Phủ chi tâm, là đang ở ý trước khi cô nương kia."

Tôn Sách nghe một chút, nhất thời có chút che giấu nói: "Công Cẩn lời này hiểu thế nào, ngộ đại trượng phu, chí tại thiên hạ, làm sao có thể vì nhi nữ tình trường mà giận dữ!"

"Sai vậy! yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, thích cô gái có gì khó tả, thích liền là ưa thích, thần nhiên không sợ chính là đại trượng phu nên làm, nhi nữ tình trường lại có gì không được, nếu không có nhi nữ tình, lấy được thiên hạ chẳng phải cũng nhàm chán không thú vị? không biết Bá Phủ đối với cô bé kia ấn tượng làm sao?" Chu Du rất là đại khí nói.

Tôn Sách suy nghĩ một chút, cuối cùng ngồi xổm xuống, nhặt lên trên đất Thạch Đầu, một bên vuốt vuốt 1 vừa hỏi tường nói: "Chẳng biết tại sao, ngộ thấy nàng cùng ngày thường thấy nữ tử so sánh, thật giống như nhiều mấy phần trong suốt tựa như, đầu tiên nhìn thấy hắn, trong lòng tự không khỏi không thoải mái, mong muốn nàng ôm vào trong ngực bảo vệ! người nói là ta thật thích nàng?"

Chu Du cười nói: "Không là ưa thích vậy là cái gì có thể cho người Tôn Bá Phủ được ta kéo đến nơi này tới? không là ưa thích, tại sao người có chấp như vậy lúc ấy nhất định phải mang nàng đi?"

Tôn Sách suy nghĩ một chút, cuối cùng thở dài nói: "Coi như là thì như thế nào, người chẳng phải gặp hôm nay, cô bé kia cũng không biết cùng gia Lưu Giang Thái Thủ Bá Hòa là quan hệ như thế nào, hôm nay thấy một màn kia, ta đây tâm lý thật cảm giác khó chịu Nhì!" hắn nghĩ tới nữ hài kéo Lưu Hiệp ống tay áo lúc khuyết dạ biểu tình tự tâm lý phạm lỗi, hận không được tìm món đồ hung hăng vung hơn mấy quyền.

"Đây chính là ta tại sao mang Bá Phủ tới đây nguyên nhân!" chỉ thấy Chu Du đi tới Tôn Sách bên cạnh nói: "Nhược không tới đây trong, làm sao có thể tra ra nữ hài lai lịch, ngộ bây giờ ngay cả nàng họ quá mức tên ai cũng không biết, cũng không biết nàng như thế nào lịch, nếu là cứ như vậy đi, ai tới giải trừ ta Bá Phủ huynh trưởng nỗi khổ tương tư?" tiếp lấy hần lại hạ thấp giọng tiếp tục nói: "Huông chi, chớ quên Tôn Kiên bá phụ nhiệm vụ! này Lư Giang chính là phi nhiều bát ngát nơi, Tôn Kiên bá phụ há là một mực cam nguyện làm chính là Trường Sa Thái Thú người? Đồng Trác loạn Chính, thiên hạ nhất định là muốn loạn, bá phụ đem tới chắc chắn thừa dịp loạn Bắc thượng tìm thời cơ làm một phen sự nghiệp, mà bây giờ Bắc thượng có thể đặt chân nơi, trừ Giang Hạ chính là Lư Giang, này 2 địa đều có thể trở thành Bắc thượng cầu nhảy.

Bây giờ Lư Giang như thế đầy đủ sung túc phi nhiều, bá phụ nếu là có thể lấy được Lư Giang, tự có nhất định sức lực. Lư Giang tiền nhiệm Thái Thú Lục Khang, cùng Giang Hạ Quận nhanh tới giao hảo, lưỡng địa đồng khí liên chi, hơn nữa Lục Khang cầm binh đề cao thân phận, đặt tới vào một trăm ngàn bộ đội, thế nhân không thể tùy tiện động. nhưng là bây giờ, đường đường Lục Khang, lại chẳng biết tại sao được một cái mười mấy tuổi con nít thay thế, hơn nữa cắt giảm quân đội, mặc dù phát triển Lư Giang có công, nhưng là không thể nghĩ ngờ thái quá Thiên thật, Quân Lục còn thiếu rất nhiều cường đại. cùng lúc đó Lục Khang tử, đoạn Giang Hạ cùng Lư Giang quan hệ, bây giờ chính là lấy Lư Giang thời cơ tốt. chúng ta lần này tới, tác dụng lớn nhất, chính là trộn lực tại Lư Giang nhiều ở ít ngày, toàn diện hỏi dò Lư Giang tình huống cùng Quân Lục, mà đợi ngày sau sinh biến! đến lúc đó, nhược Tôn Kiên bá phụ có thể lấy Lư Giang mà thay thế, kia Bá Phủ lo gì không thể lấy 1 chính là nữ tử!"

Tôn Sách nghe một chút, nhất thời sáng tỏ thông suốt, vì vậy lập tức thấp giọng nói: "Không hổ là Công Cẩn, lần này trí mưu, chính là những thứ kia tên khắp thiên hạ mưu sĩ cũng so ra kém, có khả năng cùng Trương Lương Hàn Tín sánh vai!"

"Bá Phủ chớ khen lắm, ngộ Chu Du chẳng qua chỉ là vì ngô chi huynh trưởng giải quyết nỗi khổ tương tư thôi, tại sao Hùng Tài Đại Lược, cùng Trương Lương Hàn Tín, cũng là chênh lệch xa rồi! ngược lại Bá Phủ chi dũng, đem tới chắc chắn vượt qua Tôn Kiên bá phụ, thành tựu Đế nhất Vương Hâu cũng như thế chỉ bất thể công lao sự nghiệp!"

Một phen thổi phồng nhau, hai người nhìn nhau, nhất thời lắc đầu cười to.

Lại qua một ngày, khí trời phá lệ quang đăng, sáng sớm, ngoại lai trong thôn tổng có lộ ra chẳng phải yên lặng, bởi vì ngoại lai Thôn phần lớn đều là đám công nhân viên, buổi sáng cần phải dậy sớm chuẩn bị bữa ăn thực, đợi ăn rồi bái ăn hậu liền lục tục vụ công tới. ngoại lai Thôn hoàn cảnh là phá lệ chỉnh tề, đường đạo hoa điền, mặc dù bây giờ chính trị trời đông giá rét vô hoa vô thảo, có thể vẫn có thể khiến người ta tưởng tượng đến đến mùa hè, nơi này sẽ là như thế nào một phen thịnh vượng phồn vinh.

Bây giờ hoàn thành đang không ngừng xây dựng thêm trung, Lưu Hiệp dự định phân biệt tại hoàn thành bốn góc, xây 4 tọa Vệ Thành liên tiếp, làm phòng thủ chi dụng, mà ngoại lai Thôn cũng sắp từng bước bị băng bó dung tại hoàn thành. bây giờ hoàn thành kích thước nhiều nhất trong thành có thể chứa hai trăm năm chục ngàn nhân binh thường ở. Lưu Hiệp dự định ở trong thành xây nhiều tầng khu dân cư đồng thời, tận lực đem hoàn thành xây dựng thêm thành có thể cùng Lạc Dương sánh bằng thành lớn, ít nhất cũng phải có thể chứa 80 đến một triệu người mới được. như vậy chỉ là dựa vào số người oai, cũng đủ để cho rất nhiều người chùn bước. sở dĩ Lư Giang hội kiến thiết thuận lợi, chính lệnh thông suốt, pháp chế nghiêm minh, vẫn là phải quy công cho Lưu Hiệp chính trị sách lược. Lưu Hiệp ngoài mặt sùng bái Nho Gia sĩ tộc, nhưng trên thực tế Lưu Hiệp hành động, chọn lựa các biện pháp trên căn bản là đề cao nông dân công nhân dân nghèo địa vị, mà trong tối diệt tuyệt Lư Giang Đế nhất sĩ tộc thổ hào, hơn nữa hết sức tương sĩ Tộc để lại bầu không khí bài trừ.

Từ Lưu Hiệp tại Lư Giang dùng người cũng có thể thấy được, trừ từ Lạc Dương mang đến Tuân Du, còn lại trên căn bản đều là hàn môn xuất thân, hần tận lực Duy Tài Thị Cử, trước từ Lư Giang một quận làm lên, từ từ phát triển. mặc dù Lưu Hiệp biết đây là thuộc về nghịch lịch sử dòng lũ lên cách làm, nhưng là ai có thể nói lịch sử tự nhất định sẽ là bị sĩ tộc cấp bậc thay thế, chỉ có thể nói sĩ tộc môn sáng tạo chính bọn hần lịch sử. mà Lưu Hiệp cũng phải sáng tạo chính hần lịch sử, bây giờ dung hợp là không có khả năng, dù sao đây là đi qua mấy trăm năm nổi lên tạo thành kết quả, nếu không thể dung hợp, vậy thì hung hăng đem loại này sĩ tộc phong giẫm ở dưới chân.

Dù sao cũng phải mà nói phát triển tạm thời là thuận lợi, về phần sau này thế nào, còn phải đi một bước xem một bước, ai cũng không bảo đảm, thật không ra ngoài dự liệu.

Đem ngoại lai trong thôn vụ các công nhân đi hết hậu, có một nơi trong nhà khói bếp lại vẫn lượn lờ thượng Đăng.

Nếu như người tiến vào trong nhà, sẽ gặp người được nhân nhậ thuốc đông y mùi, nhóm lửa trước, một cô gái không ngừng bận rộn, tựa hồ có hơi hốt hoảng, thuốc nước tại trong cái hũ phát ra ừng ực âm thanh, hơi nóng không ngừng thượng Đăng đến, nữ hài nhìn lọ sành thượng hơi nóng hơi ngẩn người. nàng trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn, nhiều mấy cái hắc hôi vết tích, trên tay cũng nhiều mấy giờ được nóng đỏ vết tích, nhưng lại hồn nhiên không cảm giác.

Nữ hài nhìn chăm chăm Thanh Yên, phảng phất thấy cái gì, không để cho nàng do nhớ tới cái kia duỗi hướng mình trắng nõn thủ, cùng với người thiếu niên kia mỉm cười. không biết tại sao, kia mỉm cười như là tổng có thể làm cho nàng tâm lý âm áp lên, nhất là nghĩ đến chính mình trước khi cách làm, nàng cũng không biết nàng này là thế nào.

Ấm áp ánh lửa chiếu đến nàng khuôn mặt nhỏ nhắn, không biết là bởi vì ánh lửa ấm áp hay lại là cái gì khác, nàng cảm giác chính mình khuôn mặt nhỏ nhắn, tựa như là có một chút nóng lên, đúng lúc này cúi đầu đốt nổ tung thanh âm, đưa nàng từ trong trầm tư kéo trở về.

Tiếp lấy lập tức nhớ tới lọ thuốc thuốc đông y đã rán được, nàng vội vàng cho lọ thuốc đổ lên nắp, cầm lên gạo hương lọ thuốc cầm trên tay tưới nhiều chút nước lạnh, đợi không có bốc hơi âm thanh, lại dùng ướt giẻ lau cẩn thận từng li từng tí đem thuốc nước đảo ở bên cạnh trong chén.

"Uống thuốc này, mẫu thân nhất định sẽ được!" nữ hài bụng ấm áp chén nhỏ từ tốn nói. tiếp lấy vội vàng hướng nhà lớn chạy đi.

Đợi nữ hài vào nhà lớn, một hồi nữa, tựa hồ nghe được cũng không phải là uống thuốc thanh âm, lại tựa như là có chút phân tranh làm ồn, tiếp lấy một cái sắc mặt trắng bệch phụ nhân điên cuồng nữ hài lui ra ngoài cửa, kia chén thuốc cũng từ không trung ném bay ra ngoài cuối cùng trừ trên đất, phát

ra một tiếng tiếng vỡ vụn vang.

"Mẫu thân" nữ hài nhìn phụ nhân kia, như là có không nói hết ủy khuất, đây cũng không phải là lần đầu tiên, mặc dù lần này phá lệ kịch liệt, nàng cũng chỉ là cúi đầu đứng ngẩn ở nơi đó.

Phụ nhân kia chỉ nữ hài lạc giọng hô: "Đi ra ngoài, ngươi còn quản ta làm chi! ngươi Tặc Tử cha đã bị bắt! bây giờ hân đã chết, ngươi biết ta lái nhiều Tâm sao? ta hận không được tận mắt nhìn thấy hân chết! bây giờ ta rốt cuộc có thể giải côi! ban đầu sinh ra ngươi cái này Nghiệt Chúng, là vì có thể sống được, không chịu những người khác khi dễ. bây giờ rốt cuộc trốn ra được. chúng ta tự không bao giờ nữa là cái nữ, ngươi thích nơi nào liền đi nơi nào. ngô lại cũng không muốn thấy ngươi! ", dứt lời liền ho khan.

Nhìn đàn bà kia ho khan, nữ hài muốn lên đi làm chút gì. lại bị phụ nhân kia đẩy ra, tiếp lấy đại vừa đóng cửa liền đem mình khóa, chỉ còn dư lại cái đó về mặt sa sút nữ hài đứng ở nơi đó.

Nàng con mất Hồng Hồng cũng không có lập tức rơi lệ, từ khi đi tới nơi này, loại sự tình này đã không phải lần thứ nhất phát sinh.

Đúng lúc này, đột nhiên Môn lần nữa mở ra, nữ hài hơi ngẩn ra, như là cho là phụ nhân quay về, có thể nàng kích động, đối lấy chẳng qua là phụ nhân lạnh lùng ánh mắt cùng một cái màu xám mù mịt bọc quần áo, tiếp lấy Môn rầm một tiếng, lần nữa đóng chặt

Trong phút chốc, nữ hài phảng phất mất đi Hồn một dạng chẳng qua là vô ý thức chậm rãi nhặt lên bọc quần áo, sa sút đi tới chén thuốc bể Liệt Địa phương, ngồi chồm hổm xuống, một chút xiu đem mảnh vụn nhặt lên, cho dù mảnh vụn cắt đứt tay cũng hồn nhiên không cảm giác. nước mắt rốt cuộc không ngừng được, rơi xuống tại sử vụn mảnh nhỏ thượng, lật lên một đoàn nước. nàng như là tự nhủ: "San nhi, chỉ là không muốn lại mất đi thân nhân mà thôi chỉ là muốn được nẫu thân công nhận mà thôi. . có lỗi sao" nữ hài vô lực ngồi xôm ngồi ở chỗ đó, nàng một mực yên lặng mặc cố gắng, hết sức biểu hiện kiên cường một mặt, bây giờ cuối cùng cũng không nệm được nữa

Đúng lúc này, hoàn thành phương hướng bỗng nhiên truyền tới một trận tiếng la giết thanh âm, bên ngoài thành có chút bụi mù cuộn cuộn. nàng mê mang nhìn hướng cửa thành. hướng cửa thành có người kia, nàng nhớ hôm nay hân là người kia nói ra chiến Hoàng Cân Quân thời gian.

Nữ hài chợt nhớ tới một chuyện, nàng từ vải xám trong cái bọc bay vùn vụt, lại phát hiện chuỗi này mũi tên ngắn cùng ngọc chất lệnh bài đều tại, nàng nhìn cái đó ngọc chất lệnh bài, yên lặng thì thầm: "Hoàng Cân Quân "

Kia tiếng la giết như là để cho nàng quyết định cái gì. nàng lấy dũng khí, lau đi trên mặt nước mắt, một lần cuối cùng quay đầu nhìn về phía nhà lớn phương hướng, cúi đầu bái thi lễ, tiếp lấy liền ánh mắt 1 kiên, cũng không quay đầu lại hướng tiếng kêu giết phương hướng chạy đi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: phòng không người nào hình

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vắng.

Đón nhô lên cao Húc Nhật, 5000 người bộ đội, chia làm ba phe cánh, đứng mũi chịu sào là đặc chủng doanh, thê đội thứ hai là kỵ binh doanh, thê đội thứ ba là một ngàn người quân nhu quân dụng doanh, bởi vì có tương đối tân tiến bốn bánh đoàn xe duyên cơ, quân nhu quân dụng đội cũng không cần quá nhiều người, huống chi Lư Giang chỗ vùng bình nguyên, mặc dù nhánh sông rất nhiều, nhưng là đều đã thông qua các dạng hoành cầu liên tiếp, sẽ không có giao thông vấn đề, liên quan tới cái này Lư Hiệp đã sớm làm xong số lượng định sẵn.

Đội toàn bộ binh mã lương thảo đầy đủ, Lư Hiệp liền làm bộ làm tịch Thệ Sư một phen, Lư Hiệp chuẩn bị dẫn quân đội chạy tới Đại Biệt Sơn.

Lần xuất chinh này bộ đội thành phần rất là đáng giá thảo luận, như vậy thảo tặc tổ hợp, nhượng Lư Hiệp cảm thấy có chút buồn cười.

Một cái Thống soái Lư Hiệp chính mình: Thái Thủ kiêm đương kim Vương gia tương lai thiên tử, một cái quân sư Tuân Du: Lạc Dương sĩ tộc bình dân, hai cái tòng quân Tôn Sách Trương Sa Thái Thủ chỉ Tử Hòa Chu Du Lư Giang bản xứ tầng dưới chót sĩ tộc.

Ngoài ra tổng cộng tự 5000 người, lại dám đối kháng đại đội Hoàng Cân dư đảng, hay lại là ba cái con nít đảm đương thảo tặc Đại Lương, nếu là bị còn lại chư hầu biết như vậy thảo tặc tổ hợp, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào, chắc hẳn có vài người sẽ được cười bể bụng, một ngàn bộ đội đặc chủng vì Lư Hiệp trực thuộc, trực tiếp do Lư Hiệp dẫn quân. mà còn lại 5 Thiên Kỵ Binh Bộ đội do Điền Vi dẫn quân. về phần Tôn Sách cùng Chu Du vốn là lần này tới Lư Giang liền dẫn một ít gia tướng, vượt có năm mươi người, đều là nhiều chút khoác mũ che màu xanh lam chuyên môn phái tới bảo vệ Tôn Sách thân vệ Binh. mấy phương thảo luận tổng cộng hơn năm ngàn không trăm năm mươi nhân.

Đội thống kê xong chỉ hậu, Lưu Hiệp rút cuộc phải lên đường. Lưu Hiệp xem lên trước mặt chờ xuất phát quân đội, nắm một cái tôn kèn vắng nước miếng diễn giảng một phen, trong đó phân tích Hoàng Cân Quân đội một chút không muốn người biết làm ác cùng gây bất lợi cho xã hội ảnh hưởng tính, hơn nữa đại nghĩa lắm nhiên đối với các vị tướng sĩ tiến hành một trận thổi phồng, trải qua này một trận diễn giảng, có người hoan hỉ có người buồn, Lưu Hiệp còn chưa ra trận tự bộ kia hào đại hi công đáng vẽ, nhưng ở một bên dự thỉnh Tôn Sách cảm thấy cực kỳ khinh thường, ngay cả Chu Du đều có chút nhìn không được, ở trong mắt bọn họ, Lưu Hiệp làm như thế, không thể nghi ngờ hội sử sĩ Bình Biển đến kêu ngạo, binh pháp nói, 'Kiêu binh tất bại'. Lưu Hiệp làm như vậy không phải đợi đến chịu chết đi sao?

Hơn nữa bọn họ bắt quá 5000 bộ đội, Hoàng Cân dự đảng đại đội chắc hẳn làm sao cũng phải ít nhất mấy vạn người, mặc dù những thứ này tướng sĩ nhìn tình nhuệ không sai, tốt không Hồ không ngăn được bảy sói, nhiều người dùng phun nước miếng tự chết chìm người. Tôn Sách cũng không phải là chưa trải qua qua chiến sự con nhà giàu, Chu Du là tinh thông binh pháp thao lược, hai người đều là hiểu công việc nhân, dĩ nhiên là càng phát ra không hiểu Lưu Hiệp hành vi, chỉ có thể đổ cho Lưu Hiệp sẽ không mang binh. trong lòng ít nhiều đối với Lưu Hiệp có chút nhỏ nhìn.

Gặp Lưu Hiệp ở trên đài vắng nước miếng càng ngày càng vượt quá bình thường, đem 7 đại đi 8 đại cô cải và sự còn có bác gái đánh hài tử đều lấy ra đem phạm lệ, cái gì dầu muối tương dấm trà bay mưa đầy trời, nói là tục không chịu được, ô yên chương khí, nhưng là lại cẩn thận nghe một chút, thật là có như vậy điểm đạo lý. Tuân Du ở một bên nghe ngược lại rung đùi đắc ý, tâm thần sảng khoái, bất quá cuối cùng cuối cùng không nhìn được, chẳng qua chỉ là cười không nhìn được. cho Lưu Hiệp tiễn biệt Điền Phong có chút nhìn không được, dù sao hẳn chưa thấy qua Lưu Hiệp mang binh đánh giặc, tự nhiên trong lòng cũng lắm bầm, nhưng Lưu Hiệp tùy cơ ứng biến, nghiêm cẩn mà bén nhạy, người như vậy coi như không có mang qua Bình, chắc hẳn cũng sẽ không xuất hiện cái gì sai lầm lớn, hơn nữa cho dù không có Lưu Hiệp, Điền Vi dẫn đội, đánh thắng cũng không thành vấn đề, hẳn cũng không tiện ở thời điểm này đứng ra giáo huấn Lưu Hiệp một hồi.

Rốt cuộc, vào lúc này có người đứng ra, cắt đứt Lưu Hiệp cảm xúc mạnh mẽ, Lưu Hiệp có chút chưa thỏa mãn, không khỏi bất mãn liếc mắt nhìn cái đó cắt đứt người một nhà, lại không ao ước lại là ngựa mình phu Trần Tử. gặp Trần Tử thật nghiêm túc đáng vẽ, bất đắc dĩ, Lưu Hiệp không thể làm gì khác hơn là mất hứng qua loa tổng kết mấy câu, liền bắt đầu mệnh lệnh nhỏ trại lên đường.

Lưu Hiệp từ Thệ Sư đài thượng xuống tới, nhìn một chút Trần Tử về ngoài, quả thực kinh ngạc một phen. Trần Tử bây giờ coi như là điều thương hoán pháo, người phu xe cũng biết toàn bộ cận vệ khoác giáp mặc một chút, nhìn ngược lại cũng giống như là chuyện như vậy. lúc trước giữa hai lông mày lúc lơ đãng lộ ra tặc mi thử nhân phi khí cũng bởi vì đi theo Lưu Hiệp thời gian dài mà tiêu phí hầu như không còn, cũng không phải nói những thứ kia phi khí từ trong xương biến mất. mà là thông qua Lưu Hiệp giáo dục, hẳn đã có thể rất tốt che giấu chính mình lời nói.

Lưu Hiệp quan sát một phen Trần Tử cười nói: "Không tệ a, đều nói nhân dựa vào ăn mặc, này 1 khoác giáp ra trận, người phu xe cũng thay đổi tướng quân!" Lưu Hiệp rung đùi đắc ý trêu chọc một phen.

Trần Tử vội vàng cười xoa nói: "Đều là Công Tử cất nhắc giáo dục được, không có công tử, nào có Trần Tử hôm nay. huống chi đem công tử người phu xe đó là mười tướng quân cũng không chịu đổi!"

"Đắc đắc, biết người gần đây nịnh bợ tài nghệ lại có tiến bộ. nói mau chính sự!" Lưu Hiệp không nhìn được nói.

Trần Tử lập tức chính chính vạt áo chuẩn bị báo cáo, bất quá hẳn lại cảm thấy không phải là chuyện như vậy, vì vậy bẻ chạy bộ cận Lưu Hiệp trước mặt nhỏ giọng nói: "Công tử, nhưng thật ra là trước khi cái đó kêu Dương cũng san tiểu cô nương đến tìm ngài."

Lưu Hiệp sùng sốt một chút "Nàng tìm ta làm gì? không thấy ta này phải xuất chinh thảo phản loạn sao? một cô nương gia, lúc này xem nào nhiệt gì." Lưu Hiệp thô mấy câu tao, nhưng hẳn lại cảm thấy không có đơn giản như vậy, trước khi hẳn tìm người chú ý Dương cũng san, mỗi ngày đều có người cho mình báo cáo, Dương cũng san gia tình huống hẳn đều biết, bất quá không có gì đặc thù, tựa hồ chỉ là có chút gia đình bất hòa tình huống. nhưng là những thứ kia gia tộc suy tàn buồn chán kiều đoạn, Lưu Hiệp thật sự là không có hứng thú gì đi quan tâm. vì vậy liền cũng dần dần không thêm để ý. nhưng là bây giờ Dương cũng san lại là thông qua Trần Tử tìm đến mình, lấy nàng cá tính nếu là không có cái gì đặc thù sự, hội chỉ mặt gọi tên tìm hẳn? chẳng lẽ là cái gì ra quân đưa tiễn thiếu nữ tình tiết? Lưu Hiệp tưởng một phen, bất quá cũng nghĩ không ra cái gì như thế về sau.

Từ tận tụy, Lưu Hiệp vẫn là quyết định gặp nàng một chút, nhìn nàng có phải là thật hay không có cái gì hữu dụng tin tức.

Đại bộ đội đã bắt đầu lên đường, Điền Vi cùng Tuân Du mang quân đi trước, mà Lưu Hiệp cùng Chu Du, Tôn Sách theo ở phía sau, dù sao Chu Du Tôn Sách là khách khanh, lại vừa là tông quân, dĩ nhiên là muốn đi theo chủ nhân cùng đi.

Một hồi nữa, liền gặp đeo túi xách phục nữ hài đi tới Lưu Hiệp trước mặt, trên mặt cô gái còn giữ chút nước mắt, lời nói cũng không nói ồm một tiếng quỳ xuống Lưu Hiệp trước mặt.

Lưu Hiệp ngược lại kinh ngạc một chút, bất quá khôi phục rất nhanh, liền lạnh nhạt nói: "Đây là có gì? người gặp ta Bá Hòa chớ như thế, đứng lên nói chuyện!"

Mặc dù Lưu Hiệp nói như vậy, nhưng nữ hài vẫn cúi đầu quỳ ở nơi đó cũng không đứng lên. lúc này vốn là chính đang quan sát Lưu Hiệp quân đội hành quân đội Tôn Sách, lại bị Chu Du kéo một chút, lập tức thấy Lưu Hiệp bên này quỳ nữ hài, sắc mặt nhất thời vui mừng. bất quá lại thấy nữ hài là quỳ xuống Lưu Hiệp trước mặt, sắc mặt lập tức lại trở nên lạnh tuấn đứng lên.

Bất quá Chu Du ngược lại mặt không đổi sắc, hẳn kéo Tôn Sách hơi chút đến gần nhiều chút, nghe Lưu Hiệp cùng nữ hài nói gì.

Hai người đứng ở một bên, trên nguyên tắc nghe được, tựa hồ nữ hài là nghĩ đi theo Lưu Hiệp, mà Lưu Hiệp lần này dù sao cũng là muốn mang binh đánh giặc không thể mang theo nàng đồng thời, khá khó xử làm đáng vẽ. đối với xuất chinh lần này Lưu Hiệp nhìn như không quan tâm đáng vẽ, nhưng là ngay cả một mực đi theo Nhị nhi cùng Hi nhi cũng không có mang, như thế nào lại phá lệ mang theo Dương cũng san cùng.

Tôn Sách lúc này đối với Lưu Hiệp càng là hăm dọa ghen tị, chính mình thời khắc suy nghĩ nữ hài, mong muốn nàng nạp vì tương lai mình thế tử, bây giờ lại cam tâm tình nguyện quy cầu cái này chỉ có thể trên miệng khoe tài Bá Hòa công tử phải làm hẳn thị nữ, này là bao lớn chăm sóc. hơn nữa Bá Hòa người này, lại người khác cho hẳn làm thị nữ hẳn đều bất đắc dĩ đáng về, không khỏi cảm khái cô bé này làm sao mù con mắt, vừa ý Bá Hòa.

Cuối cùng, Lưu Hiệp vẫn không thể nào cho phép nữ hài đi theo, nữ hài thất vọng đứng ngẩn ở nơi đó, phần kia sa sút bóng người, lộ ra Cô phi tiêu y theo.

Tôn Sách trong lòng khó chịu, phần hận không dứt, thật sự là không nhìn nổi, quay đầu rồi đi, Chu Du đem Tôn Sách kéo ở một bên nhất thiết nói thì thầm một phen, Tôn Sách lập tức giãn ra chân mày, ý vị gật đầu. Chu Du một bộ trong lòng có dự tính bộ dáng, cũng là bắt đầu lớn Giang Đông Chu Lang phong thái.

Lần này Lưu Hiệp Bình Tặc, là nghiêm cấm bằng sắc lệnh mang nữ quyền, cho nên mình cũng là làm gương tốt. hẳn chịu kêu nữ hài đi tìm Điền Phong, kêu ở hoàn bên trong thành bộ đầu vào đây, đã coi như là hết tình hết nghĩa. về phần Chu Du Tôn Sách hai người đánh tính toán gì, Lưu Hiệp mặc dù không hoàn toàn biết, cũng có thể đoán ra cái bảy tám phần, giống vậy hẳn cũng chú ý tới nghe lén hai người, chỉ là không muốn phơi bày bọn họ a. hẳn đem nữ hài ở lại vậy, một đường bái Chu Du cùng Tôn Sách đi tới. Trần Tử liếc mắt nhìn Dương cũng san, cũng không khỏi thờ dài một tiếng, lập tức đuổi theo Lưu Hiệp bước chân.

Lưu Hiệp mỉm cười cùng Chu Du cùng Tôn Sách làm lễ ra mắt nói: "Không biết nhị vị tông quân dự định khi nào lên đường?"

Chu Du tiến lên nói nói cười cười nói: "Lao Thái Thú đại nhân phí tâm, chúng ta sau này liền lên đường!"

"Như thế tốt lắm! kia Bá Hòa liền không quấy rầy nhị vị, ngô đi trước một bước, mong rằng nhị vị tài giỏi đẹp trai mau đuổi theo mới là!"

Chu Du chấp tay nói: "Không dám nhận! Thái Thú đại nhân trước hết mời!" Lưu Hiệp cười cười, liền hướng về phía chính mình chuẩn bị ngựa đi tới.

Trần Tử theo sát ở phía sau, tựa như là có chút nghi vấn, bởi vì Lưu Hiệp đặc biệt cấp cho Trần Tử cho phép, nhưng có vấn đề gì không hiểu, hẳn đều có thể hướng Lưu Hiệp nói ra, coi như hẳn làm người phụ xe đãi ngộ đặc biệt. nhưng là lần này, Trần Tử cuối cùng nhận xuống không có hỏi.

Có thể Lưu Hiệp chú ý tới Trần Tử biểu tình, trong lòng đáp lời khẳng định một phen, cười nói: "Người chi nghi ngờ nhưng là vì cô bé kia sự?"

Trần Tử vẫn này, nhất thời sững sờ, lập tức tăng tốc nói: "Không hổ là công tử, một chút tự đoán trúng Trần Tử tâm sự. Trần Tử chẳng qua là nghi ngờ, vì Hà Công Tử có chấp nhất định không chịu mang cô bé này đồng thời. ngô gặp Kỳ tướng mạo đức hạnh đều là tốt nhất chọn, đối với công tử cũng rất có hảo cảm, ngay cả ta Trần Tử này thô nhân đều động tâm, nếu như cô gái này có thể nạp vì công tử Thị Tỳ lời nói, chắc hẳn nếu so với Nhị nhi cùng Hi nhi hai vị đại tỷ càng quyết một lòng, cũng đáng giá bớt lo. hơn nữa công tử tuổi tác dù sao nhỏ hơn, mang 1 theo quân thị nữ, mọi người cũng sẽ không có cái gì chỉ trích. chẳng qua là cảm thấy công tử làm như vậy, chắc có công tử dụng ý, vừa rồi nhận xuống không có hỏi lại."

Lưu Hiệp nghe xong đối với này Trần Tử mỉm cười gật đầu nói: "Người phụ xe gần đây môn học làm không tệ, lại có tiến bộ. cái vấn đề này ta có thể nói cho người biết, ta lần này theo quân không mang theo nữ quyền, quả thật có ta dụng ý, chủ yếu vẫn là làm gương tốt, dù sao ta muốn mệnh lệnh rõ ràng quân pháp! bất quá mọi việc đều có ngoại lệ, mặc dù, ta không tính mang Kỳ đi theo, có thể tự nhiên có những người khác giúp ta mang! ngô có sao mà không làm."

Trần Tử nghe xong hơn không hiểu, bất quá hẳn Thuận cây mây mà nghĩ, có thể giúp Lưu Hiệp mang nữ quyền nhân, người này sẽ là ai? bây giờ đại quân đã động, Lưu Hiệp bên này nhân đều đi, vậy thì khẳng định không phải là Lưu Hiệp người một nhà. nếu không phải là Lưu Hiệp người một nhà, vậy người này Trần Tử suy nghĩ một chút, câu trả lời lập tức miêu tả sinh động, hẳn lập tức đối với Lưu Hiệp nói: "Công tử nói là hai người bọn họ!"

Thấy Lưu Hiệp tán thưởng ánh mắt, Trần Tử không khỏi cũng có chút cảm giác thành tựu, nhưng là Lưu Hiệp tại sao phải làm như vậy? Trần Tử rất khó nghĩ đến. lại thấy Lưu Hiệp nói: "Hai người này đều là ngoại lai người, cùng ta có địch ý, chắc hẳn người cũng nhìn ra được, ta để cho bọn họ theo quân, chính là hướng bọn họ biểu diễn ta Lur Giang thực lực, để cho bọn họ đem tin tức này mang đi ra ngoài, sử dụng thứ kia rình rập Lur Giang nhân không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ cần có thể ngăn chặn bọn họ một đoạn thời gian, đối đãi với ta Lur Giang hùng khởi, lo gì không thể cự địch. không thể không nói, hai người tuổi tác tuy nhỏ, nhưng là đều là cần Thận Chi nhân, nhất là Chu Du, không thể coi thường. bọn họ nếu là trong lúc ở chỗ này làm gì động tác, ta nhất định Nhiên không thể tùy tiện bắt được nhược điểm. không có mụ mụ có, tự không cách nào xử trí bọn họ. mà ta lần này, là vì sau này khả năng xuất hiện các biện pháp, sớm sáng tạo một ít mụ mụ có a."

Nói xong những thứ này, Trần Tử hơn không hiểu.

Lưu Hiệp từ từ cười nói: "Chớ quên, ta nhưng là làm gương tốt, nghiêm cấm bằng sắc lệnh mang theo nữ quyền!"

Trần Tử bưng bình đại ngộ, nhất thời trong bụng đem này nhất bút nhớ kỹ, phần này phòng nhân tổn thương người ở vô hình, Trần Tử là vạn vạn không nghĩ tới, tâm lý đối với Lưu Hiệp lần nữa kính sợ mấy phần. lại thấy Lưu Hiệp tiếp tục nhảy một cái lên ngựa cười nói: "Làm những thứ này chẳng qua là ta một ít buồn chán phòng bị thôi, thật ra thì người biết ngô Bá Hòa vẫn đủ hy vọng có thể thấy có cô nương xinh đẹp đi theo." dứt lời hẳn cười lớn giá một tiếng, giục ngựa đuổi theo đại đội ngũ. Trần Tử sững sờ chốc lát, gặp Lưu Hiệp đã đi, liền cũng lập tức lên ngựa, đuổi theo Lưu Hiệp bước chân.

Chương 97: ý nghĩ hảo huyề

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bởi vì đội ngũ chỉ có hơn năm ngàn người, trừ quân nhu quân dụng doanh, người người chuẩn bị ngựa, mà quân nhu quân dụng doanh lại có xe chiếc, cho nên đội Ngũ Hành vào phá lệ nhanh chóng, chẳng qua là dùng một ngày bán, liền đã tới mục đích, cuối cùng tại Đại Biệt Sơn lấy đồng Long Thư Hầu Quốc hướng Tây Bắc Bách Lý nơi đóng trại, nơi này cách Đại Biệt Sơn chân núi cũng bất quá hơn ba mươi dặm.

Đi qua thám báo, từng có người ở Trương 8 lĩnh gặp qua Hoàng Cân Quân động tĩnh, chung quanh địa khu, bao gồm Lục An Huyện cùng An Phong đẳng địa mặc dù Chủ Thành cũng không được quấy rầy xâm nhập, nhưng là đã có cận mười thôn gặp phải đám này thổ phi cướp, nhưng nói đến kỳ quái, đám này thổ phi tương đối mà nói còn văn minh nhiều chút, bọn họ chỉ lấy tài vật, đến bây giờ chỉ nghe được đồng thời cường đoạt dân nữ sự kiện, sát nhân sự kiện ngược lại không có.

Hơn nữa đi qua đem binh dân báo cáo phát hiện, đám này Hoàng Cân Đảng tựa hồ cực kỳ vội vàng, không giống như là cướp bóc, ngược lại giống như chạy nạn lính thua trận.

Có thể Lưu Hiệp khoảng thời gian này cũng chưa từng nghe chung quanh có cái đó Quận Thành tảo thanh thổ phi tình trạng, bây giờ triều đình bắt lực, mặc dù biết có Hoàng Cân dư đảng quấy phá, nhưng là lại không động được, địa phương thế lực lại không nghĩ lường bại câu thương hao phí chính mình Quân Lực đi tảo thanh bọn họ, hưởng chi đối với đại đội Hoàng Cân dư đảng bọn họ cũng không thực lực tảo thanh, Hoàng Cân Đảng lại không dám cướp đoạt đại thành trấn, cho nên đưa đến một loại hình quái dị "Quan dân Phi" hài hòa trạng thái, nhưng là không thể không nói, chịu khổ đều là lão bách tính.

Nếu không có tảo thanh thổ phi tin tức, đám này Hoàng Cân Đảng lại tại sao lại bỗng nhiên đến chính mình địa giới đây? thật chẳng lẽ là tới Thiên Tử cho mình làm huấn luyện? bất quá Lưu Hiệp chính mình trước hết hủy bỏ này 1 giả mệnh đề, Lưu Hiệp suy nghĩ một phen cũng nghĩ không ra cái gì như thế về sau, nhưng mặc kệ có nguyên nhân gì, Lưu Hiệp phải dẫn đội đánh đám này Hoàng Cân Quân không biết bọn hắn mẫu thân đây là khẳng định,

Đội quân nhu quân dụng bộ đội đến một cái, Lưu Hiệp liền bắt đầu xây dựng cơ sở tạm thời, từ sau tục trong bộ đội, Lưu Hiệp cũng thấy mặc giáp trụ Chu Du cùng Tôn Sách, chẳng qua là Chu Du cùng Tôn Sách sau lưng thân vệ trung tựa hồ nhiều nhân, Người này mặc sung vũ, nhìn ngược lại khỏe mạnh bộ dáng, nhưng là Lưu Hiệp tự nhiên có thể đoán được người này là ai.

thắng đến ban đêm, Lưu Hiệp, Tuân Du, Điền Vi, Tôn Sách, Chu Du còn có mấy vị tướng lĩnh rút cuộc đều xuất hiện ở tân theo như châm bên trong trại lính.

tiếp lấy lại có tân thám báo trước người đến, người này Lưu Hiệp còn từng thấy, là đặc chủng doanh rượu Thiệu Hưng lâu năm, hẳn gặp Lưu Hiệp hơi kích động một cái, nhưng là vẫn lập tức báo cáo: "Bẩm Thái Thú đại nhân, chúng ta đã phát hiện Hoàng Cân Đảng bây giờ nơi đóng quân, lần này Hoàng Cân Quân vượt có khoảng năm vạn người, Trang Bị đơn giản áo giáp, tại Hoàng Cân Quân trung đã coi như là hoàn hảo, hơn nữa mấy người chúng ta bắt một cái lính tuần tra, bây giờ hẳn chính hậu tại bên ngoài đại doanh!"

Lưu Hiệp gật đầu một cái, đã biết nhiều chút Binh cũng không phải lần thứ nhất ra chiến trường, tự nhiên làm việc vẫn tương đối lão đạo, Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa Lưu Hiệp lập tức tuyên nhân đi lên, chỉ thấy người kia người mặc không biết là nơi nào địa phương hộ vệ khôi giáp, Nhìn hẳn là Dự Châu chế thức Trang Bị, nhất định là từ Dự Châu Binh nơi đó lột xuống, Chu Công Cẩn ngược lại có vài cỗ Hoàng Cân Quân Lưu lại, trong đó lớn nhất một cỗ còn phải số Hắc Sơn quân, vốn là Hắc Sơn quân thủ lĩnh Trương Yên cùng Dương Phượng Đám người, bởi vì quy thuận triều đình, đưa đến Hắc Sơn quân nội bộ chia ra, vì vậy có một bộ phận nhân được chia ra đến, chính là bây giờ Hắc Sơn quân.

Bây giờ Hắc Sơn quân thủ lĩnh gọi là Bạch Nhiễm, được gọi là "Đình Vương", tại Hà Nam Đệ nhất rất là nổi danh, tự chúng hai trăm mấy chục ngàn, chu Biên Quận thủ quân phiệt quân không thể trấn áp, Lưu Hiệp cũng không biết này cỗ Hoàng Cân Quân có phải hay không cùng Hắc Sơn quân có liên quan.

Người binh lính kia bị với lên tới sau có nhiều chút khuyết dạ, Lưu Hiệp thấy hẳn như thế liền hỏi "Người chờ người nào, nhưng là kia Hoàng Cân cường đạo?"

người binh lính kia vâng vâng dạ dạ, nhìn một cái chính là anh nông dân xuất thân, Lưu Hiệp thấy hẳn hù dọa không lên tiếng, trực tiếp không nhin được nói: "Bực này Hoàng Cân cường đạo, muốn hẳn làm chi, người tới người tới, kéo xuống trực tiếp Trảm "

Người kia nghe một chút nhất thời hoảng, lúc này liền có hai tên vệ binh nghe Lưu Hiệp mệnh lệnh đi lên người kia, người kia hốt hoảng, Nhất thời nóng lòng rút cuộc bật thốt lên cầu xin tha thứ: "Đại nhân tha mạng! tiểu nhân tri vô bất ngôn (không biết không nói), thỉnh đại nhân cứ hỏi, cầu xin đại nhân nhiều tiểu Nhất mệnh. tiểu nhân làm Hoàng Cân cũng là bị buộc bắt đắc dĩ!"

Lưu Hiệp nghe xong nói: "Vậy trước tiên chậm đi! đã như vậy, kia người liền đem người Hoàng Cân Thống soái tính quá mức tên ai, chỗ ra sao Địa Hoàng khăn bộ đội, vì sao tới ta Lư Giang xâm phạm biên giới, cùng với số người, hết thảy người biết tất cả tổ thành!"

Người kia bây giờ rốt cuộc mở mang trí tuệ, liền lập tức nói: "Tiểu nhân chỗ là Hoàng Cân Bạch Ba quân, hiện giờ dẫn quân nhân chính là Hàn Xiêm Nhị Dương Gia. nghe nói lần này vốn là Dương Phụng đại soái, Hàn Xiêm Nhị Dương Gia cùng đi bàn cùng Hắc Sơn quân liên minh chuyện, có thể cũng không biết làm sao, Hắc Sơn quân bỗng nhiên đổi ý, Dương Phụng đại soái đang đàm phán lúc bị người giam, đồng thời bọn họ đối với chúng ta bộ đội sở thuộc tám chục ngàn bộ đội bày mai phục, mà Hàn đại soái bắt đầu dẫn chúng ta vượt năm vạn người giết ra khỏi trùng vây. bây giờ trở về lộ tạm thời được Hắc Sơn quân phong kín, chúng ta cũng không có cách nào, chỉ có thể trú đóng ở Trương 8 lĩnh."

"Bạch Ba Tặc?" Lưu Hiệp sững sờ, tiếp lấy liền có ý hỏi "Nói vậy cũng phải có cái hạn độ, Bạch Ba quân nhưng là tại Hà Bắc Ký Châu Đệ nhất cùng Duyệt Châu hoạt động, bây giờ làm sao tới đây? biến tạo lý do cũng phải cân nhắc hợp lý tính đi!"

Người kia gặp Lưu Hiệp nghi ngờ, vội vàng nức nở nói: "Tiểu nhân nói câu là thật! đại nhân mắt tinh a! mong rằng đại nhân xem tiểu nhân thành thực phân thượng, tha tiểu một mạng người, tiểu nhân nguyện cam tâm về nhà trồng ruộng, tuyệt không làm gì nữa phản tặc!"

Lưu Hiệp lại hỏi đôi câu, gặp đây quả thật là chỉ là một cấp thấp nhất tuần vệ binh, cũng không biết những vật khác, đối với hai lần lời khai chi hậu, liền nói: "Người tạo phản chuyện xác thật, chính là trọng tội, ngộ niệm tình người thành thực, cho người lưu lại toàn thân cực kỳ an táng, nguyện người tới sinh thời hậu có thể biết, này 'Phản' Tự không phải là người nào cũng có thể tạo!" dứt lời, Lưu Hiệp sắc mặt lạnh lùng nói: "Người đâu, kéo xuống!"

Người kia nghe một chút lập tức giống như rớt vào Địa Ngục, nhưng là nhâm nhiên tránh thoát không hai người kia thủ, người kia khàn cả giọng kêu một phen, cuối cùng vẫn là không nhảy qua không tiếng động vận mệnh. Tuần Du cùng Diên Vi đều mặt vô biểu tình, Tôn Sách cùng Chu Du mặc dù cau mày một cái, nhưng là đối với phản tặc, như thế cách làm cũng không thể nói là sai.

Lưu Hiệp trong lòng suy nghĩ, Bạch Ba Tặc cùng Hắc Sơn Tặc liên minh, nếu là thật là liên minh có thể đứng lên, kia Hoàng Cân Quân sợ rằng phải lần nữa uy vũ đứng lên. nhưng là lúc này Lưu Hiệp trong đầu phảng phát cảm giác xuất hiện một ít không có chạm tới đồ vật, hần cảm giác nhanh phải bắt được, tuy nhiên lại nội tâm theo bản năng hủy bỏ cái này tư tưởng.

Cuối cùng, hần cuối cùng không bắt được ý tưởng kia, chỉ đành phải tạm thời buông tha, vì vậy ngồi tại trung ương hướng mọi người nói: "Mọi người vừa rồi cũng nghe đến, không biết các vị đối với thảo tặc có gì đối sách, cứ nói đến!"

Mọi người suy nghĩ không nói, một hồi nữa, gặp Tuần Du nói: "Lần này Bạch Ba phản loạn chính là chúng ta thập bội, từ người lính gác này trang bị đến xem, một cái lính tuần phòng có thể có được tốt như vậy trang bị, phỏng chừng sẽ là Bạch Ba phản loạn trung tinh anh. nếu là chúng ta có thể tảo thanh này Tặc, nhất định có thể danh tiếng đại chấn! bọn họ nơi hiểm yếu, Đại Biệt Sơn Trương 8 lĩnh, là một dễ thủ khó công nơi. Tuần Du dù sao đối với công tử bộ đội sở thuộc không hiểu nhiều, lần này công tử chỉ đề ý bố trí là được."

Lưu Hiệp lại chuyển hướng Chu Du cùng Tôn Sách nói: "Hai vị tông quân, không biết có ý kiến gì không?" Lưu Hiệp xem Tôn Sách cùng Chu Du, gặp Chu Du cau mày, tựa hồ gặp phải cái gì nan giải chuyện, không có lý do gì khác, bây giờ đã thế cục rất rõ ràng, đối phương là năm chục ngàn Hoàng Cân tinh nhuệ, Bạch Ba tặc danh âm thanh Chu Du là nghe qua, vô cùng lợi hại, nhiều người tảo thanh đều không công mà về. hiện giờ nhân gia chiếm cứ tại Trương 8 lĩnh, Trương 8 lĩnh là cái gì địa phương, hần Chu Du là Lư Giang nhân làm sao có thể không biết, chỗ hiểm yếu, dễ thủ khó công. Lưu Hiệp bên này chỉ có 5000 người, lại còn muốn tâm vô bàng vụ, như không có chuyện gì xảy ra bàn làm sao thảo tặc chuyện, Lưu Hiệp mấy người cũng quá mức trấn định, đây không phải là tron nhần thiên hạ lớn kê. chẳng lẽ đám người này điên? vẫn bị Lưu Hiệp trước khi lời muốn nói những thứ kia phóng đại lời nói, đem thật sự coi chính mình đều là Thiên Binh Thiên Tướng hạ phạm? Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa, đã biết phương ngay cả phân nửa đều không dính nổi, thì như thế nào có thể đánh thắng?

Mà Tôn Sách ngược lại thay đổi trước khi không cam lòng không muốn ngu khí bộ dáng, tâm tình như là tốt hơn nhiều, về phần quy công cho ai, Lưu Hiệp tâm lý rõ ràng. Tôn Sách mặc dù bây giờ chính trị khí thịnh chi niên, chính mình nhiều phiền khiêu khích, lại vẫn chưa cùng chính mình trên mặt nổi xích mích, mặc dù trong đó có một ít Chu Du nguyên nhân, nhưng không thể không vì thế ca ngợi một phen, nếu là sau này lại có trưởng thành, đem tới nhất định có một phen thành tựu.

Lưu Hiệp quay lại mặt đến xem Chu Du mỉm cười nói: "Chu Công Cẩn là có lời gì không?"

Chu Du cúi đầu nói: "Mặc cho chủ soái phân phó!" nhưng trong lòng nghĩ, hần ngược lại là phải nhìn một chút này Bá Hòa công tử làm sao đánh trận đánh này, nếu là thật có thể đánh thắng, Chu Du thì phải cân nhắc một chút Lư Giang phân lượng, nhược lần này Bá Hòa không thể đánh thắng, vậy đã nói rõ này Bá Hòa căn bản cũng không có chiếm lĩnh Lư Giang tư cách, tự sẽ có người cướp lấy.

Lưu Hiệp gặp tất cả mọi người không nói lời nào, liền cười nói: "Nếu cũng không có ý kiến, như vậy trương đánh như thế nào thì phải nghe ta."

Mọi người tiếp tục chấp tay xưng dạ nói: "Tất nghe công tử dẫn!"

Lưu Hiệp đích thân, một bộ cổ mà làm nói: "Lần này, gặp phải Hoàng Cân Quân quả thực không ít! có năm vạn người, còn thật là khó khăn làm a! chúng ta chỉ có 5000 người, khó a!" dứt lời Lưu Hiệp còn lắc đầu một cái, nhìn như cực kỳ khó xử.

Tôn Sách thấy vậy, trong lòng không khỏi cười lạnh một phen, mà Chu Du cũng ở đây xem Lưu Hiệp đến cùng có thể ra ý định gì.

Lại thấy Lưu Hiệp suy nghĩ một trận, thật giống như bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, Mạnh vỗ tay một cái nói: "Không bằng lần này chúng ta tự chọn lựa, toàn phương vị bao vây diệt sách lược tốt."

"Vây diệt?" Chu Du nhất thời tự sững sờ, thái ý nghĩ hạo huyền đi.

Chu Du thiếu chút nữa cho là lỗi tai mình nghe lầm, nếu không phải là này Bá Hòa suy nghĩ xấu. vừa rồi rõ ràng nói Hoàng Cân Quân nhiều lính, thập bội địch, lại muốn vây diệt nhân gia, không phải là suy nghĩ xấu là cái gì, nếu là phe mình là địch nhân thập bội còn tạm được. Tôn Sách cũng là mặt mũi cổ

quái, ngay cả Tuân Du đều là mở ra một mực nhắm mắt dường thần con mắt.

Lưu Hiệp lại là một bộ nghĩ đến vô cùng ý kiến hay đáng vẽ, hần gặp Chu Du đồng ý, như là ánh mắt sáng lên, một bộ nghiêm túc đứng đắn nói: "Đúng ! chính là vây diệt! chẳng lẽ Chu Công Cần suy nghĩ lại cùng ta Bá Hòa không hẹn mà hợp? không hổ đều là thiếu niên Anh Tài! thật là anh hùng thấy hơi giống, tri âm khó tìm, tri âm khó tìm a!" dứt lời, một bộ kích động đáng vẽ, đi lên tựa ôm Chu Du một chút, làm Chu Du sắc mặt Hồng một khối Bạch một khối.

Cuối cùng còn nhớ không quên khẳng định nói một câu: "Không sai! chính là bao vây bọn họ, vây diệt bọn họ! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hiệp Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Tinh Hà dạ thoại

bỏn trảm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

trong lúc nhất thời trong quân trường bầu không khí rất là lúng túng, nhất là Chu Du, cũng không biết là nên cao hứng hay là nên học máu. mình tại sao hội không có thông thường đến cùng cái này ngu dân một cái ý nghĩ, nhưng là hần lại không tốt trực tiếp bài xích Lưu Hiệp, nhượng Lưu Hiệp bêu xấu. bây giờ liền âm ỉ, vốn nên là chế giễu nhất phương, không giải thích được được thuộc về vì được trò cười 1 kia một đồng nhỏ bên trong.

Tuân Du thấy vậy, không khỏi bắt đầu tự mình cười lên, Tuân Du cho tới bây giờ đều là thích nhất xem Lưu Hiệp làm trò cười, lần này cũng không ngoại. bất quá lại thấy Lưu Hiệp quái dị liếc hần một cái, hướng về phía hần cười lên nói: "Chẳng lẽ Công Đạt cũng theo ta Bá Hòa không hẹn mà hợp? thật không hổ là chủ mưu khoáng thế chi tài!"

Tuân Du gặp lửa đốt đến cạnh mình, lập tức chuyển thành nghiêm trang đáng vẽ, nghiêm mật nói: "Công tử Hùng Tài Đại Lược, Tuân Du là một phần vạn cũng không cần nổi. như vậy có sáng tạo, lại giàu có thực hành tính cách làm, Tuân Du làm sao có thể muốn lấy được đây? còn là Công Tử cùng Công Cần hai người, chính là thiếu niên đại tài, mới có thể nghĩ đến như thế mưu lược. lão phu lão!" dứt lời lắc đầu, một bộ lực bất tòng tâm bộ đáng, ngược lại tựa như là có vài phần chân thực.

Lưu Hiệp cười hắc hắc, cũng không để ý hần, Tuân Du đối với Lưu Hiệp bộ quân cùng mưu lược ra rất nhiều sách lược cùng ý kiến, bao gồm như thế nào chinh biên cùng điều khiển Tây Lương quân, đối với hần nhanh trí cùng xảo quyết, cũng không ở ý. đồng thời Tuân Du cũng biết biết, Lưu Hiệp cần chính là điểm này, hần chỉ có toàn lực buông lỏng chính mình, hết sức giữ bản sắc, mới có thể làm cho Lưu Hiệp đối với chính mình hoàn toàn tín nhiệm.

"Ừ, ta xem cứ làm như vậy được, ngày mai chúng ta quang minh chính đại vây công bọn họ! nam tử hán nên quang minh lỗi lạc vây công! sâu lòng ta, sâu lòng ta a!" Lưu Hiệp tự mình đắc ý nói.

Gặp Lưu Hiệp như thế, Chu Du là hoàn toàn không nói gì, quang minh chính đại vây công, thật là suy nghĩ đều cháy hòng, chẳng lẽ cũng không sao nhân phản đối sao? chính hần suy nghĩ xấu, chẳng lẽ kêu những người khác với hần đồng thời xấu?

Hần nhìn một chút ngồi nghiêm chỉnh Tuân Du, lại nhìn một chút mặt vô biểu tình Điền Vi cùng chúng tướng lĩnh, cuối cùng thấy mặt đầy vẻ sùng kính nhìn Lưu Hiệp Trần Tử, càng không nói gì. hần đang suy nghĩ có phải hay không bây giờ tựa phải dẫn Tôn Sách đồng thời chạy, tránh cho đi theo đám này ngu dân đồng thời vô duyên vô cớ ném tánh mạng mình. nhưng là hần lại mơ hồ có một không muốn tin tưởng lý do, chính là Lưu Hiệp kế hoạch có thể thành công, bởi vì kia đã vượt quá tưởng tượng.

Đối với Chu Du kém một chút sắc mặt, Lưu Hiệp phảng phất không nhìn thấy một dạng Tôn Sách mặt mũi không chừng, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Ban đêm, Lưu Hiệp bộ đội sở thuộc lại tiến hành mấy lần thám báo, rốt cuộc coi như là đại chí đem Bạch Ba dư đảng chỗ phạm vi dò xét rõ ràng. bây giờ Hoàng Cân Quân vừa mới đến Đại Biệt Sơn mấy ngày, bọn họ cướp đoạt phụ cận thôn rất nhiều vật liệu, tựa hồ dự định ở chỗ này trước nghỉ ngơi cả, hơn nữa đã có nhân bắt đầu chặt chung quanh cây cối, chuẩn bị xây dựng đơn sơ doanh trại.

Đại Biệt Sơn Truong 8 lĩnh vốn là có một nơi Sơn Tặc doanh trại, ước chừng hai vạn người, được Điền Vi dẫn người tảo thanh chi hậu, tựa một cái Hỏa Tướng Kỳ đốt sạch sẽ, chỉ còn lại cái còn sót lại nền móng, mà Những thứ kia Sơn Tặc chính là coi đây là cơ sở tới xây dựng tạm thời doanh trại. nơi đó trước tiên có một nơi đất bằng phẳng ước chừng có thể chứa ba vạn người, mà lại đi ra ngoài hai dặm lộ chính là một nơi sắp tới một dặm thung lũng, thung lũng rất hẹp, ước chừng có rộng ba mươi mét, hai nơi đều là bụi cây rậm rạp Nham Bích, cực kỳ thích hợp phục kích, sở dĩ nói Truong 8 lĩnh dễ thủ khó công, chính là điểm này.

Trên trời đầy sao tô điểm, có thể thấy rõ ràng, những thứ kia khó phân quân tình như con sông kiêu hội tụ vào một chỗ kèm theo phiêu miểu mây mù, mờ

tả ra một phen tráng lệ thiên nhiên Đồ Họa, mà chúng vốn là mỗi đêm tùy thời có thể gặp tuyệt vời cảnh sắc, nhưng là tại tràn đầy ô nhiễm hiện đại trên bầu trời khó mà thấy.

Màn đêm bên dưới, buổi chiều tựa hồ phá lệ trống trải cùng vắng lặng, Trương 8 lĩnh thượng lại khắp nơi cắm cây đuốc, có mấy người vẫn bận rộn đến đâu đến xây dựng trụ sở tạm thời. một người trong đó đã dựng tốt phòng trong lều, hai người vào trong đó uống rượu ăn thịt, một người sắc mặt phiếm hồng, mặt to mày rậm, dáng dấp ngược lại khôi ngô, tươi sống giống như một đôn gỗ tử, hần rất là phần hần cần trong tay đùi gà nói: "ta nói Nhị Đương Gia, không nghĩ tới ta đường đường Bạch Ba quân tinh nhuệ lại có thể lạc đến nông nổi này, ai, thật là mẹ hần chằm chọc. nếu không phải Đại Đương Gia nhất định phải cùng cái gì Hắc Sơn quân liên minh, chúng ta cũng không trở thành làm đến nông nổi này! "

chỉ thấy đối diện người kia ngược lại vẫn toán anh vĩ, mặt vuông chữ điền, nhìn rất là đại khí, hần tự uống một ly rượu, gặp người đối diện nói như vậy, cũng không lên tiếng, không biết đang suy nghĩ gì.

Người kia thấy hần không lên tiếng, lại thờ dài nói: "Kia Bạch Nhiều ngược lại không so với Trương Yến những thứ kia hần từ kém, lại có thể đem kia cát tựa như Hắc Sơn quân hùng đều tụ tập lại, hơn hai trăm ngàn người a! Nhị Đương Gia nói, tiếp theo chúng ta nên làm cái gì? rốt cuộc muốn không nên đi cứu Đại Đương Gia?" chẳng qua là người kia lại vẫn không ra đời, hần từ kia gấp đem một miếng cuối cùng thịt gà ăn vào trong miệng, đem xương hướng trong chén ném một cái nói: "Người ngược lại nói chuyện a! người nếu là đều không lên tiếng, người để cho chúng ta này 5 Vạn huynh đệ làm sao bây giờ!"

đối diện hần từ, thấy hần gấp, liền mặt lạnh nói: "Là huynh đệ người không phải ta Hàn Xiêm huynh đệ? bây giờ Dương Phụng không ở, ta chính là đại soái, còn chưa tới phiên người Lý Nhạc đề giáo huấn ta!"

Người kia nghe một chút, sắc mặt cũng lạnh xuống, rên một tiếng: "Ta bất kể! người Ái như thế nào thì thế nào đi! bất quá, chớ quên, đoàn người đều là cái mộng trần đi theo chúng ta một đường đến bây giờ, không câu có thể kiến công lập nghiệp, đều là giữ được tánh mạng có thể kiếm miếng cơm ăn, người đừng nhượng các anh em đau lòng!"

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một thân mặc lính tuần phòng quần áo trang sức người, thần sắc rất là nóng nảy, thấy hai nhân khí phân lạnh cứng, nhất thời không biết nên không nên mở miệng, kia Hàn Xiêm thấy vậy phiền lòng nói: "Có chuyện gì nhanh lên nói!"

"Hồi bẩm Nhị Đương Gia, chẳng biết tại sao, chúng ta trước khi phải đi ra ngoài hai cái tuần tra tiểu đội, đến bây giờ cũng không có một tin tức, không biết có phải hay không xảy ra chuyện!" người kia vội vàng nói.

Hàn Xiêm cùng đối diện Lý Nhạc nghe sững sờ, kia Lý Nhạc nói: "Không phải là ở trong núi ngộ sói đói hoặc đại trùng đi!"

Hàn Xiêm cau mày nói: "Cũng sẽ không, nếu là đại trùng cũng sẽ không hai nhóm người cũng chưa trở lại. " hần suy nghĩ một chút nói, "Người phải hai mươi người tiểu đội, tìm chút thân thủ nhanh nhẹn, nhân màn đêm đồ thường đi chung quanh xa xa hỏi dò tình huống, như có chuyện nghĩ mau báo lại!"

"Dạ!" người kia nói thôi liền lập tức quay đầu rời đi.

Chỉ thấy Hàn Xiêm cau mày, gặp Lý Nhạc bỗng nhiên nghĩ đến: "Chẳng lẽ là Hắc Sơn quân nhân đuổi theo?"

"Ta xem không giống, bất quá lý do ổn thỏa, sáng mai người tự phải một ngàn người tại hạp khẩu nơi mai phục, lấy phòng ngừa vạn nhất!" Hàn Toại nói.

Lúc này, Lưu Hiệp trong quân doanh ngược lại hoàn toàn yên tĩnh, Chúng Quân sĩ trừ tuần tra cùng gác đêm Bình ra đều đã thiếp đi. bên trong doanh trường tiếng ngáy liên tiếp. mà bây giờ Tôn Sách chính là lẫn lộn khó ngủ, trong lòng tổng có muốn tìm nhân trò chuyện một chút, mà cái đối tượng tự nhiên tốt nhất chính là được bọn họ an trí tại chính mình thân vệ doanh đơn độc một cái trong doanh trường Dương cũng san, hần tựa hồ tổng có chút không yên lòng, vì vậy xuống đất đến làm sàng một bên, liếc mắt nhìn ngủ say Chu Du, cuối cùng phủ thêm áo khoác, dự định đến thân vệ doanh đi xem một chút, nhưng khi hần một đường đến cái đó bên trong doanh trường, liền tỉnh lặng đi vào. gặp doanh bên giường chỗ ngồi ngủ một người, liền đi tới, ngồi ở đó ngủ say nhân bên cạnh. lúc này, mới cảm giác được nội tâm an tĩnh lại, trong lúc nhất thời liền ngây ngô đứng ở đó! mà nữ hài lại không thấy. hần Mạnh nhớ tới một loại khả năng, lập tức đi ra ngoài.

Tôn Sách chậm rãi bày tỏ, đưa hần vẫn không có cơ hội nói, những hần đó làm sao thích Dương cũng san, đối với nàng có hảo cảm cái loại này không dám nói lời tỏ tình, đều tình tế thổ lộ, một bộ hiệp cốt nhu tràng nhu tràng tình cảm cùng kia tuần tú bộ dáng, ngược lại có thể mê đảo vô số nữ tử. hần chậm rãi bày tỏ xong, lúc này trong lòng cảm tình xông ra, hần vươn tay ra, tưởng vuốt thuận một chút nữ hài tóc. nhưng khi hần vào tay lúc, bỗng nhiên trở nên vô cùng kinh ngạc. đón lấy, hần lập tức phát hiện có cái gì không đúng, bởi vì hần sờ căn bản không phải nữ hài cái trán, mà là gối, tiếp lấy hần Mạnh vén chăn lên, lại phát hiện bên trong là ngoài ra nhất trọng chăn, Tôn Sách nhất thời liền ngây ngô đứng ở đó! mà nữ hài lại không thấy. hần Mạnh nhớ tới một loại khả năng, lập tức đi ra ngoài.

Tôn Sách khả năng tuyệt đối không ngờ rằng, ngay tại hần bày tỏ đồng thời, tương tự sự cũng phát sinh ở Lưu Hiệp trước lều.

Lưu Hiệp bên ngoài doanh trường chẳng biết lúc nào khỏi nhiều hơn một bóng người, người kia một đường cẩn thận từng li từng tí đi vào trong nhìn, lại thấy doanh trường điểm đăng, lại không có nửa cái bóng người. Lưu Hiệp hoàn toàn không có tung tích, hơn nửa đêm, hần không ở trong doanh trường, hội đi nơi nào? nàng trong ánh mắt lộ ra hơi thất vọng, đang định quay đầu, lại không ao ước, sau lưng nàng lại đứng một người, nàng như bị sợ tiểu động vật kiểu dọa cho giật mình, nhưng là phát hiện người này có chút quen thuộc, chính là mang theo nàng đi theo Tôn Sách.

Nhìn Tôn Sách lạnh lùng ánh mắt, nữ hài đôi mắt đẹp kè lên cũng không biết nói cái gì. cuối cùng, chẳng qua là vòng qua hần, bước nhanh chạy đi, chỉ để lại Tôn Sách đứng ở nơi đó, nhìn Lưu Hiệp doanh trường, hung hăng nắm chặt quả đấm

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: quỷ thần thung lũng

Bỏ trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Dưới đêm trăng, không ở doanh trướng không riêng gì Lưu Hiệp, thật ra thì cùng hấn cùng biến mất còn có một đội hai mươi người đặc chủng doanh bộ đội.

Mùa đông đêm Rìg Rayane tĩnh, trong mấy ngày này cũng không có tuyết rơi triệu chứng, chẳng qua là thoáng giá rét nhiều chút, nhưng là so sánh bắc Phương Đông Nhật đó là tốt quá nhiều. đội sáng sớm ngày thứ hai, mọi người lần nữa thấy Lưu Hiệp thời điểm, Lưu Hiệp đã sớm tại trong doanh phòng nhật lên một quyển thật dày sách vở mở ra, đối với Lưu Hiệp chưa quen thuộc nhân hội không hiểu Lưu Hiệp đang làm gì, dù sao loại này tính xảo chỉ đa thư đối với bọn hắn mà nói hay lại là thần thoại kiểu sự vật.

Sáng sớm ngày thứ hai, đơn giản thao luyện chỉ hậu, Lưu Hiệp liền chuẩn bị nhỏ trại áp dụng hấn ngày hôm qua kế hoạch, nhìn dáng dấp thật là chuẩn bị hành quân đến Trưong 8 lĩnh đi vây công nhân gia, chỉ bắt quả Lưu Hiệp trong đội ngũ thiếu hai mươi người như là cũng không có phát hiện.

Mà Chu Du nhìn Lưu Hiệp một bộ chỉ điểm giang sơn chỉ trích phương từ Đại Ngụ Nhược Trí chỉ huy phương thức, thật đã bắt đầu quyết định có phải hay không sớm làm rồi đi chuẩn bị, một khi đi tiếp thời điểm tại thung lũng gặp phải phục kích, như vậy bọn họ đừng nói là vây công, tự liền đi tới quân địch bên cạnh đều biến thành không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Chu Du nhìn một chút Tôn Sách, phát hiện Tôn Sách sắc mặt tựa hồ không tốt lắm, nhất là dưới ánh mắt điện, tựa hồ đêm qua không ngủ đáng vẻ. hấn ánh mắt ngược lại sắc bén, nhất là nhìn về phía Lưu Hiệp thời điểm, có loại không khỏi ý, loại ý này vị nương Chu Du có chút bận tâm.

Có thể không quân đến như thế nào đại quân đã rút ra, Chu Du cuối cùng vẫn là quyết định chuẩn bị nhìn thêm chút nữa, hấn trong lòng vẫn là mơ hồ cảm thấy này không có đơn giản như vậy.

Bộ đội đi tiếp ba mươi dặm, rốt cuộc đến Đại Biệt Sơn dưới chân, hướng tây ba mươi dặm là rộng rãi dừng đạo, nếu như đi vào trong nữa, chính là thông hướng Trưong 8 lĩnh thung lũng, được dân chúng địa phương tục xưng vì "Quỷ Thần Cốc ". dân gian lời đồn đãi, được trở thành "Quỷ Cốc Từ" Tung Hoàn gia Vương Hủ từng ở chỗ này ở tạm qua, hơn nữa thông qua bày quỷ thần kỳ binh đánh lui qua phái người tới ám sát Vương Hủ Bàng Quyên bộ đội. bất quá những thứ này cũng chỉ là lời đồn đãi. nhưng là có một chút có thể khẳng định, chính là chỗ này thung lũng quả thật cực kỳ thích hợp phục kích, ban đầu Điền Vi cùng A Phong dẫn người tới tấn công Trưong 8 lĩnh Sơn Tặc thời điểm, cũng không dám chính diện từ nơi này quỷ Thần Cốc xuyên qua, mà đổi thành tại ban đêm từ hai mặt đường núi phục kích ám sát, phóng hỏa dầu đốt Trại, cuối cùng tài nhất cử bắt lại Trưong 8 lĩnh.

Mà bây giờ Lưu Hiệp nhưng là mang theo bộ đội nghênh ngang đi tới Trưong 8 lĩnh trước, hoàn sinh sợ người ta không biết, chờ nhân gia phục kích chính mình, sau đó hấn còn lại muốn từ nhân gia phục kích vị trí đi. trên căn bản ở trong mắt người bình thường, trừ tưởng chịu chết ra, vậy chỉ có thể quy kết vì suy nghĩ tinh thần thác loạn, hoặc là được ác quỷ phụ thân.

Đem Lưu Hiệp bộ đội lái vào Trưong 8 lĩnh thời điểm, Hàn Toại bên kia lập tức nhận được tin tức, liền hướng kia phục vụ hỏi tình huống.

Kia phục vụ nói: "Hồi bẩm Nhị Đương Gia, tiểu nhân gặp ngoài núi bộ đội, tuyệt không phải Hắc Sơn quân thuộc quyền, mà là địa phương quân lính, không tới một vạn người, tiểu nhân chẳng qua là sơ lược tính toán, ước chừng có khoảng sáu, bảy ngàn người, tuyệt đối sẽ không vượt qua mấy con số này. bọn họ bây giờ đã chuẩn bị mở vào quỷ Thần Cốc!"

Hàn Xiêm chân mày nhíu chặt: "Người chắc chắn bọn họ là chuẩn bị trực tiếp lái vào thung lũng? hơn nữa bên cạnh không có viện quân?"

"Thiên chân vạn xác, tiểu nhân đêm qua còn từ chỗ hấn hỏi dò, biết đây là hiện đảm nhiệm Lư Giang Thái Thủ dẫn người đánh dẹp chúng ta. thật giống như tên gi Bá Hòa công tử!" người kia khẳng định nói.

Chỉ thấy bên cạnh Lý Nhạc nói: "Đây cái gì Bá Hòa công tử là nơi nào đến, ăn hùng tâm gan báo, chính là mấy ngàn quân đội cũng phải đánh dẹp ta mấy chục ngàn Bạch Ba tinh nhuệ? thật là không biết tự lượng sức mình, chỉ là ta Lý Nhạc thiết lập tại thung lũng một ngàn phục quân cũng đủ để cho hấn toàn quân bị diệt!"

"Bá Hòa công tử?" Hàn Xiêm suy nghĩ một chút, tổng có cảm thấy không có đơn giản như vậy, bất quá hấn đúng là chưa nghe nói qua có như vậy nhân vật số má. Hàn Xiêm nói: "Sự tình phỏng chừng không có đơn giản như vậy, lão Lý, người lại mang hai ngàn nhân mã đến bên này cửa vào thiết trí phục quân lấy phòng ngừa vạn nhất. không muốn tại thung lũng cùng bọn chúng chính diện xung đột, dù sao thung lũng nhỏ hẹp, nếu là chúng ta trong cốc cùng với chinh chiến, sẽ không có người số ưu thế. tận lực dùng phục quân binh bọn họ đánh lui! nếu như không thể, ta liền hôn tự dẫn một vạn người, nương hấn chỉ có tới chứ không có về!"

Kia Lý Nhạc mặt lộ một tia vẻ độc ác, gần đây thật sự là bức bối, bị người chạy tới nơi này, đang rầu không có địa phương tả hóa, bây giờ thật là có nhân đưa tới cửa. nếu là có thể đoạn này cái gì Bá Hòa công tử bộ đội, bắt hán, bọn họ là có thể coi đây là chất, đạt được nhóm lớn lương thảo vật liệu, không lo không thể cảm rỗi. vì vậy liền mặt đầy hưng phấn lập tức dẫn người đi.

Lưu Hiệp dẫn người một đường tiến vào Trương 8 lĩnh thung lũng, Chu Du nhíu mày, nhìn Lưu Hiệp một bộ du sơn ngoạn thủy dáng vẻ, trong lòng cũng không thể nói là từ vị gì.

Lại thấy Lưu Hiệp, lại dẫn Mã đến Chu Du bên cạnh tới nói: "Chu Công Cẩn cho là này Trương 8 lĩnh cảnh sắc làm sao?"

Chu Du sững sờ, hẳn đã sớm nhìn ra Trương 8 lĩnh có cái gì không đúng, bây giờ thật sợ này Bá Hòa là một bóng chùy, không hề làm gì tự lái vào Trương 8 lĩnh, liền thử chỉ điểm: "Cảnh sắc là được, có thể phải thì phải quá mức an tĩnh nhiều chút."

Lại thấy Lưu Hiệp nhất thời cũng là một bộ thần tình kinh ngạc nói: "Ồ? nguyên lai Công Cẩn cũng có ý tưởng." Chu Du liếc hán một cái, trong lòng nói: chẳng lẽ hẳn thật ra thì nhìn ra lại nhân phục kích?

Có thể Lưu Hiệp lúc này lại nói: "Nhân gia sơn thủy đều là chim hót hoa nở, như đôi mắt Tiên Cảnh, nơi này, trừ Sơn Thạch, chó má không có. này Đại Biệt Sơn thật sự là uống thua tiếng tốt, còn không chống đỡ được ta hoàn thành 3 tổ sơn một nửa Thanh U. ai! thật là đi một chuyến uống công!" Chu Du nghe xong nhất thời bức bối muốn ới Huýt.

Lưu Hiệp mặt đầy buồn chán, lúc này hẳn thật giống như bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì thú vị sự, chuyển hướng Tuân Du nói: "Công Đạt tiên sinh có biết gần đây ta Lư Giang hải tử buống binh lại phát minh mới một loại ngoạn pháp, đem một ít quặng ni-trát ka-li đặt ở trong ống trúc, liền có thể nổ ra đủ mọi màu sắc tia lửa. bây giờ tại trong sơn cốc này buồn phiền. không bằng cho Công Đạt, Công Cẩn cùng Bá Phù thả hai khóa giải buồn làm sao?"

Tuân Du nhìn một chút hai bên vách núi, sắc mặt hơi rết, gặp Lưu Hiệp nói như vậy liền lộn lại đối với Lưu Hiệp cười nói: "Công tử có như thế nhả hứng, Tuân Du ngược lại không để ý thưởng thức một phen!"

Chu Du không hiểu, Tôn Sách chính là khinh bỉ, này đến lúc nào rồi Lưu Hiệp lại còn suy nghĩ đồ chơi giải buồn. lại thấy Lưu Hiệp vung tay lên liền lập tức đình quân, có chút hăng hái nhảy xuống ngựa, từ trong lòng ngực móc ra một cái nhuộm đỏ tròn ống trúc. chỉ thấy Lưu Hiệp dưới đất Tả đi Hữu đi, rồi cuộc tìm được cái tốt địa phương, đem kia ống trúc để lên, lấy ra hộp quẹt.

Chu Du kinh ngạc nhìn thấy một tia ánh lửa tại Lưu Hiệp hồng sắc trên ống trúc sáng lên, gặp Lưu Hiệp hựu binh hựu khiêu, vội vàng kinh sợ chạy trở lại, lộ ra rất là tức cười. đột nhiên, đồng một tiếng nổ vang, mấy người đều kinh ngạc nhìn thấy kia ống trúc từ lại toát ra một trận ánh lửa bay lên, xông thẳng bên phải vách núi về phía trước bảy mươi, tám mươi mét nơi. tiếp lấy Mãnh tại vách núi gian nổ ra một đoàn điểm lệ rực rỡ ánh lửa. Chu Du cùng Tôn Sách thấy vậy, đều là kinh ngạc một phen, Tuân Du cũng là rất là cảm thấy hứng thú. nhưng là ngay tại ánh lửa nổ vang đồng thời, cũng nhiều ra mấy tiếng kêu thảm thiết.

Tuân Du vẫn này lập tức cảnh giác, Chu Du cùng Tôn Sách cũng phát hiện phục binh, chỉ có Lưu Hiệp hoàn toàn không có cảm giác ở nơi nào, một bộ thưởng thức dáng vẻ nhìn mình sờ thả ra Yên Hoa, Điền Vi lúc này lớn tiếng nói: "Toàn thể chú ý có mai phục, Cung Tiền Thủ, hướng Hữu 100m kích xạ!" vũ tiễn sở đến, lập tức tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, đại bốn năm ba vũ tiễn chi hậu, tự không có động tĩnh.

Lưu Hiệp nghe một chút cả kinh thất sắc: "Cái gì, có mai phục, đáng chết! làm sao không nói sớm!" dứt lời một bộ kinh hoảng dáng vẻ vội vàng ôm đầu trốn về, đập nhiều lần bàn đập mới lên Mã, lên ngựa hậu còn như là xoa một chút mồ hôi nói: "Nurong, hù chết Bản Công Tử!"

Chu Du rất là quái dị nhìn một chút Lưu Hiệp phen này biểu hiện, đây chỉ là trùng hợp? Chu Du cho là tuyệt không có đơn giản như vậy.

Chỉ thấy Lưu Hiệp thấy mình an toàn, vội vàng lại một phó tiểu nhân đắc chí dáng vẻ: "Đáng chết, thiếu chút nữa bọn họ bộ Nhi, cho ta hung hăng bắn chết bọn họ!" có thể có nghe hay không thanh âm, hẳn ý thức được chính mình tựa hồ lại chậm một nhịp. Lưu Hiệp vội vàng che giấu nói: "Người đâu ! cho ta đi lên xem một chút, rồi cuộc là lấy ở đâu, cũng dám phục kích Bản Công Tử!" dứt lời, có người tuân lệnh lên tới trên vách núi, một hồi nữa, gặp có binh lính tới thám báo.

"Hồi bẩm đại nhân, trên vách núi cộng 97 cái phục kích cường đạo. đều bị bắn chết!"

Lưu Hiệp nghe một chút, hi thượng mi sao, nhất thời cười to nói: "Thật ra thì Bản Công Tử đã sớm biết bọn họ ở phía trên, mới vừa rồi tưởng dò xét một phen, không nghĩ tới thật có phục kích! Công Đạt, xem ra Bản Công Tử trí mưu cũng không kém hơn người á!"

Gặp Lưu Hiệp lần biểu hiện này, Tuân Du sắc mặt quái dị, bất quá vẫn là cười nói: "Tuân Du đã sớm nói qua, công tử đại tài thắng được Tuân Du thập bội. quả thật là liệu sự như thần!"

Nhìn Lưu Hiệp một phen đem công lao lẫn cùng kiêu, một bộ dương dương đắc ý dáng vẻ, không khỏi làm Tôn Sách hận hậm răng ngứa ngáy, hận không được đưa hán nắm chặt tát hán hai vạ miệng. bất quá Lưu Hiệp căn bản cũng không nhìn hán, chỉ có Chu Du sắc mặt cũng thật là quái dị, Lưu Hiệp này hảo đại hi công biểu hiện, ngược lại làm cho hán nghi ngờ hơn.

Vì vậy Lưu Hiệp dương dương đắc ý tiếp tục đi phía trước tiến tới, không có hơn trăm gao, trên bầu trời bỗng nhiên nhiều con kêu loạn Ô Nha. Chu Du nhìn một cái, cau mày một cái, Tuân Du cũng là như vậy. dù sao Ô Nha kêu cũng không phải là điềm lành. Lưu Hiệp thấy vậy rất là bất mãn, không khỏi nểng: "Nurong, Bản Công Tử thật vất vả rút ra chút thời gian thừa dịp xuất chinh thưởng thức thưởng thức này Đại Biệt Sơn sơn thủy, định nhân phục binh quấy nhả hứng cũng liền thôi, chính là chim sẽ lại oa oa kêu loạn, quả thực tảo Bản Công Tử nhả hứng, bắt ta cung tên đến, Bản Công Tử muốn chiếu xuống nó tới nay đó nhắm!"

Lưu Hiệp cảm lên cung tên tựa nhăm Ô Nha, chẳng qua là Lưu Hiệp xạ Tiễn Kỹ thuật tựa hồ thật sự là chưa ra hình dáng gì, giương cung thủ một mực run không nói, làm sao cũng miêu không cho phép, nhưng ở một bên xem Tuần Du Chu Du Trần Tử bọn người vì hấn cuồng cuồng, Tôn Sách thấy vậy thì càng thêm khinh thường.

Chỉ thấy Lưu Hiệp thật vất vả nhăm Ô Nha, một mũi tên bắn ra, nhưng là tay run một cái bắn lệch hướng đối diện đỉnh núi đi. nhất thời đối diện trên đỉnh núi nhiều một tia hỗn loạn vết tích, Lưu Hiệp cũng không để ý, lại vừa là một trận loạn xạ, xạ tới chỗ nào đều có, chính là không bắn tới Ô Nha. nhưng là có mấy con tiễn sỏ rơi vào địa phương nhất thời hỗn loạn thật nhiều, có linh tinh kêu thảm thiết tự vách núi thêm đá sần thượng lùm cây đi sau ra. Điển Vi vội vàng sai người đối phó hỏa tiễn, lại vừa là một trận loạn tiễn tề phát, đồng thời lúc này còn mang theo Lưu Hiệp sai người chế tác đơn sơ công thành khí giới, Đạn Xạ ông giác sử dụng, một trận ném loạn cùng nổ mạnh sau này, rốt cuộc tiếng kêu thảm thiết dừng lại.

Lưu Hiệp một bộ biểu tình kinh ngạc, tựa như là hoàn toàn không biết là tình huống gì, lúc này tựa hồ bị dọa sợ đến liền đem công lao làm tại trên người mình ăn như vậy hương sự đều quên. cuối cùng vẫn là Điển Vi phái người thượng đi điều tra, lần này tổng cộng đánh chết đốt chết nổ chết ba, bốn trăm người. thành tích là vui nhân, bất quá Chu Du sắc mặt nhưng là càng ngày càng kém. mà Tôn Sách chính là kinh ngạc với Điển Vi sau lưng bộ đội bắn ông giác uy lực.

Chu Du không biết có phải hay không Lưu Hiệp cố ý tạo nên, nhưng tựa hồ đi qua lần này một kiếp, lúc này Lưu Hiệp là thực sự tận tụy, biết có mai phục, vì vậy lập tức sùng sộ lên tới nói: "Sau lưng bộ đội chú ý, thời khắc chú ý phục quân! từ từ đi chậm!"

Nhìn Lưu Hiệp tận tụy biểu tình, Chu Du lần này cũng hoài nghi có phải là thật hay không tận tụy.

Lại thấy Lưu Hiệp nghi thần nghi quỷ, tựa hồ cố ý đem chính mình ngựa gài chốt một ít, chậm rãi đi trước, một hồi cho là này có phục binh, một hồi cho là nơi đó có phục binh. nhưng là đội lính tuần phòng dùng phi tác thượng đỉnh núi thăm qua chỉ hậu, cũng không phát hiện có phục quân.

Lưu Hiệp một bộ không cam lòng cùng tiếc nuối biểu tình, không khỏi làm nhân cũng vì đó hung hăng tiếc nuối một cái, đáng khinh thị cười nhạo cũng có, Tôn Sách là người trước, mà Tuần Du là người sau.

Này một trận chỉ bấy bọ vung, Lưu Hiệp tài năng quân sự lần nữa được con tin. lại đi tiếp 200 mét, đột nhiên, Lưu Hiệp thật giống như động linh cơ một cái, chỉ một nơi dốc đá hô lớn: "Đá này Nhai rất là quái dị, thật là khả nghi! nhất định là có phục binh, người tới, cho Bản Công Tử sử dụng ta kia Môn Thần Vô đại pháo! lúc này Bản Công Tử không phải muốn đích thân nổ đám này phục quân không thể!"

Chu Du bái Lưu Hiệp chỉ đối diện 200 mét nơi dốc đá nhìn một chút, phía trên ngược lại có chút Hứa bụi cây, bất quá cũng không giống là có phục quân đáng vẽ, ngược lại dưới vách đá phương càng khiến người ta hoài nghi. hơn nữa hấn cũng rất là kỳ quái, Lưu Hiệp sở nói cái gì thần vũ đại pháo là cái thứ gì. chỉ thấy Lưu Hiệp hào hứng chạy về phía sau. tiếp theo tại phía sau sáng lên quân nhu quân dụng trên xe, một cái vải xám che đồ vật bị người vạch trần.

Tôn Sách cùng Chu Du đám người trước kia cũng không có chú ý chiếc kia quân nhu quân dụng trên xe đồ vật, vốn tưởng rằng chỉ là cái gì binh khí loại đồ vật, lại thấy một cái đề xuống hai cái lóc cóc Hắc U U ông đồng cục sắt ra bọn hấn bây giờ trước mắt. chỉ thấy quân binh tướng quân nhu quân dụng xe hạ thấp, đem pháo đồng đề xuống, Lưu Hiệp rất là hưng phấn vỗ vỗ pháo đồng, lập tức có người hỗ trợ đem cửa này đại bác đẩy tới trận tiền.

Mọi người nghi ngờ nhìn Lưu Hiệp, không biết hấn muốn làm gì, bởi vì Lưu Hiệp phát pháo, chỉ có Điển Vi cùng Điển Phong chờ đặc chủng doanh binh lính từng tại Lưu Hiệp thí nghiệm lúc xem qua.

Chỉ thấy Lưu Hiệp sai người Tả chuyển Hữu chuyển, lại vừa là điều chỉnh góc độ, cuối cùng rốt cuộc tính đúng cái đó dốc đá vị trí đó, tiếp lấy có người đem ra đen nhánh quả cầu sắt đạn thả ở bên trong.

Lưu Hiệp xuất ra hộp quẹt một chút, liền lập tức về phía sau chạy che lỗ tai. mọi người đều không biết Lưu Hiệp phải làm gì. chỉ thấy oanh một tiếng pháo nổ, một ánh lửa nhất thời bái dốc đá bay đi. sở đến dốc đá nơi, nhất thời tia lửa nổi lên bốn phía, tiếng nổ vang dội sơn cốc.

Bất quá duy nhất không có nghe thấy, tựa là địch nhân tiếng kêu thảm thiết. Lưu Hiệp nhất thời sững sờ, cũng có người kỳ quái. Tôn Sách đám người mặc dù kinh ngạc đại pháo uy lực, có thể thấy Lưu Hiệp căn bản không có nổ đến nhân, lần nữa có chế giễu ý tứ.

Có thể đúng lúc này, khắp vách núi bỗng nhiên bởi vì đại pháo đánh mà từ nứt ra đến, nhất thời vô số đá vụn từ trăm mét Cao Sơn nhai thượng rơi vào hướng tầng kế tiếp vách núi gian. mà chính là Chu Du vừa rồi hoài nghi địa phương, nhất thời tiếng kêu thảm thiết liền tiếp. đại đội phục quân nhất thời được chôn tại bề dưới đá.

Lưu Hiệp thấy vậy mặt đầy mờ mịt đáng vẽ. theo tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng chấn động kết thúc, Lưu Hiệp một bộ lo lắng đi về tới. hấn lần nữa nhìn một chút mặt đất quái dị nhìn mình Chu Du cùng Tôn Sách, đến gần Chu Du tự mình sờ mũi một cái ập a ập ứng tựa như là có chút ngưng ngưng nói.

"Cái này. . thật ra thì đi ta đã sớm ngờ tới vách núi dưới đất có phục quân người tin không?"

Chương 100: tân thức khẩu hiệu

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp một đường trách trách vu vu tự thông qua quý Thần Cốc, trừ Lưu Hiệp chính mình cảm giác rất là rất tốt đẹp ra, những người khác là thần sắc khác nhau.

Nếu như đoạn đường này không phải là trùng hợp lời nói, kia Lưu Hiệp phần này dự đoán chỉ huy năng lực tự làm cho người rất bội phục. mà nếu như là trùng hợp lời nói, kia Lưu Hiệp may mắn cũng làm cho người rất trùng đầu. thật ra thì cho rằng là trùng hợp nhân trung cũng có thể chia làm 3 loại, một loại là đối với Lưu Hiệp khinh bỉ, thí dụ như Tôn Sách, đem một người chân chính đối với một người khác sinh ra thành kiến thời điểm, rất khó từ trong đó đi ra, Tôn Sách cũng không ngoại lệ; một cái khác loại là nửa tin nửa ngờ, thí dụ như Chu Du.

Cuối cùng một loại chính là Lưu Hiệp thủ hạ các binh lính, bọn họ một mực nghe nói Lưu Hiệp bị Tiên Nhân che chở, hoặc là thần tiên chuyển thế loại lời đồn đãi, bây giờ vừa thấy, càng quả thật trong lòng phỏng đoán.

Người nào tùy tiện thả thả Yên Hoa, xạ xạ Điều là có thể phát hiện phục quân? nếu là như vậy, đều được Tôn Vũ trên đời! đây không phải là Thượng Thiên che chở là cái gì! kết quả là Lưu Hiệp lập tức được mọi người Quan thượng vinh dự Thần Côn cùng tiền đồ vô lượng hào quang, phỏng chừng Lưu Hiệp bây giờ xen vào cánh nói cho mọi người ta muốn Phi Thăng, cũng sẽ có nhân lập tức tin tưởng, hơn nữa cho Lưu Hiệp đốt thượng 3 Trụ cao hương.

Thật ra thì, đứng đầu làm mọi người chú ý hay lại là Lưu Hiệp trong tay đại pháo, đối với đại pháo độ trọng thị quá cao, cho tới để cho bọn họ coi thường trước khi Yên Hoa vấn đề. Chu Du nhiều lần hỏi Lưu Hiệp cái đó đại pháo là cái gì, Lưu Hiệp liền biên bậy nói cho một trận là cái gì, đã từng lấy được một cái thần Tiên Đạo nhân tương trợ, lấy được một nơi danh tượng Lỗ Ban di sản, một người trong đó chính là cái này. ngoài ra Chu Du còn hỏi nhiều chút còn lại tin tức, Tôn Sách cũng một mực ở nghiêm túc dự thính, bởi vì hắn thấy, trước khi những Hỏa Lô đó cùng đại pháo, tại phương diện quân sự đều cực kỳ hữu dụng, nếu như có thể lượng sản lời nói, kia cái gì địch không sợ? vô luận là công thành hay lại là thủ thành đều có thể nhất cử thay đổi chiến cuộc tồn tại, 1 ỏ đại pháo là được thắng được 10 vạn hùng binh trú đóng.

Lưu Hiệp ngay từ đầu còn làm bộ như thần bí đáng vẻ, bất quá sau đó tại Chu Du từ bên hông đánh, quanh co đánh bọc bên dưới rốt cuộc cố mà làm đem cấp cho hắn Lỗ Ban một bộ phận di sản tin tức nhân nói cho hắn biết, còn nói hắn chỉ đạt được là một phần nhỏ, nghe nói còn có còn lại di sản so với cái này lớn hơn gấp trăm lần, ngoài ra còn có bản vẽ. hơn nữa Lưu Hiệp để lộ ra, cho hắn di sản đạo nhân kia liền kêu Tả Từ, Tự Nguyên Phóng, hơn nữa lại khoát lác tức giận còn lại, cũng không biết Chu Du có tin hay không.

Tả Từ Nguyên Phóng người này vẫn là Lưu Hiệp muốn tìm được, nhưng là bây giờ vẫn không nghe được có hắn tin tức, cho nên Lưu Hiệp liền muốn dùng các dạng biện pháp, đưa hắn dẫn dụ đi ra, trước khi Trương Nhượng toán một vị, bây giờ lại thêm thượng tướng tới Giang Đông Bá Vương, Lưu Hiệp sẽ không để ý cho hắn thêm cộng thêm mấy thứ tội danh, nhượng nhiều một chút biết đến Tả Từ tồn tại, như vậy thì có thể một chút xui thật đang phát hiện hắn tung tích. nếu không phải gặp người này, Lưu Hiệp luôn cảm giác tựa hồ trong lòng thiếu chút gì, không thể thực tế tựa như.

Lưu Hiệp qua thung lũng chỉ thuận lợi nhượng nhân xem thế là đủ rồi, chung quy mà nói đối với Lưu Hiệp phương mà nói là tuyệt đối có lợi, nhưng có tin mừng thì có ưu, ưu dĩ nhiên là đối địch nhất phương.

Đem Lý Nhạc từ hậu sơn đi vòng qua thung lũng chuẩn bị phục kích thời điểm, nhìn thấy chẳng qua là phe mình tính ra hàng trăm thi thể, Lý Nhạc thậm chí không cách nào hoàn toàn tin chắc đây là sự thật. vốn là phục kích nhất phương, vì sao lại nhìn như là bị mai phục, hơn nữa thung lũng hạ lại một cụ quân địch thi thể cũng không có. đứng lúc này, bỗng nhiên có người báo lại, đã được đến quân địch đã ra thung lũng đến Bát Đạt Linh nội cốc tin tức, tin tức này nhượng Lý Nhạc sắc mặt như cùng bị người hung hăng đánh một cái tát, dù nói thế nào tại Bạch Ba trong quân, hắn Lý Nhạc cũng coi là ngời lên giao y nhân vật, bây giờ chính mình thiết trí mai phục toàn quân bị diệt, còn để cho địch nhân thuận lợi thông qua quý Thần Cốc, hắn Lý Nhạc làm sao có thể không thẹn thùng.

Ngay tại lúc đó, Hàn Xiêm cũng nhận được địch nhân tiến vào bên trong cốc tin tức, trong lòng phần hận thầm mắng Lý Nhạc vô dụng đồng thời, cũng lập tức triệu tập quân đội xuất chiến, địch nhân bất quá khoảng sáu ngàn người, hắn Hàn Toại mang theo hai chục ngàn Bạch Mã tinh nhuệ, bốn lần với địch, lại chỗ nội cốc bình nguyên chỗ cao, trực tiếp dẫn quân bình Kỳ tiêu diệt hết là được.

Nội cốc có một nơi hơn hai trăm trượng rộng bằng phẳng vùng, như là được con sông cọ rửa qua một dạng bằng phẳng vùng chậm rãi trước dọc theo đồng thời cũng dần dần biến hẹp, cuối cùng một mực lan tràn đến Trương 8 lĩnh khẩu vị trí, giống như một thật to cái phễu, bản tới nơi này là có lượng nặng doanh trại, nhưng là bây giờ lại chỉ còn lại than cùng bụi bặm, về phần còn lại Bạch Ba quân môn còn chưa tới phải gấp xây dựng tốt.

Trên mặt đất cùng hai bên dốc đá còn mang theo lãnh đạm Đạm Thủy ba ăn mòn đứt đoạn vết tích, đối diện Trương 8 lĩnh chỗ vách đá thẳng đứng, trong đó phía trên có một bọn người tượng đào bới tu sửa trăm mét thạch đài, trên đó vốn có một nơi huyền không gỗ Các, nhưng tại lần trước cũng bị Điền Vi một cây đuốc thiêu hủy, kỳ hạ có nhiều đứt đoạn tạo thành thềm đá, một tầng một tầng lan tràn lên phía trên.

Bây giờ không có doanh trại phòng ngự, Hàn Toại biện pháp tốt nhất hay lại là dẫn phe mình Bạch Ba quân, ở phía trước thung lũng, lấy số người ưu thế áp đảo, hoàn toàn đem đối phương đánh sụp, đây không thể nghi ngờ là một cái lựa chọn tốt nhất, bất luận địch nhân lấy cái gì phương pháp đặc thù, tại tuyệt đối tính áp đảo thực lực trước mặt, vẫn là không có đường xoay sở.

Cốc trước, nhất thời tiếng giết vang dội chân trời, bởi vì Bạch Ba quân ngược lại vội vàng, không có mang theo đánh trống loại phải vật phẩm. có thể vèn

vẹn là tiếng la giết, cũng đủ để cho nhân chùn bước.

Nhưng là, tiến vào bên trong cốc Lư Hiệp nhưng là nhân nhả nhân nhả, đầu tiên Lư Hiệp bắt đầu chỉ huy đội, không chút nào giống như là có cái gì chiến thuật đáng vẽ, kỵ binh ở phía trước bộ binh ở phía sau, trung quân đại pháo cùng mười miếng ném bom khí được đoàn đoàn bảo vệ tại trung ương.

Cái này đội ngược lại chỉ huy không thành vấn đề. chỉ bất quá đối phương dù sao là người mình đếm xem lần, nếu là như vậy cũng có thể thắng lời nói, vậy phải chiến lược chiến pháp chiến trận làm gì. Chu Du nhìn Lư Hiệp làm, cũng không biết nên khen ngợi hấn chỉ huy nhược định, hay là nên hoài nghi hấn ứng biến năng lực.

Nhưng là lại Lư Hiệp lại có thể làm ra nhiều chút, nhưng nhân dờ khóc dờ cười đồ vật, luôn có thể xuất kỳ bất ý chiến thắng, như là may mắn, nhưng lại còn có thể cảm giác được trong đó quái dị cùng trùng hợp, nhưng nhân vừa không cách nào tham khảo, lại không có biện pháp bắt chước.

Lại thấy Lư Hiệp tại trận tiền nắm loa lớn hô: "Toàn thể chú ý! các người phía trước chỉ là một đám vô trang tận răng con cừu! bọn họ vô trang mặc dù toàn, mà dù sao cũng là con cừu. người chờ quân sĩ, đối địch đang lúc, nhất định phải chút nào vô ý khiếp đảm, chỉ cần chưa từng có từ trước đến nay, vô luận trước mặt có bao nhiêu địch nhân, cũng sẽ chết ở chúng ta dưới đao, như lục heo chó! chúng ta chỉ phải nhớ kỹ hai cái nguyên tắc! điều thứ nhất, có thể tinh thần sức lực Sát! điều thứ hai! mặt muốn hung!" thanh âm tại trận tiền không ngừng vang vọng, tiếp lấy Lư Hiệp còn cảm thấy chán chường, trực tiếp đứng ở chi khỏi quân nhu quân dụng trên xe, nhưng 5000 quân sĩ đều nhìn thấy hấn.

"Chúng Quân sĩ chú ý! theo ta học, mặt muốn hung!" dứt lời, Lư Hiệp mắng nhiếc bày ra cực kỳ đáng sợ biểu tình.

Chúng Quân sĩ gặp Lư Hiệp thượng thoán hạ khiêu, nhìn chung quanh, mặt lộ sầu khổ, nhất thời không biết nên không nên học tập, lại thấy Diên Vi mặc dù nghi ngờ, không biết Lư Hiệp vì sao như thế, nhưng vẫn là hô lớn: "Nãi nãi! đều mẹ hấn cho ta nghe công tử lời nói! mặt muốn hung "

Gặp Diên Vi nói như vậy, bọn quân sĩ cũng chỉ đành tranh nhau noi theo.

Lư Hiệp vẫn không hài lòng đại hấn nói: "Mặt muốn hung! chú ý làm! theo ta đồng thời kêu!" Mặt muốn hung! "

Vì vậy Chúng Quân sĩ, bắt đầu đi theo Lư Hiệp đồng thời kêu "Mặt muốn hung" ba chữ, ngay từ đầu kêu còn không Tề, sau đó gặp ba chữ kia quát lên quả thực đại kính, vượt kêu vượt Tề, vượt tiếng kêu thanh âm vượt vang, dứt lời còn bày ra hung thần ác sát bộ dáng. kêu cái so với kêu nhằm chán "Sát" Tự phải có thú nhiều. vì vậy Lư Hiệp để cho bọn họ tự bày ra cái tư thế này một hồi sát nhân thời điểm tuyệt đối không thể biến.

Đúng lúc này, lại nghe được đối diện chủ tướng tiếng kêu, chính là Bạch Ba Đại tướng Hàn Xiêm. hấn ngấm trộm nghe lấy được trong vòng trăm trượng đối phương quân sĩ tại hồ cái gì, bất quá hấn cũng không ở ư, bởi vì trong mắt hấn, về điểm kia Bình còn chưa đủ chính hấn Sát. lại thấy hấn giục ngựa đến trận trước 40 trượng nơi hô: "Đối với Phưong Trận doanh, người chờ ai là Bá Hòa công tử, có thể hay không ra gặp một lần!" hấn vốn chính là Sơn Tặc xuất thân, lần này dĩ nhiên không phải muốn gặp cái gì Bá Hòa công tử, mà là trực tiếp có thể bắt được, bắt hồi doanh trung, dù sao một hồi nếu là sát tướng đứng lên, không cần thận đưa hấn làm thịt, vậy coi như không có tiền chuộc có thể cảm.

Diên Vi tay cầm song Giản, một cái nặng ba mươi cân, là huyền thiết làm bằng, cùng Lư Hiệp trạm long kiếm cũng không kém chút. Diên Vi tính toán Lư Hiệp tâm tư, đang muốn đại Lư Hiệp ra đón, dù sao Lư Hiệp là Thống soái, vô nghệ lại quả thực. lại thấy Lư Hiệp chính mình ngăn lại hấn, lại tách mọi người đi ra, hai người không khác nhau lắm, vừa thấy Lư Hiệp tới, không nghĩ tới lại là một con nít, chính xác thật chính mình muốn bắt hạ Lư Hiệp lòng tin.

"Người chính là Bá Hòa công tử?" Hàn Xiêm nói.

Lư Hiệp cười hô: "Ngô chính là Bá Hòa, người thì là người nào? gặp người như thế nhu nhược, ngay cả ngô trong quân chui bồn cầu cũng so với người khỏe mạnh chút, so với cái cô nàng còn không bằng! lại cũng dám kêu Bán Công Tử danh hiệu! chui bồn cầu hạng người, có thể dám cùng ta Bán Công Tử một chọi một quyết 1 thư hùng!" dứt lời cười ha ha.

Hàn Xiêm nghe Lư Hiệp châm chọc nhất thời giận dữ, bất quá Lư Hiệp nói, đúng với lòng hấn mong muốn, hấn vạn vạn không có nghĩ tới cái này Tiểu Tiểu con nít, lại dám cùng chính mình gọi nhíp: "Tiểu tử lại nhục ta đến đây, nghe cho kỹ, nay Hiruzen người đầu chó chính là ta Bạch Ba Đại tướng Hàn Xiêm!" lập tức xông lên. Lư Hiệp cùng Hàn Xiêm khoảng cách năm trượng, vẫn chưa tới tham trắc thuật hữu hiệu khoảng cách, cũng không biết Hàn Xiêm có vài phần thực lực.

Lư Hiệp mở ra đại lực kỹ năng, Sách lập tức đi, cùng Hàn Xiêm nhất thời liều mạng hai đòn, nhất thời thủ chân tê dại, lập tức một cái tham trắc thuật phát tới, quả nhiên phát hiện một cái vũ kỹ cao cấp kỹ năng.

Bất quá Lư Hiệp thấy vậy, lập tức làm ra kinh hoàng thất thố đáng vẽ, vội vàng giục ngựa chạy trốn. nhưng là Lư Hiệp thuật cười ngựa cũng không địch Hàn Xiêm, này 1 chạy trời chết, không trốn được 20 trượng khoảng cách, đảo mắt liền bị Hàn Xiêm đuổi kịp. Lư Hiệp chứng tưởng nhìn một cái quả thực kinh hoàng, Tôn Sách ánh mắt ngoan lệ, hấn bây giờ có chút hy vọng Lư Hiệp liền trực tiếp được Hàn Xiêm một đao Trảm ở dưới ngựa mới phải.

Chỉ thấy kia Hàn Xiêm cán đao trực tiếp gõ vào Lư Hiệp Mã trên đùi, con ngựa kia ứng tiếng phải ngã, Lư Hiệp vội vàng từ lập tức nhảy xuống.

Mất thấy Hàn Xiêm liền muốn giục ngựa đuổi kịp, đem Lư Hiệp bắt, nhưng là cũng không biết làm sao, Lư Hiệp cũng không để ý Mã, chạy lại còn nhanh hơn thỏ. thẳng hướng trận doanh mình chạy, bất quá Hàn Xiêm giục ngựa vẫn có thể đuổi kịp, lại đuổi sát mười trượng khoảng cách, mất thấy Lư Hiệp sẽ bị bắt, có thể mỗi lần phải bắt được thời điểm, Lư Hiệp tổng giống như cái Du Ngư, tổng thì không cách nào thuận lợi. lúc này đã cùng Lư Hiệp phương khoảng cách chưa đủ 20 trượng. lúc này, Lư Hiệp bỗng nhiên hướng về phía Hàn Xiêm quay đầu, quý dĩ cười một tiếng, đột nhiên gia tốc, như một làn khói công phu, cũng đã chạy về trận doanh mình. vẫn không quên làm mặt quỷ làm nhục Hàn Xiêm một phen.

Đúng lúc này, bất quá Hàn Xiêm thấy mình cùng địa phương trận doanh gần như vậy, bỗng nhiên ý thức được không tốt. lại thấy mặt mũi lạnh lùng Điền Vi ngoắc tay, phía sau ném bom khí trong liền nhiều một đoàn buộc chung một chỗ hồng sắc cuộn giấy. kia cuộn giấy mang theo sao Hòa hoa êm dịu đường vòng cung, ném hướng Hàn Xiêm phía sau. nhất thời, Hàn Xiêm chiến mã bốn phía, Phích Lịch băng lang ánh lửa nổi lên bốn phía, con ngựa kia được ánh lửa sở kinh, một trận hí nhảy loạn. Hàn Xiêm cũng là cả kinh thất sắc đang lúc nhất thời được bị giật mình ngựa té xuống.

Con ngựa kia một đường chạy như điên, hướng Viễn Phương chạy đi, mà ánh lửa nổi lên bốn phía trong bụi mù, Hàn Xiêm có vẻ hơi hốt hoảng, đợi ánh lửa nhắm một cái. nhất thời, một cái Ngân Quang xuất hiện ở hán cái ót, mà đứng ở hán bên người chính là lại giục ngựa chạy trở lại Lưu Hiệp.

Ngân Quang thoáng qua chỉ hậu, Hàn Xiêm ý thức dần dần mơ hồ, dần dần hôn mê, cuối cùng ngất xỉu, lúc này sau đó chạy tới Điền Vi đưa hán 1 lâu lên ngựa, Lưu Hiệp đặc ý vọng hình, dùng kèn hô to một trận, hung hăng khinh bỉ quân địch một phen, lại vừa là làm ra một bộ nhượng nhân hận không được tát hán hai và miệng biểu tình, một đường thông thả hồi chính mình doanh trung.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: ẩn bên trong nguy cơ

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì. 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vãn.

Không cốc bầu trời, quanh quần Lưu Hiệp loa lớn thanh âm: "Hoàng Cân cường đạo nghe, các ngươi đầu lĩnh Hàn Xiêm ngươi đã bị Bản Công Tử Bá Hòa bắt! hơn nữa, ở nơi này Trương 8 lĩnh chung quanh, ngô đã mai phục 10 vạn hùng binh, đem bọn ngươi đoàn đoàn bao vây á! bây giờ các ngươi chỉ cần buông xuống thủ Trung Vô khí! đầu hàng quân ta, ta tự cho các ngươi một lần lựa chọn lần nữa cơ hội! phải biết, các ngươi là Hoàng Cân Quân, Thiên Công Tướng Quân Trương Giác đã chết! các ngươi chính là danh xứng với thực phản tặc, phản tặc chính là tạo phản! là tru Cửu Tộc tội lớn! các ngươi chung quy đều đào không đồng nhất tử, nhưng là, nếu như các ngươi lúc này có thể đầu hàng cho ta, ngô là mệnh quan triều đình, ngô bảo đảm các ngươi cũng có thể đầu nhập vào đến ta Lưu Hiệp dưới quyền, qua bình thường bình dân sinh hoạt, có thể ăn no mặc ấm. nguyện ý gia nhập ta Bá Hòa quân, chúng ta sẽ thông qua tuyển chọn nhận! Phàm người trúng tuyển đãi ngộ phong phú! nhớ các ngươi cơ hội chỉ có một lần! lựa chọn nghĩ tới ngày tốt, thì để xuống các ngươi vũ khí. tại cường đại Bá Hòa quân trước mặt, các ngươi chống cự là không có dùng!"

Trong cốc Hoàng Cân Quân lập tức bắt đầu hoảng loạn lên, bất quá cũng có người đứng ra phản bác Lưu Hiệp, trong lúc nhất thời Hoàng Cân Quân lâm vào trong mâu thuẫn. Chu Du đám người nhìn một trận khoắc lác Lưu Hiệp, trong lòng biết Lưu Hiệp căn bản không có cái gì một trăm ngàn mai phục, hoàn toàn là dựa vào hán miệng lưỡi vô căn cứ tạo ra. mặc dù bất chủ tướng, bọn họ cũng không cho là Hoàng Cân Quân lại nhanh như vậy đầu hàng.

Đúng lúc này, đột nhiên, tại vách núi bốn phía, khắp nơi đều có Chấn Thiên tiếng pháo nổ khởi, nhất thời tiếng vang vờn quanh 4 Vũ. đặng đặng một vòng tất cả đều là ánh lửa. Hoàng Cân Quân Tâm, lần này là thực sự loạn. nhất thời có người chuẩn bị buông vũ khí xuống, bởi vì kia tiếng pháo giống như Lôi Công nổ ầm, nếu không phải ông trời nổi giận là cái gì. lúc này nhân bọn họ bộ dạng tin quỷ thần quá nhiều bộ dạng tin chính mình thủ Trung Vô khí.

Lưu Hiệp thấy vậy, trong lòng biết, đây là đêm qua chính mình phái đi ra ngoài hai mươi người làm, dĩ nhiên chính mình trước khi hành động, cũng là lấy được bọn họ tin tức duyên cớ. bởi vì Lưu Hiệp trong lỗ tai bây giờ liền bỏ vào một cái bô túi ống nghe, hán vội vàng lại thêm một cây đuốc hô: "Buông vũ khí xuống là các ngươi lựa chọn duy nhất, các ngươi đã bị bao vây á! buông vũ khí xuống, có thể qua bình thường sinh hoạt, không cần lại chinh chiến nhận lấy cái chết, qua cuộc sống an ổn!"

Nhất thời, có càng nhiều Hoàng Cân Quân buông xuống thủ Trung Vô khí, hai vạn người nhất thời tán loạn mở, có mấy người đã bắt đầu chạy, vốn là những thứ kia tưởng căn bọn họ lại nhân mới vừa đuổi theo, lại phát hiện chạy quá nhiều người, đã hoàn toàn không ngăn được.

Lưu Hiệp hài lòng nhìn một màn này, Chu Du thấy vậy trong lòng không khỏi thất phục, mặc dù nói, Lưu Hiệp làm, đều là nhiều chút giả thần giả quỷ chiêu số, không coi là chiến thuật chính thống, có thể là có thể không đánh mà thắng sẽ để cho năm chục ngàn địch nhân đầu hàng, không thể không nói cũng là một loại thủ đoạn, chẳng qua là Tôn Sách gặp Hoàng Cân Quân đã có đầu hàng thể, mặt mũi quái dị, ngược lại có chút không vui.

Có thể đúng lúc này, một cái thanh âm bỗng nhiên từ phía bên trái truyền tới, đưa tới Tôn Sách chú ý, người này coi như uy vũ, chính là phục kích vô huyệt, vội vàng chạy về Lý Nhạc.

Gặp Lý Nhạc giục ngựa mang theo một đội người, bay nhanh hồi doanh hô lớn: "Mọi người không nên bị đám này câu quan lừa gạt! chỉ có đi theo Bạch Ba quân mới có thể mang theo mọi người được sống cuộc sống tốt, ngô đều không có được mai phục! chớ buông vũ khí xuống! !"

"Là Lý Tử Đương Gia! !" nhất thời có người ở trong trận doanh hô. "Lý Tử Đương Gia trở lại! mọi người chớ buông vũ khí xuống, chúng ta cùng Lý Tử Đương Gia quyết định! !" Lý Nhạc đội ngũ thứ nhất, giống như ký thuốc trợ tim, nhất thời đem vừa mới tán loạn Hoàng Cân Quân tinh thần, lần nữa tụ

khép lại.

Luru Hiệp cũng không nghĩ tới, lại còn hội toát ra người như vậy, sắc mặt hơi rết. Tôn Sách thấy vậy, cười lạnh một tiếng nhìn về phía Luru Hiệp.

Luru Hiệp trong lòng biết vừa mới cái kia không biết từ từ đâu xuất hiện tướng quân đến, khai An Kha tự không dễ dàng như vậy. thừa dịp bây giờ Hoàng Cân Quân tán loạn. Luru Hiệp hướng Diên Vi vẫy tay đao Trảm thế, nhất thời Diên Vi một chút lệnh, binh lính lập tức đem ném bom khí cùng đại pháo thổi với trận tiền.

Lý Nhạc đem đội ngũ ngay ngắn một cái đứng lên, liền lập tức hạ lệnh tấn công, tiếng la giết nổi lên bốn phía, nhất thời đến gần.

Luru Hiệp mặt mũi lạnh lùng, biết đối phương sát tướng tới, tiếp lấy hô: "Ta Phương Trận doanh không cần bất kỳ kinh hoàng nào, bọn họ chẳng qua là con cừu! ! dựa theo ta vừa rồi khẩu hiệu quát lên! !"

Nhất thời, Luru Hiệp 5000 người, bắt đầu đồng thời hô khẩu hiệu, hơn nữa bày ra hung ác biểu tình tới. Tề thẳng thẳng khẩu hiệu bắt đầu ở Bá Hòa quân bầu trời vọng về, rất là phá hư không khí chiến tranh, nhưng là lại quát lên phá lệ đài kính.

"Mặt muốn hung! ! mặt muốn hung! !"

"Mặt muốn hung! !" mang theo quy luật tiết tấu, theo nhịp trống, một tiếng so với một tiếng cao vút, ngược lại giống như hát Quân Ca. đồng thời biểu tình càng ngày càng đứng chỗ, đã có điểm Chung Quý cảm giác.

Đội quân địch đến trận top 20 trọng, Diên Vi hô to: "Ném bom cơ, trang dây pháo đạn! ! bắn! !!" dây pháo đạn là Luru Hiệp phát minh ra tân thức đạn dược, chủ yếu chính là sắp thành bó dây pháo dây đưa chung một chỗ biến thành một cái cầu, bởi vì dây pháo hội bay loạn nổ tung, sinh ra hỗn loạn hiệu quả so với Hỏa Lôi phải tốt hơn nhiều.

Nhất thời thạch đài ném bom khí, vô số dây pháo đầu phóng bên ngoài, dây pháo lách cách vang dội, địch nhân không biết hỏa quang kia là vật gì cả kinh thất sắc, nhất thời tạm hoãn Trùng lực, kêu thảm thiết, sợ hãi kêu nổi lên bốn phía, đồng thời có ngựa cũng bởi vì này vô số ánh lửa kinh sợ mà bị lật xuống ngựa, con ngựa kinh hoàng bồn đảo.

Đúng lúc này, thừa dịp loạn Diên Vi lúc này tiến lên, cầm lên Luru Hiệp cho hấn loa lớn hô to: "Ném bom cơ, đổi thả Hỏa Lôi đạn! !"

Nhất thời có người truyền lệnh, tiếp lấy liền đổi thành lọ sành Hỏa Lôi. này lọ sành Hỏa Lôi, so với Tam Quốc thời kỳ Hỏa Lôi uy lực lớn hơn vô số lần, dù sao Tam Quốc thời kỳ Hỏa Lôi là dùng dầu lửa, là nhiên thiêu đạn tính chất, mà Luru Hiệp này lọ sành Hỏa Lôi là dùng Hỏa Dược, bỏ vào quặng ni-trát ka-li sử vụn mảnh nhỏ, là quả bom tính chất, mặc dù cùng chân chính quả bom còn bộ dạng kém một chút, nhưng là uy lực cũng coi là đại. từng vòng từng vòng Hỏa Lôi nổ qua, kêu thảm thiết liên tiếp. mà lúc này Luru Hiệp chính mình không hề đại pháo, chuyên oanh những thứ kia bỏ sót địa phương, uy lực thì chân chính tuyệt luân.

Nhưng là cho dù là như thế, dù sao địch nhân là hơn hai vạn người, này Hỏa Lôi cùng dây pháo là có thể ngăn cản nhân mấy ngàn người bước chân, nhưng là vẫn có người trước gục ngã người sau tiến lên Hoàng Cân Quân xông lên. lúc này, Diên Vi gấp đã dần dần có người xông vào Hỏa Trận, nhất thời sai người đem chuẩn bị xong dầu lửa tưới mẫn toàn bộ ném bom khí, tiếp lấy đem Hỏa Lôi cùng còn thừa lại dây pháo dầu lửa cùng để lên. nhất thời có quân binh tiến lên, cười ngửa dùng dây thừng kéo đội bánh xe ném bom khí xông vào trong quân địch, tiếp lấy phe mình quân đội bắt đầu chậm rãi rút lui, chỉ để lại Luru Hiệp một người không hề Hỏa Pháo.

Luru Hiệp Hỏa Pháo nhắm ngay, vừa rồi những thứ kia ném bom cơ, nhìn quân địch chậm rãi ép tới gần.

Mười lăm trọng, 14 trọng. . Luru Hiệp 1 pháo kích trúng một cái ném bom cơ, nhất thời ánh lửa nổi lên bốn phía, kia tiếng nổ vang dội chân trời, đem tất cả mọi người đều dọa cho giật mình, đồng thời cũng để cho vọt tới Hoàng Cân Quân trấn áp, nhất thời tung tóe lửa lớn bao phủ vài trăm người bước chân, mà mặt khác, Luru Hiệp lần nữa nhắm ngay, bây giờ đã chỉ có mười trọng khoảng cách, lần nữa, tiếng nổ vang dội son cốc, lại liên tiếp đưa tới bên cạnh hai cái ném bom cơ giây xích tương ứng.

Toàn bộ quân địch đã che lại, ngay cả vốn là phía trước nhất Lý Nhạc, bây giờ cũng không biết đi nơi nào, không biết có phải hay không đang hướng Sát thời điểm bị đánh chết. mười ném bom cơ hoàn toàn bị dẫn hỏa, ánh lửa cũng cơ hồ ngăn cản Hoàng Cân Quân tiến tới bước chân cùng ý chí chiến đấu. phía sau quân địch thấy Đại hỏa sấm vang nổi lên bốn phía, chùn bước, nhất gan thậm chí vứt bỏ vũ khí, ôm đầu ngồi chồm hóm dưới đất.

Nhưng là dù sao cũng là trăm trọng rộng chỉ Địa, Hỏa ánh sáng chiếm cứ, chẳng qua chỉ là hơn một nửa khoảng cách, hay lại là có một bộ phận Hoàng Cân Quân lao ra, trong đó có một cô, người dẫn đầu người khoác khôi giáp, nhìn giống như là trước kia chinh đồn Hoàng Cân Quân Lý Nhạc.

Luru Hiệp thấy bọn họ liều chết xông tới, không khỏi than thầm một tiếng người này mạng lớn, Luru Hiệp một trận tự chế bom khói xuất ra trên không trung, thừa dịp bụi bặm che đầy tầm mắt, thừa dịp loạn tay vịn đại pháo, nhất thời được thu nhập vòng tay trung, tiếp lấy vội vàng rút lui chạy thoát thân.

Chỉ thấy Luru Hiệp chạy trốn tư thế vĩnh viễn là bị ỏi như vậy, nhưng nhân chẳng thềm ngó tới. bất quá theo Luru Hiệp, chạy trốn chính là chạy trốn, còn quân cái gì tư thế. vũ kỹ kém nhược còn không chạy trốn, cái kia kẻ ngu không khác nhau gì cả, mặc kệ Luru Hiệp vũ kỹ thế nào, hấn vốn cũng không phải là sa trường thượng võ tướng, cần gì phải cùng người cứng đối cứng liều mạng. có thể sử dụng suy nghĩ giải quyết sự, nhất định phải lấy tay đi giải quyết chỉ có hai trường hợp, một loại là rảnh rỗi không có chuyện làm nào tàn hình, ngoài ra chính là không hiểu chuyện đặc thù kháng kháng.

Luru Hiệp chạy vào rừng đem về trong trận doanh, lập tức hạ mệnh lệnh, kỵ binh chuẩn bị công kích, mà đặc chủng doanh bên này là, có đặc thù phương thức chiến đấu, bây giờ người người có Mã, hai người một tổ, tạo thành Liên Hoàn Mã trận, nhưng nếu là xuống ngựa chính là bốn người tạo thành một cái chiến trận phối hợp. quân địch mặc dù liều chết xông tới, bất quá số người cũng không nhiều, chỉ có hơn ngàn người. bây giờ Luru Hiệp đoán chừng

phe địch có chiến lược bất quá chỉ còn lại mấy ngàn người, hoàn toàn không đủ gây sợ.

Kỵ binh đều nhíp, Lư Hiệp trường kiếm trước chỉ, lúc này trở lại trận doanh, cũng có vẻ uy vũ, nhất thời hướng phe địch công kích đi qua. lườm quân tương giao đang lúc, kỵ binh Doanh Trường thương hoành chỉ phía trước, mặt mũi hung thần ác sát, đằng đằng sát khí, dựa vào trước khi rút lui hơn mười trượng Trùng lực, nhất thời trùng Phi mấy tên quân địch, kỵ binh doanh bí danh Đồ Phòng Ngự đầy đủ, lập tức đem đuổi theo quân địch tách ra. 300 người Đột một, đội kỵ luân kỵ binh sau khi đi qua, những thứ kia vọt tới lĩnh địch, cũng đã mất đi liều chết xung phong lực. Lư Hiệp lập tức mệnh toàn quân đánh ra. chỉ một lúc sau, tất cả mọi người đã hoàn toàn quần quýt lấy nhau, quân địch đã không chút nào khí thế, bị bại thế dần dần rõ ràng, đứng như Lư Hiệp từng nói, Bá Hòa quân vào táng đả Hoàng Càn Quân như vào Dương Quân, bọn họ dữ tợn mặt mũi cũng hiện ra phá lệ hiệu quả, còn không chờ Sát, địch nhân đã tưởng muốn chạy trốn.

Lư Hiệp qua lại ở trong đó sửa máy nhà đột tử, dựa vào hai cây ngắn nỏ, quả thực là ngang ngược lộ ra ngoài, uy phong lẫm lẫm, mi tâm, đầu ngựa, cái mõng, bắp đùi, quân địch sở có hay không bao trùm Giáp trang địa phương đều được Lư Hiệp mục tiêu. một khi có người chú ý tới bị giết đem tới, Lư Hiệp liền chạy tới chính mình phương nhiều người địa phương, đội đuổi theo nhân bị giết, Lư Hiệp chính là lại nhô ra, bắt đầu hấn thô bị xạ Kỳ chi Lữ.

Chẳng phải biết đang ở Lư Hiệp như cá gặp nước đang lúc, lại có nhân đã sớm nhìn chăm chú Lư Hiệp động tĩnh, trong tay hàn quang, nhất thời, giục ngựa hướng Lư Hiệp chạy tới

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hiệp Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: khói súng dần nhạt

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Hỗn chiến đang lúc khói súng cuộn cuộn, dù sao cũng là ngàn người hỗn chiến, nhất thời hai phe địch ta vô cùng sốt ruột chung một chỗ. mặc dù có chút giống như là nghiêng về đứng một bên tru diệt, kỵ binh doanh ngược lại có mấy người được Trảm ở dưới ngựa, nhưng là Lư Hiệp đặc chủng doanh, giống như là một dòng lũ lớn, đề nhất toàn thân bọn họ đến Hắc Giáp, đội ngũ đều nhíp, giống như là cắt Mạch cơ một dạng đến mức quân địch rồi rít ngã xuống đất, dừng mảnh vô cùng!

Tuân Du cùng trăm tên vệ binh thối lui đến đặc chủng doanh chi hậu. mà Điền Vi mang theo liều chết xung phong ở phía trước, Tôn Sách, Chu Du, hai người một người dùng thương một người dùng kiếm, cũng theo sát phía sau, dù sao cũng là Giang Đông Tiểu Bá Vương vẫn là có mấy phần võ kỹ, mặc dù cùng trước khi Hàn Xiêm còn kém nhiều chút, nhưng cũng kham so hiện nay chi Lý Nhạc.

Lư Hiệp vốn là núp ở đặc chủng doanh trong chiến trận, nhưng là nhất thời bản tên xạ nổi dậy, liền đặc ý vọng hình vọt tới địch nhân trong trận doanh đi giết. đang lúc này, được quân địch Đại tướng Lý Nhạc đề mắt tới, nhất thời hướng Lư Hiệp xông lại, đem Lý Nhạc đại đao chặt xuống lúc, Lư Hiệp lập tức cảm thấy phía sau gió mát nhảy lên Đẳng, theo bản năng giạt mình một cái, lập tức hướng bên cạnh lăn lộn. ánh đao thuận thể đánh xuống, trực tiếp đem Lư Hiệp vừa rồi đứng nam thạch chém thành hai đặng.

Lư Hiệp mở ra Linh Lung vũ bộ, tia (to) không chút đông dài, lập tức chạy trốn, ngay tại Lư Hiệp rút lui lúc, Lý Nhạc đại đao lần nữa đánh xuống. Lư Hiệp thuận thể hướng bên cạnh tránh né, có thể Lư Hiệp vạn vạn không nghĩ tới, một đạo hàn quang cái bóng ngược lần nữa tại Lư Hiệp xuất hiện trước mặt, Lư Hiệp về phía trước nhìn một cái, không nghĩ tới lại là Tôn Sách!

Chu Du sau lưng Tôn Sách, gặp Tôn Sách hai mắt phảng phát dấy lên lửa giận, thẳng hướng Lư Hiệp chạy đi, Chu Du chính muốn ngăn trở, lại lúc này đã trễ, bởi vì Tôn Sách trường thương đã bái Lư Hiệp đưa tới.

Lư Hiệp vạn vạn không nghĩ tới Tôn Sách lại đang lúc này, đối với tự mình động thủ, vì vậy tưởng vội vàng gia tốc né tránh, nhưng là, đột nhiên Lư Hiệp cảm giác Tôn Sách thương lộ không đúng. đến lúc đó ngay tại Lư Hiệp bên tai, một trận vang vang chi tiếng vang lên. chính là Tôn Sách trường thương cùng Lý Nhạc đại đao đụng vào nhau.

Lư Hiệp sửng sờ, không nghĩ tới Tôn Sách lại là tới cứu viện chính mình, ngay cả Chu Du tất cả giật mình, nhất thời đối với Tôn Sách lộ ra tán thưởng ánh mắt. vốn là Chu Du đối với Tôn Sách nghề này biểu hiện thật ra thì có chút nghi ngờ, nhưng là bây giờ nhất thời nhượng trong lòng của hắn lần nữa vững chắc hắn cũng không có nhận sai huynh đệ ý tưởng.

Dựa theo Lư Hiệp cá tính, nếu như đem hắn đổi thành Tôn Sách, không bỏ đá xuống giếng cũng đã rất tốt, còn phải cứu đối phương, hiển nhiên là khó có thể tưởng tượng, không nghĩ tới Tôn Sách mặc dù tuổi còn nhỏ, thật đúng là tên hán tử.

Lại thấy Tôn Sách xem Lư Hiệp kinh ngạc liền nói: "Ta cũng không phải là tưởng cứu ngươi! ta chỉ là muốn đem ngươi mệnh, lưu đến ta ở chính diện chiến trường thương tướng ngươi hoàn toàn đánh sụp ngày đó!"

Lưu Hiệp nghe xong nhất thời giả bộ ngu cười cười nói: "Không biết Bá Phù cùng ngô có gì thâm cừu, chúng ta đều là đại hán thần tử, nói cái gì đánh sục, tựa hồ có chút ngôn qua đi!" mặc dù nói chuyện, trong tay cũng không nhả rời, hai chi Nỗ Tiễn ngừng chuẩn Lý Nhạc, một nhánh xạ Mã, một nhánh xạ nhân. Lý Nhạc hốt hoảng né tránh đón đỡ. lúc này Diên Vi xông lên, song Giản cùng Lý Nhạc đứng mấy hiệp, Lý Nhạc không chống đỡ được, trên đầu mũ sắt đều bị Diên Vi gõ xuống đến, đang định phải về đảo, nhưng là Lưu Hiệp phun thuốc tê Nỗ Tiễn đã sớm đang chờ hấn, bắn trúng chi hậu, lập tức lăn nhả chạy trốn.

Tôn Sách liếc mắt nhìn giả bộ ngu đắc ý Lưu Hiệp, tự nhiên lười lại để ý tới hấn. hấn đã nhận định, Lưu Hiệp lợi hại nhất, chính là miệng lưỡi công phu. đồng thời hấn cũng chắc chắn, nhất định là Lưu Hiệp nói cái gì hoa ngôn xảo ngữ, mới để cho nữ hài đối với hấn quyết một lòng.

Thắng đến chạng vạng tối, khói lửa chiến tranh rốt cuộc có tắt tư thế. Lưu Hiệp trận chiến này tiêu diệt hơn chín ngàn Hoàng Cân Quân, còn lại nhân có là từ thà Lôi Hỏa thời điểm tựu đầu hàng, ước ba ngàn người, sau đó bị bại đầu hàng có 2000 người, mà những người còn lại đều chạy trốn hồi trong cốc, có thể bởi vì Lý Nhạc cùng Hàn Xiêm đều bị bắt, cho nên tại loại này bị bại thế hạ, Lưu Hiệp lập tức đối với trong cốc còn sót lại mấy chục ngàn Bạch Ba quân tiến hành chiêu an, duy nhất trấn Thủ Tướng dẫn Hồ Tài, Hồ Tài cân nhắc thiệt hơn, cuối cùng rốt cuộc quyết định đầu hàng.

Này một phen chiến dịch, Lưu Hiệp chủ yếu vẫn là công tâm sách lược, Hỏa Lôi dây pháo, đều là nhiều chút chưa từng xuất hiện qua ly kỳ đồ chơi, Trung Quốc Cổ nhân tâm lý, chính là rất thích đem mình không thể hiểu mọi thứ thuộc về kết với quỷ thần nguyên nhân, để nhóm này ngay từ đầu trong lòng tự phạm lòng Bạch Ba binh lính canh thêm sợ hãi, hơn nữa bọn họ phát hiện Bá Hòa quân toàn bộ quân sĩ đều giống như Sát Thần, dũng mãnh vô cùng, chạy trốn quân địch đem tin tức lại truyền về trong cốc không có xuất chiến binh lính, một cái truyền một cái, miệng nhiều người xói chảy vàng, phản ứng gây chuyện liên khuếch tán ra.

Trận chiến này Bá Hòa quân 3 Thiên Kỳ Binh tử vong hơn ba trăm người, người bị thương nặng ba mươi người, bị thương nhẹ hơn ba trăm người. mà Lưu Hiệp đặc chủng doanh lại như kỷ tích một người chưa chết, chẳng qua là có ba người bị trọng thương, trở về giao cho Hoa Đà, mới có thể đem cái mạng này triệu hồi tới.

Đi qua trận chiến này chứng minh, Lưu Hiệp chính mình tinh binh sách lược vẫn còn có chút hiệu quả, mặc dù Lưu Hiệp dùng rất nhiều còn lại thủ đoạn, nhưng là tinh binh chính là tinh binh. nếu để cho này 1 Thiên Bản tới tựu dùng mãnh đặc chủng doanh lại hợp với thương pháo dụng cụ, vậy thì tuyệt đối dùng mãnh.

Bất quá đứng đầu làm người ta thán phục hấn còn là Lưu Hiệp lấy 5000 người đánh bại Tịnh chiêu an năm vạn người Bạch Ba tinh nhuệ, tin tức này nếu là ở ngày sau truyền đi, vậy tuyệt đối sẽ khiếp sợ thiên hạ, như vậy Bá Hòa cái thân phận này thì càng thêm đáng tiền, đồng thời người khác nếu như muốn đánh Lư Giang chủ ý cũng phải cân nhắc một chút, tự có bao nhiêu cân lượng. dù sao trận chiến này đi qua biết quá trình người ngoài chỉ có Chu Du cùng Tôn Sách. mà hai người kia là có hùng tâm tráng chí, khó mà thu phục, không ra ngoài dự liệu phải là đem tới Giang Đông bá chủ.

Lưu Hiệp tại trước mặt bọn họ dùng những thứ kia thủ đoạn, trên thực tế gián tiếp thu nhỏ lại Lưu Hiệp bản thân đặc chủng doanh cùng kỳ binh doanh tác dụng. mà bây giờ những thứ này thủ đoạn, biểu diễn cho bọn hấn xem, chính là nói cho bọn hấn biết, hấn Lưu Hiệp là dựa vào đến loại vật này tài thắng được, có thể những thứ này đều là sớm muộn muốn đào thải, chờ bọn hấn có nắm chắc có thể đánh bại Lưu Hiệp chiếm lĩnh Lư Giang thời điểm, Lưu Hiệp đã sớm có thể lấy ra càng cường đại hơn mà tân tiến đồ vật.

Không giống với Hàn Xiêm cùng Lý Nhạc, Lưu Hiệp vì ổn định Bạch Ba quân đối với trực tiếp tới đầu hàng Hồ Tài cấp cho cực cao coi trọng cùng bằng thông rộng, nhượng Hồ Tài nhất thời có chút thụ sủng nhược kinh. bất quá đối với Hoàng Cân Hàng Tướng, Lưu Hiệp rất khó tín nhiệm, những người này phi khí đều quá nặng, Sơn Tặc xuất thân khó mà quân thúc, đều phải lần nữa chải vuốt quân kỷ cùng làm người tiêu chuẩn. đối với bọn hấn, vẫn là lấy tín nghĩa tình nghĩa tới trời buộc so với dùng quân pháp tới trời buộc phải tốt hơn nhiều. huống chi Dương Phụng dẫn Bạch Ba quân không giống như là tương đối tán loạn Hắc Sơn quân, càng giống như là quân phiệt mà không phải Sơn Tặc.

Trong doanh trường, quý hai người, chính là Hàn Xiêm cùng Lý Nhạc. Hàn Xiêm cảm tức nhìn Lưu Hiệp đám người, Lý Nhạc ngược lại bực bội không lên tiếng. Lưu Hiệp nhìn một chút Hàn Xiêm cùng Lý Nhạc, trong bụng tính toán, này Lý Nhạc phản ngược lại càng giống như là một trăm ổn khó nắm nhân vật.

Đang ở Lưu Hiệp tưởng thâm vấn Lý Nhạc đang lúc, tại bên ngoài lều đột nhiên thật nhiều hỗn loạn. lúc này, 1 tên vệ binh tự bên ngoài lều đi tới nói: "Bẩm Bá Hòa đại nhân, thích mới phát hiện một người đàn bà lẩn vào doanh trung! chúng ta đã đem Kỳ bắt được, thỉnh đại nhân định đoạt!"

Tôn Sách cùng Chu Du nhìn nhau nhất thời cả kinh, bọn họ tại trước khi xuất chiến đã phái mấy người đem nữ hài ở lại ngoài cốc, chẳng lẽ chính nàng theo tới?

Lưu Hiệp nhìn một chút Tôn Sách cùng Chu Du hai người, trên mặt không làm bất kỳ biểu lộ gì nói thẳng: "Dẫn tới đi!"

Lại thấy một thân mặc binh lính quần áo trang sức, bất quá mũ bảo hiểm đã bị lấy xuống nữ hài được dẫn tới. Lưu Hiệp nhìn một chút nữ hài, quả nhiên là Dương cùng san. chỉ thấy nữ hài giãy giụa mấy cái, thấy Tôn Sách cùng Chu Du hai người, trong bụng lập tức có nhiều chút về áy náy, nhưng là khi nhìn đến Lưu Hiệp hậu lập tức không lên tiếng.

Lưu Hiệp thấy nữ hài ngược lại cười nói: "Không nghĩ tới, ta Bá Hòa quân quả nhiên không giống bình thường, vẫn còn có nữ binh! thật là ly kỳ, chính là chỗ này nữ binh ít hơn điểm." dứt lời tựu đối với Hàn Xiêm nói: "Xem đi, chúng ta Bá Hòa quân dụng nữ binh cũng có thể chiến bại các người những thứ này tự xưng là nhân vật anh hùng. Hàn Nhị Dương Gia là phục còn chưa phục?"

Hàn Xiêm nhất thời phi một tiếng nói: "Người chờ tiểu nhân hèn hạ, sạch dùng thấp hèn thủ đoạn, có gan cùng ta Hàn Xiêm chính diện đánh một trận!"

"Há, ta bắt người Hàn Xiêm chính là thấp hèn, người sao không nói người mang binh bốn lần cho ta là thấp hèn, người sao không nói người đường đường

Đại tướng lại đối với ta cái này thư sinh cạn tào rảo máng là thấp hèn. thật là chuyện tiểu lâm, Bình Giả Quỷ Đạo Dã, các hiền thần thông, Người Thăng Lâm Vua. người chính là bại tướng, có tư cách gì phê bình Bản Công Tử!"

Hàn Xiêm nghe một chút im lìm không một tiếng, nhưng là vào lúc này, cô gái bên cạnh nhất thời kinh ngạc nhìn một chút Hàn Xiêm nói: "Hàn nhị thúc?"

Nghe cái thanh âm này, Hàn Xiêm nhất thời sững sờ, hần lập tức xoay đầu lại, quan sát nữ hài mấy lần, nhất thời nhận ra nữ hài tướng mạo nói: "San nhi! người làm sao ở chỗ này!"

Lúc này, ở một bên dự thỉnh Lư Hiệp, nhất thời lên tinh thần đến, "Nhị thúc?" Lư Hiệp trong đầu tốc độ ánh sáng kiêu thoáng qua mấy cái hình ảnh, trước khi hần tựu vẫn muốn bắt bí ẩn này đề, tuy nhiên lại tổng cũng không dám chân chính liên hệ với nhau, nhưng là bây giờ, Lư Hiệp bỗng nhiên nghĩ đến, trước khi cái đó Dương Tự lệnh bài cùng mũi tên ngắn, từ bắc phương chạy nạn tới, hơn nữa trước khi Dương cũng san nghe được Hoàng Cân Quân hậu về mặt, bây giờ nàng lại kêu Hàn Xiêm nhị thúc. câu trả lời nhất thời tại Lư Hiệp trong đầu miêu tả sinh động.

Chẳng lẽ này Dương cũng san thật là Bạch Ba quân thủ lĩnh Dương Phụng con gái?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: có ẩn tình khác

Bỏ trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lư Hiệp lại nghĩ tới trước khi lấy được tin tức, lập tức đem ngọn nguồn suy đoán thất thất bát bát, nói cách khác, Dương Phụng cùng Hắc Sơn quân kết thành Hoàng Cân Quân liên minh, Hắc Sơn quân lại hủy ước giam Dương Phụng, đưa đến Bạch Ba quân giải tán, Hàn Xiêm dẫn năm vạn người thoát đi, mà Dương cũng san cùng mẹ cùng là thừa dịp loạn đảo sắp xuất hiện tới.

Chẳng qua là trong đó có mấy giờ, nhưng Lư Hiệp cảm giác có chút phá lệ kỳ quái, nhưng là Lư Hiệp lại không nói ra được. thật giống như Hàn Xiêm chạy trốn cùng Dương cũng san chạy trốn như là có mâu thuẫn địa phương, lại lại không nói rõ ràng. chỉ thấy Hàn Xiêm đối với Dương cũng san một bộ áy náy nói: "Ngô không chỉ không có hộ vệ Hảo Đại Ca nhưng hần được đám kia vô si Hắc Sơn quân bắt đi, bây giờ cũng không có chiếu cố Hảo Đại Ca phó thác Huỳnh Đệ chúng ta. ta Hàn Xiêm không xứng làm người nhị thúc."

Lúc này một mực im lìm không một tiếng Lý Nhạc cũng xoay đầu lại nhìn về phía Dương cũng san cũng đồng dạng là kinh ngạc một phen, "Thật là San nhi?" Dương cũng san thấy Lý Nhạc nhưng là diện sắc thái vui mừng nói: "Ly Tứ thúc!" hiển nhiên Lý Nhạc cùng Dương cũng san quan hệ phải tốt hơn nhiều, bất quá nàng lập tức ý thức được bây giờ chính mình hai vị thúc thúc bây giờ đều được Lư Hiệp giam hạ Tù, mà Lý Nhạc biểu tình biến có chút ngưng trọng. hần liếc mắt nhìn Dương cũng san, cuối cùng chuyển hướng Lư Hiệp, mặc dù bị trói, nhưng lại 1 khom người trên đất cho Lư Hiệp đập đầu cái khấu đầu nói: "Vô luận là muốn ta Lý Nhạc này cái đầu, vẫn là phải ta Lý Nhạc hiệu lực, ta đều nguyện ý làm, chỉ cần Bá Hòa công tử có thể thả San nhi!"

Lư Hiệp cũng không trả lời Lý Nhạc, ngược lại chuyển hướng Dương cũng san, quan sát nàng một chút nói: "Người là Dương Phụng con gái?"

Nghe Lư Hiệp hỏi câu này, Tôn Sách cùng Chu Du đều là sững sờ, Dương Phụng là ai bọn họ nghe vẫn là nói qua, bây giờ lớn nhất hai cổ Hoàng Cân một trong những thế lực, Bạch Ba quân thủ lĩnh, tại Hà Bắc Ký Châu Đệ nhất chính là xưng vương nhân vật bình thường, nhưng là phản tặc dù sao cũng là phản tặc, cô bé này là Dương Phụng con gái, đây đối với danh môn thế tộc xuất thân Tôn Sách mà nói, coi như là một không tốt không xấu tin tức, dù cho nữ hài thật thích Tôn Sách, từ ở phương diện khác cân nhắc Tôn Kiên cũng rất khó đồng ý bọn họ kết hợp. nhưng là từ một góc độ khác, nếu quả thật có thể đón dâu nữ hài, lấy được Dương Phụng có lòng tốt, như vậy đối với Tôn Kiên mà nói, không thể nghi ngờ là tăng trưởng một loại thực lực, chỉ cần Dương Phụng chịu, hoàn toàn có thể dùng chiêu an cùng các dạng phương thức đem Dương Phụng mấy trăm ngàn vạn Bạch Ba quân tẩy không chút tạp chất. đến lúc đó, đây chính là một cỗ cực kỳ mạnh mẽ lực lượng, đủ để tại nhất phương xưng vương xưng bá, chính là Trục Lộc thiên hạ, cũng không phải không được.

Tôn Sách liếc mắt nhìn Chu Du, Chu Du cũng nhìn về phía hần, trong mắt ý rất rõ ràng, Dương cũng san rất trọng yếu. chẳng qua là nghe trước khi báo cáo ý tứ, như là bây giờ Dương Phụng được Hắc Sơn quân bắt đi, dựa theo trước khi người lính gác kia báo cáo, Dương Phụng lần này tới mang tám vạn người, mà bản thân hần hần còn có một trăm ngàn Bạch Ba quân binh. Hắc Sơn quân cũng sẽ không tùy tiện Sát Dương Phụng, dù sao bọn họ đồng chúc với Hoàng Cân dự đảng, đỉnh núi có núi đầu nghĩa khí, chắc là phải lấy này lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác cái gì. nghĩ được như vậy, sẽ liên lạc lại lúc trước tin tức, Tôn Sách bỗng nhiên thật sự muốn nghĩ đến cái gì mấu chốt đồ vật, tiếp lấy hần liền xoay đầu lại, trong bụng đã kiên định, nhất định phải giữ được Dương cũng san.

Lư Hiệp tại doanh trường trước, dưới đài tất cả mọi người biểu tình Nhiên trong lòng. Dương cũng san gặp Lư Hiệp thăm vấn giọng, nhất thời khuyết dạ không nói, mang đến ngậm thừa nhận. Lư Hiệp trong lòng than thầm, theo lý thuyết này thổ phi gia con gái làm sao cũng phải có điểm dũng mãnh phi

khí, không giống Tôn Nhân một loại vũ đao lộng bông cũng liền thôi, sao sinh như vậy nhu nhược.

Nếu thật là Dương Phụng con gái, không thể nghi ngờ có thể từ Dương cũng san trên người có thể thấy được một ít Dương Phụng ẩn bên trong tính cách, nói cách khác, hẳn không muốn để cho con gái múa may đao thương chỉ có hai loại khả năng, một loại là Dương Phụng căn bản là không có lấy chính mình đem phản tặc hoặc là Sơn Tặc, một loại khác chính là Dương Phụng nam Tôn tư tưởng quá nặng, cho là nữ hài gia nên giống như nữ hài đáng về. Lưu Hiệp lấy biết lịch sử góc độ đến xem, cảm thấy Dương Phụng người này hẳn canh thiên hướng về người trước.

Lưu Hiệp ánh mắt từng cái quét qua ba người nói: "Nói thật, ta đối với các người cũng không Sát Tâm, chẳng qua là, đến cùng Sát cũng không giết, còn phải xem các người có phải hay không thành thực. nếu là ta sờ hỏi vấn đề, các người có thể từng cái đáp đi lên, ta chẳng những không giết các người, ngược lại có thể tha các người!"

Lý Nhạc thấy vậy liếc mắt nhìn Dương cũng san chặn lại nói: "Lời này là thật? chỉ cần người chịu thả Sơn nhi, có lời hỏi là được!" Hàn Xiêm lại nói: "Chậm đã! muốn chúng ta trả lời không phải là không thể, chúng ta như thế nào mới có thể tin tưởng người chúng ta trả lời người vấn đề người sẽ thật thả chúng ta!"

Lưu Hiệp thò ra hai ngón tay nghiêm túc nói "Ta Lưu Hiệp đừng không được, tốt nhất chính là tiếng tăm, nói là làm! nếu người không tin có thể hỏi một chút đang ngồi chư vị, người không tin ta trận doanh, có thể hỏi một chút ta mời tới khách nhân Trường Sa Tôn Bá Phù cùng Lư Giang Chu Du Chu Công Cẩn, đều là tên khắp thiên hạ tài giỏi đẹp trai. nhược còn không tin, ta có thể đối với Thiên thần, nếu ta Lưu Hiệp không thể thả người các loại, cam nguyện tao Thiên Khiên!" .

Hàn Xiêm cùng Lý Nhạc thấy vậy suy nghĩ một phen tài gât đầu một cái, tiếp lấy Lưu Hiệp liền hỏi "Vấn đề thứ nhất, Dương cũng san có phải hay không Bạch Ba đại soái Dương Phụng con gái!"

"Phải!"

Lưu Hiệp gât gât đầu nói: "Vậy các người tự các người nói một chút từ bắt đầu cùng Hắc Sơn quân liên minh cho tới bây giờ ngọn nguồn! ta muốn chân thực ngọn nguồn, nhất định phải cặn kẽ!"

Gặp Lưu Hiệp nói như vậy, Tuân Du ngược lại rất là kinh ngạc, vì sao Lưu Hiệp sẽ đối với Hắc Sơn quân cùng Bạch Ba quân liên minh sự cảm thấy hứng thú như vậy. ở một cái Sĩ Nhân nhãn quang xem ra, chẳng qua chỉ là phản tặc giữa làm lục đục a. nhưng là Tôn Sách thấy vậy ngược lại cũng rất là nhận thức thật cẩn thận nghe, hẳn ở bên cạnh không làm bất kỳ biểu lộ gì, ngược lại có chút nhượng Lưu Hiệp cảm thấy kỳ quái, Lưu Hiệp có loại ảo giác, Tôn Sách cũng biết nhiều chút cái gì khác.

Lúc này, Hàn Xiêm tựa như là có chút nóng nảy ngược lại mở miệng trước nói: "Chúng ta lần này cùng Hắc Sơn quân vốn là đàm luận chuyện kết minh, nhưng là Hắc Sơn quân lại bày Hồng Môn Yến, bấu vào Đại Đường Gia, khiến ta chờ đầu hàng. hơn nữa bày mai phục, chúng ta phá vòng vây đến đây. chỉ đơn giản như vậy!"

Lưu Hiệp ngược lại thông thả nhưng là trong lời nói lại mang theo nhàn nhạt Uy Nghiêm Đạo: "Hàn Xiêm, chẳng lẽ người không có nghe biết ngô Bá Hòa nói sao? ngô nếu là chân chính nói thật, người điểm này đồ con lời nói, thật sự cho rằng có thể lừa gạt ta Bá Hòa? mặc dù ta Bá Hòa còn tầm bé, nhưng cũng không phải người chờ nhất giới Mãng Hán vũ phu có thể lừa gạt. nhược lại không nói thật, đừng trách ta Bá Hòa trở mặt! ta tin tưởng các người lấy được không chỉ là tử vong, còn có càng đáng sợ hơn sự, tuyệt đối sẽ vượt quá các người tưởng tượng! Lý Nhạc, chắc hẳn người cũng không muốn thấy, người thân ái cháu gái, chẳng qua là phá qua tuổi tác liền trở thành quân kỹ được ủy lạo quân đội đi!"

Lý Nhạc nghe một chút nhất thời run lên, ngay cả Dương cũng san cũng là có chút khó tin một loại nhìn về phía Lưu Hiệp, hẳn không cách nào tưởng tượng Lưu Hiệp sẽ hay không thật làm như thế, bởi vì lúc này Lưu Hiệp biểu tình thật giống như căn bản cũng không nhận biết năng. năng không khỏi chuyển hướng Lý Nhạc, bởi vì Lý Nhạc từ luôn luôn là thương yêu nhất năng, mặc dù không biết là tại sao. tựa là trước kia Dương Phụng bị bắt, đều là Lý Nhạc đem mẹ con các năng hộ đưa ra, chỉ bất quá sau đó Hắc Sơn quân ngăn chặn, bắt đắc dĩ, Lý Nhạc chỉ có thể đem hai mẹ con cá nhân lẫn vào lưu dân trong dân chúng.

Hai người yên lặng một trận, Lưu Hiệp lúc này nói: "Kia đã như vậy, sẽ đem nữ hài dẫn đi đi, về phần xử trí, tự chiều ta trước khi nói làm " lúc này ngay cả Tôn Sách đều là trọn khai con mắt đối với Lưu Hiệp trọn mắt nhìn.

Lý Nhạc gặp quân binh thứ nhất, Lý Nhạc rút cuộc vội la lên: "Chậm! ta nói!" hẳn cắn răng một cái, liền chuyển hướng một bên nói: "Hàn Xiêm ta cũng là vì Sơn nhi lo nghĩ! huống chi, mệnh không có, đem tin tức này mang đi cũng không hề có tác dụng!" Hàn Xiêm không khỏi sững sờ, cuối cùng chỉ có thể thờ dài một tiếng.

Lý Nhạc nói: "Thật ra thì chúng ta lần này sờ đi kết minh nhưng thật ra là bởi vì 'Tần Hoàng Bí Bảo' !"

Lưu Hiệp sững sờ một chút "Tần Hoàng Bí Bảo" ? đây cũng là chưa nghe nói qua, Lưu Hiệp liếc mắt nhìn Tôn Sách cùng Chu Du, Chu Du lúc này tiến lên phía trước nói: "Chúng ta chính là khách khanh, có hay không phải làm tránh?"

Lưu Hiệp ngược lại không để ý đáng về nói: "Chớ như thế, ngô đọc vạn quyển sách, cũng chưa từng nghe qua cái gì Tần Hoàng Bí Bảo, như vậy lời bàn, chỉ coi nói đùa nghe nhĩ!"

Lại thấy Lý Nhạc cũng không làm biểu tình tiếp tục nói: "Vốn là chúng ta đều là Hoàng Cân Quân dưới quyền, Bạch Ba quân sự thật thượng là xuất xứ từ 'Nhân Công Tướng Quân' Trương Lương, mà Hắc Sơn quân chính là xuất từ 'Địa Công Tướng Quân' Trương Bảo dưới quyền, Tam huynh đệ vốn là đồng khí liên chi, nhưng sau đó lại chia ra đến đây, được dần dần tiêu diệt, chính là xuất xứ từ này 'Tần Hoàng Bí Bảo' duyên cớ."

"Thật ra thì, chúng ta cũng chỉ là nghe truyền thuyết. Tần Hoàng Thống Nhất Thiên Hạ lúc, liền xây hai nơi Hoàng Lăng, một nơi là binh mã Hoàng Lăng, trong đó trấn thủ đến Tần Thủy Hoàng di thể, ngoài ra một nơi chính là ẩn tàng bảo tàng Hoàng Lăng, tương truyền là Tần Thủy Hoàng vì hấn hậu thế con cháu mà chuẩn bị, đến bảo vậy này, kinh thiên hải địa, tất được thiên hạ! này Hoàng Lăng chính là Bách gia chi Kết Tinh, nghe nói cái gì âm dương gia, Mặc Gia, đều tham dự vào trong đó. cho tới cuối cùng Tần Hoàng đốt sách chôn người tài, là vì tiêu hủy sở có quan hệ với cái này Bí Bảo lời bàn cùng Hoàng Lăng thiết kế. cuối cùng chẳng qua là để lại 3 thứ vật phẩm, còn có Hoàng Lăng bản đồ 'Thái Bình Yếu Thuật' Thượng Trung Hạ 3 sách cùng khác biệt mở ra Hoàng Lăng mấu chốt vật phẩm được gọi là 'Chìa khóa'. Thái Bình Yếu Thuật Hạ sách vẫn là Nhân Công Tướng Quân Trương Lương cầm, cuối cùng truyền cho Ngô gia đại soái Dương Phụng, một mực bảo quản, nhưng là cũng không nghe nói có bảo bối gì chuyện."

"Cho đến có một ngày tới một người, người này liền nói với đại soái chuyện này, hấn nói hấn là Trương gia hậu nhân, hơn nữa nói cho đại soái, bây giờ 'Thái Bình Yếu Thuật' Trung sách chính là tại Hắc Sơn quân túc trực bên linh sàng Bạch Nhiêu trong tay, hơn nữa hấn đã nắm Trương Giác nắm giữ 'Thái Bình Yếu Thuật' Thượng sách cùng mở ra Hoàng Lăng khác biệt chìa khóa. chỉ cần mấy nhà liên hợp lại, tựu có thể mở ra Bí Bảo, lấy được trong đó bảo vật, tựu chân chính nhượng Hoàng Cân Quân thắng được thiên hạ! đại soái luôn luôn đối với chúng ta thẳng thắn, liền cùng chúng ta thương nghị chuyện này, bởi vì Bạch Ba quân bản thân sinh tồn thật ra thì cũng gặp phải khó khăn, nếu không phải có thể được cái gì gặp được, khó tránh khỏi sau này không bị quân phiệt tâm thực xuống, cho nên chúng ta quyết định mạo hiểm. lần này mang theo là tám chục ngàn tinh nhuệ đến chỗ này đàm phán, vốn tưởng rằng không sợ hờ tỵ nào, dù sao so sánh với tán loạn Hắc Sơn quân, Bạch Ba mới là Hoàng Cân Quân chân chính lãnh tụ. thật không nghĩ đến luôn luôn tán loạn Hắc Sơn quân lại chẳng biết tại sao lạ thường véo chung một chỗ. hơn nữa đoán được chúng ta bố trí, cuối cùng đại soái được giam, bọn họ không có từ chỗ của hấn lấy được Thái Bình Yếu Thuật, vì vậy liền đem hấn bắt uy hiếp chúng ta giao ra 'Thái Bình Yếu Thuật'. chẳng qua là này Thái Bình Yếu Thuật Thượng sách sở tại địa phương chỉ có Dương Phụng đại soái một người biết! ngô chờ không có cách nào, lại bị phong khóa đường đi, chỉ có thể như thế. ai vô luận người có tin hay không sự tình tựu là như thế, ta biết cũng chỉ có những thứ này, ta mình ngược lại là không có vấn đề, chỉ cần người thả San nhi, còn lại đều tùy người!"

Lưu Hiệp xem hấn, lại nhìn kỹ một chút những người khác đều có một chút không hiểu cùng vẻ kinh ngạc, chỉ có Tôn Sách nhắm mắt dưỡng thần, ngược lại có chút đột ngột, xem ra về tâm lý, Tôn Sách còn chưa đủ thành thực.

Đem Hàn Xiêm, Lý Nhạ, còn có Dương cũng san đám người về mặt thu hết vào mắt chi hậu, Lưu Hiệp liền nhắm mắt dưỡng thần, bắt đầu trong đầu đem biết tin tức xỏ xâu.

ps: hôm nay tựu phải chuẩn bị đi, khoảng thời gian này một ngày chương một không có có ngoại ý muốn sẽ không ngừng có chương mới, về phần còn lại trên căn bản không có gì thời gian quản lý, đợi 11 kỳ nghỉ đi qua, liền khôi phục hai chương đổi mới.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: thâm Thủy Hàn Đàm

Bốn trâm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bảo tàng? xem ra là một Hoàng Đế thường thường đều thích giấu loại vật này, hơn nữa dù sao phải vì vậy lưu rất nhiều Huyết cùng phân tranh. chỉ bắt quá đem Thái Bình Yếu Thuật cùng Tần Hoàng bảo tàng liên hệ tới, khả năng bí mật này còn xa không chỉ có những chuyện này. tại sao Bảo Đồ sẽ xuất hiện tại Thái Bình Yếu Thuật trung, nếu là thật là ngay từ đầu chính là Tần Thủy Hoàng dựa vào âm dương gia Môn biên tạo một quyển Thái Bình Yếu Thuật gìn giữ bản đồ bảo tàng lời nói, bốn trăm năm đại hán chẳng lẽ tựu không có người nào biết, lại nhượng Trương Giác ba người kia đầu cơ tích trữ huynh đệ biết Thái Bình Yếu Thuật bảo tàng, đây cũng quá vô cùng kỳ hoặc đi.

Nhưng là, Lý Nhạ biểu tình không giống như là lại nói láo đáng vẻ, chỉ có thể nói hấn biết chỉ có nhiều như vậy. Hàn Xiêm yên lặng tương đối mà nói thì có nhai đầu, như là còn biết nhiều chút những vật khác, nhưng là Lưu Hiệp biết, Hàn Xiêm người nọ là tuyệt đối sẽ không nói, người này không hề giống Lý Nhạ cái đó đơn tẻ bảo như thế dễ dàng không chế.

Vì vậy Lưu Hiệp hoàn toàn thất vọng. "Cố sự ngược lại biên không tề, chính là trăm ngàn chỗ hở. bắt quá người chờ dù sao cũng chính là một Nghĩ Tặc xuất thân, không có gì kiến thức, chắc hấn biết cũng chỉ có nhiều như vậy, ngô cũng không trách người! đã như vậy, ta Lưu Hiệp liền thực hiện trước khi cam kết, các người có thể đường đường chính chính đi ra ta Lưu Hiệp đại doanh! người tới cho nhị vị mở trời đi!"

Gặp Lưu Hiệp thật thả ba người, đối với Chu Du Tuân Du chờ người mà nói, đều cảm thấy kinh ngạc, một mực ở bên cạnh hầu hạ Trần Tứ không khỏi đề thấp nhỏ giọng nói: "Công tử thật muốn thả bọn họ? cái đó Thái Bình Yếu Thuật rất có thể đang lúc bọn hấn trên người."

Lưu Hiệp cười nói: "Ngô Bá Hòa nói là làm, tiếng tăm cực tốt, không thả người làm gì? về phần bọn hấn có đi hay không, đi như thế nào chính là mình sự." Lưu Hiệp nói xong, liền đưa mắt thả lại nơi tay Trung Thư cuốn lên.

Lúc này, lập tức có người tới cho ba người mở trời, Lý Nhạ cùng Hàn Xiêm đều là mắt nhìn Lưu Hiệp, cũng không nghĩ tới Lưu Hiệp như vậy giữ uy tín,

đồng thời bắt được Dương cũng san quân binh cũng buông nạng ra cánh tay. Dương cũng san phức tạp xem Lư Hiệp, tựa hồ không thể xem hiểu hẳn kết quả đang suy nghĩ gì, bởi vì Lư Hiệp có lúc rất chân thực, thật ảm áp, có lúc nếu như cùng mê đoàn một dạng để cho nàng cảm thấy rất mê mang, trước mặt là hoàn toàn mơ hồ.

Lúc này, Lý Nhạc đi tới nàng bên người nói: "San nhi, chúng ta đi mau!" vì vậy kéo Dương cũng san, chuẩn bị rời đi nơi này. có thể đúng lúc này, Dương cũng san bỗng nhiên lần nữa chuyển hướng Lư Hiệp, tiếp lấy liền đối với Lư Hiệp nói: "San nhi có một chuyện muốn mời cầu công tử!"

Lư Hiệp để sách xuống quyền nói: "Lại có thể nói đi!"

Dương cũng san đôi mắt đẹp lóe lên, nhìn chung quanh một chút nhân tựa hồ có điều cố kỵ, cuối cùng rốt cuộc lấy dũng khí liền đối với Lư Hiệp nói: "Ta chỉ tưởng đơn độc nói cho người!" Tôn Sách vẫn mi này có vẻ không vui, Lý Nhạc lúc này cũng nói: "Cùng này Hán Quan có gì được rồi, San nhi chúng ta hay lại là mau mau rời đi nơi này thì tốt hơn a!"

Dương cũng san kiên định nhìn một chút Lý Nhạc nói: "Lý Tử thúc, San nhi có càng khẩn yếu hơn sự, nhị thúc cùng Tử thúc đi trước, nhược lúc này có thể thành là được, không thể thành, ta cũng tin tưởng Bá Hòa công tử nhất định sẽ không đem San nhi làm sao!" dứt lời liền nhìn về phía Lư Hiệp.

Lư Hiệp cười nói: "Dĩ nhiên là như thế! đã có người đáng yêu nguyện ý theo ta Bá Hòa nói lạng lẽ nói, ta Bá Hòa tự mình cung nghe! đã như vậy, vậy thì người tới, đem Dương cũng san tiểu thư mang tới ta doanh trưởng đi!"

Dứt lời, Dương cũng san liền theo Lư Hiệp nhân đi ra đại doanh, Lý Nhạc liền kêu hai tiếng, Dương cũng san đều không quay đầu lại. lúc này, Hàn Xiêm kéo Lý Nhạc nói: "San nhi tự có San nhi chính mình ý tứ, chúng ta bây giờ đem làm kẻ sách, là như thế nào trở lại Ký Châu đi thu thập còn sót lại bộ đội, cứu ra Dương Phụng đại soái!" dứt lời, liền kéo mạnh lấy Lý Nhạc đi ra đại trưởng.

Lư Hiệp nhìn chung quanh một chút nói: "Trận chiến này chúng ta đại thắng, chẳng qua là ta kỵ binh doanh hao tổn các vị huynh đệ làm ta Bá Hòa đau lòng, toàn bộ tử trận huynh đệ, đem đều có 1 tiền tiền tử cho gia nhân, đặc biệt khó khăn, trong nhà lão nhân để cho ta Bá Hòa bỏ tiền mỗi tháng tiền tử cấp dưỡng! toàn bộ người bị thương, cũng có 50 tiền tiền tử! ngoài ra ở chỗ này ta thật cao hứng nhìn thấy ta Bá Hòa quân có nhiều 1 viên Đại tướng, Hồ Tài ra, cùng người khác tương tương thưởng thức!"

Dứt lời, một vị nhìn cực kỳ trầm ổn người đàn ông trung niên tự trong đội ngũ đi ra cùng người khác đem chấp tay.

"Nếu gia nhập ta Bá Hòa quân, ta tự sẽ không bạc đãi, Hồ Tài sau này liền phụ trách dẫn thuộc quyền Bạch Ba tàn quân, thuộc quyền kỵ binh ngựa thuộc về cho kỵ binh doanh do Điền Vi dẫn, còn lại tạo thành bộ binh doanh, Hồ Tài vì bộ binh doanh thống lĩnh! với Phong ra! mạng ta người vì Phó Thống Lĩnh, cực kỳ phụ tá Hồ Tài, dù sao Kỳ mới tới ta doanh hạ, có rất nhiều Quân Quy không biết, người luôn luôn làm người chừng chặc khác tận tụy với công việc thủ, hi vọng giữa các người thật tốt hợp tác, không cần có cái gì khác nhau!"

Hai người tuân lệnh quen biết một phen, Lư Hiệp liền mệnh Tuân Du Điền Vi dẫn, khao thưởng tam quân. Lư Hiệp lại ra trại ủy lạo quân sĩ. sau khi làm xong, thẳng đến chạng vạng tối Lư Hiệp mới về đến chính mình trong doanh trưởng.

Đem vừa vào doanh trưởng, liền phát hiện Dương cũng san một mực đứng ở nơi đó chờ đợi, Lư Hiệp ngược lại sững sờ, bất quá nghĩ đến nữ hài tính cách. Lư Hiệp liền cười cười nói: "Nơi đây Tịnh vô những người khác, chỉ có ta người hai cái, làm sao như thế câu nệ!"

Dương cũng san nghe được Lư Hiệp chi ngôn thân thể run một chút, vội vàng xoay đầu lại, lại thấy Lư Hiệp từ nàng dưới nách cúi người vòng qua, có chút hăng hái trên dưới quan sát một phen Dương cũng san nói: "Không nghĩ tới mặc vào này quân phục thật đúng là có một phen đặc biệt mùi vị, chính là chỗ này quân phục thượng mùi mồ hôi cũng không quá thích hợp người chờ như nước kiêu nhu nhược nữ nhi gia!" Dương cũng san nhất thời sững sờ, theo bản năng người một cái chính mình ồng tay áo, quả nhiên có chút mùi mồ hôi, bất quá mồ hôi này vị là vốn là trên y phục này thì có, nữ hài nghe Lư Hiệp vừa nói như thế, không khỏi đỏ mặt nói: "Này vốn không phải San nhi quần áo!" bất quá sau khi nói xong, nàng bỗng nhiên tỉnh táo lại chính mình nguyên vốn không phải muốn tới nói với hắn những chuyện này.

Nàng chính chính thần sắc, vừa định nói sự tình, Lư Hiệp lại vào lúc này, tiến lên nói: "Nói sự tình ngược lại là có thể, bất quá tự cái bộ dáng này nói chuyện, nhưng là rất khó đã động ta Bá Hòa. ta ngược lại thật ra có cái biện pháp, có thể cho người vô luận nói lên điều kiện gì, ta đều sẽ xem xét đồng ý!"

Nữ hài nhất thời nói: "Biện pháp gì!"

"Rất đơn giản, bốn chữ, tắm thay quần áo!" vừa dứt lời nữ hài khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời nhiều một vệt đỏ bừng, tắm thay quần áo này bốn cái từ phạm vi có thể rộng rãi, tại cô đại giữa nam nữ nói ra cái từ này, rất cao thành phần là phương diện kia, hiển nhiên nữ hài cũng có chút hiểu lầm. bất quá hiển nhiên Lư Hiệp Tịnh không có quá nhiều cái loại này thành phần, tiếp lấy Lư Hiệp vỗ vỗ tay, nhất thời bên ngoài đã chuẩn bị xong tắm chuyên dụng lửa than thùng gỗ, hơi nóng Thủy mang theo nhân nhát hơi nóng, tại trong doanh trưởng lượn lờ thượng Đẳng. Vệ binh tướng thùng gỗ thả vào Lư Hiệp giường cạnh. Lư Hiệp thủ kéo một cái, liền từ trên xuống dưới nhiều rèm, vừa vắn đem trọn cái giường che kín tạo thành một cái đơn độc căn phòng, hắn tiện tay tán chút cánh hoa đi vào.

Lư Hiệp quay người lại, trên tay lại nhiều một bộ quần áo, là một bộ phi thường nhẹ nhàng khoan khoái như phục, vốn là Lư Hiệp vốn định xuất ra bộ học sinh đồng phục y tá bộ giả trang cái gì, bất quá cân nhắc đến nữ hài tiếp nhận trình độ cùng mình thú tính trình độ vấn đề, cuối cùng vẫn là rồi rít xóa bỏ.

Nữ hài lẳng lẳng, không nghĩ tới Lư Hiệp thật không ngờ nhanh liền chuẩn bị thỏa đáng, nàng có chút thấp thỏm, nhưng là Lư Hiệp trước khi nói qua, làm như vậy hẳn rất có thể hội đáp ứng nàng điều kiện, cho nên liền hạ quyết tâm cầm quần áo lên đi tới phòng trong. Lư Hiệp ngược lại chính nhân quần tử, thừa dịp nữ hài tắm, hắn liền ngồi tại trên giường mình luyện khởi công đến, Lư Hiệp đã mơ hồ cảm giác tự cô đột phá tư thế, loại này vừa

muốn xông ra, lại không xông phá loại cảm giác đó, nhưng Lưu Hiệp cảm giác có một chút hưng phấn, dù sao trên sách nói dùng ba đến năm năm mới có thể đem Bách Biến Toàn Năng Đệ Tam Trọng Tâm Pháp luyện thành, hiển nhiên hẳn bây giờ chỉ luyện một năm là có thể đạt tới hiệu quả như thế, hơn nữa hẳn cảm giác gần đây Tâm Pháp không biết là vì duyên cớ nào tiến bộ đột nhiên tăng mạnh. Hẳn ý thức được chuyện này hẳn không đơn giản như vậy.

Chẳng lẽ hẳn thật là cái gì kỳ tài luyện võ? Bất quá Lưu Hiệp sẽ không thực ngốc đến tin tưởng loại này lừa mình dối người lý do, phạm là đều có nguyên nhân có giá, giống vậy Tâm Pháp nhanh chóng tiến bộ nhưng Lưu Hiệp mừng rỡ đồng thời cũng có chút bận tâm.

Mà lúc này Lưu Hiệp bên ngoài doanh trường, ngược lại rất là náo nhiệt, ngược lại có một người tại một mình uống rượu giải sầu, chính là Tôn Sách, lại thấy Chu Du đi tới nói: "Bá Phủ ý gì một người uống rượu giải sầu, nhưng huynh đệ cùng người cùng uống như vậy được chưa?"

Tôn Sách cũng không lên tiếng, chính mình cho Công Cẩn nhường lại 1 cái vị trí, buồn bực uống rượu. Chu Du nói: "Ngô hôm nay gặp Bá Phủ nghe kia Lý Nhạc lúc nói chuyện hậu thần sắc khác thường, Bá Phủ nhưng là có tâm sự gì, còn là nói biết cái gì, nếu như nguyện ý lời nói, có thể nói cho huynh đệ, ta Chu Du nguyện vì huynh trưởng bài trừ giải nạn!"

Tôn Sách ngăn người một chút, bất quá cuối cùng vẫn là thờ dài nói: "Công Cẩn mượn một bước nói chuyện!" Chu Du gặp Tôn Sách tận tụy, hai người liền rời đi đám người tự đến hoàn toàn không có nhân địa phương nói thì thầm, chủ trì Tuân Du thấy như vậy một màn, Nhiên trong lòng, bất quá cũng không có làm gì động tác, chỉ lo tự uống ly rượu nhẹ nhàng nói: "Vốn tưởng rằng cùng Trần Vương đến chỗ này chẳng qua chỉ là thị sát thị sát, không nghĩ tới Lưu Giang này Đàm Thủy, thật đúng là lạ thường thâm a!"

Bên cạnh Trần Tử văn đạo này: "Tiên sinh nói cái gì?"

Tuân Du không nghĩ tới Trần Tử ở bên cạnh vì vậy liền cười nói: "Không có gì, cảm khái một phen a!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: chúc hạ dạ đàm

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì .sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Thụ sự tử

Sắc trời dần tối, Viễn Phương bầu trời mang theo nhân nhật Văn Khí, dần dần hướng bên này bay tới. ban đêm phá lệ vắng lặng, Trương 8 lĩnh nội, Lưu Hiệp trú đóng trong doanh trường ngược lại náo nhiệt, bất quá náo nhiệt về náo nhiệt, tất cả mọi người uống rượu đều có định lượng, không cho phép uống nhiều, đề ngừa hồng việc, đợi đến giờ đi ngủ, tất cả mọi người đều tự đều tán, mỗi người hỏi mỗi người doanh nghị xả hoi.

Mỗi cái doanh trường đèn dần dần tắt, duy chỉ có Lưu Hiệp doanh trường trắng đêm sáng sủa, mà lúc này, Lưu Hiệp trong doanh trường, một cái cười tươi rói người mặc tốt ăn mặc xuất hiện ở Lưu Hiệp trước mặt, không thể không nói, người này dựa vào ăn mặc ngựa dựa vào cái yên nói đúng là không sai.

Trước khi gặp Dương cũng san thời điểm hoặc nhiều hoặc ít đều là tương đối Lạp Tháp ăn mặc, nhưng là vẫn có thể nhìn ra nữ hài thanh lệ cùng Khả Nhân, khi đó tự mơ hồ vượt qua Nhị nhi Hỉ nhi sắc đẹp, bây giờ thay Lưu Hiệp một bộ này bột Bạch Nho y, càng lộ vẻ thanh thuần, bởi vì mới vừa tắm qua duyên cớ, môi hồng trong suốt, da thịt trắng nõn óng ánh nhuận, mặc dù không bằng Liễu Mộng trúc cái loại này nhưng nhân một chút tự có thể cảm nhận được tuyệt thế thanh lệ, thế nhưng bao nhiêu hay là bởi vì trước khi thụ nhiều Phong Trần nổi khổ duyên cớ, Lưu Hiệp có thể tưởng tượng nếu như không có ra chuyện này sự, chắc hẳn Dương cũng san cũng đủ để đảm đương mỹ nhân con trai thứ hai, ít nhất là Thái Diễm tăng thứ! tuổi tác thượng ngược lại so với Liễu Mộng trúc lớn hơn một tuổi so với Thái Diễm nhỏ một tuổi.

Lưu Hiệp đối với Dương cũng san chỉ mình ngồi bên cạnh giường nói: "Ngồi đi!"

Nữ hài trừ trừ chốc lát, cuối cùng vẫn là quyết định ngồi ở Lưu Hiệp bên cạnh, Lưu Hiệp gặp nữ hài ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh, Lưu Hiệp nhìn ánh nến lóe lên, hỏi nữ hài sau khi tắm trên người nhân nhật mùi thơm, nhất thời cảm thấy rất sáng khoái. rất lâu không có như vậy cảm giác, hẳn yên lặng một hồi, có chút thâm trầm nói: "Người hận ta trước khi tại trong đại doanh nói tới sao?"

Nữ hài ngăn người một chút, nhớ tới trước khi tại đại doanh, Lưu Hiệp phải đem nàng coi là quân kỹ sung quân, thật hù dọa nàng giật mình, cùng bây giờ vừa so sánh với thật giống thiên đường Địa Ngục, có thể nàng hay lại là lắc lắc đầu nói: "Không thể nói hận, chẳng qua là không nghĩ tới lời như vậy hội là Công Tử nói ra."

Lưu Hiệp cười cười tựa hồ có hơi tự giễu ý, liền lạnh nhạt nói: "Thật ra thì, ta nói thiệt cho ngươi biết, ta vốn cũng không phải là người tốt lành gì. thế giới này vạn vật, đều vì lợi lai, đều vì lợi nhuận hưởng, quyền lợi, tài lực, danh lợi. không có ai không truy đuổi những thứ này, hoặc có lẽ là, bọn họ căn bản là không cách nào khống chế chính mình, không tự chủ được lâm vào lợi ích truy đuổi trung. giống vậy, ta cũng là một cái trong số đó, bất đồng duy nhất là, ta so với bọn hắn đã tâm lớn hơn, càng rõ ràng hơn mình muốn là cái gì!"

Nữ hài tựa hồ không quá có thể hiểu được Lưu Hiệp nói tới, nhưng là nàng mơ hồ có thể cảm nhận được Lưu Hiệp trong giọng nói nặng nề. lại thấy Lưu Hiệp không biết từ nơi nào đem ra một viên thủy nộn đại áp lê để lên bàn, tiếp lấy đem áp lực để lên bàn, dùng tiểu đao đem cắt thành mấy bàn, lấy ra trong đó một nửa đưa cho cô bé nói: "Mặc kệ ngươi có thể hiểu hay không, chung quy mà nói, ta tiếp xúc nhân đều là đối với với ta hữu dụng nơi, mặc dù cũng có tình cảm, bất quá loại tình cảm này càng nhiều xây dựng ở bọn họ là cùng ta có lợi nhuận trên căn bản. giống vậy, nếu như ngươi là một cái đối với ta không có chút giá trị nào nữ hài lời nói, ta cũng sẽ không cùng ngươi nói những thứ này. nói cách khác, cho nên ta đối với ngươi như vậy, về mặt ôn hòa nói chuyện với ngươi, nguyên nhân chính là ta cảm thấy đến từ trên người ngươi sẽ có được ta cần, nếu như có một ngày, ta cảm thấy cho ta không nữa cần ngươi, rất có thể cũng sẽ bị ta trực tiếp phiệt ở một bên. ngươi cần phải hiểu một điểm này." nữ hài nghe được Lưu Hiệp lời nói, sắc mặt dần dần biến trắng, bởi vì nàng nghe hiểu Lưu Hiệp ý tứ. nàng không quá rõ Lưu Hiệp vì sao phải nói với nàng những thứ này, bởi vì này tốt hơn giống như đưa nàng duy nhất quang minh đánh nát.

Nàng nước nở nói: "Ít nhất tại ta tâm lý, ngươi không là người xấu!"

Lưu Hiệp tựa hồ thờ dài nói: "Mỗi người thật ra thì đều là mang mặt nạ sinh hoạt, ngươi có ngươi bí mật, ta cũng có ta bí mật, cho nên ta nói cho ngươi những thứ này, là hy vọng ngươi có thể biết những thứ này, bởi vì ta không nghĩ lừa dối ngươi. nói cách khác, có lẽ ta còn xấu không đủ hoàn toàn."

Nữ hài nghe được câu này vành mắt có chút ửng đỏ, lắc đầu nói: "Kia Lưu Giang dân chúng đây? bọn họ như vậy ủng hộ ngươi, ngươi chăm sóc dân chúng cũng là bởi vì lợi ích sao?"

"Chỉ có như vậy, bọn họ tài có thể chân chính quy thuận ta, cam tâm tình nguyện ủng hộ ta! Dương Quân nếu không có tốt mục nhân dẫn dắt, lại không thể tìm tới cỏ xanh cùng nguồn nước, cũng không cách nào lấy được tốt hơn lông dê, giống vậy, ta là tốt mục nhân, ta cũng không phải là thật thích dê, mà là ưa thích mỡ dê béo khỏe cùng lông dê cho ta mang đến lợi ích!"

Nữ hài nghe xong sắc mặt Bạch một phần, tựa hồ không tin Lưu Hiệp từng nói, cuối cùng chẳng qua là thấp giọng khàn khàn nói: "Ta minh bạch "

Lúc này nàng bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, có chút thấp thòm nói: "Kia trước khi, ngươi trợ giúp ta cũng là bởi vì lợi ích sao?" nàng phảng phất bắt cuối cùng một cây rom rạ cứu mạng, trong ánh mắt mang theo chút mong đợi.

Lưu Hiệp sững sờ, trước hần trợ giúp qua nữ hài quả thật không thể coi như là lợi ích, hoặc giả nói là nhất thời tâm lý hiếu kỳ quấy phá, bất quá hần không muốn trả lời đi xuống: "Không nói cái này, ngươi không phải nói có chuyện cầu ta sao? nói đi, nhìn ngươi sở cầu chuyện có hay không có thể đánh động ta!"

Nữ hài gặp Lưu Hiệp không trả lời nàng vừa rồi vấn đề, có chút mừng rỡ nhưng là cũng có chút thất lạc, bất quá nàng từ Lưu Hiệp trong giọng nói tìm tới 1 chút hy vọng, rốt cuộc cố gắng lên tinh thần nói: "Ta hy vọng ngươi có thể giúp ta cứu ra Cha ta!"

"Vì sao lại tìm ta, sẽ cho rằng ta có năng lực cứu phụ thân ngươi, thật ra thì ngươi hoàn toàn đi có thể tìm Tôn Sách cùng Chu Du, hần là Trương Sa Thái Thú chỉ tử, ta tin tưởng, nếu như ngươi đi tìm hần lời nói, hần hội phi thường tình nguyện trợ giúp ngươi! thậm chí không cần bất kỳ điều kiện gì!"

Nữ hài lại kiên định lắc đầu nói: "Ta chỉ tin tưởng ngươi!"

Lưu Hiệp vẫn này, nhìn nữ hài nghiêm túc biểu tình không khỏi bật cười, hần không nghĩ tới nữ hài thật không ngờ tin nhiệm chính mình, nữ hài thấy Lưu Hiệp cười to, nhất thời không thể hiểu được. lúc này Lưu Hiệp lại thu liễm nụ cười, ngược lại mỉm cười nói: "Ta trước khi đã nói qua, cứu phụ thân ngươi không phải là không thể, có thể là hướng ta có gì chỗ tốt?"

Nữ hài cố gắng suy nghĩ một phen, đứng đầu rồi nói ra: "Nếu như cứu ra Cha ta, ngươi sẽ có được mấy trăm ngàn Bạch Ba quân có lòng tốt!"

Lưu Hiệp lắc đầu cười nói: "Nghĩ Tặc có lòng tốt với ta mà nói, tựa hồ có chút quá nhỏ, không đủ ta cứu ra phụ thân ngươi giá!"

Tiếp lấy nữ hài cắn răng nói: "Thái Bình Yêu Thuật Hạ sách, ta biết ở nơi nào? hơn nữa ta cũng biết bí mật trong đó mật! không biết cái này có đủ hay không!"

Lưu Hiệp nhất thời động dung nói: "Ngươi biết? làm sao mà biết!"

Cô bé nói: "Thật ra thì phụ thân đã sớm biết Thái Bình Yêu Thuật trung bí mật, đó là từ chi tiền nhân công tướng quân Trương Lương nơi phải đến. chẳng qua chỉ là không phải là bảo tàng, ta Tịnh không biết được. chẳng qua là tám tuổi thời điểm, phụ thân đem bên trong bí mật vẫn tại sau lưng ta." dứt lời, nữ hài liền cắn răng nhẫn tâm, nàng xem xem Lưu Hiệp, hai tay đỡ tại chính mình trên vật áo, đem Nho trên áo khâm cởi ra, nhất thời nữ hài trắng nõn bóng loáng sống lưng hiển lộ tại Lưu Hiệp trước mắt, nữ hài sắc mặt nhẹ nóng, đợi vật áo lộ đến thắt lưng, Lưu Hiệp liền tại nữ hài sau lưng trung ương bên trái thấy màu nâu xâm lạc ấn, bất quá càng giống như là in dấu lên Huyết Văn thân, Lưu Hiệp xem qua sau, nhất thời sững sờ, mơ hồ như là có mồ hôi lạnh lưu lại, phảng phất thấy cái gì nhưng hần càng rung động chuyện, nữ hài gặp Lưu Hiệp nhìn chăm chăm, liền có nhiều chút xấu hổ hỏi một câu. Lưu Hiệp này mới phản ứng được, tiếp lấy nữ hài vội vàng đem y phục mặc lên.

Lưu Hiệp sắc mặt tận tụy, hần từ trong suy nghĩ đi ra ngoài, đối với cô bé nói: "Ngươi sẽ không sợ ta biết tin tức này, ngược lại không đi cứu phụ thân ngươi?"

Nữ hài sửa sang lại vạt áo lộn lại, hai gò má Hà Phi chưa tiêu, lại ôn uyển nói: "San nhi nói qua, ta tin tưởng ngươi!"

Luru Hiệp gật đầu nói: "Đã như vậy, ta liền đáp ứng cứu phụ thân ngươi. bất quá ta cũng có điều kiện, chính là ngươi phải nghe theo ta an bài."

Nữ hài gật đầu một cái, Luru Hiệp sắc mặt tận tụy, hần nhớ tới vừa rồi xem qua kia xâm dấu ấn, tựa cảm thấy phá lệ lẫn nhiên, trên đó Tịnh không có gì Thái Bình Yêu Thuật tin tức, chẳng qua là một bức Cửu Cung đồ, như là một cái Bát Quái Đồ phổ kiểu mặt mã trận. tối trọng yếu là đang ở mặt mã trận phía trên, lại có một bức lớn cỡ bàn tay đồ phổ, mà bản vẽ này thượng, có một người đứng tại trên một đài cao, ngón tay phía trước, một bức chỉ trích phương từ bộ dáng, trên đầu của hắn là vô số Phi Điều tựa như đồ vật, mặt sau cũng là một ít điểm trạng vật phẩm, mà hần đối diện là một cái đáng sợ quái thú, mà đứng đầu lệnh Luru Hiệp kinh ngạc ở chỗ, kia đứng ở đài cao thượng nhân sở sâu bên trong tinh tế trên cổ tay có một cái đặc biệt vòng sáng

Gặp Luru Hiệp ngăn ra, nữ hài không khỏi gọi hắn mấy câu, Luru Hiệp tài tình ngộ lại. Luru Hiệp hết sức bình phục 1 hạ tâm tình chỉ mình giường đối với cô bé nói: "Ngươi tới nay ngủ ở nơi này đi, ta có nhiều chút sự tình đi ra ngoài một chuyến!"

Nữ hài gật đầu một cái, bất quá đợi Luru Hiệp muốn đi ra doanh trướng lúc, nữ hài bỗng nhiên gọi lại hắn, tựa hồ có hơi do dự, cuối cùng quyết dạ nói: "Có phải hay không nếu như ta vĩnh viễn đối với ngươi có giá trị lợi dụng, thì sẽ một thẳng ở tại bên cạnh ngươi?"

Luru Hiệp nghe xong nhất thời sững sờ, rốt cuộc gật đầu một cái. nữ hài thấy vậy mặt lộ vẻ mừng rỡ, nhưng Luru Hiệp cũng không khỏi lộ ra nụ cười, chẳng qua là nữ hài loại này cam nguyện nhượng Luru Hiệp lợi dụng thứ tình cảm này nhượng hần Tâm tăng thêm tựa như

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: rút quân chinh đồn

Bồn trảm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Luru Hiệp khi nhìn đến đồ phổ chớp mắt liền nghe được hệ thống âm thanh, tiếp lấy Luru Hiệp kinh ngạc phát hiện, chính mình đầu mối chính nhiệm vụ phù đầy bại lịch sử dấu chân bắt ngờ hoàn thành 10%. tiếp lấy chính mình trực tiếp đạt được hai trăm ngàn hồi đoái giá trị, hơn nữa phát hiện mình vòng tay điểm kinh nghiệm EXP lại cũng lên thẳng 10%, bây giờ đạt tới giai đoạn thứ ba 98%.

Nhưng là đứng đầu làm hắn để ý chính là nữ hài cái đó đồ thượng người, cho tới nhượng Luru Hiệp coi thường nữ hài lúc ấy là người trần truồng cho hần nhìn vấn đề, cái đó trên cổ tay tỏa sáng vật phẩm rất giống là hồi đoái vòng tay, nếu như còn có còn lại loại này đồ lời nói, nhược đề cho người khác nhìn thấy, hơn nữa biết rõ mình có phía trên lời muốn nói bảo vật, vô luận bọn họ có biết hay không đó là hồi đoái vòng tay, đối với Luru Hiệp mà nói đều không thể nghĩ ngờ là cái cực kỳ nguy hiểm sự, xem ra sau này làm việc không thể nói phách lối, cần phá lệ cẩn thận, cũng còn khá trước khi Luru Hiệp lấy được một cái ẩn núp biến đổi vòng tay hình thái năng lực.

Dương Phụng nhưng thật ra là hần bản liền muốn cứu, trong lịch sử Dương Phụng là Bảo Hoàng Đảng, người này có thể biến thành của mình. về phần, làm sao cứu Dương Phụng, còn phải từ Thái Bình Yêu Thuật tới tay, Luru Hiệp suy nghĩ một chút cái đó mặt mã đồ, chắc hần mặt mã đồ là cùng Thái Bình Yêu Thuật có liên quan. hoặc là cùng cái gì Tần Hoàng Bí Bảo có liên quan. bất quá Luru Hiệp không quá tin tưởng có cái gì Tần Hoàng Bí Bảo sự, bởi vì chuyện này kỳ hoặc, không thể hoàn toàn nhẹ tin. trong đó mấu chốt nhất điểm ở chỗ cái đó kết hợp Bạch Nhiễm cùng Dương Phụng liên danh đề cạnh nhau ra Tần Hoàng bảo tàng tin tức nhân rốt cuộc là ai.

Luru Hiệp tưởng suy nghĩ căng, hơn nữa Dương cũng san thành tựu, nhượng Luru Hiệp tâm lý hơi có chút loạn, hần làm việc luôn luôn đều có mục, đồng thời trên căn bản cho là đối với chính mình có lợi mới đi làm. ở kiếp trước thời điểm, hần có thể không có kỳ gì vì đuổi theo Tư giữ gìn mối quan hệ mà cố ý thân cận bọn họ cha mẹ, có thể vì trong nhà lợi ích đi cố ý theo đuổi Mỗ cô gái, đây đối với Luru Hiệp mà nói đều là bình thường nhất bất quá sự. nhưng thân nhiên như vậy cam tâm được hần lợi dụng nhân, từ hần thượng sợ trung bắt đầu cũng chưa có gấp lại qua.

Bởi vì hần một mực phi thường ưu tú, thói quen giả nhân giả nghĩa, thói quen biểu hiện hoàn mỹ, thói quen đóng vai chính mình cần muốn vai diễn. ở tiền thế hậu, nữ hài quyết một lòng thích hần có thể quy kết vì hần ưu tú nguyên nhân. nhưng là bây giờ đây? hần nhìn bất quá trắng noãn nhiều chút, nhìn chính là một phổ thông Văn Nhược thiếu niên, cũng không tại cô gái này biểu hiện ra cái gì đủ để cho một cô gái chân chính thích giá trị. thiếu niên anh hùng sao? hần chưa tính là, bây giờ chẳng qua là tại Lư Giang nổi danh thôi, thậm chí hần danh tiếng còn không có Tôn Sách vang dội. vậy tại sao Dương cũng san sẽ như thế?

Trước khi hần nói những lời đó, mặc dù là chân thực tả chiếu, nhưng cũng là ở một phương diện khác dò xét Dương cũng san, nhưng là lộ vẻ nhưng cái này dò xét kết quả biểu hiện hoàn toàn ra khỏi ý hần đoán. Luru Hiệp chỉ có thể đem cái vấn đề này vĩnh viễn giấu tại tâm lý, Luru Hiệp tin tưởng hết thấy sự tình luôn có hần nguyên nhân cùng giá, lần này cũng không ngoại lệ.

Ban đêm Lưu Hiệp đi Tuần Du nơi đó, hơn nữa hỏi Tuần Du quan chuyện nơi này ý kiến, Tuần Du là gặp chiêu phá chiêu loại nhân, nếu như lúc này nếu là Tuần Úc tại liên có thể, tuyệt đối có thể cấp cho Lưu Hiệp đứng trọng tâm nhất đề nghị, dù sao Tuần Úc hấn siêu cấp đặc thù kỹ bản lĩnh, càng thích hợp phân tích tin tức, có thể trở thành Chiến Lược Gia tuyệt không phải tình cờ. chỉ bất quá gần đây Tịnh không có được Tuần Úc tin tức tương quan, không biết Tào Tháo bên kia xảy ra chuyện gì.

Lưu Hiệp khảo cứu lịch sử thời điểm là phát hiện Chính Sử trung cũng không phải là 18 Lộ Chư Hầu, phát ra thảo tặc hịch văn cũng không phải Tào Tháo, đồng thời minh chủ cũng không phải Viên Thiệu, vậy cũng là Diễn Nghĩa trong phủ lên. nhưng là, bây giờ thế giới bây giờ đã có rất nhiều làm xáo trộn địa phương. Lưu Hiệp cũng không biết là hấn bộ dạng Tín Chính Sử, vẫn tin tưởng còn lại. nếu không thể nào kiểm chứng, vậy thì sáng tạo chính mình 18 Lộ Chư Hầu tốt. ngược lại đơn giản bọn họ không bóp chung một chỗ ngược lại tốt, bóp chung một chỗ ngược lại thành ô hợp chỉ chứng, không đáng để lo. mặc dù Không Dung được chính mình phái đi Tạo Thuyền, nhưng mình có Bảo Tín làm Nội Ứng, hấn là không sợ hờ ty nào.

Lưu Hiệp thẳng đến nửa đêm mới một lần nữa trở lại chính mình đại trưởng, gặp nữ hài đã ngủ rồi, liền tại chính mình ngồi trên giường lần nữa luyện công đứng lên.

Sáng sớm sau khi đứng lên, Lưu Hiệp liền bắt đầu thu xếp lính chuẩn bị nhổ trại hồi hoàn thành, đúng lúc này, lại phát hiện Lý Nhạc lại trở lại. nguyên lai hấn một mực lo lắng Dương cũng san cùng Dương phu nhân, cuối cùng cùng Hàn Xiêm sản sinh chia rẽ mỗi người một ngã, lại trở lại. chẳng qua là Lý Nhạc tự hồ chỉ là vì hộ vệ Dương cũng san, không có gì thành tâm ra sức Lưu Hiệp ý tứ. Lưu Hiệp nhìn một chút Lý Nhạc, luôn cảm thấy Lý Nhạc tựa hồ đối với Dương cũng san tựa hồ quá tốt, vì vậy liền buồn chán suy đoán chẳng lẽ này Lý Nhạc yêu ai yêu tất cả cùng Dương phu nhân có 1 chân chứ? Lưu Hiệp thâm đi vì nhiên gặt đầu một cái, bất quá đây chỉ là hấn buồn chán suy đoán.

Tôn Sách cùng Chu Du hai người ngược lại ý lại vào Lưu Hiệp, cũng không biết hai người da mặt lúc nào biến đây, tối ngày hôm qua Tuần Du cũng đã nói nương Lưu Hiệp chú ý hai người bọn họ, bọn họ hấn là biết cái gì ẩn tình.

Cùng lúc đó, Dương cũng san thay nữ Tử Phục trang sau này, Tôn Sách thấy nàng lúc hơn có chút thất thố. Tôn Sách cùng Chu Du hai người đều là hiếm thấy Anh Tài cùng Tiểu Suất Ca, trừ chỉ số thông minh ra, luận tướng mạo, luân nhân phẩm danh tiếng, Lưu Hiệp thật đúng là không bằng bọn họ, bất quá Dương cũng san nhưng ở còn là Lưu Hiệp, điểm này thật ra khiến Lưu Hiệp Tiểu Tiểu tự mãn cùng đắc ý một phen.

Lúc này Lý Nhạc giục ngựa tại Dương cũng san bên cạnh nói: "San nhi, người nói tiểu tử này thật chịu đi cứu Đại Đường Gia?"

Dương cũng san gật gật đầu nói: "Tứ thúc điểm này xin yên tâm, hấn đã đáp ứng San nhi, sẽ nói được là làm được."

Lý Nhạc thấy vậy, suy nghĩ một phen, không để ý vẫn còn có chút hoài nghi nói: "Hấn đi cứu Đại Đường Gia? có được hay không? dù sao kia Hắc Sơn Tặc chúng nhưng là hơn hai trăm ngàn người."

Dương cũng san cau mày một cái, bất quá vẫn là kiên định nói: "Hấn có thể lấy một chọi mười lần Bạch Ba tinh nhuệ, bây giờ ta cũng tin tưởng hấn có thể từ Hắc Sơn hai trăm ngàn phản loạn trung, cứu ra phụ thân!"

Lý Nhạc nhìn Dương cũng san nghiêm túc khuôn mặt nhỏ nhắn, đột nhiên nghĩ đến cái gì cười to nói: "San nhi sẽ không phải là vừa ý này ngoài miệng không có Mao tiểu tử đi! ta xem kia cái gì Trường Sa Thái Thú chi tử loại đều so với hấn anh tuấn chính phái nhiều!"

Dương cũng san khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời đỏ ửng sáng giọng: "Tứ thúc đừng giễu cợt San nhi!"

Hai ngày đi đường, Lưu Hiệp mới về đến hoàn thành chinh đồn. lần này chinh đồn chi hậu, Lưu Hiệp liền định lên đường lên đường đi cứu Dương Phụng, bất quá bất đồng là, Lưu Hiệp không tính mang đại bộ đội đi cứu, nếu như mang theo đại bộ đội thì trở thành chân chính đại chiến, cục diện không dễ khống chế, dễ dàng lộng khêu thành vụng. huống chi mình chút nhân mã này cũng không đủ đối với hai trăm ngàn Hắc Sơn quân tạo thành áp lực gì. lần nữa, Lưu Hiệp bây giờ không thích hợp quá nhiều liên quan đến chiến sự, cực kì hiểu chiến đối với chính mình chính là Lư Giang nơi mà nói, chỉ có thể mang đến hủy diệt, huống chi Lưu Hiệp hỏi đôi giá trị xa còn lâu mới có được đạt tới tương hỏi đôi tự hỏi đôi muốn dùng sẽ dùng tương cảm thì cảm tình độ.

Chính mình mỗi ngày lấy được hỏi đôi giá trị 50 điểm, bây giờ cộng thêm trước khi nhiệm vụ được, còn lại ba trăm tám chục ngàn điểm hỏi đôi, rất không đủ dùng. nếu là Lưu Hiệp tương muốn mưu sát hoặc là thắng được Mỗ phen thắng lợi, những thứ này hỏi đôi giá trị cũng có thể ứng cho chiến thắng. nhưng là dùng xong cũng chưa có, chính mình cũng chỉ có thể chậm tích lũy từ từ, về phần thu phục nhân vật cùng nhiệm vụ được, cũng không biết không biết năm tháng nào mới có thể ngẫu nhiên tìm vận may lấy được hỏi đôi giá trị. Lưu Hiệp còn phải thất lung buộc bụng mang. bây giờ hấn nhìn thế giới cấp vô số ra sức vật phẩm thấy thêm, tuy nhiên lại dùng không, loại này vô lực cùng quần quít, khát vọng cùng khao khát oán niệm, chắc hấn cũng không phải người bình thường có thể có.

Ngoài ra, trừ cứu Dương Phụng ra, Lưu Hiệp cũng có những chuyện khác.

Nhưong Ngoại trước phải theo như nội, Lưu Hiệp trước phải đem Lưu Ba sự, giải quyết mới được. những Thánh Giáo đó tao bức bội nhân sĩ, không có làm gì hấn, nhưng lại rất thích cũng không có việc gì tới chán ghét hấn xuống. nhưong nhân thụ không, Lưu Hiệp đã được đến Điền Phong phát tới tin tức, nói Lưu Ba trong lúc ở chỗ này lấy được một lần đưa tin, hấn thật vất vả tài lừa bịp được. bây giờ Lưu Hiệp trở về là nên trước giải quyết một cái cái vấn đề này thời điểm.

Đội đến trở lại hoàn thành nghỉ ngơi, Lưu Hiệp liền an bài Tử Bình cùng chiêu an chuyện vụn vặt, hơn nữa Lưu Hiệp triệu hồi đường thương Lưu Ba, đồng thời hai người đồng mưu, đưa tin cho cái đó cho Lưu Ba gieo xuống đạo tâm nhân, chuẩn bị đại Đại Tĩnh Kế người này một phen!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: các người không xứng!

Bỏ trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phòng vãn.

Bn G bức

Ngày đông giá rét bên dưới, Lư Hiệp đem toàn bộ tân chiêu an Bạch Ba quân đồng thời kéo ra ngoài bức bội giáo huấn, đám này Bạch Ba quân sĩ Bình dù sao cũng là Sơn Tặc thổ phi xuất thân, trên người phi khí chưa tiêu, vì tránh cho bọn họ lại gây ra phiền toái, Lư Hiệp thì không khỏi không làm như thế.

Thao trường cộng 34,000 Bạch Ba quân, đi qua vòng thứ nhất thể trạng sàng lọc sau này, thân thể tố chất hợp cách đạt tới 15,000 Thiên Thiên nhân, còn lại không có hợp cách trên căn bản đều bị Lư Hiệp phái vào dân binh bộ đội, phẩm chất tốt anh nông dân, tự nhiên để cho bọn họ trả lại như cũ đồng ruộng công việc. dĩ nhiên, Lư Hiệp đối với mấy cái này Bạch Ba quân yêu cầu là tương đối cao. lại đi qua đợt thứ hai sàng lọc, Lư Hiệp từ thân thể tố chất tốt mười lăm ngàn người trung, lựa ra tám ngàn người cưỡi ngựa vượt qua thử thách gia nhập đội ngũ kỵ binh, bất quá này tám ngàn người cũng là tốt xấu lẫn lộn, lại vừa là thổ phi xuất thân không biết Quân Quy, Lư Hiệp nhượng trình Yến binh tướng một ít tương đối khá lính già gọi ra, cố ý nhắc tới điểm những thứ này thổ phi tuân thủ quân quy cùng như thế nào tài có thể thực sự trở thành một tên lính.

Còn lại bảy ngàn người, kết hợp Lư Hiệp tân huấn luyện ra ba nghìn Bộ Quân, hợp thành 1 Vạn Bộ quân. Lư Hiệp dự định nhượng Bộ Quân chủ yếu đánh chiếm thủy quân tác chiến, dù sao tại phía nam, nếu là không có hợp cách thủy quân thì không cách nào đứng thẳng lên gót chân, huống chi Lư Hiệp bây giờ đang ở bị tạo Hạm Thuyền, đem tới dù sao cũng phải có người dùng mới được. những người này trên căn bản đều do Hồ Tài đến dẫn.

Hồ Tài coi như là nửa văn tướng, làm người tương đối trầm ổn, có Nhất Trung giai vô tướng kỹ năng, luôn luôn cơ bản thuộc tính liên quan kỹ năng, bất quá Lư Hiệp dự định hay là để cho hắn sâu hơn tạo một chút, hơn nữa nhượng hắn nhiều giải nhiều chút thủy quân liên quan kiến thức, một là nhượng hắn càng có khả năng tốt hơn dẫn thủy quân. một điểm khác, nhượng hắn tạm thời trước thoát khỏi nguyên Hoàng Cân Quân, khiến cho hắn cùng tân chiêu an Hoàng Cân Quân cũng có thể phân biệt cùng Lư Hiệp nhân tiến hành lui tới cùng giao thiệp, như vậy canh có trợ giúp hắn dung nhập vào đoàn thể, đồng thời cũng phòng ngừa bỗng nhiên làm phản.

Đối với cái này bang Hoàng Cân Quân, Lư Hiệp lúc bắt đầu hậu gặp phải một ít không lớn không nhỏ phiền toái, đám người này dù sao cũng là Sơn Tặc xuất thân, quen biếng nhác, đồng thời cũng rất khó quản thúc. bởi vì Lư Hiệp luyện binh nghiêm khắc, cho nên bọn họ đối với Lư Hiệp huấn luyện cảm thấy cực kỳ không thích ứng, than phiền loại tiếng hô càng ngày càng cao. hai, chỉ là chiêu an sau mấy ngày nay, Lư Hiệp tự đã phát hiện chừng mấy khối trộm cắp cùng đánh nhau đánh lộn tình huống. từ khi Lư Hiệp thống trị Lư Giang tới nay, gần đây trong vòng ba tháng toàn bộ Lư Giang vụ án cũng không có mấy ngày nay phát sinh nhiều.

Xế trưa, Lư Hiệp nhìn mới vừa rồi A Phong trình lên văn kiện cảm thấy nhưc đầu không dứt, mà Lư Hiệp trước mặt, A Phong cùng Hồ Tài đồng thời hầu hạ tại Lư Hiệp trước mặt, Lư Hiệp nhìn xong văn kiện sau, thán một tiếng, đem văn kiện ném một cái phiết cho Hồ Tài nói: "Người cũng xem một chút đi!"

Hồ Tài hơi nghi hoặc một chút, tiến lên từ Lư Hiệp màu đồng trên bàn cầm lên cái đó văn kiện, đợi sau khi xem, sắc mặt không khỏi trở nên rất kém cỏi cái gì gọi là có so sánh tài có chênh lệch, Hồ Tài coi như là minh bạch, mặc dù Hồ Tài cũng kinh ngạc với Lư Giang trị hạ ưu đãi tình trạng, nhưng hắn bây giờ dù sao cũng là đầu hàng coi như là được chiêu an, nếu chiêu an coi như là Lư Giang một phần tử, chính mình Bình giống như trước nữa cái đó thổ phi đáng về là tuyệt đối không được. lại thấy A Phong hơi có chút nhuệ khí nói: "Công tử, cũng không phải là A Phong xem thường đám này Bạch Ba quân! chẳng qua là, đám này Bạch Ba quân thái không phục tùng quản thúc, đã xuất hiện nhiều khối lính già tân binh giữa không hòa thuận tình huống, hơn nữa đây đã là chung quanh cư dân lần thứ hai mười hướng ta khiếu nại có quân binh trộm nông hộ gia đồ vật tình huống, nếu là lại không giúp đỡ giải quyết. sợ rằng, cứ thế mãi đi xuống, không đem Bạch Ba Quân Huấn luyện ra, trước đem tự chúng ta bộ đội làm hư!"

Lư Hiệp nhắm mắt, một bộ hao tổn tinh thần bộ dáng, tiếp lấy trọn khai mắt nhìn hướng Hồ Tài nói: "Người cảm thấy chuyện này phải làm sao?"

Hồ Tài trầm tư một hồi, bất quá Tinh không có gì canh ý kiến hay, vì vậy chỉ có thể nói nói: "Công Tử Nhượng là cảm thấy những huynh đệ này có thể dùng, tự mặc dù giáo huấn chính là, Hồ Tài sẽ tự đem hết toàn lực ràng buộc bọn họ!"

Lư Hiệp cười nói: "Được ! không hồ là ta Lư Hiệp xem thương tướng tài, đã như vậy hai người các người bây giờ phải đi lập tức truyền Diên Vi đặc chủng doanh cùng tân Bạch Ba quân cùng đến Giáo Trường đội!"

Trong giáo trường, bởi vì Lư Hiệp bỗng nhiên kêu báo danh, cho nên tân Bạch Ba quân binh là hiển nhiên còn rất nhiều nhân quần áo xốc xệch. so sánh với một bên mặc chỉnh tề, các dạng công cụ đầy đủ vũ khí, chờ xuất phát như dòng lũ màu đen kiểu đặc chủng doanh mà nói, tân Bạch Ba quân tựa như cùng một nhóm đủ mọi màu sắc rác rưởi đặt chung một chỗ, mặc dù có như vậy điểm đội dạng Từ Hòa trình độ, nhưng là cùng chân chính quân nhân so sánh còn kém xa, thậm chí ngay cả ban đầu Lư Hiệp học sinh Quân Huấn thời điểm nghiêm túc tinh thần sức lực cũng không có.

Cho dù là như thế, Bạch Ba quân vẫn còn có chút Hứa than phiền thanh âm

Lưu Hiệp đứng ở trên đài cao, Lưu Hiệp trong tay rất là xa xỉ nắm một cái chân chính khuếch đại âm thanh kèn rất có uy nghiêm la lớn: "Hôm nay, kêu các quân binh sĩ tới, là liên quan tới chính biên một chuyện. ta biết, chúng Bạch Ba quân binh sĩ đối với ta trị quân có dị nghị! nhưng là, hôm nay, ta cần phải nói cho chư vị, hôm nay, người chờ nếu đứng ở chỗ này, đã nói lên một chuyện!"

Lưu Hiệp hít hơi hô lên nói: "Các người không bao giờ nữa là Bạch Ba quân binh sĩ, mà là ta Lư Giang Bá Hòa quân binh sĩ!"

"Mỗi người các người đại biểu là ta Bá Hòa quân uy nghi cùng uy nghiêm, xem nhìn chính các người, nhìn thêm chút nữa bên cạnh người bộ đội! thấy cái gì? chênh lệch! ! rõ ràng chênh lệch! bọn họ vốn là cùng các người như thế, đồng dạng là tân binh, đồng dạng là anh nông dân xuất thân. nhưng là bây giờ, ta chỉ thừa nhận bọn họ là ta Bá Hòa quân sĩ! mà các người không xứng! ! tính cách, thực lực, chí khí! kém xa vậy! các người thậm chí không xứng làm một người lính!"

Lưu Hiệp lời nói sau khi nói xong, nhất thời kích thích một ít binh lính ngao khí, bất quá cũng có chút cảm giác không có vấn đề lính già. hưởng chi bọn họ trước khi thua ở Bá Hòa quân, thật đang sợ hãi trên thực tế là quỷ thần loại đồ vật, bọn họ thông qua lính già kia bên trong biết được, cùng bọn chúng đối chiến Thống soái Bá Hòa công tử, là thụ Thượng Thiên chiếu cố, chính là so với Thiên Công Tướng Quân Trương Giác còn lợi hại hơn nhân vật, suất lĩnh binh lính có Sát Thần phụ thể, cho nên mới có thể đánh bại bọn họ.

Lưu Hiệp tiếp tục nói: "Nếu như các người cam nguyện làm phế vật, cả đời này chỉ xứng làm một ít trộm cắp sự! chỉ cam nguyện khuất phục nhân sau, như vậy thật xin lỗi! ta Bá Hòa quân, không cần phế vật! ta Lư Giang cũng không cần cướp gã trộm chó chỉ đồ! ta muốn đều là đỉnh thiên lập địa hán tử! chỉ cần đứng quy cách gia nhập ta Lư Giang Quân, đứng quy cách gia nhập ta Bá Hòa quân, bọn họ đãi ngộ, bọn họ sinh hoạt, bọn họ lương hưởng, nếu so với còn lại địa phương gấp mấy lần! nếu là không đủ tư cách, ta cho một hạt gạo đều ngại nhiều!"

"Hôm nay ta chỉ tưởng hỏi một câu, các người nguyện ý làm phế vật, còn thì nguyện ý làm đỉnh thiên lập địa mang theo đem hán tử!" Lưu Hiệp rống to, thanh âm vang dội toàn Giáo Trường, một cái vô cùng loa lớn đem Lưu Hiệp thanh âm gấp mấy lần khuếch tán đến trong giáo trường không, nhưng toàn trường binh lính cảm thấy kính nể.

Chẳng qua là, bọn họ nghe hiểu Lưu Hiệp ý những lời này chỉ hậu lập tức bắn ngược, dần dần có thanh âm bắt đầu truyền ra nói: "Chúng ta đều biết Bá Hòa công tử là Thần Nhân! bất quá, chúng ta Bạch Ba quân đều là dám làm dám chịu đỉnh thiên lập địa hán tử! công tử những lời này dư thừa!" một người trong đó diện hắc đại hán trong quân đội đối với Lưu Hiệp hô.

Mọi người thấy vậy, đều đồng ý nghị luận, Bạch Ba quân nhất thời như phong minh kiều, âm thầm trao đổi gật đầu. mà lúc này đặc chủng doanh lại như cũ là trầm vững như Thái Sơn, Lưu Hiệp thu hết vào mắt, hết thấy tự đang nắm giữ.

Lưu Hiệp lúc này tiếp tục nói: "Phải không? các người là hán tử? ta cũng muốn tin tưởng các người là hán tử, nhưng là, ta Bá Hòa Tịnh không nhìn thấy hán tử Ứng khi có đáng về! người dựa vào cái gì nói các người hán tử! nếu như người có thể cầm chứng minh ra tới cho ta nhìn xem một chút, nếu như có thể chứng minh, ta Lưu Hiệp tự tin tưởng các người là hán tử, ta ngay mặt nói xin lỗi, hơn nữa lại thêm hai thành quân tiền cho các người! nếu không phải có thể, vậy các người thì phải dâng hoàng, nếu là lại dễ cho ta Bá Hòa nghe được có quân dân khiếu nại Bạch Ba bộ hạ cũ có cái gì không tốt, hoặc là bất mãn hành vi, đừng trách ta Bá Hòa không khách khí, lập trừng vô xá!" Lưu Hiệp sắc mặt lãnh khốc, cuối cùng là có vài phần Thống soái bộ dáng.

Bạch Ba quân văn này, lại bắt đầu nghị luận, tiếp lấy lại có người nói: "Bá Hòa công tử, nói làm sao cái chứng minh phương pháp, chúng ta cũng có thể làm được!"

Lưu Hiệp cười nói: "Rất đơn giản, thực lực! phẩm cách! quân kỷ! nói thật, bây giờ các người đã tại phẩm cách thượng thua, bởi vì từ khi Bạch Ba Chúng Quân đi tới ta Lư Giang tới nay, cộng phát sinh mấy chục lần ăn trộm sự kiện đánh lộn, gần gũi 3 ngày thì đến được, ta Lư Giang một cái quý độ án lệ tổng cộng! xoay quân kỷ! vừa rồi các người cũng thấy, bên cạnh đặc chủng doanh chính là các người tiêu chuẩn, chính là ta kỵ binh doanh, đội quân kỷ cũng so với các người tốt hơn gấp mấy lần! bọn họ huấn luyện, cũng so với các người nghiêm khắc thập bội, nhưng là ta Tịnh không nghe được bất kỳ trách móc gì thanh âm, bởi vì bọn họ biết, bọn họ không phải là huấn luyện, mà là học tập làm sao bảo vệ mình. ta mỗi lần tư tưởng sau này đánh giặc, làm sao có thể chết ít mấy cái Binh, cho nên, ta cho các người càng nghiêm khắc huấn luyện! là vì ở trên chiến trường có thể tốt hơn sống được, đều là lão bách tính hán tử, trên đời không mấy năm, cái gì đều không hưởng thụ qua, mặc dù không có thể giống như Vương Hầu cũng như thế, nhưng ta cũng đồ cái có thể ở sau này vài ngày nữa ngày tốt." mọi người văn này, không khỏi gật đầu một cái, tại sao đánh giặc, không phải là hy vọng có thể qua canh ngày tốt tài đánh giặc, tài tạo phản.

Lại thấy Lưu Hiệp tiếp tục nói: "Nhưng là bây giờ, các người không tuân thủ kỷ luật! than phiền âm thanh nổi lên bốn phía, nói cho các người biết, trong miệng các người xuất ra, không phải là than phiền kỷ luật thái nghiêm, không phải là than phiền huấn luyện quá đáng, trong miệng các người phát ra, là trên chiến trường tử vong trước gào thét bị thương! bọn họ đã dự biểu các người tử vong! bởi vì chỉ có thiết kỷ luật cùng gian khổ huấn luyện, mới có thể làm cho các người giống như Thiên Thần hạ phẩm, trên trời hạ đao tử, dưới đất lăn hòa, chỉ đầu đánh đó, tuyệt không hàm hồ!" chúng tướng sĩ nghe một chút, cảm thấy Lưu Hiệp nói đề ý tới, lẫm nhẫm đối mặt, lúc không có ai nghị luận nhất thời ít một chút

Lưu Hiệp nói: "Bây giờ hai thứ này, các người không làm được! kia cũng chỉ còn lại có thực lực có thể vừa so sánh với, ta cho các người một cái cơ hội. ta từ đặc chủng doanh trong một ngàn người tùy tiện rút ra mười người, các người từ các người vạn người trong bộ đội lựa ra mười người, chúng ta tự do Tổ Đội một chọi một đơn chiến. vô luận Mã Chiến Bộ Chiến phương pháp gì đều có thể sử dụng, chỉ cần các người có thể thắng 5 tràng hoặc 5 tràng trở lên, ta tự coi như các người đạt được thắng lợi. thừa nhận các người là thiếu hán tử!"

Lưu Hiệp đã đem điều kiện ép đến đối với Bạch Ba quân cực kỳ có lợi vị trí, trong một ngàn người chọn mười người cùng hai chục ngàn Bạch Ba quân chọn mười người, ai càng có lợi, câu trả lời tự nhiên rõ ràng, hơn nữa chiến đấu phương pháp do Bạch Ba quân lựa chọn, Bạch Ba Chúng Quân sĩ văn này đáp nói đồng thời, rồi rít nghẹn giọng, cũng không thể khắp nơi cũng không bằng nhân, nhất thời chọn lựa mấy cái công nhận võ nghệ cao cường nhân

tuyển.

Mấy người kia đều là rất là hán tử khỏe mạnh, mặt mũi có lãnh khốc, có chìm, cuối cùng rốt cuộc chọn lựa mười, Lư Hiệp để cho bọn họ đến phía trước bệ đến, rống to: "Đây chính là các người chọn lựa tới quân sĩ! các người chắc chắn, bọn họ có thể đại biểu Bạch Ba quân sao?"

Mọi người đều hô to ứng tiếng, mấy vị Bạch Ba quân sĩ cũng là cực kỳ có tự tin. lúc này, đem trận tiền Điền Vi truyền lên, có Điền Phong chỉ điểm Điền Vi cũng sẽ không lỗ mạng, bất quá trước một trận, bởi vì là một cái Bạch Ba quân trộm dân chúng đồ vật, hán thiếu chút nữa trực tiếp tại chỗ Trảm người kia, cũng còn khá lúc ấy ở bên cạnh có người ngăn, đưa đến Điền Vi đối với Bạch Ba quân sĩ hảo cảm thật sự là chưa đủ, hán 1 tiến lên liền đối với Lư Hiệp hỏi "Công tử này thượng nghĩ thế nào đánh?"

Lư Hiệp cười cười có ý dùng nhưng mười người kia có thể nghe được thanh âm nói: "Ta muốn toàn bộ chiến thắng, không lưu chức cái gì đường sống, hạ nặng tay cũng không liên quan, nói cho bọn hán biết, nếu người nào thua một trận, cắt ngay hời kỳ binh doanh đi!"

Mười người kia nghe được Lư Hiệp lời nói nhất thời có chút ngao khí dâng trào, chẳng qua là từ phương diện nào đó mà nói, bọn họ tôn trọng Lư Hiệp, cho nên không đến nổi lập tức phản bác, chỉ là có người quả thực hóa đại khí bất quá. lạnh rên một tiếng. Điền Vi vẫn này ngược lại mặt lộ vẻ cười gằn nói: "Định không cô phụ công tử ý!"

Dứt lời, trung ương dưới giáo trường chỗ lời dài nhất thời tụ tập rất nhiều người, dưới lời dài là Mã Tráng, đây là Lư Hiệp ban đầu thiết kế, là vì cất nhắc mới mẻ huyết dịch mà thiết lập đặc biệt tỷ võ nơi. Lư Hiệp đặc chủng doanh ngay sau đó chọn lựa tới mười người một thân Hắc Y, chỉnh tề xếp hạng lời dài trước khi.

Lư Hiệp nhìn một chút đối diện, lại nhìn một chút lời dài, tự mình quay đầu rồi đi, đối với hoi có chút mong đợi Hồ Tài cùng im lặng A Phong nói: "Ta còn có những chuyện khác phải làm, một hồi Bạch Ba quân thua, nói cho bọn hán biết, ta sau này xem bọn hán biểu hiện, hơn nữa, nếu là có một ngày, bọn họ có thể đạt tới bọn họ đối thủ trình độ, bọn họ cũng sẽ bị thu nạp đến đặc chủng doanh trung, toàn bộ đãi ngộ so với kỳ binh doanh còn phải tăng gấp bội! ngoài ra A Phong thông báo Điền Vi, ban đêm từ đặc chủng doanh trung lựa ra 100 tên thân thủ bén nhạy đến phủ nha báo danh."

Hồ Tài nghe xong, không nghĩ tới Lư Hiệp lại hội tự phụ đến trình độ như vậy, bởi vì mười người kia hán vẫn biết, đều có tên lính già, trong quân đội có uy vọng đồng thời, thực lực cũng là trực bức hán Hồ Tài. người như vậy, không có lý do ngay cả một nửa đều thắng không. chẳng qua là khi hán suy nghĩ thời điểm, vấn đề đầu tiên Mã Chiến đã bắt đầu, nhưng là đặc chủng doanh nhất phương lại không có cưỡi ngựa, hán từ kia giục ngựa nộ chém tới, Hồ Tài quay đầu thời điểm chỉ là thấy đến đặc chủng doanh trong tay 1 đem Nỗ Tiễn bắn ra, nhất thời bắn trúng ngựa đầu Tâm, ngựa nhất thời ngã quỵ chẳng qua là Trùng lực chưa giảm, mà kia đặc chủng doanh binh lính hướng bên cạnh lẩn một vòng, nhất thời né tránh ngựa, tiếp lấy rốt cuộc lại liên tiếp biến, thời gian nắm chặt vừa vặn vừa vặn là ngựa ngã quỵ thời khắc, trong tay một cái kỳ lạ bộ Mã khóa, trực tiếp ôm Mã chân sau, mượn xảo kinh dùng sức kéo một cái, kịch liệt lắc lư nhất thời đem Bạch Ba tướng sĩ bỏ rơi đến, chẳng qua là khi hán đứng lên lại thời điểm, đã có một cái tinh tế ngấm đen đoàn kiếm xuất hiện ở hán trên cổ. chiến cuộc thoáng qua rồi biến mất. Hồ Tài trừng đại mắt nhìn này 1 trong hồ hấp kết quả, vấn đề đầu tiên, thua!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: khinh thường thất sách

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Trong thao trường đánh trống nổi lên bốn phía, nhưng là đánh trống đi qua kết quả lại là lệnh Hồ Tài ngạc nhiên, mười trận chiến 9 thua! duy nhất chiến thắng chỉ có một vị Kỳ Đô Ủy, tên là Từ Hoàng, là gần có mấy cái Dương Phụng trực thuộc dưới quyền từ Hắc Sơn quân vây quét trung, phá vòng vây đi ra tướng lĩnh, tay cầm hai tay trường lưỡi búa to.

Lư Hiệp ngay từ đầu cũng không có dùng thuật thăm dò, cho nên nhìn không ra mười người kia trung có một người là Từ Hoàng. Từ Hoàng người này cùng những thứ kia buru hình đại hán so với, cũng không uy vũ, chẳng qua là hai cánh tay hán cùng Điền Vi không sai biệt lắm trắng kiện, chắc cũng là lực cánh tay kinh người. kia một nhánh lưỡi búa to từng đợt tiếp theo từng đợt liên miên bất tuyệt, đến mức, khắp nơi kinh tâm, ngược lại đem toàn bộ Bạch Ba tướng sĩ Tâm đều lôi kéo lại, bởi vì tên kia đặc chủng doanh binh lính biết không thể tới gần người, vô luận là Thủ Nỗ hay lại là Phi Tiêu, đều không có biện pháp tìm tới khe hở. sở lấy cuối cùng quả quyết nhận thua, bởi vì đặc chủng doanh sách lược là, trừ phi đặc thù từ mệnh lệnh, nếu không tại gặp phải đặc thù nguy hiểm lúc cần chính mình cân nhắc thiết hơn, những người này đều bị huấn luyện cực kỳ có chừng mực. Lư Hiệp huấn luyện những người này mặc dù là để cho phạm hiểm, nhưng cũng không phải chịu chết, bọn họ đang làm một ít nhiệm vụ thời điểm cần chính mình tư tưởng, Lư Hiệp cần nếu không phải chỉ có thể nghe mệnh lệnh máy, mà là có thể hữu hiệu chấp hành nhiệm vụ Binh, dù sao cũng là lính đặc chủng một bộ hệ thống giáo huấn luyện tập, bao gồm trong lòng khảo sát cùng khắp mọi mặt kiến thức, Lư Hiệp đối với những người này mới thật sự là hạ làm việc cực nhọc cùng tâm huyết, chỉ là tài liệu tự hao phí mấy trăm ngàn hồi đoái, bây giờ bọn họ còn không có đạt tới chân chính tiêu chuẩn. chẳng qua là nhược cho thêm Lư Hiệp thời gian ba năm, một ngàn người này tuyệt đối có bất kỳ một cái nào tinh anh Lính Đánh Thuê năng lực, chỉ là một cái 10 người tiểu đội tự hoàn toàn đủ để đảm đương mấy vạn người mới có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng là Hồ Tài cùng Bạch Ba tướng sĩ cũng không hiểu Lưu Hiệp lĩnh đặc chủng đến tình huống, dù sao những thứ này huấn luyện đối ngoại đều là bí mật, bọn họ kinh ngạc với 10 trận chiến đấu lại chỉ thắng một ván, hơn nữa cực kỳ ừ rừ, dù sao những thứ này những người này đều là bọn hắn trung mạnh nhất, nhưng là đang nhìn tựa như cực kỳ phổ thông đặc chủng doanh binh lính trước mặt, trở nên không chịu nổi một kích. đi qua chiến dịch này, Bạch Ba quân binh sĩ nhất thời biết điều đứng lên, bởi vì Lưu Hiệp lời nói nhưng là giống như là một cái Trọng Chùy, đưa bọn họ huyết khí đánh tới đáy cốc, vốn là đi qua Lưu Hiệp hai đợt sàng lọc, bọn họ đã là trong đó tinh anh, nhưng là bây giờ nhìn một cái, cùng Lưu Hiệp chân chính bộ đội so sánh vẫn còn có lớn như vậy chênh lệch!

Có thể mặc dù bọn họ tự tin đã hạ thấp điểm thấp nhất, nhưng là, bọn họ tư chất thật ra thì cũng không kém, chỉ cần bọn họ tự tin được Lưu Hiệp lần nữa tạo dựng lên, đem tới một ngày nào đó hội giành lấy cuộc sống mới.

Lưu Hiệp làm xong những thứ này lúc đi liền Dương cũng san nơi đó, bất quá Tôn Sách cùng Chu Du hai người theo Dương cũng san du sơn ngoạn thủy đi, Trần Tử cùng Lý Nhạc đều đi theo, Lưu Hiệp biết Tôn Sách cùng Chu Du hai người có mờ ám, bất quá tại chính mình địa bàn bọn họ mặc dù có thể làm nhiều chút động tác nhỏ, nhưng là cũng không sợ bọn họ đùa bốn cái trò gì, Lưu Hiệp ngược lại dễ dàng, tự mình luyện công đi, hơn nữa Triệu Khuông phái người tới tin tức, Lưu Hiệp gọi hắn điều tra liên quan tới Hắc Sơn quân tình huống, hơn nữa hắn dẫn người đoạn một cái Hắc Sơn quân Tiểu Bang Phái, bang Lưu Hiệp tìm tới mấy cái thích hợp thân phận.

Đảo mắt chính là đêm tối, lúc này 100 tên nghiêm chỉnh huấn luyện lĩnh đặc chủng đã xuất hiện hoàn lòng dạ nha nội. mà Lưu Hiệp nhắm mắt dựa ở lan can biên âm thầm vận công một bên chờ đợi.

Một hồi nữa, có 1 mập mập vội vàng tông phủ nha ngoại dám tới, hắn giá Mã tới, một đường lặc lư đầu đầy đại hân, thấy Lưu Hiệp, vội vàng chạy tới, trên người mập thịt đi theo hắn bóng người đồng thời lặc lư, chính là Lưu Ba, lại thấy Lưu Ba ngoắc tay nói: "Thái Thú đại nhân, Thái Thú đại nhân!"

Lưu Hiệp nghe được Lưu Ba chạy tới, liền chậm rãi trợn khai con mắt, Lưu Ba đến bên cạnh thở hổn hển nói: "Ngô đã phát xong tàn số, nó trước đó vài ngày còn tìm qua ta, ta dựa theo công tử từng nói, nói cho nàng biết người mấy ngày gần đây liền đến, ta đã tại tin tức trung nói ngài vị trí điểm, chắc hẳn dùng không bao lâu nó sẽ tới tìm người!"

Lưu Hiệp gật đầu một cái, Lưu Ba hình dung người này, tới Vô Ảnh đi mất tầm, võ công cực cao, chỉ bất quá hắn không có xem qua người này tướng mạo, bây giờ Lưu Ba mặc dù không dùng cổ kỹ Thanh Tâm Chú vấn đề, nhưng là hắn vẫn nhượng Lưu Hiệp cẩn thận, dù sao người này quá mức phiêu miêu.

Đối với Thánh Giáo người, Lưu Hiệp giải nếu so với Lưu Ba rõ ràng nhiều, tự nhiên không cần hắn nhiều lời, lúc này coi như là nhân vật cấp bậc trường lão, Lưu Hiệp cũng gọi hắn chỉ có tới chứ không có về, mặc dù Lưu Hiệp không thể đem những thứ này ghét Thánh Giáo tận diệt, nhưng vẫn là có thể một chút xui tan rã. tới một liên Sát một cái, Lưu Hiệp ngược lại muốn nhìn một chút này Thánh Giáo rốt cuộc có bao nhiêu trường lão cho hắn Sát.

Lưu Hiệp sở dĩ ghét Thánh Giáo cũng là có đạo lý, dù sao những thứ này Thánh Giáo từ trên căn bản vẫn là lấy âm thầm lật đổ Hán Vương Triều vì mục, phản Hán Vương Triều? phản là ai? còn chưa phải là Lưu Hiệp chính mình, dù sao hắn đem tới nhất định là muốn thay thế mình ca ca Hán Thiếu Đế Lưu Biện trở thành Hoàng Đế, coi như không thay thế, hắn là như vậy Hán Triều Vương gia, họ Lưu con cháu, muốn thật để cho bọn họ phần còn phải!

100 tên đặc chủng doanh binh lính lập tức nghe theo Lưu Hiệp phái, hướng địa điểm dự định mai phục đứng lên. Lưu Hiệp chính mình đi vào bên trong nhà, bắt đầu luyện khởi công đến, mà Điền Vi cũng trong bóng tối mai phục đứng lên.

Lưu Hiệp một đêm luyện công và chỉnh lý văn kiện, Nguyệt treo nhỏ lên cao, chân trời nhàn nhạt Phù Vân tự mình lẳng trong bầu trời đêm chậm rãi phiêu động qua, trong đêm đông, trời cao khí sáng, nhiều ngày không có mưa rơi, mấy ngày nữa đợi gió ấm thứ nhất, liền ít có tốt như vậy khí trời. thừa dịp mùa đông, một ít tương đối rộng nhánh sông thượng, bây giờ đập nước cũng đang hết ngày dài lại đêm sâu thường tu.

Dưới ánh trăng, một bóng người xuất hiện ở phủ nha ra, tiếp lấy hắn nhảy một cái liền nhảy lên mái hiên, trong nháy mắt xuất hiện ở Lưu Hiệp đèn đuốc sáng choang trước nhà lớn. mà lúc này Lưu Hiệp, chính dựa vào hắn trên giường lớn, trên người nhàn nhạt Thanh Khí lưu động, ngược lại nhàn nhã. bóng đen kia từ mở cửa sổ ra trung bay vào trong nhà, Lưu Hiệp vẫn không có phát hiện hắn.

Chỉ thấy người kia chậm rãi đi tới Lưu Hiệp bên cạnh, chính đi về phía trước lúc, bỗng nhiên xúc động dưới chân một cái màu bạc giày nhỏ, nhất thời, mấy con lông lánh hàn quang loạn tiễn từ hai bên bắn ra, trong tay người kia một cái Ngân Quang Tế Kiếm nhanh chóng phản động mấy cái. lúc này, Lưu Hiệp nghe được động tĩnh, không trễ nãi chút nào, trực tiếp hướng bên cạnh ngã một cái, tiếp lấy trên giường tám ván liền lật lộn lại, Lưu Hiệp liền theo tám ván xoay chuyển biến mất trong phòng.

Người kia gặp Lưu Hiệp không thấy, nhất thời sững sờ, hắn đuổi kịp trước giường, phát hiện ván giường đã bị phong kín, không cách nào mở ra. tiếp lấy hắn lập tức nghĩ đến cái gì, vội vàng nhảy ra ngoài cửa sổ, nhưng là đúng lúc này, hai cây hắc thiết Giản, đã ngăn trở hắn đi lộ. hắn liền tiếp cùng người tới chiến ký luân, Tế Kiếm cùng song Giản vang vang lần lượt thay nhau, từ sau nha một mực đánh đến Đại Đường tiền viện. hắn rõ ràng phát hiện song Giản chỉ nhân vũ công dị thường cao, vì vậy liền quyết định nhanh chóng rút đi, chỉ thấy hắn tung người nhảy một cái đang muốn nhảy lên nóc phòng, nhưng này lúc đột nhiên, mười mấy cái lưới cá đồng thời rơi xuống từ trên không, người kia phản ứng nhanh chóng, Tế Kiếm Trảm mấy lần, nhất thời đem trước mặt mấy tầng chém ra, nhưng là mặt sau lưới cá cũng đã dây dưa tới hắn. tiếp lấy mười mấy bóng đen, tại chung quanh thân thể hắn tuần tự xoay tròn, lập tức đưa hắn làm vụn thán. kia người không cách nào động chút nào, một trận giãy giụa. nhưng là lúc này bỗng nhiên lại toát ra vô số người quần áo đen, trong tay Tinh Cương Nỗ Tiễn tại ánh trăng chiếu diệu hạ phát ra lờ lờ Ngân Quang.

Người kia lập tức ý thức được mình bị bắt, hắn lần nữa giãy giụa mấy cái, tuy nhiên lại không cách nào nhúc nhích chút nào.

Đúng lúc này, một cái thiếu niên áo trắng cười to ba tiếng từ ngoài cửa đi tới, lộ ra cực kỳ đắc ý, từ trước khi thân thủ đến xem, Lưu Hiệp cũng biết, này vừa là không phải là cái gì trường lão cấp, cũng nhất định là hộ pháp trở lên thân thủ, như vậy cao thủ Sát một cái liền thiếu một cái. nói không chừng còn

có thể từ trên người hắn lấy được hai khối thăng cấp bảo thạch, mặc dù người như vậy không cách nào mang đặc biệt gì tốt bảo thạch, bất quá Sơ Cấp thăng cấp bảo thạch, vẫn có khả năng, nhỏ đi nữa cũng là thật. Luru Hiệp vòng tay thăng cấp đã rất chậm, nếu là không có thăng cấp bảo thạch, rất khó có chút tiến triển.

Luru Hiệp mỗi lần đều là được Thánh Giáo người ép không có chiêu số, tổng Toán Học ngoan ngoãn, cũng coi là cho túc bọn họ mặt mũi, Điền Vi thêm 100 vị đặc chủng doanh binh lính giàu có.

Luru Hiệp nghênh ngang tòng phủ nha đi vào, đắc ý cười, đặt ở hắn mười mấy tuổi trên mặt lộ ra cực kỳ thô bỉ. nhưng vào lúc này, đột nhiên, một cái Thanh Y người từ trên trời hạ xuống, bỗng nhiên xuất hiện ở Luru Hiệp trước mặt. tiếp theo tại bên cạnh lại xuất hiện hai cái quần áo trắng người. kia Thanh Y nhân thủ trung Phát Trần tại Luru Hiệp trước mặt phiêu động qua, Luru Hiệp nhất thời cố định hình ảnh đang cười một khắc kia, chỉ gấp nói một tiếng "Nuông, quá lớn!" tiếp lấy liền té ở đó hai cái quần áo trắng người trong ngực.

Lúc này, Điền Vi gặp Luru Hiệp bỗng nhiên không có động tĩnh, lập tức xoay đầu lại, phát hiện Luru Hiệp lại bị bắt, nhất thời hét lớn một tiếng: "Công tử bị người bắt, nhanh cứu viện!"

Chẳng qua là khi Điền Vi bước dài nhảy tới thời điểm, kia hai cái quần áo trắng chỉ người đã đem Luru Hiệp buộc lại mang đi. Điền Vi tiến lên cùng kia tri Phát Trần Thanh Y người Cường Mãnh liều mạng hai đòn, chẳng qua là đều bị Phát Trần dùng xảo kinh mang qua, kia tri Phát Trần người nhẹ hơi kinh ngạc, mặc dù dùng là xảo kinh, nhưng là vẫn có thể cảm nhận được nắm Phát Trần thủ có nhân nhát tê dại, mấy cây bạch ti được song Giản chém xuống, trên không trung trời nổi. nhưng là bây giờ kia hai cái Bạch Y Nhân đã mang theo Luru Hiệp biến mất ở tầm mắt. Thanh Y người không có lý do lại theo Điền Vi giao thủ đi xuống, bóng người đầy một cái liền nhanh chóng biến mất trong đêm đen, Điền Vi cũng sẽ không Khinh Công, sở dĩ vô pháp cùng Thượng Thanh y chân người Bộ, chỉ có thể trở mặt nhìn người áo xanh biến mất.

Điền Vi nổi giận gầm lên một tiếng, song Giản Mãnh cắm trên mặt đất, lúc này, Điền Phong Tuân Du mấy người cũng được bên này đánh nhau kinh động, tòng phủ nội chạy đến. đồng thời Chu Du cùng Tôn Sách nhìn phủ nha nội đại động can qua tình huống, không khỏi trở mắt nhìn nhau, bất minh sở dĩ.

Điền Phong vội vàng chạy đến Điền Vi bên cạnh, xem Điền Vi một bộ tự trách đáng về vội vàng nói: "Công tử đây! !"

Điền Vi thờ dài một tiếng: "Điền Vi vô năng, lại trở mặt nhìn mấy người kia đem công tử cướp đi! !" dứt lời Điền Vi nặng nề thùy tới mặt đất thượng, Điền Vi là Luru Hiệp trước nhất thu nạp mấy cái tướng lĩnh một trong, làm người trọng tình trọng nghĩa, đối với Luru Hiệp tình nghĩa cũng là cực sâu, đồng thời Luru Hiệp lại vừa là Chủ Công, lần này lại đang chính mình dưới sự bảo vệ nhượng Luru Hiệp bị người cướp đi, phần này tự trách nhượng Điền Vi không nói đối mặt Điền Phong.

Điền Phong xem lên trước mặt trống trải bầu trời đêm cùng đen nhánh đường phố, nhất thời tâm lý Lương một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Thanh Sơn Đạo Quan

Phủ nha nội nhất thời trở mắt nhìn nhau, tiếp lấy Điền Phong lập tức ý thức được sự tình khả năng phát sinh tai nạn tính. vì vậy đối với Điền Vi nói: "Man Ngưu đừng như thế, người mau dẫn đặc chủng doanh phân tán tìm công tử tung tích, chớ cùng bất kỳ ngoại nhân nói khởi công tử bị người bắt đi sự, kêu đặc chủng doanh nhân hết thấy bảo mật!" Điền Vi đoán ra Điền Phong chút dụng ý, vì vậy gật đầu nói: "Nơi này tự giao cho tiên sinh!" dứt lời liền lập tức rút lên song Giản hướng ra khỏi thành đi.

Lúc này, Điền Phong quay mặt lại đã là bình thường quen dùng vẻ mặt, đợi trở lại phủ nha nội, Điền Phong gặp trong đại sảnh đã tụ tập rất nhiều người, Chu Du Tôn Sách, Luru Ba Tuân Du, lại hơn nữa được thân vệ bao bọc vây quanh người xâm lăng. vì vậy Điền Phong ngược lại cười nói: "Hư kinh một trận, nguyên lai là Long Thư Huyện có việc gấp tìm công tử! Điền Vi đã theo công tử cùng đi, chắc hẳn mấy ngày nữa liền sẽ trở lại!"

Mọi người sắc mặt lúc này mới hòa hoãn, bất quá có mấy cái đặc chủng doanh quân sĩ cùng một bên né tránh Luru Ba, thấy Luru Hiệp bị người bắt đi một màn kia, nhưng là nếu Điền Phong nói như vậy bọn họ dĩ nhiên biết phản tác. Tuân Du nhìn kỹ một chút tình huống chung quanh, gặp Chu Du đám người mặt lộ vẻ nghi ngờ, vì vậy cũng phát râu cười nói: "Không hổ là công tử, không nghĩ tới tại chúng ta đã vào mộng thời điểm vẫn bề bộn nhiều việc công vụ, không biết Nguyên Hạo có thể biết, công tử đêm này gian đại động can qua bắt là người nào?"

Tuân Du mặc dù không biết tình huống thật, nhưng là này hỏi một chút vừa vặn nói sang chuyện khác, ánh mắt mọi người nhất thời lần nữa thả tại trung ương bị bắt trên người. Điền Phong cười nói: "Người này tương ban đêm hành thích công tử, chẳng phải biết, công tử sớm có bố trí, đợi chúng ta đem dẫn vào đại lao sẽ đi thẩm vấn!"

Tôn Sách xem xem trung gian bị trói gấu gao nhân, có chút ngạc nhiên người nào sẽ bị như thế trói gô, hắn cùng với Chu Du nhìn nhau, lại chuyển hướng

Điền Phong nói: "Bá Hòa công tử luôn luôn là người bận rộn, nếu Tịnh không đại sự, chúng ta tự cáo lui trước!" Điền Phong đối với Tôn Sách cùng Chu Du ấn tượng coi như không tệ, hai người mặc dù có chính mình dự định, nhưng là mấy ngày nay quả thật cũng không cho Lưu Hiệp viết phiên toái gì. Điền Phong lạnh nhạt nói: "Bá Phủ cùng Công Cẩn an tâm nghỉ ngơi là được!"

Chu Du chuyển hướng Điền Phong chấp tay nói: "Học sinh cáo lui!" dù sao vẫn là rạng sáng, hai người trước đây nghe được động tĩnh, chẳng qua là bộ áo khoác liền đi ra, mùa đông giá rét, tự nhiên không cách nào tiêu thụ. hai người lại lạy Tuân Du đám người liền lui ra.

Điền Phong hướng đặc chủng doanh quân sĩ phát tay một cái, đặc chủng doanh người lập tức hội ý, liền dẫn kia được trời gô nhân rời đi. lúc này, Lưu Ba mặt lộ vẻ nóng nảy từ bên cạnh đi tới nói: "Ngô không nghĩ tới lại biết. . không biết Nguyên Hạo tiên sinh đem xử lý như thế nào!"

Điền Phong cau mày, giống vậy Tuân Du cũng là mặt mũi lạnh lùng nói: "Nguyên Hạo có thể hay không báo cho biết, công tử đến cùng làm sao?"

Điền Phong nhìn một chút Tuân Du, biết Tuân Du là Lưu Hiệp Thủ Tịch quân sư, vì vậy liền đi tới Tuân Du bên cạnh nói: "Công tử, bị người uy hiếp đi!"

Tuân Du vẫn này lập tức biến sắc không nói, dù sao Tuân Du nhưng là biết Lưu Hiệp một cái thân phận khác! Bá Hòa công tử biến mất tính là gì, đại hán Trần Lưu Vương bị bắt mới là đại sự! hơn nữa bây giờ chính là thời khắc mấu chốt, Lưu Hiệp nếu là biến mất, đội Tuân Úc bên kia có tin tức, ai có thể chủ trì đại cuộc, mặc dù hán Tuân Du có nhất định quyền phát biểu, nhưng là trên thực tế, Lưu Hiệp là thuộc về nắm hết quyền hành, vô luận là Dương Bưu hay lại là Trương Ôn, cái đó quan đều so với hán Tuân Du đại, bọn họ chỉ nghe từ Lưu Hiệp, dù sao Lưu Hiệp nhưng là hoàng tử, lại mang nhiều như vậy Vinh Diệu Quang khôi, phải nói đám người kia tín nhiệm chỉ có Lưu Hiệp, Lưu Hiệp là đại hán phục hưng tương lai hy vọng, Lưu Hiệp bây giờ tạo thành loại này không có hán không được tình huống, Lưu Hiệp một khi biến mất, đại hán kia vận mệnh tự khó nói.

Điền Phong tiếp tục thấp giọng nói: "Tối trọng yếu là, chúng ta không biết chút nào người tới là là ý gì! vô tòng hạ thủ tìm!"

Tuân Du suy nghĩ chút thời điểm, tỉnh táo lại nói: "Bọn họ nếu thật là muốn giết công tử, chắc hẳn đã sớm có thể hạ sát thủ, nếu là tưởng bắt công tử, chắc là từ công tử trên người đạt được thứ gì. công tử thủ đoạn rất nhiều, người thường tùy tiện không làm gì được. chúng ta cứ theo lẽ thường tiến hành, hết sức tìm. hơn nữa có thể từ mới vừa rồi bị bắt người kia tới tay, chúng ta cần phải trong ba tháng tìm tới công tử, nếu không sợ rằng thiên hạ này đều phải loạn!"

Điền Phong nghe một chút, gặp Tuân Du nói nặng như vậy, không khỏi lộ vẻ xúc động, mơ hồ cảm thấy bọn họ cái này Bá Hòa công tử sợ rằng phía sau thân phận so với hán tướng tượng còn phải khổng lồ. hán Điền Phong cũng không tin, một cái vô căn vô cứ vô căn cứ nhô ra tiểu tử sẽ có Phiền Văn Phúc Vũ năng lực.

Lưu Ba nhìn Điền Phong cùng Tuân Du nhị vị nói chuyện, trong bụng cũng lẩm nhẩm, bởi vì hán càng không rõ ràng, chỉ cảm thấy, cái này Bá Hòa công tử biến mất, thật giống như Thiên muốn sập xuống như thế.

Đêm tối đảo mắt liền đi qua, sáng sớm mang theo nhân nhạ sương mù, cũng không thấy Triều Dương ở chân trời lú đầu, chỉ có từng tia từng tia kim quang tự mây đen trong khe hở xuyên thấu qua bắn ra.

Tại lóc cóc tiếng vó ngựa trong tiếng, Lưu Hiệp chậm rãi thanh tỉnh, lúc này, hán chợt nhớ tới bị người bắt được sự, Mãnh trọn khai con mắt ngồi dậy, lại thấy mình lại bị hoàn toàn trói chặt, không cách nào động chút nào. hán nhìn chung quanh một chút, phát hiện mình chính ở một cái bên trong xe ngựa, Lưu Hiệp vừa đứng lên liền có hai cây hàn quang kiếm, từ hai mặt đan chéo đem Lưu Hiệp trù. Lưu Hiệp lập tức không dám động chút nào, Lưu Hiệp hơi thò đầu, thấy hai người đều là mặc cô gái quần áo trắng, chắc là trước khi bắt hán hai vị kia.

Hai người một tả một hữu ngồi ở bên cạnh hán, đều là mạo mỹ thanh lệ nữ tử, đầu đội bạch ti hoàng đai búi tóc, bất quá Lưu Hiệp không chút nào tâm tình hán ngắm mỹ nhân, dù sao hán chính là bị người bắt. chẳng qua là hán vốn định tính kẻ người khác, lại không nghĩ rằng ngược lại được nhân tính kẻ.

Lưu Hiệp thủ được cột ở sau lưng, cảm thấy tay cổ tay nơi bị trói tê dại vô cùng, cơ hồ không có cảm giác. hán gặp trên xe ngựa, hai vị nữ tử đều là hơi nhắm mắt, liền thủ tránh, xuất hiện hai cái súng thuốc mê, hai tay đan chéo cầm, nhắm ngay hai cô gái bấp dùi. chẳng qua là, bởi vì trên cổ được kiếm uy hiếp, Lưu Hiệp suy đi nghĩ lại, vẫn là quyết định không nên khinh cử vọng động. đã biết thứ mặc dù bị bắt, bất quá trước kia cũng bắt một người khác, nếu là Điền Phong bọn họ tiến hành tra hỏi, chắc hẳn có thể sớm một chút tìm tới chính mình. bất quá mình cũng phải tìm thời gian chạy trốn mới được.

Đúng lúc này, xe ngựa chợt dừng lại, Lưu Hiệp vội vàng đem trên tay súng thuốc mê thu. lúc này, chỉ thấy một cô gái trong đó nói: "Xuống xe! thẹn thùng muốn đùa bốn bất kỳ hoa chiều! nếu không liền một kiếm kết quả tính mạng ngươi!"

Lưu Hiệp nhìn nàng liếc mắt, cũng không lên tiếng, thật vất vả từ trên xe bước xuống, vừa xuống xe, mặc dù không thấy ánh mặt trời, có thể bỗng nhiên thấy quang minh, con mắt cũng có chút đau nhói, Lưu Hiệp chỉ đành phải quay mặt lại. đúng lúc này, trước mặt bọn họ xe ngựa, một cái Thanh Y đạo nhân đi tới.

Kia Thanh Y đạo nhân nhìn ra Lưu Hiệp đã tỉnh lại, liền tiến lên đối với Lưu Hiệp cười nói: "Dẫn hán đi vào!"

Lưu Hiệp cảm giác thanh âm tựa hồ có hơi quen thuộc, vì vậy xoay đầu lại nhìn một cái, thấy người này một thân Thanh Y đạo bào, mặt mũi mạo mỹ, mang theo chút anh khí, một cái gấu kiếm Phát Trần nhẹ phẩy tại ông tay áo trên. Lưu Hiệp nhất thời kinh ngạc, không trách hán cảm thấy quen thuộc, nguyên lai này Thanh Y đạo nhân lại chính là Hạnh Lâm đạo nhân!

"Sư Thúc?"

Lại thấy Hạnh Lâm đạo nhân nhìn Lưu Hiệp tự tiểu phi tiểu nói: "Giống như ngươi vậy tốt sư diệt, ta Hạnh Lâm thật là không gánh nổi a!"

Lưu Hiệp nghe một chút, nhất thời tâm lý Lương nửa đoạn, chẳng lẽ Hạnh Lâm đạo nhân phát hiện là mình quay Tu đạo nhân? bất quá Lưu Hiệp hay lại là hết sức già trang ra một bộ không cảm giác chút nào đáng về nói: "Không biết Sư Thúc làm sao nói như vậy, Bá Hòa nhưng là có cái gì địa phương có lỗi với Sư Thúc?"

Hạnh Lâm đạo nhân nhìn một chút Lưu Hiệp, liền quay đầu đi nói: "Người là không có cái gì địa phương có lỗi với ta."

"Sư diệt quá mức là tưởng niệm Sư Thúc, vốn muốn đi Côn Lôn tìm người, không biết sư diệt phạm cái gì sai lầm, muốn như thế bắt ta?" Lưu Hiệp mau đuổi theo hỏi.

Lại thấy Hạnh Lâm đạo nhân Phát Trần tát tát, nhắm lại hai mắt nói: "Người có hay không phạm sai lầm, không phải là ta Hạnh Lâm nói toán, có người khác định đoạt. chẳng qua là, người mượn dùng danh hiệu ta làm qua sự đắc tội với người chẳng lẽ đều quên? như thế cả gan làm loạn, chính là tại Ngã Đạo Tiên Tông hưng thịnh lúc cũng không có như vậy lừa sư trưởng con em. người hay lại là tự thu xếp ổn thỏa đi!"

Lưu Hiệp nghe xong, trong lòng Vivian Tâm, nghe Hạnh Lâm đạo nhân ý tứ hẳn không phải là biết là chính mình quay Tu đạo nhân. Lưu Hiệp nghe Hạnh Lâm đạo nhân giọng, tựa hồ cũng không muốn bắt chính mình đáng về, bất quá mặc dù Hạnh Lâm đạo nhân ải này có thể tới, có thể tựa hồ bây giờ còn có so với Hạnh Lâm đạo nhân cạnh đại nhân vật tới. Lưu Hiệp trước khi nhưng là xuất ra cái nói dối như cuội, không biết có phải hay không ai thiên đạo tổ giác chính mình, nếu như là, lần này mình coi như treo, chẳng lẽ lần này tới là cái gì Sư Thiên đến giúp chủ? Thánh Giáo Giáo Chủ? bất quá Lưu Hiệp không cho là mình tiểu nhân vật này có thể kinh động Thánh Giáo Giáo Chủ tới thăm hỏi mình.

Lúc này, bên cạnh hai cái cô gái quần áo trắng một trận, Lưu Hiệp thì không khỏi không vượt qua Hạnh Lâm đạo nhân đi về phía trước, Lưu Hiệp chuyển mắt thấy Hạnh Lâm đạo nhân, lại thấy Hạnh Lâm đạo nhân hơi lắc đầu một cái, nhẹ giọng thở dài.

Lưu Hiệp chuyển về phía trước, lại thấy phía trước là 1 Đạo Quan, tên là Thanh Sơn, là Long Thư huyện thành một nơi rất là nổi danh Đạo Quan, chủ yếu là tế bái Tam Thanh. Lưu Hiệp đã từng thị sát thời điểm nghe nói qua nơi này, bất quá không nghĩ tới hôm nay thậm chí có may mắn bị người lấy loại phương thức này, mang đến nơi này, Lưu Hiệp cũng không biết là nên cao hứng, hay nên khóc.

Đạo Quan bốn phía đều là tường đồ gạch ngói, ngược lại giống như hương hỏa thịnh vượng, đi Nhập Đạo quan bên trong, liền có 1 chốc trời cổ thụ, trong cổ thụ, vô số hồng sắc nút buộc treo lần lượt tám bằng gỗ, đi vào trong nữa chính là một nơi thuốc lá nhẹ niều Đình Lô.

Lưu Hiệp nhìn chung quanh cảnh sắc, trong lòng nghĩ đến, sớm biết rõ mình địa bàn có địch nhân như thế sang trọng Căn cứ địa, liền trực tiếp phái người đem nơi này đoạn, Lưu Hiệp trong lòng âm thầm thở nhọc hắt trở về, sẽ làm cho nhân đem Lư Giang sở Hữu Đạo quan đều cho quét sạch. coi như là làm đạo sĩ, cũng được bản thân làm mới được!

Rất nhanh, hẳn liền bị hai cái thị nữ mang tới một món mang theo nhiều chút Hứa Tiên Vụ căn phòng, chính đối diện là Tam Thanh bức họa, chẳng qua là hơi chút Trừu Tượng điểm, ở bên trong phòng có một gian, có giạt dây chần. Lưu Hiệp mặt ngó giạt dây được hai cái thị nữ cứng rắn đề xuống quỳ dưới đất, Lưu Hiệp xem lên trước mặt giạt dây, đang muốn xuyên thấu qua khe hở đi vào trong nhìn một chút bên trong rốt cuộc là người nào.

Lại thấy, bên trong một cái thanh thúy giọng nữ đối với Lưu Hiệp nói: "Bá Hòa tiểu tặc, người có biết tội của người không?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: nguyên lai là người

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Bn G bức

Lưu Hiệp bỗng nhiên cảm giác cái thanh âm này tựa hồ có hơi quen thuộc, gọi hẳn tiểu tặc, chắc hẳn trừ Liễu Mộng trúc ngoại sẽ không có người khác, nghe cái thanh âm này, Lưu Hiệp cảm giác chính mình thẳng thẩn nhảy trái tim nhỏ đẹp yên một nửa. bất quá Liễu Mộng trúc là Thánh Giáo Thánh Nữ, theo lý thuyết nên ở tại Linh Sơn đảo mới là, làm sao đến đã biết trong tới? chẳng lẽ là xem chính mình 'Ngược đãi' qua nàng, cố ý tới trả thù chính mình? bất quá suy nghĩ một chút cũng cảm thấy không quá có thể.

Lưu Hiệp từ đầu đến cuối đang suy tư vấn đề, giạt dây hậu nhân gặp Lưu Hiệp không nói lời nào, có có chút nặng không nhẫn nhịn, chính muốn nói chuyện, đúng lúc này, một người khác từ Lưu Hiệp sau lưng đi tới, chính là Hạnh Lâm đạo nhân.

Hạnh Lâm đạo nhân khẽ vuốt cằm mặt ngó giắt dây sau nhân đạo: "Bây giờ Hạnh Lâm đã đem này nghiệt chường lưng bắt tới, đợi Thánh Nữ lần này thực tập nhiệm vụ xong sau, liền đem hần mang về Linh Sơn đảo đợi nghe Giáo Chủ xử trí, không biết Thánh Nữ cảm thấy có thỏa đáng hay không?"

Giắt dây chi hậu giọng nữ ho khan một chút nói: "Đã như vậy, Hạnh Lâm trưởng lão nói tốt lắm, ta xem liền theo Hạnh Lâm trưởng lão lời muốn nói là được. chẳng qua là, này tiểu tặc rất là giảo hoạt, ngô xem đem hần giam giữ ở chỗ này là được, ngô làm Thánh Nữ dù sao ngày giờ ngắn ngủi, ngô tự mình trấn giữ trông chừng cũng coi là lịch luyện một loại." Hạnh Lâm vẫn này suy nghĩ một trận, cảm giác có chút không được tự nhiên, giọng nữ kia lại thử dò tính hỏi "Không biết Hạnh Lâm trưởng lão thấy vậy như vậy được chưa?"

Hạnh Lâm nói: "Nếu Thánh Nữ nói như vậy, tự nhiên như thế cho giỏi, chẳng qua là, này Từ Nhược là có cái gì hồ ngôn loạn ngữ địa phương, Thánh Nữ là được nói cho Hạnh Lâm, Hạnh Lâm sẽ tự tới đây dạy dỗ. Thánh Nữ chỉ dùng hai năm không giờ bốn tháng là được từ mật luyện huyền cảnh trung đi ra, chính là Thánh Giáo võ công tu luyện trăm năm khó gặp thiên tài. lần này Vũ Thánh trưởng lão đặc biệt nhượng Hạnh Lâm bảo vệ Thánh Nữ lần này nhiệm vụ chu toàn, dùng cái này có thể thấy Vũ Thánh trưởng lão đối với Thánh Nữ coi trọng, cho nên Thánh Nữ cần dùng cái này trân trọng mới là, chúng ta cũng sẽ đem hết toàn lực!"

"Hạnh Lâm trưởng lão nói thật là!" nàng có chút chần chờ bất quá vẫn là nói: "Ngô có chút mặt sự muốn. . thăm vấn người này! không biết Hạnh Lâm trưởng lão có thể hay không trước tránh một chút?"

Hạnh Lâm đạo nhân hơi nghi hoặc một chút hơi suy tư một chút, bất quá vẫn là gật đầu nói: "Đã như vậy, Hạnh Lâm tự lui xuống trước đi!"

Lưu Hiệp nghe nửa ngày, dường như Liễu Mộng trúc nha đầu này là cái gì võ học kỳ tài ý tứ. bất quá hần cũng không lên tiếng, tự mình dự thính. đợi Hạnh Lâm sau khi đi, Lưu Hiệp kỳ quái tiểu nha đầu này muốn chính mình đơn độc lưu lại tới làm gì, có một chút có thể bảo đảm, hần cũng sẽ không ra nguy hiểm gì.

Kia giắt dây sau nữ hài gặp Lưu Hiệp một mực không lên tiếng, liền nói: "Người có biết, người mặc dù là Hạnh Lâm trưởng lão sư đệ, tuy nhiên lại lừa dối Thánh Giáo đường chủ, Tư truyền chường môn mật lệnh, tại ta Thánh Giáo còn chưa bao giờ như thế to gan lớn mật người, lần này ngô chính là bị Giáo Chủ mệnh lệnh mang người trở về!"

Lưu Hiệp nghe một chút, đột nhiên cảm giác có chút kỳ quái, không nghĩ tới, thời gian dài như vậy không thấy, Liễu Mộng trúc đảo là có chút tiến bộ, tới bớt nói so với lúc trước chuẩn nhiều, không biết cùng động một chút thì là một câu vô si, hoặc là chính là tiểu tặc tiểu tặc kêu.

Lưu Hiệp nửa ngày cũng không lên tiếng, một mực ở tưởng như thế nào mới có thể từ trong lúc này giải thoát, lúc này giắt dây hậu nhân rút cuộc không chịu được, tiếp lấy lời giắt dây ló đầu ra nói: "Người người này làm sao như vậy bức bối a, cùng Tiểu Mộng trúc nói không hề giống! còn tưởng rằng gặp phải thú vị gia hỏa! làm sao cùng một bức bối thư đồng, thật là quá thất vọng!"

Lúc này, Lưu Hiệp ngẩng đầu nhìn lên, trước mặt nữ hài tướng mạo có mười bốn mười lăm tuổi, gương mặt là cái loại này óng ánh trong suốt trắng nõn, đại đại con mắt, hơi mẫn mẫn cái miệng nhỏ nhắn, tựa hồ có hơi bất mãn, nàng tướng mạo cùng Liễu Mộng trúc có 3 phần tương tự, bất quá nhìn dung mạo so với Liễu Mộng trúc hơi lớn một chút. Lưu Hiệp vẫn cho là nàng là Liễu Mộng trúc, chẳng qua hiện nay vừa thấy nhất thời kinh ngạc nói: "Người không phải là Liễu Mộng trúc?"

Cô bé kia bỗng nhiên ý thức được chính mình lại ló đầu ra, không khỏi hốt hoảng nhìn chung quanh, nhanh lên lùi về.

"Xấu, xấu!" nữ hài lẩm bẩm, trong lòng không khỏi hối hận, nàng vốn là dựa theo Liễu Mộng Trúc Ngữ khí để gạt lừa gạt Lưu Hiệp. bởi vì từ khi Liễu Mộng trúc đi Linh Sơn đảo chi hậu, cũng y theo Thánh Nữ lịch luyện thông lệ đến Bí Cảnh trung tu hành. khi đó nữ hài chính tại luyện công thời khắc mấu chốt, ngủ tại chân khí kết thành kén lớn trung, đang đứng ở trạng thái chết giả. hai người liền dưới tình huống này gặp nhau.

Bởi vì Bí Cảnh chính là lòng đất cự đại hang động đá vôi tạo thành, lớn vô cùng, rất khó có thể đồng thời gặp phải thực tập nhân, một người tiến vào, hội cảm thấy cực kỳ cô đơn. Liễu Mộng trúc thấy nàng kén lớn, trong vòng nửa năm, Liễu Mộng trúc liền đem nàng trở thành một cái kẻ lẻ nói chuyện phiếm người, tại Bí Cảnh trung tu luyện cùng trải qua nguy hiểm chi hậu, thì sẽ cùng nàng nói từ bản thân sự, nhất là nói rất nhiều liên quan tới Lưu Hiệp sự, nhưng là Liễu Mộng trúc không biết, kia lúc mặc dù nữ hài ở vào trạng thái chết giả, nhưng là nàng từng nói, đều một câu không kém tiến vào trong tai nàng. đưa đến nữ hài, đối với cái này kêu Bá Hòa nhân nhất là để ý, bởi vì Liễu Mộng trúc mỗi lần nói đến chỗ này tên của hậu, đều phá lệ kích động, phảng phất gặp phải cái gì hưng phấn sự, Liễu Mộng trúc lúc nói chuyện trái tim nhảy lên phảng phất có thể truyền tới nàng tâm lý như thế.

Cho đến nữ hài cuối cùng đột phá đi ra, liền muốn chân chính gặp một chút cái này gọi là Bá Hòa nhân, muốn y theo Liễu Mộng Trúc Ngữ khí, thí nghiệm thí nghiệm cái này tiểu tặc Bá Hòa có phải hay không đáng giá cô bé kia như thế nhớ mong, nhưng là không nghĩ tới, chính mình trước nóng lòng nhớ ra.

Lưu Hiệp đầu óc mơ hồ nhìn về phía bị giắt mình cô bé nói: "Tại sao là người, Liễu Mộng trúc đây?" Lưu Hiệp từ trước đến giờ hồi đáp đưa giắt dây phần giữa hai trang báo khe vào trong xem, nhưng là tựa hồ Tĩnh không nhìn thấy người khác.

"Nơi này chỉ có ta hạng Vũ Nhu. người Mộng trúc cũng không tại nơi này, thất vọng sao?" bên trong nữ hài mỉm cười nói.

"Là có chút." Lưu Hiệp bật thốt lên, nữ hài thiêu thiêu mi mao, Lưu Hiệp ý thức được đã biết câu nói thái không đi qua đại nào. vì vậy lại vội vàng nói sang chuyện khác: "Người cũng là Thánh Giáo Thánh Nữ?"

"Ta cần sửa chữa người trong giọng nói sai lầm, Thánh Giáo trung chỉ có thông qua thực tập tài có thể trở thành Thánh Nữ, bây giờ Tiểu Mộng trúc còn chưa thông qua thực tập. hơn nữa ba vị Thánh Nữ hậu tuyến trung, còn chưa bất kỳ người nào thông qua Thánh Nữ thực tập, mà ta là Thánh Giáo tổng đàn Thánh Nữ, ngô chỉ nghe Giáo Chủ một người mệnh lệnh, chủ Thánh Giáo Nội Vụ chấp pháp, có thể sớm tiến hành thực tập. tự nhiên cùng ba người khác bất đồng."

Lưu Hiệp gật đầu một cái kia Thánh Giáo liền không phải là ba vị Thánh Nữ, mà là bốn vị, Lưu Hiệp nhớ tới trước khi nữ hài trong giọng nói giọng không khỏi hỏi "Vậy người và Liễu Mộng trúc quan hệ thế nào? làm sao biết ta theo Liễu Mộng trúc giữa sự?"

Nữ hài gặp mình đã bại lộ liền từ phía sau rèm đi ra, gặp Lưu Hiệp nhìn nàng chăm chăm, ngược lại cười nói: "Người người này, bực bội điểm, lá gan ngược lại đại. bất quá ta làm thế nào biết Tiểu Mộng trúc cùng người sự tự nhiên không cần người quan tâm." nữ hài vây quanh bị trời chật Lưu Hiệp chạy một vòng, Biên tâu biên quan sát Lưu Hiệp. rõ ràng là mùa đông, nữ hài nhưng là xích hai chân, thật giống như một chút cũng không cảm giác được giá rét, này đến nhượng Lưu Hiệp nhớ tới đã từng xem qua trong tiểu thuyết ngược lại có Nhất Hào tương tự nhân vật, chỉ bất quá niên đại, tuổi tác cùng quyền rũ cảm giác ngược lại so với không kém thiếu hơn nữa nữ tử một tiếng tuyệt bạch y phục, phảng phất mới vừa trôi qua. duy có một chút cảm thấy kỳ quái, cô bé này tuổi tác nhỏ như vậy, tuy nhiên lại làm cho người ta một loại cực kỳ thành thực ảo giác.

"Không biết Mộng trúc bây giờ làm sao?" Lưu Hiệp theo khẩu hỏi, hần đối với Liễu Mộng trúc cái loại này trong sáng mỹ cảm mặc dù hần cho là không tính là Ai, nhưng là thật lòng từ tâm lý thích, tự nhiên vẫn là tưởng quan tâm xuống.

Hạng Vũ Nhu nộn hành tựa như tay nhỏ siết tóc mình vuốt vuốt, một bên vây quanh Lưu Hiệp chung quanh xoay quanh nói: "Bây giờ nàng tại mặt cảnh trung lịch luyện, sinh tử nửa nọ nửa kia, bất quá so sánh với Tiểu Mộng trúc, người chính là quan tâm người một chút chính mình được, bởi vì, người vận mệnh so sánh với hần, sợ rằng phải bị thảm không ít đây!" nữ hài mang theo trên chọc giọng, nhưng này lúc, nàng bỗng nhiên khom người xuống, mang theo nghịch ngợm nói: "Bất quá, nếu như người chịu lấy lòng ta, nói nhiều chút thú vị sự, có lẽ ta nhất thời khinh thường, thả người cũng khó nói." nữ hài nhìn về phía Lưu Hiệp mang theo chút đùa ý.

Lưu Hiệp cảm giác nữ hài nói tới, tựa hồ không như vậy chân thực, giống như là cố ý giả bộ đến, hần trầm tư một hồi, nhắm mắt nói: "Đương kim thiên hạ đại loạn, Thiên Địa Bất Nhân, tên người như cỏ rác, chúng ta tại trong loạn thế cũng bất quá là một viên Vi Trần thôi, sinh tử ở trên trời, có sợ gì này?" Lưu Hiệp một bộ đại nghĩa lâm nhiên bộ dáng, thật ra khiến Hạng Vũ Nhu có chút kinh ngạc, bởi vì tại nàng trong ấn tượng, cái này Bá Hòa tiểu tặc, hần là một cái rất là xảo quyết nhân vật, làm sao bây giờ ngược lại giống như đình thiên lập địa hần tử.

Nàng trong ánh mắt mang theo chút hoài nghi nói: "Người không sợ chết ngược lại cũng vô sự, chẳng lẽ sẽ không sợ Thanh Tâm Chú thuật?"

Lưu Hiệp mang theo một tia liễu chết ý, nhắm mắt nói: "Tự nhiên không sợ!" bản thân hần cũng chưa có trông qua đạo tâm, liền không cần lo lắng cái vấn đề này, chẳng qua là cũng phải giả bộ một chút bộ dạng mới được.

"Thật đúng là tên hần tử, người sẽ không phải là không có hưởng qua Thanh Tâm Chú mùi vị mới nói như vậy đi!" dứt lời, nữ hài cười một cái, bỗng nhiên môi khẽ nhúc nhích, tiếp lấy Kỳ Dị tiếng vang, giống như xao chuông hòa âm thanh âm trong phòng vang lên. Lưu Hiệp ý thức được, chính mình tựa hồ hần làm chút gì, vì vậy liền vận khí nội tức ở trong người nhanh chóng vận chuyển, tận lực chỗ dùng bú sữa mẹ khí lực biệt xuất nhiều chút mồ hôi đến, chính mình chứa té xuống đất cứng rắn chịu đựng bộ dáng, trang ngược lại giống như.

Bất quá lúc này, chuông hòa âm thanh âm đột nhiên biến mất không thấy, lại nghe được nữ hài như chuông bạc tiếng cười, vui vẻ nhảy hai cái nói: "Tiểu Mộng trúc nói quả nhiên không sai, người thật là cái giáo hoạt gia hỏa! người căn bản không có được trông qua đạo tâm, ta vừa rồi căn bản không phải Thanh Tâm Chú, là lừa người. bất quá, người quả nhiên thú vị!" nữ hài tựa hồ gặp phải cái gì cực kỳ thú vị sự.

Lưu Hiệp nghe một chút, nhất thời ngồi dậy, sắc mặt âm trầm, thủ chậm rãi hư cầm, Tâm Trung Chính đang suy nghĩ có hay không buông tay đánh một trận, nhưng này lúc, đột nhiên Lưu Hiệp cảm giác tiêu pha, dây thừng lại cởi ra, hần kinh ngạc quay đầu, tiếp lấy phát hiện nữ hài thủ Cổ khí tức ba động vạch qua, Lưu Hiệp trên người giây thừng rồi rớt rụng, Lưu Hiệp không khỏi có chút kinh ngạc.

Lại thấy nữ hài ngồi về đến trên ghế, hai cái trắng như tuyết tiểu cước nha tại Lưu Hiệp trước mặt loạn thoáng qua, nàng nhìn Lưu Hiệp cười nói: "Ta cho người mờ trí, nhưng là người cũng không cần muốn chạy xuống, ngộ có Hỗn Nguyên Công Hộ Thể, người là căn bản là không có cách đấu thắng ta, cho nên vẫn là an tâm ngồi ở bên cạnh ta chơi với ta đi, nếu như ta tâm tình tốt, nói không chừng hội thật tha cho người một cái mạng, bởi vì nếu là hồi Thánh Giáo, người coi như cũng không có cơ hội nữa."

Lưu Hiệp yên lặng không nói, không biết tại sao, hần bỗng nhiên cảm giác cái này nhìn ngây thơ nghịch ngợm nữ hài tựa hồ so với hần tưởng tượng còn nguy hiểm hơn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 111: phi thường hữu

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Nhà nội khí phân tựa hồ mang theo chút lúng túng, bất quá lúng túng chỉ có Lư Hiệp, nữ hài ngược lại một bộ tự do tự tại đáng vẻ, nhượng Lư Hiệp tâm lý không khỏi không thoải mái, bởi vì hần đoán không ra nữ hài đến cùng muốn làm gì.

"Người gọi hạng Vũ Nhu?" Lư Hiệp suy nghĩ một chút dò xét tính theo khẩu hỏi "Chẳng lẽ người cùng Sở Bá Vương Hạng Vũ có quan hệ gì chứ?"

Nữ hài vẫn này không khỏi kinh ngạc nói: "Người ngược lại thông minh, ngộ là hạng gia con cháu, chính là đệ thập nhất thế gia chủ Hạng Thiên Bá con gái."

Lư Hiệp chính mình qua loa 1 đoán, chẳng qua là đem họ Hạng nổi danh nhất nhân gọi ra hỏi một chút, không nghĩ tới lại thật lòi ra hồ tôn tới, bất quá Thánh Giáo nếu là cùng Chư Từ Bách Gia liên lạc, lại vừa là phản đối Hán Triều thống trị, bây giờ cùng Hạng gia có liên lạc Lư Hiệp cũng không kì lạ.

"Nói cho người biết cũng không có vấn đề, ngộ Hạng gia chính là Thánh Giáo chọn vương thất gia tộc, chỉ có Hạng gia huyết mạch tại, tài có thể đối kháng Hán Thất huyết thống, hơn nữa khắc chế đại hán mạch sống." nữ hài lạnh nhạt nói, tựa hồ muốn nói một món bình thường nhất sự.

Huyết thống huyết mạch một chuyện, Lư Hiệp dĩ nhiên là không chịu gật bừa, từ xưa được làm vua thua làm giặc, Vương Hầu cũng như thế cũng không phải là có khi phách. huyết thống? tin cái này, còn không bằng Xuân Ca.

Bất quá trên mặt nổi, Lư Hiệp dĩ nhiên là không dám nói, Lư Hiệp nói: "Vậy không biết Thánh Nữ lần này trừ lòng bất ngộ tiểu nhân vật này ngoại, còn có chuyện gì nhất định phải Thánh Nữ tự mình đến làm?"

"Lòng bất một người khác so với người cạnh tiểu nhân vật!" nữ hài cười nói: "Có 1 Phản Giáo người, gần đây tại Duyệt Châu Dự Châu Đệ nhất qua lại thường xuyên. này nhân lòng mang ý đồ xấu, ý đồ nhốn nháo Bạch Ba cùng Hắc Sơn quân phá hư liên minh trật tự, hơn nữa cùng quân phiệt cấu kết. mặc dù Bạch Ba cùng Hắc Sơn quân bây giờ coi như là cùng Thánh Giáo thoát khỏi liên lạc, bất quá đã từng cùng là Thánh Giáo dẫn nghĩa quân, Giáo Chủ tựa hồ cảm thấy có chút áy náy, vì vậy liền muốn giúp một cái." bất quá nàng tựa hồ đối với Lư Hiệp cảm thấy hứng thú hơn nói: "Cũng không cần nói những thứ kia không có gì hay sự, nghe nói người cổ sự nói không tệ, ngoài ra còn có cái gì tốt chơi đùa sự, cùng nhau lấy ra. ngộ lần này thật vất vả đi ra một chuyện, tự nhiên muốn thật tốt chơi đùa một phen." nữ hài thật giống như một viên Xích Tử đồng tâm làm sao cũng mất đi không, so với những người khác càng hiểu kỳ hơn cùng thích chơi.

Lư Hiệp nhìn nàng một cái cặp mắt, cũng không có ở trong đó tìm tới khác hàm nghĩa, nhốn nháo Bạch Ba cùng Hắc Sơn, chẳng lẽ là Dương cũng san bọn họ lời muốn nói người kia tự xưng có thể mở ra bảo tàng nhân? Lư Hiệp vụn vụn không nghĩ tới, chính mình lại vào giờ phút như thế này cũng có thể đụng tới cùng mình bước kế tiếp kế hoạch tương liên hệ sự, chỉ cần hần nói kia cái gì cấu kết quân phiệt sự không phải cùng tự có quan cho giới. dù sao mình đoán thời gian trước tài thu nạp Bạch Ba quân.

"Làm sao người biết ta nhu nhược qua đạo tâm?" Lư Hiệp hỏi ra bản thân người cuối cùng nghi vấn.

Nữ hài tựa hồ không có gì kiên nhẫn trả lời nữa Lư Hiệp vấn đề, bất quá vẫn là chịu nhịn tính tình nói: "Tiểu Mộng trúc nói cho ta biết, hơn nữa đối với ta trải nghiệm như thế này qua đẳng cấp cao nhất thực tập Tịnh lại đạt được qua Thánh Nữ chi tâm người mà nói, đạo tâm loại này ngoại lực tạo thành khí tức thoáng cái liền có thể cảm giác được."

Lư Hiệp hoàn toàn không nghĩ tới Mộng trúc lại biết rõ mình nhu nhược qua đạo tâm, nha đầu này không có vạch trần chính mình, ngược lại thật nói nghĩa khí, lần sau gặp phải nàng nhất định phải cho hần mang nhiều chút cang chơi vui đồ vật.

"Vấn đề hỏi xong, ta nhớ người hần nói cho ta biết trước có cái gì tốt chơi đùa địa phương!" nữ hài mân mê cái miệng nhỏ nhắn hướng Lư Hiệp nói.

Lư Hiệp nghĩ đến chính mình có thể dùng hết thấy biện pháp, bao gồm dùng thuốc nổ, nhưng là cảm thấy cũng không có đối phó hạng Vũ Nhu biện pháp, bởi vì, những thứ này hần đều không dám hứa chắc có thể nhất định thành công, luân chạy trốn, chính mình cùng Hạnh Lâm đạo nhân so sánh tựa hồ thiếu chút nữa, luận tốc độ, chính mình cao cấp Linh Lung vũ bộ còn nhanh hơn Khinh Công, nhưng là thời gian kéo dài quá ngắn, người khác hoàn toàn có thể tại thời hạn ra bắt được chính mình.

Huống chi, Lư Hiệp đối với trực giác nguy hiểm nhượng hần cảm giác, cô gái này phẳng phát thiếu vật gì đó, loại cảm giác đó giống như, nếu để cho nàng Sát chính mình, nàng cũng sẽ không chút nào hần hồ cùng áy náy, chẳng qua là chuyện đương nhiên như thế.

Đấu thắng, chính mình còn có thể đánh một trận, nếu là không đấu lại, kia cũng không có biện pháp chỉ đành phải cứng rắn lôi kéo, giữ gìn mối quan hệ có lẽ cũng là một cái lựa chọn tốt. nhiều người một nhà vẫn tốt hơn nhiều tên địch, chỉ cần có lợi ích chung, nhân đều sẽ chọn đến đồng thời.

Lư Hiệp sau khi nghĩ thông suốt, liền mặt mũi chuyển một cái, nhất thời đứng dậy, một bộ mỉm cười tự đắc bộ dáng, ngược lại đem hạng Vũ Nhu hù dọa một chút, thiếu chút nữa cho là hần kia cần (cái) thần kinh dựng sai. lại thấy Lư Hiệp nói: "Muốn hỏi này chơi đùa địa phương, người xem như vấn đề nhân! này Lư Giang thú vị địa phương nhưng là đi nhiều, không riêng gì núi này Thủy cảnh quan, đủ loại ngoạn pháp cũng là không cùng tăng xuất a! cái gì đa ảnh kịch, chơi đùa tạp kỹ, hoa thuyền rồng, thậm chí là chơi bài 9, đá đá cầu, này thú vị đồ vật là cái gì cần có đều có, coi như người nghĩ thượng cao ngàn trượng không, ta cũng có thể cho người đưa đến! chỉ có người không nghĩ tới, không có không làm được."

Nữ hài một bộ ly kỳ, tựa hồ nghe được rất nhiều danh từ mới Nhi, có chút cảm thấy hứng thú nhìn Lư Hiệp nói: "Người nói ngược lại giống như thú vị đáng vẻ, bất quá tựa hồ có hơi thái khoa trương đi."

Lư Hiệp cũng không để ý Lư Giang đến cùng có hay không, tiếp tục văng nước miếng nói: "Không một chút nào khoa trương, nếu như ta mới vừa nói, ta Bá Hòa không thể mang Thánh Nữ làm được, ta Bá Hòa cam nguyện chết. không riêng gì này chơi đùa đồ vật, này Lư Giang ăn vật, cũng là đương kim nhất tuyệt! này đủ loại kiểu dáng chút thức ăn, ngũ hoa bát món, đảm bảo người no căng lộc ăn, nhất là kia thập cẩm cơm lam, kia cây trúc thoang

thoảng, cùng gạo thơm dung hợp vào một chỗ, thêm Thượng Thanh Sảng mặng tre com trộn, đó nhất định chính là nhất tuyệt! bánh bao hấp, mì thịt bò, Quế Hoa Hồn Độn, rớt bánh bao hấp, nổ gạo sùi cảo, chính là cá hấp chưng, con sóc cá chép ta cũng có thể làm được, bảo đảm người là răng gò má Luru Hương chưa thỏa mãn, chỉ cần người muốn ăn, cũng có thể lấy ra!"

Dứt lời, Luru Hiệp chính là mặt đầy say mê đáng vẻ nói: "Theo ta Bá Hòa coi như là người tới đúng bảo đảm ngay cả Hoàng Đế cũng không muốn làm."

"Thật? ngay cả Hoàng Đế cũng không muốn làm, thuyết pháp này ngược lại nghe ly kỳ." nữ hài vội vã tiểu cước nha cười nói, nàng một chút từ trên bàn nhảy xuống: "Ta khoảng cách trở về còn đã nhiều ngày, người đã nói tốt như vậy, xem ra không bằng tự như thế như thế tới được, nếu là thật dễ cho ta vui vẻ, ta liền cân nhắc thật thả người."

"Nói thật, ta Bá Hòa sớm sẽ chờ một cái có thể chơi đùa cơ hội, nhưng là khổ nỗi không có một chân chính hợp với tâm ý bạn chơi, ta xem hôm nay cuối cùng gặp phải, có thể làm Thánh Nữ hướng đạo, là ta Luru Hiệp vinh hạnh!" Luru Hiệp đảo là một bộ tao nhã lễ phép đáng vẻ.

Chỉ thấy nữ hài thú vị lần nữa nhiều Luru Hiệp một vòng, đem Luru Hiệp nhiều tâm lý lỏng, hấn cúi đầu cũng không nhìn thấy nữ hài biểu tình, lúc này, nữ hài như chuông bạc tiếng cười vang lên lần nữa nói: "Người nói chuyện thật rất đặc biệt, bất quá ta Tịnh không ghét."

Luru Hiệp vẫn này, treo ở trong lòng viên kia yếu ớt trái tim nhỏ rớt cuộc dễ xuống. ải này đi qua, sau này sau này hết sức giữ gìn mối quan hệ cho giỏi, Luru Hiệp nói: "Không biết Thánh Nữ sự vật có hay không bận rộn, đợi Thánh Nữ có thời gian, là được sớm báo cho biết Bá Hòa, Bá Hòa cũng tốt chuẩn bị sớm mới là!"

"Không cần các loại, ngô xem, bây giờ liền có thể bắt đầu!" nữ hài nhìn Luru Hiệp cười nói.

Nhìn, nữ hài mỉm cười, Luru Hiệp cảm giác mình mặt thật giống như bị người đánh một cái tát cảm giác, không thể làm gì khác hơn là cười theo nói: "Nếu Thánh Nữ, có này nhã hứng, Bá Hòa tự mình tuân theo."

Lư Giang phủ nha, trong ba ngày, Luru Hiệp toàn không tin tức, đối với Luru Hiệp biến mất, lo lắng nhất tựa hồ vẫn Dương cũng san, nàng cảm giác Luru Hiệp đột nhiên biến mất sợ rằng không có đơn giản như vậy, tối trọng yếu là, Luru Hiệp đã đáp ứng nàng cứu cha mình, nhưng là bây giờ đều đi qua sắp tới thời gian một tuần, Tịnh không nghe được bất cứ tin tức gì, đối bất luận kẻ nào đều hội có chút ý nghĩ.

Nhất cuồng cuồng đem phải kể tới Lý Nhạc, hấn không phải là rất tín nhiệm Luru Hiệp, cho nên đối với Luru Hiệp lần này biến mất cũng đáp lại không quá hữu hảo thái độ, đã từng bí mật hội kiến Hồ Tài, bất quá Điền Phong phái người cho giám thị, hơn nữa có rất nhiều đặc chủng doanh chiến sĩ đều học qua một ít Thần Ngữ, cho nên bọn họ động tác, tự nhiên đều tại Điền Phong nắm giữ bên dưới.

Lư Giang cái này tiểu địa phương bây giờ ngược lại các phe hội tụ, vốn là Luru Hiệp nếu không phải tại cũng không hội xảy ra vấn đề gì, nhưng là bây giờ nhiều nhiều như vậy biến số nhân hòa có biến số sự tình, vừa vặn Luru Hiệp đều là trong đó mẫu chốt, Luru Hiệp này vừa biến mất, không thể nghi ngờ mang đến vô cùng đại phiền toái.

Dương cũng san ngồi ở phủ nha sau Uyển, trong tay Hàn Mai một đoá một đoá rơi trên mặt đất, nàng lại hoàn toàn bất giác, tựa hồ đang Tư Niệm cái gì, hoàn toàn không biết, có một người cũng đứng ở sau lưng nàng hơi ngẩn ra.

Ps: buồn ngủ đường đi thêm bị bệnh từ ngồi xe lửa có thể rõ ràng biết thấy một cái rõ ràng sự thật, người Trung Quốc thật nhiều .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 112: không nói gì ngưng ghen

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Dương cũng san một bộ màu hồng quần dài, ngồi ở đây trong sân Hàn Mai bên trong, đã nhiều ngày tĩnh dưỡng, nhưng nữ hài lại khôi phục mười bốn tuổi nữ hài phải có non mềm cùng nhu mỹ, từ nước bần không dính vào người, như là kia trong sân Thủy Tiên, trong nước Bạch Liên, béo mập da thịt cơ hồ có thể toàn ra nước, một đôi màu hồ phách con người trong suốt, luôn có thể như nhìn người nàng không tự chủ sinh ra dục vọng bảo vệ.

Từ xưa anh hùng nan quá mỹ nhân quan, Tôn Sách cũng không ngoại lệ, vốn là hấn và Dương cũng san hoàn toàn không thể sát biên hai người, nhưng bởi vì Luru Hiệp đến, mà hăm sâu trong đó. Tôn Sách nhìn nàng, biết Dương cũng san thầm nghĩ là ai, bây giờ chính là tuổi trẻ khinh cuồng, mới biết yêu, đối với Ái có chấp tuổi tác, Tôn Sách trong lòng mơ hồ đau. lúc này Chu Du từ hấn thân vừa đi tới, vỗ vỗ bả vai hấn, Tôn Sách xoay đầu lại xem Chu Du

liếc mắt, trong lòng Ân hận dặt vu ngôn biểu.

Tôn Sách không nghĩ tại chính mình hảo huynh đệ trước mặt lại lộ ra chính mình hèn yếu, liền xoay người muốn đi, đúng lúc này, Chu Du lại kéo hắn. Tôn Sách trong ánh mắt mang theo chút kỳ quái, lại thấy Chu Du trực tiếp kéo Tôn Sách đi tới Dương cũng san bên cạnh cười nói: "Cũng san tiểu thư hôm nay thật có nhã hứng, chẳng qua là này hoa mai tại cũng san trước mặt đều tự thẹn thùng rơi xuống đất, ngô xem Bá Phủ cũng đứng ở chỗ này có nửa giờ, cũng san lại chút nào vô phát giác, xem cũng quá nhập thần nhiều chút chứ?"

Dương cũng san lúc này mới phát hiện Chu Du cùng Tôn Sách lại đến bên cạnh mình, cảm thấy mình vừa rồi tựa hồ có hơi thất lễ, đuổi vội vàng đứng dậy tới bái lễ, lại thấy Chu Du tiếp tục nói: "Cũng san tiểu thư không cần như thế, không biết cũng san tiểu thư hôm nay có thể có nhã hứng, cùng chúng ta cùng xuất du?"

Dương cũng san hơi ngần ra, bất quá cuối cùng kịp phản ứng nói: "Hôm nay có chút khó chịu, ngô xem hôm nay lại không thể theo Công Cẩn cùng Bá Phủ hai vị huynh trưởng xuất du." dứt lời, nàng mang theo áy náy xem Tôn Sách liếc mắt.

"Ngô xem, cũng san tiểu thư cũng không phải là thân thể khó chịu, mà là trong lòng có dạng mới là!" Chu Du nói.

Những lời này tựa hồ đâm trúng Dương cũng san tâm sự, để cho nàng hơi có chút trong lòng không yên, ánh mắt chuyển hướng một bên, không dám nhìn Chu Du, lúc này, Tôn Sách ở bên cạnh xem Dương cũng san lâm khó liền nói: "Ngô xem nếu San nhi thân thể khó chịu, chúng ta cũng không cần quấy rầy tốt." dứt lời liền muốn kéo Chu Du rời đi.

Chu Du lại không nhúc nhích chút nào đối với Tôn Sách nói: "Đại trưởng phu dám yêu dám hận, lo được lo mất há là anh hùng nên làm!"

Tôn Sách vẫn này, nhất thời sững sờ, Chu Du những lời này giống như ký quát khắc sâu tại Tâm, nhưng Tôn Sách cảm thấy có chút không đất dung thân.

Lúc này Chu Du liền chuyển hướng Dương cũng san nói: "Nói lời khó nghe, chúng ta đều biết, bây giờ cũng san tiểu thư phụ thân thân tại trong dầu sôi lửa bỏng sinh tử biết trước, hơn nữa cũng san tiểu thư đã hướng Bá Hòa công tử cầu cứu, chẳng qua là đã nhiều ngày đến, Bá Hòa Huỳnh Đài lại không có bất cứ động tĩnh gì, không phải là ta Công Cẩn đối với Bá Hòa Huỳnh Đài có chút chê, chẳng qua là, hắn tựa hồ quá mức bận rộn. thậm chí căn bản không đem cũng san tiểu thư coi là chuyện to tát. mà chúng ta cùng Bá Phủ lại vì cũng san tiểu thư trả phạt bất tư, là vì có thể giúp ở cũng san tiểu thư tiếp xúc khôn cảnh. chẳng lẽ cũng san tiểu thư là xem thường chúng ta sao? còn là nói tại cũng san tiểu thư tâm lý, chúng ta thật lòng còn không sánh bằng Bá Hòa kia Trương mặt lạnh!"

Chu Du mặc dù sắc mặt ôn hòa, nhưng là trong giọng nói lại mang theo vô cùng ác liệt, này như dao thanh âm, nhưng Dương cũng san sắc mặt có chút kém, nàng ánh mắt ngơ ngác nhìn về phía mặt đất, bỗng nhiên trong đầu chợt nhớ tới cùng Lưu Hiệp lần đầu tiên gặp mặt lúc bóng người, loại cảm giác đó để cho nàng trong lòng dâng lên trận trận mâu thuẫn, bất quá, nói là thấp thỏm có lẽ càng thích hợp. từ khi tại Lư Giang ở, Lưu Hiệp tự chỉ gặp qua Dương cũng san một lần, về phần những thời gian khác trên căn bản đều không thấy được Lưu Hiệp bóng dáng, Dương cũng san tại rất nhiều lúc chỉ kịp thấy Lưu Hiệp bóng lưng, Lưu Hiệp cũng đã biến mất ở bận rộn bên trong, mà Dương cũng san lại không muốn ban đêm quấy rầy Lưu Hiệp, cho nên hai người vẫn không có cái gì gặp mặt cùng nói chuyện cơ hội.

Nàng căn chính mình môi dưới, nữ hài khẳng khẳng để cho nàng đối với Chu Du cùng Tôn Sách lắc đầu một cái, lúc này, Chu Du thấy vậy nhất thời nhủ này. hắn chưa thấy qua một cô gái cổ chấp như vậy tin tưởng một người. Chu Du rất khó tưởng tượng, nếu như mình cầu một người đứng đầu tín nhiệm nhân làm việc, có thể hay không làm được trình độ như vậy.

Đúng lúc này, Lý Nhạc từ bên ngoài trở lại, chỉ thấy Lý Nhạc chân mày cũng là khóa chặt, tựa hồ gặp phải cái gì không hài lòng sự. Dương cũng san gặp Lý Nhạc đi tới, liền giống như là tìm tới giải trừ lúng túng rom rạ.

"San nhi người đang ở đây." Lý Nhạc thấy Dương cũng san nói, lúc này, Chu Du cùng Tôn Sách cũng vội vàng làm lễ ra mắt nói: "Lý Tử thúc!" Lý Nhạc hướng hắn môn gật đầu một cái, hắn đối với Chu Du cùng Tôn Sách ấn tượng cũng không tệ lắm ít nhất so với Lưu Hiệp phải tốt hơn nhiều.

Dương cũng san cũng hướng hắn làm lễ ra mắt, bất quá gặp Lý Nhạc cau mày, liền đi lên phía trước nói: "Mẫu thân không muốn gặp ngài sao?"

Lý Nhạc thờ dài một tiếng gật đầu một cái: "Chị dâu từ đầu đến cuối không chịu mở cửa, ta cũng không có cách nào, bây giờ cũng không biết như thế nào. ài, chị dâu làm sao biến thành như vậy?"

Dương cũng san mặt lộ vẻ ưu sầu, bây giờ trong lòng nàng kết, càng kết càng nhiều nàng cũng không biết nên làm cái gì được, bây giờ chỉ có thể chờ đợi, nhưng là nàng không biết chờ tới khi nào mới có thể thấy được thật chính muốn thấy được ngày hôm đó đến.

Lý Nhạc nhìn bầu trời một chút, quay về 1 hạ tâm tình nói: "Tiểu tử kia còn chưa có trở lại sao?"

Dương cũng san gật đầu một cái, Lý Nhạc sắc mặt có chút không vui nói: "Nói sớm này không có Mao tiểu quỷ không nhờ vả được, người khẳng khẳng không nghe! bây giờ ngược lại ngay cả bóng dáng cũng không biết đi đâu! ta xem, hắn là nhất định phải chờ đến Dương đại soái tử mới chịu đi cứu!" dứt lời Lý Nhạc lạnh rên một tiếng, nhất thời đem Dương cũng san cả kinh run lên.

Lý Nhạc gặp Dương cũng san như thế, liền lại không có cách nào, hắn thờ dài một tiếng, vung tay đi về phía một bên. đúng lúc này, Chu Du thấy vậy, trong lòng tựa hồ có hơi chú ý, liền nói với Lý Nhạc: "Chu Du có một chuyện tưởng nói cho Lý Tử thúc! không biết Lý Tử thúc nguyên ý nghe hay không?"

Lý Nhạc vẫn này, xoay đầu lại nói: "Hiện chất có lời gì có gì cứ nói đi!"

"Ta hôm nay hỏi thăm một chuyện, vẫn có người đồn, ngay đêm đó chúng ta gặp này Bá Hòa công tử biến mất, cũng không phải là ra đi làm việc."

Lý Nhạc sững sờ, nghi ngờ nói: "Không phải là ra đi làm việc? đây là vì sao?"

"Được Cừu gia bắt đi! bây giờ không rõ sống chết!"

Chu Du lời này vừa ra khỏi miệng, ba người khác nhất thời sắc mặt thay đổi, Lý Nhạc dù sao cũng là thô nhân, nhất thời nói: "Bị người bắt đi! vậy còn làm sao cứu đại soái?"

Mà Dương cũng san lại nóng nảy lo lắng nói: "Bá Hòa công tử xảy ra chuyện? cái này không thể nào!" chỉ bất quá nàng lời vừa ra khỏi miệng, ba người khác nhất thời nhìn về phía nàng, nhất là Tôn Sách, hắn xem Dương cũng san liếc mắt, phần hận vung tay bước nhanh mà rời đi. Chu Du thấy vậy, không thể làm gì khác hơn là hướng Lý Nhạc bái lễ đuổi theo.

Lý Nhạc thấy vậy, không biết xảy ra chuyện gì, chẳng qua là nhìn hai người rời đi bóng lưng, lại nhìn một chút Dương cũng san, bắt mình sờ dĩ. Dương cũng san cúi đầu đứng ở nơi đó, nàng hướng Lý Nhạc hơi làm lễ ra mắt, liền cũng xoay người rời đi. chỉ để lại Lý Nhạc một người mờ mịt đứng ở nơi đó.

Liên tiếp đi qua năm ngày, đã nhiều ngày Điền Phong coi như là bể đầu sứt trán, mặc dù hắn cần muốn làm sự tình hay lại là nhiều như vậy, nhưng là có mấy sự tình ép ở nơi nào, không có Lư Hiệp, không có ai biết bước kế tiếp nên làm như thế nào. huống chi, thiên hạ này không có không lọt gió tường, phải hướng hoàn toàn giấu giếm Lư Hiệp mất tích tin tức là không có khả năng. về phần ngày đó bắt người kia, vừa vào phòng giam liền cần lưỡi tự vận, Điền Phong đám người trở mặt nhìn nhau, không biết chút nào nói nên làm thế nào cho phải.

Hai ngày này lục tục có người tự mình hướng Điền Phong hỏi Lư Hiệp tung tích, trong đó liền bao gồm Dương cũng san Lý Nhạc đám người, Chu Du cùng Tôn Sách từ bên hông đánh, cũng không gạt được lịch duyệt thăm hậu Điền Phong, đều bị Điền Phong tạm thời giấu giếm đi qua. hai ngày này Mao Giới lại vì Lư Hiệp tiến cử vài người, tuy nhiên lại khó nói Lư Hiệp không ở, chỉ đành phải Điền Phong tạm thời tiếp đãi, an bài thích hợp vị trí. Quách Gia bây giờ bệnh tình lấy được cực kỳ tốt đẹp chuyển, chẳng qua là còn kém cuối cùng một vị thuốc không có tìm Tề, hôm qua hắn tới tìm Lư Hiệp có nhiều chút sự tình thương lượng, chẳng qua là không biết sao Lư Hiệp không ở, liền không cách nào báo cho biết.

Hơn nữa, Tuân Du đã nhận được Tuân Úc tin tới, Tào Tháo đã quyết định tại cùng tuổi tháng giêng mười sáu, liền phát biểu thảo tặc hịch văn. Tào Tháo là là bực nào người khôn khéo, vì không để cho Tào Tháo sinh nghi, Tuân Úc liền cần càng cẩn thận hơn.

Nhưng là những tin tức này đều không thể báo cho biết Lư Hiệp, đồng thời, có vài chỗ thủy lợi phát điện cửa ải khó, cũng đưa đến công trình không cách nào tiếp tục tiến hành tiếp, mất thấy chính là mùa xuân đến, phần lớn mặt hồ cũng sẽ tuyết tan, nếu như không ở nơi này một tháng cuối cùng Trung tướng cuối cùng mấy đạo thứ tự làm việc làm xong, sẽ tạo thành vô cùng đại phiền toái cùng tổn thất, nhưng là, bây giờ Điền Vi bên kia cũng không có chút nào liên quan tới Lư Hiệp tin tức, dù cho Điền Phong tâm lý lại gấp cũng không có tác dụng gì.

Chẳng phải biết, ở tại bọn hắn nóng lòng thời điểm, lúc này Lư Hiệp nhưng là liên tưởng từ bỏ ý định đều có. bởi vì, hắn chính ở trên không trung mười ngàn mét cùng một cái tiểu cô nương chứng thật Vân Thái phía trên rốt cuộc là vấn đề gì. Lư Hiệp trong lòng cũng rất là sợ hãi, dù sao hắn còn không muốn thừa khinh khí cầu bay đến hai vạn mét trở lên tầng bình lưu đi! bây giờ đã có điểm không chịu nổi, dù sao nơi này đã là sắp tới dưới âm 20 độ, dưỡng khí lại mỏng manh, cũng còn khá chưa từng xuất hiện cái gì gió to mưa lớn tình huống, đây nếu là có, hắn mạng nhỏ coi như hoàn toàn chơi xong. nhưng là không biết sao hạng Vũ Nhu kể từ khi biết làm sao cho khinh khí cầu đun nóng bay lên không, liền phảng phất không muốn sống một loại ý vị đun nóng. Lư Hiệp hoàn toàn không cách nào ngăn lại. cho đến một lon khí ga lỏng dùng xong, Lư Hiệp mới thật sự thở phào, mặc dù biết chính mình không thể bay đến ngoại quá không đi, nhưng là hắn cũng sợ dưỡng khí mỏng manh quá lợi hại, muốn mạng nhỏ mình.

Cuối cùng gặp hóa không có, nữ hài tài không cam lòng ngồi ở một bên, rất là buồn chán đối với Lư Hiệp nói: "Cái này thì xong? thật không có ý nghĩa."

Lư Hiệp nhìn một chút tựa hồ qua hứng thú nữ hài, trong lòng ngượng ngùng nói: nếu là thật cho ngươi có ý tứ, hắn Lư Hiệp chỉ sợ cũng lại muốn Chuyển Sinh một lần.

Chẳng qua là bây giờ, nữ hài thật giống như lại nghĩ đến cái gì, đại con mắt lần nữa nhìn về phía Lư Hiệp, hướng về phía hắn vô tội chớp chớp, Lư Hiệp theo bản năng nhìn một chút hai bên, phát hiện nơi này trừ chính mình trở ra không thể còn có người khác. Lư Hiệp trong lòng rét một cái, nhất thời cảm giác không ổn, hắn sau cột xương sống phảng phất có một cổ gió lạnh thổi qua.

Nhưng là nên tới tổng hội đến, chỉ thấy nữ hài một bộ rất là cảm thấy hứng thú nói: "Không bằng từ nơi này nhảy xuống, thử một chút chim như Hà Phi Tuyền như thế nào đây?"

Lư Hiệp vẫn này, nhất thời yên lặng không nói gì, Tâm lệ thiên hành

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 113: ăn nhờ ở đậu

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lư Giang, An Phong huyện thành, thị tập thượng hội lộ ra lạnh tanh, An Phong huyện thành thị tập mới vừa kiến thành không lâu, bây giờ còn chưa hoàn toàn thành hình, hơn nữa dù sao ngày tết vừa qua khỏi, hơn nữa trong ngày mùa đông giá rét, Nông Gia các hán tử đa số đều ở trong nhà ấm áp đầu giường đất thượng nghỉ ngơi, bất quá cũng có tại mùa đông làm việc trợ giúp thành trấn thành tường xây dựng, dĩ nhiên trợ giúp thành trấn xây dựng cũng sẽ có trợ cấp cùng tiền lương.

Thị tập thượng xa xa đi tới mấy người, ngay đầu đến là một vị nhìn vô cùng Kỳ cô gái xinh đẹp, nàng 1 song đại con mắt nhìn chung quanh, tựa hồ có hơi thất vọng, mà phía sau nàng, 1 mặc Thanh Y đạo phục anh khí nữ tử, chậm rãi bước từ từ, hai bên hầu hạ đến hai đôi Nhi mặc tuyết Bạch Liên y nữ tử.

Liếc nhìn qua, mấy cái này nữ tử ngược lại không ly kỳ, mà là bên người người thiếu niên kia rất là làm người khác chú ý, chỉ thấy hán mặc Cẩm Y, một bộ mặt mày hơn hờ vòng quanh cô bé kia chuyển, đối với buôn bán cùng người đi đường qua lại chỉ chỉ trò trò, một bộ khiêm tốn bộ dáng, bất quá mấy vị nữ tử nhưng là không thêm đề ý chút nào, nhất là cô bé kia, còn có nhiều thú vị nhìn hán, nhìn hán còn có thể biến ra cái gì nhiều kiểu mới tới.

Mấy người chậm rãi Bộ vào cửa thành, chỉ thấy thiếu niên ngênh ngang tiến lên, một đường dẫn đường đến này An Phong huyện thành nổi danh nhất Tửu Lâu Tân Phong Lâu, này Tửu Lâu vốn là An Phong huyện thành thân hào nông thôn dưới cờ âm thâm sản nghiệp, bất quá từ khi Triệu Khuông đem này địa phương thu phục chỉ hậu, nơi này tựu hoàn toàn thành Lư Hiệp tư hữu sản nghiệp.

Lư Hiệp đoạn đường này ra bạc lại vừa là xuất lực, không chút nào hăm hồ, mấy người ngược lại đối với Lư Hiệp lạnh lợi coi như yên tâm. mặc dù cũng ra nhiều chút chuyện rắc rối, nhưng một đường cũng mặc cho Lư Hiệp tới hướng dẫn.

Bất quá, mấy người sở dĩ sẽ đối với hán như vậy tín nhiệm, hay lại là xuất xứ từ mấy ngày nay Lư Hiệp ưu đãi biểu hiện, mấy ngày nay, Lư Hiệp Lư Hiệp đối đãi mấy vị này, vậy đơn giản so với Đại Thanh đối đãi Từ Hi thái hậu còn phải ân cần. phạm là Lư Hiệp cũng sẽ trước đó dự bị, cũng không dám làm cái gì động tác nhỏ.

Mấy ngày trước đây, Lư Hiệp còn là mấy người một người mua bộ quần áo, đều là phá lệ hoa tiêu, không biết sao mấy người cũng không chịu mặc, kết quả Lư Hiệp chính mình mặc lên. trên thực tế hán muốn làm người khác chú ý, nhưng Điền Phong bọn họ phái người nhận ra mình. nhưng là mấy ngày qua, Lư Hiệp cũng không có thấy người nào tới cứu mình đáng về.

Bây giờ đã đến Lư Giang Biên Giới, nếu như Lư Hiệp không còn phát tin tức gì trở về, chắc hẳn tựu không kịp, Lư Hiệp đã đoán được phỏng chừng có rất nhiều sự không có tự mình xử lý lời nói, nhất định sẽ xuất hiện cái gì bất trắc.

Nhưng là bây giờ Hạnh Lâm đạo nhân ở phía trước, một người khác võ công không kém chút nào Hạnh Lâm đạo nhân tiểu quái vật ở phía sau, chính mình nào dám có cái gì động tác khác, chỉ có thể e sợ cho chiếu cố không chu toàn.

"Chương quỹ! người đi chuẩn bị dê bò thịt lừa, chia ra cho ta tới 2 cân, ngoài ra có thể tìm được rau cải tươi mới nắm đều cho ta rửa sạch trang bàn lấy ra, hai phần lò than, hai cái màu đồng nồi!" Lư Hiệp một bộ ngênh ngang phân phó nói, dứt lời lại cho chương quỹ một cái tài liệu danh sách, sợ mình không đủ nói phách lối.

Hạnh Lâm đạo nhân thấy vậy hơi nhũ cau mày, bất quá gặp Thánh Nữ không nói gì, cũng cũng không thêm đề ý, bởi vì Lư Hiệp lại phải làm chuyện gì ngạc nhiên đồ chơi.

Kia chương quỹ nhìn ra được Lư Hiệp mặc trang phục, ngược lại giống như vùng khác khẩu âm người có tiền, người như vậy mới là tửu lâu này chân chính kiếm tiền chỗ. nhưng là hán nhìn một cái tài liệu danh sách, tựu có chút khó khăn, bây giờ trong ngày mùa đông, nơi nào làm cho đến như vậy đầy đủ hết đồ vật, không thể làm gì khác hơn là khá khó xử đối kháng Lư Hiệp nói: "Lại, vị công tử này, không phải là vua ta Mỗ không làm ngài sinh ý, chẳng qua là ngài phải nhiều số tài liệu, tiệm nhỏ trong kho không có chuẩn bị a. người xem "

Lư Hiệp nguyệt hán một cái nói: "Không có, vậy thì hiện chuẩn bị, không có thịt lừa tựu làm thịt một đầu, không có nắm phải đi thái! không có gì tựu làm cái gì! còn sợ Bán Công Tử không trả tiền hay sao?" dứt lời, liền từ trong lòng ngực móc ra một cái Kim Đào tiền ném lên bàn, chương quỹ sau khi nhìn, nhất thời sửng sốt. hán làm nửa đời mua bán đồng tiền đảo từng thấy thật nhiều, còn chưa thấy qua này chân kim đào tệ là hình dáng gì, dù sao này chân kim đào tệ, có thể là nằm ở tiền đình kim tự tháp đoạn kia một tiểu quần, một quả Kim Đào tiền ít nhất giá trị 800 tiền, bây giờ cái này Tiền Tệ bành trướng niên đại, làm sao cũng có thể đổi được một ngàn Nhị bách tiền, chính là chính thống tứ xuất Ngũ Thủ Tệ cũng có thể lấy được cái một ngàn tiền.

Kia chương quỹ lẳng lẳng, tiếp lấy lập tức một bộ mặt mày hơn hờ vừa đem tiền bỏ vào trong túi, vừa hướng Lư Hiệp nịnh nọt nói: "Trong này toàn bộ có thể lấy được đồ vật, Vương mỗ nhất định đem hết toàn lực cho công tử lấy được!"

Lư Hiệp lúc này mới hài lòng gật đầu một cái, tiếp lấy lập tức có người mang Lư Hiệp đám người vào thượng đẳng sương phòng. lại thấy nữ hài từ phía sau đi lên có nhiều thú vị nháy mắt đến mắt nhìn dương dương đắc ý Lư Hiệp nói: "Người này tiểu tặc, ngược lại thật giàu có mà! một đường thấy người tiêu tiền ngay cả mắt cũng không nháy một cái, so với ta cái này làm Thánh Nữ còn phải Trương Dương. này hành tẩu giang hồ, người xa hoa như vậy, sẽ không sợ được người khác đoạt?"

Lư Hiệp thấy vậy, tự nhiên lập tức nhún nhường đi xuống nói: "Này có tiền cũng phải hội hoa mới được, Bá Hòa ta mặc dù tiền không nhiều, nhưng là gặp phải Thánh Nữ cùng Sư Thúc, tự nhiên muốn đem hết ta có thể, nhưng hai vị thư thư phục phục đến, sao có thể keo kiệt. hướng chỉ cho dù có mao

tặc vừa ý ta, lại có cái nào mao tặc có thể ở Thánh Nữ cùng Sư Thúc thủ hạ trộm cướp được đồ vật! hần nếu dám tới, vậy cũng chỉ có thể coi như hần đảo tám đời mốc!"

Nữ hài cười nói: "Vậy theo người nói như vậy, ta cùng Hạnh Lâm trưởng lão ngược lại thành người bảo tiêu?"

Lưu Hiệp nhất thời sững sờ, vội vàng cúi đầu khiêm nhường nói: "Chuyện này. . này, Bá Hòa nào dám. . Bá Hòa một mảnh hiếu tâm có thể thấy Nhật Nguyệt! Thánh Nữ có thể vạn vạn hiểu lầm không được a!"

Nữ hài xem hần nói: "Vậy người vừa rồi cho kia cái chuông quỹ tờ giấy nhỏ, tựa hồ bên trong nội dung cũng không thuộc về hiếu tâm một bộ phận chứ?"

Nghe hai người lời nói, Hạnh Lâm trưởng lão nghi ngờ nhìn về phía Lưu Hiệp, tiếp lấy bên cạnh một thanh lợi kiếm nhất thời ra khỏi vỏ nhắm thẳng vào Lưu Hiệp cổ. Lưu Hiệp mồ hôi lạnh trực hạ, bất quá lại nhin xuống bất động phần nửa.

Lại thấy nữ hài nhìn chằm chằm Lưu Hiệp xem một hồi, tiếp lấy lại tự mình cười lên: "Thú vị thật thú vị! là trêu chọc người! không nghĩ tới người này xuất mồ hôi công phu ngược lại lợi hại!"

Nữ hài lời nói nói xong, hai bên kiếm liền cách Lưu Hiệp cổ, Lưu Hiệp treo Tâm tài để xuống, hần dùng ống tay áo xoa một chút trên đầu mồ hôi, không thể làm gì khác hơn là cười xoa nhìn Cổ Linh Tinh Quái nữ hài. bây giờ đoạn đường này đi xuống, loại này thiếu chút nữa vứt bỏ mạng nhỏ sự không có 10 khối cũng có 8 khối, Lưu Hiệp cảm giác mình có thể sống đến bây giờ đều là Thượng Thiên phù hộ. đồng thời nhượng Lưu Hiệp đối với nữ hài còn sống một chút hảo cảm, cũng tiêu hao hầu như không còn. một số thời khắc, Lưu Hiệp thật muốn bùng nổ chạy mất hoặc là liều mạng, nếu như có thể ngược lại bắt được cái này Thánh Giáo Thánh Nữ, Lưu Hiệp nhất định sẽ dùng dị chủng phương pháp tốt tốt rình rập nàng! nhưng là bây giờ những thứ này chỉ có thể ở trong đầu suy nghĩ một chút thôi, bởi vì Lưu Hiệp cũng chưa hoàn toàn nắm chắc có thể giữ được tánh mạng mình.

Qua cửa ải này, Lưu Hiệp liền lập tức cười xoa mạng theo hạng Vũ Nhu cùng Hạnh Lâm đám người lên lầu. bất quá cùng lúc đó, hần hướng kia chuông quỹ liếc mắt nhìn, lại thấy chuông quỹ đã biến mất ở Tầng Lầu nội, Lưu Hiệp này tài tâm lý nhẹ định, an lòng cùng mấy người cùng đi lên lầu.

Chạng vạng tối, Tân Phong trên lầu chờ trong buồng, ngược lại thật nhiều khói bếp khí tức. Lưu Hiệp là hoàn toàn ở chỗ này sắp xếp bốc cháy nồi tới. từ khi đi tới cái thế giới này, hần thật đúng là là lần đầu tiên ăn lẩu. bây giờ Lưu Hiệp cũng là ăn hải lòng, xuyên đặc ý. bởi vì, tin tức rất cuộc thông qua lữ điểm lão bản truyền đi. đồng thời, loại này mới mẻ phương pháp ăn cũng là bội thụ mấy người khen ngợi. hai cái nồi, một cái làm một cái huân, hai mặt bắt đầu làm việc, cộng thêm khuấy xuyên nồi phối liệu, bận rộn Lưu Hiệp là không cũng một mùi ư, chẳng qua là một mùi về một mùi, Lưu Hiệp thống tịnh vui vẻ đến. bởi vì lúc trước khinh thường cử chỉ, làm cho mình lần này ăn bị thua thiệt lớn như vậy, dù sao phải kế hoạch được, cả gốc lẫn lá đều Kabuto trở lại mới được!

Suy nghĩ một chút, Lưu Hiệp hung hăng đem một tảng lớn thịt bỏ vào trong nồi Mảnh xuyên một hồi, hần chấp niệm nhượng hần không tự chủ được Niệm lên tiếng: "Chờ đi, Lão Tử muốn đều muốn trở về. .".

Lúc này, lại thấy hạng Vũ Nhu thanh âm truyền tới nói: "Có thể ăn không có a, cũng quá chậm!"

"Đến, như vậy cũng tốt!" Lưu Hiệp lập tức giống như biến sắc mặt một dạng mặt mày hớn hờ, lập tức lại cần cù làm việc

ps: rất cuộc trở lại, trở lại liền bắt đầu gõ chữ, chẳng qua là vẫn là không có vượt qua tại không giờ trước khi đổi mới. .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: người trước ngã xuống người sau tiến lên

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Đợi đến ngày thứ hai, Điền Phong đám người rất cuộc nhận được Lưu Hiệp tin tức, trước khi Lưu Hiệp cấp cho kia chuông quỹ tờ giấy thời điểm, một cái tay khác thật ra thì tư để hạ kín đáo đưa cho kia chuông quỹ một cái túi gấm. hạng Vũ Nhu ít ỏi cho phép Lưu Hiệp ra hần ngoài tầm mắt, đưa đến Lưu Hiệp rất nhiều chuyện muốn làm cũng không cách nào làm, chỉ có thể thừa dịp mấy lần nàng lúc tắm rửa, vội vàng đem muốn truyền đạt tin tức làm bản sao cho Điền Phong.

Điền Phong hay tin một cái, treo trái tim mới tính an định lại. hần vốn tưởng rằng Lưu Hiệp đã bị người mang ra khỏi Lư Giang Quận, nhưng là không nghĩ tới nhân gia tự tại chính mình dưới mắt chuyển, người một nhà nhưng không cách nào tìm tới. bất quá hần biết rõ mình lần này bởi vì là bảo mật tìm, sẽ có thể biết nhân quá ít mới đưa đến bây giờ vẫn không có thể tìm tới Lưu Hiệp tung tích, có thể đây cũng là không có làm Pháp Sự.

Này mấy Thiên Quan với Bá Hòa công tử mất tích sự, làm hấn càng phát ra không yên tĩnh, hơn nữa Dương cũng san đám người tựa như ư đã ý thức được Lưu Hiệp không xuất hiện nguyên do.

Lưu Hiệp mất tích, mũi dùi khó tránh khỏi tụt rơi vào hấn cái này Lưu Giang người chủ sự trên đầu, bây giờ có Lưu Hiệp tin tức, hơn nữa còn cho hấn một ít tin tức cùng phong thơ, trong đó bao gồm Lưu Hiệp có thể nghĩ đến hết thấy khả năng phát sinh bất tiện, đồng thời Lưu Hiệp cho Điền Phong tin tức trung quyết định nhượng Điền Phong nói cho Dương cũng san đám người, bây giờ hấn Bá Hòa đã tại đi trước cứu giữa đường, chắc hấn không lâu sau nữa tụt có thể cứu ra Dương Phụng, nhượng mấy người chớ lo lắng, chỉ cần kiên nhẫn chờ. đồng thời, trong đó còn có một Phong, Lưu Hiệp cho Dương cũng san phong thơ.

Điền Phong đem Lưu Hiệp phân phó công việc vội vàng truyền xuống tiếp, hơn nữa khai ra Tuần Du đám người nói rõ tình huống, hấn lúc này mới an định lại, vội vàng cầm thơ cái đến hậu viện đi bày ra Dương cũng san, dự định đem Lưu Hiệp tin cho nàng.

Đem Điền Phong vội vã đi tới hậu viện thời điểm, lại chợt phát hiện, hậu viện tựa hồ có cái gì không đúng địa phương, thật giống như vô cùng thanh tĩnh, khi hấn gõ Dương cũng san cửa phòng thời điểm, nhưng thủy chung không người mở cửa.

Đúng lúc này, gặp Nhị nhi từ cạnh đi tới, Điền Phong vội vàng gọi lại nàng hỏi "Nhị nhi có thể biết này cũng san tiểu thư đi nơi nào, căn phòng này sao không người mở cửa?"

Nhị nhi thấy là Điền Phong, vội vàng cười làm lễ ra mắt trả lời: "Hồi bẩm Điền Phong đại nhân, bây giờ sáng sớm, cũng san tiểu thư liền cùng Chu Du, Tôn Sách hai vị công tử đi ra ngoài, nói là du ngoạn, chúng ta cũng không tốt hơn hỏi."

Điền Phong nghe một chút, trong lòng cảm thấy không ổn, mau đuổi theo hỏi "Kia Lý Nhạc tướng quân có thể ở chỗ này?"

Nhị nhi suy nghĩ một chút, có chút chần chờ nói: "Hấn là cùng cũng san tiểu thư bọn họ cùng đi "

Điền Phong vẫn này, nhất thời nhất cử xô cửa mà vào, Nhị nhi gặp Điền Phong thật không ngờ thất lễ, không khỏi sau lùi một bước, không biết phát sinh cái gì, lại thấy Điền Phong mặt ngó bên trong nhà, gặp bên trong nhà chưng bày thật chỉnh tề, hơn nữa toàn bộ cùng Dương cũng san có Quan Đông tây, tựa hồ cũng không thấy, Điền Phong ánh mắt cuối cùng dừng lại ở bàn khối trên vải trắng, hấn vội vàng đem vải trắng cầm lên, đem phía trên tin tức đọc một lượt một lần, trên đó viết nàng đã biết, Lưu Hiệp là mất tích, liền cùng Chu Du đám người tự đi cứu phụ thân, hơn nữa đọc theo đường đi tìm Lưu Hiệp tung tích. Điền Phong không khỏi ảo não một tiếng, không khỏi đối với Nhị nhi nói: "Người làm sao có thể thả bọn họ đi ra ngoài!"

Nhị nhi gặp Điền Phong trách cứ, chỉ đành phải khuyết dạ không giải đáp nói: "Cũng san tiểu thư hành động tự do có thể là Công Tử cho phép, Nhị nhi sao dám ngăn lại, Điền Phong đại nhân làm sao như thế, nhưng là cùng công tử có liên quan?"

Điền Phong nói: "Ài, chuyện này đều do lão phu, công tử luôn luôn cho là mọi chuyện tất cả nằm trong lòng bàn tay, còn trẻ khí thịnh, vốn muốn cho hấn nhiều tiếp xúc một chút Chu Du Tôn Sách đám người, nhượng hấn tốt nhất có thể thu Chu Du đám người cho mình dùng, không nghĩ tới ra loại này tai vạ. ai, nếu không phải lão phu có ý giữ lại Chu Du mấy người cũng không sẽ như thế!"

Điền Phong Tả đi Hữu đi, Nhị nhi gặp Điền Phong như vậy, trong lòng cũng là cuống cuống, tuy nhiên lại không giúp được gì, lại thấy Điền Phong rốt cuộc dừng lại nói: "Thôi thôi, bọn họ đi cũng tốt, chỉ có thể hi vọng bọn họ không muốn làm nhiều công tử kế hoạch mới là!"

Dứt lời, Điền Phong hướng Nhị nhi khoát khoát tay, liền phát tay áo đi ra cửa đi, chỉ để lại một bên bất minh sờ dĩ Nhị nhi.

Sắc trời dần tối, Tửu Lầu cũng là náo nhiệt phi phàm, vụ tượng vừa trở về hấn tử, rất thích tại một ngày công việc sau khi kết thúc, đi tới nơi này uống hai chén, bây giờ, Tửu Lầu trung Chu Du cùng Tôn Sách ngồi đối diện nhau, trên bàn nấu hai bầu rượu, ngoài ra còn có thực thịt trâu cùng chút thức ăn, Tôn Sách tự mình uống rượu, tựa hồ gặp phải cái gì chuyện phiền lòng. mà lúc này Chu Du chính là cực kỳ có hứng thú nhìn Tửu Lầu ngoại lui tới người đi đường và này Tửu Lầu trong Nông Gia hấn tử om sòm cảnh tượng.

Từ khi hấn năm ngoái Du Lịch cho tới bây giờ, đi qua rất nhiều địa phương, gặp qua không ít cảnh đời, nhưng là tại còn lại địa phương, có thể hoàn toàn không thấy được náo nhiệt như vậy cảnh tượng, tại có chút địa khu, dân chúng đừng bảo là uống rượu, chính là ăn cơm cũng phải thất lưng buộc bụng mang, mà Lưu Giang dân chúng, muốn uống rượu liền có thể uống rượu thậm chí còn có thể ăn thịt. Nông Gia hấn tử mang theo người mấy tiểu treo tiền, này đều không phải là cái gì đại sự. dân chúng không cần trộm không cần đoạt, chỉ cần chịu xuất lực tụt có cơm ăn. như vậy cảnh tượng, chỉ sợ sẽ là Lạc Dương thành cũng chưa chắc có thể như thế.

Liền nói hai người này bây giờ đặt chân Lưu An huyện thành, tại hai năm trước, Chu Du từng đi theo gia thân đã tới nơi đây, khi đó nơi này theo cũng coi là một không tệ huyện thành, nhưng là cùng bây giờ vừa so sánh với ngay cả hai Thành Đô không bằng, vô luận là đang kiến thiết, thành tường, thị tập, công thương, nông nghiệp mỗi cái phương diện đều kém xa vậy. hấn không thể không nói, cái này Bá Hòa công tử, thật là có mấy phần bản lãnh.

Hơn nữa nếu như hấn không có bản lãnh, dựa vào cái gì sẽ có giống như Điền Phong, Tuần Úc, Lưu Ba như vậy nhân đến giúp đỡ hấn, dựa vào cái gì có thể được Lưu Giang bản xứ nhân dân tuyệt đối ủng hộ.

Thành tích nói rõ hết thấy, mặc dù nhưng cái này Bá Hòa công tử một mực ở trước mặt bọn họ biểu hiện miệng lưỡi trơn tru, một bộ con nhà giàu bộ dáng. nhưng trên thực tế, hấn này Đàm Thủy đến cùng có vài phần sâu cạn, hấn Chu Du còn thật bất hảo nói. trong lòng của hấn than thầm một tiếng, chỉ tiếc hấn vị này huynh trưởng nhưng bởi vì một cái chữ tình, không thấy được những sự thật này, Tôn Sách bây giờ nghe Bá Hòa tên chính là kiêng kỵ, mặc dù trên mặt không hiện ra, nhưng là trong lòng hận hấn tận xương. ngay cả Chu Du chính hấn thấy Lưu Hiệp những thứ này thành tích, một mặt hết sức học tập, mặt khác, trong lòng cũng có cùng với vừa so sánh với ý tưởng, bằng không bây giờ cũng sẽ không khuyên Tôn Sách đồng thời ở lại hoàn thành ở thời gian dài như vậy.

Đúng lúc này, từ Tù Lâu ngoại đi tới một cô gái, nữ hài mười bốn mười lăm tuổi trên dưới, tuy là mặc thường phục, có thể vẫn là không cách nào che giấu một thân tú sắc, chính là Dương cũng san. bởi vì mùa đông duyên cớ, gương mặt mang theo hơi màu hồng, nàng từ ngoại đi tới, bao nhiêu hay lại là hấp dẫn mấy một hán tử ghé mắt, như thể trắng nõn nữ hài, nhất định là một cái nhà giàu hảo nhân gia con gái. bọn họ đám này Nông Gia hán tử coi như tuổi trẻ mấy tuổi cũng là vớt không được, huống chi Lư Giang pháp chế nghiêm khắc, bọn họ cũng không dám làm thất thường gì sự.

Chẳng qua là xem nữ hài biểu tình, tựa hồ có hơi thất vọng, lúc này, phía sau nàng ngũ đại tam thô Lý Nhạc từ ngoài cửa theo kịp, nữ hài hướng Tù Lâu trung nhìn một cái, đột thấy Chu Du cùng Tôn Sách sau vội vàng đi tới.

Tôn Sách gặp nữ hài đi tới liền để ly rượu xuống, phân phó tiểu nhị vì nữ hài cùng Lý Nhạc nhắc hai cái chỗ ngồi tới. nữ hài cầm trong tay 1 tờ giấy trắng bức họa cẩn thận từng li từng tí xếp thả ở túi đeo lưng nội, Chu Du thấy vậy mỉm cười đối với Dương cũng san nói: "Có thể có Bá Hòa Huỳnh Đài tin tức?"

Dương cũng san lắc đầu một cái, tay nâng khởi một ly trà nóng, mân xuống, lại thấy Lý Nhạc lúc này nói: "San nhi, chúng ta đã tại trên đường vì kia Bá Hòa trễ nãi không ít giờ, bây giờ sợ rằng không đi nữa Dự Châu, tựu khó mà cứu về phụ thân ngươi. ta trước khi hướng từ bắc quá lại nhân hỏi thăm, bây giờ Dự Châu Hắc Sơn căn cứ, bây giờ không biết đang làm cái gì, tựa hồ nội bộ xuất hiện khác nhau, liền với cướp vài toà huyện thành, Sát không ít người. bây giờ cơ hồ đem Bành thành quốc Đệ nhất cũng biết không, chúng ta chính hấn thừa dịp bây giờ hỗn loạn chui vào mới được. trước khi ta đã đem Bá Hòa tiểu tử kia theo thổ phi Đồ nơi đó nghe được danh sách làm tới. trong đó có mấy cái chính thích hợp chúng ta mấy người dùng. chúng ta vừa vận giả tên thay thế lẫn vào trong đó, hảo tỷ ky cứu đại soái đi ra!"

Chu Du vẫn này, đối với Lý Nhạc cũng là nhìn với cặp mắt khác xưa, không nghĩ tới Lý Nhạc tục tăng hán tử, có lúc cũng có vài phần trí tuệ. Chu Du cùng Tôn Sách nghe xong, đều gật đầu một cái.

Dương cũng san cũng chỉ đành đi theo gật đầu, chẳng qua là trong tay lại nắm chứa Lư Hiệp bức họa bao không thả.

Mà lúc này Lư Hiệp, bây giờ đã rời đi Lư Giang, tự nhiên so với bọn hắn sớm hơn một bước nghe nói Hắc Sơn quân sự, đã sớm lên đường, thuận tiện dọc theo đường đi đoạn mấy ở Sơn Tặc.

Hai phe một trước một sau, đều hướng cùng trước mắt được. chỉ bất quá, Lư Hiệp một phe là tận lực tưởng chậm một chút đi, mà Chu Du đám người, chính là muốn mau sớm đến.

Xe ngựa một đường cuốn lên hoàng thổ bụi khói hướng Bành thành quốc đi tới, Lư Hiệp nằm ở trên xe ngựa, âm thầm luyện khởi công đến, đoạn đường này còn lại không có gì còn lại được, chính mình Bách Biến thân công ngược lại có sở trường vào, chỉ lát nữa là phải đột phá bình cảnh, hơn nữa bên người còn có Thánh Nữ cùng mình Sư Thúc chỉ điểm mình không hiểu vấn đề, tự nhiên so với bản thân một người mảy mò mạnh một chút. Lư Hiệp nhìn Viễn Phương lộ cảm giác mình trận này xui xẻo thời gian dài như vậy, lần này tựa hồ nên đến chuyển vận thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 115: Hắc Sơn rối loạn

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Ps: ngô rút cuộc đã về rồi, hôm nay bắt đầu khôi phục bình thường hai canh, như trước kia thời gian như thế! mọi người cho điểm lực, nhượng ta đây xem đến mọi người ủng hộ a ++ muốn nhìn cùng huyền bồng nổ một lần, ra sức up up up ++++++

Xe ngựa Kinh mấy ngày nữa đi đường rút cuộc đến Bành thành quốc cùng Bái Quốc chỗ giao tiếp, 1 ở trên con đường có thể thấy loạn đói lưu dân, bốn tám khắp nơi, dân chúng trên mặt tất cả đều là tang thương cùng không giúp, hạng Vũ Nhu nhìn Lư Vong dân chúng, trong mắt tựa hồ nhiều một tia ba động.

Lư Hiệp nhìn chạy nạn lưu dân cười lạnh một tiếng, tiếp lấy xoay mặt đối với hạng Vũ Nhu lạnh nhạt nói: "Ta đã sớm nói, Thánh Giáo được không tức giận cái gì hậu, xem đi, này chính là các ngươi Thánh Giáo ban đầu dẫn đi ra bộ đội. hiếp đáp đồng hương, cường đoạt dân chúng, ở nơi này là cái gì Hoàng Cân Quân, ta xem chính là thổ phi a. cơ hồ rút cổ mấy trăm năm Giáo Phái, không có nửa điểm kiến thụ, còn không bằng ta Lư Giang một chút tốt."

Dọc theo con đường này, Lư Hiệp mặc dù thấp kém, nhưng là lời trong lời ngoài không ít châm chọc Thánh Giáo, ít nhất nhượng những người này, đối

với chính mình sở tín Thánh Giáo có chút hoài nghi Tâm, đem tới cũng tốt làm tư tưởng công việc. nhưng là hạng Vũ Nhu lại cũng không ở ý, chẳng qua là lẳng lẳng nhìn về phía ngoài cửa sổ nói: "Thánh Giáo toàn bộ cử động, không phải là người cái này tiểu tặc có thể hiểu được."

"Ta không hiểu, người tự hiểu, ta xem chính là các người Giáo Chủ mình cũng căn bản không thể hiểu được." Luru Hiệp vừa dứt lời, hạng Vũ Nhu ánh mắt bỗng nhiên lẳng lẹ, chỉ điểm một chút hướng Luru Hiệp cổ, theo một vết Thanh Quang mang qua, nhất thời nhiều một tia huyết tuyến. bất quá Luru Hiệp lại vẫn không nhúc nhích, hẳn biết nữ hài sẽ không thật đòi mạng hắn.

"Nếu như người còn dám nhắc tới Giáo Chủ nữa chứ không phải là, ta liền giết người!" nữ hài thần sắc ác liệt nói, dứt lời đưa tay thu hồi đi.

Luru Hiệp cổ tia (to) Huyết Châu chậm rãi chảy xuôi, Luru Hiệp cũng không lau, chẳng qua là cười nói: "Xem ra, người cái này Thánh Nữ đối với Giáo Chủ còn rất trung thành."

Nữ hài nghe quen Luru Hiệp chống đỡ miệng lưỡi nhanh, không bao giờ nữa cùng Luru Hiệp tranh chấp, tự nhìn hướng ngoài cửa sổ.

Lại thấy một bên Hạnh Lâm đạo nhân ánh mắt từ ngoài cửa xe ngựa thu hồi lại, thở dài một tiếng nói: "Ta Thánh Giáo ban đầu dẫn Hoàng Cân Quân chính là nghĩa cử, dân chúng tranh nhau ủng hộ, được gọi là Thiên Bình Thiên Tướng! thật không nghĩ đến, bây giờ không có ai dẫn lại thành bộ dáng như vậy, đã quên ban đầu nghĩa quân căn bản, lẫn lộn đầu đuôi, đảo thi Nghịch Hành, không bao giờ nữa phối dùng Hoàng Cân danh hiệu!" dứt lời nàng lắc đầu một cái, nhắm mắt dưỡng thần, lấy Hạnh Lâm đạo nhân tâm cảnh, có một số việc mặc dù có thể làm cho nàng kinh ngạc, tuy nhiên lại không cách nào chân chính rung chuyển nàng tâm lý thanh minh, đây cũng là Đạo Huyền Tông Thanh Tâm Huyền Đạo quyết tác dụng.

Đúng lúc này, Viễn Phương bỗng nhiên vang lên một trận lẳng Ranna tiếng vó ngựa, tiếng vó ngựa chính là hướng cạnh mình truyền tới. Hạnh Lâm đạo nhân mở hai mắt ra nói: "Có người tới bên này, không biết Thánh Nữ làm sao phân phó."

Hạng Vũ Nhu từ trong suy nghĩ quay trở lại, ung dung thông thả nói: "Bắt giặc phải bắt vua trước."

Luru Hiệp nhìn một chút hạng Vũ Nhu, có chút cảm giác đoán không ra cô gái này, bởi vì này nữ hài làm việc, chút nào vô quy luật có thể nói. có lúc, nàng cực kỳ ham chơi, cùng bình thường thẳng bé lớn như thế, có lúc, nhưng lại thật giống như cực kỳ thành thực, thường thường có thể nói ra nhắm thẳng vào bản tâm lời nói. loại cảm giác này, cùng Luru Hiệp tự có nhiều chút tương tự, bất quá Luru Hiệp chính mình ham chơi là giả bộ đến, có thể hạng Vũ Nhu nhưng là hồn nhiên thiên thành.

Hạnh Lâm đạo nhân nghe hạng Vũ Nhu lời nói, gật gật đầu nói: "Liên theo Thánh Nữ nói!"

Tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, cũng không lâu lắm liền có một đội người hướng Luru Hiệp chỗ xe ngựa chạy tới, trong lúc đánh bay không ít né tránh không kịp lưu dân, những thứ kia lưu dân vốn là đói khát khó nhịn, bây giờ lại bị như vậy đụng một cái, toàn bộ một cái mạng cứ như vậy nhập vào. những thứ này cười ngựa người mặc hỗn loạn, chớp mắt nhìn một cái chính là Sơn Tặc thô phi đáng ghét, bọn họ đem Luru Hiệp chỗ hai cái xe ngựa bao bọc vây quanh.

Lúc này, một người trong đó đầu hệ đai lưng, tóc dài hán tử hô: "Trong xe ngựa nhân, đều dừng lại cho ta, bây giờ nơi này đã là ta Hắc Sơn quân lập đầu Sơn địa giới. thừc thời lưu lại kẻ toán, nhanh chóng rời đi. nếu không toàn bộ Sát Vô Xá!"

Hạng Vũ Nhu vừa mới nhìn thấy những thứ kia lập đầu sơn nhân đụng vào giẫm đạp lên nhân mạng cảnh tượng, ánh mắt nhất thời thật nhiều tàn khốc. bất quá nữ hài hết sức bình phục lại, Luru Hiệp đem nữ hài biểu tình nhìn ở trong mắt. lúc này, Hạnh Lâm đôi tay nhỏ đã nắm lấy giấu ở Phát Trần trung Thanh Mai Kiếm, đang chuẩn bị đứng dậy.

Bất quá đúng lúc này, Luru Hiệp lại đứng lên nói: "Mấy trăm Sơn Tặc, chúng ta ít người lực bạc, không nên khinh cử vọng động, Bá Hòa tự có biện pháp giải quyết!"

Hạng Vũ Nhu cùng Hạnh Lâm nghi ngờ nhìn một chút Luru Hiệp, bất quá cũng không có ngăn lại ý hắn. Luru Hiệp cười cười, liền lớn tiếng nói: "Hắc Thủy Bạch Vân lâm thượng tiên."

Bên ngoài kia tóc dài người nghe bên trong xe ngựa thanh âm nhất thời sững sờ, liền lập tức nói tiếp: "Ngoài núi Thanh Phong vùng thiếu văn minh nhân!"

Luru Hiệp vẫn này lại nói: "Anh hùng nhắm vào thông Thiên Lộ."

Người kia ánh mắt sáng lên lập tức nói tiếp: "Hào kiệt trùng tiêu chân quỷ thần! dám hỏi bên trong xe là vậy một lộ Hắc Sơn anh hùng, có thể nguyện ra gặp một lần?"

Luru Hiệp trong lòng nói, này từ quả nhiên hảo sử, thật ra thì từ ban đầu Liễu Mộng trúc nhờ cậy hắn hỗ trợ lúc, Luru Hiệp đã phái người điều tra Hắc Sơn quân tổ ý, hơn nữa Triệu Khuông cho Luru Hiệp rất nhiều tài liệu, còn có thể cái trang thân phận. trong đó tự bao gồm đoạn này Hắc Sơn quân chỉ thấy liên lạc hảo, đây là một bài không quá công chính giấu đầu hở đuôi, vừa vặn có thể ráp thành "Hắc Sơn anh hào" bốn chữ.

Luru Hiệp liền cười nói: "Chúng ta không đáng nhắc đến." dứt lời Luru Hiệp đi ra cửa xe, người kia vừa thấy Luru Hiệp là người thiếu niên, nhất thời sững sờ, trong ánh mắt không khỏi mang theo chút khinh thị.

Luru Hiệp lại không thêm đề ý chút nào nói: "Ngô là Hắc Sơn quân, Thượng Đẳng Vương Đương chi đệ, Vương Vũ. người có nghe nói qua?"

Kia người nhất thời động dung nói: "Thượng Đẳng Vương Đương? có chứng cứ không?"

Lưu Hiệp cười cười, đem một cái màu đồng lệnh lấy ra, phía trên có khắc Thượng Đẳng hai chữ. người kia lúc này mới nói: "Không nghĩ tới thật là Vương Đương đại soái chỉ đệ. ngô là liệt đầu Ngô Dương, rất là kính ngưỡng người lớn Ca. đã như vậy, vậy liền mời vào cảnh đi."

Lưu Hiệp gật đầu tỏ ý nói: "Đại ca cũng từng nói đến liệt đầu Sơn khởi nghĩa đều là anh hùng hào hán! bây giờ vừa thấy, quả thật bất phàm! đã như vậy, ngô liền mau đi vậy, chẳng qua là còn có một sự muốn hỏi một chút Ngô đại ca. nghe gần đây Hắc Sơn ra nhiều chút tai nạn, ngô rất là lo lắng, cho nên mới đến chỗ này, không biết ta đại ca Vương Đương, bây giờ trú đóng ở cái gì Huyện cái gì thành?"

Người kia nói: "Há, thì ra là như vậy, Vương Vũ tiểu đệ không cần lo lắng. lần này chính là Hắc Sơn Hội Minh lựa chọn minh chủ, bây giờ đã đem Ngô Huyền cùng Bành thành quốc Quận Thủ Đệ nhất đều bao vây lại. người chỉ cần đến Ngô Huyền, liền có thể thấy Thượng Đẳng quân tiêu thị!"

Lưu Hiệp nghe một chút, chọn Hội Minh minh chủ? này Hắc Sơn quân minh chủ không phải là đã là Bạch Nhiễm sao? bây giờ lại làm ra manh mối gì tới. bất quá, bây giờ cũng không phải là hỏi lúc này, tránh cho xuyên bang. Lưu Hiệp liền lập tức quả cảm ơn qua, liền tiến vào bên trong xe, nhưng xe ngựa lên đường.

Lúc này, những người đó liền lại giục ngựa hướng còn lại địa phương đuổi theo. lại vừa là bụi mù nổi lên bốn phía.

Lưu Hiệp vừa về tới bên trong xe, hạng Vũ Nhu liền cười lạnh nói: "Người ngược lại trò chuyện Tâm, có thể cùng người như thế xưng huynh gọi đệ tựa hồ lại cũng không có tư cách gì nói đến người khác không phải đâu! nếu như nếu là ta đã sớm liền trực tiếp chém xuống kia đầu người." "

Lưu Hiệp rất là khinh thường hừ một tiếng nói: "Người là chặt xuống đầu người, bất quá mình cũng phải chạy trốn chết, Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn. người chỉ tóc dài kiến thức ngắn, đúng là phụ nữ và trẻ con góc nhìn, chưa đủ cùng mưu!" dứt lời liền quay mặt đi.

Bất quá, lúc này hạng Vũ Nhu ngược lại hứng thú nói: "Ồ? kia kiến thức trường Bá Hòa công tử, có thể hay không báo cho biết tiểu nữ, người là làm thế nào biết này Hắc Sơn quân đối khẩu hào?"

Nữ hài nói chuyện gãy đứng chỗ ngựa, một chút tựa nhắm thẳng vào Lưu Hiệp xương sườn mềm, Lưu Hiệp tự mình cười ha hả nói: "Nếu như người đã từng bắt được qua Hắc Sơn quân đạo tặc hơn nữa cẩn thận vấn hỏi lời nói, người cũng sẽ biết."

Nữ hài nhẹ rên một tiếng, cũng không hỏi nữa đi, chỉ là nói: "Chớ quên người nhưng là ta giam hạ Tù, sinh tử cũng đều nắm giữ trong tay ta. đừng có đùa hoa chiêu gì! nếu không, ta nghĩ rằng Tiểu Mộng trúc nhất định sẽ thương tâm." Lưu Hiệp vẫn này, yên lặng không nói, hai người ai cũng không để ý ai. lại lâm vào an tĩnh trung, chỉ có thể nghe được lộc cộc tiếng vó ngựa vang chậm rãi lái về phía Viễn Phương.

Ps: ngô rút cuộc đã về rồi, hôm nay bắt đầu khôi phục bình thường hai canh, như trước kia thời gian như thế!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: loạn hãm một nôi

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phòng vãn.

Bn G bức

Ngô Huyền ở vào Bái Quốc cùng Bành thành quốc Biên Cảnh, chính là một tòa trung chuyển huyện thành, liên thông hướng đồ vật lưỡng địa đại đạo, bản là đất phì nhiêu, bây giờ bởi vì Hắc Sơn quân xâm nhập, đưa đến Ngô Huyền chung quanh khu vực đều bị chiếm lĩnh, chung quanh lưu dân dân chúng phần lớn được đuổi ra ngoài, phụ cận thôn cũng đều được lần lượt xâm chiếm, đổi thành Hắc Sơn quân ở nơi đóng quân.

Dân chúng địa phương chỉ có Ngô Huyền cùng Bành thành quốc bốn thành nội dân chúng, phú nhà, thương gia không có bị khu trừ. từ Ngô Huyền hướng bắc mấy Bách Lý chính là Bành thành quốc Quận Thành, lưỡng địa hấp dẫn lẫn nhau, trong vòng một ngày là được đến.

Bây giờ Thường Sơn, Triệu Quận, Trung Sơn, Thượng Đẳng, Hà Nội, 5 Đại Phái hệ cộng thêm bản xứ Bạch Nhiễm Hắc Sơn quân chủ lực hợp xưng vì Hắc Sơn minh. thật ra thì tại mười năm trước từng có một lần lớn hơn Hắc Sơn liên minh, lúc ấy là Trương Yên cùng Dương Phương dẫn Hắc Sơn quân, đặt tới Bách Vạn Chi Chúng. chẳng qua là bây giờ sa sút nhiều chút, nhưng chúng Hắc Sơn quân tề tụ 1 Đường cũng có cận ba trăm ngàn người, tại bây giờ mà nói, là một cỗ cực kỳ mạnh mẽ thế lực. chẳng qua là những thứ này Nhân Ngư Long lẫn lộn lau, mỗi người Tôn đại, khó mà quản lý, vốn là trước minh chủ là Trương Yên huy hạ đệ nhất nhân Bạch Nhiễm, nhưng là không biết vì sao, lại ra nhiều chút nhạc đệm, đưa đến bây giờ 5 Đại Phái hệ rồi rít yêu cầu dùng võ Hội Minh, Bạch Nhiễm bất đắc dĩ, chỉ phải đáp ứng tại Bành thành quốc cùng Ngô Huyền cử hành Hội Minh, Thường Sơn, Trung Sơn, cùng Thượng Đẳng Tam gia với Ngô Huyền trú đóng, Triệu Quận, Hà Nội cùng Bạch Nhiễm quân trú đóng ở Bành thành quốc, lưỡng địa phân biệt dự tuyển ra 100 tên dũng sĩ, cuối cùng tại lưỡng địa chỉ gian cử hành biết võ.

Có thể thực sự trở thành Đệ Nhất Dũng Sĩ, Tinh đến đến mọi người công nhận, là được trở thành Hội Minh minh chủ, hiệp đồng 6 đại thế lực cùng dẫn Hắc Sơn quân, bây giờ chưa tới ba ngày chính là Hội Minh đầu loại ngày tháng.

Lưu Hiệp trước khi hỏi đường, biết Vương Đương Thượng Đẳng quân tại Ngô Huyền chi hậu, ngược lại không đi Ngô Huyền, đổi thành đường vòng hướng Bành thành quốc đi, dù sao Lưu Hiệp cái này Vương Vũ nhưng là giả mạo, trước khi hỏi Vương Đương chỗ, thật ra thì chính là muốn tránh đến hắc điểm, nếu là hắc thật đi Ngô Huyền há chẳng phải là chờ được người khác đoán được.

Xe ngựa chạy đến Bành thành quốc 3 trong vòng mười dặm thời điểm, sẽ thấy cũng không nhìn thấy khắp nơi tuần tra đội ngựa. Bành thành quốc Quận Thành chính là quận lớn, đạt tới hai trăm ngàn nhân khẩu thành lớn, chủ yếu đều là nam tới bắc đi khách thương.

Có Lưu Hiệp khen thưởng mở đường, mấy người vào thành liền không thụ đến bất kỳ ngăn trở nào. đến trong thành này chính là Hắc Sơn thiên hạ, khắp nơi có thể thấy cầm vũ khí đao kiếm trang phục các Dị Nhân đi ở đại hai bên đường, đồng thời có vài người ngồi ở đường phố cạnh khe núi thượng lưu chúi vũ khí mình, cũng có tụ tập ở một chỗ xem tỷ võ quyết đấu, đó là so với từ trước còn phải náo nhiệt.

Hạng Vũ Nhu nhìn lui tới người đi đường ngược lại cảm giác rất là thú vị, vốn là vì tránh cho phiền toái, Lưu Hiệp là dự định nhượng mọi người trực tiếp xe ngựa chạy trong khách sạn nghỉ ngơi. nhưng là không biết sao hạng Vũ Nhu nhất định phải mở mang tầm mắt kiến thức này Hắc Sơn Hội Minh thịnh hướng, nâng một đường xem người chung quanh, có thô bạo, có ngạo khí, cũng có trầm ổn không nói, này cũng đều là bình thường thiếu có thể thấy kỳ nhân, bây giờ đều tụ tập ở nơi này, dù sao này Hắc Sơn Hội Minh nhưng là vượt qua, Ký, Dự, Duyệt, Từ 4 địa thịnh sự, đồng thời cũng xưng là 4 Châu Hội Minh, chỉ cần là cho phép tiến vào hai thành Hắc Sơn quân sĩ, đều có thể tại Hội Minh trung mở ra thân thủ.

Lưu Hiệp mấy người đi tới này Bành thành quốc nội, đi ở trên đường phố, tổng phảng phất mấy con miên dương vào bầy sói, bởi vì Lưu Hiệp nghề này chỉ có chính hãn một mười mấy tuổi thiếu niên coi như là một mang đem, Hạnh Lâm lớn tuổi nhất, đã đến gần thành gia lập thất chi niên, nhưng bởi vì nội công luyện sớm đưa đến dung mạo da thịt so với hai mươi tuổi thiếu nữ còn nhỏ hơn chán, bốn vị khác Nữ hầu mặc dù đều cầm kiếm anh khí phi phàm, nhưng là dù sao cũng là nữ quyến. chung quanh như sói như hổ đại hán rồi rít ghé mắt, canh có mấy cái hán tử thối lên huyết sáo tới.

Hạnh Lâm sắc mặt lạnh lùng, cũng không có lý tới những người đó, bất quá nếu là bọn họ tới dẫn đến, sợ rằng Hạnh Lâm tự hội kết quả trực tiếp hãn mạng nhỏ.

Cũng không lâu lắm, Quả thực sự có người tưởng dò xét Lưu Hiệp một nhóm lên tới bắt chuyện, nhưng hãn dựa vào một chút cận, liền phát hiện mình nhưng không cách nào hướng bước tới trước một bước, lúc này một cái thiếu niên cầm y đã xuất hiện ở trước mặt hãn, đối với hãn cười hắc hắc, mà thiếu niên cầm y chân, chính là rơi vào trên chân hãn, hãn từ nhất thời kêu thảm một tiếng mới ngã xuống đất. Lưu Hiệp mở ra đại lực chi hậu, một cước này mặc dù so sánh lại không voi lớn, nhưng Tiểu Tượng Tê Ngưu loại vẫn là có thể vừa so sánh với. hạng Vũ Nhu đối với Lưu Hiệp lấy lòng làm bảo tiêu cử động ngược lại rất hài lòng, Hạnh Lâm đạo nhân cũng vui vẻ không cần bận tay mình. có thể Lưu Hiệp làm như vậy thật ra thì cũng không cái gì ý lấy lòng, thật ra thì chủ yếu vẫn là sợ Hạnh Lâm đạo nhân hạ thủ quá nặng, trực tiếp đem nhân Sát, đến lúc đó náo sai lầm, hai người bọn họ vô công giới tự nhiên không cần lo lắng, xui xẻo còn là mình, cho nên vội vàng tiến hạ thủ vì cường.

Mấy người một đường hướng khách sạn đi, xa xa đi tới 1 lão đạo, râu bạc trắng tóc trắng, ngược lại có vài phần tiên phong đạo cốt đáng vẻ, có thể bộ kia cần ăn đòn biểu tình cùng làm việc nhưng có chút thô bỉ, chỉ thấy hãn Tả đi Hữu hỏi, thỉnh thoảng gào lên: "Tổ Truyền thuốc dán! chuyên trị bị thương, dán một cái tự linh, thiếp một lần, còn muốn lần thứ hai a! bảo đảm thuốc đến bệnh trừ!"

Lưu Hiệp không nói gì, cảm tình đạo sĩ kia cho là mình bán đại mà đầu rồi, bất quá Lưu Hiệp nhìn cái này bán Dược Đạo sĩ, luôn cảm giác có chút nhìn quen mắt, đang ở lão đạo đi về phía trước lúc, khách sạn trước cửa bỗng nhiên nhiều cái bóng người, lão đạo hoảng một bước, nắm chặt trong tay bằng hiệu cùng cái hòm thuốc, vội vàng tránh về phía sau, bóng người kia được vút ra sau này, đã là thương tích khắp người, trên người vết máu loang lổ, xô ngã xuống đất, cuộn lên một trận bụi đất bất tỉnh nhân sự.

Lão đạo kia cẩn thận từng li từng tí tiến lên, một bộ lòng thương hại đường ruột: "Huynh đệ, thương thế của ngươi nặng như vậy, có muốn tới hay không 1 thiếp dược cao. bảo đảm ngươi thiếp một lần liền có thể, hạ lần bị thương này còn muốn thiếp!"

Lúc này, một người từ trong khách sạn đi ra, mặt đầy giận dữ nói: "Lão già kia, mau cút đi, chớ xen vào việc của người khác!"

Lưu Hiệp nhìn một cái, người này anh tuấn, cận bảy thước thân cao, mặt mũi tuấn đạt, anh khí mười phần, tuổi chừng chừng hai mươi, vóc người mặc dù không khô ngô, nhưng là tự có vừa phân thân tuấn, người mặc Lâm Giáp, sau lưng bao đựng tên trung, công lấy sau lưng mấy cái đầu Mâu. hãn khí tức nội liễm, mặc dù giọng ngang ngược, nhưng lại nhượng nhân đối với hãn không cách nào chán ghét, ngược lại hoài nghi sẽ bị hãn đánh ra người kia làm chuyện sai lầm gì.

Một bên hãn tử nghị luận: "Người nọ là nhóm thần tiên nào, làm sao lợi hại như vậy? phải biết, kia nằm nhân nhưng là Triệu Quận thiết thương đầu Tổng Phong!"

Người bên cạnh lắc đầu không biết.

Nhưng lúc này, Hạnh Lâm đạo nhân lại cau mày nói: "Tại sao là hãn?"

Lưu Hiệp nghe một chút, vì vậy liền nói khẽ với Hạnh Lâm đạo nhân hỏi "Sur Thúc nhận biết người này?"

Hạnh Lâm đạo nhân nghe xong gật đầu một cái, chỉ thấy lúc này hạng Vũ Nhu cũng rất là cảm thấy hứng thú xoay đầu lại, Hạnh Lâm đạo nhân liền nói: "Người này tên là Tôn Khinh, ta từng tại Thái Hành Sơn tu hành thời điểm gặp qua người này, chính là Hoa Trung chương môn Tôn Tân nghĩa tử, người ta gọi là Thiếu Soái. hãn làm sao tới, chẳng lẽ Hoa Trung phái muốn những tay Hắc Sơn quân sự?"

Hoa Trung, Luru Hiệp nhất thời sững sờ, ném cái tham trặc thuật đi lên, quả nhiên bất linh. nếu như hần nhớ không tẹ, Hoa Trung phải là Thánh Giáo 3 Đại Phái một trong, chương môn gọi là Tôn Tân. một mực lấy Ký Châu Thái Hành Sơn Đệ nhất làm trung tâm hoạt động. về phần Tôn Kinh, Luru Hiệp tựa hồ từng nghe qua trong lịch sử có như vậy nhân vật số má, nhưng là không biết đạo cụ thể làm sao.

"Tôn Kinh chính là Hoa Trung trong con em nhất đẳng thiên tài, làm người tàn nhẫn quả quyết, làm việc tia (to) không chút dồng dài, chính là Tôn Tân đặc lực giúp cánh tay. bây giờ Tôn Tân phái hần tới đây Hắc Sơn Hội Minh nơi, sợ rằng có mưu đồ khác." Hạnh Lâm tựa như là có chút lo lắng nói.

"Nó Hoa Trung phải làm chuyện gì, ngô không có quyền can dự, chẳng qua là nếu là vi phạm giáo quy lời nói, ta sẽ bẩm báo Giáo Chủ, hưởng chi một cái Thiếu Soái Tôn Kinh, sợ rằng còn chưa phải là ta Hồn Nguyên Công Đệ Thất Trọng đối thủ." hạng Vũ Nhu không có vấn đề nói.

Hạnh Lâm gật đầu một cái, dù sao nàng biết, Hạng gia Hồn Nguyên Công chính là thế gian này khó khăn nhất Luyện Vũ công một trong, có thể nói đệ nhất bá đạo. đồng thời Hạng gia đã gần trăm năm không có xuất hiện luyện đến Đệ Thất Trọng trở lên cao thủ, bây giờ hạng Vũ Nhu Đệ Thất Trọng Hồn Nguyên Công, chính là ngay cả nàng Hạnh Lâm đạo nhân cũng đánh không lại.

Đối với Thánh Giáo sự, Luru Hiệp Tịnh không có hứng thú, chính bọn hần đấu chính mình tốt. nhưng là đứng đầu lệnh Luru Hiệp để ý ngược lại là mới vừa rồi bị mắng sỉ. bởi vì hần gặp đạo sĩ kia cùng đưa tay mình vòng tay đạo sĩ không có chín thành cũng có tám phần mười tương tự, dù sao cũng là năm năm trước sự, Luru Hiệp bây giờ nhớ cũng có chút mơ hồ. Luru Hiệp thấy vậy vội vàng quát to một tiếng: "Bán thuốc, ngô muốn mua thuốc!" Luru Hiệp này 1 kêu ngược lại đem Hạnh Lâm cùng hạng Vũ Nhu ánh mắt hấp dẫn tới.

Kia bán Dược Lão chỉ nghe đến Luru Hiệp tiếng kêu, lập tức giống như gạt mây gặp Vụ, nhất thời mặt mày hớn hở một đường chậm chậm đi tới: "Lại, nhìn một cái vị này Tiểu Ca chính là biết hàng chủ, ta đây thuốc dán, nhưng là thiên hạ nhất tuyệt!"

Chỉ thấy lão đạo kia còn muốn thổi phồng, Luru Hiệp lại không nhịn được nói: "Được được, đừng thổi a, ta mua đều mua. bắt quá ta hỏi người mấy vấn đề, người được thành thật trả lời!"

Lão đạo kia nghe một chút, Luru Hiệp lại muốn toàn mua nhất thời cứ vui vẻ, vội vàng trả lời: "Công tử rộng rãi như vậy, lão đạo ta tự nhiên hữu vấn tất đáp. cứ hỏi liền vâng."

"Người không nhận biết ta?" Luru Hiệp cẩn thận nhận đến lão đạo dung mạo nói.

Lão đạo nghe một chút, nhìn kỹ một chút Luru Hiệp, một già một trẻ rất to nhìn mắt nhỏ đối với nhìn một hồi, lão đạo lắc đầu nói: "Không nhận biết, bắt quá công tử đại phú đại quý chi tướng chính là chưa từng khó gặp, chính là Tài Thần chuyển thế mệnh, lão đạo ta muốn từng thấy, khẳng định trọn đời khó quên, tuyệt không sai!"

Luru Hiệp nhìn hần ánh mắt, trừ tham lam ra, cũng không có nhìn ra ý tứ gì khác, Luru Hiệp tiếp tục nói: "Người gọi Tà Từ?"

Lão đạo không khỏi cảnh giác, lão đạo vội vàng lắc đầu nói: "Ta không gọi Tà Từ, công tử chỉ sợ là nhận lầm người."

"Kia người tên gì?" Luru Hiệp từng bước ép sát nói.

Lão đạo bất đắc dĩ nhìn chung quanh, tựa hồ gặp phải cái gì làm khó sự, đúng lúc này, mặt sau bỗng nhiên nhiều một trận hỗn loạn. một cái thanh âm quen thuộc truyền vào Luru Hiệp trong tai, Luru Hiệp cùng mọi người không khỏi về phía sau nhìn, nhưng này lúc, Luru Hiệp lại sững sờ, gặp kia thanh âm chủ nhân đến từ một cái tại năm 1 tờ giấy trắng hỏi đường, nhìn rất là trong sáng nữ hài, Luru Hiệp cẩn thận nhận, bất ngờ phát hiện lại là Dương cũng san! Luru Hiệp theo bản năng nhào nặn nhào nặn con mắt, chắc chắn chính mình căn bản không nhìn lầm.

"Này ." Luru Hiệp nhất thời sững sờ, Dương cũng san làm sao sẽ tới nơi này, bây giờ Luru Hiệp có chính hần kế hoạch, nếu như lúc này được Dương cũng san thấy, cùng hạng Vũ Nhu đang làm thượng quan hệ thế nào cùng biến số, vậy thì hỏng bét. hơn nữa Luru Hiệp nhìn về phía Dương cũng san phía sau, quả nhiên thấy mấy cái chính mình không muốn gặp nhân, Chu Du Tôn Sách Lý Nhạc đều tại, lại không biết sẽ xuất hiện cái gì biến số. đây là tình huống gì? Luru Hiệp đầu nhất thời loạn thành hỗn loạn

Lúc này, hỗn loạn ngọn nguồn hướng bên này chạy tới, chính là 1 đại đội lao vụt kỵ binh, đội ngựa vội vàng, đạt tới vài trăm người, hai bên người rồi rút né tránh, trong lúc nhất thời Hoàng Sa nổi lên bốn phía bụi mù cuộn cuộn

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: giả hàng giả

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Vó ngựa cuốn lên Hoàng Sa tràn ngập trên không trung, chung quanh hán tử đều có chút bất mãn, nhưng là bọn họ còn chưa kịp than phiền, một đội kia người đã như bụi mù kiêu xẹt qua.

Dẫn đầu chính là 1 kỵ Bạch Mã người, tên là Trương Tiểu, hào "Trương Bạch Kỵ ". danh như ý nghĩa, chính là yêu thích kỵ Bạch Mã, nghe nói cùng Công Tôn Toàn cũng có chút quan hệ, chính là Hà Nội Nhị Đương Gia, mọi người thấy là Trương Bạch Kỵ, liền không lên tiếng nữa, dù sao cũng là dẫn mấy vạn người đầu lĩnh, bọn họ những thứ này lính mắt chỉ huy là còn thiếu rất nhiều xem.

Hạnh Lâm đem hạng Vũ Nhu hộ ở sau lưng, tránh cho nàng được bụi mù gần đến giờ. cùng lúc đó, Tôn Sách bên kia cũng là xa xa đem Dương cũng san hộ ở sau lưng.

Chẳng qua là đối đãi người sau khi đi, trong đám người thật giống như thiếu chút gì, hạng Vũ Nhu hướng hai bên nhìn một chút rồi cuộc phát hiện có cái gì không đúng, Lư Hiệp lại không thấy! hơn nữa cùng Lư Hiệp cùng biến mất còn có vị kia lão đạo.

Khách sạn phía sau trong ngõ hẻm, xem lên trước mặt màu xám vách tường cùng gạch ngói, Lư Hiệp mí mắt mí mắt quái dị nhảy mấy cái. hán tâm tình lúc này phi thường phức tạp, đã đến không lời chống đỡ mức độ, bởi vì hắn đã chạy trốn tới đường phố mặt sau, mấy ngày qua hắn nghĩ đủ phương cách làm sao chạy trốn, kết quả 1 cái biện pháp đều không nghĩ ra đến, nhưng là bây giờ, chỉ chính là một trận bụi mù, chính mình lại trốn ra được, mà lý do chẳng qua là vì tránh kiêng kỵ(Húy) Dương cũng san đám người, này không thể không nói một cái cự đại châm chọc.

Lư Hiệp không khỏi bắt đầu cân nhắc chính mình có muốn hay không trở về, hắn xoa một chút trên đầu lấm tấm mồ hôi, nhưng là lúc này, bên cạnh hắn chính có một người với hắn làm này giống nhau động tác, Lư Hiệp cảm giác điểm này, hướng bên cạnh nhìn một cái, nhưng là kia trước khi bán cao Được Lão nói, lão đạo một bộ hốt hoảng đáng vẻ, xách chính mình ăn cơm gia hỏa, thờ hồng học, thỉnh thoảng hướng sau lưng đường phố nhìn sang.

Lư Hiệp quái dị nhìn hắn, hắn lại chỉ lo xem sau lưng, chút nào không có phát hiện Lư Hiệp hướng hắn đến gần.

"Lão đầu! người này thuốc dán còn có mua hay không!" Lư Hiệp vỗ vỗ sau lưng, một bộ bất mù biểu tình cười nói.

Lão đạo nghe thanh âm này có chút quen tai, đột nhiên xoay đầu lại, giống như gặp quỷ một dạng không có nắm giữ tốt thăng bằng, thoáng cái mới ngã xuống đất, cái hòm thuốc nắp cũng ngã lật.

"Người. . người phải không ?" lão đạo tựa hồ không quá tin tưởng trước mắt là chân nhân, đang muốn quay đầu nhìn một chút. lại thấy Lư Hiệp vì tránh cho người khác phát hiện hai người bọn họ, đem lão đầu tử nắm chặt tới. Lư Hiệp gặp không người phát hiện bên này động tĩnh, này tài yên tâm lại.

Lão đạo đang muốn thừa này chạy trốn, lại thấy lúc này, Lư Hiệp trong tay hàn quang chợt lóe, để ngang lão đạo trên cổ: "Nói, người rốt cuộc là người nào!"

Lão đạo thấy vậy chân lập tức có nhiều chút như nhũn ra, khẩn cầu nói: "Công tử đây là làm chi à? lão đạo ta không nhớ có đắc tội qua công tử địa phương. cầu công tử thả lão hủ một con ngựa, tất có thần linh che chở!"

Lư Hiệp bây giờ còn nhớ ban đầu chính mình gặp lão đạo kia lúc kia một bộ thần vận, bây giờ vừa thấy, cùng người này vừa so sánh với, hai người thần thái quả thật kém trăm lẻ tám ngàn dặm. Lư Hiệp trong lòng mang theo nghi ngờ nói: "Bớt nói nhảm, người đảng hoàng nói người là người nào, ta ngay lập tức sẽ thả ngươi!"

Lão đạo kia không có cách nào gặp Lư Hiệp kiếm cơ hồ đều phải vào thịt, liền không thể làm gì khác hơn nói: "Ta nói, ta nói! lão đạo, ta tên là Tả dung. chính là Hà Nội nhân, đứng đắn người đảng hoàng a!"

"Thúi lắm! toàn thế giới người đảng hoàng đều chết sạch ngươi cũng chẳng liên quan biên!"

"Phải phải. . công tử nói là, chẳng qua là ta đã nói tên, công tử nên thả ta đi."

Lư Hiệp nói: "Ngươi nếu không phải là Tả Từ, vì sao trước khi ta nói rồi cái danh hiệu này thời điểm, ngươi từ ngữ mập mờ, đừng nói cho ta, ngươi cùng danh tự này không có một chút quan hệ! nói mau, Bản Công Tử thời gian nhưng là có hạn rất! nếu là ở nghe một câu nói sáo lòi nói xuống, tự lập tức muốn nhĩ mạng chó!"

Lão đạo kia nhìn chung quanh, cuối cùng chỉ đành phải thở dài một tiếng, khổ sở nói: "Ta quả thật không phải là Tả Từ, vốn là ta chính là một cái khắp nơi Du Lịch hóa tròn đạo sĩ bình thường, chỉ là bởi vì cùng Tả Từ đáng đáp ứng, đưa đến rất nhiều tìm Tả Từ hỗ trợ nhân coi ta là làm hắn. ta thanh minh thế! ta tuyệt không phải có ý trang hán! kết quả những người đó, đối với ta là thịnh tình khoản đãi, ta cũng bắt mình sở dĩ, trong bụng đói bụng, vì vậy liền tạm thời giả mạo một cái, chẳng qua là đi qua Đoán Mệnh thời điểm, ngô Tịnh không biết được cái gì coi quẻ loại đồ vật, chỉ đành phải dựa theo Lão Tử Đạo Đức Kinh khoác lác tức giận. nói xong cũng mau trốn chạy, nhưng là không nghĩ tới đến mấy cái khác địa phương, lại gặp phải tương tự tình huống, kết quả. ."

"Kết quả, ngươi thì phải ngon ngọt làm giả mạo hán mua bán." Lư Hiệp nói tiếp.

Lão đạo vội vàng huy bỏ: "Tuyệt không phải như thế, lão nói sao cũng là Lão Tử tọa hạ đệ tử đời sau, này thế đại lấy Đạo Đức Kinh làm cơ chuẩn, làm gì loại này vi phạm đạo đức sự! đúng là bị buộc bắt đắc dĩ nhĩ! nếu không cũng không trở thành bây giờ bán thuốc dán mà sống a!"

Lưu Hiệp trong lòng cười lạnh, sợ là người nọ là giả mạo Tả Từ giả mạo sợ, tạo Cừu gia quá nhiều, lại cũng không ai tin hẳn. Lưu Hiệp đem kiếm buông xuống nói: "Bây giờ ta có một cái sinh kế, cho người không cần lại bán thuốc dán, vinh hoa phú quý hưởng thụ vô tận, người có bằng lòng hay không làm?"

Lão đạo sừng sốt một chút, nhất thời nói: "Không biết công tử sở phải chuyện gì?"

"Tiếp tục giả mạo Tả Từ! ta muốn người đi thiên hạ, làm xấu hẳn danh tiếng, về phần người là thịt cá dân chúng, hay lại là lừa gạt phú nhân, ta đều mặc kệ, chỉ cần có thể làm xấu hẳn danh tiếng sự người đều có thể làm."

Lão đạo nghe một chút, vô tận làm khó, lại thấy Lưu Hiệp lúc này từ trong lòng ngực móc ra một lượng mảnh nhỏ Kim Diệp tử, nhét vào Tả dung trước mặt. Tả dung hai mắt đặt ở Kim Diệp tử thượng không bao giờ nữa chịu rời đi một chút. Lưu Hiệp nhìn hẳn đạo: "Đây chỉ là đệ nhất bút, sau này người nắm ta tin vật, mỗi qua nửa năm đến Lư Giang hoàn thành tìm Điền Phong một lần, đều sẽ có được thiên kim tướng thưởng, chỉ cần người chịu làm, người sau này sẽ một đường thông suốt!"

Lão đạo cân nhắc một phen, cuối cùng cuối cùng không có để ở cảm dỗ, nặng nề thờ dài nói: "Ta xong rồi!"

"Đừng nghĩ lừa bịp ta, nếu như ta nếu là biết người bắt ta tiền không làm việc, từ tuyệt đối không phải người xấu nhất kết cục!"

Đang lúc Lưu Hiệp nói xong, lúc này, sau lưng tựa hồ lại thật nhiều vó ngựa hốt hoảng âm thanh. lại thấy lúc này, một cái rồng to, như sấm nổ, truyền vào Lưu Hiệp trong lỗ tai.

"Cái nào cầu tử làm tổn thương ta Nhị Đương Gia Tổng Phong! ! đứng ra cho ta, lão tử hôm nay, không phải muốn giáo huấn người một chút không thể! !" chỉ thấy người kia giọng vô cùng lớn, chu vi 5 trong vòng trăm thước cũng có thể nghe rõ rõ ràng ràng. người ở chung quanh nghe tất cả đều cau mày.

"Từ nhỏ, tới lão!" Lưu Hiệp xuy cười một tiếng, hẳn xoay đầu lại, nhưng Tả dung rời đi, nhìn Tả dung cuống quýt rời đi bóng lưng, Lưu Hiệp cười cười. liền mở ra Linh Lung vũ bộ, nhảy lên mái hiên, dự định xem thật kỹ một chút náo nhiệt. thuận tiện cũng giải giải Hắc Sơn Chư Tặc có vài phần bản lĩnh, đem tới cũng dự tính hay lắm làm sao chiêu an đám người này.

Chỉ thấy kia Thiêu Soái Tôn Khinh từ Từu Lâu trung đi ra, nhìn đối diện nhân, chỉ thấy người kia một bộ bát hán giống như, lông mày cùng chòm râu nồng đậm giống như Cương Châm một dạng mặc dù chỉ có sáu thước thân cao, thân thể lại có thể trang bị Tôn Khinh hai cái có thừa.

Thiêu Soái Tôn Khinh ngược lại tiếng cười nói: "Ta tưởng là ai đến, nguyên lai là Lôi Công, sợ rằng này giọng, trừ Lôi Công ngoại cũng sẽ không có người khác!"

Thấy kia Lôi Công căm tức nhìn Tôn Khinh nói: "Chính là người làm tổn thương ta Tổng huynh đệ? phải biết ta Lôi Công nặng nhất nghĩa huynh đệ khi! nếu người nào thương huynh đệ của ta, ta nhất định không buông tha hẳn!"

Tôn Khinh cười ha ha: "Tiếng người Triệu Quận Lôi Công bao che là nổi danh, không nghĩ tới hôm nay gặp mặt, quả là như thế. không sai! người này chính là ta Tôn Khinh đánh."

Kia Lôi Công nhất thời sắc mặt hơi rét: "Người chính là Thiêu Soái Tôn Khinh?" Lôi Công hơi chậm chước nói: "Mặc dù, Thái Hành Sơn Tôn Thái đầu là nghĩa phụ của người, bất quá, người nếu đã thương huynh đệ của ta, nếu là không có cũng đủ lý do, ta nhất định không buông tha người!"

Tôn Khinh vẫn này, tiếp tục cười to, một bộ khinh thị đáng vẻ nói: "Không có gì, hẳn chọc ta! vốn nên chết! chẳng qua là ta không muốn bản tay mình!"

Lôi Công giận tím mặt: "Tôn Khinh tiểu nhi, khinh người quá đáng! tiếp ta một chùy!"

Lưu Hiệp nhìn cái đó Lôi Công, một cái tham trác thuật ném lên đi, thấy kia Lôi Công cũng có cao cấp võ tướng kỹ năng, ngược lại có vài phần bản lĩnh, Lưu Hiệp vừa nhìn về phía Dương cũng san cùng hạng Vũ Nhu hai cái phương hướng, gặp hai bên đều tại có nhiều thú vị xem cuộc chiến.

Lưu Hiệp cười cười, trận chiến này sợ rằng Lôi Công phải bị thua thiệt. hẳn liền không nữa xem cuộc chiến, một đường nhảy xuống mái hiên, bây giờ nếu giải thoát đi ra, mình cũng hẳn thật tốt dò tra một chút này Bành thành quốc tình hướng mới được. dứt lời, Lưu Hiệp liền cũng không chú ý đánh nhau đánh lộn vấn đề, vọt thẳng đến thành Quận trung tâm đi, đảo mắt liền biến mất ở đường phố.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 118: âm mưu phía sau

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Đang định Lưu Hiệp mới vừa rời đi, liền từ phía ngoài đoàn người đi ngang qua mấy người, mấy người kia đều là hán tử khỏe mạnh, mặc cũng không tục, một người trong đó nam tử bản muốn tiến vào trong đám người tiếp cận tham gia náo nhiệt, bất quá lập tức được người bên cạnh ngăn lại, vội vàng từ nơi này cách mở.

Lưu Hiệp một đường hướng Quận Thành trung ương phủ nha đi tới. dọc theo đường đi hỏi thăm hai lần, rốt cuộc đến Bành thành quốc Quận Thành trước phủ, bây giờ hay lại là ban ngày, Lưu Hiệp đang suy nghĩ làm sao có thể lẫn vào này Quận Thành trong phủ hỏi dò tình báo. bởi vì lúc này Quận Thành phủ vô luận là cửa trước hay lại là cửa sau đều có Hắc Sơn quân sĩ trú đóng. tương đối mà nói, cửa sau trú thủ quân sĩ muốn ít một chút, chỉ có hai cái, Trang Bị cũng cũng không tính đầy đủ hết.

Lưu Hiệp dự định chế tạo điểm hỗn loạn, đợi lính tuần tra sau khi đi, Lưu Hiệp xuất ra súng thuốc mê, đợi đi ngang qua hai người thời điểm trực tiếp cho bọn hán tử hai đòn. tiếp lấy thừa dịp hai người hôn mê, trực tiếp trì trạm long kiếm tiến lên đem hai người giải quyết hết. đem thi thể tồn rương thu nhập vòng tay trung.

Tiếp lấy liền nhập môn đi, lính tuần tra mỗi 10 năm phần Chung Hội tuần tra một vòng, nói cách khác này trong vòng mười lăm phút, không hội bị người phát hiện. đội 1 nhập môn liền thấy một cái bên trong phủ người làm bài đi tới bên này. Lưu Hiệp vội vàng tránh ở một bên. người làm tới gần nơi này một bên, Lưu Hiệp trực tiếp dùng súng thuốc mê đem mê đảo, tiếp lấy lập tức phá hán y phục mặc lên, chẳng qua là quần áo lớn một chút, Lưu Hiệp cất tay áo có thể vật áo, không quá dễ dàng bị phát hiện, liền thích hợp mặc vào.

Lưu Hiệp một đường hướng Nội Viện đi, nhưng khi Lưu Hiệp tại trên hành lang đi lúc, chợt thấy một người từ trước đình đi tới, Lưu Hiệp vội vàng thôi lui đến Trụ Từ mặt sau, trốn vào hán thị gác đêm mù trung. Lưu Hiệp cẩn thận từng li từng tí nhìn về phía người kia, đợi cẩn thận nhận người kia tương mạo lúc, Lưu Hiệp nhất thời sững sốt một chút.

Người này há chẳng phải là Hàn Xiêm? Lưu Hiệp lại nhìn kỹ một chút, quả nhiên là hán, Hàn Xiêm chính là Bạch Ba Nhị Dương Gia, ban đầu chính mình thả hán đi, không trở về Ký Châu đi, tới đây làm gì? chẳng lẽ hán đầu nhập vào Hắc Sơn quân?

Lưu Hiệp vội vàng cùng đi, hán tận lực cùng Hàn Xiêm giữ một khoảng cách, chỉ thấy Hàn Xiêm một đường đi vào chính điện.

Bành thành quốc Quận Thành phủ tương đối mà nói so với phổ thông Quận Thành còn hùng vĩ hơn nhiều chút, chia làm Ngoại Điện chính điện cùng Nội Điện, cách cục cùng Vương Thành tương tự, các dạng trang sức cùng kiến trúc cũng có thể khiến người ta tận tâm nhạc đạo một phen, cái này cũng phải thuộc về công Bành thành quốc Quốc chủ vô cùng xa xỉ vô cùng dục.

Lưu Hiệp từ bên cạnh cất vào, thấy chung quanh cũng không có lính gác Hắc Sơn quân, liền một đường tiến vào.

Lưu Hiệp đi về phía bên cửa sổ, tự khe hở đi vào trong nhìn. lại thấy bên trong chính điện chính có không ít người tụ tập ở trong đó uống rượu làm vui.

Có trắng nhọt diện hán tử ngồi ở đầu vị, hán ngồi bên cạnh một vị hắc bào nhân, dưới cờ đều là hình hình sắc sắc hán tử, trong đó có một người liền là trước kia cuốn lên bụi mù gián tiếp trợ giúp Lưu Hiệp chạy trốn Trương Bạch Kỳ.

Mọi người gặp Hàn Xiêm đi vào, đều tự đang uống rượu, không có một phản ứng đến hán, Hàn Xiêm từng bước từng bước nhìn sang, tiếp lấy hán bỗng nhiên động, trực tiếp đem một người trong đó bàn rượu lật, tiếp lấy lại đi về phía người kế tiếp. mọi người gặp Hàn Xiêm giống như phát như điên, tất cả đều giận dữ. đợi Hàn Xiêm tương lật người kế tiếp bàn lúc, người kia đột nhiên đứng lên, rút đao căm tức nhìn.

Lúc này, dẫn đầu cái đó bạch diện hán tử vội vàng đứng lên nói: "Đại Hồng Huru nô! đều là huynh đệ nhà mình, cắt không thể động đao thương gây gộc!"

Kia bạch diện hán tử vừa nhìn về phía Hàn Xiêm, tự uống một ly rượu nói: "Hàn Nhị Dương Gia, bây giờ làm sao như vậy có nhã hứng, đến nơi này của ta uống rượu!"

Hàn Xiêm rất là khinh thường nhìn mọi người, cuối cùng đưa mắt lần nữa đặt ở bạch diện hán tử trên người nói: "Chia rẽ, vĩnh viễn đừng nghĩ thành tức giận cái gì hậu!"

Bạch diện hán tử nghe hơi giận, ly rượu nặng nề để lên bàn nói: "Hàn Xiêm, ta cố niệm ta ngươi có Minh Ước, trước khi ngươi làm động tác nhỏ, làm cái gì Lục gia Hội Minh cũng liền a! bây giờ còn phải tới tào chúng ta nhã hứng, phải biết ta Bạch Nhiễm cũng không phải là cái gì dễ bóp nhuyễn đàn! này Bành Thành quốc nội, hay lại là chúng ta Hắc Sơn quân sĩ nói toán! ! không tới phiên ngươi cái này Bạch Ba quân Nhị Dương Gia tới chen miệng! !"

Hàn Xiêm nói: "Cho nên ta làm Hội Minh chỉ là muốn cảnh cáo ngươi, giữa chúng ta Minh Ước, vẫn tồn tại, không nên đem ta Hàn Xiêm làm khi đùa bỡn, ta đã đem Dương Phụng giáo trong tay ngươi, ngươi thì nên biết Thái Bình Yêu Thuật tin tức, bây giờ ngươi âm thầm, hoàn toàn đem ta Hàn Xiêm loại bỏ bên ngoài, chẳng lẽ là muốn nuốt một mình bảo tàng không được!"

Chỉ thấy kia Bạch Nhiễm nói: "Ta Bạch Nhiễm há là nói không giữ lời người, này Dương Phụng nếu là có Thái Bình Yêu Thuật ta Bạch Nhiễm há có thể đưa ngươi mặc kệ ngoài cửa? chuyện này ngươi nếu không tin có thể tự hỏi Trương Tiên Sinh!"

Lúc này Hàn Xiêm liền nhìn về phía một bên hắc bào nhân, lại thấy người kia đứng dậy phát ra một trận ha ha ha âm hiểm cười nói: "Hàn Xiêm đại soái làm khí, bây giờ từ Dương Phụng nơi đó quả thật không chiếm được Thái Bình Yêu Thuật tin tức. ngươi cũng nói, trước khi thời điểm, ngươi từng thấy

đến Dương Phụng đem Thái Bình Yếu Thuật thả trên người, bây giờ lại không tìm được. chúng ta cũng là không có cách nào!" kia hắc bào nhân cũng không để lại diện, chẳng qua là lời trong lời ngoài cất giấu ý tứ gì khác.

"Chẳng lẽ ngươi cho rằng là ta giấu hay sao?" Hàn Xiêm cả giận nói.

Lại thấy kia hắc bào nhân lại cười lên nói: "Tự nhiên không phải là hoài nghi Hàn đại soái, bắt quá ngô định đoán Thái Bình Yếu Thuật sợ rằng được Dương Phụng giấu ở một cái người bên cạnh trên người."

Hàn Xiêm nghe xong hơi suy tư nói: "Người bên cạnh? ngươi là nói người thân?" lúc này, hắc bổng nhiên nghĩ đến hai người, bắt quá lại lắc đầu: "Ta đã từng bay qua San nhi cùng chị dâu bọc, Tịnh không thấy có Thái Bình Yếu Thuật?"

Hắc bào nhân lắc đầu nói: "Thái Bình Yếu Thuật không nhất định phải đặt ở trong cái bọc, có thể giấu ở canh bí mật địa phương!"

Hàn Xiêm nghe một chút, nhất thời tốt như nhớ tới cái gì, thật giống như Dương Phụng tại tới nơi này đàm kết minh sự một ngày trước buổi tối đứng là đơn độc gặp qua Dương phu nhân và Dương cũng san một lần, trước hắc cùng Lý Nhạc mỗi người một ngã, liền gặp qua Dương cũng san, tuy nhiên lại không mang đến hắc cùng đi, hơn nữa cũng không có thấy Dương phu nhân bóng dáng. sợ rằng thật có khả năng tại trên người hai người, còn phải từ hai người kia trên người hạ thủ.

Hắc bào nhân nói: "Hàn đại soái, chúng ta cũng không có lừa dối ý ngươi, chẳng qua là ngươi lần này quả thật làm qua phân nhiều chút."

"Đây bắt quá là cho các ngươi trước khi tưởng hủy ước đoạn tuyệt ta Hàn Xiêm đường ra một chút xú thủ đoạn a! phải biết ta Hàn Xiêm cũng không phải là cái gì có thể tùy tiện lừa dối nhân!"

Bạch Nhiễm cùng Hàn Xiêm hai người cảm tức nhìn đối phương, nhưng là lại không có động thủ ý tứ.

Một bên Lưu Hiệp nghe được toàn bộ nói chuyện đi qua, nhất thời sắc mặt hơi rét. nguyên lai Dương Phụng bị bắt là cái này Hàn Xiêm âm mưu, không trách trước khi cảm giác là lạ.

Lưu Hiệp chậm rãi lui về phía sau, chuẩn bị rời đi, bây giờ thời gian cũng không còn nhiều lắm, sợ rằng Tuần Tra Đội muốn tới. nhưng là Lưu Hiệp vừa quay đầu lại, liền thấy 1 tên vệ binh đi tới đứng dịp thấy Lưu Hiệp cái phương hướng này. vốn là Lưu Hiệp nếu là như bình thường người làm một loại đứng cũng sẽ không bị phát hiện, không biết sao Lưu Hiệp còn giữ đang trộm nghe tư thái.

Vệ binh kia nhận một chút, nhất thời hét lớn: "Không được, có phục vụ! !"

Vệ binh 1 kêu, Lưu Hiệp lập tức nói thầm một tiếng không được, vội vàng hướng ra phía ngoài chạy đi, phòng chính nhân, nghe được vệ binh tiếng kêu, từng cái nhất thời đều ngồi dậy đi ra ngoài.

Có thể khi bọn hắc đi ra lúc, lại thấy Lưu Hiệp đã chạy đến đình Môn nơi. Hàn Xiêm nhìn một cái Lưu Hiệp bóng lưng, đột nhiên cảm giác được có chút quen thuộc, cái này chạy trốn tư thế, nhượng hắc chợt nhớ tới một người.

Hàn Xiêm nhất thời tiếng kêu: "Không được, sợ rằng có người tới cứu Dương Phụng! !"

Mọi người vừa nghe, nhất thời cảnh giác, kia hắc bào nhân cũng chạy đến, đợi hắc nhìn về phía cái hướng kia lúc, Lưu Hiệp đã chạy đi. hắc bào nhân đứng ở nơi đó từ chối cho ý kiến, tiếp lấy hắc thật giống như cũng nghĩ đến cái gì, lập tức hướng cái hướng kia cùng đi. chỉ để lại Bạch Nhiễm đám người phách người lập tức gia cô đối với Dương Phụng trông chừng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: lần thứ hai dạ thám

Bỏ trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

(cảm tạ Long chi cốc Ái Sĩ đạt đến, cùng đi lão khen thưởng cùng đánh giá)

Lưu Hiệp một đường bước nhanh hướng Quận Phủ ngoại chạy, bởi vì hắc đã cảm giác mặt sau có người đuổi sát chính mình. đợi Lưu Hiệp thoát ra Quận Phủ cửa sau, hướng hai bên nhìn một cái, gấp đã có một đường lính tuần tra hướng mình nơi này đi tới. Lưu Hiệp nào dám trì hoãn, lập tức bái một hướng khác chạy như điện. chính mình Linh Lung vũ bộ vẫn còn nguội xuống trạng thái, chỉ có thể dựa vào hắc hai chân tốc độ, cũng còn khá nơi này là

đường phố cuối hẻm, coi như đuổi theo nhân có Kinh Công, cũng không thể tùy tiện đuổi kịp chính mình. Đợi Lưu Hiệp từ một cái hồ đồng quẹo qua đi, lúc này cái đó hắc bào nhân vừa vịn từ cửa sau đuổi theo ra đến, thấy Lưu Hiệp bởi Ảnh Hậu, không khỏi suy tư một chút, đuổi đuổi sát theo.

Hắc bào nhân một đường theo Lưu Hiệp tung tích đuổi theo, mang tới một người khác trong ngõ hẻm thời điểm phát hiện hoàn toàn mất đi Lưu Hiệp tung tích. Chẳng qua là tại hắc bào nhân cảm giác, tốc độ của hắc bào nhân nhanh hơn Lưu Hiệp mới là, Lưu Hiệp không thể ngay lập tức sẽ biến mất. Trong ngõ hẻm để Nông Gia các thứ vật phẩm, cũng tương tự có hạt bắp cái cùng một ít thùng nước chậu nước loại đồ vật.

Hắc bào nhân nhìn những vật phẩm này, tựa hồ cảm giác Lưu Hiệp rất có thể giấu ở trong đó. Hắn đi về phía chậu nước bên cạnh, dùng nhánh cây khoi mào chậu nước nắp, phát hiện trong đó Tĩnh không có người nào. Tiếp lấy lại đi về phía hạ 1 cái địa phương, rút ra Thiết Kiếm tại hạt bắp cái trung loạn xen vào tức giận, đang định hắn phải tiếp tục lục soát thời điểm, hồ đồng ngay phía trước, vừa vịn có mấy bóng người xẹt qua, mấy người kia chính là lúc trước Tôn Kinh cùng Lôi Công tỷ đầu thời điểm, không xem mà rời đi mấy vị kia.

Đột nhiên, hắc bào nhân tựa hồ nhớ tới cái gì, trong mấy người kia thật giống như có hắc bào nhân quen biết. Tiếp lấy hắc bào nhân tùy tiện chém nhào mấy cái thùng gỗ, có phát hiện không nhân sau, lập tức bái bên kia chạy đi. Hắc bào nhân một đường đuổi theo đến đường lớn thượng, quả nhiên thấy mấy người kia, cẩn thận nhận chính mình quen thuộc người kia sau, lập tức theo gần đây lộ chạy về Quận Phủ.

Đợi hắc bào nhân vừa đi, trong ngõ hẻm một mặt phá lệ bóng loáng trên vách tường bỗng nhiên ánh sáng chợt lóe, vách tường bất ngờ không thấy, từ đó lộ ra ngoài ra một cái hồ đồng. Lưu Hiệp từ phía sau đi ra, nhìn cuối cùng không có Bình đuổi theo, không khỏi xoa một chút mồ hôi lạnh. Đứng xem là Thạch Đầu, nhưng là nhiều lần giúp hắn bận rộn. Không nghĩ tới lần này thật đúng là lừa đảo được.

Bây giờ có người nhận biết mình tựa không dễ làm, bản đến chính mình muốn làm một Gian Tế, nhưng nhân đem chính mình nhốt vào đại lao, từ đó tại trong đại lao tìm tới Dương Phụng tung tích, bây giờ bọn họ rất có thể bởi vì chính mình xuất hiện mà thay đổi Dương Phụng phương vị. Xem ra chính mình cũng phải ngoài ra dò xét một phen mới được.

Dương Phụng sở tại địa phương bọn họ nhất định sẽ gia tăng trông chừng cường độ, như vậy chính mình dựa theo cái phương hướng này tìm, liền có thể làm nhiều.

Quá lớn ước một giờ, Bành thành quốc trên đường phố nhất thời thật nhiều Hắc Sơn quân tuần vệ binh, bên trong thành đã phát sinh chừng mấy khởi bắt nhân sự cái, có không ít Hắc Sơn hán tử, bị cuốn vào trong đó vô tội bị bắt.

Lưu Hiệp nhàn nhã ngồi tại trên từ lâu nhìn xuống phía dưới, bất quá hắn có chút hoài nghi, những người đó nếu là phát hiện mình, vì sao không phải người bắt chính mình, lại lung bắt đều là trưởng thành hán tử? Chính hắn một thân hình nhân nhìn một cái chính là người thiếu niên. Chẳng lẽ những người này bắt không phải mình hay sao?

Suy nghĩ một chút, Lưu Hiệp cảm giác tựa hồ còn có chuyện gì là mình không biết, hắn bây giờ chỉ đợi ban đêm thời điểm, lần nữa đi Quận Thành phủ thám thính một lần mới được.

Một mực chờ đến bóng đêm hạ xuống, trăng sáng nhô lên cao đang lúc, kèm theo từ từ Thanh Phong, Lưu Hiệp một đường đi tới phủ nha trước đại môn.

Phủ nha trước đại môn lung la lung lay đi tới một người, người này sắc mặt đỏ thắm, nếu không phải nhìn hắn mùi rượu mùi phần, chỉ dựa vào đến này một thân Ngự Lâm Giáp giáp trụ, quần áo trắng áo lót, ngược lại tự mô tự dạng, có thể lừa gạt vài người. Lưu Hiệp từ bên cạnh nhìn một cái, phát hiện người này, chính là trước kia gặp qua Trương Bạch Kỳ.

Gặp này một thân mùi rượu, Lưu Hiệp cảm giác, tựa hồ chính mình lúc trước xâm nhập cũng không có quấy đến Bạch Nhiều từ tính. Hoặc có lẽ là cũng không có đem chính mình coi là chuyện to tát. Dù sao Bạch Nhiều đối với mình là không hiểu, lấy Lưu Hiệp xem người tiêu chuẩn cơ bản mà nói, Hàn Xiêm người như thế cá tính, hắn cũng sẽ không đem những gì mình biết tin tức hoàn toàn nói cho người khác biết, tính thể ngược lại đối với chính mình có lợi.

Chỉ thấy kia Trương Bạch Kỳ, lắc lắc đối với bên người quân sĩ chào hỏi, có thể là bởi vì hắn mùi rượu quá nặng, kia quân sĩ sắc mặt hiển nhiên không phải là quá tốt, nhưng là không biết sao biết hắn là Hà Nội thống lĩnh, liền cố nén đỡ hắn đến Mã biên.

Đợi đến Mã biên hắn lại đem cạnh Biên Quân sĩ đẩy ra, tựa hồ đang tỏ ý chính mình hoàn toàn không thành vấn đề, có thể lên ngựa. Đợi hắn đứng mấy lần, cũng không lên Mã đi, ngược lại thiếu chút nữa được hắn Bạch Mã đụng vào, kia quân sĩ nhanh lên đi nâng đỡ. Lại thấy kia Trương Bạch Kỳ giận dữ, rút ra roi ngựa đối với con ngựa kia rút ra vài roi từ. Con ngựa kia một trận hí. Nhưng là không biết sao giây cương khóa chặt, tránh thoát không đi. Roi ngựa ác liệt, cũng mang tới kia quân sĩ trên người.

Kia quân sĩ được mang ra khỏi mấy đạo cây khỏi liễu, cũng không để ý, trốn một bên, chỉ thấy Trương Bạch Kỳ nhục chí sau này, ngược lại không được Mã, xách roi ngựa chính mình đi.

Một hồi nữa, lại có mấy người đi ra, xem ra là tan tiệc. Lưu Hiệp nhìn xa xa rời đi Trương Bạch Kỳ, động linh cơ một cái, liền hướng đến tha phương hướng đuổi theo.

Trương Bạch Kỳ ở trên đường một thân một mình liền lầm nhảm hát vừa đi, rất là tự đắc, tự mình cầm lên roi ngựa còn mừng rỡ bính đáp, lại không chút nào phát hiện, đã sớm có người để mắt tới hắn.

Lưu Hiệp một đường đi theo Trương Bạch Kỳ phía sau, tiếp lấy một cước, đạp tới, trực tiếp đem không phản ứng kịp Trương Bạch Kỳ, đạp ngã xuống đất. Đột nhập lúc nào tới biến cố nhưng Trương Bạch Kỳ bắt mình sở dĩ. Đột nhiên một thùng nước gạo đối diện gọi xuống, còn mang theo điểm, công

đến lạnh như băng.

Trương Bạch Kỳ men rượu nhất thời thanh tỉnh một nửa, nhưng là lúc này, một cước lần nữa đạp ở trên thân thể hắn, hàn quang hắc kiếm đã rơi vào hắn giữa cổ. Trương Bạch Kỳ dù nói thế nào cũng là sinh tử trung một đường bỏ ra ngoài, trải qua mấy trận chiến sự, lập tức ý thức được chính mình tình cảnh, hắn muốn giãy giụa, không biết sao hắc sắc u quang đã vào thịt, hắn không dám động chút nào.

Hắn về phía trước nhìn một cái, lại thấy trước mặt là một cái mười bốn mười lăm tuổi người thiếu niên. Trương Bạch Kỳ không khỏi sững sờ, tiếp lấy cả lăm có chút không rõ nói: "Ngươi là bạn ngày người kia! !"

"Đúng vậy!" Lưu Hiệp cười kêu, tiếp lấy hắn tiếp tục đối với có chút thanh tỉnh Trương Bạch Kỳ nói: "Ta chỉ có mấy vấn đề muốn hỏi ngươi, chỉ cần ngươi thành thật trả lời ta, ta tự thả ngươi đi. nếu không phải có thể thành thật trả lời, chuỗi này lợi kiếm tự sẽ lập tức lọt vào ngươi cánh trong cổ!"

Trương Bạch Kỳ nhất thời sững sờ, chẳng qua hiện nay men rượu chính tức, ngược lại thật nhiều hắn từ huyết tính nói: "Muốn giết cứ giết, đừng mơ tưởng ở chỗ này của ta biết cái gì, phải biết ta Hà Nội hán tử đều không phải là thứ hèn nhát, cùng lắm mười tám năm sau, lại vừa là một cái hảo hán! !"

Lưu Hiệp gặp Trương Bạch Kỳ rất là ngán khí, ngược lại có chút kinh ngạc, Lưu Hiệp ngược lại cười nói: "Ngươi không sợ chết?"

"Tất nhiên không sợ!"

Lúc này Lưu Hiệp từ trong lòng ngực móc ra một viên thật dài đinh thép nói: "Nói cho ngươi biết, nếu như ta cái này cùng trường đinh từ ngươi tai trái xuyên qua tai phải, ngươi biết hội có kết quả gì sao? ngươi nào tương hội theo hai ngươi cái lỗ tai chảy ra, bởi vì không nghe được ngươi hội phá lệ thông khô, tiếp lấy ta sẽ đem ngươi con mắt đâm thủng, xuất ra cho chó ăn, đau đớn kịch liệt cùng đối với hắc ám sợ hãi sẽ để cho ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể, hơn nữa ta sẽ cắt lấy ngươi phía dưới mang đem vật kia, gọi ngươi lại cũng chơi đùa không nữa nhân. ngươi không phải nói mười tám năm sau lại vừa là một cái hảo hán sao? nói cho ngươi biết, ta nếu là cắt ngươi mạng đem, đào ngươi con mắt, đâm thủng ngươi lỗ tai. ngươi đòi sau khi xuất hiện trên đời hậu, cũng chưa có những thứ này, đến lúc đó, chính là là trời sinh hoạn quan! ! bị người uống tới kêu đi. phục vụ người khác. nha, ta ngược lại thật ra quên, ngươi còn khả năng Chuyển Sinh vì kỹ nữ, ngàn người kỵ vạn người sờ, được nam nhân Thân, được đã hán tử lấy hết quần áo ở trên thân thể ngươi sờ trèo. nha, đây chính là ngươi nói mười tám năm sau hảo hán?"

Kia Trương Bạch Kỳ nghe Lưu Hiệp một phen, nhất thời lộ vẻ xúc động, hắn trong ánh mắt mang theo chút sợ hãi nhìn về phía Lưu Hiệp nói: "Ngươi. . !"

Lưu Hiệp hài lòng đưa hắn kia về sợ hãi thu vào trong mắt liền nói: "Được rồi, bây giờ tới nói cho ta biết, các ngươi đem Dương Phụng nhốt ở đâu! ! ngươi có thể dùng cái tin tức này để đổi hồi, chính ngươi 1 song con mắt, "

Trương Bạch Kỳ nghe Lưu Hiệp âm lãnh giọng, nhất thời run lên, tiếp lấy theo đinh thép một chút xiu đến gần hắn cặp mắt, hắn rút cuộc bắt đầu giãy giụa sợ. cuối cùng không thể không chiều.

Lưu Hiệp rất hài lòng lấy được hắn sờ phải biết tin tức, tại xác nhận không có lầm chi hậu, Lưu Hiệp một đao đâm vào hắn cổ, kết quả tính mạng hắn. tiếp lấy đem thi thể tạm thời tồn vào tay vòng tay trung, sợ bị phát hiện.

Hắn một đường trở về lại phủ nha, xem lên trước mặt rất là hùng vĩ Quận Thành phủ, Lưu Hiệp biến ra một cái thang dài, rất nhanh liền vượt qua tường rào, bóng người lần nữa biến mất tại Quận Thành bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: đêm cứu Dương Phụng

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Mùa đông ban đêm, vốn yên lặng phi phàm, nhưng là không biết sao bây giờ Bành thành quốc Quận Thủ lại bị Hắc Sơn Chư Tặc chiếm lĩnh, Quận Thành nội ngược lại sáng sủa. có mấy cái say ngã đầu lĩnh gác, khởi ngã chông vó nương nhờ bên tường cũng không có người nâng đỡ. Lưu Hiệp dựa theo Trương Bạch Kỳ sờ tự thuật, đến Bành thành Quốc Phủ Thiên viện, ở nơi nào có một nơi ngục tối, bản là dùng để quan những thứ kia phạm sai lầm người làm, bây giờ lại dùng để giam giữ Dương Phụng.

Lưu Hiệp dự định trước không tới ngục tối nơi, ít nhất trước xem một chút Bạch Nhiễm bên kia làm sao làm tiếp định đoạt. Lưu Hiệp một đường đến bên trong đại sảnh, lại thấy trong nhà có không ít tại chỗ nằm nằm tướng quân, còn có mấy người vẫn ở chỗ cũ đối ẩm. đúng lúc này, Bạch Nhiễm được bốn người đỡ đi ra, lúc này Bạch Nhiễm đã uống say khướt. mà cái đó hắc bào nhân cùng sau lưng Bạch Nhiễm, Lưu Hiệp Tịnh không nhìn thấy Hàn Xiêm, Lưu Hiệp xa xa cùng tại phía sau bọn họ.

Một mực chờ Bạch Nhiễm được đưa vào bên trong nhà, bốn người kia cái đưa Bạch Nhiễm nhân liền thị đứng ở trước cửa, hắc bào nhân vào Bạch Nhiễm nhà. Lưu Hiệp núp ở Trụ Tử mặt sau, xuyên thấu qua cửa sổ khe hở, thấy hắc bào nhân tựa hồ đang Bạch Nhiễm trong phòng tìm cái gì, cuối cùng hắc bào nhân đưa mắt đặt ở Bạch Nhiễm bên cạnh một cái cặp thượng, đợi một hồi bay qua chỉ hậu, quả nhiên ở trong đó tìm tới một cái khóa lại hòm sắt nhỏ.

Chẳng qua là hắc bào nhân tựa hồ không có biện pháp mở ra cái rương kia, đứng lúc này, Bạch Nhiễm bỗng nhiên xoay mình đứng lên, hắc bào nhân cả kinh, vội vàng đem rương sắt từ bỏ vào, chỉ thấy Bạch Nhiễm nửa tỉnh nửa say đang lúc thấy hắc bào nhân, lại thấy Bạch Nhiễm từ nhìn chòng chọc hắc bào nhân, hắc bào nhân nhất thời đứng bất động ở nơi đó, Bạch Nhiễm đứng dậy chỉ hắc bào nhân, lung la lung lay hướng hắn đi tới. kia hắc bào nhân trong tay khẽ động, từ Lưu Hiệp cái phương hướng này, có thể thấy một đạo nhỏ bé không thể nhận ra hàn quang xuất hiện ở ông tay áo của hắn giữa.

Nhưng này lúc, Bạch Nhiễm chợt túy cười nói: "Trương Tiên Sinh! tới! cùng ta lại uống một ly!" dứt lời, liền hướng hắc bào nhân ôm đi, hắc bào nhân thật vất vả ôm Bạch Nhiễm, lại thấy Bạch Nhiễm như là thanh tỉnh, vừa tựa như là không tỉnh táo, hắn hồ nghi chỉ thấy, liền lạc~ cười khanh khách nói: "Bạch đương gia uống quá nhiều, hắn sớm đi nghỉ ngơi mới được."

Nhưng là lúc này, Bạch Nhiễm lại không tha thứ, hét lớn: "Người đâu a! mang Bản Soái trở về lại uống!" bên ngoài nhân nghe một chút, nhất thời đi vào bên trong nhà. bọn họ nhìn một chút hắc bào nhân, lại nhìn một chút Bạch Nhiễm, lại thấy Bạch Nhiễm lần nữa la âm lên: "Mang Bản Soái cùng Trương Tiên Sinh trở về lại uống! đem có thể uống cũng gọi thượng, tối nay ta nhất định với chúng tướng liên hoan! !"

Dứt lời Bạch Nhiễm liền ôm hắc bào nhân đi ra phía ngoài, hắc bào nhân hồi liếc mắt nhìn, nhưng bây giờ cũng không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là đi theo Bạch Nhiễm trở về nữa. hai người quân sĩ từ cạnh hộ tống, Bạch Nhiễm lại không muốn bọn họ đỡ, tự dựa vào hắc bào nhân đi về phía trước, có...khác hai người quân sĩ ngừng tay.

Mấy người ra tầm mắt chỉ hậu, Lưu Hiệp cân nhắc một phen, quyết định mạo hiểm, hắn một đường dựa vào nấc thang cùng Trụ Tử ngăn trở, đến gần hai cái canh giữ nhân, tiếp lấy súng thuốc mê lần nữa nắm trong tay, tự cấp hai người tới hai đòn chỉ hậu, đợi hai người hôn mê, Lưu Hiệp liền vượt qua ngũ mê man hai người, nhanh chóng tiến vào bên trong nhà, Lưu Hiệp một đường đi tới vừa rồi rương lớn bên cạnh, lúc này cái rương được kia hắc bào nhân lật rất loạn, Lưu Hiệp thấy cái đó hòm sắt nhỏ chỉ hậu, lập tức bỏ túi cũng không nhìn, thu nhập vòng tay chính giữa, tiếp lấy lại lật mở hòm từ, phát hiện trong rương cũng không có thể dùng vật.

Làm xong hết thấy các thứ này chỉ hậu, Lưu Hiệp liền nhanh chóng rời khỏi hiện trường, tiếp theo chính là giải cứu Dương Phụng sự, Lưu Hiệp vượt qua mọi người, một đường đoá đoá thềm thềm hướng Thiên viện đi.

Đội Lưu Hiệp tìm tới ngục tối nơi thời điểm, liền gặp trong đó lại chỉ có ba bốn cái quân sĩ canh giữ bên ngoài. Lưu Hiệp cảm giác tựa hồ có hơi kỳ hoặc, chỉ thấy kia ba bốn cái quân sĩ biểu tình cũng có chút mất tự nhiên. hắn cũng không có trực tiếp động tác, mà là mượn vật kiến trúc tránh ở một bên quan sát. từ nơi này chính dễ dàng ngục tối trên cửa sổ thấy nội thất cảnh tượng, chỉ thấy lúc này, ngục tối nội ngược lại ánh nến sáng sủa, chẳng qua là bên trong nhà tựa hồ tự tịch sâu, bảy người. đứng lúc có thể từ trong khe hở thấy một nơi trắng nõn eo, phía dưới lộ ra một khối Quốc Phú Tỷ Nữ quần áo trang sức, một người trong đó hán tử đang không ngừng bận rộn.

Lưu Hiệp ý thức được đám người này kết quả đang làm gì, xem ra đám súc sinh này thật là không có bỏ qua cho bất kỳ Bành thành Quốc Phú có thể lợi dụng tài nguyên, mỹ liền bị Bạch Nhiễm như vậy tướng quân mang đi, còn lại những thứ kia cũng không thể thoát khỏi may mắn.

Nhưng bây giờ cơ hội tốt như vậy, Lưu Hiệp có thể tuyệt đối không thể bỏ qua, liền khai Linh Lung vũ bộ vọt thẳng đi lên, như một luồng bụi mù, nhanh chóng đến gần ba người kia, còn không chờ ba người kia có phản ứng, lưỡi kiếm đã hôn thượng hán cổ. Lưu Hiệp chia ra cho ngã xuống ba người một cổ tiếp lực, nhưng ba người không đến nỗi trực tiếp tãi trên đất, gây ra động tĩnh gì, kinh động người bên trong. lúc này Lưu Hiệp có thể từ nơi này nghe được bên trong thô trọng tiếng hít thở cùng tiếng cười, hứng thú chính cao, không chút nào phát hiện bên ngoài người đã bị Lưu Hiệp làm thịt.

Lưu Hiệp xuất ra khỏi mê tự cửa sổ hướng trong nhà thổi một cái, đợi mấy phút nữa nhất thời, bên trong nhiều mấy tiếng ngã quy vang động, đợi hoàn toàn không có động tĩnh. Lưu Hiệp mở cửa tiến vào, một cổ Thanh Phong tràn vào, nhất thời đem vừa rồi khói mê thổi hết. chỉ thấy mấy một hán tử từ mộng tràn hán tử nằm trên đất đã ngất đi. đồng thời cái đó cơ hồ bị lấy hết nữ nhân cũng té xỉu ở trên bàn. cô gái kia đáng đáp Tịnh không đẹp, bất quá Lưu Hiệp cũng không có tâm tư nhìn hắn.

Chỉ thấy nội thất bên trong, liền có một nơi cửa sắt, trên cửa sắt có một nơi cửa sổ, bên trong một mảnh đen nhánh. Lưu Hiệp vào bên trong hồi mấy tiếng, bất quá cũng không có người ứng, Lưu Hiệp xuất ra dò dẫm tới vào bên trong chiếu chiếu, toàn gặp có 1 toàn thân người bọc Ma Bó, không nhìn ra tướng mạo nằm trên đất, tựa hồ cũng bị Lưu Hiệp khỏi mê mê đảo. Lưu Hiệp từ 1 tên vệ binh trên người lục soát ra một chuỗi chìa khóa, mở cửa ra, tiến vào bên trong cửa, ngục tối nội vô cùng âm lãnh, Lưu Hiệp cẩn thận từng li từng tí đi tới cái đó người khoác Ma Bó nhân bên cạnh, cẩn thận từng li từng tí vén lên Ma Bó, cẩn thận nhận một chút phát hiện người này ước chừng chừng bốn mươi tuổi, trên người cùng trên mặt có không ít vết máu.

Tiếp lấy Lưu Hiệp đem Ma Bó vén lên đến nơi cổ, bởi vì Dương cũng san từng nói qua, phụ thân hắn ở bên trái trên ngực vẫn qua một cái Huyết Hồ.

Lưu Hiệp nhìn một cái, quả nhiên có một con Huyết Hồ, chính là Dương Phụng không có sai! lúc này Dương Phụng đã bị mê choáng váng, Lưu Hiệp trực tiếp cho Dương Phụng bộ phó dưỡng khí, đem hôn mê Dương Phụng chuyên chở rương, thu tới tay vòng tay bên trong, bây giờ Lưu Hiệp đến khăn trương đi ra, tránh cho Dương Phụng tỉnh lại, bắt mình sơ đi, hái bình dưỡng khí từ trực tiếp chết ngộp tại thủ trực nội.

Có thể đứng lúc này, Lưu Hiệp mới vừa đi tới bên trong nhà, liền thấy ngoài cửa, lại nhiều vô số ánh lửa, đang lấp lánh trong ánh lửa, Lưu Hiệp thấy một cái người quen biết, bất ngờ chính là biến mất Hàn Xiêm giờ cây đuốc lạnh lùng nhìn mình chăm chăm, Lưu Hiệp lập tức ý thức được chính mình lại bị bao vây. mà lúc này chính có vô số tên lửa chỉ mình, nếu là mình có chút dị động, chắc hẳn lập tức sẽ bị xạ thành tổ ong vô về.

Lưu Hiệp trong lòng Ám than mình khinh thường tiến vào người khác bấy rập, dù sao ai đều không phải người ngu, xem ra hắn vẫn coi thường đám người

này.

Chỉ thấy Hàn Xiêm tay vung lên, đám kìa trì cung tên người liền nhanh chóng đến gần, Luru Hiệp đã không chút nào chạy trốn đường sống. Luru Hiệp thấy vậy, ngược lại cười nói: "Hàn Nhị Đương Gia thật là dễ mất Bá Hòa, lại phải nhiều người như vậy mai phục!"

"Vốn tưởng rằng có thể mò được lớn hơn Ngư, không nghĩ tới hôm nay lại chỉ bắt được người!" Hàn Xiêm lạnh lùng nói, tiếp lấy hướng bên cạnh tỏ ý, bên cạnh lập tức có người nắm sợi dây, chạy tới đem Luru Hiệp buộc lại, Luru Hiệp gặp có gần trăm người vây quanh chính mình, đem chung quanh đường ra ngăn đến nước chảy không lọt, cung tên súc thế đầy phát, chỉ cần một người buông tay ra, tin tưởng những người khác cũng sẽ lập tức kích xạ hướng mình. hơn nữa nơi đây lại là Thạch thể nhà, nóc nhà gạch nhuyền bột lau sạch nhà đá. liền chỉ có thể mặc cho người kia vững vàng trói chặt chính mình. lúc này, có một người vượt qua Luru Hiệp hướng ngực tới trông được xem, nhất thời sửng sò, liền quay đầu cả kinh nói: "Hàn Đương gia, Dương Phụng không thấy! !"

Kia Hàn Xiêm sửng sò, hần lập tức đi vào ngực tối trung, dùng cây đuốc chiếu sáng điều tra một phen, Tịnh không nhìn thấy bất kỳ địa đạo cùng những đường ra khác, nhưng là Dương Phụng lại cứ khẳng khẳng không gặp. hần lập tức đi về tới, cảm tức nhìn Luru Hiệp, mặc dù trong lòng biết này cái gì Bá Hòa công tử quý chủ ý nhiều, nhưng là lại làm sao cũng không nghĩ ra, Luru Hiệp là như thế nào đem Dương Phụng cứu đi.

"Nói! người đem Dương Phụng làm đi nơi nào?" kia Hàn Xiêm đóng chặt Luru Hiệp, trong tay rút ra một cái hàn quang đoản đao.

Luru Hiệp thấy vậy ngược lại nghi ngờ nói: "Dương Phụng? người không phải là cố ý bày mai phục tới bắt ta sao? bây giờ lại tìm đến ta muốn Dương Phụng xin lỗi, ta chỉ có thể nói, ta cũng vậy đi tới nơi này mới phát hiện Dương Phụng đã không ở nơi này."

Kia Hàn Xiêm lạnh lùng nhìn về phía Luru Hiệp nói: "Chớ cùng ta ra về! nói cho người biết, nếu người không nói thật, ta tự lập tức giết người!"

"Ta đi tới nơi này thời điểm Dương Phụng quả thật không thấy, người giết ta cũng không có lợi, ta ngược lại thật ra đề nghị người coi ta là con tin, cùng thủ hạ ta cùng Dương cũng san trao đổi người muốn tưởng muốn cái gì, có thể Dương Phụng cũng sẽ được xuất hiện cũng khó nói, như vậy người tài không lỗ!"

Hàn Xiêm hơi suy tư một phen: "Người ngược lại nhắc nhở ta, mạng người nhìn quả thật đáng tiền, bắt quá ta ngược lại hoài nghi, người tại sao phải nhắc nhở ta? ta cảm thấy cho ta bây giờ đến lượt giết người!"

Luru Hiệp nhìn thẳng Hàn Xiêm nói: "Đây chỉ là một tham sống sợ chết nhân, hy vọng giữ được mạng nhỏ mình mà không thể không đưa đề nghị a. người chẳng lẽ cho là, tại dưới loại tình huống này, ta còn có thể đùa hoa chiêu gì sao?"

Hàn Xiêm nhìn một chút Luru Hiệp, đi mấy cái, bây giờ Luru Hiệp còn có thể mạo hiểm đường sống, hần nhìn kỹ Hàn Xiêm động tác, nếu là Hàn Xiêm dự định giết hần, hần cũng chỉ có thể buông tay đánh một trận. nhưng là đúng lúc này, trong đêm tối Thành Nam phương hướng, bỗng nhiên nhiều một trận ánh lửa, bên trong thành bỗng nhiên tạo loạn, lại thấy xa xa chạy tới một người, thờ hồng học đối với Hàn Xiêm nói: "Hàn Đương gia, Nam Thành bỗng nhiên khởi lửa lớn! bây giờ Bạch Nhiêu đại soái đã chạy tới cứu viện, hần phân phó ta tốc độ tới gọi người 1 cùng với quá khứ!"

Hàn Xiêm nhìn một chút nam phương ánh lửa, cau mày một cái, người binh lính kia xem xem tình huống trước mắt, có chút bất minh sờ dĩ, không khỏi lui về phía sau hai bước.

Hàn Xiêm cũng không có trả lời ngay hần, mà là ngược lại nhìn về phía Luru Hiệp nói: "Người vừa rồi lời nói, quả thật đã động ta! bắt quá" Hàn Xiêm bỗng nhiên cười âm hiểm một tiếng một cước đá vào Luru Hiệp trên bụng, tiếp lấy tiến lên nhắc lên Luru Hiệp cảm nói: "Ta chính là nhìn người tiểu quý này không vừa mắt! !"

Đây là Luru Hiệp trọng sinh thứ nhất lần đầu tiên bị đánh, loại tư vị này chính là ở kiếp trước cũng không nhân đối với hần từng làm như thế. Hàn Xiêm một cước này rất nặng, Luru Hiệp ho khan kịch liệt mấy tiếng, thân thể không khỏi co rúc, nhưng hần hai mắt gắt gao trừng mắt về phía Hàn Xiêm nói: "Nếu là ta đi ra ngoài, mặc kệ người đang ở đâu, ta nhất định giết người! !"

"Ta nghĩ ta nên cho người cơ hội này, bởi vì người mệnh, có thể đổi cho ta tới có thể cạnh tranh Bá Thiên hạ tài sản! !" dứt lời, Hàn Xiêm cười ha ha. Hàn Xiêm nhìn một chút Luru Hiệp toàn thân cao thấp, tại Luru Hiệp cổ gặp phát hiện một khối Ngọc Bài, phía trên có khắc một cái hiệp Tự, chính là Vương Mỹ Nhân lưu lại. Hàn Xiêm đem Ngọc Bài duệ đi xuống, tiếp lấy nắm lấy Luru Hiệp tóc, đem Luru Hiệp quăng vào ngực tối trung, cử động này thật chọc giận Luru Hiệp, bắt quá hần cổ nén cũng không có có hành động.

Tiếp lấy có người đem thiết cửa tù vững vàng khóa lại, Hàn Xiêm nhìn bên trong cửa cười lạnh một tiếng nói: "Người này, có thể cho huynh đệ chúng ta đổi lấy công danh Lợi Lộc, các người càng tốt đẹp mắt thù, người, đi tìm cái biết hội họa tới. chúng ta muốn lấy người này làm vật thể chấp đổi lấy cá lớn!" tiếp lấy hần lại đem Ngọc Bài kín đáo đưa cho một người nói: "Năm khối ngọc này, mang mấy người thừa khoai mã tốc độ đến Lư Giang hoàn thành đi, liền nói, bọn họ Bá Hòa công tử được Hắc Sơn quân bắt. gọi bọn hần tốc độ mang 1 Vạn Kim, cùng với Dương cũng san hai mẹ con trước người tới lấy lại! ta cho bọn hần 10 ngày, mười ngày sau, nếu là không thấy được nhân, ta liền trực tiếp Sát tiểu tử này!"

Hần hung hăng trừng liếc mắt dưới đất nằm mấy cái ngực tốt cùng cô gái kia, trường kiếm trong tay, hướng về phía mấy người trái tim từng cái ghim vào, chỉ chờ một người sống. tiếp lấy liền dẫn cái đó người sống cùng vài người nhanh đi bên ngoài điều tra tình huống.

Chương 121: Mưu Nhân vì bản thân

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bên ngoài ánh lửa lóe lên, Lưu Hiệp giằng giằng dựa vách tường bò dậy, thông qua ngực tối cửa sổ nhỏ hướng ra phía ngoài xem, phát hiện ánh lửa không chút nào giảm, cái này Hàn Xiêm đối với mình ngược lại là coi trọng. khách khí diện ngăn đến tiêu chảy không thông, Môn lại bị khóa, Lưu Hiệp ngược lại không lo lắng, trong tay hắn hàn quang nhất thời thoáng qua, một cái ngân lượng trường kiếm trong nháy mắt đem Lưu Hiệp trên cổ tay gây thủng cắt đứt.

Tiếp đó, Lưu Hiệp toàn thân đều mở trời chi hậu, liền trực tiếp ngược lại, gọi ra một khối đá lớn, tướng môn từ bên trong chặn lại. Lưu Hiệp mở ra đèn pha, sắp tối trong lao chiếu sáng, vội vàng đem Dương Phụng thả ra, kiểm tra tình huống, bất quá gặp Dương Phụng cũng không có thanh tỉnh ý tứ, liền cho Dương Phụng lại ghim kim hơi thấp tề lượng thuốc ngủ, tiếp lấy lại đem hắn thu tay về vòng tay trung.

Lưu Hiệp bây giờ tạm thời cũng không có gì đặc biệt biện pháp tốt đi ra ngoài, phản ngược lại cũng không cuống cuống, hắn đem trước nắm hộp thiết lấy ra, này hộp thiết từ tứ phương phương, nhưng là toàn Trọng, tùy tiện không thể mở ra, hơn nữa hộp thiết khóa lại đầu nhìn cùng mình trạm long kiếm chất liệu có chút tương tự.

Nhưng là, đây đối với Lưu Hiệp mà nói, Tịnh không coi vào đâu. xen vào lúc trước xem võ hiệp trong tiểu thuyết khả năng xuất hiện tình trạng cân nhắc, hắn đưa lưng về phía hộp thiết mở miệng phương hướng, tay cầm Bách Ích Hồ nhận, hướng kia ổ khóa dùng sức xuống phía dưới 1 chân, kia ổ khóa nhất thời gây làm hai khúc, đón lấy, Lưu Hiệp cúi đầu xuống, dùng kiếm cẩn thận từng li từng tí đem hộp thiết gạt mở, cũng không phát hiện trong hộp sắt có cái gì cơ quan, Lưu Hiệp này tài yên tâm lại.

Chẳng qua là khi Lưu Hiệp đến gần hộp thiết lúc, bỗng nhiên thật nhiều không khỏi cảm giác, hắn cảm giác tựa hồ trong bụng hơi ngứa ngáy, chính mình trung vật phẩm lấy ra, trong đó có một quyển Tàn Quyển cuộn da dê, mở đầu dùng Cổ Đãi Thư viết Thái Bình Yêu Thuật mấy chữ, tiếp lấy bên trong còn có một chuỗi quả mứt chia khóa vàng cùng một khối bàn tay Đại Ngọc giống như. Lưu Hiệp cầm lên khối này Ngọc Tượng, phát hiện khối ngọc này vào tay chỉ hậu có nhân nhát ảm áp cảm giác, loại này vào tay cảm giác so với lam điền ngọc muốn sâu hơn, một loại hấp dẫn lẫn nhau cảm giác tại Lưu Hiệp trong đầu xuất hiện. lúc này, vòng tay sáng lên, Ngọc Tượng nhất thời được thu nhập trong đó, đón lấy, Lưu Hiệp bất ngờ phát hiện, chính mình ấn nút đầu mỗi chính nhiệm vụ rút cuộc lại hoàn thành 5%, đạt được một trăm ngàn hối đoái.

Đúng lúc này, hắn càng phát ra cảm thấy trong bụng ngứa ngáy mãnh liệt, mà trong bụng ngứa ngáy vị trí, đột nhiên nhượng Lưu Hiệp ý thức được một chuyện, mau ngồi xuống dọn xong luyện công tư thế, chính mình khi tức đã như Giang Hà một loại tại cộ rửa vùng đan điền Bích Lũy, bởi vì khi tức vượt gửi càng nhiều, từ khi trùng Huyết Đạo chính là đại huyết, mà trở về nói hẹp, hai phe quanh co đè ép, đưa đến khi trùng khi tức càng ngày càng nhiều. trước khi được Hàn Xiêm đập một cước, vừa vặn đập phải trở về phụ cận, đưa đến Huyết Đạo cùng huyết mạch tím bầm bế tắc, Lưu Hiệp bây giờ còn có hơi đau đớn, chỉ là như vậy thứ nhất càng kịch Lưu Hiệp nguy cơ. Lưu Hiệp chỉ có thể vội vàng vận khí, toàn lực đánh vào Đan Điền Huyết Đạo, chính là thời kỳ mấu chốt, nếu không phải có thể đuổi kịp lúc mở lại Đan Điền lời nói, kia khi trùng khi tức càng ngày càng nhiều, cuối cùng sẽ có nổ tung nguy hiểm!

Lưu Hiệp thật là hận xuyên thấu qua Hàn Xiêm 8 đời tổ tông, nếu là bây giờ không thể mở lại Huyết Đạo, Lưu Hiệp thành quỷ cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn. hắn thu thúc tâm thần, toàn lực đặt ở trùng huyết bên trong.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hắc trong lao Cách Rayane tĩnh. nhưng là bây giờ bên ngoài nhưng là náo loạn tung trời. trong thành khắp nơi ánh lửa nổi lên bốn phía, không biết từ nơi đó tới một bang bộ đội, ở trong thành bày Nội Ứng, đêm tối bỗng nhiên thừa dịp Hàn Xiêm Bạch Nhiều cứu hỏa lúc, tại thành bắc phát động tập kích bất ngờ, khai thành bắc cửa sau, những bộ đội này item hoàn mỹ, chiến sĩ chiến tướng kiêu dũng, đạt tới cận 2000 người. này 2000 người, đến trong thành vô luận gặp phải người nào, chính là chém, bây giờ đã chém mười ngàn tên Hắc Sơn quân sĩ.

Nhưng là dù cho như thế, tin tức không có một chút truyền tới Bạch Nhiều cùng Hàn Xiêm trong tai, trước mặt lửa lớn vừa mới tắt, liền có ngoài ra một nơi cháy, đội cứu hai nơi Hỏa chỉ sau mọi người mới cảm giác được không đúng địa phương.

Cái đó hắc bào nhân theo sát tại Bạch Nhiều cùng Hàn Xiêm mặt sau, hắn nhìn về phía Bạch Nhiều cảm giác có chút không được tự nhiên, bởi vì lúc trước, Bạch Nhiều vốn là say không còn biết gì, hắc bào nhân mới dám nhân cơ hội này đem trong rương sắt đồ vật thu vào tay, nhưng là sau đó Bạch Nhiều tỉnh, vẫn là say rượu, nhưng đợi nghe được giật lên chi hậu, chợt giải rượu đi ra dẫn người cứu hỏa, tựa hồ quá mức kỳ hoặc.

Hắc bào nhân tựa hồ nhớ tới cái gì, vì vậy thừa dịp Bạch Nhiều cùng Hàn Xiêm đám người mang loạn, nhanh chóng ẩn vào đến trong bóng tối, một đường hướng Bành thành Quốc Phủ hồi chạy.

Hắc bào nhân vừa đi, Bạch Nhiều liền hung hăng trừng liếc mắt hắc bào nhân phương hướng, lạnh rên một tiếng. Bạch Nhiều mỉm cười đối với Hàn Xiêm nói: "Bạch Nhiều có một số việc, trước phải hành một bước! bên này tự làm phiền Hàn đại soái!"

Hàn Xiêm kỳ quái liếc mắt nhìn Bạch Nhiều, gật đầu một cái, Bạch Nhiều một đường hướng hắc bào nhân phương hướng đuổi theo, thô cuống có lực thủ lúc này đã vượt lên bên hông hắn chuỗi kiếm.

Hắc bào nhân trở lại Bành Thành Quốc Phủ, nhanh chóng chạy về phía Bạch Nhiều trước khi căn phòng, gặp bây giờ Bành thành Quốc Phủ, có thể bị kêu đã đều đi cứu hỏa, còn lại đều là túy ngã xuống đất kêu cũng không gọi tỉnh. hắc bào nhân một đường không thụ đến bất kỳ ngăn trở nào. hần đi tới Bạch Nhiều căn phòng.

Đội hần tiến vào Bạch Nhiều căn phòng liền lập tức trùng này cái đó rương sắt mà đi. nhưng khi hần lật nửa ngày trời sau, bất ngờ phát hiện rương sắt từ lại không thấy.

Hắc bào nhân lập tức ý thức được cái gì, hần vội vàng xoay đầu lại, lại thấy Bạch Nhiều đã xuất hiện ở cửa, hai mắt đang ờ ờ lăm lăm nhìn hần. hắc bào nhân nhất thời sững sốt một chút.

"Bạch đương gia! !"

Bạch Nhiều cười lạnh nói: "Không biết Trương Tiên Sinh, đi tới phòng ta, lật ta cái rương ý muốn như thế nào a!"

Hắc bào nhân thanh âm mang theo nhàn nhạt khàn khàn nói: "Ngươi đã sớm biết ta muốn có được vật kia, trước ngươi say rượu là trang!"

Bạch Nhiều nói: "Trương Tiên Sinh, ta vốn định cho ngươi mặt mũi diện, cùng ngươi chia đều, không muốn cùng ngươi làm dữ, dù sao chỉ có ngươi biết như Hà Chân chính mở ra bảo tàng phương pháp. nhưng là không biết sao, ta cho ngươi mặt mũi ngươi không muốn, lại tưởng lập đi lập lại nhiều lần tới trộm ta đồ vật. phải biết ngươi tham lam, hôm nay liền muốn tống táng mạng ngươi! !"

"Ngươi giết ta, tự vĩnh viễn sẽ không biết chân chính bảo tàng tại cái gì địa phương, cũng sẽ không biết mở ra bảo tàng phương pháp. huống chi một cái khác quyền mấu chốt Thái Bình Yếu Thuật, ta đã giấu. ngươi thì không cách nào tìm tới!"

Bạch Nhiều lại hoàn toàn thất vọng: "Bảo tàng? ta là tin tưởng có bảo tàng, bất quá ta sẽ không đem ta toàn bộ hoàn toàn đánh cược tại loại này không sờ tới bờ bến trong chuyện. ngươi vốn là chẳng qua là ta đem Hắc Sơn Chư Quân tụ tập lại công cụ thôi, không biết sao cái đó Hàn Xiêm bỗng nhiên nhúng tay, phá hư ta kế hoạch. bất quá cũng không liên quan, Hắc Sơn quân là cái thứ gì, từ khi Trương Yến sau khi chết, ta cũng biết, đám này vô dụng Nông Gia quân cùng ô hợp chi chúng, căn bản là không có cách cùng chân chính triều đình lực lượng đối nghịch, chỉ có bị triều đình phong thưởng, tài có thể chân chính lấy được hợp pháp đất phong, chỉ cần có đất phong, là có thể khuếch trương Trương Quân đội, cũng không cần tại đông chạy tây tránh chẳng qua là nằm ở trong núi. cho nên ta tin tưởng hội có một người khác cho ta cạnh đại bảo thù!"

"Ngươi câu kết người ngoài? bên trong thành hóa là ngươi bán ! !!" hắc bào nhân nhất thời sững sốt một chút.

"Không sai! Trương Tiên Sinh quả nhiên là người thông minh. vốn là ta có hai cái có thể bỏ cho dựa vào mục tiêu, một là Nam Dương Viên Thuật, còn có gần đây tại Trần Lưu ẩn núp Tào Tháo! không biết sao Nam Dương Viên Thuật thẳng góc kia mũi lại xem thường chúng ta mọi người, đem ta Tín Sứ giết chết, không muốn cho ta hướng Hán Triều tiến cử! mà thế lực yếu hơn Tào Tháo lại nguyện ý. bất quá ta không quan tâm, chỉ cần hần có thể cho ta ta cần, ta sẽ không để ý đem đám này Hắc Sơn ô hợp chi chúng bán cho Tào Tháo! dù sao Tào Tháo cũng là từng theo hầu đại tướng quân Hà Tiến nhân, là chính thức triều đình phong quan, có thể dẫn ta dâng thư tiến cử! ! chỉ cần ta có chân chính triều đình phong thưởng, sau này làm chuyện gì, đều là chính nghĩa chi sĩ, không còn có người dám làm nhiều ta! !"

Hắc bào nhân vẫn này không khỏi cười khan nói: "Không nghĩ tới thật thà đắc nhân tâm Bạch đại soái, lại cũng có như thế tâm kế!"

"Như nhau! nếu không có bức này tâm tư, cũng không thể làm được như thế vị trí. vốn là ta nghĩ rằng quyền thế và tiền tài khác biệt kiếm. chẳng qua là không nghĩ tới ngươi không cho ta cơ hội này, ta chỉ có thể giải quyết ngươi! bây giờ ta đã bắt được Bành thành quốc toàn bộ tài sản, cũng cũng đủ ta thành lập thế lực."

Hắc bào nhân, ặc~ cười khanh khách, Bạch Nhiều vẫn này cảm thấy hơi nghi ngờ. chỉ thấy hắc bào nhân bỗng nhiên hướng Bạch Nhiều xông lại.

Bạch Nhiều sững sốt một chút lại không nghĩ rằng hắc bào nhân đột nhiên như thế, nhưng là luân vô lực, Bạch Nhiều vẫn có tuyệt đối tự tin.

Hần một kiếm nhanh chóng hướng hắc bào nhân đâm tới, trường kiếm nhắm thẳng vào hắc bào nhân bụng xuyên vào. lại thấy hắc bào nhân không có chút nào ngăn trở. nhưng khi Bạch Nhiều trường kiếm cắm vào thời điểm tài phát hiện mình phảng phất đâm tới không chịu lực địa phương, chỉ thấy trước mặt Hắc Bào bỗng nhiên vén lật lên, Bạch Nhiều vội vàng huy kiếm chém lung tung một trận, kia Hắc Bào nhất thời hóa thành vài vụn mảnh nhỏ. nhưng khi miếng vải rơi xuống đất lúc, áo choàng nội nhân cũng đã vòng qua hần chạy trốn.

Bạch Nhiều 1 Kiếm Kích bắn qua, tuy nhiên lại từ người kia bên người xẹt qua, người kia bước nhanh hơn, nhanh chóng biến mất trong bóng đêm. Bạch Nhiều thấy vậy biết không cách nào đuổi kịp, liền quay lại bước chân nhìn mình rương gỗ, lại kinh ngạc phát hiện cái đó hộp thiết lại không có. Bạch Nhiều sững sờ, vừa rồi rõ ràng không nhìn thấy kia hắc bào nhân cầm hộp sắt, bất quá hần bây giờ cũng không quá chắc chắn. nhưng là hộp thiết ném đúng là sự thật. hơn nữa trừ hắc bào nhân ra không người nào dám tiến vào hần Bạch Nhiều nhà! !

Bạch Nhiều nặng nề rên một tiếng, một cước đá vào trên rương gỗ, rương gỗ nhất thời mặt gỗ tung tóe, vỡ vụn ra.

Chương 122: chiếm đoạt thân thể

Bốn trâm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Có địch nhân đánh lên ban đêm! ! nhanh cứu viện! !" trong đêm tối bỗng nhiên vang lên một người tiếng hô, người kia một mực bái Hàn Xiêm bên kia chạy đi, Hàn Xiêm nghe một chút, nhất thời vì lãng, trực tiếp bắt kia chạy tới người cổ áo hét: "Người nào dám đánh tôi, chẳng phải biết ta Hắc Sơn quân một trăm ngàn trú đóng Bành Thành, ngươi thẹn thùng muốn nói loạn!"

Kia chạy tới nhân, mặt hốt hoảng, vội vàng nói: "Tiểu thật là không biết, chẳng qua là có một đám Sát Thần, bỗng nhiên từ Bắc Thành chạy tới, gặp kẻ nào giết kẻ đó, ngộ phát hiện chỉ hậu tựu lập tức tới báo cáo. nào dám chút nào trì hoãn!"

Hàn Xiêm nghe một chút, nhất thời suy tư: "Chẳng lẽ là tới cứu Bá Hòa tiểu tử kia?" nhưng là nghĩ đến trước khi Bạch Nhiễm cử động, Hàn Xiêm cũng cảm thấy có chút khác thường.

Không giờ Tịnh Hóa ánh sáng chiếu đến hán mặt mũi, Hàn Xiêm suy nghĩ một trận, vẫn cảm thấy không thể mạo hiểm. vì vậy liền lập tức phân phó nhân tụ tập bộ đội, chuẩn bị đối phó bất thành linh đánh lên ban đêm, mà chính hán mang theo bên người vài trăm người vội vàng hướng Bành thành Quốc Phủ chạy tới.

Mọi người trong nháy mắt liền đến Bành thành Quốc Phủ, Hàn Xiêm phái mấy người ngừng tay, chờ đợi viện quân đến, chính hán cùng còn lại nhân 1 chạy tới xa xôi. đội Hàn Xiêm thấy Thiên viện trú đóng nhân vẫn còn đang nơi nào, Tịnh không có bất kỳ hốt hoảng, này tài yên tâm lại. bất quá hán quyết định hay lại là vào xem một chút.

Hàn Xiêm một đường đi tới nội thất từ song sắt hướng trong đó xem, vẫn là đen kịt một màu, Hàn Xiêm vội vàng tìm đến cây đuốc, nhưng nhìn đến cảnh tượng trước mắt nhất thời sững sốt, bởi vì lúc này thiên song lại bị Thạch Đầu toàn bộ chặn lại. Hàn Xiêm trong lòng tất cả đều là nghi ngờ, vì vậy lập tức phái người trì cung tên canh kỹ cửa, phái người mở cửa tiến vào, đem sau khi mở cửa, bên trong cửa lại là một bức tường đá.

Hàn Xiêm dùng sức thôi mấy cái, phát hiện vẫn không nhúc nhích, Hàn Xiêm nhất thời sững sốt, mỗi lần có kia tên tiểu quý tại thời điểm, kỳ hoặc sự tình tổng sẽ phát sinh, Hàn Xiêm lập tức hỏi bên người sĩ Binh Đạo: "Đây là chuyện gì xảy ra?"

Bên cạnh binh lính cũng là bất minh sờ dĩ, nghi ngờ nói: "Chúng ta đều ở đây chờ đợi, này chúng ta thật không biết! !"

Hàn Xiêm nhìn một chút bên người nhân, chỉ mấy cái phân phó nói: "Các ngươi thử một chút có thể hay không mở ra đá này tường!"

Mấy người làm một trận, vô luận là thương châm chùy tạp thủ thời, đều không làm nên chuyện gì. Hàn Xiêm thử nghe một chút trong đó động tĩnh, phát hiện bên trong một mảnh tĩnh lặng, hán trong lúc nhất thời cảm thấy rất mờ mịt, này Bá Hòa tiểu quý là như thế nào làm được? cũng quá mức với không thể tưởng tượng nổi.

Hàn Xiêm trong lòng nhất thời trầm xuống, sợ rằng bây giờ, này Bá Hòa đã sớm chạy, tiếp lấy hán không giải thích được chột nhứ tới Lư Hiệp nói tới

"Nếu là đi ra ngoài, ta nhất định giết ngươi! !".

Hàn Xiêm trái tim dâng lên nhân nhậ lãnh ý, bất quá hán vẫn lắc đầu một cái, coi như là tiểu tử kia đi ra, bây giờ tại Hắc Sơn quân, có gần mười ngàn nhân nghe hán dẫn, đồng thời hán quan hệ lại cùng Thượng Đẳng đẳng địa đương gia tốt lắm, tiểu quý kia làm sao có thể giết hán.

Tối nay toàn bộ phát sinh sự, cũng để cho Hàn Xiêm cảm thấy có cái gì không đúng, hán lập tức cùng mang theo tới mấy người đi ra ngoài. lúc này Quốc Phủ trước, đã tụ tập mấy ngàn quân sĩ. trực giác nhượng Hàn Xiêm cảm thấy hán lập tức rút lui cách nơi này, bây giờ Bạch Nhiễm cùng kia Trương Tiên Sinh đều vô hình biến mất, đêm này muộn Bành thành quốc Quận phảng Phật Tượng một con dã thú, chiếm đoạt lần lượt nhân, nếu như hán tiếp tục lưu lại nơi này, chỉ sợ hán cũng sẽ bị cắn nuốt hết.

Nhưng là Hàn Xiêm cũng không biết, lúc này Lư Hiệp lại như cũ đợi ở đó một Tiểu Hắc Ốc trung. chỉ thấy Lư Hiệp thân Thượng Thanh ánh sáng lưu chuyển, hắc bên trong nhà mặc dù Âm Hàn, nhưng hán nhưng là mặt đầy mồ hôi hột.

"Chỉ thiếu một chút điểm, chỉ thiếu một chút điểm! !" Lư Hiệp trong lòng liều mạng giãy giụa nói, lúc này khí trùng nơi khí tức đã cơ hồ muốn đông đặc, hán chỉ cảm thấy trong bụng không nói ra căng đau, lần này hán thật đang cảm giác đến nguy cơ đến.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tại Lư Hiệp cố ý, phảng phất một phút đều cảm giác được như vậy rất dài, nhưng là hán giữ vững vô số như vậy một phút, vừa được hán đã không biết hán giữ vững bao lâu. ngay tại Lư Hiệp cơ hồ giữ vững không nên buông tha thời điểm, lúc này vùng đan điền bỗng nhiên nhiều một tia vết rách.

Một loại cảm giác tê dại trong nháy mắt nhuộm khắp Lư Hiệp bụng, những khí tức kia giống như nước sông đánh vào để đập một dạng từ những thứ kia mảnh nhỏ khe nhỏ trung một chút xúi tiết lộ đến trong đan điền, tiếp lấy buột miệng càng ngày càng lớn, khe hở vượt chống đỡ càng lớn. cuối cùng

giống như tiết hồng một loại phún ra ngoài, phần này thống khổ chỉ hậu đột nhập kỳ tới tuyệt vời cảm giác thư thích thấy, nhưng Luru Hiệp cơ hồ không thể tự thoát ra được.

Khí tức hoàn toàn phun trào hướng Đan Điền, Luru Hiệp Đệ Tam Tầng rốt cuộc đột phá!

Vòng tay vang lên liên tiếp nhẹ vang lên.

"Chúc mừng người sử dụng, thần công đạt tới Đệ Tam Tầng, đại biểu tự do sử dụng hời hợt vòng tay bắt đầu, vòng tay tự động mở ra thứ ba Logo chiếm đoạt, đạt được kỹ năng căn bản khí quán Trường Hồng (cao cấp) bổ sung thêm kỹ năng thu về (Sơ Giai):

Mở ra thu về kỹ năng, trong vòng một canh giờ huyền hóa thành chiếm đoạt thân thể. có thể làm cho thủ tiếp xúc đến không phải sinh mệnh không những thủ vật chất hời thu tới tay vòng tay trung hóa thành hời đoái giá trị, thu về giá cả chính là vật phẩm bản thân giá cả 5%. thuộc quyền thu về hời đoái giá trị, có thu về hời đoái chuyên mục, chỉ có thể dùng cho sinh sản tượng dùng loại hời đoái, không cách nào hời đoái vũ khí. thời gian cold-down, nửa ngày."

"Chúc mừng người sử dụng, ngài thần công đạt tới Đệ Tam Tầng, từ nay ngài có thể vượt qua cấp thứ nhất hướng giai đoạn thứ hai bước vào. từ nay trừ nhiệm vụ cùng mỗi ngày bình thường hời đoái giá trị tăng trưởng ra, hệ thống đem không làm hời đoái giá trị khen thưởng, ngài có thể tại ba cái mặt tiếp xúc trung tuyển chọn một cái diễn sinh active skill vì đó thăng cấp."

Tiếp lấy Luru Hiệp trước mặt, lập tức xuất hiện ba cái có thể tuyển chọn tuyển hạng, thứ nhất mặt tiếp xúc loạn Võ, căn cơ vững chắc (cao cấp), đại lực (trung cấp), cái thứ 2 mặt tiếp xúc nhanh trí, căn cốt nhẹ nhàng (cao cấp) Linh Lung vũ bộ (trung cấp), cái thứ 3 mặt tiếp xúc chiếm đoạt, khí quán Trường Hồng (cao cấp) thu về (Sơ Giai).

Luru Hiệp không khỏi kinh ngạc, bây giờ luyện thành Đệ Tam Tầng rốt cuộc lại nhiều mặt tiếp xúc, nhiều 100 đạo cụ lan đồng thời, còn nhiều hơn cái kỹ năng, hơn nữa còn là thu về kỹ năng, nói như vậy, sau này mình hời đoái giá trị rốt cuộc có thể ra sức dùng, chẳng qua là thu về giá cả thật sự là quá đen, chỉ có 5%, bất quá này cũng không tệ, Lượng Biến sinh ra chất biến, sau này dựa vào thu phế phẩm cũng có thể làm giàu, cho dù không thể tiến hành vũ khí hời đoái, kia cũng rất mạnh.

Bất quá không biết nếu để cho thu về kỹ năng tăng lên đẳng cấp lời nói, hời đề cao bao nhiêu tỉ lệ phần trăm. nếu là chỉ nhắc tới người cao 1%, đã biết thứ tự lộ ra không quá đáng, nếu để cho đại lực thăng cấp, khả năng thăng cấp làm cao cấp kỹ năng, nhưng là đại lực kỹ năng này, đối với chính mình chỗ dùng không có như vậy mấu chốt. mà ngược lại Linh Lung vũ bộ ngược lại đối với chính mình đặc biệt trọng yếu, vô luận là chạy trốn bảo vệ tánh mạng, sát nhân, đều phá lệ có hiệu quả, nếu như thăng cấp Linh Lung vũ bộ, một mặt có thể thăng cấp thời gian cold-down, mặt khác cũng có thể tăng lên hiệu quả. cân nhắc lý do, Luru Hiệp quyết định tăng lên Linh Lung vũ bộ hiệu quả.

Lúc này, vòng tay thanh âm nhắc nhở vang lên lần nữa: "Chúc mừng ngài thân ái người sử dụng, ngài nhanh trí mặt tiếp xúc kỹ năng Linh Lung vũ bộ tăng lên đẳng cấp, thăng cấp làm cao cấp, đề cao tốc độ hai thành, thời gian kéo dài là mười lăm phút, thời gian cold-down 40 phút."

Bây giờ vòng tay kinh nghiệm độ, cũng bởi vì chính mình đẳng cấp tăng lên mà đề cao đến 99% điểm 5, phỏng chừng chỉ cần có mấy cá cấp bậc lên chức cấp bảo thạch vì vòng tay tăng level, thì có thể làm cho vòng tay lần nữa tăng lên tới thế giới cấp, đến lúc đó, cho dù thu về hời đoái giá trị không thể dùng để hời đoái vũ khí, Luru Hiệp cũng có thể hời đoái ra cực kỳ ra sức đồ vật.

Luru Hiệp mang theo tí ti hưng phấn, hần đứng dậy, cảm giác thân thể phá lệ nhẹ nhàng, hơn nữa cất bước giơ tay lên chỉ thấy phảng phất đều có một cỗ phá lệ khí lực trợ giúp chính mình. hơn nữa hần không kịp chờ đợi tưởng kiểm tra kỹ năng có thể sử dụng hiệu quả, Luru Hiệp cười hắc hắc, mở ra thu về kỹ năng, nhất thời Luru Hiệp trên tay dâng lên nhàn nhạt màu u lam. Luru Hiệp trực tiếp sờ về phía sau lưng vách tường, nhất thời trước mặt Thạch Bích được móc sạch đường kính làm một gao bát quy tắc lỗ lớn, trên vách tường nhất thời nhiều Dodge đặc biệt công hình vòm. cùng lúc đó, vòng tay nội, dưới góc phải hời đoái giá trị biểu hiện lan góc trên bên phải bữa trước lúc nhiều phá lệ hình vuông bọt khí khung, hời đoái giá trị lập tức gia tăng mười mấy điểm. dù sao Luru Hiệp thu về chính là phổ thông hòn đá, cho nên vòng tay liền dựa theo phổ thông hòn đá giá trị 5% cấp cho thu về.

Bây giờ Luru Hiệp bình thường hời đoái giá trị cộng thêm này hai lần nhiệm vụ được tổng cộng 43 vạn, mà thu về hời đoái có mười mấy điểm.

Này chiếm đoạt thu về năng lực tốt biến thái, Luru Hiệp tự mình cảm khái một phen, thừa dịp thời gian Thượng chưa kết thúc, Luru Hiệp bắt đầu vô hạn thu về chi lộ, vô luận là nôi chén gáo chậu, vách tường nóc nhà, gạch ngói tường đất đều trở thành Luru Hiệp thu về đối tượng. đi qua cận một giờ điên cuồng chiếm đoạt, Luru Hiệp sờ tại địa phương tròn 50 mét cơ hồ trên mặt nôi có thể sắp xếp cái gì đã không thấy được. hơn nữa mặt đất cũng bị Luru Hiệp móc ra mấy cái hố to, thu về hời đoái nhất thời tăng tới hơn ba nghìn điểm. cũng chính là tương đương với sáu vạn hời đoái giá trị đồ vật, có rất nhiều thứ đều có hình, có hình đồ vật tự tương đối giá trị cao rất nhiều, lệ như vại nước, hoặc là tự giống với tám gạch tự so với phổ thông Thạch Đầu đáng tiền hơn một chút.

Nhưng là Luru Hiệp lập tức ý thức được thu về một cái chỗ xấu, chính là mặc dù có thể tạo thành hời đoái giá trị hời đoái ra đồ mới đến, nhưng là Kỳ tỷ lệ nhưng là 1:20, nói cách khác, cho dù đem toàn bộ Trái Đất thu về xuống, cũng chỉ có thể hời đoái đi ra một phần hai mươi Trái Đất, hiển nhiên là phi thường không đáng giá. nếu như có thể đến ngoại quá không đi, vậy thì sáng khoái, trực tiếp đem kia cái Tinh Cầu thu về, hời đoái đi ra đồ vật trở lại xây dựng Trái Đất kia còn tạm được. vậy kêu là một cái Sáng mẹo mó!

Bất quá những thứ này chỉ có thể tưởng tượng, Luru Hiệp trong lòng hay là đối với Trái Đất rất có cảm tình, huống chi hần bây giờ trở về thu năng lực còn còn thiếu rất nhiều xem, này Tam Quốc thiên hạ đều làm không ước lượng, càng đừng tưởng càng cao cấp bảo vệ Trái Đất vấn đề. nhưng là Luru Hiệp vẫn làm ra quyết định, này chiếm đoạt thân thể, trừ tác chiến chỗ dùng ra, bây giờ chỉ tính toán thu mua những thứ kia không dùng được phế phẩm, tránh cho đồ vật lãng phí hết. xem ra mỗi lần quét dọn chiến trường thời điểm, Luru Hiệp đúng là hậu cần chủ lực. bất quá đây nếu là trở lại hiện đại, mỗi ngày sinh ra những thứ kia phế cụ đồ vật, chỉ là rác rưởi, đã đủ Luru Hiệp uống một bình.

Luru Hiệp bởi vì hưng phấn duyên cớ, vẫn không có ý thức được, hần lần nữa đi ra thời điểm, đã là tờ mờ sáng, trong thành khói súng đã tàn đi không ít.

hắn nhìn chung quanh một chút, chân trời đã có hơi quang minh trước lộ ra, trước hắn một mực ở ngục tối trung trải qua, cũng không biết, tại này trong một đêm phát sinh bao nhiêu sự. Lưu Hiệp trở lại ngục tối trung, đem luyện công đột phá trước thả ra vẫn còn đang hôn mê trung Dương Phụng mang theo. Hắn nhìn một chút ngục tối Môn phương hướng, trong lòng phỏng chừng bây giờ những quan binh kia vẫn còn ở ngốc đứng trông chừng chính mình, Lưu Hiệp lười để ý bọn họ, bây giờ hắn muốn nhất làm một chuyện chính là giết Hàn Xiêm! Lưu Hiệp hít một hơi thật sâu, hết sức bình phục 1 hạ tâm tình, trực tiếp đem chính mình đá hoa cương bỏ vào trong túi, nhanh chóng chạy đi.

Ps: ra sức thăng cấp, ra sức kỹ năng, cầu phiếu từ á! !

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hiệp Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: bao vây chặn đánh

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Sắc trời gặp Lượng, trong thành khói súng, tất cả đều tan hết, Bành thành Quốc Phủ ngoại trên đường mòn, một đội trưởng người cao Mã tại trong đường núi đi chậm.

Người đầu lĩnh đương nhiên đó là Hàn Xiêm, nhưng là lúc này Hàn Xiêm bên người lại nhiều mấy người, lại là Dương cũng san đám người, muốn hỏi Dương cũng san tại sao lại cùng với Hàn Xiêm còn phải từ đêm qua nói đến, vốn là đêm qua, Lý Nhạc cùng Chu Du đám người đã mưu đồ tốt thừa dịp ban đêm hỗn loạn cùng đi cứu Dương Phụng, nhưng là bọn họ đến Bành thành Quốc Phủ lại gặp phải chờ xuất phát Hàn Xiêm.

Lý Nhạc mặc dù cùng Hàn Xiêm mỗi người một ngã, nhưng là lại Tịnh không phải là bởi vì cùng Hàn Xiêm làm dữ, mà là muốn chiếu cố Dương cũng san mẹ con, Hàn Xiêm vừa nhìn thấy là Dương cũng san, nhất thời gọi lên tâm tư, dù sao Thái Bình Yếu Thuật còn khả năng tại Dương cũng san trên người, vì vậy liền lừa gạt Dương cũng san nói hắn là như vậy tới đây cứu Dương Phụng, ban đêm những thứ này phóng hỏa tình huống cũng là hắn làm, hắn dù sao cũng là Bạch Ba Nhị Đường Gia, đồng thời lại vừa là Dương cũng san nhị thúc, tự nhiên liền tin tưởng hắn. đồng thời Hàn Xiêm lừa gạt mấy người nói, Hắc Sơn quân Bạch Nhiễm đã thay đổi Dương Phụng vị trí.

Chu Du hơi suy tư một trận, nhưng là quả thật không có phát hiện chỗ khả nghi nào, Tồn Sách bây giờ hơi có chút mất hết ý chí, nhưng là xen vào lấy được Bạch Ba quân có lòng tốt cân nhắc, vẫn là quyết định lại theo một trận.

Đội ngũ chậm rãi đi trước, Dương cũng san sau lưng Lý Nhạc cùng với Công Thừa một người cười ngựa, Lý Nhạc theo phía trước đối mặt Hàn Xiêm nói: "Nhị Đường Gia, chuyện này một đường hướng nam, đây là muốn chạy tới nơi nào?"

Hàn Xiêm cười nói: "Ngô đã nhận được tin tức, sợ rằng kia Bạch Nhiễm đem đại soái chuyển tới Ngô Huyền, cho nên chúng ta lần này cần chạy thẳng tới Ngô Huyền, cứu ra đại soái!"

Lý Nhạc gật đầu một cái, chẳng qua là hơi suy tư cau mày nói: "Có thể ngô nghe kia Hắc Sơn tại Ngô Huyền tụ chúng cũng có hơn mười vạn người, chúng ta những người này đi sợ rằng không đủ chứ ?"

"Ở đó địa, Trương Dương huynh đệ đã sớm phái người cùng ta sẽ cùng, không cần phải lo lắng!"

"Trương Tam Ca?" Lý Tứ suy nghĩ một chút, nếu là Hàn Xiêm trở lại Bạch Ba cầu viện, ngược lại thật có thể như vậy.

Có thể đang lúc mấy người nói chuyện đang lúc, trong đường núi bỗng nhiên thật nhiều chấn động, Hàn Xiêm sắc mặt rét một cái, bên cạnh phục vụ lập tức xuống ngựa tới thám thính trên đất động tĩnh, chỉ hậu đối với Hàn Xiêm nói: "Bẩm Hàn Đường gia, có đại đội nhân mã, phỏng chừng mấy ngàn người từ phía sau lập tức sẽ đuổi tới!"

Hàn Xiêm nhất thời sắc mặt rét một cái nói: "Mấy người các ngươi lưu lại kiểm tra đến tột cùng là người nào, chỉ hậu lập tức theo kịp hướng ta báo cáo! những người còn lại đội dẫn đầu, chạy bộ hành quân!"

Người kia dạ một tiếng lập tức dẫn người mai phục ở chỗ cao. vì vậy, đội ngũ lần nữa hạo hạo đang đứng động, lúc này, đội ngũ nhanh chóng đi tiếp, trong nháy mắt liền đi ra đường núi, cuối cùng thung lũng.

Lúc này đang lúc bọn hắn đỉnh đầu phía trên vách đá, một cô gái rất là thú vị nhìn phía dưới cảnh tượng, quang tiểu cước nha qua lại loạn thoáng qua, trong tay xách bao bố khóa, nhưng là nếu như nhìn kỹ tự sẽ phát hiện, kia bố bao vây phương hoàn toàn là đồ thẩm một mảnh, được máu tươi nhuộm đầy. Hạnh Lâm đạo nhân về mặt có chút phức tạp nhìn nữ hài, kia xách huyết sắc bọc nữ hài lại không chút nào phát hiện ý tứ. Hạnh Lâm trong lòng than thầm một tiếng, lần nữa đưa mắt thả ở phía dưới quân đội phía trên. lúc này nữ hài lại cười nói: "Xem ra muốn làm văn thần!" giáo từ cái từ này hay lại là

Lưu Hiệp dạy nàng, dù sao bây giờ cũng có cùng giáo tử tương tự đồ vật, bất quá không gọi giáo tử, mà gọi là làm "Giác tử". Lưu Hiệp vì để nữ hài ăn bữa, ban đầu nhưng là phí không ít công phu.

Đội Hàn Xiêm bộ đội toàn bộ ra cái gò đất gian thung lũng thời điểm, Hàn Xiêm bất ngờ phát hiện, trước mặt trên bình nguyên, đã có hạo hạo đặng đặng quân đội tại trận chờ đợi hắn, đạt tới vạn người trở lên, xa xa có thể thấy kia bức chặn bộ đội trên cờ lớn bất ngờ in một cái to lớn 'Bạch' Tự!

"Là Bạch Nhiếp?" Hàn Xiêm sửng sốt, Bạch Nhiếp vì sao tới chặn đường chính mình. hắn lập tức phái Nhân Sách Mã hướng Bạch Nhiếp truyền lệnh, tường hồi một chút kết quả. nhưng là đội lính liên lạc giục ngựa chạy đến trung ương thời điểm, đối diện chợt bắn tới một mực mùi tên nhọn, trực tiếp đâm thủng lính liên lạc cổ họng, lập tức trông xuống Mã đi.

Mà lúc này trước khi phái đi phục vụ cũng chạy tới, thở hổn hển nói: "Bẩm báo đương gia, kia mặt sau đuôi tới bộ đội có ba, bốn ngàn người, vô luận là trang bị hay là ngựa, đều tinh nhuệ phi thường, xem ra chính là đuổi theo chúng ta! !" Hàn Xiêm nhất thời sửng sốt, bất quá lúc này bọn họ không thích hợp ở chỗ này nghênh chiến, nếu là bị người tiền hậu giáp kích, bọn họ tựu hoàn toàn lâm vào trong nguy cấp.

Lý Nhạc không khỏi đối với Hàn Xiêm hỏi "Đây rốt cuộc là chuyện gì?"

Hàn Xiêm liếc hắn một cái, vốn định cũng muốn hỏi hắn, hắn nơi nào biết. nhưng lúc này không phải là tranh chấp thời điểm, Hàn Xiêm nhìn chung quanh một chút hình thức, gấp thiên về Đông Phương hướng tương đối rộng rãi, vì vậy lập tức nói: "Chúng ta lập tức hướng thiên về Đông Phương hướng đi nhanh, cũng tốt có trận đối địch khả năng!"

Chỉ thấy kia treo chữ viết nhằm đại kỳ bộ đội một chút xui xẻo về phía trước vào, nhiều tiếng kêu giết bên tai không dứt. mà lúc này, truy kích bộ đội cũng từ trong thung lũng lao ra, đội Bạch Nhiếp bộ đội vừa thấy đối diện nhân đuôi theo ra đến, liền lập tức đuổi theo bước chân, vây chặt Hàn Xiêm bộ đội, một trận loạn tiễn từ mặt bên bắn tới. Hàn Xiêm bộ đội căn bản không kịp ngăn trở, nhất thời có mấy người từ trên ngựa được xạ lật, ngựa cũng mới ngã xuống đất, bộ đội cũng vì vậy lâm vào trong hốt hoảng.

Hàn Xiêm dẫn đầu dẫn người chạy như điên, Lý Nhạc đám người theo sát phía sau, Chu Du cùng Tôn Sách hai mắt nhìn nhau một cái, không nghĩ tới bọn họ cũng lâm vào vây bắt trung, nhưng là bây giờ lại không có cách nào chỉ đành phải đi theo cùng chạy trốn.

Lúc này, Bạch Nhiếp trong quân, hai người cưỡi ngựa Tĩnh với trước thuộc về cao điểm, trong đó bạch diện thiện mục, chính là Bạch Nhiếp, Bạch Nhiếp xa xa nhìn về phía ngay đầu chạy như điên Hàn Xiêm đối với người bên cạnh nói: "Chúng ta cắt không thể nhượng người này chạy mất, nếu không nếu là thông báo Ngô Huyền chúng Tặc tựu không dễ làm!"

Bên cạnh nhân thân phi tinh Hồng áo khoác ngoài, râu dài lẫm nhẫm, giống như chi bay lượn Hùng Ưng, ánh mắt xa xa nhìn sang, lại cười nói: "Chính là người này không đáng để lo, hưởng chi ngô bộ Tộc ba nghìn, tuy là ít người, nhưng là tinh nhuệ trung tinh nhuệ, người người phối Mã Cung trường đao lợi kiếm. hưởng chi, ngô có Đại tướng Hạ Hầu, chính là ngô Tộc dũng tuyệt chi sĩ! đừng lo, Hạ Hầu khoái mã vượt qua định có thể Trảm đầu lâu!"

"Nếu Tào tướng quân có tự tin như vậy, Bạch Nhiếp sẽ không nhiều bận tâm. chẳng qua là lần này, Bạch Nhiếp tiền tiền hậu hậu bang Tào tướng quân lớn như vậy bận rộn, nhưng này Bạch Nhiếp sở cầu chuyện, Tào tướng quân vừa cắt cắt không thể quên!"

"Bạch tướng quân chớ lo lắng, Tào Tháo nếu đáp ứng, tựu tất nhiên sẽ làm được. hưởng chi Bạch tướng quân vì Tào mỗ trừ đi Bái Quốc, Bành thành khu vực lớn như vậy hậu hoạn, ta Tào mỗ như thế nào làm kia người vong ân phụ nghĩa. nếu là Bạch tướng quân nguyện ý giúp ta Tào mỗ cùng chinh phạt Đồng Trác người kia, cho ta đại hán kiến công, kia Tào mỗ thì càng thêm hoan hỉ."

Bạch Nhiếp lại lắc đầu nói: "Bạch mỗ chỉ muốn an phận ở một góc, Tĩnh không có gì quá lớn chí hướng, hưởng chi ngô còn con này một vạn người, đều là Nông Gia hán xuất thân, đánh không cái gì đánh giặc, ta chỉ là muốn vì các huynh đệ mưu cầu một khối chân chính có thể an cư Lập mệnh địa phương a. lúc này hay lại là coi vậy đi!"

Tào Tháo xem Bạch Nhiếp liếc mắt, tựa hồ nhìn ra nội tâm của hắn tâm tư, liền cười nói: "Mọi người đều có chí khác nhau, đã như vậy, Tào mỗ tựu không nói nhiều!" dứt lời, hai người liền đem ánh mắt thả vào trước mắt chiến sự thượng. chỉ thấy lúc này Tào Tháo quân đội đã cùng Hàn Xiêm quân đội vô cùng sát ruột chung một chỗ, Tào quân giống như chi đối Sói, mỗi cái Sát đồ mắt, gắt gao cắn Hàn Xiêm quân đội, Tào quân trung, bỗng nhiên khoái mã vọt ra một người cưỡi ngựa, thẳng hướng Hàn Xiêm chỗ phóng tới. Hàn Xiêm biết lúc này không phải là dừng lại lúc tác chiến hậu, nếu là dừng lại, bọn họ cũng sẽ bị hai phe giáp công, hoàn toàn không có chạy trốn cơ hội.

Nhưng là người kia càng đuổi càng gần, chém liên tục mấy người, Lý Nhạc quay đầu lúc thấy tình cảnh này trong lòng nóng nảy, bây giờ sớm muộn muốn bị đuổi kịp, có thể Hàn Xiêm nhưng là chỉ lo chính mình chạy như điên, không chút nào quản mặt sau tình huống, Lý Nhạc một chút nhẫn tâm, đem Dương cũng san quang Tôn Sách lập tức hét lớn: "Chăm sóc kỹ San nhi! ! nếu không ta lấy tiểu tử ngươi là hỏi! !"

Dương cũng san thấy vậy sửng sốt, vội vàng tưởng giãy giụa, nhưng là lập tức tắc lư, Tôn Sách làm sao có thể nhượng hắn làm như thế, trực tiếp đem nàng nắm chặt đến trước người, đưa nàng tạm thời đánh xiù, lập tức cùng Chu Du giục ngựa trước chạy.

Lý Nhạc gặp Tôn Sách đám người vừa đi, liền hét lớn một tiếng nói: "Chúng ta giết về! !" người phía sau nghe một chút, cũng không để ý kêu thanh âm này ai, liền giục ngựa cùng Lý Nhạc cùng quay đầu ngăn cản, Lý Nhạc là cùng kia đuổi theo 1 Kỳ Chiến chung một chỗ.

Bình khí vang vang cùng tiếng kêu giết nhất thời vang dội trên bình nguyên không, Bạch Nhiếp thấy Hạ Hầu được Lý Nhạc ngăn lại một màn này nhất thời gấp, Hàn Xiêm nếu là chạy ra ngoài, hắn Bạch Nhiếp liền muốn chọc Hắc Sơn nhiều người tức giận, mặc dù hắn cũng không sợ, nhưng là cũng có chỗ cổ kị.

Hắn vội vàng nhìn về phía Tào Tháo, tuy nhiên lại gặp Tào Tháo lúc này bỗng nhiên lộ ra sợ Dị Thần tình. Bạch Nhiếp bắt mình sở dĩ, không khỏi theo

Tào Tháo phương hướng nhìn. lại thấy cả người quần áo trắng bóng người bỗng nhiên phóng ngựa từ trong sơn cốc chạy như điên đi ra, đi theo Tào Tháo bộ đội mặt sau. chỉ thấy bóng người kia khoải mã xông thẳng. không để ý chút nào cùng ngựa tình hướng, chẳng qua là đối với Mã một hồi quát, con ngựa kia một trận hí, liều mạng chạy, đuổi sát phía trước.

Tào Tháo cùng Bạch Nhiễm nhất thời kỳ quái, không hiểu bóng người này xuất hiện ở đội ngũ mặt sau rốt cuộc muốn làm gì, mà cùng lúc đó, phía trên vách núi cô gái kia cũng là lộ ra kinh ngạc nhìn bóng người kia một đường đuổi tới đằng trước

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Hàn Xiêm cái chết

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Khởi lửa chiến tranh vô cùng sốt ruột, vang vang không ngừng bên tai, lúc này Bạch Nhiễm quân bộ đội tiền phong, Tào Tháo bộ đội còn có Hàn Xiêm bộ đội đã hoàn toàn vô cùng sốt ruột chung một chỗ, thỉnh thoảng có người rớt ở lều đao bên dưới, vết máu, trường thương, đại đao, trường mâu, hoà lẫn phổ tả ra một cái tử vong nhạc khúc.

Lý Nhạc cùng Hạ Hầu kích chiến say sưa, chẳng qua là Lý Nhạc lại căn bản không phải Hạ Hầu đối thủ, tài chiến 10 mấy hiệp, thì có rõ ràng không địch lại giống như, nhưng là không biết sao Lý Nhạc liều chết chống đỡ, quả thực ngăn cản không qua tị cầu cùng Hạ Hầu mang đến đồng quy vu tận, đưa đến Hạ Hầu nhất thời ngược lại cũng không làm gì được Lý Nhạc.

Nhưng là, vào lúc này, chiến trường ngoại cũng đã không người chú ý Hạ Hầu Hòa Lý Nhạc kích chiến, bởi vì bọn họ ánh mắt lúc này đều tập trung ở đó một cười Bạch Mã từ phía sau đuổi theo thượng nhân ảnh. nhưng là khoảng cách rất xa Tào Tháo đám người không thấy rõ thân thể của hán tướng mạo, chỉ có thể nhìn được kia bóng người áo trắng giống như nói nhanh chóng thêm điện, thẳng hướng phía trước chạy đi.

Bạch Mã mang theo thô trọng tiếng thờ dốc, bốn vó bước nhanh như bay phảng phất đã không cách nào dừng lại, nhưng là sau lưng roi ngựa nhưng lại chưa bao giờ dừng lại. chẳng qua là bây giờ phía trước kích chiến say sưa, có không ít người ngăn ở Bạch Mã trước khi. Bạch Nhiễm cùng Tào Tháo nhìn chăm chăm kia thất tuần mã màu trắng. không biết người này phải như thế nào? là muốn gia nhập chiến đấu vẫn là phải được cái gì đồ vật. nhưng lại gặp trong tay người kia bỗng nhiên ra nhiều một thanh trường kiếm màu bạc, trường kiếm kia phảng phất mang theo nhân nhát sương mù, làm cho không người nào có thể xác minh, nhưng trường kiếm đến mức, hơi khói tất cả đều tan hết, Nhân đáng Sát Nhân! Phạt ngăn cản Sát Phạt! vô luận là Bạch Nhiễm quân Tào Tháo quân hoặc là Hàn Xiêm Hắc Sơn quân, gặp phải cái gì đều là nhất đao lưỡng đoạn!

Diện tiền nhân hoàn toàn không ngăn cản được Bạch Mã chạy như bay chân vó, Tào Tháo cùng Bạch Nhiễm đều là mặt đầy kinh dị. này quần áo trắng tiểu tướng cũng quá mức dũng mãnh nhiều chút, Tào Tháo cùng Bạch Nhiễm nhìn nhau, lần nữa đưa mắt thả đang chạy vội bóng người áo trắng trên, không khỏi hỏi "Bạch tướng quân có thể biết này tiểu tướng là người ra sao?"

Bạch Nhiễm không hiểu lắc lắc đầu nói: "Ngô chưa bao giờ gặp ngô Hắc Sơn quân có nhân vật như thế. nghe nói gần đây xuất hiện được gọi là Thiếu Soái Tôn Kinh dũng mãnh phi phàm, võ công Siêu Tuyệt, bắt quả ngô cũng đã gặp hán một lần, cũng không gặp Kỳ xuyên qua quần áo trắng, hơn nữa nghe, hôm qua Tôn Kinh cùng Triệu Quận Lôi Công cầu đấu, đem Lôi Công đánh trọng thương, bởi vì Triệu Quận Lôi Công dựa vào người đồng thể mạnh trả thù, hôm qua liền rời đi Bành Thành. ngô gặp ngựa này đảo là có chút quen thuộc, xem này chạy như bay tình hướng, ngược lại cùng kia Trương Bạch Kỳ lúc nào cũng khoa diệu Bạch Mã lương câu có chút tương tự. nhưng ta từ đêm qua khởi tị cầu không gặp qua Trương Bạch Kỳ. hơn nữa Trương Bạch Kỳ có vài phần thực lực, ta Bạch Nhiễm hay lại là rõ ràng."

Tào Tháo chẳng qua là hơi gật đầu một cái, ánh mắt lại không từ bóng người áo trắng thượng rồi đi phân nửa. lúc này, bóng người áo trắng chém liên tục mấy người, đảo mắt đã đuổi kịp trung tiền quân vị trí. tựa hồ hán mục xa xa không chỉ nơi này. đúng lúc này, tựa hồ kia tuần mã màu trắng rốt cuộc không cầm cự nổi, bởi vì tốc độ nó đã thoát khỏi nó vó ngựa khổng lồ, tại gặp phải một nhóm thi thể lúc, không cách nào quẹo cua, chỉ đành phải nhảy lên một cái. nhưng khi vó trước lúc rơi xuống hậu cũng không còn cách nào đứng vững, vó trước chạm đất sau trực tiếp quỵ xuống, về phía trước ngã quỵ xoay chuyển, Bạch Mã rên rỉ một tiếng, bay rút ra ngoài.

Mã tài lực cũng kéo theo Tào Tháo tâm thần, không khỏi thấp hạ thân tử, mị khỏi con mắt, nhìn chăm chăm người kia tình trạng, nhưng là lúc này, chợt thấy kia quần áo trắng tiểu tướng từ yên ngựa chi nhảy dựng lên, thân thể như phiêu miểu chi nhẹ Hồng, không chút nào có bất kỳ thương thế cùng ảnh hưởng. trong tay bầu vào trường kiếm, giống như bạch sắc Mị Ảnh một dạng nhanh chóng vọt tới trước, so với vừa rồi tốc độ lại chỉ nhanh không Từ từ đã! !

Tào Tháo nhất thời bắt Bạch Nhiễm cánh tay kinh hô: "Lại có như thế kỳ nhân! !"

Bạch Nhiễm mặc dù được Tào Tháo nắm đau đau, nhưng cũng là kinh ngạc vô cùng.

Màu trắng kia Mị Ảnh như gió vậy, vượt qua liễu mạng binh sát Lý Nhạc cùng Hạ Hầu, lại còn muốn đi phía trước chạy như điên, tựa hồ chính muốn đuổi kịp trước mặt đã chạy xa Hàn Xiêm, bởi vì Hàn Xiêm trước khi gia tốc bay nhanh, lúc này chân ngựa lực đã không lớn bằng lúc trước. bây giờ chỉ có mười mấy kỵ binh đuổi theo hần, ngoài ra Tôn Sách cùng Chu Du, cũng là theo sát phía sau.

Tôn Sách cùng Chu Du trong lòng hai người đều than thầm lần này thời vận không đủ, chỉ là bọn hần dù sao còn tuổi trẻ, trải qua nhiều đại tràng đối mặt bọn hần chỉ mới có lợi, nhược lần này có thể may mắn không chết, bọn họ dù sao lại sẽ có vô cùng Đại Thành trường, nhưng là lúc này, đang lúc hai người chạy như điên đang lúc, làm thế nào cũng không nghĩ ra đã có một người đi bộ xông lên.

Đúng lúc này, một cái bay nhanh kỵ binh tưởng quay đầu nhìn một chút tình huống, chính gặp một người từ nhìn chòng chọc phía trước thật chặt đuổi theo. kỵ binh kia bởi vì hốt hoảng chạy trốn, đã không phân rõ tình trạng, phía sau lại vừa là có nhiều bụi mù, lập tức hét lớn: "Hàn Đương gia, không được! ! lại có người truy kích kịp tới!"

P phía trước nhất đuổi theo Hàn Xiêm nghe một chút, không khỏi theo bản năng quay đầu liếc mắt nhìn, nhưng khi hần thấy cái đó xa xa đuổi theo bóng người lúc, nhất thời sửng sốt, nhượng hần thậm chí không kịp xem trước mặt lộ, trong miệng chẳng qua là đọc một chút nói: "Làm sao có thể? không thể, không thể nào là tiểu quỷ kia! !"

Nhưng là trong miệng hần tiểu quỷ, tựa hồ còn thành thạo một dạng dưới chân bước nhanh như bay, nhẹ như hồng nhạn. Tôn Sách cùng Chu Du thấy phía trước Hàn Xiêm một mực quay đầu, trong bụng nghi ngờ, bất quá bọn hần cũng mệt mỏi, nơi nào chú ý càng nhiều.

Hàn Xiêm thỉnh thoảng quay đầu nhìn một chút, nhưng lại gặp Lư Hiệp bóng người Tâm Trung Việt tới càng gần, Hàn Xiêm nơi đó gấp qua dưới chân tốc độ có thể đuổi theo Mã, trong lòng nhất thời hoảng, loại này hốt hoảng đã không cách nào để cho hần chính xác phán đoán sự thật, hần vội vàng bay nhanh chạy như điên, nhưng là Mã đã rất mệt mỏi không cách nào nhanh hơn, hần quay đầu lại thấy Lư Hiệp đã cùng hần chênh lệch chưa đủ 50 mét, hần phảng phất đã có thể rõ ràng nhìn thấy Lư Hiệp trên mặt cười nhạo cùng đùa bỡn, trong ánh mắt tựa như có lẽ đã phán định tử hình. Hàn Xiêm vội vàng gầm to, nhượng sau lưng vài người xoay người lại ngăn trở, người sau lưng đều là Hàn Xiêm từ trung cùng thân tín, thấy vậy do dự một chút, nhưng là vẫn dám chậm lại kéo về đầu ngựa, hướng Lư Hiệp chạy đi.

Đúng lúc này, Lư Hiệp gặp có người tới tìm mình, Mãnh cầm lên chuỗi kiếm, giống như đầu Mâu một dạng dụng hết toàn lực về phía trước vẩy đi, trường kiếm kia cực kỳ nhanh chóng, vẽ ra trên không trung một cái cực nhanh đường vòng cung chạy thẳng tới Hàn Xiêm! mà lúc này Lư Hiệp nhưng là nhảy lên một cái, thân thể nhẹ như lông chim, nhảy qua ngăn trở hai người, rơi xuống đất lúc bỗng nhiên nhắc lên tốc độ cao nhất, cơ hồ dùng hết hần lực khí toàn thân, nhanh chóng gần hơn cùng Hàn Xiêm khoảng cách.

Hàn Xiêm quay đầu nhìn lại, không khỏi sửng sốt, nhất thời hét lớn một tiếng: "Chuyện này. . cái này không thể nào! !!" tiếp lấy mạnh mẽ quát ngựa Tiên, lại dám đem roi ngựa đánh gãy!

Đúng lúc này, Lư Hiệp đã cùng Hàn Xiêm chưa đủ 20m, Lư Hiệp Mãnh vọt tới trước đứng lên, hần tức giận nhượng hần dùng hết mình đứng đầu tốc độ cực hạn cùng sức chịu đựng, đợi khoảng cách chỉ còn năm mét chưa đủ, nhất thời bạo nhảy cõn lên. đúng lúc này, trước khi đưa tới màu xanh Bách Ích Đạo đồng thời hạ xuống.

Lư Hiệp hét lớn một tiếng: "Hàn Xiêm nhận lấy cái chết! !!" tiếp lấy Mãnh ngâm lên Bách Ích Hồ nhận, một cái núm lấy đuôi ngựa, tiếp tục đôi tay này sức kéo vọt mạnh về phía trước, đầu thuận thế đem Bách Ích Hồ nhận từ Hàn Xiêm gáy đưa vào! Hàn Xiêm nhất thời trợn to cặp mắt, chỉ cảm thấy có một trận lạnh như băng.

Tiếp lấy hần cổ áo bị người ta tóm lấy, một cái thu hạ Mã đi, trên đất liên tiếp lăn lộn mấy vòng, tiếp lấy Lư Hiệp hai tay lần nữa cầm chuỗi kiếm áp đặt hạ Hàn Xiêm đầu!

Lư Hiệp hung hăng phi một tiếng giẫm cọt nói: "Thật là ngu xuẩn! !!" nếu không phải Hàn Xiêm chỉ lo chạy trốn, Lư Hiệp là căn bản đánh không lại hần, chỉ có thể dựa vào Bách Ích Đạo uy thế cứng rắn chịu đựng một trận lạc ngang tay, nhưng là bây giờ nhưng có được hần cực hạn chém chết, không thể không nói là một loại châm chọc.

Xa xa tại trên vách núi thấy như vậy một màn Tào Tháo, cũng là há hốc mồm cứng lưỡi, kinh ngạc tột đỉnh, hần kích động bầu vào Bạch Nhiều áo giáp, chỉ Lư Hiệp phương hướng nói: "Hần là ai? ta Tào mỗ nhất định phải biết hần! này Từ Nhượng có thể quy về ta Tào mỗ nhân dưới quyền, là đại sự tất thành! !"

Không biết nếu như Lư Hiệp nghe Tào Tháo những lời này sẽ có cảm tưởng thế nào, lúc hần đã tới không kịp suy nghĩ nhiều như vậy, cũng không biết Tào Tháo ở trên vách núi nhìn mình, trong lòng của hần chỉ có khoái cảm, bỉnh kính toàn lực cho sướng cảm giác.

Lư Hiệp ngã ngồi xuống đất, ngửa mặt lên trời nhắm mắt khanh khách cười to, chỉ nói "Thống khoái" hai chữ! lúc này hần bởi vì lúc trước chạy như điên đã cơ hồ không có khí lực chạy. Chu Du đám người khoái mã từ bên cạnh hần từng cái xẹt qua, đều thấy như vậy một màn, trong lòng cơ hồ vô Pháp Tướng tin đây là thật, nhưng là vừa rồi trên đất lăn lộn Hàn Xiêm huyết sắc đầu không thể nghi ngờ nói rõ sự thật.

Hàn Xiêm cái chết, Bá Hòa nêu cao tên tuổi!

ps: ủng hộ ở nơi nào?

Chương 125: phát chết nhân tài

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp lần này Sát Hàn Xiêm chính là đồ thống khoái, chỉ cảm thấy nếu không phải tự tay chém xuống người này đầu người, tự khó mà bình phục trước khi tức giận, bởi vì Hàn Xiêm can phạm Tịnh không chỉ là Lưu Hiệp chính mình, còn có Lưu Hiệp thân thể này mẫu thân. chính mình chiếm thân thể người khác, giúp hắn phòng thủ cái viên này bùa hộ mạng vẫn là có thể làm được, Lưu Hiệp trước khi nghe được Hàn Xiêm đã phái người đem bùa hộ mạng đưa đến Lư Giang Quận hoàn nơi đó, hắn cũng không lo lắng.

Lưu Hiệp chưa bao giờ từng nghĩ, tại sa trường thượng làm một cái như vậy võ tướng hội thống khoái như vậy, vừa rồi chẳng qua là nhất niệm chi gian liều mạng cử chỉ, bây giờ kêu nữa hắn làm một lần, chỉ sợ cũng khó mà làm được, bởi vì hắn dù sao không phải là dựa vào chính mình võ lực sát nhân một loại kia. mặc dù không là dựa vào đến võ lực, nhưng ai có thể nói, Lưu Hiệp kỹ năng và vũ khí không phải là hắn một loại thực lực đây?

Lần này, Lưu Hiệp thân thể bởi vì luyện thành Thần công Đệ Tam Tầng duyên có, thân thể tố chất cũng đề cao rất nhiều, trên căn bản nhất định là mạnh hơn Chu Du nhiều, cùng Tôn Sách so với khả năng thiếu chút nữa, dù sao Tôn Sách đã là mười bảy tuổi, cơ bản coi như là hơn nửa thành người, võ công cũng là có thể đạt tới cao cấp võ tướng kỹ năng tầng thứ.

Bất quá Lưu Hiệp đối với mình võ công như thế nào ngược lại không để ý, dựa vào vũ dũng sát nhân kiến công cũng có thể Bá Tuyệt nhất thời, cũng có thể lịch sử lưu danh, nhưng là cuối cùng có thể còn sống công việc trường đều là người thông minh, chân chính người thông minh.

Theo Lưu Hiệp, người sống một đời ý nghĩa lớn nhất không phải là còn sống sao? nếu là từ cuối cùng bất quá biến thành một cái Thổ, kim tiền? người không nhìn thấy, nỡ nhân hưởng thụ? cũng không nhìn thấy, cái gì cũng không nhìn thấy, trên thế giới này toàn bộ có thể làm việc, đều không có duyên với người lợi hại hơn nữa thì có ích lợi gì, giống như Lữ Bố Hạng Vũ như vậy nhân, không phải là cũng bị nhân hại chết sao? bọn họ cũng có thể giống như Lưu Hiệp có thể trọng sinh đến một người khác trên thân thể, nhưng là cái tỷ lệ này, ở nơi này vô số nhân loại trung, có thể có mấy người đạt được như vinh hạnh đặc biệt này, có lẽ một người nam nhân hội trọng sinh đến trên người nữ nhân, có lẽ chẳng qua là biến thành bị người chụp con ruồi chết, có bao nhiêu người có thể đủ chân chính chiến thắng vô hạn luân hồi. Lưu Hiệp thật sâu nhìn thấu những thứ này, cho nên còn sống mới là đòi hỏi thứ nhất.

Đương nhiên, Lưu Hiệp sẽ không để ý mình có thể Trí Dũng Song Toàn.

Lưu Hiệp nghỉ ngơi một lúc lâu, thấy tựa hồ cũng không có người lý tới chính mình, bởi vì Chu Du đám người mang theo Dương cũng san chỉ có thể lựa chọn chạy mất, cũng không kịp tưởng có cứu hay không Lưu Hiệp vấn đề. mà những kỳ binh kia gặp Hàn Xiêm đã chết, lại tiếp tục Sát Lưu Hiệp lời nói sợ rằng chính mình mệnh đã muốn nhập vào, huống chi Lưu Hiệp trước khi dừng mãnh cảnh tượng đã thật sâu ẩn tại trong đầu của bọn họ, những người này đều rồi rít gục ngựa chạy thoát. phía sau chiến sự vẫn ở chỗ cũ vô cùng sốt ruột bên trong, sáu ngàn Hắc Sơn quân, cũng không phải tốt như vậy Sát, chính là thả cái đầu chém, phỏng chừng cũng phải chém một lúc lâu.

Nhưng bây giờ không có Đại tướng dẫn, Hắc Sơn quân sớm muộn sẽ bị Tào Tháo cùng Bạch Nhiễm quân đội tiêu diệt.

Lưu Hiệp khôi phục một ít thể lực, ngồi dậy, xa xa nhìn tiền phương tiếng kêu giết binh lính, hắn sẽ không ngu xuẩn đến đang chạy đến bên trong đi chịu chết, dù sao chuyện này với hắn Tịnh không có lợi.

Lưu Hiệp nhìn tình huống chung quanh một chút, gấp cách đó không xa đến gần giao chiến địa phương có một chút cái gò đất bụi cây cùng đồi, Lưu Hiệp nhanh chóng chạy tới, núp ở trong bụi cây. nhưng là Lưu Hiệp không biết, hắn vào giờ phút này tự cho là thông minh động tác đều bị nhân người ngoài cuộc nhìn ở trong mắt, nhưng khi Lưu Hiệp một đường chạy chậm chạy vào bụi cây thời điểm, hắn bóng người mới thật sự biến mất ở người khác trong tầm mắt.

Lưu Hiệp chạy đến đồi trong thời điểm cũng không có lập tức tìm địa phương chạy trốn, dù sao hắn bây giờ có phát chiến tranh tài sản như vậy khá vô cùng chú ý. Lưu Hiệp ngay lập tức sẽ địa bắt đầu tạo ra bẫy hổ, Lưu Hiệp cảm trong tay công binh xúc, một chút xúi đào ra một cái thích hợp bản thân ở bên trong chiến hào, nơi này là cát thổ địa diện, hãm hại coi như tốt đào, hãm hại đào xong chỉ hậu lập tức dùng gỗ chắc bản dựng ở phía trên, tiếp lấy đổ lên đất cát cùng cành cây khô, tiếp lấy Lưu Hiệp liền chính mình chui vào, chỉ lưu lại một cái trống kiện cây khô căn (cái) che kín che phủ lên chính mình đứng đầu hậu tiến nhập địa phương, vừa vận hội có một cái khe hở nhìn thấy bên ngoài, nơi này là người bình thường tầm mắt điểm mù, ngược lại không dễ dàng thấy chính mình bóng dáng. tiến vào bên trong sau này cũng không cần lại cuống cuống, hắn ngược lại chuẩn bị ở nơi này chiến hào trung luyện công đến ban đêm, dự định thật tốt cùng cố mình một chút đêm qua thành quả. bây giờ hơi thở kia Lưu Hiệp Đan Điền sau, là có thể thông qua Đan Điền rong ruổi toàn thân, này là phi thường sáng khoái sự tình, đợi cùng cố xong, hắn liền có thể tu Luyện Thần công Đệ Tứ Tầng.

Chiến sự một mực lan tràn đến giữa trưa tài kết thúc, Bạch Nhiễm quân cùng Tào Tháo quân đơn giản quét dọn chiến trường, đem phe mình thi thể và một ít xong tốt binh khí thu thập mang đi, Hắc Sơn Đại tướng Hàn Xiêm được không biết tiểu tướng chém đầu ra, Lý Nhạc cũng bị Hạ Hầu Trâm ở dưới ngựa. đồng thời Bành thành quốc nội, phần lớn Hắc Sơn quân tại ngủ say giữa chỉ thấy Diêm Vương, còn lại không có bị Sát cũng đều tứ tán bỏ trốn.

Chiến dịch này Tào Tháo giải trừ Trần Lưu thẳng đến Bái Quốc chung quanh toàn bộ Hắc Sơn Tặc uy hiếp, không thể nghi ngờ là cho Tào Tháo phía sau thật nhiều bảo đảm, cũng không trở thành chính mình đi thảo tặc thời điểm được này bang Sơn Tặc mọc hang ổ. mặc dù bây giờ Ngô Huyền Đệ nhất còn có một trăm ngàn Hắc Sơn quân, nhưng là những thứ này Hắc Sơn quân cũng là chia rẽ không người dẫn, được không tức giận cái gì hậu. hơn nữa Bành thành quốc không giải thích được được đoạn, sợ rằng còn phải đưa tới khủng hoảng. dùng không bao lâu bọn họ sẽ lần nữa chia ra.

Tào Tháo tựa hồ phá lệ để ý Lưu Hiệp hành tung, đã từng còn phái quá nhanh kỵ hướng đôi phương hướng đi tìm Lưu Hiệp tung tích, nhưng là bọn họ từ Lưu Hiệp phía trên đầu xẹt qua lại không chút nào phát hiện, đội tiểu kỵ báo cáo không thấy Lưu Hiệp tung tích lúc, Tào Tháo cảm thấy thất vọng, dù sao Tào Tháo hôm nay là cầu tài nhược khát. Lưu Hiệp lại thu nạp không ít vốn là Tào Tháo tướng lĩnh mưu sĩ, đưa đến Tào Tháo người thủ hạ tài càng là trống chỗ, bất quá Tào Tháo bản thân liền là cái đại đại nhân tài, loạn thế anh hùng.

Quét dọn xong chiến trường sau, Tào Tháo cùng Bạch Nhiễm hai người liền mỗi người một ngựa. bây giờ Bành thành quốc đã coi như là Bạch Nhiễm địa phương, chỉ cần đội Tào Tháo thượng biểu triều đình, công văn một phát, hẳn liền có thể trở lại Bành thành quốc làm cái này Quận Thù.

Đội màn đêm dần dần đến, toàn bộ bụi mù cùng phân nhiều đều an tĩnh trở lại bên trong, trong núi trong thung lũng, dâng lên ảm áp đông lạnh. một cái Xích Cước nữ hài ngồi trước đông lạnh, cái đó nhuộm máu vải xám bọc để cho tại nàng bên chân. nữ hài đáng đẹp dung mạo tại nhàn nhạt ánh lửa bên dưới lấp lánh không yên.

Đúng lúc này, Viễn Phương đi tới một người, tay cầm Phát Trần, chính là Hạnh Lâm đạo nhân, chỉ thấy Hạnh Lâm ôn uyển đối với cô bé nói: "Bẩm Thánh Nữ, hân xuất hiện!"

Nữ hài nghe một chút, cười xoay đầu lại nói: "Đã sớm biết hẳn không có dễ dàng như vậy biến mất, bằng không không thể Hạnh Lâm trưởng lão tìm xa như vậy đều không có tìm được!"

"Thánh Nữ thông minh, tự nhiên liệu sự như thần." Hạnh Lâm trả lời,

"Luôn luôn phạm là giai không Hạnh Lâm trưởng lão lại cũng biết nịnh hót chi từ, là ta nghe lầm sao?" nữ hài ngoẹo đầu cười nói

Hạnh Lâm không khỏi cười khổ lắc đầu một cái.

Bất quá lúc này, nữ hài lại ngồi dậy, nhắc lên cái đó vải xám bao nói: "Đi thôi! chúng ta đi nhìn một chút, hẳn rồi cuộc muốn làm gì?"

Lần này đại chiến từ ít nhất có sáu, bảy ngàn người, chỉ thấy Lưu Hiệp tại trong đông thi thể đi tới đi lui, cái này cũng tế một chút cái điểm kia gạt đầu, không thời không trung còn treo Niệm một tiếng: "Xin lỗi rồi" loại lời nói.

Đón ánh trắng, Lưu Hiệp đến mức, đó là giống như cá diếc sang sông, binh lính quần áo một ít tàn phá binh khí Độn Giáp cung tên hết thấy không buông tha, những thứ này muốn so với cái kia nồi chén gáo chậu đáng tiền nhiều, nói thí dụ như một cái chính Thường Tiến tên, hỏi đôi giá tiền là 20 hoi đôi giá trị, tàn phá mũi tên hỏi đôi giá trị là năm đến mười 5 không giống nhau, tương đối quý áo giáp để nguyên quần áo phục, có thể đạt tới hai trăm đôi được năm trăm hoi đôi, mà tàn phá cũng có 100 đến khoảng ba trăm, một phần hai mươi chính là 5 đến 20 hoi đôi giữa, tổng cộng hơn 5 nghìn thi thể, chính là năm chục ngàn hoi đôi giá trị. vũ khí lời nói cùng áo giáp cũng không kém, những thứ kia đoạn đầu súng, trường mâu, tấm thuẫn tròn, mũi tên chập vào nhau chính là nhất bút con số không nhỏ, chính là người cổ đại không có mặc quần lót cùng áo lót thói quen, bằng không Lưu Hiệp còn có thể kiếm một số lớn. Lưu Hiệp gặp phải cái gì đều là đi lên sờ một cái, phạm là tới tay rồi rít biến mất, đội Lưu Hiệp lấy hết tam phân chi Nhị Thi thể thời điểm Lưu Hiệp tự đã được đến gần hai trăm ngàn thu về hoi đôi giá trị, cái này có thể so với làm nhiệm vụ kiếm nhanh nhiều, bây giờ nàng thu về hoi đôi cũng có hơn hai mươi vạn. mặc dù làm như vậy có chút điểm thất đức, nhưng là Lưu Hiệp lại không thêm để ý chút nào, cũng không áy náy, hơn nữa cho là mình tựa hồ có chút làm Huyền Huyền trong tiểu thuyết Tử Linh pháp sư tiềm chất.

Theo Lưu Hiệp, hẳn cảm là yên tâm thoải mái, đây chính là phế vật lợi dụng, tiết kiệm tư Genichi chủng biểu thị, nếu như có thể thu nạp thi thể lời nói, hẳn ngược lại không để ý đem các loại thịt vụn cũng thay đổi thành hoi đôi giá trị. những người này còn sống thời điểm không có gì kiến thụ, ít nhất nhượng những thứ này Nhân Thi thể vì nhân loại xây dựng làm điểm cống hiến.

Đang lúc Lưu Hiệp một đường cuồng nhận được khe thung lũng, đem giải quyết hết thấy các thứ này thời điểm, Lưu Hiệp rốt cuộc lau một cái mồ hôi, một giờ nắm chặt vừa vặn, tổng cộng hai trăm tám chục ngàn thu về hoi đôi bỏ vào trong túi, cộng thêm trước khi tổng cộng 34 vạn thu về hoi đôi, đều phải đuổi sát chính mình vốn là hoi đôi giá trị.

Nhưng là đang lúc Lưu Hiệp vỗ vỗ tay cho là đại công cáo thành thời điểm, lại chợt thấy xa xa thật giống như có người đi tới, Lưu Hiệp trong lòng cả kinh, lập tức dự định chạy đi tìm cái chỗ trốn đứng lên, xem xem rốt cục là ai, nhưng là bên cạnh lại không có thể tránh địa phương.

Lưu Hiệp đang muốn quay đầu, lại vừa vặn đụng vào Hạnh Lâm đạo nhân trước ngực, đầu đúng lúc đụng vào kia đầy đặn chỗ, bắn trở về.

Lưu Hiệp nói thầm một tiếng "Tốt nạn!", bất quá lập tức ý thức được nghiêm trọng tính, sau lùi một bước nhìn một cái, chính là Hạnh Lâm đạo nhân, Lưu Hiệp nhất thời cả kinh nói: " Sư Sư Thúc?"

Tiếp lấy Lưu Hiệp lần nữa nghĩ đến trước khi đi tới nhân, theo bản năng rung mình một cái, quay đầu lại, nhìn một cái không phải là hạng Vũ Nhu lại là ai! Lưu Hiệp lại vừa là cười xòa Họa Phúc Trương Y, Lưu Hiệp lần nữa lâm vào vô hạn suy nghĩ cùng buồn khổ trung.

Ps: hôm nay buổi sáng có một số việc, này một canh cũng chậm điểm, Canh [2] sau khi ăn xong cố gắng tiến hành!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Doái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: lại bì vô địch

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp không biết nữ hài có thấy hay không hẳn thu hồi những thứ kia tàn phá binh khí cảnh tượng nữ hài vây quanh Lưu Hiệp chạy một vòng, tiếp theo từ mặt sau bỗng nhiên kéo Lưu Hiệp thủ nhìn kỹ một trận, nữ hài lặp đi lặp lại xem Lưu Hiệp bàn tay tâm vài vòng, nhưng là trừ tay này trắng nõn có chút như là nữ hài ngoại không có phát hiện còn lại đặc thù.

Lưu Hiệp lúc này tâm lý thấp thỏm, chẳng lẽ là này cô gái nhỏ thật thấy cái gì? Lưu Hiệp xoay đầu lại lộ ra nụ cười tận lực bày ra tự nhiên đáng vẻ nói: "Không biết hạng Thánh Nữ đại nhân, là tổng kéo ta Bá Hòa thủ làm chi, chẳng lẽ Thánh Nữ đại nhân là vừa ý ta Bá Hòa, muốn cùng ta Bá Hòa tay trong tay ước hẹn?"

Hạng Vũ Nhu quái dị xem Lưu Hiệp liếc mắt, tựa hồ cũng không hề để ý Lưu Hiệp nói sang chuyện khác, chẳng qua là nói với hắn: "Người cái này tiểu tặc còn rất hội trang mà hừ, đừng cho là ta không nhìn thấy, người vừa rồi trên tay tựa hồ có một tòa sáng đồ vật, tựa hồ toàn bộ chạm tới kia tòa sáng đồ vật vật phẩm cũng không trông thấy!"

Lưu Hiệp nhất thời trong lòng rét một cái, chỉ là nói: "Thánh Nữ nói là cái gì Bá Hòa thật sự là không biết a, vừa rồi ta từ nơi này đi ngang qua, gặp chiến tranh thảm thiết, ta đoạn đường này lại vừa là đau lòng lại vừa là tiếc cho, nhiều tốt các tiểu tử, cứ như vậy trắng niên mất sớm, ài!"

Nữ hài tâm lý rõ ràng từ trước mắt cái này tiểu tặc trong miệng là bộ không ra nói thật, Lưu Hiệp đánh chết cũng không thừa nhận, nữ hài cũng không làm gì được hắn. gặp loại này vô lại, ai cũng biết như thế nào, bất quá hẳn hiện tại quả là là không nỡ giết cái này đầy bụng quý chủ ý và chơi vui mới mẻ đồ vật tiểu tử.

Nữ hài trên dưới quan sát một chút Lưu Hiệp, gặp Lưu Hiệp vẫn là một bộ vô tội đáng vẻ, nữ hài liền đổi đề tài hỏi "Bá Hòa công tử Ứng nên không cần đối với ta hạng Vũ Nhu cung kính như vậy chứ ? ban ngày Bá Hòa công tử tốt không là uy phong, Vũ Nhu thấy Bá Hòa như thể thần thái, nói không chừng phương tâm thật là có xúc động đây! ngàn dặm tập kích bất ngờ Trảm Hàn Xiêm! xem ra tiểu tặc bản lĩnh không tệ a, có phần này bản lĩnh, vì sao dọc theo con đường này đều không chút nào chạy trốn? mà lại chờ đến đến Bành thành quốc thời điểm, chẳng lẽ trước khi đầy đủ mọi thứ đều là người trang bức a?"

Lưu Hiệp nhất thời cả kinh, không nghĩ tới ban ngày thời điểm hạng Vũ Nhu cũng ở tại chỗ, hơn nữa hạng Vũ Nhu còn biết Hàn Xiêm, xem ra cái này Thánh Nữ còn lâu mới có được đơn giản như vậy.

Từ khi Lưu Hiệp đào sau khi đi ra tự không gặp qua hạng Vũ Nhu, trong lòng cũng không biết nàng sự tình giải không bao giờ. bất quá đối với chạy trốn vấn đề, hẳn Lưu Hiệp ngược lại đã sớm muốn chạy trốn, không biết sao Hạnh Lâm cùng này cô gái nhỏ đều tại, hẳn cũng phải đào a!

Lưu Hiệp suy nghĩ một chút giải thích, quyết định nói sang chuyện khác, chẳng qua là cười xòa nói: "Bá Hòa coi như là có như vậy chút bản lĩnh, có nào dám tại Sư Thúc cùng Thánh Nữ trước mặt múa búa trước cửa Lỗ ban. Bá Hòa trước khi rời đi cũng là đơn thuần ngoài ý muốn mà thôi, thật không phải cố ý, sau đó Bá Hòa vẫn tìm Thánh Nữ cùng Sư Thúc tung tích! một mực tìm tới nơi này, ta hỏi thăm người khác, nghe nói cái gì Hàn Xiêm mang theo Thánh Nữ một loại đại nữ hài đi tới nơi này. ta đây nghe một chút, hóa sẽ không đánh một nơi tới a! Hàn Xiêm đây chính là cái Gian Nịnh chi đồ, ta tự Phi tựa như đuổi theo, tưởng cứu Thánh Nữ với trong nước lửa. không ao ước, cô bé kia cũng không phải Thánh Nữ. ta đây tâm lý cứ yên tâm, nhưng là cũng là một đường tìm Thánh Nữ dấu chân, không nghĩ tới bây giờ gặp phải Thánh Nữ đại nhân, thật là Thương Thiên phù hộ!" dứt lời Lưu Hiệp liền có vài phần lả chã lệ ý tứ.

"Vậy, y theo người nói như vậy, tiểu tặc thật đúng là một mảnh Xích Tử trung thành, đảo là chúng ta oan uổng người?"

"Đúng là như vậy! Thánh Nữ cùng Sư Thúc quả thật oan uổng Bá Hòa!" Lưu Hiệp tiếp tục ý lại nói, lại bì tình túy chính là mình đều muốn tin tưởng chính mình sở ý lại là thực sự, cho nên Lưu Hiệp quyết định kiên quyết liều chết.

Hạnh Lâm đạo nhân ở một bên cau mày nói: "Bá Hòa, thật tốt hỏi Thánh Nữ lời nói, không được vô lễ như thế!"

Hạnh Lâm đạo nhân lời tuy như thế, thật ra thì vẫn là từ trong đáy lòng yêu thích Lưu Hiệp người sư diệt này, dù sao Lưu Hiệp tám hướng Linh Lung, trước khi cùng Hạnh Lâm đạo nhân cùng Thánh Nữ một đường lúc, Lưu Hiệp là chiếu cố an bài mọi thứ câu đến, nói chuyện cũng để cho nhân thoải mái, ngoài mặt là không khơi ra một chút khuyết điểm, chỉ có thể nhìn được xích thành hiểu tâm. duy nhất một điểm, chính là đối với bọn họ Đạo Tiên Tông vô công tựa hồ không quá cảm mạo, không chút nào phải thừa kế ý tứ. thật ra thì Hạnh Lâm cũng có thể nhìn ra Lưu Hiệp đối đãi hạng Vũ Nhu lúc, chẳng qua là mặt ngoài khiêm nhường, nhưng là trên thực tế, hẳn người sư diệt này trong lòng đánh là ý định gì, năng cái này Sư Thúc cũng không biết.

Hạnh Lâm thật ra thì cũng chỉ là một tự do tự tại nhân, năng đối với Thánh Giáo cũng chỉ là mặt ngoài nhượng bộ, nhưng là trong lòng đối với Thánh Giáo

là không có có cảm tình. cho nên hấn cũng không cách nào phê phán chính hấn một sư diệt cái gì, chỉ là sợ cái này Bá Hòa tiểu tử thật sự là thái vô lễ, thật chọc hạng Vũ Nhu tức giận, hạng Vũ Nhu Hạng gia Hồn Nguyên Công nếu là động khởi khí đến, liền không còn là nàng có thể cản dừng, nàng còn không quá nhớ làm cho mình vừa mới công nhận một cái như vậy Tiểu Sư Diệt bị giết.

Nhưng khi Hạnh Lâm nhìn về phía hạng Vũ Nhu lúc, phát hiện hạng Vũ Nhu lại không để ý chút nào, mà là cười nói: "Nếu tiểu tặc trung thành như vậy, kia tựa không truy cứu nữa. bắt quá, hy vọng tiểu tặc ước chừng phải đem phần này trung thành kiên trì tới cùng mới là, nhược không phải như vậy, sẽ không thú có thể nói."

Lưu Hiệp cúi đầu không nói, không qua ánh mắt lại thấy hạng Vũ Nhu trong tay một mực nắm vài xám bao, chỉ cảm thấy một trận tinh khí, không khỏi cau mày một cái. hấn rõ ràng hạng Vũ Nhu sở dĩ hội lưu mình tới bây giờ là bởi vì cái gì, cho nên hấn cũng chỉ có thể hết sức bày ra hạng Vũ Nhu hy vọng mình làm đáng về, hấn nghe hạng Vũ Nhu lời nói chỉ hậu, vượt cảm nói: "Tạ Thánh Nữ ân điển, Bá Hòa cảm ơn vô tận, chẳng qua là không biết Thánh Nữ lần này Bành thành quốc chuyển đi, nhưng là có thu hoạch?"

Nữ hài gặp Lưu Hiệp thấy trong tay mình vài xám bao, liền cười nói: "Chỉ bắt được một cái tạp ngư, cũng không có bắt được chân chính con mồi, tựa hồ con mồi là thường cơ trí, ngược lại với người có chút giống đầu ròi, bắt quá chỉ là như vậy mới có thú!" dứt lời, nữ hài tựa hồ có hơi khốn đánh hà hơi nói: "Ngô thật ra thì vốn định đưa người mang về Linh Sơn đảo, nhưng là lần này không có bắt được chân chính con mồi, mà Giáo Chủ cho ta thời hạn sắp đến, chỉ có thể đi về trước phục mệnh!"

Lưu Hiệp nghe một chút, nhất thời ánh mắt sáng lên, bắt quá hấn vẫn sắp xếp làm ra một bộ Bất Xá đáng về nói: "Kia Thánh Nữ ý là?"

Nữ hài thanh âm như như chuông bạc cười cười nói: "Tha cho người một cái mạng! dù sao người nếu là hồi Thánh Giáo, chỉ sợ cũng sẽ bị những thứ kia lão Cổ bản hành hạ chết. chờ ta lần sau đi ra thời điểm, lại tới tìm người chơi đùa!"

Lưu Hiệp mặc dù trong lòng thật cao hứng nữ hài cuối cùng phải đi, nhưng là cuối cùng kia năm chữ, nhượng Lưu Hiệp cảm giác không khỏi mâu thuẫn. Lưu Hiệp thích mỹ nữ là không có sai, nhưng hấn không phải là thụ ngược đãi cuồng, đối với như vậy nữ hài, coi như xinh đẹp nữa, Lưu Hiệp cũng tránh chi không kịp. chẳng qua là lần sau thời điểm, Lưu Hiệp hy vọng mình có thể có đầy đủ thực lực, không cần lại thụ phần này điều khí.

Hạnh Lâm nghe hạng Vũ Nhu nói chuyện, trong lòng mang theo nhàn nhạt kinh ngạc đồng thời, cũng thờ phào. nàng không nghĩ tới nữ hài lại chịu thả Lưu Hiệp, phải biết cái này bản giáo Thánh Nữ, cũng chính là Chấp Pháp Thánh nữ, là từ nhỏ tại ngân tên 9 đến mười ba tuổi nữ hài tại cô đảo thượng, tàn sát lẫn nhau cuối cùng chọn lựa đến, giống như lựa chọn Độc Cổ đồng lý. Hạng gia vì bồi dưỡng nhân tài, đem hạng Vũ Nhu bỏ vào trong đó, cuối cùng nàng thành công đập còn lại Nhân Thi thể đi ra, người như vậy coi như Thánh Giáo Chấp Pháp Giả, sẽ không để ý tới bất kỳ tình cảm, hơn nữa Hạng gia Hồn Nguyên Công tác dụng, nữ hài cơ hồ sẽ trở thành các đời tới nay mạnh nhất Chấp Pháp Giả.

Ngay cả Hạnh Lâm mình cũng phải cẩn thận, mà Bá Hòa này cái gì cũng không biết tiểu tử, lại dám chống đối hạng Vũ Nhu hành hạ nhiều lần, còn lại công việc thật tốt, không thể không nói Thanh Tu đạo nhân thu Bá Hòa tên đệ tử này, nói không chừng thật đúng là thu đúng. chẳng qua là nàng không biết Lưu Hiệp ngay cả Đạo Tiên Tông thân phận đều là giả, hơn nữa Thanh Tu cũng là Lưu Hiệp tự tay giết chết.

Dứt lời, nữ hài tựa hồ không lại ở Lưu Hiệp như thế nào, mất hết hứng thú đối với Hạnh Lâm nói người nói: "Hạnh Lâm trưởng lão, ta nghĩ, là chúng ta trở về phục mệnh thời điểm, nếu không, sợ rằng sợ đầu này qua được liệu nhưng là phải nát xuống!"

Hạnh Lâm liếc mắt nhìn Lưu Hiệp, chỉ hậu từ bên cạnh hấn đi qua, đi theo hạng Vũ Nhu dần dần biến mất tại trong màn đêm. cuối cùng chỉ còn lại Lưu Hiệp đứng ở nơi đó một đường đưa mắt nhìn hạng Vũ Nhu rời đi.

Cho đến hạng Vũ Nhu hoàn toàn đi, hơn nữa lại cũng không nhìn thấy bóng dáng thời điểm, Lưu Hiệp hay lại là không đi, ngược lại ở nơi nào đứng một lúc, cuối cùng còn làm ra chút Bất Xá ý tài từ nơi đó rời đi.

Chẳng qua là khi Lưu Hiệp sau khi đi, một bóng người theo sát Lưu Hiệp rồi đi mà đuổi theo, đợi cùng một trận cũng không phát hiện Lưu Hiệp có cái gì kỳ quái cử động sau. lúc này mới quay đầu lại, bóng người kia một đường hướng hạng Vũ Nhu cùng Hạnh Lâm phương hướng rồi đi chạy đi, chỉ thấy nàng một đường vượt qua hạng Vũ Nhu đám người, thích đến hạng Vũ Nhu sau, lập tức đến bên tai nàng nói gì, nữ hài vẫn này, mày liễu khẽ nhúc nhích, nở nụ cười nói: "Hy vọng không giết người là chính xác, cái này tiểu tặc, quả nhiên có ý tứ!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: hội tụ Cốc Dương

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

(cảm tạ gặp lại lý tưởng khen thưởng còn có cho tới nay đầu đề cử các vị. .)

Cổ Đạo Tà Dương, một đội nhân mã từ Viễn Phương từ từ tới, ngay đầu mấy kỵ một đường giá Mã về phía trước đi đường, chỉ thấy mặt sau có một người cười ngửa theo kịp, lập tức chính là 1 đầy đặn hắc tráng hán tử, hán tử kia theo phía trước diện một đường chi hậu liền đối với người trước mặt nói: "Công Đạt tiên sinh, không biết chúng ta chuyến này cùng Bành Thành vị trí còn có bao nhiêu?"

Gặp lập tức người một thân văn sĩ cải trang, tóc dài râu dài, dung mạo anh tuấn, chẳng qua là vóc người có chút hơi mập ra, chính là Tuân Du. Tuân Du nhìn một chút Viễn Phương lộ, từ trên yên ngựa túi da bò trung rút ra một đạo cuộn da dê triển khai, dò xét một phen sau, liền phát râu nói: "Nơi đây là vừa qua khỏi Cửu Giang Địa Cảnh, sợ rằng chúng ta còn phải hành hơn nửa ngày mới có thể xuyên qua Bái Quốc đến Bành thành quốc Quận Thủ! hôm nay sợ rằng không cách nào đến, ta xem sẽ đi một giờ, cũng chỉ có thể tại chỗ xây dựng cơ sở tạm thời, bây giờ vừa qua khỏi đi sáu ngày, khoảng cách mười ngày thời hạn còn có bốn ngày. Điền Vi chớ cuồng cuồng, chúng ta định có thể cứu ra công tử."

Hắc tráng hán tử gạt đầu một cái, bất quá vẫn là có chút lo lắng nói: "Nếu không phải trước đó vài ngày gặp phải đám kia tạp ngư, cũng sẽ không trì hoãn bán ngày, hôm nay đã sớm có thể cứu công tử ở tại thủy hỏa. ai, lúc này đều là do sợ Điền Vi không làm tròn bổn phận tạo thành. không nghĩ tới Hắc Sơn này bang cầu tử, không chờ chúng ta tìm bọn hắn, bọn họ ngược lại tìm tới trên đầu chúng ta. bây giờ chỉ có Dương phu nhân ở, tiểu cô nương còn không có tại trên tay chúng ta, này Hắc Sơn đạo tặc nếu là đùa bỡn khỏi du côn đến, không chịu thả công tử nên làm thế nào cho phải!"

"Điền Vi chớ nên quá mức tự trách, lần trước công tử bị bắt Tịnh không hoàn toàn là người trách nhiệm, tất cả mọi người có lỗi. huống chi lần này chúng ta mang nhiều ba thành tiền chuộc, nếu là có thể đổi về công tử cho giỏi. nhược đối sẽ không công tử, ngô Tuân Du chỉ có thể dùng tương đối cực đoan biện pháp cứu ra công tử, đến lúc đó nhất định phải đám này Hắc Sơn Tặc tử đẹp mắt!"

Gặp Tuân Du đã có chủ ý, Điền Vi lúc này mới yên lòng, hán nhìn phía sau một chút đội ngựa cùng trong đội ngũ thừa tải Dương phu nhân xe ngựa, không khỏi thở dài. kia Dương phu nhân bây giờ bệnh nặng, nhưng là vì công tử, bọn họ cũng không khỏi không đưa nặng mệnh mẽ mang theo xe.

Lần này Điền Vi cùng Tuân Du tổng cộng mang năm trăm kỵ đặc chủng doanh quân sĩ, áp tải tiền chuộc Bắc thượng Bành Thành, coi như là cho túc Hắc Sơn quân mặt mũi, nếu là không được, liền định trực tiếp dùng sức mạnh, cứu Lư Hiệp, dù sao đặc chủng doanh bọn chúng đều là dò doanh đánh lên ban đêm hào thủ.

Lại hành một giờ, Điền Vi lập tức phái người xây dựng cơ sở tạm thời, sắc trời dần tối, Tuân Du chỉ bắc phương nói: "Nơi đây trong Cốc Dương chưa đủ mười dặm, ngô xem tới nay kêu Yên Bình trú đóng, người cùng ta dẫn người đến Cốc Dương thành đi tìm hiểu hỏi dò Bành thành quốc bên kia tình huống."

Điền Vi gạt đầu nói phải, từ khi Tuân Du nghe được Lư Hiệp bị trói tin tức sau này trong lòng cũng là cuồng cuồng, thậm chí so với Điền Phong Điền Vi còn gấp hơn. nếu là hán Tuân Du đem đại hán Trần Lư Vương Lư Hiệp làm mất sự truyền hồi kinh thành nơi nào đây, kia Dương Bưu cùng Trương Ôn vẫn không thể đem hán tươi sống cho hủy đi. nếu là Tuân Úc tại phòng chừng cũng là tha không hán cái này làm Thủ Tịch tham mưu.

Nhưng là hai người làm sao cũng không khả năng nghĩ đến, đang lúc bọn hán chạy tới Cốc Dương chặng đường thời điểm, Lư Hiệp cũng đã tại Cốc Dương thành ăn uống thả cửa, phi thường cao hứng, mấy ngày nay nhưng là khổ Sát Lư Hiệp, lại là bị người quan, nhần đối bị đối không nói, còn phải phục vụ quần áo trang sức người khác đi, xem người ta sắc mặt. bây giờ rốt cuộc có thể bản thân một người tiêu dao tự tại, hơn nữa bên người cũng không có cái gì người khô nhieu chính mình, không có Điền Phong lão cô hủ giảng đạo cùng Tuân Du cười nhạo, muốn làm điểm cái gì liền làm, loại này Tiêu Dao thời gian thật là làm cho nhân từ trong đáy lòng thoải mái.

Lư Hiệp loại này nghênh ngang đời sống xa hoa, đưa đến hán mới vừa vào Cốc Dương thành, liền bị chừng mấy hỏa ăn trộm cùng cường đạo để mất tới. một cái bất quá mười bốn mười lăm tuổi đáng về thiếu niên, bên người vừa không có người làm, lại vừa là nghênh ngang tiêu tiền, nếu là còn không được để mất tới, đây mới thực sự là mù Tặc mất chó. nhưng khi Lư Hiệp thu thập mấy nhóm không mở mắt ăn trộm, lại nhân tiện giáo huấn mấy tên lưu manh chi hậu, Lư Hiệp tại Cốc Dương nhất thời nhiều mấy phần nhân khí, hơn nữa lại cũng không có cái gì ăn trộm dám tới gần nơi này cái xem ra giống như là giả áo túi com công tử nhà giàu, vẫn còn có cái được Lư Hiệp ngẫu nhiên cứu nam hài muốn đi theo Lư Hiệp làm hán người hầu tiểu đệ.

Nam hài này cùng Lư Hiệp nhìn không lớn bao nhiêu, cũng là mười bốn mười lăm tuổi, ngược lại mi thanh mục tú, nói là cái gì Cốc Dương Trịnh gia Nhị công tử, kêu cái Trịnh liệu, nhưng là bởi vì là thứ xuất, mẫu thân từ lại sớm, tại Trịnh gia công sau khi chết, liền bị Đại Phu Nhân cho nộp đi ra, một mực thụ những thứ kia ác bá lưu manh khi dễ. hán Niệm qua mấy năm thư, có tri thức hiểu lễ nghĩa, có một kêu tám hướng Linh Lung Sơ Cấp kỹ năng, có thể không biết sao thời vận không đủ nhiều chút, hán gặp gỡ cùng Lư Hiệp tại hoàng cung lúc tình huống, cũng có như vậy một hai phần tương tự.

Lư Hiệp thấy hán nhìn coi như thoải mái, trong tay lại vừa vận thiếu một có thể sai sử nhân, giới ở đây, Lư Hiệp hãy thu hán.

Lư Hiệp bây giờ trong đầu thoải mái được ngay, ở tại Cốc Dương rượu ngon nhất trong lầu, như đại gia một loại kêu bốn cái nhìn sang nha đầu hầu hạ. qua lại lại có Trịnh liệu cái này đối với Cốc Dương sự vật người am hiểu vì Lư Hiệp đứt lót, một đường thư thư phục phục.

Nhưng trên thực tế Lư Hiệp sở dĩ tới Cốc Dương, đảo là bởi vì Tôn Sách bọn họ duyên cớ, dù sao Lư Hiệp thì sẽ không thật để cho chạy Dương cũng san. ngày đó Lư Hiệp phân biệt hạng Vũ Nhu chi hậu, liền một đường đi theo Tôn Sách cùng Chu Du bọn họ dấu vô ngựa đuổi theo.

Lư Hiệp đem Dương Phụng an trí ở một cái nông hộ trong nhà. mặc dù coi như là tĩnh lại, nhưng là bởi vì thụ ngược đãi gần một tháng, thần trí còn có chút không tỉnh táo, hơn nữa thân thể suy yếu, chỉ có thể tĩnh dưỡng một trận. Lư Hiệp lại lúc trước tại lục soát thi thể thời điểm, cứu còn treo một hơi thở chưa chết Lý Nhạc, đồng thời cũng đem Lý Nhạc an trí ở nơi nào. sau khi làm xong những việc này liền hướng đến Chu Du cùng Tôn Sách phương hướng đuổi theo.

Cho đến ngày thứ ba thời điểm mới phát hiện Chu Du đám người tung tích, liền một mực theo đến Cốc Dương nơi này.

Lưu Hiệp có thể đuổi kịp Chu Du cùng Tôn Sách bao nhiêu còn có chút vận khí thành phần, bởi vì Chu Du cùng Tôn Sách trước khi được Tào quân cùng Bạch Nhiễm quân đuổi giết mà khoái mã chạy như điên, đưa đến chân ngựa lực thật sự là theo không kịp, không thể không thả chậm tốc độ tiến lên, lần này một đường chạy thoát thân, một mực mang trên người bọc, tại trong hoảng loạn cũng không biết làm đi nơi nào. trên người không có vòng vo, ba người là nửa bước khó đi. không có cách nào chỉ đành phải tạm thời bán Mã đổi thành đi bộ.

Chu Du cùng Tôn Sách hai người một đường hướng Cửu Giang phương hướng đi, dự định tạm thời đầu nhập vào Cửu Giang Thái Thú, Chu Du đã từng báỉ phông qua Cửu Giang Thái Thú Biên Nhượng, Biên Nhượng đối với Chu Lang tài giỏi đẹp trai cũng có sở thưởng thức, Tôn Sách lại vừa là Trường Sa Tôn Kiên chi tử, tướng nhất định là sẽ không đem hai người chặn ngoài cửa, mà lại nói không chừng còn có thể tự Dương cũng san vấn đề cấp cho một ít trợ giúp.

Chu Du Dương cũng san cùng Tôn Sách, ba người đề nghị giá cả bán kia hai con cơ hồ cơ vô lực Mã chi hậu, nhất định phải thất lưng buộc bụng mang đi đường. cho đến Cốc Dương này địa phương, Dương cũng san bởi vì nhiều ngày đi đường mệt nhọc, thật sự là có chút không nhịn được. cho nên liền không thể không dừng lại ở Cốc Dương thành nghỉ ngơi một ngày, cái này lại đưa đến ba người lợi hại gánh nặng phá lệ tăng thêm. Tôn Sách cùng Chu Du hai người đều coi như là không có thụ quá Cùng con em nhà giàu, bây giờ đầu chịu nỗi phần này khổ. nhưng là có không chịu được mặt mũi không cách nào làm gì cướp gà trộm chó sự, chỉ đành phải một chút xúi liều chết.

Giống vậy đều là tại Cốc Dương, hai nhóm người nhưng là hai loại bất đồng cảnh ngộ, Lưu Hiệp nương Trịnh liệu tìm mấy cái tiểu ăn mày, thật tốt nhìn chăm chú Chu Du đám người hành tung.

Đều nói thế giới này phát sinh nhiều vô số sự kiện, đều là do vô số trùng hợp đụng vào nhau, mà phát sinh tất nhiên, đúng như cùng lúc này tình huống.

Ban đêm, trong khách điểm nghênh đón hai cái đường xa tới khách nhân, chính là Tuân Du cùng Điền Vi. lại thấy Tuân Du cùng Điền Vi được ban đêm làm việc chường quỹ dẫn, tìm hai gian không chút tạp chất phòng khách nghỉ ngơi, đồng thời hỏi chường quỹ rất nhiều liên quan tới Bành thành quốc sự. một loại Lữ tiệm chường quỹ loại này làm nam tới bắc Vãng Sinh ý người là đứng đầu giải này nhiều chút sự tình, Tuân Du cùng Điền Vi lập tức đến rất nhiều liên quan tới Hắc Sơn quân tin tức cùng tin đồn.

Chẳng qua là khi bọn họ vào tiệm một màn lại đúng lúc được cùng tồn tại trong điểm vào ở Tôn Sách thấy, Tôn Sách vừa thấy là Điền Vi cùng Tuân Du, không khỏi sửng sò, bất quá nghĩ đến trước khi Lưu Hiệp, Tôn Sách lập tức nghĩ đến Tuân Du cùng Điền Vi xuất hiện ở nơi này có thể là tới tìm kia Bá Hòa công tử. đối với cái này cái Bá Hòa công tử, từ lần trước bị giết Hàn Xiêm chi hậu, Tôn Sách sẽ không có thể xem hiểu hần, vô luận như thế nào hần cũng không cách nào đem cái đó nhìn tham sống sợ chết phủ công Tử Hòa truy tập Hàn Xiêm hành động vĩ đại liên hệ với nhau.

Trước khi mấy ngày này bởi vì Lưu Hiệp mất tích, Tôn Sách cùng Dương cũng san sống chung thời gian trở nên nhiều, rõ ràng quan hệ rõ ràng nếu so với lúc trước tốt hơn rất nhiều, Tôn Sách tâm lý lại dấy lên một ít hy vọng. Tôn Sách không khỏi vui mừng cũng còn khá Dương cũng san lúc ấy được hần đánh xui, bằng không còn không chừng sẽ biến thành hình đáng gờ.

Tôn Sách nhất thời do dự, có muốn hay không sẽ thấy Tuân Du cùng Điền Vi tin tức nói cho Chu Du cùng Dương cũng san. Tôn Sách suy nghĩ một chút, mặc dù bây giờ trong tay đã không dư thừa bao nhiêu vòng vo, nhưng là vậy cũng so với tổng có tại Bá Hòa tên hạ bị tức tới mạnh, vì bên tai thanh tịnh, Tôn Sách cũng không bao giờ nữa muốn cùng cái này Bá Hòa công tử ngồi một bên, càng không thể nương Dương cũng san cùng Bá Hòa ngồi bên.

Nhưng là đang lúc này, bên ngoài bỗng nhiên thật nhiều hỗn loạn, một trận xao tiếng cồng nhất thời tại đường lớn trung vang lên, chỉ thấy mấy cái nha dịch nhất thời tràn vào khách sạn lạnh lùng nói: "Bổn huyện tri huyện đại nhân ban đêm bỗng nhiên được hành thích, bây giờ chúng ta muốn theo thông lệ lục soát! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 128: hổ xuống đồng bằng

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phông văn.

Vốn an tĩnh Cốc Dương thành, ban đêm chợt trở nên om sòm đứng lên, không có lý do gì khác, Cốc Dương Huyện huyện lệnh Chu Thượng tài bỗng nhiên bị đâm. vì vậy liền lập tức hạ công văn muốn khắp thành lục soát này thích khách tung tích, tựa hồ là huyện nào dư luận xôn xao phí phí Dương Dương.

Cốc Dương Huyện huyện lệnh vì Chu Thượng tài, là là đương kim Dự Châu Thứ Sử Khổng Trụ bà con Chu Ngang cháu ngoại, Đan Dương Thái Thú Chu Hân chi con trai thứ. làm người tham đồ xa xỉ, Hi háo mỹ sắc, nhưng mà cha Chu Hân nhưng là 1 một nhân vật anh hùng, há có thể cho phép đến hạ con mình như thế, Chu Thượng tài thụ không phụ thân giảng đạo, vì vậy cầu ở chính mình thúc thúc Chu Ngang, đến Dự Châu bên này lịch luyện, tạm thời làm này Cốc Dương Huyện huyện lệnh. từ khi đi tới nơi này, đối với Cốc Dương Huyện dân chúng sinh hoạt ngược lại không có gì tốt ảnh hưởng xấu,

tương đối mà nói chính lệnh thực hành coi như nói được. dù sao Chu Thượng tài cũng không phải người ngu, biết rõ mình đây là đang người khác bàn, bao nhiêu thu lểm nhiều chút. chẳng qua là thói quen khó sửa đổi, thích tại Cốc Dương cùng với phụ cận khu vực thu nạp mạo mỹ nữ tử. hần Chu Thượng mới bắt quá hai mươi bốn hai mươi lăm, nhưng là có mười tám phòng xinh đẹp cô gái như hoa làm nội thất, tiểu thiếp vẫn không tính là, qua Thổ Hoàng Đế sinh hoạt.

Lưu Hiệp tại tới nơi này chỉ hậu tựu lập tức hỏi thăm liên quan tới này Cốc Dương Huyện tình huống, bây giờ nhiều biết đạo hạnh tình Trịnh liệu phụ trách hỏi dò tin tức, Lưu Hiệp tự nhiên thuận lợi rất nhiều. đối với cái này cái gì ban đêm lục soát, Cốc Dương lão bách tính trên căn bản là xem quán, bởi vì này Chu Thượng tài cách mỗi một hai tháng, tựu bỗng nhiên tới hứng thú làm một ban đêm lục soát, nhưng trên thực tế nhưng là vì kiểm tra người ngoại lai trung có hay không mạo mỹ nữ tử.

Tôn Sách cùng Chu Du làm sao cũng không nghĩ tới, bọn họ mới vừa vào thành, Dương cũng san tựu đã sớm được Chu Thượng tài bọn nha dịch để mất tới. loại này hành vi đối với phổ thông lão bách tính mà nói căn bản không có gì lớn không, có vài người còn hy vọng nữ nhi mình được Chu Thượng mới nhìn thượng, chỉ bất quá đám bọn hần con gái đều vào không Chu Thượng tài pháp nhãn.

Nhưng là bây giờ Dương cũng san rõ ràng cho thấy tốt con nít, nếu là có thể đem cô bé này mang tới Chu Thượng tài nơi đó, phòng chừng ngay lập tức sẽ được thăng chức, về phần còn lại người tham dự cũng sẽ có được phong phú khen thưởng.

Không biết sao Chu Du cùng Tôn Sách không biết cái tình huống này, khách sạn chường quỹ cũng không có ngăn trở, bất quá nhưng là kín đáo đưa cho kia lũng bắt Huyện Ủy một tiêu xâu tiền, trong tới chỉ chỉ vừa rồi Tôn Sách xuất hiện phương hướng, rất ý tứ rõ ràng, là vì để cho bọn họ không muốn quấy đến còn lại ngủ khách. đầu năm nay làm ăn cũng khó, điểm này bỏ ra là phải. kia Huyện Ủy cười cười lập tức vung lên mà lên, chạy thẳng tới Tôn Sách hai người sở ở trong phòng.

Điền Vi cùng Tuân Du đứng ở một bên, Tịnh không có chút nào ngăn trở ý tứ, bởi vì bọn họ cũng không hiểu chân tướng của sự tình. cho là thực sự có người Dạ Thử huyện lệnh.

Đúng lúc này, một cô gái tiếng kêu cứu vang lên, trên lầu nhất thời vang lên Tôn Sách tiếng quát: "Ám sát huyện lệnh thích khách không ở nơi này, các ngươi muốn lục soát đến nơi khác lục lợi, ngô khuyên ngươi chờ mau mau rời đi, nếu không đừng trách ta không khách khí!"

Lại thấy kia Huyện Ủy mặc dù gặp Tôn Sách có vài phần đảm thức, tướng mạo cũng không giống nhà người thường, như là có phần bản lãnh đáng vẻ, nhưng là không biết sao mấy ngày liên tiếp bốn ba, khó tránh khỏi phong trần phó phó lạc nhiều chút hình tượng, hướng chỉ ở nơi này Cốc Dương, Chu Thượng tài mới là lớn nhất, kia Huyện Ủy cười nói: "U a! tại Cốc Dương địa giới còn không người dám đối với ta nói như vậy! nói cho ngươi biết, ta xem ngươi chính là vậy được thích huyện lệnh thích khách, cô bé này cùng người kia đều là đồng lõa! người tới, mau đem ba người này bắt lại!"

Chu Du lạnh lùng nói: "Chúng ta đều lúc là Sĩ Nhân chi hậu, ngô phụ từng là Đường Triều Lạc Dương Lệnh, ngươi người trước mặt chính là Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên chi con cháu Sách, ngươi chờ lại dám vô lễ như thế! phải biết chính là các ngươi huyện lệnh tới cũng rất đúng ta hai cái lễ nhượng tam phần!"

Kia Huyện Ủy nghe ngược lại cười nói: "Lại, còn rất hội biện, nói như vậy ngươi chờ hay lại là hai vị đại công tử! hai vị kia làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này, cái này Cốc Dương trong khách sạn nhỏ! ta chỉ là Cốc Dương Huyện Ủy, không biết cái gì Lạc Dương Lệnh, cái gì Trường Sa Thái Thú. ta chỉ biết là các ngươi hiện tại cũng có thể là hành thích huyện lệnh đại nhân thích khách!" dứt lời, sắc mặt Nhất lạnh leo ra lệnh: "Người đâu, trước đem hai người này bắt lại nói!"

Lúc này Dương cũng san cơ thể hơi có chút suy yếu, Tôn Sách cùng Chu Du không thể không nhìn cùng nàng tình huống, ban đầu bọn họ cũng hỏi thăm biết Cốc Dương Huyện huyện lệnh chính là Chu Thượng tài, nhưng là không biết sao Chu Thượng tài thúc thúc Chu Ngang cùng Tôn Sách cha Tôn Kiên từng bởi vì chính kiến vấn đề lược có đụng chạm, Chu Ngang chính là ủng hộ Viên Thiệu, Tôn Kiên ban đầu liền không đồng ý Đồng Trác vào kinh, tự nhiên cùng Chu Ngang đứng ở đối lập lập trường. cho nên tới đến Cốc Dương thời điểm cũng không có bái kiến Chu Thượng tài dự định, chuẩn bị nghỉ ngơi một ngày liền rời đi, lại không ao ước lại sẽ phát sinh đột nhiên như vậy sự.

Nghe được vừa rồi Chu Du thanh âm, dưới lầu Tuân Du cùng Điền Vi ngược lại diện có vẻ kinh ngạc, hơn nữa trong ánh mắt mang theo nhân nhậ vui vẻ. nếu Chu Du cùng Tôn Sách tại, như vậy mới vừa Tài Nữ đưa bé thanh âm tắt lại chính là Dương cũng san, Dương cũng san nhược tại, cứu về Lưu Hiệp nắm chặt tựu phần lớn. nhưng là lúc này tình cảnh hiển nhiên cũng không phải là quá thuận lợi, Tuân Du cùng Điền Vi cũng nghĩ không thông Tôn Sách chờ bởi vì sao sẽ chọc cho thượng như vậy sự.

Chỉ thấy Lâu trận vang động, lại thấy lầu hai, Tôn Sách công lấy sau lưng Dương cũng san, nhảy xuống, Chu Du cũng là theo sát phía sau, trong tay Tam Xích Kiếm phong thượng mang theo nhân nhậ vết máu. đang lúc lúc này, vừa mới cái kia Huyện Ủy võ giả mặt chạy đến hết lớn: "Người tới đừng để cho bọn họ chạy!"

Lại thấy bên ngoài mấy chục cây đuốc nghe được Huyện Ủy thanh âm chỉ hậu lập tức ngăn lại tướng phải ra ngoài Tôn Sách cùng Chu Du hai người.

Điền Vi cùng Tuân Du đứng ở phía sau nhìn một màn này, Điền Vi đang muốn khởi thân đi lên hỗ trợ, nhưng là lúc này, Tuân Du lại đè lại hần, thấp giọng nói: "Nhìn kỹ hần nói!"

Những vệ binh kia trong lúc nhất thời đều tràn vào đến trong khách sạn nhỏ đến, đem Chu Du cùng Tôn Sách bao bọc vây quanh, Chu Du cảnh giác nhìn chung quanh, có thể là bởi vì binh sĩ ngăn che, Tịnh không thấy ở một bên ngồi Tuân Du cùng Điền Vi.

Bởi vì những vệ binh kia đều cầm trường mâu chỉ Chu Du cùng Tôn Sách, hai người không cách nào nhúc nhích chút nào, chính khó xử giữa. lại thấy bên ngoài lại tới không ít người, là hộ Thành Vệ Binh. chỉ thấy kia Huyện Ủy nhìn thấy đại cục đã định, liền lập tức đứng ra nói: "Ba người này, không riêng gì ý đồ hành thích huyện lệnh đại nhân, hơn nữa còn đã thương mấy tên nha dịch. nhanh đưa bọn họ bắt lại, nữ hài phải bắt sống, còn lại hai cái sinh tử bắt

huyền! !"

1 thấy mọi người muốn đánh, khách sạn chương quỹ nhất thời gấp, vội vàng đi lên muốn nói chuyện với Huyện Ủy, nhưng là lúc này Huyện Ủy trên mặt được Tôn Sách đồng dạng nói, nơi đó còn có còn lại tâm tình, trực tiếp đem kia chương quỹ đẩy ngã một bên. đám kia vệ binh nhất thời chen nhau lên.

Tôn Sách cùng Chu Du song quyền nan địch tứ thủ, không biết sao không gian lại nhỏ hẹp, không cách nào thi triển, còn phải chiều cổ được Dương cũng san. chẳng qua là Trăm mấy người chi hậu, kia Huyện Ủy tay cầm một cái trách Trọng liên hướng Tôn Sách sau lưng Dương cũng san vỗ tới. Tôn Sách thấy vậy, lập tức xoay người lại né tránh, tuy nhiên lại vừa vặn được còn lại vệ binh kéo ngã xuống đất, tiếp lấy nhất thời vô số mũi thương chỉ Tôn Sách, đầu lúc Chu Du bên kia cũng là khó mà ngăn cản mọi người, cuối cùng không thể không bị bắt đứng lên.

Rất nhanh liền có nhân đem Dương cũng san từ trên người Tôn Sách kéo ra, Dương cũng san hết sức giãy giụa, có thể là ở đâu địch nổi trưởng thành hán tử lực lượng. Tôn Sách bây giờ bị người đoàn đoàn trời chặt. mặc dù hận không được cầm đao Trăm cái đó bắt Dương cũng san người hai cái vuốt chó, lại không biết sao anh hùng mặt lộ.

Kia Huyện Ủy đi lên một cái tát đánh vào Tôn Sách trên mặt, hung hăng nói: "Lại dám làm tổn thương ta. còn đã thương ta nhiều như vậy rồi! !" tiếp lấy lại cho Tôn Sách một quyền. nhưng là Tôn Sách lại giãy giụa, ngược lại một cước đạp trúng hán tử bụng, một chút đưa hán tử ngã xuống đất, người bên cạnh vội vàng lần nữa cho Tôn Sách nhiều hơn mấy đạo giới hạn.

Tôn Sách một cước này rất nặng, Huyện Ủy trên đất tức tức oai oai ôm bụng lăn lộn mấy vòng, dẫn hán tử lại, đứng dậy tưởng cho thêm Tôn Sách mấy cái nữa đánh trở về. nhưng này lúc lại lập tức từ phía sau tới một người ghé vào lỗ tai hán tử nói nhỏ mấy câu, người kia sắc mặt âm trầm, đi tới Tôn Sách trước mặt, tận lực núp ở hán tử không thể động phương diện lộ hung tướng nói: "Coi như số ngươi gặp may, ngộ trước tiên đem ngươi mang về, chờ đem tiểu cô nương này giao cho huyện lệnh đại nhân xử trí, ta lại thu thập ngươi này tiện cốt đầu!"

Tôn Sách đối với đó trọn mắt nhìn, nhưng cuối cùng vẫn bị người mang đi. thẳng đến quân lính đều rời đi, Diên Vi không khỏi đứng lên nói: "Tuân Du tiên sinh vì sao vừa rồi không để cho Diên Vi xuất thủ? chúng ta cứu Tôn Sách Chu Lang cùng tiểu cô nương trực tiếp chạy ra khỏi Cốc Dương thành há chẳng phải là tốt hơn! bây giờ được bọn họ bắt đi, chúng ta nhưng là còn phải dựa vào tiểu cô nương cứu công tử, bây giờ làm sao cứu bọn họ đi ra? chẳng lẽ là còn phải cùng cái gì đó Huyện Ủy huyện lệnh cầu tha thứ hay sao? ta nhìn Huyện Ủy cùng kia huyện lệnh đều không là đồ tốt, đây nếu là tại Lư Giang, ngộ Diên Vi đã sớm chạy tới Trăm bọn họ đầu người!"

Tuân Du gặp Diên Vi trách hỏi mình, không khỏi cười nói: "Ngươi cũng nói, đó cũng không phải tại Lư Giang, huống chi, ngộ xem, chúng ta bây giờ không cần cứu công tử!"

Diên Vi nghe một chút, không khỏi sững sờ: "Không cứu công tử? Công Đạt tiên sinh vừa cất mạt khai như vậy đùa giỡn!"

Tuy nhiên lại gặp Tuân Du cười mà không nói, đúng lúc này lại chợt nghe một cái thanh âm quen thuộc từ sau tai truyền tới.

"Diên Vi trung thành chứng giám, phần thưởng một bình Ngũ Lương Dịch làm sao?"

Diên Vi nghe tiếng lập tức quay đầu, chỉ thấy một cái thiếu niên áo trắng, ôm kiếm mỉm cười đứng ở Diên Vi phía sau. Diên Vi thấy nhân sau này nhất thời buồn bực kinh hô: "Công tử! ?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: sương mù liên Nguyệt

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Này?" Diên Vi nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải, lại thấy Lưu Hiệp cười đến xoay cổ tay một cái, nhất thời một bình ngọc cất Quỳnh Tương cứ như vậy xuất hiện ở Diên Vi trước mặt, này nắp mở một cái, mùi thơm này ngay lập tức sẽ hấp dẫn hán tử chú ý, cũng không còn cách nào đưa mắt hoàn toàn đặt ở Lưu Hiệp trên người.

Tuân Du thấy vậy, tiến lên một cái nhận lấy bầu rượu, hớp một cái, nhất thời sững sờ, tiếp lấy nửa ngày không có lên tiếng. Diên Vi phục hồi tinh thần lại, vội vàng đem bầu rượu đoạt vào trong ngực ôm lấy, Tuân Du lúc này, mới phục hồi tinh thần lại nói: "Mặc dù uống qua rượu ngon, nhưng này tửu cũng thật sự là quá mức hương thuần, tốt như vậy tửu, công tử lại đem ra phần thưởng cái này không hội thưởng thức rượu Man Ngưu! thật là lãng phí hết sức, phải biết ta Tuân Du cũng là trung thành chứng giám a!"

Lưu Hiệp nhìn Tuân Du một bộ bất công đáng vẽ, nhìn Diên Vi bụng bầu rượu, phỏng chừng hán tử còn muốn đem ra uống một hớp cũng muộn, phỏng

chứng Tuân Du lúc này chính hối hận vừa rồi vì sao không uống nhiều một cái, chẳng qua là như vậy rượu ngon nếu không phải tỉnh tề phẩm chính là lãng phí a.

Lưu Hiệp này Ngũ Lương Dịch quả thật có chú trọng, đó là 30 năm Trần cất, lại là này hồi đoái vòng tay xuất phẩm, không có bất kỳ huy phát cùng tiêu tán vấn đề, lại tuyệt không giả mạo cùng rượu cồn rượu pha chế, đó là chân chính thượng đẳng rượu ngon, quang một bình chính là mười ngàn hồi đoái giá trị, nếu là đặt ở lúc trước, Lưu Hiệp là tuyệt sẽ không bỏ được hồi đoái, nhưng là bây giờ đã nhiều ngày liên tiếp dùng thu về kỹ năng, ước chừng đem Lưu Hiệp thu về hồi đoái giá trị tăng trưởng đến 56 vạn, mỗi ngày năm sáu chục ngàn tốc độ tăng trưởng, nhưng Lưu Hiệp sức lực càng ngày càng tụt. lúc này thu hồi đoái giá trị mặc dù hồi đoái không vũ khí, nhưng là lại có thể hồi đoái xây dựng đồ dùng cùng thức ăn một loại, đối với Lưu Hiệp mà nói đó chính là hậu cần không lo, dọc theo đường đi Lưu Hiệp cũng coi là Nhận qua nhỏ lòng quát địa ba thước.

Lại thấy Lưu Hiệp lại lấy ra một bình, đặt ở Tuân Du trước mặt: "Xem ở tiên sinh không ngại cực khổ phân thượng, cũng coi như người bán ám!"

Tuân Du cau mày nói: "Này đồng dạng là trung thành, vì sao ta đây trung thành chỉ đành phải bán ám phần thưởng?" mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng là hay lại là lập tức thuận tay đem Lưu Hiệp trên tay bầu rượu nhận lấy.

"Bởi vì ngô nguyện cùng Công Đạt tiên sinh cùng uống một bình!" Lưu Hiệp nói đại nghĩa lắm nhien, nhưng cũng không cách nào che giấu ngoài ra bán bầu rượu được chính hân uống sự thật.

Mặc dù Lưu Hiệp nói như vậy, có thể Tuân Du tựa hồ cũng không ngại, ngược lại mỉm cười nói: "Có thể cùng vua ta cùng uống một bình, đến vinh hạnh đặc biệt này, Tuân Du vinh hạnh thăng đến!" Tuân Du những lời này, Điền Vi là nghe không hiểu, nhưng là Lưu Hiệp cũng hiểu được, có thể cùng đại hân tương lai thiên tử cùng uống một bầu rượu là bực nào vinh dự.

Tuân Du nhận lấy bầu rượu, tựa lập tức rót đầy một ly, tỉnh tề phẩm khởi tửu tới. Điền Vi gặp Tuân Du ngay lập tức sẽ uống, không khỏi nói: "Tiên sinh nói Điền Vi không hiểu uống rượu, này rượu ngon dĩ nhiên là từ từ cất kỹ uống, nào có tiên sinh như vậy, không có chút nào cô tức."

Tuân Du lại rót đầy một ly nói: "Công tử này lấy ra rượu mới, tự nhiên muốn trước uống thượng ba chén phẩm kỳ mỹ tửu chân chính nguyên vị, rượu này khí cùng mùi rượu nếu là tản ra đi, tự khó mà phẩm đến thuần chính nhất mùi vị, ta ít nhất còn có thể uống ba chén. nếu là như Mạn Ngưu một loại bùng vào trong ngực, hừ hừ, mùi rượu tán không có người cũng phẩm không ra chân chính mùi vị." dứt lời Tuân Du cười xuống bên hông tiểu hồ lô rượu, đem bình ngọc trung tửu rót vào trong đó, lập tức đổ lên nắp, hài lòng lại treo hồi bên hông.

Điền Vi vừa thấy Tuân Du như thế, bùng bầu rượu không biết như thế nào cho phải, nhất thời uống trước hai cái, Tuân Du vừa thấy không khỏi lắc đầu thâm nói đáng tiếc, Điền Vi trên người lại không mang thịnh tửu khí giới, cuối cùng vẫn là Lưu Hiệp cho hân một cái tửu túi, lúc này mới giải Điền Vi hốt hoảng.

Ba người uống rượu đang lúc, Lưu Hiệp đưa hân dọc theo con đường này phát sinh sự đơn giản nói cho hai người, Tuân Du văn này không khỏi hỏi "Vậy không biết công tử nên ứng đối ra sao chuyện kế tiếp đầu rồi, phải biết này Cốc Dương huyện lệnh chính là Chu Hân chi tử, Chu Ngang chất tử, nếu là chúng ta thật động đến hân, sợ rằng không dễ làm đi!" thật ra thì Tuân Du còn có một tầng mật mờ không có nói, trên thực tế chính là chỗ này Dự Châu Thứ Sử Tôn 卞 đều là Lưu Hiệp bổ nhiệm, Lưu Hiệp làm chuyện này, thì tương đương với tự mình đánh mình mặt, nhưng Tôn 卞 khó chịu, nhưng là Tuân Du cũng không biết, này Dự Châu Thứ Sử Tôn 卞 tương lai là kẻ chắc chắn phải chết, Lưu Hiệp đưa hân theo như tại này cái vị trí chỉ là muốn nương tựa lịch sử có thể tại bản thân điều khiển hạ biến hóa a.

Lưu Hiệp nói: "Yên tâm, ta sẽ không hôn chủ động Chu Thượng tài, dù nói thế nào hân Lão Tử Chu Hân cũng là ta sở thượng thức nhân bất quá, ta không động hân, có thể tự lấy cũng đừng nhân viên động đến hân."

"Kia Chu Du đám người xử trí như thế nào?" Tuân Du hỏi.

Điền Vi nói: "Tiểu cô nương cùng Chu Du tiểu tử tổng là không thể không cứu, mặc dù Tôn Sách tiểu tử ngạo mạn điểm, nhưng nể tình phụ thân hân Tôn Kiên là người anh hùng, cũng không thể mặc kệ, công tử chỉ đề ý nói làm thế nào chính là, Điền Vi nhất định toàn lực làm xong."

Lưu Hiệp cười nói: "Điền Vi cái gì cũng không cần làm! chỉ cần kiên nhẫn chờ là được!"

Điền Vi nhất thời không nói, lại thấy Tuân Du cười nói: "Có công tử tại chính là dễ dàng a!"

Lúc này, Lưu Hiệp không khỏi mỉm cười chuyển hướng Tuân Du, Tuân Du nhìn một cái Lưu Hiệp như thế, lập tức ý thức được đã biết lời nói sớm: lại thấy Lưu Hiệp nói: "Ngô có một việc tương giao cho Công Đạt tiên sinh đi làm, không biết Công Đạt tiên sinh có nguyện ý hay không?"

Tuân Du nhìn Lưu Hiệp như thế, nhất thời đã cảm thấy chuyện này nhất định không đơn giản như vậy, mặc dù tương từ chối, nhưng là không biết sao vị cùng nhân thần, làm sao có thể Bất Trung Quân chuyện, không thể làm gì khác hơn là đáp: "Công tử phân phó chính là "

"Bây giờ Tào Tháo hịch văn như là đã phát ra, ta nghĩ rằng hôm nay là nên thêm một cái cũi thời điểm, lần này ta hy vọng Công Đạt có thể tạm thời hồi Đế Đô, về phần sở hành chuyện, ta đã viết ở nơi này tờ giấy trắng thượng, chỉ cần Công Đạt có thể dựa theo làm là được!"

Tuân Du nhận lấy tờ thư, triển khai xem mấy hàng, nhất thời sắc mặt biến kém, hân nặng nề thờ dài nói: "Chuyện này tựa hồ ngôn chi còn sớm đi, ngô thật ra thì đại khả chờ một đoạn thời gian, nhưng những người đó trên lưng hành thích vua tội danh lại thuận lý thành chương thừa kế, há chẳng phải là càng thỏa đáng. vì sao nhất định phải hành đạo này?" bởi vì Điền Vi ở bên cạnh, Tuân Du không cách nào nói rõ, nhưng là Lưu Hiệp biết hân trong lời nói ý tứ.

Lưu Hiệp chẳng qua là lạnh nhạt nói: "Cho dù Lạc Dương mất vào tay giặc, cũng sẽ không có nhân hành thích vua, ta nếu không hành đạo này, những người đó kia có đầy đủ mụ mị có lộ ra cái đuôi hồ ly, cho nên đạo này bắt buộc phải làm, thật ra thì ta cũng không muốn sớm như vậy an vị thượng gia

cái vị trí, nhưng là ta nếu không ngồi, sợ rằng có sóng biển cổ. về phần người kia nhân, liền do Lý Nho xử trí. dù sao hắn cũng coi là nhà hán con rể."

Tuân Du cân nhắc một phen, lại thấy Lưu Hiệp nói: "Lần này khổ Công Đạt tiên sinh, muốn người làm chuyện này thúc đẩy giả, Bá Hòa cảm giác sâu sắc ấy náy, bất quá tin tưởng tại đem Lai Chính tên đại hán, cũng sẽ nhớ cùng cảm tạ Công Đạt tiên sinh coi như cùng không làm!"

Tuân Du cuối cùng chỉ đành phải thở dài nói: "Sợ rằng tại công tử không hồi trước khi tới, Tuân Du sẽ bị mắng chết! còn có cái gì ý cảm tạ."

Lưu Hiệp cười nói: "Công Đạt nặng lời. chuyện này tiếng xấu cũng không tại người, nếu là thật phải mắng, sợ rằng đầu tiên là phải mắng ta Bá Hòa. chẳng qua là sau đó sợ, còn là hy vọng Công Đạt nhất định phải chống nổi mới là, phải biết từ giờ khác này, Công Đạt tiên sinh đại hán Đô Đốc!"

Tuân Du lắc đầu một cái, đứng dậy tới cười khổ bái nói: "Tuân Du vâng mệnh!"

Điền Vi ở một bên nghe là đầu óc mơ hồ, không chút nào minh bạch Lưu Hiệp cùng Tuân Du tại nói cái gì. chỉ thấy Lưu Hiệp nói: "Đã như vậy, xin mời tiên sinh cùng Điền Vi trở về chính là, tránh cho Điền Phong bên kia quá mức cuồng cuồng, về phần Lưu Giang vấn đề, nơi này có 1 phong thư là cho Nguyên Hạo tiên sinh, hy vọng Điền Vi đem phong thư này giao cho Nguyên Hạo tiên sinh."

Điền Vi nhận lấy thư, vỗ ngực đối với Lưu Hiệp nói: "Công tử yên tâm, Điền Vi trở về thì giao cho tiên sinh. chắc hẳn tiên sinh biết công tử vô sự, chắc hẳn hoan hỉ!"

Lưu Hiệp gật đầu một cái, dứt lời lại phiếm vài câu, liền đưa Tuân Du cùng Điền Vi rời đi.

Thăng đến Tuân Du cùng Điền Vi hoàn toàn rời đi lúc, Lưu Hiệp tài quay đầu lại, tại trong tiểu điểm lưu lại một treo tiền chi hậu, liền ngu dốt khỏi một cái hắc sắc áo choàng, rồi đi nơi đó.

Đêm tối, mang theo nhàn nhạt ánh sao, chiếu sáng Cốc Dương này mảnh nhỏ thổ địa, ban đêm, theo thời gian đưa đẩy, dần dần dâng lên nhàn nhạt Bạch Vực.

Cốc Dương Huyền Phủ trung, thô trọng tiếng hít thở ở phía sau Đường trong phòng lớn không gián đoạn vang lên, chỉ thấy bên trong nhà ánh đèn đem bóng dáng chiếu tại song trên giấy, hai nữ nhân bóng người một cái được hồng lẵng treo lên, một người khác nằm nằm tại trên mặt giường lớn kiều thờ hồn hên, lộn xộn thích thú đáng vẽ tại ngoài ra đàn ông kia bóng đen loay hoay hạ đi theo ánh nền cùng chập chòn, hai mảnh Liễu Diệp tựa như eo nhỏ nhắn đứng đưa trái phải, thả ra kia nguyên thủy nhất cảm xúc mạnh mẽ, không khỏi nhượng nhân mơ tưởng viễn vông,

Lúc này, bên ngoài viện bỗng nhiên tới vài người, gặp đến lúc này cảnh tượng, nhất thời đều rất là lúng túng Xử ở nơi nào, bọn họ trung gian trôi một cô gái, nữ hài khâu đã bị chặn lại, thấy như thế cảnh tượng cũng là sắc mặt đỏ ửng, nhất thời đem mặt chuyển hướng một bên.

Chỉ thấy kia giấy cửa sổ thượng bóng đen bỗng nhiên tăng nhanh động tác, nằm ở bên dưới nữ tử kia eo nhỏ nhắn không khỏi kịch liệt sắp xếp động, cuối cùng một trận hưng phấn run rẩy, cuối cùng như hoa sen một loại hoàn toàn thư triển ra. lại thấy đàn ông kia lập tức chuyển hướng được treo lên nữ tử, lại vừa là một trận động tác. kèm theo hai tiếng sáng khoái rên rỉ, rốt cuộc động ngừng động tác lại.

Người kia liền đi xuống đến, ở bên cạnh tìm cái áo khoác phủ thêm, tựa hồ ý thức được có người tới đây, tiếp lấy Môn ứng tiếng mở ra.

Một cái nhìn rất là anh tuấn cao ngất nam tử khoác áo da xuất hiện ở trước mặt mọi người, chỉ thấy hắn đánh hà hơi đối với người phía dưới nói: "Chuyện gì, trẻ như vậy còn tới tìm ta, chẳng phải biết tối nay chính là ngũ định tròn phương Nhật, còn có hai ba vị phụ nhân chờ ta đây. có chuyện nói mau!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hồn Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 130: bạch sắc hắc ám

Bỏn trảm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lúc này, người kia cũng không nói thêm cái gì, lập tức đem Dương cũng san từ phía sau dẫn tới, tại ánh nền chiếu, kia người nhất thời thấy rõ Dương cũng san khuôn mặt nhỏ nhắn. nhất thời trên dưới quan sát một phen, lập tức lẩm bẩm nói: "Tốt con nít, tốt con nít! ! còn không mau mau mở trời! ! như vậy tiểu giai nhân Nhi, phải cực kỳ nuôi mới là, làm sao có thể vô lễ như thế!"

Chu Thượng tài càng nhìn kỹ Dương cũng san này tâm lý vượt là ưa thích, phần này khuôn mặt chính là mình mười tám phòng như keo như sơn không có mỹ quyền cũng so ra kém, bây giờ Dương cũng san đã 15 tuổi, lớn như vậy tiểu chỉ cần lại không ngoài một năm, nhất định là đình đình ngọc lập đại cô nương, đến lúc đó kia như thế nào một phen quang cảnh, này Chu Thượng tài cũng là hội xem nữ tử người, nghiên cứu chính là những thứ này, ở phương

điện này có thể làm Tây Môn Khánh Tổ Sư Gia, hơn nữa buồn cười là, giống vậy đều là tại Cốc Dương này cái địa phương, thật là không thể không nói, Cốc Dương đương cốc ra nhân tài a!

Dương cũng san biết người này chính là vừa rồi trong nhà nhân, trong lòng có chút chán ghét liền xoay mặt đến một bên, chẳng qua là Chu Thượng tài không ngại cô bé này chán ghét không căm ghét, hẳn vừa ăn xong đan dược chỉ cảm thấy bụng lại vừa là lửa nóng một mảnh, hận không được bây giờ liền theo đào nữ hài. bất quá như vậy giai nhân Nhi cứ như vậy dùng, thật sự là đáng tiếc, quyết không thể nóng vội. xem ra một hồi đối phó còn lại mấy phòng phu nhân thời điểm lại nhiều mấy phần hăng hái.

Chu Thượng tài đề nén dục hòa đối với kia Huyện Úy nói: "Người này Nhi, lấy ở đâu!"

Huyện Úy lập tức tiến lên phía trước nói: "Bây giờ sáng sớm, ngộ đám huynh đệ ở ngoài cửa đi bộ, đúng lúc nhìn thấy hai tên tiểu quỷ mang theo cô bé này đi vào, với là chúng ta tự thừa dịp ban đêm, lập tức chiếu đại nhân đi vắng sở phân phó phương pháp nói năng tới, trong lúc còn bị kia hai tên tiểu quỷ thương mấy cái huynh đệ. đại nhân, chúng ta trung thành ngài ước chừng phải thông cảm mới là!"

Chu Thượng tài nghe một chút nhất thời vui vẻ nói: "Làm tốt lắm! không uổng công ta trong ngày thường tài bồi. đều có phần thưởng, mấy người các ngươi mình cái đi tìm Chủ Bộ, luận đại công ban thưởng!"

Kia Chu Thượng tài lại dùng thường thức ánh mắt xem Dương cũng san liếc mắt, bên cạnh Huyện Úy được thưởng hiển mị đáng vẻ nói: "Không biết bây giờ cô bé này xử trí như thế nào?"

"Trước mang tới thiên phòng đi, là ngày mai tự cưới vào cửa đi, như thế giai nhân, nếu không phải đường đường chính chính đón dâu, dân chúng chẳng phải nói ta Chu Thượng mới là lần dân Bá nữ hạng người. huống chi như thế mỹ nhân, làm sao cũng nên nhường những thứ kia tiểu dân môn mở mắt một chút, biết biết rõ mình nên đưa cái dạng gì mặt hàng đi lên. ngộ Nhật Lý Vạn Cơ, kia bị những cái này Xấu phụ kích thích!"

"Dạ dạ dạ! đại nhân nói dạ !" dứt lời, liền 1 nháy mắt ra dấu, lập tức mang Dương cũng san đến bên cạnh tiểu thiếp đi.

Chẳng qua là mấy người lại không chút nào thấy đang khi bọn họ lúc nói chuyện, chính có một cái hắc bào nhân mai phục ở trên nóc nhà chính là Lưu Hiệp. chỉ thấy kia Chu Thượng tài bọc quần áo, lập tức lại chuyển tới một căn phòng khác đi, lại muốn cùng ngoài ra hai cái phu nhân Vân Vũ một phen, Lưu Hiệp chính muốn rời đi, nhưng là qua một trận lại thấy kia Chu Thượng tài bỗng nhiên lại từ căn phòng đi ra, sắc mặt khá mang theo nhiều chút quỷ nh ý. tiếp lấy hẳn lại đi ra vừa rồi trong phòng, Lưu Hiệp mở ra một mảnh gạch ngói, vào bên trong xem. trong lòng than thầm một tiếng này Chu Thượng tài thật đúng là biết hưởng thụ, ở giường xung quanh theo như bốn cái lò lửa, một trận gió ấm từ mảnh ngói nơi từ từ lên cao, bên trong phòng mùi thơm tràn ngập. hai vị tướng mạo trung thượng nhưng là vóc người lại rất là cô gái xinh đẹp lười biếng nằm tại trung ương trên giường lớn.

Hai người con gái gặp Chu Thượng mới trở về, lập tức thư triển ra tiến lên vì đó đám bóp nói: "Tướng công sao sinh lại trở lại? chẳng lẽ là lại nhớ chúng ta tỷ muội hay sao?"

Lại thấy Chu Thượng mới nói: "Ta là nhớ người môn, chẳng qua là xuân hoa cùng Lan Hương Nhi lại đều là ngày hôm nay tới Thiên Quỷ."

Hai người con gái nghe một chút, lược sắc thái vui mừng, chẳng qua là Chu Thượng tài buồn buồn không vui, kia hai người con gái nói: "Chúng ta đây tiếp tục từ hậu Tướng công làm sao?"

Chu Thượng tài lại không nói, hẳn chợt nhớ tới trước khi cái tiểu cô nương kia đến, vừa rồi lại đang trời lạnh trong 1 đông, trong lúc nhất thời bỗng nhiên không có cái tâm đó tình, liền nói: "Các người ngủ đi, tối nay không hành phòng sự!"

Dứt lời liền mặc vào đồ lót, mặc lên áo khoác, hướng ra phía bên ngoài đi tới. Lưu Hiệp thấy hẳn đi ra, liền từ trên nóc nhà rời đi, biến mất trong đêm đen.

Kia Chu Thượng tài, trong sân đứng một lúc, Huyện Úy cùng mấy cái nha dịch an trí Dương cũng san, từ sương phòng bên kia trở lại, gặp Chu Thượng tài còn trong sân liền nói: "Đại nhân sao sinh vẫn còn ở nơi này?"

Chu Thượng tài gặp là bọn hắn tự cười nói: "Cô bé kia sắp xếp cẩn thận?"

"Ta làm việc, đại nhân yên tâm!" Huyện Úy nói. Chu Thượng tài gật đầu một cái, liền hướng đến Huyện Úy tới phương hướng đi tới.

Kia Huyện Úy mặc dù không hiểu, bất quá đã có phần thưởng, đại nhân làm chuyện gì thì không phải là hẳn hẳn là quản, dẫn người tự mình rời đi.

Chu Thượng mới nhớ tới Dương cũng san nhu nhược thanh mỹ đáng vẻ đến, trong lòng lại có chút ngửa ngáy, liền hướng đến buồng tây đi tới.

Buồng tây cửa phòng khai, đi một mình vào trong đó, thấy Dương cũng san ngồi ở trên giường, hai tay hai chân đều bị trói chặt. chỉ thấy nữ hài thấy có người đến, lập tức gãy giữa, chẳng qua là nàng quần quai, gãy dựa còn chưa lớn lên Linh Lung đáng vẻ, không khỏi làm cho lòng người ngửa, phải biết đối với những người này mà nói này ấu nữ thân thể nhưng là có một phen đặc biệt mùi vị.

Hắn đem nữ hài trong miệng đây lại bỏ lấy xuống, Dương cũng san biết người tới không khỏi có chút sợ hãi, hơn nữa nhớ tới vừa mới nhìn thấy một màn kia, người ở đây nhất định là không làm tốt sự tình. nhất thời về phía sau lăn lộn đi qua, muốn cách hẳn xa một chút, chi là nói: "Người là người phương nào? mau đưa ta hai vị ca ca bản ! chúng ta không có ám sát cái gì huyện lệnh!" nữ hài mặc dù mang theo quát hỏi giọng, thanh âm nhưng là rất là êm tai.

Người kia nghe một chút không khỏi nhạc, gặp nữ hài kháng cự chính mình, trong lòng bỗng nhiên tính toán ý kiến hay, nhất thời làm bộ như không hiểu nói: "Ám sát? nha, để cho ta suy nghĩ một chút, ca ca người cũng bị tóm lên tới?"

Dương cũng san cảnh giác liếc mắt nhìn hần đạo: "Người hẳn biết những thứ này, bởi vì người đi theo những người kia một nhóm! !"

"Há, không không không! ta cũng không phải là theo chân bọn họ một nhóm, ta là phụ trách Thảm Phán nhân, cùng phủ nha đại nhân, còn có chút quan hệ. có lẽ ta có thể giúp người cũng nói không chừng," người kia tựa hồ hướng dẫn từng bước nói.

Dương cũng san nghe xong mặc dù nghi ngờ, bất quá thấy kia nhân tiếp tục nói: "Huyện lệnh đại nhân được ám sát là chúng ta không muốn nhìn thấy, những nha dịch đó chẳng qua chỉ là làm theo phép mà thôi. người và ca ca người bị bắt, nha, ta suy nghĩ, bị bắt nhân có rất nhiều, có lẽ tội phạm Tịnh không phải là các người cũng khó nói!"

"Người chịu giúp ta môn?" Dương cũng san nói.

"Ta ngược lại là muốn giúp người, nhưng là người được nói cho ta biết trước người tên gì?" người kia cười cười nói.

". . Dương cũng san. ." nữ hài do dự một chút nói.

"Không tệ tên, có lẽ ta có thể cho người mở trói, hơn nữa có thể giúp người, nhưng là người không có thể chạy thoát." người kia tiếp tục cảm ứng nói.

Dương cũng san suy tính một chút cuối cùng gật đầu một cái, lại thấy người kia cho Dương cũng san tay chân mở trói sau, Dương cũng san liền ôm đầu gối ngồi ở giữa giường, tận lực cùng người kia cách xa, người kia tựa hồ cũng không có đến gần ý tứ, Dương cũng san hỏi "Người muốn như thế nào giúp chúng ta?"

Lại thấy người kia ngược lại cười nói: "Ngô nói có thể có thể giúp người môn, bất quá không nói nhất định sẽ giúp các người. con người của ta, giúp người là cần điều kiện."

Nữ hài nghe một chút, nhất thời nhớ đến một người, người này đã từng cũng đã nói tương tự lời nói, cái thế giới này thượng nhân đều cần lợi ích, đều là được lợi ích khu sử. nữ hài đột nhiên cảm giác được rất nhớ hần, nếu là lần này được coi là thích khách lời nói, rất có thể tự sẽ không còn được gặp lại hần. hơn nữa Chu Du cùng Tôn Sách cũng bị nhân bắt lại. nàng suy nghĩ nhiều lần, hốc mắt không khỏi ửng đỏ nói với hần: "Điều kiện gì?"

"Ta thích người, chỉ cần người làm ta thị thiếp, ngày mai sẽ mang theo phượng quan gả cho ta, vĩnh viễn trung tâm với ta, ta tự cầu xin đại nhân, bỏ ra một ít tài lực thả bọn họ. làm sao?" người kia ôn uyển nói.

Nữ hài nghe xong nhất thời sững sờ: "Gả cho người?" nữ hài nhất thời do dự.

Lại thấy người kia tiếp tục nói: "Làm sao, xem ra người đối với người hai vị ca ca cảm tình tựa hồ không đủ để cho người hy sinh chính mình, hay hoặc là người còn có những ý nghĩ khác ngăn cản người? người không đáp ứng không liên quan, ta có thể tha thứ người, cũng có thể thả người, nhân đều là mình lo nghĩ, ta có thể lý giải. về phần hai vị kia, chúng ta cần bắt ám sát đại nhân thích khách, bọn họ lại đã thương rất nhiều vệ binh, ta nghĩ rằng thoát tội là không có khả năng," người kia cười nói.

Tiếp lấy người kia lui hai bước, sắp rời đi lộ hoàn toàn hiện ra cho nữ hài trước mặt, người kia đưa tay ra cười nói: "Ta thấy như người vậy nữ hài, không hề giống thích khách, người thậm chí có thể bây giờ liền rời đi!"

Nữ hài nhìn trước mặt lộ nhất thời sững sờ, nàng vành mắt bỗng nhiên biến đỏ, tâm lý giãy giụa, tưởng phải đi về phía trước. nhìn trước mặt lộ, phảng phất phía trước có người kia tại hướng dẫn hần. nhưng là Tôn Sách cùng Chu Du như vậy giúp mình, nàng biết Tôn Sách thích nàng, cảm giác được, nhìn ra được. lại nghĩ tới Lưu Hiệp câu nói kia, "Trên cái thế giới này, đều vì lợi lai, đều vì lợi nhuận hưởng, đều là mình mưu cầu a."

Nữ hài hướng bước tới trước một bước, người kia thấy vậy, tựa hồ tiếc nuối lắc đầu một cái.

Nhưng này lúc, lại thấy nữ hài bỗng nhiên quyết định, lần nữa chuyển hướng người kia nói: "Ta đồng ý gả cho người, làm người phu nhân, hơn nữa ngày mai nhất định khiến ta nhìn thấy người thả bọn họ!"

Nghe được nữ hài lời nói cùng cặp kia không chút tạp chất có kiên nghị ánh mắt, người kia bỗng nhiên sững sờ, bất quá lại cười nói: "Người thật chịu gả cho ta, vì thả hai người ca ca? chẳng lẽ người cũng chưa có còn lại cố chấp phải làm việc sao? phải biết, người gả cho ta, liền muốn thuận phục ta, vô luận ta gọi là người làm gì, người đều muốn làm! tựa như cùng vừa rồi người thấy những chuyện kia, có lẽ chẳng qua là thông thường nhất."

Nữ hài nghe chi hậu, sắc mặt nhất thời trắng nhợt, trong mắt nàng ngập lệ, nhưng là kiên định cố chấp, nàng nhẹ nhàng lắc đầu một cái, thấp giọng nói: "Ta đáp ứng người! làm người thị thiếp." cho đến nói xong lời này chi hậu, nàng tài giống như mất đi hết thấy khí lực, liền hai đầu gối quỳ xuống nằm rạp trên mặt đất, phảng phất thoáng cái mất đi trụ, ánh mắt cũng không.

Người kia thấy vậy, ở trong bóng tối hướng nữ hài đưa ra một cái tay, cái tay này đón ngoài cửa chiếu vào ánh sáng, hiện ra ở nữ hài trước mặt, trắng nõn mà sáng bóng. nữ hài thấy vậy nhất thời sững sờ, lập tức kinh ngạc ngẩng đầu lên, lại thấy người kia cái tay còn lại đem đầu bóng màu đen lấy ra, rõ ràng là Lưu Hiệp.

Chỉ thấy Lưu Hiệp mỉm cười mặt ngó Dương cũng san, chỉ bất quá nụ cười này có chút không được tự nhiên, tựa hồ quá mức nặng nề.

Lưu Hiệp xuất hiện nhượng nữ hài cơ hồ cho là mình thân trong mộng, nàng có chút thấp thỏm cảm Lưu Hiệp thủ, đợi xác định là Lưu Hiệp chi hậu, giống như oanh Bồ câu một loại nhào tới Lưu Hiệp trong ngực, đem mặt chôn thật sâu tại trong lòng ngực của hần, nước mắt rớt cuộc không ngừng được chảy xuống.

Nữ hài phản quyền dùng sức nện Luru Hiệp cũng không rộng rộng rãi bả vai nói: "Người xấu! người là người xấu! tại sao phải làm ta sợ! ! người xấu "

Luru Hiệp đem giầy giữa nữ hài hết sức ôm, đợi nữ hài rút cuộc bình phục, an tĩnh tựa vào Luru Hiệp trong ngực, bỗng nhiên ý thức được chính mình thất thố cùng thất lễ, không khỏi tránh thoát Luru Hiệp ôm trong ngực lui về phía sau hai bước, giống như đứng đầu thanh sáo Hạnh Tử. nàng vội vàng xoay người lại, lau roi nước mắt, tựa hồ không muốn để cho Luru Hiệp thấy chính hấn một đáng về.

Nhưng lúc này, lại thấy Luru Hiệp đi về phía trước hai bước, nữ hài nghe được Luru Hiệp thanh âm, tiếp lấy phát hiện Luru Hiệp từ phía sau ôm nàng, mặt chôn ở nàng quần áo tông, ở trên người nàng dùng sức ngửi ngửi, cái loại này thanh tân mùi thơm nhưng Luru Hiệp cảm giác tâm lý yên lặng.

Nữ hài cảm nhận được Luru Hiệp ấm áp ôm trong ngực, trong lòng dâng lên một loại không khỏi cảm giác hạnh phúc, nhưng là nàng sợ hãi hết thấy các thứ này chỉ là một mộng cảnh, không khỏi mang theo chút run rẩy, nức nở nói: "Sẽ không ta vừa quay đầu. . người tự biến mất không thấy gì nữa đi "

Luru Hiệp chôn ở nàng hõm vai trung mật, nâng lên nói: "Yên tâm, ta sẽ không để cho thế gian này cuối cùng vừa nhìn Thanh Tuyền, biến mất ở trước mắt ta "

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: bắt tay giảng hòa

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Chu Thượng tài bọc quần áo một đường đi tới buồng tây, lại thấy ngoài cửa phòng không có ai canh giữ, không khỏi cảm giác kỳ quái, thầm nghĩ trong lòng: "Đám này thủ hạ cũng quá không cẩn thận, Bản Đại Nhân nhưng là dặn dò qua không cho trộm nữ hài, những người này ít nhất cũng phải lưu lại một hai cái ngừng tay mới được." suy nghĩ giữa, liền xách đèn lồng, một đường đến trong buồng tới.

Cửa vừa mở ra, trong buồng một trận hắc ám, Chu Thượng tài xách đèn lồng chiếu chiếu, phát hiện trong sương phòng giường cá nhân được chặn bọc,

Trong nhà hắc ám, còn không chờ Chu Thượng mới đưa đăng mở ra, lại thấy nhân một cước từ phía sau đạp cho đến, nhất thời đem Chu Thượng tài đạp trên đất, bất quá Chu Thượng tài phụ thân Chu Hân là tướng quân, trong nhà tự nhiên cũng sẽ luyện tập tập võ, Chu Thượng tài chính mình mặc dù không hảo võ, nhưng cũng hội như vậy một hai phần, nhin đau đau, trên đất đánh lăn Nhị, lật tới một bên hanh hanh tức tức bỏ dậy hướng lui về phía sau một bước: "Người là người phương nào?"

Lại thấy lúc này một cái mặc màu đen áo choàng người đã đứng ở Chu Thượng tài trước mặt, còn không chờ Chu Thượng tài có hành động, liền bị một cái thuốc mê châm đỉnh trên bờ vai, cũng không lâu lắm liền ngất đi.

Gặp Chu Thượng tài đã hôn mê, Luru Hiệp kéo Dương cũng san đi ra nói: "Ta tới an trí hấn, người vậy cũng đừng đi, đến bên cạnh căn phòng chờ ta, vô luận ai tới, đều không nên rời khỏi, ta xấu hổ sáng sớm liền sẽ trở lại đón người!" gặp Luru Hiệp nói như vậy, mặc dù Dương cũng san rất là Bất Xá, bất quá nữ hài hay lại là buồng tay ra, nhưng khi nhẹ buông tay, lập tức cảm giác có chút không vững vàng.

Vì vậy Luru Hiệp lần nữa phủ thêm nón lá rộng vành. trong nháy mắt biến mất trong phòng. Luru Hiệp đi vào dưới bầu trời đêm hít thật sâu một cái, cảm giác trong lòng nhiều phần gánh nặng, hấn biết rõ mình không thể cùng cảm tình làm quá nhiều quẩn quít, nhưng là Dương cũng san loại tình cảm đó nhưng hấn mê muội, cảm thấy cái thế giới này không nên nhưng như vậy nữ hài lại chịu khổ. Luru Hiệp không khỏi tự giễu cười cười, chính hấn một chỉ tin tưởng tuyệt đối lợi ích nhân rất cuộc lại giao động, chẳng qua hiện nay nếu làm như thế, cũng chỉ có thể làm tới cùng, Luru Hiệp luôn luôn là làm qua sự không hối hận nhân, lần này cũng giống như vậy.

Bây giờ, Luru Hiệp thu về kỹ năng nửa ngày thời gian cold-down lại đến. hấn cũng không thể lãng phí cần làm chút thú vị sự tình mới được.

Cốc Dương Huyện Phủ trung nhất thời nhiều xuyên tới xuyên lui bóng người, toàn bộ lớn như vậy Huyện Phủ, Luru Hiệp trên căn bản trên mặt nổi cái gì cũng thu về đến tay mình vòng tay trung, trong đó tới trọng yếu chính là mỗi một trong nhà quần áo tủ quần áo bàn ghế, cuối cùng cơ hồ chỉ còn lại một giường lớn. toàn bộ Cốc Dương Huyện Phủ, phẳng phát được trên cái thế giới này không có...nhất thường thức cường đạo cướp.

Ngồi đến đây trong phủ nhân, ngày thứ hai sáng sớm đứng lên phát hiện mình cũng không có y phục mặc, vô luận nam nữ đều người trần truồng truồng chạy, Luru Hiệp đã cảm thấy là một kiện cực kỳ thú vị sự. hấn phát hiện mình cái này thu về kỹ năng, nhất định chính là cởi quần áo tuyệt thế tốt kỹ năng, chỉ cần sờ một cái, này áo khoác đồ lót, đồ lót quần lót toàn bộ hết thấy cởi sạch, tà ác cực kỳ, danh xứng với thực tên hảo sắc cường đạo kỹ năng. chỉ có một chút không được, chính là thu về xong cũng chỉ là hóa thành mấy cái con số, không thể lại lấy ra.

Đội đến cướp Chu Thượng tài dân ở Huyện Phù, Lưu Hiệp thu hoạch rất lớn, thu về thời gian cũng đã qua hơn nửa, vì vậy Lưu Hiệp không nghĩ trì hoãn, lập tức hướng huyện lớn từ bước đi.

Trong ngày mùa đông, huyện lớn cửa tù ngoại không có ai gác đêm, trực những ngục tốt đều vui ở trong phòng giam vây quanh lò lửa hơi lửa ngủ say. Lưu Hiệp cẩn thận từng li từng tí tiến vào bên trong, đội thấy ba cái ngục tốt tại cửa tù nội bên cạnh lò lửa đã ngủ thoi thum, Lưu Hiệp bước nhanh về phía trước, nhất thời hướng về phía Huyện trong phòng giam toàn bộ bên ngoài bày đồ vật chính là một trận sò loạn, bây giờ thời hạn đã không nhiều.

Lưu Hiệp một đường hướng vào phía trong, tại một trận tìm sau, lập tức phát hiện nằm trên đất vết máu loang lổ Tôn Sách cùng Chu Du hai người. Lưu Hiệp xem của bọn hắn cười cười, xem ra cái đó Huyện Ủy không ít đối với Chu Du cùng Tôn Sách dụng hình, lấy Tôn Sách cá tính đoán chừng là hận xuyên thấu qua bọn họ, hơn nữa Tôn Sách sinh ra tuần mỹ, chung quanh bị đều là ca ngợi chỉ từ, tựa hồ trên mặt nhiều mây đạo không lớn không nhỏ vết sẹo, nếu không phải cẩn thận chữa trị lời nói chỉ sợ cũng muốn lưu lại vết sẹo, đây đối với Tôn Sách mà nói tuyệt đối là không cách nào dễ dàng tha thứ.

Hai người mặc dù bị thương, nhưng tựa hồ tánh mạng còn không có gì đáng ngại, lúc này tựa sát ngủ chung một chỗ. Lưu Hiệp thủ sờ một cái cửa tù, cửa tù nhất thời biến mất không thấy gì nữa, tiếp lấy Lưu Hiệp đi vào trong nhà tù, Chu Du nghe được động tĩnh, không khỏi thức tỉnh, hắn thấy Lưu Hiệp không khỏi cả kinh, nhất thời về phía sau chuyển mấy bước, nhưng này động một cái liền dẫn động thương thế nhất thời kêu đau hai tiếng, đồng thời cũng mang tỉnh một bên Tôn Sách.

Chu Du lập tức nói: "Người là người phương nào?" Tôn Sách từ trong mơ hồ cũng là cả kinh, Lưu Hiệp nói: "Muốn đi đi theo ta!"

Chu Du cùng Tôn Sách nghe một chút, nhìn nhau, Lưu Hiệp cũng không làm còn lại miêu tả, quay đầu rời đi, Chu Du cùng Tôn Sách lập tức đuổi theo Lưu Hiệp bước chân, Chu Du cùng Tôn Sách mặc dù nghi ngờ ai sẽ đến cứu bọn họ, nhưng là nhất thời cũng nghĩ không ra, chỉ có thể nhìn trên người đau đớn, không dám trễ nãi phân nửa. đang định ba người mau rời khỏi phòng giam đi tới ngục tốt chỗ hình thất thời điểm, nhất thời có một cái Tù Đồ tỉnh lại từ trong mộng, này Tù Đồ tại trong lao quan thời gian dài, tự nhiên không nhìn nổi người khác rời đi, lập tức la lên: "Có người vượt ngục!"

Một tiếng này nhất thời thức tỉnh hình thất trung ba cái ngục tốt, Lưu Hiệp nghe một chút lập tức đối với hai người nói: "Các người đi trước!" Tôn Sách cùng Chu Du do dự một chút chỉ hậu lập tức từ Lưu Hiệp phía sau rời đi, ba cái ngục tốt trong hoảng loạn xông lên muốn bắt ở ba người, Lưu Hiệp cùng bọn chúng chu toàn một trận, gặp Tôn Sách cùng Chu Du đã biến mất ở cửa tù ngoại, không khỏi tà ác cười một tiếng, hướng về phía ba cái ngục tốt chính là một trận sò loạn, rất có làm chuyện gay hiềm nghi, tiếp lấy hướng về phía dưới lò lửa diện một cái sờ, lò lửa lập tức cũng không thấy, chỉ còn lại một nhóm đốt than cùi.

Ba cái ngục tốt, lập tức toàn thân trống trơn, ngay từ đầu còn chưa kịp phản ứng, bất quá cảm giác dưới khổ gió mát tập tập thời điểm, đã trễ, Lưu Hiệp đã sớm chạy đi, cuối cùng thời hạn, Lưu Hiệp Phi Thường Tà Ác đem đại lao niêm phong cửa cũng cho thu về. gió mát nhất thời tràn vào đến trong đại lao, cơ hồ đem ba cái trần truồng hán tử đông thành băng côn, theo bản năng muốn quên ngoại chạy tìm y phục mặc, không biết sao bên ngoài cũng là tháng giêng không qua rét đậm mùa khô, ba người hôm nay là chạy cũng không phải, đi cũng không được, kêu cũng không phải, không kêu cũng không phải, trong đó mùi vị chắc hẳn người bình thường là không cách nào lãnh hội.

Lưu Hiệp một đường đuổi tiến về phía trước chạy trốn Chu Du cùng Tôn Sách, đội đến đuổi kịp liền hô: "không cần chạy! bọn họ không cách nào đuổi theo!"

Chu Du cùng Tôn Sách gặp hắc bào nhân cứu mình, mặc dù không biết hắn là ai nhưng là nói cảm tạ: "Ân Công cứu giúp, đem tôi có một ngày nhất định tương báo!"

Chẳng qua là lúc này, hắc bào nhân lại cười cười: "Có thể từ Bá Phù cùng Công Cẩn trong miệng nghe được tin tức này, thật là làm cho Bá Hòa ta mừng rỡ khôn kể xiết a!" dứt lời bắt lại nón lá rộng vành, lộ ra dung mạo, nhất thời nhượng Tôn Sách cùng Chu Du tất cả giật mình, bọn họ trước khi thừa dịp Lưu Hiệp rời đi, công lấy sau lưng Lưu Hiệp làm nhiều chút sự, hơn nữa còn giật giấy Dương cũng san rời đi đi cứu Dương Phụng, nhưng là bây giờ Lưu Hiệp lại chịu tới cứu bọn họ, sắc mặt nhất thời trở nên hơi có chút khó coi.

Chu Du đầu tiên tỉnh lại, đối với Lưu Hiệp nói: "Không nghĩ tới cuối cùng Bá Hòa công tử, phần ân tình này Công Cẩn không bao giờ quên!"

Mà Tôn Sách lúc này nhìn Lưu Hiệp nhưng là ngũ vị đều đều, loại cảm giác này, nhượng hắn mặc dù mang theo chút cảm tạ, nhưng càng nhiều nhưng là xấu hổ cùng không cam lòng.

Lưu Hiệp cười nói: "Rảnh rồi không nói nhiều nói, Dương cũng san gặp nạn! bây giờ được huyện lệnh Chu Thượng tài nhốt lại, Chu Thượng tài chính là cực kỳ háo sắc người, các người mặc dù bị bắt, cũng chỉ là bởi vì Huyện Ủy biết Dương cũng san mạo mỹ, tướng hiển tặng cho Chu Thượng mới Thượng duyên có, loại này mạnh mẽ Bá dân nữ sự, này quan cũng làm không ít. bây giờ, San nhi đang ở trong nguy hiểm, sợ rằng chậm, San nhi liền muốn xảy ra chuyện, các người đi nhanh đi cứu San nhi đi, ngộ có chuyện quan trọng khác, muốn giết một người, ta nghĩ các người cần người khác đâu."

Nghe Lưu Hiệp những lời này, Tôn Sách nhất thời có chút gấp cật, nhưng là hắn và Chu Du nhìn về phía Lưu Hiệp phần này khoan hậu nụ cười, để cho bọn họ càng lộ vẻ xúc động, tại bọn họ tâm lý, Lưu Hiệp cùng quan hệ bọn hắn luôn luôn là ngoài mặt mang theo hài hòa, nhưng là thực tế quan hệ hiển nhiên không phải là tốt như vậy, nhưng là không nghĩ tới, nguyên lai những thứ này chỉ là bọn hắn một phía tình nguyện, nhục Lưu Hiệp thật là cùng quan hệ bọn hắn không lời hay, lại tại sao lại cứu bọn họ, gọi bọn hắn ở chỗ này từ há chẳng phải là tốt hơn.

Nhưng là Tôn Sách vẫn còn có chút không tin những thứ này, hắn luôn cảm thấy là lạ, hắn nhìn Lưu Hiệp con mắt hỏi "Người, tại sao phải cứu chúng ta!"

Lời nói 1 hỏi ra lời, Chu Du không khỏi cau mày, coi như là có nghi ngờ, bây giờ cũng không phải hỏi lúc này, chỉ đành phải kéo Tôn Sách nói: "Bá Phù, Bá Hòa công tử đặc biệt tới cứu ta hai người, làm sao có thể như thế trách móc!"

Lưu Hiệp lại nhìn hắn cười nói: "Bá Phù rất thích nói lời như vậy, chẳng lẽ ta không nên cứu ta hai cái tông quân sao? người Tôn Bá Phù là anh hùng nhi

nữ, quang minh lỗi lạc, chẳng lẽ thì không cho ta Bá Hòa nói nghĩa khí, Trọng tình nghĩa huynh đệ?"

Tôn Sách nghe Lư Hiệp lời nói, nhất thời trong lòng lộ vẻ xúc động, nghe Lư Hiệp ý những lời này, trên thực tế là coi chúng là làm huynh đệ, một câu nói này, nhưng Tôn Sách nhất thời cảm thấy gần đến tim đập rộn lên, để trong lòng hần trung bỗng nhiên thật nhiều Hứa cảm giác áy náy.

"Ta ngại tại sao không đi cứu San nhi? ngại biết nàng càng cần hơn ngại!" Tôn Sách cũng không biết mình nói như thế nào ra lời như vậy, có lẽ chẳng qua là nhất thời có cảm giác mà nói, nhưng là nói ra những lời này sau nhưng hần tâm lý rất đau.

Lư Hiệp nhìn hần, cười nhạt cười, tiếp lấy đưa ra hai tay khoác lên Tôn Sách trên bả vai, dùng hần đứng đầu thanh âm khản thiết nói: "San nhi, với ta mà nói, cảm tình giống như huynh muội, ta thương yêu nàng, chiều cổ nàng, nhưng là cũng không phải là loại cảm giác đó, ngại cũng có thể nhìn ra được, ta trước khi mặc cho các ngại phụng bồi San nhi du ngoạn, vẫn chưa thể nói rõ cái gì sao? San nhi sau này sẽ như thế nào, ta cũng không biết, bất quá, nàng là cô gái tốt, đây là ngại biết, ngại cũng minh bạch ta ý tứ."

Lư Hiệp trải qua này nói một chút, Tôn Sách liền nhất thời không nói, chẳng qua là kinh ngạc nhìn một bộ thành khẩn về mặt Lư Hiệp, lại thấy Lư Hiệp lại nói: "Bá Phù, ngại và Chu Lang là thiếu niên anh hùng đều so với ta hơi lớn tuổi, ta cũng vậy thiếu niên xử lý. ta hi vọng giữa chúng ta có thể thông minh gặp nhau, mà không phải có kẻ hở. ta cảm thấy đến ngại nên tin tưởng ta. ngại hần biết, ta quả thật cho tới bây giờ không có làm qua bất kỳ có lỗi với ngại sự."

Tôn Sách nghe một chút, nhất thời sững sờ, hần cẩn thận nhớ tới từ trước phát sinh sự, phát hiện thật đúng là như vậy. loại cảm giác đó, nhưng hần thoáng cái Hùng ôm lấy Lư Hiệp, có chút kích động nói: "Lúc trước sự, là ta Tôn Sách sai, bất quá từ hôm nay trở đi, ngại cũng là ta Tôn Sách huynh đệ." đón lấy, Tôn Sách cùng Lư Hiệp tách ra, Chu Du cũng đi tới trước, ba người nhìn nhau, thủ nắm thật chặt chung một chỗ.

Lư Hiệp lúc này lại cau mày nói: "Bây giờ không phải là ngôn hoan thời điểm, ta trước khi hỏi thăm chủ tiệm, biết các ngại tình huống, sợ các ngại có chuyện, cho nên trước chạy tới, ta xong rồi xuống một cái nha dịch, biết kia Chu Thượng tài bây giờ tại buồng tây chìm vào giấc ngủ, nhưng là không có đánh nghe được San nhi ở nơi nào, bất quá ta nghĩ hần tự trong phủ, cũng không biết kia Chu Thượng tài có phải là thật hay không đem San nhi thế nào, ngại biết, ta thật ra thì vô công là chưa ra hình dáng gì, đều dựa vào từ trước thời điểm ta một đạo nhân sư phó cho ta phù chú, trước khi Sát Hãn Xiêm cũng là dựa vào những thứ đó. nhưng là bây giờ đã tiêu hao sạch, cho nên San nhi cũng chỉ có thể giao cho các ngại!" dứt lời, vỗ một cái Tôn Sách bả vai.

Tôn Sách thấy vậy khẳng định gật đầu một cái, bỏ ra đối với Lư Hiệp ngăn cách, hần và Chu Du nhìn nhau, liền hướng đến Lư Hiệp chỉ phương hướng, lập tức chuẩn bị rời đi, bất quá Lư Hiệp lại gọi bọn họ lại, từ trong hắc bào rút ra hai đem trường đao, giao cho hai người. hai người lập tức minh bạch Lư Hiệp ý tứ, Lư Hiệp nói: "Vô luận các ngại có phải hay không tìm tới San nhi " sáng sớm ngày mai đều phải ở cửa thành tập hợp, cứu San nhi sự cần thảo luận kỹ hơn. chú ý bảo vệ mình, ta không hy vọng xem lại các ngại hai cái có chuyện gì!"

Tôn Sách cùng Chu Du gật đầu một cái, không dám trì hoãn nữa, lập tức nắm trường đao rời đi.

Đội Chu Du cùng Tôn Sách hoàn toàn biến mất, dưới ánh trăng, chút Kinh Vũ nhẹ nhàng phát qua, đón này thanh Lãnh Nguyệt minh, Lư Hiệp không khỏi hướng Tôn Sách cùng Chu Du phương hướng rồi đi cười cười, rút ra trạm Long trường kiếm nói: "Cõi đời này người xấu, chỉ cần ta Lư Hiệp một cái đã đủ."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: thoát khỏi Cốc Dương

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Trong đêm tối, bởi vì Chu Thượng tài ảnh hưởng, Huyện Ủy cũng lập tức trở về gia cùng trong nhà gái có chồng Phiên Vân Phúc Vũ đứng lên. chẳng qua là khi ban đêm chính canh vân mờ hơi ẩm địa lúc, một vệt Hắc Quang từ trên xuống dưới, phụ nhân kia chính đến thời khắc mấu chốt, muốn ôm ở chính mình các ông đầu lúc, lại phát hiện, chính mình bắt ngờ đem chính mình các ông đầu thu hạ đến, một cổ lửa nóng máu tươi nhất thời tràn vào nữ tử trong miệng, nữ tử nhất thời sững sờ, tiếp lấy hét lên một tiếng, lại cũng không có thanh âm.

Ban đêm, Hắc Bào tử nhân xách kia máu chảy đầm đìa đầu, lần nữa biến mất, khi hần lần thứ hai lúc xuất hiện, là đang ở một cái khác cửa nhà ngoại. hắc bào nhân đi ra trong sân, không biết sao chó giữ cửa sủa điên cuồng không chỉ cũng không cách nào ngừng bước chân hần.

Bên trong nha dịch chính mặc quần áo từ tế đi ra phía ngoài, muốn nhìn một chút rốt cuộc là chuyện gì, lại thấy một cái hắc bào nhân xuất hiện ở trước mặt, nha dịch trong bụng khuyết dạ vừa định quát hỏi là ai, nhưng là, cũng đã có một thanh trường kiếm lưỡi dao sắc bén nhắm thẳng vào hần hai mắt giữa.

Tiếp lấy hắc bào nhân cầm trong tay xách đầu người về phía trước ném một cái, đầu người kia lăn lộn mấy vòng đến nha dịch chân trước. nha dịch nhìn một cái, nhất thời sợ mất mật từ, cho là Sát Thần Trùng Môn, hắc bào nhân thấp giọng quát nói: "Muốn sống tặc đừng lên tiếng!"

Kia nha dịch nghe một chút, nhất thời im bất, vắng vắng dạ dạ, đúng lúc này, nhà lại truyền tới một thanh âm cô gái, ngọn đèn dầu bị đốt, lại thấy đàn bà kia khoác áo khoác đi ra, gặp nam nhân mình đứng ngăn ở nơi đó không nói lời nào, rất là bất mãn nói: "Người này hơn nửa đêm gây ngộ đứng làm gì, kỳ lạ?"

Đàn ông kia lúc này lại, lui về phía sau hai bước, lại thấy một cái hắc bào nhân xuất hiện ở nữ tử trong tầm mắt.

Nữ người nhất thời tưởng kêu, có thể là nam nhân vội vàng che miệng nàng lại, nữ nhân kinh hoàng nhìn hắc, lại thấy kia nha dịch vội vàng thấp giọng nói: "Muốn sống, tặc đừng lên tiếng!"

Hắc bào nhân nhìn một chút hai người, chuyển hướng nam tử nói: "Người hôm nay cùng Huyện Úy cùng?"

Đàn ông kia nghe xong, run rẩy gật đầu một cái, hắc bào nhân tiếp tục chậm rãi nói: "Ta cũng không phải là muốn giết người, bắt quá người muốn đi với ta một chuyến!"

Nam tử không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể đi theo hắc bào nhân một đường xách đầu lâu kia hướng Huyện Phủ đi tới.

Đội hai người một đường vào tây sương, Huyện Phủ ban đêm, như cũ yên lặng, xem ra Chu Du cùng Tôn Sách Tĩnh không làm kinh động quá nhiều người, hắc bào nhân một đường đi tới tây sương.

Đúng lúc vào lúc này, bỗng tây trung, xông tới hai người, một người trong đó nhân trên lưng đao, mang theo điểm một cái vết máu, đón ánh trăng, thấy hai người kia bất ngờ chính là Chu Du cùng Tôn Sách. cái đó nha dịch cũng thấy như vậy một màn, hắc bào nhân chỉ Tôn Sách cùng Chu Du nói: "Biết bọn hắc sao?"

Cái đó nha dịch, gặp Chu Du cùng Tôn Sách ở đó dừng lại một hồi, như là tại thương nghị cái gì, tiếp lấy lập tức chia nhau mà động, mặc dù lúc này Tôn Sách cùng Chu Du hai người trên mặt bao nhiêu mang theo than màu xám cùng vết máu, nhưng vẫn là có thể thấy rõ bọn họ tướng mạo, kia nha dịch lập tức nhớ tới cái gì nói: "ban ngày gặp qua bọn họ, là Huyện Úy đại nhân bắt kia hai cái!"

"Vậy người biết bọn họ là ai sao?"

Nha dịch suy nghĩ một chút, chợt nhớ tới trước khi trong bọn họ một cái nói qua cái gì, chỉ đành phải có chút không quá khẳng định nói: "Bọn họ đã từng nói, là cái gì con trai của Lạc Dương Lệnh, một cái tên là Tôn Sách. . một người khác tên là chu, Chu Du!"

"Nhớ người lời vừa mới nói! ta bây giờ cho người tiến vào kia tây sương trong nhà, xem xem rốt cục phát sinh cái gì, tỉ mỉ nhận! lập tức trở về đến, đem sở chứng kiến hoàn toàn nói cho ta biết, muốn sống cũng không cần ra vẻ, nếu không, trong tay đầu người chính là người kết quả!" dứt lời, hắc bào nhân vỗ vỗ bả vai hắc.

Kia nha dịch run rẩy một chút, bắt quá vẫn là cứng rắn chịu đựng chạy tới, hắc luôn cảm thấy trong nhà sẽ không có cái gì tốt sự tình. hắc cẩn thận từng li từng tí vào nhà, lại phát hiện dưới đất nằm một người, có chút vết máu, người kia ngực bị người đâm hai đao, dưới khó cũng có chút Hứa vết máu, nha dịch dù sao cũng từng thấy nhân mạng thi thể, hôm nay lại bị kích thích, lúc này tâm lý chịu đựng năng lực nhất thời mạnh hơn chút. hắc cẩn thận từng li từng tí đi tới, đem người kia mặt lộn lại. đội thấy người kia mặt sau, nhất thời bị dọa sợ đến lui về phía sau hai bước.

Người kia một đường té lên té xuống chạy trở lại, đội nói hắc bào nhân bên cạnh áp a áp ứng nói: "Chết. . chết!"

"Người đó chết?"

"Là Chu Đại Nhân! Chu Đại Nhân chết!" người kia mặt đầy kinh hoàng nói.

Hắc bào nhân bắt hắc lại bả vai nói: "Người chắc chắn ấy ư, là Chu Đại Nhân tử?"

Người kia nói: "Tuyệt đối không sai, là Chu Đại Nhân! "

Lúc này, hắc bào nhân từ trong ngực xuất ra một cây dao nhỏ, thả ở trước mặt hắc, kia nha dịch cho là hắc bào nhân muốn giết hắc, nhất thời lui về phía sau hai bước, lại thấy hắc bào nhân nói: "Năm nó! ! cắt lấy Chu Đại Nhân đầu, trở lại!"

Người kia nghe một chút nhất thời mộng, lại thấy hắc bào nhân uy hiếp nói: "Nghe lời ta, nếu không chuôi này đao sẽ cắt lấy người đầu! !"

Kia nha dịch lần nữa sửng sốt, tiếp lấy một thanh kiếm bỗng nhiên để ngang trước mắt hắc, hắc bột nơi cổ lập tức cảm giác lạnh lẽo, da gà đứng lên một mặt.

Nha dịch run rẩy cầm lên tiểu đao, vì còn sống, lại chạy về kia buồng tây. một hồi nữa, chỉ thấy kia nha dịch trên tay mang theo Huyết, một đường chiến chiến nguy nguy đã sợ tặc như là có chút điên cuồng cùng đồ dẫn.

Hắc bào nhân đuổi theo hỏi "Cắt sao?"

Kia nha dịch mặt vô biểu tình nhìn một chút tay mình, tiếp lấy lẳng lẳng gật đầu một cái, tựa như là không thể tin được, chính mình lại tự tay cắt huyện lệnh, mệnh quan triều đình đầu. hơn nữa cả thành ai chẳng biết Chu Thượng mới là cha và thúc thúc đều là trong tay đại quyền người, Chu Thượng tài tự mình vẫn tính là Dự Châu Thứ Sử Không Trụ môn sinh. chính mình làm như thế, nếu là bị người biết, nhất định là không sống lâu, coi như nói là hắc bào nhân sai sử, hắc hắc cũng phải chết.

"Người làm rất tốt, chuyện này, chỉ có người và ta biết! chỉ cần người chiếu ta nói làm, ta cũng sẽ không đưa người làm việc nói cho bất luận kẻ nào, người biết chưa?"

Nha dịch hoàn quá thần lai, lẳng lẳng gật đầu, lại thấy hắc bào nhân nói: "Còn nhớ vừa mới phát sinh sự sao? người ngày mai phải đi tìm Chu Đại Nhân thúc phụ, Chu Ngang, đưa người vừa rồi bản thân nhìn thấy, biết trừ hai người chúng ta giữa sự, tuân tự đầu đuôi đều nói cho Chu Ngang! người lại nói sao?"

Kia nha dịch lại gật đầu một cái, hắc bào nhân lại để cho hắc xa xa bồn bồn tự thuật một lần vừa rồi việc trải qua, tiếp lấy vỗ vỗ bả vai hắc nói: "Nguyễn Từ Vong Chi Thân phù hộ người! người có thể rời đi, nhớ mau mau rời đi! ! nếu không vừa rồi hai người kia gặp lại người, tự sẽ giết người!"

Kia nha dịch tựa hồ không thể tin được mình có thể đi, đợi hắc xác nhận sau, lập tức cũng không quay đầu lại nhanh chân chạy. hắc bào nhân nhìn kia nha dịch đi ra tầm mắt, chỉ hậu lại qua một hồi Nhi, gặp còn không có Tôn Sách cùng Chu Du động tĩnh, liền xông thẳng bên cạnh phòng nhỏ, dùng Hắc Bào cái lồng khời Dương cũng san, cao cấp Linh Lung vũ bộ mở một cái, nhất thời biến mất ở phủ nha bên trong.

Đội trời sáng gà gáy, sắc trời tờ mờ sáng khởi, Cốc Dương Huyện Phủ lập tức vỡ tổ, trong phủ sợ hãi kêu nổi lên bốn phía, mấy người phụ nhân bọc cái niền chạy đến sân lại phát hiện, nhà mình đình cùng Tỷ Nữ môn cũng là như vậy. bởi vì các nàng toàn bộ có thể dùng cái gì đã được Lưu Hiệp đổi thành phong phú thu về hồi đoái giá trị, trong đó cũng không thiếu trúc giản cùng vải vẽ tranh sơn dầu đều rất là đáng tiền, đồng thời những thứ kia cái bàn gỗ cũng rất có thường thức, quần áo cũng là thượng cấp chọn, không thể không nói, Chu Thượng tài bởi vì chính mình cái này yêu thương hắc thúc phụ duyên cớ đảo là sinh hoạt rất là thư thích thoải mái. chỉ chẳng qua hiện nay hắc vẫn lấy làm hào hết thảy, biến thành Lưu Hiệp cận hai trăm ngàn hồi đoái giá trị, đồng thời chính hắc cũng ô hô ai tai, đoạn tổng tánh mạng. cùng lúc đó, phủ nha trung còn nhiều hơn ra không ít cổ thi thể, chẳng qua là những người này đều tự lo không xong, ngay cả Môn cũng không dám ra ngoài, nơi nào còn quản thượng cái gì thi thể.

Cốc Dương bên ngoài thành con dốc thượng, xa xa từ trong thành chạy đến hai cái toàn thân vết máu nhân, hai người tựa như là có chút nóng nảy, một người trong đó thỉnh thoảng quay đầu liếc mắt nhìn, nhưng là một người khác lại kéo hắc, nhanh chóng chạy về phía trước, mặt sau tựa hồ xa xa có một tiểu đội lính gác cửa cùng truy binh, hai người liếc về trong tay đao, chỉ để ý về phía trước liều mạng chạy.

Đúng lúc này, một chiếc xe ngựa bỗng nhiên xa xa lái tới đình tại trước mặt bọn họ.

Chỉ thấy trước xe ngựa người, rõ ràng là một vị mặt đen buru hình đại hán, chính là Điền Vi, Điền Vi kêu một tiếng: "Mau lên xe!"

Chu Du cùng Tôn Sách đuổi sát theo, dùng hết khí lực sau cùng đảo lên xe, Điền Vi roi ngựa hất một cái, hai thất tuần Mã Đốn lúc vui chơi chạy, đem truy binh xa xa bỏ lại đằng sau, xe ngựa một đường tuyệt trần, dần dần biến mất tại Cốc Dương bên ngoài thành

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Điền Phong tin tới

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Xe ngựa một đường chạy, đảo mắt cũng nhanh đến Lưu Hiệp đại doanh, Chu Du đối với trước mặt giá Mã Điền Vi nói: "Điền Vi tướng quân, vì sao chỉ thấy người không thấy Bá Hòa công tử?"

Điền Vi nghe là Chu Du thanh âm liền nói: "Công tử hôm qua đêm đã đến đại doanh, vì vậy tự lập tức phái ta dẫn người tới đón tiếp nhị vị! công tử nói, các người không cần lo lắng tiểu cô nương, hắc đã bị công tử tại đêm qua Sát một người khác thời điểm tìm tới. chẳng qua là, hắc lúc ấy cũng là thân ở hiểm cảnh, không có biện pháp nói cho hai vị."

Chu Du cùng Tôn Sách vẫn này gật đầu một cái, toán là hoàn toàn yên tâm lại. đợi đến xe ngựa lái vào đại doanh, Lưu Hiệp đã sớm tại đại doanh cửa nghênh đón, hai người thấy Lưu Hiệp sau, Lưu Hiệp cũng không nói nhiều, lập tức nhiệt tình tiếp đãi hai vị tiến vào đại doanh, sau đó, đem những thứ kia trị thương cùng lau mặt chải tóc vật phẩm từng cái chuẩn bị hoàn toàn.

Mà Lưu Hiệp lúc này bên người trừ Trần Tử ra, không khỏi lại nhiều người hầu, kia Trịnh liệu đã quyết định một mực đi theo Lưu Hiệp, bây giờ lại thấy Lưu Hiệp bị như thế ủng hộ, càng là kiên định đi theo Lưu Hiệp lòng tin, bởi vì Lưu Hiệp ước chừng phải so với bọn hắc gia kia một chút xú thế lực lớn

hơn vô số lần, Chu Du cùng Tôn Sách sửa sang lại vết thương trên người, hơn nữa mặc vào tân y chỉ hậu lại tỉnh dưỡng mấy ngày. đồng thời cùng Dương cũng san gạt hai mặt, bất quá cũng không có nói còn lại, Tôn Sách phương diện này bởi vì chính mình trên mặt bị thương, không muốn bây giờ gặp Dương cũng san. mà Dương cũng san là bởi vì một lòng đặt ở Lưu Hiệp trên người.

Cho đến ngày thứ ba hai người mới lên giờ ngộ tiệc rượu, gặp hai cái vốn là thiếu niên anh tuấn trên mặt lúc này lại nhiều mấy đạo tiểu Tiên thương, mọi người không khỏi nhiều mấy phần tiếc nuối biểu tình, bất quá lại đều kinh ngạc với Lưu Hiệp cùng hai người quan hệ tựa hồ biến tốt hơn rất nhiều.

Đoán chừng trị một hai tháng mới có thể được, Lưu Hiệp an ủi hai người một phen, đồng thời, Lưu Hiệp có diệu thủ thần y Hoa Đà như vậy hậu thuẫn, tự nhiên nương Chu Du cùng Tôn Sách không cần lo lắng thương thế trên người, hơn nữa Lưu Hiệp còn đưa Chu Du cùng Tôn Sách một cái đại lễ, chính là kia Huyện Ủy hạng thượng nhân đầu!

Đem Tôn Sách thấy đầu người kia thời điểm, lửa giận trong lòng thoáng cái nhảy lên vọt lên đến, trực tiếp xông lên phía trước một cước đem đầu lâu kia đá đại tướng ra, đúng lúc vào lúc này, có một người từ ngoài đi vào, chính là lính liên lạc rượu Thiệu Hưng lâu năm, chỉ thấy đầu lâu kia bay tới, cho là ám khí, nhất thời từ cạnh né tránh, bởi vì đặc chủng doanh bệnh nghề nghiệp, đưa đến rượu Thiệu Hưng lâu năm lập tức cảnh giác.

Lúc này, lại nghe thấy Lưu Hiệp thanh âm từ bên trong truyền ra nói: "Chớ núp, vào đi!"

Rượu Thiệu Hưng lâu năm nghe là Lưu Hiệp thanh âm, lúc này mới dám vào phòng đến, thấy mọi người đều ngồi ở chỗ ngồi, Lưu Hiệp giờ ly rượu lên, cùng các vị chúc tạ, liền đối với rượu Thiệu Hưng lâu năm nói: "Người thứ nhất, chắc là Nguyên Hạo tiên sinh lại tới tin tức, có chuyện gì, nói đi!"

Rượu Thiệu Hưng lâu năm cung kính trừ lễ, đối với Lưu Hiệp nói: "Đại nhân đoán không lầm, kỳ thực ta tới chính là Nguyên Hạo tiên sinh, Nguyên Hạo tiên sinh đã được đến người bình an tin tức, chẳng qua là gọi ta đến cho đại nhân 1 phong thư."

"Thư?" Lưu Hiệp trong lòng không khỏi nghi ngờ cái này Lão Điền phong lại có chuyện gì. Lưu Hiệp nhận lấy thư, nương mọi người lời đầu tiên mình uống rượu, mà chính mình mở ra đến xem.

Đợi học xong thư chỉ hậu, Lưu Hiệp không khỏi nhíu mày, một bên Chu Du gặp Lưu Hiệp như thế chẳng do hỏi "Không biết là chuyện gì nương Bá Hòa huynh như thế?"

Lưu Hiệp đem thư để lên bàn nói: "Tào Tháo định ra thảo tặc hịch văn, muốn chúng ta chư hầu các Quận, hiệp đồng đánh dẹp kia bây giờ tại Lạc Dương hành chính sách tàn bạo Đồng Trác." Lưu Hiệp lời này vừa nói ra, đang làm các vị sau khi nghe, lập tức đều không lên tiếng, trung ương ăn mừng Lưu Hiệp trở về ca múa cũng dừng lại. Lưu Hiệp khoát khoát tay, nương vũ cơ môn đi xuống trước. Lưu Hiệp không khỏi nghi ngờ, trước khi lấy được Tuấn Úc tin tức nói Tào Tháo sẽ ở ba tháng mới phân phát thảo tặc hịch văn, bây giờ tài mới đầu tháng hai, sao sinh đến như vậy nhanh, vốn là Lưu Hiệp còn muốn nương Tuấn Du hồi Lạc Dương Đô Thành thêm. . . nửa một cây đuốc, bây giờ nhìn một cái, phỏng chừng Tuấn Du là không cần nổi. chẳng qua là Tào Tháo như thế nóng lòng sớm gần một tháng, không biết là vì sao? chẳng lẽ là Tuấn Úc xảy ra chuyện?

"Chính phạt Đồng Trác?" Chu Du không khỏi suy tư, lúc này Lưu Hiệp cười đối với Tôn Sách nói: "Sợ rằng Bá Phù huynh phụ thân Tôn Kiên lúc này cũng sẽ có được này thảo tặc hịch văn. bây giờ Đồng Trác tại Triều Đình chính sách tàn bạo nghịch thi, lại uy hiếp hoàng thượng, tự xưng Thượng Phụ, chạy Hoàng quyền, hiệp thiên tử mà lệnh chư hầu, những thứ này đều là chúng ta biết. chẳng qua là bây giờ không có mượn cớ đánh dẹp tội khác mà thôi, nhưng là bây giờ Tào Tháo cho chúng chư hầu cái tên này mục!"

"Bá Hòa lời ấy giải thích thế nào?" Tôn Sách chuyển tới hỏi.

Lưu Hiệp nói: "Ngày xưa Tào Tháo cùng Viên Thiệu bởi vì Thập Thường Thị chi loạn bảo vệ thiên tử ra khỏi thành, Đồng Trác từng không để ý hoàng thượng an ủi, cường công Lạc Dương hành cung, định hành thích vua, diệt tuyệt Tào Tháo cùng Viên Thiệu, chẳng qua là Tào Tháo cùng Viên Thiệu lại trốn ra được. Đồng Trác kẻ này không được, cho nên không thể không lãnh Lập tân Sách, tài biến thành bây giờ lần này quang cảnh."

Diễn Vi cũng đối với lần này là lần đầu tiên nghe nói, nhất thời lửa giận khắp ngực nói: "Lại có chuyện này? này Đồng Trác ăn gan báo, lại dám thí ta đại hán Quân Chủ?"

Lưu Hiệp nói: "Ngô cũng không biết chuyện này là thật hay không, chuyện này còn phải xem kia Viên tướng quân làm thế nào đáp lại lại nói."

Chu Du gật đầu một cái đối với Tôn Sách nói: "Lấy Bá Phù thấy thế nào?"

Tôn Sách suy tư một trận liền nói: "Nếu là chuyện này là thật, chắc hẳn lấy phụ thân tính khí, nhất định lửa giận nhể nhể đánh dẹp kia Đồng Trác, ngày xưa thời điểm, phụ thân tự vẫn muốn Sát Đồng Trác, từng dùng cái này khuyên can qua Trương Ôn Trương Tư Không. nhưng là cũng không lấy được Trương Ôn cho phép, sau đó muốn giết Đồng Trác, nhưng là sợ Đồng Trác không có Sát thành, ngược lại được coi là Loạn Thân Tặc Tử. một mực Ẩn nhẫn đến bây giờ. nếu là ta phụ khởi binh, chỉ sợ cũng không thể tại Bá Hòa nơi này đợi tiếp, thì phải lập tức trở về theo ta phụ chinh chiến!"

Lưu Hiệp gật đầu lại chuyển hướng Chu Du nói: "Vậy không biết Công Cẩn nghĩ thế nào?"

Chu Du không khỏi lắc đầu nói: "Ngô có thể làm sao, chớ quên, ta bây giờ nhưng là vẫn còn ở du học bên trong đây! không giống Bá Hòa tuổi như vậy cũng đã làm một quận dài, thật là xấu hổ rất. ta bản coi trọng Nam Dương Viên Thuật, muốn chưa tới đẳng thời gian đầu nhập vào hán, tại hán bên kia trước lịch luyện một thời gian. nhưng là bây giờ nhìn một cái, tại Nam Dương chẳng tại ta bản gia Lư Giang cùng Bá Hòa đồng thời học giới. nếu là có thể cùng Bá Phù cùng phụng bồi kiến bá phụ cùng chinh Thảo Đồng trác, vậy thì càng Diệu. chẳng qua là chỉ sợ ta mẫu cùng kiến bá phụ định không cho ta đi. ta mẫu thân và phụ thân đều là lão tới ta đây vốc đáng tự, bây giờ cao tuổi thường xuyên nhiễm bệnh, ta còn muốn nhiều hơn nữa cùng bọn họ ít ngày."

Lưu Hiệp nói: "Chu Lang phần này hiểu tâm, thật là làm cho ta Bá Hòa xấu hổ, bất quá ta nghĩ chuyện này còn chưa định, hai người không cần phải vì thế

trước làm tính toán gì, không bằng tại ta Lư Giang ở nữa nhiều chút ngày giờ. hai người bị thương trên người, bây giờ Hoa Đà thần y ngay tại ta Lư Giang ngoại, ta có thể xin hãn tới vì nhị vị chữa trị khỏi hãn, Tôn Chu Nhị Lang kia anh tuấn tướng mạo nhưng là ta Lư Giang 1 câu chuyện mọi người ca tụng, ta cũng không muốn nhượng kia vô số cửa phòng khuê tú ở giường đầu khóc ti tê thế gian này có thiếu hai vị anh rút thiếu niên anh hùng, huống chi coi như thảo tặc chuyện thật thành, ta nghĩ rằng đợi Tôn tướng quân Bắc thượng, Bá Phù lại theo thượng cũng không muộn."

Chu Du cùng Tôn Sách gặp Lư Hiệp lần này giữu cợt, không khỏi đều lắc đầu cười khổ nói: "Bá Hòa có thể thẹn thùng lại muốn khen ta hai người, nếu không hội dùng cái này xấu hổ cắn lưỡi mà chết."

Bất quá Chu Du lúc này, ngược lại nghĩ đến một chút, không khỏi hỏi Lư Hiệp nói: "Nghe hết sạch Bá Hòa hỏi ta cùng Bá Phù, nếu là thật có này thảo tặc một chuyện, không biết Bá Hòa nên làm thế nào cho phải?"

Chu Du nhìn một chút Lư Hiệp, tựa như hay là muốn thử một chút Lư Hiệp nên làm cái gì, lại thấy Lư Hiệp nâng ly uống một hơi cạn sạch cười nói: "Lên tiếng ủng hộ mà không xuất binh, cử binh mà không xuất lực!"

Chu Du nghe một chút nhất thời cau mày, ngay cả phía dưới những người nghe đem cũng là rất là không hiểu, nhất là Điền Vi, chính là ghét ác như cừu người, hận không được Lư Hiệp ra lệnh một tiếng, hãn liền mang theo nhân lướt tới. đem Đồng Trác đầu người bắt lại, nhưng là bây giờ nghe Lư Hiệp ý tứ, tựa hồ không tính động thủ đánh Đồng Trác, lập tức có hơi không vui, chẳng qua là hãn biết hãn luôn luôn là không thể nào hiểu được chính hãn một Cổ Linh Tinh Quái công tử ý tưởng.

Nhưng là hãn lại làm sao biết, Lư Hiệp nếu là đánh Đồng Trác, cùng đánh một chút chính mình không khác nhau gì cả, lại vì sao phải đánh.

Chu Du lúc này không khỏi nói: "Chuyện này, ta không tiện nói nhiều, dựa theo một cái Lư Giang chỉ dân góc độ, ta quả thật không hy vọng Bá Hòa xuất binh, lao dân thương tài. nhưng là đứng tại thiên hạ góc độ, Đồng Trác như thế Gian Tặc, chúng ta coi như Hữu Chí Chi Sĩ đều hãn phần khởi đánh dẹp mới là, bây giờ Bá Hòa có cái này năng lực, vì sao không làm?"

Lư Hiệp cười nói: "Làm sao, Công Cẩn là nghĩ khuyên ngô chinh Thảo Đồng trác sao?"

Chu Du nói: "Ngô cũng không phải là muốn khuyên Bá Hòa chinh Thảo Đồng trác, mà là muốn hỏi Bá Hòa, thiên hạ này đại nghĩa cùng này đầy đất thiên an mà so với, thực khinh thực trọng?"

Lư Hiệp văn hành động này ly cười mà khen: "Công Cẩn a Công Cẩn! không hồ là Công Cẩn, ta há có thể không biết thiên hạ này đại nghĩa trọng yếu. ta cũng biết, này Đồng Trác tuy mạnh, nhưng là nếu là các lộ chư hầu đều phần khởi đánh dẹp, toàn lực trừ Tặc, hãn cũng tất kiên Lập không dùng được. chúng ta làm việc này, có thể nêu cao tên tuổi thiên hạ, thành tựu thiên thu vạn cổ chí bất thể công danh! đây chính là nhân tướng đến cũng không chiêm được chuyện đẹp! người sống không phải là vì có thể đủ vạn cổ lưu danh sao. nhưng là, ta cũng không đi người trong thiên hạ này đều tha thiết ước mơ đồ vật, với đũa ngọc không thể nghĩ ngờ, vì sao?"

Lư Hiệp nhìn mọi người không hiểu lại giờ ly rượu lên cử hướng đại tướng phía trước nói: "Bởi vì. . ta dám ở này chắc chắn, coi như lần này chinh phạt chuyện là thật, kia lần này đánh dẹp cũng tất bại! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: đặc thù tiền đặt cược

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lư Hiệp lời vừa nói ra bên trong tướng quân sĩ cùng tướng lĩnh tất cả đều xôn xao, Chu Du cùng Tôn Sách cũng là nhữu mảy, Chu Du chậm rãi đứng lên nói: "Ngô dù chưa cùng Quan, nhưng cũng biết thiên hạ này đại nghĩa làm đầu, chuyện thế gian đều cách không cái này, nếu là từ chính đạo, danh chính ngôn thuận, là sự tình tất thành! mặc dù ngô cũng tán thành được làm vua thua làm giặc, nhưng là những thử kia thành Vương Giả, đều là lấy chính nghĩa tên làm việc, cho nên bọn họ như có thần giúp, tất nhiên sẽ thành. nhưng hôm nay Đồng Trác, bạo liễm, chuyên chính, đoạt quyền, gian ác, Bất trung Bất nghĩa Bất hiếu! ! thiên hạ há có thể cho phép đến như vậy nghịch tặc, nếu là các vị chư hầu cũng có thể nghe theo hưởng ứng, vũ trang khởi nghĩa, hành là chính nghĩa tên, làm là trừ gian trung nghĩa chuyện, tại sao lại bại? Bá Hòa tổng phải cho ta cái lý do đi! kia Đồng Trác mặc dù được xưng hai trăm ngàn Tây Lương quân, nhưng chỉ sợ cũng chưa tới kia vô địch thiên hạ trình độ! !"

Lại thấy Lư Hiệp nhìn các vị tướng lĩnh phần lớn cũng cảm thấy Chu Du nói đề ý tới, không khỏi gật đầu một cái, bất quá Lư Hiệp lại không thềm đề ý nói: "Xem ra Công Cẩn lời ấy, sâu mọi người đồng ý! ngô quả thật cũng đồng ý, bất quá ta vẫn như thế đoán chừng." Lư Hiệp nhìn về phía Chu Du nói: "Không biết Công Cẩn có nguyện ý không cùng ta Bá Hòa đánh cuộc?"

Chu Du vẫn này, không khỏi hơi nghi hoặc một chút nghi ngờ, ngay cả Tôn Sách thấy vậy cũng cảm thấy tựa hồ có chút ý tứ, Chu Du nhìn một chút chúng tướng, lại chuyển hướng Lưu Hiệp nói: "Làm sao cái đánh cuộc pháp?"

Lưu Hiệp cũng đứng dậy, nâng ly hướng mọi người nói: "Nguyên mọi người cùng Bá Phù ở chỗ này cho chúng ta làm chứng!"

Tiếp lấy hắn đi tới phía trước bệ nói: "Ta đoán chừng, này đánh dẹp Minh Ước tất hội đạt thành! Thiên Hạ Chư Hầu các Quận cũng sẽ hưởng ứng, chẳng qua là, lần này đánh dẹp chuyện lại tất không có thể thành công, cũng giết không Đồng Trác, đánh bất bại Tây Lương quân! nếu là ta Bá Hòa đoán chi ngôn trung, kia đội Công Cẩn xuất sĩ chi hậu, cần tới trước ta dưới trướng phụ tá ta mười năm!"

Chu Du cũng vụn vụn không nghĩ tới Lưu Hiệp sẽ nói ra như thế lời bàn, mà bỏ tiền đánh cuộc hay là hắn Chu Du thành tâm ra sức, hiển nhiên ý nghĩa hắn Bá Hòa phi thường nhìn trung Chu Du, chẳng qua là, Chu Du cũng có chút hứa nghi ngờ, đối với Lưu Hiệp nói: "Nếu là Bá Hòa nói không trúng thì như thế nào?"

Lưu Hiệp nâng ly cười nói: "Nếu ta nói không trúng, ta đây Bá Hòa nguyện ý không thích đáng này Lư Giang chi chủ, rút lui ra khỏi Lư Giang Quận, đem Lư Giang chấp tay nhường cho người Công Cẩn! làm sao?"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, mọi người lại vừa là nghị luận một mảnh, Điền Vi không khỏi nói: "Này tiền đặt cược bất quá đùa giỡn nhĩ, công tử sao có thể đem Lư Giang quân dân làm đánh cuộc?"

Lưu Hiệp lại chính nhan nói: "Lời ấy cũng không phải là đùa giỡn! ngày sau ta nếu có được Công Cẩn tương trợ, thắng được 10 Quận! chính là Lư Giang lại coi là bao nhiêu? huống chi, lớn như vậy cái thiên hạ, còn không tha cho ta Bá Hòa, người khác không nuôi nổi, bất quá người Điền Vi cùng những thứ này đặc chủng doanh quân sĩ, ta còn là nuôi không. lấy Lư Giang làm tiền đặt cược, lời ấy tuyệt không phải nói đùa!" dứt lời, Lưu Hiệp đem chén rượu giơ lên, lâm nhiên đối mặt với Chu Du.

Chu Du vụn vụn không nghĩ tới Lưu Hiệp coi trọng như vậy chính mình, hơn nữa, hắn dám cầm Lư Giang tác làm tiền đặt cược, hiển nhiên là đối với chuyện này vô cùng có nắm chắc.

Chẳng lẽ này Đồng Trác thật là mệnh không có đến tuyệt lộ? hoặc có lẽ là Đồng Trác Tây Lương quân thật không sợ thiên hạ? Chu Du là vụn vụn không tin, nhưng là gặp Lưu Hiệp bộ kia tất cả nằm trong lòng bàn tay ánh mắt, nhượng trong lòng của hắn cũng kìm nén một cỗ tinh thần sức lực, đứng đầu sau trong lòng quyết định, cũng giơ ly rượu lên nói: "Ta cá là! này tiền đặt cược, mọi người làm chứng, thiên địa làm minh!" dứt lời liền uống một hơi cạn sạch.

Lưu Hiệp cũng nâng ly uống sạch sẽ nói: "Yên tâm, ta Bá Hòa nói, chỉ cần cùng đánh cuộc Tự sát thực tế, tự tuyệt sẽ không nuốt lời!"

Tôn Sách lúc này còn không có xưng bá thiên hạ ý tưởng, cũng không nghĩ tới đem tới có thể hay không cùng Chu Du đánh thiên hạ điểm này, chẳng qua là không có nghĩ tới cái này Bá Hòa hội cùng chính hắn một huynh đệ Chu Du làm như vậy tiền đặt cược, mặc dù mơ hồ cảm thấy đánh cuộc này chủ rất là không thể tầm thường so sánh, có thể lại không nghĩ ra chỗ mấu chốt.

Đánh xong đánh cuộc, Lưu Hiệp ngược lại không đề cập tới chuyện này, ngược lại lại đem ca múa kêu đến, chẳng qua là Lưu Hiệp phen này đồ ước, thật ra khiến Điền Vi, trình Yên Bình mấy cái tướng lĩnh có chút buồn buồn không vui. Lưu Hiệp trên bàn rượu đùa giỡn khuyên giải bọn họ một phen, bầu không khí cuối cùng là tìm trở về nhiều chút. bất quá, Lưu Hiệp phỏng chừng chính mình còn phải vì chuyện này nhức đầu, bởi vì chờ hội Lư Giang, Điền Phong kia lão gia hỏa tất sẽ đến giáo huấn hỏi mình, này lão đầu mềm không được cứng không xong, tính khí vừa thui vừa cứng, nếu không phải Lưu Hiệp ngay từ đầu cũng biết hắn điểm này, bây giờ thật đúng là nhẫn không hắn. bất quá, có một chút là khẳng định, Điền Phong đối với chính mình trung thành là minh mà có thể thấy, chỉ cần không thoát khỏi phạm vi này, Điền Phong tính khí lại hỏi, Lưu Hiệp cũng đều có thể chịu đựng.

Đối với cái này tiền đặt cược, Lưu Hiệp dĩ nhiên là trong lòng có dự tính, cũng không lo lắng những vấn đề khác. nếu như hắn không phải là đại hán Trần Lưu Vương, không có khống chế Đồng Trác, có lẽ sẽ giúp đồng thời đánh Đồng Trác, dù sao lịch sử chứng minh sự thật, toàn bộ thật lòng đánh Đồng Trác nhân cuối cùng đều được bá chủ một phương. Tào Tháo thật lòng đánh Đồng Trác, thành lập Ngụy tiên hà, Tôn Kiên hết sức đánh Đồng Trác, cuối cùng thành tựu Đông Ngô anh minh, Lưu Bị mặc dù lúc ấy không có gì thế lực năng lực, nhưng cũng là đi theo nhân loạn làm rối lên, cuối cùng cũng lấn lộn cái Thục Hán Quân Vương Đương đem, như vậy có thể thấy, trước khi Chu Du lời nói là không tệ, giơ lên đạo nghĩa đại kỳ, ở nơi này Hán Mạt thời đại, chỉ cần người có Uy Chấn Thiên Hạ danh tiếng, sẽ tứ hải quy tâm.

Nhưng là Lưu Hiệp không được, cũng không thể làm như thế, bởi vì hắn cũng nhảy không ra thân phận của mình, hắn là Trần Lưu Vương, muốn đem Hoàng Đế Trần Lưu Vương, thiên hạ vốn chính là nhà bọn họ. có danh tự này, hắn đã có mệnh nhất vô nhị hậu thuẫn. này tựa như cùng hắn Lưu Hiệp lấy Bá Hòa tên bắt giữ chính hắn. hắn chỉ cần bảo vệ tốt cái này hậu thuẫn, bảo vệ tốt chính mình, hơn nữa lại lợi dụng được chính mình là được rồi.

"Lợi dụng chính mình" Lưu Hiệp không nói nghĩ đến, sợ rằng trên cái thế giới này còn không có cách nào cho cái từ hồi này tiến hành định nghĩa. Lưu Hiệp hướng trong miệng mình nhét viên bồ đào, không khỏi tự giễu cười cười nói: "Nói không chừng, Lão Tử cũng có chút Triết Học Gia thiên phú."

Ba ngày sau, Lưu Hiệp cùng với đặc chủng doanh bộ đội liền trở lại Lư Giang hoàn thành, lúc này Điền Phong A Phong đám người đã bên ngoài nghênh đón. hơn nữa Lưu Hiệp ngoài ý muốn thấy một người Quách Gia. lúc này Quách Gia người khoác một món Lam khâm Thất Tinh áo choàng, nơi ông tay áo mang theo Bạch một bên, nhận biết cả người đảo là có chút Chiêm Tinh Sư dáng vẻ, vẻ trên thân thể không bao giờ nữa lúc trước cái loại này Thương bạch sắc da thịt, mà là sắc mặt đỏ thắm, khí vũ hiên ngang, mặc dù bước chân giữa còn mang có một chút lang thang khí, tuy nhiên lại rõ ràng cảm giác cả người từ trong đang thay đổi, phần này biến hóa là là chân chính long trời lở đất biến hóa.

Lưu Hiệp trước khi vẫn không có đồ ra thời gian tới liếc mắt nhìn Quách Gia, vốn là có một lần Lưu Hiệp đi Kiều Công cư, nhưng là chính vừa vụn, một nhà ba người mang theo cùng Quách Gia đều đi ra ngoài hái thuốc, bây giờ Đại Tiểu Kiều bị Hoa Đà hun đúc, đảo là có chút Hoa Đà Nữ Đệ Từ ý tứ. lần đó Lưu Hiệp chỉ thấy Hoa Đà lão một người. sau đó sẽ thấy không có đi qua.

Bây giờ gặp lại Quách Gia cũng coi là thời gian qua đi cận thời gian một năm, Quách Gia đến một cái, phần này gặp nhau tình nhất thời thật nhiều tự nhiên khi.

Chu Du vừa thấy được Quách Gia đến, liền cung lễ bái nói: "Xin chào Phụng Hiếu tiên sinh." Quách Gia so với Chu Du đại cận năm tuổi, học thức lại vừa là nổi tiếng xa gần, chẳng qua là xuất thân kém một chút, cũng xứng đáng Chu Du câu này tiên sinh. giống vậy ban đầu Chu Du viếng thăm Lưu Hiệp gặp Điền Phong thời điểm, đã từng thụ quá Quách Gia chỉ điểm.

Quách Gia đáp lời gật đầu một cái, giống vậy nhìn về phía Tôn Sách, hơi quan sát một phen, cuối cùng đưa mắt đặt ở Lưu Hiệp trên người nói: "Chủ Công!"

Lưu Hiệp nhất thời mừng rỡ khôn kể xiết kích động nói: "Phụng Hiếu tiên sinh nhưng là khỏi hẳn?"

Quách Gia bái lễ nói: "Mặc dù chưa hoàn toàn chữa trị, bất quá Nguyên Hóa công ngôn ngữ chi bệnh, đã qua bảy tám, sau này nếu là có thể giữ bản tâm, thu liễm Tinh Dục, dựa theo Nguyên Hóa công sở nói đi làm, là sống qua tuổi thất tuần cũng có thể!"

Một bên Điền Phong tiến lên cười nói: "Ta xem Phụng Hiếu là ở trong núi nghẹn gấp, bây giờ đến chữa trị, liền vội đến chạy đến, sợ rằng qua mấy ngày Hoa Đà lão nhi còn phải tới bắt người trở về!"

Lưu Hiệp nghe một chút không khỏi cau mày chuyển hướng Quách Gia nói: "Nguyên Hạo tiên sinh lời ấy là thật?"

Quách Gia cũng cười nói: "Tuyệt không chuyện này! ngô xem là Điền Phu Tử vì Quách Gia trước khi ăn làm cầu mong gì khác Hi nhi cô nương có ý chuẩn bị xong từ thức ăn ngon, tài hy vọng ta về sớm một chút. chuyện này có thể nhường cho Nguyên Hóa công vì ngô làm chứng!"

Điền Phong vẫn này không khỏi tức giận mắng: "Quý này Phụng Hiếu, rượu kia thực vốn chính là cho người tẩy trần chuẩn bị, bây giờ ngược lại được người kiện ra hình. thật vọng lão phu làm này người tốt!"

Bất quá Điền Phong cũng không phải thật tức giận, Quách Gia cười xin lỗi, hai người liền lập tức nghênh đón Lưu Hiệp hồi hoàn thành. một lần hoàn lòng dạ, không ra Lưu Hiệp đoán, Điền Vi kia không giấu được đồ vật tư, lập tức cho Lưu Hiệp chút chuyện này cho lộ ra ngoài. kết quả bị Điền Phong một hồi trách móc, nhưng là Lưu Hiệp dù sao cũng là Chủ Công, đợi hơi giải thích một phen, liền đem này tra vung tới. bởi vì Điền Phong có gấp hơn sự, cũng không có biện pháp vô cùng bảo căn lúc này. mới vừa trở lại hoàn thành, Lưu Hiệp tự lập tức phụng bồi Điền Phong ra ngoài vây đi kiểm tra công trình thủy lợi cận chiến, cứ như vậy lại vừa là mấy ngày bận rộn với xây dựng chuyện.

Đan Dương, Chu Hân phủ đệ, một tên gia đình bỗng nhiên từ ngoài cửa đi nhanh vào đường tiền, đối với đường tiền 1 nam tử nói: "Trần Lưu Chu Ngang đại nhân tới tin!"

Chỉ thấy 1 rất là vĩ ngạn nam tử lược hơi nghi hoặc một chút, liền nhận lấy phong thư, mở ra xem, nhất thời sững sờ, Đan Dương trong đôi mắt nhất thời mang theo nhiều chút không thể tin biểu tình, hẳn lại xem một lần tin kia, nhất thời đem tin kéo cái nát bấy, tiếp lấy nhìn bầu trời hai mắt nhắm chặt chậm rãi nói: "Con ta, là vì phụ có lỗi với người! bất quá này trái nếu thật là kia Tôn gia thiếu, ta tất kêu kia Tôn Kiên thập bội trả lại! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Bắc Phong đánh tới

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Mới vừa vũ qua chuyển Tinh, sau giờ ngo, ánh mặt trời ảm áp soi tại ướt át thổ nhượng giữa, Lưu Hiệp bước vào đến sân vườn trung, xuất ra một mực bồi bạn chính mình trạm long kiếm, bắt đầu vũ khởi kiếm tới. Lưu Hiệp có thời gian rất lâu không có luyện tập kiếm pháp, gần đây chẳng qua là công việc nội công.

Ngoại Công thời gian dài không luyện, thân thể này tự nhiên dễ dàng phạm lỗi, Lưu Hiệp này sáng sớm đồ ra thời gian rảnh rồi đến, cũng là cưỡng bức mình luyện hai cái. luyện tập kiếm pháp đối với tự thân linh xảo trình độ có thể có tăng lên, tuy nói chiêu thức là từ, người là công việc, bất quá vậy cũng là đối với những vô dục vô cầu đó vô công ngôi sao sáng môn nói, đối với chính người thường mà nói, luyện giỏi chiêu thức, luyện rành chiêu thức, người mới có thể đang đối với địa lúc dễ dàng theo ý muốn, thuận thực dùng đến, về phần gặp chiêu phá chiêu sự vậy cũng là nói sau.

Mấy ngày nay, Lưu Hiệp bề bộn nhiều việc Lưu Giang sự, bây giờ Lưu Giang mỗi cái Quận Thành xây dựng tại ngay gần có thứ tự tiến hành, đồng thời công trình thủy lợi, mặc dù một đường lận đận, nhưng là cũng là tại mùa mưa đến trước khi tới đem cơ sở thiết thi đều xây dựng hoàn toàn, rất nhiều thích hợp nhánh sông trên đều làm đê đập, làm thủy lợi là chuyện khó, rất nhiều xây dựng công việc, tại tài liệu phương diện đều là bây giờ kỹ thuật không cách

nào đạt tới, những thứ này tạm thời chỉ có thể Lư Hiệp chính mình cung cấp, bất quá lần này trở lại, Lư Hiệp nhưng là mang theo 43 vạn hồi đoái giá trị cùng bảy trăm ngàn thu về Đồi đồi lại, những thứ này đủ để cung cấp xây dựng chi dụng, này hai loại hồi đoái giá trị, có thể dùng trước thu về hồi đoái Lư Hiệp thì sẽ không có do dự. bởi vì thu về hồi đoái giá trị là sống, mình có thể bằng vào thu về kỹ năng có thể cấp cho tăng trưởng.

Này Lư Giang phát điện chi lộ rõ rệt cuộc phải bắt đầu, đầu tiên là ở cách thủy lợi gần đây Long Thụ Huyện làm thí nghiệm, đã nhiều ngày Lư Hiệp dần dần thân vào với phát điện tỏ ý, nếu là thật có thể tại quân dụng phát điện cùng Dân Dụng phát điện thượng đều được thành công, Lư Hiệp liền có thể tại Liêu Đông phát triển lên đến chất bay vọt.

Tại phương diện kinh tế, gần đây thời gian một năm đối với Lư Giang cung cấp, đưa đến Lư Hiệp tại Lư Giang đầu nhập gần một ức tiền, bất quá bởi vì Lư Ba đến, bây giờ Lư Hiệp Lư Giang phát triển tại phương diện kinh tế đã có thể ngang hàng, chưa tới nửa chớ sợ rằng còn có thể phản bổ với tự thân, tạo thành tuần hoàn. bây giờ Lư Giang người ngoại lai càng ngày càng nhiều, đã đối với chung quanh địa khu có nhất định uy hiếp, những thứ kia bị buộc di chuyển lưu dân cùng những thứ kia tại chính mình bản gia thật sự là không vượt qua nổi anh nông dân đều nguyện ý tới Lư Giang nhìn một chút, mưu cầu một phần có thể an cư lạc nghiệp sinh kế.

Chung quanh địa khu mấy Quận Thái Thú trước khi mặc dù nghe qua Lư Giang Lục Khang được một cái mười mấy tuổi người thiếu niên thay thế tin tức, lúc ấy báo đáp lấy giễu cợt thái độ, hơn nữa đối với Lục Khang cho miệt thị thái độ. nhưng là, bây giờ bọn họ lại càng phát ra cảm thấy cái này Tiểu Tiểu Lư Giang nơi lại có thể uy hiếp được chính mình thống trị, không ngừng có dân chúng rời đi chính mình địa phương, há chẳng phải là ý nghĩa tương lai mình vô dân có thể chế? Lư Giang phát triển đồng thời cũng mang đến cho mình uy hiếp tiềm ẩn, có thể là trước kia Bá Hòa đánh dẹp năm chục ngàn Bạch Ba quân thanh thế, mặc dù không có thiên hạ chấn động, nhưng cũng là khiếp sợ chung quanh toàn bộ chư hầu các Quận.

Mọi người không biết Lư Hiệp có bao nhiêu quân đội, nhưng nếu là có thể tiêu diệt năm chục ngàn Bạch Ba Sơn Tặc, làm sao cũng phải vượt qua năm chục ngàn mấy con số này, chiếu cái này xem ra, cái này Bá Hòa công tử rất có thể so với Lục Khang còn phải cực kì hiểu chiến. nhưng là, mâu thuẫn lại lúc đó xuất hiện, nếu là Bá Hòa công tử coi là thật cực kì hiểu chiến, vậy vì sao các nơi một ít không nhà để về dân chúng vì sao còn phải hướng Lư Giang di chuyển, chẳng lẽ không biết đi chỉ có thể được bắt đi lính sung quân sao? huống chi Tiểu Tiểu Lư Giang, mặc dù phi nhiều, nhưng là phải nuôi nhiều như vậy Binh, không khác nào tự chịu diệt vong, làm sao có thể hóa giải nguy cơ? có chút chính trị đầu não nhân đều sẽ nghĩ tới, chỉ có một đường, nhưng Ngoại, đánh giặc, dựa vào chiến tranh thủ đoạn cướp đoạt, như vậy tài có thể cấp cho chính mình tự mãn. nhưng Lư Giang nhưng Ngoại hội làm gì, đơn giản chính là Giang Hạ Đan Dương Cửu Giang những thứ này lân cận quận huyện. bây giờ Tào Tháo hịch văn đã phát ra, bọn họ cũng không chỉ trích Lư Giang cái gì, nhất thời không thể không suy nghĩ đường ra.

Nhưng là hết thảy các thứ này đều là bọn hắn giả tưởng, thông qua lời đồn đãi lấy được kết luận, trong lòng bản thân cũng không phải hoàn toàn tin tưởng, nhưng là bọn họ làm thế nào cũng không nghĩ tới, bọn họ nghe được lời đồn đãi quả thật là thật, có thể là tất cả phỏng đoán nhưng đều là sai lầm.

Lúc trước, Lục Khang đứng là được Triệu khuông âm thầm dùng thủ đoạn hại chết, dĩ nhiên Triệu khuông là một hơi thật thà chất phác trầm ổn nhân, tự nhiên vẫn là Lư Hiệp đối với hắn sai sử. bất quá hại chết Lục Khang không phải là mượn Lư Hiệp tay mình, mà là mượn Lư Giang một người khác gia tộc, Lục Khang một nhà bị diệt cả nhà. sau đó tại dân chúng bạo động trung, cái này hại chết Lục Khang gia tộc cũng là được Triệu khuông cùng Điền Phong lực tổng hợp tảo thanh.

Lục Khang tại Lư Giang các nơi bao gồm Thành Phòng Quân tổng cộng nuôi cận một trăm ngàn quân, nhưng là những thứ này toàn quân đều được Lư Hiệp hóa thành bây giờ mười ngàn kỵ binh, những người khác phân thổ địa, thành anh nông dân cùng dân binh. cộng thêm thu nạp Bạch Ba quân, tổng cộng là 1 vạn 8 Thiên Kỵ Binh, một ngàn đặc chủng doanh, một ngàn đặc chủng dự bị doanh. những thứ này chính là Lư Hiệp toàn bộ Quân Lực cùng tinh nhuệ, Lư Hiệp Binh tại còn lại địa phương đều là tinh nhuệ, nhưng là tại Lư Hiệp địa phương lại theo Lư Hiệp trong tâm khảm chân chính tinh nhuệ vừa so sánh với, hay lại là kém rất nhiều.

Chẳng qua là Lư Hiệp Binh quá ít, nhiều hơn nữa Lư Hiệp cũng không cung cấp nổi, Lư Hiệp có tiền, có địa, có bản lãnh, có binh khí, có danh vọng, nhưng là không biết sao bây giờ thời gian ngắn, lương thực chưa đủ! hơn nữa hắn còn muốn toàn một ít, bây giờ Lư Hiệp sở tồn chỉ còn lại bốn mươi vạn Thạch lương thực. cho nên Lư Hiệp không thể lại tăng cường quân bị, chỉ có thể trước lấy khoa học kỹ thuật cùng đặc thủ thủ đoạn mưu cầu tự vệ, chờ 1 Thiết Cơ sở thiết thi toàn bị, đang làm những ý nghĩ khác không muốn, chính bởi vì, mải mê không làm đến cưỡi tượng, thành công đều là cho có chuẩn bị nhân.

Bây giờ Lư Giang tựa như cùng Đông Ngô, tự vệ có thừa, nhưng là nhưng Ngoại tự vệ hơi lộ ra đến chưa đủ, bây giờ Lư Giang Quận bởi vì các địa phương lưu dân cùng một bộ phận di chuyển dân chúng tràn vào, đưa đến dân số gia tăng nhanh chóng. dân số nhanh mạnh tăng trưởng đồng thời, cũng mang đến nhất định đạo đức cùng thống trị nguy cơ. số người tăng nhiều, quân nhân cũng tăng nhiều, làm sao duy trì khắp mọi mặt An Nhiên vững bước phát triển thành mấu chốt.

Trương đối mà nói, tám trăm ngàn Lư Giang bản xứ quân dân, người ngoại lai bây giờ lại đạt tới cận năm trăm ngàn, hơn nữa còn có gia tăng khuynh hướng. thống trị không phải là dựa vào từng cái con số, không phải là giống như chơi đùa chiến lược trò chơi, số người tăng nhiều tự đại biểu cường thịnh, con số gia tăng, đồng thời cũng đại biểu nhân tố không ổn định gia tăng, mỗi người đều là một cái cá thể, đều có chính mình ích kỷ ý tưởng. mặc dù phần lớn chẳng qua là vì có thể qua cuộc sống thoải mái, nhưng là cũng không thiếu có chút còn lại tâm hoài quý thai nhân.

Cần làm cho tất cả mọi người đều dung nhập vào Lư Giang trung, để cho bọn họ thấy cho bọn họ hẳn vì Lư Giang phát triển làm ra cống hiến, mới có thể từ trong đạt được nhiều chỗ tốt hơn. mà không phải chỉ mới nghĩ từ Lư Giang khối này phi nhiều chi địa lên đến làm cho mình ăn no tức thức ăn là được rồi. cái này tư tưởng công việc lập tức được Lư Hiệp kéo đến trên sự đề nghị đến, muốn nhanh mạnh mà vững chắc phát triển thì phải tưởng toàn diện, mặc dù không có thể chu đáo chu toàn, nhưng là cũng phải tại hết thảy ẩn nấp ưu hoạn thượng làm xong số lượng định sẵn, tránh cho sự tình thật đến, vậy thì không cách nào thu thập.

Quách Gia đến, coi như là thay thế Tuần Du vị trí, tạm thời làm Lư Hiệp tùy thân tham mưu, một người trí tuệ là có giới hạn, Quách Gia quý tài, trời sinh Phụng Hiểu, chính là cực kỳ người thông tuệ, chỉ bất quá chỉ là điểm này là không đủ, Lư Hiệp cần hắn đi theo chính mình một đoạn thời gian, hẳn mặc dù có tài, nhưng là Lư Hiệp cần để cho hắn càng có tài, tại còn lại trong chuyện cũng phải có nhất định kiến thụ. có thể trở thành Lư Hiệp một cái lực

lượng trụ cột, mà không phải một cái chính là quân sư Tề Tửu. Lưu Hiệp đánh Toán Học tập Tào Tháo, sau này đem Quách Gia thả vào Liêu Đông vị trí, giúp mình khuếch trương cùng vững bước Đông Bắc cùng U Châu Đệ nhất, nhưng lại muốn cho hắn có thể đủ phát huy ra đi theo Tào Tháo lúc gấp mười gấp trăm lần năng lực.

Về phần Chu Du cùng Tôn Sách bây giờ ở trong thành dưỡng thương, mỗi ngày có Hoa Đà đệ tử tới vì hai người làm thuốc đắp cùng chẩn đoán, để cho hai người ngoại thương mau sớm tốt hoàn toàn. mà Dương cũng san bây giờ thay đổi ngày xưa thời điểm cái loại này mỗi ngày ưu sầu, không nói một lời đáng về, ngược lại giống như có tân sinh mệnh vào chủ thích, nhưng tiểu cô nương Trọng Tân Bình thêm rất nhiều sức sống, bây giờ cùng Hỉ nhi Nhị nhi hai người quan hệ rất hòa hợp, tiểu cô nương thông minh, làm người lại tự lập kiên cường, rất biết dùng người yêu thích. nàng rõ ràng biết, Lưu Hiệp trong lòng có gánh nặng, bề bộn nhiều việc, hắn là một cái thích có nữ hài ở bên người, nhưng là lại không hy vọng nữ nhân trở thành hắn gánh nặng loại người như vậy, cho nên hắn hết sức không để cho Lưu Hiệp cảm thấy gánh nặng, điểm này là nhưng Lưu Hiệp cảm thấy thoải mái nguyên nhân, nhưng là phạm là Lưu Hiệp nhìn nàng thời điểm nàng đều là phá lệ vui vẻ, nguyện ý dùng từ Hỉ nhi cùng Nhị nhi nơi đó phải đến đối với liên quan tới đối với Lưu Hiệp giải tới hết sức làm cho Lưu Hiệp vui vẻ một ít, nhìn nữ hài sáng sủa, nhưng Lưu Hiệp tâm lý cảm thấy, mình cũng hứa đối kháng. Ngoài ra, Dương cũng san mẫu thân bệnh nặng, được Lưu Hiệp an trí tại Kiều Công bên kia, về phần Dương Phụng cùng Lý Nhạc, đã phải người đi đón bọn họ đi tới.

Chờ đến buổi trưa thời điểm, Lưu Hiệp đang suy tư Mao Giới cho mình đề danh một ít có thể dùng nhân tài thời điểm. bỗng nhiên, Điền Phong sắc mặt xanh mét, một bộ giận dữ đi tới, Lưu Hiệp nhìn Điền Phong bộ dáng này, tâm lý nhất thời cảnh giác, Điền Phong này lão nhi, không biết lại thiếu ra bản thân tật xấu gì, lại muốn tới giáo huấn chính mình, Lưu Hiệp đầu đầu muốn chết, này lão gia hỏa, tự không có thể làm cho mình lỗ tai căn (cái) Từ An sinh điểm.

Nhưng là đợi Điền Phong trừng sau khi đi vào, nhưng là đem 1 phần công văn hung hăng vỗ lên bàn, vì vậy liền mặt lộ vẻ vẻ giận dữ nhìn về phía phía bên ngoài cửa sổ, tận lực hít thở một cái khí, bình phục 1 hạ tâm tình. Lưu Hiệp nghi ngờ trong lòng, cầm lên Điền Phong chụp ở trước mặt mình công văn.

Công văn đem mở đầu câu nói đầu tiên chính là: "Phụng Thiên Thừa Vận, Hoàng Đế chiếu viết" Lưu Hiệp nhìn đến những lời này, lập tức tài ra này công văn có thể nội dung. chỉ thấy Điền Phong lúc này mới lộn lại, đối với Lưu Hiệp nói: "Ngô, vạn vạn không nghĩ tới, Đồng Trác lại có thể làm ra như thế không vâng lời chuyện, lại muốn bức hoàng thượng thoái vị, tự lập tuổi gần mười tuổi Trần Lưu Vương Lưu Hiệp ngồi lên Hoàng Vị. chuyện này. . cái này há chẳng phải là giống như Soán Nghịch. thật là ta đại hán thần tử sĩ nhục, chúng ta nếu không chinh phạt này Tặc, làm sao có thể bình phục trong lòng tức giận!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: lấy nhỏ đánh lớn

Bốn trăm tên miền đã thay đổi vì. Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Kia Nguyên Hạo tiên sinh ý là, chúng ta chinh Thảo Đông trác? chớ quên, tiên sinh nhưng là luôn luôn không tán thành ta hướng chung quanh dụng binh!" Lưu Hiệp đem công văn ném lên bàn, đánh hà hơi nói.

Điền Phong vừa thấy Lưu Hiệp lại không chút nào biểu hiện bất kỳ cảm giận hoặc là kích động biểu tình, không khỏi ngăn người một chút, tiếp lấy hai tay chống ở bàn đối với Lưu Hiệp nói: "Ta lúc trước sở dĩ không tán thành, là bởi vì thời điểm chưa tới. ta Lưu Giang nếu có thể tiếp tục phát triển sinh tức, mười năm hai mươi năm! đủ để bất động thanh sắc mà Thiên Hạ Quy Tâm, từ bên trong ra ngoài thay đổi thiên hạ này. nhưng là đương kim thiên hạ là không có khả năng cho phép chúng ta như vậy, bởi vì hắn giống như cái dùi bụng măng xà, đang ở tầm thực chính hắn cái đuôi, cho tới khi chính hắn nuốt trọn. sở bằng vào chúng ta chỉ có thể làm hết sức phát triển, không thể động can qua. có thể là Công Tử, người cần phải biết, lần này Đồng Trác Soán Nghịch, Tào Tháo lại phát biểu hịch văn, đây đối với công tử mà nói là một cái cự đại cơ hội! công tử Ứng nên rõ ràng, nếu có thể nắm chặt cơ hội lần này, là có thể trọng chinh Đại Hán Vương Triều. thậm chí, có thể tại bằng chừng ấy tuổi là được tự Tề Hoàn Tấn Văn chi công lao sự nghiệp, đủ để danh lưu sách sử!" Điền Phong mang theo tí tí kích động.

Lưu Hiệp nhìn Điền Phong nói: "Tiên sinh, ngài hẳn biết, coi như là muốn đánh Đồng Trác, cũng không chỉ là một mình ta. còn có Viên Thiệu, Viên Thuật, Đào Khiêm đợi một chút, bọn chúng đều là ta đại hán công thần danh tướng. tại chủ trọng này xuất thân niên đại, ta dựa vào cái gì có thể ngăn chặn quần hùng, coi như ta có thể tham dự thảo tặc, có thể thảo tặc thành công, ta đây điểm binh, sợ rằng còn chưa đủ để lấy nhưng bất luận kẻ nào coi trọng."

Điền Phong lại lắc đầu, nhìn tiếp Lưu Hiệp dừng dừng biểu tình nói: "Công tử có bao nhiêu cân lượng, ta Điền Phong mặc dù không hoàn toàn rõ ràng, nhưng là ta biết, công tử có thể bùng nổ năng lượng, không thể so với vừa rồi nói bất luận kẻ nào kém! ta tin tưởng công tử hoàn toàn có thể đem cầm cơ hội lần này, cho dù không thể đạt tới dự trừ mục. đợi công tử lúc trở lại, cũng có thể dựa vào này thảo tặc công danh nhưng chung quanh nhân không cho hành động thiếu suy nghĩ. Dĩ Công Đại Thủ, lần nữa trong lúc ta Điền Phong cũng sẽ làm công tử kiên cố hậu thuẫn!"

Lưu Hiệp nhìn Điền Phong nghiêm túc biểu tình không khỏi cười lên, đáp lời nói: "Nguyên Hạo tiên sinh, luôn luôn biết ta Bá Hòa không theo lẽ thường

xuất bài, sẽ không sợ ta một cái có linh cảm, trực tiếp đem Đại Hán Vương Triều Lưu thị vương tộc cho đoạn, mình làm Hoàng Đế?"

Điền Phong nghe lời này, không khỏi sửng sò, không nghĩ tới Lưu Hiệp lại nói bức này không vâng lời nói, hẳn suy nghĩ một chút, hít sâu một hơi, dùng này hô hấp thời gian ngửa mặt suy nghĩ một chút, lại chuyển hướng Lưu Hiệp nói: "Nói thật, ta sợ! công tử làm chuyện gì, đều là ta Điền Phong lúc trước không có biện pháp nghĩ đến, bây giờ có thể đem Lưu Giang thống trị ngay ngắn rõ ràng, phát triển nhanh chóng, chỉ là này hoàn thành, còn nữa vài năm thậm chí có thể vượt qua Lạc Dương thành lớn. mà Lạc Dương Đô Thành là ta Đông Hán cận hai trăm năm tài phát triển tới mức như thế. Kỳ trình độ sầm uất, ta Điền Phong là gặp qua. công tử phần này năng lực, nói cách khác, công tử phần này quá đi, là người trong thiên hạ này cũng chưa từng thấy, nói là gần như yêu dị cũng là có thể. cho nên ta thật không dám hứa chắc công tử có thể hay không làm người đời muốn nói sự. nhưng là ta đã từng cũng thật sâu suy nghĩ vượt qua kiểm tra với này Đại Hán Vương Triều sự, cuối cùng lại cho ra một cái kết luận, ta phát hiện Đại Hán Vương Triều tồn tại đối với nhân dân mà nói không phải là mưu phúc, mà là họa. hẳn đã không có thể khiến cho chúng ta dân chúng an cư lạc nghiệp. ta đọc rất nhiều công tử cho ta thư, ta phát hiện ta rất hướng tới một loại quan dân hài hòa sinh hoạt, một cái khắp nơi có thể lễ độ pháp khả tuần vương triều, một cái phồn vinh hưng thịnh giống như Hán Vũ năm đầu lúc vương triều, ta thậm chí đang suy nghĩ có lẽ cái này vương triều hẳn diệt vong." Điền Phong nói ra lời này, ngay cả Lưu Hiệp cũng nhẹ hơi kinh ngạc, không khỏi thiu thiu mi mao.

Chẳng qua là lúc này Điền Phong lại tiếp tục nói: "Nhưng là, thân là đại hán thần tử, Trung Hiếu làm đầu, chúng ta chỉ có thể định tới thay đổi hẳn, mà không phải lật đổ nó. có lẽ, ta là nói có lẽ! có người nên lật đổ nó, nhưng là cái này lật đổ người cũng không nên là chúng ta. con người của ta cứng nhắc lại giữ vững, sợ rằng đây là từ nhỏ lúc tự dưỡng thành, ta thật sâu biết là đối không, cho nên ta bây giờ cũng không đồng ý này vương triều thật biến mất. nhưng công tử làm gì, ta Điền Phong thì không cách nào chừng, chỉ có thể hết sức phụ tá, dùng sức mạnh lớn nhất khuyên Tá công tử nên làm như thế nào. hơn nữa chính là đặt ở Lưu Giang cùng phát triển góc độ, ta cũng phải nói cho công tử, công tử tuyệt đối không thể làm như thế, bởi vì hôm nay hạ còn có vạn vạn Thiên Thiên giống như Điền Phong người như vậy, canh có thật nhiều hội lợi dụng Điền Phong biết phần này đạo lý tới quần khởi công kích công tử nhân, tựa như cùng công kích Đông Trác như thế. ta nói chỉ có những thứ này, ta hy vọng công tử có thể tham dự thảo tặc, nhưng là không hy vọng công tử làm ra cái gì không thích hợp cử động, thỉnh công tử nghĩ lại!"

Đứt lời, liền cúi cung bái tại Lưu Hiệp trước mặt, ngay cả Lưu Hiệp chính mình cũng không khỏi không lộ vẻ xúc động tiến lên đỡ dậy Điền Phong nói: "Tiên sinh bây giờ này xá một cái, ta Bá Hòa nhưng là không chịu nổi. nếu tiên sinh nói như vậy, ta Bá Hòa lại không thể không đi. nhưng là ngô mặc dù đi, lại không tính mang nhiều người hơn, ta chỉ muốn Điền Vi cùng Quách Gia, Tôn Sách, Chu Du, Tịnh mang theo Trần Tư cùng Trịnh liệu, cùng với Hoa Đà đệ tử phiên A Tam nhân, tổng cộng tám người đi trước là được. còn lại quân không mang theo!"

Lưu Hiệp này vừa nói cũng là lệnh Điền Phong ngạc nhiên, lập tức nói: "Cái này không thể được, nhục là Công Tử không dẫn người nhân làm sao có thể chuẩn Hứa công tử tham dự Hội Minh, chẳng phải được anh hùng thiên hạ giễu cợt? huống chi chỉ đem tám người quá mức nguy hiểm, công tử tuyệt đối không thể làm như thế."

"Ngô ý đã quyết, huống chi Nguyên Hạo tiên sinh không phải đã nói, sợ ta Lưu Hiệp làm ra cái gì không tốt cử động, chỉ cần ta không mang binh, không lại không thể làm gì không? hơn nữa không cần lo lắng an toàn, ta một người bị người bắt giữ còn an toàn trở về, huống chi bây giờ còn nhiều hơn mang bảy người, Điền Vi là võ nghệ vô song Đại tướng chỉ tài, lại có phiên a chăm cứu chế được, không cần làm bất kỳ lo lắng nào. sinh hoạt chuyện, tự do Trần Tư cùng Trịnh liệu tiểu tử phối hợp. huống chi ngô là bị Tào Tháo mời mới đi, năm này hịch văn, ai dám ngăn cản ngăn trở, huống chi, này hịch văn thượng rõ ràng nói, hiệu triệu thiên hạ Hữu Chí Chi Sĩ tới thảo tặc! ta vừa có chí, lại vừa là tướng thảo tặc, hẳn dựa vào cái gì ngăn lại ta."

Mấy câu nói này câu câu có lý, Điền Phong nhất thời thật đúng là không nắm được ý định gì tới dọa đảo Lưu Hiệp, hẳn chỉ cảm thấy Lưu Hiệp câu câu là oai lý, nhưng là có nhẹ nhàng không cách nào tìm tới chỉ trích lý do. nhất thời cứng họng, đúng lúc này, một người lại thẳng hướng Lưu Hiệp chỗ thư phòng đi tới, người này mặc Thất Tinh bào, mi vũ trung thần thái phi phạm, đi bộ tùy ý, nhưng là phá lệ vững vàng, chính là từ ngoại thị sát giải quân đội tình huống Quách Gia, hẳn từ ngoài cửa đi vào. chính bái lễ, chỉ là vừa vừa lên tiếng thanh âm, tự lập tức được Điền Phong kéo qua đến, Quách Gia không khỏi mê mang này Điền Phu Tử lại phải làm gì.

Lưu Hiệp đem công văn ném cho Quách Gia, Quách Gia nắm kia công văn nhìn một chút, cũng là khuôn mặt có chút động. Điền Phong lập tức đem Lưu Hiệp muốn mang binh đi thảo tặc sự nói cho Quách Gia, hy vọng Quách Gia cũng có thể khuyên nhủ Lưu Hiệp, bất quá nghe xong những thứ này chỉ hậu, Quách Gia ngược lại cười.

Điền Phong nhất thời sửng sò nói: "Phụng Hiếu cười quá mức, chẳng lẽ là người cũng khen Thành công tử như thế nghịch ngợm?"

Quách Gia lại cười mà không nói, nhưng là không biết sao Điền Phong truy hỏi, Quách Gia không thể làm gì khác hơn nói: "Lấy nhỏ đánh lớn, chính là đánh bạc tính tú! Nguyên Hạo tiên sinh là chính nhân quân tử, chân chính danh sĩ! là sẽ không hiểu này tiểu dân ngoạn pháp!"

Điền Phong nhìn một chút, ở một bên cười trộm Lưu Hiệp, lại nhìn một chút cổ làm thần bí Quách Gia, này tâm lý can hòa không đánh một nơi, nhưng là không có khai thông lý do, không khỏi phát tay áo buồn bức cả giận: "Các người tự nghịch ngợm đi! ta không quản đến!" dứt lời, liền thở phì phò đi ra khỏi phòng đi.

Lưu Hiệp cùng Quách Gia gặp Điền Phong như thế chẳng do cười to, Lưu Hiệp lập tức chạy tới cửa, gặp Điền Phong hoàn toàn đi xa, lúc này mới hò hét: "Thông khoái! thấy lão đầu cắt biết, thật là cái nhượng nhân hưng phần sự." Lưu Hiệp lại nghênh ngang đi trở về phòng mình cười hắc hắc, bình thường đều là gặp Điền Phong giáo huấn hẳn, bây giờ kêu Điền Phong cắt biết, Lưu Hiệp coi như là ra điểm khí. dù sao cả ngày bị người thiếu khuyết điểm chung quy là cái khó chịu sự, hơn nữa Lưu Hiệp cùng Quách Gia hai người khuyết điểm đúng là nhiều, Lưu Hiệp là xa hoa quán, không biết chút nào nói thu liễm, huy kim vô độ, mặc dù phần lớn thời gian bề bộn nhiều việc chuyện công, nhưng là 1 có thời gian, tự phải lập tức đi chung quanh địa khu làm bộ như tiểu dân vòng vo một chút. Điền Phong tưởng lại tìm Lưu Hiệp thương lượng chuyện gì, liền không tìm được nhân. mà Quách Gia mặc dù bây giờ thu liễm rất nhiều, nhưng là kia một bộ không có vấn đề lang thang đáng vẻ, muốn bị Điền Phong nói thành là bôi xấu văn nhân tư Văn Biểu hiện. Quách Gia cùng Điền Phong cũng vừa là thầy vừa là bạn, chung quy là lùn đồng lứa, bằng không Quách Gia cũng sẽ không một câu Điền Phu Tử, Điền Phu Tử kêu. hai người được Điền Phong giáo huấn quán, bây giờ hơi chút giải hạ giận cũng là phải làm.

Chẳng qua là Lưu Hiệp chuyển lúc trở về, Quách Gia lại thu liễm nụ cười, đối với Lưu Hiệp nói: "Chủ Công đã quyết định không mang Binh đi thảo tặc

sao?"

Lưu Hiệp gật gù đầu nói: "Quả thật như thế!"

Quách Gia hơi suy tư, đã nói nói: "Ta đây đề nghị Chủ Công lại mang một người!"

"Lại mang một người?" Lưu Hiệp suy nghĩ một chút, không khỏi nghi ngờ nói: "Người nào?"

"Bạch Ba trung, tân tiến đặc chủng doanh tướng lĩnh, Từ Hoảng!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 137: Hội Minh lấy trước

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp nghe xong nhất thời nhớ tới, gần đây sự tình quá nhiều, là có chút bận rộn quên, lần trước tỷ thí thời điểm, Diên Vi từng nói qua một lần này cái sự tình. Từ Hoảng là duy nhất một chiến thắng chính mình đặc chủng doanh quân sĩ tướng lĩnh, Từ Hoảng là Tào Tháo Ngũ Tử Lương Tướng một trong, vốn là lệ thuộc Dương Phụng dưới quyền Bạch Ba trung Kỳ Đô Úy. nhưng là bây giờ nhưng bởi vì lần trước chiêu an Bạch Ba tình nguyện mà hàng Từ Hoảng cũng triệu nhập trong đó.

Bởi vì Lưu Hiệp duyên có, bây giờ gặp Dương Phụng cùng Từ Hoảng đều phải so với lịch sử chân chính muốn sớm hai ba năm, Từ Hoảng người này có Trí có dũng, là có thể một mình đảm đương một phía tướng tài. Quách Gia vừa ý người này cũng là bởi vì điểm này, nếu là người này có thể nhiều hơn nữa học hỏi kinh nghiệm, đem tới có thể đảm nhiệm nhiệm vụ lớn.

Nếu là có thể mang theo Từ Hoảng lời nói Lưu Hiệp lần này đường đi an toàn tính có lẽ sẽ tốt hơn. dù sao mặc dù Từ Hoảng vũ kỹ không bằng Diên Vi cường đại, nhưng là cũng là Tam Quốc trong hàng tướng lĩnh xếp hàng trước. nói không chừng Lưu Hiệp còn có thể vì vậy thấy một cái Siêu Giai kỹ năng đến điểm hối đoái giá trị cũng khó nói.

Đang ở Lưu Hiệp bắt tay chuẩn bị rời đi Lưu Giang thời điểm, còn lại các Quận hậu, đều nhận được Tào Tháo tin tức, hơn nữa Viên Thiệu cũng đã đem tin tức này cấp cho khảng định. cùng lúc đó, Đồng Trác bỗng nhiên lãnh Lập tân quân chủ cử động, gấp phải khắp thiên hạ nhân công khai phản đối và lên tiếng phê phán, Tôn Sách cũng nhận được cha Tôn Kiên tin tới, muốn Tôn Sách cùng mấy cái gia thân đến Trần Lưu sẽ cùng, bởi vì Lưu Hiệp sai sử, Tuân Úc chỉ điểm Tào Tháo Hội Minh địa điểm cũng là tại Trần Lưu, như vậy thì có thể cùng Diên Nghĩa bên trong miêu tả đại chí tương xứng, có lẽ sẽ so với chân thực lịch sử càng nào nhiệt một ít. chẳng qua là không biết trừ Tôn Kiên ra còn có mấy phần nhân hội hưởng ứng Tào Tháo hiệu triệu.

Vào giờ phút này, tại Lạc Dương thành cũng là tiếng náo không ngừng, mà Vương Doãn cáo ốm nằm nằm ở trong nhà thờ dài thờ ngắn, từ một phương diện khác mà nói, hẳn là thật bệnh, được Đồng Trác tức bệnh, đã ít nhất có nửa tháng không có vào triều, đồng thời, bởi vì Đồng Trác chen ép đưa đến Vương Doãn tập đoàn sụp đổ, đã có rất nhiều người tự nguyện cáo lão về quê, còn lại nhân cũng là khổ khổ chống đỡ.

Từ khi Tuân Du hồi Lạc Dương chỉ hậu, tỵ bí mật thông báo một mực phụ trách chiếu cố Đồng Trác Đồng Lai chuẩn bị làm những việc này, Đồng Trác bị khống chế sự, tại Lưu Hiệp trong tập đoàn chỉ có một nửa biết đến, về phần một nửa kia đều là kẻ tới sau, chẳng qua là vì tại Lưu Hiệp dưới sự che chở tránh qua danh tiếng.

Đồng Trác bỗng nhiên làm ra phần này cử động đưa đến, những thứ này vốn là không có tiếng Vương Công Đại Thần môn cũng đều nhảy soán đứng lên. rất nhiều tại kinh quan viên vì vậy tin tức mà yêu cầu cáo lão. mặc dù ngoài mặt là cả triều đều phản đối Đồng Trác cải lập Quân Chủ, nhưng là có Dương Bưu cùng Trương Ôn đám người âm thầm ủng hộ, Đồng Trác đỡ Lưu Hiệp lên chức là vấn đề đã đóng thuyền kết quả, Dương Bưu cùng Trương Ôn đều là uy thác lúc tại chỗ đại thần, lúc ấy cường bức đại tướng quân Hà Tiến, mà đồng ý Lưu Biện kế vị, nhưng là trên thực tế thừa kế thiên tử vị hân là Lưu Hiệp mới đứng.

Dương Bưu cùng Trương Ôn chờ Lưu Hiệp nhất phái thân tín đại thần đã sớm trông chờ ngày này, không biết sao Lưu Hiệp một mực đề lúc này mới vẫn không có bây giờ Tuân Du có Lưu Hiệp thư cùng tín vật làm chứng, tự nhiên hẳn toàn lực ủng hộ, Lưu Hiệp tài là trong lòng bọn họ có thể khảng định Quân Chủ, mà Lưu Biện là còn chỉ là một ham chơi hài tử, căn bản không đủ để gánh nặng nhiệm vụ lớn. thật ra thì làm Vương mấy tháng qua này, đã có thể thấy được chút đầu mối, sợ rằng Lưu Biện chỉ có thể giống như trước vài vị quân vương một dạng được ngoại thích cùng hoạn quan giằng co, quay đầu lại bọn họ những thứ này Sĩ Đại Phu cái gì cũng không có được.

Mà nếu như Lưu Hiệp lên chức lời nói, Lạc Dương bên này sự Nghi Đô là giao cho bọn họ những thứ này triều thần tới quản lý, bọn họ là lớn nhất người được lợi, giống vậy đều là đại hán con cháu, giống vậy đều là Đại Hán Vương Triều, thật ra thì ai lên chức cũng không có thực chất khác nhau, trọng yếu

chẳng qua là do cái nào tập đoàn đạt được này cao nhất lợi ích, Vương Doãn tập đoàn sở dĩ hội phản đối, những thứ kia không có gì thực quyền đại thần sở dĩ phản đối, bởi vì sao? từ trên căn bản nói cũng là bởi vì làm như vậy bọn họ không sẽ có được chỗ tốt gì, ngược lại sẽ được tiêu giảm rất nhiều quyền lực, đưa đến này Đại Hán Vương Triều không tại trong lòng bọn họ trên quỹ đạo vận hành. như Nhược lên chức là Lưu Hiệp, Đồng Trác muốn phê xuống Lưu Hiệp mà Tôn Lưu Biện, vậy những thứ này Lưu Biện người ủng hộ cùng người được lợi lại sẽ làm gì, bọn họ sẽ còn phản đối sao? có lẽ sẽ, nhưng là chỉ cần Đồng Trác cái này thủy tác dừng giả vừa biến mất, bọn họ tuyệt đối sẽ lập tức đi ra vì Lưu Biện làm hậu thuẫn.

Chẳng qua là Lưu Hiệp nhượng Tuân Du làm Đại Đô Đốc thống lĩnh Lạc Dương toàn quân, điểm này thật ra khiến rất nhiều người không đồng ý, nhưng là không có cách nào Lưu Hiệp đã truyền đạt tử mệnh lệnh, làm cho tất cả mọi người nghe theo Tuân Du hiệu lệnh, cũng chỉ có thể như thế. huống chi, thật Chính Vương bài, có thể định đoạt này nhiều chút sự tình nhân ngược lại thành dụ dỗ Đồng Trác Đông Lai, bởi vì Đông Lai là chiều cổ khổng chế Đồng Trác nhân, mà Đồng Trác là bày ra trên mặt bàn chân nhiếp triều đình nhân. Đông Lai là Lưu Hiệp thân tín, tự nhiên mặc kệ những đại thần kia ý kiến là cái gì, chẳng qua là dựa theo Lưu Hiệp ý tứ được.

Chuyện này tại Lạc Dương tranh cãi phi phi Dương Dương, tuy nhiên lại có một chút lớn nhất chỗ kỳ quái, vốn là chủ giác, thừa kế Hoàng Vĩ đại thống Lưu Hiệp nhưng là từ đầu đến cuối không xuất hiện. duy lộ diện một cái là đang ở đơn sơ không thể lại đơn sơ thừa kế đại điển thượng, nhưng là lúc đó Lưu Hiệp đứng rất cao, các vị đại thần cũng không có thấy rõ người kia chân thực diện mạo. chẳng phải biết đó là Dương Bưu đám người đã sớm tìm giỏi một cái cùng Lưu Hiệp tương mạo có 6 phần tương tự thể thân.

Hoàng Vĩ là qua loa thừa kế, Lưu Biện lại vừa là qua loa thôi vị, giống như phảng phất tại một hơi thở giữa, thời tiết thay đổi.

Bây giờ Lạc Dương quân đội có sáu vạn chúng, các nơi doanh trại đã xây xong, Tuân Du tiếp tục quân quyền chi hậu, lập tức bắt đầu cả Quân Huấn luyện, hết sức giải Tây Lương các bộ cùng các tướng lĩnh sở thống quân giới lĩnh vực. hơn nữa, Tuân Du bắt đầu sử dụng Lữ Bố, một điểm này nhượng tất cả mọi người đều vì kinh ngạc.

Bởi vì từ khi Lữ Bố phản Đình Nguyên được vài sau này, vẫn thuộc về một cái lúc nhân rồi trạng thái, Lưu Hiệp đối với Lữ Bố thái độ luôn luôn không là rất rõ xác thực, vừa không nói dùng cũng không nói không cần, chính là một mực treo, đối với Lữ Bố cả nhân chính là mỵ nhân áo com khắp nơi không thiếu, duy chỉ có không để cho Lữ Bố đánh giặc mang binh.

Bây giờ chợt bắt đầu sử dụng Lữ Bố, tựa hồ có hơi quá mức đột nhiên, ngay cả Lữ Bố mình cũng là phi thường kinh ngạc, bởi vì Lưu Hiệp áp chế duyên cớ, Lữ Bố bây giờ cũng không giống như vốn là phải có như vậy danh dương thiên hạ. mặc dù chúng nhân biết Đạo Lữ bố lợi hại, bất quá, đối với hắn coi trọng trình độ hiển nhiên không quá đủ, thậm chí không có Hứa Trừ danh tiếng đại.

Lần này bắt đầu sử dụng Lữ Bố, là một lần cử động mạo hiểm, bất quá có thể sử dụng tốt là dùng, nếu thật dùng không được, thả hắn đi cũng không phải là không thể.

Đồng Trác lần này phê Lập cử động, vốn là Lưu Hiệp cho là mình làm trễ một bước, lại không nghĩ rằng phát huy hiệu quả vừa vặn, chính là tại Tào Tháo phân phát thảo tặc hịch văn, các nơi chư hầu chính cần nhắc đang lúc, bỗng nhiên tới đây dạng một bộ thuốc mạnh, nhượng các nơi chư hầu hoàn toàn cảm giận, bao gồm Nam Dương Viên Thuật, Ký Châu Hàn Phức, Dự Châu Tôn Khúc, Duyên Châu Lưu Đại, Hà Nội Vương Khuông, Trần Lưu Trương Mạc, Đông Quận Kiều Mạo, Sơn Dương Viên Di, Quảng Lăng Trương Siêu, Từ Châu Đào Khiêm, Tây Lương Mã Đằng, Thượng Đảng Trương Dương, Trường Sa Tôn Kiên, Bột Hải Viên Thiệu, Lư Giang Bá Hòa, còn có bản gia Tào Tháo rồi rít hưởng ứng hiệu triệu, bất quá không giống với Diên Nghĩa là, Bảo Tín cùng Khổng Dung, cùng với Công Tôn Toàn cũng không có hưởng ứng.

Vốn là Lưu Hiệp là muốn cho Bảo Tín tác vì chính mình thám thính mười tám trấn chư hầu một cái tai mắt. nhưng là bây giờ nếu chính mình phải đi, tự không cần Bảo Tín, nhượng hắn tại kinh thành mang binh vững chắc Lạc Dương thể cực tốt. chẳng qua là, Lưu Hiệp vốn là cũng có bản khoản, hẳn sở dĩ không thể đi này Hội Minh, là bởi vì Viên Thiệu cùng Tào Tháo đều gấp hán đại hán này Trần Lưu Vương. tuy nói hơn nửa năm đó đến, Lưu Hiệp đáng về lại có không ít biến hóa, nhưng là chung quy vẫn là có thể bị nhận ra. bây giờ Lưu Hiệp cũng không sợ, bởi vì hắn tại chính mình hồi đoái vòng tay trung tìm tới ngon giống vậy đồ vật. đặc biệt Dịch Dung trang điểm dùng, một loại rất mịn dán lại ngay trang tô hợp đồ dùng hóa trang. vật này tổng cộng giá trị 15,000 hoi đoái, phòng chừng có thể làm năm lần trang điểm chi dụng, chi cần đối với cần địa phương làm một chút xấu cái thiện, là có thể sử dụng mạo làm một cái long trời lở đất biến hóa, hoàn toàn trở thành hai cái không giống nhau nhân.

Lưu Hiệp sử dụng tốt cái này chi hậu mới bắt đầu quyết định chính mình phải đi này chư hầu Hội Minh. hôm nay là mười sáu phương chư hầu Hội Minh, ngược lại cùng vốn là mười tám trấn chư hầu không Thái Nhất dạng. bất quá, nếu là thật bản về lịch sử lời nói, cũng không có cái gì mười tám trấn chư hầu Hội Minh sự, bây giờ dựa vào Lưu Hiệp âm thâm thúc đẩy cùng hiệu ứng hô điệp tác dụng mà làm thành mười sáu phương chư hầu tương ứng. đây đã là ngoài ý muốn cử chỉ.

Hưởng ứng về hưởng ứng, Hội Minh sự, tình huống thực tế như thế nào còn không biết, Hội Minh Minh Ước thời gian định tại Âm Lịch hai tháng 21, cũng chính là ngày hai mươi sáu tháng ba. Lưu Hiệp tính toán ngày tháng, trong thời gian này đi bày ra Kiều Công một chút, nhưng là lại vừa là không đúng dịp, Kiều Công cùng Đại Tiểu Kiều lại đi hái thuốc. chỉ thấy Hoa Đà lão Lưu Hiệp cảm thấy cực kỳ bó tay. chi hậu, thừa dịp ngày tháng còn sớm, lại đang đi Trần Lưu trước khi thăm chính mình một người khác lão sư Tư Mã Huy.

Tư Mã Huy bây giờ rốt cuộc nghe nói nguyên lai mình cái này tiểu đệ từ lại ngồi lên Lư Giang Thái Thú vị trí, không khỏi kinh ngạc vô cùng, dù sao Lưu Hiệp được phong làm Lư Giang Thái Thú, tuy nói có Triều Đình minh văn, nhưng là lúc đó chính trị lúc hỗn loạn kỳ, cũng không có thật chính tại trên triều đình thụ chiếu. cho nên rất nhiều người đều là không biết, chỉ có số rất ít kinh quan tại trên triều đình nghe câu này phong thưởng, bất quá cũng không biết rõ Bá Hòa rốt cuộc là người nào, chẳng qua là cho là Bá Hòa là Lục Khang một cái ngoại thân hoặc là môn sinh.

Mặc dù rất nhiều người không biết Lư Giang là Lưu Hiệp quản quản lý, nhưng là Lưu Hiệp lại có Lư Giang Quan Ân, cùng triều đình chính thức phong thưởng phê văn, những thứ này đều là minh văn quy định cứng nhắc vật phẩm. dù ai cũng không cách nào sửa đổi sự thật này.

Lưu Hiệp đi Tư Mã Huy gia, mặc dù đã từng tổ chức nhiều người như vậy đất canh tác, nhưng là Lưu Hiệp chính mình hay lại là sẽ không chút nào. chi

gọi hần múa may múa may vật nhỏ tạm được, nói thí dụ như các loại hoa các loại thảo, hái hai cái dưa hấu đem thưởng thức dùng, hay lại là bị nhân gia nhiều mặt chi điểm, tài không có đem mấy cái dưa hấu cây mây ngược chết. sự thật thượng nhân chính là như vậy, sở hội cùng mình việc trải qua là có liên hệ lớn lao, Lưu Hiệp từ nhỏ mặc dù qua qua mấy năm cuộc sống khổ, bất quá khi đó tuổi tác còn nhỏ, hần kiếp trước phụ thân sau đó phục dịch làm lính trở lại, liền từ thương, lại được danh vọng nên mà làm lãnh đạo, một chút xiu leo lên. Lưu Hiệp gia thời gian cũng là trở nên được, cho nên rất nhiều chuyện là Lưu Hiệp hội nhưng là liên quan tới tự lo liệu phương diện, nhưng lại là Lưu Hiệp không biết. thí dụ như giặt quần áo, Lưu Hiệp khả năng chỉ có thể dựa theo máy giặt quần áo nói Minh Thư đảo bột giặt, nếu là Lưu Hiệp nấu cơm, phỏng chừng cầu cũng sẽ không ăn, hơn nữa có đập nổi nguy hiểm

Bởi vì Lưu Hiệp vựng về, lần này Tư Mã Huy nói cái gì cũng không nhượng Lưu Hiệp sẽ giúp hần bận rộn, chẳng qua là cùng Lưu Hiệp đàm một ít lời cùng một số người, Tư Mã Huy đề nghị Lưu Hiệp đi xem một chút Kiều Huyền đám người, dù sao một cái Sĩ Nhân là phải bị đánh giá mới bị người trong thiên hạ này sở quen thuộc, mà những đánh giá này quyền lợi chính là tại Kiều Huyền bọn người trên thân, bởi vì bọn họ là sĩ tộc lãnh tụ, là có người có ăn học lãnh tụ, chỉ có cho bọn họ đánh giá, Bá Hòa tên tài có thể chân chính được thiên hạ công nhận.

Còn lại thời gian, Lưu Hiệp lại đi tìm Bàng Đức Công, hơn nữa mang đi một ít lễ phẩm lấy thăm chi dụng, Lưu Hiệp ngược lại cùng Tiểu Bàng Thống quan hệ làm rất tốt, bất quá cùng lịch sử nói không Thái Nhất dạng, không phải là không Thái Nhất dạng, là không hề cùng dạng. Tiểu Bàng Thống chẳng những không xấu xí, ngược lại là cái tuần tú hài tử, hơn nữa tuần tú có chút yêu dị, phần này yêu dị cảm giác, nhượng Lưu Hiệp thấy đều có một chút nhịp tim cùng ghen tị, thậm chí cảm thấy có uy hiếp. Bàng Thống là Bàng gia võ lên châu, tuy nhiên lại tính cách quái dị, ai cũng không để ý, cũng chưa bao giờ cùng cùng lừa hài tử chơi đùa, chỉ cùng phụ thân hần cùng quan hệ tốt mấy cái lão sư nói chuyện với nhau, đồng thời Lưu Hiệp là người ngoại lai trung gần có mấy cái có thể với hần giữ gìn mối quan hệ nhân.

Tại Hội Minh ngày tháng vẫn chưa có hoàn toàn đến thời gian, Lưu Hiệp chính là tại Bàng gia cùng Tư Mã Huy gia trần trở trải qua, một mực chờ cái đó chân chính náo nhiệt thời điểm tới.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: thành phần phức tạp

Bỏn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Thanh Phong kèm theo trạm Long trường kiểm tại trong sân nhỏ nhẹ nhàng mà vũ, thỉnh thoảng có một tiểu một dạng sương sớm, đón mũi kiếm Thân hôn đi lên, giống như chi Tiểu Tiểu dập lửa con thiêu thân, được lưỡi kiếm đụng nát bấy, nhưng là kia tí ti nước nhưng là một tia không rơi được cành hạ thổ nhường no căng hút mẫn.

Chờ đến thái dương hoàn toàn đi ra, Lưu Hiệp liền thu kiếm đối với bên cạnh một cái Tiểu Tiểu bóng người nói: "Làm sao, tiểu Sĩ Nguyên cũng có hứng thú học tập kiếm thuật?"

Lại thấy lúc này dưới mái hiên, đang có một người thẳng tắp nhìn Lưu Hiệp, chính là 10 tuổi con nít, chỉ thấy thẳng nhóc này áo mũ không cả, tóc cũng không chải vuốt, tán loạn tại chính mình hai bên, hiển nhiên là vừa mới thức dậy. chẳng qua là một bức mặt mũi nhưng là tuần tú yêu dị, phần này yêu dị là cái loại này nhượng nhân xem tựu sinh lòng ghen tị tuần mỹ, càng giống như là nữ hài. Diễn Nghĩa trung nói Bàng Thống mặt mũi quái dị Hắc Diện, nhưng là bây giờ vừa thấy, lại hoàn toàn không phải như vậy, Lưu Hiệp còn nhớ, trước hần xem qua liên quan tới Bàng Thống Truyện Ký trên có một câu nói như vậy, chính là Thục Quốc Dương hí nói, hần từng tại cuối kỳ hần Phụ Thần khen trung khen qua Bàng Thống: "Quân sư đẹp đến mức, nhả khí Diệp Diệp." còn có một câu là Trần Thọ chi ngôn "Bàng Thống nhả người tốt lưu, kinh học suy tính, với lúc Kinh, Sở vị chi cao tuần", giá cao tuần tại Trần Thọ trung giải thích hần là chỉ tài trí phương diện. vốn là, Lưu Hiệp cũng cho là những lời này chẳng qua chỉ là Thục nhân khen thực, nói tốt một chút a.

Nhưng bây giờ, Lưu Hiệp chỉ có thể nói, Bàng Thống quả thật mặt mũi quái dị, nhưng là tuần quái dị.

Chỉ thấy kia Tiểu Bàng Thống, đứng ngẩn ngơ một hồi, như là nghĩ đến cái gì, tiếp lấy liền đưa ra béo mập tay nhỏ, đối với Lưu Hiệp hô: "Kiếm thuật chính là một người dịch, ngô phải học liền học Vạn Nhân Dịch!" Tiểu Bàng Thống thanh âm mang theo non nớt. trên thực tế Lưu Hiệp tuổi tác vốn là chắc cũng là với hần không sai biệt lắm, không biết sao Lưu Hiệp là một luyện tay vòng tay trung công pháp quái thai, bất quá ai cũng không có trọng sinh qua, cũng không biết sau khi sống lại nhân đến cùng sẽ như thế nào lớn lên, một đứa bé thân thể, lại già vờ chờ 1 cái trưởng thành Nhân Linh Hồn, như vậy lại là ai quy định đứa bé này nhất định cùng những thứ kia đứa trẻ bình thường như thế lớn lên đây?

Lưu Hiệp nghe Bàng Thống lời nói, không khỏi cười lớn, hần tin(Thaksin) chạy bộ đến Tiểu Bàng Thống bên cạnh, vỗ vỗ đầu hần nói: "Kia học kiếm chính là một người dịch, kia học cái gì lại vừa là Vạn Nhân Chi Dịch?"

Tiểu Bàng Thống nháy mắt nháy mắt nhìn Lưu Hiệp, lông mi thật dài giống như cái tiểu cô nương, hần lại vừa là yên lặng một trận, tiếp lấy đem tay nhỏ đưa đến trong quần áo, móc ra một quyển thật mỏng sách nhỏ. đưa cho Lưu Hiệp nói: "Học cái này! !"

Lưu Hiệp mở ra xem, quyển sách kia rõ ràng chính là chính mình trước khi đưa cho cho hắn một bộ kia Tôn Tử Bình Pháp Đồ Hòa sách trung trong đó một quyển. trong đó còn có Xuân Thu Chiến Quốc thời kỳ một ít danh nhân điển cố.

"Bình pháp, Vạn Nhân Dịch, ngược lại cũng đi thông! bắt quá, nếu là ta này một người dịch, chỉ giết một cái có thể Vạn Nhân Dịch nhân, vậy ta đây một người dịch chẳng phải so với Vạn Nhân Dịch còn lợi hại hơn? vậy người nói là Vạn Nhân Dịch lợi hại đâu rồi, hay lại là một người dịch lợi hại đây?" Lưu Hiệp cười nói, không chút nào Hiểu được bản thân nói gạt trẻ nít là nhiều tội lỗi lớn.

Lưu Hiệp này một trận lời nói, vòng tới vòng lui, Tiểu Bàng Thống lập tức bắt đầu suy tư, không nói lời nào. Lưu Hiệp cười liền lập tức hướng Đại Đường đi tới. Tiểu Bàng Thống mặc dù không có suy nghĩ ra, nhưng là nhâm nhiên đi theo Lưu Hiệp phía sau cái móng chạy.

Ở nơi này Bàng phủ, trên thực tế Tiểu Bàng Thống không quá bị người hoan nghênh, vốn là hắn là rất tuấn, hắn là tất cả mọi người thích hắn. nhưng là không biết sao hắn tính cách phi thường quái dị cô tịch, không nghĩ lý tới nhân hắn thì sẽ không nhìn nhân liếc mắt, mà thích nhân tự rất thích đi theo. một lúc sau khó tránh khỏi bị người ánh mắt khác thường, hơn nữa đứa nhỏ này lại đi thường tuấn mỹ, mặc dù chỉ là đứa bé, lại có thể khiến người ta sinh lòng ghen tị, vừa ý lý lại không muốn thừa nhận. này bàng trong phủ chỉ có Bàng Thống thúc phụ Bàng Đức Công, cảm thấy đứa nhỏ này không phải là quái dị, mà là không thể tầm thường so sánh, cho nên cho hắn tìm hảo lão sư trọng điểm bồi dưỡng.

Lưu Hiệp chính hành Bộ giữa, lại thấy Quách Gia xa xa đi tới, Lưu Hiệp thấy vậy dừng bước. một đường đi theo chạy tới Tiểu Bàng Thống không có ngưng lại nhất thời dừng vào Lưu Hiệp trên lưng. Lưu Hiệp kéo hắn tránh cho hắn ngã xuống, tiếp lấy Tiểu Bàng Thống liền kéo Lưu Hiệp dòm Quách Gia xem.

Quách Gia khom người nói: "Chủ Công, bây giờ xe ngựa đã chuẩn bị xong, bây giờ thời hạn còn có hai ngày, nơi này cách Trần Lưu Nhạn khâu bất quá một ngày nửa đường trình, chúng ta nhẹ xe mà đi, một ngày liền có thể đến. phòng chừng lúc này trừ Mã Đẳng cùng Trường Sa Tôn Kiên còn lại các chư hầu các trấn đều đến đông đủ."

Lưu Hiệp nói: "Đã như vậy, chúng ta tự bái biệt Bàng Đức Công, cái này thì lên đường đi trước Nhạn khâu!"

Quách Gia gật đầu nói phải, đợi hai người đến nội đường, lúc này Bàng Đức Công mới vừa đứng dậy đang chuẩn bị xuất ngoại giảng bài, vừa thấy Lưu Hiệp phải đi, liền phái người tạm thời chậm lại giảng bài thời gian, vì Lưu Hiệp tiễn biệt, đồng thời Chu Du Tôn Sách mấy người cũng chạy tới, cùng bái biệt Bàng Đức Công, Chu Du vẫn luôn muốn gặp Từ Mã Huy cùng Bàng Đức Công, có thể là bởi vì đạo viễn, không được vừa thấy, bây giờ dựa vào Lưu Hiệp quan hệ, liền được thấy.

Bây giờ Chu Du mẫu thân và phụ thân đều có Lưu Hiệp phái người phối hợp, bởi vì Điền Phong ra mặt, mẹ cũng là rốt cuộc cho phép Chu Du cùng Lưu Hiệp cùng đi Hội Minh.

Mọi người thứ nhất, Tiểu Bàng Thống liền chạy đi, đối với cái này hài tử quái dị, tất cả mọi người là biết, đứa nhỏ này đối với Tôn Sách cùng Chu Du đều là không thích lắm, đơn độc đi theo Lưu Hiệp, có lúc cũng đứng Quách Gia hiếu kỳ, tuy nhiên lại không dám đến gần, Lưu Hiệp cũng không biết đứa nhỏ này cùng chính mình thân cận là không phải là bởi vì trước khi Lưu Hiệp cảm tranh liên hoàn cùng lý kỳ đồ chơi thu mua hắn duyên cớ.

Một đám người đều bái biệt Bàng Đức Công sau, liền rời đi Bàng Đức Công phủ, lúc này Từ Hoàng Diễm Vi cùng Trần Tứ đã sớm chờ ở nơi đó đợi.

Mà Trịnh liệu bây giờ coi như là tại Lưu Hiệp bên người người hầu, bây giờ đang ở Lưu Hiệp trong một nghề này, Trần Tứ ngược lại Thành lão chữ lót, cũng để cho cái này một mực thấp kém người phụ xe, cuối cùng cũng có một có thể sai khiến nhân. Trịnh liệu người này lanh lợi, rất dễ dàng được người ta yêu thích, cho nên bái Trần Tứ làm đại ca. Trần Tứ thỉnh thoảng cũng lấy tiền bồi tư thái dạy dỗ hắn đôi câu.

Đem Bàng Đức Công đưa mắt nhìn Lưu Hiệp đoàn người đi xa sau, liền quay lại tới gọi Bàng Thống, bởi vì Bàng Đức Công đang dạy học thời điểm cho tới bây giờ đều là nhượng Bàng Thống ở một bên dự thính. Tiểu Bàng Thống đang dạy học thời điểm cũng là tập trung tinh thần dự thính.

Nhưng khi Bàng Đức Công phái gia đình đi tìm Bàng Thống thời điểm, lại phát hiện không tìm được Bàng Thống. Bàng Đức Công nghe được tin tức này không khỏi sững sờ, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, gần đây hai mươi ngày đến, Bàng Thống vẫn luôn là thích đi theo Lưu Hiệp, vô luận Lưu Hiệp tới chỗ nào đều thích đi theo. mặc dù nhưng cái này quái dị cử động theo Bàng Đức Công đã không lý kỳ, bởi vì lúc trước Hí Chí Tài tới nơi mình thời điểm, Bàng Thống cũng là như vậy.

Nhưng là, Hí Chí Tài đi, Tiểu Bàng Thống là mất tiền hắn rồi đi. nhưng là bây giờ Lưu Hiệp đi, Bàng Thống lại không thấy bóng dáng.

Tiếp lấy Bàng Đức Công đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng, nhất thời lần nữa chạy đến cửa phủ ngoại, nhìn về phía cách Khai Phương hướng, hỏi tường một chút kia 3 chiếc xe. kia ba chiếc trong đó có một dạng là Lưu Hiệp đặc biệt trang hành lý cùng y phục này một ít dụng cụ, nghĩ được như vậy, hắn mới đột nhiên kịp phản ứng.

Nhưng là bây giờ lúc này, Lưu Hiệp đã rời đi cận nửa giờ, hắn liền lập tức phái người cỡi khoái mã chuẩn bị đuổi kịp Lưu Hiệp xem rõ ngọn ngành.

Vì vậy, đang ở Lưu Hiệp xe ngựa tại trên quan đạo đi đường lúc, chợt có người đuổi theo. mọi người ngay từ đầu còn cảm thấy kỳ quái, Từ Hoàng cùng Diễm Vi cũng là cảnh giác.

Nhưng là vừa thấy là Bàng Đức Công phủ gia đình, nhất thời đều buông xuống thủ Trung Vô khí. đợi đến gia đình kia tổ mình nguyên do, mọi người lúc này mới hiểu, lập tức lục soát này 3 chiếc xe, cuối cùng quả nhiên tại thứ ba chiếc xe trung một nhóm trong bọc quần áo gian, phát hiện miêu ở trong đó Tiểu Bàng Thống.

Diễm Vi lập tức ôm lấy Bàng Thống dưới nách đưa hắn nói ra. chẳng qua là Bàng Thống cũng không nguyện nhượng Diễm Vi đụng, một trận gây giũa

sau, Điền Vĩ chỉ có thể đưa hắn đi xuống. Hắn liền lập tức hướng Lưu Hiệp chạy đi, gắt gao ôm lấy Lưu Hiệp bấp bùi không thả. chết cũng không chịu cùng gia đình kia trở về, bình thường gia đình kia là Bàng Thống duy nhất đã nói với hắn hai câu nhân, nhưng là Bàng Thống là Bàng Đức Công hoan hỷ nhất Hoan Tử diệt, Bàng Đức Công cũng không có giáo huấn qua Bàng Thống, hắn một tên gia đình làm sao dám cứng lại. mọi người thấy vậy cũng không có cách nào, Lưu Hiệp nhìn cổ chấp như thế Tiểu Bàng Thống, đột nhiên cảm giác được rất là thú vị, vì vậy quyết định mang theo Bàng Thống cùng đi, nhưng là đề nghị này lập tức đến toàn thể nhân phản đối, nhưng là bọn họ cũng là không thể làm gì, bởi vì Bàng Thống đem Lưu Hiệp bấp bùi đều bóp Tử.

Gia đình kia làm khó, Lưu Hiệp không thể làm gì khác hơn là tại chỗ viết Phong đơn giản thư gọi hắn mang về.

Vì vậy đoàn người này trung, nhất thời có nhiều cá nhân, cũng không biết các chư hầu nhìn mình bên người những thứ này thành phần phức tạp, già trẻ giai nghi một nhóm sẽ có cảm tưởng thế nào, bất quá Lưu Hiệp mình ngược lại là cảm thấy, này xuất hiện xương phải là càng ngày càng thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: chư hầu Hội Minh

Bốn trăm tên miền đã thay đổi vì. 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Bn G bức

Vừa qua khỏi xuân phân, khí hậu vốn ướt át, chỉ là năm nay mùa mưa so với năm trước tới chậm chút, khiến cho bây giờ khí hậu có vẻ hơi khô ráo. Trần Lưu Quận ngoài trăm dặm Nhạn khâu, lúc này lại là cát bụi bay lượn, đánh trống trùng thiên, tiếng la giết bên tai không dứt.

Các lộ chư hầu hiện ra hết chính mình chiến trận, mười lăm lộ chư hầu quân đội, mặc các dạng áo giáp, ở nơi này Nhạn khâu trên bình nguyên không hành quân diễn luyện. bộ binh chính tề xếp thành Phương Trận, chiến trận khi thì biến đổi hình thái, các tướng sĩ đạp kích động lòng người nhịp trống, giờ cao thủ Trung Vô khí, kêu các trấn khẩu hiệu. mấy chục Vạn Bộ Binh như cùng người triều đại hải tại mặt mở trên bình nguyên sôi trào mãnh liệt, mà bộ binh phía trước là mấy chục ngàn kỵ binh, còn quân Nhạn khâu trung ương đài cao giục ngựa đuổi theo, kỵ binh đều giờ lên cái nhà Lệnh Kỳ qua lại các trận doanh giữa, giống như điều điều dòng lũ bằng sắt thép vền lên nhất ba hựu nhất ba cát bụi đợt sóng.

Nhạn khâu trung ương đài cao đạt tới mười mét, đều là dùng kiên cố gỗ thô giới hạn mà thành, rộng rãi mà vững chắc, đài cao bốn góc hướng tứ phương địa linh phương hướng các tạo một trong số đó tọa tiêu Cao đài, trên đó đều cầm một mặt cao cờ nửa người đánh trống, đập đánh trống người đều nhịp, mà ở dưới đài cao thả có 1 diện Đại Cô, một người trong đó khỏe mạnh ngạnh hán tay cầm hai cây trướng kiện cổ chùy, người hướng dẫn tứ phương đánh trống cùng nó hợp hai thành một, cùng vang dội. trung ương chỗ cao 1 người tay cầm Tứ Sắc Lệnh Kỳ, không ngừng biến đổi phương vị.

Nhạn khâu trung ương làm bằng cao mười mét trên đài, các lộ chư hầu đều đứng ở phía trên, vô luận là có hay không là người tập võ, lúc này cũng đều mặc tướng quân áo giáp. chỉ thấy một người trong đó, mặt mũi hùng vĩ anh tuấn, thể trạng cao ngất, khí vũ hiên ngang, một thân giáp trụ lóe sáng, áo giáp trước khi là 1 Phục Hồ đồ hình, trong tay nắm một quyển thẻ tre, như là đọc thuộc binh pháp. nhân vừa thấy chỉ, lập tức liền có một loại để cho trong lòng người không khỏi muốn vì chi ca ngợi cảm giác.

Mà bên cạnh hắn lệnh có 1 râu dài anh rút người, người khoác áo khoác ngoài màu đỏ, cả người làm cho người ta một loại nhuệ khí cảm giác, giống như bay lượn với chân trời Hùng Ưng, chẳng qua là khi một lời của hắn thốt ra, chính là mặt nở nụ cười, thoáng cái tách ra phần này nhuệ khí, ngược lại trở nên thân thiện, chỉ thấy hắn đối với bên người kia diện mạo không phạm nhân nói: "Không nghĩ tới Bản Sơ huynh tại Ký Châu lại có như thế phát triển, này mấy chục ngàn tinh binh thật là làm cho nhân thần phục không thôi, chắc hẳn này quân tất hội trực đảo Đồng Trác Tây Lương quân, bắt lại Quốc Tặc thù cấp!"

Tay kia trì hồ sơ người nghe được lời ấy, không khỏi hơi đắc ý cười nói: "Mạnh Đức lời ấy qua vậy! bất quá nếu là vì trừ kia Quốc Tặc, ta Viên Thiệu là kiên quyết việc nhân đức không nhường ai!"

Hai người nhìn nhau cười cười, về phần tâm lý suy nghĩ như thế nào liền không biết được, lại thấy còn lại chư hầu cũng là mặt lộ vẻ đắc ý nhìn bây giờ dưới đài khí thế hùng vĩ chiến trận, mười lăm lộ chư hầu, ít nhất là Tào Tháo ba nghìn quân, còn lại đều có 5000 quân trở lên, trong đó Viên Thiệu năm chục ngàn quân, Viên Thuật bốn chục ngàn quân, còn lại ba vạn hai chục ngàn cũng không phải số ít, mười lăm lộ chư hầu cộng 24 vạn quân vẫn không tính là quân nhu quân dụng bộ đội, quả thực là khí thế hùng hăng, uy danh thật lớn. xem lên trước mặt hùng vĩ như vậy quân đội, lúc này chư hầu đã sớm là không đem Đồng Trác coi ra gì.

Lại thấy xa xa, doanh trường mọc như rừng, ước chừng lan tràn Bách Lý có thừa, mà trung ương doanh trại cũng rất là hùng vĩ, các lộ chư hầu các hiền lộ thân thủ, rồi rít đem chính mình bản lĩnh giữ nhà lấy ra, hết sức biểu hiện chính mình năng lực. dù sao bất luận kẻ nào đều sẽ có hư vinh tâm lý, bây giờ lại vừa là Liên Hợp thảo tặc, làm sao có thể không lấy ra chút bản lĩnh tới.

Tào Tháo nhìn các lộ chư hầu, bây giờ trả lời hưởng ứng hần Tào Tháo chỉ có Lư Giang Thái Thú Bá Hòa chưa có tới, đối với cái này cái Lư Giang Thái Thú, Tào Tháo là luôn muốn gặp một chút. bởi vì dù sao lần trước chinh phạt năm chục ngàn Bạch Ba quân sự cũng là truyền tới Tào Tháo trong lỗ tai. nhưng là, hần là như vậy không nghĩ ra chính là một cái Lư Giang làm sao có phần này năng lực, phải biết kia Bạch Ba Tặc nhưng là lãnh Đồng Trác cùng Viên Thiệu vô cùng nhừu đầu.

Tào Tháo đưa mắt thu hồi, chậm rãi chuyển hướng một người khác cao thẳng tướng quân, cũng là toàn thân giáp trụ lóe sáng, nhưng là cùng Viên Bản Sơ không cùng ở tại với, nếu như người xem Viên Thiệu, người sẽ vì thế khen ngợi, hơn nữa từ trong đáy lòng cảm thấy người này nhất định là khí vũ bất phàm, đồng thời cũng vì hần một thân giáp trụ mà kính phục. nhưng là vị này mặc dù là cũng là người khoác tướng quân áo giáp, cũng không phải cái loại này chói mắt, mà là một loại phá lệ giản dị cảm giác, khỏi giáp mặc ở trên người hần người hội cảm giác phi thường vừa người, phảng phất cùng thân thể của hần là nhất thể, sẽ không có một tia dư thừa, người này trên trán mang theo nhân nhạ sát ý, nhìn một cái chính là nhưng mà cả đời người, hần thỉnh thoảng đánh giá các lộ chư hầu chiến trận cùng binh lính, đem các lộ chư hầu bài binh bố trận lúc tình huống thu hết vào mắt.

"Không biết Văn Thai huynh thấy thế nào chúng ta lần này chinh phạt Đồng Tặc chuyện?" Tào Tháo đi tới bên cạnh hần nói.

Giữa người kia cũng không có bước chập chững, chuyện đem mắt thu hồi lại, mang theo nhân nhạ tướng quân tư thái nụ cười đối với Tào Tháo nói: "Theo như bây giờ Quân Lực và khí thế đến xem, chúng ta định có thể nhắm thẳng vào Lạc Dương, chém xuống Đồng Tặc đầu chó!"

Tào Tháo nghe xong gật đầu một cái, lúc này một người khác cũng từ một bên đi tới, người này cùng Viên Thiệu có 3 phần tương tự, mặc dù vẻ ngoài không bằng Viên Thiệu như vậy anh rút, nhưng cũng coi là bất phàm, chẳng qua là hơi mập ra, hành Bộ giữa, trên người khỏi giáp kéo kẹt vang dội, phảng phất cùng thân thể của mình hoàn toàn không cách nào nối thành nhất thể, vừa thấy chính là không xuyên qua mấy lần khỏi giáp, nhưng là không biết sao khỏi giáp kia vô luận là dạng thức hay lại là chế tác, đều là cực kỳ hoàn mỹ, ngược lại sử cả người hần tăng thêm mấy phần bất phàm cảm giác. chỉ thấy hần nói với Tào Tháo: "Không biết, Mạnh Đức huynh thấy thế nào đợt lần này Hội Minh đây?" dứt lời, hần phiết liếc mắt Viên Thiệu phương hướng, lại quay lại đến, mỉm cười nhìn Tào Tháo. Tào Tháo đưa hần một điểm này động tác nhỏ thu hết vào mắt, đáp lời nói: "Nếu là Viên Công Lộ chịu làm tiên phong, chẳng phải thẳng đến Lạc Dương, kia lại muốn chúng ta những người này làm chi?"

Viên Thuật nghe một chút, không khỏi cười to nói: "Mạnh Đức huynh khen lắm, bắt quá cái này tiên phong hay là để cho kia Viên Bản Sơ làm canh là thích hợp đi!"

Tào Tháo nghe mà không nói, chỉ là theo chân Viên Thuật cùng cười, Tôn Kiên ở một bên nhìn hai người, mặc dù cũng là mặt nở nụ cười, nhưng là ánh mắt lại là liếc nhìn chiến trận phương hướng.

Lúc này, Tào Tháo nhìn một chút nhô lên cao mặt trời, lường được một ít thời gian, vì vậy đi tới trong đám người gian, đối với các lộ chư hầu nói: "Bây giờ mười lăm lộ chư hầu đều lấy đến đông đủ, cùng trước kia hưởng ứng, chỉ có Lư Giang Thái Thú Bá Hòa còn chưa chạy tới. hôm nay đã là Hội Minh quy định ngày tháng, mắt thấy đã đến móm lúc, không biết các vị chư hầu xem chúng ta hôm nay nên như thế nào?"

Lúc này, Viên Thuật đi ra nói: "Này Bá Hòa rốt cuộc là người nào, lại để cho chúng ta chư hầu chờ cho tới bây giờ! ngô nghe người này thậm chí chưa cùng Quan. 1 chính là đồng tử, lại San San tới chậm, chính là tại phía xa Trường Sa Tôn Công Thai cùng Mã Thọ Thành còn tại hôm qua đến. tựa hồ cũng quá không đem việc này thả tại tâm lý, đồng thời ta xem người này cũng không đem chúng ta các lộ chư hầu coi ra gì!"

Mọi người nghe định là có người gật đầu một cái, lúc này Trương Mạc từ trong đi ra nói: "Này Bá Hòa tiểu công tử ta cũng đã gặp, phải tránh không thể đồng tử nhìn tới, ngô cho là một thân tuyệt không phải cái loại này không theo lễ phép lạnh nhạt hạng người. rất có thể là bởi vì chuyện gì tri hoãn!"

Lúc này, một vị hơi lớn tuổi, mặt đầy tông Tu lão tướng nói: "Bây giờ coi như không có kia Bá Hòa chúng ta cũng có thể chém xuống Đồng Trác chỉ đầu, ngô xem chúng ta có thể vào doanh, không cần ở chỗ này chờ lâu."

Mọi người nghe cũng đều gật đầu một cái, lúc này Tào Tháo chuyển hướng Tôn Kiên nói: "Nghe Hiền Lang Tôn Sách cùng kia Bá Hòa công tử có chút giao tình, Công Thai huynh có thể biết này Bá Hòa vì sao chậm chạp tương lai?"

Tôn Kiên tiến lên phía trước nói: "Khuyến tử quả thật cùng kia Bá Hòa có chút giao tình, lần này cũng là sau đó cùng đến, bây giờ khuyến tử cũng chưa đến chỗ này, Ta đoán rất có thể là xảy ra chuyện gì tri hoãn, ngô đã phái tiểu kỵ đi trước thám thính Bá Hòa quân đội quá cảnh tin tức, chẳng qua là bây giờ chưa điều tra được. cho nên chúng ta mọi người không cần đợi thêm, ta nghĩ rằng chờ vị này Bá Hòa tới cũng tất biết nói minh nguyên do!"

Mọi người đều gật đầu nói phải, vì vậy Tào Tháo hướng trung ương Lệnh Kỳ Pháp Danh tỏ ý. trung ương người lập tức giơ lên một mặt xanh đậm cờ xí. lập tức, phía dưới nhịp trống cùng Bộ Quân kỵ binh lập tức dừng lại thao luyện, đội chỉnh tề, chờ đợi mệnh lệnh.

Lúc này, cao bằng một người kêu: "Rút quân hồi doanh! ! !" tiếp lấy tần số đều đặn nhịp trống âm thanh vang lên lần nữa, các trấn chư hầu cũng đi xuống đài cao, dẫn quân đội mình vào doanh. đồng thời đại doanh trước trên đài cao, có một người ở tại thượng tra một chút số người, hô to các lộ quân đội mang Quân Lực, cùng với số lệ thuộc dưới quyền. thẳng đến móm lúc qua, toàn bộ quân sĩ lúc này mới toàn bộ hồi doanh.

Đúng lúc này, lại có ba người từ Viễn Phương giục ngựa tới, một người dung mạo ngay ngắn, rất có đại khí, mà phía sau hần hai người một người Hồng Diện, một người khác Hắc Diện, ba người như là sát khí nặng nề một đường đến doanh trường trước, chính là Lưu Quan Trương ba vị.

Nhưng là đến doanh trường trước, nhất thời Vệ binh tướng ba người này ngăn lại. vệ binh đối với ba người tới, còn phải tuyên bố là Hội Minh, không khỏi cảm thấy buồn cười, bọn họ đã kiến quán trước khi trận thế lớn, bây giờ này so ra mà nói, ba người Hội Minh thật sự là đơn bạc nhượng nhân có chút trứng đau.

Nhưng là Lưu Bị lại đem thảo tặc hịch văn đưa cho vệ binh kia xem, lại đem thư mời cho vệ binh kia. nhưng là vệ binh kia lại không biết chữ, cũng xem

không hiểu, vốn là không nghĩ để ý đến bọn họ, cũng là dùng rất là khinh thường ánh mắt nhìn bọn họ, nhưng thấy ba người này mặc dù mỗi người không giống nhau, nhưng lại rất có tôn dung, không thể làm gì khác hơn là phải một người trở về báo cáo. Tào Tháo coi như Hội Minh phát động, tất nhiên tới kiểm tra. vừa thấy Lưu Quan Trượng ba người, trong lòng cũng sinh nghi, không biết sao gặp Lưu Bị ba người thảo tặc hịch văn cùng thư mời đều là thật.

Tào Tháo vốn tưởng rằng là Bá Hòa đến, nhưng là ba người này cùng lời đồn đãi rõ ràng cho thấy bất đồng, nhìn kỹ một chút lúc này mới biết, nguyên lai là kia Bạch Mã tướng quân Công Tôn Toàn chính đánh dẹp Tiên Ti người Hồ, không rảnh rút người ra, vì vậy ba người này liền thay Công Tôn Toàn tới Hội Minh, để bày tỏ Công Tôn Toàn thảo tặc chí tâm. hơn nữa Lưu Bị lại tự xưng là Trung Sơn Tĩnh Vương chi hậu, Tào Tháo tự nhiên cũng sắp Kỳ mời vào trong đó.

Đang định Lưu Bị đám người mới vừa gia nhập doanh trại, xa xa lại tới mấy chiếc xe Mã, đến một cái doanh trại trước liền dừng lại. chỉ thấy một người thiếu niên nhân đi lên trước đối với cửa kia biện hộ: "Ngô là Lư Giang Bá Hòa, đặc biệt ngu dốt yêu ước, tới Hội Minh, chính phạt Đồng Tặc!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: doanh trước hốt hoảng

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Vệ binh nhìn một cái là 1 người thiếu niên, nhất thời sững sờ, nhìn tiếp hướng Lưu Hiệp sau lưng rút cuộc lại đi ra 3 người thiếu niên, hơn nữa còn có trẻ nít, văn sĩ, không có một mặc tướng quân Giáp, nếu dùng Lưu Hiệp cách nói, giống như là chuyển nhà từ đi ra du lịch.

Vệ binh hoàn toàn mê mang, thiên hạ này là thế nào, những người này cũng dám nói mình là tới Hội Minh? hơn nữa còn tự xưng Lư Giang Thái Thú, biên cũng phải biên cái ra đáng điểm, hần không khỏi lần nữa nhào nặn nhào nặn con mắt, chắc chắn tự nhìn quả thật không sai. không khỏi thở dài, đầu năm nay, làm người khó, làm vệ binh càng khó hơn. trước khi hần gặp ba người kia tới Hội Minh, đã quá quái dị, nhưng là bây giờ nhìn một cái, quả thực lại vừa là khai phiên nhân giới, thật đúng là Trường Giang sóng sau đề sóng trước, 1 Quái nhanh hơn 1 Quái mạnh mẽ.

Vệ binh dù sao cũng là xem quán nay Thiên Trận trường, phần kia uy thế nhượng hần nhất thời mờ mắt, lại nhìn một cái trước mặt những người này, tâm lý liền nói: này người nào cũng dám tới Hội Minh, thật là cười đến rụng răng, không chừng là kia cái địa phương xa xôi tiểu dân, nghe muốn giết Đồng Trác tin tức cũng tới nghịch ngợm. trước đó vài ngày các chư hầu không khi đến hậu cũng có rất nhiều không có bản lĩnh gì bình dân lão bách tính, nghe nói chư hầu muốn chinh phạt Đồng Trác sự, chẳng qua là làm một lúc huyết khí phương cương, nói muốn tới Hội Minh, kết quả đều bị chạy trở về. quả thật tuổi trẻ lực tráng, tự ở lại trong quân đội làm một đầu to Binh. nhưng bây giờ chư hầu đều đã đến, chẳng phải biết đây là quan hệ đến thiên hạ đại sự, há cho những thứ này tiểu dân thêm phiền!

Vì vậy vệ binh liền không để ý tới bọn họ chẳng qua là trùng mấy người hét: "Ngô khuyên người chờ tốc tốc về gia đi, Huru phải ở chỗ này nghịch ngợm! nơi này cũng không phải là các người nên nghịch ngợm địa phương. ta đếm ba tiếng, nhược người chờ lại không rời đi, ta liền ra lệnh người thả tiễn cho bắn chết! !"

Nhưng là Lưu Hiệp đám người không chút nào đi ý tứ, vệ binh kia thấy vậy, đối với bên người nhân nói một chút, người bên cạnh lập tức kéo ra Cung hướng bọn họ khoa tay múa chân mấy cái, tựa hồ tưởng uy hiếp bọn họ rồi đi.

Thấy bọn họ như thế, Điền Vi không khỏi chột quát một tiếng: "Ngô công tử há cho người chi chính là lính gác cửa làm nhục, nhược người dám động chút nào. ta tự lực Trảm nhĩ chi đầu! !"

Mấy ngày nay khí trời khô ráo, lại vừa là xe ngựa vất vả, Điền Vi người này hiển nhiên có chút khô khí, người quân binh này gầm một tiếng, lập tức đem Điền Vi chọc giận, bây giờ lại phải uy hiếp Lưu Hiệp, hần thân là Lưu Hiệp hộ vệ, làm sao có thể không đứng ra. Lưu Hiệp thấy vậy, lập tức quát lên: "Điền Vi không thể nghịch ngợm, vị này lính gác cửa chẳng qua là tần hần nghĩa vụ a."

Dứt lời, liền lại chuyển hướng lính gác cửa, mỉm cười nói: "Vị đại ca kia, chỗ này của ta có hai phần thông văn, chính là Hội Minh phải vật. chẳng biết có được không làm phiên đại ca hỗ trợ truyền đạt cho Tào Tháo Tào tướng quân, liền nói Lư Giang Bá Hòa tới gặp. chắc hẳn định sẽ không để cho đại ca một chuyến tay không!"

Lính gác cửa vốn là nghe Điền Vi uy hiếp, đã kích thích hần ngạo khí, nhưng là Lưu Hiệp câu này đại ca thật sự là kêu thoải mái, nhất thời hưởng thụ. về mặt đó lập tức nhượng Điền Vi lần nữa tức giận, nếu không phải Lưu Hiệp ngăn, phỏng chừng liền muốn bạo nhảy tới bắn chết hần.

Vệ binh kia quyết định còn chưa cùng tiểu dân không chấp nhận. bất quá hần lại quên Lưu Hiệp nói sau, chỉ là nói: "Ngô xem người chờ hay lại là nhanh chóng rời đi tốt. biên lý do biên so với người chờ êm tai ta cũng đã gặp. lần này chư hầu Hội Minh là thiên hạ đại sự, người cũng không nhìn một chút, phạm là chư hầu đến, ít nhất đều mang 5000 binh mã, người đây cũng là một đường chư hầu? kia Lư Giang Thái Thú Bá Hòa, ta cũng đã nghe nói qua,

đó là Trảm năm chục ngàn Bạch Ba quân, có thể Thông Thần chủ nhân, người?" lính gác cửa không khỏi cười nhạo lắc đầu một cái, lại bái bên người giống vậy tại tháp canh xem của bọn hắn vệ binh nói nhỏ, giữa hai lông mày rõ ràng đều là vẻ cười nhạo.

Lưu Hiệp nhìn lính gác cửa, ngậm miệng không nói. lúc này, sau lưng Tiểu Bàng Thống từ phía sau chạy tới, có nhiều thú vị nhìn một màn này. Lưu Hiệp sờ một cái hắc đầu nhỏ, nhưng là, Tiểu Bàng Thống lúc này lại đưa ra non nót ngón tay út đến cửa kia Vệ đối với hỏi "Hắn sẽ chết sao?"

Này hỏi một chút, nhất thời đem Lưu Hiệp hỏi sững sờ, không khỏi nhìn về phía Bàng Thống, lại thấy trong mắt của hắn trong suốt, tự hồ chỉ là hỏi một cái chuyện đương nhiên vấn đề.

Chu Du cùng Tôn Sách một mực ở tròng, Tôn Sách vỗ xuống Lưu Hiệp trên bả vai trước đưa mắt nói: "Ngô là Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên chỉ con cháu Sách, bên cạnh ta vị này quả thật chính là Lư Giang Thái Thú Bá Hòa, thỉnh người đi chuyển đạt liền sẽ biết thật giả."

Cửa kia Vệ trên dưới quan sát một phen Tôn Sách, lúc này Tôn Sách trên mặt vết thương trên căn bản đã tiêu trừ, chẳng qua là mang theo nhỏ bé không thể nhận ra vết sẹo, dùng không bao lâu sẽ khỏi hẳn. chớp mắt nhìn một cái, quả thật anh tuấn Lang tài. vệ binh do dự một chút, lúc này Trần Tứ tiến lên nói khẽ với Lưu Hiệp nói: "Ta xem người nọ là muốn tiền thưởng."

Lưu Hiệp cười mắt nhìn Trần Tứ, đáp lời lạnh nhạt nói: "Ta cũng biết, bất quá, ngày hôm nay, công tử ta không nghĩ phần thưởng!" nghe Lưu Hiệp lời nói, Trần Tứ nhất thời sùng sốt một chút.

Điền Vi nghe lời này chỉ hậu ngược lại cười một tiếng, giữa hai lông mày rõ ràng mang theo chút dữ tợn, lại thấy Lưu Hiệp thủ hơi mở ra ngang hết thấy, Điền Vi nhất thời một tay nắm quyền, tiếp lấy năm ngón tay trong nháy mắt mở ra, lập tức từ bên hông rút ra một cái Đoàn Mâu. thân thể lực lượng bỗng nhiên bùng nổ, mọi người thậm chí còn phản ứng không kịp nữa hẳn làm gì, kia Đoàn Mâu đã như giống như sao băng đầu bắn ra.

Tên vệ binh kia khỏi giáp tại Tinh Cương Đoàn Mâu trước mặt, giống như giấy một dạng nhất thời xuyên qua tim, không có chút nào dừng lại, Đoàn Mâu đầu thể mà ra vững vàng đâm vào ở phía sau trên lan can.

Bên cạnh vệ binh nhất thời sững sờ, chỉ có thể nhìn được tên vệ binh kia kinh hoàng đến không thể tin ánh mắt, cùng với trong miệng mũi không ngừng tràn ra máu tươi.

Lưu Hiệp che Tiểu Bàng Thống cặp mắt, không để cho hắn thấy như vậy một màn, chẳng qua là Tiểu Bàng Thống lại dùng sức gỡ ra Lưu Hiệp thủ.

"Nhân mạng a, đang động loạn niên đại luôn là như vậy yếu ớt." Lưu Hiệp như là thật nhiều cảm khái, tuy nhiên lại phảng phất quên cái đó sát nhân thù tặc đứng giả chính là mình.

Đúng lúc này, bởi vì vệ binh tử, trạm gác trên vệ binh lập tức hô quát lên. tiếp lấy còn lại mấy người lập tức trì cung tên chuẩn bị bắn chết người phía dưới. nhưng là lúc này lại được Điền Vi trong tay đầu Mâu lần lượt đóng vào trên tường! này đầu Mâu chính là Điền Vi luyện thành một tay tuyệt hoạt, mặc dù chính xác cùng xạ trình so với cung tên muốn kém, bất quá uy lực độc nhất vô nhị, nhất là tại Điền Vi trong tay, thậm chí có thể tùy tiện xuyên qua 0.5 cm Tinh Cương bản.

Trạm gác trên ngừng thời không không một người tất cả đều được bắn chết, cử động này nhất thời nhượng Chu Du cùng Tôn Sách tất cả giật mình. Lưu Hiệp nhượng Điền Vi làm như vậy hiển nhiên là hai người bọn họ không thể nào hiểu được, không thể nghĩ ngờ làm như vậy sẽ đưa tới rối loạn, làm không cẩn thận hội ngồi mấy người bọn hắn tánh mạng.

Trạm gác lính gác cửa được bắn chết một màn này là bị doanh trại nội binh lính thấy, lập tức có người hô lớn: "Có địch tấn công! !"

Này 1 kêu, thoáng cái toàn bộ doanh trại hốt hoảng. bởi vì các nơi binh lính đều là mỗi người lệ thuộc mỗi người chủ tử, nhất thời chỉ thấy không cách nào tổ chức hữu hiệu. bất quá vẫn là có tuần tra vệ binh, lập tức khai cửa trại, nhanh chóng từ doanh trại trung tràn ra. Chu Du cùng Tôn Sách nghe được "Có địch tấn công" ba chữ chỉ hậu tựu lập tức biết, chuyện này làm lớn chuyện. mà một mực ở Lưu Hiệp bên người Quách Gia nhưng là nhìn một chút Lưu Hiệp, vừa nhìn về phía bên người binh lính, tiếp lấy hai tay tham vào trong cửa tay áo, nhắm mắt dưỡng thần.

Những thứ kia tuần Vệ lập tức đem Lưu Hiệp một nhóm ngay cả nhân mạng xe ngựa bao bọc vây quanh, nhưng là trừ Lưu Hiệp đoàn người này, không chút nào thấy cái gì đại bộ đội tập kích. bọn họ giơ lên trong tay đao Qua, đều nhắm ngay Lưu Hiệp một nhóm, mặt mũi bên trong mang theo cảnh giác.

Trung ương trong đại trường lập tức nhận được này tìm tòi báo, các lộ chư hầu đều là cả kinh, lúc này bởi vì Lư Giang Thái Thú không có tới, bọn họ quyết định đem tiền quân cùng minh hội ngày tháng chậm lại một ngày. mọi người chính là uống rượu gặp gỡ đang lúc, không khỏi khác biệt, làm sao mới vừa trận xong. thì có địch nhân tập kích đánh, chuyện này không có khả năng lắm chứ? coi như là Đông Trác Tây Lương quân cũng là không có khả năng nhanh như vậy tới, bởi vì trong triều đình có người khoái mã truyền tới thư nói, Đông Trác nghe chư hầu Hội Minh sau Tịnh không có có dị động gì, chẳng qua là nghe nói triều đình mệnh Tuấn Du vì Đại Đô Đốc thống lĩnh Tây Lương các bộ. Tịnh không có gì ra quân tin tức, chẳng lẽ là Tuấn Du phái người tới tập kích bất ngờ?

Mọi người vô luận như thế nào cũng không thể lạnh nhạt, vì vậy các lộ chư hầu nhìn nhau, lập tức chuẩn bị tổ chức các bộ. mà đại biểu Công Tôn Toàn ngồi ở ghế chót Lưu Bị nhưng là không có động tác. chẳng qua là bên người Hắc Diện Trương Phi ngược lại có vài phần vẻ hưng phấn. có thể đúng lúc này, Tào Tháo nhưng là tách mọi người đi ra, lớn tiếng nói: "Các vị chậm! ! chớ hốt hoảng! ngô xem lần này không thể nào là Đông Trác quân đội đánh tới. chư vị tướng quân tạm thời bình tĩnh chớ nóng. đội Tào mỗ nhân tiến lên dò rõ, nếu thật là tập doanh, lại tổ chức không muộn. chúng ta hai trăm ngàn quân, doanh trại Cổ Nhược Kim Thang, chính là có một trăm ngàn đại quân tới đánh chiếm, thủ hộ doanh trại quân sĩ cũng đủ để chống đỡ một trận!"

Mọi người vừa nghe, lúc này mới tạm thời an định lại. Tào Tháo hướng các Lộ tướng quân từng cái nhìn, đối với các lộ chư hầu lúc này phản ứng tựa hồ có hơi bất mãn, chỉ có Lưu Bị một người trấn định, nhượng hắn có chút chú ý. đúng lúc này, ngoài cửa quả nhiên có lính tuần phòng lần nữa trước tới báo

cáo, tuần Vệ đã bắt được địch tấn công người, bắt quá người kia tự xưng là Lư Giang Thái Thú Bá Hòa, Tịnh mà còn có một người nói mình là Trương Sa Tôn tướng quân con trai.

Tào Tháo đám người nghe tin tức này, không khỏi đều ngồi dậy, Tào Tháo trước một bước đi ra đại trường, Tôn Kiên nhìn một chút những người khác, cũng đi ra ngoài. những người khác liền theo sát phía sau, mọi người chỉ có Viên Thiệu không nhúc nhích, tựa hồ không hài lòng lắm Tào Tháo vừa rồi chủ động, dù sao hắn mới là thế lực mạnh nhất chứ hầu. bắt quá thấy mọi người đều đi ra đại trường, liền cũng chỉ đành đi theo xem rõ ngọn ngành.

Chỉ thấy lúc này, Lư Hiệp đám người được một đám vệ binh giờ súng đoàn đoàn vây tại trung ương. chẳng qua là lại đều không dám tới gần, bởi vì lúc trước bọn họ tưởng phải xếp hạng cao, lại bị Từ Hoảng một cái lưỡi búa to càn quét, đem vũ khí đầu súng rồi rút chém đứt, này trường lưỡi búa to chính là Lư Hiệp vì Từ Hoảng tấn đức, cũng là Văn Thiết sở tạo, cắt kim Đoạn Ngọc, vô cùng sắc bén.

Lư Hiệp đoàn người bước từ từ với trong đó chậm rãi hướng doanh trung mà đi. chỉ có Trịnh liệu cùng phiên a bởi vì chưa từng thấy qua như vậy chiến trận mà hơi có chút héo rút, hết sức hướng nhìn canh uy vũ Diên Vi cùng Từ Hoảng dựa một chút, tựa hồ muốn tìm điểm cảm giác an toàn. Từ Hoảng người này ngược lại không thái nguyện ý nói chuyện, bắt quá bình thường không thích người nói chuyện đều có nhiều chút chính mình chủ ý nhân, hắn chậm rãi hướng Lư Hiệp đến gần nhiều chút, hướng về phía Diên Vi, tại bất động thanh sắc giữa bảo vệ Lư Hiệp bên kia.

Lúc này, các lộ chư hầu đều đã tới, vệ binh thấy vậy, lập tức cho các lộ chư hầu nhường ra nhiều chút vị trí. ngay đầu người chính là Tào Tháo, nhất thời có vệ binh tiến lên quỳ đến: "Hồi bẩm Tào tướng quân, những thứ này chính là Sát trạm gác lính gác hơn nửa tự xưng là Lư Giang Bá Hòa nhân. thỉnh Tào tướng quân định đoạt." Tôn Kiên cũng ở đây sau đó, khi nhìn đến Lư Hiệp một nhóm trung cảnh giác nhìn bốn phía Tôn Sách chỉ hậu, nhất thời đối với Tào Tháo nói nhỏ mấy câu.

Bởi vì Tào Tháo là bản gia, cũng là phụ trách trông chừng cùng tuần Vệ người, cho nên những thứ này tuần vệ binh đều là Tào Tháo. Tào Tháo lập tức hướng mọi người nói: "Tất cả để xuống cho ta vũ khí! "

Mặt sau chạy tới chư hầu, nghe được là Tào Tháo thanh âm, lập tức nghi ngờ, trong đó có mấy người liền đi lên phía trước xem. 4 Chu Vệ Binh mặc dù sợ hãi. bắt quá nghe được là Tào Tháo mệnh lệnh cũng đều phân tán ra.

Tào Tháo nhìn một chút Lư Hiệp đám người, tại Lư Hiệp bên người Tiểu Bàng Thống trên người dừng lại một hồi, giữa hai lông mày mang theo chút quái dị. cuối cùng đưa mắt thả tại trung ương Lư Hiệp trên người, lúc này Lư Hiệp đã Dịch Dung, nhìn mặt muốn hơi gầy một chút, hơn nữa mi vũ cùng đôi mắt chung quanh đều có chỗ biến hóa, cả người giống như là biến chút, bắt quá ngược lại cũng toán tuần mỷ, ít nhất này tướng mạo trong trình độ cùng trước khi so sánh cũng không có khác nhau quá nhiều. Tào Tháo đối với này Lư Hiệp đưa mắt nhìn một hồi, cảm thấy hơi có chút nhìn quen mắt, tựa hồ đã gặp qua ở nơi nào người này, Lư Hiệp toàn thân áo trắng ngược lại không có thay đổi. Tào Tháo hướng về phía Lư Hiệp quần áo trắng đưa mắt nhìn một hồi nói: "Người chính là Lư Giang Thái Thú, Bá Hòa?"

Lư Hiệp đưa mắt tại Tào Tháo trên người dừng lại một hồi, lại bái Tào Tháo sau lưng 18 Lộ Chư Hầu từng cái nhìn. cũng không có làm ra biểu tình gì, chẳng qua là lạnh nhạt nói: "Đúng vậy!"

"Có thể có văn thư chứng minh?"

Lư Hiệp lập tức tỏ ý Trần Tử, đem thư mời cùng hịch văn đưa cho Tào Tháo, Tào Tháo xem qua sau không khỏi hơi suy nghĩ một trận. Viên Thuật cùng Viên Thiệu cùng với Mã Đằng bọn người nhìn về phía Tào Tháo, chờ đợi Tào Tháo phán định, chẳng qua là Trương Siêu cùng Trương Mạc hai người xem Lư Hiệp thời điểm nhưng là rất là kỳ quái. bên người Đào Khiêm hướng hai người nói nhỏ hỏi một chút Trương Mạc, chỉ thấy Trương Mạc lắc đầu một cái, lại không có lên tiếng, cũng không biết là nói "Không phải là", còn là nói "Không biết" .

Tào Tháo xem văn thư, nhất thời cười lên, nụ cười này nhất thời tách ra này chạm một cái liền bùng nổ không khí khẩn trương. mọi người thấy vậy, nhất thời nghi ngờ, Viên Thuật thượng hỏi một chút Tào Tháo nói: "Mạnh Đức huynh, người này nhưng là Bá Hòa?"

Tào Tháo tiếng cười dừng lại, nhưng là nụ cười không thay đổi, cũng không trả lời Viên Thuật, mà là nhìn Lư Hiệp nói: "Người đã là Lư Giang Thái Thú Bá Hòa, lại vì sao giết ta Minh Quân vệ binh! chuyện này. . sợ rằng có chút nói không thông chứ ?"

Mọi người nghe Tào Tháo câu hỏi, đều đem ánh mắt đặt ở Lư Hiệp trên người, lại thấy Lư Hiệp yên lặng một hồi, tiếp lấy quả quyết tàn khốc nói: "Bởi vì bọn họ mạo phạm mệnh quan triều đình, lại ý đồ uy hiếp tính mạng của ta, đem chết! ! "

Ps: chương này viết nhiều điểm, cho nên chậm chút, mấy ngày nay buổi sáng kia Chương Tổng là không cần nói, bắt quá một chút trước khi nhất định sẽ phát cho mọi người, thứ lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: San San tới chậm

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Thụy sư tử

Lưu Hiệp gầm lên một tiếng nhất thời nhưng lúc này bầu không khí nhanh chóng ngưng kết, nhất là cái loại này chuyện đương nhiên giọng, hiện ra hết một tên đại hán thân tử khí có uy nghi. mọi người mặc dù nghe không dễ nghe, nhưng là lại không khỏi tin tưởng Lưu Hiệp nói chuyện đề ý tới, hiển nhiên là mấy cái vệ binh quả thật đối với Lưu Hiệp có chút mạo phạm. bằng không quả quyết sẽ không như vậy nói.

Tào Tháo đối với người bên cạnh so tài một chút thủ thế, người kia lập tức đi lên, hồi bẩm một chút bọn họ đại khái nghe được tình huống. Tào Tháo gật đầu một cái vì vậy liền nhượng hần lui ra. chẳng qua là, Tào Tháo lại nhìn một chút Lưu Hiệp sau lưng, tựa hồ chắc chắn Lưu Hiệp cũng không có mang cái gì quân đội tới.

Lưu Hiệp nghề này, không có một mặc khôi giáp, trong đó bao gồm Lưu Hiệp chính mình, còn có Chu Du Tôn Sách, nhìn một cái chính là chưa cùng Quan. Trần Tử so với trước khi đem thổ phi thời gian, quả thật có như vậy điểm đáng vẽ, Tào Tháo đám người chưa thấy qua Trần Tử, cũng không biết hần là người nào. mà phiên a là một y sư, nhưng là hần tính cách thích cười đùa, hơi có chút nhát gan, lúc này tự lộ ra không có gió gì độ, Lưu Hiệp bên người còn mang đứa bé. ngược lại bên người hộ vệ Lưu Hiệp hai người, từ mục Quang Hòa bước chập chừng giữa, nhìn một cái chính là tướng tài hảo thủ, tiếp lấy hần cuối cùng đưa mắt đặt ở mặt vô biểu tình Quách Gia trên người, lại thấy Quách Gia đứng chấp tay, ngược lại trấn định dị thường, tại này trong mười người cũng chỉ có Quách Gia cùng Lưu Hiệp thần sắc tương tự.

Tào Tháo không biết này cái tuổi trẻ Lư Giang Thái Thủ đến cùng có ý gì, dù sao Lưu Hiệp đến nhậm một năm, trước đó từ không nghe người ta nói có một người gọi là Bá Hòa nhân, chỉ có Trương Mạc đám người gặp qua hần.

Hần 1 nhậm chức, vốn là Lư Giang cái này không quá thu hút địa phương, ngược lại thành Dự Châu Dương Châu khu vực tiêu điểm, trước khi lại có đánh dẹp Bạch Ba quân như vậy công tích, mặc dù là nghe lời đồn đãi, nhưng là loại sự tình này, thì sẽ không sai. người khác không tin, nhưng hần Tào Tháo là tin tưởng, bởi vì hần một mực thị Dự Châu nơi tụ họp Hắc Sơn quân vì đại họa tâm phúc, trước khi Bạch Ba quân đi Dự Châu Hội Minh thời điểm, Tào Tháo trong lòng vốn là cả kinh, dù sao hần chỉ có ba nghìn quân, nếu là chỉ dựa vào cái này Quân Lực, hoàn toàn không cách nào ngăn cản, hần lập tức nhắm thành không ra, muốn nhìn một chút Bạch Ba quân phải làm gì. nhưng là chuyện này Bạch Ba quân lại không chút nào xâm phạm biên giới, chẳng qua là đến Bành Thành phụ cận, Tào Tháo vẫn luôn là phái người mật thiết giám thị Bạch Ba cùng Hắc Sơn cử động.

Lúc đó, Bạch Ba quân thứ nhất, Bạch Nhiễm liền cùng Tào Tháo định ra Minh Ước, Tào Tháo vạn vạn không nghĩ tới, một mực thị vì đại họa tâm phúc Hắc Sơn quân, lại xuất hiện lực đực, mà Hắc Sơn lãnh tụ chủ động cùng chính mình liên minh. điểm này nhượng hần vui mừng quá độ, Tào Tháo lập tức cùng Tuân Úc Hí Chí Tài chờ quân sư bàn chuyện này, vì vậy quyết định tin tưởng Bạch Nhiễm, chỉ hậu Minh Ước đúng là đạt thành, Tào Tháo cũng biết liên quan tới Hắc Sơn quân hết thảy hành động, bao gồm kia năm chục ngàn thoát đi Dự Châu, đi trước Lư Giang năm chục ngàn Bạch Ba quân chiêu hướng.

Nhưng là kia năm chục ngàn Bạch Ba quân, lại cuối cùng tại Lư Giang hoàn toàn biến mất tung tích, tiếp lấy lập tức có tin tức sinh đến, nói năm chục ngàn Bạch Ba quân, được Lư Giang Thái Thủ Bá Hòa quân đội tảo thanh. tin tức này, quả thực nhượng Tào Tháo vô cùng khiếp sợ, hần không nghĩ tới này một mực bất hiển sơn bất lậu thủy Lư Giang, lại cũng có sánh bằng Viên Thiệu Viên Thuật đám người uy thế. bởi vì tại bây giờ Tào Tháo cùng với chư hầu trong mắt, Viên Thiệu cùng Viên Thuật đúng là mạnh nhất chư hầu.

Tào Tháo vẫn không có quả thật đem tin tức này để lộ ra ngoài, mình cũng chính đang tính toán làm sao đối đãi Lư Giang. Lư Giang đất đai phi nhiều, bây giờ Nhữ Nam Cừ Giang cùng với Giang Hạ đẳng địa không nhà để về cùng đi chuyển dân chúng tràn vào Lư Giang, tại đình địa phương dân chúng cộng bởi vì đói bụng chính sách tàn bạo cơ hoang động viên mà không ngừng giảm bớt thời điểm, Lư Giang dân số số nhưng ở nhanh mạnh gia tăng. hơn nữa không có nghe nói cái gì còn lại nguy cơ vấn đề, như vậy thì trực tiếp đưa đến Lư Giang bây giờ thành Giang Hoài khu vực phong phú sung túc nhất sung túc địa phương. nếu là có thể đem Lư Giang bắt vào tay, nếu không phải cân nhắc lương thảo vấn đề, Lư Giang đầy đất liền có thể ít nhất động viên hai trăm ngàn. nếu như chỉ tính dưỡng binh, cũng có thể tại một trăm ngàn chúng. Tào Tháo bây giờ còn không biết, Lưu Hiệp bây giờ dùng ruộng lúa là sửa đổi phẩm loại, nhục là năm nay lại thêm đại gấp đôi khai khẩn diện tích, đủ để dưỡng bệnh hai trăm ngàn mà có thừa. nhưng là bây giờ Lưu Hiệp đã là Tăng Bình với dân, bởi vì Lư Giang đầy đất mặc dù Quân Lực chỉ có hai chục ngàn, nhưng là nếu là coi là dân binh lời nói, như vậy thì đạt tới chín chục ngàn quân. chỉ bất quá những thứ này dân binh đã là nhưng là bảo vệ trị an lâm lĩnh, lại là có thể trở thành sinh sản sức lao động, không thể toán là thực sự chính binh chủng, hơn nữa bọn họ chủ yếu khoa mục huấn luyện cũng chỉ là phòng thủ thành, đạo đức cùng luật pháp mà không phải xâm lược.

Gặp Tào Tháo suy tư không nói, một bên Viên Thuật không khỏi đi tới, trên dưới quan sát Lưu Hiệp một trận, trong mắt mang theo chút nghi ngờ cùng khinh thị, vì vậy đối với Lưu Hiệp nói: "Người nếu biết là chư hầu Hội Minh, vì sao không thấy người dẫn quân, ta nhưng là nghe nói. Lư Giang trước khi. . nhưng là tảo thanh năm chục ngàn Bạch Ba đào quân. người tới này Hội Minh, lại không mang binh, là vì sao ý à?"

"Người cũng nói, ta vừa mới tảo thanh xong năm chục ngàn Bạch Ba quân, đã như vậy, dĩ nhiên là Binh khốn mã yếu đuối. huống chi, ta quen thuộc lần này Hội Minh tụ tập mười lăm lộ cường thế chư hầu, mỗi người ứng binh vạn viên trở lên, đủ để vượt qua Đồng Trắc Tây Lương quân, tin tưởng các lộ chư hầu đồng tâm hiệp lực, tấn công Lạc Dương, kia Đồng Tặc đầu há chẳng phải là hai tay dâng lên? không biết Viên Công Lộ cảm thấy có hay không đề ý tới?"

Viên Thuật không nghĩ tới Lưu Hiệp chỉ một cái từ nhận ra mình, bất quá bây giờ hần đề ý không phải là cái này, hần hơi gật đầu một cái đầu, lấy trường giả tư thái đồng ý Lưu Hiệp một chút, chẳng qua là lại nói: "Coi như người nói đề ý tới, nhưng là đã như vậy, người không cần phải tới đây Hội Minh, chỉ cần tại Lư Giang 1 biểu quyết Tâm là được, mặc dù người tuổi còn nhỏ quá, có thể ngờ thấy người chỉ chí khí tự nhiên cũng sẽ không nhỏ nhìn người. nhưng là bây giờ, người lại đến, lại là vì sao? chẳng phải biết, liên quân các lộ chư hầu đều là có thể vì liên quân tấn một phần lực, có mang lương thảo, có có Binh, có có thảo lược, còn có xây dựng cơ sở tạm thời. nhưng là người, không chỉ tới chậm, nhưng ta lại không chút nào gặp lại người Hội Minh quyết

tâm cùng dụng ý, hơn nữa nhìn người một nhóm, không những không giống Hội Minh nhập ngũ, ngược lại giống như lưu dân chạy nạn. tựa hồ cũng quá không tôn trọng chúng ta cái này lộ đồng minh đi!"

Điền Vi nghe lời này, không khỏi đối với Viên Thuật trợn mắt nhìn, mà Chu Du cũng là nhìn Lư Hiệp, muốn nhìn một chút Lư Hiệp lúc này muốn nói cái gì, dù sao hắn và Tôn Sách cũng không biết Lư Hiệp chuyện này chẳng qua là mấy người như vậy tới Hội Minh đến cùng là dụng ý gì. hơn nữa Lư Hiệp trước khi bỗng nhiên nhượng Điền Vi sát mấy cái lính tuần phòng, hiển nhiên thái không phù hợp Lư Hiệp bình thường tính cách, tại Chu Du giải, Lư Hiệp tại làm bất cứ chuyện gì, vô luận là cười đùa cùng chơi đùa, tựa hồ cơ hồ đều có ý nghĩa. nhưng là người không đoán ra, hắn rốt cuộc là thật có ý nghĩa hay lại là cái gì khác, nhưng là kết quả cuối cùng nhưng là cho người khó mà dự liệu. cho nên Chu Du quyết định lần này Lư Hiệp làm như thế, tuyệt không phải từ nhất thời con giận, nếu không Quách Gia cũng sẽ không không nói câu nào.

Lại thấy Lư Hiệp nghe Viên Thuật rõ ràng khinh thị giọng không có chút nào tức giận, ngược lại hỏi Viên Thuật nói: "Bá Hòa câu có lời nói tương trước hết mời giáo Viên tướng quân không biết Viên tướng quân có thể hay không vì Bá Hòa giải thích đây?"

Viên Thuật nghe một chút cái này tiểu nhi phản mà tới hỏi chính mình, không khỏi se râu cười nói: "Nếu là thỉnh giáo, người thượng khả nói tới, Viên mỗ mặc dù không có thể xưng là đọc đủ thứ thi thư, nhưng là thế gian này sự hay lại là so với người trải qua nhiều một ít."

Lư Hiệp cũng không nói nhảm, liền hỏi "Không biết Viên tướng quân cho là bây giờ Minh Quân thiếu cái gì? là quân binh, tiền tài, lương thảo, hay lại là binh khí đây?"

Viên Thuật suy nghĩ một chút, không khỏi cười nói: "Không thiếu!"

"Nếu là không thiếu, vậy không biết Viên Công Lộ lại cần Bá Hòa mang đến cái gì chứ?"

"Cũng không cần, cho nên ngô xem Lư Giang Thái Thú đại nhân, nhưng là lúc đó, trở về!" Viên Thuật cười nói.

Lư Hiệp lại đi lên phía trước nói: "Nhưng là ta mang đến, các người cũng không có! cho dù có, cũng là giả! vật này, là các người cần, cũng là phải cần! nếu không các người chính là Soán Nghịch, phản loạn! tạo phản! !"

Một câu nói này, nhất thời nhượng chung quanh chur hầu đều là cả kinh, bởi vì lời nói này đúng là có lý, một mực nhìn xa xa một màn này Lư Bị, không khỏi se râu cúi đầu suy nghĩ, lúc này, bên người Hồng Diện Quan Vũ không khỏi cúi đầu hỏi "Đại ca, không biết người thấy thế nào này Lư Giang tiểu Thái Thú, trước khi chúng ta cũng từng nghe nói này Lư Giang Thái Thú chút sự. chẳng qua là không có đến vừa thấy, bây giờ xem ra, hắn mặc dù tuổi còn nhỏ quá, lại dám ở chur hầu trước mặt nói thoải mái, quả thật có mấy phần năng lực."

Bên cạnh Hắc Diện Trương Phi lại chen lời cười nói: "Ta xem, chính là một ngoài miệng không có búp bê lông, có thể có vài phần năng lực? cùng đại ca so với hay lại là kém xa!"

"Dực Đức chó như thế lời nói nhẹ nhàng!" Lư Bị nhắm mắt trầm tư một hồi, tiếp lấy bỗng nhiên thấp giọng nói: "Người này như thế còn tám bé thì có bức này thành tích, đem tới cũng là bất khả hạn lượng, chẳng qua là ngô sợ rằng ngô đại hán có người này, lại nhiều sinh biến số!"

Chur hầu lẫn nhau đàm luận một trận, chỉ có Tào Tháo là mỉm cười xem Lư Hiệp, Viên Thuật suy tư không nói. lúc này, Viên Thiệu từ phía sau bọn họ đi tới trước, người chung quanh đều không tự chủ được nhìn về phía hắn. lại thấy Viên Thiệu hỏi "Vậy không biết Bá Hòa tiểu hữu mang đến là cái gì chứ?"

Lư Hiệp lẫm nhẫm tiến lên, tiếp lấy thủ đi sâu vào trong cửa tay áo, rút ra một đoàn quyền trục, một tay cựa với trời cao.

Mọi người thấy vậy, sắc mặt nhất thời rét một cái. lại thấy Lư Hiệp một chữ một cái, phun ra ba chữ.

"Thiên tử chiếu! !"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: hai Phong chiếu thư

Bổn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lư Hiệp ra thiên tử chiếu một điểm này ngược lại là hoàn toàn coi như là lấy trộm Diễn Nghĩa trung Tào Tháo cách làm, chỉ bất quá Lư Hiệp thiên tử chiếu, đó là thật thiên tử chiếu, bởi vì hiện tại hắn tự là chân chính đại hán thiên tử, dù chưa đích thân trải qua lên ngôi đại điển, bất quá thiên hạ này biến

loạn, tất cả mọi chuyện cũng không thể theo lẽ thường đi xem, chính bởi vì thời kỳ phi thường hành phi thường sự, Luru Hiệp thần hạ cũng không phải không biết đại thể, Luru Hiệp không tham gia lên ngôi đại diện còn có thể tha thứ.

Nhưng mặc dù không có tham gia lên ngôi đại diện, nhưng là thiên tử chính là thiên tử, là không có biện pháp thay đổi sự thật, danh tự này là định tính. Luru Hiệp tùy tiện xuất ra một cái chiếu thư, đều có thể xưng là thiên tử chiếu, chỉ cần đồ lên Ngọc Tỷ Đại Ấn, về phần Ngọc Tỷ loại vật này mặc dù Luru Hiệp không thể mang trên người, nhưng chỉ là thiếu một nắp ấn thôi, liên quan tới điểm này Luru Hiệp sớm có chuẩn bị, đã sớm làm mấy trăm phần không có viết chữ chỉ nắp ấn chiếu thư, là vì thời khắc thể này đến.

"Thiên tử chiếu thư!?" các vị chư hầu đại thần tất cả giật mình. lại thấy Luru Hiệp trực tiếp mở ra thiên tử chiếu thư, chúng đại thần thấy vậy trước do dự một chút, bất quá cuối cùng vẫn là đi theo Luru Hiệp tuyên cáo mà tụ họp, mọi người quỳ một chân, còn lại binh sĩ thấy vậy cũng lập tức hai đầu gối quỳ lay trên đất.

Luru Hiệp lập tức bắt đầu tuyên giảng thiên tử chiếu thư, trong đó nội dung không ngoài chính là Đồng Trác Soán Nghịch chút nhượng Thiên Hạ Chư Hầu phần khởi chinh phạt vân vân. tới vào trong đó lại thật nhiều liên quan tới thiên tử chính mình đối với Đồng Trác bạo hành ghét cay ghét đắng, Kỳ từng chữ từng câu, nhưng lại như là cùng thiên tử tự mình nói, quả thật làm cho các vị chư hầu đại thần rối rít cảm nhận được cái loại này đối với Đồng Trác bạo hành hận ác.

Đại chiếu thư tuyên giảng đi qua, mọi người liền đứng dậy, Chu Du cùng Tôn Sách nhìn về phía Luru Hiệp thời điểm, nhất thời không biết Luru Hiệp này thiên tử chiếu là nơi nào đến, dù sao đã nhiều ngày Luru Hiệp là đi theo bọn họ đồng thời. chưa từng nghe văn bị cái gì thiên tử chiếu thư.

Lúc này, Luru Hiệp chậm rãi tiến lên, tiếp lấy Viên Thiệu dẫn đầu tiếp tục chiếu thư, mọi người lúc này mới đứng dậy. Viên Thiệu đám người quai dị xem Luru Hiệp liếc mắt, đánh tiếp khai chiếu thư đến xem, thấy kia chiếu thư nhưng là vô luận là từ phẩm chất hay là từ vải trắng nhẵn nhụi trình độ đến xem, đều đúng là chiếu thư dạng thức, bởi vì vì thiên tử chiếu hoàng gia dùng một chút phẩm, đều là đặc thù cung ứng, những tài liệu này là phổ thông quan liêu dân chúng tùy tiện không thấy được đồ vật, kia Đại Ấn, từ hoa văn cùng kiểu chữ nhìn lên cũng đúng là Ngọc Tỷ sở nắp.

Chỉ là bọn hắn cũng có nghi ngờ, bởi vì chuyện này thấy thế nào làm sao kỳ hoặc, lúc này một bên hơi có vẻ lớn tuổi Mã Đằng đi ra, không khỏi nhìn về phía Luru Hiệp nói: "Nếu thật là thiên tử chiếu thư, vì sao chỉ phát cho người một người. tại chỗ các vị đều là triều đình đại quan, thụ phong người! nhưng là lại chỉ có người một người Phụng Thiên tử chiếu, này sự tình chẳng phải kỳ hoặc

Viên Thuật văn này, cũng đi ra nói: "Mã Đằng tướng quân lời ấy để ý tới! sợ rằng thật là có thiên tử chiếu, phụng chỉ không thể chẳng qua là người một người đi!"

Viên Thiệu vốn cũng không nói chuyện, bất quá gặp Mã Đằng cùng Viên Thuật nói, liền lập tức đứng ra nghĩa chính ngôn từ nói: "Ngô đệ nói chính là, nếu thật là thiên tử chiếu thư, chỉ sợ bọn ta chư vị đều hẳn bắt được mới là! hơn nữa coi như là Đương Kim Thiên Tử chiếu thư, ta Viên mỗ nhân cũng không thừa nhận, bởi vì vì mọi người đều biết Đương Kim Thiên Tử kế vị, là Đồng Trác bức bách Thiếu Đế thối vị đưa đến. trên thực tế, Hoàng Đế hẳn là Hán Thiếu Đế tài hùng biện dạ! ta không thừa nhận Trần Lư Vương Luru Hiệp ngồi lên Hoàng Vị đó là phù hợp các đời quân vương đi chỉ cử chỉ, cho nên này chiếu thư, coi như là thật, sợ là cũng không thể coi là thật đi!"

Luru Hiệp chính yếu nói, đứng vào lúc này, Tào Tháo lúc này lại cười to, nhất thời hấp dẫn mọi người chú ý, chỉ thấy hắn mỉm cười nói nói: "Đừng vội, đừng vội! ngô cũng có 1 Phong Thiên tử chiếu, bất quá không là Đương Kim Thánh Thượng, mà là ở Đồng Trác Soán Nghịch, lãnh Lập tân quân trước khi Thiếu Đế âm thầm đang chạy trốn đang lúc để lại cho ta."

Viên Thiệu nghe một chút nhất thời đối với Tào Tháo hỏi "Lúc ấy ngô cũng cùng thiên tử cùng, vì sao ngô không biết chuyện này?"

Tào Tháo nói: "Lúc ấy Viên Tướng Quân Chính tại hết sức chém giết, ở vòng ngoài bảo vệ Thiếu Đế an ủi, chỉ có ta cùng với Thiếu Đế đơn độc đồng thời, cho nên thông qua hoàng thượng khẩu thuật, cho ta một phần chiếu thư. vốn tưởng rằng bây giờ là lãnh Lập Quân Chủ Hán Hiến Đế Luru Hiệp kế vị, cho nên cũng không đem này Phong chiếu thư lập tức lấy ra." tiếp lấy Tào Tháo liền lập tức ngoắc tay, lập tức có người hội ý, nhanh đi cầm chiếu thư. một hồi nữa, quả nhiên có một người xách chiếu thư tới. Tào Tháo cũng giờ chiếu thư cười nói: "Nếu Viên tướng quân nói là thừa nhận Thiếu Đế vì thiên tử, vậy không biết chư vị có hay không tiếp chỉ đây?"

Viên Thiệu nhìn trái phải một chút, hẳn vốn là đúng là không tuân theo Luru Hiệp, muốn dùng cái này mượn cơ tới Tru Diệt Đồng Trác, nếu như tất cả mọi người hưởng ứng hẳn cái khẩu hiệu này, như vậy hẳn chính là chỗ này dẫn quân người. nhưng là hôm nay, không riêng gì Tào Tháo chủ động đưa đến hẳn thất nhiều chút uy phong. cái này không biết từ đâu tới đây Lư Giang tiểu tử, lại còn lấy ra cái thiên tử chiếu thư, quả thực nhượng Viên Thiệu càng bất mãn. nếu là mọi người thật tin tưởng cái gì thiên tử chiếu thư, như vậy Minh Quân hẳn là nghe ai.

Nhưng là hắn vụn vụn không nghĩ tới, bởi vì chính mình này một lời phản đối, lại vừa là gây ra nhiều chút tai vạ, này Tào A Man lại lấy ra một phong chiếu thư. đây quả thực là chính mình tạo ra bấy hồ, chính mình hưởng bên trong nhảy.

Viên Thiệu mặc dù không cam lòng, bất quá hẳn nếu nói thừa nhận Thiếu Đế, lại không thể ở trước mặt mọi người lật lọng. chỉ đành phải lại quỳ một chân xuống đất, mọi người thấy vậy, cũng không biết nên quỳ hay là không quỳ, bất quá gặp Viên Thiệu đều quỳ, tự nhiên cũng rối rít hiệu pháp. mà Luru Hiệp lúc này cũng không khỏi cười một tiếng, mặc dù bây giờ tình cảnh là hắn không nghĩ tới, hẳn vốn cũng có phương pháp ứng đối, chẳng qua hiện nay hiệu quả cũng không kém, đại khả thuận theo tự nhiên, vì vậy cũng một gối hạ bái đứng lên. Tào Tháo thấy mọi người đều quỳ lay trên đất, vì vậy liền lại ở trước mặt mọi người tuyên đọc hẳn một phần chiếu thư, phần này chiếu thư trên thực tế cùng Luru Hiệp là cơ bản giống nhau. Kỳ Chủ chỉ đều là thảo tặc. cũng là làm hết sức tuyên đọc Đồng Trác làm ác.

Các chư hầu nghe chiếu thư sau cũng chỉ đành nhận lệnh tiếp chỉ, Viên Thiệu hơi không kiên nhẫn nhìn một chút Tào Tháo, tức giận đem chiếu thư nhận lấy lại vừa là xem một phen.

Tào Tháo cười nói: "Nếu bây giờ Tân Thiên Tử cùng cũ thiên tử chiếu thư đều có, chúng ta danh chính ngôn thuận, là được tâm vô bàng vụ, yên tâm thoải mái thảo tặc!"

Viên Thiệu nói: "Chậm!" Tào Tháo nhìn lúc này Viên Thiệu cười nói: "Làm sao, Bản Sơ huynh lại có dị nghị?" Viên Thiệu mặc dù muốn nói này chiếu thư là giả, nhưng là trong lòng rõ ràng, Tào Tháo cùng Bá Hòa chiếu thư đều là cho bọn họ thảo tặc Lập danh mục. coi như hấn thật nói này chiếu thư là giả, không giúp đỡ thừa nhận, nhưng là mọi người lại lấy cái gì vì chính mình chân thực chứng có thảo tặc.

Gặp Viên Thiệu nhất thời áp a áp ứng bỗng nhiên lại không nói lời nào, Tào Tháo chậm rãi tiến lên đối với Viên Thiệu cười nói: "Bản Sơ huynh, các vị tướng quân nghe ta một lời, bây giờ này hai Phong chiếu thư có phải là thật hay không chiếu thư đã không trọng yếu. tôi trọng yếu dạ ! này hai Phong chiếu thư có phải hay không hai cái hoàng thượng từ tâm lý muốn nói, nếu như chúng ta có một ngày đứng tại trong triều đình, coi như này hai Phong chiếu thư có thể là giả, tại chúng ta trừ Đông Trác sau này, hoàng thượng cũng tất nhiên sẽ thừa nhận! tại sao? bởi vì Đông Trác là Quốc Tặc! hấn là xác xác thật thật Soán Nghịch chỉ Gian Tặc, người người phải trừ diệt!"

Viên Thiệu không nói, còn sót lại chư hầu ngược lại gật đầu một cái, chẳng qua là lúc này, Lưu Hiệp nhưng từ trung đứng ra nói: "Tào Công nói có lý, lần này ta tới, mặc dù không mang người nào. nhưng là ta mang đến thiên tử chiếu, hai Phong chiếu thư, Lưỡng Đại Hoàng Đế, chung nhau yêu cầu Tru Diệt Đông Trác, chúng ta bây giờ đã nổi danh mục, không cần phải lo lắng tên này chính bất chính, ngôn thuận không Thuận chuyện. hơn nữa ta lần này đến, không chỉ mang theo này thiên tử chiếu, đồng thời cũng vì các vị cần phải kịch chiến sa trường các tướng sĩ mang đến các thuốc cùng lương thực, bên cạnh ta vị này, chính là dân gian xưng là thần y Hoa Đà đệ tử, hơn nữa ta tòng quân Quách Gia cũng biết y thuật, ở chỗ này một dặm nơi, ta chuẩn bị ba chiếc xe ngựa, tất cả đều là dọc theo con đường này thu nạp chữa trị bị thương được liệu, chỉ cần có bị thương tướng sĩ đều có thể được tốt nhất tiên tử. đồng thời, ở chỗ này, ta cũng tương tự mang đến một câu đối với ta Minh Quân phi thường cần một câu nói."

Mọi người gặp Lưu Hiệp nói như vậy, liền muốn nghe một chút Lưu Hiệp đến cùng muốn nói gì, chỉ thấy Lưu Hiệp lại hô lớn nói: "Ta nghĩ chúng ta lần này Hội Minh, mười sáu lộ chư hầu tụ tập chung một chỗ. chúng ta cần nhất, là một cái phù hợp thân phận người dẫn đầu! chính bởi vì, không người nào đầu không đi, xe vô Mã không được, sở bằng vào chúng ta cần một cái chân chính thụ đến mọi người thừa nhận minh chủ. cho nên ta ở chỗ này một lời, ta đề cử Viên Thiệu Viên tướng quân cho chúng ta minh chủ làm người dẫn đầu này, dẫn chúng ta mọi người cùng trừ diệt Đông Trác, không biết các vị tướng quân có đồng ý hay không!"

Lưu Hiệp một câu nói này, nhất thời nói đến mũi thương thương, quả thật những lời này thật ra thì vẫn là mọi người trong lòng chú ý vấn đề, nhưng là ai cũng không muốn tạm thời nói ra. Lưu Hiệp nhắc tới, hơn nữa còn đề cử Viên Thiệu, quả thực nhượng mọi người sắc mặt khó coi. nhưng hôm nay Viên Thiệu đúng là binh tướng nhiều nhất, lại vừa là Tử Thế Tam Công, đúng là thích hợp. nhưng nếu là như trước khi một loại không người nhắc lên, cũng liền thôi, một khi có người nhắc tới, người nếu là phản đối, há chẳng phải là đánh Viên Thiệu mặt mũi, mặt mũi này diện phá, này Hội Minh làm sao có thể tiếp tục tiếp.

Lưu Hiệp những lời này nói một chút, cũng là nhượng Viên Thiệu sững sờ, hấn vạn vạn không nghĩ tới Lưu Hiệp lại nói ra đề cử hấn vì minh chủ lời nói, trước khi hấn còn phản đối Lưu Hiệp chiếu thư, xem ra chính mình là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, đối với Lưu Hiệp độ hảo cảm thoáng cái từ thua 50 tăng tới chín mươi chín chấm chín phần trăm, thiếu chút nữa không có ôm Lưu Hiệp hôn một cái. đây chính là hấn vẫn muốn kết quả, nhất thời ngâm miệng không nói, muốn nghe một chút các vị thanh âm.

Bất quá có người hoan hỉ có người buồn, Tào Tháo vẫn mặt lộ nụ cười cũng không biết nghĩ cái gì. Viên Thuật ngược lại mang theo vẻ bất mãn, nhưng là cũng là hết sức nhìn xuống, còn lại có người gật đầu, có người yên lặng không nói. dù sao tất cả mọi người là chư hầu đều có danh vọng, cũng là có chút điểm ngạo khí, ai nguyện ý có người quản chính mình.

Đúng lúc này, cũng không biết kêu một câu: "Đề cử Viên Minh Chủ!"

Tiếp lấy lập tức có người theo gió cũng quát lên, Lưu Hiệp tự nhiên không thể bỏ qua cơ hội này, tiếp tục thêm cây đuốc, hô lớn: "Đề cử Viên Minh Chủ!" đợi hô to hai lần sau, liền loại này hiệu ứng tựa như tình tình chi hòa một loại liệu nguyên đứng lên. nhất thời sau lưng chư hầu cũng tiến lên phía trước nói: "Lấy ngô xem, Viên tướng quân vô luận là thân phận hay lại là danh dự, đều đủ để gánh đem vị trí minh chủ."

"Viên tướng quân Tử Thế Tam Công, luận danh vọng địa vị không ai bằng!"

"Đối với chỉ có Viên tướng quân xứng làm chỗ ngồi này!"

Mọi người cũng là tán thành, còn lại Mã Đằng Hàn Phúc Trương Siêu Trương Mạc đám người, cũng quân tiến lên đề cử Viên Thiệu coi như minh chủ. Viên Thiệu ngay từ đầu thật đúng là giả vờ từ chối một phen, bất quá đợi đến sau đó liền thừa nhận, hấn nhìn hô to Lưu Hiệp, không khỏi hơi nhếch khóe môi lên khóe. chẳng qua là hấn không biết lúc này dẫn mọi người hô to Lưu Hiệp cũng như hấn, cười vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: ngốc có ngốc phúc

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Thụy sư tử

Minh Quân đại doanh tổng cộng chia làm 3 bộ phận, hồ thành góc, trở thành một chính hình tam giác, hai cánh phân biệt có hai đường chur hầu phân binh trấn thủ, mà trung ương đại doanh có 4 Phương Trận thế, các phe đại doanh đều có 1 lộ thống lĩnh cùng Phó Thống Lĩnh, mà Minh Quân lương thảo chủ quản chính là do Viên Thuật cùng Đào Khiêm cùng quản lý.

Trung ương lớn nhỏ doanh trưởng nhiều vô số, tại trung ương đại trưởng trước, còn có ngoài ra một hàng phá lệ trận thế là đặc biệt hộ vệ trung ương đại trưởng, bởi vì nơi này chur hầu ai mà không coi trọng tánh mạng mình, nhược kia Đồng Trắc Tây Lương quân thật công tới, há chẳng phải là đem tất cả mọi người đều một nước đoạn, vì vậy bọn họ những thứ này đầu não nhân trước hết bảo vệ tốt tự mình ở nói, bây giờ lại nhìn một cái này Minh Quân đại trưởng, có thể nói này doanh trại xây đúng là tập mọi người lực, có thể nói hùng vĩ.

Mà nơi đây đến Lạc Dương đều là bằng phẳng đại đạo, mặc dù đang các chur hầu trong ấn tượng cũng có vài chỗ phòng ngự đại đạo. nhưng nếu như từ Nhạn khẩu nơi này nếu như hành quân gấp, trong vòng ba ngày tất có thể đến Lạc Dương thành. chẳng qua là bây giờ lại không có dễ dàng như vậy, bởi vì ban đầu Lư Hiệp lấy được Tây Lương quân quyền không chế thời điểm, cũng đã phân ra công trình bộ đội, ở nơi này đi thông Lạc Dương một đường lớn nhỏ cửa khẩu thượng, rồi rít thành lập cản đường cửa khẩu cùng phòng ngự doanh trại, cách mỗi mấy dặm, nằm bố phòng có thể cổ thủ trại, ước chừng liên tiếp hơn mấy trăm dặm, vô luận là thành lớn chút thành tựa, đều thành lập đơn sơ vòng ngoài Ngụy thành, hơn nữa đi thông Lạc Dương trên đường, những công binh kia vẫn ở chỗ cũ đuổi tu phòng tuyến.

Chiều nhìn như vậy đến, nếu là Lạc Dương thật có hai trăm ngàn Tây Lương quân lời nói, kia các chur hầu là tuyệt đối không công vào nổi, bây giờ lại vừa là mùa mưa, không thích hợp Hòa Công, nhưng là có một chút phải xác định là, Lư Hiệp bây giờ không có hai trăm ngàn Tây Lương quân! vậy cũng là thôi ra, hẳn có thể đủ tham chiến có tới đa bốn chục ngàn kỵ binh cùng mười sáu ngàn Bộ Quân, còn thừa lại hoàng thành Cẩm Vệ Hồ Bí cùng Vũ Lâm Vệ chập vào nhau cũng liền hơn một vạn người, chỉ có thể thủ hộ hoàng thành chi dụng, cho nên này Minh Quân thật là mạnh công Lạc Dương mặc dù có như thế nhiều doanh trại, nhưng nếu là từng bước từ thủ cũng là chống đỡ không được.

Lư Hiệp lúc này cùng Điền Vi Quách Gia Tịnh Từ Hoảng bốn người đi bộ với doanh trưởng giữa ngược lại tiện tay rào bước rất là nhàn nhã, chung quanh xuyên qua Viên Thiệu quân sĩ Binh, bởi vì hộ vệ này trung ương đại trưởng chủ yếu chính là Viên Thiệu quân, thanh thế như vậy hạo Đại Chiến Tranh Lư Hiệp cũng là lần đầu tiên cách nhìn, hẳn có nhiều thú vị nhìn chung quanh binh lính làm chuyện mình, có lau chùi vũ khí mình cùng khôi giáp; có nắm trọng thạch khối tại đức luyện thân thể tìm kiếm mình có thể tại trong chiến tranh giữ được tánh mạng; còn có tới đầu quân hưng phấn người tuổi trẻ nói với người khác thuật hẳn lúc trước làm gì anh dũng sự, bất quá các lão binh đối với bọn họ lửa nóng tựa hồ không thêm để ý chút nào, chẳng qua là mỉm cười nghe bọn họ nói, cũng không nói chuyện, nhưng là tâm lý phỏng chừng đang nói: chờ người việc trải qua một lần chiến tranh người cũng biết, không có như vậy thú vị.

Nhưng là có tựa hồ không chút nào để ý chẳng qua là dựa doanh trưởng, hưởng thụ này trước trận chiến còn thừa lại không nhiều thanh tĩnh thời gian.

Bây giờ trung ương bên trong đại trưởng, chúng chur hầu chính tụ họp chung một chỗ, bàn làm sao thảo tặc chuyện, Tào Tháo cùng Viên Thiệu từng đều là dẫn qua Lạc Dương quân Sĩ Nhân, lại vừa là thường xuyên chinh chiến, tại về điểm này ngược lại có thể nói lên mấy câu, các lộ quân sư cũng là tham dự ở trong đó, tất cả đều hiển ra bản thân trí tuệ, tới bàn làm sao đối phó Đồng Tặc chuyện, ngược lại lộ ra cực kỳ hài hòa, bất quá Lư Hiệp biết loại này hài hòa chẳng qua là 1 lúc hưng phấn, là ngoài mặt, vì vậy hẳn liền mượn cơ chính mình mang theo Quách Gia, Điền Vi cùng Từ Hoảng đi ra. về phần cùng Tôn Sách tạm thời tại Tồn Kiên trong quân đi bài biết mấy cái tướng quân cùng trưởng bối.

Các chur hầu trên thực tế là không quá coi trọng không có mang người nào Lư Hiệp, đối với hắn rời đi, ngược lại cảm thấy hẳn không có vì thế quơ tay múa chân, rất là thức thời. hơn nữa bây giờ Viên Thiệu Viên Minh Chủ đối với Lư Hiệp nhưng là có đặc thù hảo cảm, đêm qua thậm chí còn thỉnh Lư Hiệp cùng đi theo Quách Gia uống rượu tâm sự một phen, Lư Hiệp trong giọng nói tất cả đều là tăng bốc, thẳng đem Viên Thiệu vô mộng ngựa là lại vừa là vang lại vừa là thoải mái, thẳng giao Viên Thiệu hưng phấn nửa đêm không ngủ.

Có Viên Thiệu chiếu cố, Lư Hiệp đám người chiến trận mặc dù cực kỳ không ra dáng tử, nhưng là này đãi ngộ so với kia Lư Quan Trương ba vị nhưng là tốt hơn nhiều lần, hơn nữa Lư Hiệp cũng mang đến được liệu những vật này, đều là đoạn đường này Lư Hiệp dùng cạn hai triệu tiền thu lại, nếu như dùng số tiền này có thể thu nạp bọn quân sĩ đối với Bá Hòa công tử hảo cảm, Lư Hiệp sẽ không để ý tổn thêm một chút.

Lư Hiệp cùng Điền Vi cùng Quách Gia nói cười, Từ Hoảng ở một bên nghe, cũng là nhàn nhã. Điền Vi người kia không che đầy miệng liền đối với Lư Hiệp nói: "Ta xem lần này Hội Minh cũng không có gì lớn không, những thứ này Binh so với chúng ta Lư Giang chiến sĩ kém xa! Viên Thiệu người kia cũng không có gì đặc biệt, này minh chủ còn không bằng công tử tới làm đem, cũng không biết công tử vì sao nhất định phải đề cử hắn đem minh chủ!"

Lư Hiệp vẫn này ngược lại cười cười, bất quá trên đường chỉ có bốn người, không người nghe đối thoại này, Lư Hiệp ngược lại cũng không ở ý, chỉ nói: "Điền Vi chớ lời nói nhẹ nhàng! lời này chúng ta âm thầm đem đùa giỡn nói liền có thể, vừa cất chó ở trước mặt người ngôn điểm sự, nếu không, ta ngoại ở nơi này doanh trung sẽ phải chịu khổ rồi!"

Điền Vi nói: "Này phân tác Điền Vi biết, công tử là vì lấy lòng kia Viên Thiệu không được không làm như vậy, bằng không kia Viên Thiệu cũng không thể rượu ngon thịt ngon phục vụ ta đây! chẳng qua là để cho người khác làm minh chủ, tâm lý tổng có nín thở!"

Lúc này, một bên đi chậm Quách Gia ngược lại cười nói: "Làm minh chủ có cái gì tốt, này ngàn người đập vạn người mắng nhân vật, hay lại là do hắn Viên Thiệu tới làm đi! lấy công tử tài trí, chỉ sợ sẽ không làm loại này cổ hết sức không có kết quả tốt sự tình."

Nghe Quách Gia lời nói, ngược lại tựa như là đem mình chủ không được, Điền Vi nhất thời liền không nghĩ ra, Lưu Hiệp cười nói: "Đem một cái tập thể tại việc trải qua thất bại thời điểm, này mũi dùi tổng có hội chỉ hướng cái đó trực tiếp cùng chuyện này người liên quan. hơn nữa không muốn luôn nghĩ làm dẫn đầu một cái, bởi vì đem gặp phải cường tráng đã thủ thời điểm, dẫn đầu tổng là người thứ nhất đi lên ngăn cản, cũng là nguy hiểm nhất, phần này nguy hiểm không riêng gì không cảm quyền thú trên người, đồng thời cũng tại đồng loại mình trên người, bởi vì luôn sẽ có người không cách nào kháng cự chính mình đã tâm trước tới khiêu chiến đầu lĩnh quyền uy. tại trong chiến tranh, lấy được tốt nhất khen ngợi, cũng vĩnh viễn hoàn toàn không phải những thứ kia đến chiến công cùng tiếng tăm lừng lẫy tướng quân hoặc là thống lĩnh, mà là ở chiến tranh phương diện không làm, lại có thể nhượng chiến thắng hoặc là chiến bại các chiến sĩ chân chính cảm nhận được đối tốt với hân nhân, nhân đều có cảm thụ, đem người làm chân chính đối với nhân thời điểm tốt, bọn họ hội ngầm hiểu lẫn nhau, từ tâm lý mình bạch Tịnh cảm tạ người, chỉ có người như vậy mới thật sự là người được lợi, bởi vì chính là sói đối, cũng sẽ báo ân với kia cứu hân nhân."

Điền Vi nghe ngược lại mơ mơ màng màng, Quách Gia ngược lại rất có cảm thụ, trầm tư một trận, nhưng lại cau mày nói: "Công tử lời ấy, ý nghĩa sâu rộng, sợ rằng này, chính là chúng ta lần này tới này mục, đồng thời cũng là Công Tử vì sao không mang binh tới mục!"

Lưu Hiệp gật đầu nói: "Đúng như quân sư nói, sở bằng vào chúng ta lần này, chính là trọn lực tiền từ mỗi một tham chiến trở về hoặc là mang thương chiến sĩ, nhượng mỗi người biết, ta Bá Hòa quân nhân, thì nguyện ý bỏ ra, hơn nữa không cầu hồi báo. làm như vậy nhìn như là ngốc, bị người sở khinh thường."

"Chẳng qua là, tại đem tới thời điểm, phần này hồi báo, hội vượt xa chúng ta chi dự liệu!" Từ Hoàng tựa hồ mình bạch tiếp lấy Lưu Hiệp lời nói nói.

"Công Minh nói chính vâng." Quách Gia khen, tiếp lấy vỗ vỗ còn chưa phải là hoàn toàn mình bạch Điền Vi nói: "Chỉ cần Điền Vi tại sao dạy người thích nhất Bình thắng nhóc con, người tự làm sao đối đãi Minh Quân binh lính, cái này thì đúng!"

Bất quá lúc này Lưu Hiệp chợt lộn lại nói: "Chúng ta trước khi vì lập uy, Sát mấy cái lính tuần phòng, bây giờ cũng phải đem danh tiếng kiếm về. hơn nữa chớ quên, ta theo Công Cảnh nhưng là đã đánh cuộc, ta cá là lần này tiến quân, tất bại! vì thế Điền Vi nhưng là ở trước mặt mọi người đặc biệt cùng Nguyên Hạo tiên sinh đánh báo cáo, cũng đừng quên chuyện này! ta này dãi tai cũng sắp sinh loét!"

Điền Vi biết rõ mình không che đậy miệng, bởi vì này điểm, Lưu Hiệp đặc biệt phạt hân ba ngày không cho uống rượu, không thể làm gì khác hơn là sờ một cái bộ ngực mình nói: "Công tử lại đem cái này nói sự!"

Nghe một chút Điền Vi như thế, ba người không khỏi cười lên, Điền Vi mình cũng là theo chân cười, Điền Vi trên thực tế cũng không đàn, chẳng qua là so với Lưu Hiệp Quách Gia đám này quý tinh, tự lộ ra không thông minh như vậy, lúc này Quách Gia lại nói: "Chẳng phải biết Điền Vi tướng quân phần này khờ sức lực, mới là thông minh nhất địa phương!"

Bốn người tiếp tục nói cười, một đường điều tra trong quân tình huống, thỉnh thoảng còn hướng về phía đi ngang qua quân nhu quân dụng bộ đội giúp một cái thủ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đao Kiếm Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Lưu Bị Huyền Đức

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . 8ushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Lưu Hiệp chuyển này tại trong đại trưởng, quan sát trong đại trưởng mang mang lục lục nhân, nhìn như khắp nơi cùng người thân thiện, mặt cười tương ứng, nhưng là nội trong lòng cũng là đánh cổ.

Hắn bây giờ đã không có 100% đem ta có thể bảo vệ Lạc Dương, bởi vì hắn tại 1 nhiều chút trong chuyện tham gia, đưa đến lịch sử đã không phải là dựa theo thông thường tiến hành, đây mới thực là lịch sử hay lại là Diễn Nghĩa? nếu là Diễn Nghĩa thế giới, vậy vì sao không có Công Tôn Toàn. nếu là chân chính lịch sử, như vậy mười sáu lộ chư hầu hội đập vào nhau, kỳ năng số lượng bạo phát đến cùng biến thành hình dáng gì, ai lại sẽ biết được? đây hoàn toàn là không thể phỏng chừng, bởi vì Diễn Nghĩa là nhân viết, hắn đã đem 18 Lộ Chư Hầu cố định hình ảnh tại một cái phạm vi, một cái đã thành tựu lịch sử phạm vi. mà Lưu Hiệp mặc dù biết lịch sử này, nhưng là bây giờ không còn là nhìn lịch sử mà nói cổ sự, là chân chính tiến hành lúc, ai cũng không dám bảo đảm, đem chư hầu đặt chung một chỗ sau, bọn họ đến cùng hội làm gì, bởi vì Chính Sử thượng là không có có chư hầu Hội Minh.

Lưu Hiệp càng giải những thứ này quân đội thì càng kinh hãi, bởi vì này nhiều chút quân đội, đều là chư hầu có thể xuất ra thủ, vô luận là tại trang bị, hay là ở tướng quân binh lính tư chất thượng, cùng Lạc Dương Tây Lương quân so với đều chỉ được không xấu. Tây Lương quân tốt nhất là Mã, là cơ động tính, nhưng là bây giờ Lưu Hiệp cũng không phải là muốn tấn công, mà là muốn có thủ doanh trại kéo chư hầu, bây giờ Lạc Dương là tuyệt đối không thể rơi vào ở trong tay người khác, bằng không Lưu Hiệp kế hoạch tự toàn bộ loạn, hắn là bắt giữ Đồng Trác, nhưng là hắn lại không thể cùng Đồng Trác như thế chạy trốn tới Trường An đi. bởi vì Trường An là Đồng Trác Ung Lương địa phương, Lạc Dương nếu là thất thủ, kia hết thấy tự thoát khỏi Lưu

Hiệp không chế, Luru Hiệp mình cũng gặp phải lựa chọn, tiếp tục tại Lạc Dương chu toàn với chư hầu giữa còn là mình chạy trốn tới Liêu Đông đi nghỉ ngơi lấy sức, Luru Hiệp có vòng tay cái này hậu thuẫn, tự nhiên không cần lo lắng chính mình vấn đề an toàn, nhưng là bây giờ tạo dựng lên cục diện Luru Hiệp thật có thể buông tha sao? hướng chỉ hân lại vừa là cùng Chu Du đã đánh cuộc, đến lúc đó thật lật lọng cũng không phải Luru Hiệp cá tính, Luru Hiệp mặc dù có lấy phòng ngừa vạn nhất sách lược, nhưng là không tới thời khắc mấu chốt, Luru Hiệp không muốn đi bước này.

Luru Hiệp hồi đoái vòng tay cấp cho Luru Hiệp chủ muốn năng lực, là sáng tạo mà không phải phá hư, nếu như người cẩn thận tìm kiếm quy luật tự sẽ phát hiện, trong này toàn bộ cùng vũ khí sát thực tế đồ vật, đơn giản nhất hồ một tí cũng là mấy chục ngàn, súng tự động? có thể hồi đoái! kém cỏi nhất 22 vạn nhất chỉ, nhưng là đạn nhưng là chín trăm hồi đoái một phát, Luru Hiệp những thứ này hồi đoái còn chưa đủ súng tự động Địch Xạ mấy lần. súng trường có thể miễn cưỡng, kém cỏi nhất sáu vạn một cái, đạn sáu trăm một phát, nhưng là đủ mấy người Trang Bị? Luru Hiệp bây giờ dùng hồi đoái giá trị tốc độ vượt qua xa lấy được hồi đoái giá trị tốc độ, bây giờ có thu về hồi đoái giá trị cũng còn khá nhiều chút, đang kiến thiết 1 nhiều chút trong chuyện, đại khái dùng thu về hồi đoái làm những việc này, nhưng là muốn dựa vào vũ khí nóng xung bá thiên hạ, bây giờ đến xem hóa hầu còn kém không phải là một chút.

Hướng chi, bây giờ Luru Hiệp muốn giết người, dùng những vũ khí này Sát không, có thể thì không muốn Sát hoặc không thể giết, không cần những vũ khí này cũng có thể Sát. sự tình luôn là như vậy mâu thuẫn.

Luru Hiệp bây giờ hơn nửa tiền đặt cược đều đặt ở Tuân Du trên người, chỉ có thể nhìn Tuân Du có thể hay không khống chế được cục diện, giống như chính mình tưởng tượng một loại tiến hành, mà chính hân, hết sức ở bên này làm chính mình phải làm làm bốn phận. chỉ có thể khẩn cầu 18 Lộ Chư Hầu trung thật nhiều mấy cái bóng chùy đi ra ký thác cản trở thế là tốt hay không nữa.

Luru Hiệp từ Điển Vi đám người ở bên ngoài đi dạo một vòng, lại đi về tới, mà phiên a đi múa may Thảo Dược các loại sự nghi, hơn nửa hết sức cùng gần có mấy cái quân y giữ gìn mối quan hệ, Trần Tử cùng Trịnh liệu cùng Quách Gia ba người, cũng đi hỗ trợ, Quách Gia bởi vì cùng Hoa Đà đợi thời gian càng dài duyên cớ, cũng học một tay y thuật, chẳng qua là hân y thuật không thể thái tinh xảo, chỉ có thể làm phổ thông người giúp, nhưng chỉ là điểm này tại bên trong trại lính cũng đủ, quân doanh cần nếu không phải Vọng, Văn, Văn, Thiết, mà là ngoại khoa giải phẫu, tỷ như cụt tay chân vân vân.

Về phần Điển Vi, lúc trước cùng Luru Hiệp đám người đi lang thang thời điểm, đứng dịp thấy rất nhiều binh lính vây ở một vòng đấu vật, Điển Vi nhất thời kỹ dương, liền theo các binh lính nào công việc đi, tại Tiểu Lộ một tay chỉ hậu, lập tức liền rước lấy các binh lính bội phục, ngược lại nhanh nhất cùng quân sĩ hoà mình nhân,

Từ Hoàng phụ trách Luru Hiệp an toàn, lao thẳng đến Luru Hiệp hộ vệ đến hân bên trong doanh trường "đem Luru Hiệp trở lại doanh trường liền phát hiện thú vị một màn, lúc này Tiểu Bàng Thống lại trong phòng trên mặt đất đang hoàng đang vẽ Tự, chỉ thấy hân vẽ nồng nhiệt, Luru Hiệp nhất thời cảm thấy thú vị, nhưng khi đi lên thời điểm liền lập tức kinh ngạc tốt đỉnh, mười tuổi hài tử, lại đang vẽ chiến lược bản đồ! nhìn kỹ một chút bức bản đồ này ngược lại cùng các chư hầu chính tại thảo luận bản đồ có chút tương tự.

Luru Hiệp sắc mặt quái dị, lập tức đi lên trước, ngồi xổm xuống xem một chút bản đồ kia, lại nhìn một chút nghiêm túc Tiểu Bàng Thống, nhất thời tâm lý cảm giác không khỏi xao động, tựa hồ có một cái thanh âm, đang ở nơi cho hân biết, nhưng bị giết đứt nhỏ này. nhưng là, Luru Hiệp lại không quá tin tưởng đứa nhỏ này thật hội uy hiếp chính mình cái gì, coi như là trong lịch sử Bàng Thống thật là lợi hại, cũng không có bất kỳ có thể uy hiếp được hân trình độ. Luru Hiệp trầm tư một trận, bình phục lại tâm tình, liền ngược lại biến thành mỉm cười đối với Bàng Thống nói: "Không biết tiểu Sĩ Nguyên bản đồ này từ đâu biết?"

Tiểu Bàng Thống Bạch tuần trên mặt nhỏ mang rất nhỏ sáng bóng, như là ra chút mồ hôi hột, trước khi hân tập trung tinh thần, cũng không có phát hiện Luru Hiệp tồn tại, mà bây giờ Luru Hiệp bỗng nhiên xuất hiện, hân trong ánh mắt mang theo chút kỳ quái, làm Luru Hiệp chính mình cảm giác có chút không được tự nhiên. lại thấy Bàng Thống nói: "Vừa rồi những người đó về! Trọng vẽ một lần!" Bàng Thống nói chuyện thảnh thơi, bởi vì hân từ nhỏ đã tính cách dõ dỏi, cho nên Học Thuyết lời nói cũng học muộn, có cùng nhiều chuyện không có biện pháp giống như thành người như thế dùng tốt nhất ngôn ngữ để diễn tả.

Luru Hiệp nhìn kỹ một chút bản đồ, bản đồ kia cùng chân chính chiến lược đồ có bảy thành tương tự, hơn nữa có chút đặc thù phù hiệu, ký hiệu rõ ràng ràng, phần này trí nhớ năng lực, chính là Luru Hiệp võ ngựa cũng so ra kém, đã từng Luru Hiệp nghe nói qua cổ nhân xem một lần là có thể thuộc lòng sách vở, Luru Hiệp còn tưởng rằng là nói bốc nói phét, rất là không tin, nhưng là, khi trở lại cổ đại, Luru Hiệp phát hiện, người cổ đại cũng có cổ nhân ưu thế, bọn họ ở trên thế giới này giải sự tình thiếu lấy được lượng tin tức thiếu cho nên càng chuyên chú. một ít đặc biệt có trí khôn và suy nghĩ bén nhạy nhân, có thể bảy bước làm thơ, đọc nhanh như gió coi như kỳ tài, có thể được nhân ca ngợi, lại không thể nhượng nhân cảm thấy kinh dị.

Bất quá Luru Hiệp hay lại là muốn xác định chính mình tâm lý không muốn tin tưởng tăng kia ý tưởng, muốn thi thi Bàng Thống những thứ này phù hiệu ý nghĩa lúc, đột nhiên chính mình lều vãi lại bị nhân mở ra, người tới chính là Từ Hoàng Từ Công Minh, hân cũng không đi vào trong nhà, mà là trực tiếp đối với Luru Hiệp chấp tay bẩm báo nói: "Bẩm Chủ Công, bên ngoài có người cầu kiến, Kỳ tự xưng là Luru Bị, ngoài ra còn có hân hai vị huynh đệ, Trương Phi cùng Quan Vũ hai người."

"Luru Bị?" Luru Hiệp cười cười, không nghĩ tới Luru Bị lại chủ động tìm đến mình, trước khi tại chư hầu gặp mặt thời điểm, hân gặp qua một lần, hai người chẳng qua là đơn giản hành lễ, cũng không làm sâu hơn tăng đối thoại, mà Luru Hiệp rõ ràng nhớ, Luru Quan Trương trong ba người, chỉ có Trương Phi ngược lại đối với chính mình có chút bất mãn, Luru Hiệp đi theo chính mình đặc chủng doanh tiếp xúc qua một ít Thần Gửu bộ phận, tại Luru Hiệp đi ngang qua bọn họ lúc, Trương Phi trong miệng rõ ràng đích nói thảm một câu lời nói, nếu là Luru Hiệp đoán không sai, những lời này nguyên văn chính là "Liếm Viên Thiệu cái miệng tiểu tử!"

Bất quá Luru Hiệp lúc ấy tâm tình thật tốt, tự nhiên không cùng này Man Hán không chấp nhặt, theo Luru Hiệp, Trương Phi nhưng là so với chính mình Điển Vi càng phải lỗ mãng cùng không che đậy miệng nhiều, bất quá Điển Vi bùng nổ là đang ở Luru Hiệp cho phép trong phạm vi, mà Trương Phi, Luru Hiệp nhưng cũng không đặc biệt rõ ràng, chỉ có thể lấy này mấy lần gặp gỡ tới đo lường được Trương Phi người này, nhưng nếu là dựa theo lịch sử góc độ đến xem, người này nhưng là không ngu ngốc.

Về phần Quan Vũ, so với chính mình tưởng tượng trung muốn trẻ hơn một chút, nhưng là mặt mũi đúng là có hơi hồng, nhưng cũng không phải cùng cao điển như vậy, hiển nhiên tại văn tự thượng ít nhiều có chút khoa trương thành phần.

Lưu Hiệp đem đã làm xong Tiểu Bảng Thống ôm thả vào giường thượng, tiếp lấy lại cho hắn một quyển tân sách nhỏ, Bảng Thống thấy có sách mới, lập tức an tĩnh đọc lên đến, Lưu Hiệp liền đối với Từ Hoảng nói: "Xin bọn họ vào đi!"

Từ Hoảng nghe, Lưu Hiệp lời nói, lập tức buông xuống rèm, chỉ hậu liền dẫn Lưu Bị ba người đi vào, lúc này Lưu Hiệp chạy tới trước trưởng chờ, bởi vì Lưu Hiệp không có trực tiếp khoản chi nghênh Lưu Bị, lúc này Trương Phi, lại vừa là đối với Lưu Hiệp nhiều một chút không hài lòng tư, tựa hồ đi cũng đi không quá tình nguyện, Lưu Hiệp lại cười đối với Lưu Bị chấp tay một cái, còn không chờ Lưu Hiệp giới thiệu, Lưu Hiệp liền đối với Lưu Bị ba người lấy xá một cái nói: "Trung Sơn Tĩnh Vương chi hậu Lưu Bị Huyền Đức Lưu tướng quân! vị này là Hồng Diện anh rút tướng quân là Quan Vũ Quan Vân Trường, Hắc Diện là Trương Phi trưởng đô hộ! Bá Hòa lễ độ!"

Nghe Lưu Hiệp lời này, trước hai người ngược lại có chút cao hứng, có thể đến một cái Trương Phi nơi này, nhất thời chuyển trăm lẻ tám ngàn dặm thành trương đô hộ, này Trương Phi bắt mắt cũng không phải là một điểm nửa điểm, gần đến cuối cùng sừng sờ ở kia, bất quá Lưu Bị tự nhiên nghe ra Lưu Hiệp là đùa giỡn ý, sợ rằng này Bá Hòa công tử là nghe nói mình này Tam đệ đối với hắn bất mãn, cố ý ghim hắn nói.

"Không nghĩ tới Bá Hòa công tử lại quen thuộc chúng ta ba vị, thật là hạnh ngộ."

Nhưng là lúc này Trương Phi nhưng là rốt cuộc kịp phản ứng, lập tức tròn mắt nhìn về phía Lưu Hiệp: "Hạnh ngộ cái gì? Trương Phi nhưng là thô nhân, ngộ Trương Phi đáng giận nhất kêu đồ tể! đại ca ngươi không phải là không biết, ta xem tiểu tử này miệng đầy mê sáng." Trương Phi lời kia vừa thốt ra, Lưu Bị nhất thời mắng: "Tam đệ không thể nói bừa, Bá Hòa công tử mới vừa rồi đó là muốn nói với ngươi cười, cũng không hiểu ngươi chán ghét những thứ kia."

Có thể Lưu Hiệp lại cười nói: "Ta làm sao nghe nói này Trương Dực Đức là thích nghe nhất nhân gia gọi hắn trương đô hộ, chẳng lẽ là ta nghe sai? ta đây nên thỉnh giáo trương đô hộ, ta là gọi ngươi trương đô hộ tốt đây còn chưa kêu trương đô hộ tốt đây?"

Lưu Hiệp này vừa nói, Trương Phi nhất thời không nhịn được, nhưng là Lưu Bị lập tức nhíu mày nhìn hắn, hơn nữa thủ móc hắn cánh tay không để cho hắn đánh, lúc này mới không có nhượng này Mãng Hán làm ra loạn gì, chẳng qua là Trương Phi nhưng bây giờ tức không nhịn nổi, liền nói: "Đã sớm không hợp ý nhau cách nhìn, tới nhưng phải thụ phần này điều khí, các ngươi hạnh ngộ đi! ta đây là thụ không!" dứt lời, Trương Phi biết không động được Lưu Hiệp, liền một bộ vẻ giận dữ đi đi ra Lưu Hiệp doanh trướng. Quan Vũ thấy vậy, cau mày nhìn một chút Lưu Hiệp, liền đối với Lưu Hiệp chấp tay một cái, Lưu Hiệp cũng cho đáp lễ, liền lập tức đuổi theo Trương Phi đi.

Này trong doanh trướng lập tức chỉ còn lại Lưu Bị cùng Lưu Hiệp hai người, trong lúc nhất thời hai người yên lặng không nói, bất quá cuối cùng vẫn là Lưu Hiệp mở miệng trước nói: "Không biết Lưu tướng quân đặc biệt đến thăm ngộ cái này vân bối, không biết có chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: môn đình nhược thị

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì .sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tịnh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

"Ngô Lưu Bị nghe, tại Lư Giang có một người thay thế Lục Khang, là là một vị thiếu niên anh hùng, vẫn muốn thăm viếng vừa thấy, bây giờ rốt cuộc đến cơ hội này, bị luôn luôn nguyện ý cùng anh hùng thiên hạ kết giao, ngày nay thiên hạ lại vừa là đại loạn, vương thất chưa ổn. thân ta vì sa sút hoàng tộc, dĩ nhiên là kính nể từng cái chịu chinh phạt Đồng Tặc người, mặc dù Bá Hòa công tử đúng là thiếu niên, nhưng là phần này hào hùng đáng giá ta Lưu Bị kính nể. thỉnh Hứa Lưu Bị thay ta họ Lưu vương tộc cảm ơn, đặc biệt ở đây xá một cái." Lưu Bị làm người trầm ổn, nói chuyện cũng là có trật tự, nếu như người là đối hắn mà nói, người hội cảm nhận được này từng tia thành khẩn tuyệt không phải giả tạo. Lưu Hiệp lập tức thì nhìn ra này Lưu Bị chỗ đáng sợ, bởi vì khi có người làm việc lấy tâm lòng son dĩ làm thời điểm, vô luận là thật hay giả, mục vì sao, cũng sẽ tóe ra cự đại sức cảm hóa cùng lực lượng, mà Lưu Bị phần này tâm lòng son Lưu Hiệp không biết là thật hay giả.

Lưu Hiệp gặp Lưu Bị nói như vậy, dĩ nhiên là cười mà ứng đối, nhờ vào lần này hắn là đi cầu hòa, liền cười đối với Lưu Bị nói: "Ta Bá Hòa cùng này mười sáu lộ chư hầu so sánh nhưng là không đáng nhắc tới, ta tới nơi này, mặc dù cũng có thảo tặc ý, tuy nhiên lại không có thảo tặc chi thật, Lưu tướng quân không cần phải vì vậy mà cảm tạ ta, mà so sánh với Bá Hòa, Lưu tướng quân tên nhưng là ta Bá Hòa nghe qua, nghĩ lúc đó Hoàng Cân phản loạn đang lúc, Lưu tướng quân nhưng cũng là vì đại hán tận trung hết sức, không biết sao thời vận không đủ nhiều chút. đúng lúc ta Bá Hòa còn còn tám bé, nếu không phải điểm này, nhất định phải hết sức hướng triều đình tiến cử Lưu tướng quân!"

"Bá Hòa công tử lời ấy, Lưu Bị cảm giác sâu sắc trấn an! mới vừa rồi ngộ đệ lược có đắc tội, vọng công tử thứ lỗi!"

Lưu Hiệp cười đối với Lưu Bị nói: "Trương Phi tướng quân chính là Chí Chân người, ngô chẳng qua chỉ là đùa giỡn, không cần coi là thật! tướng quân gần tới thăm viếng, ta Bá Hòa tự nhiên không thể khách khí, vậy thì mời trong tướng quân diện thỉnh. ta liền phân phó nhân lấy rượu ngon tốt thực chiêu đãi tướng quân!"

Dứt lời, liền hô bên ngoài Từ Hoảng, nhưng Từ Hoảng phân phó kia Viên Thiệu phái tới phối hợp Lưu Hiệp nhân chuẩn bị rượu thức ăn. bây giờ Viên Thiệu đối với Lưu Hiệp đúng là rất không tồi, bởi vì Lưu Hiệp tại mặt mũi nhưng là đưa hấn Viên Thiệu Viên tướng quân thả vào bầu trời, lời kia giữa, tuy là nịnh bợ nộ trào cuộn cuộn, vừa vừa thật là khó gặp thành tâm thành ý cùng giản dị, nghe một chút chính là xuất phát từ nội tâm phế phủ. công lực cỡ này, chắc hẳn cũng không phải là trong chốc lát có thể luyện thành. Viên Thiệu hoan hỷ nhất ca ngợi, đây là không sai, cho nên Viên Thiệu nhiều phối hợp Lưu Hiệp cũng là phải làm, huống chi Lưu Hiệp lần này lại không thấy mang binh, cũng không có chính mình nổi tiếng ý tứ, mà là đặc biệt tiên từ bị thương quân sĩ, những dược liệu kia đủ để chữa tam đại xe, những dược liệu này giá trị Viên Thiệu vẫn là có thể đánh giá tính ra, nhìn một cái này Bá Hòa công tử là quả thật phí không ít tài bạch, so sánh với còn lại chư hầu, Lưu Hiệp coi như là khẳng khái làm người không cầu hồi báo, đối với một cái giúp mình nhân, Viên Thiệu không có lý do còn đối với người ta lãnh đạm, tự nhiên ở nơi này trong quân doanh không thể bạc đãi nhưng hấn, có thể so ra mà nói, đồng dạng là trị chư hầu Phù tới Hội Minh Lưu Bị ba người cũng chưa có loại đãi ngộ này, có thể đưa cơm cho người đưa đồ ăn tới cũng đã không tệ, rất nhiều sự tình còn được bản thân làm, quả thực là mất thân phận. cũng khó trách Trương Phi thứ nhất này chư hầu Hội Minh này thờ không thông,

Lưu Hiệp đem Lưu Bị nhượng đi vào sau này, nhìn một cái vốn thuộc về chư hầu ngồi trên giường chính làm một cái tuần mỹ dị thường hài tử, Lưu Bị trước khi tại Lưu Hiệp lúc tới hậu từng thấy Tiểu Bàng Thống, lúc ấy hấn cũng biết nhớ, đứa bé này, là một mực kéo Lưu Hiệp quần áo đi về phía trước, Lưu Bị liền cho rằng Tiểu Bàng Thống là Lưu Hiệp em trai loại. chỉ thấy hấn chính Tinh Tinh có vị xem trong tay một chồng thật mỏng trang giấy, Lưu Bị mặc dù cũng đã gặp chỉ, nhưng là mỏng như vậy chỉ, hấn thật đúng là chưa thấy qua. hấn chỉ cảm thấy vừa đến Lưu Hiệp doanh trường tự khắp nơi lý kỳ, thật giống như nơi này cùng còn lại địa phương là không giống nhau, Lưu Bị cũng không biết cái này có phải hay không chính mình ảo giác.

Gặp Lưu Bị nhìn chăm chăm Bàng Thống xem, Lưu Hiệp trong lòng liền cười, khả năng này Lưu Bị làm sao cũng không nghĩ tới, đứa nhỏ này mười mấy năm sau sẽ là hấn Lưu Bị quân sư, chẳng qua là bây giờ phải hay không phải tự không nhất định, lại thấy Lưu Hiệp đối với Lưu Bị nói: "Đây là Xá Đệ, đứa nhỏ này làm việc nhất là chuyên chur, Lưu tướng quân không cần phải để ý tới!" trong lúc nói chuyện, kia phục vụ nhắc rượu thức ăn nhân liền đi lên, này Chu đến trình độ cũng có thể nói là thần tốc, dĩ nhiên trong đó cũng ít không Lưu Hiệp đối với người kia khen thưởng. nhìn này rượu ngon thịt ngon cũng không biết này Lưu Bị Tâm không lòng chưa xốt.

Lưu Bị có Tào Tháo đặc thù chiêu đãi, bây giờ coi như tốt nhiều chút, nhưng là muốn như thế chu đáo phục vụ, là vạn vạn không làm được.

Lưu Bị cảm ơn, hết thấy lấy lễ thành nhân đối với Lưu Hiệp, điểm này phân tác, cũng là Lưu Bị để cho nhân thoải mái địa phương.

Đợi vào tiệc, Lưu Bị liền đối với Lưu Hiệp hỏi "Mới vừa rồi gặp chư hầu bàn thảo tặc chuyện thời điểm, Lưu Bị gặp Bá Hòa công tử dẫn người độc tự rời đi, không biết Bá Hòa công tử nhưng là có chuyện gì quan trọng?"

Lưu Hiệp cười nói: "Không đại sự, chẳng qua là cảm thấy trong doanh trường rất là bức mình, đi ra hóng mát một chút, huống chi kia cái gì đó quân sự đại sự, ta một lần đồng tử, có thể Thuyết Bất Đắc cái gì, này đại sự mà! nên với lại năng lực người tham dự, ta Bá Hòa không có chí lớn, tự nhiên vẫn là không tham dự được, huống chi ta 1 chính là đồng tử, của mọi người chư hầu cùng Chúng Quân sư trước mặt múa búa trước cửa Lỗ ban khởi không buồn cười."

Lưu Bị tuy là gật đầu, lại nói: "Bá Hòa công tử lời ấy, Lưu Bị không dám gạt bừa, thiên hạ này đại sự, trừ gian trừ ác, thất phu cũng có trách! huống chúng ta chính nghĩa chi sĩ, chẳng phải dụng hết kỳ lực ư, cho nên ngô đã là ba người, cũng dám tới Hội Minh chính là là vì này. công tử còn trẻ, lẽ ra chỉ khí trước, giả như vậy thành, chỉ không phải người thiếu niên nên làm!"

"Lưu tướng quân giáo huấn là, bất quá, ta Bá Hòa khinh cuồng quán, sợ rằng sự đối không, huống chi chính là Thiên Thập cũng có như Lưu tướng quân như vậy chính nghĩa chi sĩ đi lên đỡ lấy, ta Bá Hòa bả vai hẹp, cánh tay vô lực, sợ rằng không chịu nổi nhiệm vụ này a. "

Lưu Hiệp trong giọng nói phần này Trung Dung, thật ra khiến Lưu Bị hoài nghi không hiểu, bất quá chính là trong lúc nói chuyện. này bên ngoài doanh trường lại có người khai, vẫn là Từ Hoảng Từ Công Minh, chỉ thấy Từ Hoảng đối với Lưu Hiệp nói: "Bẩm Chủ Công, bên ngoài có người tới gặp, chính là kia Trần Lưu Thái Thù Trương Mạc, cùng Quảng Lăng Thái Thù Trương Siêu hai người."

Lưu Bị nghe một chút không khỏi muốn đứng lên nói: "Lưu Bị lần này tới, vốn cũng vô sự, chuyện muốn xem một lần công tử thiếu niên anh Hùng Phong thái, đã có trước người đến, bị tự ngày khác lại bái không muộn."

"Lưu tướng quân không cần phải! nhiều người không phải là càng náo nhiệt, nếu đến, chính là ngô đứng đầu tôn quý khách nhân, đại khả đồng thời lấy tiệc rượu hữu, ở nơi này trong doanh trường rộng rãi đàm thảo tặc chuyện, khởi bất khoái tai!" Lưu Hiệp hóp một cái tửu nói, bất quá tâm lý nhưng là lắm bầm, này Quảng Lăng Thái Thù Trương Siêu cùng Trần Lưu Trương Mạc, cũng đã gặp qua chính mình, lần này tới cũng phải là vì chuyện này, hơn nữa lần này Điền Vi cũng ở đây, hiển nhiên chứng minh hấn chính là Bá Hòa, nhưng là nên nói như thế nào chính mình biến dung mạo chuyện đây? nói mình bị hủy dung lại bị chữa khỏi?

Lưu Hiệp một mực sợ gặp hai người này, không thấy cũng còn khá, dù sao cũng là không liên lạc được đồng thời nhân, nhưng là nhược vừa thấy cái này thật đúng là là không tốt giải thích, Lưu Hiệp đã quyết định nói bậy tức giận, có thể lừa gạt lẫn lộn đi qua là được. ngược lại cũng không thể thật làm gì mình, huống chi bây giờ Tào Tháo là theo Trương Mạc đám người có chút quan hệ, nhưng là còn chưa tới kia không có gì giấu nhau tầng thứ. mình cũng không cần phải lo lắng.

Liền lập tức lại dự bị hai phần bàn tịch, lập tức cùng Lưu Bị nghênh kia Trương Siêu cùng Trương Mạc tiến vào, hai người một gian Lưu Bị cũng ở đây, không khỏi nhìn nhau, nhất thời không biết đạo tâm trung vấn đề có nên hay không hỏi. Lưu Hiệp nhìn ra Trương Siêu cùng Trương Mạc ý tứ, lập tức cảm thấy này Lưu Bị tới thật là đúng lúc, bốn người cùng vào tiệc, lại vừa là làm lễ ra mắt thăm viếng một phen, chỉ thấy Trương Mạc nói: "Tích Nhật Công tử tới thăm viếng chúng ta, may mắn vừa thấy công tử tôn vinh, bây giờ vừa thấy, thời gian qua đi thời gian một năm, công tử thật đúng là lại có sở

thành trưởng, không riêng gì thành này Lư Giang Thái Thú, nhưng người trong thiên hạ cũng vì đó thán phục, đồng thời còn giống như thay hình đổi dạng, thật là khiến Trương Mạc thán phục! !"

Trương Mạc lời ấy lời nói mũi dùi đã rất rõ ràng, bất quá không hiểu chuyện này người là nghe không hiểu, tỷ như Lư Bì, chỉ coi Trương Mạc là ca ngợi Lư Hiệp.

"Trương Đại Nhân nói đùa, ngô Bá Hòa chẳng qua là có chút biến hóa, chỉ bất quá đoạn trước thời gian, bởi vì chút cá nhân sự, bị hư hỏng dung nhan, may mắn được thần y Hoa Đà cho chữa trị, này mới khôi phục hoàn toàn, chẳng qua là bây giờ còn chưa hoàn toàn khôi phục, Hoa Thần Y cũng ở đây nhà mình nơi, cho nên nhưng Trương Mạc cùng Trương Siêu đại nhân có nghi ngờ, xin hãy thứ lỗi." Lư Hiệp trong giọng nói ngược lại thành khẩn, chút nào không nhìn ra chút nào nói láo vết tích, chỉ là bởi vì Lư Hiệp chính mình hoảng xuất ra quá nhiều, đã đến mình cũng muốn tin tưởng chính mình nói là thật trình độ.

Kia Trương Mạc cùng Trương Siêu lúc này mới gạt đầu một cái nhưng là cười nói: "Kia Hoa Thần Y đảo là chân thần kỳ, lại có thể khiến người khản cô đầu đội đầu đổi diện, thật là khiến chúng ta chưa bao giờ nghe!" hiển nhiên Trương Siêu cùng Trương Mạc hay lại là mang theo chút không tin.

Lư Hiệp cười mà đáp chi đạo: "Này y thuật chính là cõi đời này thần kỳ nhất kỹ thuật một trong, thay hình đổi dạng cũng không coi vào đâu, nói không chừng, vậy một Thiên Hoa thần y y thuật lại có tăng lên, liền đem ta đây dung mạo lại biến trở về đi vậy nói không chừng!"

Này cố làm ra vẻ huyền bí không nói thật lại nói nhiều, khó tránh khỏi nhưng một bên Lư Bì bị lạnh lạc, vì vậy Trương Siêu cùng Trương Mạc liền không hỏi tới nữa, vài người lại vừa là liền này thảo tặc đề tài trò chuyện đem mở, uống rượu nói chuyện, đến cũng là vui sướng, cũng không quá nhiều lúc, lại có người tới, hay lại là Từ Hoảng Từ Công Minh.

Lư Hiệp vừa thấy là Từ Hoảng, không khỏi đối với ba người đáp lại ấy náy, lúc này Từ Hoảng mặt nhăn hạ lông mi, nhìn một chút ba người khác, vì vậy chuyển hướng Lư Hiệp nói: "Bẩm Chủ Công, Tào tướng quân tới chơi!"

"Tào Tháo?" hẳn tới làm gì? Lư Hiệp trong lòng không khỏi nghi ngờ, Lư Hiệp không biết Tào Tháo là tham dự qua Hắc Sơn chuyện, chỉ thấy lúc này, Tào Tháo nhưng là không xin phép mà vào, Lư Hiệp vừa thấy Tào Tháo đi vào, liền tỏ ý cho Từ Hoảng, Từ Hoảng chính mình hội ý liền lập tức ra trại trưởng, Tào Tháo vừa thấy Lư Hiệp trong màn, còn có ba người nhất thời cười lên: "Tào mỗ vốn định tới hội hội Lư Giang Bá Hòa tiểu hữu, lại không ao ước này dưới trưởng ngược lại Anh hùng hội tụ, ta Tào mỗ nhưng là tới không phải lúc a!"

"Tào Công lời ấy khác biệt, không đúng không đúng thời điểm, mà là chính là thời điểm, đã là tới đại khả vào tiệc. Tào Công là chân chính dám cùng Gian Tặc đối kháng Chân Anh Hùng, làm sao có thể lạnh nhạt!"

Lư Bì lúc này chen lời nói: "Đang ngồi chư vị cùng Tào tướng quân đều là anh hùng, Tào Công tới là chuyện đương nhiên." Trương Siêu cùng Trương Mạc cũng là phụ họa, Tào Tháo Lư Hiệp đem chính mình nệm nhường lại, cho Tào Tháo, Tào Tháo ngược lại không câu nệ tiểu tiết, trực tiếp cầm lấy nệm tựa khoan khoái ngồi xuống, chỉ một lúc sau, lập tức lại có rượu thịt cùng bàn tịch dự bị tới, Lư Hiệp không biết Tào Tháo tới lại là ý gì, chẳng qua là Tào Tháo đợi rượu và thức ăn thứ nhất, ngược lại hoan hỉ dị thường, liền nói: "Này Viên Minh Chủ đối với Bá Hòa tiểu hữu tuyệt không phải bình thường kính yêu, từ nơi này rượu và thức ăn là có thể nhìn ra, chính là ta cái này làm bản gia Tào Tháo, cũng chưa từng có như vậy đãi ngộ, thật là khiến Tào mỗ nhân kính phục!"

Lư Hiệp gặp Tào Tháo nói như vậy, không biết Tào Tháo là có ám chỉ gì khác còn là như thế nào, tại Lư Hiệp trong tâm khảm, Tào Tháo hình tượng hay lại là khá cao bản in cả trang báo tử, nhưng là đây cũng là không thể gây trở ngại đối với Tào Tháo lấy Lễ Tướng đợi, liền nói: "Tào Công lời ấy qua vậy, này Viên Minh Chủ mặc dù chiều cổ, nhưng là nếu không phải Tào Công đã chư vị anh hùng nhờ bất khí ta Bá Hòa cái này người vô dụng, ta lại làm sao có thể ở chỗ này thấy ở chư vị đây? huống chi Bá Hòa thật sự là thẹn trong lòng, vốn là ta Bá Hòa đi thăm viếng mấy vị trưởng bối, lại không ao ước, mấy vị trưởng bối tuy nhiên cũng đến ta Bá Hòa dưới trưởng đến thăm ta, phần này quan ái lệnh Bá Hòa làm rung động vô cùng, Bá Hòa ở chỗ này kính Tào Công cùng với đang ngồi Lư tướng quân cùng hai vị Trương Đại Nhân một ly, dùng cái này bồi tội cùng với tạ ơn!" dứt lời Lư Hiệp liền giờ lên từ tội.

Tào Tháo cười ha ha, nhất thời cũng nâng ly nói: "Ngô văn, Bá Hòa công tử là thiếu niên anh hùng, trước khi vừa thấy đã khâm phục không dứt, bây giờ gặp lại càng là hoan hỉ! !" dứt lời, liền không đợi mọi người uống rượu, chính mình tự mình uống ly kia, những người còn lại ngược lại sững sờ, bất quá vẫn là lẫn nhau mời rượu chi hậu uống cạn.

Chẳng qua là Tào Tháo thứ nhất, lại vừa là đánh loạn bầu không khí, Tào Tháo thấy vậy, chính niu một cái dùi gà, nhìn chung quanh đều không động, ngược lại đối khách thành chủ nói: "Mọi người đại khả tâm sự, ngô nghe tới Bá Hòa công tử dưới trưởng, thì có rượu ngon tốt thực, bây giờ vừa thấy, coi là thật như thế! !" dứt lời phảng phất hai bữa không ăn cơm một dạng hướng về phía dùi gà găm đứng lên, người chung quanh sắc mặt quái dị, Lư Hiệp ngược lại nở nụ cười, lập tức lại cử tửu hòa tan phần này lúng túng.

Đúng lúc này, lều vài lần nữa mở ra, Từ Hoảng có chút lúng túng đi vào bên trong nhà, ngay cả Lư Hiệp sắc mặt cũng biến thành rất là thú vị, lại thấy Từ Hoảng bái nói: "Bẩm Chủ Công, Duyệt Châu Thứ Sử Lư Đại chi quân sư, Trần Cung Trần Công Thái đại Duyệt Châu Thứ Sử tới thăm viếng!"

Chương 146: đêm quan Tinh Tượng

Bốn trạm tên miền đã thay đổi vì . Sushu. o, lão tên miền sắp ngừng dùng, thỉnh mọi người lần nữa cất giữ, Tinh sử dụng địa chỉ mới phỏng vấn.

Doanh trường gian trên đường, 1 Hồng Diện tướng quân cùng Hắc Diện tướng quân từ từ đi chậm, hai người chính là Quan Vũ cùng Trương Phi, lại thấy Quan Vũ đối với Trương Phi nói: "Tam đệ chờ lại như thế xung động, chúng ta lần này tới Hội Minh, tuy là kỹ thuật không chút nào thua ở mọi người, nhưng là nhân gia dù sao cũng là nhiều lính, tại thể lực thượng hay lại là một người lùn, đem hết thầy nghe theo đại ca lời mới là, ta xem kia Bá Hòa công tử chẳng qua chỉ là trẻ tuổi, hơi có chút huyết khí, cũng không phải là ác ý khí người! người này mới vừa tìm xong binh lính té qua giao, khí này cũng Thuận, nên trở về đi chào mới được."

"Ta bất kể hấn có phải hay không ác ý khí ta, chỉ là người khác nói ta đồ tể chính là tức không nhịn nổi, này từ khi đánh Hoàng Cân đến bây giờ, dầu gì chắc cũng là cái tướng quân, cầu quan cùng triều đình thôi rồi cũng liền thôi, trả thế nào trương đồ hộ trương đồ hộ. con chim này khí ta đây là thụ không!" dứt lời liền hát ra Xà Mâu hung hăng châm trên đất. bất quá lúc này, Trương Phi tốt như nhớ tới tới chút gì, liền nói: "Chẳng qua là đại ca sao này nửa ngày còn chưa có đi ra, không phải là chỉ muốn ước lượng kia Bá Hòa phân lượng, nhưng hôm nay đều hơn một canh giờ đi qua. sẽ không phải là được tiểu quý kia sử gian kế giữ lại đi!"

Gặp Trương Phi vừa nói như thế, Quan Vũ cũng cảm thấy có chút kỳ quái, liền suy ngẫm râu dài lập tức nói: "Đi! chúng ta trở về nhìn một chút!"

Trương Phi nghe một chút nhất thời do dự nói: "Nhị ca cũng không phải là muốn lừa gạt ta đây trở về đi thôi, ngô cũng không thượng người Đ-A-N-G...G!"

"Hiện giờ ra sao tình trạng, còn nói cái này, đại ca những khi này còn chưa có đi ra, người còn không được tự nhiên những thứ này! người nếu không đi, ngô tự đi là được!" dứt lời, liền lên đường hướng Lưu Hiệp doanh trường đi.

Trương Phi gặp Quan Vũ có chút tức giận, nhất thời lộ ra chút nụ cười áy náy, chỉ bất quá nụ cười này đặt ở cái khuôn mặt kia tục tăng mặt đen thượng tự lộ ra phá lệ thật thà chất phác. liền nói: "Nhị ca lắm khí, ngô đi vẫn không được!" dứt lời liền lập tức đuổi theo Quan Vũ.

Đội hai người đi tới cửa doanh trường trước, nhất thời có chút sững sốt, lại thấy lúc này Lưu Hiệp doanh trường trước cuối cùng dấy lên đồng lửa đến, mà trước trường ngồi rất nhiều người, đồng lửa hai bên nướng mấy con mềm mại dầu mỡ toàn dề cùng thịt nai, mà lúc này Lưu Hiệp trước trường, không riêng gì Lưu Bị, còn có Tào Tháo, Trương Siêu, Trương Mạo, Trần Cung, Hàn Phức cùng Tôn Khúc, còn có Viên Thiệu dưới trường quân sư Hứa Du cùng Viên Thuật dưới trường mưu sĩ Diêm Tượng, hai người đều là phụng mệnh người Chủ Công chi mệnh đến thăm Lưu Hiệp, nhưng là trên thực tế lại rất rõ ràng là tới xem Tào Tháo Trương Mạo những người này phải làm gì, từ điểm này đến xem Viên Thiệu cùng Viên Thuật hai cái mạo hợp thần ly huynh đệ ngược lại lộ ra tương tự.

Trừ lần đó ra còn có Tôn Kiên dưới trường Tổ Mậu, bởi vì Tổ Mậu cùng Tôn Sách cực kỳ thân cận, lại vừa là thuở nhỏ truyền thụ võ nghệ, cho nên có chú cháu danh xưng là, cho nên Tôn Sách lần này hồi bẩm xong Tôn Kiên, Tổ Mậu liền cùng Tôn Sách cùng trở lại thăm một chút chính hấn một chút từ trong miệng tân nhận thức huynh đệ Bá Hòa đến cùng làm sao, dĩ nhiên hấn là như vậy đại Tôn Kiên thăm dò một chút Lưu Hiệp hư thật, dù sao Lưu Hiệp là Lưu Giang Thái Thử, hấn không thể không tìm hiểu tình hình. trong này tự nhiên còn có trở về Tôn Sách, Chu Du Tịnh Quách Gia phiên a Trần Tử cả đám người.

Những người này trừ Lưu Hiệp bán gia mấy người ra, những người khác cơ hồ đều có mỗi người mục, có chút là tới xem Lưu Hiệp, bất quá có chút chính là tới canh chừng xem Lưu Hiệp hấn, cũng có là vì Lưu Hiệp người bên cạnh đến, dù sao cũng không phải là ít, chẳng qua là thời gian ngược lại đứng díp, đều tùm lại, đưa đến Lưu Hiệp kia lều nhỏ quả thực không chứa nổi nhiều người như vậy, sau đó gặp Hứa Du đến, Lưu Hiệp dứt khoát ở bên ngoài làm một đồng lửa tụ họp, ngược lại bây giờ cũng là chạng vạng tối, thời gian này đây đảo là mới vừa tốt. nhân 1 tụ chung một chỗ, ngược lại đều coi thường chính mình vốn là mục, Lưu Hiệp rất nhiều tận tình địa chủ ý tứ, chỉ là ít nhiều có chút của người phúc ta.

Lưu Hiệp cùng mọi người cử tửu ngôn hoan, bên cạnh Trịnh liêu ngược lại đánh một tay tốt cổ, nhượng này bỏ túi nhiều chút đồng lửa tự biết bao nhiêu có như vậy chút ý tứ. nhưng là một màn này nhưng là đem Trương Phi cùng Quan Vũ hai người xem sững sờ, không chút nào giải rối cuộc là phát sinh cái gì. lại thấy Lưu Bị ngược lại ít có cười mở, hấn ngồi ở Lưu Hiệp bên người, bởi vì từ hấn khởi binh thứ nhất, trừ Công Tôn Toàn thu dụng, lần đầu tiên có người cấp đủ hấn mặt mũi, tại Lưu Hiệp dẫn dắt hạ, thật ra khiến những thứ kia đối với Lưu Bị không hiểu hấn, bao nhiêu hiểu một chút Lưu Bị người này có nhất định giải, vốn là hấn chúng ta đối với Lưu Bị là chẳng thêm ngộ tới, bây giờ xem ra, bao nhiêu có như vậy điểm coi trọng ý tứ.

Lưu Hiệp thích hợp nâng cao Lưu Hiệp giá trị con người tự nhiên có chính hấn lý do, chẳng qua là bây giờ bầu không khí quá mức hài hòa, nhượng chính hấn cũng cảm thấy kinh ngạc, tựa hồ này là không có khả năng phát sinh một màn, lại không giải thích được phát sinh ở trước mắt.

Nhưng là, Lưu Hiệp biết, qua hôm nay, chính là xuất binh chinh phạt Đồng Trác thời gian. Lưu Hiệp cũng tuyệt đối không ngờ rằng, Minh Quân lại chịu ra 5 lộ quân chung nhau tấn công Lạc Dương, bao gồm Tôn Kiên đội ngũ, Tào Tháo bốn bộ cộng thêm phá lệ phân phối cho hai Thiên Kỵ Binh tổng cộng 5 Thiên Kỵ Binh, ngoài ra còn có Hàn Phức đội ngũ, Mã Đằng đội ngũ cùng Tôn Khúc đội ngũ, lãnh thêm Viên Thiệu bốn bộ quân xuất binh mười ngàn, công cùng ba vạn kỵ binh, 5 Vạn Bộ quân, phân biệt làm trung quân hai cánh tiên phong cùng tiếp ứng, ngoài ra bốn bộ lệnh rút ra ba vạn kỵ binh coi như viện quân, nhắm thẳng vào Lạc Dương bản tâm.

Lưu Hiệp thật không nghĩ đến chừng nào sẽ như vậy tận tâm tận lực, hơn nữa bây giờ Thiệu Đế chưa chết, Viên Thiệu cũng không làm ra cái gì lãnh Lập tân quân sách lược, có thể điều động tám chục ngàn quân đánh chiếm Lạc Dương, có thể thấy phần này quyết tâm đã không nhỏ. chẳng qua là này tiến quân

đường gãy ngược lại cùng Lưu Hiệp dự liệu không có sai, chút nào không có bất kỳ che dấu nào cùng mưu lợi, lấy tốc độ nhanh nhất, trực tiếp tấn công Lạc Dương thành.

Nhưng là các chư hầu cũng không nghĩ ra, Lưu Hiệp cũng vì này làm đủ chuẩn bị, bọn họ nếu như thế tấn công Lạc Dương lời nói, tất sẽ dễ cho những người này thất kinh.

Tào Tháo trong bữa tiệc ngược lại cũng không nói chuyện gì, quan tâm chính mình ăn uống ngược lại coi mở. đối với Tào Tháo Lưu Hiệp cảm giác là rất kỳ quái, bao gồm Lưu Bị đám người, những người này thân là tương lai bá chủ, nhưng là bây giờ chính mình dùng tham trắc thuật kết quả lại phát hiện, cũng không có nhượng Lưu Hiệp kinh dị cái loại này Siêu Giai kỹ năng đặc thù, nói cách khác, bây giờ bọn họ đối với Lưu Hiệp uy hiếp còn lâu mới có được Lưu Hiệp tương tượng đáng sợ như vậy.

Có lúc Lưu Hiệp thậm chí tưởng đem các loại nhân lúc đó từng cái toàn Sát, há chẳng phải là cũng biết sạch, mình cũng không dùng tại phí sức cùng lo lắng, chỉ cần vững bước phát triển liền có thể. nhưng là trên thực tế, chính là toàn Sát, Lưu Hiệp có thể khống chế năng lực vẫn là quá nhỏ, bây giờ có thể khống chế chẳng qua chỉ là Liêu Đông chưa khai hóa nơi cùng Lưu Giang, chính là Lạc Dương thành, Lưu Hiệp cũng không phải mọi chuyện thuận lợi. hơn nữa Bá Hòa cái thân phận này tự cũng đã không thể dùng, nhưng Bá Hòa cái thân phận này là Lưu Hiệp thật vất vả tài làm tới mức như thế, vì thế Lưu Hiệp thậm chí tại lên ngôi thời điểm đối Tự vì Bá Đương, có thể Đông Hán Hoàng Đế thân phận là đứng đầu không góp sức, thậm chí ngay cả thân chính đều sẽ gặp phải rất nhiều ngăn trở, triều đình chính trị chế độ lại vừa là Tam Công Cửu Khanh chế độ, tưởng phải dựa vào chính mình lực lượng từ bỏ, kia cũng không biết muốn phế xuống bao nhiêu tể bào nào, cũng không thể gặp phải bất mãn liền giết đi, như vậy phòng chừng chính là mình thật vất vả ngăn cản thế lực cũng sẽ lập tức từ tán, sụp đổ.

Không biết tại sao, Lưu Hiệp gần đây tổng có có loại không hảo cảm thấy, có lúc ngồi xuống bỗng nhiên đứng lên, sẽ xuất hiện cái loại này thiếu máu triệu chứng, thỉnh thoảng sẽ còn cảm thấy choáng váng đầu, nhưng là những thứ này hiện tượng nhưng là Lưu Hiệp lúc trước thời điểm cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện. huống chi từ khi luyện tay vòng tay nội công chỉ hậu, Lưu Hiệp không chỉ lấy được tam trọng biến hóa năng lực, hơn nữa tại thân thể tổ chất khắp mọi mặt đều tại từng bước tăng cường, theo lý thuyết là tuyệt đối không thể xuất hiện loại tình huống này.

Hôm qua hỏi Quách Gia chuyện này, Quách Gia cũng là cảm giác kỳ quái, ngay từ đầu còn sợ Lưu Hiệp có phải hay không hoạn bệnh gì, nhưng là tại phiên a sờ qua Mạch chi hậu, phát hiện Lưu Hiệp tốt không thể tốt hơn, chẳng qua là kia không khỏi cảm giác suy yếu tuyệt không phải giả.

Loại này kỳ quái báo trước là cái gì? Lưu Hiệp có chút mơ hồ cảm giác sự tình không ổn, nhưng là cũng không nói ra cái này không Điều ở đâu.

Ngoài ra, thật ra thì trước khi có một dạng nếu như Lưu Hiệp phi thường chú ý, chính là đem Lưu Hiệp hướng Quan Vũ sử dụng tham trắc thuật là không có hiệu quả. nhưng là Lưu Hiệp từ nơi nào xem Quan Vũ cũng không giống là cái loại này sẽ bị ai gieo xuống đạo tâm nhân, chẳng qua là cảm giác trong tay hân yển nguyệt đao có chút quái dị, giống như là thần Binh Khí tức, lại cũng không phải là. rất nhiều kỳ quái địa phương, nhượng Lưu Hiệp cảm giác lần này mình trang bị nhẹ nhàng tới đây Hội Minh có lẽ là tuyệt đối chính xác, có lẽ, hân căn bản cũng không hân đến, nhưng là nếu đến, gặp phải này nhiều chút sự tình, chính là mình cơ duyên, ai biết tắc ông thất mã là họa hay phúc.

Tất cả mọi người là mở mắt cười vui, Lưu Hiệp một người thiếu niên nhân, chỉ có thể là khắp nơi đồng ý, dù sao vô luận là thân phận gì, người đàn ông này cùng Quan là một cái nhất định phải quá môn hạm. qua cái này khảm, chính là 80 tuổi cũng có thể bình bồi luận giao, nếu là gây khó dễ, của người vị mặc dù cao hơn người ta, nhưng là cũng phải để cho người chú bác đại gia, tựa như cùng Lưu Hiệp tại gọi Tuân Du thời điểm một loại đều là không ngừng kêu Kỳ Tự Công Đạt, bởi vì tại Tuân Du mà nói, Lưu Hiệp cái thân phận này quá mức tôn quý, siêu thoát phạm vi này. nhưng là đến Điền Phong nơi này lại không thể không kêu Điền Phong một câu tiên sinh, nếu không thì là mất lễ phép, Lưu Hiệp một người hiện đại quay vòng trong lúc cũng là không dễ, nếu không phải thật là có bản lĩnh, sợ rằng không thể đến bây giờ như vậy tăng thứ.

Gặp nhiều người như vậy tại dự tiệc, Quan Vũ cùng Trương Phi không tốt vào tiệc, chỉ đành phải chờ ở một bên, thẳng đến lại qua một cái gần một cái nửa canh giờ, tiệc rượu rốt cuộc có chút tán ý tứ, bất quá ngày mai Thệ Sư chỉ hậu chỉ sợ cũng lại không có như vậy tụ họp cơ hội, dù sao Thệ Sư chỉ hậu, hết thảy tự phải dựa theo Minh Quân quân pháp làm, thảo tặc trong lúc, nếu không phải đặc biệt cho phép, trong quân là không cho phép uống rượu. một trong số đó là bởi vì say rượu hỏng việc, thứ hai là bởi vì từ chính là lừa mị cát, bây giờ Quân Lương mặc dù không thiếu hụt, nhưng cũng là trọng yếu nhất, thời khắc mấu chốt, những rượu này cũng có tác dụng lớn. hơn nữa như vậy tụ họp cũng là tổ chức không đứng lên, chư hầu có phân công, tự nhiên không thể loạn phân tặc. Viên Thiệu bởi vì tâm tình thật tốt, ngược lại là thật dễ lần này Hội Minh thật nhiều thật tới danh quy cảm giác.

Đội đến tiệc rượu hoàn toàn tán, tất cả mọi người đều từng cái đưa đi sau này, Lưu Hiệp lúc này mới có thể cùng Quách Gia đám người thanh tĩnh nhiều chút, chiến tranh ngay từ đầu, Lưu Hiệp bên này cũng còn bận rộn hơn. bởi vì phải chiến tranh tự cần phải có thương vong, Lưu Hiệp chờ cần đi theo trung quân cùng Bắc thượng tiến quân, hơn nữa cứu viện tấn công binh lính bị thương, cũng coi là khóa nghiệp nặng nhọc.

Đêm đó bầu trời ngược lại quang đăng, vừa thấy ngày mai đúng là một khí trời tốt, tự nhiên cũng có người vì thế xem qua đặc biệt xem qua Tinh Tượng, Lưu Hiệp ngược nhìn bầu trời, đều nói cô nhân có thể từ xem tinh tượng nhìn ra cái gì vận thế, tựa như cùng Thần Hóa địa Gia Cát, xem sao định Hung Cát, nếu như Chu Văn Vương Dịch Tự ngay đầu, liền biết là không phải Họa cát. Lưu Hiệp khả nhìn không ra manh mối đến, trong mắt hân, trên trời những thứ kia tỏa sáng chẳng qua chỉ là từng viên cùng thái dương như thế Hằng Tinh a.

Lúc này, Quách Gia cũng là đưa mắt nhìn trời, như là nhìn ra cái gì, không khỏi thờ dài nói: "Ngô thường quan này Thiên Tượng, chính là thế gian này đứng đầu hay thay đổi chuyện. không biết luôn luôn Thông Minh Công tử có thể nhìn ra chút manh mối hay không?"

"Tinh Tượng chuyện, Phụng Hiếu tiên sinh cũng biết?" Lưu Hiệp không khỏi nghi ngờ, Quách Gia cho tới bây giờ đều là từ do lang thang tùy theo hoàn cảnh, còn chưa nghe nói qua hân đối với Tinh Tượng cũng có sở giải.

"Lược thông một, hai." Quách Gia nói.

Lưu Hiệp cười một tiếng, không khỏi có chút cảm thấy hứng thú nói: "Kia tiên sinh ngược lại nói một chút bây giờ Tinh Tượng làm sao?"

Chỉ thấy Quách Gia ngưỡng mục hướng Thiên Đạo "Ngô ngày gần đây tới nay, một mực đem quan Tinh Tượng, phát hiện bầu trời này đầy sao sáng chói, chẳng qua là chỉ có này Ngũ Đế tọa tinh hơi lộ ra tới tấp, sợ chính là ứng chính đương đại chuyện, đại hán vận thế chỉ đã suy vi."

"Ngũ Đế tọa?"

"Chính là, Ngũ Đế tọa, chính là Hiên Viên Hoàng Đế tinh, dự biểu đến vương thất quốc vận, nhược Ngũ Đế mạnh, là vương thất thịnh, nhược Ngũ Đế tọa yếu, là vương thất lâm nguy!"

Lưu Hiệp cười nói: "Lời ấy không thể nhẹ tin, phải biết bầu trời này đầy sao là cố định, Minh Nguyệt cũng có âm tình tròn khuyết, chỉ tại thủy triều lên xuống giữa, không thấy có gì dự biểu, giống vậy bầu trời này Tinh, cũng bất quá là 1 Thiên Thể thôi, tin là thông, không tin thì không, không cần phải làm vô cùng cố chấp!"

Dứt lời, Lưu Hiệp liền chính mình đi vào bên trong nhà, chẳng qua là đi vào nhà thời điểm, lại cảm giác một trận không khỏi không thoải mái, mà Quách Gia nhưng là thấy vậy lắc đầu một cái, tiếp tục xem hướng thiên không .

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Đaoái Hoán Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.